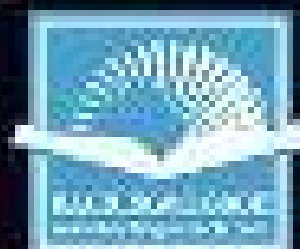

Thiên Tâm Thổ Động

Nguyên Tân

Mục lục

[Chương 1: Mãng Tước Thôn Long](#)

[Chương 2: Nguyên Văn](#)

[Chương 3: Tô Ấu Vi](#)

[Chương 4: Nguyên Văn Lực Lượng](#)

[Chương 5: Tề Nhạc, Liễu Khê](#)

[Chương 6: Tổ Địa Từ Đường](#)

[Chương 7: Địa Phương Thần Bí](#)

[Chương 8: Tìm Bát Mạch](#)

[Chương 9: Bát Mạch Hiện](#)

[Chương 10: Được Thụ Cơ Duyên](#)

[Chương 11: Tề Vương Khẩu Vị](#)

[Chương 12: Nguyên Thực](#)

[Chương 13: Trùng Mạch](#)

[Chương 14: Thần Hồn](#)

[Chương 15: Hồn Động Thân Ma Quan Tướng Pháp](#)

[Chương 16: Đào Góc Tường](#)

[Chương 17: Lâm Phong](#)

[Chương 18: Văn Võ](#)

[Chương 19: Khai Mạch](#)

[Chương 20: Nguyên Thuật](#)

[Chương 21: Long Bộ, Long Bì Thủ](#)

[Chương 22: Kỳ Thi Cuối Năm Tiến Đến](#)

[Chương 23: Vừa Lộ Ra Cao Chót Vót](#)

[Chương 24: Hiến Uy](#)

[Chương 25: Chiến Lâm Phong](#)

[Chương 26: Quật Khởi Xu Thế](#)

[Chương 27: Phú Thí Kết Thúc](#)

[Chương 28: Vào Giáp Viện](#)

[Chương 29: Ngọc Linh Thác Nước](#)

[Chương 30: Mơ Tam Mạch](#)

[Chương 31: Lập Uy](#)

[Chương 32: Băng Hỏa Tụ Nguyên Văn](#)

[Chương 33: Hai Nữ Gặp Nhau](#)

[Chương 34: Mưu Linh Thác Nước](#)

[Chương 35: Ngọc Linh Thác Nước Thi Đấu](#)

[Chương 36: Âm Chiêu](#)

[Chương 37: Song Song Đột Phá](#)

[Chương 38: Hắc Lâm Sơn Mạch](#)

[Chương 39: Gặp Địch](#)

[Chương 40: Chỉ Còn Cái Này](#)

[Chương 41: Huyền Mang Thuật](#)

[Chương 42: Ba Mươi Sáu Thú Khai Mạch Văn](#)

[Chương 43: Tu Luyện Huyền Mang Thuật](#)

[Chương 44: Tô Ấu Vi Tiến Bộ](#)

[Chương 45: Trước Phú Thí](#)

[Chương 46: Phú Thí Bắt Đầu](#)

[Chương 47: Khắc Thường](#)

[Chương 48: Kế Tiếp](#)

[Chương 49: Chiến Liễu Khê](#)

[Chương 50: Kinh Diễm Toàn Trường](#)

[Chương 51: Chu Nguyên Chiến Tề Nhạc](#)

[Chương 52: Thực Lực Chân Chính](#)

[Chương 53: Ta Cũng Biết](#)

[Chương 54: Đắc Thắng](#)

[Chương 55: Vệ Thương Lan](#)

[Chương 56: Vũ Hoàng](#)

[Chương 57: Tổ Long Kinh](#)

[Chương 58: Tài Nguyên Tu Luyện](#)

[Chương 59: Hư Cảnh Trung Kỳ](#)

[Chương 60: Lên Đường](#)

[Chương 61: Âm Dương Khí Phù](#)

[Chương 62: Thương Lan Quận, Vệ Thanh Thanh](#)

[Chương 63: Một Chiêu Lập Uy](#)

[Chương 64: Doanh Đại Sư](#)

[Chương 65: Giải Độc](#)

[Chương 66: Vạch Trần](#)

[Chương 67: . Thiên Nghi Thực Độc Vấn](#)

[Chương 68: Chuẩn Bị](#)

[Chương 69: Lộ Ra Thủ Đoạn](#)

[Chương 70: Đắc Thủ](#)

[Chương 71: . Lôi Kéo](#)

[Chương 72: Hắc Độc Vương](#)

[Chương 73: Tiến Vào Hắc Uyên](#)

[Chương 74: . Màu Đen Ngọc Bài](#)

[Chương 75: . Thứ Tám Mạch](#)

[Chương 76: Sáng Lập Khí Phủ](#)

[Chương 77: Ngọc Anh Quả](#)

[Chương 78: . Lên Đảo Phương Pháp](#)

[Chương 79: Sợ Hải](#)

[Chương 80: . Được Bảo](#)

[Chương 81: Trong Cốc Đại Chiến](#)

[Chương 82: . Thôn Thôn Hiến Uy](#)

[Chương 83: Tranh Đoạt](#)

[Chương 84: . Bá Đạo Oán Độc](#)

[Chương 85: Chiến Tề Hạo](#)

[Chương 86: . Ăn Mòn](#)

[Chương 87: Chém Giết](#)

[Chương 88: . Hóa Linh Tuệ Tới Tay](#)

[Chương 89: Hàng Phục](#)

[Chương 90: Di Bảo](#)

[Chương 91: Cung Điện Dưới Mặt Đất](#)

[Chương 92: Bảo Bối](#)

[Chương 93: Ngân Ảnh](#)

[Chương 94: Tề Vương Phàn Loạn](#)

[Chương 95: Tranh Luận](#)

[Chương 96: . Năm Vị Thái Sơ Cảnh](#)

[Chương 97: Chiến Thư](#)

[Chương 98: Thông Thiên Huyền Mãng Khí](#)

[Chương 99: Tề Vương Vây Thành](#)

[Chương 100: Bảy Vị Thái Sơ Cảnh](#)

[Chương 101: Đại Chiến Tiến Đến](#)

[Chương 102: Vây Thành Cuộc Chiến](#)

[Chương 103: Khởi Động](#)

[Chương 104: Ngân Ảnh Lực Lượng](#)

[Chương 105: Một Kiếm Kia Phong Tinh](#)

[Chương 106: Chu Nguyên Trảm Thái Sơ](#)

[Chương 107: Đại Thế Đã Mất](#)

[Chương 108: Vũ Vương Thánh Chi](#)

[Chương 109: Đánh Vỡ Âm Ảnh](#)

[Chương 110: Đại Chiến Kết Thúc](#)

[Chương 111: Áo Bào Xám Lão Nhân](#)

[Chương 112: Tô Ấu Vi Duyên Pháp](#)

[Chương 113: Một Phần Tạo Hóa](#)

[Chương 114: Thánh Tích Chi Địa](#)

[Chương 115: Thiếu Nữ Áo Tím](#)

[Chương 116: Phong Vân Hội Tụ](#)

[Chương 117: Huyền Mãng Lân](#)

[Chương 118: Cổ Cảnh](#)

[Chương 119: Tóc Xanh Thiếu Nữ](#)

[Chương 120: Cổ Linh](#)

[Chương 121: Tâm Thông Minh Giả](#)

[Chương 122: Luyện Hồn Tháp?](#)

[Chương 123: Tật Ngự](#)

[Chương 124: Phá Thiên](#)

[Chương 125: Mâu Đen Thủy Tinh Cầu](#)

[Chương 126: Toàn Thân Trở Ra](#)

[Chương 127: Phân Bảo](#)

[Chương 128: Hồi Bảo Thanh Niên](#)

[Chương 129: Thánh Tích Thành](#)

[Chương 130: Kiểu Từ Lâu](#)

[Chương 131: Thiên La Kích](#)

[Chương 132: Vật Tới Tay](#)

[Chương 133: Tiểu Thiên Nguyên Thuật](#)

[Chương 134: Cổ Linh](#)

[Chương 135: Tá Khâu Thanh Ngự](#)

[Chương 136: Mối Gặp Gỡ Vũ Hoàng](#)

[Chương 137: Hư Cảnh Hậu Kỳ](#)

[Chương 138: Đi Chân Trần Đại Thúc](#)

[Chương 139: Ra Tay](#)

[Chương 140: Thánh Tích Chi Địa](#)

[Chương 141: Oan Gia Ngõ Hẹp](#)

[Chương 142: Tinh Thế Nguy Hiểm](#)

[Chương 143: Khí Lưu Màu Trắng](#)

[Chương 144: Đệ Tam Văn](#)

[Chương 145: Tứ Phẩm Nguyên Thú](#)

[Chương 146: Thánh Tích Đội](#)

[Chương 147: Huyền Trọng Nê](#)

[Chương 148: Tọa Sơn Quan Hồ Đấu](#)

[Chương 149: Ngồi Thu Ngự Ông Lợi](#)

[Chương 150: Tiểu Thiên Nguyên Thuật, Đại Phong Lôi](#)

[Chương 150: Tiểu Thiên Nguyên Thuật, Đại Phong Lôi](#)

[Chương 151: Thánh Bì](#)

[Chương 152: Khí Trùng Thiên Quan](#)

[Chương 153: Dùng Đo Đặc Nguyên Khí](#)

[Chương 154: Kim Sắc Huyền Mãng Lân](#)

[Chương 155: Chu Nguyên Chiến Tiêu Thiên Huyền](#)

[Chương 156: Mãng Xà Nuốt Ma Luân](#)

[Chương 157: Thu Hoạch](#)

[Chương 158: Hợp Tác](#)

[Chương 159: Vây Quét](#)

[Chương 160: Phong Lôi Thành, Yêu Yêu Tồn Thương](#)

[Chương 161: Đuổi Giết](#)

[Chương 162: Thanh Ngự Tương Trợ](#)

[Chương 163: Vô Tình Gặp Được](#)

[Chương 164: Lục La Mưu Kim Trì](#)

[Chương 165: Đông Huyền Đột Kích](#)

[Chương 166: Chúc Anh](#)

[Chương 167: Đấu Chúc Anh](#)

[Chương 168: Gặp Lại](#)

[Chương 169: Vũ Hoàng Sát Ý](#)

[Chương 170: Chặn Giết](#)

[Chương 171: Thần Bí Chỉ Thủ](#)

[Chương 172: Thôn Thôn Tức Giận](#)

[Chương 173: Thánh Bì Lưu Danh](#)

[Chương 174: Kim Trì](#)

[Chương 175: Thánh Văn](#)

[Chương 176: Thực Lực Đại Tiến](#)

[Chương 177: Thánh Tháp](#)

[Chương 178: Hội Tụ](#)

[Chương 179: Tiến Thánh Tháp](#)

[Chương 180: Thanh Sắc Hồng Lưu](#)

[Chương 181: Hiến Lộ Tất Cả Thần Thông](#)

[Chương 182: Đuổi Theo](#)

[Chương 183: Cứu Giúp](#)

[Chương 184: Thánh Thê Thạch Thai](#)

[Chương 185: Long Hấp](#)

[Chương 186: Thanh Lăng Ngăn Thánh Lộ](#)

[Chương 187: Trèo Lên Vân Tiêu](#)

[Chương 188: Song Long Hội](#)

[Chương 189: Huyền Mãng Thôn Kim Ô](#)

[Chương 190: Dùng Tướng Mệnh Đánh Cuộc](#)

[Chương 191: Thiên Nguyên Thuật](#)

[Chương 192: Thiên Quy Kết Giới](#)

[Chương 193: Thánh Văn Chi Lực](#)

[Chương 194: Long Biển](#)

[Chương 195: Xích Long Tức](#)

[Chương 196: Cái Thứ Nhất](#)

[Chương 197: Song Long Đấu, Thắng Cùng Thua](#)

[Chương 198: Phân Thánh Long Khí](#)

[Chương 199: Vận Mệnh Quốc Gia Bị Hao Tồn](#)

[Chương 200: Đãi Ngộ Chi Chênh Lệch](#)

[Chương 201: Thương Huyền Lão Tổ](#)

[Chương 202: Thánh Tộc](#)

[Chương 203: Bốn Đạo Thánh Văn](#)

[Chương 204: Một Bước Trèo Lên Thái Sơ](#)

[Chương 205: Thánh Tích Chấm Dứt](#)

[Chương 206: Nhập Tông Môn](#)

[Chương 207: Một Chương](#)

[Chương 208: Trước Khi Đi](#)

[Chương 209: Thương Huyền Khí Vận, Thánh Châu Lục Phân](#)

[Chương 210: Đệ Tử Tam Đẳng](#)

[Chương 211: Thăm Vạn Kim](#)

[Chương 212: Nhập Thương Huyền](#)

[Chương 213: La Tùng](#)

[Chương 214: Nhất Đẳng](#)

[Chương 215: Lầu Nhỏ](#)

[Chương 216: Kéo Bè Kết Phái](#)

[Chương 217: Nguyên Sơn](#)

[Chương 218: Một Quyền Là Đủ](#)

[Chương 219: Lập Uy](#)

[Chương 220: Thái Sơ Thiên](#)

[Chương 221: Lần Thứ Nhất Vận Chuyển](#)

[Chương 222: Nguyên Khí Tinh Thần](#)

[Chương 223: Nguyên Ngọc Trọng Yếu](#)

[Chương 224: Hóa Giải](#)

[Chương 225: Hóa Hư Thuật](#)

[Chương 226: Chúc Nhạc](#)

[Chương 227: Trả Thù](#)

[Chương 228: Khiếu Huyết](#)

[Chương 229: Lợi Nhuận Nguyên Ngọc](#)

[Chương 230: Thuyết Phục](#)

[Chương 231: Bốn Sự](#)

[Chương 232:](#)

[Chương 233: Kim Cương Bất Hoại](#)

[Chương 234: Đánh Một Đám](#)

[Chương 235: Chu Nguyên Phản Kích](#)

[Chương 236: Oanh Động](#)

[Chương 237: Trước Mặt Mọi Người Ra Tay](#)

[Chương 238: Thu Hoạch Đại Phong](#)

[Chương 239: Áo Xám Lão Già](#)

[Chương 240: Chúc Nhạc Thủ Đoạn](#)

[Chương 241: Tông Minh](#)

[Chương 242: Tỷ Thí Đến](#)

[Chương 243: Thanh Sơn So Với Hóa Hư](#)

[Chương 244: Nhanh Như Điện Chớp](#)

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Mãng Tước Thôn Long

Đèn đuốc sáng trưng bên trong trong điện, vàng son lộng lẫy, khí thế uy nghiêm, trong điện có dài đèn sáng thiêu đốt, trong đó thiêu đốt lên một viên đá xanh, lượn lơ khói xanh bay lên, quay quanh trong điện.

Đó là Thanh Đàn Thạch, bốc cháy lên hội phóng xuất ra mùi thơm lạ lùng, có hiệu quả ngưng thần tĩnh tâm, chính là lúc tu luyện thiết yếu chi vật, bất quá vật ấy giá cả không thấp, có thể cho rằng nhiên liệu giống như đến sử dụng, đủ để giải thích rõ này địa chủ nhân rất có địa vị.

Nội Điện ở bên trong, một gã đang mặc Minh Hoàng bào phục trung niên nam tử đứng chấp tay, hẩn khuôn mặt kiên nghị, mắt giữa có uy nghiêm chi khí, hiển nhiên lâu chức vị cao, mà kia sau lưng, ẩn tức giận hơi thở bốc lên, giống như viêm giống như lôi, phát ra trầm thấp nổ vang thanh âm.

Chẳng qua là nếu là nhìn về phía kia cánh tay phải, nhưng là phát hiện trống rỗng, đúng là một cái cánh tay đứt.

Tại bên cạnh của hẩn, còn có một vị cung trang mỹ phụ, nàng thân thể mềm mại hết sức nhỏ, dung mạo ung dung mà xinh đẹp, bất quá kia đôi má, nhưng là lộ ra hết sức tái nhợt cùng suy yếu.

Mà lúc này đây đối với hiển nhiên địa vị không thấp nam nữ, đều là trên mặt lấy một tia khẩn trương nhìn qua phía trước, chỉ thấy được tại đó trên giường, có một gã ước chừng mười ba mười bốn tuổi thiếu niên ngồi xếp bằng, thân hình thiếu niên hơi có vẻ đơn bạc, hai mắt nhắm nghiền, cái kia

tầm thuộc về người thiếu niên vốn hần nên tinh thần phấn chấn phần vinh mạnh mẽ khuôn mặt, nhưng là quanh quẩn lấy một cỗ Huyết Khí.

Cái kia cỗ huyết khí quý dị, tại dưới da dẻ của hắn toán loạn, trong lúc mơ hồ, phảng phất có được oán độc rờng ngâm âm thanh truyền ra.

Mà nương theo lấy đạo kia rờng ngâm, thiếu niên trên trán gân xanh nhún, thân thể run rẩy không ngừng lấy, khuôn mặt trở nên dữ tợn, tựa hồ là đã nhận lấy khó với ngôn ngữ thống khổ.

Tại thiếu niên bên cạnh thân, một gã lão già tóc bạc cầm trong tay một mặt gương đồng, trên gương đồng, có quang mang nhu hòa phát ra, chiếu rọi tại thiếu niên trên thân thể, mà ở tia sáng kia chiếu rọi xuống, thiếu niên trên khuôn mặt quý dị Huyết Khí thì là bắt đầu thời gian dần trôi qua bình phục.

Huyết Khí tại kéo dài một nén nhang thời gian về sau, cuối cùng đều thối lui, cuối cùng rút về thiếu niên trong lòng bàn tay.

Lão già tóc bạc nhìn thấy một màn này, lập tức như trút được gánh nặng thở dài một hơi, sau đó xoay người lại, đối với một bên khấn trương chờ đợi trung niên nam tử cùng với cung trang mỹ phụ khom người nói: "Chúc mừng vương thượng, vương hậu, ba năm này một cái khác Đại Khám, hoàng tử cuối cùng là chịu đựng đi qua, kế tiếp ba năm, nên đều không có gì đáng ngại."

Trung niên nam tử cùng cung trang mỹ phụ nghe vậy, đều là mặt lộ vẻ vui mừng, nắm chặt nắm đấm đều là thời gian dần trôi qua buông ra.

"Tần sư, hôm nay Nguyên nhi đã là mười ba, cái này tuổi thiếu niên, đều đã Bát Mạch thành hình, có thể bắt đầu tu luyện, cái kia Nguyên nhi?" Đang mặc Minh Hoàng bào phục uy nghiêm nam tử, chờ mong nhìn qua lên trước mắt lão già tóc bạc, hỏi.

Nghe được này hỏi, lão già tóc bạc thần sắc lập tức ảm đạm rồi một ít, hắc hắc lắc đầu, nói: "Vương thượng, lúc này đây lão phu vẫn không có phát hiện điện trong hạ thể Bát Mạch. . ."

Uy nghiêm nam tử nghe vậy, ánh mắt đồng dạng là ảm đạm rồi xuống.

Tại này thiên địa lúc giữa, tu hành chi đạo, bắt đầu tại nhân thể, trong cơ thể con người có được lấy vô số kinh mạch, mà trong đó là tối trọng yếu nhất, chính là bát đại mạch, mà ngoại trừ có chút đặc thù tình huống, người bình thường, trong cơ thể Bát Mạch muốn tại mười hai mười ba tuổi tả hữu lúc, vừa rồi hội thời gian dần trôi qua thành hình, mà lúc này đây, liền cần đem cái này Bát Mạch tìm ra, chỉ có đã tìm được cái này Bát Mạch, mới có thể bắt đầu tu luyện, Thôn Nạp Thiên Địa nguyên lực, đả thông Bát Mạch.

Đây chính là mở Mạch Cảnh, hết thảy tu luyện điểm bắt đầu.

Mà Tu Luyện Giả bởi vì phun ra nuốt vào Thiên Địa Bản Nguyên chi lực, lột xác bản thân, cho nên cũng được xưng là Nguyên Sư.

Tần sư nhìn đến trung niên nam tử trên khuôn mặt ảm đạm, cũng là có chút ít không đành lòng, than nhẹ một tiếng, nói: "Hoàng tử vốn là Thánh Long chi mệnh, lúc kinh diễm hậu thế, khinh thường Thương Khung, sao ngờ tới lại bị kiếp nạn này khó. . ."

Trung niên nam tử song chưởng nắm chặt, một bên cung trang mỹ phụ cũng là hốc mắt hồng nhuận phơn phớt, sau đó che miệng kịch liệt ho khan hai tiếng.

"Vương Hậu bảo trọng thân thể, người lúc trước tổn thất đại lượng tinh huyết dùng tẩm bổ hoàng tử, không thể nổi lòng kích động." Tần sư thấy thế, vội vàng lên tiếng nói.

Cung trang mỹ phụ nhưng là khoát tay áo, mắt lộ Thảm sắc mặt nhìn qua cái kia xếp bằng ở trên giường thiếu niên, nói: "Nguyên nhi trong cơ thể chi

độc, ba năm bộc phát một lần, một lần so với một lần lợi hại, đều muốn trừ tận gốc, chỉ có dựa vào chính hắc, nhưng hôm nay hắc Bát Mạch không hiện, ba năm về sau, lại nên như thế nào?"

Tần sư trầm mặc một hồi, chậm rãi nói: "Ba năm về sau, ngoại lực áp chế sẽ mất đi hiệu lực, nếu vẫn như thế, chỉ sợ hoàng tử, tính mạng có thể xấu."

Lời vừa nói ra, trong điện lập tức một mảnh trầm mặc, trung niên nam tử song chưởng nắm chặt, thân hình run nhè nhẹ, mà cung trang mỹ phụ, càng là che miệng phát ra trầm thấp tiếng khóc.

"Nói như vậy. . . Tuổi thọ của ta chỉ còn lại có ba năm rồi hả?" Trong trầm mặc, chợt có một đạo hơi có vẻ non nớt, nhưng thanh âm bình tĩnh, đột nhiên vang lên.

Đại điện ba người nghe vậy, tất cả giật mình, ngay cả vội ngẩng đầu, chỉ thấy được trên giường thiếu niên chẳng biết lúc nào mở mắt, đang nhìn bọn hắc.

Ba người hai mắt nhìn nhau liếc, hiển nhiên đều không nghĩ tới thiếu niên thức tỉnh được nhanh như vậy, phải biết rằng trước kia, hắc thể nhưng là muốn mê man hai ba ngày mới có thể trì hoãn tới đây.

"Nguyên nhi. . ."

Được xưng là Nguyên nhi thiếu niên, tên là Chu Nguyên, mà trước mắt trung niên nam tử cùng mỹ phụ, chính là cái này Đại Chu Vương Triều vương thượng cùng Vương Hậu, Chu Kinh, Tần Ngọc.

Chu Nguyên mấp máy miệng, non nớt khuôn mặt lộ ra có chút tái nhợt, có lẽ là bởi vì từ nhỏ thân thể đơn bạc, hắc chỉ có thể nhiều đọc sách nguyên nhân, nhìn qua có chút phong độ của người trí thức, hắc đã trầm mặc một lát, chậm rãi xòe bàn tay ra.

Chỉ thấy được tại kia nơi lòng bàn tay, lại là có thêm một đoàn tối trầm huyết sắc, đạo kia huyết sắc giống như đứng lạc ấn đã đến huyết nhục chỗ sâu nhất, nó thời gian dần qua ngộ nguây, nhìn qua dường như một cái gương nanh múa vuốt Huyết Long, mơ hồ, dường như có nồng đậm oán tăng chi khí, từ cái này trong đó phát ra, làm cho người không rét mà run.

"Phụ vương, mẫu hậu. . . Lúc này đây, các người tổng nên nói cho ta biết, tại trên người ta, cuối cùng xảy ra chuyện gì a?"

Chu Nguyên nhìn chăm chăm vào trong lòng bàn tay cái này giống như một cái nho nhỏ Huyết Long giống như đồ vật, hàm răng nhin không được nhanh cắn, chính là cái này thứ đồ vật, lại để cho hắn cảm nhận được cái gì gọi là sống không bằng chết giống như thống khổ.

Mỗi qua ba năm, vật này mà bắt đầu tác quái, giống như là muốn đưa hắn toàn thân huyết nhục từng tắc một cho cắn nuốt, mang đến vô biên thống khổ.

Nghe được Chu Nguyên mà nói, Chu Kinh cùng Tần Ngọc sắc mặt đều là trở nên đã không có máu nhiều sắc mặt, đặc biệt là người phía trước, năm đấm năm chặt, trên mặt hiện lên nồng đậm hồi hận cùng tự trách sắc mặt.

Trầm mặc kéo dài một hồi lâu, không khí đều có chút ngưng kết, Chu Kinh rút cuộc hít một hơi thật sâu, thanh âm khàn giọng mà nói: "Đây là, Oán Long Độc."

"Oán Long Độc?" Chu Nguyên chau mày, không rõ ràng cho lắm.

Chu Kinh bàn tay có chút run rẩy vuốt Chu Nguyên đầu, nói: "Những sự tình này, hôm nay người cũng nên biết rồi, Nguyên nhi, người biết không, người là ta Chu gia Thánh Long!"

Chu Nguyên nhin không được cười khổ một tiếng, có thảm như vậy Thánh Long sao ? Liên thể bên trong Bát Mạch đều tìm không thấy.

Chu Kinh ngồi ở Chu Nguyên bên cạnh, thanh âm trầm thấp nói: "Nguyên nhi, hôm nay chúng ta Đại Chu Vương Triều, tại đây vô tận trên Thương Mang đại lục, có lẽ chỉ có thể coi là làm Thiên Ngung tiểu quốc, nhưng người nhưng là không biết, mười lăm năm trước, chúng ta Đại Chu, nhưng là nguy nga đại quốc, các nước triều bái, uy chấn bốn phương."

Chu Nguyên trên khuôn mặt nhỏ nhắn hiển hiện một ít vẻ kinh ngạc, cái này trên Thương Mang đại lục, vương triều đế quốc phần đông, mà bọn hắn Đại Chu Vương Triều ở trong đó cũng không tính quá mức thu hút, không nghĩ tới dĩ vãng còn có địa vị như thế?

"Người cũng biết cái kia Đại Vũ vương triều?" Chu Kinh đang nói lên cái tên này thời điểm, từng chữ một, phảng phất là khắc cốt minh tâm.

"Đại Vũ vương triều?" Chu Nguyên nhẹ gật đầu, Đại Vũ vương triều, chính là cái này Thương Mang đại lục bên trong đỉnh tiêm cấp bậc vương triều, vận mệnh quốc gia cường thịnh, Nguyên Sư vô số, so với bọn hắn Đại Chu, có thể nói là Cự Nhân cùng thăng lùn.

Chu Kinh con mắt, nhưng là vào lúc này một chút màu đỏ bừng, trong mắt toát ra thật sâu cừ hận: "Vậy người có thể lại biết rõ, tại mười lăm năm trước, hôm nay Đại Vũ hoàng thất, lại chỉ là chúng ta Đại Chu Vương Triều thần thuộc?"

Chu Nguyên trong mắt rút cuộc xuất hiện một tia chấn kinh, hôm nay cái kia Đại Vũ hoàng thất, vậy mà đã từng là bọn hắn Đại Chu thần thuộc? Bọn hắn Đại Chu mười lăm năm trước, dĩ nhiên là như thế cường đại?

"Cái kia. . . Vậy tại sao sẽ biến thành như vậy?" Chu Nguyên nhin không được mà hỏi.

"Tại ta Đại Chu thành lập trong mấy trăm năm, Vũ Gia một mực đi theo chúng ta Chu gia bốn phương chinh chiến, trung thành và tận tâm, về sau chúng ta Đại Chu lập quốc, niệm kia công lao, càng là phong Vũ Gia là đời Tập Vũ Vương, hưởng thụ vô biên quyền lợi, mà Vũ Gia đã ở trăm năm lúc giữa, thủ hộ Đại Chu biên cảnh, chấn nhiếp bốn phương."

Chu Kinh thân thể run nhè nhẹ, trong mắt tơ máu vào lúc này trào bò ra: "Nhưng mà, ai cũng không nghĩ tới, mười lăm năm trước, Vũ Gia bỗng nhiên phát động phản loạn, tới lúc này, chúng ta Chu thị Hoàng tộc mới phát hiện, trải qua những năm này giấu tài, cái kia Vũ Gia đã có được lực lượng cực kỳ cường đại, hơn nữa vương triều bên trong rất nhiều Phong Vương, đều là bị kia làm cho lôi kéo."

"Ngăn ngừa không đến một năm, chúng ta Chu thị tan tác, một đường hướng nam chạy trốn, trốn hướng chúng ta Chu thị phát tích Tổ Địa, cũng chính là hôm nay chúng ta Đại Chu cái này phiến khu vực."

"Ta không biết Vũ Gia tại sao lại làm phản, bọn hãn tại chúng ta Đại Chu được hưởng địa vị, không kém gì...chút nào Hoàng tộc. . ."

"Thẳng đến sau này, mật thám từ Vũ Gia đã nhận được một ít tin tức, đó là một câu truyền lưu tại Vũ Gia bên trong mấy trăm năm lời tiên đoán. . ."

"Lời tiên đoán?" Chu Nguyên liền giật mình.

Chu Kinh cắn hàm răng, từng chữ mà nói: "Mãng Tước thôn long, Đại Vũ đương hưng!"

"Mãng Tước thôn long, Đại Vũ đương hưng?" Chu Nguyên nhẹ nhàng niệm một lần, nhưng là không rõ ý nghĩa, nói: "Đây là ý gì?"

Chu Kinh con mắt vào lúc này trở nên đỏ thẫm, hẩn nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, ánh mắt vô cùng bi thương: "Lúc trước ta cũng không biết cuối cùng là có ý gì, thẳng đến ngày đó. . ."

"Chúng ta Đại Chu tan tác, ta suất lĩnh lấy Đại Chu tàn quân, không ngừng lui lại, Vũ Gia theo đuổi không bỏ, thẳng đến truy kích đến chúng ta dưới chân chỗ này Đại Chu thành, nhưng Vũ Gia nhưng là vây mà không công, dường như đang chờ đợi."

"Đợi đợi cái gì?" Chu Nguyên cảm giác được một cổ bất an.

Chu Kinh nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, trên mặt hiện ra một cổ giống như khóc không phải khóc sắc mặt, cái loại này tuyệt vọng cùng phần nộ, làm cho Chu Nguyên tâm đều là đang run rẩy.

"Bọn hã đang chờ đợi của người sinh ra."

Chu Kinh những lời này, làm cho Chu Nguyên trong lòng kịch chấn, vẻ mặt trở tay không kịp.

Ở đằng kia một bên, Chu Nguyên mẫu thân, Tần Ngọc đã là che miệng, phát ra áp lực đến mức tận cùng tiếng khóc.

"Người biết người sinh ra thời điểm đúng như thế nào chứ" Chu Kinh nhìn qua Chu Nguyên, con mắt Huyết Hồng mà nói: "Nguyên nhi, người sinh ra một khắc này, thiên hữu dị tượng, tử khí bốc hơi, có Long khí quần thân, Long Ngâm rung trời đất chính là Thánh Long khí tượng."

"Người Thiên Sinh Bát Mạch tự khai, vừa mới sinh ra, đã bước qua mở Mạch Cảnh, chạy suốt Dưỡng Khí."

"Đây là trong truyền thuyết "Thánh Long Khí Vận", hàng tỉ không một, tương lai có thể nhập đại cảnh giới, cùng Thiên Địa đồng quang, Nhật Nguyệt đồng thọ, người là ta Chu gia trước đó chưa từng có Thánh Long!"

Chu Kinh ngữ khí vô cùng kịch động, toàn thân kịch liệt run rẩy, lúc Chu Nguyên sinh ra lúc, có thể tưởng tượng hẳn là bức nào kịch động, ngày

không vong Chu gia, tại đây thời khắc nguy nan, làm cho bọn hắc Chu gia nghênh đón Thánh Long ra đời.

Chu Nguyên cũng là mở to hai mắt, hiển nhiên là không cách nào tưởng tượng, tại hắc lúc mới sinh ra, vậy mà sẽ có như thế dị tượng.

"Cái kia. . . Vậy tại sao. . ." Bàn tay hắc hơi có chút run rẩy vuốt ve thân thể của mình, nếu như hắc là Thiên Sinh Bát Mạch tự khai mà nói, cái kia vì sao hôm nay nhưng là trong cơ thể ngay cả Bát Mạch đều là tìm không thấy?

Chu Kinh kích động thanh âm đột nhiên ngừng lại, trong mắt của hắc quang mang, phảng phất là tại lúc này tan hết, chỉ có lấy nồng đậm bi ai sắc mặt, thần sắc hắc hơi bại mà nói: "Bởi vì ngay tại người sinh ra một khắc này, ngoài thành vợ của Vũ Vương, cũng là sinh hạ rồi một nam một nữ, bé trai nhỏ người quần Giao mãng xà chi khí, nữ. Anh đều có linh thiêng tước chi khí, cũng là thân có số mệnh!"

"Mà theo chúng ta lấy được tin tức, cái kia vợ của Vũ Vương, hoài thai đã là trọn vẹn ba năm, lại thủy chung không sản, nhưng là tại hôm nay, đột nhiên sinh hạ. . ."

"Dĩ vãng ta còn còn chẳng biết tại sao, khi đó nhưng là cuối cùng hiểu được, nghe đồn cùng năm cùng tháng đồng nhất kẻ sống, có thể lẫn nhau phệ số mệnh, lúc đầu, cái kia Vũ Gia trù tính nhiều năm, gây nên, cũng không phải đơn giản mưu ta Đại Chu, mà là mưu ta Chu gia chi Long!"

Chu Nguyên há to miệng, thấy lạnh cả người tự lòng bàn chân xông lên Thiên Linh Cái: "Đây là một cái âm mưu!"

Trong thiên hạ nào có trùng hợp như vậy sự tình, điều này hiển nhiên đúng một cái công tác chuẩn bị trăm năm, hơn nữa nhằm vào của bọn hắc Chu thị, thậm chí. . . Chuyên môn nhằm vào lấy hắc một cái đại âm mưu.

Vì này, bọn hăn thậm chí dùng sức thủ đoạn, lại để cho cái kia vợ của Vũ Vương ba năm không sản, chính là đang đợi hăn!

Chu Kinh nhẹ gật đầu, thanh âm khàn giọng mà nói: "Đích thật là một cái âm mưu, Vũ Gia tại ta Đại Chu ẩn nhẫn mấy trăm năm, cho ta Đại Chu nam chinh bắc chiến, tấn thủ tín nhiệm, nhưng mà ai cũng không nghĩ tới, bọn họ trăm năm ẩn nhẫn, cũng là vì người mà đến!"

"Ngày đó, Vũ Vương vào thành, dùng hàng tử Đại Chu con dân là áp chế, muốn tại ta cùng với người mẫu hậu trước mặt, đoạt của người Thánh Long Khí Vận. . ." Nói đến chỗ này, Chu Kinh trong mắt thậm chí là có huyết lệ chảy ra trở lại.

Ở đằng kia một bên, Tần sư cũng là sắc mặt bi thống, thanh âm hăn trầm thấp nói: "Ngày đó, vương thượng vì bảo hộ hoàng tử, cùng Vũ Vương chiến với Đại Chu Sơn, nhưng là không địch lại, bị kia chặt đứt một tay, nếu không phải cái kia Vũ Vương sợ những người khác hủy hoàng tử Thánh Long Khí Vận đồng quy vu tận, chỉ sợ ngay cả vương thượng đều được chết trận kia tay."

"Đã làm thuận lợi đoạt được hoàng tử số mệnh, Vũ Vương đứng tổ thế, trong vòng trăm năm Đại Vũ không đặt chân Đại Chu nửa bước."

Năm đó đáng sợ kia một màn lại lần nữa từ trong óc ở chỗ sâu trong bùng lên, một bên Tần Ngọc, cũng chịu không nổi nữa tâm tình, quỳ xuống trước Chu Nguyên trước người, đưa hăn ôm chặt lấy, khóc rống lên, tiếng khóc tê tâm liệt phế.

"Nguyên nhi! Ta đáng thương mà! Mẫu hậu thực xin lỗi người!"

Ngày đó tàn khốc trí nhớ, lại lần nữa bị tàn khốc xé mở, nàng rõ ràng nhớ rõ, vừa mới sinh ra Chu Nguyên, bị cho rằng mắt trận, đặt Vũ Vương làm cho bố trí trên tế đàn.

Mà ở trong tế đàn, còn có cái kia Vũ Vương vừa mới sinh ra một đôi nhi nữ.

Chỉ có điều, một cái là bị đoạt, hai cái là ở được.

Số mệnh cướp đoạt, giống như huyết nhục tróc bong, loại đau khổ này khó có thể tưởng tượng.

Mà khi đó Tần Ngọc, vừa mới được tử vui mừng, nhưng chỉ có thể trở mắt nhìn nhà mình hài nhi ở đằng kia lạnh buốt trong tế đàn, thừa nhận vô biên thống khổ, đem thanh âm non nớt đều khóc đến khàn giọng.

Cái loại này tuyệt vọng cùng vô lực, cơ hồ là làm cho khi đó nàng thấm chút ít đã hôn mê.

Phốc.

Mà bởi vì tâm tình kích động, Tần Ngọc đôi má lập tức tái nhợt, một ngụm máu tươi nhịn không được phun tới, nhuộm hồng cả Chu Nguyên tóc.

"Mẫu hậu? ! Người làm sao vậy?" Chu Nguyên kinh hãi, vội vàng giúp đỡ Tần Ngọc bơi đi vết máu ở khóe miệng.

Một bên Tần sư đi nhanh lên đi lên, lòng bàn tay tản ra nhu hòa chi khí, tự Tần Ngọc Thiên Linh Cái quán chú mà vào, trợ giúp nàng ổn định trong cơ thể khí huyết, hần nhìn thoáng qua sắc mặt tái nhợt Tần Ngọc, sau đó đối với Chu Nguyên thở dài nói: "Hoàng tử, người cũng chớ trách vương thượng cùng Vương Hậu không thể bảo vệ tốt người, vương thượng năm đó dùng hết hết thầy, suýt nữa chết trận."

"Mà Vương Hậu càng là tại lúc trước người bị tước đoạt số mệnh về sau, đem bản thân tinh huyết rót vào trong cơ thể của người, về sau mỗi năm cho người truyền máu, như thế hoàng tử mới có thể sống đến hôm nay, bất

quá Vương Hậu cũng vì này bỏ ra thật lớn đại giới, nàng mỗi truyền máu một lần, đều muốn hội giảm thọ ba năm, mười hai năm trong, nàng đã giảm thọ ba mươi sáu năm, Nguyên Khí đại thương, hôm nay đã là chỉ vện vện có không đến mười năm tuổi thọ."

"Cái gì? ! Người nói cái gì? !"

Chu Nguyên nghe được chuyện đó, lập tức như bị sét đánh, trong mắt tơ máu điên cuồng trào bờ ra, lúc trước mặc dù là nghe thấy bản thân số mệnh bị đoạt, hắn cũng không từng có mãnh liệt như thế tâm tình chấn động, dù sao những sự tình này phát sinh ở năm nào ấu không ghi việc lúc, bởi vậy đối với cái kia cái gọi là "Thánh Long Khí Vận" cũng không có quá mức mãnh liệt lòng trung thành, mặc dù được thiết kế cướp đoạt, cũng chỉ là cảm thấy có chút khiếp sợ.

Vũ Gia xếp đặt thiết kế hắn trăm năm, trong lòng của hắn tuy có gợn sóng, nhưng lại có thể ngăn chặn, nhưng bọn hắn đem yêu thương mẹ của hắn bức đến thọ nguyên khô kiệt, nhưng là làm cho Chu Nguyên trong nội tâm lần thứ nhất đã có được không cách nào ngăn chặn sát ý.

Cho nên, trong lúc lúc nghe được Tần sư những lời này lúc, Chu Nguyên rút cuộc bảo trì không được tâm tình, toàn thân huyết dịch đều đang điên cuồng đối với đầu óc dũng mãnh lao tới, làm cho khuôn mặt của hắn trở nên Huyết Hồng, thanh tú non nớt khuôn mặt, đúng là lộ ra có chút dữ tợn.

"Vũ Gia, các người an dám bức hại ta mẫu hậu! Thật đáng chết!"

Chu Nguyên toàn thân run rẩy, con mắt Huyết Hồng, một cổ ngập trời giống như tức giận cùng sát ý tự trong lòng dâng lên.

Chu Kinh đem Tần Ngọc ôm lấy, làm cho nàng tựa ở ngọc trên giường, lúc này tóc của hắn dường như đều là vào lúc này tái nhợt một ít, uy nghiêm khí thế không còn sót lại chút gì, hắn ngữ khí chờ đợi mà nói: "Trong Thiên Địa tức giận vận vừa nói, Vũ Gia nội tình đơn bạc, đều muốn

lập quốc, kéo dài hậu đại, chấn nhiếp bốn phương, vậy nhất định phải cần đầy đủ số mệnh chống đỡ, mà của người Thánh Long Khí Vận, chính là tốt nhất chi vật."

"Vũ Vương đoạt người số mệnh, ban cho con hãn cùng nữ, từ đó, Đại Vũ có Long Phượng tương hộ, vận mệnh quốc gia cường thịnh, Đại Vũ vương triều hưng thịnh, toàn bộ là vì chiếm của người số mệnh."

"Mà người người mang Thánh Long Khí Vận, bị cái kia Mãng Tước chi mệnh cường ép cướp đoạt, dĩ nhiên là sinh ra mãnh liệt oán hận chi khí, cái kia Vũ Vương cố ý đem cái này oán hận chi khí phong với trong cơ thể của người, do đó tạo thành Oán Long Độc, nó nuốt máu tươi của người không ngừng lớn mạnh, thẳng đến một ngày nào đó thành thực bộc phát, sẽ đem của người sinh cơ triệt để thôn tính tiêu diệt."

"Đồng thời người Thánh Long. Căn bản bị phá, Thiên Sinh Bát Mạch biến mất, cho đến hôm nay, Bát Mạch cũng không lại hiển lộ, con đường tu hành khó khăn. . ."

Chu Kinh thanh âm thâm lương, trong đó lộ ra vô biên vô lực, khó có thể tưởng tượng, ngày đó đối với bọn họ Chu thị mà nói, là một loại hạng gì tuyệt vọng.

Ngày đó, ngoài thành Mãng Tước trỗi lên, hào quang vạn trượng, dựa thế lột xác.

Ngày đó, nội thành Thánh Long gào thét, hóa thành khói xanh, lượn lờ mà tán.

Đây là, Mãng Tước nuốt Long.

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Nguyên Văn

Nguyên Tôn tác giả: Thiên Tầm Thổ Đậu [đọc đầy đủ]

Cập nhật lúc: 2017-09-14 20:00:03 số lượng từ: 3983

Bên trong trong điện, hoàn toàn yên tĩnh, bầu không khí áp lực đến làm cho người không thở nổi.

Chu Nguyên nhìn qua ngòai ở bên cạnh Chu Kinh, người sau như thường ngày lộ ra uy nghiêm khuôn mặt, vào lúc này tràn đầy vô lực cùng sa sút tinh thần, hiển nhiên, năm đó chuyện này đối với với hắn mà nói, cũng là có đả kích lớn vô cùng.

Con trai ruột của mình { bị : được } cừu nhân đang tại hắn trước mặt, chiếm số mệnh, phá căn cốt, mà bản thân nhưng là bất lực, có thể tưởng tượng, vậy đối với bất luận cái gì một vị phụ thân mà nói, chỉ sợ đều là một loại sỉ nhục.

Chu Nguyên cắn chặt môi, hắn rõ ràng Chu Kinh tính cách, nghĩ đến khi đó như không phải là vì bảo toàn Đại Chu hơn ức con dân, chỉ sợ hắn thật sự chọn cùng Vũ Vương ngọc nát đá tan.

"Nguyên lai đây chính là ta bát mạch thủy chung không hiện, khó có thể tu luyện căn do, cái này Vũ Vương, thật đúng là thật độc ác thủ đoạn." Chu Nguyên nhìn qua trong lòng bàn tay chậm rãi nhúc nhích một đoàn đỏ sẫm, đôi mắt có một vòng vẻ phẫn nộ.

Cái này Vũ Vương, chiếm hắc số mệnh, hủy hắc Thánh Long. Căn còn không bỏ qua, hiển nhiên còn ý định trăm thảo trừ căn, làm cho hắc { bị : được } cái này oán độc, một chút bức bách đến chết đường.

Hơn nữa, để cho nhất được Chu Nguyên tức giận chính là, hắc mẫu hậu còn bởi vậy Nguyên Khí đại thương, thọ nguyên còn sót lại không đến mười năm.

Chu Nguyên hít sâu một hơi, đem trong lòng cái loại này cuộn cuộn phần nội chậm rãi dưới áp chế, nhìn qua một bên mê man qua, nhưng gương mặt một mảnh trắng bệch Tần Ngọc, lòng như đao cắt, hỏi: "Phụ vương, cái kia mẫu hậu làm sao bây giờ? Tuổi thọ của nàng. . ."

Chu Kinh đã trầm mặc một cái, chậm rãi nói: "Trong Thiên Địa, có tăng thêm tuổi thọ thiên tài địa bảo, nếu là có thể đạt được, ngược lại là có thể kéo dài người mẫu hậu tuổi thọ, nhưng là. . ."

Nói đến chỗ này, Chu Kinh cười khổ nói: "Cái loại này thiên tài địa bảo, hạng gì hiếm có, ta dốc hết chúng ta Đại Chu rất nhiều nhân lực tìm tòi, nhưng như trước khó có thu hoạch."

"Chúng ta Đại Chu, dù sao không bằng năm đó, hôm nay co đầu rút cổ góc, cũng vèn vèn chỉ có thể miễn cưỡng tự bảo vệ mình."

Chu Nguyên bàn tay nắm chặt, giờ khắc này, hắc rốt cuộc biết được có được lấy lực lượng chỗ tốt, nếu như hắc có thể có được gắng sức số lượng, coi như là lại nguy hiểm tuyệt cảnh, hắc cũng có thể đi tìm kiếm, đi tìm tìm cái loại này có thể tăng thêm tuổi thọ thiên tài địa bảo.

Thế nhưng là, trong cơ thể chậm chạp không hiện bát mạch, nhưng là làm cho hắc liên tự bảo vệ mình lực lượng đều không có.

Chu Nguyên cắn răng, thanh âm trầm thấp nói: "Phụ vương, ta liền thật sự không thể trở thành nguyên sư sao?"

Hắn mẩu hậu vì hấn, hao tổn tinh huyết, từ giảm thọ mệnh, thân là con của người, có thể nào ngồi nhìn mặc kệ? Hơn nữa. . . Cái kia Vũ Gia đối với bọn họ Đại Chu cùng với đối với hấn làm đây hết thấy, nếu không phải biết rõ cũng thì thôi, nếu như hôm nay biết được, như vậy cái này một khoản khoản nợ, cũng không thể dễ dàng như vậy bỏ qua đi.

Nhưng đây hết thấy, đều phải thành lập tại hấn có được lấy đủ thực lực phía trên.

Mà này thiên địa lúc giữa, khống chế cường lực nhất số lượng nhóm người kia, tự nhiên chính là nguyên sư!

Nghe được Chu Nguyên mà nói, Chu Kinh cau mày, phảng phất là tại trầm ngâm cái gì, sau một hồi khá lâu, vừa rồi nói khẽ: "Người thật sự không muốn buông tha cho?"

Chu Nguyên nhẹ nhàng lắc đầu, những năm này cực khổ, tuy rằng làm cho hấn chịu đủ tra tấn, nhưng là làm cho hấn đã có được vượt qua cái này tuổi thành thực cùng cứng cỏi.

Hấn biết rõ, ở đẳng kia Vũ Gia phản loạn, chiếm hấn số mệnh thời điểm, cả hai giữa, đã là không chết không thôi.

Hôm nay bọn hấn Đại Chu còn có thể sống tạm, hoàn toàn là bởi vì cái kia Vũ Vương năm đó làm cho đứng tổ thề, có thể tưởng tượng, một khi {làm:lúc} trăm năm đạt tới ngày, Vũ triều nhất định cái thứ nhất đưa bọn chúng Đại Chu huyết tẩy, chấm dứt hậu hoạn.

Vì vậy, đều muốn cải biến loại kết quả này, hấn từ thân, nhất định phải cầm giữ có lực lượng đủ mức.

Chu Kinh đối với Chu Nguyên biểu hiện ra ngoài kiên định, cũng là có chút ít vui mừng, hơi hơi trầm mặc sau đó, đại thủ trùng trùng điệp điệp vỗ vào Chu Nguyên trên bờ vai, nói: "Tốt! Không chịu lời nói nhẹ nhàng

buông tha cho, không hồ là ta Chu Kinh nhi tử! Người đã có này nguyên, cái kia phụ vương tự nhiên muốn dốc sức giúp người!"

"Phụ vương có biện pháp?" Nghe được Chu Kinh chuyện đó, Chu Nguyên ánh mắt lập tức sáng ngời, kinh hỉ mà nói.

Chu Kinh khẽ gật đầu, chợt lại là cười khổ một tiếng, nói: "Người cũng không muốn cao hứng được quá sớm, bởi vì ngay cả ta cũng không cách nào xác định phương pháp này cuối cùng có hữu hiệu hay không."

"Biện pháp gì?" Chu Nguyên không thể chờ đợi được bộ dáng, cuối cùng là có đi một tí người thiếu niên sức sống.

"Ba ngày sau, chính là tổ tế, lúc này đây, người theo ta cùng nhau tiến đến Tổ Địa."

Chu Kinh không có nói tỉ mỉ, chỉ là cười cười, chợt thanh âm hẳn {ngừng lại:một trận}, tiếp tục nói: "Bất quá ta cũng có một cái điều kiện."

"Điều kiện gì?" Chu Nguyên sững sờ, nghi ngờ nói.

Chu Kinh nghiêm mặt nói: "Mặc kệ người đến lúc đó có thể hay không khai mạch, người cũng không có thể phóng vứt bỏ học tập nguyên văn chi đạo, người phải biết rằng, nếu như người bát mạch như trước không ra, như vậy tu hành nguyên văn, chính là người cuối cùng đường ra, mà nguyên văn tu đến chỗ cao thâm, chưa hẳn không thể áp chế trong cơ thể người oán độc."

Này thiên địa lúc giữa, nguyên sư là chủ lưu, nhưng lại không phải duy nhất, mà là đang phía trên này trăm hoa đua nở, sáng lập ra rất nhiều đường đi, như cái này cái gọi là nguyên văn một đạo, vô cùng nhất bác đại tinh thâm.

Tại bát mạch không lộ ra những thời giờ này ở bên trong, Chu Nguyên chính là tại Chu Kinh bày mưu đặt kế xuống, tu tập cái này nguyên văn một đạo, dù sao cái gọi là kỹ nhiều không áp thân, rất nhiều nguyên sư kỳ thật đều thô sơ giản lược học tập một ít nguyên văn.

Chu Nguyên nghe vậy, khẽ gật đầu, kỳ thật hẳn hiểu được Chu Kinh trong lời nói thâm ý, đó là lo lắng hẳn đến lúc đó như trước bát mạch không hiện, tại không cách nào trở thành nguyên sư sau gặp cam chịu, buông tha cho cuối cùng một con đường.

Chu Kinh gật gật đầu, trên mặt cũng là toát ra một vòng vui mừng đáng tươi cười.

"Người nghỉ ngơi trước một ngày, ngày mai như trước đi Đại Chu phủ tiến học, ba ngày về sau, ta sẽ dẫn người đi Tổ Địa."

"Tốt!" Thiếu niên trong thanh âm, tràn đầy nồng đậm chờ đợi.

Chu Kinh cười sờ lên Chu Nguyên đầu, sau đó ôm lấy mê man qua Tần Ngọc, cùng một bên cạnh Tần sư, đi ra Nội Điện.

Chu Nguyên nhìn qua Chu Kinh bóng lưng, cái kia như thường ngày uy nghiêm bóng lưng, vào lúc này nhưng là lộ ra một cổ làm lòng người chua vô lực cùng đáng vẻ già nua, hẳn biết rõ từng đã là phụ vương nên cũng là hùng tâm tráng chí, nhưng { bị : được } hiện thực tàn khốc một chút ăn mòn hầu như không còn.

Mà hết thấy này người khởi xướng, chính là cái kia Vũ Vương.

Chu Nguyên bờ môi mím môi thật chặt, hơi có vẻ văn nhược non nớt trên mặt, nhưng là hiện lên một vòng lạnh lùng.

"Vũ Gia, Vũ Vương. . . Những thứ này khoản nợ, chúng ta về sau, lại đến một khoản một khoản tính!"

...

Hôm sau.

Sáng sớm tiến đến lúc, Chu Nguyên chính là tại một đội hộ vệ dưới sự bảo vệ ra Vương Cung, nhằm Đại Chu Thành Tây Bắc khu mà đi, tại đó, tọa lạc lấy Đại Chu phủ.

Cái gọi là Đại Chu phủ, chính là Chu Kinh trước đây ít năm tự mình hạ lệnh sáng tạo, đồng thời triệu tập trong quân cao thủ với tư cách đạo sư, mà Đại Chu phủ tuyển nhận tú tài lúc, cũng chẳng phân biệt được địa vị cao thấp, mặc dù là bình dân, chỉ cần có được lấy thiên phú, như trước có thể được cho phép tiến vào Đại Chu phủ tu hành.

Những năm gần đây này, Đại Chu phủ {vì:là} Đại Chu nuôi dưỡng không ít người mới, cho nên kia địa vị, tại Đại Chu vương triều bên trong cũng là càng ngày càng cao, vì vậy mặc dù là Chu Nguyên cái này điện hạ, đều là lúc này học tập.

Đại Chu phủ cửa lớn chỗ, phòng vệ sâm nghiêm, người mặc áo giáp hộ vệ nghiêm khắc kiểm nghiệm lấy sở hữu tiến vào người thân phận bài, bất quá đạo này trình tự, Chu Nguyên tự nhiên là miễn đi, tại đây Đại Chu nội thành, chỉ sợ không ai không biết hắc cái này điện hạ.

"Bái kiến điện hạ!"

Cho nên khi Chu Nguyên xuất hiện ở cửa lớn lúc, những cái kia thủ vệ đều là đối với hắc cung kính khom người.

"Điện hạ." Lui tới còn có không ít Đại Chu phủ đệ tử, đều là vào lúc này đối với Chu Nguyên lộ ra dáng tươi cười, trong thần sắc có một chút tôn kính.

Chu Nguyên cũng là cười ôm quyền đáp lễ, hẳn biết rõ, những học viên này đại đa số đều là bình dân thân phận, vì vậy bọn hắn đối với hắn tôn kính, hơn nữa là bởi vì hắn phụ vương đã thành lập nên Đại Chu phủ, làm cho bọn hắn những thứ này bình dân cũng là có tăng lên địa vị, cải biến vận mạng cơ hội.

Đại Chu phủ, Tây Uyển.

Một gian rộng rãi sáng ngời trong giáo đường, chính tề hấp dẫn bày đặt lần lượt từng cái một bàn đọc sách, trước bàn sách, rất nhiều thiếu niên thiếu nữ ngồi chồm hổm, bầu không khí yên tĩnh.

Tại hàng thứ nhất một tủ sách trước, Chu Nguyên cũng là bình yên ngồi chồm hổm, tại hắn trên bàn sách, có một phương tròn bóng ngọc bản, một bên còn nằm ngang một chi màu đỏ sậm dài bút.

Cái này chi bút toàn thân như hồng ngọc tạo thành, đầu bút lông tơ chính là lấy viêm chuột phần bụng sau cùng mềm mại bộ lông chế tạo, hết sức nhỏ trong lóe ra từng điểm hào quang, đúng là một chi nguyên văn bút.

Nếu như muốn nói khắc nguyên văn quan trọng nhất là cái gì, cái kia tất cả mọi người biết nói ba chữ, nguyên văn bút.

Tất cả nguyên văn, đều cần nguyên văn bút làm môi giới, mới có thể vẽ phác thảo ra cái kia huyền diệu thâm ảo nguyên văn, do đó dẫn động trong Thiên Địa nguyên khí, phát huy ra lớn lao uy năng.

Bởi vậy, nguyên văn bút tầm quan trọng không cần nói cũng biết, đã không có nguyên văn bút, người đang ở đây nguyên văn phía trên tạo nghệ cao hơn, chỉ sợ chữ khắc vào đồ vật đi ra nguyên văn uy lực, đều đánh lên một ít chiết khấu.

Chu Nguyên tay cầm cái này chi hồng ngọc nguyên văn bút, ánh mắt nhưng là nhìn về phía phía trước nhất, tại đó, một người trung niên nam tử

giảng sư, chính ngữ khí bình tĩnh nói khóa.

"Cái gọi là nguyên văn, thần hồn làm dẫn, hội tụ ngòi bút, phác họa nguồn gốc vết tích, một khoản vẽ một cái, đều muốn lấy thần hồn {vì:là} mực, cho nên khắc đi ra nguyên văn, mới có thể dẫn động thiên địa nguyên khí."

"Các người phải nhớ kỹ, mình vẽ nguyên văn lúc, cần tâm lặng như nước, không thể có chút tạp niệm, cầm trong tay nguyên văn bút, hóa thành bản thân một bộ phận, như thế mới có thể làm cho thần hồn tụ hợp tại ngòi bút, làm được bút tùy tâm động, làm liền một mạch."

". . ."

"Kế tiếp tiếp tục luyện tập một tháng trước ta dạy cho các người cái kia ba đạo nguyên văn, ta hy vọng hôm nay có người có thể đủ thành công hoàn thành trong đó một đạo." Giảng sư tại giảng giải hoàn tất về sau, chính là mở miệng nói ra.

Mà lời vừa nói ra, sách uyển trong lập tức vang lên một mảnh tiếng kêu rên, rất nhiều thiếu niên thiếu nữ sắc mặt phát khổ, chỉ vì luyện tập cái này nguyên văn, nhìn như đơn giản, nhưng mỗi một lần luyện tập về sau, đều làm cho người thần hồn hao tổn, xuất hiện mệt mỏi cảm giác.

"Hừ, gào thét cái gì gào thét, ta dạy cho các người cái kia ba đạo nguyên văn, Man Ngưu văn, khinh thân văn cùng với Thiết Da Văn, cũng chỉ là nhập môn cấp mà thôi." Nghe đến mấy cái này tiếng kêu rên, tên kia trung niên giảng sư cũng là nghiêm khắc giận dữ mắng mỗ lên tiếng, trong thanh âm tràn đầy chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

Rất nhiều thiếu niên thiếu nữ nhìn đến giảng sư tức giận, cũng là rụt cổ một cái, không dám lên tiếng, sau đó đều là cầm lấy nguyên văn bút, bắt đầu ở trước mặt ngọc bản phía trên khắc họa lên đến.

Chu Nguyên cũng là mỉm cười, tay cầm nguyên văn bút, tâm thần ngưng định, xung quanh âm ỹ thanh âm lập tức { bị : được } che đầy được sạch sẽ, trong lòng yên tĩnh như âm u đêm, hắc dừng ở trơn bóng ngọc bản, mi tâm lúc giữa ẩn có ánh sáng mang hiển hiện, ngay sau đó cái kia nguyên văn bút chớp mũi chỗ, cũng là có hơi yếu ánh sáng màu đỏ lóe lên.

Chu Nguyên viết, ngòi bút chậm rãi từ trên ngọc bản xẹt qua, để lại từng đạo phiền phức nguồn gốc vết tích, những thứ này tựa như linh dương treo góc giống như dấu vết, tản ra nào đó hàm súc thú vị, mà khi chúng nó nguyên vẹn tổ hợp cùng một chỗ lúc, lại dường như có đủ một loại thần kỳ lực lượng.

Mỗi một đạo nguyên văn, đều là từ hoặc nhiều hoặc ít nguồn gốc vết tích tổ hợp tạo thành, bình thường nói đến, nguyên văn làm cho có đủ nguồn gốc vết tích càng nhiều, kia phẩm cấp cùng uy lực lại càng mạnh mẽ.

Mà Chu Nguyên hiện tại làm cho vẽ đây, đúng là cái kia ba đạo nguyên văn một trong Thiết Da Văn, đây chỉ là nhập môn cấp nguyên văn, có được lấy trên trăm đạo nguồn gốc vết tích, bất quá, đều muốn đem cái này trên trăm đạo phức tạp nguồn gốc vết tích hoàn mỹ khắc đi ra, hiển nhiên là cần đại lượng luyện tập.

Chu Nguyên ngòi bút vẫn còn như nước chảy, lặng yên chảy xuôi, không có dừng chút nào đình trệ, có một loại nước chảy mây trôi giống như mỹ cảm.

Tại một năm nay ở bên trong, hắc bởi vì trong cơ thể bát mạch không lộ ra, vì vậy hầu như tất cả thời gian, đều là dùng để học tập nguyên văn, vì vậy tại phía trên này, hắc nội tình xa so với kia học viên của hắc thâm hậu.

Đương nhiên, điểm trọng yếu nhất là, hắc có thể cảm giác được, thần hồn của hắc, nên cũng là thăng tại thường nhân, xem ra năm đó hắc tuy rằng số mệnh bị đoạt, Thánh Long. Căn { bị : được } hổng, nhưng may

mảnh chính là, cũng không có đả thương cùng thần hồn của hắc, nghĩ đến lúc ấy là tuổi quá nhỏ, thần hồn còn chưa ngưng hiện, vì vậy tránh thoát một kiếp.

Ngồi bút chảy xuôi, mấy phút sau, nương theo lấy Chu Nguyên thon dài bàn tay nhẹ nhàng nghiêng hoa hạ xuống, trước mặt hắc trên ngọc bản, chợt nở rộ một vòng hào quang, chỉ thấy phía trên, một đạo phức tạp mà tràn đầy hàm súc thú vị nguyên văn, chậm rãi thành hình.

"Tốt, không tệ, văn dấu vết viên mãn, chính là dưới ngòi bút có thần, cái này một đạo Thiết Da Văn, {làm:lúc} coi như là thành công tác phẩm xuất sắc." Mà đang ở Chu Nguyên hoàn thành một khắc này, một đạo tán thưởng tiếng cười cũng là theo bên cạnh truyền đến.

Chu Nguyên ngẩng đầu, chỉ thấy được giảng sư không biết khi nào đứng ở bên cạnh hắc, chính diện mang thưởng thức nụ cười nhìn qua hắc trên ngọc bản nguyên văn.

Trong giáo đường thiếu niên khác thiếu nữ đều là ngẩng đầu, nhìn về phía Chu Nguyên, trong ánh mắt mang theo một ít sợ hãi thần phục, bọn hắc nơi này có chút ít liên bút cũng còn không có xuống, kết quả Chu Nguyên chỗ đó cũng đã thành công.

Giảng sư cũng là tâm tình tốt lên rất nhiều, hướng về phía rất nhiều đệ tử cảm thán nói: "Các người nếu là đều có thể có như vậy học tập hiệu suất, thật là tốt biết bao."

Rất nhiều thiếu niên thiếu nữ nghe vậy, đều là cười lắc đầu, Chu Nguyên diện hạ hiển nhiên tại phía trên này rất có thiên phú, sao có thể yêu cầu tất cả mọi người có loại này hiệu suất?

Bất quá, đang ở đó rất nhiều tiếng cười lúc giữa, một đạo cổ quái cười thanh âm, nhưng là đột ngột vang lên.

"Ha ha, giảng sư lời ấy sai rồi, chúng ta chủ yếu tâm tư thêm nữa là đặt ở khai mạch phía trên, tự nhiên là không thể như là Chu Nguyên điện hạ như vậy toàn tâm toàn lực vùi đầu vào nguyên văn nghiên cứu phía trên, nói cách khác, chẳng lẽ không phải là lẫn lộn đầu đuôi?"

Đạo này tiếng cười, hơi có vẻ chói tai, nhất thời làm được trong giáo đường yên tĩnh, rất nhiều ánh mắt thuận theo nhìn lại.

Chu Nguyên cũng hơi hơi nhú mày, ánh mắt ném đi, sau đó liền nhìn thấy, ở đằng kia cách đó không xa, một gã thiếu niên mặc áo gấm, chính giống như cười mà không phải cười nhìn qua hắn, thần thái lười nhác chuyển động trong tay nguyên văn bút.

Khóe miệng vui vẻ, mang chút đùa cợt.

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Tô Ấu Vi

Trong giáo đường bởi vì thiếu niên mặc áo gấm đột nhiên chen vào nói an tĩnh một cái chớp mắt, nhiều người rất nhiều thiếu nữ nhìn người phía trước liếc, đều là yên lặng thu hồi ánh mắt, bởi vì này người nói chuyện, thân phận cũng không giống nhau giống như.

Thiếu niên mặc áo gấm tên là Từ Lâm, kia phụ chính là Đại Chu vương triều trấn tây quận quận trưởng, đương nhiên, bàn về thân phận địa vị, tự nhiên xa không kịp Chu Nguyên cái này Đại Chu vương triều điện hạ, nhưng tất cả mọi người biết rõ, cái này Từ Lâm, người sau lưng, chính là Tề vương phủ Tiểu vương gia, Tề Nhạc

Chu Nguyên con mắt nhìn Từ Lâm liếc, bấm tay nhẹ điểm một cái mặt bàn, sau đó liền không đếm xỉa tới thu hồi ánh mắt, với cái gia hỏa này, vì nịnh nọt Tề Nhạc, ngược lại thật sự là dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào.

"Cái này Từ Lâm như thế nịnh nọt Tề Nhạc. . . Cái kia nghĩ đến kia phụ, cũng hẳn là đầu nhập vào Tề vương trận doanh. . ."

Chu Nguyên đôi mắt trở nên thâm sâu đi một tí, hẳn từng nghe phụ vương Chu Kinh đã từng nói qua, cái này Tề vương, sau lưng là Đại Vũ Vương Triều làm cho nâng đỡ, vì vậy những năm gần đây này, một mực ở Đại Chu vương triều âm thầm gây sóng gió, hiển nhiên là không có ý định để cho bọn họ Đại Chu an bình.

Mà bởi vì kiêng kị Đại Vũ, sợ cho bọn hắn đối phó Đại Chu vương triều lấy cớ, Chu Kinh cũng không tốt bên ngoài trực tiếp đối với Tề vương ra tay, nhưng âm thầm, tự nhiên là có được lẫn nhau lúc giữa tranh đấu.

Cũng bởi vì loại quan hệ này, cái kia đồng dạng tại trong Đại Chu phủ tiến học Tề Nhạc, tự nhiên cùng Chu Nguyên cũng không thiếu được xung đột.

Cái kia Từ Lâm nhìn đến Chu Nguyên không có lên tiếng, khóe miệng đùa cợt càng lớn, vừa muốn tiếp tục nói chuyện, tên kia giảng sư nhưng là bỗng nhiên lảng lệ ác liệt trừng, làm cho hắn chỉ có thể ngậm miệng lại.

Tại đây trong Đại Chu phủ, nếu là bị đã khai trừ, đối với hắn cũng là cực tổn thất lớn.

Theo hai người riêng phần mình an tĩnh lại, trong giảng đường bầu không khí phương hướng mới dần dần khôi phục, mà giảng sư tiếp tục giảng giải cái kia ba đạo nguyên văn, thẳng đến hai đốt hương về sau, chuông tiếng vang lên.

"Tốt rồi, hôm nay liền giảng đến nơi đây, ngày mai chúng ta tiếp tục." Giảng sư thu thập một cái đồ vật, chính là đi ra giáo đường.

Theo giảng sư rời đi, giảng đường bên trong căng thẳng bầu không khí lập tức thư giãn ra, nhiều người rất nhiều thiếu nữ tùm quanh cùng một chỗ, bộc phát ra tràn đầy sức sống tiếng cười đùa.

Chu Nguyên cũng là lung tung chỉnh đốn lấy mặt bàn, chuẩn bị ly khai.

"Điện hạ."

Tại hắn chỉnh đốn lúc giữa, chợt có một đạo nhu hòa tiếng nói vang lên, Chu Nguyên ngẩng đầu, sau đó liền nhìn thấy, tại bên cạnh bàn học của hắn, một cô thiếu nữ chính mặt mỉm cười nhìn qua hắn.

Thiếu nữ mặc Đại Chu phủ học viên viện trang phục, mặc dù có chút rộng thùng thình, nhưng như trước vẻ bề ngoài trở mã tốt đẹp chính là

đường cong, vậy đơn giản quần dài, càng là phụ trợ ra cái kia thon dài thẳng tắp chân dài.

Da thịt của nàng trắng nõn, mũi ngọc ngạo ngễ ưỡn lên, chân mày lá liễu mắt hạnh, ngược lại là một cái khó được mỹ nhân bại hoại, đặc biệt là tại kia khoe mắt, có một viên nước mắt nốt ruồi, càng là làm cho thiếu nữ bằng thêm vài phần mùi vị.

Nàng hồng nhuận phơn phớt cái miệng nhỏ nhắn nhẹ nhàng nhếch, tuy rằng trên thân không có bất kỳ đả đỏ đồ trang sức, nhìn qua có chút mộc mạc, nhưng hiển lộ lấy có chút kiên cường mùi vị, tóc dài kéo thành đuôi ngựa, nhúc nhích sức sống.

Nàng vẽn vẽn chỉ là duyên dáng yêu kiều đứng ở chỗ này, chính là hấp dẫn trong giáo đường rất nhiều thiếu niên ánh mắt vụng trộm xem ra.

Chu Nguyên nhìn qua lên trước mắt cái này rõ ràng trí tuệ Tuệ động lòng người thiếu nữ, hơi có vẻ phong độ của người trí thức trên mặt, cũng là hiện ra một vòng dáng tươi cười: "Là Ấu Vi a."

Thiếu nữ họ Tô, tên Ấu Vi.

Cùng Chu Nguyên ánh mắt đối mặt cùng một chỗ, tên là Tô Ấu Vi thiếu nữ khuôn mặt ửng đỏ một cái, sau đó dời đi chỗ khác ánh mắt, nhìn về phía Chu Nguyên cái kia lộn xộn mặt bàn, sau đó quỳ ngồi xuống, hé miệng nói: "Điện hạ, còn là ta tới giúp người chỉnh đốn đi."

Chu Nguyên cười cười, cũng không có cự tuyệt, dù sao sự quan hệ giữa hai người hoàn toàn chính xác không tầm thường.

Vì vậy thiếu nữ tại Chu Nguyên bàn đọc sách bên cạnh công việc lu bù lên, giúp hắn đem cái kia lộn xộn đồ vật đều sửa sang lại được sạch sẽ, dẫn tới trong giáo đường rất nhiều thiếu niên ánh mắt, đều là tràn đầy nóng hổi

nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, trong mắt ghen ghét đều muốn bùng mãnh trào ra rồi.

"bệnh của gia gia người đều tốt rồi?" Nhìn qua bạn rợn thiếu nữ, Chu Nguyên bàn tay chống đỡ cái cằm, hỏi.

Nghe được Chu Nguyên mà nói, Tô Ấu Vi nâng lên khuôn mặt, bàn tay như ngọc trắng đem bay xuống tại trước mắt một đám tóc xanh kéo lên, chợt trên gương mặt có một vòng dáng tươi cười nổi lên.

"Đều tốt nữa nha, gia gia nói có thời gian, còn muốn mời điện hạ đi trong nhà, bất quá chính là trong nhà quá tàn phá, ta sợ. . ."

"Tốt, đợi chút nữa lần nghỉ liền đi." Chu Nguyên cười nói.

Nghe được Chu Nguyên cái kia không chút lựa chọn trả lời, Tô Ấu Vi hàm răng nhẹ khê cắn cặp môi đỏ mọng cái miệng nhỏ nhắn, con mắt nhìn về phía hắn, bên trong thủy quang lướt qua một cái, sau đó sợ bị phát hiện, tranh thủ thời gian cúi đầu.

Nàng vẫn còn nhớ rõ, một năm trước nàng gặp phải Chu Nguyên ngày đó.

Cái kia có lẽ là nàng sau cùng tuyệt vọng, nhưng là bắt đầu nghênh đón hy vọng một ngày.

Ngày đó, cùng nàng từ nhỏ sống nương tựa lẫn nhau gia gia bệnh nặng, vốn là tàn phá gia đình lập tức sụp đổ, nàng tỏa ra mưa to, dùng thân thể nhỏ nhỏ công đeo gia gia, bởi vì thiếu khuyết tiền tài, nàng chỉ có thể ở mưa to ở bên trong, quỳ gối cái kia từng gian được phường lúc trước, không ngừng thút thít nỉ non khẩn cầu, đều muốn trong đó Y sư cứu gia gia của nàng.

Khi đó nàng, toàn thân nước bùn, chật vật đến cực điểm.

Cuối cùng tất cả được phùng đều là lạnh như băng đóng, ở đằng kia mưa to xuống, nàng cảm giác được toàn bộ bầu trời đều là tối sầm xuống, tâm lạnh như băng.

Ngay tại nàng tuyệt vọng đến gần như chết lặng thời điểm, nàng cảm giác được có người đi tới bên cạnh của nàng, đem một chút dù che mưa đặt ở trong tay của nàng, sau đó tại nàng cái kia không có tiêu cự trong ánh mắt, đi ra phía trước, một cước liền đem cái kia đóng chặt được phùng đại môn cho ngang ngược đá ra.

Lúc kia, tựa hồ là có âm thanh lạnh như băng, từ nơi ấy truyền đến.

"Mở cửa, cứu người!"

Đá văng được phùng đại môn đấy, tự nhiên chính là Chu Nguyên, lúc kia, Tô Ấu Vi liền kinh ngạc nhìn qua bóng lưng của hắn, dĩ vãng lúc, nàng ghét nhất chính là loại này ăn chơi thiếu gia, nhưng lúc kia, nàng dường là cảm thấy, cái này đá văng đại môn thiếu niên bóng lưng, có lẽ, nàng gặp đến chết khó quên. . .

Mà chính là theo bắt đầu từ ngày đó, nàng nhận thức Chu Nguyên, về sau cũng được biết thân phận của hắn, Đại Chu vương triều điện hạ.

Về sau tại một cái ngẫu nhiên lúc giữa, Chu Nguyên đã nhận ra nàng có được lấy tu hành thiên phú, vì vậy liền đem nàng cho đệ cử tiến vào Đại Chu phủ, mà nàng, cũng từ đây bắt đầu đã xảy ra phiên thiên địa phúc giống như lột xác. . .

Vén vén tiến vào Đại Chu phủ tháng thứ nhất, nàng liền thành công đã thông thứ nhất mạch, đã trở thành Đại Chu phủ sáng tạo đến nay, khai mạch nhanh nhất người, do đó đã trở thành trong Đại Chu phủ nhiều người trong dân cư cái gọi là thiên tài.

Trong lúc đó chưa từng người chú ý, biến thành tiêu điểm, Tô Ấu Vi cũng là có chút ít không quá tự tại, mà có đôi khi, cũng sẽ có người không quen nhìn nàng cùng Chu Nguyên quan hệ, gặp âm thầm mà nói Chu Nguyên trợ giúp nàng chẳng qua là nhìn trúng mỹ mạo của nàng mà thôi.

Nhưng Tô Ấu Vi đối với cái này chỉ là cười trừ, bởi vì chỉ có chính nàng rõ ràng, tại nhận thức Chu Nguyên thời điểm, nàng là một cái bao nhiêu bẩn thỉu như vậy gầy còm tiểu cô nương. . .

"Này, người muốn đem sách của ta chồng rất cao?" Chu Nguyên bất đắc dĩ nhìn xem Tô Ấu Vi, lúc này người sau hiển nhiên có chút xuất thần, vì vậy đem trên bàn hãn sách giống như xếp La Hán giống nhau chồng được nhất trụ kinh thiên.

"A?" Tô Ấu Vi cũng là phục hồi tinh thần lại, nhìn qua lên trước mắt kiệt tác của nàng, lập tức khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, tranh thủ thời gian buông đến: "Điện hạ thực xin lỗi, ta một lần nữa chỉnh đốn!"

Nàng bộ dáng này, nhưng là lộ ra càng thêm đáng yêu, vì vậy chung quanh những ánh mắt kia nhìn về phía Chu Nguyên lúc, lập tức trở nên hung ác rất nhiều, nghĩ đến nếu như không phải là bởi vì kiêng kỵ Chu Nguyên cái này điện hạ thân phận mà nói, chỉ sợ sớm đã đi ra cứu vớt nữ thần rồi.

"Hiện tại đẹp, cũng không dám sai khiến người rồi." Phát giác được những ánh mắt kia, Chu Nguyên chỉ được lắc đầu, thấp giọng nói.

Tô Ấu Vi nghe vậy, cũng là trầm thấp cười cười, nói: "Ta đây về sau tại trên mặt bôi điểm nguyên liệu, sẽ khiến ta biến dạng một chút?"

Chu Nguyên đối với cái này, chỉ có thể liếc mắt.

"Đúng rồi. . ." Chu Nguyên ngón tay chỉ một chút mặt bàn, nói: "Người bây giờ ra mấy mạch rồi hả?"

Tô Ấu Vi giật mình, nhìn Chu Nguyên liếc, vừa rồi cẩn thận từng li từng tí mà nói: "Mạch thứ ba rồi."

Nàng biết rõ Chu Nguyên bởi vì có chút nguyên nhân, tựa hồ một mực không thể khai mạch tu hành, vì vậy hai người chung đụng thời điểm, nàng đều không chủ động nhảy lên khai mạch sự tình, cũng cũng không khoe khoang nàng tiến triển, sợ nói ra gặp kích thích đến Chu Nguyên chỗ mất cảm.

"Mạch thứ ba rồi, dựa theo tốc độ này, chỉ sợ còn có một hai năm có thể bát mạch toàn bộ triển khai rồi." Chu Nguyên tán thưởng một tiếng, Tô Ấu Vi tại trên tu hành thiên phú, hiển nhiên cực kỳ xuất chúng, lúc này mới không đến một năm thời gian, thì đến được người khác mấy năm công lao.

Điều này làm cho được hẳn hết sức đắc ý, xem ra hẳn trong lúc vô tình nhặt được một cái bảo bối.

"Còn có hai tháng chính là năm nay kỳ thi cuối năm, người nỗ lực một cái, tranh thủ ra mạch thứ tư, sau đó tại kỳ thi cuối năm tiến tới vào mười thứ hạng đầu, người danh sách kia, thế nhưng là ta phí lớn hết sức lực mới làm đến đấy, chỉ cần đi vào mười thứ hạng đầu, đến lúc đó cũng tìm được Phủ chủ bọn họ tự mình dạy bảo, đối với người tốt chỗ thật lớn." Chu Nguyên nói ra.

Tô Ấu Vi chỉnh đốn mặt bàn bàn tay nhỏ bé hơi hơi cứng đờ, cúi đầu có chút không dám xem Chu Nguyên.

"Làm sao vậy?" Phát giác được biến hóa của nàng, Chu Nguyên có chút nghi hoặc.

Tô Ấu Vi mặt đều muốn chôn đến trước ngực đi, nàng thấp giọng nói: "Ta, ta không có danh sách kia rồi."

Chu Nguyên sững sờ, sau đó lông mày liền nhanh nhúu lại, nói: "Xảy ra chuyện gì vậy?"

Ngữ khí của hắn không nặng, nhưng làm cho Tô Ấu Vi trái tim nhảy lên đều nhanh hơn một ít, hàm răng cắn chặt cặp môi đỏ mọng, cả buổi nói không ra lời, ngược lại là một bên một vị cùng Tô Ấu Vi quan hệ không tệ thiếu nữ chen miệng nói: "Còn không phải cái kia Từ Lâm, vài ngày trước hắn trong phủ khắp nơi nói nói xấu người, Ấu Vi cùng hắn lý luận, làm cho hắn nói xin lỗi, tên kia nói chỉ cần Ấu Vi cùng hắn đánh một trận, thắng hắn, hắn liền nói xin lỗi, bất quá nếu là thua, sẽ phải đem nàng cái kia kỳ thi cuối năm danh ngạch tặng cho hắn."

Chu Nguyên chau mày, nói: "Cái kia Từ Lâm bất quá mới mở hai mạch, có lẽ đánh không lại Ấu Vi đi?"

Cô gái kia bĩu môi, nói: "Ấu Vi cũng là những thiên tài này đã thông mạch thứ ba đấy, mà cái kia Từ Lâm, rất vô sỉ, vậy mà ý vào tới sắc bén nguyên binh, mới may mắn thắng Ấu Vi."

Chu Nguyên sắc mặt khó coi, hắn nhìn chăm chăm vào cúi đầu Tô Ấu Vi, trách cứ mà nói: "Như thế nào không sớm một chút nói cho ta biết?"

Tô Ấu Vi bàn tay như ngọc trắng xoắn cùng một chỗ, thấp giọng nói: "Là ta vô dụng, không muốn cùng điện hạ nhiều thêm phiền toái."

Nhìn đến nàng bộ dáng này, Chu Nguyên cũng là có chút ít đau lòng, cô nàng này, có đôi khi quật cường đứng lên, đồng dạng là làm cho người đau đầu, vì vậy, cái kia ẩn chứa lãnh ý ánh mắt, nhìn về phía trong giáo đường một mực cười hì hì nhìn qua bên này Từ Lâm.

"Thiết lập ván cục khi dễ một nữ hài tử, Từ Lâm người thật đúng là hảo thủ đoạn a?" Chu Nguyên cười lạnh nói, gia hỏa này, nói rõ chính là nhìn trúng Tô Ấu Vi trong tay kỳ thi cuối năm danh ngạch, cho nên mới cố ý thiết lập ván cục chọc giận Tô Ấu Vi, dùng danh ngạch cùng hắn thi đấu.

Từ Lâm lười biếng mà nói: "Ta cũng không biết điện hạ nói được cái gì, nhiều người như vậy đều trông thấy đấy, danh ngạch là ta dùng thực lực thắng đến đấy, vì vậy coi như là điện hạ tự mình đòi hỏi, ta cũng là sẽ không trả lại đấy."

Chu Nguyên thân nhiên nói: "Có dám hay không đánh tiếp một trận?"

Từ Lâm cười hắc hắc, nói: "Không có hứng thú."

Trước đó lần thứ nhất hẳn chỉ là may mắn mà thôi, mà bây giờ Tô Ấu Vi cũng đã mở Tam Mạch, hẳn như thế nào cũng sẽ không là đối thủ rồi.

Chu Nguyên quét Từ Lâm liếc, cười lạnh nói: "Không có cho người cùng Ấu Vi đánh, ta là nói, làm cho người theo ta đánh một trận!"

Nói qua, hẳn từ trong lòng móc ra một khối lóe ra yếu ớt tia sáng ngọc bội, đặt ở trên bàn sách, nói: "Nếu là người thắng, cái này khối Tụ Nguyên Ngọc, sẽ là của người rồi."

Trong giáo đường, lập tức phát ra một ít tiếng kinh hô, rất nhiều ánh mắt mang theo thèm thuồng nhìn qua cái kia miếng ngọc bội, loại này Tụ Nguyên Ngọc, đối với tu hành rất có lợi, trường kỳ đeo bên người, có thể nhanh hơn đã thông bát mạch tốc độ, giá trị tương đối đắt đỏ.

"Điện hạ!" Tô Ấu Vi cũng là khẩn trương.

Nàng ngược lại không phải là bởi vì cái kia Tụ Nguyên Ngọc, mà là vì Chu Nguyên muốn đích thân cùng Từ Lâm động thủ, có thể Chu Nguyên liên nhất mạch cũng không có ra, làm sao có thể sẽ là mở hai mạch Từ Lâm đối thủ?

Chu Nguyên hướng về phía Tô Ấu Vi khoát tay áo, vuốt vuốt ngọc bội, hướng về phía Từ Lâm cười cười, dáng tươi cười mang theo mỉa mai.

"Lần này, người dám sao?"

Từ Lâm hai mắt lộ vẻ lửa nóng nhìn chăm chăm vào Tự Nguyên Ngọc, liếm liếm miệng, sau đó đối với Chu Nguyên cười lạnh một tiếng, nói: "Nếu như điện hạ cố ý muốn đem cái này Tự Nguyên Ngọc đưa cho ta, ta đây liền từ chối thì bất kính rồi."

"Bất quá quyền cước không có mắt, đợi lát nữa làm bị thương điện hạ, cũng đừng trách tội ta."

Tuy rằng kỳ quái Chu Nguyên cử động, nhưng Từ Lâm lại cũng không cho rằng, hẳn mở Lưỡng Mạch người, gặp liền một cái nhất mạch không có ra mọi người đánh không lại!

"Hy vọng người có bốn sự này." Chu Nguyên từ chối cho ý kiến.

Từ Lâm cười lớn một tiếng, chỉ cho là Chu Nguyên mạnh miệng, vẫy vẫy tay áo, đối với bên ngoài mà đi, trầm thấp tiếng cười, mang theo một vòng nghiền ngẫm cùng trêu tức, rất xa truyền trở về.

"Tốt, ta tại Diễn Võ Trường chờ điện hạ, ta ngược lại là muốn nhìn, điện hạ hôm nay như thế nào đem danh ngạch thăng trở về? !"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Nguyên Văn Lực Lượng

Đại Chu phủ, Diễn Võ Trường.

Từng tòa diễn võ đài đứng sừng sững lấy, rất nhiều thiếu niên ở phía trên hô quát giao thủ, quyền cước uy vũ sinh gió, cũng là khí thế không kém, mà tại dưới đài, tức thì là có thêm rất nhiều người vây xem, thỉnh thoảng bộc phát ra một ít âm thanh ủng hộ, trong đó không thiếu một ít thanh xuân đẹp mỹ lệ thiếu nữ, đôi mắt đẹp nhìn quanh, dẫn tới trên đài những thiếu niên kia càng thêm nhiệt tình, thi triển thủ đoạn đều muốn biểu hiện một chút, ra cái danh tiếng.

Tại đây trong Đại Chu phủ, Diễn Võ Trường nhân khí, hiển nhiên tương đối không kém.

Lúc Từ Lâm chậm rì rì leo lên một tòa diễn võ đài lúc, hẳn sẽ cùng Chu Nguyên giao thủ tin tức, đã là tại hắn âm thầm dưới sự thao túng, trực tiếp lan tràn tới toàn bộ Diễn Võ Trường.

"Cái gì? Chu Nguyên điện hạ cùng với Từ Lâm giao thủ? !"

"Làm sao có thể! Chu Nguyên điện hạ hôm nay nhất mạch không ra, mà Từ Lâm đã mở Lưỡng Mạch rồi!"

"Cái này Từ Lâm thật đúng là khi dễ người, tất nhiên là hắn dùng cái gì tiện thủ đoạn bức bách Chu Nguyên điện hạ."

". . ."

Trước mặt mọi người nhiều đệ tử nghe nói tin tức này về sau, lập tức bộc phát ra khó có thể tin tiếng kinh hô, một ít bình dân đệ tử càng là vì Chu Nguyên bệnh vực kẻ yếu, chỉ là bởi vì loại này giao thủ, thật sự là quá mức không công bằng.

Phàm là khai mạch người, mỗi đả thông một đường kinh mạch, bản thân thân thể tổ chất sẽ theo chi đề cao, lực lượng, tốc độ, phản ứng vân... vân đều vượt xa không khai mạch người, có thể không chút khách khí mà nói, một cái mở nhất mạch người, có thể dễ dàng đem hơn mười vị không có khai mạch người quật ngã.

Từ Lâm đứng ở trên đài, nghe đến mấy cái này thanh âm, chỉ là nhàn nhạt cười cười, mặc kệ người bên ngoài nói như thế nào, nhưng sau hôm nay, Chu Nguyên bị hấn bị đánh một trận một thông sự tình, tất nhiên gặp truyền khắp Đại Chu phủ, mà cái này không thể nghi ngờ sẽ đối với cái sau danh khí tạo thành một ít đả kích, do đó trở thành nhiều người trong miệng người hài hước.

Tại Từ Lâm không có hảo ý ý niệm trong đầu cuộn cuộn lúc, cái kia đông nghịt xúm lại tại hấn chỗ này Diễn Vũ Đài đám người chung quanh, bỗng nhiên phân liệt ra, chỉ thấy được một gã thiếu niên gầy gò, bước chậm mà đến.

Thiếu niên bộ dáng, hơi có vẻ gầy, vẻ mặt phong độ của người trí thức, có một loại tao nhã nho nhã khí chất, nhìn qua dường như một cái yếu đuối thư sinh.

Dĩ nhiên là là Chu Nguyên.

Ở chung quanh những cái kia thần sắc khác nhau trong ánh mắt, Chu Nguyên trực tiếp đối với Từ Lâm chỗ diễn võ đài mà đi.

"Điện hạ." Ở phía sau hấn, Tô Ấu Vi khuôn mặt có chút lo lắng một mực theo sau, hiển nhiên còn muốn Chu Nguyên bỏ đi cùng Từ Lâm giao thủ ý

tưởng.

"Thời điểm này, thối lui không được nữa, nói cách khác, ta phải biến thành lâm trận bỏ chạy điện hạ rồi." Chu Nguyên hướng về phía Tô Ấu Vi cười cười, nói.

Tô Ấu Vi dừng bước, hàm răng cắn chặt cặp môi đỏ mọng, nàng biết rõ nếu để cho Chu Nguyên lưng đeo loại này thanh danh, vậy đối với hãn thanh danh đem sẽ có đả kích khổng lồ.

Tô Ấu Vi nâng lên khuôn mặt, đôi mắt đẹp nhìn về phía diễn võ ở trên bục Từ Lâm, cái kia một cái chớp mắt, nàng con mắt híp lại một cái, trong lúc mơ hồ, lại là có chút lảng lệ ác liệt mùi vị.

"Điện hạ, lần này là ta không có làm tốt, cho điện hạ rước lấy phiền phức, về sau, ta sẽ không khinh thường nữa, cũng sẽ không lại lưu tình rồi." Tô Ấu Vi nói khẽ.

Lúc trước nàng thất bại tại Từ Lâm trong tay, kỳ thật có nguyên nhân rất lớn, là vì nàng không có ra tay độc ác, bằng không thì cái kia Từ Lâm liền sử dụng nguyên binh cơ hội đều không có, nhưng lúc này đây giáo huấn làm cho nàng minh bạch, đánh rắn không đánh bảy tấc, ngược lại bị rắn cắn.

Chu Nguyên giật mình, hướng về phía Tô Ấu Vi mở trừng hai mắt, nói: "Chúng ta là bằng hữu, vì bằng hữu giải quyết một chút phiền toái, là là chuyện phải làm."

Tiếng nói hạ xuống, hãn đã là bước lên diễn võ đài.

Tô Ấu Vi nhìn qua bóng lưng của hãn, mỉm cười, nội tâm chảy xuôi theo nhẹ nhẹ ấm áp, chợt nàng đôi mắt sụp xuống, đã là hạ quyết tâm, chỉ cần cái kia Từ Lâm dám đánh tổn thương Chu Nguyên, như vậy nàng cũng phải nhường người sau biết rõ, cái gì là tiểu nữ tử ghi hận cùng với trả thù.

"Ồ, điện hạ lại vẫn thật sự dám đến, ta nghĩ đến người gặp vụng trộm chạy về Vương Cung đây." Từ Lâm cười tủm tỉm nhìn qua đi đến trước mắt Chu Nguyên, trêu tức mà nói.

"Xem ra người đối với chính mình rất có lòng tin." Chu Nguyên nhẹ nhàng sửa sang lấy ống tay áo, nói.

"Không nghĩ tới mặc dù là điện hạ, cũng sẽ hướng quan giận dữ vì hồng nhan, chỉ là có chút không quá lý trí mà thôi." Từ Lâm nhún vai, hiển nhiên là đem Chu Nguyên loại này xúc động hành vi cho rằng là muốn lấy Tô Ấu Vi niềm vui.

"Bắt đầu đi." Chu Nguyên nhưng không có cùng hắn nói nhảm nhiều ý tứ, hai chân vươn ra, giống như gốc cây già cầm chặt đại địa, sau đó đối với Từ Lâm vẫy vẫy tay, nói: "Cho người trước tiến công."

Lời vừa nói ra, diễn võ chung quanh đài cái kia nhiều người rất nhiều thiếu nữ đều là hai mặt nhìn nhau, thật sự làm không rõ ràng Chu Nguyên cuối cùng đang suy nghĩ gì, rõ ràng ở vào yếu thế một phương, nhưng vẫn là như thế không kiêng nể gì cả.

"Điện hạ nếu như nghĩ như vậy nhanh lên mất mặt, ta đây liền không khách khí." bị Chu Nguyên như thế khinh thường, Từ Lâm trong lòng cũng là dâng lên một đoàn lửa giận, một tiếng cười lạnh, bàn chân mãnh liệt giẫm mạnh mặt đất, mà kia thân ảnh, thì là giống như mũi tên nhọn bình thường nhanh bắn mà ra, năm ngón tay nhanh nắm thành quyền, một quyền liền đối với Chu Nguyên thẳng vung mà đi.

Một quyền này của hắn, mang theo khí lưu, lực lượng mười phần, coi như là tảng đá, đều bị nện ra một đường vết rạn.

Nhìn qua cái kia vung đến trọng quyền, Chu Nguyên cũng không có tránh né, mà là hai tay giao nhau tại trước người, làm ra phòng ngự tư thái.

Bất quá, hấn như vậy tư thái, nhưng là dẫn tới phía dưới mọi người mặt hiện vẻ không đành lòng, lấy Từ Lâm cái này đả thông Lưỡng Mạch thân thể tổ chất, một quyền này, chỉ sợ có thể trực tiếp đem Chu Nguyên đánh cho gãy xương.

Ở đằng kia rất nhiều khấn trương ánh mắt nhìn chăm chú, Từ Lâm tựa như mãnh hổ hạ sơn, cái kia khí thế hung hăng một quyền, không chút nào lưu thủ trùng trùng điệp điệp oanh tại Chu Nguyên trên hai tay.

Đông!

Thanh âm trầm thấp vang lên, sau đó mọi người chính là không ngoài sở liệu nhìn thấy, Chu Nguyên hai chân trực tiếp là trên mặt đất kéo lê mấy thước dấu vết, vừa rồi khó khăn lắm ổn định thân thể.

A!

Một đường tiếng kêu thảm thiết bạo phát.

Bất quá cũng không phải Chu Nguyên phát ra, mà là cái kia lúc trước oanh ra khí thế hung hăng một quyền Từ Lâm.

Tất cả mọi người là trợn mắt há hốc mồm nhìn qua một màn này, Từ Lâm ôm nắm đấm, không ngừng tiếng kêu thảm thiết, toàn bộ nắm đấm một mảnh đỏ bừng, giống như là đập vào Tinh Cương phía trên bình thường.

"Người! Người đang ở đây trong tay áo ẩn giấu cái gì? ! Hèn hạ!" Từ Lâm đau đến lệ trên khóe mắt như sắp trào ra, hướng về phía Chu Nguyên rít gào nói.

Ánh mắt chung quanh, cũng là kinh ngạc nhìn về phía Chu Nguyên, chẳng lẽ điện hạ còn làm thủ đoạn nhỏ?

Ở đằng kia rất nhiều nói thầm trong ánh mắt, Chu Nguyên thì là chậm rãi vung lên tay áo, lại sau đó, mọi người chính là nhìn thấy, tại hai cánh tay của hắn lên, lại là có thêm một đường phức tạp quang văn, quang văn tản ra nhàn nhạt hắc quang, lan tràn ra, cuối cùng bao trùm Chu Nguyên hai tay, nhìn qua, giống như đem làn da biến thành một mảnh Hắc Thiết, cứng rắn vô cùng.

"Cái này. . ."

Rất nhiều đệ tử khiếp sợ nhìn qua đạo kia phức tạp quang văn, cuối cùng mãnh liệt có người kinh sợ kêu lên: "Cái kia là giảng sư lúc trước dạy thiết da văn!"

Mọi người bừng tỉnh đại ngộ, nguyên lai là nguyên văn!

Tô Ấu Vi cái kia căng thẳng tâm cũng là vào lúc này để xuống, như trút được gánh nặng thở dài một hơi, sáng giọng: "Nguyên lai điện hạ đã có thể đem nguyên văn khắc đến trên thân thể rồi."

"Người, người vậy mà đem nguyên văn khắc đã đến trên thân? !" Cái kia Từ Lâm cũng là phục hồi tinh thần lại, hắn nhìn qua Chu Nguyên trên hai tay màu đen nguyên văn, có chút khó có thể tin mà nói.

Tuy nói lúc trước tại giáo đường ở bên trong, hắn cũng đã trông thấy Chu Nguyên khắc ra Thiết Da Văn, nhưng đây chẳng qua là tại trên ngọc bản mà thôi, nếu như muốn khắc tại trên thân thể, vậy nhất định phải còn phải tinh thông nhân thể huyết vị thậm chí kinh mạch vị trí, như thế mới có thể sợ bị nguyên văn tổn thương đến thân thể, cho nên nói, tại trên thân thể khắc nguyên văn, xa so với tại trên ngọc bản càng thêm khó khăn.

Nhưng mà, liền khi bọn hắn liền tại trên ngọc bản đều không thể khắc ra nguyên văn thời điểm, Chu Nguyên rồi lại đã bắt đầu đem chi học đến nỗi dùng. . . Trong lúc này chênh lệch, thật là không phải nhỏ tí tẹo.

"Người thật đúng là cho là ta không có khai mạch, chính là tay trói gà không chặt sao?" Chu Nguyên cười nói.

Từ Lâm trước mặt sắc mặt xanh mét, có một loại bị trêu đùa tức giận cảm giác, lúc này lạnh giọng nói: "Thực cho rằng bằng vào một đường Thiết Da Văn, người hôm nay có thể thắng được ta sao?"

"Hiện tại khiến cho người xem một chút, khai mạch người cùng không khai mạch người chênh lệch!"

"Khai mạch!"

Nường theo lấy Từ Lâm hét to rơi xuống, chỉ thấy được kia quanh thân chợt có rất nhỏ ánh sáng chảy hiển hiện, dưới chân bụi bặm bị quét sạch ra, trong Thiên Địa nguyên khí thuận theo hô hấp của hắn, dừng mãnh vào trong cơ thể của hắn.

Vù vù.

Hắn toàn thân áo bào, đều là vào lúc này cổ động đứng lên, bay phát phối.

Tại kia làn da mặt ngoài, mơ hồ có hào quang hiển hiện, người nào đều có thể cảm giác được, Từ Lâm khí thế, vào lúc này tăng vọt.

Rất nhiều đệ tử sắc mặt đều là khẽ biến, lúc này Từ Lâm, trong cơ thể đã có lấy nguyên khí chảy xuôi, mà nguyên khí thuận theo kinh mạch lưu chuyển, không thể nghi ngờ sẽ để cho được Từ Lâm lực lượng, tốc độ đều tùy theo tăng vọt.

Mà tại rất nhiều đệ tử ngưng trọng trong ánh mắt, Chu Nguyên cũng là nhìn chăm chăm vào Từ Lâm, trầm trầm: "Ra Lưỡng Mạch này. . ."

"Lúc trước cho người tiến công, như vậy lúc này đây, nên đến lượt ta rồi."

Thanh âm rơi xuống cái kia một cái chớp mắt, Chu Nguyên đã là bàn chân giẫm mạnh, thân thể trực tiếp đối với Từ Lâm vọt tới.

"Cuồng vọng, người bây giờ, tốc độ, lực lượng cùng với thân thể tổ chất không kịp ta một phần mười, còn dám tiến công?" Từ Lâm nhìn đến vọt tới Chu Nguyên, lập tức cười lạnh nói.

"Thật sao?"

Chu Nguyên khoe miệng tựa hồ là cười cười.

Sau một khắc, tại kia chân khóa thân chỗ, chợt có quang mang nhàn nhạt hiển hiện, mơ hồ có thể thấy được từng đạo quang văn lan tràn đi ra.

Bá!

Chu Nguyên thân thể tựa hồ vào lúc này trở nên nhẹ rất nhiều, tốc độ mãnh liệt tăng vọt, giống như liệt báo bình thường lao ra.

"Cái đó là. . . Đó là khinh thân văn!" Có mắt người nhon nhìn thấy Chu Nguyên chân khóa thân chỗ quang văn, lập tức thét to.

Mà đang ở bọn hăn thét lên lúc giữa, cái kia cùng Từ Lâm đã là gần trong gang tấc Chu Nguyên, bỗng nhiên bả vai mãnh liệt run lên, mơ hồ có hào quang từ dưới mặt quần áo phát ra, tuy rằng thấy không rõ lắm, nhưng tất cả mọi người có thể cảm giác được rõ ràng, Chu Nguyên chém ra năm đâm, vào lúc này tràn đầy một loại ngang ngược lực lượng cảm giác.

"Man Ngưu văn!" Thét lên tái khởi.

Thiết Da Văn, khinh thân văn, Man Ngưu văn!

Thời điểm này, đã liền Tô Ấu Vi đều là nhện không được bưng kín cái miệng nhỏ nhắn, trên mặt đẹp tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, bởi vì tại đây giữa ngấn ngùn mây hơi thở lúc , Chu Nguyên liên tiếp thúc giục ba đạo nguyên văn.

Nói cách khác, giảng sư dạy cái kia ba đạo nguyên văn, đã bị Chu Nguyên đều luyện tập gặp rồi, hơn nữa còn dùng tại trên người của mình.

Bành!

Ở đằng kia rất nhiều ánh mắt nhìn chăm chú, liên tiếp thúc giục ba đạo nguyên văn Chu Nguyên, cái kia ẩn chứa mạnh mẽ lực lượng năm dăm, đã là tại Từ Lâm cái kia kinh hãi trong ánh mắt, mạnh mẽ vô cùng trùng trùng điệp điệp oanh tại kia trên thân.

Đông!

Ở đằng kia ba đạo nguyên văn phụ trợ xuống, lúc này Chu Nguyên, bất luận là tốc độ, lực lượng còn là thân thể tổ chất, hiển nhiên cũng đã không kém gì Từ Lâm, vì vậy, lúc một quyền này hạ xuống xong, Từ Lâm chính là cảm giác được một cỗ cự lực vọt tới, lại sau đó, thân thể của hắn liền trực tiếp bay ra ngoài, trùng trùng điệp điệp rơi đập đang diễn võ đài bên ngoài trên mặt đất.

Diễn võ đài bên ngoài, nguyên bản huyền náo đều là vào lúc này trở nên yên tĩnh xuống, nhiều người rất nhiều thiếu nữ, đều là dùng bất khả tư nghị ánh mắt nhìn chăm chăm vào ở trên bục Chu Nguyên.

Ai cũng không nghĩ tới, lần này giao thủ, sẽ là loại kết quả này.

Diễn võ trên đài, Chu Nguyên chậm rãi thu hồi năm dăm, trên cánh tay quang văn vào lúc này dường như lực lượng hao hết, nhanh chóng biến mất không thấy gì nữa.

Hắn vuốt vuốt cổ tay, sau đó nhảy xuống diễn võ đài, thò tay theo Từ Lâm trong ngực móc ra một khối Ngọc Bài, đó chính là đại biểu kỳ thi cuối năm danh ngạch.

"Liên một cái không khai mạch mọi người đánh không lại, người còn là đừng đi kỳ thi cuối năm thật xấu hổ chết người ta rồi." Chu Nguyên hướng về phía gắt gao theo dõi hắn Từ Lâm cười cười, nói.

Từ Lâm nghe được chuyện đó, lại cảm giác được chung quanh cái kia rất nhiều đùa cợt ánh mắt, lập tức trong lòng lấp kín, một ngụm máu tươi rút cuộc nhịn không được rồi phun tới, tiếp lên trước mắt một đen, trực tiếp liền hôn mê bất tỉnh.

Hắn biết rõ, chỉ sợ bắt đầu từ ngày mai, hắn liền sẽ trở thành trong Đại Chu phủ rất nhiều đệ tử trong miệng mới lạ cười châm biếm rồi. . .

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Tề Nhạc, Liễu Khê

"Tốt rồi, trò hay thu tràng, tất cả mọi người riêng phần mình tản đi." Chu Nguyên tung tung trong tay Ngọc Bài, sau đó hướng về phía chung quanh vây xem rất nhiều thiếu niên thiếu nữ cười nói.

Mọi người nghe vậy, cũng đều là cười tản đi, bất quá lúc gần đi đối với Chu Nguyên ném đi ánh mắt, ngược lại là nhiều đi một tí ngạc nhiên chi ý, bởi vì tại Đại Chu phủ, Chu Nguyên một mực không thể khai mạch sự tình sớm đã mọi người đều biết, vì vậy tại rất nhiều người cho rằng ở bên trong, bọn hắn vị này điện hạ, tuy rằng thân phận tôn quý, nhưng không hề thực lực.

Như thế ngày hôm nay một màn này, nhưng là làm cho bọn hắn đem loại ý nghĩ này triệt để dập tắt.

Chu Nguyên hoàn toàn chính xác tạm thời còn chưa khai mạch, nhưng hắn vẫn nắm giữ lấy mặt khác một loại lực lượng, cái kia chính là nguyên văn, bằng vào nguyên văn, đã liền Từ Lâm loại này mở Lưỡng Mạch người đều không phải là đối thủ của hắn.

Trên thế giới này, thân phận địa vị tuy cũng là một loại lực lượng, nhưng dễ dàng nhất làm cho người nhận thức đấy, không thể nghi ngờ còn là bản thân nỗ lực sở tu luyện mà đến lực lượng, bởi vì cái loại này lực lượng, sẽ không bởi vì bất luận cái gì thân phận như thế nào địa vị cải biến mà thay đổi.

"Ừ, cũng đừng lại làm mất đấy "Ừ, cũng đừng lại làm không còn." Chu Nguyên đem Ngọc Bài vứt cho đi tới Tô Ấu Vi, gió nhẹ thổi qua, viện phục

thu long,, phác hoạ lấy thiếu nữ cái kia lung linh hấp dẫn đường cong, làm cho người mơ màng.

Tô Ấu Vi có chút xin lỗi căn căn cặp môi đỏ mọng, đôi mắt sáng nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, nói: "Người không sao chứ?"

Nữ hài tử chung quy là thận trọng, nàng có thể trông thấy, Chu Nguyên bàn tay tựa hồ là hơi hơi có chút run rẩy.

"Hắc hắc, bị người phát hiện a." Chu Nguyên cười nói, sau đó hắn giơ bàn tay lên, chỉ thấy được hắc trên năm tay, cũng là có chút ít đỏ bừng, đó là lúc trước hung mãnh một quyền làm cho dẫn đến đấy.

"Không có khai mạch, thân thể tố chất còn là kém đi một tí." Chu Nguyên cảm thán nói, tuy rằng mượn nhờ Thiết Da Văn, khinh thân văn cùng với Man Ngưu văn, tạm thời đem làn da độ cứng, lực lượng, tốc độ đều tăng cường, nhưng trong cơ thể của hắn, còn là quá yếu ớt rồi, cái loại này bản ngược lực lượng, hơi chút xâm nhập một ít tiến vào trong cơ thể, liền làm được hắn có chút cảm thụ không được tốt cho lắm.

"Nghe giảng sư nói, có chút nguyên văn có thể thời gian ngắn cường hóa chỉnh thể thân thể, nếu là người có thể luyện tập gặp mà nói, cái kia tự cũng không bị lực đạo đả thương ngược lại." Tô Ấu Vi suy nghĩ một chút, nói.

Chu Nguyên gật gật đầu, nói: "Cái loại này công hiệu nguyên văn, phẩm giai cũng không thấp."

Nghe đồn nguyên văn phân cửu phẩm, bất quá bây giờ Chu Nguyên cấp độ, vẫn còn nhập môn cấp, liền nhất phẩm cũng còn không tính là, vì vậy cái loại này nguyên văn trong thời gian ngắn thì không cách nào học đến tay.

"Vậy người phải nỗ lực một cái, một tháng sau đại khảo, trừ phi người có thể khắc ra nhất phẩm nguyên văn, nói cách khác, chỉ sợ khó có thể nổi tiếng mười thứ hạng đầu." Tô Ấu Vi hàm răng khể cắn cặp môi đỏ mọng, có chút lo lắng nói.

Một khi Chu Nguyên đại khảo thành tích không tốt, sợ là lại gặp đưa tới một ít lời đồn đãi chuyện nhảm.

Chu Nguyên nhẹ vuốt vuốt bàn tay, nói: "Yên tâm đi, ta từ có chừng mực."

Hắn hai mắt híp lại, hiện tại, hắn chỉ có thể gửi hi vọng ở hai ngày sau Tổ Địa hành trình, có thể trợ giúp hắn giải quyết bát mạch không hiện nan đề, như nếu không, có lẽ hắn liền thật sự chỉ có thể đủ đem tất cả tinh lực đều tăng tại nguyên văn học tập phía trên.

Đầu là lúc sau chỉ có thể chuyên tu nguyên văn, thật sự là làm cho hắn có chút không quá cam tâm.

Tô Ấu Vi nhìn đến Chu Nguyên lâm vào trầm mặc, cũng là lập tức khéo hiểu lòng người chuyển hướng chủ đề, sóng mắt lưu chuyển, cười dịu dàng mà nói: "Điện hạ, muốn ta cho người thoa chút ít dược sao?"

"Coi như hết, lớn như vậy điểm phúc, người khác nhìn thấy sợ là sẽ phải đối với ta hạ độc thủ." Chu Nguyên cười giỡn nói, dù sao hiện tại Tô Ấu Vi tại đây trong Đại Chu phủ, xem như nhân khí không thấp.

Tô Ấu Vi nghe vậy, cũng chỉ được tức giận trắng mặt nhìn hắn liếc, nói: "Người đã nhát gan như vậy, ta đây sẽ không quản người rồi, ta còn muốn đi tàng thư viện sửa sang lại tàng thư."

Đây là nàng tìm một phần chức quan nhàn tản, có thể đạt được một ít thu nhập, dù sao gia cảnh của nàng không được tốt lắm, còn có một cái gia gia,

vì vậy tại duy trì bình thường tiến học lúc giữa, nàng cũng ở đây trong Đại Chu phủ tìm đi một tí rảnh rồi sống.

Chu Nguyên nghe vậy, do dự một chút, nói: "Đại khảo chỉ có một tháng rồi, thời gian so sánh gấp gáp, ta cảm thấy cho người có lẽ càng nhiều nữa đem thời gian đặt ở khai mạch lên, nếu có cần mà nói, ta. . ."

"Điện hạ."

Chu Nguyên thanh âm còn không nói chuyện, chính là bị cắt đứt rồi, hần nhìn hướng Tô Ấu Vi, lúc này thiếu nữ khẽ mím môi cặp môi đỏ mọng, đôi mắt rất nghiêm túc theo dõi hần, nàng thanh âm êm dịu nhưng nhưng lại có một loại không cách nào bỏ qua lực lượng: "Người đã trợ giúp ta rất nhiều, đem người ta dẫn tới cái này có thể cải biến ta vận mạng địa phương, ta theo ở sâu trong nội tâm cảm kích người, nhưng là. . . Người đã nói, chúng ta là bằng hữu, đúng không?"

Chu Nguyên khẽ giật mình, hần nhìn qua lấy thiếu nữ trước mắt, thiếu nữ sòng ánh sáng lẫn lẫn đôi mắt sáng chỗ sâu nhất, tựa hồ cất giấu một vòng người bên ngoài khó có thể phát hiện cổ chấp, đó là nàng đối với đáy lòng cuối cùng tôn nghiêm duy trì.

Nàng biết rõ, chỉ cần nàng mở miệng mà nói, Chu Nguyên sẽ giúp trợ nàng đem cần có hết thảy điều kiện đều trải tốt, nhưng mà, nói như vậy, có lẽ nàng cùng Chu Nguyên quan hệ trong đó sẽ xuất hiện một ít biến chất.

Nàng một mực ở cẩn thận từng li từng tí duy trì lấy hai người quan hệ giữa, Chu Nguyên là Đại Chu vương triều điện hạ, thân phận tôn quý, mà nàng chỉ là một cái bình dân, thân phận của hai người chênh lệch quá lớn, làm cho lấy cực kỳ dễ dàng đưa tới một ít chỉ trích.

Nàng cũng không sợ cái loại này chỉ trích, nhưng nàng lại không nghĩ mình bị Chu Nguyên coi thường.

Vì vậy, nàng tại tiến vào Đại Chu phủ về sau, chính là toàn bộ cố gắng lớn nhất, làm cho bản thân có thể độc lập, đồng thời nỗ lực tu luyện, cải biến hai người thân phận cách xa.

Mà nàng cũng làm rất thành công, với tư cách Đại Chu phủ sáng tạo đến nay khai mạch nhanh nhất thiên tài, thiên phú của nàng, đủ để cho được bất luận kẻ nào bắt đầu coi trọng, thậm chí, liền Chu Nguyên phụ vương Chu Kinh, đều là biết được tên của nàng.

"Được rồi được rồi."

Đối mặt với thiếu nữ cái kia cố chấp mà quật cường ánh mắt, Chu Nguyên cuối cùng bại lui, chỉ được nhắc tay đầu hàng, cười khổ nói: "Ta đây liền mặc kệ."

Tô Ấu Vi nghe vậy, đôi mắt sáng cũng là nhẹ nhàng khẽ cong, giống như trăng lưỡi liềm bình thường, đồng thời nàng tại ở sâu trong nội tâm lặng lẽ thở dài một hơi, nàng biết rõ, nếu như Chu Nguyên kiên trì mà nói, nàng hẳn là cự tuyệt không được, chỉ là như vậy, gặp thoáng có hơi thất vọng.

Ít nhất hiện tại, nàng biết rõ, Chu Nguyên vì duy trì nàng cái kia còn sót lại lòng tự trọng, chọn nhượng bộ, điều này làm cho được nàng trong con người thủy quang xẹt qua một cái, trong lòng tràn đầy một loại khác thường cảm kích.

"Điện hạ, yên tâm đi, ta sẽ không trì hoãn tu luyện, ta cam đoan với người, đại khảo phía trên, nhất định sẽ đứng đầu trong danh sách, tiến vào giáp viện." Tô Ấu Vi tự nhiên cười nói, dáng tươi cười tươi đẹp mà tự tin.

Tại trong Đại Chu phủ, có hơn mười cái phân viện, mà trong đó tự nhiên là lấy giáp viện là mạnh nhất.

Chu Nguyên gật gật đầu, suy nghĩ một chút, bỗng nhiên từ trong lòng đem lúc trước dùng để cùng Từ Lâm đánh cuộc cái kia khối Tự Nguyên

Ngọc lấy đi ra, sau đó kéo Tô Ấu Vi bàn tay như ngọc trắng, đem đặt ở lòng bàn tay của nàng.

"Người cũng đừng tự mình đa tình, không phải tặng cho người đấy, là cho người mượn, ta bây giờ còn không khai mạch, còn không dùng được nó." Nhìn đến Tô Ấu Vi muốn cự tuyệt, Chu Nguyên lập tức nói.

Nghe được Chu Nguyên nói như vậy, Tô Ấu Vi lời vừa tới miệng chỉ có thể nuốt trở vào, sau đó hận muốn róc xương lóc thịt hăn liếc, với cái gia hỏa này, làm sao nói đây!

"Ta rời đi!" Tô Ấu Vi thu hồi Tự Nguyên Ngọc, thấp hừ một tiếng, chính là cùng Chu Nguyên bôi thân mà qua.

"Thật sự là kiêu ngạo a. . ."

Chu Nguyên nhìn qua thiếu nữ đi xa yếu điệu hết sức nhỏ bóng lưng, lắc đầu, vừa muốn cũng là ly khai, chợt có sở cảm ứng, ngẩng đầu lên, nhìn phía nơi xa một ngôi lầu các chỗ, chỉ thấy được chỗ đó, một đường áo trắng thân ảnh, chính trên cao nhìn xuống nhìn sang, ánh mắt sắc bén như đao.

"Tề Nhạc." Chu Nguyên nhìn qua đạo kia áo trắng bóng người, lông mày cũng hơi hơi nhíu lấy một cái.

Đạo kia áo trắng thân ảnh, đúng là Tề vương phủ thế tử, Tề Nhạc.

Phát giác được Chu Nguyên ánh mắt, cái kia Tề Nhạc trên mặt cũng là hiện ra một vòng mỉm cười, sau đó xa xa hướng về phía Chu Nguyên liền ôm quyền.

Chu Nguyên trong lòng cười lạnh một tiếng, nhưng trên mặt cũng là bảo trì dáng tươi cười, cười gật gật đầu, rồi sau đó chính là quay người rời đi.

Trên lầu các, Tề Nhạc nhìn qua Chu Nguyên đi xa thân ảnh, khuôn mặt vừa rồi trở nên nghiêng ngả đứng lên, lăm bầm lầu bầu: "Không có nghĩ đến cái này điện hạ, vậy mà chút bất tri bất giác tại nguyên văn một đường trên ngược lại là có một chút tạo nghệ. . ."

Tại Tề Nhạc sau lưng, một đường bóng hình xinh đẹp đi ra, đó là một vị dáng người cao gầy thiếu nữ, nàng bộ dáng cũng là xinh đẹp xinh đẹp, chỉ là bờ môi có chút mỏng, nhìn qua có loại cay nghiệt cảm giác, so với Tô Ấu Vi, hiển nhiên là ít đi một tí mùi vị.

Nàng đôi mắt đẹp khinh thường nhìn thoáng qua Chu Nguyên phương hướng ly khai, hừ lạnh nói: "Nguyên văn cuối cùng chỉ là con đường nhỏ, tạo nghệ sâu hơn, như trước không cách nào làm bản thân lột xác, thọ nguyên có hạn, một cái sơ sẩy, thậm chí ngay cả người bình thường đều có thể đem tới chém giết."

Nàng tên là Liễu Khê, kia phụ chính là Đại Chu Hầu Gia, người xưng Liễu Hầu, tự nhiên coi như là hiển quý, lại nói tiếp, nàng cùng Chu Nguyên giữa, coi như là có chút liên quan.

Trước đây ít năm Chu Kinh phát giác được Tề vương phủ lớn mạnh, có lòng đều muốn ngăn được, cho nên ý định đem pháp mã đặt ở Liễu Hầu trên thân, cho nên lúc đó còn đưa ra kết thân ý tưởng, ý định làm cho Chu Nguyên cùng Liễu Hầu chi nữ Liễu Khê kết cái thân, làm sâu sắc hai nhà quan hệ.

Liễu Hầu đối với Chu Kinh đề nghị, tức thì là có chút do dự, dù sao lúc ấy Đại Chu hoàng thất lộ ra sự suy thoái, mà duy nhất người thừa kế Chu Nguyên lại thì không cách nào khai mạch, hơn nữa Liễu Hầu đối với Liễu Khê cực kỳ sủng ái, vì vậy liền đi hỏi thăm người sau ý tứ, nhưng Liễu Khê nàng này cực kỳ tâm cao khí ngạo, chẳng qua là cảm thấy Chu Nguyên là một cái phế điện xuống, vì vậy không chút do dự liền cự tuyệt, còn đạo cái

kia phế điện dưới cóc ghè mà đòi ăn thịt thiên nga, lúc ấy cũng là truyền làm một lúc đàm tiếu.

Mà Liễu Hầu thấy thế, cũng liền mượn này lý do, quay về cự tuyệt Chu Kinh.

Tuy nói việc này sớm đã qua, chẳng qua hiện nay nhìn thấy Chu Nguyên cái này nàng đã từng trong miệng con cóc, cái này Liễu Khê tự nhiên còn lòng có phiền phức khó chịu.

Tề Nhạc nghe vậy, cũng là gật đầu cười, nói: "Lúc này đây đại khảo, những cái kia bài danh phía trên đệ tử, đều đã đều phục ta, nếu là chúng ta vị này Chu Nguyên điện hạ cho rằng bằng vào điểm ấy nguyên văn tạo nghệ là có thể xông ra tới, vậy cũng chỉ có thể làm cho hấn mất hết mặt mũi rồi."

Lời nói ở đây, hấn dừng một chút, hai mắt híp lại mà nói: "Bất quá cái kia Tô Ấu Vi thiên phú, ngược lại hoàn toàn chính xác kinh người, ngày sau tiền đồ không thể hạn lượng, nếu là có cơ hội, được tận khả năng đem lôi kéo."

Nghe được Tề Nhạc chuyện đó, cái kia Liễu Khê trên gương mặt lướt qua sắc mặt không vui, bĩu môi nói: "Một cái mở Tam Mạch ti tiện nha đầu mà thôi, nếu là lôi kéo không được, vậy tìm một cơ hội đem phế đi là được."

Liễu Khê bối cảnh hiển hách, bản thân rất có thiên phú, dĩ vãng tại đây Đại Chu phủ, nàng không thể nghi ngờ là chói mắt nhất Minh Châu, nhưng từ khi Tô Ấu Vi sau khi xuất hiện, nàng rất nhiều hào quang, đều là bị áp chế, đây không thể nghi ngờ là làm cho nàng đối với vền vện chỉ là bình dân Tô Ấu Vi cực kỳ không thích.

Tề Nhạc tự nhiên có thể nghe ra thiếu nữ trong thanh âm đối với cái kia Tô Ấu Vi không thích, lập tức cười cười, chưa từng nhiều lời, chỉ là nhìn

chăm chăm vào xa xa Chu Nguyên cái kia bóng lưng biến mất.

"Xem ra Chu Nguyên bây giờ đối với mình là triệt để không có lòng tin, cho nên muốn muốn nâng đỡ một thiên tài đứng lên với tư cách dựa. . ."

"Chu Nguyên a Chu Nguyên, người bây giờ nhà Thánh Long, thật sự biến thành phế rồi."

"Đã như vậy, các người bây giờ nhà, cũng nên xong đời."

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Tổ Địa Từ Đường

Mặt trời mới lên, ấm áp chiếu rọi tại trên Đại Chu Thành, chói lọi chói lọi chiếu sáng.

Đại Chu Vương Cung.

Làm một đêm chưa ngủ Chu Nguyên đi đến trước cửa cung lúc, nơi này đã là đội ngũ đứng trang nghiêm, mấy nghìn cấm vệ quân người mặc trọng giáp, trong tay thương cái giáo, lóe ra hàn mang, quân uy mãnh liệt.

Chu Kinh ngồi trên một thớt toàn thân đỏ lửa tuần mã phía trên, cười nhìn qua vội vã chạy tới Chu Nguyên, nói: "Chuẩn bị xong chưa?"

Hôm nay, đúng là Đại Chu tổ tế thời gian.

Chu Nguyên dùng sức nhẹ gật đầu, trong mắt có nồng đậm chờ mong về tại bắt đầu khởi động, hẳn biết rõ, trong cơ thể hẳn bát mạch có thể hay không tái hiện, bắt đầu khai mạch tu luyện, sẽ phải xem hôm nay rồi.

Có thị vệ nắm một đầu lửa đỏ tuần mã tới đây, cái kia tuần mã đuôi trên ngọn thiêu đốt lên hỏa diễm, thế nhưng đầu vị trí, rõ ràng là một cái hơi có vẻ dữ tợn đầu sư tử.

Đây là Hỏa Sư Mã, chính là nhất phẩm nguyên thú, sức chịu đựng đã lâu, có thể rong ruổi ngàn dặm mà không nghỉ.

Nguyên bản tảo bạo Hỏa Sư Mã, sớm được thuần phục, cho nên khi Chu Nguyên trở mình đi lên lúc, Hỏa Sư Mã vền vền chỉ là lắc lắc lửa đuôi,

chính là yên tĩnh trở lại.

"Phụ vương, đi thôi." Chu Nguyên giữ chặt cương ngựa, thiếu niên cái kia con người đen nhánh phảng phất là đang thiêu đốt, mở miệng nói ra.

Chu Kinh cười gật gật đầu, sau đó tay chường vung lên.

Ô!

Có kèn thanh âm vang vọng dựng lên, ngay sau đó, hơn một nghìn trọng giáp chiến sĩ chính là hóa thành một cỗ nước lũ, đem Chu Kinh, Chu Nguyên hộ vệ tại chính giữa, sau đó đạp trên Oanh long long chấn động thanh âm, đã tuôn ra Vương Cung, thuận theo nội thành đường đi, thẳng đến ngoài thành mà đi.

...

Đại Chu hoàng thất tổ tể chi địa, đúng là Đại Chu hoàng lăng chỗ, hoàng lăng khoảng cách Đại Chu thành có mấy trăm lý, bất quá lấy chân của bọn hãn trình, hai canh giờ về sau, chính là đến.

Một tòa nguy nga dưới núi màu xanh, Chu Kinh cùng Chu Nguyên đều là xuống ngựa, cấm vệ quân ở chỗ này phân tán ra, gác lấy các nơi thông đạo, mặc dù là chim bay, nếu là tới gần, đều muốn sẽ bị bắn chết.

"Đây chính là chúng ta Đại Chu hoàng thất hoàng lăng chỗ."

Chu Kinh chỉ lên trước mắt chỗ này nguy nga núi xanh, trầm mặc một hồi, chậm rãi nói: "Năm đó chúng ta Chu gia, bắt đầu từ nơi đây lập nghiệp, cuối cùng dốc sức làm ra một cái Đại Chu vương triều, chỉ bất quá không nghĩ tới, tiền bối nỗ lực, lại sẽ ở trong tay của ta, bị đánh quay về nguyên hình."

Nhìn qua Chu Kinh vậy có chút ít ảm đạm sắc mặt, Chu Nguyên nói khẽ: "Phụ vương không nên tự trách, Vũ Gia có lòng dạ tính, mấy trăm năm tính toán, dù ai cũng không cách nào đoán trước, vì vậy cũng không phải là sai tại phụ vương.

Chu Kinh cười khổ một tiếng, cũng không nói thêm lời, chỉ là cất bước đối với cái kia đá xanh cửa hàng liền thang đá đi đến: "Đi theo ta."

Chu Nguyên gật gật đầu, theo sát mà lên.

Thang đá đi thông tới đỉnh núi xanh , có chín nghìn chín mươi chín bậc thang, thẳng lên mây xanh.

Hai người chậm rãi mà lên, thần sắc nghiêm túc, một nén nhang về sau, đã tới đỉnh núi, chỉ thấy được cái kia chỗ đỉnh núi, một tòa màu đen từ đường đứng sừng sững, cổ xưa mà tang thương, dường như trải qua năm tháng.

Dừng ở từ đường lúc trước, Chu Nguyên quay đầu, tại nơi này độ cao cúi xem xuống dưới, trước mắt lập tức hơi hơi sáng ngời, chỉ thấy được ở đằng kia cả vùng đất, ba tòa sơn mạch dọc đứng sừng sững, trong lúc mơ hồ, đúng là tạo thành một cái thiên nhiên chữ Xuyên (川).

Mà ba đầu sơn mạch uốn lượn nằm rạp xuống, giống như Tiềm Long, bảo vệ xung quanh lấy dưới chân bọn họ chỗ này núi xanh, giống như tam long nâng châu, một cỗ khí thế bàng bạc, tự nhiên sinh ra.

"Khí thế thật là mạnh." Chu Nguyên tán thưởng một tiếng, bọn hắn Chu gia Tổ Địa, xem ra Phong Thủy thật tốt, trách không được có thể sáng lập vương triều.

"Trong Thiên Địa có khí vận, mà cái này địa mạch Phong Thủy, cũng coi như một phần, ta Chu gia có thể lên thế, cũng may mắn mà có cái này Tổ Địa Phong Thủy." Chu Kinh cười nói.

Chu Nguyên mấp máy miệng, nói: "Địa mạch Phong Thủy tính một phần, nhưng càng nhiều nữa, hay là trước thế hệ nỗ lực, thiên hành kiện quân tử lấy không ngừng vươn lên, chỉ cần chăm chỉ tự mình cố gắng, lại nát bài, cũng sẽ có lấy trở mình cơ hội."

"Mà ngồi mát ăn bát vàng, cho dù tốt bài, cũng có nguy cơ lật úp."

Thiếu niên thanh âm tuy rằng lộ ra có chút non nớt, thế nhưng trong lúc mơ hồ để lộ ra đến cứng cỏi, thật ra khiến được Chu Kinh có chút lau mắt mà nhìn, trên mặt đáng tươi cười, đối lộ ra vui mừng.

"Xem ra những năm này tao ngộ, cũng không thấy được tất cả đều là chỗ xấu."

Chu Kinh sờ lên Chu Nguyên đầu, sau đó đi vào từ đường, Chu Nguyên đuổi kịp, chỉ thấy được trong đại điện, thờ phụng từng tòa linh bài, hương khói lượn lờ, những cái kia đều là Đại Chu hoàng thất tiền bối, tại Chu Kinh dưới sự dẫn dắt, Chu Nguyên đối với cái kia mỗi một tòa trên linh bài hương hành lễ.

Cuối cùng, Chu Kinh bước chân dừng ở chỗ sâu nhất trước một tòa linh bài, đây là bọn hãn Đại Chu hoàng thất đệ nhất đảm nhận khai quốc Hoàng Đế, Chu Kinh tại cung kính hành lễ sau đó, sau đó xòe bàn tay ra, đem chỗ này linh bài, nhẹ nhàng chuyển động.

Ầm ầm.

Linh bài chuyển động, lập tức có trầm thấp thanh âm truyền đến, sau đó Chu Nguyên chính là kinh ngạc nhìn thấy, ở đằng kia linh bài phía sau trên thạch bích, đúng là chậm rãi đã nứt ra một cánh trầm trọng mà che giấu cửa đá.

Cửa đá ở trong, hơi có vẻ hắc ám, một mảnh tĩnh mịch, lộ ra thần bí.

Chu Kinh nhìn qua cửa đá về sau, thần sắc có chút phức tạp, nói: "Người có thể hay không khai mạch tu hành, liền xem nơi này rồi."

Chu Nguyên nghe vậy, thần sắc cũng là trở nên khẩn trương rất nhiều, bàn tay nắm chặt, ánh mắt tâm thần bất định, mặc kệ hắc lại còn trẻ lão luyện, cũng chung quy chỉ là một cái thiếu niên, tại nhốt tại treo chính mình có thể hay không khai mạch tu hành loại này đại sự phía trước, còn thì không cách nào bảo trì tuyệt đối tỉnh táo.

Chu Kinh nhìn Chu Nguyên liếc, sau đó liền đi vào cửa đá, cửa đá sau đó, là một đầu dài dài thạch bích hành lang, trên hành lang thiêu đốt lên đèn chong, mang đến lấy ngọn đèn hôn ám.

Hai người đều không có lên tiếng, toàn bộ trong hành lang, duy có bước chân thanh âm rất nhỏ.

Như thế đi về phía trước ước chừng mười phút đồng hồ, Chu Kinh cùng Chu Nguyên bước chân ngừng lại, bởi vì hành lang đã đến đầu cuối, ra hiện tại bọn hắc trước mắt đây, là rộng lớn cổ xưa sơn động.

Cuối sơn động, đứng sừng sững lấy một tòa bệ đá.

Chu Kinh đi thẳng tới trước thạch thai phương hướng, lúc này Chu Nguyên mới phát hiện, trên bệ đá trên mặt đất, đúng là khắc rõ rất nhiều cổ xưa nguyên văn, những thứ này nguyên văn tạo thành một cái khó lường đồ án.

Lấy Chu Nguyên hôm nay nguyên văn tạo nghệ, căn bản là không cách nào phân biệt ra những thứ này nguyên văn đến tột cùng là mấy phẩm, hắc chỉ là trong đầu mơ hồ miêu tả một cái, cũng cảm giác được thần hồn đại lượng tiêu hao, hơi hơi choáng váng, lúc này tranh thủ thời gian thu hồi ánh mắt.

"Phụ vương. . ." Chu Nguyên nhìn về phía Chu Kinh, chẳng lẽ ở chỗ này, có thể giải quyết hãn bát mạch không hiện nan đề sao?

Chu Kinh nhìn qua trên bệ đá những cái kia cổ xưa nguyên văn, sắc mặt biến được ngưng trọng một ít, nói: "Tại chúng ta Chu gia, vẫn luôn có một đạo mật ngôn truyền miệng, đạo kia mật ngôn nói, tại mật thất này ở bên trong, cất giấu một đường đại cơ duyên, có thể giúp chúng ta Chu gia, chính thức muôn đời hưng thịnh."

"Mà mở ra đạo này đại cơ duyên chìa khoá, chính là ta Chu gia người thừa kế huyết mạch, bất quá, tuy rằng chúng ta Chu gia các thời kỳ Đế Vương đều gặp tới chỗ này, ý đồ lấy huyết mạch mở ra, nhưng cuối cùng, đều là đều không ngoại lệ thất bại."

Nói đến chỗ này, hãn nhìn hướng Chu Nguyên, nói: "Vì vậy ta đem người mang đến, nhìn xem người là hay không có thể mở ra đạo này đại cơ duyên, nếu là thành công, nghĩ đến muốn người giải quyết bát mạch không hiện vấn đề, không khó lắm."

"A?"

Chu Nguyên nhìn về phía trước mắt cái này tòa cổ xưa bệ đá, ngạc nhiên không thôi, hiển nhiên là không nghĩ tới khi bọn hãn Chu gia, lại vẫn truyền lưu lấy như thế một đạo mật ngôn.

"Đi đi." Chu Kinh vỗ vỗ Chu Nguyên bả vai, nói.

Chu Nguyên hít sâu một hơi, trong lòng cũng là tại bồn chồn, bất quá hãn còn là lấy hết dũng khí, đi đến bệ đá, ở đằng kia từng đạo cổ xưa thần bí nguyên văn trong bàn ngồi xuống.

Hãn lấy ra một thanh sắc bén cây đao, cắn răng một cái, trực tiếp từ chỗ cổ tay xẹt qua, lập tức máu tươi cuồn cuộn chảy ra, sau đó thuận theo những cái kia nguyên văn khắc vết tích, lan tràn ra.

Ngắn ngủn bất quá mấy hơi thở, trên bệ đá những cái kia nguyên văn, liền biến thành màu đỏ tươi màu.

Ở đằng kia bệ đá bên ngoài, Chu Kinh nhìn qua một màn này, bàn tay cũng là nhịn không được nắm chặt đứng lên, trong mắt tràn đầy vẻ khẩn trương.

Cảm thụ được máu tươi trôi qua, Chu Nguyên vốn là lộ ra có chút văn nhược non nớt khuôn mặt, lập tức trở nên càng thêm trắng bệch, hắn gắt gao nhìn chăm chăm vào những cái kia phức tạp nguyên văn, tim đập như sấm.

"Đây chính là ta cơ hội cuối cùng đến sao. . ."

Chu Nguyên cắn chặt hàm răng, chịu đựng lấy trong đầu từng trận choáng váng cảm giác, giờ này khắc này, mẫu hậu Tần Ngọc cái kia thổ huyết một màn, lại lần nữa từ trước mắt hiển hiện, làm cho trong lòng của hắn từng trận đau đớn.

"Mẫu hậu vì ta, Nguyên Khí đại thương, thọ nguyên tổn hao nhiều!"

"Phụ vương vì ta, bị Vũ Vương chặt đứt một tay!"

"Ta bản thân số mệnh bị đoạt, Thánh Long. Căn bị phá, độc khí căn mệnh!"

"Ta Đại Chu loạn trong giặc ngoài, tùy thời có lật úp chi nguy!"

"Vì vậy, ta muốn cải biến đây hết thảy, ta nên vì mẫu hậu khôi phục thọ nguyên, vì phụ vương khôi phục hùng tâm, sẽ khiến ta Đại Chu con dân không hề lo lắng hãi hùng, hơn nữa đem ta cái kia làm cho mất đi hết thảy, đều một lần nữa đoạt lại!"

". . . Cái này một đường đại cơ duyên, ta Chu Nguyên, muốn định rồi!"

Tiếng gầm gừ tại trong lòng đột nhiên vang vọng, trong nháy mắt đó, Chu Nguyên thân thể phảng phất là mãnh liệt run lên, trong lúc mơ hồ, giống như là có thêm một đường phần nộ mà không cam chịu tiếng long ngâm từ thân thể của hắn chỗ sâu nhất, vang vọng dựng lên.

Ông ông!

Cũng ngay một khắc này, trên bệ đá, cái kia bị máu tươi bao trùm cổ xưa nguyên văn, đúng là bạo phát ra sáng chói hào quang, hào quang hội tụ mà đến, giống như thủy ngân, nhanh chóng đem Chu Nguyên bao phủ.

Đột nhiên xuất hiện biến cố, làm cho bệ đá bên ngoài Chu Kinh cũng là cả kinh, vội vàng nhìn về phía Chu Nguyên, lại sau đó, hắn chính là khiếp sợ nhìn thấy, lúc tia sáng kia hội tụ mà đến lúc, bàn ngồi ở trong đó Chu Nguyên, đúng là vào lúc này, lẳng không biến mất không thấy gì nữa. . .

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Địa Phương Thần Bí.

Ánh sáng mãnh liệt mang tràn ngập ánh mắt, theo sát mà đến, chính là một cỗ ngang ngược xé rách lực lượng, Chu Nguyên đầu vầng mắt hoa, giống như là tiến vào một cái vòng xoáy bình thường.

Bất quá may mà chính là loại này xé rách cảm giác cũng không có tiếp tục quá lâu, Chu Nguyên cũng cảm giác được một cỗ cự lực vọt tới, ngay sau đó thân thể trực tiếp bị ném bay lên.

Bành!

Chu Nguyên thân thể trùng trùng điệp điệp đụng trên mặt đất, ăn một miếng bùn, bất quá hẳn coi như là cơ cảnh, vừa rơi xuống đất chính là không để ý đau đớn trên thân thể, nhanh chóng lăn một vòng, tránh đi tại chỗ.

Cùng lúc, Chu Nguyên trên cánh tay sớm đã khắc tốt Thiết Da Văn, cũng là lập loè lên quang mang nhàn nhạt, tùy thời đều được khởi động.

Nhưng may mắn chính là suy đoán trong đột nhiên xuất hiện công kích cũng không có xuất hiện, Chu Nguyên cái kia căng thẳng thân thể cái này mới dần dần trầm tĩnh lại, thời điểm này, hẳn mới có lấy nhàn hạ chú ý chung quanh cảnh tượng biến hóa.

"Nơi đây là...?"

Chu Nguyên trừng to mắt nhìn về phía chung quanh, nguyên bản sơn động sớm đã biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó chính là một mảnh u

tĩnh mà cổ xưa rừng rậm, từng khỏa che trời đại thụ đứng sừng sững, cành lá tươi tốt, che đầy mặt trời.

Bên cạnh có thanh tịnh dòng suối chảy xuôi theo, phát ra thanh thúy tiếng nước, một mảnh tường hòa chi cảnh.

"Đây là địa phương nào?" Chu Nguyên kinh nghi bất định, không hiểu ra sao, hần thễ nhưng là nhớ kỹ, một lát lúc trước hần vẫn còn từ đường trong mật động, như thế nào một nháy mắt liền tới cái này lạ lắm chi địa?

"Cổ quái." Chu Nguyên nhíu mày, giương mắt chung quanh, chẳng lẽ, cái gọi là đại cơ duyên, chính là ở chỗ này sao?

"Có thể nơi đây nửa cái bóng người đều không có. . ." Chu Nguyên buồn bực tự nói, ánh mắt quét tới quét lui, nháy mắt sau đó, hần đồng tử mãnh liệt co rút lại, trên mặt thần tình đều là vào lúc này đọng lại xuống, một bộ gặp quỷ rồi giống như bộ dáng.

Bởi vì lúc này hần vừa rồi nhìn thấy, ở đằng kia phía trước một cây đại thụ phía dưới, đúng là chẳng biết lúc nào xuất hiện một đường bóng hình xinh đẹp.

Nhìn kỹ lại, đó là một vị áo xanh thiếu nữ, thiếu nữ thân thể thon dài hết sức nhỏ, lúc này chính dựa lưng vào thân cây, một đôi đôi mắt sáng đang lẳng lẳng đưa hần cho nhìn qua.

Chu Nguyên ánh mắt cùng nàng đụng thẳng vào nhau, đúng là có loại không hiểu da đầu run lên.

Bất quá Chu Nguyên tóm lại coi như là định lực không tệ, rất nhanh cũng liền ổn rơi xuống tâm thần, lúc này cái kia non nớt trên mặt hiện ra một vòng dáng tươi cười, nỗ lực làm cho bản thân lộ ra cả người lẫn vật vô hại, sau đó ôm quyền nói: "Vị Bất quá Chu Nguyên tóm lại coi như là định lực không tệ, rất nhanh cũng liền ổn rơi xuống tâm thần, lúc này cái kia non

nốt trên mặt hiện ra một vòng dáng tươi cười, nỗ lực làm cho bản thân lộ ra cả người lẫn vật vô hại, sau đó ôm quyền nói: "Vị tiểu tử này, không biết nơi đây ra sao chỗ? Tại hạ Chu Nguyên, trong lúc vô tình xâm nhập, nếu là có làm cho mạo phạm, kính xin xin đừng trách."

Thiếu nữ trước mắt nhìn qua cùng hắn không sai biệt nhiều, bất quá loại này thời điểm, nói ngọt một chút tóm lại là không có sai.

Nhưng đối với Chu Nguyên kính cẩn, thần bí kia áo xanh thiếu nữ ngược lại là không có quá lâu để ý tới, nàng hết sức nhỏ bàn tay như ngọc trắng vén qua trên trán một đám tóc xanh, sau đó liền bước đi chân dài đối với Chu Nguyên đi tới.

Nàng đi ra bóng rùng, lập tức có ánh mặt trời nghiêng chiếu vào trên người của nàng, mà theo tới gần, Chu Nguyên vừa rồi đem nàng xem được cẩn thận, lập tức trong mắt nhin không được lướt qua một vòng kinh diễm.

Thiếu nữ như tuyết da thịt giống như tuyết, tóc xanh nhẹ bó, một thân đơn giản Thanh y, nhưng là vẻ bề ngoài uyển chuyển đường cong, nàng cũng có được lấy ngũ quan xinh xắn, đặc biệt là vậy đối với đôi mắt sáng, trong đó phảng phất là ẩn chứa nào đó thần bí, vì vậy mà lộ ra linh hoạt kỳ ảo mà thâm sâu.

Lúc này thiếu nữ, dưới chân giẫm phải nhỏ vụn ánh mặt trời, sau lưng là cái kia cổ xưa che trời đại thụ, gió nhẹ quét mà đến, giương lên nàng tóc cắt ngang trán, tại nàng cái kia trắng nõn mi tâm lúc giữa, mơ hồ hiện lên một cái cổ xưa đến cực điểm đồ văn, hiển lộ lấy không cách nào hình dung thần bí, mà một màn này, đúng là đẹp đến làm cho Chu Nguyên hơi hơi hít thở không thông một cái.

"Tiểu tử tử. . ." Chu Nguyên lộ ra dáng tươi cười, tuy rằng trước mắt một màn rất mỹ lệ, nhưng hắn còn là bảo trì một chút đề phòng, chỉ vì bất luận

là cái này hoàn cảnh lạ lắm, còn là trước mắt thần bí thiếu nữ, đều vượt ra khỏi hẳn biết.

"Tiểu tỷ tỷ?" Nghe được Chu Nguyên xưng hô, áo xanh thiếu nữ khóe môi hơi gập một cái, giống như là cảm thấy có chút thú vị.

Nàng có chút hăng hái đánh giá một cái Chu Nguyên, sau đó lẩm bẩm nói: "Hắc gia gia nói được thật đúng là không sai, hôm nay thật đúng là sẽ có người tới đến nơi đây. . ."

"Cái gì?" Chu Nguyên không nghe rõ.

Nhưng mà áo xanh thiếu nữ nhưng là chưa từng để ý đến hẳn, trực tiếp là xoay người, đối với cổ xưa trong rừng rậm mà đi, khi đi ngang qua lúc trước đại thụ lúc, thiếu nữ thanh thanh đậm đậm hô một tiếng.

"Thôn thôn, về nhà."

Nghe được áo xanh thiếu nữ chuyện đó, Chu Nguyên lập tức nhìn thấy ở đằng kia lớn dưới gốc cây, đúng là nằm sấp lấy một cái bụi không lưu mùa thu thú con, thú con giống như tiểu cầu bình thường, rất là tầm thường.

"Một cái tiểu cầu sủng vật này?" Chu Nguyên thầm nói.

Ngao ngao!

Giống như là nghe thấy được Chu Nguyên nói thầm, cái kia thú con lập tức nổ nổi cái rồi, sau đó hướng về phía Chu Nguyên phát ra tiếng gầm gừ, chỉ bất quá bởi vì thân thể của nó quá nhỏ, vì vậy phát ra tiếng gầm gừ vậy mà cũng là không hề lực sát thương, ngược lại lộ ra có chút đáng yêu.

Cái kia thú con dường như cũng là phát giác được gào to không có chấn nhiếp đến Chu Nguyên, cái đuôi dựng lên, chính là nhảy đến một tảng đá lớn lúc trước, sau đó hé miệng, mãnh liệt liền một cái gặm tới.

Két xoẹt két xoẹt!

Nó cái này từng ngum xuống dưới, chỉ thấy được cái kia khối cự thạch trong nháy mắt bằng tốc độ kinh người thu nhỏ lại, ngăn ngùn mấy hơi thở, chính là biến mất được sạch sẽ, mà những cái kia cứng rắn hòn đá, cũng toàn bộ đều bị nuốt vào cái kia thú con nho nhỏ trong bụng. . .

Chu Nguyên trên mặt thần sắc lại lần nữa ngưng kết, sau đó lặng lẽ ngược lại hít một hơi khí lạnh, ánh mắt hoảng sợ nhìn qua cái này giống như tiểu cầu giống như thú con, vật này đến tột cùng là cái gì đồ chơi? Như thế một tảng đá lớn, lại bị nó hai ba miện liền nuốt?

Thật cường đại tuổi cùng khẩu vị!

Chu Nguyên lau một cái mồ hôi lạnh, lại không dám nhìn cái này bình thường không có gì lạ thú con, về sau người tuổi, liền tảng đá đều có thể dễ dàng nuốt, huống chi hẳn cái này nhỏ thân thể?

Trách không được kêu Thôn Thôn. . .

Nhìn đến Chu Nguyên vẻ mặt rung động, tên kia kêu Thôn Thôn thú con vừa rồi đặc ý lắc lắc cái đuôi, sau đó đối với Chu Nguyên quăng cái cực kỳ nhân tính hóa bạch nhãn, ngoắt ngoắt cái đuôi đuổi kịp áo xanh thiếu nữ.

Áo xanh thiếu nữ tại đi vào bóng rừng lúc, hơi hơi nghiêng đầu, đối với Chu Nguyên nhẹ nhàng giơ giơ lên trắng như tuyết cái cằm.

"Đều muốn tìm người đại cơ duyên, vậy theo kịp đi."

Nói xong, nàng chính là bước vào trong rừng rậm, bóng hình xinh đẹp ở đằng kia bóng rừng lúc giữa như ẩn như hiện.

Chu Nguyên nhìn qua cái kia đi xa áo xanh thiếu nữ cùng thú con, mặt lộ vẻ vẻ do dự, nơi đây hết thảy, đều lộ ra cực kỳ thần bí, làm cho hẳn bắt

đoán không ra, hẳn hiển nhiên là không cách nào minh bạch, vì sao thông qua bọn hắn từ trong mật động bệ đá, vậy mà sẽ đến cái này địa phương xa lạ. . .

Bất quá, nếu như đều đã tới, hiển nhiên cũng liền không có đường lui có thể đi, hẳn có thể không có ý định tay không mà quay về.

Hô.

Chu Nguyên hít sâu một hơi, sau đó cũng cũng không do dự nữa, cất bước tiến lên, liền nhanh chóng đuổi kịp phía trước thiếu nữ cùng thú con. .

Một nam một nữ một thú, hành tẩu ở cổ xưa trong rừng rậm, thảm cỏ xanh xanh um, ngẫu nhiên lúc, sẽ có tràn đầy hung sát khí thú rống tiếng gầm gừ từ đằng xa vang lên, nhưng mỗi khi lúc này, cái kia chạy chậm đi theo áo xanh thiếu nữ bên cạnh Thôn Thôn, cũng sẽ phát ra một đường gào to, mặc dù không vang dội, nhưng toàn bộ rừng rậm dường như đều là yên tĩnh trở lại, giống như là ở e ngại thú con chi uy.

Như thế làm cho Chu Nguyên nhịn không được nhiều nhìn thoáng qua đầu kia thần bí thú con, cái mới nhìn qua này giống như một cái tiểu hôi cầu vật nhỏ, tựa hồ có chút bất phàm.

Áo xanh thiếu nữ hiển nhiên không cùng Chu Nguyên nói nhiều ý tứ, vì vậy Chu Nguyên cũng chỉ có thể giữ yên lặng, chăm chú theo sau.

Như thế như vậy trước sau tiến lên, ước chừng sau nửa canh giờ, Chu Nguyên rút cuộc cảm giác được áo xanh thiếu nữ bước chân ngừng lại.

"Đã đến."

Phía trước truyền đến Thanh y thanh âm của thiếu nữ, Chu Nguyên trong lòng cũng là hơi chấn động, ngẩng đầu lên, ánh mắt xuyên thấu qua trong

rừng rậm lục âm, sau đó liền nhìn thấy, ở đằng kia trong rừng rậm xuất hiện một khối đất trống, trên đất trống, một tòa nhà tranh, yên tĩnh đứng sừng sững.

Hai ba hàng rào vây quanh nhà tranh, mà Chu Nguyên ánh mắt, cuối cùng dừng ở trước nhà tranh, chỗ đó có một trương ghế nằm, lúc này một vị hắc y lão nhân, chính bình yên nằm ở phía trên, nhẹ nhàng lay động.

Giống như là đã nhận ra Chu Nguyên nhìn chăm chú, lão nhân giương đôi mắt, nhìn về phía Chu Nguyên.

Nhìn qua lão nhân hai mắt, Chu Nguyên trong lòng liền hơi hơi chấn động, bởi vì vậy đối với mắt trong mắt, tràn đầy một loại không cách nào nói tang thương, dường như trải qua năm tháng.

Mà đồng thời, Chu Nguyên cũng có thể cảm giác được lão nhân quanh thân bao phủ một cỗ thật sâu đáng vẻ già nua cùng mục nát.

Bất quá, đang nhìn nhau chốc lát, Chu Nguyên cũng có được một loại bị xem thông thấu cảm giác, dường như giờ khắc này, hắc sở hữu bí mật, đều bại lộ tại cái này hắc y lão nhân trong mắt.

"Ha ha, quả nhiên người đến. . . Còn là một vị có được lấy Thánh Long số mệnh tiểu gia hỏa." Hắc y lão nhân chậm rãi thu hồi ánh mắt, thanh âm khàn khàn truyền ra, rơi vào Chu Nguyên trong tai, nhưng là tựa như sấm sét.

"Bất quá đáng tiếc, Thánh Long số mệnh bị người chiếm, còn hỏng mất Thánh Long căn, A..., đây là oán long độc?"

"Thảm, thực thảm . . ."

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Tìm Bát Mạch

Hắc y lão nhân thanh âm rơi vào Chu Nguyên trong tai, không thể nghi ngờ là sấm sét bình thường, làm cho trong lòng của hắn dờn sóng lấp biển, trước mắt lão nhân này, vền vẹn chỉ là liếc, liền nhìn ra trên người hắn đã phát sinh qua sự tình.

Áo xanh thiếu nữ đi vào hắc y lão nhân sau lưng, điệu mục nhìn trong lúc khiếp sợ Chu Nguyên liếc, một bên Thôn Thôn thì là nhảy dựng lên, đều muốn bổ nhào vào nàng trong ngực, nhưng lúc này xám xịt nó lại bị thiếu nữ chịu không nổi vươn ngón tay ngọc cầm lên, sau đó tiện tay ném đến trong chum nước.

Bị ném nước vào vạc Thôn Thôn lộ ra cực kỳ ủy khuất, nhưng biết rõ thiếu nữ có thích sạch sẽ nó cũng chỉ được bản thân ngoan ngoãn tắm kỳ đứng lên, một màn kia lộ ra đặc biệt buồn cười.

Bất quá đối với cái này buồn cười một màn, Chu Nguyên nhưng là thờ ơ, hắn chỉ là khiếp sợ nhìn qua thần bí kia hắc y lão nhân, sau một lúc lâu, khiếp sợ rút đi, thay vào đó, nhưng là một ít chờ mong.

Nếu như trước mắt hắc y lão nhân có thể liếc thấy ra thân thể của hắn vấn đề chỗ, như vậy tất nhiên không phải thường nhân, có lẽ, hắn bát mạch không hiện vấn đề, thật đúng là có thể ở chỗ này đạt được giải quyết.

Chu Nguyên hít sâu một hơi, áp chế nội tâm bắt đầu khởi động kích động, ôm quyền cung kính âm thanh nói: "Vãn bối Chu Nguyên, ra mắt tiền bối."

Hắc y lão nhân gật gật đầu, nói: "Quả nhiên là người của Chu gia."

Hắn nhìn muốn nói muốn dừng lại, lại ánh mắt nóng bỏng Chu Nguyên liếc, giống như là biết được trong lòng của hắn suy nghĩ, lúc này cổ quái cười nói: "Lão phu biết rõ người đang suy nghĩ gì, không sai, lão phu có thể giúp người giải quyết bát mạch không hiện vấn đề, chỉ bất quá, lão phu vì sao phải giúp người?"

Chu Nguyên khẽ giật mình, trầm mặc một lát, vừa rồi châm chọc ngôn từ, nói: "Văn bối không biết nơi đây ra sao chỗ, cũng không biết tiền bối là người phương nào, bất quá nếu như chúng ta Chu gia tiền bối lưu lại mật động thông suốt hướng nơi đây, cái kia nghĩ đến tiền bối cùng ta Chu gia tiền bối ứng với qua cùng xuất hiện."

Hắc y lão nhân nghe vậy, từ chối cho ý kiến.

Chu Nguyên vào lúc này cũng là hoàn toàn khôi phục tinh táo, hắn nhìn chăm chăm vào hắc y lão nhân, chậm rãi nói: "Lấy văn bối bây giờ trạng thái, cầm cũng không được gì đả động tiền bối, bất quá, ta nhìn ra được, tiền bối, hắn là tại. . . Chờ ta đi?"

Lúc trước hắc y lão nhân trông thấy hắn trong nháy mắt đó, bằng vào một cỗ nhạy cảm trực giác, Chu Nguyên vẫn có thể đủ xác định, tại hắc y lão nhân ánh mắt ở chỗ sâu trong, có một vòng khác thường hào quang lóe lên rồi biến mất.

Lay động ghế nằm rút cuộc vào lúc này có chút dừng lại, hắc y lão nhân hai mắt híp lại, nhìn không ra hắn nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, nói: "Tiểu oa nhi, khẩu khí cũng không nhỏ, người cho rằng người có tư cách gì đáng giá ta đến chờ ?"

Đối với hắc y lão nhân lời nói, Chu Nguyên thì là cười lắc đầu, nói: "Đáp án này, ta cũng không biết, có lẽ, tiền bối biết một chút?"

Hắc y lão nhân tràn ngập tang thương hai mắt, nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, tuy rằng nhập lại không có gì khủng bố khí thế tràn ngập, nhưng đều có một cỗ cảm giác áp bách toả ra, làm cho cả tòa cổ xưa rừng rậm dường như đều là vào lúc này trở nên an tĩnh lại.

Nhà tranh bên ngoài, gầy thiếu niên trên mặt lấy một chút dáng tươi cười, hai con ngươi nhìn thẳng hắc y lão nhân, ánh mắt không sợ không sợ hãi, ngược lại thực giống như cái kia ghé con mới đẻ.

Hắn tin tưởng bọn họ Chu gia ở trong truyền lưu đạo kia mật ngôn sẽ là bản tên không đích, nếu như hắn có thể đến nơi đây, tất nhiên là có nguyên nhân, hơn nữa, hắn cũng tin tưởng mình cái loại cảm giác này.

Cái loại này áp bách như sấm như mây chuyển động, như thế sau một hồi khá lâu, hắc y lão nhân mặt không biểu tình già nua trên khuôn mặt, chợt có một vòng bất đắc dĩ dáng tươi cười nổi lên, hắn nằm ở trên mặt ghế, thở dài: "Xem ra thật sự là già rồi, thậm chí ngay cả một cái tiểu oa tử đều hù không được."

Tại hắc y lão nhân sau lưng, áo xanh thiếu nữ vậy đối với đôi mắt sáng quét Chu Nguyên liếc, thanh âm thanh tịnh mà thản nhiên nói: "Hắn giả bộ, kỳ thật hắn sợ muốn chết."

"Ách. . ."

Chu Nguyên trên mặt thần sắc đình trệ đình trệ, chợt lộ ra lúng túng dáng tươi cười, bởi vì lúc này phía sau lưng của hắn, hoàn toàn chính xác đã bị mồ hôi lạnh ướt nhẹp, dù sao hắn dù thế nào trấn định, đối mặt với trước mắt cái này cơ hội duy nhất, cũng không có khả năng thật sự hoàn toàn thông dong.

"Tiền bối. . ." Hắn trông mong nhìn về phía hắc y lão nhân.

"Mà thôi." Hắc y lão nhân cũng là thu hồi thần sắc, nhìn về phía Chu Nguyên, nói: "Người cái này bát mạch không hiện vấn đề, lão phu có thể giải quyết, bất quá có một cái điều kiện."

"Điều kiện?" Chu Nguyên giật mình, chợt nghiêm túc gật đầu: "Tiền bối mời nói." Hắc y lão nhân nhẹ nhàng thở dài một hơi, nghiêng đầu nhìn qua bên cạnh duyên dáng yêu kiều áo xanh thiếu nữ, chậm rãi nói: "Ta muốn người mang Yêu yêu ly khai nơi đây, hơn nữa bảo hộ nàng."

"Yêu yêu?" Chu Nguyên lại lần nữa sửng sờ, cũng là nhìn về phía cái kia áo xanh thiếu nữ, hiển nhiên, đây chính là tên của nàng, quả nhiên người cũng như tên, non mềm xinh đẹp.

"Hắc gia gia." Áo xanh thiếu nữ hàm răng khê cắn cặp môi đỏ mọng, cái kia ngó thanh đạm tinh xảo khuôn mặt, thì là vào lúc này lộ ra một ít không muốn cùng chống cự.

Hắc y lão nhân vỗ nhẹ áo xanh thiếu nữ bàn tay như ngọc trắng, ấm giọng nói: "Yêu yêu, Hắc gia gia có việc đem sẽ rời đi một đoạn thời gian, vì vậy không thể tiếp tục cùng ở bên cạnh người."

Tên là Yêu yêu thiếu nữ, như thủy tinh thanh tịnh con mắt ảm đạm xuống, nàng xem Chu Nguyên liếc, nói khê: "Hắc gia gia, hẳn quá yếu."

Chu Nguyên vẻ mặt lúng túng, bất quá bây giờ không mở nhất mạch hắc, trong mắt người chung quanh, cũng hoàn toàn chính xác coi như là tay trói gà không chặt.

Hắc y lão nhân nghe vậy, cũng là nhin không được nở nụ cười, hẳn quét Chu Nguyên liếc, nói: "Cái này tiểu oa tử hiện tại tuy rằng yếu, nhưng tương lai còn khó mà nói."

"Hắc gia gia, về sau, ta còn có thể lại nhìn gặp người à." Yêu Yêu thấp giọng nói, thông minh nàng, như thế nào cảm giác không thấy, hắc y lão

nhân cử động, có loại uỷ thác giống như mùi vị, hiển nhiên, hẳn có lẽ sẽ đi làm một kiện cực kỳ chuyện nguy hiểm, thậm chí, có khả năng trả giá tính mạng của hẳn.

Hắc y lão nhân không có trả lời, chỉ là nhẹ nhàng vỗ vỗ Yêu Yêu bàn tay nhỏ bé.

Sau đó hẳn quay đầu, nhìn về phía Chu Nguyên, cười nói: "Như thế nào đây?"

Chu Nguyên non nớt khuôn mặt một mảnh ngưng trọng, hẳn đối với hắc y lão nhân cung kính thi lễ một cái, chậm rãi nói: "Tuy rằng bây giờ ta nhập lại không có gì lực lượng, bất quá, ta có thể đáp ứng tiền bồi, nếu là có người nào muốn thương tổn Yêu Yêu tử, như vậy, hẳn muốn làm đấy, hẳn là trước bước qua thi thể của ta."

Thiếu niên thanh âm, tuy rằng hơi có vẻ non nớt, nhưng nhưng lại có một loại nghiêm túc, làm cho người ghé mắt.

Mà hắc y lão nhân nghe vậy, già nua trên khuôn mặt cũng là lộ ra một vòng nụ cười hài lòng.

"Đã như vậy. . ." Hắc y lão nhân cười cười, nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, nói: "Vậy kế tiếp liền đến giải quyết người cái này bát mạch không hiện vấn đề đi. . ."

Chu Nguyên tinh thần lập tức chấn động, ánh mắt nóng rực nhìn qua hắc y lão nhân.

Mà nhìn đến hẳn như vậy chờ mong ánh mắt, hắc y lão nhân khước miệng, nhưng là chợt nhắc lên một vòng nụ cười quý dị, rồi sau đó hẳn bỗng nhiên tay áo vung lên.

Oanh!

Đại địa chấn động, chỉ thấy được một đạo cự đại khe hở trực tiếp từ Chu Nguyên dưới chân vỡ ra, hình thành hắc ám vực sâu, một cái liên đem hoảng sợ biến sắc Chu Nguyên nuốt đi vào.

A!

Chu Nguyên thân thể điên cuồng hạ xuống, trong miệng cũng là phát ra tiếng kêu thảm thiết, cũng cùng lúc này lúc giữa, trong bóng tối có sền sệt chất lỏng màu đen lan tràn mà đến, quần lên tay chân của hắn.

Chất lỏng màu đen từng tắc một ăn mòn mà đến, kịch liệt đau nhức cũng là tùy theo vọt tới, tựa hồ toàn thân làn da đều là bị ăn mòn.

Mà để cho nhất được Chu Nguyên hoảng sợ chính là, những cái kia chất lỏng màu đen thuận theo toàn thân lỗ chân lông xâm nhập, đúng là tại phá hư lấy trong cơ thể của hắn, chất lỏng màu đen lướt qua, huyết nhục, kinh mạch, đều ăn mòn.

Kịch liệt đau nhức mang theo sợ hãi, ăn mòn lấy Chu Nguyên tâm linh, một cỗ nồng đậm tử vong khí tức tràn ngập mà đến.

Hắn cảm giác, tùy ý những cái kia chất lỏng màu đen ăn mòn xuống dưới, hắn thật sự gặp chết ở chỗ này.

Chu Nguyên điên cuồng giằng co, hắn không chút lựa chọn thúc giục trên thân thể khắc ba đạo nguyên văn, như thế mà đang ở ba đạo nguyên văn vừa mới nở rộ hào quang lúc, chất lỏng màu đen vọt tới, hào quang chính là dập tắt, cuối cùng ba đạo nguyên văn cũng là bị chất lỏng màu đen ăn mòn xóa đi. . .

Chu Nguyên tâm, nương theo lấy ba đạo nguyên văn nghiền nát triệt để băng lạnh xuống.

Chất lỏng màu đen lan tràn mà đến, cuối cùng đem Chu Nguyên ánh mắt đều là bao trùm, kịch liệt đau nhức vọt tới, tựa hồ hai mắt đều là bị ăn mòn, toàn bộ thế giới một mảnh hắc ám.

Trong bóng tối, Chu Nguyên cảm giác được trong cơ thể truyền đến kịch liệt đau nhức, chất lỏng màu đen tại từng tầng một ăn mòn xuống dưới.

Tử vong khí tức, càng nồng đậm.

Đây không phải huyền tượng, nếu là hắc không cách nào ngăn cản chất lỏng màu đen ăn mòn, hắc thật sự sẽ chết!

"Ta không thể chết ở chỗ này!"

"Ta còn muốn vì mẫu hậu khôi phục thọ nguyên! Ta còn muốn là phụ vương báo cái kia một tay mối thù! Còn có ta cái kia bị đoạt đi Thánh Long số mệnh!"

"Những thứ này ta cũng không hoàn thành, ta sao có thể chết ở chỗ này?!"

"Ta không thể chết được!"

Trong bóng tối, phần nộ mà không cam chịu tiếng gầm gừ tại Chu Nguyên trong lòng quanh quẩn, gào thét ở bên trong, ẩn hàm thật sâu muốn sống chấp niệm cùng dục vọng.

Mà đang ở cái kia tử vong chính thức tới gần, Chu Nguyên trong cơ thể gào thét không ngừng quanh quẩn thời điểm, trong giây lát, Chu Nguyên tâm thần dường như đột nhiên hạ xuống, giờ khắc này, hắc mớ hồ đường như nhìn thấy, tại thân thể kia chỗ sâu nhất, có tám đạo uốn lượn chiếm giữ nhàn nhạt ánh sáng, như ẩn như hiện.

Tám đạo ánh sáng chiếm giữ, giống như Tiềm Long nằm rạp xuống.

"Cái đó là. . . Tu hành bát mạch? !"

Chu Nguyên nhìn qua cái kia tám đạo ánh sáng, trong lòng chấn động mạnh, tiến tới dâng lên một cổ hiều ra, nguyên lai chúng nó, chính là trong thân thể của hắn một mực chưa từng hiển lộ tu hành bát mạch!

Rống!

Tại đây chính thức tử vong tới gần trước mắt, chúng nó dường như cũng là đã nhận ra nguy cơ, lúc này chậm rãi nhúc nhích đứng lên, giống như Tiềm Long, phát ra nào đó trầm thấp rùng rợn âm.

Ô...ô...n...g!

Trong nháy mắt đó, ánh sáng mãnh liệt mang đột nhiên từ Chu Nguyên thân thể chỗ sâu nhất bạo phát đi ra, hào quang quét sạch chỗ, những cái kia chất lỏng màu đen, đúng là bắt đầu lấy một loại mắt thường có thể thấy được tốc độ hòa tan tiêu tán.

Ngăn ngừa bất quá mấy hơi thở, hắc ám chính là đều lui tản ra.

Chu Nguyên đóng chặt hai mắt, vào lúc này đột nhiên mở ra, ánh sáng sáng ngời lại lần nữa khắc sâu vào tầm mắt, hắn đặt mộng té xuống, toàn thân phảng phất là trong nước mới vớt ra bình thường, mồ hôi thuận theo non nốt khuôn mặt tí tách đáp chảy xuôi xuống.

"Hô, hô."

Chu Nguyên thở dốc ồ ồ, hắn nhìn qua bốn phía, hắn lúc này, như cũ là đứng ở nhà tranh lúc trước, lúc trước hết thấy, đều là giống như huyền tượng.

"Mới vừa rồi là giả dối?" Chu Nguyên khẽ giật mình.

"Người cảm thấy thế nào?" Phía trước có thanh âm già nua truyền đến, chỉ thấy được cái kia hắc y lão nhân, chính cười nhạt nhìn qua hắn.

Chu Nguyên sắc mặt biến đổi, bởi vì hắn có thể rõ ràng cảm giác được, lúc trước tử vong khí tức là như thế nào chân thật, hắn chậm rãi giơ bàn tay lên, đồng tử nhưng là chợt co rút lại.

Bởi vì hắn nhìn thấy, tại kia chỗ đầu ngón tay, mơ hồ có thể thấy được một vòng màu đen dấu vết, lặng yên biến mất.

Cái loại này màu đen dấu vết, cùng trước lúc trước cái loại này chất lỏng màu đen, không có sai biệt.

"Thật sự? !" Chu Nguyên tâm thần chấn động, rút cuộc xác định, vừa rồi đã phát sinh hết thảy đều là chân thật, chỉ bất quá vị này hắc y thủ đoạn của lão già này, quá mức làm cho người ta cảm thấy không thể tưởng tượng.

"Cảm thụ một chút trong cơ thể của người đi." Hắc y lão nhân cười nói.

Chu Nguyên nghe vậy, tâm thần khẽ động, nhắm mắt cảm ứng bản thân, mà cũng chính là tại thời khắc này, tim đập của hắn bỗng nhiên giống như tiếng sấm bình thường chấn động lên, cái kia ngón non nứt mà khuôn mặt tái nhợt lên, bắt đầu có khó có thể tin tuôn ra hiện ra.

Bởi vì vào lúc này, hắn có thể rõ ràng cảm ứng được, tại trong thân thể hắn, tám đường kinh mạch, giống như là từ trong vực sâu bay vút lên mà ra Tiềm Long, uốn lượn chiếm giữ.

Cái này tám đạo kinh mạch, đương nhiên đó là tu hành điểm bắt đầu bát mạch!

Chu Nguyên đột nhiên giương đôi mắt, trong mắt tràn đầy vẻ kích động, hắn chăm chú nhìn chăm chăm hắc y lão nhân, thanh âm mang theo run rẩy.

"Ta. . . Của ta bắt mạch, xuất hiện? !"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Bát Mạch Hiện

Trước Nhà tranh, thiếu niên cái kia non nớt mà lộ ra có chút gầy khuôn mặt, nhưng là vào lúc này hiện đầy khó có thể che giấu kích động, hai tay của hắn run rẩy vuốt ve thân thể, cái loại này tựa như trùng sinh giống như cảm giác, làm cho mấy năm liên tục ít lão luyện Chu Nguyên, đều là nhìn không được nhếch miệng góc cười lộ lên.

Dù sao, đây đối với hắn mà nói, thật sự là quá trọng yếu.

Nương theo lấy tuổi tác tăng trưởng, những cái kia cùng tuổi thiếu niên thiếu nữ, cũng bắt đầu khai mạch tu hành, thể hiện ra bất đồng thiên phú, tuy nói như thường ngày Chu Nguyên che giấu rất khá, nhưng ở sâu trong nội tâm, nhưng như cũ là đúng này tràn đầy cực kỳ hâm mộ.

Hắn đồng dạng là tại khát vọng khai mạch, bước vào cái kia nguyên khí đường lớn, nắm giữ cái kia thông thiên triệt địa giống như lực lượng.

Ngày hôm nay, hắn đã tha thiết ước mơ đã lâu.

"Người "Người vốn sinh ra lúc liền bát mạch tự khai, chính là trời sinh khai mạch người, bất quá đáng tiếc vừa ra đời liền tào ngộ tai kiếp, mà trong cơ thể người bát mạch, cảm ứng được từ bên ngoài đến hủy diệt, vì vậy lấy một loại từ bảo vệ ta hình thái, ẩn vào người rồi thân thể chỗ sâu nhất, vì vậy những năm gần đây này, mặc dù lúc người tuổi đạt tới bình thường bát mạch xuất hiện thời điểm, trong cơ thể người bát mạch, như trước chậm chạp không hiện." Hắc y lão nhân nhìn qua sắc mặt kích động không thôi Chu Nguyên, cười cười, nói.

"Bất quá bát mạch mặc dù ẩn, nhưng chung quy vẫn có thể đủ cảm thụ nguy cơ, cho nên muốn muốn lần nữa đem kích phát ra, chỉ có đem người bản thân đưa vào chỗ chết, mới có thể dồn ép bát mạch hiện thân."

Hắc y lão nhân mí mắt vừa nhấc, thân nhiên nói: "Người chớ có cho là vừa rồi tử vong khí tức là giả đấy, nếu là người không cách nào tại cuối cùng một khắc kích phát bát mạch hộ thân, như vậy hiện tại. . . Người liền thật đã chết rồi."

Đang tại trong sự kích động Chu Nguyên nghe được chuyện đó, lập tức toàn thân phát lạnh, kinh ngạc nhìn qua hắc y lão nhân, sắc mặt có chút trắng bệch, hiển nhiên là muốn nổi lên vừa rồi cái loại này nồng đậm tử vong khí tức.

Hắn thậm chí có một loại dự cảm, nếu là chậm thêm trên một lát, chỉ sợ hắn thật sự sẽ chết.

Hiển nhiên, hắc y lão nhân kích phát trong cơ thể hắn bát mạch tái hiện phương pháp, có đủ lấy tương đối mãnh liệt tính nguy hiểm.

"Như thế nào? Quái dị lão phu không có chuyện trước nói cho người biết?" Hắc y lão nhân cười híp mắt nói.

Chu Nguyên hít sâu một hơi, lắc đầu, chậm rãi nói: "Chỉ cần có thể khai mạch tu hành, mặc dù là tỏa ra lớn hơn nữa mạo hiểm, ta cũng sẽ đi làm, vì vậy trước đó có biết hay không, cũng không có bao nhiêu ý nghĩa, chỉ là bây giờ nghĩ lại có chút lòng còn sợ hãi mà thôi."

Hắc y lão nhân lúc này mới gật gật đầu, hơi có điểm thương thức nói: "Người cái này tiểu oa tử, tuổi không lớn lắm, tâm tính ngược lại là cũng không tệ lắm."

"Chẳng qua hiện nay tuy rằng bát mạch lại hiện ra, có thể người cũng không muốn cao hứng được quá sớm, người nguyên bản bát mạch đã mở,

nhưng theo những năm này bát mạch ẩn nấp, bát mạch đã là lại lần nữa bế tắc phong bế, vì vậy người muốn bắt đầu lại từ đầu tu luyện, đem cái này bát mạch đều đã thông, mới có thể vượt qua khai mạch cảnh, bước vào đường khí cảnh."

"Hơn nữa, người loại tình huống này, có thể so với thường nhân khai mạch càng thêm khó khăn, bởi vì lúc trước vì tránh đi tai kiếp, trong cơ thể người bát mạch chính là tự mình phong bế, vì vậy khai mạch độ khó, so với thường nhân càng khó." Hắc y lão nhân lắc đầu, nói.

Chu Nguyên nghe vậy, lông mày cũng là hơi nhíu một cái, nhưng chính là giãn ra, nói: "Nhưng ít ra, bây giờ ta, so với trước đối có hi vọng, không phải sao?"

Tình huống hiện tại lại kém, có thể kém qua lúc trước hẳn liền bát mạch đều tìm không thấy tình huống sao? Khai mạch càng khó thì như thế nào? Nhưng cuối cùng đã có hy vọng, không phải sao?

Hắc y lão nhân sau lưng, tên kia áo xanh thiếu nữ cầm lên trong chum nước Thôn Thôn, nhẹ nhàng run lên, chỉ thấy được tiểu thú trên thân thể liền toát ra từng điểm ánh sáng đỏ, đem cái kia giọt nước đều bốc hơi sạch sẽ, sau đó nàng lúc này mới hài lòng đem ôm lấy.

Nàng bàn tay như ngọc trắng nhẹ vỗ về tiểu thú, bình tĩnh diệp mục, ngược lại là vào lúc này nhìn nhiều xem Chu Nguyên, hiển nhiên người sau loại này đối với khai mạch tu hành cố chấp, làm cho nàng có chút kinh ngạc.

"Không cách nào khai mạch tu hành cũng không coi vào đâu, ta đồng dạng không cách nào vận dụng nguyên khí." Nàng cặp môi đỏ mọng hé mở, ngữ khí thản nhiên nói.

Áo xanh thiếu nữ hiển nhiên là thuộc về cái loại này tính tình người tương đối đậm bạc người, đối với không hơn tâm người hoặc vật, đều là

liền nhìn đều lười nhiều lắm liếc mắt nhìn, mà lúc này những lời này, đúng là có chút an ủi ý tứ.

Chu Nguyên ngược lại là có chút kinh dị nhìn chăm chăm vào nàng, trước mắt cái này áo xanh thiếu nữ, vậy mà cũng không cách nào vận dụng nguyên khí?

"Ha ha, bởi vì có chút đặc thù nguyên nhân, Yêu Yêu hoàn toàn chính xác không cách nào vận dụng nguyên khí." Một bên hắc y lão nhân cười cười, chợt hướng về phía Chu Nguyên trêu tức mà nói: "Bất quá người có thể đã chớ để xem thường nàng, nàng nguyên văn tạo nghệ, toàn bộ được lão phu chân truyền, đừng nhìn nàng tuổi cùng người không sai biệt lắm, nhưng ở nguyên văn tạo nghệ lên, đủ để trở thành thầy của người."

"A?"

Chu Nguyên trong ánh mắt tràn đầy kinh nghi, nguyên lai trước mắt cái này áo xanh thiếu nữ, vậy mà tại nguyên văn trên có cực kỳ cao thâm tạo nghệ, đây thật là làm cho người ta ý không ngờ được.

"Nhưng người cũng không cần tự coi nhẹ mình, người hôm nay khai mạch độ khó, tuy cao hơn, nhưng có bỏ thì có được, vì vậy người mỗi một lần khai mạch, người đạt được chỗ tốt, cũng sẽ so với thường nhân càng mạnh hơn nữa." Hắc y lão nhân cười nói.

Chu Nguyên ánh mắt sụp xuống, hẳn biết rõ mỗi một lần khai mạch, bản thân thân thể tổ chất đều cũng tìm được tăng lên, dựa theo hắc y lão nhân nói như vậy, hiển nhiên đến lúc đó hẳn tăng lên, cũng sẽ so với thường nhân càng mạnh hơn nữa, như thế xem ra, khai mạch mặc dù càng khó, nhưng cũng có thể đã tiếp nhận.

Chu Nguyên trong lòng ý niệm trong đầu chuyển động, chợt nhìn về phía hắc y lão nhân, đau khổ hề hề mà nói: "Tiền bối, tuy rằng hôm nay ta có thể đủ khai mạch tu hành, bất quá đã là chậm người một bước, đều muốn đạt

tới có thể bảo hộ Yêu Yêu tỷ trình độ, sợ là muốn dùng thời gian không ngắn a."

Hắc y lão nhân giống như cười mà không phải cười nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên: "Tiểu tử ngươi quanh co lòng vòng muốn nói điều gì?"

Chu Nguyên cười hắc hắc, nói: "Nếu không tiền bối ngươi người tốt làm đến cùng, ban thưởng tiểu tử một chút cơ duyên?"

Trước mắt vị này hắc y lão nhân, hiển nhiên là sâu không lường được, dựa theo Chu Nguyên đoán chừng, chỉ sợ kỳ thật thực lực đã đạt tới một cái khó có thể tưởng tượng tình trạng, ít nhất, hắc phụ vương Chu Kinh tất nhiên là xa xa không kịp.

Bình thường thời điểm, lấy Chu Nguyên hôm nay thân phận, chỉ sợ còn tiếp xúc không đến loại trình độ này cường giả, mà dưới mắt đã có loại cơ hội này, Chu Nguyên tự nhiên là muốn chỉ có thể là nắm chặt.

Cái này là cơ duyên.

Hắc y lão nhân nghe vậy, bình thần cười cười, nói: "Khá lắm xảo quyệt tiểu tử, thật không ngờ lòng tham."

Chu Nguyên nhạy cảm phát giác được hắc y lão nhân trong lời nói cũng không tức giận, lúc này mới cười nói: "Văn bối cái này không phải là vì có thể rất tốt xong Thành tiền bối nhắc nhở sao? Bằng không thì vạn nhất thực gặp phải nguy hiểm, ta đây nhỏ cánh tay bấp chân, ngoại trừ chết trước tại Yêu Yêu tỷ phía trước, tựa hồ cũng không có những tác dụng khác?"

Hắn đau khổ hề hề bộ dáng, lại lộ ra cái kia non nớt khuôn mặt, lộ ra có chút buồn cười, một bên Yêu Yêu cặp môi đỏ mọng nhin không được hơi gấp ngoặt, sóng mắt lưu chuyển, với cái gia hỏa này, cũng là thú vị.

"Hắc gia gia, nếu là người không muốn cuối cùng biến thành hắc đến kéo ta chân sau, ngược lại làm cho bảo vệ ta mà nói, còn là đáp ứng hắc đi." Yêu Yêu ngọc nhẹ tay khẽ vuốt vuốt Thôn Thôn, cặp môi đỏ mọng hé mở mà nói.

Chu Nguyên nghe vậy, lập tức đối với nàng ném đi ánh mắt cảm kích, nhưng mà thiếu nữ nhưng như cũ là thần sắc nhàn nhạt, giống như không nghe thấy.

Hắc y lão nhân khẽ vuốt chòm râu, ánh mắt hơi hơi lập loè, lâm vào một loại trầm mặc, phảng phất là đang suy tư cái gì, bất quá cuối cùng hắc còn là khẽ thở dài một cái, nói: "Yêu Yêu người cũng nói không sai, tiểu tử này nếu là quá yếu, ngược lại cho người thêm phiền toái."

Hắc nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, ánh mắt âm u, chậm rãi nói: "Bất quá lão phu phương pháp, không truyền ngoại nhân."

Chu Nguyên hăng gì thông minh, vừa nghe đến chuyện đó, trực tiếp là trong nháy mắt quỳ gối xuống, cung kính nói: "Đệ tử Chu Nguyên, bái kiến sư phụ!"

"Hắc, người cái này tiểu oa tử, thật đúng là nhạy bén đến nhanh." Hắc y lão nhân cũng là bị Chu Nguyên cái này gọn gàng mà linh hoạt cử động khiến cho chặc chặc ngợi khen, hắc vền vền chỉ là ngữ khí hơi có buông lỏng, kết quả tiểu tử này, liền trực tiếp bắt đầu bái sư rồi, cái này đánh rần trên cơn, thật sự là luyện được thuần thực.

Hắc y lão nhân lắc đầu, chợt cảm thán nói: "Bất quá có thể ở chỗ này gặp phải, cũng là một trận duyên pháp, tuy rằng người tiểu tử này là vì lão phu phương pháp mà đến, nhưng đệ tử này, lão phu liền tạm thời trước thu."

Chu Nguyên nghe vậy, lập tức đại hỉ, cung kính bái xuống.

Hắc y lão nhân nhìn qua đầu ra đẩy đem lễ bái sư đi xong Chu Nguyên, cái kia già nua mắt ngược lại là trở nên ôn hòa một ít, hắc nói: "Người đã tiểu tử này như vậy cam lòng dưới nhãn tâm, lão phu kia cũng không thể hẹp hòi."

"Hôm nay người bát mạch đã hiện, ta liền truyền cho người một đường Dẫn Khí thuật."

Khai mạch cảnh thời gian, trong cơ thể không cách nào chứa đựng nguyên khí, vì vậy không cách nào tu luyện chính thức công pháp, chỉ có thể tu luyện Dẫn Khí thuật, đợi đến bát mạch đồng thời mở, bước vào đường khí cảnh về sau, mới có thể chính thức tu luyện công pháp.

Hắc y lão nhân đầu ngón tay có hào quang hiển hiện, phảng phất là có rất nhỏ văn tự chảy xuôi, sau đó đầu ngón tay hắc đột nhiên điểm vào Chu Nguyên mi tâm giữa.

Oanh!

Theo đầu ngón tay chạm đến mi tâm, Chu Nguyên lập tức cảm giác được đầu vừa tăng, ngay sau đó có đại lượng tin tức quán chú mà đến, làm cho đầu hắc đều vào lúc này trở nên hôn mê đi một tí.

Bất quá hôn mê rất nhanh biến mất, Chu Nguyên nho nhỏ thường thức trong đầu xuất hiện tin tức.

Dẫn Khí thuật, Long Hấp Thuật?

Hiển nhiên, cái này một đường Dẫn Khí thuật tên tự kêu là Long Hấp Thuật, nghe vào ngược lại là có chút khí thế, không biết tu luyện hiệu quả như thế nào, bất quá có thể được hắc y lão nhân lấy ra đây, nên không là phạm phẩm.

Hắc y lão nhân thu tay lại chỉ, nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên nhìn nhìn, cười nói: "Ta xem ngươi lúc trước trên thân khắc nguyên văn, ngươi đối với đạo này có hứng thú?"

Chu Nguyên gật gật đầu, nghiêm túc nói: "Nguyên văn một đạo, bác đại tinh thâm, không thể khinh thường."

Hai năm qua hắn đều chuyên tu lấy nguyên văn, mơ hồ có thể cảm giác được nguyên văn tinh thâm chỗ lợi hại, nguyên văn một đạo, có chút cùng loại bốn lạng đầy ngàn cân, lấy hơi nhỏ lực lượng, xây dựng thần bí nguyên văn, cuối cùng bộc phát ra rất mạnh lực lượng.

Bất quá đáng tiếc chính là, nguyên văn không cách nào làm với bản thân lột xác, hơn nữa lại là bác đại tinh thâm, muốn muốn có chỗ thành tựu, tất nhiên tiêu hao tinh lực, vì vậy rất nhiều nguyên sư, cũng chỉ là đem coi là con đường nhỏ, chẳng muốn nhiều tu.

Hắc y lão nhân nghe được Chu Nguyên chuyện đó, ngược lại là đồng ý gật đầu, nói: "Thế nhân ngu muội, xem nguyên văn là con đường nhỏ, ngại kia tối nghĩa khó tinh, nhưng lại không biết, nguyên văn chi đạo, nặng tại thần hồn, một khi tinh tu, có thể cùng nguyên sư chi đạo hỗ trợ lẫn nhau."

Chu Nguyên nhìn đến hắc y lão nhân tại nói lên nguyên văn thời gian, hơi có chút ý ngạo ngễ, trong lòng đã biết, hắc y lão nhân tại cái này trên nguyên văn một đường, nên có bất phạm tạo nghệ.

"Ta xem ngươi thần hồn linh động tràn đầy, lại nói tiếp ngược lại là rất có nguyên văn thiên phú, lão phu truyền ngươi một quyển sách Đoán Hồn Thuật."

Hắc y lão nhân cười cười, tiếp theo trong nháy mắt, hắn hai mắt chợt mãnh liệt bắn ra hết sạch, trực tiếp là bắn vào Chu Nguyên trong đồng tử.

Chu Nguyên đầu mãnh liệt nổ vang kêu vang, phảng phất là có chuông lớn cửa chính trong đầu quanh quẩn, vô số cổ xưa kiểu chữ tại trong ánh mắt lưu chuyển, cuối cùng đợi đến dần dần dẹp loạn thời gian, một vòng tin tức, từ tâm giữa dòng chảy ra.

"Hỗn Động Thần Ma Quan Tưởng Pháp. . ."

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Được Thụ Cơ Duyên

Trong đầu chuông lớn cửa chính thanh âm, tại giảng co tốt một lát sau, phương hướng mới dần dần biến mất, mà Chu Nguyên cũng là có thể cảm giác được, thiên đó tên là "Hồn Độn Thần Ma Quan Tướng Pháp" Đoán Hồn Thuật khắc ở trong đầu của hắn.

Bất quá lúc này thực sự không phải là cảm ngộ thời điểm, vì vậy Chu Nguyên mở ra hai mắt, đối với lên trước mắt cười tủm tỉm hắc y lão nhân cung kính thi lễ một cái: "Tạ sư phụ ban thưởng phương pháp."

Hắn có thể mơ hồ cảm giác được, bất kể là cái kia một đạo Dẫn Khí thuật còn là Đoán Hồn Thuật, nên cũng không phải phạm phẩm, trước mắt hắc y lão nhân, tuy rằng thần bí, nhưng đích xác là ban cho hắn một đạo đại cơ duyên.

Hắc y lão nhân khoát tay áo, trừ trừ một chút, bỗng nhiên sờ tay vào ngực, lấy ra một chi ước chừng hơn một xích màu đen bút, cái kia màu đen bút giống như đồng xanh tạo thành, ở trên sắc thái ban bác, dường như trải qua năm tháng cảm giác, làm cho người ta một loại tang thương chi khí.

Bất quá màu đen bút hơi có vẻ ảm đạm, không còn nữa sáng bóng, giống như là mất Linh tính bình thường.

Hắc y lão nhân vuốt ve lên cái này chi màu đen bút, hình như có chút ít không muốn, nhưng cuối cùng vẫn còn đưa cho Chu Nguyên, nói: "Cái này coi như là làm sư phụ đưa cho người lễ gặp mặt đi."

Chu Nguyên kính cẩn tiếp nhận cái này chi màu đen bút, màu đen bút vào tay, hơi có chút trầm trọng, hẩn nhìn qua bút trên thân cổ xưa đường vân, mơ hồ cảm giác được một loại lẳng lẹ ác liệt khí tức.

"Đây là nguyên văn bút?" Chu Nguyên tò mò nói.

"Nó đã là nguyên văn bút, lại là một kiện nguyên binh." Hắc y lão nhân cười nói.

Chu Nguyên sững sờ, có chút nghi hoặc, nguyên văn bút chính là là dùng để khắc nguyên văn đặc biệt dùng môi giới, mà nguyên binh tức thì là dùng để chiến đấu sử dụng, cả hai hẳn là bất đồng phân loại, làm sao sẽ hội tụ ở tại một thân?

Hơn nữa, trong tay cái này chi màu đen bút, nhìn qua có chút yếu ớt, như thế nào dùng để đả thương địch thủ?

"Hắc, ngược lại là bị coi thường." Hắc y lão nhân nhìn đến Chu Nguyên thần tình, không khỏi cười nói: "Này bút danh là Thiên Nguyên Bút, đã từng là một kiện thánh nguyên binh."

"Thánh nguyên binh? !" Chu Nguyên hít sâu một hơi, trợn mắt há hốc mồm nhìn qua trong tay cái kia ban bác cổ xưa màu đen bút, trong mắt tràn đầy khó có thể tin.

Tại lúc giữa này thiên địa, nguyên binh đều có đẳng cấp, đại khái chia làm phổ thông, huyền, thiên, thánh tứ đẳng, mà theo Chu Nguyên biết, bọn hẩn Đại Chu hoàng thất mạnh nhất nguyên binh, chính là kia phụ vương trong tay Cửu Viêm Thương, có thể vậy cũng chẳng qua là một thanh thượng phẩm huyền nguyên binh mà thôi.

Mà trong truyền thuyết những cái kia thánh nguyên binh, đều là có được lấy không cách nào hình dung lực lượng, đủ để đốt núi bốc hơi biển, dẫn tới thế nhân thềm thường mà sợ hãi.

Mà bây giờ, Chu Nguyên trong tay cái này chỉ nhìn qua không có gì lực lượng ban bác màu đen bút, vậy mà sẽ là một kiện thánh nguyên binh?

"Lão phu nói, nó đã từng là thánh nguyên binh." Hắc y lão nhân than nhẹ một tiếng, nói: "Cái này Thiên Nguyên Bút đi theo lão phu chinh chiến vô số, nhưng tại một lần trong chiến đấu, bị trọng thương đến hủy."

Chu Nguyên giờ mới hiểu được tới đây, nguyên lai là một kiện bị hủy thánh nguyên binh.

Hắc y lão nhân nhìn đến Chu Nguyên vẻ mặt này, không khỏi tức giận: "Người tiểu tử này thực cho rằng lão phu keo kiệt đến cho người một kiện rách rưới hàng sao? Cái này Thiên Nguyên Bút tuy nói bị trọng thương, nhưng nó dù sao cũng là thánh nguyên binh, còn lưu lại lấy Linh tính, chỉ cần đem người kia ngày đêm ân cần săn sóc, nói không chừng có thể làm cho kia dần dần khôi phục."

"A?" Chu Nguyên ngạc nhiên không thôi, cái này thánh nguyên binh còn có thể cứu ?

Hắc y lão nhân chỉ vào màu đen bút, nói: "Trông thấy phía trên này chín đạo nguyên văn chưa?"

Chu Nguyên cúi đầu, chỉ thấy được cái kia màu đen bút ban bác bút trên thân, mơ hồ có chín đạo cổ xưa phức tạp nguyên văn như ẩn như hiện, chỉ bất quá quá mức âm đạm, khó có thể phát hiện.

"Cái này chín đạo nguyên văn, đại biểu cho Thiên Nguyên Bút lực lượng, một ngày kia người có thể đem chín đạo nguyên văn đều thắp sáng, như vậy nó là có thể khôi phục lại thánh nguyên binh lực lượng."

"Như thế nào thắp sáng?" Chu Nguyên có chút hăng hái nói, nếu là có thể đem cái này thánh nguyên binh khôi phục lực lượng, kia đối với hắn mà nói, không thể nghi ngờ sẽ có thật lớn trợ lực.

"Ha ha, đơn giản, Thiên Nguyên Bút có linh, người nếu là có thể lấy nguyên thú chi hồn nuôi nấng, tự nhiên là có thể làm kia lực lượng dần dần khôi phục."

"Đương nhiên, phẩm giai càng cao nguyên thú chi hồn, hiệu quả càng cao."

"Mà về phần cái này Thiên Nguyên Bút như thế nào trở thành binh khí cùng người đối chiến, chờ người đem đạo thứ nhất nguyên văn thấp sáng thời gian, thì sẽ biết được." Hắc y lão nhân cười híp mắt nói.

Mặc dù biết đem cái này Thiên Nguyên Bút khôi phục lại thánh nguyên binh cấp độ chắc chắn sẽ không đơn giản, nhưng Chu Nguyên còn là nhẹ nhàng gạt đầu, Thiên Nguyên Bút tại kia đầu ngón tay linh hoạt chuyển động một vòng, hất lại lần nữa hướng về phía hắc y lão nhân cười nói: "Cái kia liền đa tạ sư phụ ban thưởng bút rồi, chỉ là đến bây giờ, đệ tử còn không biết sư phụ tục danh đây?"

Hắc y lão nhân nghe vậy, cười nhạt nói: "Thương Uyên, đây là làm sư phụ tên, mặt khác làm sư phụ còn có hai người đệ tử, tính là sư huynh của người, như là lúc sau hữu duyên, có lẽ có thể gặp nhau, nếu là vô duyên, cũng thì thôi."

Thương Uyên nói xong, cũng liền không hề phản ứng Chu Nguyên, mà là quay đầu, nhìn qua áo xanh thiếu nữ, người sau hàm răng khể căn hiện ra nước trơn bóng bờ môi, đôi mắt sáng cụp xuống, trong con người có một ít sắp sửa chia lìa vẻ đau thương.

Từ khi nàng nhớ sự tình lên, chính là cùng Thương Uyên sinh sống ở nơi này, đối với nàng mà nói, Thương Uyên không thể nghi ngờ là nàng người thân cận nhất, vì vậy, mặc dù là coi hắt cái này đậm bạc tâm tính, đều cũng có lấy sầu não.

"Ài, Si nhi, nhân sinh nào có không tiêu tan yển hội." Thương Uyên than nhẹ một tiếng, sau đó hắt đã trầm mặc một cái, bỗng nhiên từ trong lòng móc ra một khối ngọc bội, ngọc bội tản ra quang mang nhàn nhạt, ở trên mơ hồ có một đóa chín múi hỏa liên đang thiêu đốt, mỗi một đóa hoa múi đều hiện ra bất đồng sắc thái.

"Yêu Yêu, ta biết rõ người có rất nhiều cũng muốn hỏi ta đấy, bất quá bây giờ nhập lại không phải lúc, cầm lấy nó, tương lai nếu là có cơ hội, có lẽ người liền có thể biết được."

"Mặt khác, nếu như {làm:lúc} ngọc bội hỏa liên bốc cháy lên thời gian, nhất định phải cẩn thận, cái kia là bởi vì bọn hắc muốn tìm coi trọng người rồi!"

"Bọn họ là ai? Tại sao phải tìm ta?" Yêu Yêu gấp giọng nói.

Trong lòng của nàng, tràn đầy bí ẩn, bọn họ là ai? Vì cái gì nàng Trong lòng của nàng, tràn đầy bí ẩn, bọn họ là ai? Vì cái gì nàng nhớ sự tình lên chính là cùng Hắc gia gia một mình sinh sống ở nơi này, giống như là đang tránh né cái gì bình thường.

Thương Uyên trầm mặc lại, hắc cũng không trả lời Yêu Yêu vấn đề, chỉ là đem ngọc bội nhẹ nhàng đặt ở Yêu Yêu trong tay, sau đó mới nhìn hướng Chu Nguyên, trầm giọng nói: "Chu Nguyên, nhớ lấy, đừng cho Yêu Yêu cởi bỏ phong ấn, vận dụng nguyên khí, nói cách khác, chắc chắn đưa tới tai họa."

Chu Nguyên trong lòng hơi chấn động, con mắt nhìn liếc Yêu Yêu giữa mi tâm như ẩn như hiện quang văn, nguyên lai, cái kia dĩ nhiên là một đạo phong ấn, như thế nói đến, Yêu Yêu thực sự không phải là không có thể động dụng nguyên khí, mà là vì, bị phong ấn. . .

Chỉ là, vì sao phải làm như vậy?

Chu Nguyên trong lòng có chút nghi hoặc, bất quá hắc sắc suốt không có hỏi nhiều, trước mắt Thương Uyên cùng Yêu Yêu, không thể nghi ngờ đều là cực kỳ thần bí, tại trên người của bọn hắn, nên có mặt khác chuyện xưa.

Hơn nữa, cái loại này cấp độ chuyện xưa, lấy hắn bây giờ năng lực, chỉ sợ còn không có tư cách biết rõ.

"Sư phụ yên tâm, ta nhớ kỹ rồi." Chu Nguyên nghiêm túc nói.

Thương Uyên gật gật đầu, nói: "Ngày sau người tại tu luyện trên có vấn đề gì, cũng có thể tìm Yêu Yêu, nàng đi theo ta nhiều năm như vậy, sớm đã đem làm sư phụ nội tình lấy hết, đương nhiên, cái này phải xem nàng có cao hứng hay không."

Chu Nguyên nghe vậy, lập tức ánh mắt có chút sáng ngời nhìn về phía một bên Thanh y tiểu tử tử, nguyên bản hắn còn lo lắng một mình tu luyện gặp xảy ra sự cố, cái nào nghĩ đến cái này tiểu tử tử như thế thâm tàng bất lộ, xem ra ngày sau muốn nhiều nịnh nọt một chút.

Nhưng mà Thanh y tiểu tử tử còn đắm chìm tại chia lìa sầu não ở bên trong, căn bản là không đếm xỉa tới gặp hắn bên này.

"Các người đi thôi."

Thương Uyên vỗ vỗ Thanh y bàn tay nhỏ bé, sau đó chậm rãi nói.

"Hiện tại liền đi?" Chu Nguyên sững sờ, đây cũng quá quyết định nhanh chóng rồi a?

"Liền hiện tại, lập tức đi!" Thương Uyên trầm giọng nói, thanh âm đều là hơn nhiều một tia nghiêm khắc.

Chu Nguyên không nói thêm gì nữa, hần cảm giác nhạy cảm đi ra, Thương Uyên đây là ở đuôi bọn hần đi, muốn chỗ này đem sẽ phát sinh có chút sự tình.

Thương Uyên tay áo vung lên, chỉ thấy được nhà tranh lúc trước trên mặt đất, bụi đất tung bay, ngay sau đó liền là có thêm cổ xưa đường vân hiển hiện, nhìn kỹ lại, vậy hiển nhiên là từng đạo cao thâm mật trắc nguyên văn.

Những thứ này nguyên văn, cùng Chu Nguyên lúc đến này tòa trên bệ đá nguyên văn, hiển nhiên là giống như đúc.

Chu Nguyên nhìn đến Thương Uyên ánh mắt, chính là bước nhanh về phía trước, đi vào cái kia từng đạo nguyên văn tạo thành đồ hình ở bên trong, mà áo xanh thiếu nữ thì là ôm tên kia là Thôn Thôn tiểu thú, kinh ngạc nhìn qua Thương Uyên.

"Đi đi, về sau chưa hần không có gặp lại ngày." Thương Uyên khoát tay áo.

Áo xanh thiếu nữ hốc mắt ửng đỏ, nhưng nàng chung quy không có làm ra khóc suốt suốt tư thái, mà là đối với Thương Uyên thật sâu khom người, sau đó đi vào nguyên văn ý đồ ở bên trong, đứng ở Chu Nguyên bên cạnh.

Thương Uyên thấy thế, lập tức bấm tay một chút, chỉ thấy được chung quanh cái kia từng đạo nguyên văn lập tức bộc phát ra hào quang, hào quang hội tụ mà đến, cuối cùng nhanh chóng đem Chu Nguyên cùng Yêu Yêu bao trùm.

"Chu Nguyên, nhớ kỹ người đáp ứng làm sư phụ hứa hẹn, nhất định phải bảo vệ tốt nàng!"

Hào quang tràn ngập ánh mắt, ngay tại không gian vụn vụn thời điểm, Chu Nguyên đã nghe được Thương Uyên cái kia thanh âm trầm thấp, thanh

âm kia ở bên trong, dường như còn có một tia khẩn cầu.

"Sư phụ xin yên tâm! Ta nhận người truyền pháp chi bởi vì, tự nhiên tiếp được bảo hộ chi quả!"

Chu Nguyên nhắm hai mắt, trong lòng lẩm bẩm nói.

trước Nhà tranh, ánh sáng phát ra rực rỡ, cuồng phong gào thét, nháy mắt sau đó, Chu Nguyên cùng Yêu Yêu thân ảnh chính là hư không tiêu thất mà đi, duy có trên mặt đất nguyên văn, còn lóe ra hào quang, nhưng ở giếng co một lát sau, cũng là triệt để mai một, không để lại chút nào dấu vết.

Thương Uyên nhìn qua hai người biến mất địa phương, cũng là trong thần sắc có chút đau thương, nói khẽ: "Chu gia. . . Quả nhiên như lão gia hỏa kia theo như lời, lão phu còn có thể lại thu một người đệ tử, chỉ là tương lai như thế nào, cũng phải nhìn hãn bản thân tạo hóa nữa."

Hắn lắc đầu, chính là thu hồi tâm tình, chậm rãi ngã vào ghế nằm lên, nhẹ nhàng lắc lắc cái ghế.

Toàn bộ trong Thiên Địa, một mảnh yên tĩnh.

Loại này yên tĩnh, không biết giếng co bao lâu, đột nhiên, Thương Uyên mở ra đóng chặt mắt, ánh mắt nhàn nhạt nhìn qua hư không.

Oanh oanh!

Trong trời đất, chợt có cuồng bạo sấm sét vang vọng, cái kia xa xa trên bầu trời, phảng phất là có lôi thác nước hạ xuống tới, lấy một loại cực kỳ ngang ngược tư thái, đem cái không gian này vỡ ra đến.

Đại địa bắt đầu sụp đổ, rừng rậm cũng là thành từng mảnh ngược lại sụp đổ xuống.

"Rốt cục vẫn phải đã đến rồi sao."

Thương Uyên nhìn qua cái kia hủy thiên diệt địa giống như một màn, già nua khuôn mặt như trước nhàn nhạt, chỉ là làm bầm lầy bầy.

"Cũng được cũng được, tĩnh dưỡng nhiều năm như vậy, bộ xương già này đều nhanh gỏi sét, cũng nên hoạt động một chút. . ." Thương Uyên cười cười, sau đó hắt chính là từ cái này ghế nằm trên chậm rãi đứng lên.

Già nua thân thể, hơi có vẻ còng xuống, nhưng lúc đứng lên trong nháy mắt đó, áo đen chậm rãi cử động, một cỗ không cách nào hình dung khủng bố khí tức, giống như là ngủ say Nộ Long, vào lúc này triệt triệt để để thức tỉnh.

Xa xa bầu trời, phô thiên cái địa sấm sét hạ xuống tới, ở đằng kia trong đó, mơ hồ có ba đạo toàn thân { bị : được } lôi quang bao bọc thân ảnh chậm rãi đáp xuống, khi bọn hắn xuất hiện thời gian, ba đạo kinh khủng uy áp, từ trong cơ thể của bọn họ phát ra, bao phủ toàn bộ thiên địa, giống như thần dinh bình thường.

Bọn hắn cái kia ánh mắt lạnh như băng, cũng là xa xa ném tại Thương Uyên trên thân.

"Ha ha, đường đường Hắc Đế, nhưng lại như là con chuột giống như né nhiều năm như vậy, cũng thật là làm cho người sứt sứt. . ." Một đạo không hề tình cảm thanh âm, từ trên trời giáng xuống, thanh âm khuếch tán chỗ, mảnh không gian này, cấp tốc sụp đổ.

"Đem người giao ra đây! Nếu không hôm nay nơi đây, chính là người Hắc Đế vẫn lạc chôn xương chi địa!"

Thương Uyên nghe được cái kia vang vọng thiên địa hờ hững quát lạnh, khóe miệng cũng là nhấc lên một vòng mỉa mai vui vẻ, rồi sau đó cười to như sấm, quanh quẩn dựng lên.

"Hặc hặc,,,, lão phu hôm nay ngược lại là muốn nhìn, nơi này là người nào chôn xương chi địa!"

Thương Uyên một bước bước ra, lập tức trên thân quần áo vỡ vụn ra, lộ ra khô héo thân thể, chỉ là cái kia trên thân thể, đúng là khắc lấy từng đạo phức tạp cổ xưa nguyên văn, mỗi một đạo nguyên văn, đều là tản ra kinh khủng chấn động.

Ô...ô...n...g!

Những cái kia nguyên văn, đều là vào lúc này bộc phát ra sáng chói hào quang, hào quang giống như một vòng mặt trời, từ từ bay lên, mà Thương Uyên nguyên bản khô héo thân thể cũng là tại thời khắc này đột nhiên bành trướng.

Ngắn ngủn mấy hơi thở, một cái Cự Nhân, chính là đứng sừng ở lấy trong Thiên Địa, một cỗ cuồn cuộn khí phách, tàn sát bừa bãi quét sạch.

Hắn ngửa mặt lên trời gào thét, sóng âm tàn sát bừa bãi, sau một khắc, kia bàn chân một đập, thân thể cao lớn chính là mãnh liệt bắn dựng lên, cùng cái kia từ trên trời giáng xuống vô biên vô tận sấm sét hải dương, ầm ầm chạm vào nhau.

Oanh oanh oanh!

Toàn bộ không gian, đều là tại thời khắc này, bắt đầu đập nát.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 11: Tề Vương Khẩu Vị

Lờ mờ trong sơn động, trên bệ đá chột có hào quang hội tụ mà đến,giàu74 không gian mở hồ chấn động , hai đạo nhân ảnh, chính là từ trong vầng hào quang nổi lên.

Lần nữa trải qua loại này Truyền Tống, Chu Nguyên đầu cũng là một mảnh hồ đồ phát triển, không ngừng lau trán, chậm rãi lấy không khỏe cảm giác.

"Nguyên nhi?"

Tại hào quang tản đi lúc, một đạo kinh hỉ thanh âm, cũng là từ phía trước truyền đến, Chu Nguyên ngẩng đầu, chính là nhìn thấy Chu Kinh đứng ở bệ đá lúc trước, vẻ mặt đại hỉ nhìn qua hắn.

"Phụ vương." Chu Nguyên cười nói.

"Người tiểu tử thú vị này, thật sự là hù chết phụ vương rồi!" Chu Kinh bước nhanh về phía trước, trong mắt tràn đầy vội vàng vẻ, hơn nửa ngày lúc trước, hắn nhìn thấy Chu Nguyên biến mất tại trên bệ đá, thế nhưng là đưa hắn cả kinh có chút thất thố.

Chu Nguyên nhìn đến Chu Kinh thần sắc, cũng là biết rõ Chu Kinh có lẽ ở chỗ này lo lắng muốn chết, lúc này có chút xấu hổ, gãi gãi đầu, vội vàng nói: "Phụ vương, của ta bát mạch xuất hiện!"

"Cái gì? !"

Chu Kinh thân thể chấn động, bàn tay vội vàng vỗ vào người sau trên bờ vai, một đạo nguyên khí xâm nhập Chu Nguyên trong cơ thể, một hồi dò xét.

Mấy hơi thở về sau, Chu Kinh đã được biết đến kết quả, lập tức bàn tay của hắn chính là chịu đựng không ngừng run rẩy đứng lên, hắn kích động trùng trùng điệp điệp vỗ Chu Nguyên bả vai.

"Hảo hảo hảo, thật sự là tổ tiên phù hộ, trời không tuyệt ta Chu gia!" Chu Kinh thanh âm đều là mang theo một chút thanh âm rung động, ánh mắt đều là ẩm ướt đứng lên, có thể tưởng tượng lúc này nội tâm của hắn đến tột cùng là hạng gì kích động.

Chu Nguyên không cách nào khai mạch tu hành, một mực là trong lòng của hắn đau nhức, tại hắn xem ra, năm đó là hắn cái này làm phụ vương vô năng, mới có thể làm cho Chu Nguyên tại vừa ra đời lúc, đã bị cái kia Vũ Tổ chiếm số mệnh, hại thành hôm nay bộ dáng.

Hắn tìm tất cả thủ đoạn, đều không thể làm cho Chu Nguyên khai mạch, vì vậy hắn chỉ có thể đem hi vọng cuối cùng, đều ký thác vào bọn hắn Chu gia truyền lưu mật ngôn phía trên.

Nhưng hôm nay xem ra, ông trời còn là chiếu cố của bọn hắn Chu gia đấy.

Chu Nguyên nhìn qua xưa nay trầm ổn uy nghiêm Chu Kinh ở trước mặt hắn toát ra bộ dáng này, trong lòng cũng là có ấm áp chảy xuôi, hắn duỗi ra hai tay, nhẹ nhàng vỗ vỗ Chu Kinh rộng thùng thình phía sau lưng, mỉm cười nói: "Phụ vương, yên tâm đi, chúng ta Chu gia mất đi đấy, chúng ta đều cầm về đấy!"

Chu Kinh thu liễm một ít tâm tình, cũng là trùng trùng điệp điệp nhẹ gật đầu, mà lúc này ánh mắt của hắn phương hướng mới nhìn rõ Chu Nguyên

sau lưng, chỗ đó, một gã áo xanh thiếu nữ, chính xinh đẹp như thế đứng, ôm một cái xám xịt tiểu thú, đôi mắt sáng thanh đậm nhìn qua của bọn hắn.

"Nguyên nhi?" Chu Kinh nhìn về phía Chu Nguyên, đầu đầy sương mù, hiển nhiên không biết vì sao Chu Nguyên khi trở về, gặp mang ra một cái thần bí thiếu nữ.

Chu Nguyên thấy thế, liền đem hắn tại thần bí kia trong không gian chỗ gặp phải sự tình, cáo tri Chu Kinh.

Chu Kinh nghe vậy, trầm ngâm một chút, nói: "Nếu như chúng ta Chu gia tổ tiên gặp lưu lại mật ngôn, vậy hắn là cùng vị kia hắc y tiên bối từng có cùng xuất hiện, mà người chịu vị tiên bối kia ân huệ, cái kia tất nhiên là muốn hoàn thành vị tiên bối kia nhắc nhở."

Nói xong, hắn hướng về phía áo xanh thiếu nữ lộ ra cười ôn hòa dung, nói: "Vị tiểu cô nương này, nếu là người không mà có thể đi, có thể lưu lại chúng ta Đại Chu, ở chỗ này, chúng ta định sẽ bảo đảm an toàn của người."

Yêu Yêu nghe vậy, đầu đẹp điểm nhẹ, thanh âm êm dịu mà lạnh nhạt: "Phiền toái."

"Không phiền toái không phiền toái." Chu Kinh cười vẫy vẫy tay, sau đó đối với Chu Nguyên nói: "Nếu như vấn đề của người đã giải quyết, chúng ta đây cũng chuẩn bị trở về Đại Chu thành đi, người mẫu hậu có thể một mực tại chờ đợi tin tức đây."

Chu Nguyên cũng là gật đầu, hắn đồng dạng rất muốn lập tức đem cái tin tức tốt này nói với Tần Ngọc.

Ba người thuận theo mật đạo, ra khỏi sơn động, từ cái này đỉnh núi từ đường đi ra.

Chu Kinh tiến đến phân phó cấm quân lên đường, mà Yêu Yêu thì là ôm tên là Thôn Thôn tiểu thú, đứng ở đó vách núi bên cạnh, đôi mắt đẹp có chút mờ mịt nhìn qua cái mảnh này lạ lắm thiên địa.

Gió nhẹ quét lên quần áo của nàng, phác hoạ lấy lung linh đường cong, đồng thời cũng làm cho thiếu nữ nhìn qua có chút cô đơn cùng lạnh lạnh, duy có trong ngực Thôn Thôn, tại phát ra rầm rì rầm rì thanh âm an ủi nàng.

"Yêu Yêu tỷ, người không cần lo lắng, sư phụ thần thông quảng đại, không có việc gì, chúng ta về sau, cũng nhất định có thể gặp lại lão nhân gia người đấy." Chu Nguyên đi đến Yêu Yêu bên cạnh, nói khẽ.

Hắn biết rõ, mặc kệ Yêu Yêu biểu hiện được cỡ nào yên lặng lạnh nhạt, nhưng đã đến một cái địa phương xa lạ, chung quy vẫn còn có chút không được tự nhiên đấy.

Yêu Yêu đôi mắt đẹp nhìn hắn một cái, thấp giọng nói: "Hắc gia gia gặp đem ta đuổi đi, ta biết là bởi vì có đại địch đã tìm tới cửa."

"Những địch nhân kia, hắn là hướng về phía ta đến đấy, mà Hắc gia gia, giúp ta ngăn lại."

Tuy rằng Thương Uyên chưa bao giờ cùng nàng đã từng nói qua những thứ này, nhưng nàng như cũ là cảm giác nhạy cảm được đi ra, những cái kia tai hoạ, có lẽ đều là nàng đưa tới đấy.

Chu Nguyên gãi gãi đầu, hắn không rõ ràng lắm thân phận của hai người bối cảnh, vì vậy cũng không biết lấy bên trong cuối cùng cất giấu cái gì chuyện xưa.

"Yêu Yêu tỷ, có lẽ sự tình đúng như lời người nói, bất quá, ta cảm thấy được người bây giờ, không nên hối hận, nói cách khác, liền phụ sư phụ một

phen khổ tâm, hăn làm bất cứ chuyện gì, cũng liền đã mất đi giá trị." Chu Nguyên chậm rãi nói.

Yêu Yêu ngọc nhẹ tay khẽ vuốt vuốt Thôn Thôn mềm mại bộ lông, nàng nhìn phương xa, chợt hướng về phía Chu Nguyên lộ ra một vòng kinh hồng giống như mỉm cười, đầu đẹp hơi điểm, nói: "Yên tâm đi, ta không phải người như vậy, về sau ta sẽ đem sự tình đều tra rõ ràng đấy, đến lúc đó, nếu như Hắc gia gia xảy ra điều gì ngoài ý muốn, ta nhất định, sẽ giúp hăn báo thù, những người kia, một cái đều chạy không thoát."

Thanh âm của nàng bình tĩnh lạnh lạnh, nhưng mà trong đó ẩn chứa băng lãnh, nhưng là liền Chu Nguyên đều hơi hơi rùng mình một cái.

Cái tiểu tử này, nhìn qua như tiểu tiên nữ bình thường, nhưng một khi nghiêm túc, tựa hồ thực chất ở bên trong cũng là tương đối sát phạt quyết đoán a.

...

Đại Chu Vương Cung.

Lúc Tần Ngọc biết được Chu Nguyên bát mạch xuất hiện có thể tu hành tin tức về sau, tại chỗ liền kích động được ôm Chu Nguyên không ngừng chảy nước mắt, khiến cho Chu Nguyên lại cảm động lại đành chịu.

"Tốt rồi, tốt rồi, Nguyên nhi có thể tu luyện là chuyện tốt, hà tất khóc sụt sướt." Một bên Chu Kinh cũng là bất đắc dĩ nói.

"Người chẳng lẽ không có khóc?" Tần Ngọc xoa xoa mắt, trừng mắt Chu Kinh.

Chu Kinh có chút lúng túng sờ lên cái mũi, ở đằng kia trong sơn động cảm ứng được Chu Nguyên trong cơ thể xuất hiện bát mạch thời điểm,

nàng cũng đồng dạng là thiếu chút nữa nhin không được chảy ra nước mắt, bất quá bị cứng rắn áp chế xuống.

"Người trước giúp đỡ Yêu Yêu an bài một cái." Chu Kinh không dám nhiều lời, vội vàng chuyển hướng chủ đề.

Tần Ngọc thế mới biết bên cạnh có người nhìn xem, có chút xin lỗi xoa đi nước mắt, sau đó hướng về phía Yêu Yêu lộ ra dịu dàng đáng tươi cười, nói: "Yêu Yêu, về sau người liên cứ bao ở chỗ này, chúng ta nhất định sẽ không để cho người nhận nửa điểm ủy khuất."

Tần Ngọc đối với Yêu Yêu thái độ cực kỳ nhiệt tình, tuy rằng thêm nữa đến từ đám bọn hăn đối với Chu Nguyên trợ giúp cảm kích, nhưng hiển nhiên nàng đối với Yêu Yêu cũng là có chút ưa thích, xong càng như thế thanh tịnh thiếu nữ xinh đẹp, người nào nhìn đều sinh ra vui mừng.

Yêu Yêu đối với Tần Ngọc nhiệt tình ngược lại là có chút không quá thích ứng, dù sao nàng từ nhỏ liền cùng Thương Uyên sinh hoạt tại cái kia đoạn tuyệt với nhân thế địa phương, căn bản là không có tiếp xúc qua ngoại nhân, hơn nữa nàng tính cách hơi có vẻ lạnh lạnh, cũng không quá am hiểu cùng người câu thông.

Bất quá nàng có thể cảm giác được Tần Ngọc cái loại này phát ra từ nội tâm cảm kích cùng chân thành, vì vậy cũng cũng không có biểu hiện ra quá mức kháng cự, chỉ là nhìn Chu Nguyên liếc, mặc cho từ Tần Ngọc đem nàng dụ đi được.

Tần Ngọc mang theo Yêu Yêu rời đi trước, Chu Kinh cùng Chu Nguyên liếc nhau, đều là bất đắc dĩ cười cười.

"Vương thượng, Sở phủ chủ cầu kiến!" Nhưng vào lúc này, có thị vệ bẩm báo.

Mà Sở phủ chủ, đúng là Đại Chu phủ Phủ chủ, Sở Thiên Dương, cũng là Chu Kinh dưới trướng đặc lực trọng tướng.

"Làm cho hẩn tiến đến." Chu Kinh gật gật đầu, sau đó nhìn về phía sẽ phải rút đi Chu Nguyên, nói: "Người cũng lưu lại, người đầu gì cũng là chúng ta Đại Chu điện hạ, cũng phải biết một việc rồi."

Chu Nguyên khẽ giật mình, cũng không có nhiều lời, chỉ là gật gật đầu.

Nội Điện chỗ đại môn, một đạo cường tráng bóng người cất bước mà vào, đó là một vị mặc tử sam trung niên nam tử, kia khuôn mặt kiên nghị, hành tẩu giữa, phảng phất có được gió cuốn tin tưởng đi theo, ô ô rung động.

"Ra mắt vương thượng." Tử sam trung niên nam tử đối với Chu Kinh khom người ôm quyền, sau đó nhìn về phía một bên Chu Nguyên, gật đầu cười nói: "Điện hạ."

"Phủ chủ." Chu Nguyên cũng không dám lãnh đạm, Sở Thiên Dương là trọng thần, rất được phụ vương tín nhiệm, chính là phụ tá đặc lực, hơn nữa còn là Đại Chu phủ Phủ chủ.

Chu Kinh cười khoát tay áo, nói: "Có chuyện gì?"

Sở Thiên Dương nghe vậy, vốn là nhìn một bên Chu Nguyên liếc.

Chu Kinh cười cười: "Không có việc gì, làm cho hẩn nghe."

Sở Thiên Dương gật gật đầu, sau đó cười khổ thở dài một hơi, nói: "Vương thượng, Từ Hồng hiện tại thế nhưng là đối với ta cái này Phủ chủ vị trí, nhìn chăm chăm a."

Một bên Chu Nguyên trong lòng hơi rét, Từ Hồng, đó là hôm nay Đại Chu phủ Phó Phủ Chủ, chỉ bất quá với cái gia hỏa này, nhưng là đứng ở Tề

vương cái kia một bên, lấy Tề vương như Thiên Lô sai đâu đánh đó, thường xuyên đối với Đại Chu hoàng thất bằng mặt không bằng lòng.

Dĩ vãng Chu Nguyên đã biết rõ Tề vương đối với Đại Chu phủ thềm thường đã lâu, đều muốn khống chế, vì vậy một mực ở âm thầm xoi tái, cái này Từ Hồng chính là bị hấn lấy các loại phương pháp thu xếp đi vào, ý đồ cướp lấy Đại Chu phủ Phủ chủ vị trí.

"Vương thượng, theo ta âm thầm có được tin tức, cái kia Tiểu vương gia Tề Nhạc tại trong Đại Chu phủ, không ngừng lấy cực cao đại giới, cường bức dụ dỗ lôi kéo lấy trong Đại Chu phủ xuất hiện học viên ưu tú."

"Chỉ là lần này đại khảo, có thể xâm nhập mười thứ hạng đầu đệ tử, vượt qua một nửa đều đã bị lôi kéo."

"Mà những học viên này một khi thông qua đại khảo, liền sẽ trực tiếp lựa chọn tiến vào Từ Hồng ất viện, đại khảo sau đó, chính là phủ thử, hai năm qua xuống, ất viện đệ tử chính thể tổ chất, đều so với ta giáp viện cao hơn, bọn hấn đã lấy được hai lần phủ thử thứ nhất, nếu là lần này lại để cho bọn họ thành công, Từ Hồng thì có lấy cơ chất vấn, mưu đoạt cái này Phủ chủ vị trí."

Năm đó Chu Kinh tại thành lập Đại Chu phủ lúc, vì khích lệ tất cả viện, vì vậy định ra rồi quy tắc, cái nào một viện viện chủ có thể bảo trì ba năm phủ thử thứ nhất, liền có thể tranh cử Phủ chủ.

Nguyên bản Sở Thiên Dương giáp viện là mạnh nhất, nhưng về sau xuất hiện một cái Từ Hồng, tại Tề vương hùng hậu tài lực ủng hộ xuống, không ngừng lôi kéo những cái kia học viên ưu tú, vì vậy dẫn đến vốn là mạnh nhất giáp viện, hai năm qua một mực bị ất viện cho áp chế.

Hiển nhiên, cái kia Từ Hồng, liền là hướng về phía Đại Chu phủ Phủ chủ đi đấy, mà một khi đến lúc đó hấn đã trở thành Phủ chủ, lớn như vậy Chu phủ chỉ sợ cũng gặp rơi xuống Tề vương trong tay, những cái kia không

ngừng hiện lên ưu tú nhân tài, cũng sẽ bị Tề vương cắt ra đi, đây đối với hoàng thất mà nói, quả thực chính là cắt xương đào thịt.

Hơn nữa, quan trọng nhất là, nếu như lúc này đây Tề vương mưu kế thực hiện được, cái kia tựu sẽ khiến rất nhiều xem thế nào thế lực cho rằng hoàng thất sự suy thoái, không cách nào nữa cùng Tề vương tranh đấu, một khi thế lực này đều ném hướng về phía Tề vương, đó mới là có tính chất huỷ diệt.

Chu Nguyên châu mày, nhìn về phía Chu Kinh, mà lúc này người sau, lông mày cũng là tại hơi hơi co rút lấy, sau một hồi khá lâu, mới vừa có lấy âm u thanh âm, từ trong kẽ răng chậm rãi nhả ra.

"Cái này Tề vương, thật sự là thật lớn khẩu vị!"

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 12: Nguyên Thực

Nội Điện ở bên trong, bầu không khí có chút áp lực, Chu Kinh sắc mặt âm trầm, trong mắt có sát ý bắt đầu khởi động, hiển nhiên Tề vương tất cả hành động, làm cho hắn đầy mình sát tâm.

Bất quá, cuối cùng Chu Kinh vẫn là cẩn thận nghiên cứu thu liễm sát ý, bởi vì hôm nay Tề vương thực lực đồng dạng mạnh mẽ, hơn nữa còn có lấy Đại Vũ Vương Triều âm thầm ủng hộ, nếu như trực tiếp là mình đao mình thương khai chiến, coi như là có thể thắng, bọn hắn Đại Chu những năm này nghỉ ngơi lấy lại sức liền uổng phí, đến lúc đó loạn trong giặc ngoài, rất có thể gặp triệt để diệt quốc.

Tề vương phải trừ, nhưng được từng bước một, bây giờ Đại Chu, không chịu nổi quá lớn rung chuyển.

Chu Kinh hít sâu một hơi, chậm rãi nói: "Phủ thí còn có nửa năm thời gian, lúc này đây, người nào sau cùng có cơ hội đoạt được phủ khôi?"

Sở Thiên Dương đã trầm mặc một cái, nói: "Lần này trong Đại Chu phủ, ngược lại là đã ra một ít thật tốt hạt giống, bất quá trong đó xuất sắc nhất đấy, chỉ sợ muốn làm thuộc ất viện Tề Nhạc, hắn hiện tại, đã mở mạch thứ sáu rồi."

"Tề Nhạc. . ." Chu Kinh khuôn mặt nhìn không ra hỉ nộ, thanh âm trầm thấp nói: "Cái này Tề vương hai đứa con trai, thật đúng là nhân tài a."

Tề vương có con trai thứ hai, mà Tề Nhạc bài danh lão nhị.

"Cái này dạng xem ra, lần này Phủ thí, thứ nhất chỉ sợ cũng được rơi vào cái này Tề Nhạc trong tay?"

Sở Thiên Dương nghe vậy, hơi hơi trầm ngâm, nói: "Này cũng cũng không phải là tuyệt đối, chúng ta Đại Chu phủ còn có một cái so với Tề Nhạc ưu tú hơn thiên tài, nếu như nàng có thể tiến vào đến giáp viện, nửa năm sau, chưa hẳn không thể cùng Tề Nhạc tranh đấu."

"A?" Chu Kinh khẽ giật mình, trong Đại Chu phủ còn có so với Tề Nhạc đối học viên ưu tú?

Sở Thiên Dương cười cười, sau đó nhìn về phía một bên Chu Nguyên, cười híp mắt nói: "Vương thượng chẳng lẽ đã quên điện hạ cái vị kia cô bạn gái nhỏ, Tô Ấu Vi này?"

Nghe được Sở Thiên Dương cái này tiếng cười nhạo báng, Chu Nguyên cũng là có chút ít lúng túng, mặt ửng đỏ mà nói: "Ấu Vi là bằng hữu của ta, có thể không phải là cái gì cô bạn gái nhỏ."

Chu Kinh lúc này cũng là hiểu rõ ra, giật mình mà nói: "Người nói là cái kia từ Nguyên nhi đề cử tiến vào Đại Chu phủ tiểu cô nương đi? Ta ngược lại là nghe nói, nàng tiến vào Đại Chu phủ bất quá một tháng, liền mở ra mạch thứ nhất."

Sở Thiên Dương gật gật đầu, nói: "Ừ, nàng kêu Tô Ấu Vi, bất quá bây giờ nàng, đã mở mạch thứ ba, tuy nói nàng vào phủ hơi chậm một chút, bất quá lần này đại khảo, nhất định có thể đứng đầu trong danh sách."

"Đã mở ba mạch sao?" Chu Kinh sợ hãi than một tiếng, cái tốc độ này, hoàn toàn chính xác tương đối cực nhanh rồi, nếu là kéo dài nữa, nói không chừng thêm một năm nữa là có thể bát mạch đồng thời mở, tiến vào dưỡng khí cảnh.

Cái này tên là Tô Ấu Vi tiểu cô nương, đích xác là tương đối có thiên phú, tương lai tiền đồ vô lượng.

"Xem ra Nguyên nhi ngược lại là cho chúng ta Đại Chu, đào móc ra một thiên tài." Chu Kinh hướng về phía Chu Nguyên cười nói.

Sở Thiên Dương cũng là cười cười, chợt lại là có chút sầu lo mà nói: "Nhưng theo ta được đến tin tức, cái kia Tề Nhạc cũng là tại tiếp xúc Tô Ấu Vi, tựa hồ như muốn lôi kéo, nếu quả thật bị hắn thực hiện được, chỉ sợ Tô Ấu Vi thông qua đại khảo, sẽ gia nhập ất viện."

Hắn nhìn hướng Chu Nguyên, cười nói: "Vì vậy ta lần này tới, cũng là muốn muốn mời điện hạ hỗ trợ, ít nhất giúp chúng ta giáp viện, ổn định một cái Tô Ấu Vi."

Chu Nguyên nghe vậy, ánh mắt chợt lảng lệ ác liệt đi một tí, cái này Tề Nhạc, cũng dám đem chủ ý đánh tới Ấu Vi trên thân đi, hắn đối với Tô Ấu Vi ngược lại là tương đối tin tưởng, Tề Nhạc là không thể nào đem lôi kéo đấy, nhưng hắn lo lắng Tề Nhạc sẽ đối với Tô Ấu Vi làm cho ngáng chân.

"Điện hạ yên tâm, ta sớm an bài người âm thầm bảo hộ Tô Ấu Vi, sẽ không để cho nàng bị thương tổn." Giống như là biết được Chu Nguyên đang suy nghĩ gì, Sở Thiên Dương cười cười, nói.

Chu Nguyên lúc này mới hơi buông lỏng một hơi, nhẹ nhàng gật đầu: "Phủ chủ cũng không cần lo lắng, đại khảo sau đó, ta cùng Ấu Vi đều tiến vào giáp viện."

Sở Thiên Dương lúc này mới gật đầu, cười nói: "Chỉ cần điện hạ có thể đem Tô Ấu Vi mang vào giáp viện, ta đây cũng có thể phá một cái quy củ, làm cho điện hạ cũng tiến vào giáp viện."

Dựa theo quy củ, tiến vào giáp viện phải đại khảo mười thứ hạng đầu mới có tư cách, mà Chu Nguyên dĩ vãng nhất mạch không mở, tuy nói tại

nguyên văn trên có điểm tạo nghệ, nhưng chỉ sợ như trước không đủ để tiến vào mười thứ hạng đầu, vì vậy tại Sở Thiên Dương xem ra, Chu Nguyên muốn đi vào giáp viện, vậy hay là phải đi một ít đặc thù trình tự đấy.

"Có thể làm cho xem quy củ như trời người đều làm ra nhượng bộ, xem ra người đối với Tô Ấu Vi thật sự rất xem trọng." Chu Kinh nhin không được nở nụ cười, nói.

Chu Nguyên nhìn Sở Thiên Dương, cũng là cười cười: "Có thể làm cho Phủ chủ coi trọng như vậy, ngược lại là Ấu Vi may mắn, bất quá về phần ta mà nói..., ngược lại cũng không cần làm cho Phủ chủ khó xử phá quy củ thương lượng của sau, ta sẽ đem hết toàn lực đi tranh thủ đại khảo mười thứ hạng đầu đấy."

Nếu như nói là trước kia, hẳn không cách nào khai mạch dưới tình huống, ngoại trừ dựa vào nguyên văn, có lẽ hẳn thật đúng là không có quá lớn phương pháp xử lý, nhưng hôm nay hẳn bát mạch đã hiện, có thể chính thức khai mạch tu hành, cái kia hẳn tự nhiên sẽ không lại lo lắng đuổi không kịp những người kia.

Sở Thiên Dương nghe được chuyện đó, còn tưởng là Chu Nguyên thiếu niên tính tình muốn chống đỡ mặt mũi, sau đó liền định khuyên nỡ nói một chút.

"Ha ha, khiến cho hẳn thử một chút đi." Chu Kinh hướng về phía Sở Thiên Dương khoát tay áo, sau đó cười cười, nói: "Nguyên nhi bát mạch đã hiện, có thể chính thức tu hành."

Sở Thiên Dương nghe vậy, lập tức cả kinh, sau đó trên mặt cũng là có sắc mặt vui mừng nhin không được dừng mãi tiến ra, ôm quyền nói: "Thì ra là thế, vậy chúc mừng vương thượng, chúc mừng điện hạ rồi."

Hắn lúc này mới hiểu được, vì sao Chu Kinh hôm nay cao hứng như thế, nguyên lai là làm phức tạp Chu Nguyên nhiều năm tu hành vấn đề, rút cuộc

giải quyết xong.

"Ta đây cái này giáp viện, tựu tùy lúc chờ điện hạ đại giá rồi, ha ha, không thể nói trước nửa năm sau Phủ thí, điện hạ cũng có thể cho ta giáp viện tranh giành một ít sáng rọi." Sở Thiên Dương cười nói.

Đương nhiên, hãn lời này, phần lớn là cố động chi ý, dù sao tại hãn xem ra Chu Nguyên hôm nay tuy rằng có thể khai mạch tu hành, nhưng dù sao vẫn là đã chậm người bên ngoài một ít thời gian, vì vậy ít nhất tại đây ngăn ngừa trong vòng nửa năm, sợ là rất không có khả năng cùng Đại Chu phủ những cái kia đứng đầu đệ tử tranh phong rồi.

Mà đang xác định Tô Ấu Vi sự tình về sau, Sở Thiên Dương hiển nhiên là yên tâm không ít, lại lần nữa cùng Chu Kinh nói đi một tí sau đó, chính là cáo lui mà đi.

"Hôm nay người bát mạch đã hiện, ngày mai mà bắt đầu chuẩn bị tu luyện đi." Nhìn qua Sở Thiên Dương rồi đi, Chu Kinh cũng là nhìn về phía Chu Nguyên, nói ra.

"Tốt!"

Chu Nguyên nhẹ nhàng gật đầu, hơi có vẻ gầy non nốt khuôn mặt vẫn bình tĩnh, thế nhưng trong hai tròng mắt, rồi lại là có thêm hỏa diễm bốc cháy lên, tràn đầy không thể chờ đợi được.

...

Hôm sau.

Trước bàn lớn lúc , Chu Nguyên, Yêu Yêu ôm Thôn Thôn ngồi phía bên phải, mà tại cái kia bên trái, chính là Chu Kinh cùng Tần Ngọc.

Trên bàn, một cái ước chừng chậu rửa mặt lớn nhỏ bát sứ bày tại Chu Nguyên trước mặt, trong đó đầy đủ màu nâu nước canh, trong lúc mơ hồ có từng điểm hào quang hiển hiện, nồng đậm mùi thơm từ trong đó bay lên, chỉ là hút trên một cái, khiến cho mặt người bàng đở lên.

"Đây là Cửu Thú Thang, lấy chín loại nhất phẩm nguyên thú chế biến mà thành, lẫn nhau trung hoà, đối với loại người như người ban đầu tu giả mà nói, chính là đại bổ chi vật, dĩ vãng người không cách nào khai mạch, vì vậy không có thể ăn nguyên thú thịt, miễn cho thân thể không chịu nổi, mà bây giờ, là được rồi." Chu Kinh đối với Chu Nguyên cười nói.

Chu Nguyên gật gật đầu, hẳn biết rõ, trước mắt cái này Cửu Thú Thang, chính là là bọn hắn hoàng thất bí phương, như vậy một chén, thế nhưng là giá trị xa xỉ, tầm thường nhân gia, sợ là nửa năm chi tiêu đều bù không được.

Mà cái gọi là tu luyện tài nguyên, đã là như thế.

"Mặt khác về sau bình thường cơm, người cũng không muốn ăn." Chu Kinh bàn tay vung lên, liền là có thêm thị nữ bưng một cái đĩa trước chén bạc, bạc trong chén, là một chén cơm.

Chỉ bất quá, cái này một chén cơm, nhưng là óng ánh sáng long lanh, mỗi một viên đều là giống nhau sung mãn trình độ, nho nhỏ gạo trên khuôn mặt, mơ hồ có thể thấy được thần kỳ đường vân, tản ra cực kỳ ôn hòa nguồn gốc khí dao động.

"Đây là Huyền Tinh Mễ, chính là nhị phẩm nguyên thực, ẩn chứa trong đó lấy cực kỳ ôn hòa tinh khiết nguyên khí, dễ dàng hấp thu, lâu dài dùng ăn, có thể nhanh hơn khai mạch tốc độ."

"Cái này là Huyền Tinh Mễ a. . ." Chu Nguyên tò mò nhìn cái này một chén vẫn còn như thủy tinh cơm, đối với cái này cái gọi là Huyền Tinh Mễ,

hắn sớm đã là có nghe thấy, bởi vì này cơ bản tính là bọn hắn Đại Chu vương triều chiến lược tài nguyên.

Loại này Huyền Tinh Mễ, có lẽ theo được hiệu bên trên mà nói, không sánh bằng lúc trước Cửu Thú Thang, nhưng Huyền Tinh Mễ thắng tại ôn hòa, hơn nữa lâu dài dùng ăn có thể cải thiện thể chất, nhanh hơn khai mạch tốc độ.

Bởi vậy, Huyền Tinh Mễ trông, vẫn luôn nắm giữ ở hoàng thất trong tay, dùng để khen thưởng có công người, lôi kéo nhân tâm.

Vì vậy, chớ để xem cái này Huyền Tinh Mễ chỉ là nhị phẩm nguyên thực, có thể bởi vì đặc hiệu nguyên nhân, bàn về giá trị, có thể nói là khó có thể hình dung.

Chu Kinh nhìn qua liếc trông mắt tỏa ánh sáng Chu Nguyên, cũng là nhìn không được cười, hắn biết rõ trước kia Chu Nguyên liền ngấp nghé cái này Huyền Tinh Mễ, bất quá khi đó hắn bát mạch không hiện, vì vậy cũng không cách nào dùng ăn.

"Nguyên bản ta Đại Chu trong hoàng thất, từng có lấy tứ phẩm nguyên thực "Huyết giao Thanh Khoa", kỳ hiệu quả càng là mạnh mẽ, trường kỳ phục dụng, thậm chí có thể cường hóa thân thể, sinh trưởng xuất huyết Giao lân, có cường đại lực phòng ngự." Chu Kinh cảm thán nói.

"Tứ phẩm nguyên thực, huyết giao Thanh Khoa?" Chu Nguyên liếm liếm bờ môi, cái này nhị phẩm Huyền Tinh Mễ cũng đã rất lợi hại rồi, không biết cái kia tứ phẩm huyết giao Thanh Khoa lại sẽ thêm mạnh mẽ.

Chu Kinh gật gật đầu, chợt thần sắc lại là ảm đạm xuống, nói: "Đáng tiếc năm đó Đại Vũ chi loạn, ta Đại Chu hoàng thất những thứ này chiến lược bảo bối, đều là bị Vũ Vương cướp đi."

Chu Nguyên khê giật mình, chợt nhận không được nghiêng rằng nghiêng lợi, cái này chết tiệt Vũ Vương, thật sự là đem lúc đầu vốn thuộc về bọn hắn Đại Chu bảo bối đã đoạt một cái sạch sẽ.

"Người ăn trước đi, ăn xong liền chuẩn bị đi tu luyện." Chu Kinh thu liễm tâm tình, đối với Chu Nguyên nói ra.

Chu Nguyên dùng sức gật đầu, cái kia Vũ Vương tuy rằng đáng hận, nhưng hắn hiện tại muốn làm đây, chính là nỗ lực ăn, sau đó nỗ lực tu luyện, chỉ có khi hắn trở nên cường đại lên, mới có thể đưa bọn chúng Đại Chu mất đi đồ vật, lại đoạt lại.

Tại Yêu Yêu trước mặt, đồng dạng là có một chén Cửu Thú Thang cùng với Huyền Tinh Mễ cơm.

"Yêu Yêu, người có thể thử xem ưa thích không thích ăn, như là ưa thích, về sau cũng thường làm cho người." Tần Ngọc nhìn qua Yêu Yêu, dịu dàng cười nói.

Yêu Yêu có thể cảm nhận được Tần Ngọc thiện ý, cũng là đầu đẹp hơi điểm, nhẹ nhẹ uống một ngụm Cửu Thú Thang, bất quá nhìn qua nàng đối với loại này đại bổ thú nước canh hứng thú không lớn, ngược lại là bùng lên cái kia Huyền Tinh Mễ cơm, cái miệng nhỏ miệng nhỏ đích ăn.

"Ô."

Mà tại nàng trong ngực Thôn Thôn, thì là trông mong nhìn qua nàng, lắc lắc cái đuôi, phát ra ô ô đáng thương thanh âm.

Yêu Yêu nhìn nó liếc, suy nghĩ một chút, sẽ đem Cửu Thú Thang bùng tới.

"Ách, Yêu Yêu, Cửu Thú Thang được lực quá mạnh mẽ, bình thường sủng vật có thể ăn không. . ." Chu Kinh thấy thế, thì là cười lên tiếng nói.

Ngao!

Nhưng mà thanh âm hân hỷ còn chưa từng rơi xuống, chính là nhìn thấy Thôn Thôn mãnh liệt hé miệng, một cái liền đem cái kia Cửu Thú Thang liền nước canh mang bát, nuốt vào trong miệng lớn.

Một cái nuốt Cửu Thú Thang, Thôn Thôn đánh cho một cái nấc, móng vuốt vỗ vỗ bụng, nheo mắt lại, giống như là có chút vẫn chưa thỏa mãn cảm giác.

Chu Kinh nhìn qua không hề cảm giác Thôn Thôn, không khỏi vẻ mặt kinh ngạc.

"Phụ vương, Thôn Thôn chính là dị thú, nhập lại không tầm thường." Nhìn qua một màn này, Chu Nguyên không khỏi buồn cười nói.

Cái này Thôn Thôn liền cự thạch đều có thể hai ba miệng nuốt được sạch sẽ, huống chi một chén Cửu Thú Thang.

Chu Kinh chỉ có thể cười khở gật gật đầu, sau đó cầm lấy bên cạnh bình ngọc, cho mình châm một chén giống như phi thúy giống như tửu thủy, nồng đậm mùi rượu phát ra.

Rượu này thơm khuếch tán, vẫn luôn chỉ là yên tĩnh ăn Huyền Tinh Mễ cơm Yêu Yêu chân mày lá liễu chột nhẹ nhàng nháy lên, sau đó cái kia thanh tịnh đôi mắt sáng chính là nhìn về phía Chu Kinh.

"Cái này, có thể phân ta một ít sao?" Chu Nguyên, Tần Ngọc đều là kinh ngạc nhìn qua Yêu Yêu, nàng lúc này, cái kia xưa nay đều lạnh nhạt tình xảo khuôn mặt, lần thứ nhất xuất hiện mãnh liệt hứng thú.

Chu Kinh cũng là ngẩn người, đặc biệt là khi hân nhìn đến Tần Ngọc ném đến oán trách hân tại trước mặt tiểu bối lung tung say rượu ánh mắt

lúc, càng thêm lúng túng, nói: "Đây là Phi Thúy Nhưỡng, là rượu mạnh, không thích hợp tiểu cô nương uống."

Bất quá Yêu Yêu như cũ là dùng sáng ngời thanh tịnh con mắt kiên trì nhìn chăm chăm vào, điều này làm cho được Chu Kinh cười khổ một tiếng, sau đó làm cho thị nữ đem một lọ Phi Thúy Nhưỡng bỏ vào Yêu Yêu trước mặt.

Yêu Yêu vốn thế tay nắm chặt bình rượu, hơi hơi ngửa đầu, lộ ra cái kia như như thiên nga trắng nõn thon dài cái cổ, trực tiếp là đem cái kia Phi Thúy Nhưỡng đổ một miệng lớn, nhất thời, cái kia trơn bóng như ngọc trên mặt đẹp, liền bay lên một vòng ửng đỏ.

"Dễ uống." Yêu Yêu cười khẽ một tiếng, tiếng cười tinh dậy đi giống như động lòng người.

Tần Ngọc róc xương lóc thịt Chu Kinh liếc, Chu Kinh sờ lên cái mũi, trong đầu buồn bực uống rượu, hẳn cũng không có nghĩ đến cái này thần bí thiếu nữ, tổng là một bộ đối với cái gì đều không có hứng thú bộ dáng, rồi lại sẽ thích uống rượu.

Một bên Chu Nguyên ngược lại là có chút hăng hái, uống rượu thời điểm Yêu Yêu, không thể nghi ngờ càng thêm lộ ra kinh diễm, đồng thời cũng lộ ra càng thêm sinh động.

Đem một lọ Phi Thúy Nhưỡng uống đến sạch sẽ, Yêu Yêu cái kia thanh tịnh con mắt cũng là trở nên nước gọt giũa rất nhiều, nàng khẽ cười một tiếng, tại trong tay áo nhẹ nhàng vừa sờ, sau đó liền có một đạo ánh sáng nhật bản ra, đã rơi vào Tần Ngọc trước mặt.

"Tần di, ta xem ngươi khí tức suy yếu, hẳn là thân thể tổn hao nhiều, diễm ấy vật nhỏ, tựa xem như là của ta tiền thưởng đi." Yêu Yêu mỉm cười nói.

Cái kia đạo quang mang thời gian dần trôi qua tản đi, cuối cùng biến thành một đóa bất quá lòng bài tay lớn nhỏ xanh tươi hoa sen, hoa sen ở bên trong, có tám miếng hạt sen lóe ra ánh sáng màu xanh, giống như phi thủy tạo hình.

"Đây là?" Tần Ngọc kinh ngạc nhìn qua cái kia một đóa xanh tươi hoa sen.

Chu Kinh xem ra, sắc mặt ngược lại là nhin không được biến đổi, kinh ngạc nói: "Đây là Thanh Ngọc hạt sen, chính là hiếm thấy nguồn gốc vật liệu, có thể điều dưỡng tinh khí, thoải mái thân thể."

Chu Kinh ánh mắt phức tạp, nói: "Vật ấy đối với người mà nói, ngược lại là tác dụng thật lớn, người thân thể thái hư, cái này Thanh Ngọc hạt sen có thể giúp người khóa lại xói mòn tinh khí."

Cái này Thanh Ngọc hạt sen có chút hiếm thấy, coi như là bọn hãn Đại Chu hoàng thất trong bảo khố, cũng không nhiều gặp.

Tần Ngọc nghe vậy, liền vội vàng lắc đầu: "Yêu Yêu, một lọ Phi Thúy Nhưỡng, cũng không gặp cái này."

Yêu Yêu chỉ là hé miệng cười cười, sau đó ôm lấy Thôn Thôn, ung dung đi ra ngoài, lưu lại trên bàn mắt to trừng đôi mắt nhỏ ba người.

Chu Nguyên gãi gãi đầu, nói: "Mẫu hậu người trước hết nhận lấy đi, về sau lại tìm cơ hội đền bù tổn thất Yêu Yêu tỷ."

Đối với Yêu Yêu cử động này, hãn trong lòng cũng là có chút cảm kích, dù sao hãn biết rõ, Tần Ngọc thân thể gặp như vậy suy yếu, hoàn toàn là bởi vì hãn nguyên nhân.

Tần Ngọc cùng Chu Kinh liếc nhau, cũng chỉ được gật gật đầu, chỉ là trong lòng đối với Yêu Yêu ngược lại là càng nhiều một ít yêu thích.

Chu Nguyên cười cười, sau đó bưng lên cái kia Cửu Thú Thang, trực tiếp sẽ đưa đến trước miệng, ọt ọt ọt ọt, yết hầu chuyển động, đem bên trong nước canh uống đến một giọt không dư thừa.

Uống xong Cửu Thú Thang, hắn lại bưng lên Huyền Tinh Mễ cơm, hai ba miệng liền nhai vỡ, nuốt vào trong bụng.

"Ăn ngon!" Chu Nguyên khen, cái này Huyền Tinh Mễ sung mãn nhu hòa gọt giữa, hạt hạt sinh hương.

Hô.

Mấy phút sau, Chu Nguyên đem bát buồng, thở một hơi thật dài, chỉ thấy được cái kia khí tức đều là giống như một đạo sương trắng, nhẹ nhàng trước mặt của hắn, mà khuôn mặt của hắn, càng là vào lúc này trở nên đỏ lên đứng lên, thân thể dường như bếp lò bình thường, có hơi thở nóng bỏng tại bốn phía lưu động.

Cảm thụ được trong cơ thể cái kia từng cỗ một hơi thở nóng bỏng, Chu Nguyên liếm liếm miệng, ánh mắt lửa nóng, kế tiếp, hắn rốt cuộc muốn chính thức bắt đầu tu luyện!

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Trùng Mạch

Hoa uyển bên trong, Bách Hoa tranh giành hương, Thạch Đình đứng vững, dòng suối nhỏ chảy xuôi, u tĩnh mà mát lạnh.

Chu Nguyên ngồi xếp bằng cùng Thạch Đình bên trong, hai mắt khép hờ, trong đầu có tâm pháp chảy xuôi, đúng là ngày đó Thương Uyên truyền thụ cho hắn Dẫn Khí Thuật "Long Hấp Thuật" .

Khai Mạch Cảnh lúc, không cách nào công pháp tu luyện, chỉ có tu luyện Dẫn Khí Thuật, dẫn động Thiên Địa nguyên khí nhập vào cơ thể, cọ rửa lấy phủ kín Bát Mạch, đem một chút đả thông.

Cho nên, đối với Khai Mạch Cảnh người mà nói, Dẫn Khí Thuật tầm quan trọng, không thể nghi ngờ.

Một thiên cao thâm Dẫn Khí Thuật, sẽ để cho được Khai Mạch Giả có làm chơi ăn thật hiệu quả.

Nguyên bản bọn hắn trong hoàng thất cũng có được Dẫn Khí Thuật, bất quá Chu Nguyên đi ngang qua suy tính về sau, hay vẫn là lựa chọn Thương Uyên truyền thụ cho "Long Hấp Thuật", dù sao Thương Uyên cao thâm mật trắc, có thể được hắn lấy ra truyền thụ, nghĩ đến cũng sẽ không đúng bình thường thuật pháp.

"Đạo này Long Hấp Thuật, đang như kỳ danh, chính là bắt chước Long hô hấp, phun ra nuốt vào giữa, Phong Vân Tịch Diệt."

"Mà với thân người bắt chước Long hô hấp, cần cực kỳ thâm ảo kỹ xảo rèn luyện, đạt tới huyết nhục đồng cảm, phát ra Long Âm, mới có thể nuốt hấp Thiên Địa nguyên khí."

Chu Nguyên kỹ càng thưởng thức cái này thiên "Long Hấp Thuật", cuối cùng đã tìm được ẩn nấp trong đó là quan trọng nhất tu luyện thuật pháp.

"Cửu Thập Bát Thức Đoán Long Hí."

Bởi vì muốn đạt tới thân người bắt chước Long hô hấp, liền cần rèn luyện trong cơ thể huyết nhục, mà cái này ẩn nấp Long Hấp Thuật bên trong Cửu Thập Bát Thức Đoán Long Hí, chính là là tối trọng yếu nhất một khâu.

Nguyên một đám kỳ lạ động tác, tự Chu Nguyên trong đầu thoáng hiện phóng tới, những động tác này, tổng cộng 98 thức, hình thù kỳ quái, mơ hồ nhìn lại, phỏng phát là một đầu Long tại chơi đùa.

Chu Nguyên đem những động tác này đều ghi nhớ trong lòng, sau đó liền đi ra Thạch Đình, hai tay nâng lên, bắt đầu dựa theo cái động tác thứ nhất, chậm rãi làm xuống dưới.

Lần thứ nhất luyện tập, không thể nghi ngờ là lộ ra cực kỳ không lưu loát, đợi đến Chu Nguyên đem 98 cái động tác chậm quá sau khi làm xong, đã là toàn thân Đại Hãn, thân thể tựa như bếp lò.

Bất quá, làm cho Chu Nguyên khẽ nhúu mày đúng rồi, 98 cái động tác làm xong, tuy rằng thân hình lửa nóng, nhưng Chu Nguyên lại căn bản không có trong thiên địa lúc giữa hấp thụ đến nửa điểm nguyên khí.

"Cảm giác thiếu khuyết rồi một điểm gì đó." Chu Nguyên tự nói, sau đó bơi đi mờ mờ, tiếp tục tu hành cái này Cửu Thập Bát Thức Đoán Long Hí.

Một nén nhang về sau, Chu Nguyên mồ hôi đầm đìa ngừng lại, hắt lại đánh xong trọn vẹn ba lượt Đoán Long Hí, nhưng như trước chưa từng trong thiên địa lúc giữa hấp thụ đến nguyên khí, điều này làm cho được hẳn có một loại tu luyện hàng giả cảm giác.

"Không có sư phụ chỉ điểm, chính mình lục lọi, quả nhiên có chút phiền toái." Chu Nguyên bất đắc dĩ lắc đầu, xem ra còn phải chính mình nhiều luyện mấy lần lục lọi ảo diệu bên trong.

Đang tại Chu Nguyên ý định tiếp tục luyện tập lúc, khước mắt liếc qua chợt nghiêng mắt nhìn gặp đứng ở hoa uyển bên trong một cái khác bóng hình xinh đẹp, lúc này con mắt vì lượng, cười tủm tỉm đưa tới.

"Yêu Yêu tử, đúng lúc người đã ở, ta muốn thỉnh giáo một chút."

Đạo này bóng hình xinh đẹp, tự nhiên là được Yêu Yêu, nghe được Chu Nguyên thanh âm, nàng ôm Thôn Thôn nghiêng đầu nhìn hẳn một cái, sau đó cái kia như ngọc linh hoạt kỳ ảo tinh xảo trên gương mặt, cũng là lộ ra một vòng mỉm cười, duỗi ra năm căn bản hết sức nhỏ ngón tay ngọc: "Mỗi ngày cam đoan cho ta năm bình Phỉ Thúy Nhưỡng, sẽ dạy người."

Chu Nguyên ngẩn người, chợt cau mày nói: "Năm bình nhiều lắm, rượu này quá liệt, thương thân, cho nên chỉ có thể cho người mỗi ngày một lọ."

Yêu Yêu còn muốn nói chuyện.

"Không thể càng nhiều, bằng không thì ta liền chính mình rời đi cân nhắc." Bất quá Chu Nguyên nhưng là sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn, nếu để cho được Thương Uyên biết rõ Yêu Yêu đi theo hẳn không có vài ngày tự thành ngày say rượu, sợ là sẽ phải tức giận tới mức tiếp đem hẳn trục xuất sư môn.

Nhìn đến Chu Nguyên kiên trì, Yêu Yêu đành phải nhăn nhăn mũi thon, khẽ hừ một tiếng, sau đó đem trong ngực Thôn Thôn ném ra ngoài: "Xem

thật kỹ lấy."

"Nhìn cái gì?" Chu Nguyên buồn bực nói, bởi vì Yêu Yêu dường như cũng không có diễn luyện Đoán Long Hí ý tứ.

"Xem nó a!" Yêu Yêu ngón tay ngọc chỉ hướng rồi trên mặt đất Thôn Thôn, tức giận.

Chu Nguyên khoe miệng co giật rồi một chút, bất quá còn không đợi hẳn nói chuyện, hẳn đồng tử chính là mãnh liệt co rút lại, vẻ mặt gấp quỳ rồi bộ dáng, bởi vì ở đằng kia trên mặt đất, cái kia béo lùn chắc nịch Thôn Thôn chột hai chân đứng thẳng lên, sau đó bắt đầu đánh ra nguyên một đám huyền ảo động tác, đương nhiên đó là cái kia Cửu Thập Bát Thức Đoán Long Hí.

"Cái này. . . Thôn Thôn lại có thể tu luyện Đoán Long Hí? !" Chu Nguyên trợn mắt há hốc mồm.

Tại Chu Nguyên kinh hãi dưới ánh mắt, Thôn Thôn đem cái kia 98 cái động tác làm liền một mạch, đợi đến một thức cuối cùng rơi xuống về sau, chỉ thấy được Thôn Thôn thân hình bỗng nhiên chấn động, miệng há lớn, trong lúc mơ hồ có Long Ngâm tiếng vang lên.

Vù vù!

Ở giữa thiên địa, nguyên khí gào thét mà đến, phảng phất là biến thành một cái khác bạch tuyến, đều trào vào Thôn Thôn trong miệng.

Một cái nuốt hùng hồn Thiên Địa nguyên khí, Thôn Thôn lúc này mới hài lòng vỗ vỗ bụng, quay đầu nhìn về phía trợn mắt há hốc mồm Chu Nguyên, cực kỳ nhân tính hóa lộ ra một cái khinh bỉ bạch nhãn.

Chu Nguyên lúc này cũng là thời gian dần trôi qua tinh thần phục hồi lại, ánh mắt cổ quái tập trung lên trước mắt tiểu gia hỏa, cái này Thôn Thôn

đến tột cùng là cái gì nguyên thú? Lại có thể tu luyện nhân loại công pháp?

"Nhìn rõ ràng chưa?" Yêu Yêu linh hoạt kỳ ảo thanh âm truyền đến.

Chu Nguyên đem khiếp sợ trong lòng dưới áp chế, có chút trầm ngâm, sau một lúc lâu, chậm rãi nói: "Đúng hô hấp! Tu luyện Đoán Long Hí, cần duy trì bản thân hô hấp tiết tấu, lại để cho huyết nhục cùng hô hấp đồng cảm."

"Long Hấp Thuật chính là bắt chước Chân Long phun ra nuốt vào, mà Long hô hấp kéo dài liên miên, Thôn Thôn mỗi một cái động tác lúc đầu là Hây dô, động tác cuối cùng là hấp, cả hai kết hợp, cuối cùng mới có thể dẫn phát Long hô hấp."

Yêu Yêu nghe vậy, đôi mắt sáng chớp lên, có chút kinh dị nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, cực kỳ hiếm thấy lên tiếng tán thưởng rồi một tiếng, nói: "Ngộ tính không sai."

Vén vện chẳng qua là nhìn Thôn Thôn đánh cho một lần Đoán Long Hí, liền nhạy cảm đã nhận ra mấu chốt chi điểm, cái này ngộ tính, khó trách sẽ bị Hắc gia gia nhìn trúng.

Chu Nguyên hai mắt khép hờ, nhớ lại lúc trước Thôn Thôn hô hấp tiết tấu, sau một lúc lâu, hắc hai chân chậm rãi vươn ra, song chưởng duỗi lên, lại lần nữa đã bắt đầu Đoán Long Hí cái động tác thứ nhất.

Hoa uyển bên trong, thân hình thiếu niên đang đưa, lồng ngực khi dễ, hô hấp bắt đầu trở nên kéo dài, từ xa nhìn lại, giống như đứng một cái ấu long tại mở rộng lấy thân hình.

98 cái động tác, chặt chẽ tương liên, mà Chu Nguyên hai mắt, dường như cũng là vào lúc này trở nên càng sáng ngời, hắc có thể cảm giác được trong cơ thể huyết nhục, cốt cách, đều là vào lúc này, bắt đầu mơ hồ chấn động lên.

Một cỗ hơi thở, giống như đúng theo huyết nhục leo lên, cuối cùng bay thẳng cỗ hòng.

Lúc cái cuối cùng động tác đột nhiên dừng lại lúc, Chu Nguyên khuôn mặt đỏ lên, đóng chặt miệng đột nhiên mở ra.

Rống!

Một cái khác như có như không Long Ngâm thanh âm, tự kia trong cơ thể theo vết hầu truyền ra.

Cùng lúc đó, Chu Nguyên lồng ngực co rút lại, giống như đúng Cự Long hấp nước, lập tức hoa này uyển bên trong Thiên Địa nguyên khí nhận lấy nào đó dẫn động, trực tiếp là hóa thành một đạo mắt thường có thể thấy được bạch tuyến gào thét mà đến, một cái liên chui vào Chu Nguyên trong cơ thể.

Cái này một cái nguyên khí dũng mãnh vào, nhất thời làm được Chu Nguyên làn da nóng hổi, mà lúc trước uống xong Cửu Thú Thang cùng với Huyền Tinh Mễ làm cho mang đến nguyên khí, cũng là vào lúc này bay lên, cùng cái kia tiến vào trong cơ thể tinh khiết nguyên khí hội tụ cùng một chỗ, dường như một cái khác thủy triều, đối với cái kia phủ kín đệ nhất mạch xung kích mà đi.

Nguyên khí xông vào phủ kín đệ nhất mạch ở bên trong, lập tức đã dẫn phát mãnh liệt đau đớn, làm cho Chu Nguyên kêu rên lên tiếng.

Bất quá hãn nhưng là cắn chặt hàm răng, chịu đựng lấy Trùng Mạch kịch liệt đau nhức, đem ra sử dụng lấy cái kia từng cỗ một nguyên khí, liên tục không ngừng đánh thẳng vào phủ kín đệ nhất mạch.

Nguyên khí từng cỗ một phát cộ rửa lấy đệ nhất mạch, như thế kéo dài trọn vẹn thời gian nửa nén hương, vừa rồi bởi vì nguyên khí hao hết mà chấm dứt.

Chu Nguyên trên mặt tràn đầy mồ hôi, nhưng hẩn trong đôi mắt, nhưng là tràn đầy sợ hãi lẫn vui mừng, nói: "Thật là lợi hại Long Hấp Thuật."

Tuy nói hẩn cũng không tu luyện qua những thứ khác Dẫn Khí Thuật, nhưng hẩn vẫn đúng biết rõ, càng là cao thâm Dẫn Khí Thuật, nuốt nhét vào thể nguyên khí lại càng hùng hậu, theo hẩn biết, bọn hẩn hoàng thất cái kia một cái khác tên là "Vững chắc nguyên thuật" Dẫn Khí Thuật, một lần tu luyện thu nạp nguyên khí, vền vẹn chỉ có thể chi trì ước chừng nửa ngón tay hương Trùng Mạch thời gian sẽ đem nguyên khí tiêu hao hầu như không còn.

Mà hẩn lúc trước cái kia Long Hấp Thuật một cái thu nạp nguyên khí, lại ủng hộ trọn vẹn nửa nén hương, đúng cái kia vững chắc nguyên thuật đem gần thập bội.

Tuy nói trong này có Cửu Thú Thang cùng Huyền Tinh Mễ phụ trợ, nhưng là đủ để nhìn ra cái này Long Hấp Thuật là bậc nào lợi hại.

"Người đây vẫn chỉ là Long Hấp Thuật nhập môn, nếu là tu luyện tới chỗ cao thâm, cũng liền không cần Đoán Long Hí phụ trợ, lúc kia, người đã có thể đem hóa thành bản năng, coi như là người không thúc giục Long Hấp Thuật, của người phun ra nuốt vào hô hấp, cũng sẽ hóa thành Long hô hấp, cho người tùy thời tùy chỗ hút vào Thiên Địa nguyên khí." Một bên Yêu Yêu thanh âm nhẹ nhàng nói.

Chu Nguyên nhin không được động dung, đem bình thường hô hấp đều hóa thành Long hô hấp, không ngừng phun ra nuốt vào Thiên Địa nguyên khí chứ cái loại này hiệu suất, nên hội mạnh mẽ đến loại nào mức độ kinh người?

"Lúc trước lần thứ nhất Trùng Mạch, đã là đả thông đệ nhất mạch một phần nhỏ, dựa theo loại này hiệu suất, chỉ sợ không xuất ra một tháng, là có

thể triệt để đả thông đệ nhất mạch." Chu Nguyên bàn tay nắm chặt, có chút cảm xúc bành trướng.

Mà có loại này hiệu suất, hiển nhiên may mắn mà có cái này Long Hấp Thuật, đương nhiên, Cửu Thú Thang, Huyền Tinh Mễ cũng đã chiếm một phần nhỏ.

"Tiếp tục tu luyện!"

Chu Nguyên hơi chút nghỉ ngơi, liền muốn lần nữa bắt đầu tu luyện Đoán Long Hí, bất quá cũng là bị Yêu Yêu ngăn lại xuống, người sau con mắt quét mắt nhìn hắn một cái, nhạt âm thanh nói: "Người thật đúng là không muốn sống, Trùng Mạch đối với kinh mạch sẽ có tổn thương, cho nên đại đa số người một ngày đều chỉ có thể làm một lần Trùng Mạch, phải chờ tới ngày thứ hai kinh mạch khôi phục về sau, mới có thể tiếp tục Trùng Mạch, bằng không mà nói, sẽ làm bị thương cùng kinh mạch."

Chu Nguyên khẽ giật mình, hắn cũng không phải không biết điểm này, Chỉ là. . . Hắn cảm ứng một trong hạ thể đệ nhất mạch, do dự một chút, nói: "Nhưng ta cảm giác kinh mạch của ta dường như còn có thể thừa nhận."

Lần này đến phiên Yêu Yêu ngăn người, một đôi Thủy Nhuận con mắt có chút hoài nghi nhìn chằm chằm vào Chu Nguyên, nói: "Người nói thật?"

Chu Nguyên chăm chú gật đầu.

Yêu Yêu thấy thế, có chút trầm ngâm, nói: "Chẳng lẽ là bởi vì người đã từng là trời sinh Khai Mạch Giả, tuy rằng kinh mạch lại lần nữa bị phong ấn lấp, nhưng kinh mạch cường độ, nhưng như cũ so với bình thường ban đầu học giả mạnh mẽ rất nhiều nguyên nhân?"

"Vậy người thử lại lần nữa."

Yêu Yêu bàn tay như ngọc trắng thả lỏng phía sau, Thanh y bao vây lấy thân thể mềm mại, bị nàng cái tư thế này phụ trợ được trước ngực rất có pháp phòng, rất là mê người, bất quá Chu Nguyên không dám nhiều nhìn, bởi vì Yêu Yêu đôi mắt sáng đang theo dõi hẳn.

"Ta cũng muốn nhìn một cái, người có thể hướng mấy lần mạch?"

(a, nhìn bình luận tất cả mọi người nói ta chương tiết mật đều không nói lời nào, bất hòa độc giả ảnh hưởng lẫn nhau, tác động qua lại, ngay cả phiếu vé cũng không kéo thật sự rất cao ngạo rồi. . Ta cũng là vẻ mặt mộng bức, lại để cho mọi người lẳng lặng yên đọc sách còn không tốt sao. . Hắc hắc, cái kia ngay ở chỗ này cùng mọi người mời đến xuống, cảm ơn mọi người ủng hộ và ưa thích Nguyên Tôn, sao sao đất. Có phiếu lời nói bất kể là cái gì phiếu vé liền đặt cược hai trương a!)

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Thần Hồn

Tại Yêu Yêu đôi mắt sáng nhìn chăm chú, Chu Nguyên thân hình, lại lần nữa di động, Cửu Thập Bát Thức Đoán Long Hí không vội không chậm thi triển đi ra, ngược lại là thuần thực rất nhiều, lại phối hợp lấy hô hấp của hắn, mơ hồ có hơi có chút nước chảy mây trôi giống như bộ dáng.

Rống!

Mà đợi được cái cuối cùng động tác rơi xuống, Chu Nguyên lại lần nữa làm ra há mồm nuốt hấp xu thế, một cái khác như có như không Long Âm âm thanh tự kia trong cơ thể truyền ra, lập tức kia thân thể chấn động, này thiên địa lúc giữa liền là có thêm nguyên khí hội tụ mà đến, hóa thành một đạo bạch tuyến, bị Chu Nguyên một cái nuốt vào trong miệng.

Oanh oanh!

Nguyên khí nhập vào cơ thể, người như lửa lò, Chu Nguyên tâm niệm vừa động, chính là dẫn cái kia nhập vào cơ thể nguyên khí, dường như sóng biển, một luồng sóng lại lần nữa đối với đệ nhất mạch xung xoát mà đi.

Phen này cọ rửa, lại là kéo dài thời gian nửa nén hương.

Chu Nguyên thân thể mơ hồ hiện ra ánh sáng màu đỏ, một mảnh nóng bỏng, đem mồ hôi đều là bốc hơi, hắn cảm thụ được trong cơ thể vậy có làm cho buông lỏng đệ nhất mạch, khoe miệng hiển hiện dáng tươi cười, hơi chút nghỉ ngơi và hồi phục, liền lại là tại Yêu Yêu nhìn chăm chú, tiếp tục thi triển ra Cửu Thập Bát Thức Đoán Long Hí.

Tại thời gian tiếp theo ở bên trong, lại là có thêm hai luồng như có như không Long Ngâm âm thanh liên tiếp vang lên, mà điều này cũng đại biểu cho Chu Nguyên lại lần nữa đã tiến hành hai lần Trùng Mạch.

Cái này thêm tiến về phía trước hai lần, chính là bốn lần!

Bốn lần Trùng Mạch!

Bình thường không mở Nhất Mạch người, một ngày chỉ có thể làm một lần Trùng Mạch, kinh mạch sẽ có chút ít khó có thể thừa nhận, nhưng mà Chu Nguyên nhưng là bốn lần, cái này được bao nhiêu cứng cỏi kinh mạch?

Một bên Yêu Yêu, trong đôi mắt rút cuộc vào lúc này xuất hiện một ít rung động chấn động.

Mà lúc này Chu Nguyên nhưng là không tâm tình chú ý Yêu Yêu thần sắc, hắn lúc này, toàn thân nóng hổi, bàn ngồi trên mặt đất lên, hắn có thể cảm giác được trong cơ thể kinh mạch truyền đến có chút đau đớn, cái này cho thấy lấy trải qua bốn lần Trùng Mạch về sau, trong cơ thể hắn kinh mạch thừa nhận trình độ cũng nhanh đạt đến cực hạn.

Hắn cảm ứng đến cái kia đệ nhất mạch, khoe miệng chính là nhịn không được lộ ra vẻ vui mừng, nguyên bản phủ kín đệ nhất mạch, trải qua cái này ba lượt Trùng Mạch, hiển nhiên là lại lần nữa có chỗ buông lỏng.

"Dựa theo loại này hiệu suất, chỉ sợ không nên một tháng, chỉ cần ngày thứ mười thời gian, ta là có thể đem cái này đệ nhất mạch triệt để đả thông!"

Nghĩ đến đây cái tốc độ, mặc dù là dùng Chu Nguyên trấn định, đều là nhịn không được lộ ra một ít kích động, nguyên bản Thương Uyên nói hắn lần nữa mở mạch có thể so với người bên ngoài càng khó, cái này đã làm cho hắn đã có mấy tháng mới có thể mở Nhất Mạch chuẩn bị, nhưng sao có

thể nghĩ đến, tá trợ lấy Long Hấp Thuật mạnh mẽ cùng với hãn kinh mạch cứng cỏi, nhưng là đem lúc này sâu sắc rút ngắn.

Nhớ ngày đó Tô Ấu Vi một tháng đả thông đệ nhất mạch, liền đã trở thành rồi Đại Chu Phủ mở mạch nhanh nhất người.

Vậy hãn này mười ngày mở mạch, lại nên hội là bậc nào cấp độ?

Đương nhiên, Chu Nguyên rõ ràng, Tô Ấu Vi một tháng mở mạch, chính là thật dựa vào thiên phú cùng với bản thân, dù sao nàng không có cao thâm Dẫn Khí Thuật, cũng không có Cửu Thú Thang cùng với Huyền Tinh Mễ.

Cho nên, cuối cùng ai cao ai thấp, vẫn là thực khó mà nói.

Bất quá, có một chút có thể xác nhận đúng rồi, bởi vì lần thứ hai mở mạch nguyên nhân, lúc Chu Nguyên mở đệ nhất mạch lúc, tất nhiên có thể so với Tô Ấu Vi đệ nhất mạch cường hãn, mà về phần cường hãn bao nhiêu, cũng chỉ có thể đến lúc đó khảo nghiệm.

"Xem ra ngay cả Hắc gia gia đều xem thường người cái này lần thứ hai mở mạch." Yêu Yêu mang theo một tia kinh ngạc nhẹ nhàng tiếng nói vang lên.

Chu Nguyên cười cười, nói: "Khả năng giống ta thậm chí vậy người, không thấy nhiều a."

Yêu Yêu nghe vậy, ngược lại là nhận đồng gật đầu, tròn bóng Như Ngọc đôi má hiển hiện một vòng nhẹ nhàng đáng tươi cười, nói: "Điều này cũng đúng, vốn là trời sinh Khai Mạch Giả, rồi lại Hậu Thiên Bát Mạch phong bế, loại tình huống này, rất hiếm thấy."

"Chít chít." Ở đằng kia một bên trên mặt đất, Thôn Thôn cũng là chỉ vào Chu Nguyên, cái kia trong mắt đúng là lộ ra giễu cợt ý tứ.

Bị một đầu thú con cười nhạo, Chu Nguyên khẽ cắn môi, nắm lên một bên Thạch Đầu liền là đối với Thôn Thôn đã đánh qua.

NGAO!

Nhưng mà đối mặt với quăng ra Thạch Đầu, Thôn Thôn há miệng liền đem kia nuốt được sạch sẽ, sau đó hướng về phía Chu Nguyên khiêu khích giống như giương nanh múa vuốt.

Chu Nguyên khí nở nụ cười, xoay chuyển ánh mắt, nhưng là đuổi vào trong ngực rút một miếng thịt làm ra, đây là dùng nguyên thú thịt tỉ mỉ thiêu đốt mà thành, cũng là hẩn dùng trở lại khôi phục tiêu hao thể lực đấy.

Thôn Thôn con mắt tại thịt khô xuất hiện thời điểm, liền thẳng tắp tập trung tới, phần hồng đầu lưỡi nhô ra, giữ lại nước miếng.

"Ha ha." Chu Nguyên hướng về phía nó ha ha cười cười, liền nhét vào trong miệng hai ba miếng ăn, tiểu súc sinh, cho ta đấu.

NGAO NGAO!

Thôn Thôn thấy thế, lập tức nổi giận, phát ra tiếng gầm.

Yêu Yêu nhìn qua Chu Nguyên đùa giỡn lấy Thôn Thôn, chợt lên tiếng nói: "Nó nếu là nổi giận, thế nhưng là thực hội nuốt người, người muốn nhìn một chút nó trong bụng là cái gì cảnh tượng chứ ta có thể chưa bao giờ thấy qua có đồ vật gì đó có thể sống lấy từ Thôn Thôn trong bụng đi ra."

Chu Nguyên nhai miệng lập tức ngừng lại, hẩn nhìn đến dựng thẳng lên cái đuôi tức giận theo dõi hẩn Thôn Thôn, sau đó hướng về phía Yêu Yêu miễn cưỡng cười cười, nói: "Người hội ngăn lại đúng rồi a?"

Yêu Yêu cặp môi đỏ mọng hơi gấp, giống như cười mà không phải cười mà nói: "Có lẽ vậy."

"Người lợi hại!" Chu Nguyên cắn răng một cái, cực kỳ dứt khoát đem trong ngực tất cả nguyên thú thịt khô rút đi ra, nở nụ cười tiễn đưa hương Thôn Thôn, nói: "Đến, ăn hết mình, bao ăn no!"

Thôn Thôn trực tiếp bổ nhào vào Chu Nguyên trước người, đầu lưỡi một cuốn, liền đem cái kia một chồng thịt khô nuốt vào trong miệng, một hồi mãnh liệt nhai, bất quá thoạt nhìn nó đối với mùi vị kia rất hài lòng, cái đuôi đều là vui sướng đung đưa.

Ăn thịt khô, Thôn Thôn dường như nhìn Chu Nguyên hơi chút thuận mắt hơi có chút, ngồi thẳng lên, một cái móng vuốt khoác lên Chu Nguyên trên bờ vai, nhẹ nhàng vỗ vỗ, dường như đang nói người làm rất khá. . .

Chu Nguyên khoe miệng có chút co quắp một chút, tiểu súc sinh này đều sắp thành tinh rồi.

"Yêu Yêu tỷ, cái này Thôn Thôn đến tột cùng là mấy phẩm nguyên thú?" Chu Nguyên nhìn về phía Yêu Yêu, tò mò hỏi, bởi vì hắn còn chưa bao giờ thấy qua linh trí cao như thể nguyên thú.

Cái này nhìn qua giống như là Tiểu Cầu Thôn Thôn, có lẽ lai lịch bất phàm.

Yêu Yêu nghe vậy, cũng là lộ ra vẻ do dự, cuối cùng lắc đầu, nói: "Ta cũng không biết, từ khi ta nhớ sự tình lên, Thôn Thôn vẫn cùng tại bên cạnh của ta, bất quá Hắc gia gia đã từng nói qua, Thôn Thôn nếu là triệt đế lớn lên mà nói, thiên hạ này lúc giữa nó không thể nuốt đồ vật, chỉ sợ không nhiều lắm."

Chu Nguyên âm thầm tắc lưỡi, Thương Uyên vậy mà cho Thôn Thôn cao như thế đánh giá? Xem ra tiểu súc sinh này thật đúng là không đơn giản. . .

"Yêu Yêu tỷ, nghe sư phụ lúc trước đã từng nói qua, người Nguyên Văn tạo nghệ không thấp?" Chu Nguyên đem Thôn Thôn đặt ở trên bả vai hằn móng vuốt bắn ra, sau đó ngẩng đầu hướng về phía Yêu Yêu cười nói.

Yêu Yêu lông mày chau lên, nói: "Muốn học Nguyên Văn?"

"Nguyên Văn vẫn luôn tại học, dù sao nếu như không có cách nào mở mạch mà nói, cái kia chính là ta hy vọng cuối cùng." Chu Nguyên nói thực ra nói.

Yêu Yêu có chút khom người, thon dài ngón tay ngọc cầm lên Thôn Thôn, ôm vào trong ngực, nhẹ nhàng vuốt ve, mà Thôn Thôn thì là thoải mái nằm ở đó mềm mại hương chán giữa, có chút vây quanh, xem trọng Chu Nguyên khóe mắt nháy lên, thầm mắng một tiếng tiểu súc sinh tốt điểm phúc.

Yêu Yêu bước liên tục nhẹ nhàng, đi vào Thạch Đình, ở đằng kia trên mặt ghế đá ưu nhã ngồi xuống, sau đó bàn tay như ngọc trắng nâng cái má, hơi có vẻ lười biếng nhìn chằm chằm vào Chu Nguyên, nói: "Dạy người quá mệt mỏi, không muốn làm."

Chu Nguyên cũng là leo đến mặt khác trên mặt ghế đá ngồi xuống, trực tiếp ra giá: "Phi Thúy Nhưông tuy rằng xem như rượu ngon, nhưng so với nó tốt còn rất nhiều, ta giúp người tìm."

Yêu Yêu nghe vậy, cái kia như ngọc trên khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức lộ ra một vòng nét mặt tươi cười, cái kia trong chốc lát Phong Thái, đúng là ngay cả hoa này uyển bên trong Bách Hoa đều là chịu ảm đạm biến sắc, đồng thời cũng làm cho được Chu Nguyên đều là tim đập rồi một chút.

Nàng khẽ cười nói: "Thực thức thời."

Chu Nguyên cũng là cười cười, chợt nói: "Nhưng vẫn là chỉ có thể mỗi ngày uống một lọ."

Yêu Yêu thu lại mặt cười, hơi có chút tức giận theo dõi hẳn.

Nhưng mà Chu Nguyên lần này không có nhượng bộ, dù sao yêu thích về yêu thích, nhưng lại không thể không hề tiết chế, Thương Uyên đã từng nói qua, Yêu Yêu không có thể động dụng nguyên khí, say rượu quá nhiều, khó tránh khỏi thương thân.

Nhìn thấy Chu Nguyên không chịu nhả ra, Yêu Yêu cũng là khẽ cắn cắn răng ngà, nhưng cuối cùng chỉ có thể hận muốn róc xương lóc thịt rồi hẳn liếc.

"Người nếu như đã học Nguyên Văn, tự nhiên cũng phải biết, Nguyên Văn một cái khác, quan trọng nhất là cái gì a?" Yêu Yêu bình phục quyết tâm bên trong phiền muộn ý, ngữ khí trở nên bình thản, nói.

"Thần Hồn." Chu Nguyên nói ra.

Yêu Yêu trán hơi khẽ nhăn, chậm rãi nói: "Vậy người cũng biết, Thần Hồn cảnh giới phân chia?"

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Hồn Độn Thần Ma Quan Tướng Pháp

"Thần Hồn có Tứ Cảnh, Hư Cảnh, Thực Cảnh, Hóa Cảnh, Du Thần."

"Chỉ có có được lấy cường đại Thần Hồn, mới có thể khắc ra những đẳng cấp cao kia Nguyên Văn, thần hồn của người thiên phú không tồi, nhưng ngay cả Hư Cảnh cũng còn không tính là." Thạch Đình ở bên trong, có thiếu nữ nhẹ nhàng tiếng nói vang lên, ánh mặt trời nghiêng bỏ ra, rơi vào cái kia như ngọc trơn bóng trên mặt đẹp, lộ ra hết sức thanh lệ động lòng người.

"Thần Hồn vốn vô hình, chỉ có không ngừng rèn luyện Thần Hồn, mới có thể làm cho Thần Hồn chưa từng hình hóa thành hữu hình, mà hữu hình giai đoạn thứ nhất, chính là hư hình, cũng xưng là Hư Cảnh."

"Muốn cường đại hơn Thần Hồn, có hai loại biện pháp, một là chờ đợi bản thân thực lực tinh tiến, Thần Hồn hội nương theo lấy bản thân thực lực tăng lên mà có chỗ tăng cường, bất quá cái này tương đối chậm chạp, hơn nữa tăng lên có hạn, mà loại thứ hai biện pháp, chính là tu luyện Đoán Hồn Thuật, nhưng thế gian Đoán Hồn Thuật có chút thưa thớt, chỉ có có một chút thế lực lớn vừa rồi có được."

Nói đến chỗ này, Yêu Yêu nhìn Chu Nguyên liếc, nói: "Hắc gia gia truyền thụ cho của người "Hồn Độn Thần Ma Quan Tướng Pháp" chính là một thiên cực kỳ đỉnh tiêm Đoán Hồn Thuật, bất quá tu luyện này thuật, cần có đại dũng khí vượt qua lớn sợ hãi, điểm này, lúc người lúc tu luyện, thì sẽ biết được."

"Dùng người hôm nay Thần Hồn, còn không cách nào khắc Nhất phẩm Nguyên Văn, ta đề nghị người sớm tu luyện "Hỗn Độn Thần Ma Quan Tướng Pháp", đem bản thân Thần Hồn tăng lên tới Hư Cảnh, chờ người Thần Hồn vượt qua Nhập Hư cảnh, ta sẽ dạy người khắc Nhất phẩm Nguyên Văn."

Chu Nguyên gật gật đầu, cái kia Hỗn Độn Thần Ma Quan Tướng Pháp hẳn đã sớm đều muốn thử, lúc này hít sâu một hơi, tại trên mặt ghế đá ngồi xếp bằng xuống, hai mắt chậm rãi bế khép.

Hai mắt bế khép, lập tức tầm mắt trở nên tối om om, Chu Nguyên tim đập cũng là thời gian dần trôi qua biến tri hoãn, làm cho bản thân tâm cảnh ở vào một loại tuyệt đối yên tĩnh phía dưới.

Đông! Đông!

Ngoại giới chim thanh âm, tiếng gió cũng là tại lặng yên giảm đi, duy có tim đập thanh âm, trong bóng đêm quanh quẩn.

Trong bóng tối, Chu Nguyên thúc giục Thần Hồn, cảm ứng Thương Uyên truyền lại mà đến lạc ấn, mà "Hỗn Độn Thần Ma Quan Tướng Pháp" đã ở cái kia trong lạc ấn.

Theo Chu Nguyên cảm ứng, trong bóng tối, chợt có một vòng hào quang xuất hiện, hào quang chậm rãi xoay tròn, trong đó sâu không lường được, giống như đúng cất giấu cái gì khủng bố chi vật.

Bất quá, ngay tại Chu Nguyên Thần Hồn có chút do dự lúc giữa, đạo kia hào quang đột nhiên bộc phát ra cường đại lực hút, trực tiếp là đem Chu Nguyên Thần Hồn hút vào trong đó.

Ngắn ngủi choáng váng xuất hiện, Chu Nguyên chính là phát giác được bốn phía cảnh tượng bắt đầu biến ảo, Hắc Ám thối lui, thay vào đó, đúng

một mảnh Hỗn Độn Hư Không, nơi đây Hỗn Độn, nuốt sống thời gian, không gian, hết thảy đều lộ ra đường như Thiên Địa không mở lúc.

Chu Nguyên vô hình Thần Hồn dừng ở cái này rộng lớn Hỗn Độn trong hư không, một loại nhỏ bé cảm giác tuôn ra, làm cho hắn không biết làm sao.

Oanh oanh!

Mà đang ở Chu Nguyên Thần Hồn nhìn qua cái này nhìn không thấy phần cuối Hỗn Độn Hư Không lúc, Hỗn Độn ở bên trong, chợt có Tiếng động lớn vang dội, Chu Nguyên Thần Hồn nhìn lại, nháy mắt sau đó, một cỗ run rẩy giống như cảm giác, chính là điên cuồng bùng lên, làm cho Chu Nguyên Thần Hồn điên cuồng run rẩy.

Bởi vì, ở đằng kia Hỗn Độn bên trong, hắn nhìn thấy một đạo cự đại vô cùng Hắc Ảnh chậm rãi xuất hiện, đạo hắc ảnh kia giống như một cái hắc động, đang không ngừng thôn tính tiêu diệt lấy hết thảy chi vật.

Bất quá, nó lại thực sự không phải là hắc động, mà là một cái nhìn không thấy phần cuối cự ma.

Cự ma ban bác, trải rộng lấy tuế nguyệt dấu vết, ở phía trên tối trầm, càng giống đúng nghiền nát Thần Ma máu tươi biến thành.

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Cự ma đứng sừng ở Hỗn Độn bên trong, nó chậm rãi chuyển động, tại nó chuyển động xuống, Vạn Vật đều tại bị phai mờ.

Chu Nguyên Thần Hồn dừng ở cái kia cự ma lúc trước, nhỏ bé được giống như bụi bặm, mà giờ này khắc này, có một cỗ thần bí tin tức tại kia tâm giữa dòng chảy.

Đó là "Hỗn Độn Thần Ma Quan Tướng Pháp" tu luyện pháp quyết.

"Hỗn Độn bên trong, sinh ra thần mài, thần mài một chuyển, Thần Ma đều diệt. . ."

"Xem muốn thần mài, dùng Thần Hỗn làm dẫn, được thần mài nghiền động. . ."

"Thần Ma Cửu Chuyển, nhất chuyển nhất trọng thiên. . ."

Chu Nguyên Thần Hỗn khẽ run, giờ này khắc này, hẳn cuối cùng hiểu, vì sao Yêu Yêu biết nói tu luyện cái này "Hỗn Độn Thần Ma Quan Tướng Pháp" cần vượt qua lớn sợ hãi, bởi vì mặc cho ai Thần Hỗn đứng ở nơi này vô biên vô tận, có thể nghiền nát thế giới thần mài trước mặt, đều sẽ là vọt lên một cỗ khó có thể ngăn chặn sợ hãi. . .

Chu Nguyên Thần Hỗn run rẩy nhìn qua Hỗn Độn bên trong thần mài, lúc này chỉ là đứng ở chỗ này, liền cần lớn lao dũng khí, hướng chi cái này Đoán Hỗn Thuật lại muốn đem bản thân Thần Hỗn, đưa vào trong đó, được kia xay nghiền. . .

Nếu như không phải Chu Nguyên tâm tính coi như cứng cỏi, lúc này chỉ sợ sớm đã quay đầu bỏ chạy rồi.

"Chết thì chết a!"

Run rẩy không ngừng tiếp tục lấy, cuối cùng Chu Nguyên chung quy còn bảo trì vài phần lý trí, mãnh liệt cắn răng một cái, Thần Hỗn chính là nhẹ nhàng đi ra ngoài, trực tiếp là hướng về này vô biên vô tận cự ma bên trong.

Oành!

Ngay tại Chu Nguyên Thần Hồn lọt vào cự ma cái kia một cái chớp mắt, Chu Nguyên trơ mắt nhìn Hắc Âm bóng râm bao phủ mà đến, ngay sau đó, kinh khủng kịch liệt đau nhức từ Thần Hồn bên trong bạo phát đi ra.

Vén vện chẳng qua là mấy hơi thở thời gian, Chu Nguyên cái kia một cái khác Thần Hồn, chính là tại Thần Ma nghiền động xuống, biến thành hư vô.

Hồn Động ở bên trong, khẽ run lên, có vô hình chấn động hội tụ mà đến, đúng là Chu Nguyên Thần Hồn, lúc này nếu là Thần Hồn có sắc mặt mà nói, chỉ sợ Chu Nguyên đã là một mảnh trắng bệch, trong mắt che kín sợ hãi.

Bởi vì lúc trước trong nháy mắt đó, cái loại này bị hủy diệt cảm giác, quá mức chân thật rồi.

Bất quá tuy rằng bị chấn nhiếp được lạnh run, nhưng cái này nghiền nát cùng cải tạo giữa, thần hồn của hắn, dường như mơ hồ trở nên ngưng luyện rồi một tia.

"Tốt biến thái Đoán Hồn Thuật!"

Chu Nguyên trong nội tâm run rẩy, nếu như là tâm lý tổ chất thiếu chút nữa người, chỉ sợ lúc này sớm được về này cảm giác sợ hãi làm cho phá hủy, mà một khi nội tâm bị lạc ấn rơi xuống đối với Thần Ma sợ hãi lạc ấn, như vậy trước mắt cái này do Thương Uyên lạc ấn xuống Hồn Động Thần mài, sẽ tùy theo tản đi, mà cái này "Hồn Động Thần Ma Quan Tướng Pháp" tu luyện, cũng sẽ dùng thất bại mà chấm dứt.

"Cái này Hồn Động Thần Ma Quan Tướng Pháp, chính là muốn đem Thần Hồn không ngừng đưa vào thần mài bên trong, ở đằng kia hàng tỉ lần phai mờ ở bên trong, không ngừng Hủy Diệt cùng đúc lại, tiến tới lột xác cường đại. . ."

"Dựa theo tâm pháp theo như lời, cái này Hồn Độn Thần Ma Quan Tướng Pháp tổng cộng phân Cửu Chuyển, nhất chuyển nhất trọng thiên, cái gọi là Cửu Chuyển, kỳ thật chính là thần mài nguyên vẹn vận chuyển chín lần, chỉ cần Thần Hồn có thể nguyên vẹn kiên trì hết thần mài nguyên vẹn vận chuyển một lần, bản thân Thần Hồn liền cũng tìm được một lần lột xác."

Chu Nguyên nhìn về phía Hồn Độn bên trong thần mài, thần mài chia trên dưới hai tầng, mà ở cao thấp hai tầng chính giữa chỗ, mơ hồ có thể thấy được một cái khác Ám Kim sắc dựng thẳng tuyến, giống như đúng khắc độ.

Thần mài vận chuyển, tầng trên Kim sắc dựng thẳng tuyến sẽ di động, trong khi lại lần nữa đi trở về tại chỗ cùng tầng dưới Kim sắc dựng thẳng tuyến trùng hợp lúc, chính là đại biểu cho nguyên vẹn một chuyển.

Nhưng mà vừa rồi Chu Nguyên Thần Hồn tiến vào trong đó, vẹn vẹn giữ vững được mấy hơi thở, chính là bị phai mờ, xem ra muốn kiên trì hết cái này thần mài nguyên vẹn một chuyển, cũng không dễ dàng.

"Bất quá cái này Hồn Độn Thần Ma Quan Tướng Pháp hoàn toàn chính xác không đơn giản, vẹn vẹn chẳng qua là thử một cái, thần hồn của ta liền mơ hồ có chỗ tăng cường, quả nhiên không hổ là Yêu Yêu tử theo như lời cao cấp nhất cấp bậc Đoán Hồn Thuật."

Chu Nguyên hít sâu một hơi, cố gắng áp chế nội tâm đối với cái kia Hồn Độn Thần mài sợ hãi, cắn răng một cái, Thần Hồn lại lần nữa bay ra, rơi vào cái kia chậm rãi chuyển động ban bác thần mài bên trong.

Oanh oanh!

Thần ma chuyển động, Chu Nguyên Thần Hồn lại một lần nữa bị nghiền thành hư vô.

Vô hình chấn động hiển hiện, Chu Nguyên Thần Hồn lại lần nữa bị đúc lại, Thần Hồn kịch liệt dao động, hiển nhiên vẫn còn bình phục lấy tâm tình, sau một lúc lâu, lại lần nữa căn răng đưa vào thần mài.

Oanh oanh!

Hồn Động ở bên trong, thần mài lần lượt vận chuyển, đem cái kia đưa vào trong đó bụi bặm đều phai mờ.

Mà ở cái kia lần lượt phai mờ ở bên trong, cái kia không ngừng đúc lại Thần Hồn, nhưng là dần dần lúc giữa, bắt đầu chưa từng hình hóa thành một loại nhàn nhạt thẩm thấu sắc mặt.

Tám mươi tám lần.

Lúc Chu Nguyên Thần Hồn thứ tám mươi tám lần bị phai mờ cùng đúc lại về sau, hắn rút cuộc ngừng lại, bởi vì hắn cảm giác được một cỗ nồng đậm mỗi một cùng đau đớn tự Thần Hồn bên trong dừng mãnh tiến ra.

Điều này làm cho được hắn biết rõ, hôm nay tu luyện đến cực hạn, nếu là cường thịnh trở lại đi chống đỡ dưới rồi đi, ngược lại có hại vô ích.

Không đủ tuy rằng Thần Hồn mỗi một, nhưng Chu Nguyên nội tâm nhưng là tràn đầy mừng rỡ, bởi vì trải qua cái này hơn tám mươi lần Thần Hồn phai mờ, hắn nguyên bản vô hình Thần Hồn, triệt để biến thành thẩm thấu sắc thái.

Hư Cảnh!

Lúc Thần Hồn chưa từng hình hóa thành hư hình, cái này đã nói lên thần hồn của hắn bước chân vào Hư Cảnh cấp độ!

"Thật là lợi hại xem ý tưởng." Chu Nguyên lại lần nữa tán thán nói, vèn vèn chỉ là lần đầu tiên tu luyện, khiến cho được thần hồn của hắn tiến vào

đã đến Hư Cảnh cánh cửa, tuy rằng hắn biết rõ đây cùng hắn Thần Hồn nội tình không kém có quan hệ, nhưng là đủ để nhìn ra cái này xem ý tưởng chỗ bất phạm.

Thạch Đình ở bên trong, Chu Nguyên đóng chặt hai mắt chậm rãi mở ra, tuy rằng khuôn mặt của hắn một mảnh tái nhợt, thế nhưng trong mắt hưng phấn, nhưng là không thể che lấp hết.

"Ta đạp Nhập Hư cảnh rồi!"

Nghe được Chu Nguyên chuyện đó, Yêu Yêu hơi giật mình, có chút hoài nghi mà nói: "Nhanh như vậy? Người thừa bị bao nhiêu Thứ Thần mài?"

"Tám mươi tám lần."

Yêu Yêu hẹp dài đôi mắt đẹp nhẹ nhàng hí một chút, trong mắt có thần thái khác thường, bình thường người tu luyện cái này Hồn Động Thần Ma Quan Tưởng Pháp, lần thứ nhất nhiều lắm là chỉ có thể thừa nhận vài chục lần, nhưng mà Chu Nguyên, nhưng là tám mươi tám lần, hơn xa thường nhân.

"Quả nhiên không hổ là đã từng người mang Thánh Long Khí Vận người, cùng người no bụng kinh bị thương thân thể so sánh với, thần hồn của người ngược lại là chưa từng có tổn hại." Yêu Yêu nhẹ khen một tiếng, sau đó nói: "Hôm nay thần hồn của người quá mức suy yếu, chờ người khôi phục lại, ta liền dạy người Nhất phẩm Nguyên Văn."

Nàng ôm Thôn Thôn, vươn người đứng dậy, sau đó nhìn thoáng qua Chu Nguyên bên hông cầm ban bác hắc bút, nói: "Hắc gia gia đưa cho người cái này chi Thiên Nguyên Bút, người muốn hảo sinh ân cần săn sóc, mau chóng đem đạo thứ nhất Nguyên Văn thấp sáng."

Chu Nguyên cúi đầu, bàn tay đem bên hông Thiên Nguyên Bút rút ra, tại lòng bàn tay linh hoạt chuyển động một vòng, cười gật gật đầu.

Thương Uyên đã từng nói qua, có thể sử dụng nguyên thú chi hồn trở lại khôi phục Thiên Nguyên Bút Linh tính, điểm này, đối với hắc mà nói cũng không phải khó, Đại Chu Vương Triều hoàng tử thân phận, có thể làm cho hắc nhẹ nhõm đạt được một ít nguyên thú chi hồn.

Mà đối với cái này Thiên Nguyên Bút thấp sáng đạo thứ nhất Nguyên Văn sau biến hóa, Chu Nguyên cũng là cực kỳ chờ mong, dù sao, hắc cũng rất tò mò, cái này nhìn qua bất quá hơn một xích tả hữu Thiên Nguyên Bút, cuối cùng sẽ có như thế nào biến hóa, mới có thể chuyển hóa trở thành nguyên binh. . .

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 16: Đào Góc Tường

Ngày thứ hai, sáng sớm.

Chu Nguyên tại uống một chén Cửu Thú Thang, ăn một chén Huyền Tinh Mễ sau khi ăn xong, tiếp tục bắt đầu luyện tập Cửu Thập Bát Thức Đoán Long Hí, thu nạp nguyên khí, trùng kích mở mạch.

Hao tổn một ít bên trên buổi trưa, Chu Nguyên lại lần nữa đã tiến hành bốn lần Trùng Mạch, tuy rằng toàn thân Đại Hãn, kinh mạch đau đớn, nhưng cảm thụ được trong cơ thể càng ngày càng buông lỏng đệ nhất mạch, trong lòng của hắn, nhưng là khó nén hưng phấn cùng chờ mong.

Một bên có thị nữ đưa qua khăn mặt, đợi đến Chu Nguyên chà lau sạch sẽ về sau, vừa rồi cung âm thanh nói: "Hoàng tử, người muốn đồ vật đã đưa tới."

"A?"

Chu Nguyên nghe vậy, lập tức vui vẻ, bước nhanh vào phòng, quả nhiên là nhìn thấy ở đằng kia trên bàn bày đặt rồi một cái Ngọc Bàn, Ngọc Bàn bên trên, chính tề bày đặt mười miếng màu sắc không đồng nhất Tinh Thạch.

Nhìn kỹ lại, thì là sẽ phát hiện Tinh Thạch bên trong, có như ẩn như hiện Ảnh Tử, hình thành các loại hình thú, tản ra dị quang.

Đây là Thú Hồn Tinh, nguyên thú tại Tử Vong về sau, Thú Hồn hội ngưng tụ thành Tinh Thạch hình dáng, để bảo hộ Thú Hồn.

Mà Chu Nguyên muốn những Thú Hồn Tinh này, hiển nhiên chính là muốn dùng để ân cần săn sóc Thiên Nguyên Bút.

"Cũng chỉ là Nhất phẩm Thú Hồn Tinh." Chu Nguyên nhìn thoáng qua, những Thú Hồn Tinh này đều đến từ Nhất phẩm nguyên thú, bất quá cũng đúng lúc, phẩm chất rất cao Thú Hồn Tinh, dùng hiện tại Thiên Nguyên Bút trạng thái, chỉ sợ ngược lại chịu không được.

Chu Nguyên đem bên hông Thiên Nguyên Bút rút ra, bàn tay hắn vuốt ve lên bút người, ban bác bút người dẫn đến xúc cảm hơi có vẻ thô ráp, đầu bút lông tơ cũng là lộ vẻ ảm đạm, duy có cái kia từng đạo cổ xưa thần bí đường vân, hiển lộ lấy cái này chi Thiên Nguyên Bút đã từng bất phàm.

Chu Nguyên mang tới một cái khác nhỏ Thiết Chuy, trực tiếp liền đem một viên Thú Hồn Tinh đập nát, lộ ra một cái lỗ nhỏ, sau đó hắn liền đem Thiên Nguyên Bút đầu bút duỗi đi vào.

Thiên Nguyên Bút vừa tiếp xúc với Thú Hồn Tinh bên trong Thú Hồn, lập tức có chút chấn động, ngòi bút lông tơ cuộn động, liền đem cái kia Thú Hồn xoáy lên, xui khiến một tiếng, Thú Hồn biến mất, trực tiếp là bị hút vào rồi Thiên Nguyên Bút bên trong.

Theo Thú Hồn biến mất, Chu Nguyên trong tay Thiên Nguyên Bút, ngược lại là hiện lên một điểm hơi yếu quang mang, bút trên người cái kia đạo thứ nhất cổ xưa Nguyên Văn, thì là sáng đi một tí.

"Quả nhiên có ích."

Chu Nguyên hơi vui mừng, tiếp tục bắt chước làm theo, đem viên kia khối Thú Hồn Tinh đập nát, lại dùng Thiên Nguyên Bút đem bên trong Thú Hồn hấp thu.

Mà theo từng khóa Thú Hồn bị Thiên Nguyên Bút hấp thu, bút trên người quang mang cũng là càng sáng ngời, cái kia đạo thứ nhất cổ xưa

Nguyên Văn, càng là có thêm quang mang nhàn nhạp nở rộ.

Bất quá, ngay tại Thiên Nguyên Bút hấp thu đến thứ tám khối Thú Hồn lúc, hấp thu bỗng nhiên đình chỉ xuống, tùy ý Chu Nguyên như thế nào trêu ghẹo, Thiên Nguyên Bút cũng không hấp thu nữa, bút người quang mang, cũng là thời gian dần trôi qua bình phục.

"Cái này là. . . Ăn no rồi?" Chu Nguyên ngẩn người, rút cuộc hiểu được, lập tức tức giận đến cười ra tiếng, tên hỗn đản này Thiên Nguyên Bút, cho người hảo hảo hấp thu Thú Hồn khôi phục Linh tính, kết quả người còn ngại ăn được chống đỡ? !

Bất quá Thiên Nguyên Bút nóng nảy không nhỏ, ăn no rồi đơn giản chỉ cần không ăn, Chu Nguyên cũng không có biện pháp, chỉ có thể dờ khóc dờ cười đem thu lại, chuẩn bị ngày mai lại tiếp tục nuôi nấng.

Chỉ là như vậy thứ nhất, đều muốn đem cái này đạo thứ nhất cổ xưa Nguyên Văn thập sáng, nhưng là cần một chút thời gian rồi.

Bất quá Chu Nguyên cũng không vội, cho nên trở tay đem Thiên Nguyên Bút cầm ở bên hông, liền là đã ra phòng, hắn hôm nay ý định đi một chuyến Đại Chu Phủ, tuy rằng hắn tin tưởng Tô Ấu Vi sẽ không bị Tề Nhạc cho lôi kéo, nhưng là nhiều lắm đi xem, miễn cho Tề Nhạc người kia âm thầm tìm phiền toái.

...

Đại Chu Phủ.

Chu Nguyên ở trong đó đi dạo một vòng, không có gặp Tô Ấu Vi, tìm người hỏi một chút mới biết được, nha đầu kia lại chạy tới tàng thư viện đi làm việc rồi.

Dĩ vãng Đại Chu Phủ tàng thư viện xem như ít ai lui tới, có thể từ khi Tô Ấu Vi ở chỗ này kiêm chức làm việc về sau, nơi đây lại đã thành Đại Chu Phủ bên trong náo nhiệt địa phương, luôn thỉnh thoảng có người lên qua, làm bộ mượn sách danh nghĩa, trở lại cùng Tô Ấu Vi lôi kéo làm quen.

Chu Nguyên đi vào tàng thư viện, quầy hàng chỗ ngược lại là không phát hiện Tô Ấu Vi, vì vậy hẩn đạo qua một vòng, bước chân phương hướng mới dừng lại, nhìn qua phía trước cực lớn giá sách giữa.

Tại đó, thân thể mềm mại thon dài thiếu nữ, đứng ở cao trên mặt ghế, thu cả lấy tàng thư, cẩn thận từng li từng tí lau sạch lấy bụi bặm.

Lúc này có ánh mặt trời từ ngoài cửa sổ lẻ tẻ rơi vào, ánh mặt trời trong có bụi bặm bay múa, thiếu nữ cái kia óng ánh sáng long lanh khuôn mặt, tại ánh mặt trời bên trong phản xạ sáng bóng, thon dài lông mi nhẹ nhàng nháy động, cái miệng nhỏ nhắn hơi vênh, nhẹ nhàng hừ phát nhỏ Khúc, tràn đầy thanh xuân sức sống.

Khúc.

Chu Nguyên ho nhẹ một tiếng, nhãn tâm phá vỡ cái này xinh đẹp một màn.

Tô Ấu Vi giật mình, ngay cả vội cúi đầu, tại nhìn thấy đúng Chu Nguyên về sau, cái kia trên mặt đẹp lập tức có mừng rỡ dừng mãnh tiến ra.

Chu Nguyên đi đến cao dưới mặt ghế, ngẩng đầu, nhưng là sững sờ, bởi vì Tô Ấu Vi người mặc viện phục, phía dưới là làn váy, cho nên khắc sâu vào tầm mắt đúng là hai cái thon dài trắng nõn chân dài, bóng loáng Như Ngọc, làm cho người ta có lấy ra một chút xúc động.

"Hoàng tử!"

Đã nhận ra Chu Nguyên ánh mắt, Tô Ấu Vi cũng là phát hiện, lúc này đôi má ửng đỏ, nổi giận lên tiếng, trong tay sách thật dày run lên, liền là có thêm một mảnh bụi bặm bay xuống, chặn Chu Nguyên ánh mắt.

"Oa, mắt mù." Chu Nguyên tranh thủ thời gian mượn sườn núi sau con lừa, che mắt.

Tô Ấu Vi từ cao trên mặt ghế nhẹ nhàng nhảy xuống, đem sách vở đặt ở trên giá sách, đỏ mặt trợn nhìn giả vờ giả vịt Chu Nguyên liếc, thối đạo: "Hạ lưu."

Chu Nguyên mở mắt ra, bất đắc dĩ nói: "Đây là ngoài ý muốn."

Tô Ấu Vi hừ nhẹ một tiếng, nói: "Một ngày trăm công ngàn việc hoàng tử như thế nào có rảnh chạy nơi đây trở lại?"

"Hắc hắc, sẽ không, sợ ta vợ con có chút bị người cho bắt cóc rồi." Chu Nguyên cười nói.

"Y, thịt ngon chập choạng! Ly biệt gọi bậy!"

Tô Ấu Vi khuôn mặt đỏ lên, xấu hổ róc xương lóc thịt Chu Nguyên liếc, sau đó cái miệng nhỏ nhắn hơi vênh lên, có chút buồn rầu mà nói: "Người cũng biết à nha? Cái kia Tề Nhạc tìm ta nhiều lần, phiền chết rồi."

"Cho người kỳ thi cuối năm sau gia nhập Ất Viện?" Chu Nguyên hai mắt nhú lại, cái này Tề Nhạc, thật đúng là ngoan độc, ngay cả hãn góc tường cũng dám đào!

Tô Ấu Vi gật gật đầu, đối với Đại Chu Phủ Phủ chủ tranh đấu, nàng cũng không rõ lắm, nhưng nàng nhưng là biết rõ Chu Nguyên cùng Tề Nhạc không đối phó, cho nên đối với Tề Nhạc các loại lôi kéo, nàng cũng chỉ là qua loa thoái thác.

"Tên kia cho người mở giá bao nhiêu?"

Tô Ấu Vi lại là trợn nhìn Chu Nguyên liếc, khó nghe muốn chết, bất quá nàng biết rõ Chu Nguyên không phải ý tứ kia, cho nên nói: "Cái gì vinh hoa phú quý đừng nói rồi, còn đồng ý ta bước vào Dưỡng Khí Cảnh về sau, sẽ cho ta một bộ có thể tu luyện ra Tam phẩm nguyên khí công pháp."

"Thực cam lòng a." Chu Nguyên có chút kinh ngạc, Tam phẩm nguyên khí công pháp, phải biết rằng, bọn hắn hoàng thất đẳng cấp cao nhất nguyên khí công pháp, cũng mới tứ phẩm mà thôi.

"Bất quá ta hay vẫn là cự tuyệt." Tô Ấu Vi trong con người có Thủy Nhuận chớp động, nàng thấp giọng cười nói: "Hắn rất không cao hứng, liền hỏi ta người cho ta cái gì."

"Ta nói, hoàng tử cũng không có cho ta vật gì, hắn chẳng qua là giúp ta đập ra một cánh cửa."

Thanh âm của nàng, càng rất nhỏ, nhưng là làm cho Chu Nguyên cười khổ một tiếng, lúc trước thuần túy là đi ngang qua, trông thấy một cái tiểu cô nương mạo hiểm mưa to quỳ gối thuốc phường lúc trước đau khổ cầu khẩn, mà hắn nhất thời lòng đầy cảm phần tiến lên một cước đập ra thuốc phường đóng chặt đại môn.

Nhưng hắn vẫn không biết, ngay lúc đó vô tình ý tiến hành, đối với Tô Ấu Vi mà nói, nhưng là xâm nhập tâm linh lạc ấn.

"Tề Nhạc tên kia, chỉ sợ được tức chết." Chu Nguyên nói ra.

"Vậy thì không quan hệ với ta á." Tô Ấu Vi che miệng cười khẽ.

Chu Nguyên gật gật đầu, nhưng trong lòng thì thầm nghĩ, cùng với Tô Ấu Vi bước vào Dưỡng Khí Cảnh về sau, hắn cũng có thể vì nàng chuẩn bị

một bộ phẩm chất không thấp công pháp, bằng không thì thật sự là lãng phí thiên phú của nàng.

"Gần nhất mở mạch như thế nào đây?" Chu Nguyên hỏi.

"Cũng không tệ lắm, kỳ thi cuối năm lúc trước, đã thông thứ tư mạch không khó lắm." Tô Ấu Vi tùy ý nói.

Chu Nguyên chắc chắn tán thưởng một tiếng, Tô Ấu Vi thiên phú, quả nhiên tương đối xuất sắc, nếu như nàng cũng là có cùng một dạng với hãn điều kiện, mỗi ngày uống Cửu Thú Thang, ăn Huyền Tinh Mễ, chỉ sợ cũng xem như Tề Nhạc, cũng không sánh bằng nàng.

Bất quá Chu Nguyên cũng không dám mang theo mỗi ngày mang Cửu Thú Thang, Huyền Tinh Mễ cho Tô Ấu Vi, nhà đầu kia nội tâm rất miễn cảm, cũng rất quật cường, tuyệt sẽ không tiếp nhận Chu Nguyên loại trợ giúp này.

"Lúc trước Sở phủ chủ thể nhưng là nói với ta, nhất định phải đem người kéo vào Giáp Viện." Chu Nguyên nhìn về phía Tô Ấu Vi, nói.

Tô Ấu Vi suy nghĩ một chút, cười hì hì mà nói: "Vậy người nói với hãn, cho người cũng tiến Giáp Viện, ta liền đi."

Nàng nói tùy ý, thế nhưng trong con người lại là có chút lo lắng, bởi vì tiến vào Giáp Viện, phải kỳ thi cuối năm mười thứ hạng đầu, mà Chu Nguyên chưa từng mở mạch, quang bằng vào những nhập môn kia cấp Nguyên Văn, hiển nhiên rất khó tiến vào mười thứ hạng đầu.

Mà theo nàng biết, Sở phủ chủ thể nhưng là một cái tương đối coi trọng quy củ người, nếu như Chu Nguyên vào không được mười thứ hạng đầu, coi như là hãn là hoàng tử, chỉ sợ Sở phủ chủ đều không nhất định hội nể tình.

Chu Nguyên nhìn nàng một cái, như thế nào không biết được tâm tư của nàng, cũng là có chút điểm cảm động, cười nói: "Không cần lo lắng cho ta, Giáp Viện ta khẳng định cũng sẽ đi vào."

Nhìn đến Chu Nguyên như thế lời thề son sắt, Tô Ấu Vi cũng liền không tốt nói thêm cái gì, chẳng qua là gật gật đầu.

Hai người cười cười nói nói tiêu sái ra giá sách, vừa qua khỏi chỗ rẽ, một đạo thân ảnh chợt xuất hiện ở hai người trước mặt.

Đó là một vị dáng người hơi có vẻ cao lớn thiếu niên, bộ dáng cũng là anh tuấn, hắn nhìn qua đồng thời đi tới Chu Nguyên cùng Tô Ấu Vi, sắc mặt khẽ biến rồi một chút, chợt lộ ra rụt rè dáng tươi cười: "Hoàng tử."

Sau đó hắn ánh mắt lại nhìn hướng Tô Ấu Vi, ánh mắt thoáng cái trở nên ôn nhu xuống: "Ấu Vi, người giúp xong? Hôm nay có thì giờ rảnh không? Ta mời người ăn cơm?"

Chu Nguyên nhìn qua lấy anh tuấn thiếu niên, hai mắt ngược lại hơi hơi nhú lại, đem nhận ra được.

Lâm Phong, coi như là Đại Chu Phủ tân sinh bên trong nhân vật phong vân, nghe nói là lần này kỳ thi cuối năm có hi vọng đệ nhất người.

Nhưng theo hắn biết, người này, đã bị Tề Nhạc lôi kéo rồi.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Lâm Phong

Tại Chu Nguyên hai mắt nhẹ híp mắt lúc thức dậy, Tô Ấu Vi cũng là nhìn thấy trước mắt cái kia ngọc thụ lâm phong giống như thiếu niên, lúc này lông mày liền cau lại rồi một chút, sau đó lộ ra mỉm cười, nói: "Nguyên lai là Lâm công tử, bất quá hôm nay sợ đúng không có thời gian."

Nghe ra Tô Ấu Vi cái kia dịu dàng cự tuyệt ý tứ, Lâm Phong cũng không phải gặp nửa điểm uế oải, ngược lại là cười gật gật đầu, nói: "Đã như vậy, vậy cũng chỉ có thể lần sau rồi."

Hắn cũng không có chết quẩn khó đánh, lộ ra tao nhã hữu lễ.

Bất quá đúng là loại thái độ này, ngược lại làm cho Tô Ấu Vi trong nội tâm bất đắc dĩ hít một tiếng, loại người này, mới càng khó quẩn.

Một bên Chu Nguyên cũng không nói gì, chỉ là hướng về phía Lâm Phong cười nhạt rồi một chút, sau đó liền cùng Tô Ấu Vi đi ra ngoài.

Lâm Phong nhìn qua hai người đi xa thân ảnh, cái kia ôn hòa khuôn mặt vừa rồi trở nên có chút âm trầm một ít.

"Ha ha, xem ra hy vọng của người không lớn a." Lâm Phong sau lưng, chợt có cười khẽ âm thanh truyền đến, hắn quay đầu, chính là nhìn thấy một thân áo trắng Tề Nhạc.

"Tiểu vương gia." Lâm Phong thu liễm thần sắc, khẽ khom người.

Tề Nhạc đứng ở Lâm Phong bên cạnh, ánh mắt nhìn hướng Chu Nguyên, Tô Ấu Vi rời đi phương hướng, giống như cười mà không phải cười mà nói: "Chúng ta vị này hoàng tử, tuy rằng không thể mở mạch tu hành, nhưng dù sao thân phận tại đó, hơn nữa đối với Tô Ấu Vi từng có ân huệ, người sợ đúng không có bao nhiêu cơ hội."

Lâm Phong đồng tử có chút che lấp, bờ môi nhếch, hiển nhiên là cực kỳ không cam lòng.

"Người đối với Tô Ấu Vi thật đúng là động tâm?" Nhìn đến hắc bộ dáng này, Tề Nhạc không khỏi cười nói.

"Tô Ấu Vi mặc dù chỉ là một cái bình dân, nhưng nàng nhưng lại có cái biến đây hết thấy tư cách, nàng tương lai, nhất định là có thể thoát ly bụi bặm, bị người nhìn chăm chú." Lâm Phong nói ra.

Tề Nhạc nhẹ nhàng gật đầu, cảm thán nói: "Hoàn toàn chính xác, dùng Tô Ấu Vi thiên phú, quật khởi đúng chuyện sớm hay muộn, Chu Nguyên này hoàng tử thật đúng là có số mệnh, tùy tiện nhặt một người trở lại, đều sẽ biến thành thiên tài."

Lâm Phong ánh mắt càng nóng bỏng, chậm rãi nói: "Cho nên ta càng sẽ không buông tha cho."

Tề Nhạc mỉm cười, nói: "Người cùng chúng ta vị này hoàng tử so với, kỳ thật cũng không yếu, hắc chẳng qua là so với người hơn nhiều một cái hoàng tử thân phận, nếu là không có cái này, hắc ngay cả cho người nhiều liếc mắt nhìn tư cách đều không có."

Lâm Phong không nói gì, thế nhưng sắc mặt nhưng là hiển hiện một tia tự ngạo, bởi vì tại hắc xem ra, nếu như Chu Nguyên không phải Đại Chu hoàng tử, dùng cái này không cách nào mở mạch tình huống thân thể, chỉ sợ thật đúng là không vào được mắt của hắc.

"Ta ngược lại là hi vọng người có thể có được Tô Ấu Vi, nói như vậy, ta tựu ít đi rồi một cái đại phiền toái." Tề Nhạc cười cười, nói: "Lúc trước ta cũng đi tìm nàng, mở rất nhiều điều kiện, đều không thể làm cho nàng tại kỳ thi cuối năm sau gia nhập Ất Viện, xem ra, nàng đối với Chu Nguyên hoàng tử, thật đúng là tình thâm nghĩa trọng."

Lâm Phong sắc mặt khó coi một ít.

"Bất quá ta ngược lại là có một phương pháp." Tề Nhạc thanh âm ngừng lại một chút, nói: "Lại có tầm một tháng chính là kỳ thi cuối năm, Chu Nguyên cũng sẽ tham gia, nếu là hắn ở đây kỳ thi cuối năm bên trên thảm bại, đây đối với thân phận của hắn quầng sáng, sẽ phải không nhỏ đả kích."

Lâm Phong ánh mắt lóe lên, Đại Chu tu luyện thành gió, dùng võ lập quốc, coi như là Chu Nguyên đúng hoàng tử, nếu như không có cái gì thành tựu, như trước hội đưa tới đều nghị luận, khi đó, Tô Ấu Vi có lẽ cũng có thể nhìn rõ ràng, một cái phế bỏ hoàng tử, kỳ thật cũng không có gì hay đáng giá dựa đấy.

"Tiểu vương gia ý tứ?"

Tề Nhạc cười nhạt nói: "Kỳ thi cuối năm lên, ta sẽ làm điểm tay chân, lại để cho Chu Nguyên gặp người, đến lúc đó làm như thế nào mới có thể đem thân phận của hắn quầng sáng đánh đè xuống, người có lẽ rõ ràng."

Lâm Phong nghe vậy, có chút do dự, nói: "Hắn dù sao cũng là hoàng tử, nếu là làm được quá ác. . ."

"Tỷ thí phía dưới, quyền cước không có mắt, ai cũng không thể nói trước cái gì." Tề Nhạc lắc đầu, nói: "Các người Lâm gia nếu như đều đứng ở chúng ta Tề Vương Phủ, cho dù có sự tình, chúng ta cũng sẽ bảo vệ."

Lâm Phong ánh mắt lập loè, một lát sau, cũng là hung hăng cắn răng một cái, thấp giọng nói: "Tốt, ta hiểu được, nếu là kỳ thi cuối năm gặp phải, ta

sẽ nhượng cho được chúng ta vị này hoàng tử, bằng mất mặt phương thức bị thua."

Hắn ngẩng đầu, nhìn qua Chu Nguyên đi xa thân ảnh, hiện lên trong mắt ngoan độc sắc mặt, một cái phế điện xuống, cũng muốn đoạt hẳn Lâm Phong nữ nhân, đã như vậy, cũng chỉ có thể đến lúc đó cho người điểm nếm mùi đau khổ rồi.

Tề Nhạc mỉm cười, nếu là Chu Nguyên đầy bụi đất, hắn liền có thể lại đi tìm Tô Ấu Vi, cô bé này nên là có thể phân biệt được thanh mạnh yếu, chỉ cần nàng có thể đưa vào Ất Viện, như vậy lần này phủ thủ, sẽ thấy không người có thể đối với hắn có uy hiếp, như vậy cái này Đại Chu Phủ, liền sẽ rơi xuống bọn hắn Tề Vương Phủ trong tay rồi.

Mà tương lai, cái này Đại Chu Phủ đi ra ngoài đệ tử, đều muốn hội đánh lên bọn hắn Tề Vương Phủ lạc ấn, đến lúc đó, chỉ sợ cái này Đại Chu Vương Triều nên đổi ngày.

...

"Cái này Lâm Phong, sợ đã là cùng Tề Nhạc thông đồng ở cùng một chỗ." Chu Nguyên cùng Tô Ấu Vi hành tẩu ở viện hành lang giữa, nói: "Không thể nói trước đây là Tề Nhạc mưu kế, rõ rệt lời kéo không được người, liền khiến cho một cái mỹ nam kế."

Tô Ấu Vi nghe vậy, đành phải tức giận lắc đầu, nói: "Hoàng tử yên tâm, mỹ nam kế đối với ta vô dụng."

Chợt nàng dừng một chút, có chút lo lắng nói: "Bất quá hoàng tử cũng muốn cẩn thận nhiều, lần này những người mới kia bên trong người ưu tú, phần lớn đều là bị Tề Nhạc làm cho lôi kéo, ta lo lắng bọn hắn tại kỳ thi cuối năm lên, cho người sử bán tử."

Dùng Chu Nguyên thực lực, muốn đi vào kỳ thi cuối năm mười thứ hạng đầu, vốn là rất khó khăn, nếu là còn có người sử bán tử, càng là khó càng thêm khó.

Chu Nguyên cười cười, nói: "Yên tâm, ta có chừng mực."

Hắn nhẹ thở ra một hơi, chậm rãi nói: "Tề Vương Phủ thực lực, thật đúng là hùng hậu a."

Tề Nhạc rời đi lôi kéo người, khai ra điều kiện đều là làm cho người ta khó có thể cự tuyệt, loại này tài lực thậm chí không thể so với hoàng thất yếu, xem ra phụ vương nói không sai, cái này Tề Vương Phủ đằng sau, phải là Đại Vũ rồi.

Nghĩ đến đây, Chu Nguyên trong mắt chính là hiện lên hàn quang, cái này Tề Vương Phủ, thật là bọn hắn Đại Chu u ám tính.

Bọn hắn hôm nay, còn muốn nhúng chàm Đại Chu Phủ, mà một khi Đại Chu Phủ rơi vào Tề Vương Phủ khống chế, có thể nghĩ đối với hoàng thất đúng bao nhiêu đả kích, cho nên. . . Không có khả năng làm cho bọn hắn thực hiện được.

Đương nhiên, dưới mắt hơi trọng yếu hơn, hay là muốn tranh thủ thời gian mở mạch, mà đối phó sắp đi tới Đại Chu Phủ kỳ thi cuối năm.

...

Tại mấy ngày tiếp theo, Chu Nguyên ngược lại là một mực lưu trong vương cung, sáng sớm khổ luyện Cửu Thập Bát Thức Đoán Long Hí, tiến hành bốn lần Trùng Mạch, buổi tối chính là tu luyện "Hỗn Độn Thần Ma Quan Tướng Pháp", rèn luyện Thần Hồn.

Ngắn ngủn mấy ngày, Chu Nguyên tiến bộ đã là không nhỏ, trong cơ thể đệ nhất mạch càng buông lỏng, khoảng cách triệt để đả thông, đã là mong

muốn, mà Thần Hồn cũng là củng cố tại Hư Cảnh tiểu thành.

Loại này loại tiến bộ, cũng là làm cho Chu Nguyên hưng phấn không thôi, tu luyện, càng thêm chăm chỉ.

Lại là một ngày.

Đình!

Chu Nguyên cầm trong tay tiểu thiết chuy đập nát rồi một viên Thú Hồn Tinh, đem trong tay Thiên Nguyên Bút duỗi đi vào, lông tơ cuộn động, chính là đem trong đó Thú Hồn hấp thu mà đi.

Ô...ô...n...g!

Mà đang ở Chu Nguyên chuẩn bị đập nát tiếp theo khối Thú Hồn Tinh lúc, Thiên Nguyên Bút bỗng nhiên phát ra rất nhỏ chấn động, đồng thời có dị quang chậm rãi tự trên thân bút phát ra.

Chu Nguyên nhìn thấy một màn này, vốn là sững sờ, sau đó sắc mặt đại hỉ.

Bởi vì hắn nhìn thấy Thiên Nguyên Bút trên thân bút, cái kia đạo thứ nhất cổ xưa Nguyên Văn, vào lúc này triệt để sáng lên, nở rộ thần bí quang mang.

Hiển nhiên, trải qua hắn những ngày này ân cần săn sóc, cái này chi Thiên Nguyên Bút, rút cuộc khôi phục một ít Linh tính cùng với lực lượng.

"Sư phụ cùng Yêu Yêu tỷ đều nói, phải đợi cái này Thiên Nguyên Bút đạo thứ nhất Nguyên Văn thắp sáng, mới có thể biết được kia ảo diệu, ta ngược lại là muốn nhìn, cái này đã từng Thánh Nguyên Binh, có gì kỳ lạ chỗ!" Chu Nguyên con mắt để đó quang, nhìn chăm chăm vào trong tay Thiên Nguyên Bút.

Đối với cái này chi Thiên Nguyên Bút, hẳn hiển nhiên đã sớm tràn đầy rồi lòng hiếu kỳ.

Tay hẳn nắm Thiên Nguyên Bút, hai mắt khép hờ, Thiên Nguyên Bút bên trên quang mang bắt đầu khởi động, đồng thời cũng là có một cái khác tối nghĩa tin tức, trào vào trong đầu của hẳn.

"Thiên Nguyên Bút, đệ nhất văn, Hào Văn Vũ."

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Văn Võ

"Văn Vũ?"

Chu Nguyên hai mắt mở ra, trong mắt lóe ra tinh quang, trong nháy mắt này, hẳn đã hiểu tới đây, vì sao Thương Uyên biết nói cái này Thiên Nguyên Bút, đã là nguyên binh, lại là Nguyên Văn Bút rồi.

Chỉ vì cái này một cái khác tên là "Văn Vũ" Nguyên Văn, giao cho rồi Thiên Nguyên Bút hai loại hình thái.

"Võ hình thái!"

Chu Nguyên tay cầm Thiên Nguyên Bút, tâm niệm vừa động, phát ra quát nhẹ thanh âm.

Ô...ô...n...g!

Ánh sáng mãnh liệt mang vào lúc này tự Thiên Nguyên Bút bên trên bạo phát đi ra, lại sau đó, Chu Nguyên chính là mắt lộ ra kỳ quang nhìn thấy, trong tay cái kia bất quá hơn một xích tả hữu Thiên Nguyên Bút, đúng là tại đây một cái chớp mắt đột nhiên bành trướng.

Ngắn ngủn bất quá mấy hơi thở, một cái ước chừng hơn một trượng tả hữu ồ ồ hắc bút, liền là xuất hiện ở rồi Chu Nguyên trong tay, cái này hắc bút hầu như với Chu Nguyên cùng với cao, bút người ban bác, lóe ra nhàn nhạt sáng bóng.

Đặc biệt là cái kia ngòi bút chỗ, nguyên bản mềm mại tuyết trắng lông tơ, vào lúc này từng đám cây chăm chú. Khép lại, đồng thời lóe ra rét lạnh sáng bóng, nhìn qua, giống như một cái khác sắc bén nhọn mũi thương.

"Nặng nề phân lượng!"

Chu Nguyên nhìn qua trong tay cái này lộ ra có chút không lồ hắc bút, cái kia sức nặng không nhẹ, ép tới hắc hai tay đều cũng có chút ít trầm xuống.

"Thử xem uy lực."

Chu Nguyên ra khỏi phòng, đi vào rộng rãi trong đình viện, tâm niệm vừa động, trong tay Thiên Nguyên Bút liền khê chấn động, lập tức trong Thiên Địa nguyên khí nổi lên chấn động, lạng yên dừng mãnh vào Thiên Nguyên Bút bên trong.

Cái gọi là nguyên binh, mà có thể hấp thụ Thiên Địa nguyên khí, bộc phát ra cường đại uy năng.

Mà theo nguyên khí dừng mãnh vào, Thiên Nguyên Bút bút trên người, dần dần nổi lên quang mang, đặc biệt là cái kia do tuyết trắng lông tơ làm cho khép lại mà thành ngòi bút chỗ, càng là mơ hồ ánh sáng mắt thường nhìn thấy được mang co duỗi không theo quy tắc nào, mũi nhọn lạng lệ ác liệt.

Chu Nguyên tay cầm bút pháp, giống như cầm trong tay một cái khác trọng thương, đột nhiên vung vẩy, hắc chưa từng sử dụng qua như thế quái dị vũ khí, tự nhiên là lộ ra có chút không lưu loát, bất quá lực đạo cũng không phải yếu, cho nên khi bút ảnh gào thét lúc, nhìn qua coi như là Hồ Hồ Sinh Phong.

Xùy!

Bút ảnh đột nhiên một chuyển, mãnh liệt đối với một bên Đồng Đình hung mãnh đâm mà đi, lập tức một tiếng thanh thúy tiếng vang lên, chỉ thấy được ngòi bút trực tiếp là xuyên thấu Đồng Đình, tự một mặt khác toát ra.

"Đúng vậy, đủ sắc bén." Chu Nguyên thấy thế, lông mày chau lên, loại này trình độ sắc bén, coi như là mở Lưỡng Mạch tổ chất thân thể, đều bị dễ dàng xé rách.

"Có lẽ xem như miễn cưỡng đạt đến Trung phẩm nguyên binh cấp độ."

Chu Nguyên đối với cái này hơi cảm thấy thoả mãn, nếu như tiếp tục cần săn sóc xuống dưới, làm cho Thiên Nguyên Bút không ngừng hấp thu Thú Hồn, nghĩ đến không cần quá lâu, là có thể đạt tới Huyền Nguyên Binh cấp độ.

"Dùng bút làm vũ khí, ngược lại là có chút kì binh lưỡi dao sắc bén ý tứ, bất quá tuy nói là bút, nhưng cùng trường thương chung, ngày sau ngược lại là có thể học tập một ít thương pháp." Chu Nguyên lầm bầm.

Hắn nhìn chăm chăm vào Thiên Nguyên Bút ánh mắt, trở nên nóng như lửa một ít, lúc này mới đạo thứ nhất Nguyên Văn, thì có như vậy biến hóa, thật không biết lúc chín đạo cổ xưa Nguyên Văn đều khôi phục lúc, Thiên Nguyên Bút sẽ hạ gục lợi hại.

Lại lần nữa huy vũ một chút võ hình thái Nguyên Văn Bút, Chu Nguyên vừa rồi tận hưởng, sau đó tâm niệm vừa động: "Văn hình thái!"

Ước chừng người cao Thiên Nguyên Bút đột nhiên thu nhỏ lại, hóa thành hơn một xích tả hữu, rơi vào Chu Nguyên trong lòng bàn tay, cái kia lúc trước còn sắc bén được đủ để xuyên thủng tinh thiết ngòi bút, vào lúc này nhưng là trở nên mềm mại xuống, lông tơ nhẹ nhàng đóng đưa.

Chu Nguyên đầu ngón tay gảy nhẹ, Thiên Nguyên Bút ngay tại trong lòng bàn tay linh hoạt dạo qua một vòng, ở đằng kia mềm mại ngòi bút, có

quang mang hiển hiện.

Loại này hình thái Thiên Nguyên Bút, chính là Nguyên Văn Bút, có thể dùng để khắc Nguyên Văn.

"Thật thần kỳ Văn Vũ Nguyên Văn." Chu Nguyên tán thán nói, loại này có thể đem một kiện vật phẩm hình thái tiến hành cải biến, có thể cũng không phải bình thường Nguyên Văn có thể làm được, người này là "Văn Vũ" Nguyên Văn, phẩm cấp tất nhiên cực cao.

"Cuối cùng đem Thiên Nguyên Bút đệ nhất văn kích hoạt lên chứ "

Mà đang ở trong đình viện Chu Nguyên có chút hăng hái không ngừng biến đổi hai loại hình thái lúc, một cái khác hơi có chút kinh ngạc thanh âm truyền đến, Chu Nguyên ngẩng đầu, chính là nhìn thấy bên ngoài đình viện duyên dáng yêu kiều Yêu Yêu.

Tại bên chân của nàng, Thôn Thôn lẻo đẻo theo sát lấy.

"Ân, vừa mới thành đấy." Chu Nguyên nhẹ gật đầu, Thiên Nguyên Bút hóa thành văn hình thái rơi vào lòng bàn tay của hắn, có chút tha thiết mà nói: "Yêu Yêu tử, của ta Nguyên Văn Bút cũng có, lúc nào dạy ta Nguyên Văn a?"

Yêu Yêu bước liên tục nhẹ nhàng, chậm rãi mà đến, đi đến Chu Nguyên trước mặt, duỗi ra tuyết trắng bàn tay như ngọc trắng.

Chu Nguyên thấy thế, khóe miệng giật giật, đành phải phân phó một bên thị nữ, sau đó đưa qua một cái bình ngọc: "Đây là Xích Hồ Tửu, vô cùng liệt, ta từ phụ vương tư kho bên trong trộm ra trở lại đấy."

Yêu Yêu tiếp nhận bình ngọc, ngẩng giống như là thiên nga thon dài cái cổ, nhẹ nhàng nhấp một miếng, lập tức cái kia trên mặt đẹp thì có một vòng

rạng mây đỏ hiển hiện, nàng đôi mắt đẹp sáng lóng lánh mà nói: "Cũng không tệ lắm, không có qua loa ta."

Nhìn ra được, nàng đối với Chu Nguyên tìm đến rượu ngon rất hài lòng.

Chu Nguyên thấy thế, cũng là hơi buông lỏng một hơi, vừa muốn nói chuyện, cảm giác ống quần bị giật giật, cúi đầu vừa nhìn, chỉ thấy được Thôn Thôn đang cắn cắn hằm ống quần, sau đó lè lưỡi, duỗi ra móng vuốt.

"Với người chủ tử một cái đức hạnh!"

Chu Nguyên khoe mắt nhảy lên, thầm mắng một tiếng, nhưng vẫn là chỉ có thể phân phó thị nữ bưng tới một bàn nguyên thú thịt khô, đặt ở bên chân.

Thôn Thôn thấy thế, lúc này mới buông tha Chu Nguyên, cảm thấy mỹ mãn gục xuống rồi đi, một cái một khối, híp mắt hưởng thụ lấy cái kia mỹ vị nguyên thú thịt khô.

Chu Nguyên cũng là ngồi xổm xuống, vuốt Thôn Thôn toàn thân mềm mại cọng lông, hung hăng triệt rồi hai thanh, mà đối với cử động của hắn, Thôn Thôn chẳng qua là nhìn lướt qua, nhìn tại nguyên thú thịt khô phân thượng, sẽ không để ý tới cái này đối với nó đại bất kính gia hỏa.

"Được rồi, hôm nay mà bắt đầu dạy người học tập Nhất phẩm Nguyên Văn."

Tại đã uống vài ngụm Xích Hồ Tửu về sau, Yêu Yêu cũng là hài lòng trán một điểm, sau đó đi vào Thạch Đình, trên bàn đá lúc này đã là sắp luyện tập Nguyên Văn ngọc bản.

Yêu Yêu xinh đẹp đứng ở trước bàn đá, lườm Chu Nguyên liếc, nói: "Ta trước ghi, người xem."

Nàng thon dài bàn tay như ngọc trắng nắm chặt, chỉ thấy được một cái màu xanh hết sức nhỏ Nguyên Văn Bút liền xuất hiện ở kia trong tay, cái này chi Nguyên Văn Bút ẩn có ánh sáng màu xanh, quang mang bên trong lại là có thêm rất nhiều quang văn hiển hiện, lộ ra cực kỳ thần dị.

Chu Nguyên xem trọng trong lòng khẽ nhúc nhích, Yêu Yêu cái này chi Nguyên Văn Bút, hiển nhiên cũng không bình thường.

Yêu Yêu cầm chặt Nguyên Văn Bút, khuôn mặt lập tức trở nên nghiêm túc, một cỗ không đồng dạng như vậy khí thế tự kia trên người phát ra, ngòi bút nhẹ rơi vào ngọc trên bàn, sau đó bút tùy tâm động.

Chu Nguyên đứng ở một bên, nhìn đến Yêu Yêu cái kia nhẹ nhàng huy động bàn tay như ngọc trắng, lập tức trong nội tâm nhin không được một khen: "Thật xinh đẹp tay."

Yêu Yêu bàn tay nhỏ bé, hết sức nhỏ mà thon dài, hiện ra ngọc quang, xinh đẹp được đủ để cho người không dời được ánh mắt.

Bất quá hắn cũng không dám nhiều nhìn, rất nhanh liền đem ánh mắt rơi vào ngọc trên bàn.

Mà đợi được Yêu Yêu cuối cùng một số rơi xuống lúc, ngọc trên bàn lập tức có quang mang hiện lên, chỉ thấy được một cái khác phức tạp Nguyên Văn nhảy với ở phía trên, mơ hồ trong đó, phảng phất có được tiếng hồ gầm truyền ra.

"Đây là Hồ Khiếu Văn, Nhất phẩm Nguyên Văn, có thể khắc họa tại nơi cổ huyệt, một khi thúc giục, có thể bộc phát ra Hồ Khiếu sóng âm, nếu là khoảng cách gần bộc phát, có thể khống địch." Yêu Yêu thản nhiên nói.

"Sóng âm Nguyên Văn?" Chu Nguyên hơi kinh, này chủng loại hình Nguyên Văn, thế nhưng là có chút ít thấy, thời khắc mấu chốt đủ để cứu mạng thậm chí thay đổi chiến cuộc.

"Người nhìn kỹ một chút, đạo này Nguyên Văn có bao nhiêu Đạo Nguyên vết tích?" Yêu Yêu tùy ý nói.

Chu Nguyên nghe xong, đã biết rõ Yêu Yêu đây là muốn khảo thi trường học hắc Nguyên Văn bản lĩnh, dù sao phẩm chất cao hơn Nguyên Văn, đều là do tất cả lớn nhỏ các loại nguyên vết tích tổ hợp mà thành, mà phân biệt nguyên vết tích, chính là học tập Nguyên Văn kiến thức cơ bản.

Chu Nguyên cẩn thận nhìn xem ngọc trên bàn cái kia một cái khác "Hỗ Khiếu Văn", một lát sau, chậm rãi nói: "Ta nhìn ra bốn trăm ba mươi bảy đạo."

Lúc trước Chu Nguyên học tập nhập môn cấp Nguyên Văn, đều chỉ có chừng trăm nói, mà cái này Nhất phẩm Nguyên Văn, nhưng là trọn vẹn bốn lần nhiều.

Yêu Yêu trán hơi khê nhăn, nói: "Chuẩn xác mà nói, có bốn trăm bốn mươi tám nói, bất quá người có thể nhìn ra bốn trăm ba mươi bảy đạo, đủ để giải thích rõ người bản lĩnh cũng không tệ lắm."

"Kế tiếp những ngày này, người cứ dựa theo "Hỗ Khiếu Văn" mô phỏng, đem đạo này Nhất phẩm Nguyên Văn, triệt để nắm giữ."

Chu Nguyên nghe vậy, trong mắt có kích động thần thái tuôn ra hiện ra, nếu là có thể tập hội cái này Nhất phẩm Nguyên Văn, đối với thực lực của hắn tăng lên có trợ giúp rất lớn.

Dưới mắt kỳ thi cuối năm sắp tới, hắn muốn đi vào kỳ thi cuối năm mười thứ hạng đầu, vậy thì phải có được lấy chống lại mở Tứ Mạch thực lực, cho nên, bất luận cái gì gia tăng thực lực phương pháp, hắn đều chỉ có thể là nắm chắc.

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Khai Mạch

Đều muốn triệt để nắm giữ một cái khác Nguyên Văn, cũng không dễ dàng, bởi vì cái kia thực sự không phải là đơn giản khắc, cái kia mỗi một đạo nguyên ngân, cũng phải cần dùng Thần Hồn là mực dẫn, có đôi khi viết lúc ẩn chứa Thần Hồn hơi mạnh mẽ chút nào, cái này một cái khác nguyên ngân liền không chịu nổi, trực tiếp phế đi.

Mà một cái khác nguyên ngân phế bỏ, cũng liền tương đương với toàn bộ Nguyên Văn đem sẽ biến thành thất bại phẩm.

Cho nên, đều muốn đạt tới hoàn mỹ Thiên Thành, cuối cùng hình thành Nguyên Văn, cái này cần đại lượng luyện tập.

Vì vậy, tại những ngày tiếp theo ở bên trong, Chu Nguyên ngoại trừ đang tu luyện Cửu Thập Bát Thức Đoán Long Hí cùng với Hồn Độn Thần Ma Quan Tướng Pháp ngoài, còn có thể rút ra một ít thời gian, không ngừng luyện tập cái này một cái khác "Hỗ Khiếu Văn" .

Đồng thời, vì quen thuộc dùng Thiên Nguyên Bút làm vũ khí, Chu Nguyên còn rút sạch luyện tập một ít trụ cột thương pháp, miễn cho chút nào không có căn cơ, thi triển ra không có kết cấu.

Cái này một loạt an bài xuống, thật ra khiến được Chu Nguyên mỗi ngày thời gian cực kỳ phong phú, bất quá hẳn cũng hiểu biết thời gian cấp bách, mỗi ngày cần luyện không ngừng.

Mà loại này cần tu, rất nhanh cũng là đã đến một cái mấu chốt chi điểm.

Một ngày này, hoa uyển bên trong tu luyện Chu Nguyên, mặt sắc mặt ngưng trọng, trong ánh mắt thì là mơ hồ lộ ra một tia kích động cùng chờ mong, bởi vì hắn có thể phát giác được, trong cơ thể đệ nhất mạch tại những ngày này Trùng Mạch ở bên trong, càng ngày càng buông lỏng, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, rất có thể hôm nay liền đem hội bị triệt để đả thông.

"Ngày hôm nay cuối cùng đã đến."

Chu Nguyên bàn tay nắm chặt, những năm gần đây này, có lẽ hắn nắm mơ đều muốn lấy mình mở mạch một ngày này.

Chu Nguyên hít sâu một hơi, làm cho tâm tình thoáng bằng phẳng, sau đó hắn song chưởng vừa nhấc, Cửu Thập Bát Thức Đoán Long Hí chính là lặng yên mà động, nước chảy mây trôi.

Rống!

Lúc một thức cuối cùng rơi xuống lúc, Chu Nguyên trong cơ thể khí huyết sôi trào, cốt cách chấn động, lưng phập phồng, trong lúc mơ hồ phảng phất là hình thành rất nhỏ Long Ngâm thanh âm, tự kia trong cơ thể truyền ra.

Hây dô!

Mà Chu Nguyên miệng khẽ hấp, Thiên Địa nguyên khí lập tức đã bị Khiên Dẫn, chuyển động mà đến, hóa thành một đạo sương trắng, bị hắn một cái nuốt vào trong cơ thể.

Nguyên khí vừa vào thể, chính là tại Chu Nguyên chỉ dẫn sau đối với vậy còn có cuối cùng một tia phủ kín đệ nhất mạch hung hăng trùng kích mà đi.

Phốc!

Cái kia cuối cùng một tia phủ kín, căn bản chưa từng hình thành bao nhiêu trở ngại, vẹn vẹn chẳng qua là một cái khác thanh âm rất nhỏ vang lên, phảng phất là một tầng cũng không tồn tại màng bị đánh vỡ.

Tại đây cùng một thời gian, Chu Nguyên chính là phát giác được, trong cơ thể đệ nhất mạch, tại thời khắc này, bị triệt triệt để để đả thông!

Chu Nguyên cảm giác dường như bốn phía đều là trở nên yên tĩnh xuống, trong cơ thể khí huyết, tại thời khắc này xì xào sôi trào, mà cái kia đệ nhất mạch càng là giống như đang sống, chậm rãi ngọ nguậy, làm như đói khát hồi lâu, bắt đầu không ngừng nuốt chửng dừng mãnh vào trong cơ thể nguyên khí.

Kinh mạch hấp thu nguyên khí, sau đó nhanh chóng phụng dưỡng cha mẹ cho thân thể.

Chu Nguyên cảm giác được trong thân thể truyền đến từng trận đau đớn, nhưng hẳn không chỉ có không hoảng hốt, ngược lại khuôn mặt một mảnh cuồng hỉ.

Bởi vì hẳn có thể cảm ứng được, nương theo lấy đau đớn truyền đến, một loại thông thấu cảm giác, tràn ngập thân hình, cả người đều là vào lúc này trở nên nhẹ nhàng đi một tí, mà trong cơ thể huyết nhục, cốt cách, màng da càng là tê tê dại dại.

Đó là thân thể tại được cường hóa biểu hiện!

Loại cảm giác này, kéo dài ước chừng mười phút đồng hồ, Chu Nguyên cái kia khép hờ hai mắt mới chậm rãi mở ra, sau đó hẳn đã nghe đến một cổ cổ quái hương vị từ trên người phát ra, cúi đầu vừa nhìn, chỉ thấy được làn da phía trên che kín lấy dơ bẩn, đó là lúc trước thân thể được cường hóa lúc, từ trong cơ thể bài xuất trở lại tạp chất.

Chu Nguyên hai mắt, tựa hồ cũng đúng vào lúc này trở nên sáng ngời rất nhiều, toàn bộ Thiên Địa, cũng là trở nên càng thêm rõ ràng.

"Đây chính là Khai Mạch chứ" Chu Nguyên nắm ngón tay chậm rãi nhắm khép, cảm thụ được trong cơ thể vẻ này tăng cường lực lượng, trong mắt tràn đầy vui sướng.

Cái này đã từng tha thiết ước mơ một màn, rút cuộc thực hiện.

"Rời đi thông tri phụ vương, mẫu hậu." Chu Nguyên vào nhà rửa sạch thân thể, đồng thời đối với một bên thị nữ phân phó nói.

Lúc Chu Nguyên súc được sạch sẽ, lại lần nữa đi ra lúc, chỉ thấy được Chu Kinh cùng Tần Ngọc, sớm đã chờ đợi lúc này, khuôn mặt của bọn hắn lên, đều là che kín lấy sợ hãi lẫn vui mừng.

"Nguyên nhi, người đã thông đệ nhất mạch rồi hả? !" Nhìn đến Chu Nguyên đi ra, Tần Ngọc bước nhanh về phía trước, dịu dàng trên gương mặt che kín lấy kích động.

Chu Kinh cũng là đi tới, hai mắt sáng rực nhìn qua Chu Nguyên.

Chu Nguyên nhìn qua hai người trên mặt kích động, trong lòng cũng là ấm áp, sau đó gật gật đầu, tâm niệm vừa động, trong cơ thể đệ nhất mạch khẽ chấn động, chính là tản mát ra một cỗ lực hút, lập tức quanh thân trong Thiên Địa nguyên khí theo quanh thân lỗ chân lông dừng mãnh vào trong cơ thể, làm cho hắn làn da mặt ngoài, tản ra nhàn nhạt sáng bóng.

"Dẫn khí nhập vào cơ thể, quả nhiên là Khai Mạch rồi!" Chu Kinh trong mắt tinh quang lập loè, giờ này khắc này, ngay cả hắn đều cũng có chút ít thất thố, cười to nói: "Tốt, tốt, không hổ là ta Chu gia Thánh Long, gần gần ngày thứ mười, liền đã thông đệ nhất mạch, cái tốc độ này, ta Đại Chu còn từ không có người đạt tới qua!"

Tần Ngọc thì là hốc mắt đỏ bừng, ôm Chu Nguyên, nước nở nói: "Nguyên nhi có thể khai mạch tu hành, cái kia ba năm sau Oán Long Độc, là có thể áp chế!"

Chu Nguyên cũng là vỗ nhẹ Tần Ngọc phía sau lưng, an ủi cười nói: "Mẫu hậu yên tâm, hài nhi chắc chắn đem cái kia Oán Long Độc giải quyết hết đây."

"Đến, Nguyên nhi, lại để cho phụ vương nhìn xem người Khai Mạch về sau, thân thể được cường hóa rồi bao nhiêu." Chu Kinh hướng về phía Chu Nguyên vẫy vẫy tay, mỗi một lần Khai Mạch, Khai Mạch Giả tổ chất thân thể liền cũng tìm được cường hóa, hơn xa người bình thường.

Chu Nguyên nghe vậy, cũng là có chút chờ mong gật đầu, Thương Uyên đã từng nói qua, hẳn tuy rằng lần thứ hai Khai Mạch độ khó có thể so với thường nhân lớn, nhưng đồng dạng một khi Khai Mạch đạt được chỗ tốt cũng sẽ so với thường nhân cao.

Mà dưới mắt, hẳn đã nghĩ phải thử một chút, cái này năng lượng cao cao đến địa phương nào.

Chu Kinh tùy ý mà đứng, bàn tay đối với Chu Nguyên ngoắc một cái, vền vền chẳng qua là không đếm xỉa tới đứng thẳng, thì có một cỗ uy thế phát ra, làm cho Chu Nguyên hô hấp trì trệ.

"Phụ vương không hổ là phá Thiên Quan, bước vào Thái Sơ Cảnh cường giả."

Nguyên Sư một cái khác, Khai Mạch là mới, Bát Mạch cùng mở về sau, là được sáng lập Khí Phủ, bước vào Đường Khí Cảnh, mà Đường Khí Cảnh viên mãn, liền có thể khí hướng Thiên Quan, một khi phá vỡ Thiên Quan, đến lúc đó liền có thể nguyên khí ly thể, Bàn Sơn lấp biển, uy năng khó lường.

Mà cái gọi là Thái Sơ Cảnh, liền là nằm ở Thiên Quan Cảnh về sau.

Khai Mạch, Dưỡng Khí, Thiên Quan, Thái Sơ, đây chính là Nguyên Sư trước bốn đạo đại cảnh giới.

Bây giờ Chu Nguyên, mới vền vẹn đã thông đệ nhất mạch, cho nên đối mặt với một vị Thái Sơ Cảnh cường giả, tự nhiên là bị khí thế của nó làm cho chấn nhiếp.

"Trước kiểm tra lực lượng, sử dụng của người tất cả lực lượng." Chu Kinh đuổi ra đại thủ, nói.

Chu Nguyên gật gật đầu, bàn chân mãnh liệt vừa dùng lực, thân thể của hắn chính là giống như là mũi tên bắn đi ra ngoài, kích thước lưng áo vạm vạo, lực lượng trong cơ thể bắt đầu khởi động, đều hồi tụ ở trên năm tay, lập tức quyền phong cổ động, mang theo hùng hồn lực đạo, trùng trùng điệp điệp Oánh tại Chu Kinh đuổi ra đại thủ phía trên.

Chu Nguyên dưới chân bùn đất tung bay, mà Chu Kinh thân thể nhưng là không chút sút mẻ, bàn tay của hắn đồng dạng không có rung rung chút nào, thế nhưng mắt trong mắt, lại là có thêm một vòng dị sắc xuất hiện.

Chu Nguyên vượt vượt năm dặm, có chút uể oải lui trở về, hắn cái này toàn lực một quyền, thậm chí ngay cả Chu Kinh bàn tay cũng không rung chuyển chút nào.

"Phụ vương, như thế nào?" Hắn ngẩng đầu nhìn hướng Chu Kinh.

Chu Kinh không có trả lời, nói: "Thử lại lần nữa tốc độ của người."

Bàn tay hắn xoay tròn, chỉ thấy được trên mặt đất mấy chục cục đá lập tức xoay tròn tại kia trong lòng bàn tay, sau đó đột nhiên vung lên, cục đá chính là mãnh liệt bắn phóng tới, giống như là mưa to đem Chu Nguyên bao phủ.

Cái kia mỗi một cục đá, đều là giống như mũi tên, mơ hồ có âm thanh xé gió.

Chu Nguyên mũi chân điểm một cái mặt đất, thân hình nhanh chóng lui về phía sau, tránh được đại bộ phận cục đá, bất quá còn có mấy viên góc độ cực kỳ xảo trá phóng tới, làm cho hắn căn bản không kịp tránh né.

Chu Nguyên hai mắt hơi rét, tại thời khắc này, hắn mi tâm Thần Hồn nhảy bông nhúc nhích, cảm giác của hắn tại đây trong nháy mắt dường như trở nên cực kỳ nhạy cảm, những cục đá kia quỹ tích cũng là trở nên dị thường rõ ràng.

Vì vậy, hắn chợt xòe bàn tay ra, XOẸT XOẸT hai tiếng, trực tiếp đem cái kia mấy cục đá bắt giam trong tay.

Cục đá kinh phong, đem Chu Nguyên bàn tay chấn động có chút đau nhức, hắn miệng há hốc mong, lắc lắc bàn tay, hướng về phía Chu Kinh nói: "Thiếu chút nữa liền tiếp không thể."

"Phụ vương?"

Chu Nguyên bỗng nhiên nhìn đến Chu Kinh sững sờ nhìn qua hắn bắt lấy cục đá bàn tay.

Nghe được Chu Nguyên thanh âm, Chu Kinh phương hướng mới hồi phục tinh thần lại, ánh mắt cổ quái nhìn qua Chu Nguyên, lúc trước cái kia mấy cục đá, là hắn cố ý bỏ thêm lực đạo, bởi vì này mấy cục đá sẽ dùng để kiểm tra Chu Nguyên chống đỡ đả kích năng lực, cũng chính là thân thể chống đỡ áp trình độ.

Nhưng hắn như thế nào đều không nghĩ tới, Chu Nguyên nhân lực sẽ như thế nhạy cảm, khám phá mấy cục đá quỹ tích, đem chúng cho bắt lấy, cuối cùng là trùng hợp, còn là cái gì?

Chu Kinh lắc đầu, nhìn Chu Nguyên liếc, chột cong ngón búng ra, một cái khác đỏ thắm Lôi Quang tự kia đầu ngón tay mãnh liệt bắn phóng tới, một cái thời gian lập lòe, chính là Oánh tại Chu Nguyên trước ngực.

Phanh!

Chu Nguyên thân hình chấn động, trực tiếp gục bay ra ngoài, đâm vào trên một cây đại thụ, sau đó che ngực ôi kêu lên.

Tần Ngọc liền vội vàng tiến lên đưa hân đỡ lên, sau đó tức giận nhìn về phía Chu Kinh, nói: "Người như thế nào còn dùng lên Viêm Lôi Khí rồi hả?"

Chu Kinh cười cười xấu hổ, đi lên trước trở lại nhìn nhìn Chu Nguyên lồng ngực, mặc dù có chút phát xanh, nhưng hiển nhiên chẳng qua là một điểm bị thương ngoài da, lúc này mí mắt lại là nháy lên, cái này kháng đòn năng lực, tại sao có thể là mở Nhất Mạch người có thể làm được?

"Như thế nào đây?" Chu Nguyên xoa ngực, vẻ mặt đau khổ hỏi.

Chu Kinh ánh mắt cổ quái nhìn Chu Nguyên, nói: "Người xác định người chẳng qua là mở Nhất Mạch?"

Chu Nguyên nhin không được liếc mắt, chẳng lẽ còn có thể một lần mở Lưỡng Mạch sao.

Tần Ngọc cũng là phát giác được Chu Kinh không đúng, khẩn trương hỏi: "Như thế nào? Nguyên nhi có không đúng địa phương chứ "

"Không đúng?"

Chu Kinh cười khổ một tiếng, nói: "Đích thật là không đúng, bởi vì này tiểu tử tố chất thân thể, bất luận là lực lượng, tốc độ hay vẫn là kháng đòn

năng lực, đừng nói là mở Nhất Mạch người, coi như là mở Lưỡng Mạch người, chỉ sợ cũng không sánh bằng hẳn."

"Qua nhiều năm như vậy, ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy, vền vẹn chẳng qua là mở Nhất Mạch người, tố chất thân thể hội mạnh mẽ như thế."

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Nguyên Thuật

"So với mở Nhị Mạch tố chất thân thể đều mạnh mẽ? !"

Nghe tới Chu Kinh lúc, Chu Nguyên cùng Tần Ngọc đều là nhin không được mở to hai mắt.

"Thương Uyên sư phụ quả nhiên không có gạt ta, ta tuy rằng Khai Mạch độ khó lớn hơn một chút, nhưng Khai Mạch lấy được chỗ tốt, cũng sẽ càng mạnh hơn nữa." Chu Nguyên trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn, từ cha hắc Vương ước định đến xem, hắc lúc này, cỗ thân thể này tố chất thân thể, so với Lưỡng Mạch người còn mạnh hơn, hơn xa bình thường Nhất Mạch người.

Mà nếu như hơn nữa hắc làm cho năm giữ Nguyên Văn, bàn về sức chiến đấu, coi như là Tam Mạch người, chắc hẳn đều không nhất định có thể đủ thắng quá hắc.

"Nếu như chờ ta đem Hồ Khiếu Văn cũng là năm giữ, nghĩ đến chỉ cần không gặp gặp Tứ Mạch người, cơ bản đều có thể thủ thắng." Chu Nguyên trong nội tâm tự nói, cũng là cảm thấy một hồi mừng rỡ, những thời giờ này cần tu, quả nhiên là lấy được khả quan hiệu quả.

Hơn nữa quan trọng nhất là, cái này cho Chu Nguyên hi vọng, một cái có thể không ngừng hướng lên leo lên, thẳng đến một ngày kia, có thể đem hết thảy đều thay đổi hi vọng.

Chu Kinh ánh mắt sáng rực nhìn qua Chu Nguyên, cái kia còn sót lại một cánh tay vươn ra, trùng trùng điệp điệp vỗ vỗ Chu Nguyên bả vai, từ trong

mắt của hắn, Chu Nguyên có thể trông thấy một ít không che giấu được kích động cùng với chờ mong.

"Nguyên nhi, người làm rất khá!"

Chu Nguyên thanh âm trầm thấp, vào lúc này có chút phát run, thậm chí ngay cả con mắt đều là trở nên thông đỏ lên: "Cái kia Vũ Vương cho rằng tước đoạt của người Thánh Long Khí Vận, là có thể đem ta Chu gia Thánh Long đánh vào vạn kiếp bất phục Thâm Uyên, nhưng hiện tại xem ra, hắn hay vẫn là coi thường người!"

Nhìn qua tâm tình có chút chấn động Chu Kinh, Chu Nguyên nổi lòng cũng là có chút ít phập phồng, hắn có thể biết được, tại hắn chưa từng Khai Mạch những năm gần đây này, hắn phụ vương, hùng tâm bị hiện thực tàn khốc thời gian dần trôi qua phai mờ, nội tâm có lẽ cũng đã tại bắt đầu ở tuyệt vọng.

Bởi vì sự thật lại để cho Chu Kinh nhìn không thấy chút nào hi vọng.

Đại Chu Vương Triều kéo dài hơi tàn, mà Đại Vũ nhưng là càng cường thịnh, hắn biết được, một khi lúc cái kia Vũ Vương thế ước kỳ hạn đi vào, bọn hắn Đại Chu, cũng sẽ nghênh đón Hủy Diệt.

Mà bây giờ, tại Chu Nguyên Khai Mạch giờ khắc này, tuyệt vọng Chu Kinh, rút cuộc nhìn thấy một chút ánh sáng của hi vọng.

Mặc dù cái này một chút ánh sáng của hi vọng còn cực kỳ yếu ớt, nhưng Chu Kinh tin tưởng, cuối cùng có một ngày, cái này tia hi vọng hội hóa thành cái kia huy hoàng Đại Nhật, bộc phát ra báo thù Liệt Diễm, đem cái kia Đại Vũ, triệt để đốt cháy, đưa bọn chúng Đại Chu đã từng làm cho mất đi, lại lần nữa đoạt lại.

Hôm nay cái kia Đại Vũ đang cùng kia bên cạnh mặt khác hai Đại Vương Triều khai chiến, căn bản rút không ra tay trở lại để ý tới bọn hắn

Đại Chu, cho nên cái này đúng lúc là Chu Nguyên phát triển thời cơ tốt nhất.

Chu Nguyên hít sâu một hơi, dưới áp chế trong nội tâm tâm tình, hẳn biết rõ, hẳn hiện tại cùng cái kia Đại Vũ giữa, có được lấy không thể đo đạc chênh lệch, cho nên, hẳn cần đem ánh mắt từ đằng xa kéo trở về.

Hiện tại mà hẳn cần làm, là thông qua kỳ thi cuối năm tiến vào Giáp Viện, cuối cùng phá đi Tề Vương Phủ đối với Đại Chu Phủ Phủ chủ vị trí ngấp nghé.

"Kỳ thi cuối năm mười thứ hạng đầu những người kia, cơ bản đều là Tứ Mạch thực lực, ta hôm nay gặp phải Tam Mạch cũng không sợ, nhưng nếu là Tứ Mạch mà nói, sợ sẽ là phần thắng không cao rồi." Chu Nguyên mắt mang lập loè, cho nên, vì cam đoan không ngoài ý muốn nổi lên, tại kỳ thi cuối năm lúc trước những thời giờ này, hẳn phải lại lần nữa có chỗ tinh tiến, đảm bảo thông Đệ Nhị mạch.

Chỉ cần Đệ Nhị mạch một đánh thông, Chu Nguyên sẽ không còn đổ kỵ sợ, nghĩ đến coi như là gặp cái kia được xưng có khả năng nhất cướp lấy kỳ thi cuối năm đệ nhất Lâm Phong, hẳn cũng sẽ có lấy nắm chắc.

"Xem ra, muốn đi vào Giáp Viện, vẫn không thể buông lỏng." Chu Nguyên thầm nghĩ.

"Nguyên nhi, hôm nay người Nhất Mạch đã mở, ngược lại là có thể lại học tập một ít Nguyên thuật, trình độ lớn nhất đem bản thân thực lực phát huy được." Chu Kinh cũng là bình phục lại, nói ra.

Cái gọi là Nguyên thuật, mà có thể đem bản thân nguyên khí dùng càng mạnh hơn nữa uy lực thi triển đi ra thuật pháp, trong Thiên Địa, Nguyên thuật cùng nguyên binh, dùng phổ thông, huyền, thiên, thánh vi danh, chia làm tứ đẳng Nguyên thuật.

Chỉ có điều phẩm giai càng cao Nguyên thuật đối với bản thân nhu cầu cũng lớn hơn, đại đa số Khai Mạch Cảnh người, đều chỉ có thể tu hành một ít bình thường cấp bậc Nguyên thuật.

"Quay đầu lại ta cho người tiền đưa một ít thích hợp người tu luyện hoàng thất Nguyên thuật tới đây, người có thể nếm thử tu luyện một chút."

Chu Nguyên cũng là gật gật đầu, hôm nay hẳn tuy rằng Khai Mạch, nhưng chỉ có thể nói không có một thân lực lượng, nhưng không cách nào đem triển khai đến mức tận cùng, cái này xét đến cùng, là hẳn chưa từng tu luyện qua Nguyên thuật nguyên nhân.

Cho nên về sau, hẳn mỗi ngày tu luyện chương trình học, lại phải có chỗ gia tăng lên.

...

Chu Kinh hiệu suất rất cao, cho nên rất nhanh thì có vài đạo Nguyên thuật bị đưa đến Chu Nguyên trong tay.

Thạch Đình ở bên trong, Chu Nguyên liếc nhìn cái này vài đạo Nguyên thuật, trong đó lợi hại nhất đúng Hồn Nguyên Chưởng cùng với Toái Không Thông Minh Quyền, đều là Trung phẩm Nguyên thuật.

Chu Nguyên nhìn qua cái này hai luồng Nguyên thuật, mặt lộ vẻ vẻ do dự, cái này hai luồng Nguyên thuật tự nhiên là chưa nói tới rất cao sâu, bất quá so với Hạ phẩm Nguyên thuật mạnh hơn, đương nhiên, Khai Mạch Cảnh lúc nguyên khí không tính là hùng hậu, cho nên mặc dù là tu hành cao thâm Nguyên thuật, cũng là triển khai không xuất ra uy lực.

Tại Chu Nguyên đắm chìm tại đây hai luồng Trung phẩm Nguyên thuật bên trong lúc, bỗng nhiên nghe thấy được một cổ thanh mùi thơm truyền đến, lúc này thần sắc hơi động, ngẩng đầu lên, chính là nhìn thấy Yêu Yêu

cũng là đứng ở bên cạnh của hắn, khuôn mặt nhàn nhạt nhìn thoáng qua trong tay hắn hai luồng Nguyên thuật.

"Quá bình thường Nguyên thuật." Yêu Yêu rất nhanh liền thu hồi ánh mắt, không đếm xỉa tới bình luận.

"Bình thường Trung phẩm Nguyên thuật mà thôi, có thể trông chờ cao bao nhiêu sâu?" Chu Nguyên bất đắc dĩ cười nói.

"Người muốn tu hành Nguyên thuật?"

Chu Nguyên gật gật đầu, ánh mắt như cũ là dừng lại tại tập tranh ảnh tư liệu ở bên trong, nói: "Hôm nay mở Nhất Mạch, cuối cùng là có thể vận dụng một ít nguyên khí, tự nhiên là muốn học tập Nguyên thuật cam đoan sức chiến đấu."

Nếu là chưa từng tu hành Nguyên thuật, cùng người lúc chiến đấu, chẳng lẽ quang bằng vào cơ thể mạnh mẽ tố chất mạnh mẽ đâm tới chứ

Yêu Yêu nghe vậy, không khỏi kỳ quái nhìn Chu Nguyên liếc, nói: "Người người mang kỳ thuật, vì sao còn muốn nhìn những bình thường này hàng?"

Chu Nguyên ánh mắt ngưng tụ, ngẩng đầu lên, nhìn về phía Yêu Yêu, cau mày nói: "Có ý tứ gì?"

Nhìn đến hắn bộ dáng này, Yêu Yêu hồng nhuận phơn phớt cái miệng nhỏ nhắn nhẹ nhàng nhếch lên: "Ngu dốt."

Chu Nguyên cắn răng, hận cực mà nói: "Nhiều như vậy hảo tửu, ta đều bạch cho ăn...?"

Yêu Yêu bàn tay như ngọc trắng nâng cái má, lười biếng mà nói: "Luyện tập nhiều ngày như vậy Đoán Long Hí, chính người không có điểm cảm

giác chứ "

Chu Nguyên mặt lộ vẻ vẻ trầm tư, sau một lúc lâu, hần chợt đứng dậy, đi ra Thạch Đình, song chưởng nâng lên, chính là chậm rãi đánh ra một bộ Cửu Thập Bát Thức Đoán Long Hí.

Lúc này đây hần cũng không có rất nhanh đánh xong, mà là nhất thức tiếp nhất thức, có chút chậm chạp.

Chờ hần đánh xong một bộ Đoán Long Hí, đã là hao tổn nửa nén hương thời gian.

Hần đứng tại nguyên chỗ, một nhúc nhích, phảng phất là tại thưởng thức cái gì, sau một hồi, hần đồng tử chợt co rút lại, non nớt trên mặt, có một vòng khiếp sợ nổi lên.

Sau đó hần ngẩng đầu nhìn hướng Thạch Đình bên trong Yêu Yêu, thanh âm có chút không dám tin.

"Cái này,.. . Cái này Đoán Long Hí trong, có giấu Nguyên thuật?"

Yêu Yêu cái kia sáng giống như là Thu Nguyệt tinh xảo trên gương mặt, nổi lên một vòng cười yếu ớt, nói: "Mặc dù có chút trì độn, nhưng còn chưa tính là không có thuốc chữa."

Tiếp theo nàng duỗi ra hai cây thon dài ngón tay ngọc, thản nhiên nói: "Chuẩn xác mà nói, Cửu Thập Bát Thức Đoán Long Hí ở bên trong, có giấu hai bộ Nguyên thuật."

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Long Bộ, Long Bi Thủ

"Hai bộ Nguyên thuật? !"

Chu Nguyên trong lòng chấn động, rồi sau đó ánh mắt lửa nóng nhìn về phía Yêu Yêu, Thương Uyên sư phụ truyền thụ cho hắn cái này thiên "Long Hấp Thuật" huyền ảo tinh thâm, hiển nhiên không là phàm phẩm, mà trong đó ẩn chứa hai bộ Nguyên thuật, nghĩ đến có lẽ cũng sẽ không quá đơn giản.

"Cái này hai bộ Nguyên thuật, vừa là Long Bộ, hai là Long Bi Thủ." Yêu Yêu bàn tay như ngọc trắng nhẹ vỗ về trong ngực Thôn Thôn, chậm rãi nói.

"Long Bộ? Long Bi Thủ?" Chu Nguyên như có điều suy nghĩ.

Hắn có thể mơ hồ cảm giác được, Cửu Thập Bát Thức Đoán Long Hí ở bên trong, đích thật là cất giấu một ít ảo diệu, nhưng hắn vẫn không cách nào rõ ràng đem phân biệt ra, dù sao Thương Uyên sư phụ chẳng qua là đem "Long Hấp Thuật" bỏ lại cho hắn, rất nhiều thứ, chỉ dựa vào đệ tử chính mình lục lọi, không thể nghi ngờ tiến triển sẽ có chút ít chậm chạp.

Vì vậy, hắn chỉ có thể đem thỉnh giáo ánh mắt hướng về phía Yêu Yêu.

Yêu Yêu nhẹ nhàng cười cười, hướng về phía hắn chớp chớp đôi mắt xinh đẹp.

Chu Nguyên ngẫm hiểu, bàn tay vung lên, lập tức có thị nữ đem bình ngọc rượu ngon đưa lên, Yêu Yêu lúc này mới hài lòng nhẹ một chút trán,

sau đó ngón tay ngọc cầm lên trong ngực Thôn Thôn, đối với Thạch Đình bên ngoài một bỏ lại.

Nhìn đến nàng cử động này, Chu Nguyên chính là mí mắt nháy dưng, có loại cảm giác không ổn: "Chẳng lẽ lại Thôn Thôn điều này cũng hội?"

Yêu Yêu cặp môi đỏ mọng hơi gấp, lộ ra một vòng vẻ trêu tức, nói: "Lúc trước Hắc gia gia không có việc gì làm thời điểm, sẽ dạy qua Thôn Thôn, cho nên nếu quả thật muốn nghiêm khắc lại nói tiếp, Thôn Thôn đều có thể tính làm đúng sư huynh của người."

Chu Nguyên khloe miệng co giật lấy, nội tâm đều là nhịn không được muốn gầm hét lên, cái này Thôn Thôn đúng khoác da thú người a? Thậm chí ngay cả Nguyên thuật đều có thể tu hành? ! Cuối cùng là cái gì giống?

Bất quá mặc kệ nội tâm dù thế nào gào thét, nhưng nên học vẫn phải là học, cho nên hẳn chỉ có thể nhìn hướng Thôn Thôn, nhẹ nhàng sờ lên đầu của nó, lộ ra cực kỳ ôn nhu đáng tươi cười: "Tốt Thôn Thôn, đem cái kia Long Bộ, Long Bi Thủ luyện đến xem a."

Nhưng mà lúc này Thôn Thôn vừa bị Yêu Yêu ném ra, cũng là đẩy mình khó chịu, cho nên chẳng qua là miễn cưỡng quét Chu Nguyên liếc, liền gục ở chỗ này cũng không nhúc nhích.

Chu Nguyên duỗi ra ngón tay, thọt Thôn Thôn cái kia phì phì bụng, lập tức thịt sóng cuộn cuộn, nhưng mà người sau nhưng là giống như đã chết, tùy ý hẳn như thế nào đâm cũng không có phản ứng.

Nhìn đến tiểu súc sinh này giả chết, Chu Nguyên lông mày nhíu lại, vẫy vẫy tay, lập tức có thị nữ bưng một bàn nguyên thú thịt khô tới đây.

Nghe mùi thơm, Thôn Thôn tròn mắt khê động, lập tức liền bò lên, NGAO một tiếng, đối với chén đĩa nhào tới.

Chu Nguyên bàn tay co lại, chén đĩa rút đi, Thôn Thôn chụp một cái một cái không, lập tức đối với Chu Nguyên nhe răng trợn mắt, NGAO NGAO gầm thét.

"Đánh trước một bộ liên cho người ăn." Chu Nguyên cười híp mắt nói.

Thôn Thôn nhìn xem Chu Nguyên, lại nhìn xem cái kia một bàn mê người nguyên thú thịt, cuối cùng vẫn còn tại mỹ thực trước thỏa hiệp xuống, sau đó trực tiếp là hai chân thẳng đứng lên, cái vuốt nghiêng đập, giẫm ra rồi từng đạo kỳ dị bộ pháp.

Bước tiến của nó, đại khai đại hợp, nhưng là tản ra một loại Phiêu Miểu cảm giác, cho nên rất nhanh, thân ảnh của nó cũng là trở nên có chút mơ hồ, trong lúc mơ hồ, dường như Chân Long đằng vân giá vũ, khó gặp chân dung.

Một đầu thú con, đứng lên thi triển lấy huyền diệu thân pháp, đây vốn là tương đối buồn cười một màn, nhưng Mục Trần sắc mặt nhưng là dị thường ngưng trọng, mắt quang chăm chú nhìn chăm chăm, không có chớp mắt.

"Đây là Long Bộ, long ẩn cùng mây, Phiêu Miểu không thể nhận ra, mà Long Bộ cũng có mờ mịt hư vô chi ý, làm cho người không thể cân nhắc." Yêu Yêu thanh đạm thanh âm, từ cái này Thạch Đình bên trong truyền ra.

"Người có thể công kích một chút Thôn Thôn thử xem."

Chu Nguyên nghe vậy, bàn tay nắm chặt, Thiên Nguyên Bút rơi vào trong tay: "Vũ hình thái!"

Hơn một xích Thiên Nguyên Bút đột nhiên bành trướng, Chu Nguyên hai tay nắm lũng bút người, thân hình nhanh chóng bắn phóng tới, sắc bén ngòi bút đã là mang theo âm thanh xé gió, xảo trá đâm về Thôn Thôn.

Những ngày này Chu Nguyên trên phạm vi lớn luyện tập trụ cột thương pháp, cho nên lúc này thi triển Thiên Nguyên Bút, ngược lại cũng là có chút ít khí thế.

Ngòi bút mãnh liệt bắn phóng tới, nhưng mà đang ở muốn đâm trúng Thôn Thôn cái kia một cái chớp mắt, Thôn Thôn cái vuốt nghiêng hoa, thân hình phẳng phất là mơ hồ một chút, cái kia ngòi bút liền nghiêng bay ra ngoài.

Chu Nguyên thấy thế, có chút không tin tà, hai tay lực lượng vận chuyển, Thiên Nguyên Bút bá bá hung mãnh đâm, rất là lẫm lẫm ác liệt.

Nhưng mà Thôn Thôn như cũ là không nhanh không chậm bộ pháp, thân hình khi thì mơ hồ, tùy ý Chu Nguyên như thế nào công kích, đều là dính không đến kia chút nào.

Cuối cùng Chu Nguyên rút cuộc không kịp thở ngừng lại, hai mắt tỏa ánh sáng, hẳn cũng đã nhận ra cái này Long Bộ huyền diệu, như thế Phiêu Miểu thân pháp, đủ để đem đối thủ trên đầu hí lộng được cháng váng đầu hoa mắt, hiển nhiên không phải bình thường thân pháp Nguyên thuật.

Thôn Thôn nhìn đến Chu Nguyên dừng lại, cũng là chậm lại, sau đó nhỏ móng vuốt vỗ vỗ mập ục ục bụng, chỉ vào Chu Nguyên mỉa mai cười rộ lên.

"Cái này Long Bộ tu thành, bản thân nguyên khí sẽ cùng không khí chấn động, hình thành cùng loại Chưởng Nhân pháp tác dụng, đây chính là cái loại này mơ hồ hiệu quả, nói cách khác, người khác nhìn qua là đối với cổ họng của người công kích, nhưng kỳ thật công kích của hẳn, cùng người chính thức bản thể trạch hướng ba tấc, mà Long Bộ, chính là tại đây ba tấc dịch chuyển lúc giữa, hiển thị rõ huyền diệu."

"Kế tiếp là Long Bi Thủ." Yêu Yêu ung dung lên tiếng.

Chu Nguyên ngẩng đầu nhìn hướng Thôn Thôn, lúc này Thôn Thôn mãnh liệt đập ra, thú trào hoặc đập hoặc trào, đại khai đại hợp, trong lúc mơ hồ, dường như Cự Long giơ vuốt, tản ra một cỗ cương mãnh trầm trọng, dường như Cự Long trào bia vỡ núi.

Phanh!

Móng vuốt ánh hiển hiện, trùng trùng điệp điệp Oành tại trên một tảng đá lớn, lập tức Cự Thạch nổ tung, vô số toái thạch bắn tung tóe ra ngoài.

Chu Nguyên đồng tử hơi co lại, chiêu thức ấy uy lực, quả thật bá đạo, hơn nữa quan trọng nhất là, hẳn có thể cảm giác được, Thôn Thôn cũng không có vận chuyển mạnh như thế nào nguyên khí, đây cũng chính là nói, mặc dù đối lại là hẳn, nếu là tu thành, uy lực cũng sẽ không yếu.

Cái này một cái "Long Bi Thủ", hiển nhiên so với kia Hỗn Nguyên Chưởng cùng Toái Không Thông Minh Quyền mạnh hơn.

NGAO NGAO.

Thôn Thôn nhảy đến Chu Nguyên trước mặt, móng vuốt chỉ hướng cái kia một bàn nguyên thú thịt khô, NGAO NGAO kêu to thúc giục.

Chu Nguyên đem thịt khô buông, trong mắt tức thì là có thêm vẻ trầm tư, hẳn những ngày này tu luyện Đoán Long Hí, coi như là có chỗ tiểu thành, cho nên liếc thấy rồi đi ra, bất kể là lúc trước Long Bộ cùng Long Bi Thủ, cơ bản đều là thoát thai với Đoán Long Hí.

Chu Nguyên dừng ở tại chỗ, đã trầm mặc hồi lâu, chợt giơ chân lên bước, nghiêng đạp phóng tới, bước tiến của hẳn dị thường kỳ diệu, giống như Long Đẳng, cùng lúc đó, trong cơ thể đệ nhất mạch bắt đầu hấp thu trong Thiên Địa nguyên khí, sau đó từ trong cơ thể nộ tràn ngập ra trở lại.

Lúc Chu Nguyên trong cơ thể nguyên khí lưu động cùng bộ pháp kết hợp cái kia một cái chớp mắt, Chu Nguyên bước chân lướt ngang, thân hình đúng là vào lúc này trở nên mơ hồ một chút, vô tích có thể tìm ra, có chút kỳ dị.

Thạch Đình bên trong Yêu Yêu thấy thế, đôi mắt đẹp chớp lên, chột trên mặt đẹp lộ ra một vòng thưởng thức vui vẻ.

Hiển nhiên, Chu Nguyên chạm tới cái kia Long Bộ mạnh mẽ.

Chu Nguyên không ngừng đang luyện tập, ước chừng một nén nhang về sau, hắn nguyên bản không lưu loát bộ pháp trở nên thuần thục rất nhiều, nhìn như không đếm xỉa tới bộ pháp chuyển di, nhưng là làm cho thân thể của hắn thỉnh thoảng mơ hồ, Phiêu Miểu khó tìm.

Chu Nguyên bộ pháp ngừng lại, trong mắt tràn đầy kinh hỉ cùng vẻ hưng phấn, cái này Long Bộ tương đối bất phàm, cái kia nhìn qua lập tức mơ hồ, nhưng thật ra là bởi vì bản thân nguyên khí cùng không khí chung quanh nào đó kỳ lạ phản ứng, đã ăn mòn chân thật chỗ, hư hư thật thật, làm cho người khó có thể cân nhắc.

Chu Nguyên tại đối với cái này Long Bộ có chỗ hiểu rõ về sau, lại lần nữa đem tâm tư chuyển hướng về phía cái kia một cái khác "Long Bi Thủ."

Cái này một cái khác Nguyên thuật, tựa như Cự Long nhờ cậy bia nện núi, cương mãnh trầm trọng, cái kia lập tức sức bật, hiển nhiên tương đối kinh người.

Đạo này Nguyên thuật, cũng không tính quá phức tạp, chẳng qua là cái kia ra tay thời điểm, xem muốn Cự Long Suất Bi về này sơn băng địa liệt cảm giác, trong cơ thể nguyên khí như ý kinh mạch mà động, ngang nhiên ra tay.

Chu Nguyên quyền chưởng biến ảo, hơi có vẻ chậm chạp, nhưng tràn ngập trầm trọng cảm giác, dường như tay nhờ cậy lần nữa bìa, công tác chuẩn bị khí thế.

Mà ở kia trong cơ thể, nguyên khí chảy xuôi, theo kinh mạch mà động, cuối cùng cũng là dừng mãnh vào kia trong lòng bàn tay.

Một đoạn thời khắc, Chu Nguyên ánh mắt đột nhiên ngưng tụ, non nớt khuôn mặt đều là trở nên lạnh lẽo ác liệt, bàn tay hắn đột nhiên bắt đầu chuyển động, một dắt một dẫn, phảng phất Cự Long gào thét hạ xuống, Long trảo phía trên tấm bìa đá đối với liên miên sơn mạch rơi đập.

Oành!

Chu Nguyên năm dặm, trùng trùng điệp điệp ngã ở một bên tráng kiện trên cành cây, cuồng bạo lực lượng, dùng kia năm dặm làm trung tâm bộc phát ra, lập tức mảnh gỗ vụn bay múa, toàn bộ thân cây, đều là bị Chu Nguyên một quyền đánh xuyên qua.

Mồ hôi tự Chu Nguyên trên mặt chảy xuôi xuống, nhưng hai mắt nhưng là trở nên dị thường sáng ngời, bởi vì hắn biết rõ, đã có cái này Long Bộ cùng Suất Bi tay, lực chiến đấu của hắn, sẽ trên phạm vi lớn tăng lên.

Kế tiếp, chỉ cần hắn có thể đả thông Đệ Nhị mạch, kỳ thi cuối năm phía trên, hắn sẽ không còn kiêng kỵ.

(kéo cái phiếu vé, mọi người có phiếu vé sẽ tới một tấm a, cảm tạ mọi người ~)

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Kỳ Thi Cuối Năm Tiến Đến

Theo thời gian trôi qua, kỳ thi cuối năm thời gian càng tới gần.

Mà ở cái này gần lớn nửa tháng ở bên trong, Chu Nguyên cũng là một lát không có buông lỏng, mỗi ngày tu hành Đoán Long Hí, không gián đoạn lần lượt Trùng Mạch, đồng thời hàng đêm xem muốn "Hỗn Độn Thần Ma Quan Tướng Pháp", tôi luyện Thần Hồn.

Mà về phần khoảng cách thời gian, tức thì là theo chân Yêu Yêu thỉnh giáo Nguyên Văn, đồng thời đã ở khổ luyện lấy "Long Bộ" cùng "Long Bi Thủ" .

Đối mặt với như thế phong phú cùng cường độ cao luyện tập, mặc dù là Chu Nguyên, tại mỗi ngày chấm dứt lúc đều là toàn thân đau nhức, tinh thần càng là mỗi mệt không chịu nổi, nhưng cũng may đúng rồi, lúc mỗi một đêm tu luyện "Hỗn Độn Thần Ma Quan Tướng Pháp" về sau, ngày thứ hai Chu Nguyên lại là vui vẻ, tinh lực dồi dào.

Mà lúc này, Chu Nguyên phương hướng mới cảm giác được, cái này "Hỗn Độn Thần Ma Quan Tướng Pháp" làm cho mang tới tốt lắm chỗ.

Mà cường độ cao tu luyện tuy rằng gian khổ, nhưng lúc kiên trì sau khi xuống tới, cái kia làm cho kết xuất trở lại trái cây, đồng dạng cũng là làm cho Chu Nguyên hân hoan nhảy nhót, bởi vì, ở đằng kia kỳ thi cuối năm còn có cuối cùng hai ngày thời gian lúc, hẳn rút cuộc đã thông Đệ Nhị mạch. . .

...

Hoa uyển bên trong.

Chu Nguyên bộ pháp vận chuyển, thân hình có một tia Phiêu Miểu chi ý, nhìn như không đếm xỉa tới, nhưng mà tốc độ nhưng là cực nhanh, mấy bước phía dưới, đã xuất hiện ở hơn mười trượng bên ngoài.

Cùng lúc đó, hắc quyền chưởng biến ảo, mỗi một lần ra quyền, đều là chậm chạp mà trầm trọng, nhưng trong khi quyền hạ thấp thời gian, lại mơ hồ có Phá Phong âm thanh vang lên, hiển nhiên là ẩn chứa cực kỳ mạnh mẽ lực đạo.

Điều này hiển nhiên chính là Long Bộ cùng Long Bi Thủ.

Long Bộ phiêu miểu, Long Bi Thủ trầm trọng, chân nhanh tay chậm, cả hai phối hợp lại, ngược lại là có chút không tầm thường.

Đông!

Chu Nguyên cái kia lóe ra nhàn nhạt sáng bóng năm đấm, chọt lần nữa vỗ vào trong nội viện một tòa núi sơn lên, lập tức hòn non bộ chấn động, chỉ thấy được từng đạo vết rạn lan tràn ra, cuối cùng oanh một tiếng, hòn non bộ trực tiếp sụp đổ sụp đổ xuống.

Hây dơ.

Chu Nguyên thật sâu nhổ ra một đoàn bạch khí, hắc nhìn qua đầy đất Toái Thạch, trong mắt lại lộ vẻ vẻ hài lòng.

"Long Bi Thủ có tam trọng, một là Toái Sơn, hai là Liệt Địa, ba là Phá Thiên, dưới mắt dựa vào ta đây Nhị Mạch thực lực, vền vền chỉ có thể thi triển ra Toái Sơn." Chu Nguyên tự nói.

Trải qua hơn nửa tháng khổ tu, hắc đối với cái này Long Bi Thủ cũng là càng thêm rất hiểu rõ, này thuật có tam trọng, đương nhiên, cảnh giới này

tên là Chu Nguyên chính mình lấy, hoàn toàn là dọa người tác dụng, dù sao lấy hãn cái này Nhị Mạch thực lực, coi như là đem cái này Long Bi Thủ tu luyện tới cực hạn, cũng không thể đem một ngọn núi đánh nát.

Dù sao bất luận cao hơn sâu Nguyên thuật, đều cần hùng hồn nguyên khí chống đỡ mới có thể phát huy ra uy lực, mà hãn từ người nguyên khí, hay vẫn là quá mỏng manh một ít.

Còn nếu là bản thân có thể đạt tới Thiên Quan cảnh cảnh giới, nguyên khí hùng hồn, nói ra khí đều có thể vỡ vụn núi cao.

Bất quá dù vậy, Chu Nguyên đối với Long Bi Thủ uy lực đã rất hài lòng, dù sao hãn hiện tại nơi này cấp độ phải đối mặt những đối thủ kia, cũng không phải là mạnh đến nỗi không thể tưởng tượng nổi.

"Kỳ thi cuối năm nhanh đến rồi, lần này phải tiến vào mười thứ hạng đầu, tiến vào Giáp Viện, bằng không thì chỉ dựa vào Ấu Vi một người, sợ là khó có thể ngăn được Tề Nhạc." Chu Nguyên ánh mắt lập loè, Tề Vương Phủ ngấp nghé Đại Chu Phủ chủ vị trí, mà Tề Nhạc chính là bọn họ lúc này đây lực lượng chỗ.

Đại Chu Phủ chủ vị trí quá trọng yếu, một khi rơi xuống Tề Vương Phủ trong tay, chắc hãn cái kia Tề vương tất nhiên sẽ có chỗ tẩy trừ, âm thầm đem cái này Đại Chu Phủ biến thành Đại Tề phủ.

Cái kia đối với bọn hãn hoàng thất sẽ có chí mạng giống như đả kích, Chu Nguyên tuyệt sẽ không lại để cho kia thực hiện được, cho nên, cuối năm phủ thử, hãn vô luận như thế nào, hãn đều phải đem phủ thử đệ nhất ở lại Giáp Viện.

Chu Nguyên hít một hơi, ánh mắt dần dần trở nên lạnh lẽo ác liệt, đương nhiên, ở trước đó, hãn hay là trước được cam đoan thông qua kế tiếp kỳ thi cuối năm, thuận lợi tiến vào Giáp Viện.

...

Lúc kỳ thi cuối năm tiến đến một ngày này, tự ngân bạch sắc tự chân trời bay lên lúc, Đại Chu Phủ bầu không khí liền lộ ra cực kỳ sôi trào cùng náo nhiệt.

Phàm là tiến vào Đại Chu Phủ tân sinh, đang tu luyện một năm sau, đều tiến hành kỳ thi cuối năm, sau đó dựa theo thành tích, lựa chọn phủ viện, tiếp tục tăng sâu lần tu hành.

Cho nên, kỳ thi cuối năm tại đây Đại Chu Phủ tầm quan trọng, không thể nghi ngờ.

Lúc Chu Nguyên đi vào kỳ thi cuối năm Diễn Võ Trường lúc, nơi đây sớm đã là người âm thanh huyên náo, nhiều người bao nhiêu năm thiếu nữ vây quanh, cùng nhau nói chuyện, mỗi cái đều là thần sắc khẩn trương mà hưng phấn.

Ở đằng kia rất nhiều người đội ở bên trong, Chu Nguyên nhìn thấy Tô Ấu Vi, nàng không thể nghi ngờ là chỗ đó hạch tâm, lộ ra có chút sao quanh trăng sáng, dù sao người sau không chỉ có người rất xinh đẹp, hơn nữa thiên phú cũng là kinh người, hơn nữa tính tình kiên cường, cho nên Tô Ấu Vi không thể nghi ngờ là lần này người mới bên trong được chú ý nhất đấy.

Chu Nguyên nhìn qua một màn này, cũng đúng khẽ cười cười, hẳn vẫn còn nhớ rõ, một năm lúc trước mới quen Tô Ấu Vi thời điểm, khi đó nàng, còn chỉ là một cái vô cùng bần tiểu nha đầu, nhưng mà hôm nay, nhưng là giống như lột xác, không chỉ có kiều diễm động lòng người, hơn nữa tản ra tự tin sáng bóng, làm cho nhiều người bao nhiêu năm chịu hâm mộ.

Đây hết thảy cải biến, kỳ thật đều là dựa vào nàng bản thân, mà Chu Nguyên, chẳng qua là cho nàng chỉ một con đường mà thôi.

Trong đám người, đang mỉm cười cùng mọi người nói chuyện Tô Ấu Vi làm như có chỗ phát hiện, nâng lên khuôn mặt, ánh mắt cùng Chu Nguyên va chạm nhau cùng một chỗ, lập tức khóe môi đáng tươi cười chính là triệt để tỏa ra, trong chốc lát sáng rọi, làm cho chung quanh thiếu niên đều là ánh mắt sáng ngời.

Bất quá còn không đợi bọn hắn càng thêm ân cần, Tô Ấu Vi đã là lễ phép hướng của bọn hắn cười cười, rời khỏi đám người, bàn tay nhỏ bé lưng đeo sau lưng, hai con ngươi giống như là loan nguyệt, khóe môi chứa đựng vui vẻ, chậm rì rì hướng đi Chu Nguyên.

"Mở Tứ Mạch rồi hả?" Chu Nguyên nhìn chăm chăm vào Tô Ấu Vi, có thể mơ hồ cảm giác được nàng quanh thân nguyên khí dao động dường như trở nên mạnh mẽ, lúc này khẽ động trong lòng, nói.

"Đã sớm mở á..., bất quá người những ngày này cũng không có trở lại Đại Chu Phủ, cho nên không biết mà thôi." Tô Ấu Vi đôi mắt sáng chớp chớp, ngữ khí giống như là có chút trầm lặng nói.

Nhìn đến ánh mắt của nàng, Chu Nguyên không khỏi lúng túng cười cười, nói: "Ta cũng là tại khổ tu đây."

"Như thế nào đây? Có nắm chắc không?" Tô Ấu Vi trong mắt sáng có chút vẻ lo lắng, nàng cũng không biết Chu Nguyên đã Khai Mạch sự tình, cho nên còn chỉ lúc Chu Nguyên chỉ có thể mượn nhờ Nguyên Văn.

Chu Nguyên gật đầu cười, nói: "Yên tâm đi, cái này mười thứ hạng đầu ta thế nhưng là tiến định rồi."

Nhìn đến tự tin của hắn đáng tươi cười, Tô Ấu Vi cũng là yên tâm một ít, trán hơi khẽ nhăn.

Tại Chu Nguyên cùng Tô Ấu Vi nói giỡn lúc giữa, ở đằng kia cách đó không xa trên bậc thang, cũng có được mấy tia ánh mắt, mang theo không

có hảo ý nhìn bọn hăn chăm chăm.

"Xem ra chúng ta vị này hoàng tử thật đúng là dám tham gia kỳ thi cuối năm a." Tề Nhạc cười híp mắt nói, chẳng qua là nụ cười kia ở bên trong, đơn giản lấy một ít giọng mỉa mai.

"Cho rằng học chút Nguyên Văn, liền cuồng vọng tự đại, cũng là không biết tự lượng sức mình." Tại Tề Nhạc bên cạnh, đúng vị kia tên là Liễu Khê thiếu nữ, nàng bộ dáng xinh đẹp, cặp môi đỏ mọng ít ỏi, lúc này đang khinh thường nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, ánh mắt của nàng thỉnh thoảng xẹt qua Chu Nguyên bên cạnh Tô Ấu Vi, trong con ngươi xẹt qua thần sắc ghen ghét .

Trước kia tại đây Đại Chu Phủ, nàng Liễu Khê mới phải được chú ý nhất Minh Châu, nhưng mà hết thảy này lúc Tô Ấu Vi sau khi xuất hiện, lại thay đổi bộ dáng, Tô Ấu Vi không chỉ có tài sinh bên trong danh khí cực cao, thậm chí ngay cả tất cả viện thiếu niên, đều là thỉnh thoảng đang nói lên nàng, cái loại người này khí hiển nhiên không phải bình thường.

Điều này làm cho được Liễu Khê cực kỳ tức giận, Tô Ấu Vi tại nàng xem trở lại bất quá là một cái dân đen mà thôi, thân phận cùng cao quý chính là nàng thiên soa địa viễn (*trời đất cách biệt), nhưng là đạt được vượt qua nàng chú ý, thật sự là làm cho người ta phẫn nộ.

Lâm Phong cũng là đứng ở Tề Nhạc bên cạnh, hăn mặt không biểu tình nhìn qua Chu Nguyên cùng Tô Ấu Vi đàm tiếu, trong mắt xẹt qua màu sắc trang nhã.

Tề Nhạc nhìn đến Lâm Phong ánh mắt, không khỏi cười vỗ vỗ bờ vai của hăn, nói: "Không cần lo lắng, hôm nay hết thảy đều sắp xếp xong xuôi, mỗi một cuộc, ta đều là chúng ta vị này hoàng tử an bài tốt nhất đối thủ."

Hăn giống như cười mà không phải cười nhìn chăm chăm vào nơi xa Chu Nguyên, nói: "Nếu như hăn dám đến, cái kia ta hôm nay muốn lại để

cho hấn mất mặt ném đến về sau lại không dám tới Đại Chu Phủ."

Nghe được chuyện đó, Lâm Phong cùng Liễu Khê liếc nhau, cũng đều là cười ra tiếng, xem ra hôm nay kỳ thi cuối năm, có trò hay có thể nhìn.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 23: Vừa Lộ Ra Cao Chót Vót

Keng! Keng!

trên Diễn Võ Trường, theo càng ngày càng nhiều tân sinh hội tụ mà đến, cái kia trên đài cao có thanh âm vang dội truyền ra, tất cả mọi người là ngẩng đầu, chính là nhìn thấy một vị giám thị giáo sư dựng ở phía trên.

"Lần này đại khảo, lấy rút thăm phán đối thủ, tất cả mọi người tiến lên rút số, giống nhau số người làm đối thủ." Tên kia giám thị giáo sư thanh âm hùng hồn vang lên, truyền khắp Diễn Võ Trường.

Theo giám thị lời của lão sư rơi, rất nhiều tân sinh đều là tiến lên rút số, tình cảnh càng sôi trào.

Ở đằng kia Diễn Võ Trường phía Tây xem võ trên đài, Đại Chu phủ cao tầng cũng là tụ tập ở nơi này, ở đằng kia ở giữa nhất trên ghế ngồi, đúng là Đại Chu phủ Phủ chủ, Sở Thiên Dương.

Mà tại bên cạnh người trên ghế ngồi, tức thì là một gã áo bào tím trung niên nam tử, nam tử khuôn mặt gầy, hai mắt hãm sâu, nhìn qua có chút lạnh lùng nghiêm nghị, hắn dựa vào chỗ ngồi, bưng chén trà, thần thái hờ hững.

Người này, đúng là Đại Chu phủ Phó Phủ Chủ, Từ Hồng, cũng là ất viện viện trưởng.

"Sở phủ chủ, lúc này đây các người giáp viện, chỉ sợ chỉ có thể theo mười tên sau đó đi chọn người." Từ Hồng nhìn chăm chú lên Diễn Võ Trường ở bên trong, cười nhạt nói.

Sở Thiên Dương mặt không biểu tình, hăn tự nhiên là biết rõ, lần này người mới trong những cái kia biểu hiện ưu dị người, phần lớn mấy đều bị Tề Nhạc làm cho lôi kéo, mà bọn hăn tại thông qua đại khảo về sau, không thể nghi ngờ cũng đều gặp tiến vào trong Ất Viện.

"Từ Phó Phủ Chủ, đặc ý quên hình có thể không phải là cái gì chuyện tốt." Sở Thiên Dương lạnh giọng nói.

Đối mặt với Sở Thiên Dương ẩn chứa tức giận mà nói, Từ Hồng không thêm để ý chút nào, khéo miệng ngược lại là nứt ra ra một vòng mĩa mai đáng tươi cười, hăn ất viện đã hai năm Phủ thí đệ nhất, năm nay nếu là lại lấy được thứ nhất, liền có thể dựa theo quy tắc cạnh tranh Phủ chủ vị trí.

Đến lúc đó, cái này Đại Chu phủ Phủ chủ, chính là hăn Từ Hồng rồi.

Chung quanh mặt khác viện trưởng, nhìn thấy hai người đối chọi gay gắt, cũng là chỉ có thể bảo trì trầm mặc, bởi vì bọn họ đều rất rõ ràng, Sở Thiên Dương cùng Từ Hồng Phủ chủ chi tranh, sau lưng thì là Đại Chu hoàng thất cùng Tề vương phủ tranh đấu.

Sở Thiên Dương trong lòng đối với cái này Từ Hồng tức giận dị thường, nhưng cũng không thể tránh được, bởi vì Tề Nhạc lôi kéo người khai ra điều kiện, rất nhiều liền hăn đều mở không đi ra.

"Dưới mắt liền hy vọng Tô Ấu Vi có thể biểu hiện không tệ, thiên phú của nàng vô cùng tốt, nếu là vào giáp viện, hảo sinh bồi dưỡng, cuối năm Phủ thí có lẽ có thể cùng Tề Nhạc tranh một chuyến."

Sở Thiên Dương trong lòng than nhẹ một tiếng, chợt ánh mắt giật giật, chợt chuyển hướng về phía Chu Nguyên chỗ phương hướng, trong mắt có một chút vẻ sầu lo, tuy nói hăn đã biết rõ Chu Nguyên có thể khai mạch, nhưng đến nay mới vừa vận một tháng, coi như là Chu Nguyên thiên phú không thua kém Tô Ấu Vi, chỉ sợ cũng liền mới vừa vận mở nhất mạch.

Thực lực này, chớ nói mười thứ hạng đầu rồi, chỉ sợ hôm nay căn bản là không thắng được mấy trận.

Mà Chu Nguyên là Đại Chu điện hạ, có cái thân phận này quàng sáng, dù sao vẫn là gặp gây chú ý ánh mắt của người ngoài, vì vậy nếu là thua quá khó nhìn, vẫn sẽ có tổn hại Đại Chu hoàng thất thanh danh.

"Hy vọng điện hạ có thể nhiều kiên trì mấy trận đi." Sở Thiên Dương lắc đầu, trong lòng tự nói.

Mà lúc này, ở đằng kia Diễn Võ Trường ở bên trong, Chu Nguyên cùng Tô Ấu Vi cũng đều là rút số, Chu Nguyên số mười tám, mà Tô Ấu Vi số bốn mươi bảy .

Hoàn hảo chúng ta không có rút thăm được giống nhau số." Chu Nguyên thấy thế, không khỏi cười cười.

Tô Ấu Vi khẽ cười một tiếng, chợt nghiêm trang mà nói: "Nếu là người gặp ta, ta cũng sẽ không hạ thủ lưu tình."

Chu Nguyên đối với cái này chỉ có thể liếc mắt.

Khi bọn hắn cười đùa lúc giữa, cái kia từng tòa Diễn Vũ Đài lên, đã là có thêm giám sát gắt hái, sau đó từng đạo hét to thanh âm, liên tiếp vang vọng dựng lên.

"Số một Tần Nhai, Lưu Ảnh!"

"Số hai Trình Vũ, Triệu Thanh Sam!"

". . ."

Theo từng đạo kiện tráng thân ảnh lướt lên cái kia từng tòa diễn võ đài, rất nhanh toàn bộ Diễn Võ Trường đều là sôi trào lên, diễn võ chung quanh

đài vây đầy thiếu niên thiếu nữ, các loại cổ gắng lên hô quát âm thanh vang dội đến.

Chu Nguyên cùng Tô Ấu Vi ngược lại là không có đi tham gia náo nhiệt, chỉ là đứng xa xa nhìn.

Theo thời gian trôi qua, những cái kia diễn võ trên đài rất nhanh cũng là có kết quả, vì vậy người thắng hoan hô, kẻ bại ảm đạm.

Bất quá đại khảo sẽ không bởi vì ai thất bại tụt đình chỉ, vì vậy từng tràng chiến đấu kịch liệt, như trước ở đẳng kia trên Diễn Võ Đài không ngừng trình diễn, mà rất nhanh đấy, sắp xếp số cũng đến phiên Chu Nguyên.

"Thứ mười tám số, Chu Nguyên, Bùi Vân!"

Theo đạo này uống tiếng vang lên, Diễn Võ Trường ở bên trong, lập tức nhiều rất nhiều thiếu nữ trong lòng khê động, đem lực chú ý theo khắp nơi ném, bởi vì Chu Nguyên thân phận, tại trong Đại Chu phủ người người đều biết.

Mà càng làm cho được bọn hấn kinh ngạc là Chu Nguyên lần này đối thủ, Bùi Vân.

Cái này một vị, lúc này lần người mới ở bên trong, coi như là danh khí không nhỏ, hôm nay đã là mở Tam Mạch, hơn nữa còn là Tam Mạch trong người nổi bật.

"Chu Nguyên điện hạ trận đầu liền gặp Bùi Vân?!"

"Đây cũng quá xui xẻo, cái kia Bùi Vân thế nhưng là Tam Mạch trong người nổi bật. . ."

"Chu Nguyên điện hạ tuy rằng tinh thông nguyên văn, nhưng đều muốn thắng được Tam Mạch người, sợ vẫn còn có chút rất không có khả năng."

Chẳng lẽ Chu Nguyên điện hạ trận đầu này sẽ bị đào thải?"

". . ."

Từng đạo tiếng bàn luận xôn xao, từ Diễn Võ Trường trong truyền ra, Chu Nguyên tại trong Đại Chu phủ thanh danh cũng không tệ lắm, vì vậy rất nhiều người đều là chịu cảm thấy tiếc hận.

"Dĩ nhiên là Bùi Vân?" Tô Ấu Vi khuôn mặt cũng là có chút ít không dễ coi, cái này Bùi Vân nàng tự nhiên là nghe qua, biết được kỳ thật thực lực rất mạnh.

Chu Nguyên hai mắt híp lại, chợt nếu có điều cảm thấy nhìn về phía cách đó không xa đài cao, chỉ thấy được cái kia Tề Nhạc chính diện mang khác thường đáng tươi cười nhìn qua hắn, lúc này trong lòng khẽ nhúc nhích, lẩm bẩm: "Trận đầu liền gặp phải loại này đối thủ, cũng thật sự là quá khéo."

Ánh mắt của hắn chớp lên, trong này, chỉ sợ có cái này Tề Nhạc nhúng tay, bất quá gia hỏa này có thể làm được một bước này, đủ để nói rõ Tề vương phủ đối với Đại Chu phủ thâm thấu có chút nghiêm trọng.

"Vì gây phiền toái cho ta, vậy mà không tiếc bại lộ một ít Tề vương phủ ám tử. . ."

Chu Nguyên trong lòng ý niệm trong đầu hiện lên, sau đó hướng về phía trong con người tràn đầy lo lắng Tô Ấu Vi cười cười, nói: "Yên tâm, một cái Tam Mạch đều muốn ngăn ta, sợ còn là không quá đủ."

"Ta đi trước."

Dứt lời, Chu Nguyên đối với Tô Ấu Vi khoát tay áo, chính là bước nhanh đối với này tòa diễn võ đài mà đi.

Trên đài cao, Tề Nhạc nhìn thấy một màn này, không khỏi đối với bên cạnh Lâm Phong cùng Liễu Khê cười cười, nói: "Trò hay mở màn, hy vọng chúng ta vị này điện hạ, có thể nhiều kiên trì một cái, để cho chúng ta xem cái đã ghiền."

Lâm Phong cùng Liễu Khê nghe vậy, cũng đều là trong mắt lướt qua nhìn có chút hả hê, cười tủm tỉm nhìn về phía này tòa diễn võ đài.

Ở đằng kia phía Tây xem trên võ đài, Sở Thiên Dương cũng là phát giác được một màn này, lúc này nhú mày, trong lòng bất đắc dĩ thở dài một tiếng, Chu Nguyên trận đầu liền gặp phải loại này đối thủ, sợ là rất khó thủ thắng.

Ở đằng kia rất nhiều tiếc hận trong ánh mắt, Chu Nguyên ngược lại là thần sắc bình tĩnh lên diễn võ đài, ngẩng đầu nhìn hướng phía trước, chỉ thấy được chỗ đó một gã áo lam thiếu niên ngang nhiên đứng thẳng, ánh mắt trêu tức nhìn qua hắn.

"Thật sự là không nghĩ tới, trận đầu này liền gặp điện hạ, đợi tí nữa nếu là ra tay nặng, mong rằng điện hạ chớ trách." Bùi Vân ánh mắt quái dị cười nói.

"Tề Nhạc an bài cho người hay sao?" Chu Nguyên thản nhiên nói.

Bùi Vân ánh mắt ngưng tụ, cười nói: "Ta cũng không biết điện hạ đang nói cái gì."

Chu Nguyên sửa sang lại một cái ống tay áo, nói: "Tùy ý làm chim đầu đàn, chỉ sợ không có gì hay kết cục."

Bùi Vân có chút tức giận lên, lạnh giọng nói: "Điện hạ còn là quân tốt chính người đi, hôm nay không muốn đem mặt mũi mất hết mới phải."

Khi bọn hắn đang khi nói chuyện, đã là có thêm trọng tài một tiếng quát chói tai: "Bắt đầu!"

Bùi Vân ánh mắt tràn đầy hàn ý, cho nên khi trọng tài tiếng quát vừa dứt lúc, thân hình của hắn chính là giống như là báo đi săn nhanh bắn mà ra, năm ngón tay nắm chặt, một quyền liền là đối với Chu Nguyên trùng trùng điệp điệp ầm.

Một quyền này của hắn, không có chút lưu thủ, mở Tam Mạch lực lượng đều bắt đầu khởi động, năm đấm mặt ngoài có nguyên khí quán quanh, một quyền lực lượng, đúng là đã dẫn phát gió rít thanh âm.

Điều này hiển nhiên là cực kỳ lăng lệ ác liệt bá đạo một quyền, coi như là mở Tam Mạch người, cũng không dám khinh thường.

Diễn võ đài mọi người chung quanh, đều là không đành lòng lắc đầu, chỉ sợ một quyền này xuống dưới, Chu Nguyên phải bị thua.

Ở đằng kia rất nhiều ánh mắt nhìn chăm chú, lăng lệ ác liệt quyền phong đập vào mặt, Chu Nguyên nhìn qua Bùi Vân cái kia lộ ra có chút dữ tợn khuôn mặt, bỗng nhiên xòe bàn tay ra, đối với một quyền kia chớp tới.

"Muốn chết!" Bùi Vân thấy thế, lập tức giận quá mà cười, Chu Nguyên bây giờ chứ không phải là dọa sợ choáng váng, một quyền này của hắn, liền coi như là nham thạch cũng phải bị nổ nát, mà Chu Nguyên bây giờ, dám lấy tay không đón đỡ hắn cái này hung hãn một quyền? Cũng không sợ cánh tay bị bẻ gãy?

Phanh!

Tại Bùi Vân dữ tợn trong ánh mắt, cái kia ẩn chứa lăng lệ ác liệt quyền phong một quyền, trùng trùng điệp điệp cùng Chu Nguyên bàn tay đung vào nhau, mà khoe miệng của hắn cũng là có tươi cười đắc ý nổi lên.

Bất quá, khoe miệng của hắn đáng tươi cười, tại dưới một cái chớp mắt nhưng là đột nhiên động lại xuống.

Bởi vì hắn nhìn thấy, Chu Nguyên cái kia vươn ra bàn tay, không chút sút mẻ, cái kia cuồng bạo lực lượng gào thét mà ra, nhưng là giống như vọt vào một cái trong hắc động, chút nào không phản ứng chút nào.

"Làm sao có thể? !" Bùi Vân trong lòng hoảng sợ lên tiếng, sắc mặt kịch biến, cảm giác được không ổn.

Chu Nguyên nhìn qua sắc mặt đại biến Bùi Vân, khoe miệng cũng là nhắc lên một vòng cười lạnh, hắn hôm nay đã thông Nhị Mạch, thân thể tổ chất trên phạm vi lớn tăng cường, coi như là Tam Mạch người cũng không sánh bằng hắn.

Hắn cầm chặt Bùi Vân năm nắm bàn tay chậm rãi dùng sức, giống như ứng trảo bình thường cứng rắn, càng lực lượng cường đại, làm cho Bùi Vân cảm giác năm nắm đều muốn bị bóp nát.

"Mở Tam Mạch!"

Bùi Vân sắc mặt hoảng sợ, mãnh liệt cắn răng một cái, gầm nhẹ lên tiếng.

Trong cơ thể hắn Tam Mạch đột nhiên chấn động, hấp thụ lấy trong Thiên Địa nguyên khí, lập tức một cỗ mạnh mẽ lực lượng từ trong cơ thể hắn bạo phát đi ra.

Bất quá, ngay tại hắn vừa muốn tránh thoát Chu Nguyên trói buộc lúc, Chu Nguyên cũng là đột nhiên ra tay, không phải, hắn là ra chân, chỉ thấy

được kia chân gió lộng lệ ác liệt, trên mặt bàn chân có nhè nhẹ nguyên khí quần quanh, nhanh như bôn lôi giống như bỏ rơi Bùi Vân trên lồng ngực.

"Cút đi!"

Phanh!

Một đạo thanh âm trầm thấp vang lên, Bùi Vân lập tức cảm giác được một cỗ không cách nào hình dung man lực vọt tới, cỗ lực lượng kia, coi như là hấn thúc giục Tam Mạch hấp thụ nguyên khí, đều thì không cách nào chống lại.

Vì vậy, thân thể của hắn trực tiếp là vào lúc này chật vật ngược lại bay ra diễn võ đài, trùng trùng điệp điệp té ngã trên đất, một ngụm máu tươi liền phun tới.

Diễn võ chung quanh đài thanh âm, trực tiếp là tại thời khắc này yên tĩnh lại, tất cả mọi người là trợn mắt há hốc mồm nhìn qua một màn này.

Chu Nguyên cùng Bùi Vân giao thủ quá nhanh, bọn hắn lúc trước còn chỉ nhìn thấy Bùi Vân đối với Chu Nguyên vọt lên đi, còn không đợi bọn hắn có chỗ phản ứng, sau một khắc, khí thế hung hăng lao ra Bùi Vân, liền trực tiếp bị Chu Nguyên một cước đạp rơi xuống diễn võ đài. . .

Một cước này, nhiều lắm lực lượng đáng sợ? !

Toàn bộ diễn võ chung quanh đài, tất cả mọi người nhìn về phía Chu Nguyên ánh mắt đều là như là gặp quỷ rồi bình thường, bởi vì bọn họ rất rõ ràng, lúc này đây, Chu Nguyên cũng không có thúc giục bất luận cái gì nguyên văn lực lượng.

Vì vậy, một cước kia, hoàn toàn là Chu Nguyên lực lượng của thân thể.

Nhưng này loại thân thể tổ chất, coi như là mở Tam Mạch người cũng không sánh bằng đi? !

Bọn hăn vị này nghe nói không cách nào khai mạch điện hạ, lúc nào mạnh mẽ đến loại trình độ này?

Tô Ấu Vi cũng là bàn tay như ngọc trắng che cặp môi đỏ mọng, trên mặt đẹp tràn đầy khó có thể tin, nàng lúc trước một mực không rõ vì sao Chu Nguyên sẽ tin tâm mười phần, như thế mà tới được dưới mắt, nàng mới hiểu được. . . Nguyên lai, Chu Nguyên một mực là ở giấu dốt!

Cái kia trên đài cao, nguyên bản chờ xem một trận trò hay Tề Nhạc, Lâm Phong, Liễu Khê ba người trên mặt đáng tươi cười cũng là vào lúc này ngừng kết xuống, tiến tới sắc mặt đều là một mảnh xanh mét.

Như vậy biến hóa, thật sự là lớn lớn ngoài dự liệu của bọn hăn.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Hiễn Uy

"Làm sao có thể? !"

Lâm Phong cùng Liễu Khê trên khuôn mặt tràn đầy thần sắc, bọn hắn gắt gao nhìn chăm chăm vào cách đó không xa này tòa trên Diễn Võ Đài thon dài thân ảnh, khiếp sợ mà nói: "Hắn vậy mà một cước đem mở Tam Mạch Bùi Vân đá ra đài? !"

Tề Nhạc khuôn mặt cũng là vào lúc này run rẩy, ánh mắt che lấp, điềm nhiên nói: "Xem ra chúng ta đều bị Chu Nguyên lừa bỡn, hắn lúc trước một cước kia, vận dụng nguyên khí, hắn đã khai mạch rồi!"

Lâm Phong cùng Liễu Khê đồng tử cũng là co rụt lại, Chu Nguyên bát mạch không hiện sự tình bọn họ cũng đều biết, có thể như thế nào dưới mắt đột nhiên liền khai mạch rồi hả?

Cái này Chu Nguyên, giấu thật tốt sâu!

Tề Nhạc hít sâu một hơi, âm trầm nói: "Hắn hẳn là gần nhất thời gian mới khai mạch đấy, khai mạch trình độ sẽ không quá cao, lúc trước Bùi Vân là chịu thiệt tại xử lý không kịp đề phòng, liền Nguyên Thuật cũng không dùng đến, mới bị bại nhanh như vậy."

"Nếu là có làm cho chuẩn bị lời nói, Chu Nguyên không hẳn như vậy có thể thắng."

Nghe được phân tích của hắn, Lâm Phong cùng Liễu Khê cũng là tỉnh táo lại, đều là gật gật đầu, Chu Nguyên cố ý ẩn giấu thực lực, làm là đối thủ

thư giãn, sau đó hẳn thi triển lôi đình thủ đoạn thủ thắng.

"Thật đúng là có tâm kế." Liễu Khê cười lạnh nói: "Bất quá loại thủ đoạn này chỉ có thể dùng một lần, trận tiếp theo, nhìn hẳn còn có thể như thế nào!"

Lâm Phong cũng là chậm rãi gật đầu, hẳn lúc đầu vốn cũng là tính toán đợi lấy Chu Nguyên tại Tô Ấu Vi trước mặt xấu mặt mất hết mặt mũi, không nghĩ tới Chu Nguyên rồi lại đã tới như vậy một tay, thật sự là làm cho hẳn có chút tức giận.

Tề Nhạc âm trầm nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên thân ảnh, ánh mắt lập loè, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Cùng lúc đó, ở đằng kia xem trên võ đài, Sở Thiên Dương cũng là trên mặt kinh hãi nhìn qua một màn này, ánh mắt kinh nghi bất định: "Chu Nguyên điện hạ lực lượng làm sao sẽ mạnh như thế?"

Hẳn thế nhưng là rất rõ ràng đấy, Chu Nguyên là một tháng trước mới có thể khai mạch tu hành, mà lúc trước hẳn một cước kia lực lượng, nhưng là so với bình thường Tam Mạch người còn mạnh hơn!

Hẳn nghĩ nửa ngày đều nghĩ mãi mà không rõ, chỉ có thể âm thầm lắc đầu, bất quá trong lòng ngược lại là thở dài một hơi, xem ra Chu Nguyên lần này tham gia đại khảo, cũng là có một ít lực lượng.

Khó trách một tháng trước hẳn nói thi vào giáp viện, nguyên lai là thật sự có cái này bốn sự.

Tại Sở Thiên Dương bên cạnh, cái kia Từ Hồng cũng là nhìn đến Chu Nguyên chiến thắng, lúc này nhíu mày một cái, nhưng nhập lại không nói gì thêm, Chu Nguyên lúc trước bày ra lực lượng tuy rằng làm cho người kinh ngạc, nhưng muốn đi vào mười thứ hạng đầu, nhưng là rất không có khả năng, vì vậy cũng không cần phải lo lắng.

Ở đằng kia khắp nơi kinh dị trong ánh mắt, Chu Nguyên đang nghe trọng tài phán quyết về sau, chính là ở đằng kia rất nhiều ánh mắt nhìn chăm chú trong nhảy xuống diễn võ đài, đi về hướng Tô Ấu Vi.

"Người giấu được thật là sâu!" Tô Ấu Vi nhìn Chu Nguyên, cái miệng nhỏ nhắn hơi vênh lên một cái, bởi vì liền nàng cũng không biết Chu Nguyên đã khai mạch sự tình, mất đi nàng lúc trước một mực chờ đợi lo lắng.

Chu Nguyên vội vàng nói: "Đây không phải một mực ở khổ tu, không kịp nói này."

Tô Ấu Vi hừ nhẹ một tiếng, tấm lấy khuôn mặt nhỏ nhắn nói: "Vậy người chi tiết nói, người bây giờ mở mấy mạch rồi hả?"

"Lưỡng Mạch." Chu Nguyên cười cười, cũng không có giấu giếm, dù sao sau ngày hôm nay, cái này gặp mọi người đều biết rồi.

Tô Ấu Vi chân mày cau lại, hoài nghi nhìn xem Chu Nguyên, nói: "Người vừa rồi một cước kia, cũng không phải là mở Lưỡng Mạch người có thể có."

Một cước kia liền Tam Mạch Bùi Vân đều trực tiếp đá xuống đài, hung hãn được rồi tinh rồi mù, hoàn toàn không giống như là Lưỡng Mạch có thể làm được đấy.

Chu Nguyên đối với cái này cũng chỉ có thể bất đắc dĩ cười, hãn cái này mở Lưỡng Mạch thân thể tổ chất, gần như có thể so sánh mở Tứ Mạch người, muốn đá bay Bùi Vân tự nhiên không khó, bất quá trong đó nguyên do, hãn tự nhiên không thể nói rõ ràng, miễn cho rước lấy khác thường chú ý.

Bất quá Tô Ấu Vi cũng không có ở phía trên này dây dưa, chỉ là đôi mắt chứa thích mà nói: "Người cái này mở Lưỡng Mạch, nếu là hơn nữa người

nguyên văn tạo nghệ, nói không chừng thật là có cơ hội xông vào mười thứ hạng đầu."

Chu Nguyên cười gật gật đầu.

Khi bọn hắn lúc nói chuyện, đại khảo như trước tại đầu vào đây tiến hành, các nơi trên Diễn Võ Đài kịch chiến không ngừng, cũng là dẫn tới chung quanh rất nhiều thiếu niên thiếu nữ phát ra cổ họng lên tiếng gọi ầm ĩ.

Mà rất nhanh đấy, cũng đến phiên Tô Ấu Vi.

Tô Ấu Vi đối thủ chỉ là một cái Nhị Mạch tân sinh, người sau nhìn đến gặp nàng, sắc mặt đều cũng có hơi trắng bệch, dù sao giữa song phương chênh lệch thật sự quá lớn.

Vì vậy, trận chiến đấu này không có bất kỳ lo lắng, vèn vẹn chỉ là mấy hiệp, Tô Ấu Vi đối thủ chính là triệt để bị thua, gọn gàng mà linh hoạt nhảy xuống diễn võ đài.

Như thế lại qua mấy vòng, rốt cuộc lại đến Chu Nguyên.

"Chu Nguyên, Thạch Vũ!"

Lúc } đạo này ướng tiếng vang lên lúc, Diễn Võ Trường ở bên trong, lập tức có rất nhiều ánh mắt phóng mà đến, lúc trước trận đầu lúc, chiến đấu chấm dứt được quá nhanh, rất nhiều người đều không rõ Chu Nguyên như thế nào thắng đấy, cho nên đối với lần chiến đấu này, đều là cực kỳ rất hiếu kỳ.

Ở đằng kia rất nhiều ánh mắt nhìn chăm chú ở bên trong, Chu Nguyên đi đến diễn võ đài, đối diện tên kia là Thạch Vũ thiếu niên, thân thể có chút cao cường tráng, nhưng lúc này lại tràn đầy cảnh giác cùng đề phòng nhìn

chăm chăm vào Chu Nguyên, hiển nhiên là hấp thụ một cái đặng trước người giáo huấn.

"Bắt đầu!"

Lúc trọng tài tiếng quát vừa rơi xuống, cái kia Thạch Vũ trực tiếp là trong nháy mắt đã có động tác: "Mở Tam Mạch!"

Thạch Vũ hét to bên trong, lập tức có thiên địa nguyên khí dũng mãnh vào trong cơ thể của hắn, áo bào cổ động, từng đạo mắt thường có thể thấy được ánh sáng chảy quần quanh tại kia thân thể mặt ngoài, rất có thanh thế.

Cảm thụ được trong cơ thể bắt đầu khởi động bạo tạc tính chất lực lượng, Thạch Vũ trong mắt kiên kị cũng là biến mất rất nhiều, hắn chăm chú nhìn chăm chăm Chu Nguyên, sau một khắc, chân hắn chưởng giảm mạnh, mãnh liệt mãnh liệt bắn mà ra.

Thân ảnh của hắn trực tiếp xuất hiện ở Chu Nguyên phía trước, năm ngón tay hơi cong, tựa như ửng trào, đầu ngón tay nguyên khí ánh sáng chảy bắt đầu khởi động, lăng lệ ác liệt chi khí đủ để đem nham thạch xé rách.

Thạch Vũ thể công cực kỳ mạnh mẽ, trong nháy mắt sẽ phải xé hướng Chu Nguyên cổ, mà đang ở sắp đánh trúng cái kia một cái chớp mắt, Chu Nguyên bộ pháp chợt nghiêng đạp mà ra, thân thể của hắn, phảng phất là mơ hồ một cái.

Quần quanh lấy nguyên khí ánh sáng chảy thủ trào, xé rách hạ xuống, nhưng làm cho Thạch Vũ đồng tử hơi co lại chính là, cái kia nguyên bản tất trúng công kích, đúng là giống như đã rơi vào không trung.

"Không tốt!" Tâm hắn đầu phát lạnh.

Bất quá còn không đợi hắc thu móng vuốt phòng ngự, người trước mắt hình ảnh lóe lên, Chu Nguyên chính là rất nhanh lẩn đến gần, cùng lúc đó, một cái thon dài bàn tay xuyên qua Thạch Vũ phòng ngự, bay bổng khắc ở kia trên lồng ngực, một chương kia nhìn như nhẹ nhàng chậm chạp, nhưng trong đó nhưng là ẩn chứa lực lượng kinh người.

Phanh!

Thạch Vũ chỉ tới kịp đem nguyên khí ánh sáng chảy vọt lên lồng ngực phòng ngự, lại sau đó, hắc chính là cảm thấy một cỗ mạnh mẽ lực lượng từ lồng ngực chỗ dâng lên tới.

Thạch Vũ thân thể trực tiếp là bị cỗ lực lượng kia chấn động ngược lại bay ra ngoài, chật vật rơi vào trên bàn.

Hắc chật vật ổn định thân hình, thân thể vội vàng cuộn cuộn, đều muốn tránh đi Chu Nguyên công kích đã chuẩn bị, bất quá, ngay tại thân hình hắc vừa ngừng cái kia một cái chớp mắt, hắc khoe mắt liếc qua nhưng là nghiêng mắt nhìn gặp một đạo thân ảnh như bóng với hình giống như cùng ở phía sau hắc, cái này sợ đến hắc vong hồn đều bốc lên.

Còn không đợi hắc có kia động tác của hắc, hắc cũng cảm giác được một bàn tay giữ tại hắc Thiên Linh Cái chỗ, cái kia lòng bàn tay trong lúc mơ hồ bắt đầu khởi động lực lượng, làm cho hắc thân thể trong nháy mắt ngưng kết, cũng không dám có bất luận cái gì động tác.

Bởi vì cỗ lực lượng kia một khi phụt lên mà ra, khả năng đầu hắc đều bị bóp nát.

"Ta nhận thua!" Thạch Vũ toàn thân toát mồ hôi lạnh, không chút lựa chọn hét lớn lên tiếng.

Nghe được hắc nhận thua, Chu Nguyên vừa rồi buông lỏng ra đặt ở kia Thiên Linh Cái bàn tay, sau đó ánh mắt nhìn quét ra, toàn bộ diễn võ chung

quanh đài, lại là một mảnh yên tĩnh.

Tất cả mọi người là há hốc miệng nhìn qua trên đài cái này gọn gàng mà linh hoạt kết cục.

"Tốt!"

Yên tĩnh giăng co trong nháy mắt, mãnh liệt có vô số âm thanh ửng hộ vang dội, bởi vì lúc trước Chu Nguyên bày ra lăng lệ ác liệt thủ đoạn cùng với gần như loại quỷ mị tốc độ, làm cho tất cả mọi người cảm thấy kinh diễm.

Đây là cái kia trong truyền thuyết không cách nào khai mạch tu hành điện hạ sao?

Cách đó không xa trên đài cao, Tề Nhạc, Liễu Khê, Lâm Phong ba người cũng là trầm mặc lại, bọn họ sắc mặt, âm tình bất định.

"Tốc độ thật nhanh!" Lâm Phong chậm rãi nói, trong mắt rút cuộc vào lúc này xuất hiện một vòng ngưng trọng.

Đang ở ngoài cuộc, bọn hắn tự nhiên có thể nhìn rõ ràng, lúc trước Thạch Vũ hoàn toàn là thua ở Chu Nguyên tốc độ phía dưới, bất luận hắn như thế nào tốc độ cao nhất trở ra, Chu Nguyên cũng như như giòi trong xương đi theo tại kia sau lưng.

Liễu Khê thì là khẽ cắn răng, tức giận mắng cái kia Thạch Vũ một câu: "Thật là một cái phế vật."

Tề Nhạc mặt không biểu tình, bàn tay hắn nhẹ nhàng vuốt ve lên lan can, thanh âm không có gì độ nóng mà nói: "Thân thể của hắn tố chất rất mạnh, quả thực có thể so sánh mở Tứ Mạch thân thể tố chất."

Hắn nhìn hướng Lâm Phong, ngữ khí trở nên lạnh lẽo rất nhiều: "Mở Tam Mạch người không phải là đối thủ của hắn, xem ra chỉ có thể dựa vào người rồi."

Lâm Phong trong mắt cũng là có hàn ý bắt đầu khởi động, hắn nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Yên tâm, hắn qua không được ta đây nhất tại, ta sẽ cho hắn biết, chính thức Tứ Mạch mạnh bao nhiêu!"

Xem trên võ đài, Sở Thiên Dương cũng là mặt lộ vẻ kinh hãi, thì thào tự nói: "Thân thể này tổ chất, có thể so với Tứ Mạch, nhưng nguyên khí ba động, cũng không có Tứ Mạch mạnh như vậy, kỳ quái. . ."

Chu Nguyên nhảy xuống diễn võ đài, hắn có thể cảm giác được chung quanh những cái kia ném đến ánh mắt, tựa hồ so với dĩ vãng nhiều đi một tí kính sợ, cái kia cũng không phải là bởi vì hắn thân phận, mà là bởi vì hắn bản thân làm cho bày ra thực lực.

Tại đây lấy tu hành là chủ lưu trong thế giới, không cách nào khai mạch tu hành, coi như là Chu Nguyên có được lấy điện hạ thân phận, như trước sẽ cho người đối với hắn có một loại đồng tình, thương cảm.

Chu Nguyên không thích loại ánh mắt này, vì vậy hắn mới có thể đối với tu luyện nguyên khí có rất lớn cố chấp.

Nhưng mà hôm nay, những cái kia đang nhìn hướng Chu Nguyên trong ánh mắt, không có...những thứ này tâm tình.

"Thật lợi hại." Tô Ấu Vi nhìn qua đi tới Chu Nguyên, trên mặt đẹp cũng đầy là sợ hãi thán phục, nàng chính là mở Tứ Mạch người, tự nhiên là nhìn ra được ở đẳng kia trên Diễn Võ Đài, Chu Nguyên thể công có bao nhiêu lăng lệ ác liệt, đặc biệt là tốc độ kia, liền nàng cũng không dám khinh thường.

Chu Nguyên cười cười, sau đó hắn quay đầu, ánh mắt nhìn hướng về phía cách đó không xa đài cao, chỗ đó Tề Nhạc cũng đứng lúc đem ánh mắt ném, hai người đối mặt, đều là có thể nhìn ra đối phương trong mắt bắt đầu khởi động hàn ý.

Tề Nhạc ánh mắt âm hàn nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, nhếch miệng cười cười, lộ ra trắng hếu hàm răng, sau đó hắn xòe bàn tay ra, đối với Chu Nguyên làm một cái xóa sạch cổ họng động tác, tràn đầy khiêu khích.

Chu Nguyên nhìn qua Tề Nhạc khiêu khích động tác, nở nụ cười một tiếng, sau đó nhẹ giọng tự nói.

"Thật sự là có thể nhảy đáp, xem ta cuối năm Phủ thí, đánh như thế nào chết người. . ."

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 25: Chiến Lâm Phong

Ở bên trong, Diễn Võ Trường nhân khí sôi trào, cái kia từng tòa trên Diễn Võ Đài kịch chiến, thỉnh thoảng đưa tới rất nhiều thiếu niên thiếu nữ tiếng hoan hô điếc tai nhức óc, bầu không khí lửa nóng.

Theo thời gian trôi qua, càng ngày càng nhiều tân sinh bị loại bỏ, bất quá còn lại đến đệ tử thì là càng ngày càng tinh nhuệ, cái kia làm cho bộc phát chiến đấu, tự nhiên cũng liền càng thêm phần kịch.

Tại kế tiếp trong thời gian, Chu Nguyên lại là trải qua hai đợt, bất quá kết quả đều là chút nào không có gì bất ngờ xảy ra, những cái kia mở Tam Mạch đối thủ, đều thua ở trong tay của hắn.

Vì vậy, hắn bài danh, cũng là vào trước hai mươi.

Trước Một tòa diễn võ đài, Chu Nguyên nhìn qua trên đài, chỗ đó hai đạo thân ảnh hăng hái giao thoa mà qua, nguyên khí ánh sáng chảy quần quanh tại trên người của bọn hắn, mỗi một lần quyền cước va chạm nhau, đều muốn sẽ làm cho không khí phát ra chói tai thanh âm.

Ở trên bục tự nhiên là Tô Ấu Vi, đối thủ của nàng đồng dạng là đã thông Tứ Mạch.

Chỉ cần thắng trận này, Tô Ấu Vi liền sẽ trực tiếp tiến vào mười thứ hạng đầu, có được lấy tiến vào giáp viện tư cách.

Tô Ấu Vi bóng hình xinh đẹp linh hoạt mà động, vẫn còn như trong gió tơ liễu, mà kia đối thủ nhưng là một vị cường tráng thiếu niên, thể công đại

khai đại hợp, cực kỳ ngang ngược, giống như hung viên.

Đối mặt với đối thủ hung hãn, Tô Ấu Vi cũng không có liều mạng, ngược lại là mượn nhờ đối phương quyền chưởng lực lượng, linh hoạt né tránh.

Như thế dây dưa sau nửa ngày, cái kia cường tráng thiếu niên hung ác thể công rốt cuộc có chỗ mềm nhũn, Tô Ấu Vi đôi mắt xinh đẹp lóe lên, thay đổi né tránh chiến lược, bóng hình xinh đẹp đột nhiên lấn đến gần đối phương.

Bất quá nhưng vào lúc này, cái kia cường tráng thiếu niên trong mắt tinh mang hiện lên, lúc đầu vốn cả chút mềm nhũn khí thể mãnh liệt tăng vọt, hét lớn một tiếng, thiết quyền quán quanh lấy dòng nguyên khí ánh sáng, mang theo lực lượng kinh người, mang theo rất nhỏ thanh âm bạo thanh âm, trực tiếp đối với Tô Ấu Vi trùng trùng điệp điệp ầm.

Lăng lệ ác liệt quyền phong đập vào mặt, làm cho Tô Ấu Vi tóc xanh phấp phới, nhưng mà nàng cái kia trong đôi mắt đẹp không hề kinh hoảng, song chỉ nhập cong lại, tựa như lợi kiếm, mãnh liệt đâm ra, trước cái kia cường tráng thiếu niên một bước, điểm vào người sau trên lồng ngực.

Quyền phong đột nhiên ngừng lại, cường tráng thiếu niên mắt phản nộ ngó, thân thể hơi hơi run rẩy, khuôn mặt đỏ lên, cắn răng nói: "Người vậy mà tu thành Phá Ngọc chỉ?"

Tô Ấu Vi nhẹ nhàng cười cười, vươn ngọc thủ nhẹ nhàng đẩy, lập tức cường tráng thiếu niên thân thể ầm ầm ngã xuống, mà lúc này mọi người vừa rồi nhìn thấy, Tô Ấu Vi cái kia ngón tay thon dài, đúng là hiện ra ngọc sắc thái, óng ánh sáng long lanh, nhưng lại tản ra một cỗ lăng lệ ác liệt hàn khí.

Chung quang diễn võ đài, cái kia vây xem rất nhiều thiếu niên thiếu nữ đều là bộc phát ra ầm ầm thanh âm.

"Đó là Phá Ngọc chỉ đi? Trung phẩm Nguyên Thuật, nghe nói này thuật không tốt tu luyện a, không nghĩ tới Tô Ấu Vi vậy mà tu luyện thành."

"Này thuật lấy điểm phá trước mặt, lực sát thương rất mạnh, vừa rồi Triệu Phong cường thế tiến công, nhưng là lọt kẽ hở, bị điểm chỉ một chút thất bại."

"Lợi hại a, không hổ là chúng ta Đại Chu phủ khai mạch nhanh nhất thiên tài."

". . ."

Rất nhiều thiếu niên cảm thán không thôi, nhìn về phía Tô Ấu Vi trong ánh mắt, càng là lửa nóng, trong đó còn có nồng đậm hâm mộ.

Ở đằng kia rất nhiều lửa nóng trong ánh mắt, Tô Ấu Vi rơi xuống diễn võ đài, trực tiếp đi về hướng Chu Nguyên, khéo cười tươi đẹp làm sao bộ dáng, nửa điểm không có vừa rồi cùng người giao thủ lúc sát phạt quyết đoán.

"Như thế nào đây?" Tô Ấu Vi nhẹ nhàng giơ giơ lên trắng như tuyết cái cằm, giống như tiểu hài tử tại khoe khoang kẹo bình thường.

"Rất lợi hại, cái kia Phá Ngọc chỉ uy lực, tương đối kinh người, coi như là mở Tứ Mạch thân thể cũng đỡ không nổi." Chu Nguyên tự đáy lòng tán thán nói, cái kia chỉ một cái uy lực, nếu như đã rơi vào trên người của hắn, hắn cũng hắn là không chịu đựng nổi.

Đạt được Chu Nguyên tán dương, Tô Ấu Vi hồng nhuận phơn phớt cái miệng nhỏ nhắn cũng hơi hơi vênh lên, vừa muốn nói chuyện, bỗng nhiên cách đó không xa trên Diễn Võ Đài có trọng tài tiếng quát vang lên.

"Chu Nguyên, Lâm Phong!"

Đạo này tiếng quát vừa ra, nguyên bản sôi trào Diễn Võ Trường đều là chịu yên tĩnh một cái, chợt tiếng ầm vang đột nhiên bạo phát đi ra, hầu như tất cả mọi người là đối với bên này diễn võ đài tuôn đi qua.

Chu Nguyên đi ngang qua lúc trước mấy trận thắng lợi về sau, không thể nghi ngờ là đã trở thành lần này đại khảo trong sáng nhất mắt hắc mã, như thế còn lần này, hẳn chỗ gặp phải đối thủ, dĩ nhiên là Lâm Phong!

Cái này Lâm Phong tại người mới trong danh khí cực cao, nghe nói chính là lần này đại khảo có hi vọng cướp lấy thứ nhất người.

Tại lần này tân sinh ở bên trong, Lâm Phong thực lực, không thể nghi ngờ là số một số hai.

Trận chiến đấu này, đến tốt cùng là Chu Nguyên nhất hắc đến cùng, vẫn bị Lâm Phong ngăn cản tại mười thứ hạng đầu bên ngoài? Tất cả mọi người đối với cái này rất ngạc nhiên.

Tô Ấu Vi khuôn mặt, đồng dạng là vào lúc này đại biến, nàng hiển nhiên cũng không nghĩ tới, Chu Nguyên vậy mà sẽ cùng Lâm Phong đụng cùng một chỗ, phải biết rằng coi như là nàng, gặp Lâm Phong, chỉ sợ đều được ác chiến, huống chi chỉ là mở Lưỡng Mạch Chu Nguyên?

Chu Nguyên hai mắt híp lại, hẳn ngừng đầu nhìn hướng cách đó không xa đài cao, chỗ đó Tề Nhạc đối diện lấy hẳn lộ ra dáng tươi cười, sau đó hẳn tự tay vỗ vỗ bên cạnh Lâm Phong bả vai.

Người sau cũng là nhìn về phía Chu Nguyên phương hướng, khuôn mặt không chút biểu tình, chỉ là cái kia mắt ở bên trong, có lãnh quang cùng khinh thường hiển hiện.

Lâm Phong cùng Tề Nhạc cười nói gì đó, sau đó liền mũi chân điểm một cái, thân hình lướt đi, dáng người kiện tráng đã rơi vào trên Diễn Võ Đài, tiêu sái tư thái, dẫn tới một mảnh âm thanh ủng hộ.

Liễu Khê nhìn qua một màn này, khóe miệng cũng là nhắc lên một vòng cười lạnh, nói: "Lần này ta xem hãn còn thể nào thắng!"

Tề Nhạc cũng là cười gật gật đầu, Lâm Phong thực lực, tại mở Tứ Mạch người trong đều coi như là đứng đầu, muốn đối phó một cái chu nguyên, có lẽ không tính rất khó khăn.

Tại xem trên võ đài, Sở Thiên Dương nhìn qua Chu Nguyên cùng Lâm Phong đụng vào nhau, lông mày cũng là hơi nhíu, chợt trong mắt lướt qua hàn mang, hãn tuyển đến một người thị vệ, thân nhiên nói: "Hôm nay sau đó, đem lần này đại khảo người chủ trì trực xuất Đại Chu phủ."

Lúc trước hãn nhìn thấy Chu Nguyên nhiều lần gặp lợi hại đối thủ liền có chút kỳ quái, hôm nay gặp lại liền Lâm Phong đều xuất hiện, cái nào vẫn không rõ trong này yêu thiêu thân, lúc này trong lòng cũng là dị thường phần nộ, những người này, dám đang tại hãn trước mặt nhắm vào Chu Nguyên.

Một bên Từ Hồng thấy thế, mặt không đổi sắc mà nói: "Phủ chủ cử động lần này không khỏi quá mức một ít đi?"

Sở Thiên Dương cười lạnh nói: "Các người làm cái gì bản thân rõ ràng, mặt khác, hiện tại ta là Phủ chủ, làm cái gì còn chưa tới phiên người đến dạy."

Từ Hồng trong mắt giận dữ, nhưng cuối cùng chỉ là hừ lạnh một tiếng, không có nói thêm cái gì, Tề Nhạc tuy rằng bại lộ một ít đầu nhập vào Tề vương phủ người, nhưng nhập lại không ảnh hưởng đại cục.

Ở đằng kia Diễn Võ Trường trong rất nhiều tiếc hận trong ánh mắt, Chu Nguyên cũng là leo lên này tòa diễn võ đài.

Lâm Phong đứng chấp tay, nhìn qua cao ngất anh tuấn, hãn nhìn qua Chu Nguyên, vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười mà nói: "Điện

hạ thật đúng là khiến người ngoài ý, lại có thể một đường xông đến nơi đây."

Chu Nguyên nhìn Lâm Phong liếc, không đếm xỉa tới mà nói: "Đợi gặp người gặp đối ngoài ý muốn đấy."

Lâm Phong cười lạnh một tiếng, thản nhiên nói: "Ta đây ngược lại là muốn mong đợi."

Hai người nói, đã là đối chọi gay gắt, giống như cây kim so với cọng râu, tia lửa mồi phần.

"Tỷ thí bắt đầu!" Trên Diễn Võ Đài, trọng tài quát tiếng vang lên, đã cắt đứt hai người nói chuyện với nhau.

Trên Diễn Võ Đài, Chu Nguyên cùng Lâm Phong đối mặt, trong mắt đều có lấy lãnh quang thoáng hiện.

Phanh!

Sau một khắc, Chu Nguyên cùng Lâm Phong thân ảnh cơ hồ là cùng lúc mãnh liệt bắn mà ra.

Lâm Phong bàn chân mãnh liệt đạp mạnh, thân hình bay lên trời, đá ngang xoẹt một tiếng xé rách không khí, ẩn chứa kinh người lực đạo, giống như bóng roi, hung hăng ném hướng Chu Nguyên đầu.

Cái này một chân, coi như là nham thạch cũng phải bị đá nát.

Chu Nguyên một cánh tay cắt ngang mà ra, đem cái kia ném đến đá ngang ngăn trở, mạnh mẽ lực lượng làm cho tay hấn cánh tay kịch liệt chấn động, mà cái tay còn lại cánh tay thẳng tắp oanh ra, năm ngón tay thành quyền, trực chỉ Lâm Phong trước ngực.

Đùng!

Lâm Phong đang ở không trung, đột nhiên xoay tròn, năm ngón tay thành chưởng, cùng Chu Nguyên như như tiêu thương oanh ra một quyền đụng vào nhau.

Phanh phanh phanh!

Ngắn ngủn bất quá hơn mười hơi thở thời gian, hai người nhanh như tia chớp giao thủ mười mấy hiệp, đều là ra tay lăng lệ ác liệt, trực chỉ đối phương chỗ hiểm, thấy được bên ngoài tràng mọi người đều là kinh tâm động phách.

Trên Diễn Võ Đài, kinh phong quét sạch, xoáy lên bụi bặm, Chu Nguyên cùng Lâm Phong thân thể đều là chấn động, liên tiếp lui về phía sau.

Dưới đài cũng là truyền đến từng trận xôn xao thanh âm, mọi người thấy hướng Chu Nguyên ánh mắt đều có chút không giống nhau, lúc trước hai người giao thủ, cũng không có đụng tới nguyên khí, mà là hoàn toàn bằng vào riêng phần mình thân thể tổ chất.

Nhưng mà, Lâm Phong cái kia mở Tứ Mạch thân thể tổ chất, vậy mà cũng không có tại Chu Nguyên trước mặt vào tay nửa điểm ưu thế.

Điều này làm cho được bọn hắn cảm thấy khiếp sợ, như thế nào đều nghĩ mãi mà không rõ, vì sao Chu Nguyên thân thể tổ chất cũng sẽ như thế cường hãn.

Dưới đài xôn xao, cũng là làm cho Lâm Phong sắc mặt có chút khó coi, lúc này trong mắt hàn quang càng lớn, hắn hít sâu một hơi, sẽ không có bất kỳ giữ lại: "Mở Tứ Mạch!"

Lúc Lâm Phong quát tiếng vang lên lúc, trong Thiên Địa lập tức có nguyên khí gào thét mà đến, trực tiếp là trào vào Lâm Phong trong cơ thể.

Nhất thời, có dòng nguyên khí ánh sáng từng sợi quẩn quanh tại Lâm Phong quanh thân, dưới chân gạch đá, đều là vào lúc này hơi hơi vỡ ra một ít khe hở, thanh thể mười phần.

Phanh!

Lâm Phong bàn chân một đập, gạch đá vỡ ra, tốc độ của hắn tăng vọt, trong nháy mắt liền xuất hiện ở Chu Nguyên phía trước, chưởng phong gào thét, trùng trùng điệp điệp đối với Chu Nguyên quét ngang mà đi.

Đập vào mặt lăng lệ ác liệt kinh phong, cũng là làm cho Chu Nguyên trong lòng hơi rét, cái này Lâm Phong có thể trong trong học sinh mới số một số hai, đích xác là thực lực không kém.

Chu Nguyên bộ pháp nghiêng đập, giẫm ra bước, mờ ảo thân hình hơi hơi mơ hồ.

Lâm Phong chưởng gió thổi qua, nhưng là xoa lấy Chu Nguyên lồng ngực bay ra ngoài.

"Thân pháp quỷ dị!" Lâm Phong đồng tử hơi co lại, lúc trước hắn liền được chứng kiến Chu Nguyên cái kia thân pháp quỷ dị, thân hình mơ hồ thời điểm, dường như bất luận cái gì công kích đều sẽ là thất bại.

"Trung phẩm Nguyên Thuật, Ngưu Ma Đạp!"

Lâm Phong trong mắt tinh mang lập lòe, bàn chân đột nhiên đập xuống, lập tức gạch đá bạo liệt, một cỗ mắt thường có thể thấy được sóng xung kích tàn sát bừa bãi ra.

Sóng xung kích quét ngang, như thế phạm vi công kích, Chu Nguyên thân pháp lại hay cũng là bị ảnh hưởng đến, lúc này thân thể chấn động, chính là đình trệ một cái chớp mắt.

"Cút xuống dưới cho ta dưới!" Bắt lấy kẻ hờ, Lâm Phong hét lớn một tiếng, năm ngón tay thành quyền, dường như nô sư, một quyền liền là đối với Chu Nguyên lồng ngực đảo đi.

Kình phong gào thét mà đến, Chu Nguyên cũng không dám lãnh đạm, bàn chân một đạp: "Mở Nhị Mạch!"

Trong Thiên Địa nguyên khí cũng là vào lúc này dừng mãnh vào Chu Nguyên trong cơ thể, từng đạo dòng nguyên khí ánh sáng hiển hiện thân thể mặt ngoài.

Chu Nguyên hai tay giao nhau, hình thành phòng ngự.

Đông!

Lâm Phong năm đấm trùng trùng điệp điệp oanh tại Chu Nguyên trên hai tay, cường hãn lực lượng đổ xuống mà ra, Chu Nguyên bàn chân run lên, thân thể vội vàng ngược lại trượt mà ra, ở đằng kia diễn võ bên bàn cạnh, vừa rồi hiểm hiểm dừng lại.

Dưới đài lập tức bộc phát ra kinh hô thanh âm, Tô Ấu Vi cũng là bàn tay như ngọc trắng bụm lấy cặp môi đỏ mọng, trên mặt đẹp tràn đầy vẻ khẩn trương.

"Thật đúng là ương ngạnh." Lâm Phong cười lạnh nói.

Chu Nguyên nhẹ nhàng lắc lắc chết lặng hai tay, nói: "Tứ Mạch toàn bộ triển khai, hoàn toàn chính xác lợi hại."

Lúc trước cái kia trong giây lát bộc phát lực lượng, nếu không có hấn hạ bàn trầm ổn, chỉ sợ lúc này thật đúng là bị trực tiếp một quyền chặt vật oanh xuống đài.

"Tiếp theo, người phải đi xuống!" Lâm Phong lạnh giọng nói.

Chu Nguyên hai mắt híp lại, hẩn nhìn chăm chăm vào Lâm Phong, thần sắc trong mắt thời gian dần trôi qua trở nên lợi hại đứng lên, hẩn bước ra một bước, thân thể hơi cong, giống như sắp triệt để bộc phát sự tử hống, mong muốn đem con mồi xé nát.

Một cỗ nguy hiểm khí tức, theo Chu Nguyên trên thân phát ra, hẩn hướng về phía Lâm Phong nhếch miệng cười cười, lộ ra trắng hếu hàm răng, làm lòng người kinh hãi.

"Ta cảm thấy được, người không có lần sau cơ hội!"

Âm thanh rơi đích cái kia một cái chớp mắt, Chu Nguyên thân hình, mãnh liệt bắn mà ra!

Hẩn bắt đầu toàn lực phản kích.

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Quạt Khởi Xu Thế

Bá!

Ngay tại Chu Nguyên thanh âm rơi xuống cái kia một cái chớp mắt, thân ảnh của hắn đã là giống như là báo đi săn mạnh mẽ lướt đi, dòng nguyên khí ánh sáng từng sợi quấn quanh tại kia thân thể mặt ngoài, làm cho hắn từ thân lực lượng, tốc độ đều là chịu tăng vọt.

Khí thể hung mãnh!

"Muốn chết!"

Lâm Phong nhìn đến bắt đầu phản kích Chu Nguyên, trong mắt tràn đầy hàn ý lưu động, hắn đầu gối cũng là mở Tứ Mạch người, Chu Nguyên như thể cử động, ngược lại cũng không tránh khỏi quá không đưa hắn cái này mở Tứ Mạch làm một sự việc rồi.

"Người đã như vậy có tự tin, ta đây coi như tất cả mọi người trước mặt, đem tự tin của ngươi triệt để phá hủy!"

Lâm Phong năm ngón tay chậm rãi nắm chặt, dòng nguyên khí ánh sáng cũng là từ hắn thân thể mặt ngoài tuôn ra hiện ra, áo bào cổ động, làn da phía dưới huyết nhục chấn động lấy, bạo tạc nổ tung giống như lực lượng, nhanh chóng ngưng tụ mà đến.

Một cỗ mạnh mẽ khí thể, từ Lâm Phong trong cơ thể phát ra, mở Tứ Mạch thực lực, vào lúc này bày ra được phát huy tác dụng vô cùng .

Cái kia từ Lâm Phong phát ra khí thể, diễn võ dưới đài mọi người cũng là cảm nhận được, lúc này sắc mặt đều là khẽ biến, thậm chí ngay cả Tô Ấu Vi đôi mắt đẹp đều là ngưng tụ, bàn tay như ngọc trắng nắm chặt, trên mặt đẹp lướt qua một vòng vẻ lo lắng.

Cái này Lâm Phong thực lực, coi như là tại mở Tứ Mạch người ở bên trong, đều coi như là đứng đầu.

Chu Nguyên tự nhiên cũng là cảm nhận được cỗ khí thể kia, nhưng không hề thoái ý, ngược lại là bàn chân một đập, chân trần chỗ, có nguyên văn tản mát ra hào quang.

"Khinh thân văn!"

Tốc độ của hắn trong nháy mắt lại lần nữa tăng vọt.

"Thiết Da Văn!" Hai cánh tay của hắn chỗ, làn da tràn ngập hắc quang, giống như cương thiết.

"Man Ngưu văn!" Chu Nguyên bả vai chấn động, mơ hồ có Man Ngưu âm thanh vang lên, đã mang đến ngang ngược lực lượng.

Ba đạo nguyên văn đồng thời thúc giục, trực tiếp làm cho Chu Nguyên khí thể cũng là tùy theo phóng đại, khí thể hung hăng bộ dáng, làm cho tất cả mọi người biết rõ, Chu Nguyên phản kích sẽ là hạng gì lãng lệ ác liệt.

Như thế làm cho diễn võ dưới đài rất nhiều thiếu niên thiếu nữ phát ra trầm thấp tiếng kinh hô.

Nhưng mà trên đài cao, Tề Nhạc cùng tên kia là Liễu Khê thiếu nữ nhìn thấy một màn này, khóe miệng nhưng là nhắc lên nụ cười chế nhạo.

Tề Nhạc mười ngón giao nhau, nhìn qua khí thể hung hăng đối với Lâm Phong phản công Chu Nguyên, giọng mỉa mai mà nói: "Xem ra chúng ta vị

này điện hạ cũng không biết, Lâm Phong am hiểu nhất thực sự không phải là công kích, mà là phòng ngự. . ."

"Tại mở Tứ Mạch đẳng cấp ở bên trong, không ai có thể đánh vỡ Lâm Phong phòng ngự."

"Vì vậy, công kích của hãn càng là lăng lệ ác liệt, đợi tí nữa sẽ bị bại càng chặt vật, ha ha, thật sự là chờ mong."

Ở đằng kia rất nhiều khấn trương ánh mắt nhìn chăm chú, Chu Nguyên cùng Lâm Phong đã là gần trong gang tấc, mà Lâm Phong khóe miệng, cũng là vào lúc này hơi hơi nhấc lên, chợt hãn mãnh liệt bước ra nửa bước, thân thể nghiêng.

"Trung phẩm Nguyên Thuật, Thiết Ma Bích!"

Hét to thanh âm, đột nhiên từ Lâm Phong trong miệng vang lên, chỉ thấy được thân thể của hãn mặt ngoài dòng nguyên khí ánh sáng gào thét, cuối cùng đúng là mơ hồ tại trước mặt tạo thành một đạo màu đen màng ánh sáng.

Màng ánh sáng tuy rằng cực kỳ mỏng manh, nhưng tối tăm màu sắc, nhưng là tản ra một loại không thể phá hủy chắc chắn.

Nhìn qua cái kia xuất hiện ở Lâm Phong thân thể mặt ngoài màu đen màng ánh sáng, diễn võ dưới đài Tô Ấu Vi khuôn mặt lập tức kịch biến, bởi vì nàng biết rõ, cái này Thiết Ma Bích tại trung phẩm Nguyên Thuật trong đều coi như là đứng đầu, nó không chỉ có có được lấy rất mạnh lực phòng ngự, thậm chí còn có thể bắn ngược một bộ phận công kích.

Cho nên nói, nếu như không thể đem trong nháy mắt phá hủy mà nói, càng là lăng lệ ác liệt công kích, người công kích liền đem sẽ phải chịu càng là lăng lệ ác liệt [phản dame].

Mà đều muốn trong nháy mắt phá hủy cái này Thiết Ma Bích, coi như là Tô Ấu Vi, cũng không có lòng tin tuyệt đối.

"Cho người thất bại tại công kích của mình phía trên, Chu Nguyên điện hạ, người chật vật, kế tiếp gặp truyền khắp Đại Chu phủ." Lâm Phong nhìn qua càng ngày càng tiếp cận Chu Nguyên, khoe miệng cũng là nhắc lên một vòng khinh thường đáng tươi cười.

Ở đằng kia rất nhiều trong ánh mắt, Chu Nguyên đồng tử đồng dạng là nhìn thấy Lâm Phong thân thể mặt ngoài cái kia hiển hiện màu đen màng ánh sáng, phía trên kia bắt đầu khởi động lực lượng, cũng là làm cho hắc lông mày hơi hơi chớp chớp.

"Nguyên lai là ý có xác rùa đen. . ."

Chu Nguyên cười lạnh, trong mắt lẫm liệt ác liệt bắt đầu khởi động: "Người đã đối với cái này xác rùa đen có lòng tin như vậy, ta đây liền càng muốn phá cho người xem!"

Hắc thân ảnh mãnh liệt bắn mà ra, trực tiếp là xuất hiện ở Lâm Phong phía trước, tiếp theo trong nháy mắt, hắc thân ảnh hít một hơi, tất cả mọi người là nhìn thấy, tại kia yết hầu chỗ, lại là có thêm quang văn nổi lên.

"Còn có nguyên văn? !" Lâm Phong thấy thế, đồng tử lập tức co rụt lại.

Ngao!

Mà liền trong lòng hắc chấn động lúc, Chu Nguyên miệng đột nhiên mở ra, đinh tai nhức óc tiếng hồ gầm, hình thành sóng âm, mãnh liệt quét sạch đi ra.

"Nhất phẩm nguyên văn, Hồ Khiếu Văn!"

Hồ gươm gào thét, chung quang diễn võ đài mọi người đều là vọi vàng che lỗ tai, chỉ cảm thấy trong cơ thể khí huyết đều tại chấn động, lúc này đều là hoảng sợ biến sắc, loại uy lực này nguyên văn, cũng không phải nhập môn nguyên văn!

Người bên ngoài đều là đã bị trùng kích, cái kia đứng mũi chịu sào Lâm Phong, tức thì bị cái kia hồ gươm chấn động đầu vù vù, thân thể kia mặt ngoài màu đen màng ánh sáng, kịch liệt chấn động, từng vòng rung động phát ra, mơ hồ phảng phất là đình trệ một cái.

Mà cũng chính là trong nháy mắt này, Chu Nguyên gần sát Lâm Phong, hăn năm ngón tay nắm chặt, sau đó lấy một loại trầm trọng vô cùng tư thái, vung đi ra ngoài, không khí dường như đều là tại quyền dưới nổ.

"Long Bi Thủ, toái sơn!"

Nguyên khí quấn quanh ở đằng kia trên năm tay, cùng màu đen màng ánh sáng đụng vào nhau.

Ô...ô...n...g!

Màng ánh sáng điên cuồng chấn động, rung động cũng là điên cuồng khuếch tán, Lâm Phong lúc này cũng rút cuộc theo hồ gươm sóng âm trong phục hồi tinh thần lại, lúc này sắc mặt chính là biến đổi, bởi vì hăn đã nhận ra một cỗ lực lượng kinh khủng, đang tại trùng kích mà đến.

Kia kia lực lượng ngọn nguồn, đương nhiên đó là Chu Nguyên năm đấm.

"Lực lượng của hăn, làm sao sẽ đáng sợ như thế? !" Lâm Phong trong lòng chấn động, trong mắt có vẻ kinh ngạc hiển hiện.

"Phá cho ta!"

Chu Nguyên lạnh lùng nghiêm nghị tiếng quát, cũng là vào lúc này, mãnh liệt vang lên.

Bành!

Ngay tại hắc âm thanh rơi xuống trong nháy mắt đó, tất cả mọi người là hoảng sợ nhìn thấy, Lâm Phong thân thể mặt ngoài tầng kia màu đen màng ánh sáng, đúng là lên tiếng mà vỡ.

"Ta nhận. . ." Lâm Phong trên mặt càng là kinh hãi gần chết, vội vàng lên tiếng.

Bất quá, Chu Nguyên còn không đợi hắc âm thanh rơi, cái kia ẩn chứa tất cả lực lượng một quyền, chính là trùng trùng điệp điệp đã rơi vào Lâm Phong trên lồng ngực.

Phốc xuy!

Một ngụm máu tươi phun ra, Lâm Phong thân thể trực tiếp là ở đằng kia từng đạo ánh mắt khiếp sợ trong ngược lại bay ra ngoài, ở đằng kia giữa không trung lướt qua vài tòa diễn võ đài, sau hậu phương mới trùng trùng điệp điệp rơi xuống đất, ở đằng kia trên mặt đất kéo lê thật dài dấu vết, ngất đi tại chỗ.

Theo Lâm Phong rơi xuống đất, toàn bộ Diễn Võ Trường đều là một mảnh yên tĩnh, tất cả mọi người là trợn mắt há hốc mồm nhìn qua một màn này, thậm chí ngay cả Tô Ấu Vi đều là bàn tay như ngọc trắng bệch lấy cặp môi đỏ mọng cái miệng nhỏ nhắn, đôi mắt đẹp trợn tròn.

"Tại sao có thể như vậy. . ."

Tất cả mọi người là thì thào tự nói, khuôn mặt khó có thể tin, bọn hắc lúc trước vẫn còn sợ hãi thán phục tại Lâm Phong cái kia cường hãn phòng

ngự, nhưng mà sau một khắc, cái kia không thể phá hủy Thiết Ma Bích, thì cứ như vậy bị Chu Nguyên một quyền oanh nát nát. . .

Cái này nhiều lắm mạnh lực lượng?

Đây là mở Lưỡng Mạch người có thể làm được?

"Tốt!"

Xem trên võ đài, Sở Thiên Dương một tiếng hét to lên tiếng, bỗng nhiên đứng dậy, hai mắt lóe ra tinh quang, trên mặt tràn đầy ngạc nhiên chấn động vẻ, lúc trước Chu Nguyên một quyền kia lực lượng, tuyệt không phải Nhị Mạch người có thể thi triển đi ra đây.

Xem ra, bọn hãn vị này điện hạ, đi ngang qua nhiều năm yên lặng về sau, rút cuộc muốn bắt đầu triển lộ cao chót vót, cái này đối với bọn hãn Đại Chu mà nói, không thể nghi ngờ là thiên đại việc vui.

Ở đằng kia một bên, Từ Lâm khuôn mặt cũng hơi hơi run rẩy, ánh mắt kinh nghi bất định nhìn qua Chu Nguyên thân ảnh.

Trên đài cao, Tề Nhạc cùng Liễu Khê trên mặt đáng tươi cười cũng là đọng lại xuống.

Rắc rắc.

Tề Nhạc bàn tay mãnh liệt vừa dùng lực, trước mặt lan can đều là bị hãn cứng rắn bóp nát, một trương anh tuấn khuôn mặt lúc này trở nên cực kỳ che lấp cùng xanh mét.

"Hãn làm sao có thể đánh vỡ Lâm Phong Thiết Ma Bích? !" Liễu Khê khuôn mặt trắng bệch, nghiêng răng nghiêng lợi mà nói.

Lâm Phong Thiết Ma Bích, Tứ Mạch người tươi sống có người có thể đủ đem đánh vỡ, mà bây giờ, cũng là bị bắt quá mở Nhị Mạch Chu Nguyên

đánh nát, làm sao có thể làm cho người ta cảm thấy rung động.

Đây là cái kia bọn hãn biết phế điện hạ sao?

Tề Nhạc gắt gao nhìn chăm chăm vào cách đó không xa trên Diễn Võ Đài đạo kia thiếu niên thân ảnh, trong mắt sát ý bắt đầu khởi động, dĩ vãng hãn, thủy chung cũng chỉ là đem Chu Nguyên cho rằng một truyện cười, như thế mà giờ này khắc này, hãn rồi lại thật sự rõ ràng cảm thấy một tia uy hiếp khí tức.

Tề Nhạc năm ngón tay nắm chặt, phát ra ken két âm thanh, hãn mí mắt co rúm lấy, phát ra khàn khàn nói nhỏ âm thanh: "Cái này Chu gia phế, chẳng lẽ thật muốn tro tàn lại cháy rồi hả?"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Phủ Thí Kết Thúc

Diễn võ đài bên ngoài yên tĩnh, giăng co thật lâu, cuối cùng cuối cùng bị } đình tai nhức óc âm thanh ủng hộ làm cho đánh vỡ, nhiều rất nhiều thiếu nữ đều là ánh mắt lửa nóng nhìn qua trên đài cái kia một đạo gầy thiếu niên thân ảnh, ai cũng không ngờ tới, cái này lúc trước nghe đồn không cách nào khai mạch tu hành điện hạ, vậy mà sẽ ở hôm nay, có gần đây hồ như kỳ tích biểu hiện. . .

Thời điểm này, bọn hắn hiển nhiên đều là cho rằng dĩ vãng Chu Nguyên, chỉ là tại giấu dốt.

Nghe được cái kia dưới đài âm thanh ủng hộ, Chu Nguyên thì là cười cười, hướng về phía mọi người ôm quyền, sau đó đã đi xuống diễn võ đài, đi về hướng Tô Ấu Vi.

Hắn nhìn đến đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm vào bản thân không có chớp mắt Tô Ấu Vi, không khỏi cười nói: "Như thế nào? bị mị lực của ta làm cho thuyết phục sao?"

Tô Ấu Vi khuôn mặt ửng đỏ, khẽ gắt một tiếng, sau đó khẽ nói: "Người thật là gặp giấu."

Nàng lúc trước tại nhìn thấy Chu Nguyên cùng Lâm Phong chống lại lúc, còn các loại lo lắng, nhưng cái nào ngờ tới Chu Nguyên ẩn giấu nhiều như vậy kinh người thủ đoạn, liền Lâm Phong đều là gãy tại trong tay của hắn.

"Dưới mắt liền Lâm Phong đều không phải là đối thủ của người, xem ra lần này tân sinh ở bên trong, người làm thuộc đệ nhất."

Chu Nguyên nghe vậy thì là không thềm để ý cười, hăn đối với tân sinh thứ nhất tên tuổi không có nhiều hứng thú, lần này sẽ ra tay, hoàn toàn là vì muốn đi vào giáp viện, trợ giúp Sở phủ chủ đem vị trí củng cố.

Dù sao Đại Chu phủ đối với bọn hăn Đại Chu hoàng thất mà nói, cực kỳ trọng yếu.

Hăn nguyên bản ý định là tiến vào mười thứ hạng đầu, hôm nay cái mục tiêu này đã đạt thành, vì vậy kế tiếp tỷ thí, hăn đều không nhiều lắm hứng thú, hơn nữa liên Lâm Phong đều thua ở trong tay của hăn, kế tiếp chiến đấu tự nhiên cũng không có nhiều lo lắng.

Chu Nguyên trong lòng chuyển động ý niệm trong đầu, chợt ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa đài cao, vừa vận nhìn thấy Tề Nhạc cái kia che lấp tới cực điểm sắc mặt, lúc này hăn hướng về phía người sau mỉm cười.

Nhìn đến Chu Nguyên đáng tươi cười, Tề Nhạc sắc mặt càng là khó coi, bàn tay vừa dùng lực, lan can lại lần nữa bị bóp nát, hăn hôm nay phí hết rất nhiều tay chân, chính là định làm cho Chu Nguyên mặt mũi mất sạch, nhưng cái nào ngờ tới ngược lại thành toàn Chu Nguyên thanh danh, đây không thể nghi ngờ là làm cho hăn cực kỳ cảm tức.

"Thật sự là đắc ý quên hình gia hỏa, thực cho rằng đánh bại Lâm Phong, là có thể tại đây Đại Chu phủ liều lĩnh hay sao? !" Một bên Liễu Khê cũng là cắn chặt hai hàm răng trắng ngà, oán hận mà nói.

Nàng cùng với phía sau nàng Liễu gia, đều là thuộc về Tề vương phủ trận doanh, hôm nay nhìn đến Tề Nhạc bị nhục, tự nhiên là tức giận Chu Nguyên.

"Dưới mắt đây chỉ là đại khảo, coi như là hăn được đại khảo thứ nhất, đặt ở tất cả trong nội viện, cũng không quá đáng là trung đẳng trình độ, hăn chẳng lẽ không biết, coi như là cái kia Lâm Phong, tại trước mặt của người,

liền dừng khí xuất thủ đều không có sao?" Liễu Khê đôi mắt đẹp khinh thường nhìn Chu Nguyên liếc, an ủi Tề Nhạc.

Tề Nhạc hít sâu một hơi, dưới áp chế lửa giận trong lòng, thần sắc khôi phục lạnh lùng, nói: "Yên tâm, coi như là hấn tiến vào giáp viện, vậy cũng vụ sự vô bổ, chỉ cần cuối năm Phủ thí vừa đến, ta sẽ đích thân ra tay đưa hấn lại lần nữa đánh vào vũng bùn, đến lúc đó, ngay tiếp theo cái này Đại Chu phủ, cũng sẽ rơi vào ta Tề vương phủ trong tay."

Nhìn đến Tề Nhạc khôi phục lại, Liễu Khê cũng là gật gật đầu, nàng nhập lại không nghi ngờ Tề Nhạc mà nói, mặc dù Chu Nguyên hôm nay bày ra thực lực làm cho người ta kinh ngạc, nhưng phải biết rằng, lúc này Tề Nhạc sớm đã mở Lục Mạch, thậm chí đã đến cuối năm Phủ thí lúc, còn có thể trở nên càng mạnh hơn nữa.

Vì vậy, cùng Tề Nhạc so sánh với, Chu Nguyên còn là kém rất nhiều hỏa hầu.

Tuy rằng không biết vì sao Chu Nguyên lại đột nhiên lúc giữa quật khởi, nhưng ở Liễu Khê xem ra, Tề Nhạc mới thật sự là thiên chi kiêu tử (con cưng của trời), mà Chu Nguyên cái này phế diện hạ, cùng cái kia Đại Chu hoàng thất bình thường, đều cuối cùng sẽ bị } Tề Nhạc cùng Tề vương phủ đạp tại dưới chân.

Nghĩ như thế, nàng ngược lại là ngược lại có chút chờ mong tương lai giao phong, thật không biết Chu Nguyên bị Tề Nhạc giẫm ở dưới chân thời điểm, hấn hay không còn có thể như thế cười đắc ý?

Trên Diễn Võ Trường, đại khảo như trước tại tiếp tục lấy, bất quá đã có Chu Nguyên cùng Lâm Phong cái kia một trận kịch liệt đại chiến, còn lại chiến đấu, ngược lại đều là lộ ra có chút nhàm chán.

Bất quá tốt đi ngang qua một vòng cuối cùng đại chiến về sau, đại khảo cũng cuối cùng kết thúc.

Xem trên võ đài, Sở Thiên Dương nhìn qua đại khảo chấm dứt, cũng là hài lòng nhẹ gật đầu, lúc này đây Chu Nguyên cùng Tô Ấu Vi đều là tiến vào mười thứ hạng đầu, điều này làm cho được hân hỉ hết sức mừng rỡ.

Dù sao nguyên bản hân chỉ là xem trọng Tô Ấu Vi, nhưng cái nào ngờ tới Chu Nguyên lại đột nhiên như thế dũng mãnh, thậm chí ngay cả Lâm Phong đều là thua ở trong tay của hân, hơn nữa, hân càng là rõ ràng, Chu Nguyên khai mạch tu hành, mới vẹn vẹn một tháng.

Một tháng tu hành, liền mở ra Lưỡng Mạch, hơn nữa sức chiến đấu thậm chí vượt qua Tứ Mạch Lâm Phong, như thế thiên phú, chỉ sợ so với Tô Ấu Vi còn phải mạnh hơn một đầu.

Loại này ngoài ý muốn đến cực điểm thu hoạch, làm sao có thể không làm cho Sở Thiên Dương mừng rỡ muôn phần, cho nên đối với nguyên bản không hề hy vọng cuối năm Phủ thí, đều là sinh ra một tia tin tưởng.

"Đại khảo đã chấm dứt, kế tiếp chính là phân viện, chỉ cần điều kiện đạt tới, có thể tự tìm chọn viện." Sở Thiên Dương nhìn qua Diễn Võ Trường trong rất nhiều thiếu niên thiếu nữ, hùng hồn thanh âm vang vọng tại mỗi người bên tai.

Ánh mắt của hân, trước tiên nhìn về phía cái kia tiến vào mười thứ hạng đầu tân sinh, nói: "Mười thứ hạng đầu người có thể tiến giáp viện, các người có bằng lòng hay không?"

Lúc này cái kia Từ Hồng cũng là đi vào Sở Thiên Dương bên cạnh, thần sắc giống như cười mà không phải cười, bổ sung: "Nếu là muốn vào ta ất viện, cũng là có thể, phải, nên biết ta ất viện tại hai năm qua, đều là Đại Chu phủ đệ nhất."

Sở Thiên Dương ánh mắt giận dữ, nhưng cái này Từ Hồng theo như lời cũng là tình hình thực tế, lúc này chỉ có thể kêu lên một tiếng buồn bực.

"Ta nguyện vào ất viện."

"Ta cũng vào ất viện."

". . ."

Theo Từ Hồng thanh âm vừa rơi xuống, lập tức có mấy đạo thanh âm đồng thời vang lên, chỉ thấy được cái kia mười thứ hạng đầu ở bên trong, lại có trọn vẹn bảy người mở miệng muốn vào ất viện, hiển nhiên, những người này sớm đã bị Tề Nhạc lấy phong phú điều kiện làm cho lôi kéo.

Sở Thiên Dương nhìn thấy một màn này, tuy rằng sớm có đoán trước, nhưng vẫn là nhịn không được có chút sắc mặt phát xanh, dù sao ở đẳng kia mấy năm trước, trên cơ bản sở hữu mười thứ hạng đầu người đều chọn giáp viện, mà bây giờ, lựa chọn giáp viện đấy, bất quá hai ba phần mười.

Từ Hồng nhìn đến Sở Thiên Dương khó coi sắc mặt, thì là cười to hai tiếng, nói: "Tốt, đã như vậy, vậy sau này các người chính là ta ất viện người."

"Ta vào giáp viện." Mà vào lúc này, Chu Nguyên bình tĩnh lên tiếng, đã cắt đứt Từ Hồng tiếng cười to.

Ta cũng vào giáp viện." Tô Ấu Vi không chút lựa chọn nói.

Cái kia người cuối cùng do dự một chút, cũng là cuối cùng lựa chọn tiến vào giáp viện.

Từ Hồng nhìn đến lần này đại khảo xuất sắc nhất hai người vào giáp viện, trên mặt tốt sắc vừa rồi giảm bớt một ít, phát tay áo hừ lạnh.

Sở Thiên Dương thấy thế, sắc mặt thì là có chỗ hòa hoãn, đối với Chu Nguyên, Tô Ấu Vi ba có người nói: "Nếu như thế, vậy người ba người ngày sau, chính là ta giáp viện người."

"Chư vị viện chủ, cũng bắt đầu thu người đi."

Sở Thiên Dương nhìn về phía mặt khác viện phủ viện chủ, cái này mười thứ hạng đầu tốt nhất hạt giống bị phân chà xát, sau đó đấy, sẽ phải phân cho mặt khác viện phủ.

trên Diễn Võ Trường, một hồi làm âm ỉ, sau một hồi phương hướng mới dần dần bình ngu lại, tất cả tân sinh, đều bị phân vào từng cái viện phủ.

"Hôm nay đại khảo chính thức chấm dứt, tất cả mọi người về sau tiến vào tương ứng viện phủ tu hành, không thể lười biếng." Sở phủ chủ trầm giọng nói ra.

trên Diễn Võ Trường, nhiều rất nhiều thiếu nữ cũng là cung kính đáp.

Mọi việc hoàn tất, Sở phủ chủ nhìn thoáng qua Chu Nguyên, Tô Ấu Vi chỗ phương hướng, hướng của bọn hắn khẽ gật đầu, sau đó liền quay người mà đi.

Diễn Võ Trường ở bên trong, một mảnh náo nhiệt, rất nhiều thiếu niên thiếu nữ thì là vui mừng dị thường, từ hôm nay trở đi, bọn hắn liền thoát ly tân sinh thân phận, đã trở thành Đại Chu phủ chính thức đệ tử.

Còn chân chính đệ tử cùng tân sinh ở giữa đài ngộ, cũng sẽ hoàn toàn bất đồng.

Chu Nguyên kêu Tô Ấu Vi một tiếng, liền định rời đi, bất quá nhưng là chợt có nhận thấy ngẩng đầu, ở đằng kia cách đó không xa trên đài cao, Tề Nhạc mặt không biểu tình nhìn hắn một cái, trong mắt lóe ra rậm rạp hàn quang, như thế sau đó xoay người mà đi.

Chu Nguyên nhìn qua hắn rời đi thân ảnh, ánh mắt đồng dạng là có chút băng lãnh, hắn thon dài năm ngón tay nhẹ nhàng gõ gõ, hắn biết rõ, cùng Tề Nhạc tranh đấu, cũng không bởi vì đại khảo kết thúc mà chấm dứt,

ngược lại theo hấn tiến vào giáp viện, chỉ sợ sau đó giao phong, sẽ càng thêm kịch liệt.

Bất quá Chu Nguyên đối với cái này nhưng là không sợ chút nào, bởi vì hấn biết rõ Tề vương phủ tại mưu đoạt Đại Chu phủ, mà thân là lớn Chu điện hạ, hấn tự nhiên chắc là sẽ không làm cho bọn hấn như nguyện.

Cái kia Tề vương hấn tạm thời còn không đối phó được, nhưng về phần cái này Tề Nhạc, kế tiếp, ngược lại là muốn hảo sinh cùng hấn đấu một trận rồi.

...

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Vào Giáp Viện

Vương Cung.

"Tốt, tốt, Nguyễn nhi thật không hổ là ta Chu gia chi long!"

trước Thiên bàn, Chu Kinh vẽ mặt tràn đầy hồng quang, nghiêm nghị khuôn mặt vào lúc này che kín lấy khó có thể che giấu vẻ vui mừng, hân cười túm túm nhìn về phía Chu Nguyên, cười nói: "Người thế nhưng là không biết, Sở Thiên Dương chuyên môn chạy tới Vương Cung, ở trước mặt ta đem người mạnh khỏe tốt khen một phen."

Hiển nhiên, hân cũng là biết được Chu Nguyên hôm nay tại Đại Chu phủ đại khảo trên biểu hiện.

Một bên Tần Ngọc, cũng là gương mặt chứa thích nhìn qua Chu Nguyên, trong đôi mắt tràn đầy vui mừng.

Chu Nguyên đang ăn cơm, đối mặt với Chu Kinh Tần Ngọc tán dương, ngược lại chỉ là cười cười, nói: "Chỉ là một trận đại khảo mà thôi, quan trọng là ... Cuối năm Phủ thí."

Chu Kinh nghe vậy cũng là gật gật đầu, vui mừng mà nói: "Thắng mà không kiêu ngạo, người tiểu tử này những năm này đau khổ, coi như là không có phí công ăn."

"Về phần cuối năm Phủ thí, hoàn toàn chính xác rất trọng yếu."

Chu Kinh chậm rãi nói: "Tề vương phủ ngấp nghé Đại Chu phủ, âm thầm mưu đồ hồi lâu, nếu là cuối năm Phủ thí lại bị bọn hãn đoạt được thứ nhất, chỉ sợ bọn họ liền sẽ bắt đầu chất vấn rồi."

Chu Kinh trong mắt lướt qua hàn quang, hiển nhiên đối với cái kia Tề vương phủ cũng là thống hận đến cực điểm.

"Có thể cái kia Tề Nhạc hôm nay đã là mở Lục Mạch, cuối năm Phủ thí hiển nhiên còn có thể càng mạnh hơn nữa, Nguyên nhi cất bước so với hãn muộn. . ." Tần Ngọc tức thì là có chút đau lòng nhìn xem Chu Nguyên, chần chờ nói.

Đều muốn đền bù trong lúc này chênh lệch, Chu Nguyên hiển nhiên được trả giá thật lớn nỗ lực.

Chu Nguyên thần sắc ngược lại là có chút bình tĩnh, đầu là hướng về phía Tần Ngọc cười cười, nói: "Phụ vương mẫu hậu xin yên tâm, ta sẽ không để cho bọn hãn thực hiện được đấy."

Dĩ vãng hãn, bởi vì không cách nào khai mạch, vì vậy chỉ có thể trốn ở phụ vương dưới cánh chim , nhưng hôm nay hãn có thể khai mạch tu hành, tự nhiên sẽ đem hết toàn lực, là phụ vương chia sẻ một ít áp lực.

Bởi vì hãn biết rõ hôm nay bọn hãn Đại Chu thế cục là bức nào tràn đầy nguy cơ.

Nhìn đến Chu Nguyên cái này bức hiểu chuyện bộ dáng, Chu Kinh cùng Tần Ngọc cũng là cảm thấy vui mừng, nhưng càng nhiều nữa còn là đau lòng cùng tự trách, nếu là bọn họ năm đó có thể sớm phát hiện Vũ Vương âm mưu, cái kia cũng sẽ không khiến được Đại Chu rơi đến nước này, đồng thời Chu Nguyên cũng không cần cái này tuổi sẽ phải gánh chịu rất nhiều áp lực.

Chu Nguyên cũng là phát giác được Chu Kinh cùng Tần Ngọc vậy có chút ít sa sút tâm tình, lúc này vội vàng nói sang chuyện khác: "Ta lần này đại khảo có thể thủ thắng, lại nói tiếp còn là nhiều dựa vào Yêu Yêu tỷ chỉ điểm."

Ở đằng kia một bên, chỉ là ôm Thôn Thôn yên tĩnh dùng bữa Yêu Yêu nghe được chuyện đó, con mắt nhẹ nhàng quét Chu Nguyên liếc, giống như là bất mãn hẳn đem chủ đề kéo đến trên người nàng đến.

Chu Kinh nghe vậy, gật gật đầu, cười nói: "Lại nói tiếp Yêu Yêu cô nương hoàn toàn chính xác tính là của chúng ta quý nhân, ta mời người một ly."

Hắn vừa mới nói xong, Tần Ngọc liền bất mãn nhìn lại, Yêu Yêu tại nàng xem đến cũng chỉ là một cái vị thành niên thiếu nữ mà thôi, Chu Kinh như vậy với tư cách, quả thực chính là mang hồng tiểu hài tử.

Bất quá còn không đợi nàng nói chuyện, vốn là không đáp lời Yêu Yêu ngược lại là đôi mắt sáng sủa xuống, bàn tay như ngọc trắng bưng chén rượu lên, uống một hơi cạn sạch, hào sảng dị thường.

Chu Kinh sững sờ, lại nhìn đến Tần Ngọc bất mãn ánh mắt, lúng túng cười, vội vàng đem rượu trong chén uống cạn, chỉ là sẽ không dám nhấp lên mời rượu sự tình.

...

Tề vương phủ.

Trong Một gian thư phòng, ngọn đèn trong có hỏa thạch thiêu đốt, mờ nhạt hào quang, lan ra.

Tại bàn đọc sách về sau, một gã đang mặc áo bào màu vàng trung niên nam tử ngồi ngay ngắn, hẳn liếc nhìn thư tịch, sắc mặt đậm nhạt, hai đầu

lông mày rất có lạnh nghiêm túc chi khí, một cỗ như có như không cảm giác áp bách, phát ra, làm cho người không dám khinh thị.

Tại trước bàn sách của hắn, Tề Nhạc khoanh tay mà đứng, khuôn mặt cung kính.

"Người nói là, cái kia phế điện hạ, hôm nay có thể khai mạch tu hành?" An tĩnh sau nửa ngày, áo bào màu vàng trung niên nam tử rút cuộc đem ánh mắt theo trong thư tịch đời, thản nhiên nói.

"Đúng vậy, phụ vương, hắn lấy mở Lưỡng Mạch thực lực, đánh bại Tứ Mạch Lâm Phong." Tề Nhạc lập tức đáp.

Cái này áo bào màu vàng trung niên nam tử, đương nhiên đó là Đại Chu Tề vương, Tề Uyên.

Tề vương hai mắt híp lại, giống như như độc xà âm lệ, chậm rãi nói: "Thật không hổ là đã từng có được Thánh Long số mệnh người, bị hủy thành như vậy, đều còn có thể đứng lên, mệnh đủ cứng a."

Tề Nhạc trong mắt sát ý lướt qua, nói: "Phụ vương, cần phải đem tin tức truyền cho Vũ triều?"

Tề vương trầm ngâm một chút, lắc đầu, nói: "Vũ triều hôm nay đang cùng sát vách hai Đại Vương Triều tranh đấu, cái nào có tâm tư để ý tới một cái chờ chết Đại Chu, về phần cái kia phế điện hạ, hắn Thánh Long số mệnh bị phế, tức thì bị số mệnh cản trở trong oán độc, đều muốn khôi phục cũng không dễ dàng như vậy, hôm nay không thể nói trước chỉ là hồi quang phản chiếu."

Tề Nhạc nghe vậy, cũng là khẽ gật đầu, năm đó Chu Nguyên bị phế được quá ác, đều muốn đứng lên hoàn toàn chính xác không dễ dàng.

"Hơn nữa, coi như là hãn thật có thể đứng lên, chẳng lẽ ta Tề Uyên, còn sợ một tên mao đầu tiểu tử?" Tề Uyên cười lạnh một tiếng, nói: "Ta chuẩn bị nhiều năm, hôm nay coi như là Chu Kinh cũng không dám đối với ta như thế nào, một cái mới mở Lưỡng Mạch tiểu tử, lại có thể thay đổi đại cục hay sao?"

"Nếu là liền một cái phế diện hạ đều muốn thông báo Đại Vũ, ngược lại là làm cho bọn hãn xem nhẹ, tương lai mặc dù chúng ta mưu Đại Chu, chỉ sợ cũng phải bị bọn hãn hái được quả đào."

Tề Uyên đem trong tay thư tịch bỏ trên bàn, nói: "Chỉ cần cuối năm ất viện Phủ thí thứ nhất, Đại Chu phủ liền sẽ trở thành ta vật trong tay, cái này mới là trọng yếu nhất."

"Vì vậy, cuối năm Phủ thí, người nhất định phải lấy được danh đầu ."

Nhìn đến Tề Uyên nhìn ra, Tề Nhạc không chút lựa chọn gật gật đầu, tự tin mà nói: "Phụ vương yên tâm, cuối năm Phủ thí, cái này Đại Chu phủ, không người có thể cùng ta tranh chấp."

"Về phần cái kia Chu Nguyên, nếu là hãn không thức thời, đến lúc đó, ta liền lại đem hãn phế đi, nhìn hãn còn có thể hay không tiếp tục đứng lên!"

Nói đến chỗ này, Tề Nhạc khoe miệng, cũng là có một vòng nụ cười dữ tợn nổi lên.

...

Hôm sau.

Lúc sáng sớm, Chu Nguyên tiếp tục không gián đoạn luyện tập lấy chín mươi tám thức Đoán Long Hí, sau đó chính là đem mỗi ngày Trùng Mạch, đều hoàn thành.

Làm xong những thứ này, hắn vừa rồi rửa sạch thân thể, ra Vương Cung, thẳng đến Đại Chu phủ mà đi.

Hôm nay tiến vào giáp viện sau đó, hắn không thể lại như là dĩ vãng như vậy, thường xuyên thiếu khóa.

Đại Chu phủ, giáp viện.

Rộng lớn trong giáp viện, hơn mười đạo thân ảnh hội tụ, lộ ra cực kỳ náo nhiệt.

Lúc Chu Nguyên, Tô Ấu Vi cùng mặt khác một vị tân sinh tiến vào lúc, cái này trong giáp viện cái kia hơn mười đạo ánh mắt chính là phóng đi qua, ánh mắt kia trong tràn đầy hiếu kỳ cùng với chờ mong.

Đụng phải như thế nhìn chăm chú lễ, Chu Nguyên ba người đều là giật mình.

Khi bọn hắn giật mình như thế lúc, trong giáp viện có hai đạo thân ảnh đã đi tới, một nam một nữ, thiếu niên dáng người cường tráng, làn da có chút ngăm đen, hơi có vẻ thô kệch khuôn mặt mang theo dáng tươi cười, lộ ra có chút chất phác.

Thiếu nữ ngược lại là có chút xinh đẹp, tuy rằng so ra kém Tô Ấu Vi, nhưng một đôi thon dài đùi ngọc, cũng là có chút gây chú ý ánh mắt của người ngoài.

"Ha ha, hoan nghênh ba vị, ta là giáp viện viện đầu, Dương Tái." Ngăm đen chất phác thiếu niên hướng về phía Chu Nguyên ba người cười cười, nói.

"Ta là Tổng Thu Thủy." Xinh đẹp thiếu nữ cũng là hướng về phía ba người chớp chớp đôi mắt xinh đẹp, cười hì hì mà nói: "Ngày hôm qua đã

biết Chu Nguyên điện hạ các người lựa chọn giáp viện, hôm nay chúng ta tất cả mọi người đang chờ đây."

Nàng đôi mắt đẹp nhìn về phía cái kia một bên Tô Ấu Vi, hé miệng cười nói: "Đương nhiên, bọn người kia hơn nữa là tại đang mong đợi chúng ta Đại Chu phủ đệ nhất mỹ nữ."

Nghe được nàng trêu chọc, Tô Ấu Vi trắng nõn gương mặt ửng đỏ, cái kia phù hợp tuyệt mỹ bộ dáng, làm cho trong giáo viện không ít thiếu niên đều là ánh mắt có chút đăm đăm.

Dương Tái cũng là cười cười, nhìn xem Chu Nguyên nói: "Chu Nguyên điện hạ hôm qua tại đại khảo trên biểu hiện, hôm nay có thể truyền khắp Đại Chu phủ, có các người gia nhập giáp viện, chắc hẳn có thể để cho chúng ta giáp viện thanh thế cường tráng lớn không ít."

Chu Nguyên chấp tay, cười nói: "Ở chỗ này cũng không có gì điện hạ, gọi ta Chu Nguyên là được."

Dương Tái nhìn đến Chu Nguyên như thế bình thản, ngược lại là sửng sốt một chút, chợt cười ngây ngô lấy gật gật đầu, nói: "Nếu như điện hạ nói như vậy, ta đây liền không khách khí."

Mọi người lẫn nhau lúc giữa giới thiệu, rất nhanh liền đem giáp viện đệ tử nhận thức một lần, mà những thứ này giáp viện lão sinh cũng đều là người thiếu niên, thiện tâm nhiệt tình, vì vậy cũng không có gì ra oai phủ đầu xuất hiện, lẫn nhau nhận thức về sau, cũng là rất nhanh liền bắt đầu quen thuộc.

Lúc này Chu Nguyên phương hướng mới rõ ràng, Dương Tái chính là giáp viện đệ nhất nhân, vì vậy được định giá giáp viện viện đầu, chính là mở Ngũ Mạch thực lực, mà Tổng Thu Thủy hơi yếu một chút, nhưng đồng dạng mở Ngũ Mạch.

Loại thực lực này, so với Tề Nhạc đích xác là không bằng, trách không được Sở Thiên Dương dù sao vẫn là lo lắng cuối năm Phủ thí.

Đang lúc mọi người quen thuộc lúc giữa, Sở Thiên Dương cũng là đi vào giáo đường, một tiếng ho nhẹ, lập tức tiếng động lớn náo nhào rất nhiều thiếu nữ đều là an tĩnh lại, cung kính nói: "Ra mắt viện trưởng."

Sở Thiên Dương gật gật đầu, nói: "Từ hôm nay trở đi, chúng ta giáp viện liền nhiều hơn ba người, các người có lẽ cũng đã nhận thức đi?"

Chúng thiếu niên thiếu nữ nhao nhao xác nhận.

"Tốt, kể từ hôm nay, huấn luyện của các người gấp bội." Sở Thiên Dương hai tay thả lỏng phía sau, thản nhiên nói.

Lời vừa nói ra, lập tức đưa tới một mảnh kêu khổ âm thanh.

Sở Thiên Dương hừ lạnh một tiếng, đề xuống rất nhiều thanh âm, quát: "Cuối năm Phủ thí dĩ nhiên không xa, bọn người còn không siêng năng tu hành, nếu là cuối năm các người không người có thể đạt tới Lục Mạch, căn bản cùng người khác tranh đoạt tư cách đều không có, đến lúc đó giáp viện biến ất viện, nhìn người đợi ngày sau có gì mặt mũi? !"

rất nhiều thiếu nữ nghe được quát tháo, mặt lộ vẻ xấu hổ vẻ, tranh thủ thời gian cúi đầu, thực lực mạnh nhất Dương Tái cùng Tống Thu Thủy cũng là cười khổ một tiếng, ất viện hôm nay thế mạnh mẽ, bọn hăn coi như là hết sức đuổi theo rồi, thế nhưng Tề Nhạc thật sự lợi hại, thủy chung đưa bọn chúng áp đến sát sao đấy.

Nhìn đến mọi người không dám nói lời nào, Sở Thiên Dương lúc này mới thần sắc dần dần trì hoãn, nói: "Điều chuẩn bị một chút, hôm nay Ngọc Linh thác nước đem sẽ mở ra, các người chớ để chậm trễ."

Lời này vừa nói ra, trong giáo viện rất nhiều thiếu niên thiếu nữ ánh mắt đều là trong lúc đó trở nên sáng lên, khuôn mặt tràn đầy nóng bỏng vẻ.

"Ngọc Linh thác nước. . ."

Chu Nguyên nghe vậy, trong lòng cũng là khẽ nhúc nhích, trong mắt toát ra một tia có chút hăng hái cùng hiếu kỳ.

Hắn đã sớm nghe kia phụ vương đã từng nói qua, tại đây trong Đại Chu phủ, có một chỗ tu luyện bảo địa, mà cái kia bảo địa, đúng là Sở Thiên Dương trong miệng theo như lời "Ngọc Linh thác nước" .

Đồng thời đây cũng là vì sao Chu Nguyên tại tiến vào giáp viện về sau, không muốn vắng khóa nguyên nhân chủ yếu một trong.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Ngọc Linh Thác Nước

Đại Chu phủ phía sau núi, thảm cỏ xanh xanh um trên ngọn núi, có một cái Ngân Hà giống như thác nước rủ xuống, Oanh long long thanh âm truyền khắp lấy toàn bộ sơn mạch, khí thể có phần hùng tráng.

Chu Nguyên, Tô Ấu Vi các loại tất cả giáp viện đệ tử, đều là dựng ở dưới thác nước phương hướng, nơi này có cực lớn hồ nước, hồ nước trong veo, tựa như gương sáng.

"Cái này là Ngọc Linh thác nước sao?"

Tô Ấu Vi đôi mắt xinh đẹp nhìn qua cái kia bay thấp thác nước, trên gương mặt cũng đầy là vẻ tò mò, hiển nhiên cũng là sớm có nghe nói.

Một bên Tổng Thu Thủy gật gật đầu, cười hì hì mà nói: "Cái này là chúng ta Đại Chu phủ tu luyện bảo địa, Ngọc Linh thác nước, nghe nói ở đằng kia thác nước đỉnh, sinh trưởng một mảnh Tử Linh ngọc tủy, mà mỗi khi nước chảy cọ rửa xuống thời điểm, đều ẩn chứa một tia cực kỳ ôn nhuận ngọc tủy chi khí, lúc thác nước nước chảy mang theo cường đại lực đánh vào đụng vào trên thân thể lúc, cái kia ngọc tủy chi khí cũng sẽ bị vẻ này lực đánh vào xâm nhập thân thể, có thể giúp đỡ giúp chúng ta giải khai đại mạch."

"Đương nhiên, Càng trọng yếu chính là, bởi vì ngọc tủy chi khí cực kỳ ôn nhuận, cũng không tổn thương kinh mạch, vì vậy coi như là mỗi ngày đạt đến Trùng Mạch cực hạn, như trước có thể mượn Ngọc Linh thác nước đến tu luyện Trùng Mạch."

Tô Ấu Vi nghe vậy, trong đôi mắt đẹp lập tức có dị sắc tỏa ra, bởi vì kinh mạch thừa nhận có cực hạn nguyên nhân, vì vậy mỗi người mỗi ngày Trùng Mạch đều có được số lần hạn chế, nhưng dưới mắt ngọc này linh thác nước lại có thể tại kinh mạch thừa nhận đạt đến cực hạn về sau, như trước tại không hao tổn kinh mạch dưới tình huống trợ giúp Trùng Mạch, chỉ là điểm này, cũng đủ để biết được Ngọc Linh thác nước giá trị.

Chu Nguyên cũng là cười gật gật đầu, đây chính là hẳn coi trọng Ngọc Linh thác nước nguyên nhân, hẳn mỗi ngày tại hoàn thành Trùng Mạch số lần về sau, kinh mạch thừa nhận thì đến được cực hạn, nhưng mượn nhờ ngọc này linh thác nước, hẳn lại có thể tiếp tục Trùng Mạch.

Cái này không thể nghi ngờ sẽ đối với tu luyện của hẳn nhanh hơn hiệu suất.

"Bất quá cái này Tử Linh ngọc tùy cần hấp thu trong Thiên Địa nguyên khí, mới có thể liên tục không ngừng tạo ra ngọc tùy chi khí, vì vậy Ngọc Linh thác nước muốn hai ngày mới mở ra một lần."

Dương Tái hướng về phía Chu Nguyên, Tô Ấu Vi cười hắc hắc nói: "Các người vận khí cũng không tệ lắm, vừa mới vào giáp viện liền gặp."

Chu Nguyên nhìn qua cái kia trong lúc mơ hồ mang theo một tia tử ý thác nước, như có điều suy nghĩ mà nói: "Ngọc Linh thác nước là như thế nào phân phối hay sao?"

Ngọc Linh thác nước cứ như vậy một cái, mà Đại Chu phủ đã có năm cái viện, đệ tử cộng lại mấy trăm, hiển nhiên không có khả năng đồng loạt tiến vào Ngọc Linh thác nước tu luyện, vì vậy cái này tất nhiên liền cần phân phối.

"Ngọc Linh thác nước sẽ mở ra tám canh giờ, dựa theo dĩ vãng quy củ, chúng ta giáp viện phân có ba canh giờ, ất viện hai canh giờ, còn lại ba viện

tất cả một canh giờ, chúng ta bởi vì là giáp viện, vì vậy bất luận là thời gian còn là thời đoạn đều là tốt nhất." Dương Tái nói.

Chu Nguyên giật mình gật đầu, chột chép miệng chặc lưỡi nói: "Vậy mà chỉ có ba canh giờ."

Dương Tái ha ha cười cười, nói: "Ba canh giờ đã rất nhiều, hơn nữa chưa hẳn có thể kiên trì lâu như vậy."

"A?" Chu Nguyên khẽ giật mình.

Dương Tái cười hì hì rồi lại cười, rồi lại là không có nhiều lời, chỉ là nói: "Người đợi tí nữa sẽ biết."

"Tốt rồi, đều đừng nói nhảm rồi, chuẩn bị vào nhà, hấp thu nguyên văn." Ở đằng kia phía trước, Sở Thiên Dương phủ tay, cắt ngang mọi người nói chuyện với nhau, chỉ vào cách đó không xa bên cạnh hồ, chỗ đó có hai tòa cờ lớn phòng trúc.

"Còn muốn mình khắc nguyên văn?" Chu Nguyên cùng Tô Ấu Vi nghe vậy đều là sững sờ.

"Ừ, mỗi lần tới Ngọc Linh thác nước tu luyện, Đại Chu phủ đều sẽ phái ra tinh thông nguyên văn giáo sư, cho mỗi một người học viên mình khắc một đạo "Tụ hợp nguyên văn", đây là nhất phẩm nguyên văn, có thể làm cho thân thể hấp thu thác nước trong ngọc tủy chi khí càng thêm hữu hiệu." Tổng Thu Thủy giải thích nói.

Khi bọn hắn đang khi nói chuyện, đã là đã đến trước phòng trúc, phòng trúc có hai tòa, nam nữ tách ra, từng cái một xếp hàng tiến vào, bất quá nam học viên bên này tại xếp hàng lúc, thỉnh thoảng lăm la lăm lét liếc về phía nữ phòng bên kia.

Rất nhanh cũng đến phiên Chu Nguyên, tiến vào phòng trúc, một gã giáo sư cầm trong tay nguyên văn bút, đối với hắc phát phát tay, ý bảo hắc bỏ đi áo, nằm ở trên giường, sau đó ngòi bút rơi xuống, thời gian dần trôi qua tại Chu Nguyên trên lưng, khắc ra một đạo nguyên văn.

Lúc cái kia cuối cùng một khoản rơi xuống lúc, Chu Nguyên trên lưng lập tức tản mát ra quang mang nhàn nhạt, tiến tới ẩn nấp xuống dưới, nhưng ở nguyên văn thành hình lúc, Chu Nguyên thì là mơ hồ cảm giác được, tựa hồ hắc đối với quanh thân trong Thiên Địa nguyên khí, đều là trở nên nhạy cảm rất nhiều.

"Cái này tự nguyên văn, ngược lại cùng Tự Nguyên Ngọc không sai biệt nhiều, chỉ là tiếp tục thời gian rất ngắn." Chu Nguyên mặc quần áo, đối với giáo sư hành lễ, chính là đi ra ngoài.

Nói lên nguyên văn ngọc, Chu Nguyên nhìn một chút trên cổ treo ôn lạnh ngọc bội, từ khi Tô Ấu Vi biết được hắc có thể khai mạch tu hành về sau, chính là cố ý đem trả lại cho Chu Nguyên, làm cho hắc đặc biệt bất đắc dĩ.

Bất quá biết được Tô Ấu Vi quật cường tính tình, vì vậy Chu Nguyên cũng tịnh không khỏi mạnh mẽ.

Ra phòng trúc, chỉ thấy được Tô Ấu Vi cũng là vừa tốt đi ra, Chu Nguyên đi lên, vụng trộm lướt qua phía sau lưng của nàng, ánh mắt xuyên thấu qua trắng nõn cái cổ, có thể mơ hồ trông thấy một ít nhàn nhạt quang văn.

"Loạn nhìn cái gì!" Phát giác được tầm mắt của hắc, Tô Ấu Vi khuôn mặt ửng đỏ, trừng mắt liếc hắc một cái.

Chu Nguyên cười cười, nhìn thoáng qua cái kia liên tiếp có nữ hài đi ra phòng trúc, nhin không được nói: "Các người bên kia sẽ không cũng là nam giáo sư đi?"

Nếu chỉ có vậy mà nói, vậy cũng quá bị thua thiệt!

Tô Ấu Vi xấu hổ nhẹ đập Chu Nguyên một cước, khễ cần rằng sẵn giọng: "Người nói hươu nói vượn cái gì nha! Đương nhiên là nữ a!"

Khắc nguyên vẫn cần đem trên thân quần áo đều là thoát khỏi, nếu để cho một cái nam giáo sư, vậy cũng quá không thể tưởng tượng nổi rồi.

Chu Nguyên cười khan một tiếng, hai người lúc nói chuyện, giáp viện sở hữu đệ tử đều là hội tụ tới đây, Sở Thiên Dương nhìn thoáng qua, chính là quay người mang theo mọi người đi về hướng thác nước.

Oanh long long!

Cực lớn thác nước tựa như một cái Thủy Long gào thét hạ xuống, nước chảy trùng kích xuống, rơi trong hồ, tóe lên sóng lớn, hơi nước tràn ngập.

Sở Thiên Dương lấy ra một căn lớn hương đốt, chọc vào ở một bên khe đá ở bên trong, sau đó sắc mặt nghiêm túc nhìn về phía mọi người, nói: "Chuẩn bị bắt đầu đi, các người chỉ có ba cái canh giờ, hy vọng các người không muốn lãng phí bức này cơ hội."

Nói qua hắn vừa nhìn về phía Chu Nguyên, Tô Ấu Vi cùng với mặt khác một vị tân sinh, nói: "Các người tạm thời xem trước một chút."

Chu Nguyên ba người đều là gật gật đầu, nhìn về phía Dương Tái, Tổng Thu Thủy đám người, bọn hắn lúc này ánh mắt lại là chờ đợi lại có chút ít sợ hãi nhìn qua cái kia "Ngọc Linh thác nước", cuối cùng hít sâu một hơi, chính là cần rằng vọt vào ở vào thác nước vị trí trung tâm tu luyện đài.

Ầm ầm!

Tràn đầy nước chảy không ngừng gào thét hạ xuống, Dương Tái đám người xông lên tiến thác nước ở bên trong, hai chân chính là dùng sức bắt

lấy nham thạch, tùy ý cái kia nước chảy trùng kích mà đến.

Thật lớn như thế thác nước, cái kia nước chảy lực đánh vào không thể nghi ngờ là cực kỳ khổng lồ, vì vậy mặc dù Dương Tái dám người đem hết toàn lực, nhưng thân thể của bọn hắn như cũ là tại rung động.

Bọn hắn cắn chặt hàm răng, nước chảy trùng kích mà đến lực đạo, va chạm tại trên thân thể, tựa như là bị trùng trùng điệp điệp vỗ vào, làm cho bọn hắn khuôn mặt đều có chút ít vặn vẹo.

Sau lưng nguyên văn tản ra quang mang nhàn nhạt, trong lúc mơ hồ, phảng phất là có một tia màu tím khí lưu thuận theo nước chảy trùng kích, thẩm thấu tiến vào thân thể của bọn hắn bên trong.

Oanh!

Rất nhiều đệ tử tại thác nước trùng kích xuống, giằng co ước chừng chừng mười phút đồng hồ, chính là bắt đầu có người chống đỡ hết nổi, cuối cùng tại một đạo giữa tiếng kêu gào thê thảm, bị liên tiếp vọt vào phía dưới hồ nước trong .

Dương Tái cùng Tổng Thu Thủy kiên trì thời gian lâu nhất, nhưng cũng chỉ là hơn hai mươi phút đồng hồ, liền lọt vào trong hồ nước.

Khi bọn hắn theo trong hồ nước bò ra lúc, đều là toàn thân làn da phát xanh, giống như bị trọng kích, cái kia nhe răng trợn mắt chặt vật bộ dáng, hiển nhiên là toàn thân kịch liệt đau nhức.

Mà lúc này Chu Nguyên mới hiểu được, vì sao bọn hắn sẽ đối với Ngọc Linh thác nước vừa yêu vừa hận, nơi đây ngọc tủy chi khí tuy có thể trợ giúp khai mạch, nhưng mỗi một lần bọn hắn đều bị cái kia thác nước nước chảy vỗ vào được đầy người máu ứ đọng, giống như bị người hành hung một trận.

"Kế tiếp các người ba người đi thử một chút." Sở Thiên Dương đối với Chu Nguyên, Tô Ấu Vi ba người, nói.

"Hắc hắc, cố gắng lên, lần thứ nhất đều rất nhanh." Dương Tái hướng về phía Chu Nguyên cười hắc hắc, nói.

Chu Nguyên cùng Tô Ấu Vi liếc nhau, cũng là đi ra phía trước, bọn hắn đứng ở thác nước lúc trước, nhìn qua cái kia mang theo Oanh long long nổ mạnh bay thấp hạ xuống nước chảy, cuối cùng cắn răng một cái, một bước đạp đi vào.

Tại tiến vào thác nước trước tiên, Chu Nguyên làn da liền căng thẳng đứng lên, bàn chân giống như đại thụ, cầm chặt mặt đất, mà nháy mắt sau đó, hắn cũng cảm giác được một cỗ cự lực nương theo lấy nước chảy từ phía trên trùng kích mà đến, bao phủ toàn thân của hắn.

"Đau quá!"

Tràn đầy nước chảy hung hăng trùng kích mà đến, Chu Nguyên lập tức ngược lại hít một hơi, cái loại này lực đạo quá hung hãn, thiếu chút nữa trực tiếp đưa hắn đạp tiến hồ nước.

Bất quá tại nước chảy trùng kích xuống, Chu Nguyên cũng là có thể mơ hồ cảm giác được, sau lưng tụ nguyên văn tản mát ra một cỗ hấp lực, một cỗ cực kỳ ôn lạnh khí lưu thì là thẩm thấu tiến vào thân thể của hắn.

Vẻ này ôn khí lạnh chảy vừa xuất hiện, liền làm được Chu Nguyên trên thân thể kịch liệt đau nhức hơi hơi giảm bớt.

"Cái này là ngọc tủy chi khí?" Chu Nguyên trong lòng khẽ động, trong khoảnh khắc đó, thật sự là hắn là cảm ứng được trong cơ thể mạch thứ ba hơi hơi buông lỏng một tia.

Phát giác được loại biến hóa này, Chu Nguyên lập tức tinh thần chấn động, căn rằng đỡ đòn cái kia tràn đầy nước chảy trùng kích, từ trong tham lam hấp thu lấy một tia ngọc tủy chi khí.

A!

Tại Chu Nguyên căn rằng kiên trì thời điểm, cái kia bên cạnh đột nhiên truyền đến tiếng kêu thảm thiết, là vị kia tân sinh không chịu nổi, trực tiếp bị cực lớn nước chảy vọt vào hồ nước.

Chu Nguyên khòe mắt liếc qua liếc mắt một cái cách đó không xa, có thể mơ hồ nhìn thấy Tô Ấu Vi bóng hình xinh đẹp ở đằng kia nước chảy trùng kích trong lung lay sắp đổ, nhưng nhưng như cũ vẫn còn đau khổ kiên trì.

"Ngọc chi khí chi khí này quả nhiên rất hữu hiệu! Bất quá đáng tiếc là có chút mỏng manh." Chu Nguyên trong lòng ý niệm trong đầu chuyển động, nếu như hấp thu ngọc tủy chi khí có thể càng mạnh hơn nữa một ít, mới có thể đủ triệt để giảm bớt tràn đầy nước chảy trùng kích làm cho mang đến thân thể đau đớn, nói như vậy, là có thể kiên trì càng lâu thời gian.

Nhưng ngọc linh thác nước này như thế rộng lớn, trùng kích đến trên thân nước chảy ở bên trong, nhiều lắm là chỉ có thể ẩn chứa nhẹ nhàng từng sợi ngọc tủy chi khí, đều muốn thêm nữa, nhưng là rất không có khả năng.

Nghĩ vậy một chút, Chu Nguyên không khỏi lắc đầu, nhưng chợt tâm hắc đầu khê nhúc nhích, ngọc tủy chi khí học viên khác có lẽ không cảm giác được, hắc chưa hắc không được, bởi vì thần hồn của hắc đã là bước chân vào Hư Cảnh sơ kỳ, bàn về cảm giác lực, chỉ sợ khai mạch cảnh ở bên trong, không ai có thể so với hắc càng mạnh hơn nữa.

"Thử xem!"

Chu Nguyên cũng không do dự, hai mắt khép hờ, lập tức mi tâm thần hồn rục rịch, cảm giác lan tràn ra, ầm ầm tiếng nước trở nên yên tĩnh, mà

tại cái kia không ngừng trút xuống xuống thác nước ở bên trong, Chu Nguyên có thể rõ ràng cảm ứng được, từng sợi màu tím khí lưu thuận theo nước chảy gào thét hạ xuống.

"Quả nhiên có thể cảm giác đến ngọc tủy chi khí!"

Chu Nguyên trong lòng nổi lên một vòng kinh hãi, sau đó tâm niệm vừa động, thúc giục lên mi tâm thần hồn, chỉ thấy được chỗ đó có dị quang hiển hiện, mơ hồ trong đó, phảng phất là có thể nhìn thấy một đạo ngời xấp bằng hư ảnh, cái kia đạo hư ảnh đúng là Chu Nguyên thần hồn.

Hư ảnh thần hồn ở bên trong, một cỗ hấp lực phát ra, cái này cỗ hấp lực cũng không mạnh mẽ, nhưng vô cùng có tính nhắm vào, đầu là hướng về phía cái kia từng sợi màu tím khí lưu.

Tại Chu Nguyên thúc giục thần hồn hấp thụ lấy màu tím khí lưu lúc, ở đằng kia thác nước ở bên trong, cái kia không ngừng trùng kích tại thân thể của hắn trên nước chảy, thì là tại chút bất tri bất giác nổi lên nhàn nhạt ánh sáng tím, đồng thời liên tục không ngừng tiến vào trong cơ thể của hắn.

Chu Nguyên khép hờ hai mắt vào lúc này mãnh liệt mở ra, trong mắt tràn đầy kích động vẻ mừng như điên, bởi vì hắn phát giác được, lúc trước trong nháy mắt, dùng mãnh vào trong cơ thể hắn ngọc tủy chi khí trong lúc đó tăng vọt hơn mười gấp bội!

"Vậy mà thực sự có tác dụng!"

Cảm thụ được trong cơ thể cái kia càng buông lỏng mạch thứ ba, Chu Nguyên kim lòng không được kích động được trực tiếp nhảy dựng lên.

Oanh!

Bất quá cái nhảy này, lập tức thoát ly mặt đất, thác nước trùng kích xuống, oanh một tiếng, ngay tại Chu Nguyên giữa tiếng kêu gào thê thảm,

đưa hũn hũn hũn vọt vào phía dưới trong hồ nước.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Mở Tam Mạch

Phù phù!

Chu Nguyên vẽ mặt tràn đầy hưng phấn trong hồ nước xông ra, hắt ánh mắt nóng bỏng nhìn qua cái kia cực lớn Ngọc Linh thác nước, hắt không nghĩ tới, vận dụng thần hồn lực lượng, vậy mà thật có thể đủ đem phụ cận ngọc tủy chi khí đều là cấp với tay cầm.

Người khác chỉ có thể bị động theo trùng kích đến trên thân thể nước chảy trong hấp thụ ngọc tủy chi khí, nhưng hắt vẫn là có thể đủ chủ động hấp thụ, hơn nữa phạm vi càng rộng, hai cái này lúc giữa chênh lệch, không cần nói cũng biết.

"Theo như cứ theo đà này, chỉ sợ không cần vài ngày thời gian, ta là có thể đả thông mạch thứ ba!"

Nguyên bản dựa theo Chu Nguyên đoán chừng, hắt muốn đánh thông mạch thứ ba, có lẽ sẽ cần nửa tháng trái phải, nhưng dưới mắt, nhưng là rút ngắn hơn một nửa, bởi vậy có thể thấy được ngọc này linh thác nước công hiệu mạnh bao nhiêu.

"Cái này là Hư Cảnh thần hồn chỗ tốt."

Chu Nguyên nhin không được cảm thán một tiếng, học viên khác chưa từng tu luyện Đoán Hồn Thuật, thần hồn không có khả năng như hắt mạnh mẽ như vậy lớn, tự nhiên cũng không có khả năng cảm ứng được ngọc tủy chi khí, đồng thời đem hấp thụ.

Phù phù!

Tại Chu Nguyên cảm thán thời điểm, một đạo thân ảnh cũng là lọt vào bên cạnh hắt trong nước, sau đó lộ đầu ra, đúng là Tô Ấu Vi, nàng lúc này, khuôn mặt có hơi trắng bệch, trắng nõn như ngọc trên cổ tay trắng, đều là che kín lấy từng đạo máu ứ đọng dấu vết.

Chu Nguyên ánh mắt, tiếp tục xuống quét, sau đó thì có điểm không dời được ánh mắt, cái mũi đều là cảm giác tựa hồ có chút nóng lên, phát nhiệt.

Bởi vì rơi xuống nước nguyên nhân, chỉ thấy được Tô Ấu Vi quần áo đều là bị đánh ẩm ướt, dán thật chặt tại trên thân thể mềm mại, nhất thời nổi bật ra lung linh hấp dẫn xinh đẹp đường cong, mơ hồ có thể thấy được trắng nõn để lộ ra, nở rộ cảnh xuân.

'Rầm Ào Ào'!

Bất quá còn không đợi Chu Nguyên xem cái cẩn thận, một chút bọt nước liền đập đánh vào khuôn mặt của hắt lên, ánh mắt vừa nhấc, liền nhìn đến Tô Ấu Vi khuôn mặt đỏ bừng đưa hắt cho trừng mắt.

Chu Nguyên cười khan một tiếng.

Tô Ấu Vi nghiêng chắc hàm răng, với cái gia hỏa này, thật là nên chiếm tiện nghi thời điểm một chút cũng không rơi không, nếu là người bên ngoài mà nói, chỉ sợ lúc này nàng sớm liền trực tiếp một cái tát liền đánh tới, bất quá đối mặt với Chu Nguyên, nàng rồi lại lên cao không nổi ghét cay ghét đắng, chỉ là cảm thấy xấu hổ giận.

"Lưu manh!"

Tô Ấu Vi ngọc chương đầy, chính là xoáy lên sóng nước vỗ vào tại Chu Nguyên trên đầu, mà kia thì là mượn lực nhẹ nhàng lướt đi hồ nước, linh hoạt lóe lên, liền rơi xuống hồ nước bên cạnh, đồng thời trên thân thể mềm

mọi có dòng nguyên khí ánh sáng quán quanh, nhanh chóng liền cầm quần áo trên hơi nước bốc hơi sạch sẽ.

Bị ngâm cái ướt sũng Chu Nguyên bất đắc dĩ lắc đầu, cũng là lướt đi hồ nước, rơi xuống trên đất trống.

"Đúng vậy, hai người các người đều giữ vững được chừng mười phút đồng hồ, làm là thứ nhất lần tiếp nhận Ngọc Linh thác nước người, lúc này đã rất tốt." Sở Thiên Dương nhìn qua hai người, trong mắt toát ra vẻ vui mừng, nói ra.

Lúc trước giáp viện rất nhiều đệ tử, ngoại trừ Dương Tái cùng Tống Thu Thủy bên ngoài, giáp viện đại đa số lão sinh làm cho kiên trì thời gian, cũng liền chừng mười phút đồng hồ trái phải, làm cho để làm lần thứ nhất tiếp xúc Ngọc Linh thác nước tân sinh, Chu Nguyên cùng Tô Ấu Vi biểu hiện coi như là không tệ.

Một bên Dương Tái, Tống Thu Thủy các loại lão sinh cũng là vẻ mặt ngạc nhiên nhìn chăm chăm vào hai người, đối với Tô Ấu Vi có thể có cái này biểu hiện, bọn hắn kỳ thật cũng không tính quá ngoài ý muốn, dù sao nàng đầu gù cũng là mở Tứ Mạch người, nhưng Chu Nguyên rồi lại không giống nhau, người sau vẹn vẹn chỉ là mở Lưỡng Mạch, thế nhưng sức thừa nhận, đúng là không thể so với Tứ Mạch yếu.

"Ha ha, nếu như cái này chút thời gian đều tính không tệ, vậy cũng quá lãng phí ngọc này linh thác nước rồi." Mà đang ở bọn hắn cảm thán thời điểm, đột nhiên có một đạo cười nhạt âm thanh đột ngột truyền đến, làm cho giáp viện bên này bầu không khí yên tĩnh, sau đó từng đạo trợn mắt liền đối với thanh âm kia ném tới.

Bất quá khi ánh mắt của bọn hắn trông thấy người nói chuyện lúc, lại là trì trệ.

Ha ha, nếu như cái này chút thời gian đều tính không tệ, vậy cũng quá lãng phí ngọc linh thác nước này rồi." Mà đang ở bọn hắn cảm thán thời điểm, đột nhiên có một đạo cười nhạt âm thanh đột ngột truyền đến, làm cho giáp viện bên này bầu không khí yên tĩnh, sau đó từng đạo trợn mắt liếc đối với thanh âm kia ném tới.

Bất quá khi ánh mắt của bọn hắn trông thấy người nói chuyện lúc, lại là trì trệ.

Chu Nguyên nhú mày, ngẩng đầu lên, chỉ thấy được ở đằng kia cách đó không xa, không biết khi nào đã đến một đám người, mà tại đám người kia phía trước nhất, Tề Nhạc đứng chấp tay, anh tuấn cao ngất, khí vũ hiên ngang, tại kia bên cạnh, Liễu Khê cũng là kiều diễm dẫn mắt, mà nàng lúc này, chính khuôn mặt lộ ra khinh thường nhìn chăm chăm vào giáp viện mọi người, lúc trước thanh âm, chính là đến từ nàng.

Mà những thứ khác ất viện đệ tử, cũng là mặt lộ vẻ hơi trào phúng, giống như là xem thường giáp viện rất nhiều học viên biểu hiện.

"Là ất viện người." Dương Tái khuôn mặt nén giận, mặt khác mọi người cũng là lòng đầy căm phẫn, cái này ất viện, thật đúng là khinh người quá đáng, liền bọn hắn lúc tu luyện cũng tới khoa tay múa chân.

Chu Nguyên ánh mắt cũng là lạnh lùng quét cái kia Liễu Khê liếc, thần nhiên nói: "Xin hỏi người lần thứ nhất tại Ngọc Linh thác nước giữ vững được bao lâu?"

Liễu Khê khuôn mặt thần sắc trì trệ, căm giận không nói.

Tề Nhạc giống như cười mà không phải cười mà nói: "Chu Nguyên điện hạ hà tất cùng nữ hài tử không chấp nhận, Liễu Khê lúc trước lần thứ nhất giữ vững được bao lâu ta không rõ lắm, ta ngược lại là nhớ kỹ ta lần thứ nhất liền giữ vững được ba mươi phút."

Mặc dù biết Tề Nhạc là đang cố ý đả kích, nhưng Dương Tái, Tổng Thu Thủy các loại rất nhiều giáp viện đệ tử, vẫn còn có chút á khẩu không trả lời được, có chút sa sút tinh thần, người lần thứ nhất là có thể kiên trì ba mươi phút, mà bọn hắn đây? Đến bây giờ đều chỉ có hơn hai mươi phút đồng hồ.

Ất viện có Tề Nhạc cái này thì một cái biến thái, bọn hắn giáp viện còn có thể có trở mình thời gian sao?

Trong lúc nhất thời, giáp viện bên này sĩ khí đều cũng có điểm thấp xuống.

"Các người còn có muốn hay không tu hành? !" Mà đang ở bọn hắn trầm mặc lúc giữa, Sở Thiên Dương nghiêm nghị đột nhiên vang lên, chợt hắn nhìn hướng Tề Nhạc đám người, mặt không biểu tình mà nói: "Nếu là còn không có đến phiên ất viện, liền không nên ở chỗ này quấy nhiễu những người khác tu luyện, nếu không theo như lệ xử phạt!"

Nhìn đến Sở Thiên Dương cái kia ánh mắt lạnh lùng, ất viện học viên khác đều là rụt cổ một cái, chỉ có Tề Nhạc thần sắc nhàn nhạt, không thêm để ý cười, nói: "Phủ chủ không dùng tức giận, chúng ta chỉ là ở chỗ này sớm tập hợp chờ đợi Ngọc Linh thác nước mà thôi, nếu là ở nơi đây nhìn một chút sẽ quấy nhiễu tu luyện lời nói, cái kia giáp viện các học viên, cũng quá mạnh mai đi một tí."

Nghe được hắn lời nói lúc giữa tối châm biếm, rất nhiều giáp viện đệ tử đều là hận đến khế cắn môi.

"Tiếp tục tu luyện!" Sở Thiên Dương lạnh lùng quét Tề Nhạc liếc, thu hồi ánh mắt, đối với giáp viện rất nhiều đệ tử trầm giọng quát.

Dương Tái đám người nghe vậy, cũng là xoay người lại, lại lần nữa đối với Ngọc Linh thác nước mà đi, bất quá bầu không khí vẫn có chút nặng nề.

"Gia hỏa này thật đáng ghét." Tô Ấu Vi cũng là thấp giọng nói ra, vốn mọi người tu luyện được hảo hảo đấy, kết quả cái này Tề Nhạc thứ nhất, liền khiến cho mọi người toàn bộ yên rồi.

Chu Nguyên thon dài ngón tay nhẹ nhàng gõ gõ, hắc nhìn hướng Tề Nhạc, nói một tiếng: "Nửa giờ, thật lâu sao?"

Tiếng nói hạ xuống, hắc cũng không có cùng Tề Nhạc nói nhảm nhiều, trực tiếp quay người, đối với Ngọc Linh thác nước đi đến, nếu như gia hỏa này như thế âm tàn đều muốn dùng loại thủ đoạn này đến đả kích giáp viện sĩ khí, vậy hắc hôm nay, thật đúng là không thể để cho với cái gia hỏa này thực hiện được rồi.

"Hử, thật sự là mạnh miệng! Xem bộ dạng như vậy, hắc tựa hồ còn muốn cùng người đừng mạnh miệng một lần?" Liễu Khê nhìn qua Chu Nguyên bóng lưng, không khỏi khinh miệt cười một tiếng, hiển nhiên là đem Chu Nguyên mà nói cho rằng là mạnh miệng cây mạnh.

Chu Nguyên tại đại khảo thượng biểu hiện là không tệ, nhưng là phải xem cùng ai so với, mà trước mắt Tề Nhạc, thế nhưng là hôm nay trong Đại Chu phủ mạnh nhất đệ tử.

Tề Nhạc cũng là cười cười, chỉ là nụ cười kia tràn đầy nghiền ngẫm: "Ta đây ngược lại là muốn hảo hảo nhìn một cái rồi, bất quá ta ngược lại rất hy vọng hắc cây mạnh một cái, như vậy chịu đau khổ đấy, sẽ chỉ là hắc."

Những thứ khác ất viện đệ tử cũng là phụ họa gật gật đầu, bọn hắc đồng dạng không biết, Chu Nguyên cái này mở Nhị Mạch thực lực, đến tột cùng là có tư cách gì cùng Tề Nhạc so sánh với đấy.

Ở đằng kia ất viện mọi người thấy trò hay trong ánh mắt, Chu Nguyên lại lần nữa đi vào Ngọc Linh thác nước phía dưới, hắc nhìn qua cái kia Oanh long long không ngừng bay rơi xuống tràn đầy nước chảy, không có chút do dự, trực tiếp liền một cước bước đi vào.

Oanh!

Thân thể chui vào thác nước bên trong, Chu Nguyên hai chân hơi cong, cầm chặt mặt đất, cùng lúc đó, lúc cái kia nước chảy mang theo cường hãn lực đạo trùng kích mà đến lúc, hãn hai mắt cũng là bế khép, mi tâm thần hồn chấn động lên.

Một cổ thường nhân khó có thể phát hiện hấp lực, lặng yên phát ra, nhất thời, một tia ngọc tủy chi khí theo màn nước trong hội tụ mà đến, nương theo lấy nước chảy trùng kích, đều vỡ vào tại Chu Nguyên trên thân thể.

Sau lưng của hãn tụ nguyên văn tản ra hào quang, đem cái kia từng sợi ngọc tủy chi khí, liên tục không ngừng hút vào trong cơ thể.

Một tia ôn lạnh khí lưu, tại Chu Nguyên trong cơ thể toán loạn, ôn lạnh lướt qua, cái kia tràn đầy nước chảy trùng kích làm cho mang đến kịch liệt đau nhức, thì là vào lúc này bắt đầu bị trên phạm vi lớn giảm bớt.

Chu Nguyên cái kia nguyên bản còn có chút lay động thân thể, cũng là thời gian dần trôi qua trở nên củng cố, tùy ý cái kia thác nước như thế nào trùng kích, đều là giống như bàn thạch bình thường.

Cùng lúc đó, tại kia trong cơ thể, từng sợi ngọc tủy chi khí vọt tới, không ngừng đánh thẳng vào mạch thứ ba, làm cho mạch thứ ba càng ngày càng buông lỏng.

Phù phù! Phù phù!

Tại trong hồ kia, không ngừng có đệ tử lại lần nữa bị hướng rơi xuống, mà có lẽ là bởi vì sĩ khí sa sút nguyên nhân, lúc này đây rất nhiều học viên biểu hiện, so với lúc trước còn muốn kém một chút, kiên trì thời gian không ngừng rút ngắn.

Bên cạnh bờ Sở Thiên Dương nhìn thấy một màn này, khuôn mặt đều là một mảnh biến thành màu đen.

Mà Tề Nhạc, Liễu Khê các loại ất viện người, thì là trên mặt đáng tươi cười càng ngày càng đậm.

Phù phù!

Tô Ấu Vi cũng là hết rơi xuống, lúc này đây nàng giữ vững được trọn vẹn hai chừng mười phút đồng hồ, như thế làm cho giáp viện những học viên kia có chút sợ hãi thán phục, lúc này, đều nhanh đuổi theo Dương Tái cùng Tống Thu Thủy rồi.

Tô Ấu Vi biểu hiện, thật ra khiến được Sở Thiên Dương sắc mặt hơi trì hoãn hơi có chút.

Ngay sau đó Tô Ấu Vi sau đó, chính là Dương Tái cùng Tống Thu Thủy, bọn hắn rơi vào trong nước, đều là thầm than một tiếng, bởi vì bọn họ như trước không có kiên trì đến ba mươi phút.

Mọi người giữ im lặng lên bờ, bầu không khí nặng nề, bỗng nhiên Tô Ấu Vi kinh sợ âm thanh nói: "Chu Nguyên còn ở phía trên?"

Mọi người nghe vậy, lúc này mới bỗng nhiên cả kinh, ánh mắt nhìn hướng cái kia Ngọc Linh thác nước, quả nhiên là nhìn đến chỗ đó mơ hồ còn có một đạo nhân ảnh.

"Chu Nguyên nhanh kiên trì đến ba mươi phút rồi hả? !" Tống Thu Thủy bàn tay như ngọc trắng bụm lấy cặp môi đỏ mọng, kinh sợ âm thanh nói.

Dương Tái gãi gãi đầu, cũng là vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi.

Ngược lại là Tô Ấu Vi chân mày cau lại, trong con ngươi có chút lo lắng, nàng lo lắng Chu Nguyên cố ý mạnh mẽ chống đỡ, nói như vậy, ngược lại

sẽ đối với bản thân tạo thành bị thương, ảnh hưởng khai mạch.

"Có ý tứ." Tề Nhạc nhìn qua một màn này, không khỏi nhẹ nhàng cười cười, hắn nhìn qua thác nước trong cái kia như ẩn như hiện thân ảnh, ánh mắt ở chỗ sâu trong rồi lại tràn đầy miệt thị, tại hắn xem ra, Chu Nguyên loại này mạnh mẽ chống đỡ thể hiện, sẽ chỉ làm được từ người bị vết thương.

"Ta ngược lại là muốn nhìn hắn có thể giả bộ bao lâu!" Liễu Khê cũng là cười lạnh một tiếng, trên mặt đẹp tràn đầy nhìn có chút hả hê.

Vì vậy, ánh mắt mọi người đều là nhìn về phía thác nước trong đạo thân ảnh kia, Tô Ấu Vi bọn hắn thậm chí ngay cả lại leo đi lên tâm tư đều không có, ngay ở chỗ này nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên.

Mà thời gian, liền khi bọn hắn nhanh chăm chăm xuống, nhanh chóng trôi qua.

Ba mươi phút.

40'.

...

Một giờ!

Khi thời gian đạt tới một giờ thời điểm, bên cạnh bờ tất cả mọi người là yên tĩnh lại, đã liền cái kia Tề Nhạc, mắt mang đều là lóe lên, lông mày chậm rãi nhăn lại, mơ hồ cảm giác được có chút bất an.

Những cái kia ất viện các học viên cũng là hai mặt nhìn nhau, một giờ, bọn hắn ất viện ngoại trừ Tề Nhạc, không ai có thể làm được, mà phải biết rằng, Tề Nhạc thể nhưng là mở Lục Mạch thực lực!

Chu Nguyên đây? Nhị Mạch!

"Gia hỏa này, chứ không phải là xảy ra vấn đề rồi hả?" Liễu Khê nghiêng chắc hàm răng, nhin không được nói.

Oanh!

Mà đang ở nàng âm thanh âm tiết cứng rắn đi xuống thời điểm, thác nước trong có lấy thanh âm truyền đến, chỉ thấy được Chu Nguyên thân thể rút cuộc rơi xuống, một đầu tiến đụng vào trong hồ nước.

Trong hồ nước, Chu Nguyên thân hình xông ra, bất quá lúc này hấn nhưng là hai mắt nhắm nghiền.

Cái kia Liễu Khê nhìn đến một màn này, lập tức cười lạnh nói: "Xem ra bị thương không nhỏ đây."

Nàng cười lạnh vừa mới hiển hiện, trong hồ nước Chu Nguyên mãnh liệt mở ra hai mắt, sau đó tất cả mọi người là nhìn thấy, một cỗ dòng nguyên khí ánh sáng quán quanh tại kia quanh thân, đem chung quanh hồ nước đều là quấy tạo nên vòng xoáy.

Mà kia áo bào cổ động, trong cơ thể mơ hồ có tiếng nổ vang truyền ra, từng đạo thiên địa nguyên khí, không ngừng dũng mãnh vào kia trong cơ thể, làm cho khí thể của nó, cũng là tại thời khắc này, đột nhiên phóng đại.

"Đây là? !" Tề Nhạc, Liễu Khê đám người thấy thế, đồng tử lập tức co rút lại.

"Làm sao có thể? !"

Tô Ấu Vi, Dương Tái, Tống Thu Thủy cũng là hít sâu một hơi.

Sở Thiên Dương cũng là vào lúc này động dung, hai mắt sáng lên, sáng rực nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, từng chữ một mà nói: "Vậy mà. . . Mở Tam Mạch rồi hả? !"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 31: Lập Uy

Giữa hồ, Chu Nguyên quanh thân nguyên khí bắt đầu khởi động, từng đạo luồng ánh sáng dường như lưu chuyển tại làn da lên, vô hình chấn động khuếch tán đi ra, trực tiếp là đem chung quanh hồ nước quấy nhiễu e rằng pháp khép lại.

Bên cạnh bờ lên, tất cả mọi người là trợn mắt há hốc mồm nhìn qua thân ảnh của hắn, bởi vì này một màn, bọn hắn đều rất quen thuộc, cái kia rõ ràng là khai mạch lúc, mới sẽ xuất hiện cảnh tượng.

"Mở Tam Mạch? Làm sao có thể!" Liễu Khê khuôn mặt màu xanh trắng luân chuyển, có loại nóng rất cảm giác, lúc trước nàng còn đang giễu cợt Chu Nguyên cậy mạnh, kết quả cái nào ngờ tới người sau không chỉ có không có bị thương, hơn nữa còn tại chỗ đã thông mạch thứ ba!

Tề Nhạc ánh mắt, cũng là vào lúc này triệt để âm trầm xuống, năm ngón tay nắm chặt, ánh mắt âm lãnh giống như rắn nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, trong lòng bắt đầu khởi động để ý phần nộ chi ý, hắn đồng dạng là không nghĩ tới kết quả sẽ là loại tình huống này.

Hơn nữa, làm cho hắn cảm thấy bất khả tư nghị là, Chu Nguyên cái này chính là mở Nhị Mạch thân thể tổ chất, làm sao có thể ở đẳng kia Ngọc Linh thác nước trong kiên trì một giờ? !

"Gia hỏa này, làm sao có thể làm được một bước này!"

Những thứ khác ất viện đệ tử hai mặt nhìn nhau, không nói một lời, hiển nhiên đều là bị một màn này cho chấn nhiếp đã đến.

Trong hồ nước, Chu Nguyên đóng chặt hai mắt chậm rãi mở ra, trong đôi mắt có hết sạch lướt qua, hắn cúi đầu nhìn qua trên thân thể quần quanh dòng nguyên khí ánh sáng, lại cảm thụ được trong cơ thể hoàn toàn bị đả thông mạch thứ ba, trong lòng của hắn, đồng dạng là có khó có thể ngăn chặn kinh hỉ bắt đầu khởi động đi ra.

Hắn cũng không nghĩ tới, hắn vậy mà gặp vào lúc này trực tiếp đả thông mạch thứ ba.

Nguyên bản dựa theo suy đoán của hắn, tối thiểu còn phải cần mấy ngày tu luyện, nhưng hắn tựa hồ là có chút coi thường ngọc linh thác nước này trong ngọc tủy chi khí, tại hấp thu đại lượng ngọc tủy chi khí về sau, vậy mà tại hôm nay, liền đem hắn mạch thứ ba đả thông.

"Bất quá đây là ta lần thứ nhất hấp thu ngọc tủy chi khí, vì vậy hiệu quả mới có thể tốt như vậy, về sau dưới thói quen, liền không cách nào vào tay loại này dựng sào thấy bóng hiệu quả." Chu Nguyên mắt lộ kinh hỉ, trầm ngâm tự nói.

Bất quá dù vậy, có thể đả thông mạch thứ ba, cũng là làm cho Chu Nguyên vui mừng dị thường, dù sao dưới mắt khoảng cách hắn đả thông thứ hai mạch, mới bất quá mấy ngày thời gian.

Trong lòng khẽ cười một tiếng, Chu Nguyên mũi chân điểm một cái, thân hình chính là lướt lên bờ bên cạnh, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy được tất cả mọi người đưa hắn cho nhìn chăm chăm vào, một mảnh yên tĩnh.

"Ba ba!"

Bỗng nhiên có trống tiếng vỗ tay vang lên, chỉ thấy được Sở Thiên Dương ăn nói có ý tứ nghiêm túc khuôn mặt, đúng là vào lúc này che kín lấy ẩm áp dáng tươi cười, hắn ánh mắt lửa nóng nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, song chương đập rung.

Tô Ấu Vi, Dương Tái, Tống Thu Thủy bọn hắn cũng là phục hồi tinh thần lại, lúc này cũng là dùng sức vỗ tay, sắc mặt hưng phấn.

Lúc trước bọn hắn còn bị Tề Nhạc thời gian làm cho chấn nhiếp, dẫn đến sĩ khí sa sút, nhưng cái nào ngờ tới cái này trong nháy mắt, Tề Nhạc ghi chép đã bị Chu Nguyên cho phá, hơn nữa còn xa xa ném ở phía sau.

Lấy chính là mở Nhị Mạch thân thể, tại Ngọc Linh thác nước trong kiên trì một giờ, đây chính là Đại Chu phủ chưa bao giờ có sự tình.

Mọi người tiếng vỗ tay làm cho Chu Nguyên sững sờ, sau đó hướng của bọn hắn cười cười, bắt lấy ngẩng đầu, đem ánh mắt ném hướng về phía Tề Nhạc các loại ất viện trên thân mọi người.

Mà nhìn đến Chu Nguyên nhìn qua, ất viện tất cả mọi người là cổ co rút lại, có chút mặt bị phồng, dù sao bọn hắn lúc trước còn đang cười nhạo, nhưng mà bất quá trong nháy mắt, bọn họ cười nhạo ngược lại đem bản thân vẽ mặt rồi.

Liễu Khê khuôn mặt xanh mét, khó coi đến cực điểm, nhưng là một câu đều nói không nên lời, chỉ có thể biệt khuất được nhanh cắn chặt hai hàm răng trắng ngà.

Ngược lại là Tề Nhạc, sắc mặt âm trầm, có lạnh lẽo thanh âm, theo cái kia trong kẽ răng rò rỉ ra đến: "Tốt, tốt, điện hạ thật đúng là làm cho người ta không tưởng được a."

"Muốn xem liền chờ ở một bên thành thành thật thật xem, đừng lại xem lại đùa giỡn nhiều, chúng ta chẳng muốn mời đến." Chu Nguyên quét Tề Nhạc liếc, cười nhạt nói.

Tề Nhạc khóe mắt co quắp một cái, bất quá hắn cuối cùng vẫn còn hít sâu một hơi, đè nén xuống tức giận trong lòng, thế nhưng nhìn về phía Chu Nguyên ánh mắt, thì là càng âm trầm.

"Mọi người tiếp tục đi, thời gian cũng không nhiều rồi." Chu Nguyên thấy thế, cũng lười nhiều hơn nữa để ý tới hân, xoay đầu lại hướng về phía Tô Ấu Vi, Dương Tái, Tống Thu Thủy đám người cười nói.

Ba canh giờ, cũng chính là sáu giờ, dưới mắt đã nhanh hơn một nửa.

"Tốt!"

Nghe được Chu Nguyên mà nói, sở hữu giáp viện đệ tử đều là lớn tiếng đáp, sĩ khí trong nháy mắt tăng vọt đứng lên, hơn nữa cái kia nhìn về phía Chu Nguyên ánh mắt, đều là trở nên không giống nhau rất nhiều.

Lúc trước bọn hân, dù sao vẫn là có chút lão sinh xem tân sinh tâm tính, nhưng dưới mắt Chu Nguyên chiêu thức ấy, không chỉ có chấn nhiếp Tề Nhạc đám người, liền mang theo bọn hân, đều đối với Chu Nguyên nhiều hơi có chút kính ý.

Sở Thiên Dương đứng ở một bên, hân nhìn qua khôi phục sĩ khí giáp viện đệ tử, cũng là âm thầm thở dài một hơi, xem Chu Nguyên ánh mắt, không khỏi càng đã hài lòng.

Tại một năm nay ở bên trong, Tề Nhạc cơ hồ là giáp viện sở hữu đệ tử trong lòng cự thạch, cho bọn hân đã mang đến không thể chiến thắng âm ảnh, nhưng Chu Nguyên hôm nay nhưng là làm cho mọi người biết rõ, Tề Nhạc cũng không phải là liên thật là không cách nào thủ thắng.

Sơn ngoại hữu sơn, nhân ngoại hữu nhân,, dĩ vãng không cách nào ngăn được Tề Nhạc, chỉ là bởi vì người kia ngoại nhân còn chưa xuất hiện. . . Mà bây giờ. . .

Có lẽ rốt cuộc xuất hiện, nhìn qua Chu Nguyên, Sở Thiên Dương trong lòng âm thầm nghĩ tới.

Ngọc Linh thác nước xuống, khôi phục sĩ khí giáp viện đệ tử, lại lần nữa bắt đầu tu luyện, thác nước Oanh long long cọ rửa xuống, cái kia từng đạo đứng vào trong đó thân ảnh, dường như đều là trở nên có sức mạnh rất nhiều.

Tại kế tiếp trong thời gian, Chu Nguyên như trước bảo trì ở một lần một giờ trái phải, điều này làm cho được tất cả mọi người là vì chi sợ hãi thần phục, không rõ vì sao hắn có thể làm được điểm này.

Hơn nữa quan trọng nhất là, Chu Nguyên mặc dù là giữ vững được một giờ, nhưng như cũ là vui vẻ, trên thân nhìn không ra có bao nhiêu máu ứ đọng dấu vết, cái bộ dáng này, dường như thác nước trùng kích cũng không có đối với hắn tạo thành nửa điểm tổn thương.

Vì vậy, những cái kia nhìn về phía Chu Nguyên ánh mắt, càng kính sợ.

Ba canh giờ tu luyện, rất nhanh cũng là rơi đem xuống, sau đó giáp viện các loại đệ tử, chính là tại Chu Nguyên dưới sự dẫn dắt, khí phách hiên ngang theo ất viện mọi người trước mắt đi qua.

Nhìn qua của bọn hắn rời đi thân ảnh, ất viện rất nhiều đệ tử đều là giữ im lặng.

"Đắc ý cái gì sức lực, không phải là nhiều chống đỡ một hồi sao? ! Thực cho rằng mở Tam Mạch là có thể lên trời?" Liễu Khê tức thì là hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, nói.

"Tề Nhạc, cũng không thể làm cho hắn kiêu ngạo như vậy đi xuống!"

Tề Nhạc mặt không biểu tình, đạm mạc mà nói: "Gấp cái gì."

Hắn quay đầu nhìn về phía cái kia cực lớn Ngọc Linh thác nước, trong mắt có âm lãnh sáng bóng lóe ra, một lát sau, hắn cười lạnh một tiếng, nói: "Xem ra ngọc linh thác nước này đối với tác dụng của hắn rất không tồi. . ."

Hắn nhìn hướng Liễu Khê, mắt mang lạnh xuống mà nói: "Người có hay không được, giáp viện chiếm cứ ngọc linh thác nước này ba cái canh giờ, có phải hay không có chút quá lâu một ít?"

Liễu Khê nghe vậy, đôi mắt đẹp lập tức sáng ngời, nói: "Người nói là?"

Tề Nhạc cười cười, trên mặt âm trầm tiêu tán xuống dưới, nói: "Lúc trước vừa vặn nghe từ viện trưởng nói Ngọc Linh thác nước thời gian phân phối nhập lại không công bằng, mặt khác mấy viện, cũng là đối với cái này rất có phê bình kín đáo."

"Nếu như giáp viện vẫn luôn là như là lấy trước kia dạng khinh thường nhiều viện, vậy bọn họ hưởng thụ loại này đãi ngộ, ngược lại là không người có thể nói cái gì, nhưng mà, bây giờ giáp viện, còn có tư cách này sao?"

"bị chúng ta ắt viện liên tục hai năm áp chế, bọn hắn còn có mặt mũi lấy chư viện đứng đầu tự cho mình là sao?"

Tề Nhạc nhìn về phía Chu Nguyên bọn hắn phương hướng ly khai, trong mắt hàn mang càng ngày càng thịnh, khóe miệng đáng tươi cười, cũng là tràn đầy châm chọc.

"Vì vậy ta cảm thấy được. . . Ngọc linh thác nước này thời gian phân phối vấn đề, hoàn toàn chính xác phải sửa lại rồi."

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Bểng Hỏa Tự Nguyên Văn

Đại Chu phủ thời gian, dường như trôi qua được đặc biệt nhanh, trong nháy mắt chính là nửa tháng trôi qua.

Tại nửa tháng này ở bên trong, Chu Nguyên cũng là thời gian dần trôi qua thích ứng giáp viện tu luyện sinh hoạt, bất quá làm cho hãn hời có chút tiếc nuối chính là, tại đả thông mạch thứ ba về sau, Ngọc Linh thác nước hiệu quả liền cũng không có ngày đầu tiên như vậy mạnh mẽ qua, nhưng mượn nhờ ngọc tùy chi khí trợ giúp, Chu Nguyên mạch thứ tư, cũng là tại một chút bị phá vỡ. . .

Triệt để đả thông, cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Một ngày này.

Chu Nguyên dùng đồ ăn sáng, mới ra Nội Điện, liền nhìn đến cách đó không xa hoa uyển trong đạo kia mờ ảo bóng hình xinh đẹp, lúc này trong lòng khẽ nhúc nhích.

Hôm nay trong Đại Chu phủ Ngọc Linh thác nước lại đem sẽ mở ra, chẳng qua hiện nay Ngọc Linh thác nước đối với Chu Nguyên hiệu quả có chỗ giảm xuống, nghĩ đến hãn là thân thể thời gian dần trôi qua thói quen ngọc tùy chi khí.

Vì vậy Chu Nguyên đều muốn tăng lên hiệu quả, phải còn muốn một chút biện pháp.

"Mỗi lần tiến vào Ngọc Linh thác nước, đều mình khắc tុ nguyên văn, đây là nhất phẩm nguyên văn, Yêu Yêu tុ nguyên văn tạo nghệ cực cao, vượt xa Đại Chu phủ nguyên văn giảng sư, không biết nàng là hay không nắm giữ lấy hiệu quả tốt hơn nhất phẩm tុ nguyên văn, nếu là có, ngược lại là có thể làm cho ta hấp thu ngọc tុy chi khí hiệu suất, nâng cao một bước." Nghĩ đến đây, Chu Nguyên ánh mắt chính là nhin không được hơi sáng lên, bộ pháp nhanh hơn, đi vào hoa uyển trong thạch đình.

Đình đá bên trong, Yêu Yêu xinh đẹp nhưng mà đứng, nàng ngọc tay nắm lấy nguyên văn bút, ở đằng kia bàn đá họa quyển lên, đầu bút lông vận chuyển, cái kia tuyệt mỹ trắng nõn gương mặt, lúc này hết sức chăm chú, nghiêm túc thời điểm nàng, càng là tản ra một loại khác mị lực.

Chu Nguyên tới lặng lẽ đến Yêu Yêu bên cạnh, ánh mắt nhìn hướng cái kia họa quyển, chỉ thấy được họa quyển ở bên trong, tựa hồ là một bộ núi sông chi kỳ, trong đó sơn mạch tung hoành, tựa như Tiềm Long uốn lượn, sông lớn tung hoành, sóng ánh sáng lẫn tẩn.

Chu Nguyên nhìn qua cái này bức tràn đầy chi vẽ, sắc mặt nhưng là thời gian dần trôi qua ngưng trọng lên, trong mắt thậm chí có một tia hoảng sợ, bởi vì hần mơ hồ phát hiện, tại trong bức họa kia, vậy mà cất giấu từng đạo nguồn gốc vết tích tồn tại.

Cả phù hợp vẽ, thành linh cất giấu một đạo cao thâm nguyên văn!

Đạo này nguyên văn phẩm cấp tất nhiên không thấp, ít nhất lúc này Chu Nguyên tại cảm nhận được đạo kia nguyên văn lúc, có một loại toàn thân băng lãnh cảm giác, giống như đối mặt với cái gì khủng bố chi vật bình thường, một cỗ kinh người chấn động, chậm rãi theo họa quyển trong truyền tới.

"Đạo này nguyên văn, sợ là đạt đến Tam phẩm!" Chu Nguyên trong lòng hoảng sợ mà nói.

Tam phẩm nguyên văn, coi như là thiên quan cảnh cường giả, cũng không dám sinh ra khinh thường.

Hơn nữa, để cho nhất được Chu Nguyên khiếp sợ chính là, Yêu Yêu lại có thể đem nguyên văn kế hợp tại tranh sơn thủy ở bên trong, bởi vậy có thể thấy được, kia nguyên văn tạo nghệ đến cỡ nào tinh thâm.

Tại Chu Nguyên đắm chìm vào cái này nguyên văn tranh sơn thủy lúc, một cái loại bạch ngọc bàn tay nhỏ bé chắn trước mắt, làm cho hắn phục hồi tinh thần lại.

"Người hôm nay nguyên văn tạo nghệ chưa từng đạt tới loại trình độ này, quá mức xâm nhập quan sát, sẽ làm bị thương cùng thần hồn." Yêu Yêu thanh đạm thanh âm, truyền vào trong tai.

Chu Nguyên nghe vậy, quả nhiên là cảm giác được đầu óc hơi cảm thấy mê muội, vội vàng đem ánh mắt dời đi chỗ khác, thán phục một tiếng: "Yêu Yêu tỷ cái này nguyên văn tạo nghệ, quả thật lợi hại."

Hắn nhìn hướng Yêu Yêu, trong mắt tràn đầy hiếu kỳ: "Không biết Yêu Yêu tỷ hiện tại cao nhất có thể minh khắc ra mấy phẩm nguyên văn?"

Bình thường nói đến, Tam phẩm nguyên văn là có thể so sánh thiên quan cảnh cường giả, nếu là tứ phẩm, chỉ sợ cũng coi như là Chu Nguyên phụ vương Chu Kinh, đều được bảo trì vài phần kiêng kỵ.

Bất quá đáng tiếc chính là, tại toàn bộ Đại Chu, Chu Nguyên biết rõ nguyên văn tạo nghệ kẻ cao nhất, đều không thể khắc ra tứ phẩm nguyên văn.

Yêu Yêu đem trước mặt vẽ nhẹ nhàng xoáy lên, tùy ý mà nói: "Tạm thời chỉ có thể khắc ra Tam phẩm nguyên văn, bất quá nếu là chuẩn bị đầy đủ, tứ phẩm chưa hẳn không thể ném thử."

Chu Nguyên nhin không được miệng há hốc, Tam phẩm nguyên văn, uy đủ sức để so sánh thiên quan cảnh cường giả, nói cách khác, chớ để xem Yêu Yêu không cách nào vận dụng Linh lực, nhìn qua mảnh mai, nhưng một khi thật muốn động thủ, mượn nguyên văn lực lượng, coi như là thiên quan cảnh cũng không làm gì được được nàng.

"Sư phụ còn làm ta cho bảo vệ nàng, cuối cùng là người nào bảo vệ ai a?" Chu Nguyên trong lòng nhin không được cười khổ một tiếng.

Giống như là biết rõ Chu Nguyên trong lòng suy nghĩ, Yêu Yêu liếc mắt nhìn hắn, nói: "Hắc gia gia cũng không trông chờ người bây giờ, hắn nhìn là tương lai của ngươi."

Chu Nguyên trong lòng khẽ nhúc nhích, nhớ tới ngày đó Thương Uyên đưa hắn cùng Yêu Yêu đưa đi lúc, khi đó Thương Uyên, hiển nhiên là có một chút gấp gáp cảm giác, cái loại cảm giác này, giống như có cái gì liên hắn cũng không có đem cầm nguy cơ sẽ tiến đến.

"Yêu Yêu tỷ, người cũng đã biết sư phụ lai lịch?" Chu Nguyên thăm dò mà hỏi.

Thương Uyên thực lực sâu không lường được, liên hắn cũng không có đem cầm không biết nguy cơ, tất nhiên là cực kỳ khủng bố, vì vậy Chu Nguyên cũng muốn biết nhiều hơn một ít, cũng tốt có chỗ chuẩn bị.

Yêu Yêu nghe vậy, trong đôi mắt đẹp dịu dàng cũng là xuất hiện một tia mờ mịt, nàng từ trong lòng lấy ra một quả cổ xưa ngọc bội, ngọc bội trên khắc rõ bảy màu hỏa liên, trông rất sống động.

Nàng vuốt ve lên ngọc bội, nhẹ khẽ lắc đầu, thấp giọng nói: "Hắc gia gia chưa bao giờ nói với ta qua."

Chu Nguyên cười khổ một tiếng, tại Thương Uyên cùng Yêu Yêu trên thân, không thể nghi ngờ là tràn đầy thần bí, làm cho hắn không cách nào

tìm tòi nghiên cứu.

Nhìn đến tâm tình có chút sa sút Yêu Yêu, Chu Nguyên cũng không dám hỏi nhiều, vội vàng dời đi chỗ khác chủ đề, nói: "Yêu Yêu tử, người có thể gặp tụ nguyên văn?"

"Tụ nguyên văn thật là thông thường nhất phẩm nguyên văn, có cái gì có thể hay không đấy." Yêu Yêu không đếm xỉa tới mà nói.

"Cái kia có hay không tại ta thừa nhận trong phạm vi, hiệu quả tốt nhất tụ nguyên văn?" Chu Nguyên ánh mắt sáng rực nhìn qua Yêu Yêu.

Cái gọi là nguyên văn, cũng không phải có thể tùy ý khắc, tựa như cùng Chu Nguyên thân thể này tổ chất, nếu như tại trên người hắc khắc một đạo Tam phẩm nguyên văn, coi như là có thể thúc giục, cũng sẽ đối với thân thể tạo thành trọng thương.

Yêu Yêu nghe vậy, trầm ngâm một chút, sau đó tiện tay ngay tại trước mặt trong hư không vẽ phác thảo ra một đạo nguyên văn, nói: "Đây là người lúc trước dùng tụ nguyên văn?"

Chu Nguyên gật gật đầu, Yêu Yêu vẽ phác thảo đi ra đạo này nguyên văn, đúng là bình thường nhất tụ nguyên văn, Đại Chu phủ giảng sư tại trên người của bọn hắc khắc chính là loại này.

Yêu Yêu ngọc tay nắm lấy Thanh Ngọc giống như nguyên văn bút, bút đuôi nhẹ chống đỡ lấy nhọn xinh đẹp cái cầm, suy nghĩ một chút, nói: "Tụ nguyên văn phân rất nhiều loại, so với cái này hiệu quả tốt hơn, ta tự nhiên là biết rõ."

Chu Nguyên lập tức tinh thần đại chấn, trông mong nhìn qua Yêu Yêu: "Cái kia có thể giúp ta khắc một cái?"

Nhìn đến Chu Nguyên ánh mắt, Yêu Yêu nắm tay nhỏ nắm khếp, chống đỡ lấy cái cảm lộ ra vẻ trầm tư.

Chu Nguyên thấy thế, lập tức ngằm hiểu theo trong tay áo lấy ra một cái bình ngọc, nói: "Bách Hoa tửu, đây chính là ta phí hết thật lớn khí lực mới làm đến đây."

Yêu Yêu tiếp nhận bình ngọc, nhẹ ngửi một cái, lúc này mới hài lòng cười cười, bàn tay như ngọc trắng chuyển động Thanh Ngọc nguyên văn bút, nói: "Đem áo thoát khỏi đi."

Chu Nguyên không chút lựa chọn bỏ đi áo, đi qua những thời giờ này rèn luyện, thân thể của hắn cũng là lộ ra cường tráng rất nhiều, rất có đường cong.

"Ta đây đạo nguyên văn, tên là băng hỏa tự nguyên văn, tại nhất phẩm tự nguyên văn ở bên trong, làm coi như là đứng đầu, bất quá chính là gặp ăn một ít khổ sở đầu." Yêu Yêu thản nhiên nói.

"Không có việc gì, lên đi." Chu Nguyên không quan tâm mà nói.

Yêu Yêu đầu đẹp hơi điểm, cũng cũng không do dự nữa, nguyên văn bút ngòi bút, lóe ra nhàn nhạt sáng bóng, sau đó đã rơi vào Chu Nguyên trên lưng, nương theo lấy ngòi bút lưu động, từng đạo nguyên ngân nổi lên.

Theo sau lưng nguyên ngân không ngừng xuất hiện, Chu Nguyên cũng là thời gian dần trôi qua đã có cảm giác khác thường, tại sau lưng của hắn, phảng phất là xuất hiện nóng bỏng cùng băng hàn, vì vậy thân thể của hắn, ngay tại lạnh nóng trong không ngừng luân chuyển, truyền đến kịch liệt đau đớn cảm giác.

Hí!

Chu Nguyên hít sâu một hơi, cái kia băng hỏa lưỡng trọng thiên cảm giác, hiển nhiên cũng không hơn gì.

"Tốt rồi."

Bất quá ngắn ngủn mấy phút đồng hồ, Yêu Yêu chính là thu tay lại, ngòai bút nhảy lên, chỉ thấy được Chu Nguyên trên lưng, chính là tại từng đạo nguyên ngân phác hoạ xuống, tạo thành một đạo phức tạp nguyên văn, đạo kia nguyên văn phía trên, phảng phất có được băng hỏa chảy xuôi, dị thường kỳ lạ.

Mà theo nguyên văn thành hình, Chu Nguyên đích xác là cảm giác được, chung quanh trong Thiên Địa nguyên khí, bắt đầu đối với hắn hội tụ mà đến, cái loại này hiệu quả, xa so với bình thường tụ nguyên văn mạnh mẽ.

"Quả nhiên lợi hại!"

Chu Nguyên mắt lộ dị sắc, đạo này băng hỏa tụ nguyên văn hiệu quả, so với bình thường tụ nguyên văn mạnh hơn không chỉ một lần!

"Đã có đạo này băng hỏa tụ nguyên văn, lần này Ngọc Linh thác nước, ta sở hấp thu ngọc tủy chi khí, có thể lại lần nữa tăng cường!" Chu Nguyên trong lòng hưng phấn, dù sao Ngọc Linh thác nước bọn hắn giáp viện chỉ có ba cái canh giờ, hắn hôm nay không cách nào tại thời gian trên đánh chủ ý, liền cứ có thể làm cho mình tại ba canh giờ bên trong, tận khả năng hấp thụ nhiều một ít ngọc tủy chi khí.

"Đáng tiếc, ba canh giờ còn là quá ngắn, nếu như có thể lâu hơn một chút, ta đã thông mạch thứ tư thời gian, cũng sẽ rút ngắn." Chu Nguyên có chút tiếc hận mà nói.

"Cái này băng hỏa tụ nguyên văn hiệu quả thật sự không tệ, nếu là có thể cho Ấu Vi cũng tới một đạo, nàng có lẽ có thể rất nhanh đã thông thứ năm mạch." Nghĩ đến đây, Chu Nguyên trong lòng cũng là khẽ động, Tô Ấu Vi

tu luyện thiên phú cực cao, hăn tự nhiên cũng là không muốn làm cho nàng kéo dài.

"Yêu Yêu tỷ. . ." Chu Nguyên trơ mặt ra nhìn về phía Yêu Yêu, nói: "Cái này bằng hỏa tụ nguyên văn, có thể hay không giúp ta một người bạn cũng khắc một đạo?"

Yêu Yêu nghe vậy, chân mày lá liễu lập tức cau lại, không chút lựa chọn nói: "Nghĩ cũng đừng nghĩ."

Nàng có thích sạch sẽ, nếu như không phải Chu Nguyên cùng nàng ở chung lâu như vậy, nàng cũng sẽ không giúp hăn khắc nguyên văn.

Chu Nguyên vội vàng nói: "Nàng là một cái nữ hài."

Nghe được là nữ hài tử, Yêu Yêu khuôn mặt lúc này mới hòa hoãn một chút.

"Yêu Yêu tỷ suốt ngày tại đây trong vương cung đợi cũng là nhàm chán, chính tốt có thể đi với ta Đại Chu phủ dạo chơi tản ra giải sầu." Chu Nguyên tranh thủ thời gian rèn sắt khi còn nóng.

Yêu Yêu do dự một chút, tại đây trong vương cung nàng cũng chờ đợi hơn một tháng, ngược lại đích xác là có chút nhàm chán.

"Vậy được đi, ta sẽ theo người đi một chuyến, bất quá ta chỉ biết giúp một cái." Yêu Yêu đầu đẹp hơi điểm, bất quá vẫn là đánh cho dự phòng châm, vạn nhất đến lúc đợi Chu Nguyên tìm mười cái tám cái nữ hài tới đây, nàng sẽ phải thực nỗ lên.

Chu Nguyên liền vội vàng gật đầu, trong lòng lớn thở dài một hơi, một cái hiển nhiên là đủ rồi, hăn phải giúp cũng chỉ là Tô Ấu Vi, những người khác, chờ hăn sau đó đem cái này bằng hỏa tụ nguyên văn học đến tay rồi,

nếu là quan hệ không tệ, đến lúc đó ngược lại có thể cân nhắc giúp đỡ một cái.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 33: Hai Nữ Gặp Nhau

Đại Chu phủ.

Lúc Chu Nguyên mang theo Yêu Yêu một đường đi qua lúc, hẳn có thể cảm giác được rõ ràng những nơi đi qua đường như đều là trở nên yên tĩnh trở lại, cái kia từng đạo ẩn chứa kinh diễm ánh mắt, không ngừng theo bốn phương tám hướng phóng mà đến.

Đương nhiên, cái loại ánh mắt này thực sự không phải là hướng về phía hắn mà đến, mà là bên cạnh hắn nhàn nhã dạo chơi giống như Yêu Yêu.

Nàng lúc này, như cũ là vô cùng đơn giản Thanh y, thân thể mềm mại thon dài, chân dài hết sức nhỏ thẳng tắp, bờ eo thon bé bỏng dịu dàng nắm chặt, nàng trong ngực ôm lười biếng Thôn Thôn, ngẫu nhiên Thôn Thôn uốn éo người lúc, đều đè ép được cái kia bộ ngực hơi hiện sung mãn đường cong, làm cho vô số người trong lòng điên cuồng muốn tiểu súc sinh, hận không thể mà chuyển biến thành.

Mà tại cái kia ưu nhã trắng nõn trên cổ, càng là một trường hơn tuyết giống như tinh xảo lành lạnh dung nhan, chỗ mi tâm mơ hồ có nhàn nhạt quang văn như ẩn như hiện, làm cho nàng tràn đầy một loại mong muốn không thể không mặc dù thần bí cảm giác.

Chỉ từ trên dung nhan mà nói, Yêu Yêu cùng Tô Ấu Vi ngược lại là mỗi người mỗi vẻ, nhưng Yêu Yêu nhưng lại có một loại thần bí mờ ảo khí chất, cái loại cảm giác này, làm cho người ta rõ ràng khó có thể chạm đến, nhưng lại nhìn không được đều muốn truy đuổi.

Vì vậy, lúc Yêu Yêu xuất hiện ở Đại Chu phủ lúc, cái kia qua lại thiếu niên, đều là bị kia dung nhan khí chất làm cho chấn nhiếp, tuy rằng mắt lộ kinh diễm vẻ, ánh mắt theo sát, nhưng không có một người dám đi lên đến gần.

Đối với những thứ này ánh mắt, Chu Nguyên ngược lại không để ý gặp, trực tiếp mang theo Yêu Yêu đi qua, thẳng đến giáp viện mà đi.

Đi theo lấy hai người bọn họ rời đi, cái kia lui tới Đại Chu phủ đệ tử vừa rồi bộc phát ra tò mò tiếng bàn luận xôn xao.

"Thật xinh đẹp nữ hài, nàng là người nào? Chẳng lẽ cũng là chúng ta Đại Chu phủ đệ tử?"

"Có lẽ chưa từng nghe qua chúng ta Đại Chu phủ có nhân vật như thế."

"Luận xinh đẹp, chúng ta Đại Chu phủ chỉ sợ cũng liền Tô Ấu Vi có thể cùng nàng so nhất."

"Ta cảm giác còn là cô bé này càng làm cho người kinh diễm."

"Hừ, ta cảm thấy được còn là Tô Ấu Vi tốt, người lại xinh đẹp lại thân cận, vị này rất cao lạnh, không tốt tiếp xúc."

". . ."

Ở đằng kia Đại Chu phủ một chỗ, Tề Nhạc cùng Liễu Khê cũng là nhìn qua Chu Nguyên cùng Yêu Yêu đi xa thân ảnh, thần sắc đều có chỗ bất đồng.

"Hừ, gia hỏa này, thực lực không lớn, trêu hoa ghẹo nguyệt bốn sự cũng không phải yếu." Liễu Khê đôi mắt đẹp nhìn qua hai người đi xa thân ảnh, không khỏi cắn chặt hai hàm răng trắng ngà nói.

Năm đó nàng suýt nữa cùng Chu Nguyên có hôn nhân định ra, nhưng cuối cùng { bị : được } nàng cự tuyệt, vì vậy tại trong mắt nàng, vẫn luôn là không nhìn trúng Chu Nguyên, nhưng cái nào ngờ tới cho tới bây giờ xuất hiện ở Chu Nguyên bên người nữ hài, một cái so với một cái xuất sắc, cái này tự nhiên là làm cho nàng cảm thấy cực kỳ không thoải mái.

Tề Nhạc dừng ở Yêu Yêu bóng hình xinh đẹp, trong ánh mắt cũng là lướt qua một vòng kinh diễm vẻ, tuy nói Yêu Yêu cùng Tô Ấu Vi dung nhan mỗi người mỗi vẻ, nhưng đối với Tề Nhạc thân phận mà nói, hẳn càng ưa thích còn là loại này thần bí cùng cao cao tại thượng nữ hài.

Người bên ngoài không chiếm được đấy, mới là hẳn Tề Nhạc muốn.

"Bất quá nàng này chưa từng nghe qua, tại sao lại cùng Chu Nguyên đi được gần như vậy? Nàng là lai lịch gì?"

Tề Nhạc hai mắt híp lại, chợt cười nhạt nói: "Bất quá chúng ta vị này điện hạ gần nhất xem ra trôi qua thật đúng là không tệ đâu rồi, còn có cơ hội trò chơi hoa."

"Trước người nói sự tình, hiện tại thế nào?" Liễu Khê cắn chặt hai hàm răng trắng ngà nói, nàng liền không muốn nhìn thấy Chu Nguyên như vậy tiêu sái.

Tề Nhạc khước miệng hơi vênh, nói: "Đều chuẩn bị được không sai biệt lắm, còn lại ba viện đối với giáp viện năm giữ cái kia ba canh giờ cũng có dị nghị, vừa vặn hôm nay có thể chốt vấn."

Nói qua, hẳn nhìn qua Chu Nguyên đi xa phương hướng, khước miệng đáng tươi cười tràn đầy nghiền ngẫm.

"Mang theo mỹ nữ mà đi, ngược lại là chuyện tốt, bất quá hôm nay, người nhưng là chọn sai thời điểm, cẩn thận mặt mũi mất hết."

Giáp viện.

Lúc Chu Nguyên mang theo Yêu Yêu đi lúc tiến vào, lập tức mọi ánh mắt đều là tả phóng mà đến, sau đó ánh mắt kinh diễm nhìn qua Chu Nguyên bên cạnh áo xanh thiếu nữ.

Đang cùng Tống Thu Thủy đàm người nói chuyện Tô Ấu Vi vốn là trông thấy Chu Nguyên, đang muốn dặn dò, sau đó kia thân thể mềm mại chính là ngừng lại nước gột giữa đôi mắt đẹp dừng ở Yêu Yêu trên thân.

Nàng trong lòng hơi hơi run rẩy, hàm răng khê cắn cặp môi đỏ mọng, hiển nhiên không biết Chu Nguyên cùng cái này áo xanh thiếu nữ cuối cùng là quan hệ như thế nào.

"Chúng ta vị này điện hạ thật đúng là ưa thích hát hoa ngắt cỏ." Một bên Tống Thu Thủy cũng là vì Tô Ấu Vi bênh vực kẻ yếu, những thời giờ này ở bên trong, Tô Ấu Vi đã trở thành giáp viện được hoan nghênh nhất người, dù sao người rất xinh đẹp, thiên phú trác tuyệt, còn không có chút nào thiên tài cái giá.

"Thu Thủy tỷ, không nên nói lung tung." Tô Ấu Vi vội vàng giật giật Tống Thu Thủy tay áo.

"Người a!" Tống Thu Thủy bất đắc dĩ nhìn hẩn một cái, thấp giọng nói: "Người đời này là xong đời, được ăn đến sát sao đấy."

"Chúng ta chỉ là bằng hữu." Tô nhỏ hơi đỏ mặt giải thích.

"Hừ." Tống Thu Thủy bĩu môi.

"Các người đang nói cái gì?" Chu Nguyên cười đi tới.

"Điện hạ." Tô Ấu Vi. Hướng về phía Chu Nguyên lộ ra nét mặt tươi cười, sau đó đôi mắt đẹp giống như là lơ đãng nhìn về phía Yêu Yêu, nói

khẽ: "Vị này chính là?"

Chu Nguyên suy nghĩ một chút, cười nói: "Đây là ta tiểu sư tỷ."

Yêu Yêu nhìn hẩn một cái, thật cũng không phản bác, Chu Nguyên là Thương Uyên đệ tử, như vậy xưng nàng một tiếng tiểu sư tỷ, cũng là coi như phù hợp.

Tô Ấu Vi cũng là có chút ít kinh dị, trước kia có thể chưa từng nghe nói Chu Nguyên có một cái tiểu sư tỷ, bất quá nếu như Chu Nguyên nói như vậy, nàng tự nhiên cũng là lựa chọn tin tưởng.

"Đến, đi theo ta." Chu Nguyên cũng không để ý gặp mặt khác ánh mắt của người, trực tiếp đối với Tô Ấu Vi vẫy vẫy tay, liền mang theo Yêu Yêu đối với một bên tỉnh thất mà đi.

Tô Ấu Vi trong đôi mắt đẹp dịu dàng tràn đầy nghi hoặc, bất quá vẫn là đi theo.

Ba người tiến vào tỉnh thất, Chu Nguyên đóng cửa, sau đó liền trực tiếp thoát khỏi áo.

"Điện hạ, người làm cái gì đấy? !" Tô Ấu Vi thấy thế, lập tức khuôn mặt đỏ bừng, gấp đến độ thẳng dậm chân, ánh mắt trôi đi, cũng không biết nên để ở chỗ nào.

Chu Nguyên lúng túng gãi gãi đầu, xoay người, lộ ra trên lưng băng hỏa tụ nguyên văn, nói: "Ta cho người xem cái này đây."

Tô Ấu Vi con mắt lúc này mới quay tới, bất quá vẫn là gương mặt đỏ bừng, nàng nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên trên lưng nguyên văn, một lát sau, ngược lại là kinh sợ ồ lên một tiếng, nói: "Đây là một đạo tụ nguyên văn?"

Chu Nguyên mặc quần áo, gật gật đầu, nói: "Đây là ta tiểu sư tỷ khắc bằng hỏa tụ nguyên văn, hiệu quả so với bình thường tụ nguyên văn càng mạnh hơn nữa, vì vậy ta đem nòng mồi đi theo, đều muốn giúp người cũng khắc một đạo, điều này có thể đủ nhanh hơn người đang ở đây Ngọc Linh thác nước tu luyện hiệu suất."

Tô Ấu Vi khẽ giật mình, có chút ngạc nhiên nhìn qua một bên ôm Thôn Thôn xinh đẹp nhưng mà đứng Yêu Yêu, hiển nhiên không nghĩ tới người sau vậy mà tại nguyên văn một đạo trên có cao như thế tạo nghệ.

Phải biết rằng, ít nhất trong Đại Chu phủ những cái kia nguyên văn giảng sư, tựa hồ không cách nào khắc ra đạo này kỳ lạ tụ nguyên văn.

Bất quá tại ngạc nhiên ngoài, trong lòng lại là vì Chu Nguyên cử động, có một ít âm áp chảy xuôi.

"Tĩnh thất có phòng trong, các người vào đi thôi, ta ở chỗ này trông coi." Chu Nguyên hướng về phía Yêu Yêu cùng Tô Ấu Vi cười nói.

Yêu Yêu đầu đẹp hơi điểm, tỉ lệ trước đi vào, Tô Ấu Vi nhìn Chu Nguyên liếc, cũng là bước nhanh đuổi kịp.

Đi vào trong phòng, Yêu Yêu ngược lại là cao thấp đánh giá một cái Tô Ấu Vi, khuôn mặt bất động thanh sắc, nhưng trong lòng ngược lại là hơi khen một tiếng, trước mắt người thiếu nữ này, mình. Tuệ động lòng người, trong mắt lộ ra Linh khí, nghiêm nhiên một cái tuyệt mỹ bại hoại.

"Người là kêu Tô Ấu Vi đúng không?" Yêu Yêu thanh âm nhu hòa một ít, dù sao đối mặt với cái này thì một cái mình. Tuệ thiếu nữ, ai cũng hiểu ý tình tốt một chút.

Tô Ấu Vi nhẹ nhàng gật đầu, nhìn xem Yêu Yêu, do dự một chút, nói: "Tỷ tỷ tên gì?"

"Ta là Yêu Yêu."

"Vậy ta gọi người Yêu Yêu tỷ đi?"

Yêu Yêu đầu đẹp hơi điểm, nói: "Đem người áo thoát khỏi đi."

Tô Ấu Vi nghe vậy, khuôn mặt lại lần nữa một đỏ, tuy rằng đều là nữ hài tử, nhưng ở trước mặt người khác cởi quần áo, hãy để cho người cảm thấy ngượng ngùng.

Bất quá nàng chung quy không phải lễ mà lễ mẽ người, khê cắn răng ngà, liền đem áo cởi xuống dưới.

Lúc cái kia quần áo rơi xuống lúc, toàn bộ phòng trong dường như đều là trở nên sáng ngời đi một tí, loại bạch ngọc thân thể mềm mại phác hoạ lấy động lòng người đường cong, Tô Ấu Vi khuôn mặt đỏ bừng xoay người sang chỗ khác, lộ ra trơn bóng trắng nõn lưng ngọc, cánh tay ngọc vờn quanh ở trước ngực, trong lúc mơ hồ, có sung mãn đường cong áp đi ra.

Tình cảnh này, sợ là đối lại bất kỳ một cái nào nam nhân tại này, đều đã xịu máu mũi.

"Khá lắm mềm mại đáng yêu tận xương nữ hài."

Yêu Yêu cũng là tại trong lòng sợ hãi than một tiếng, sau đó lấy ra Thanh Ngọc bút, nhắc nhở: "Có thể sẽ có một chút đau nhức."

Tô Ấu Vi gật gật đầu.

Ngọc bút rơi xuống, lóe ra từng điểm hào quang, sau đó đã rơi vào Tô Ấu Vi trên mặt lưng ngọc, đầu bút lông chuyển động, kéo lê từng đạo dấu vết, mỗi một đạo dấu vết, đều cũng có lấy thần hồn chấn động.

Sau lưng truyền đến nóng bỏng cùng lạnh buốt cảm giác, làm cho Tô Ấu Vi khê cắn răng, nhưng là cũng không có phát ra nửa điểm rên âm thanh.

Yêu Yêu thấy thế, cũng là nhẹ nhàng gật đầu.

Phòng trong ở bên trong, bầu không khí yên tĩnh, trôi qua sau nửa ngày, Yêu Yêu chính là thu bút, chỉ thấy được tại Tô Ấu Vi trên mặt lưng ngọc, một đạo vẫn còn như nước với lửa quấn quanh nguyên văn chậm rãi hiển hiện, tản ra kỳ lạ chấn động, hấp thu trong Thiên Địa nguyên khí.

"Ồ?"

Bất quá, ngay tại băng hỏa nguyên văn thành hình thời điểm, Yêu Yêu chợt kinh dị một tiếng, đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm vào đạo kia băng hỏa tụ nguyên văn, bởi vì tại đây một thoáng, nàng đúng là mơ hồ cảm giác được, đạo này băng hỏa tụ nguyên văn hiệu quả, tựa hồ được tăng cường rất nhiều.

"Người đừng cử động." Yêu Yêu chợt nói một tiếng, sau đó duỗi ra bàn tay trắng nõn, nhẹ nhàng đặt tại Tô Ấu Vi trên mặt lưng ngọc, lục lọi cảm ứng một lát, khuôn mặt lộ ra vẻ do dự.

"Thân thể của nàng ở chỗ sâu trong, tựa hồ có Âm Dương cảm giác, ngược lại là có điểm giống cái kia nghe đồn Âm Dương nguyên căn? Nhưng tại sao lại lộ ra như thế yếu ớt? Là vì còn chưa triệt để trưởng thành sao?" Yêu Yêu trong lòng tự nói.

Cái gọi là Âm Dương nguyên căn, liền là một loại cực kỳ đặc thù căn cốt, tựa như cùng Chu Nguyên đã từng vốn có Thánh Long. Căn bình thường, đều khác lấy thường nhân.

Bất quá, Tô Ấu Vi cái này Âm Dương nguyên căn rất yếu ớt, có lẽ còn chưa triệt để sinh trưởng, vì vậy Yêu Yêu trong lúc nhất thời cũng không cách nào xác định.

"Yêu Yêu tỷ, làm sao vậy?" Tô Ấu Vi nhìn qua trầm ngâm Yêu Yêu, liền vội vàng hỏi.

Yêu Yêu suy nghĩ một chút, lắc đầu, dù sao nàng cũng không cách nào xác định, vì vậy cũng không cần phải nói ra, chỉ là nói: "Cái này bằng hỏa tụ nguyên văn hiệu quả, tại trên người của người, so với tại Chu Nguyên trên thân hiệu quả còn tốt hơn."

Tô Ấu Vi nghe vậy cũng là có chút ít kinh ngạc, bất quá ngược lại không có suy nghĩ nhiều, dù sao có chút nguyên văn hiệu quả cũng đích xác là bởi vì người mà khác, có chỗ sai biệt coi như là bình thường.

Khắc đã xong tụ nguyên văn, hai nữ cũng là đi ra, bên ngoài chờ đợi Chu Nguyên thấy thế, cười nói: "Hoàn thành?"

Yêu Yêu cùng Tô Ấu Vi đều là gật gật đầu.

"Vậy là tốt rồi." Chu Nguyên thở dài một hơi, sau đó liền đẩy ra tỉnh thất.

Vừa ra tỉnh thất, Chu Nguyên lập tức cảm giác được từng đạo lửa nóng ánh mắt phóng mà đến, rất nhiều giáp viện thiếu niên đều là cạ xát lấy hàm răng, chỉ vì Chu Nguyên cử động quá trêu cừu hận, vậy mà đem hai vị đại mỹ nhân đều là kéo vào một cái phòng nhỏ!

Đối với tại ánh mắt của bọn hắn, Chu Nguyên chỉ có thể ném một cái xem thường.

Mà nhưng vào lúc này, một đạo thân ảnh bỗng nhiên vọt từ bên ngoài chạy vào, đúng là cái kia Dương Tái, hắc đầu đầy mồ hôi, nhìn đến mọi người, liền vội vàng hô: "Sở phủ chủ để cho chúng ta tranh thủ thời gian đi Ngọc Linh thác nước, đã xảy ra chuyện!"

"Đã xảy ra chuyện gì?" Chu Nguyên thấy thế, ngăn người, hỏi.

Còn lại giáp viện mọi người cũng là đem ánh mắt nghi hoặc đầu đến.

Dương Tái lau một cái mồ hôi, nghiêng răng nghiêng lợi mà nói: "Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ Tề Nhạc, bọn hăn ất viện vậy mà liên hợp mặt khác mấy viện, nói Ngọc Linh thác nước thời gian tu luyện phân phối không công bằng, muốn chúng ta giáp viện giảm thiểu thời gian!"

Xoạt!

Lời vừa nói ra, lập tức một mảnh xôn xao, cùng xúc động phần nộ, tất cả mọi người là trong mắt phóng hỏa, Ngọc Linh thác nước thế nhưng là Đại Chu phủ tu luyện bảo địa, đối với bọn hăn mà nói cực kỳ trọng yếu, nếu là rút ngắn thời gian, tất nhiên sẽ làm cho tất cả mọi người khai mạch tốc độ biến trì hoãn.

Cái này Tề Nhạc làm như thế, quả thực chính là muốn đoạn bọn hăn giáp viện đường!

Chu Nguyên nghe được chuyện đó, hai mắt cũng là hơi nheo lại, trong mắt hàn quang hiển hiện, cái này Tề Nhạc chiêu thức ấy, có thể thật đúng là ngoan độc a. . .

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 34: Mưu Linh Thác Nước

Lúc Chu Nguyên, Yêu Yêu, Tô Ấu Vi đám người đi đến trước thác nước thác nước, nơi đây sớm đã đám biển người như thủy triều mãnh liệt, toàn bộ Đại Chu phủ năm cái viện đệ tử, đều là hội tụ đến nơi này, trong lúc nhất thời tiếng người huyên náo, ngược lại là náo nhiệt đến cực điểm.

Chu Nguyên một đoàn người lọt vào đám biển người như thủy triều, đi vào sau cùng ở trung tâm, đưa tầm mắt nhìn qua, chính là nhìn thấy Sở Thiên Dương xanh mét sắc mặt, mà tại Sở Thiên Dương phía trước, đúng là Từ Hồng.

Từ Hồng sau lưng, thì là Tề Nhạc cùng Liễu Khê.

Tề Nhạc nhìn đến Chu Nguyên chạy đến, không khỏi hướng về phía hăn lộ ra một cái mỉm cười, chỉ là nụ cười kia ở bên trong, tràn đầy trêu tức.

Sở Thiên Dương cũng là nhìn thấy Chu Nguyên, bất quá lúc này không nói thêm gì, chỉ là trước mặt sắc mặt xanh mét nhìn chăm chăm vào Từ Hồng, năm đăm năm được cọt kẹt...t...tttt kêu vang, lạnh giọng nói: "Từ Hồng, ngươi không nên quá phận rồi, Ngọc Linh thác nước sử dụng thời gian sớm đã định ra, làm sao có thể ngươi nói sửa liền sửa? !"

"Ha ha, Phủ chủ nói chuyện này, Ngọc Linh thác nước chính là chúng ta Đại Chu phủ là quan trọng nhất tu luyện bảo địa, tự nhiên muốn đem làm được công hiệu thay đổi rất lớn."

Từ Hồng nhìn Sở Thiên Dương giống nhau, chậm rì mà nói: "Trước kia giáp viện là chúng ta Đại Chu phủ mạnh nhất viện phủ, một mình chiếm cứ

Ngọc Linh thác nước ba canh giờ, chúng ta tự nhiên không phải nói."

"Nhưng còn bây giờ thì sao? Giáp viện đã liên tục hai năm bị chúng ta ất viện áp chế, vì vậy giáp viện đã không coi là là chư viện đứng đầu, đã như vậy, giáp viện còn chiếm theo ba canh giờ Ngọc Linh thác nước, không khỏi có chút không thể nào nói nổi đi?"

Sở Thiên Dương trong mắt hàn quang lóe lên, nói: "Ngọc Linh thác nước thời gian, chính là lúc trước vương thượng sở định, người nếu là có dị nghị, liền đi tìm vương thượng đi."

Từ Hồng nghe vậy, không thềm để ý cười, nói: "Đại Chu phủ từ khi thành lập đến nay, trong phủ sự tình đều là tự do làm chủ, mặc dù là vương thượng cũng sẽ không nhúng tay, vì vậy Phủ chủ cũng không cần cần vương thượng đến làm bia đỡ đạn rồi."

Hắn sớm đã đầu phục Tề vương, tự nhiên trong lòng đối với Chu Kinh kính sợ hạ thấp rất nhiều.

"Người!"

Sở Thiên Dương tức giận, trong mắt lẫm liệt ác liệt vẻ hiện lên, mãnh liệt tiến lên trước một bước, lập tức kia thân thể chấn động, lại là có thêm một đạo đỏ thẫm chi khí từ kia Thiên Linh Cái phóng lên trời.

Đỏ thẫm chi khí, tựa như trăm trượng rặng mây đỏ, nóng bỏng vô cùng, xoay quanh tại Sở Thiên Dương trên không, đỏ thẫm tràn ngập lúc giữa, trong Thiên Địa không khí đều là vào lúc này trở nên cực kỳ nóng bỏng.

Một cổ cường hãn cảm giác áp bách vào lúc này quét ngang ra, làm cho tất cả đệ tử đều là sắc mặt đại biến, gót chân run rẩy.

"Cái này là thiên quan cảnh cường giả sao? Quả nhiên khủng bố, khí xé trời nhất tại, đủ để "Cái này là thiên quan cảnh cường giả sao? Quả nhiên

khủng bố, khí xé trời nhất tại, đủ để bàn sơn liệt địa!" Rất nhiều đệ tử ánh mắt kính sợ, bọn hắn cái này khai mạch cảnh đủ khả năng vận dụng nguyên khí, cùng Sở Thiên Dương loại này thiên quan cảnh cường giả so sánh với, không thể nghi ngờ là muối bỏ biển.

Ở vào Sở Thiên Dương sau lưng Chu Nguyên, cũng là trên mặt kính hải nhìn thoáng qua cái kia một đạo mạnh mẽ đỏ thẫm chi khí, trong lòng khẽ nhúc nhích: "Cái này là Phủ chủ tu luyện mà thành nguyên khí, đứng hàng tam phẩm Xích Dương khí sao?"

Nguyên khí cửu phẩm, càng là cao thâm công pháp, sở tu luyện mà ra nguyên khí phẩm cấp cũng liền cao hơn.

Bọn hắn Đại Chu hoàng thất, hôm nay cao cấp nhất công pháp, cũng vãn vẹn chỉ có thể tu luyện ra tứ phẩm nguyên khí.

"Hừ, muốn động võ? Thật coi ta sợ người sao? !" Từ Hồng nhìn đến Sở Thiên Dương cái này trận chiến, ánh mắt cũng là lạnh xuống, một bước bước ra, đồng dạng có một đạo hùng hồn nguyên khí, giống như dòng ánh sáng , từ kia Thiên Linh Cái bạo hướng mà ra.

Cái kia một đạo nguyên khí, tựa như một mảnh màu bạc nước lũ, trong đó nhưng là tràn đầy rét thấu xương hàn ý, hàn ý lan tràn ra, liền phụ cận trên mặt đất, cũng bắt đầu có băng sương lan tràn.

Tam phẩm nguyên khí, Ngân Sương khí!

Theo hai vị thiên quan cảnh cường giả giằng co, lập tức hai cổ cảm giác áp bách mà tràn ra, làm cho ở đây rất nhiều đệ tử đều là cảm thấy một cổ ý sợ hãi, sợ bị ảnh hưởng đến.

Dù sao thiên quan cảnh cường giả một khi động thủ, có thể cũng không phải là khai mạch cảnh cái loại này tiểu đả tiểu nháo, đây chính là động liền sơn băng địa liệt.

Sở phủ chủ, từ viện trưởng, nơi đây cũng không phải là động thủ địa phương!"

Bất quá ngay tại Sở Thiên Dương, Từ Hồng hai người khí thế va chạm nhau lúc, rút cuộc có người hét lớn lên tiếng, đem cái loại này giằng co làm cho đánh vỡ.

Người lên tiếng, là một gã áo đen nam tử, đúng là bính viện viện trưởng, Tần Kiêu.

Mặt khác hai viện viện trưởng, cũng là tranh thủ thời gian lên tiếng, dù sao nếu là Sở Thiên Dương, Từ Hồng thật sự ở chỗ này đánh nhau, đối với mọi người cũng không có chỗ tốt.

Được mấy vị viện trưởng một lần vào, Sở Thiên Dương cùng Từ Hồng cũng hiểu biết bọn hắn không có khả năng thật sự động thủ, lúc này đều là hừ lạnh một tiếng, Xích Hồng cùng Ngân Sương giống như hùng hồn nguyên khí, cũng là quét sạch mà quay về, chui vào hai người Thiên Linh Cái trong.

"Hừ, người muốn sửa Ngọc Linh thác nước thời gian phân phối, hôm nay ta tuyệt sẽ không đồng ý!" Sở Thiên Dương âm thanh lạnh lùng nói.

Từ Hồng ánh mắt giận dữ, vừa muốn nói chuyện, một bên Tề Nhạc nhưng là bỗng nhiên mỉm cười, lên tiếng nói: "Sở phủ chủ, hôm nay đề nghị, thực sự không phải là vì nhằm vào giáp viện, mà là vì chúng ta Đại Chu phủ sở hữu đệ tử."

"Ngọc Linh thác nước đối với chúng ta đệ tử mà nói có bao nhiêu trọng yếu, Phủ chủ có lẽ biết được, dĩ vãng thời gian phân phối là thành lập tại giáp viện chính là chư viện đứng đầu phía trên, vì vậy giáp viện độc chiếm ba canh giờ, chúng ta không ai gặp có dị nghị."

"Nhưng hôm nay giáp viện suy thoái, nếu là còn chiếm theo thời gian lâu như vậy, không khỏi đối với mặt khác viện đệ tử mà nói có chút không quá công bằng, vì vậy cái này một lần nữa phân phối thời gian tu luyện, chính là chúng tâm làm cho hướng."

Tề Nhạc thanh âm chính khí run sợ, nói ra được lời nói, cũng là làm cho Ngọc Linh thác nước chung quanh rất nhiều đệ tử âm thầm gật đầu, bởi vì ai cũng biết Ngọc Linh thác nước đối với khai mạch có cực kỳ thật tốt hiệu quả, nếu như có thể đa phần xứng đến một ít thời gian, như vậy bọn hắn khai mạch tốc độ, cũng đều sẽ tăng lên một phần.

Tại vì bản thân tranh thủ chỗ tốt điểm này lên, người người đều giữ lại một chút tư tâm.

Tề Nhạc nhìn đến lời nói dẫn tới mọi người gật đầu, cũng là âm thầm cười cười, hắn nhìn qua sắc mặt càng khó coi Sở Thiên Dương, nói: "Sở phủ chủ người mặc dù là giáp viện viện trưởng, nhưng là chớ quên, người đồng dạng cũng là Đại Chu phủ Phủ chủ, nếu là người không cách nào bảo trì công chính mà nói, chỉ sợ gặp mất nhân tâm."

Sở Thiên Dương sắc mặt triệt để thay đổi, bởi vì Tề Nhạc những lời này, quá mức tru tâm, nếu là hắn dám phủ nhận, chỉ sợ gặp rét lạnh học viện khác tâm.

"Người!" Sở Thiên Dương quai hàm đều tại hơi hơi run rẩy.

Tại Sở Thiên Dương sau lưng, giáp viện rất nhiều đệ tử cũng là không lời nào để nói, sắc mặt khó coi, dù sao Tề Nhạc chết trảo của bọn hắn giáp viện hôm nay thành tích không tốt, không có tư cách trở thành chư vị đứng đầu điểm này, đó căn bản làm cho bọn hắn không có biện pháp phản bác.

"Dựa theo quy củ, đều muốn cướp đoạt giáp viện chư viện đứng đầu vị trí, vậy cũng phải giáp viện ba năm Phủ thí mất đi thứ nhất mới được, mà hôm nay năm nay Phủ thí chưa đi vào, người liền đem giáp viện theo chư

viện đứng đầu đá xuống dưới, có phải hay không quá nóng lòng một ít?" Mà đang ở giáp viện rất nhiều đệ tử sắc mặt khó coi lúc, một đạo thanh âm bình tĩnh bỗng nhiên vang lên, rất nhiều ánh mắt thuận theo thanh âm hội tụ mà đi, sau đó liền nhìn thấy đứng ở Sở Thiên Dương sau lưng đạo kia mang theo nhẹ nhàng phong độ của người trí thức chất gầy thiếu niên.

Đúng là Chu Nguyên.

Tề Nhạc nhìn đến Chu Nguyên nói chuyện, cười nhạt một tiếng, nói: "Hôm nay giáp viện đã hai năm mất Phủ thí thứ nhất, năm nay tự nhiên cũng sẽ không có sở ý bên ngoài, vì vậy cái này chư viện đứng đầu, sớm đã danh nghĩa, điện hạ cần gì phải ngoài miệng cậy mạnh?"

"Quy củ chính là quy củ, hơn nữa ta ngược lại nhập lại không cho rằng, năm nay chúng ta giáp viện gặp lại mất thứ nhất." Chu Nguyên cũng là cười cười, thanh âm bình thản, không nổi gợn sóng.

Tề Nhạc tròn mắt hơi híp, khóe miệng độ cong hơi có vẻ khinh miệt, đối chọi gay gắt mà nói: "Điện hạ cái này ý tưởng, có thể thật là có chút ngây thơ, cuối năm Phủ thí còn có mấy tháng, kết quả đã là rõ ràng, giáp viện cần gì phải còn chiếm lấy ba canh giờ Ngọc Linh thác nước, lãng phí một cách vô ích bậc này tu luyện tài nguyên?"

Chu Nguyên lắc đầu, nói: "Ta cũng không thấy được chúng ta giáp viện tại Ngọc Linh thác nước tu luyện chính là lãng phí tu luyện tài nguyên."

Tề Nhạc cười lạnh một tiếng, nói: "Các người đã muốn mạnh miệng, vậy cũng dám đến năm quyền nói thật lời nói?"

"A?" Chu Nguyên lông mày chau lên.

"Yên tâm, thực sự không phải là cho các người cùng ta đánh một trận, nói như vậy, cũng quá khi dễ người đi một tí." Tề Nhạc giống như cười mà không phải cười, trong ngôn ngữ khinh thường cùng khinh miệt, làm cho

giáp viện rất nhiều đệ tử đều là trước mặt sắc mặt xanh mét, tức giận không thôi.

Tề Nhạc chỉ hướng cái kia bay chảy hạ xuống Ngọc Linh thác nước, trong mắt có lợi hại vẻ hiển hiện, nói: "Nếu là người dám không phục, cái kia theo chúng ta tất cả ra một người, tiến cái kia Ngọc Linh thác nước ở bên trong, xem ai kiên trì thời gian càng lâu, như thế dĩ nhiên là có thể phân biệt ra người nào tại lãng phí tu luyện tài nguyên!"

Giờ này khắc này, hẳn cuối cùng chân tướng phơi bày.

"Người hôm nay sớm đã mở Lục Mạch, thân thể tổ chất mạnh mẽ, ai có thể cùng người so sánh với tại Ngọc Linh thác nước kiên trì thời gian?" Sở Thiên Dương trầm giọng nói.

Tuy nói Chu Nguyên tại Ngọc Linh thác nước mà biểu hiện xông ra, làm cho kiên trì thời gian cũng là càng ngày càng dài, nhưng phải biết rằng, Tề Nhạc bằng vào cơ thể mạnh mẽ tổ chất, đồng dạng cũng là có thể làm được điểm này.

Tề Nhạc thản nhiên nói: "Điểm này, nếu là Sở phủ chủ cảm thấy không công chính mà nói, vậy đi trách các người giáp viện không người, chậm chạp không người có thể đạt tới Lục Mạch đi."

Sở Thiên Dương ánh mắt giận dữ, vừa muốn nói chuyện, Chu Nguyên nhưng là trước tiên mở miệng: "Tiền đặt cược đây?"

Chu Nguyên đã là nhìn ra, hôm nay Tề Nhạc chính là đến có chuẩn bị, tuyệt sẽ không dễ dàng bỏ qua, vì vậy bất luận như thế nào, chỉ sợ đều được đã làm một trận rồi.

"Tiền đặt cược này. . . Nếu là chúng ta ất viện thắng, vậy thì mời giáp viện giao ra một cái nửa canh giờ thời gian tu luyện, một cái trong đó canh giờ thuộc về chúng ta giáp viện, mà còn lại nửa canh giờ, liền phân cho mặt

khác ba viện, như thế nào?" Tề Nhạc nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, khóe miệng nhếch lên, giống như nhìn thấy sắp vào vò gồm con mồi.

"Một cái nửa canh giờ? !" Giáp viện học viên khác nghe vậy, lập tức mặt hiện sắc mặt giận dữ, bọn hắn giáp viện ba canh giờ, cơ bản đã bị chém một nửa, có thể nói là đả kích không nhỏ.

Mặt khác chư viện đệ tử, rồi lại là không nói gì, dưới mắt cục diện này, hiển nhiên là tất viện cùng giáp viện tại chia đầu, bất quá, nếu là cuối cùng bọn hắn có thể gia tăng một ít Ngọc Linh thác nước thời gian tu luyện, đối với bọn hắn mà nói, cũng là có chút thoả mãn.

Vì vậy, đối với Tề Nhạc hùng hổ dọa người, đại bộ phận đệ tử đều là bảo trì xem thế nào trạng thái.

Chu Nguyên nhìn qua trên mặt đáng tươi cười Tề Nhạc, hai mắt híp lại, một lát sau, chậm rãi nói: "Một cái nửa canh giờ này? Có thể! Bất quá nếu là người dám thua, tất viện cũng muốn giao ra một cái nửa canh giờ Ngọc Linh thác nước thời gian tu luyện!"

Nếu như là trực tiếp động thủ, lúc này còn chưa đả thông Tứ Mạch Chu Nguyên, chống lại mở Lục Mạch Tề Nhạc, có lẽ còn không có nắm chắc được bao nhiêu phần, nhưng nếu như là so với tại ngọc linh thác nước này trong tu luyện, như vậy lúc này Chu Nguyên, tự tin cũng không kiêng kị Đại Chu phủ là bất luận cái gì đệ tử.

Hắn biết rõ Tề Nhạc nên có chỗ chuẩn bị, nhưng đồng dạng, cũng chớ để khinh thường hắn.

Hơn nữa, Tề Nhạc gấp ghé bọn hắn giáp viện ba canh giờ Ngọc Linh thác nước thời gian tu luyện, Chu Nguyên làm sao cũng không phải ngại cái này ba canh giờ quá ngắn. . . Chỉ là một mực không có cớ, vì vậy không cách nào thực hiện, hôm nay cái này Tề Nhạc đột nhiên đưa một cái đại lễ bao đi lên, hắn không có lý do gì không thu.

Tề Nhạc thần sắc vào lúc này hơi hơi đình trệ đình trệ, hiển nhiên là không nghĩ tới Chu Nguyên gặp đáp ứng được như thế dứt khoát, bất quá chợt nhớ tới bản thân át chủ bài, trong mắt của hắn không khỏi lướt qua vẻ âm tàn.

"Tốt! Nếu là chúng ta thua, chúng ta át viện, cũng thua một cái nửa canh giờ!"

Theo Tề Nhạc vừa nói như vậy xong, chung quanh rất nhiều đệ tử đều là bộc phát ra trầm thấp xôn xao thanh âm, chợt phần khởi đứng lên, xem bộ dáng này, tựa hồ còn không cần chờ đến cuối năm Phủ thí, ở chỗ này, giáp viện cùng át viện, sẽ phải bắt đầu lại đến một trận cây kim so với cọng râu va chạm rồi. . .

Bất quá, bọn hắn hiển nhiên là càng thêm xem trọng át viện, bởi vì át viện có được lấy Tề Nhạc, với tư cách trong Đại Chu phủ hôm nay duy nhất đã thông Lục Mạch đệ tử, thực lực của hắn, khinh thường tất cả mọi người.

Mà Chu Nguyên, vền vẹn mở Tam Mạch, làm sao có thể cùng Tề Nhạc so sánh với?

Cái này chu nguyên giờ điện hạ xưa nay tỉnh táo, như thế nào hôm nay, nhưng là như thế mất một tắc vuông?

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Ngọc Linh Thác Nước Thi Đấu

Ngọc Linh thác nước trước, theo Chu Nguyên cùng Tề Nhạc định ra rồi đổ ước, bầu không khí lập tức trở nên lửa nóng đứng lên, càng ngày càng nhiều Đại Chu phủ đệ tử nghe thấy theo gió mà đến, đem phiến khu vực này lấp kín được chật như nêm cối.

Dù sao, song phương ở giữa đổ ước, thật sự là quá lớn.

Một cái nửa canh giờ Ngọc Linh thác nước thời gian tu luyện, phải biết rằng, ngoại trừ Giáp Viện Ất Viện bên ngoài, còn lại mấy viện, đều riêng phần mình chỉ là có được lấy một canh giờ mà thôi.

"Con cá mắc câu rồi." Liễu Khê đôi mắt đẹp nhìn qua một màn này, khóe miệng lập tức nhấc lên một vòng khoái ý đáng tươi cười, giống như là đã gặp được đờn tì nữa Chu Nguyên bị thua sau chật vật bộ dáng.

Một bên Từ Hồng trong mắt cũng là lướt qua một vòng âm lãnh chi ý, cái kia Chu Nguyên thật đúng là cho rằng tại đây Ngọc Linh thác nước mà biểu hiện cũng không tệ lắm, thì có năng lực đối với Tề Nhạc phát ra khiêu chiến, cũng là ngây thơ.

Chung quanh rất nhiều Ất Viện đệ tử, tuy rằng cũng là { bị : được } Tề Nhạc đáp ứng tiền đặt cược khiến cho có chút kinh hãi, bất quá lập tức mà đến chính là một ít hưng phấn, bởi vì bọn họ đồng dạng là biết được Tề Nhạc mạnh bao nhiêu, lần này tỷ thí, mặc dù không phải đao thật thương thật chiến đấu, nhưng nghĩ đến đối với Tề Nhạc mà nói, như trước không có rất cao độ khó.

Vì vậy, đối với Giáp Viện cái kia một cái nửa canh giờ thời gian tu luyện, bọn hắn đã là đem đã coi như là vật trong bàn tay.

Cùng Ất Viện bên này nhất định phải có so sánh với, Giáp Viện bên này bầu không khí liên trầm trọng rất nhiều, rất nhiều đệ tử đều là thần tình sa sút, dù sao Tề Nhạc dĩ vãng danh vọng, thật sự là quá mạnh mẽ một ít.

"Chu Nguyên, người có nắm chắc không?" Sở Thiên Dương trong mắt cũng là có chút ít lo lắng, thấp giọng hỏi.

"Làm hết sức mà thôi." Chu Nguyên cười cười.

Sở Thiên Dương nhìn đến hắn dáng tươi cười coi như thông dong, tâm tình cũng là lỏng lẻo hoãn hơi có chút, đối phương có chuẩn bị mà đến, rõ ràng không đạt thành mục đích không sẽ bỏ qua, vì vậy đáp ứng đồ ước, cũng là duy nhất có thể làm sự tình.

"Đội xanh cố lên!" Tô Ấu Vi quơ quơ nắm tay nhỏ, đối với Chu Nguyên động viên.

"Chu Nguyên, chúng ta Giáp Viện về sau tiền đồ, có thể đã nhờ vào người!" Tổng Thu Thủy cũng là trông mong nhìn qua Chu Nguyên, hôm nay đang cùng Ất Viện so đấu ở bên trong, bọn hắn Giáp Viện vốn là rơi hạ phong, nếu như lần này còn thua một cái nửa canh giờ Ngọc Linh thác nước thời gian tu luyện, chỉ sợ đợi đến lúc Phủ thí thời điểm, bọn hắn Giáp Viện căn bản là không người có thể đạt tới mạch thứ sáu.

Vì vậy, trận này tiền đặt cược, nói liên quan Giáp Viện sở hữu học viên tiền đồ cũng không quá đáng.

Nhìn đến Giáp Viện rất nhiều đệ tử cái kia chờ đợi lại bất an ánh mắt, Chu Nguyên không có nhiều lời, chỉ là nhẹ nhàng gật đầu.

Ở đằng kia rất nhiều ánh mắt nhìn chăm chú, Chu Nguyên cùng Tề Nhạc đồng thời tiến lên, đi về hướng Ngọc Linh thác nước.

"Điện hạ nếu là hiện đang hối hận mà nói, còn có thể sớm chút nhận thua, miễn cho mạnh mẽ chống đỡ chịu đau khổ." Tề Nhạc phong khinh vân đạm (*gió nhẹ mây bay) cười nói.

"Những lời này cũng tặng cho người." Chu Nguyên xem cũng không liếc hẳn một cái, đồng dạng nhạt âm thanh nói.

"Xem ra người chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, đã như vậy, vậy trách không được ta." Tề Nhạc khước miệng hiện ra một vòng khinh miệt, cũng không có nói thêm nữa, mũi chân điểm một cái, thân hình chính là rơi xuống Ngọc Linh thác nước một phương hướng khác.

Chu Nguyên cùng Tề Nhạc dừng ở thác nước hai bên, ánh mắt rất xa liếc nhau, cũng là có thể cảm nhận được đối phương trong mắt hàn ý.

Hô!

Sau một khắc, hai người đều là hít sâu một hơi, sau đó liền ở đằng kia vô số đạo ánh mắt nhìn chăm chú, vừa sải bước vào mãnh liệt hạ xuống Ngọc Linh thác nước trong.

Tràn đầy nước chảy mang theo hung hãn lực lượng, hung hăng trùng kích tại hai người trên thân thể, nhưng mà hai người thân hình đều vẫn còn như bàn thạch bình thường, bàn chân khấu chặt mặt đất, tùy ý cái kia nước chảy trùng kích mà đến, đều là không chút sút mẻ.

Chu Nguyên càng là hai mắt khép hờ, mi tâm thần hồn nhảy lên, một tia thần hồn cảm giác phát ra, đem phụ cận nước chảy trong Ngọc Tủy chi khí đều hút lướt mà đến, giảm bớt lấy nước chảy trùng kích thân thể làm cho mang đến kịch liệt đau nhức.

Cùng lúc đó, tại kia sau lưng, Băng Hỏa Tụ Nguyên Văn cũng là bắt đầu tản mát ra nhàn nhạt sáng bóng, lạnh buốt cùng nóng hổi quần giao, cũng là đang nhanh chóng hấp thu Ngọc Tủy chi khí.

Cái loại này hấp thu tốc độ, xa so với bình thường Tụ Nguyên Văn cường hãn.

"Cái này Băng Hỏa Tụ Nguyên Văn, quả nhiên hữu hiệu!" Cảm nhận được như vậy biến hóa, Chu Nguyên trong lòng tán thưởng một tiếng.

Tràn đầy nước chảy gào thét hạ xuống, Chu Nguyên cùng Tề Nhạc thân ảnh ở đằng kia thác nước trong như ẩn như hiện, mà thác nước bên ngoài, ánh mắt mọi người, đều là không có chớp mắt nhìn chăm chăm vào.

"Cái kia Chu Nguyên dĩ vãng cực hạn, tựa hồ là một giờ, bất quá Tề Nhạc nhưng là có thể đạt tới một giờ năm mươi phút." Liễu Khê nhìn chăm chăm vào thác nước trong hai đạo thân ảnh, cười lạnh nói: "Vì vậy, một giờ về sau, thắng bại sẽ phân ra đến."

Cái này Chu Nguyên, xem ra là đại khảo phía trên quá như ý rồi, vì vậy bắt đầu có chút bành trướng, hãn còn tưởng rằng Tề Nhạc là đại khảo trong gặp phải những cái kia phế vật sao? Tại Tề Nhạc trong mắt, hãn và những cái kia bị đánh bại phế vật, chỉ sợ cũng không có gì khác nhau.

Từ Hồng cũng là khê gật đầu, hãn đối với Tề Nhạc cũng là rất có lòng tin, dù sao mở Lục Mạch thân thể tổ chất, đủ để cho được hãn tại Ngọc Linh thác nước trong thành thạo.

Giáp Viện bên này rất nhiều đệ tử cũng đều là trên mặt đáng tươi cười, lộ ra có chút nhẹ nhõm, dù sao Tề Nhạc tại Đại Chu phủ danh vọng quá mạnh mẽ, Chu Nguyên cùng hãn so sánh với, hoàn toàn không có ở đây một cái cấp bậc.

Mà cùng bọn họ so sánh với, Ất Viện bên này thì là mỗi cái thần sắc khẩn trương.

Yêu Yêu liếc mắt nhìn bàn tay như ngọc trắng nắm chặt Tô Ấu Vi, thì là nhàn nhạt lên tiếng an ủi: "Không cần lo lắng, Chu Nguyên sẽ không thua đâu."

Thần hồn của nàng mạnh, chỉ sợ ở đây không người có thể so sánh, vì vậy tự nhiên có thể cảm ứng được, Chu Nguyên đang mượn trợ thần hồn lực lượng, đại lượng hấp thu Ngọc Tủy chi khí, hơn nữa hơn nữa Băng Hỏa Tụ Nguyên Văn hiệp trợ, Chu Nguyên cơ bản có thể ở đẳng kia Ngọc Linh thác nước trong không có tiêu hao một mực kiên trì.

Mà trái lại cái kia Tề Nhạc, nhưng là đầu bẳng vào cơ thể mạnh mẽ tổ chất, có thể cường thịnh trở lại thân thể, ở đẳng kia Ngọc Linh thác nước không ngừng oanh kích ở bên trong, cũng sẽ dần dần bị tiêu hao, thẳng đến cuối cùng đến cực hạn.

Vì vậy, trận này thắng bại, từ vừa mới bắt đầu liền rất rõ ràng.

Tô Ấu Vi tuy rằng không biết vì sao Yêu Yêu như thế khẳng định, nhưng cũng nhận được bị nhiễm thoáng buông lỏng một ít, bất quá một đôi đôi mắt đẹp, còn là không có chớp mắt nhìn chăm chăm vào thác nước trong.

Tại tất cả mọi người loại này nhìn chăm chú, thời gian cũng là bắt đầu nhanh chóng trôi qua.

Mười phút. . . Nửa giờ. . . Năm mươi phút. . .

Thời gian rất nhanh bắt đầu tiếp cận một giờ, bất quá, làm cho mọi người có chút kinh nghi chính là, Chu Nguyên thân ảnh, tựa hồ như trước không hề động dao động, dường như rất là nhẹ nhõm, nửa điểm không có đến cực hạn cảm giác.

Từ Hồng nhíu mày một cái, nhìn Liễu Khê liếc, người sau cắn răng, nói: "Cố giả bộ mà thôi, nhìn hăn có thể giả bộ bao lâu!"

Vì vậy, lại là mười phút qua, đến tận đây đã là một giờ.

Trầm thấp kinh sợ tiếng ồn ào theo bên cạnh bờ truyền ra, bởi vì bọn họ phát hiện, {làm:lúc} một giờ sau khi đi qua, Chu Nguyên vậy mà như trước không có { bị : được } thác nước lao xuống dấu hiệu, còn là ổn như bàn thạch.

Từ Hồng ánh mắt cũng là bắt đầu có chút kinh nghi bất định, Liễu Khê càng là cảm thấy gương mặt nóng rất đau, thần sắc biến ảo, có chút không dám lại nói lung tung rồi, bởi vì nàng đã cảm giác được một bên Ất Viện rất nhiều đệ tử đem cổ quái ánh mắt ném hướng nàng.

"Tiểu tử này lại vẫn tại kiên trì?"

Ngọc Linh thác nước ở bên trong, Tề Nhạc cũng là đã nhận ra vẫn còn kiên trì Chu Nguyên, nhăn mày lại, kiên trì đến thời điểm này, đã liền hăn toàn thân cũng bắt đầu có kịch liệt đau nhức hiển hiện, chỉ bất quá vẫn còn thừa nhận phạm vi.

"Chờ một chút xem, nhìn hăn có hay không cố giả bộ."

Mà tại Tề Nhạc trong khi chờ đợi, nửa giờ lại lần nữa qua.

Mà Chu Nguyên, như trước không có động tĩnh.

Cái này, liền Tề Nhạc sắc mặt đều là có chút khó coi, bởi vì hăn cảm giác bản thân đã nhanh đến cực hạn.

"Tiểu tử này, khó trách đáp ứng được sáng khoái như vậy, nguyên lai cũng là có làm cho giữ lại." Tề Nhạc ánh mắt âm trầm, hăn nhìn Chu Nguyên bên kia liếc, trong mắt hàn quang hiển hiện.

"Bất quá, người cho rằng ta đưa ra loại này đồ ước, gặp không có chuẩn bị sao?"

Tề Nhạc hai mắt khép hờ, cùng đợi thời gian trôi qua, như thế lại là 20 phút qua, giờ phút này đã đến một giờ năm mươi phút, cũng đạt tới Tề Nhạc làm cho thừa nhận cực hạn.

Tề Nhạc giương đôi mắt, trong mắt âm lãnh ánh sáng hiển hiện,

"Chu Nguyên, người đã không biết điều, vậy trách không được ta."

{làm:lúc} âm thanh rơi xuống lúc, hắn đầu lưỡi một phen, chỉ thấy được một viên đỏ sậm viên đan dược, chính là rơi vào trong miệng, { bị : được } hắn một cái nuốt xuống.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 36: Âm Chiêu

Đỏ sạm viên đan được nuốt vào trong bụng, Tề Nhạc lập tức cảm giác được một cỗ lạnh buốt khí tức từ trong cơ thể nội xuất hiện, sau đó bay thẳng vào lồng ngực trong nội tâm.

Đan này tên là cường tráng hồn đan, có thể tại trong thời gian ngắn ngủi lớn mạnh thần hồn, bất quá có chút di chứng, sử dụng sau đó, gặp thần hồn khô kiệt một đoạn thời gian.

Bất quá thời điểm này, Tề Nhạc hiển nhiên cũng là bất chấp những thứ này.

Thần hồn bành trướng, Tề Nhạc mi tâm lúc giữa, trong lúc mơ hồ có hào quang hiển hiện, dường như biến thành một đạo hư ảo quang ảnh, đúng là kia thần hồn, hiển nhiên, tại mượn nhờ cường tráng hồn đan được lực xuống, Tề Nhạc thần hồn, cũng là bước chân vào Hư Cảnh.

Mà theo thần hồn bước vào Hư Cảnh, Tề Nhạc lập tức cũng cảm giác được lúc trước không thể nhận ra cảm giác tình huống, hẳn có thể cảm giác đến, ngọc này linh thác nước ở bên trong, đang có lấy từng sợi Ngọc Tủy chi khí, đang không ngừng chủ động đối với Chu Nguyên chỗ phương hướng dũng mãnh lao tới.

"Thì ra là thế! Người có thể tại Ngọc Linh thác nước trong kiên trì lâu như vậy, dĩ nhiên là bởi vì thần hồn nguyên nhân!" Tề Nhạc đồng tử co rút lại, giờ này khắc này, hẳn rút cuộc phát hiện Chu Nguyên so với hắn còn có thể chống đỡ bí mật.

"Hừ, hoàn hảo ta hôm nay có chỗ chuẩn bị, nói cách khác, thật đúng là lật thuyền trong mương rồi!"

Tề Nhạc sắc mặt âm trầm, chợt hắt chỗ mi tâm thời gian dần trôi qua hiện ra một đạo nguyên văn, đạo này nguyên văn tên là "Hồn Châm Văn", chính là nhất phẩm nguyên văn, hẳn chuyên môn tìm người trước đó giúp hẳn khắc, kia tác dụng là có thể đủ đem thần hồn ngưng luyện thành châm loại, tiến tới thi triển công kích.

Bình thường nói đến, lấy thần hồn {vì:là} công kích, ít nhất đều được bước vào Hư Cảnh trung kỳ mới có thể thi triển, dưới mắt Tề Nhạc dựa vào cường tráng hồn đan, mới miễn cưỡng đạt tới Hư Cảnh sơ kỳ, vì vậy cũng phải dựa vào loại này ngoại lực, mới có thể thi triển thần hồn công kích.

Tại đây thác nước bên trong, Tề Nhạc không cách nào trực tiếp động thủ, vì vậy cũng chỉ có thể lựa chọn thần hồn công kích loại này thần không biết quỷ không hay phương thức.

HƯU...U...U!

Theo cái kia "Hồn Châm Văn" thúc giục, chỉ thấy được Tề Nhạc mi tâm hào quang lóe lên, lại là có thêm một đám thần hồn biến thành hư ảnh cây kim dài mảnh liệt bắn mà ra, mà thần hồn cây kim dài trực tiếp là xuyên qua trùng trùng điệp điệp nước chảy, bắn thẳng đến Chu Nguyên mà đi.

Mà khi cái kia thần hồn cây kim dài mảnh liệt bắn mà đến lúc, Chu Nguyên cũng là lập tức có chỗ phát hiện, lúc này ánh mắt trầm xuống: "Dĩ nhiên là thần hồn công kích? Cái kia Tề Nhạc thần hồn làm sao có thể mạnh như vậy? !"

Thần hồn công kích, coi như là bây giờ Chu Nguyên đều không thể làm được.

Trong lòng kinh nghi, nhưng Chu Nguyên cũng không dám chậm trễ chút nào, bởi vì này thần hồn công kích tuy rằng nhìn như không có gì thanh thế, đối với thân thể không có chút tổn thương, nhưng đối với thần hồn, nhưng là phá hư tính thật lớn.

Một khi thần hồn { bị : được } tổn thương, đều muốn tỉnh dưỡng đứng lên, so với thân thể bị thương còn khó hơn.

Vì vậy Chu Nguyên lập tức buông tha cho hấp thu Ngọc Tủy chi khí, thần hồn co rút lại, chiếm giữ tại mi tâm, tạo thành trùng trùng điệp điệp phòng ngự.

Xùy!

Phảng phất có được thanh âm rất nhỏ vang lên, một đám thần hồn lực lượng tiến vào trong mắt, Chu Nguyên chính là nhìn thấy một quả thần hồn cây kim dài chui ra nước chảy, trực tiếp xuất tại kia mi tâm lúc giữa.

Xùy xùy!

Chu Nguyên mi tâm hơi hơi đau đớn, sắc mặt càng ngưng trọng, chỉ vì cái kia thần hồn cây kim dài có chút sắc bén, đúng là đưa hấn cái kia thần hồn phòng ngự trùng trùng điệp điệp đâm rách ra.

"Nếu như người muốn muốn chết, ta đây sẽ thành toàn cho người!" Chu Nguyên ánh mắt lập loè, chột khóe miệng nhấc lên một vòng cười lạnh, nếu như là quyền cước động thủ, chỉ sợ hấn hiện tại thật đúng là không phải Tề Nhạc đối thủ, nhưng nếu như muốn dùng thần hồn so đấu, cái này Tề Nhạc thật có thể là nhà vệ sinh thả đèn lồng rồi!

Hấn vận chuyển thần hồn, không ngừng tiêu hao cái này một quả thần hồn cây kim dài sắc bén, đợi đến một lát sau, hấn tâm niệm vừa động, phòng ngự chột tán ra.

"Đã thành!"

Tề Nhạc cảm nhận được một màn này, trên mặt một vòng nhe răng cười nổi lên.

Oanh!

Nhưng mà, ngay tại hăn trên mặt nụ cười dữ tợn vừa mới hiển hiện lúc, hăn bên tai dường như truyền đến nổ vang thanh âm, lại sau đó trước mắt ánh mắt đột nhiên đại biến, quanh thân trực tiếp là biến thành nhìn không thấy đầu cuối Hỗn Độn tinh không.

Ừ ừ!

Đột nhiên xuất hiện biến hóa, làm cho Tề Nhạc sắc mặt kịch biến, ngay sau đó, lớn tiếng vang lên, hăn ngẩng đầu lên chính là kinh hãi gần chết nhìn thấy, ở đằng kia Hỗn Độn ở bên trong, một cái nhìn không thấy đầu cuối Cự Ma chậm rãi xuất hiện, mang theo che bầu trời âm ảnh, sau đó đối với hăn nghiền ép mà đến.

Một cỗ vô biên sợ hãi, vào lúc này xông lên Tề Nhạc trong lòng.

Cự Ma nghiền ép hạ xuống, mà hăn rồi lại là không có bất kỳ phản kháng chỗ trống, chính là cảm giác được bản thân thần hồn, vừa rồi đều là vào lúc này phá vỡ đi ra.

Rắc rắc!

Chu Nguyên nghe thấy mi tâm trong mơ hồ truyền ra nghiền nát thanh âm, biết được đó là Tề Nhạc thần hồn cây kim dài vỡ vụn, lúc này cười lạnh một tiếng, tại mi tâm của hăn ở bên trong, có Thương Uyên lưu lại Hỗn Độn Thần Ma ấn ký, cho nên đối với những thứ này thần hồn công kích, Chu Nguyên nhập lại không e ngại, bất luận cái gì thần hồn tiến đến,

chỉ cần xem muốn Hồn Độn Thần Ma, tự nhiên đem nghiền ép được sạch sẽ.

A!

Ngay tại Chu Nguyên nghiền nát cái kia thần hồn cây kim dài thời điểm, cách đó không xa bỗng nhiên truyền ra một đạo kêu thê lương thảm thiết âm thanh.

Tiếng kêu thảm thiết truyền ra, cũng là lập tức khiến cho Ngọc Linh thác nước bên ngoài chú ý của mọi người, lại sau đó, bọn hắn chính là kinh hãi nhìn thấy, Tề Nhạc thân ảnh ở trong đó run rẩy lên, cuối cùng trực tiếp là { bị : được } cái kia tràn đầy nước chảy trùng kích hạ xuống, ngã vào phía dưới lạnh buốt trong hồ nước.

"Làm sao có thể? !" Từ Hồng bỗng nhiên biến sắc, hắc trước mặt sắc mặt xanh mét nhìn qua ngã vào trong hồ Tề Nhạc, toàn thân đều đang run rẩy.

Một bên Liễu Khê cũng là mở lớn lấy cái miệng nhỏ nhắn, trên mặt đẹp tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Những thứ khác Ất Viện đệ tử, cũng là run rẩy nói không ra lời, sắc mặt trắng bệch.

Đương nhiên không chỉ bọn hắn, bởi vì coi như là Sở Thiên Dương, Tô Ấu Vi bao gồm nhiều Giáp Viện đệ tử, cũng là nét mặt đầy kinh ngạc, lộ ra như thế kết quả này, ngoài bọn hắn dự liệu của tất cả mọi người.

Toàn bộ Ngọc Linh thác nước bên ngoài, đều là một mảnh yên tĩnh, tất cả mọi người là một bộ gập quỳ rồi giống như bộ dáng.

Mà đang lúc mọi người yên tĩnh lúc giữa, Ngọc Linh thác nước ở bên trong, một đạo nhân ảnh lướt đi ra, mũi chân điểm một cái mặt nước, chính

là tiêu sái đã rơi vào bên cạnh bờ, cao ngất đáng người, ngoại trừ Chu Nguyên bên ngoài, còn có thể là người phương nào.

Hắn nhìn qua Từ Hồng, Liễu Khê đám người cái kia khó coi đến cực điểm sắc mặt, nhạ âm thanh nói: "Thắng bại đã phân, các người còn có cái gì dễ nói hay sao?"

Một bên có đệ tử đem Tề Nhạc theo trong hồ nước mò đi ra, chỉ thấy được hắc sắc mặt trắng bệch, trong mắt tràn đầy vẻ sợ hãi, lạnh run bộ dáng cực kỳ chật vật.

Điều này làm cho được tất cả mọi người là không hiểu ra sao, hiển nhiên không rõ hắn làm sao sẽ biến thành như vậy.

"Cái này là. . . Thần hồn bị thương?" Từ Hồng nhìn thấy hắn bộ dáng này, sắc mặt lập tức biến đổi.

Một bên Liễu Khê nghe vậy, lập tức chỉ vào Chu Nguyên giọng the thé nói: "Người vậy mà dùng thủ đoạn! Hèn hạ!"

Rất nhiều đệ tử cũng là kinh nghi nhìn về phía Chu Nguyên.

"Dùng thủ đoạn?" Chu Nguyên cười lạnh một tiếng, chỉ hướng Tề Nhạc chỗ mi tâm, nơi nào còn có lấy lưu lại quang văn thời gian dần trôi qua tản đi: "Nếu như ta không nhìn lầm, đây là nhất phẩm nguyên văn "Hồn Châm Văn" đi?"

"Lúc trước nếu như không phải hắn lấy hồn nhắm vào ta công kích, cũng sẽ không rơi vào kết cục này."

Lời vừa nói ra, lập tức tất cả mọi người là xôn xao đứng lên, ánh mắt nhìn hướng Tề Nhạc mi tâm, quả nhiên là nhìn thấy còn không có hoàn toàn tản đi nguyên văn, mà có tinh thông nguyên văn người, cũng là lập tức phân biệt ra là cái gì nguyên văn.

"Cái này Tề Nhạc, rõ ràng thực lực mạnh qua Chu Nguyên điện hạ, lại vẫn sử dụng loại này hạ lưu thủ đoạn!" Rất nhiều đệ tử nói nhỏ, cái kia nhìn về phía Tề Nhạc ánh mắt, đều là hơn nhiều vẻ khinh bỉ.

Phát giác được những ánh mắt kia, Liễu Khê khuôn mặt xanh mét, ánh mắt đều muốn phun ra lửa, nhưng một câu đều nói không nên lời, bởi vì sự thật trước mắt đã rõ ràng, Tề Nhạc nếu như không có động thủ, cái này một đạo "Hồn Châm Văn" lại là làm cái gì?

Nếu như nàng lại giải thích mà nói, chỉ sợ liền nàng đều bị người mọi người nước bọt con cho che mất.

Ở đẳng kia mọi người trong thanh âm, Ất Viện rất nhiều đệ tử hai mắt nhìn nhau, đều là sắc mặt khó coi, cái kia trong lúc mơ hồ ném hướng Tề Nhạc ánh mắt, cũng là không còn trước kia cái chủng loại kia kính sợ, ngược lại là có đi một tí trách cứ.

Dù sao, Tề Nhạc thua trận này tiền đặt cược, bọn hắn Ất Viện phải thua trận một cái nửa canh giờ Ngọc Linh thác nước thời gian tu luyện, cũng liền nói, về sau bọn hắn chỉ còn lại có nửa canh giờ. . .

Cái này đối với bọn hắn Ất Viện mà nói, quả thực chính là trọng đại đả kích.

"Không có tuyệt đối nắm chắc, còn đi khiêu chiến người ta, cái này tốt rồi, quần đều thua cái sạch sẽ." Có người nhin không được thầm nói.

Liễu Khê nghe được thanh âm, lập tức tức giận nhìn quét mà đi, nhưng tìm không thấy người, chỉ có thể tức giận đến nghiến răng nghiến lợi.

"Ha ha, Từ Viện Trưởng, Ất Viện về sau Ngọc Linh thác nước cái này một cái nửa canh giờ thời gian tu luyện, chúng ta Giáp Viện liền thu nhận." Sở Thiên Dương vào lúc này phá lên cười, hắn nhìn qua Từ Hồng cái kia xanh mét sắc mặt, tâm tình lớn sướng.

Chỉ sợ cái này Từ Hồng nằm mơ đều không nghĩ tới, vốn là đều muốn tìm bọn hã Giáp Viện phiên toái, kết quả lại là bọn hã Ất Viện thường cái sạch sẽ.

Từ Hồng đẩy mình nổi giận, nhưng phát tác không được, chỉ được lộ ra một cái vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười đáng tươi cười, nhìn Sở Thiên Dương cùng Chu Nguyên liếc, nói: "Các người cũng không muốn cao hứng được quá sớm, Phủ thí không xa, chỉ cần đến lúc đó chúng ta Ất Viện lại được một lần thứ nhất, các người hiện tại cầm đi đây, đến lúc đó đều gấp đôi nhõ ra!"

Lời nói vừa rơi xuống, hã cũng không hề lưu lại, hất lên tay áo, chính là quay người mà đi.

Liễu Khê { các loại : chờ } rất nhiều Ất Viện đệ tử, cũng chỉ được khí thế mệt mỏi đi theo, chật vật đến cực điểm.

Mà đi theo của bọn hã rời tách đi, Giáp Viện bên này lập tức bộc phát ra động trời giống như tiếng hoan hô, túm tụm đi lên, hận không thể đem Chu Nguyên đều cho vớt lên đến.

Chu Nguyên vội vàng ngăn lại bọn họ cuồng hoan (*chè chén say sưa), hướng về phía chung quanh mặt khác mấy viện đệ tử cười cười, nói: "Chúng ta Giáp Viện thắng đến một cái nửa canh giờ, trong đó cái kia nửa canh giờ sau liền phân cho ba viện, coi như là tạ ơn mọi người hôm nay cố gắng rồi."

Lời vừa nói ra, mặt khác ba viện đệ tử đều là sững sờ, chột đều là toát ra hổ thẹn thần sắc, bởi vì bọn họ ba viện kỳ thật hôm nay cũng là có chút điểm bỏ đá xuống giếng, đều muốn theo Giáp Viện trên thân phân chút canh nước, nhưng cái nào nghĩ đến Chu Nguyên không chỉ có không có bởi vậy ghi hận, ngược lại còn phân ra bọn hã nửa canh giờ, cái này lấy ơn báo oán cách làm, làm cho bọn hã hổ thẹn lại bội phục.

"Vây tạ ơn điện hạ rồi!" Rất nhiều đệ tử, đều là đối với lấy Chu Nguyên ôm quyền, thần sắc cảm kích.

Sở Thiên Dương ở bên nhìn xem một màn này, trong mắt nhin không được lướt qua một vòng khen màu, Chu Nguyên chiêu thức ấy, có thể nói là xinh đẹp tới cực điểm, đem người tính nhăm là thu mua lấy hết, từ nay về sau, tại đây Đại Chu phủ, chỉ sợ Chu Nguyên danh vọng, sẽ vượt qua Tề Nhạc rồi.

Hơn nữa ăn Chu Nguyên lần này chỗ tốt, về sau Ất Viện còn muốn làm cái gì yêu thiêu thân, cũng không có người gặp lại hòa cùng rồi.

Tần kiều các loại ba vị viện trưởng, cũng là sắc mặt phức tạp nhìn Chu Nguyên liếc, đều là trong lòng âm thầm run sợ, giờ này khắc này, bọn hắn mới cảm giác được, bọn họ vị này điện hạ, đúng thật là không hề đơn giản, xem ra sau này, tuyệt đối là đắc tội không được rồi. . .

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 37: Song Song Đột Phá

Phanh!

Trong phòng, Tề Nhạc đôi mắt đỏ bừng, đem hết thảy trong tay đồ vật đều là đập phá cái nát vụn, sau một hồi, hắc vừa rồi thở hỗn hển lấy dừng lại, khuôn mặt vặn vẹo, dữ tợn cực kỳ.

"Chu Nguyên!" Tề Nhạc một đấm hung hăng đem mặt bàn ném ra một cái hố, nghiến răng nghiến lợi.

Ở đằng kia một bên, Liễu Khê đợi đến hắc phát tiết hoàn tất về sau, vừa rồi trên tới dễ dàng nói: "Tề Nhạc, người không cần tức giận, lúc này đây chỉ là cái kia Chu Nguyên vận khí tốt, nếu là thật sự giao thủ, hắc căn bản không phải là đối thủ của người, hắc bất quá là ý vào thần hồn có chỗ tiểu thành mà thôi."

Tề Nhạc cắn răng, hắc đương nhiên biết rõ chính thức động thủ Chu Nguyên không phải là đối thủ của hắc, nhưng hôm nay trận này tiền đặt cược hắc dù sao cũng là thua, hơn nữa còn là tại sở hữu Đại Chu phủ đệ tử trước mặt thua như thế khó coi.

Có thể tưởng tượng, hắc Tề Nhạc tại Đại Chu phủ kinh doanh hồi lâu thanh danh, liền tại lần này cũng sẽ bị hủy hơn phân nửa.

Đặc biệt là hắc còn đem ất viện chỉ có hai canh giờ Ngọc Linh thác nước thời gian tu luyện thua đi ra một cái nửa canh giờ, có thể tưởng tượng, những cái kia ất viện đệ tử mặc dù ngoài miệng không dám nói gì, nhưng trong lòng chắc chắn oán trách hắc.

Vừa nghĩ tới những cái kia ánh mắt khác thường, tâm cao khí ngạo Tề Nhạc liền biết khuất được đều muốn một búng máu nhổ ra.

"Phủ thí không xa, chờ đến Phủ thí lên, người có thể đường đường chính chính đánh bại hãn, cho hãn biết cùng người giữa cuối cùng có bao nhiêu sai biệt, đến lúc đó những thứ này tràng tử đều có thể tìm trở về." Liễu Khê nói.

Tề Nhạc hít sâu một hơi, áp chế trong lòng nổi giận, chậm rãi gật đầu, nói: "Yên tâm, Phủ thí thời điểm, ta sẽ nhượng cho hãn đem những thứ này đều cho ta trả trở về!"

"Bất quá tiểu tử này rất quý dị, ta cũng không thể buông lỏng, kế tiếp ta muốn tăng cường tu luyện, làm cho hãn không có may mắn lật bàn cơ hội."

Nghe được Tề Nhạc chuyện đó, Liễu Khê cũng là gật gật đầu, có chút vui mừng, Tề Nhạc chung quy không có bị phản nộ choáng váng đầu óc, ngược lại bắt đầu đem Chu Nguyên xem làm đối thủ, mà nàng tin tưởng, lấy Tề Nhạc thiên phú, chỉ cần không bằng cùng dĩ vãng như vậy khinh thường Chu Nguyên, như vậy Chu Nguyên căn bản không có khả năng cùng hãn đánh nhau.

Cuối năm Phủ thí, Tề Nhạc mới có thể là chói mắt nhất chính là cái người kia.

Mà nàng năm đó nói hãn là con cóc, vậy cũng cũng không sai!

Tề Nhạc bàn tay chậm rãi buông ra, hãn hai mắt híp lại, trong mắt lóe ra ngoan độc vẻ.

"Chu Nguyên, người nhớ kỹ cho ta!"

...

Kế tiếp hơn mười ngày thời gian, giáp viện mọi người thì là trôi qua đi thường thoải mái, bọn hắc được hưởng Ngọc Linh thác nước thời gian, theo trước kia ba canh giờ, hôm nay biến thành bốn canh giờ, điều này làm cho được rất nhiều học viên khai mạch tốc độ đều cũng có làm cho tăng lên, một số người thậm chí bắt đầu ở nệm thử khai mạch.

Mà ngày trước nhìn thấy bọn hắc dù sao vẫn là vênh váo tự đắc ất viện đệ tử, gần nhất xem gặp bọn họ cũng là trốn tránh ra, cũng không có mở miệng trào phúng, càng là làm cho bọn hắc cảm thấy thoải mái, mặt khác viện đệ tử, bởi vì ăn Chu Nguyên nhu nhược, vì vậy tại nhìn thấy bọn hắc giáp viện đệ tử lúc, đều là biểu hiện được cực kỳ hữu hảo, trong lúc nhất thời, giáp viện đệ tử sĩ khí phóng đại, đồng thời trong lòng đối với Chu Nguyên, cũng là càng nhiều một phần tự đáy lòng kính phục.

Oanh long long!

Ngọc Linh thác nước ở bên trong, Chu Nguyên hai mắt khép hờ, tùy ý cái kia tràn đầy nước chảy cọ rửa tới, đồng thời đem cái kia từng sợi ngọc tủy chi khí, liên tục không ngừng hút vào trong cơ thể.

Mà đang ở Chu Nguyên yên tĩnh lúc tu luyện, bỗng nhiên nghe thấy bên cạnh bờ có tiếng hoan hô truyền đến.

"Oa, Ấu Vi người thật lợi hại! Nhanh như vậy liền đã thông thứ năm mạch rồi!"

Chu Nguyên nghe vậy, cũng là có một chút kinh hãi mở to mắt, ánh mắt xuyên thấu qua nước chảy, có thể mơ hồ trông thấy bên cạnh bờ Tô Ấu Vi thân ảnh, tại chung quanh của nàng, vây quanh rất nhiều giáp viện đệ tử.

"A? Ấu Vi vậy mà đã thông thứ năm mạch rồi hả? Thật đúng là nhanh!" Chu Nguyên cũng là nhìn không được sợ hãi thán phục một tiếng, Tô Ấu Vi thiên phú, hoàn toàn chính xác phi thường không tồi, tại không có bao

nhieu tu luyện tài nguyên dưới tình huống, như trước biểu hiện được xuất sắc như thế, thật sự là rất giỏi.

"Tốt, Ấu Vi, người biểu hiện được rất không tồi!" Bên cạnh bờ, Sở Thiên Dương cũng là cười tủm tỉm nhìn qua Tô Ấu Vi, thần sắc mừng rỡ, kể từ đó, bọn hắn giáp viện liền có được lấy ba vị đả thông Ngũ Mạch học viên.

Tô Ấu Vi nhẹ nhàng cười cười, đôi mắt đẹp nhưng là nhìn về phía cái kia Ngọc Linh thác nước ở bên trong, mơ hồ trông thấy cái hướng kia có một cái thân ảnh quen thuộc dường như đối với nàng giơ ngón tay cái lên.

Vì vậy, nàng khoe môi độ cong càng thêm làm sâu sắc, thanh lệ động lòng người.

"Ấu Vi đều đả thông thứ năm mạch rồi, ta cũng không có thể rút lại phía sau rồi, bất quá hoàn hảo, ta cũng nhanh!"

Chu Nguyên rất nhanh bình ổn tinh thần, cảm ứng đến trong cơ thể, tại những ngày này trong khi tu luyện, hắn có thể cảm giác được, trong cơ thể mạch thứ tư càng ngày càng buông lỏng, khoảng cách triệt để đả thông, cũng cực kỳ tiếp cận.

Chu Nguyên hai mắt, lại lần nữa chậm rãi khép, bắt đầu tăng thêm tốc độ hấp thu Ngọc Linh thác nước bên trong ngọc tủy chi khí.

Hắn cái này khép lại mắt, chính là trọn vẹn một canh giờ.

Đợi đến trời chiều dần dần rơi, ráng chiều chiếu rọi tại Ngọc Linh thác nước lên, làm cho Ngọc Linh thác nước trở nên có chút tối màu đỏ.

Mà tại cái kia Ngọc Linh thác nước ở bên trong, Chu Nguyên thân thể nhưng là vào lúc này bắt đầu hơi hơi run rẩy lên, hắn cắn chặt hàm răng, phảng phất là tại thừa nhận nào đó kịch liệt đau nhức.

Tại kia trong cơ thể, từng cỡ một ngọc tủy chi khí tại Chu Nguyên dẫn dắt dưới gào thét mà ra, đối với cái kia mạch thứ tư cuối cùng một tia bế tắc hung hăng trùng kích mà đi.

Phốc!

Trong lúc mơ hồ, phảng phất là có một đạo rất nhỏ dị thanh vang vọng, ngay sau đó, Chu Nguyên hai mắt đột nhiên mở ra, trong Thiên Địa nguyên khí vào lúc này cuộn cuộn mà đến, dừng mãnh vào trong cơ thể của hắn.

Đùng đùng (không dứt)!

Nguyên khí cuộn cuộn, huyết nhục dường như đều là sôi trào lên, cốt cách phát ra rất nhỏ chấn động thanh âm, giống như đốt pháo pháo bình thường, ở đằng kia một luồng sóng nguyên khí cọ rửa xuống, Chu Nguyên thân thể tổ chất, lại lần nữa kéo lên.

Cuộn cuộn nhiệt lưu, chảy xuôi tại tất cả xương cốt tứ chi.

Mạch thứ tư, rút cuộc vào lúc này bị đả thông!

Nguyên khí ánh sáng chảy từng sợi quán quanh tại Chu Nguyên thân thể mặt ngoài, đúng là liền cái kia tràn đầy nước chảy đều là hắt vẩy không tiến, hắn cảm thụ được trong cơ thể vẻ này tăng vọt lực lượng cảm giác, khoe miệng cũng là có một vòng thoải mái đáng tươi cười nổi lên.

Đi qua trọn vẹn hơn một tháng khổ tu, hắn cái này mạch thứ tư, cuối cùng là bị đả thông rồi!

"Đả thông mạch thứ tư, coi như là cùng Tề Nhạc chính diện cứng rắn va chạm, ta cũng không sợ rồi, bất quá cuối năm Phủ thí lúc, Tề Nhạc ít nhất đều sẽ đạt tới thứ bảy mạch, cho nên muốn muốn Phủ thí thứ nhất, cái này mạch thứ tư còn chưa không an toàn." Chu Nguyên tự nói.

Hắn hiện tại, cuối cùng là bắt đầu bắt kịp Tề Nhạc bộ pháp, nhưng muốn nói tại Phủ thí bên trong thẳng dễ dàng Tề Nhạc, còn cũng không có tuyệt đối nắm chắc, dù sao hắn tại trở nên mạnh mẽ thời điểm, Tề Nhạc cũng không có dậm chân tại chỗ, nói không chừng, hắn rất nhanh sẽ đả thông thứ bảy mạch.

Bất quá bây giờ làm cho Chu Nguyên có chút cảm thấy phiền toái là, nương theo lấy đả thông mạch thứ tư, hắn có thể phát giác được, Ngọc Linh thác nước đối với hắn hiệu quả càng ngày càng kém, nghĩ đến hắn là thân thể của hắn hấp thu quá nhiều ngọc tủy chi khí, đã sinh ra một ít kháng tính.

Vì vậy, hắn đều muốn đả thông thứ năm mạch, chỉ sợ không thể trông chờ ngọc này linh thác nước rồi.

Chu Nguyên buồn rầu vuốt vuốt cái trán, thì thào tự nói.

"Xem ra ta có lẽ tìm kia phương pháp của hắn rồi, nói cách khác, coi như là chờ Phủ thí tiến đến, chỉ sợ ta cũng còn không có đả thông thứ năm mạch. . ."

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Hắc Lâm Sơn Mạch

Mặt trời bay lên, ánh nắng bao phủ toàn bộ Đại Chu Vương Cung.

"Đúng vậy, thật không hổ là ta Chu gia Thánh Long, trong khoảng thời gian ngắn, dĩ nhiên cũng làm đả thông Tứ Mạch." Thiện bàn lúc trước, Chu Kinh nhìn qua chính ôm một chén "Cửu Thú Thang" quất lên điên cuồng Chu Nguyên, khuôn mặt vui mừng.

Chu Nguyên một hơi đem "Cửu Thú Thang" uống cái sạch sẽ, cảm thụ được trong cơ thể bay lên nhiệt khí, chặc chặc lười, lại là bùng lên một chén "Huyền Tinh Mễ", liền trên bàn tỉ mỉ xào nấu Nguyên thú thịt, một hồi điên cuồng (đào) bào.

Theo hắc hôm nay thân thể tổ chất càng ngày càng mạnh, hắc sách dạy nấu ăn ở bên trong, các loại đại bổ Nguyên thú thịt cũng là đang không ngừng tăng nhiều, lấy đền bù ngày thường tu luyện tiêu hao.

Ăn đủ no đã no đầy đủ, Chu Nguyên vừa rồi ngẩng đầu hướng về phía Chu Kinh cười cười, chợt tiếc hận lắc đầu, nói: "Bất quá bây giờ Ngọc Linh thác nước đối với ta hiệu quả càng ngày càng kém rồi, đều muốn nhanh hơn đả thông thứ năm mạch, còn là muốn biện pháp khác."

Hắc khai mạch độ khó so với thường nhân cao hơn, vì vậy dựa theo bình thường phương pháp, chỉ sợ tốn thời gian xa xỉ, mà hắc hiển nhiên không muốn chậm như vậy chậm nấu.

Chu Kinh nghe vậy, cũng là mặt lộ vẻ vẻ do dự, hắc hôm nay cũng đã biết được, Chu Nguyên bởi vì lần thứ hai khai mạch nguyên nhân, độ khó

xa so với người bình thường cao hơn.

"Đều muốn nhanh hơn khai mạch, ta ngược lại là có một cái biện pháp." Ở đằng kia một bên, chỉ là yên tĩnh ăn Huyền Tinh Mễ cơm Yêu Yêu, đột nhiên lên tiếng nói.

"A?" Chu Nguyên cùng Chu Kinh đều là kinh ngạc nhìn về phía nàng.

Đối mặt với bọn họ nhìn chăm chú, Yêu Yêu khuôn mặt như trước thanh thanh đạm đạm, nói: "Ta sẽ một đạo tên là "Ba mươi sáu thú khai mạch văn" nguyên văn, lấy ba mươi sáu loại nhất phẩm Nguyên thú máu tươi làm dẫn, khắc tại thân người, có thể mượn nhờ Nguyên thú trong huyết mạch khí thể hung ác khai mạch."

"Bất quá phương pháp này có chút hung hiểm, Nguyên thú máu tươi bên trong ẩn chứa hung sát khí, nếu là ý chí không kiên định người, tức thì sẽ bị hung thần tách ra linh trí."

Đơn giản mà nói, chính là sẽ biến thành si ngốc.

Lời vừa nói ra, Chu Kinh cùng Tần Ngọc sắc mặt đều là khê biến.

Chu Nguyên ngược lại là trong mắt lướt qua một vòng sợ hãi lẫn vui mừng, bởi vì hẳn đối với bản thân ý chí cực kỳ có tự tin, dù sao liền oán độc hẳn đều nấu xuống dưới, không để ý từ sẽ sợ một ít nhất phẩm Nguyên thú hung sát khí.

"Yêu Yêu tỷ, hay dùng cái này "Ba mươi sáu thú khai mạch văn" !" Chu Nguyên không chút lựa chọn nói.

Tần Ngọc còn muốn nói điều gì, Chu Nguyên hướng về phía nàng cười cười, nói: "Mẫu hậu, yên tâm đi, ta không có việc gì."

Tần Ngọc nghe vậy, cũng liền không tốt nói thêm cái gì, chỉ có thể nhẹ nhàng gật đầu.

"Người đã có quyết tâm này, cái kia phụ vương cũng không ngăn trở, ta đây tìm người đem ba mươi sáu đầu nhất phẩm Nguyên thú máu tươi bù vào." Chu Kinh nhẹ gật đầu, chậm rãi nói.

Chu Nguyên biểu hiện ra ngoài quyết tâm, cũng là làm cho hắn rất là vui mừng.

Dù sao tu luyện một đạo khó khăn, nếu là không có đại dũng khí lớn quyết đoán mà nói, sợ là rất khó đi xa.

Yêu Yêu lắc đầu, nói khẽ: "Cái kia ba mươi sáu đầu nhất phẩm Nguyên thú máu tươi, hãy để cho chính hắn đi gom đủ đi, hắn hiện tại quá khuyết thiếu thực chiến, chiến đấu ý thức cũng là không mạnh, nếu không phải rèn luyện một cái, về sau cũng chỉ biết là một cái không có lực lượng mang phu."

Chu Nguyên khẽ giật mình, chợt trong mắt như có điều suy nghĩ, Yêu Yêu nói không sai, hắn trải qua chiến đấu thật sự quá ít, chiến đấu ý thức cũng là có chút ít yếu, điều này cũng dẫn đến hắn gần nhất tại tu luyện bia tay lúc, chậm chạp không có bao nhiêu tiến triển, cái kia bia tay đệ nhị trọng, thủy chung không cách nào tu thành.

Nếu như tiếp tục như vậy, coi như là thực lực của hắn có thể tăng lên đi lên, nhưng vạn nhất gặp sinh tử chém giết, rất có thể sẽ lật thuyền trong mương.

Nghĩ đến đây, Chu Nguyên nhìn về phía Chu Kinh, nói: "Phụ vương, tương lai một đoạn thời gian, ta liền đi Hắc Lâm Sơn Mạch đi."

Hắc Lâm Sơn Mạch, đúng là tới gần Đại Chu thành một tòa nguy nga sơn mạch, trong đó Nguyên thú vô số, tương đối hung hiểm, tại đó, đều

muốn sống sót, chém giết là ắt không thể thiếu.

Chu Kinh trầm ngâm một chút, cuối cùng chậm rãi gật đầu, nói: "Người có cái ý nghĩ này, đích xác là tốt, không trải qua một ít chém giết, tóm lại là lộ ra non nớt."

"Bất quá người đi có thể, nhưng ta sẽ khiến Lục Thiết Sơn mang một ít người cùng theo người, người yên tâm, bọn hã sẽ không nhúng tay người là bất luận cái gì sự tình, chỉ là vì an toàn."

Lục Thiết Sơn, chính là Đại Chu Vương Cung cấm quân thống lĩnh, chính là thiên quan cảnh cường giả, sâu sắc Chu Kinh tín nhiệm.

Chu Nguyên nhìn đến Chu Kinh thần sắc, biết được hã sẽ không nhượng bộ, vì vậy cũng liền gật gật đầu.

...

Ngày thứ hai.

Sáng sớm, khi Chu Nguyên cùng Yêu Yêu đi vào cửa cung lúc, một đạo thân thể ngăm đen, khỏe mạnh giống như thiết tháp giống như thân ảnh chính là chạy ra đón chào.

"Điện hạ!"

Chỉ thấy được người tới sắc mặt lạnh nghiêm túc được giống như một khối băng bình thường, quanh thân bốc lên lấy nhàn nhạt thiết huyết khí tức, hiển nhiên là trải qua sa trường thế hệ, đúng là Đại Chu Vương Cung cấm quân thống lĩnh, Lục Thiết Sơn.

"Phiền toái Lục Thống lĩnh rồi, đi thôi."

Chu Nguyên hướng về phía hã khẽ gật đầu, cũng không kéo dài, nói thẳng.

Lục Thiết Sơn gật gật đầu, vung tay lên, liền là có thêm mười đạo thân ảnh kiêu tráng lướt đến, cuối cùng vây quanh Chu Nguyên Tự cửa cung mà ra, hòa nhập vào dòng người, nhanh chóng biến mất không thấy gì nữa.

Hắc Lâm Sơn Mạch, ở vào Đại Chu thành ngoài mấy chục dặm, bởi vì sơn mạch tung hoành, trong đó có vô số Nguyên thú cùng với các loại thiên tài địa bảo, cho nên cái này Hắc Lâm Sơn Mạch coi như là Đại Chu thành người chung quanh khí chi địa.

Rất nhiều Nguyên sư theo bốn phương tám hướng hội tụ mà đến, đều là muốn tại đây nguy cơ tứ phía sơn mạch bên trong kiếm được một phần cơ duyên, thử xem có thể hay không cải biến bản thân vận mệnh, từ nay về sau trở thành cái kia nhân thượng chi nhân.

Tại lên núi chỗ, có rất nhiều Nguyên sư tìm kiếm đội ngũ hoặc là đồng bọn, bất quá Chu Nguyên một đoàn người nhưng là cũng không lưu lại, trực tiếp là tiến vào sơn mạch, dù sao có Lục Thiết Sơn vị này thiên quan cảnh cường giả tại, chỉ cần không gặp gặp Tam phẩm Nguyên thú, cơ bản đều chút nào không có gì đáng ngại.

Chu Nguyên bọn người ở tại xâm nhập sơn mạch ước chừng hơn năm mươi bên trong địa phương ngừng lại, nơi đây coi như là Hắc Lâm Sơn Mạch tầng ngoài, chỗ gặp phải Nguyên thú, cũng tuyệt đại bộ phận đều là nhất phẩm cấp độ.

Tại một chỗ lõm suối cốc chỗ, tùy ý xây dựng hai tòa lầu vải, sau đó Lục Thiết Sơn chính là mang người rất xa thối lui, đem nơi đây để lại cho Chu Nguyên cùng Yêu Yêu.

Theo Lục Thiết Sơn đám người rời đi, Chu Nguyên cũng là thật sâu thở ra một hơi, hẩn nhìn qua cái kia tối tăm rừng rậm, người người cái kia trong không khí trong lúc mơ hồ tràn ngập huyết tinh mùi vị, bàn tay cũng là chậm rãi nắm lấy choker ở bên hông Thiên Nguyên Bút.

Hắn biết rõ, kế tiếp trong khoảng thời gian này, hắn đều phải ở chỗ này khổ tu, hy vọng ở chỗ này, hắn có thể đả thông thứ năm mạch.

...

Tề vương phủ.

"Chu Nguyên đi Hắc Lâm Sơn Mạch?" Trong phòng, Tề Nhạc sắc mặt âm lãnh, nhìn qua trước người một người trung niên nam tử, chậm rãi nói.

"Đúng, hơn nữa là từ Lục Thiết Sơn dẫn người tự mình hộ tống, hắn là muốn tại Hắc Lâm Sơn Mạch bên trong rèn luyện." Trung niên nam tử mắt hăm sâu, làn da ố vàng, tựa như nham thạch bình thường.

Người này đúng là đồng thời quản gia của vương phủ, đồng thời lắng.

Tề Nhạc nghe vậy, không khỏi cười lạnh một tiếng, trong mắt hàn mang lập loè, tự nhủ: "Nếu là người một mực chờ trong thành, ta còn thực bắt người không có biện pháp, kết quả người rồi lại bản thân chạy tới Hắc Lâm Sơn Mạch, thật đúng là không biết sống chết."

"Nhị công tử muốn động thủ với hắn?" Đồng thời lắng cau mày, nói: "Nếu là bị phát hiện, chỉ sợ sẽ khiến hoàng thất phản kích."

Tề Nhạc cười nhạt nói: "Vì vậy muốn có một cái chu đáo chặt chẽ kế hoạch, hơn nữa ta cũng không muốn giết chết hắn, làm cái sống dở chết dở xả giận là được."

Hắn suy nghĩ một chút, ngữ khí đậm mạc mà nói: "Đi tìm hai người, đến vừa ra đêm trộm Tề vương phủ đùa giỡn, sau đó người dẫn theo người đuổi giết, đem truy vào Hắc Lâm Sơn Mạch Chu Nguyên chỗ khu vực, khi đó người tìm cơ hội ngăn chặn Lục Thiết Sơn, còn lại sự tình, liền giao cho bọn họ đi làm."

"Đến lúc đó đã xảy ra chuyện gì, cũng là cái kia hai tên gia hỏa làm đấy, theo chúng ta không quan hệ, dù sao chúng ta Tề vương phủ cũng tổn thất đồ vật, sau đó người trước tiên diệt khẩu, ai cũng nói không là cái gì."

Đồng thời lẳng khẽ giật mình, chợt cười nói: "Ngược lại là cái thật tốt phương pháp."

Tề Nhạc cười lạnh một tiếng, từ trong lòng lấy ra một quả ngọc giản, ngọc giản phía trên, ẩn có ánh sáng mang hiển hiện, dường như khắc rõ cổ xưa văn tự: "Bất quá diễn trò muốn làm toàn bộ, vì giảm bớt hoài nghi, đem người vật ấy giao cho cái kia hai cái người làm việc."

Đồng thời lẳng tiếp nhận, nhìn thoáng qua, sắc mặt lập tức biến đổi, nói: "Huyền mang thuật? Chúng ta Tề vương phủ cao cấp nhất Nguyên Thuật một trong, thế nhưng là Vương gia theo Đại Vũ bên kia có được."

"Ta lúc trước đi theo trong bảo khố lấy ra đấy, chính là vì nó trọng yếu, mới càng thêm phù hợp, đến lúc đó đợi đến hai người kia hoàn thành nhiệm vụ, người liền có thể hiệp trợ Lục Thiết Sơn đưa bọn chúng chém giết, đến lúc đó lại đem nó thu hồi đến."

"Kể từ đó, coi như là có một chút nói rõ, dù sao chúng ta Tề vương phủ liền như thế bảo bối đều thiếu chút nữa mất đi, lượng hân hoàng thất cũng không phải nói, chỉ có thể không nói gì ăn hoàng liên, có đau khổ nói không nên lời."

Tề Nhạc thanh âm âm lãnh, cái kia mưu kế ác độc, làm cho đồng thời lẳng đều là nhịn không được nhẹ gật đầu.

"Tốt, Nhị công tử nghĩ đến chu đáo!" Đồng thời lẳng khước miệng dữ tợn cười rộ lên, theo sau Tề vương, bọn hân hiển nhiên sớm đã không đem Đại Chu hoàng thất để ở trong mắt, mặc dù dưới mắt sẽ đối Chu Nguyên ra tay, cũng là không chút nào kiêng kỵ.

Tề Nhạc cười cười, ngẩng đầu lên, ánh mắt nhìn hướng Hắc Lâm Sơn Mạch chỗ phương hướng, trong mắt âm độc.

"Chu Nguyên, người sẽ khiến ta tại Đại Chu phủ rơi xuống mặt mũi, cái kia ta lần này, liền muốn người nỡ cái mạng!"

"Cùng ta đấu, người còn quá non rồi!"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 39: Gặp Định

Trong U ám rừng rậm, một cây gốc đại thụ che trời đứng vững, khô héo lá cây phủ kín mặt đất, dày đặc lá cây ở chỗ sâu trong, mơ hồ có bóng đen lướt qua, tràn đầy nguy cơ.

Ở đằng kia trong rừng một chỗ trên đất trống, Chu Nguyên thân thể thấp nấp, toàn thân căng thẳng, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào phía trước, tại đó, một đầu toàn thân tối tăm, đầu sinh ngân giác nguyên thú đang dùng băng lãnh thú đồng tử theo dõi hắn.

Đây là ngân giác thú, nhất phẩm nguyên thú.

Rống!

Ngân giác thú thân thể chậm rãi nằm rạp xuống, nháy mắt sau đó, nhưng là mãnh liệt mãnh liệt bắn mà ra, giống như một đạo hắc ảnh, mang theo nồng đậm mùi tanh trực tiếp đối với Chu Nguyên đánh giết tới.

"bước!"

Ngân giác thú tốc độ mạnh mẽ, Chu Nguyên cũng không dám lười biếng, bộ pháp nghiêng di chuyển, thân thể chính là mơ hồ có chỗ mơ hồ.

Xùy!

Ngân giác thú sắc bén thú trào sôi lấy Chu Nguyên da mặt lướt qua.

Chu Nguyên năm ngón tay nắm chặt, dòng nguyên khí ánh sáng quán quanh tại trên năm tay, trực tiếp là một quyền hung hăng oanh tại ngân giác

thú eo trên lưng.

Đông!

Ngân giác thú một tiếng kêu rên, trùng trùng điệp điệp rơi xuống đất, đem mặt đất đều là ném ra một cái hố, bất quá tại lúc rơi xuống đất, nó cái kia cái đuôi giống như roi sắt giống như gào thét mà đến, đập vào Chu Nguyên trên cánh tay.

Chu Nguyên thân hình bị quét ngang mà ra, bàn chân tại mặt đất liền đập hơn mười bước phương hướng mới đứng vững.

Bất chấp trên cánh tay nóng rất đau đớn, Chu Nguyên lại lần nữa mãnh liệt đập ra, bàn tay ngang đập, trong cơ thể nguyên khí đều thuận theo kinh mạch bắt đầu khởi động, quán chú tiến bàn tay.

"Long Bi Thủ, Toái Sơn!"

Trầm thấp tiếng quát thanh âm, gió rít vang vọng, trong lúc mơ hồ phảng phất là có rất nhỏ thanh âm bạo âm thanh.

Phanh!

Còn không đợi cái kia ngân giác thú đứng lên, Chu Nguyên cái này cương mãnh một quyền, đã là trùng trùng điệp điệp vỗ vào kia trên đầu, lập tức kia cứng rắn đầu lâu đều là vỡ vụn ra, ngân giác thú thân thể, ầm ầm ngã xuống đất.

Một quyền đuổi giết ngân giác thú, Chu Nguyên cũng là thở dài một hơi, căng thẳng thân thể, hình như có buông lỏng.

Xùy!

Bất quá, ngay tại hấn buông lỏng trong chớp nhoáng này, tại kia sau lưng đại thụ trong âm ảnh, chợt có một đạo hắc ảnh mãnh liệt bắn tới, răng nanh

sắc bén lóe ra hàn quang, hung hăng đối với Chu Nguyên cổ họng cắn tới.

"Võ hình thái!"

Một đạo quát khê, đột nhiên vang lên.

Chu Nguyên trong tay hào quang bắt đầu khởi động, một chi hơn một trượng ban bác màu đen bút thoáng hiện mà ra, chỉ thấy được ngòi bút trắng như tuyết lông tơ chuẩn bị khép lại, giống như là sắc bén vô cùng liên bao mũi thương, ở trên quần quanh lấy từng sợi nguyên khí, bá một tiếng, chính là đâm rách không khí, theo bóng đen kia mở ra miệng lớn dính máu trong đâm xuyên mà vào, đem đâm cái thông thấu, gặt gao dính tại trên cành cây.

Chu Nguyên tay nắm lấy Thiên Nguyên Bút bút đuôi, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy được một cái tráng kiện màu đen con rắn bị gặt gao dính tại trên cành cây, máu tươi cuộn cuộn.

Đây là Âm Ảnh Mãng, đồng dạng là nhất phẩm nguyên thú.

"Còn muốn đến?" Chu Nguyên hướng về phía xác rắn cười cười, tại sau cùng lúc mới bắt đầu, hắc ăn không nhỏ thiệt thòi, nếu không phải hắc thần hồn bước chân vào Hư Cảnh, cảm giác nhạy cảm, chỉ sợ tại lần thứ nhất gặp phải cái đồ chơi này lúc, đã bị nuốt chửng.

Chu Nguyên đem Thiên Nguyên Bút rút về, hóa thành văn hình thái, chọc ở bên hông, sau đó khom người đem cái kia mãng xà thi thể cùng với ngân giác thú thi thể đều là khiêng...mà bắt đầu, từng bước một đối với ngoài rừng rậm đi đến.

Ra rừng rậm, rời đi mười phút đồng hồ, chính là đi tới một chỗ suối trong cốc, ở đằng kia bên dòng suối nhỏ lên, Yêu Yêu ngồi ở màu xanh mỏm núi đá lên, trần truồng chân ngọc, vươn vào lạnh buốt trong nước

suối, nhàn nhã nghịch nước, ở đằng kia dòng suối nhỏ ở bên trong, Thôn Thôn qua lại toán loạn lầy, đuổi theo phủ lên cá bơi.

Nghe được âm thanh, Yêu Yêu quay đầu nhìn thoáng qua, nói: "Lần này cũng không tệ lắm, ít nhất không có bị thương."

Chu Nguyên đem hai đầu nguyên thú thi thể vứt trên mặt đất, nghe vậy có chút lúng túng, đây đã là hãn tại Hắc Lâm Sơn Mạch ngày thứ năm rồi, miễn cưỡng coi như là thích ứng cùng nguyên thú lúc giữa chém giết.

Bất quá hãn ngày đầu tiên thời điểm, thể nhưng là vết thương đầy người, trên ngực một đạo vết cào, sâu đủ thấy xương, khi đó Chu Nguyên mới hiểu được, luận bàn cùng sinh tử chém giết giữa cuối cùng thiếu khuyết cái gì.

Những thứ này nguyên thú đều là trải qua khiêu chiến sống sót đấy, mỗi cái xảo trá tàn nhẫn, nếu là đem chúng nó cho rằng nuôi nhốt heo dê có thể tùy ý chém giết mà nói, như vậy chỉ sợ Chu Nguyên liền đi không xuất ra cái mảnh này sơn mạch.

Bất quá, những ngày này lần lượt chém giết, tuy rằng nguy hiểm muôn phần, nhưng đối với Chu Nguyên rồi lại là có thêm không nhỏ cải biến, dĩ vãng Chu Nguyên, có một tia phong độ của người trí thức, giống như một cái yếu đuối thư sinh.

Chẳng qua hiện nay, khi hãn tiến vào trạng thái chiến đấu lúc, rồi lại là có một tia lăng lệ ác liệt khí tức.

"Đem thú huyết thu thập một chút đi, chỉ lấy máu trong tim, hung sát khí tối thịnh." Yêu Yêu ném ra hai bình ngọc, nói ra.

Chu Nguyên tiếp được, nhẹ gật đầu, sau đó liền quen việc dễ làm dùng cây đao cắt ra hai đầu nguyên thú da thịt, đem cái kia trong tim máu sưu tập mà đến, chứa vào trong bình ngọc.

"Hiện tại mới thôi, người giết mười lăm đầu nguyên thú, còn kém mười một đầu." Yêu Yêu vươn người đứng dậy, trần trụi chân ngọc, giẫm ở trên mặt đá, thi đấu tuyết giống như trắng nõn, làm cho chung quanh ánh sáng đều là ảm đạm rồi một ít.

Chu Nguyên gật gật đầu, cái kia cái gọi là "Ba mươi sáu thú khai mạch văn" cần ba mươi sáu loại bất đồng nhất phẩm nguyên thú, vì vậy cũng muốn tiêu hao một ít thời gian, bất quá cái này không vội, dù sao hẳn lại ở chỗ này đợi một thời gian ngắn, vừa vặn tôi luyện bản thân.

Hắn có thể cảm giác được, ở chỗ này, hẳn mỗi một ngày, đều mơ hồ có chỗ trở nên mạnh mẽ, cái kia thực sự không phải là trên thực lực trở nên mạnh mẽ, mà là một loại trên tâm lý biến hóa, ít nhất, hẳn tự tin nếu như đối mặt với vài ngày lúc trước vừa mới vào Hắc Lâm Sơn Mạch bản thân, hẳn hiện tại, sẽ nhẹ nhõm thủ thắng.

...

Lúc Chu Nguyên tại Hắc Lâm Sơn Mạch trong săn giết lấy tất cả nguyên thú lúc, ở đằng kia trong Đại Chu Thành, cũng là đã xảy ra một việc, trong đó để cho nhất người chú ý đấy, chính là Tề vương phủ bị kẻ trộm, nghe nói là tổn thất rất trọng yếu đồ vật, toàn bộ Tề vương phủ đều là xốc mảy lẩn, cuối cùng còn toàn thành tìm tòi đạo tặc, huyên náo xôn xao.

Bất quá cái này dù sao cũng là Tề vương phủ sự tình, vì vậy tất cả mọi người chỉ là xem thế nào lấy, sau đó nhìn có chút hả hê một cái, chính là không để ý nữa.

Đát đát!

Tề vương phủ bị trộm ngày thứ hai, đồng thời quản gia của vương phủ Tề Lăng chính là mang theo một đội nhân mã ra khỏi thành, thẳng đến Hắc Lâm Sơn Mạch phương hướng, nghe nói là phát hiện đạo tặc tung tích.

Hắc Lâm Sơn Mạch vào núi chỗ, Tề Lăng đứng chấp tay, hẩn hẩn sâu mắt, giống như chim ưng bình thường, nhìn chăm chăm vào cái mảnh này sơn mạch.

"Tề gia, người đã tiến vào Hắc Lâm Sơn Mạch, hơn nữa tại đối với mục tiêu chỗ phương hướng dựa sát vào." Sau lưng có người thấp giọng bẩm báo nói.

Tề Lăng khẽ gật đầu, nói: "Chuẩn bị lục soát núi, động tĩnh náo lớn điểm, chúng ta đi đất liền Thiết Sơn phương hướng."

"Vâng!" Sau lưng người thấp giọng đáp, sau đó tay vung lên, liền là có thêm mười mấy đạo thân ảnh mãnh liệt bắn mà ra, trực tiếp đối với sơn mạch bên trong lao đi.

Tầm nửa ngày sau.

Sơn mạch một chỗ, xếp bằng ở một cây đại thụ trước đất liền Thiết Sơn đột nhiên mở mắt, ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm vào phía trước trong rừng rậm, lạnh lùng nói: "Người nào? !"

Tại kia sau lưng, mấy đạo thân ảnh cũng là cầm đao ở bên cạnh kiếm, trong cơ thể nguyên khí vận chuyển.

"Ha ha, Lục huynh không cần khẩn trương, là ta." Có tiếng cười theo cái kia trong rừng rậm truyền ra, Tề Lăng mang người đi ra.

"Tề Lăng?" Lục Thiết Sơn khẽ giật mình, nhú mày nói: "Người tới nơi này làm gì?"

"Vương Phủ bị trộm, kẻ trộm tựa hồ trốn vào Hắc Lâm Sơn Mạch, ta dẫn người đến đuổi theo." Tề Lăng bất đắc dĩ nói.

Lục Thiết Sơn lông mày khê buông lỏng, hai ngày này Tề vương phủ sự tình hăn cũng là nghe nói, bất quá hăn nhìn như khỏe mạnh như hùng, nhưng là tâm tư cẩn thận, bằng không thì cũng làm không được cấm quân thống lĩnh, vì vậy ngoài miệng buông lỏng cảnh giác, nhưng vẫn là quay đầu đối với sau lưng cấm quân nói: "Phái hai người đi bảo hộ điện hạ."

Hai gã cấm quân nghe vậy lập tức đáp, lặng yên thối lui.

Tề Lăng cười tủm tỉm nhìn qua một màn này, cười nghênh đón hướng Lục Thiết Sơn, nhưng cũng tại sau lưng tay nhưng là nhẹ nhàng vung lên, vì vậy âm thầm tựa hồ cũng là có bóng đen thối lui.

...

Suối trong cốc, Yêu Yêu ngồi ở trên mặt đá, chân dài cong vòng lấy, ôm Thôn Thôn, tóc xanh xõa xuống, sau lưng có cổ bách, khô héo lá cây rơi xuống, một màn này, đẹp đến giống như một bức họa.

Rống!

Trong lúc đó, Yêu Yêu trong ngực lười biếng Thôn Thôn mãnh liệt mở ra thú mắt, nhìn về phía cách đó không xa trong bóng tối, giữa cổ họng phát ra trầm thấp gào to.

Yêu Yêu chân mày cau lại, cũng là nâng lên khuôn mặt, nhìn về phía cái hướng kia.

"Hắc hắc, không nghĩ tới tại đây trong núi sâu, vậy mà gặp gặp một cái như vậy cực phẩm tiểu mỹ nhân." Một đạo tràn đầy lệ khí thanh âm, từ cái này trong bóng tối vang lên, sau đó hai đạo thân ảnh chậm rãi đi ra.

Hai đạo nhân ảnh, đều là lưng hùm vai gấu, người cầm đầu trên mặt có hình xăm, ánh mắt tràn đầy khí thế hung ác, mà lúc này, hăn con mắt thần nóng hổi được giống như nham thạch nóng chảy bình thường nhìn chăm

chằm vào cách đó không xa đạo kia bóng hình xinh đẹp, giống như là đem người sau một cái nuốt bình thường.

"La Thống, người đi đối phó cái mục tiêu kia, hẳn ngay tại không xa." Khuôn mặt có hình xăm người, đối với một người khác chỉ chỉ cách đó không xa rùng rậm, nói.

Tuy rằng đang nói chuyện, nhưng ánh mắt của hắn rồi lại gắt gao chăm chú vào Yêu Yêu trên thân, di chuyển đều không dời được.

"Tiểu tử kia hẳn là mở Tứ Mạch, lấy người cái này mở Lục Mạch thực lực, có thể nhẹ nhõm giải quyết."

Tên kia là La Thống nam tử nghe vậy, mặc dù có chút không muốn, nhưng vẫn là không dám vi phạm lời của nam tử hình xăm, dù sao người sau chính là bước chân vào đường khí cảnh thực lực.

"Lão đại, như vậy cực phẩm mặt hàng, có được cho ta lưu lại một cái a, ta đời này đều chưa thấy qua như vậy nữ nhân xinh đẹp." Cái kia La Thống liếm liếm miệng, nói.

"Hặc hặc, yên tâm, nhất định chờ người trở về, bất quá người nhanh hơn điểm." Hình xăm nam tử ánh mắt âm quang đại thịnh, cười nói.

"Tốt." La Thống nghe vậy, cảm thấy mỹ mãn gật đầu, sau đó liền nhanh bắn mà ra, lướt tiến vào cái kia cánh rừng trong.

Nhìn thấy La Thống rời đi, hình xăm nam tử vừa rồi cười tủm tỉm hướng đi ngồi ở chỗ kia không nhúc nhích Yêu Yêu, hắn nhìn qua người sau cái kia xinh đẹp thủ đoạn cùng với tinh xảo làm cho người khác hít thở không thông gương mặt, thẳng cảm giác trong thân thể có một cỗ lửa đang thiêu đốt.

"Tiểu mỹ nhân, đến cùng lão tử hảo hảo vui đùa một chút đi, lão tử gặp hảo hảo thương tiếc người đấy." Tại Yêu Yêu trên thân, hình xăm nam tử không có có cảm giác đến nửa điểm nguyên khí chấn động, vì vậy không có chút nào kiêng kỵ, ánh mắt không kiêng nể gì cả nhìn quét tại Yêu Yêu trên thân thể mềm mại, cười híp mắt nói.

Yêu Yêu nhàn nhạt nhìn hắn một cái, cái kia trong mắt sáng, lại là không có chút nào chấn động, cái kia bình tĩnh bộ dạng, làm cho hình xăm nam tử khẽ giật mình, sau đó mơ hồ cảm giác được một tia không thích hợp.

"Thôn Thôn."

Nhưng mà còn không đợi hắn có kia động tác của hắn, Yêu Yêu đã là cặp môi đỏ mọng hé mở, thanh thúy thanh âm dễ nghe, lúc này lại là một mảnh băng lãnh.

Theo Yêu Yêu thanh âm rơi xuống, cái kia hình xăm nam tử đồng tử lập tức co rút lại, sau đó liền sắc mặt kinh hãi nhìn thấy, cái kia nguyên bản giống như súng vật bình thường nằm ở Yêu Yêu trong ngực Thôn Thôn, nho nhỏ thân thể bắt đầu bành trướng, bộ lông tản đi, thay vào đó chính là Xích Hồng lân giáp, cái kia một đôi Xích Hồng thú đồng tử, cũng là mang theo vô biên khí thế hung ác, tại rất nhỏ khẽ nhếch mở thú trong miệng, mơ hồ có hắc quang hiển hiện, dường như có thể thôn phệ vạn vật.

Ngắn ngủn trong nháy mắt, nguyên bản đáng yêu một đầu nhỏ súng vật, chính là biến thành khí thế hung ác ngập trời thần bí hung thú, một cỗ kinh người cảm giác áp bách, từ kia trong cơ thể, chậm rãi phóng xuất ra.

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 40: Chỉ Còn Cái Đây

Ngao!

Một đạo tiếng hồ gầm vừa mới tại trong rừng vang lên, một cái thiết quyền chính là quấn quanh lấy từng sợi nguyên khí, mang theo hung mãnh lực lượng, oanh bạo không khí, một quyền hung hăng đem đầu oanh vỡ đi ra, đầu rơi máu chảy.

Hô.

Nhìn qua lên trước mắt cái kia dần dần cứng ngắt xuống thú thi thể, Chu Nguyên cũng là như trút được gánh nặng thở dài một hơi, tiện tay đem trên nắm tay máu tươi lau tại kia bộ lông trên.

Đây là một đầu Phong Hồ, tốc độ cực nhanh, tại nhất phẩm nguyên thú trong coi như là khó dây dưa tồn tại, bất quá cũng may Chu Nguyên có bước, thân pháp mờ ảo, lúc này mới có thể đủ đem hiểm hiểm thắng được.

"Cái này là thứ ba mươi sáu đầu nhất phẩm nguyên thú rồi. . ." Chu Nguyên cười cười, khom người đem khiêng...mà bắt đầu.

HUU...U...U!

Bất quá nhưng vào lúc này, trong bóng tối chợt có một vòng hàn quang mãnh liệt bắn tới, xảo trá tàn nhẫn trực chỉ Chu Nguyên trái tim.

Nhưng mà, ngay tại hàn quang sắp đánh trúng Chu Nguyên lúc, tay hấn cánh tay run lên, xác hồ nghiêng, vừa vặn chặn trái tim lúc trước, cái kia

xóa sạch hàn quang chính là thẳng tắp đâm vào xác hồ lên, toàn bộ Chủy thủ, đều là chui vào da thịt, có thể thấy được lực đạo mạnh.

"Ồ?" Một kích thất bại, cái kia trong bóng tối, không khỏi truyền ra một đạo tiếng kinh dị.

"Người nào? Lăn ra đây!" Đột nhiên xuất hiện tàn nhẫn công kích, cũng là làm cho Chu Nguyên sắc mặt biến đổi, cánh tay run lên, cái kia xác hồ chính là bị hấn đối với cái kia trong bóng tối hung hăng đập tới.

Trong bóng tối, một đạo thân ảnh nhanh bắn mà ra, mũi chân tại xác hồ trên một chút, thân hình chính là bay bổng đã rơi vào Chu Nguyên phía trước.

"Người là ai?" Chu Nguyên nhìn qua lên trước mắt cái này thân thể cường tráng, mắt mang khí thế hung ác nam tử, nhíu mày hỏi.

Muốn người Muốn mạng người." Người tới tự nhiên chính là cái kia La Thống, hấn nhìn qua Chu Nguyên, khóe miệng nhắc lên một vòng khinh miệt, lạnh giọng nói: "Tiểu tử, ngoan ngoãn nhận lấy cái chết, bên kia tiểu mỹ nhân có thể vẫn chờ ta đi hưởng thụ đây!"

Chu Nguyên nghe vậy, sắc mặt lập tức biến đổi, chưa đủ chính là tỉnh táo lại, Yêu Yêu tuy rằng nhìn qua tay trói gà không chặt, nhưng Chu Nguyên biết rõ, đây chẳng qua là mặt ngoài hiện tượng, hơn nữa, tại Yêu Yêu bên người còn có một đầu sâu không lường được Thôn Thôn thủ hộ.

Nghĩ đến coi như là đối mặt với thiên quan cảnh cường giả, Yêu Yêu đều không có việc gì, mà thiên quan cảnh, khi bọn hấn Đại Chu đều là đứng đầu cường giả, nên sẽ không tùy tùy tiện tiện liền xuất hiện.

Bất quá tuy rằng an tâm xuống, nhưng Chu Nguyên trong mắt, nhưng là lãnh quang lập loè, những thứ này khốn nạn, dám đối với Yêu Yêu ra tay, cũng thật là đáng chết.

"Ta cam đoan, người hôm nay không có biện pháp còn sống đi ra Hắc Lâm Sơn Mạch." Chu Nguyên nắm ngón tay chậm rãi nắm khẹp, nói.

"Không biết tự lượng sức mình tiểu tử! Xem lão tử một quyền đánh chết người!" La Thống nghe vậy, dữ tợn cười cười, thân hình lóe lên, chính là mãnh liệt bắn mà ra, nắm ngón tay thành quyền, ở trên nguyên khí quần quanh lưu động, mang theo thanh âm bạo thanh âm.

Cái này La Thống chính là mở Lục Mạch thực lực, một quyền này xuống, lực đạo cũng là tương đối kinh người.

Nhưng mà, đối mặt với La Thống hung hãn vô cùng một quyền, Chu Nguyên nhưng là thần sắc bình tĩnh, cái kia nắm chặt nắm đấm, cũng là mãnh liệt oanh ra.

"Mở Tứ Mạch liền dám cùng ta đối với quyền?" Cái kia La Thống thấy thế, nghe rằng cười càng lớn, chỉ làm Chu Nguyên còn trẻ ngu ngốc, lúc này lực lượng làm sâu sắc, sẽ phải một quyền trực tiếp cắt ngang Chu Nguyên cánh tay.

Đông!

Bất quá, lúc hai người nắm đấm trùng trùng điệp điệp đụng vào nhau lúc, La Thống trên mặt nghe rằng cười liền hơi hơi ngưng tụ, bởi vì hắn cảm giác được, Chu Nguyên trên nắm tay truyền lại mà đến lực lượng, vậy mà cũng không so với hắn cái này mở Lục Mạch yếu!

"Làm sao có thể?"

La Thống trong lòng hơi chấn động, biết được gặp cái cộng rơm hơi cứng, lúc này không dám còn có nửa phần khinh thường, mãnh liệt biến quyền làm móng vuốt, chỉ phong xé rách không khí, mang theo hàn quang đối với Chu Nguyên yết hầu xé đi.

Chu Nguyên bộ pháp nghiêng đạp, bước bước ra, thân hình hơi hơi nhoáng một cái, chính là lộ ra mơ hồ một ít.

Mà cái kia lăng lệ ác liệt chỉ phong, liền bồi lấy Chu Nguyên thân ba tấc đầu mà đi, bắt lấy Chu Nguyên quyền kia đầu chính là mang theo cường hãn lực đạo, thẳng oanh La Thống mặt, hung hãn trực tiếp, không có chút lưu tình.

Trong ánh mắt cấp tốc phóng đại năm dặm, cũng là làm cho La Thống trong lòng giật mình, thân thể chấn động mạnh: "Mở Lục Mạch!"

Oanh!

Trong Thiên Địa nguyên khí vọt tới, quán chú tiến La Thống trong cơ thể, lập tức kia quanh thân áo bào chấn động, từng đạo dòng nguyên khí ánh sáng từ trong lỗ chân lông phát ra, giống như nhàn nhạt khe hở, đem bao trùm.

Đông!

Chu Nguyên năm dặm oanh tại La Thống trên mặt quần quanh dòng nguyên khí ánh sáng lên, rồi lại thì không cách nào thẳng tiến, ngược lại là bị cái kia từng sợi nguyên khí chấn động bắn ngược trở ra.

"Có thể dồn ép ta mở Lục Mạch đối phó người, người chết cũng không có tiếc rồi!" La Thống nghiêng rằng nghiêng lợi, đối phó một cái mở Tứ Mạch tiểu tử, đều thiếu chút nữa lật thuyền trong mương, điều này làm cho được hãn cực kỳ tức giận.

Bá!

La Thống lại lần nữa mãnh liệt bắn mà ra, lúc này đây tốc độ càng thêm mạnh mẽ, mà kia đầu ngón tay, bắt đầu hiện ra tối tăm vẻ, trong lúc mơ hồ, lại là có thêm nhàn nhạt mùi tanh toả ra.

"Trung phẩm Nguyên Thuật, Hắc Quỷ Chương."

Chu Nguyên nhìn qua lại lần nữa lướt đến La Thống, hai mắt híp lại, bàn tay duỗi ra, chậm chạp trầm trọng, giống như là chờ đồ lấy cự sơn, song khi kia bàn tay hơi hơi di động lúc, liền không khí đều phát ra âm thanh chói tai.

"Mở Tứ Mạch!"

Chu Nguyên trong cơ thể kinh mạch chấn động, tản ra hấp lực, đem trong Thiên Địa nguyên khí liên tục không ngừng hút vào trong cơ thể, hóa thành cuộn cuộn lực lượng, dừng mãi vào Chu Nguyên trong lòng bàn tay.

Một cỗ nhàn nhạt uy thế, từ Chu Nguyên trong cơ thể tản ra phát ra.

"Long Bi Thủ, Liệt Địa." Nhàn nhạt thanh âm, theo kia trong miệng nhẹ nhàng phun ra.

Đi qua trong khoảng thời gian này cả ngày lẫn đêm cùng nguyên thú chém giết, Chu Nguyên rút cuộc có thể đem cái này Long Bi Thủ đệ nhị trọng thành công thi triển đi ra.

Phanh!

Chu Nguyên một quyền oanh ra, dưới chân đại địa dường như đều là vào lúc này chấn động mạnh, trước mặt không khí trực tiếp bị xé nứt, một đạo lăng lệ ác liệt quyền kinh, lại trực tiếp là phụt lên mà ra.

"Nguyên khí phá thể? !" Cái kia La Thống sắc mặt hoảng hốt, đều muốn đem nguyên khí phá thể mà ra, đây chính là được dưỡng khí cảnh thực lực mới có thể làm được, hoặc là tu luyện vượt xa bình thường Nguyên Thuật huyền Nguyên Thuật.

Có thể một cái bất quá mới mở Tứ Mạch tiểu tử, làm sao có thể đem huyền Nguyên Thuật tu luyện mà thành?

Nhưng mà mặc kệ hãn như thế nào kinh hãi, cái kia lăng lệ ác liệt quyền phong đã là mang theo nhàn nhạt hào quang mãnh liệt mà đến, không đợi hãn tránh né, chính là oanh tạc kia trên lồng ngực.

Bành!

La Thống thân ảnh như là như đạn pháo bắn ngược đi ra ngoài, một ngụm máu tươi điên cuồng bắn ra, sau đó bất chấp trọng thương thân thể, bò người lên bỏ chạy, đi qua cái này luân phiên giao thủ, hãn đã là nhìn ra, trước mắt cái này chỉ là mở Tứ Mạch thiếu niên, sức chiến đấu quả thực khủng bố.

Chu Nguyên nhìn đến lấy La Thống muốn chạy, trong mắt hàn quang lóe lên, yết hầu chỗ có một đạo nguyên văn nổi lên, mãnh liệt há mồm hét to: "Rống!"

Nhất phẩm nguyên văn, Hồ Khiếu Văn!

Hồ gầm vang vọng, sóng âm khuếch tán, cái kia La Thống thân thể lập tức cứng đờ, đầu một mảnh mê muội, trong cơ thể khí huyết cũng là chấn động.

Mà đợi được kia phục hồi tinh thần lại lúc, còn không đợi một tiếng không ổn kêu ra miệng, Chu Nguyên chính là một chương vỗ vào kia trên đầu, đem lấy được ngắt đi.

Chu Nguyên liếc mắt nhìn hôn mê La Thống, một tay lấy kia nắm lên, sau đó lập tức đối với suối cốc chỗ phương hướng chạy tới, tuy rằng biết được Yêu Yêu thủ đoạn không nhỏ, nhưng hãn còn là lo lắng gặp chuyện không may.

Hắn một đường vô cùng lo lắng chạy về suối cốc, thở hỗn hển, hình tượng cực kỳ chật vật.

Mà khi hắn chạy đến suối cốc lúc, nhưng là khê giật mình, bởi vì suối trong cốc như cũ là một mảnh yên tĩnh, Yêu Yêu ngồi ở đó màu xanh mẫm núi đá lên, bàn tay như ngọc trắng mang theo bình ngọc nhẹ nhàng nhếch, tại bên cạnh nàng, Thôn Thôn chính nằm sắp lấy ngáp.

"Cái này. . ."

Chu Nguyên có chút sững sờ, bởi vì nơi này cũng không có chút chiến đấu dấu vết.

"Yêu Yêu tỷ, người không sao chứ?" Chu Nguyên đi lên trước, không kịp thở nói.

Yêu Yêu nhìn đến trong mắt lo lắng, đầy người chật vật Chu Nguyên, không khỏi mỉm cười, trong tươi cười có một tia ấm áp, lắc đầu, nói: "Ta không sao nha."

Nàng dừng một chút, nói: "Ngược lại là có một xui xẻo gia hỏa xảy ra chút sự tình."

Chu Nguyên vội vàng nói: "Người đâu?"

Yêu Yêu duỗi ra ngón tay ngọc, chỉ chỉ một bên Thôn Thôn, mà Thôn Thôn thì là lắc cái đuôi, há mồm phun ra một khối ngọc giản, vì vậy Yêu Yêu chỉ vào ngọc giản cười nói: "Chỉ còn lại có cái này."

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 41: Huyền Mang Thuật

"Chỉ còn cái này?"

Chu Nguyên sững sờ nhìn qua cái kia được Thôn Thôn nhổ ra ngọc giản, sau đó hiểu được, cái kia xui xẻo gia hỏa trực tiếp bị Thôn Thôn nuốt.

"Quá xui xẻo chết kiểu này." Chu Nguyên khóe miệng co giật một cái, nhin không được cảm thấy thật sâu đồng tình, tên kia cũng thật là thảm, cũng không biết cái kia cuối cùng hấn tâm lý oán hận lớn đến bao nhiêu.

Chu Nguyên khom người đem cái kia ngọc giản nhặt lên, nhìn thoáng qua chính là khế giật mình, bởi vì hấn nhìn thấy, ở đằng kia ngọc giản lên, lại là có thêm hào quang hiển hiện, trong đó mơ hồ có rất nhiều văn tự.

"Hấn là dùng để ghi chép Nguyên Thuật đấy." Yêu Yêu tùy ý nói.

"A?" Chu Nguyên nghe vậy, ánh mắt lập tức sáng ngời, bình thường bình thường cấp bậc Nguyên Thuật, có thể không đáng được dùng loại phương thức này để ghi chép, chẳng lẽ hai tên hung đồ này trên thân, lại vẫn có thể có thứ tốt?

Chu Nguyên tay cầm ngọc giản, thúc giục nguyên khí quán chú trong đó, lập tức ngọc giản phía trên hào quang lập lòe, quang ảnh chiếu rọi tại trước mặt không khí lên, lại là có thêm rõ ràng văn tự chảy xuôi hạ xuống.

Chu Nguyên ánh mắt đảo qua, sau đó hơi hơi ngưng tụ: "Hạ phẩm Huyền Nguyên Thuật, Huyền Mang Thuật?"

"Dĩ nhiên là Huyền Nguyên Thuật?" Chu Nguyên khuôn mặt có chút động, có thể đạt tới Huyền Nguyên Thuật cấp độ, coi như là thả ở bọn hắn hoàng thất trong bảo khố, đều coi như là bảo bối, bình thường gặp dùng để phong thưởng có công lớn người.

"Cái này Huyền Mang Thuật, như thế nào có chút quen tai." Chu Nguyên suy nghĩ một chút, mơ hồ nhớ kỹ tựa hồ ở nơi nào nghe qua.

"Ta nhớ ra rồi, Tề vương phủ! Cái này Huyền Mang Thuật chính là Tề vương phủ đứng đầu Nguyên Thuật, nghe nói là Đại Vũ Vương hưởng ban thưởng cho bọn hắn đấy." Chu Nguyên sắc mặt biến đổi, chẳng lẽ hai tên hung đồ này là Tề vương phủ người, vậy do thực lực của bọn hắn, làm sao có thể có được lấy Tề vương phủ đứng đầu Nguyên Thuật?

Chu Nguyên lắc đầu, có chút khó hiểu.

Bất quá mặc dù có điểm nghi ngại mà không rõ, nhưng Chu Nguyên còn là cười lạnh một tiếng, trực tiếp đem ngọc giản nhét vào trong ngực, hắn nhớ kỹ Chu Kinh đã từng cùng hắn nói về, Tề vương phủ Huyền Mang Thuật, cực kỳ lợi hại, mặc dù chỉ là hạ phẩm Huyền Nguyên Thuật, nhưng uy lực rồi lại đủ để so sánh trung phẩm Huyền Nguyên Thuật.

Nếu như dưới mắt loại vật này rơi xuống trong tay của hắn, cũng đừng có muốn cho hắn nôn đi ra.

"Bất quá Lục Thống lĩnh như thế nào còn chưa tới?" Chu Nguyên ngẩng đầu, nhìn về phía xa xa, cau mày, lấy Thiên Quan cảnh cường giả cảm giác, có lẽ đã nhận ra bên này động tĩnh mới là đi?

...

Nửa canh giờ trước.

Lục Thiết Sơn phái ra hai cái thị vệ tiến đến bảo hộ Chu Nguyên, bất quá ngay tại sau một lúc lâu, hắn đã nhận ra cách đó không xa trong rừng rậm có một ít động tĩnh truyền đến.

"Đi!"

Lục Thiết Sơn cau mày, chột đứng dậy, cũng không cùng cái kia một bên Tề Lăng nhiều lời, quanh thân nguyên khí bắt đầu khởi động, hóa thành một đạo quang ảnh đối với động tĩnh truyền đến phương hướng nhanh bắn đi.

Mấy phút sau, Lục Thiết Sơn thân ảnh thoáng hiện mà ra, hắn nhìn qua phía trước trên đất trống, chỗ đó có bốn người tại giao thủ, mà trong đó hai người, đúng là lúc trước hắn phái đi bảo hộ Chu Nguyên đấy.

"Các người đang làm cái gì? !" Lục Thiết Sơn tay áo vung lên, lập tức một đường nguyên khí ánh sáng chảy mãnh liệt bắn mà ra, trực tiếp là đem trong tràng bốn người phân cắt đi ra.

Cái kia hai gã cấm quân nhìn thấy Lục Thiết Sơn xuất hiện, vội vàng nói: "Đại nhân, ta hai người chính tiến đến điện hạ bên kia, kết quả trên đường hai người này chui ra đem chúng ta ngăn lại."

"Các người muốn chết? !" Lục Thiết Sơn nghe vậy, cái kia hàn khí rậm rạp ánh mắt, lập tức nhìn về phía hai người kia.

"Lục Thống lĩnh không nên cử động phần nộ, đây là chúng ta Tề vương phủ người, lúc trước ta phân phó bọn hắn dò xét hung tặc, có lẽ là đem người của các người ngộ nhận là hung tặc." Ở đằng kia phía sau, Tề Lăng chạy tới, vẻ mặt áy náy, chột đối với hai người kia khiển trách quát mắng: "Còn chưa rút ra, vướng bận gia hỏa."

Lục Thiết Sơn ánh mắt băng hàn nhìn qua một màn này, sau đó gắt gao nhìn chăm chăm vào Tề Lăng: "Tề Lăng, các người cuối cùng muốn làm

cái gì?"

"Rống!"

Tề Lăng cười cười, vừa muốn nói chuyện, chợt ở đằng kia nơi xa trong rừng rậm, có một đường tiếng hổ gầm vang lên.

"Hổ khiêu văn? ! Nguy rồi, là điện hạ!" Nghe thế tiếng hổ gầm, Lục Thiết Sơn đồng tử mãnh liệt co rút lại, hăn lúc này tựa hồ là đã minh bạch cái gì, khuôn mặt dữ tợn nhìn chăm chăm vào Tề Lăng: "Tề Lăng, người hảo đại gan chó!"

"Ha ha, ta cũng không biết Lục Thống lĩnh đang nói cái gì." Tề Lăng mỉm cười, lúc này, nghĩ đến cái kia hai cái hung tặc có lẽ đắc thủ rồi a?

"Điện hạ như là đã ra sự tình, lão tử sẽ không bỏ qua người!" Lục Thiết Sơn âm thanh hung dữ nói, chợt quanh người hăn nguyên khí mãnh liệt bộc phát, bàn chân một đập, mặt đất vỡ ra, mà kia thân ảnh, thì là giống như một đường quang hồng phóng lên trời, thẳng đến suối cốc phương hướng mà đi.

Tề Lăng nhìn qua Lục Thiết Sơn cái kia vội vã thân ảnh, khóe miệng nhấc lên một vòng cười lạnh, sau đó vung tay lên, cũng là mang người nhanh chóng đi theo.

Một đoàn người vội vàng chạy đi, sau một lúc lâu, cũng là đã tới suối cốc.

Tề Lăng cười tủm tỉm chạy ra rừng rậm, nhìn về phía cái kia mảnh suối cốc phương hướng, nghĩ đến nơi đây nơi đây, có lẽ đã là đầy đất bừa bộn, cái kia Chu Nguyên cũng nên sống dở chết dở rồi a?

Nghĩ như vậy, khóe miệng của hăn đáng tươi cười, càng đậm đặc.

Bất quá, ngay tại sau một khắc, hần lướt nhanh ánh mắt bỗng nhiên nhìn thấy cách đó không xa, chỗ đó một gã thân thể thon gầy thiếu niên, cũng là trên mặt một vòng dáng tươi cười, đưa hần nhìn chăm chăm vào.

Tề Lăng khóe miệng dáng tươi cười nhin không được động lại xuống.

"Chu Nguyên? Hần như thế nào không có việc gì? !" Tề Lăng khóe mắt hơi hơi run rẩy, nhưng trong lòng thì có bất khả tư nghị phần nộ tiếng vang lên.

"Điện hạ chuộc tội, mặt tướng đến chậm rồi!" Lúc này Lục Thiết Sơn nhìn đến bình yên vô sự Chu Nguyên, cũng là như trút được gánh nặng thở dài một hơi, quỳ một chân trên đất, trầm giọng nói.

"Lục Thống lĩnh đứng lên đi, ta không sao." Chu Nguyên cười cười.

Lục Thiết Sơn đứng dậy, cái kia tràn ngập lấy hung quang ánh mắt liền tìm đến hướng về phía một bên ngất đi La Thống, lạnh giọng nói: "Chính là người này tập kích điện hạ sao?"

"Quả nhiên là cái này hung tặc!"

Bất quá còn không đợi Chu Nguyên nói chuyện, Lục Thiết Sơn sau lưng, có một đường thanh âm tức giận truyền đến, chỉ thấy được Tề Lăng bước nhanh mà đến, một bả nhắc lên cái kia La Thống, một cái tát đánh tới.

"Nói, các người đem ta Tề vương phủ trộm đồ vật ném đi đâu rồi? !"

Cái kia hôn mê La Thống bị đánh được mở mắt ra, hần nhìn đến Tề Lăng cái kia dữ tợn khuôn mặt, gấp vội vàng giằng co, giống như là nói chuyện: "Tề. . ."

"Hồ đồ ngu xuẩn mất linh, vậy đi chết đi!" Bất quá còn không đợi hần nói xong, Tề Lăng chính là ánh mắt phát lạnh, bàn tay kinh lực vừa phun,

liền đem cái kia La Thống cổ họng đánh gáy.

La Thống mở to ánh mắt, gắt gao nhìn chăm chăm vào Tề Lăng, trong mắt giống như là có chút không dám tin tưởng.

Tề Lăng rồi lại không để ý đến cái kia người chết ánh mắt, mà là đem quần áo xé nát, tìm khắp nơi tìm, bất quá một lát sau, hăn sắc mặt khó coi ngừng lại.

"Tề Lăng, người đây là ở giết người diệt khẩu sao?" Lục Thiết Sơn ánh mắt âm trầm, bàn tay vung lên, cái kia mười tên cấm quân chính là lặng yên xông tới.

Tề Lăng thần sắc không thay đổi, thản nhiên nói: "Lục Thống lĩnh nói chuyện này, cái này hung tặc dám đối với điện hạ ra tay, vốn là chết chưa hết tội, huống chi bọn hăn còn trộm lấy chúng ta Tề vương phủ "Huyền Mang Thuật" ."

"Huyền Mang Thuật?" Lục Thiết Sơn khẽ giật mình, cái này Tề vương phủ "Huyền Mang Thuật" lại bị trộm rồi hả?

Tề Lăng nhìn về phía Chu Nguyên, ôm quyền nói: "Điện hạ, cái này hung tặc có hai người, điện hạ cũng biết còn có một danh hung đồ ở đâu? Chúng ta Tề vương phủ "Huyền Mang Thuật" có lẽ tại trên người của hăn."

Chu Nguyên nghe vậy, cười cười, nói: "Cái này cũng không biết, chỉ nhìn thấy một người, một cái khác, chỉ sợ mang theo bảo bối chạy đi."

Tề Lăng khuôn mặt kéo ra, chém đinh chặt sắt mà nói: "Không có khả năng!"

"Tề quân gia xác định như vậy hăn sẽ không chạy?" Chu Nguyên giống như cười mà không phải cười mà nói.

Tề Lăng trong lòng tim đập mạnh một cú, ánh mắt âm tình bất định.

"Người nọ của ta xác thực chưa thấy qua, Tề quản gia tiếp tục phái người đi lục soát đi." Chu Nguyên phất phất tay, thản nhiên nói: "Nơi đây tương đối loạn, sẽ không lưu lại Tề quản gia rồi."

Tề Lăng nhìn đến Chu Nguyên đuổi người, sắc mặt cũng là cực kỳ khó coi, hôm nay vốn là muốn đổi phó Chu Nguyên, nhưng người sau không chỉ có bình yên vô sự, ngược lại bọn họ "Huyền Mang Thuật" mất tung ảnh, quả thực chính là tiền mất tật mang, nếu là chờ Vương gia trở về, chắc chắn giận giữ lôi đình.

Tề Lăng tuy rằng không biết nơi đây cuối cùng chuyện gì xảy ra, nhưng nhưng lại có dự cảm, chỉ sợ cái kia Huyền Mang Thuật rơi xuống Chu Nguyên trong tay, nhưng có chỗ suy đoán lại có thể thế nào? Chẳng lẽ hẳn còn có thể cưỡng ép lục soát Chu Nguyên hay sao? Không phát hiện một bên Lục Thiết Sơn xem ánh mắt của hắn hận không thể đưa hắn nuốt bình thường sao?

Ý niệm trong đầu xoay nhanh, cuối cùng Tề Lăng chỉ có thể nghiêng rằng nghiêng lợi liền ôm quyền, sau đó một câu cũng không nói, vung tay lên, liền mang theo người xám xịt xoay người mà đi.

Hắn biết rõ, lúc này đây, bọn hắn Tề vương phủ, có thể thật là thua thiệt lớn.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 42: Ba Mươi Sáu Thú Khai Mạch Văn

"Điện hạ."

Lục Thiết Sơn nhìn qua rồi đi Tề Lăng, chuyện ngày hôm nay tất nhiên là Tề vương phủ đang làm trò quỷ, dễ dàng như vậy buông tha bọn hắn, thật sự có chút không cam lòng.

Chu Nguyên khoát tay áo, nói: "Bọn hắn rất thông minh, sớm liền chuẩn bị xong lấy cớ, hiện tại hai người kia đều bị chết sạch sẽ, bọn hắn sẽ không thừa nhận đấy, trừ phi hiện tại liền muốn đối với Tề vương phủ khai chiến."

Nghe được Chu Nguyên chuyện đó, Lục Thiết Sơn trong lòng khẽ nhúc nhích, xem ra cái kia mặt khác một vị hung tặc, cũng đích xác là đã bị chết ở tại nơi đây, bất quá làm cho hắn nghi hoặc chính là, nghe nói vị kia hung tặc có Dưỡng Khí cảnh thực lực, nhưng nơi này liền Chu Nguyên cùng một cái không hề nguyên khí ba động Yêu Yêu, cái kia Dưỡng Khí cảnh hung tặc là chết như thế nào?

Lục Thiết Sơn trong lòng tràn đầy nghi hoặc, nhưng lại không tốt hỏi, chỉ đành phải nói: "Điện hạ, ta trước phái người đem nơi đây sự tình báo cho Vương thượng."

Nơi đây phát sinh chuyện lớn như vậy, dù sao cũng phải làm cho Chu Kinh biết được, tốt làm một ít phòng bị.

Chu Nguyên gật gật đầu, Lục Thiết Sơn chính là mang người lui xuống đi, bất quá lần này bọn hắn không có rời đi quá xa, mà là phân tán ra, vừa vặn đem chỗ này suốt cốc thành vây quanh hình dáng bảo vệ ở trong đó.

...

Suối trong cốc, Yêu Yêu nhìn qua lên trước mặt bày đặt ba mươi sáu đầu bình ngọc, trong bình ngọc, đều là ba mươi sáu đầu nhất phẩm Nguyên thú trong lòng máu, nàng kiểm tra rồi một phen, đầu đẹp hơi điểm, nói: "Đúng vậy, tài liệu đều đủ, ta trước điều chế một cái, ngày mai sẽ giúp người khắc "Ba mươi sáu thú khai mạch văn" ."

Chu Nguyên gật gật đầu, có chút chờ mong, chợt hỏi: "Yêu Yêu tỷ, cái này "Ba mươi sáu thú khai mạch văn" coi như là mấy phẩm nguyên văn?"

Có thể giúp người khai mạch nguyên văn, Chu Nguyên chưa bao giờ thấy qua, toàn bộ Đại Chu có lẽ cũng không có người sẽ, bởi vậy có thể thấy được đạo này nguyên văn trân quý.

"Nhị phẩm nguyên văn." Yêu Yêu tùy ý mà nói: "Đợi người Hỗn Độn Thần Ma Quan Tướng Pháp tu luyện tới đệ nhị trọng, ta sẽ dạy người."

Chu Nguyên gãi gãi đầu, nói: "Ta đây có thể đem truyền thụ đi ra ngoài sao?"

Đạo này "Ba mươi sáu thú khai mạch văn" giá trị tương đối cao, đặc biệt là đối với bọn hắn Đại Chu mà nói, tuy nói phương pháp này có tính nguy hiểm, nhưng nếu là chọn lựa ý chí kiên định người, nghĩ đến thành công xác suất không nhỏ.

Vì vậy, nếu là có thể đem truyền cho quân đội, tất nhiên sẽ làm cho không ít khai mạch cảnh người thực lực tăng lên, tăng trưởng bọn hắn Đại Chu lực lượng.

Bất quá cái này nguyên văn dù sao cũng là thuộc về Yêu Yêu, nếu như muốn truyền thụ đi ra ngoài, vẫn phải là muốn nàng đáp ứng mới được.

Yêu Yêu bải lộng bình ngọc, không đếm xỉa tới mà nói: "Dạy cho người về sau, người muốn truyền cho người nào đều không cần hỏi ta, những thứ này đều là Hắc gia gia dạy ta, người là đệ tử của hắc, tự nhiên có xử trí quyền lợi."

"Cảm ơn Yêu Yêu tỷ!"

Chu Nguyên đại hỉ, có chút cảm kích, một đạo nhị phẩm nguyên văn có lễ đối với Yêu Yêu mà nói không coi vào đâu, nhưng đối với lúc này Đại Chu mà nói, nhưng là có đủ lấy cực kỳ ngẩng cao giá trị.

"Người nghỉ ngơi trước đi, ngày mai chúng ta liền thử xem cái này "Ba mươi sáu thứ khai mạch văn" hiệu quả."

"Tốt."

...

"Cái gì? Huyền Mang Thuật tìm không được?!"

Tề vương phủ, Tề Nhạc nghe được Tề Lăng mà nói, bỗng nhiên đứng dậy, trước mặt sắc mặt xanh mét, trong mắt đều có được hỏa diễm phun ra đến.

Nhìn đến Tề Nhạc cái này bức căn người giống như bộ dáng, Tề Lăng cũng chỉ được kiên trì gật gật đầu, nói: "Làm như ta đi đến thời điểm, cái kia La Thống đã bị trảo, mà La Hạo nhưng là không thấy bóng dáng."

"La Hạo là Dưỡng Khí cảnh thực lực, Chu Nguyên căn bản không phải là đối thủ của hắc, cái kia gọi là Yêu Yêu nữ hài không có nguyên khí ba động, vì vậy La Hạo tất nhiên không chết!" Tề Nhạc căn rằng nói.

"Chẳng lẽ hắc mang theo bảo chạy thoát?" Tề Lăng do dự nói.

"Chó chết, có cái này lá gan?" Tề Nhạc trong mắt hàn quang bắt đầu khởi động, nói: "Cho ta đưa hắc bức họa tuyên bố đi ra ngoài, toàn lực tìm tòi, bất kể như thế nào, phải đem Huyền Mang Thuật tìm trở về!"

Phải biết rằng, cái kia một đạo Huyền Mang Thuật là Đại Vũ Vương Triều ban thưởng cho cha hắc đấy, chính là Tề vương phủ đứng đầu Nguyên Thuật một trong, chỉ có có công với bọn hắc Tề vương phủ người, mới có thể đạt được tu luyện tư cách, hôm nay cũng là bị hắc làm ném đi, có thể nghĩ chờ Tề Uyên sau khi trở về, sẽ như thế nào nổi giận.

Vừa nghĩ tới một màn kia, Tề Nhạc cũng là có chút điểm da đầu run lên.

Tề Nhạc da mặt run rẩy, hít sâu một hơi, bưng lên bên cạnh chén trà, nhưng cuối cùng vẫn còn nhịn không được trong lòng tà hỏa, chén trà trong tay dùng một tiếng, hung hăng rơi vỡ trên mặt đất.

"Chu Nguyên, ta sẽ không bỏ qua ngươi!"

Trong phòng, Tề Nhạc thanh âm, nổi giận được giống như dã thú.

Hắc vốn là cấp cho Chu Nguyên một bài học, nhưng là vẽ gió đột biến, biến thành tiễn đưa bảo đồng tử, này làm sao có thể làm cho tâm cao khí ngạo Tề Nhạc tiếp chịu được.

...

Sáng sớm, hàn khí bao phủ núi rừng, xanh biếc cành lá trên treo đầy lấy hơi mỏng sương lạnh.

Yêu Yêu nhẹ nhàng trong tay vung vẩy óng ánh thấu triệt bình ngọc, trong bình ngọc, có nửa bình sền sệt màu đỏ tươi chất lỏng, hơi hơi lay động, liền là có thêm một cỗ hung sát khí dâng lên mà ra, trong lúc mơ hồ phảng phất là có đủ loại thú gào to truyền ra.

"Nhiều như vậy tinh huyết, liền điều chế như vậy điểm sao?" Chu Nguyên kinh ngạc nói, đây chính là ba mươi sáu bình nhất phẩm Nguyên thú trong lòng máu, kết quả điều chế hoàn tất, mới không đến nửa bình.

"Ừ, ta chỉ lấy tinh hoa nhất một bộ phận, ba mươi sáu đầu Nguyên thú trong máu ẩn chứa hung sát khí, lẫn nhau hội tụ, hung sát khí cũng sẽ tùy theo tăng vọt."

"Cái này nửa bình có lẽ đủ năm lần."

Yêu Yêu bàn tay trắng nõn bên trong Thanh Ngọc nguyên văn bút nhẹ dạo qua một vòng, sau đó đối với Chu Nguyên giơ giơ lên trắng như tuyết cái cằm, nói: "Đem người áo thoát khỏi đi."

Chu Nguyên nghe vậy, gợn gàng mà linh hoạt thoát khỏi áo, lộ ra cường tráng thân thể, mặc dù không có một động động cơ bắp, nhưng là đường cong rõ ràng, tràn đầy dương cương chi khí.

"Dáng người cũng không tệ lắm."

Yêu Yêu ngược lại là khuôn mặt bình tĩnh, còn thuận miệng khen một câu.

Chu Nguyên hơi lúng túng.

Yêu Yêu hồng nhuận phơn phớt cái miệng nhỏ nhắn hơi hơi giơ giơ lên, chột khuôn mặt ngưng tụ, nói: "Bảo vệ chặt tâm linh, chớ để bị cái kia hung sát khí ăn mòn linh trí, nếu không sẽ đối với thần hồn của người tạo thành bị thương."

Chu Nguyên nghe vậy, cũng không dám lãnh đạm, hít sâu một hơi, tâm thần ngưng định, như lâm đại địch.

Yêu Yêu thấy thế, trong tay Thanh Ngọc nguyên văn bút dính đi một tí màu đỏ tươi sền sệt máu huyết, sau đó chậm rãi rơi xuống.

Ngòi bút huy động, Chu Nguyên nhưng là nhin không được hí một cái hơi lạnh, chỉ vì cái kia ngòi bút xẹt qua chỗ, giống như là nham thạch nóng chảy lướt nhẹ qua qua, mang đến lấy nóng hổi nóng bỏng cảm giác,

Từng đạo tối nghĩa nguồn gốc vết tích không ngừng tại Chu Nguyên trên lưng xuất hiện, như thể ước chừng mấy phút sau, Yêu Yêu trắng như tuyết cổ tay trắng nhẹ nhàng run lên, cuối cùng một khoản, tùy theo rơi xuống.

"Chuẩn bị cho tốt!"

Cùng lúc đó, nàng cái kia khê quát thanh âm, tại Chu Nguyên vang lên bên tai.

Ô...ô...n...g!

Ngay tại nàng thanh âm rơi xuống trong nháy mắt đó, Chu Nguyên sau lưng, chợt có huyết quang tỏa ra, từng đạo thú gào to, liên tiếp vang vọng dựng lên.

Mà Chu Nguyên đồng tử cũng là vào lúc này mãnh liệt co rút lại, bởi vì hẳn cảm giác được, một cỗ thô bạo tới cực điểm khí tức, từ kia sau lưng điên cuồng dũng mãnh vào, đối với trong cơ thể trùng kích mà đến.

Hống hống hống!

Cái kia từng đạo hung lệ thú rống, cũng là tại Chu Nguyên trong đầu quanh quẩn, đúng là đem thần trí đều chấn động hơi hơi hôn mê, giống như là bị nhiều thú cắn xé.

Bất quá cũng may Chu Nguyên có chỗ chuẩn bị, mi tâm thần hồn khê chấn động, trực tiếp quan tưởng Hỗn Độn Thần Ma, Thần Ma chuyển động,

cái kia từng đạo thô bạo thú gào to chính là bị nghiền nát được sạch sẽ.

Hôn mê thần trí, thời gian dần trôi qua khôi phục.

Lại sau đó, Chu Nguyên cũng cảm giác được trong cơ thể xuất hiện một luồng nhiệt lưu, cái kia luồng nhiệt lưu dị thường nóng hổi, tương đối thô bạo hung ác, tại Chu Nguyên trong cơ thể mạnh mẽ đâm tới.

Chu Nguyên biết rõ, cỗ nhiệt lưu này, phải là ba mươi sáu thú khai mạch văn sức mạnh.

Vì vậy hẩn tâm niệm vừa động, dẫn dắt đến cỗ nhiệt lưu này xuyên thẳng qua mà qua, trực tiếp là vọt vào phủ kín thứ năm đầu lớn mạch bên trong.

Nhiệt lưu xông vào, lập tức cái kia nguyên bản bế tắc thứ năm mạch, bắt đầu xuất hiện rất nhỏ buông lỏng.

Cảm giác được như vậy biến hóa, Chu Nguyên trong lòng hơi thích, càng thêm chuyên tâm điều khiển cái kia một đạo nhiệt lưu, không ngừng trùng kích.

Như thế sau nửa ngày qua, đợi đến đạo kia nhiệt lưu triệt để tiêu tán lúc, cái kia nguyên bản đóng chặt thứ năm mạch, đã là bị giải khai một phần nhỏ, cái loại này tiến triển, làm cho Chu Nguyên mừng rỡ, hiệu quả như vậy, không thể so với hẩn lần thứ nhất sử dụng Ngọc Linh thác nước chênh lệch.

Hô.

Chu Nguyên giương đôi mắt, một cái tanh hôi chi khí từ trong miệng phun ra, hẩn bất chấp cái kia mùi hôi, ngược lại là hai mắt có hào quang tỏa ra.

Cái này ba mươi sáu thứ khai mạch văn hiệu quả, ngoài dự liệu của hãn tốt.

Dựa theo loại này hiệu suất, hãn có nắm chắc, trong vòng một tháng, triệt để đem thứ năm mạch đả thông.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 43: Tu Luyện Huyền Mang Thuật

Tại kế tiếp mấy ngày thời gian, Chu Nguyên mỗi một ngày đều mượn nhờ "Ba mươi sáu thứ khai mạch văn" tiến hành Trùng Mạch, bất quá không thể không nói, cái này khai mạch văn tuy nói có chút hung hiểm, nhưng hiệu quả rồi lại đích xác là tốt kinh người.

Vén vén vài ngày, Chu Nguyên cái kia thứ năm mạch, chính là càng buông lỏng, bế tắc chỗ, không ngừng bị đả thông.

Dựa theo loại này hiệu suất, triệt để đả thông thứ năm mạch, đã là ở trong tầm tay.

Bất quá hơi có chút trì hoãn hiệu suất chính là khắc "Ba mươi sáu thứ khai mạch văn" nguyên liệu có chút phiền phức, Chu Nguyên vất vả thu thập hồi lâu tâm đầu huyết, vén vén chỉ có thể dùng năm lần, đã bị tiêu hao được sạch sẽ, điều này làm cho được hãn không thể không mỗi ngày rút ra đại lượng thời gian, săn giết nhất phẩm nguyên thú, thu hoạch tâm đầu huyết.

Vì vậy, thời gian tại đây giữa rừng núi, trong nháy mắt chính là mười ngày.

...

Bành!

Trong rừng rậm, một đầu toàn thân huyết hồng Cự thú thẳng tắp phóng tới vừa mới đem một đầu nguyên thú chém giết Chu Nguyên, cái kia hung

hãn khí thể, cực kỳ hung mãnh, thậm chí cả Chu Nguyên đều chỉ có thể mũi chân điểm một cái, thân ảnh lướt lên một gốc cây cao, tránh được đầu kia huyết hồng Cự thú trùng kích.

Mà cái kia huyết hồng Cự thú đuổi đi Chu Nguyên, cũng không để ý tới người sau tức giận ánh mắt, trực tiếp là cúi đầu đối với cái kia bị Chu Nguyên chém giết nguyên thú thi thể cắn xé.

"Súc sinh chết tiệt!"

Dừng ở trên đại thụ Chu Nguyên nhìn qua một màn này, thì là nhịn không được mắng một tiếng, rồi lại là không biết làm thế nào, bởi vì hãn cũng lấy trước mắt cái này đầu huyết hồng Cự thú không có biện pháp gì.

Con thú này tên là Viêm Giáp tê, cũng là nhất phẩm nguyên thú, nhưng là nhất phẩm nguyên thú trong cực kỳ khó dây dưa một loại, kia bản thân thực lực có lẽ cùng mở Lục Mạch nhân loại tương tự, nhưng lực phòng ngự nhưng là có thể so với Thất Mạch, coi như là cái này một khu vực trong tiểu bá chủ.

Đối mặt với loại này lực phòng ngự cường hãn nguyên thú, coi như là Chu Nguyên Long Bi Thủ đánh đi lên cũng không có quá nhiều động tĩnh, mà động dùng Thiên Nguyên Bút, cũng vền vẹn chỉ có thể kéo lê từng đạo vết máu, không cách nào chính thức đem trọng thương.

Vì vậy, những ngày này mỗi khi Chu Nguyên gặp phải cái này đầu Viêm Giáp tê lúc, đều chủ động lách qua đi, nhưng cái nào ngờ tới súc sinh này càng ngày càng quá phận, hôm nay chợt bắt đầu trực tiếp theo trong tay hãn giành ăn rồi.

Hiển nhiên, đây là Chu Nguyên bởi vì thường xuyên tại đây một mảnh săn giết nguyên thú, vì vậy cũng bị cái này Viêm Giáp tê theo dõi.

"Bị một đầu súc sinh khi dễ."

Chu Nguyên dờ khóc dờ cười, nhưng cũng biết ở chỗ này dài dòng không có tác dụng gì, vì vậy quyết đoán xoay người lướt đi, mũi chân đặt lên trên khóa đại thụ, lao ra rừng rậm, một đường chạy về suối cốc.

Suối cốc trong, Yêu Yêu nhìn đến hôm nay Chu Nguyên tay không trở về, cũng là có chút điểm kinh ngạc.

"Bị một đầu Viêm Giáp tê đoạt." Chu Nguyên nhìn thấy Yêu Yêu ánh mắt, không khỏi lúng túng nói.

Yêu Yêu nghe vậy, cũng là có chút ít buồn cười, nói: "Viêm Giáp tê phòng ngự cường hãn, coi như là mở Thất Mạch người muốn thu thập nó đều rất phiền toái, nếu như của người Thiên Nguyên Bút có thể đạt tới thượng phẩm nguyên binh cấp độ, ngược lại là có thể phá vỡ phòng ngự của nó."

Chu Nguyên gật gật đầu, Thiên Nguyên Bút hãn mỗi ngày đều có ân cần săn sóc, nhưng thủy chung còn không cách nào đem cái kia đạo thứ hai cổ xưa nguyên văn thấp sáng.

"Nếu như người không nghĩ biện pháp giải quyết cái này đầu Viêm Giáp tê, về sau người chỉ sợ cũng không có biện pháp ở chỗ này săn giết nguyên thú rồi, trừ phi người đổi địa phương." Yêu Yêu khóe môi hơi gập, nói.

Chu Nguyên khóe miệng xé ra, bị một đầu Tê Ngưu đuổi đi, cái này mặt hãn thật sự gánh không nổi, đã như vậy, vậy cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp tiêu diệt nó.

"Long Bi Thủ tuy rằng cương mãnh, nhưng dùng để đối phó loại này lực phòng ngự cường hãn nguyên thú, hoàn toàn chính xác vẫn có chút chưa đủ." Chu Nguyên mắt lộ trầm ngâm, hãn cần tu luyện nữa một ít có thể biên độ tăng trưởng công kích Nguyên Thuật.

Nghĩ đến đây, Chu Nguyên trong lòng nhưng là khê động, thò tay từ trong lòng móc ra một quả ngọc giản, đúng là ngày đó làm cho có được "Huyền Mang Thuật" .

"Cái này Huyền Mang Thuật có thể được Tề vương phủ coi trọng như vậy, ngược lại là có thể nhìn một cái."

Chu Nguyên ngồi vào một bên, tay cầm ngọc giản, nguyên khí quán chú mà vào, lập tức có quang ảnh theo trong ngọc giản phát ra, chiếu rọi tại trước mặt hư không, văn tự chảy xuôi.

Chu Nguyên tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn chăm chăm vào những cái kia văn tự, đúng là Huyền Mang Thuật tu luyện phương pháp cùng với giới thiệu.

"Ồ, cái này Huyền Mang Thuật ngược lại là có chút kỳ lạ." Mà tại Chu Nguyên thưởng thức "Huyền Mang Thuật" tu luyện phương pháp lúc, bên tai bỗng nhiên truyền đến một đạo tiếng kinh dị, hẩn quay đầu, chỉ thấy được Yêu Yêu đứng ở bên cạnh, thanh tịnh thấu triệt đôi mắt sáng, cũng là nhìn chăm chăm vào đạo kia màn sáng.

Chu Nguyên cũng là đồng ý gật đầu, đi qua vừa rồi thưởng thức, hẳn đã là biết được cái này Huyền Mang Thuật nguyên lý, cái này cái gọi là Huyền Mang Thuật, kỳ thật chính là lấy một loại đặc thù phương thức, đem nguyên khí tại trong kinh mạch không ngừng áp súc, ngưng luyện.

Đi qua cái kia không ngừng áp súc, nguyên khí gặp cao độ ngưng luyện, từ đó có lấy cực kỳ lực sát thương kinh người cùng xuyên thủng lực lượng.

"Không hổ là Huyền Nguyên Thuật, hoàn toàn chính xác huyền ảo, vượt qua xa bình thường Nguyên Thuật có thể so sánh." Chu Nguyên tán thán nói.

Yêu Yêu mắt lộ vẻ do dự, nói: "Này thuật rất có ý tứ, nhìn như đơn giản, nhưng rời đi một loại cực đoan đường đi, đem nguyên khí cực hạn sắc nhọn hóa."

"Cái này Huyền Mang Thuật nên không chỉ hạ phẩm Huyền Nguyên Thuật đẳng cấp, chỉ là có chỗ không trọn vẹn."

"Không trọn vẹn?" Chu Nguyên trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: "Cái này Huyền Mang Thuật chính là Đại Ô Vương Triều ban cho Tề vương đấy, có lẽ cũng không có cho bọn hắc bản hoàn chỉnh."

Yêu Yêu gật gật đầu, nói: "Này thuật người ngược lại là có thể thử tu luyện một cái, bất quá loại này tại trong kinh mạch cao độ áp súc nguyên khí, đối với kinh mạch thừa nhận độ yêu cầu rất cao, dù sao một cái sơ sẩy, không thể nói trước chính là không khống chế được đem kinh mạch gây thương tích."

Chu Nguyên nghe vậy nhưng là cười cười, bởi vì bàn về kinh mạch kiên cường dẻo dai trình độ, chỉ sợ ngang cấp ở bên trong, rất khó tìm ra so với hắc tốt hơn, dù sao đã từng là trời sinh bát mạch tự khai, tuy rằng về sau lại lần nữa bế tắc, mà dù sao cường độ như trước tồn tại.

"Sẽ tới tu luyện một cái cái này Huyền Mang Thuật thử xem!" Chu Nguyên tự nói, hiển nhiên cái này Huyền Mang Thuật làm cho hắc cực có hứng thú.

Nghĩ đến liền làm, hắc đối với Yêu Yêu báo một tiếng, chính là ngồi xếp bằng, tâm niệm vừa động, trong cơ thể kinh mạch tản ra hấp lực, đem quanh thân trong Thiên Địa từng sợi nguyên khí, hút vào trong cơ thể.

Nguyên khí dũng mãnh vào kinh mạch, Chu Nguyên tâm niệm vừa động, liền là dựa theo cái kia Huyền Mang Thuật trong làm cho ghi chép áp súc phương pháp, thao túng từng sợi nguyên khí tại trong kinh mạch chậm rãi xoay tròn.

Loại này áp súc pháp danh là "Tuyên luyện pháp", điều khiển nguyên khí hình thành vòng xoáy, tốc độ cao xoay tròn ở bên trong, đem nguyên khí không ngừng ngừng luyện, cuối cùng lúc vòng xoáy tiêu tán, là có thể tu luyện ra một đám "Huyền mang".

Cái này lại nói tiếp dễ dàng, nhưng làm lên đến rồi lại là rất khó, dù sao đều muốn nắm giữ cái kia độ cũng không dễ dàng, một khi lực lớn, xé rách lực lượng quá lớn, ngược lại tổn thương đến kinh mạch.

Mà lực lượng nhỏ hơn, tức thì thì không cách nào ngừng luyện ra cái kia "Huyền mang" .

Chu Nguyên vừa mới bắt đầu cũng là nhiều lần thất bại, trong kinh mạch nguyên khí vòng xoáy không ngừng tản đi, bất quá cũng may chính là hắc thần hồn rất mạnh, vì vậy cảm giác tỉ mỉ, đi ngang qua lần lượt sau khi thất bại, cũng là dần dần có đi một tí tâm đắc.

Cho nên khi một ngày thời gian trôi qua lúc, Chu Nguyên đã là có thể tại trong kinh mạch hơi chút thuận lợi khống chế cái kia "Tuyên luyện pháp" .

Như thế lại là qua năm sáu ngày.

Mặt trời bay lên, nóng bỏng ánh mặt trời chiếu sáng tại liên miên vô tận Hắc Lâm Sơn mạch lên, cho toàn bộ thiên địa, đều phủ thêm một tầng màu vàng vải mỏng.

Tại suối cốc một tòa trên mặt đá, Chu Nguyên lẳng lặng ngồi xếp bằng, mà tại kia trong kinh mạch, nhưng là mặt khác một phen cảnh tượng, một đạo nguyên khí vòng xoáy tốc độ cao xoay tròn lấy, tản mát ra xùy xùy thanh âm, xé rách lực lượng phát ra, dẫn tới kinh mạch đều là tại hơi hơi co quắp.

Đây cũng là mất đi Chu Nguyên kinh mạch kiên cường dẻo dai, nếu là đổi lại bình thường mở Tứ Mạch người, chỉ sợ lúc này kinh mạch trực tiếp

liền bị xé nứt rồi, nhưng dù là như thế, như cũ là có đau đớn truyền ra, nhưng bị Chu Nguyên cường ép nhịn xuống.

Ông ông!

Trong kinh mạch, mớ hồ có rất nhỏ chấn động âm thanh truyền ra.

Mà vòng xoáy xoay tròn cũng là càng lúc càng nhanh, xé rách lực lượng đột nhiên tăng lớn, làm cho đau đớn tăng lên.

Chu Nguyên lông mày đều là nhanh nhú lại, nhưng cũng không có ý định buông tha cho, ngược lại là trong lòng hung ác, thúc giục vòng xoáy tốc độ lại lần nữa nhanh hơn.

Oanh!

Mà đang ở vòng xoáy tốc độ càng rất nhanh lúc, cái kia quần quanh ở phía trên từng sợi nguyên khí, trực tiếp là bị áp súc tiến vào sau cùng ở trung tâm, nháy mắt sau đó, vòng xoáy bạo vỡ đi ra.

Vòng xoáy vỡ ra, Chu Nguyên cũng là mãnh liệt giương đôi mắt, bất quá khuôn mặt của hắn trên cũng không có vẻ uể oải, ngược lại là có vẻ mừng như điên nổi lên.

Hắn xòe bàn tay ra, song chỉ khép gập lại, tâm niệm vừa động, chỉ thấy được ở đằng kia chỗ đầu ngón tay, liền là có thêm một tầng cực kỳ mỏng manh xanh nhạt hào quang, chậm rãi nổi lên.

Xanh nhạt hào quang co duỗi bất định, nhìn qua dường như cực kỳ yếu ớt.

Chu Nguyên song chỉ đột nhiên đối với dưới thân đá to xẹt qua, chỉ nghe xoẹt một đạo âm thanh, sau đó hắn chính là trợn mắt há hốc mồm nhìn

thấy, cái kia đá to giống như chậu hũ bình thường bị hấn song chỉ mỗ ra, đứt gãy chỗ nhẵn trong như gương.

Chu Nguyên hai mắt tỏa ánh sáng, hô hấp đều trở nên ồ ồ một tí.

"Cái này là Huyền Mang Thuật sao? Thật đáng sợ như thế, thật kinh người xuyên thủng lực lượng." Chu Nguyên liên tục tán thưởng, hấn cái này chỉ một cái, sở hữu Thất Mạch trở xuống người, chỉ sợ một đâm phải trọng thương một cái, thậm chí ngay cả Thất Mạch người, đều được tránh đi phong mang.

"Đã có cái này Huyền Mang Thuật, súc sinh kia lại dám xuất hiện, ta liền chỉ một cái đâm chết nó!"

(chúc mọi người Trung Thu vui vẻ, có phiếu vé phiếu vé mời ném cho Nguyên Tôn, cảm tạ ~)

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Tô Ấu Vi Tiến Bộ

"Cái này Huyền Mang Thuật có hai cấp độ, xưng là Thanh Mang cùng Tử Mang, hôm nay người cái này, có lẽ coi như là miễn cưỡng đạt đến Thanh Mang cánh cửa." Ở đằng kia một bên, Yêu Yêu nhìn đến Chu Nguyên đem Huyền Mang Thuật tu luyện thành, mở miệng nói ra.

Chu Nguyên gật gật đầu, hẩn nhìn qua đầu ngón tay phun ra nuốt vào bất định nhàn nhạt Thanh Mang, nói: "Cái này Huyền Mang Thuật lực sát thương hoàn toàn chính xác kinh người, bất quá khuyết điểm chính là ngưng luyện đứng lên phiền toái, hơn nữa quá tiêu hao Nguyên khí rồi."

Nếu như không phải hẩn thi triển Long Hấp Thuật, hung hăng hít một hơi thiên địa Nguyên khí, chỉ sợ sẽ là gãy vò lại lâu, hẩn đều không có biện pháp đem cái này một đám Thanh Mang cho áp súc ngưng luyện ra.

Lấy hẩn hôm nay cái này mở Tứ Mạch thực lực, đem hết toàn lực cũng chỉ có thể ngưng luyện ra như vậy một đám, vì vậy như là dùng để đối địch, nhất định phải một kích giết địch, nếu không một khi càng kéo dài, Huyền Mang liền tự tán.

"Nếu là có thể bước vào Dưỡng Khí cảnh thì tốt rồi." Chu Nguyên cảm thán nói, bước vào Dưỡng Khí cảnh, mới có thể chính thức tính làm tiến dần từng bước, mở ra Khí Phủ, trong cơ thể là có thể chứa đựng tu luyện mà đến Nguyên khí, xa so hiện nay như vậy mỗi lần muốn động dùng Nguyên khí, đều chỉ có thể tội nghiệp trong thiên địa lúc giữa hấp thu từng sợi cũng không tinh thuần Nguyên khí tốt vô số lần.

Mà trong cơ thể đã có đầy đủ Nguyên khí chèo chống, những thứ này huyền Nguyên Thuật mới có thể chính thức phát huy ra uy lực.

Bất quá cảm thán một hồi, Chu Nguyên liền trầm xuống tâm, dù sao đường muốn từng bước một chạy, hôm nay hắn muốn làm đây, chính là đem bát mạch đều đả thông, {vì:là} về sau tu luyện đánh tốt căn cơ.

"Tốt rồi, ta đi trước đem đầu kia súc sinh cho làm thịt, dám chậm trễ ta tu luyện, thật sự là không thể tha thứ." Chu Nguyên đứng dậy, đối với Yêu Yêu vờ đến một tiếng, chính là thân hình nhanh bắn đi ra ngoài, thẳng đến cái kia mảnh núi rừng.

Hắn đã là muốn không thể chờ đợi được thử xem cái này Huyền Mang Thuật uy lực.

Tiến vào núi rừng, Chu Nguyên thẳng đến ở chỗ sâu trong, sau một lúc lâu, hắn đứng ở trên một cây đại thụ, trực tiếp liền ngồi xếp bằng xuống, hắn biết rõ, cái kia Viêm Giáp Tê đối với khí tức cực kỳ mẫn cảm, khi hắn vừa tiến vào ở chỗ sâu trong lúc, chỉ sợ cũng đã nhận ra hắn, vì vậy chỉ cần ở chỗ này ôm cây chờ tê là được.

Chu Nguyên hai mắt khép hờ, chừng mười phút đồng hồ qua, hắn chính là phát giác được mặt đất bắt đầu lay động, ánh mắt nhìn hướng núi rừng chỗ sâu, chỉ thấy được chỗ đó từng khỏa đại thụ bị đụng gãy, một đạo lửa đỏ bóng dáng cuồng bạo vọt tới, mang đến âm âm lớn âm thanh.

Ước chừng mấy trượng cao lửa đỏ bóng dáng, cuối cùng dừng ở mảnh đất trống này lúc giữa, cái kia màu đỏ tươi thú đồng tử tập trung trên đại thụ Chu Nguyên, trong miệng phát ra rầm rì rầm rì tảo bạo thanh âm.

Đúng là cái kia Viêm Giáp Tê.

Tại kia thân thể mặt ngoài, giống như là khoác lửa đỏ viêm giáp, nóng bỏng mà chắc chắn, đem một mực bao trùm.

"Tối rồi sao?" Chu Nguyên trên cao nhìn xuống nhìn qua cái này Viêm Giáp Tê, mỉm cười, không có lại như là dĩ vãng như vậy tránh né, ngược lại là thân hình nhảy lên, rơi xuống mặt đất.

"Đến đây đi, súc sinh." Chu Nguyên đối với Viêm Giáp Tê duỗi ra ngón tay, ngoắc một cái.

Giống như là phát giác được Chu Nguyên miệt thị, cái kia Viêm Giáp Tê đỏ thắm thú đồng tử bên trong lập tức cuồn cuộn bạo gia tăng mãnh liệt, lại sau đó, kia chân con thú mãnh liệt đạp mạnh, mặt đất vỡ ra, mà kia thân ảnh khổng lồ chính là hóa thành một đạo Hỏa Ảnh, mang theo đáng sợ lực đánh vào, trực tiếp đối với Chu Nguyên chạy nước rút mà đi.

Cùng lúc đó, kia trên thân thể tầng kia dày đặc viêm giáp, cũng là tản mát ra ánh sáng đỏ, giống như đang thiêu đốt.

Không khí đều là tại nó trùng kích dưới phát ra tiếng nổ mạnh.

Đối mặt với một đầu Viêm Giáp Tê tử vong chạy nước rút, coi như là Thất Mạch người, đều chỉ có tạm lánh phong mang.

Nhưng mà, Chu Nguyên nhưng là không chút sút mẻ, nửa điểm không có lui ra phía sau ý tứ, chỉ là mắt buông xuống, trong kinh mạch, Nguyên khí hình thành vòng xoáy, không ngừng áp súc, ngưng luyện.

Mấy hơi thở về sau, Chu Nguyên chậm rãi xòe bàn tay ra, chỉ thấy được trên bàn tay, một tầng màu xanh nhạt Huyền Mang, chậm rãi nổi lên.

Huyền Mang co duỗi bất định, Chu Nguyên thân hình cũng là vào lúc này mãnh liệt bắn mà ra, trong chớp mắt, liền cùng cái kia Viêm Giáp Tê chính diện xông tới.

Sắp tới đem va chạm cái kia một cái chớp mắt, Chu Nguyên bàn tay thành đao, tựa như lực lượng bổ núi lớn, mãnh liệt vùng xuống, trầm tại

Viêm Giáp Tê cái kia dữ tợn trên đầu.

Xùy!

Một chưởng chém xuống, phảng phất là có một đạo thanh âm rất nhỏ vang lên, tiếp theo trong nháy mắt, máu tươi mãnh liệt bắn mà ra, chỉ thấy được cái kia khí thể hung mãnh Viêm Giáp Tê thân thể cao lớn, đúng là tại lúc này một phân thành hai!

Bởi vì thân thể cực lớn quán tính lực lượng, cái kia một phân thành hai Viêm Giáp Tê, như trước đối với phía trước đánh sâu vào khoảng cách thật xa, tối hậu phương mới ầm ầm sụp đổ, máu tươi nhuộm hồng cả mặt đất.

Mà Chu Nguyên dừng ở tại chỗ, không nhúc nhích, bảo trì bàn tay đánh xuống tư thế, huyết vụ nhẹ nhàng rơi xuống, nhiễm tại trên mặt, làm cho kia lộ ra có chút yêu dị.

Bàn tay màu xanh nhạt Huyền Mang thời gian dần trôi qua biến mất, Chu Nguyên thân thể hơi hơi lay động, cũng là đặt mộng ngồi trên mặt đất, lúc trước cái kia một trăm, đem lực lượng của hắn tiêu hao được sạch sẽ.

Hắn quay đầu, nhìn thoáng qua cái kia biến thành hai nửa Viêm Giáp Tê, nhin không được miệng há hốc.

Cái này Huyền Mang Thuật, lực sát thương thật là quá kinh khủng.

Kế tiếp, cái mảnh này trong núi rừng Tiểu Bá Vương, nên là hắn Chu Nguyên rồi.

...

Trong núi không giáp, lạnh tận không biết năm.

Mà tại Chu Nguyên dừng lại ở trong núi sâu an tâm khổ tu lúc, cái kia Tề Nhạc nhưng là trôi qua cực kỳ không thoải mái, chỉ vì trong khoảng thời

gian này, bất luận bọn hản như thế nào tìm tòi, đều thì không cách nào tìm được cái kia La Hạo tung tích, Huyền Mang Thuật, càng là không hề bóng dáng.

"Nhị công tử, chúng ta đã đem tìm tòi phạm vi khuếch trương lớn đến rất nhiều thành thị, nhưng nhưng như cũ không có chút La Hạo tung tích, người này tựa như triệt để biến mất bình thường." Trong phòng, Tề Lăng sắc mặt khó coi mà nói.

Tề Nhạc trong mắt hàn mang lập lòe, sau một lúc lâu, mới nói: "Loại này tìm tòi độ mạnh yếu đều tìm không thấy, ta nghĩ, cái này La Hạo, chỉ sợ liền thi thể Tất cả đều không còn rồi."

Tề Lăng nhíu mày, nói: "Người nói là hản đã bị giết?"

Tề Nhạc cắn răng, nói: "Tuy rằng ta không biết hản cuối cùng bị người nào giết đấy, nhưng ta có dự cảm, Huyền Mang Thuật chỉ sợ cũng tại Chu Nguyên trong tay!"

Tề Lăng sắc mặt biến đổi khó lường, nói: "Nếu là như vậy mà nói, vậy cũng thì phiền toái."

Từ lần trước sau đó, Chu Kinh gia tăng đối với Chu Nguyên bảo hộ độ mạnh yếu, Lục Thiết Sơn cũng là đem Chu Nguyên chỗ khu vực sở hữu người xa lạ đều trực xuất đi ra ngoài, căn bản cũng không khả năng trở lên diễn lần trước sự tình.

Tề Nhạc trong mắt vẻ âm tàn hiển hiện, đã trầm mặc một lát, lạnh giọng nói: "Người đi giúp ta đem Liễu Khê tìm đến."

Tề Lăng nhìn Tề Nhạc liếc, tuy rằng không rõ hản muốn làm cái gì, nhưng vẫn là theo phân phó đi làm.

...

Trời chiều nghiêng xuống, ráng chiều bao phủ Đại Chu thành.

Đại Chu phủ, Tô Ấu Vi hoàn thành chương trình học về sau, liền là đã ra phủ, dọc theo đường đi hướng thành nam trong nhà mà đi, bởi vì gần nhất Chu Nguyên cũng không tại trong Đại Chu phủ, cho nên hẳn mỗi ngày cũng không có trong phủ qua dừng lại thêm.

Thiếu nữ thân ảnh hết sức nhỏ, thẳng tắp chân dài nhẹ nhàng nhảy qua ven đường khe rãnh, đuôi ngựa nhảy lên lúc giữa, thanh xuân sức sống, ngược lại là ngẫu nhiên dẫn tới qua lại người qua đường ném để thưởng thức ánh mắt.

Nàng quen việc dễ làm xuyên qua một mảnh dài hẹp đường đi, mà đang ở nàng lại lần nữa chuyển qua nơi hẻo lánh lúc, bước chân bỗng nhiên ngừng lại, nâng lên đôi mắt đẹp nhìn qua phía trước.

Chỉ thấy được chỗ đó, Liễu Khê nghiêng dựa vào vách tường, tại kia bên người, còn cùng theo mấy đạo thân ảnh.

Liễu Khê khuôn mặt băng lãnh, đôi mắt đẹp lạnh lùng nhìn chăm chăm vào Tô Ấu Vi, người sau cái kia phù hợp thanh lệ bộ dáng, làm cho trong mắt nàng lướt qua một ít lòng đố kỵ, cười lạnh nói: "Tô Ấu Vi, theo ta đi một chuyến."

"Người làm cái gì?" Tô Ấu Vi chân mày cau lại.

"Hừ, Chu Nguyên trộm Tề Nhạc đồ vật, đem người mang đi, làm cho hẳn để đổi." Liễu Khê hừ lạnh nói.

Tô Ấu Vi nghe vậy, khuôn mặt cũng là lạnh lùng, nói: "Chê cười, điện hạ cũng để ý Tề Nhạc đồ vật?"

"Miệng lưỡi bén nhọn ti tiện nha đầu!" Liễu Khê chân mày lá liễu dựng lên, quát: "Bắt lại cho ta."

Nàng thanh âm vừa rơi xuống, chỉ thấy được kia sau lưng lập tức có hai đạo nhân ảnh mãnh liệt bắn mà ra, quanh thân mơ hồ có nguyên khí ba động, rõ ràng là hai vị mở Ngũ Mạch thực lực.

Tô Ấu Vi đôi mắt đẹp lạnh lùng nhìn cái kia hai đạo phóng tới bóng người, nhưng là không chút sứt mẻ, chỉ là đợi đến hai người kia tay như ưng trao bình thường đối với nàng chớp tới lúc, nàng đột nhiên ra tay.

Chỉ thấy được kia thon dài ngón tay ngọc điểm ra, đầu ngón tay ngọc quang quanh quẩn, lẳng lẽ ác liệt Nguyên khí quẩn quanh, dường như vòng xoáy, xé rách không khí.

Xùy xùy!

Hai ngón tay rơi xuống, cái kia hai đạo nhân ảnh mãnh liệt ngược lại bay ra ngoài, nơi bả vai có máu tươi phun ra.

Tô Ấu Vi bàn tay như ngọc trắng chụp xuống, từng cỗ một Nguyên khí ánh sáng chảy quẩn quanh tại quanh thân, làm cho khí thể của nàng cũng là liên tiếp kéo lên.

Liễu Khê trợn to đôi mắt đẹp nhìn qua khí thể phóng đại Tô Ấu Vi, rằng ngà đều suýt nữa cắn: "Người vậy mà đều đả thông mạch thứ sáu rồi hả?!"

Nàng rõ ràng nhớ kỹ, Tô Ấu Vi ở đẳng kia hơn một tháng trước, mới đả thông thứ năm mạch, làm sao sẽ nhanh như vậy, liền đem mạch thứ sáu cũng đả thông?

"Mười ngày trước liền đả thông." Tô Ấu Vi thản nhiên nói.

Tại Chu Nguyên ly khai Đại Chu phủ cái này hơn một tháng lúc giữa, Tô Ấu Vi cũng cũng không có nhàn rồi, nàng đã nhận được Phủ chủ Sở Thiên Dương toàn lực huấn luyện, dù sao cùng kiểu bạo phát Chu Nguyên không giống nhau, tại Sở Thiên Dương trong mắt, Tô Ấu Vi loại này ổn định loại

mới có thể càng làm cho người yên tâm một ít, bởi vậy những thời giờ này ở bên trong, cũng là tại đem hết toàn lực huấn luyện nàng.

Vì vậy, khi Chu Nguyên tiến bộ thời điểm, nàng cũng cũng không có tại chỗ lưu lại.

Liễu Khê khuôn mặt xanh mét, trong mắt lòng đổ kị hầu như muốn dừng mãnh tiến ra, nàng tu luyện bao lâu, hao tổn bao nhiêu tài nguyên, mới tại nửa tháng trước đã thông mạch thứ sáu, nhưng mà dưới mắt cái này Tô Ấu Vi, thời gian so với nàng thiếu đi gấp đôi, nhưng là đã truy cản kịp nàng, cái này như thế nào không cho được nàng đỏ mắt ghen ghét.

"Người cho rằng đã thông Lục Mạch người hôm nay liền đi được sao?" Liễu Khê lạnh giọng nói.

"Liễu Diệp, bắt nàng cho ta, tốt nhất đem cái này nhỏ quyến rũ mặt cho ta rạch nát!"

Theo Liễu Khê thanh âm vừa rơi xuống, chỉ thấy được một đạo nhân ảnh, chậm rãi theo kia sau lưng đi ra, hùng hồn Nguyên khí phát ra, rõ ràng là Thất Mạch thực lực.

Tô Ấu Vi thấy thế, khuôn mặt rút cuộc trở nên ngưng trọng lên, bất quá liền trong lòng hẩn nghĩ đến biện pháp thời điểm, chợt trong lòng khê động, chỉ thấy được hai đạo thân ảnh bỗng nhiên theo cái kia phía sau bắn đi ra, đã rơi vào trước người của nàng.

Đó là hai gã nhìn như bình thường nam tử, nhưng trên người của bọn hắn, phát ra nguyên khí ba động, đều là đạt đến Thất Mạch cấp độ.

"Các người là?" Tô Ấu Vi nhìn thấy hai người này, cũng là khê giật mình.

Hai người kia cười nhẹ một tiếng, nói: "Tô cô nương, chúng ta là điện hạ phái tới người, điện hạ liền lo lắng cái kia Tề Nhạc giận điên lên tìm người hả giận, vì vậy một mực để cho chúng ta âm thầm che chở người."

Tô Ấu Vi nghe vậy, đôi mắt xinh đẹp chớp chớp, mặc dù không có nói chuyện, thế nhưng cặp môi đỏ mọng nhìn không được hơi hơi giờ giờ lên, bị Liễu Khê làm ác tâm tình, thoáng cái liền khá hơn.

Hai gã nam tử ngẩng đầu, nhìn về phía đối diện Liễu Khê, hờ hững mà nói: "Liễu cô nương còn xin tự trọng, chớ để bị cái kia Tề Nhạc trở thành quân cờ."

Liễu Khê bị hai người này hồng mất chuyện tốt, cũng là tức giận đến khuôn mặt xanh mét, bất quá nàng cũng biết, đã có bọn họ bảo hộ, nàng cũng không có khả năng lại đối với Tô Ấu Vi thế nào.

"Chết tiệt Chu Nguyên!"

Liễu Khê tức giận mắng một tiếng, cũng không có giằng co nữa, dậm chân, chính là mang người rút đi mà đi.

"Tô cô nương, chúng ta trước hộ tống người về nhà đi." Hai gã thị vệ quay đầu, đối với Tô Ấu Vi thấp giọng nói.

"Phiền toái hai vị đại ca rồi." Tô Ấu Vi nghe vậy cũng không có cự tuyệt, dừng một chút, mới nói: "Không biết điện hạ thế nào? Hẳn đều biến mất hai tháng."

"Tô cô nương yên tâm, điện hạ tu luyện chính vào hoàn cảnh tốt, nửa tháng sau Phủ thí, nhất định sẽ gấp trở về."

Tô Ấu Vi đầu đẹp hơi điểm, không biết điện hạ lần này khổ tu kết quả như thế nào, bởi vì theo nàng biết, cái kia Tề Nhạc, hôm nay đã đã thông

thứ bảy mạch rồi, vì vậy, cuối năm Phủ thí, bọn hãn giáp viện muốn đoạt lại thứ nhất, chỉ sợ không thể thiếu một phen khổ chiến rồi. . .

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 45: Trước Phủ Thí

Giữa núi rừng.

Chu Nguyên đứng ở một ngọn núi lửa lên, mà lúc này, tại khắp chung quanh, lại là có thêm năm đầu màu xanh Cự Lang vờn quanh, trầm thấp gào to, theo trong miệng của bọn nó truyền ra.

Đây là Phong Linh lang, đồng dạng là nhất phẩm nguyên thú, am hiểu tốc độ, hơn nữa bởi vì là quần cư, nên cực kỳ khó chơi, coi như là Thất Mạch người, cũng chỉ có tạm lánh phong mang, tại phiến khu vực này, coi như là một phương bá chủ.

Bất quá, Chu Nguyên trên khuôn mặt, ngược lại nhập lại không có bao nhiêu vẻ sợ hãi, ngược lại là có chút kích động.

Bá!

Một đầu Phong Linh lang trước tiên xuất kích, màu xanh thân ảnh phảng phất là một cái bóng, bạo lướt mà ra, sắc bén móng vuốt, xé toang khí lưu, hung hăng đối với Chu Nguyên phía sau lưng xé đi.

Bất quá, nó tập kích cũng không có thu được nửa điểm hiệu quả, Chu Nguyên thân ảnh run lên, mơ hồ một cái, sắc bén kia móng vuốt liền đã rơi vào không trung.

Oanh!

Phong Linh lang công kích thất bại, Chu Nguyên phản kích lập tức như lôi đình bộc phát, năm ngón tay nhanh nắm thành quyền, hùng hồn nguyên khí bắt đầu khởi động, một quyền chính là oanh tạc trên lưng con sói kia, rắc rắc một tiếng, xương sói đều là theo đó mà đoạn, cái này đầu Phong Linh lang tại chỗ bỏ mình.

Ngao ô o o o!

Cái này đầu Phong Linh lang một chết, mặt khác bốn đầu mắt sói cũng là xông lên đỏ thẫm, thét dài giữa, mãnh liệt bắn mà ra.

"Võ hình thái!"

Chu Nguyên cũng là cười lớn một tiếng, trực tiếp đối với bốn đầu Phong Linh lang vọt tới, bàn tay nắm chặt, Thiên Nguyên Bút tại kia trong tay căng phồng lên, giống như trường thương, bút thân quét ngang, liền đem một đầu Phong Linh lang quét bay ra ngoài.

Xùy xùy!

Trong rừng ở bên trong, một người bốn sói hung ác giao thủ, Chu Nguyên cầm trong tay Thiên Nguyên Bút, giống như một thanh trầm trọng thiết thương, quét ngang giữa, kinh phong tàn sát bừa bãi, dồn ép bốn đầu Phong Linh lang căn bản không cách nào tới gần.

Cái kia ngòi bút chỗ, trắng như tuyết lông tơ khép lại, lóe ra phong mang, mỗi khi lướt qua Phong Linh lang thân thể lúc, đều muốn gạt kéo lê một đạo vết máu thật sâu.

Chiến đấu tới được kịch liệt, chấm dứt được cũng là nhanh chóng.

Mấy phút sau, Chu Nguyên đứng ở tại chỗ, trong tay Thiên Nguyên Bút chỉ xéo mặt đất, ngòi bút chỗ có máu tươi tí tách chảy xuôi xuống, tại kia quanh thân, năm đầu Phong Linh lang thi thể dần dần lạnh buốt.

Một cái trọc khí từ Chu Nguyên trong miệng chậm rãi phun ra, hắt hai mắt đóng mở giữa, có lẳng lệ ác liệt vẻ bắt đầu khởi động, giống như lưỡi đao bình thường, cái này gần hơn hai tháng núi rừng tu luyện, làm cho Chu Nguyên mơ hồ khác hơn rồi một tia hung hãn khí tức.

"Văn hình thái."

Trong tay Thiên Nguyên Bút nhanh chóng thu nhỏ lại, hóa thành hơn một xích trái phải, được Chu Nguyên chọc ở bên hông.

Hắn ngẩng đầu, hít lại hai mắt nhìn qua xuyên thấu qua rừng rậm khe hở phóng xuống đến ánh mặt trời, lẩm bẩm nói: "Phủ thí còn có vài ngày, cũng không sai biệt lắm cần phải trở về."

Hắn tại cái này giữa rừng núi, đã là tu luyện hơn hai tháng, mà thứ năm mạch từ lúc một tháng trước thời điểm, cũng đã bị triệt để đả thông.

Bất quá nghĩ đến đi ra cái này nguyên thú trái rộng núi rừng, khai mạch tốc độ sẽ hạ, vì vậy Chu Nguyên một mực chưa từng ly khai, mà là mượn nhờ cái này trong núi rừng nguyên thú, tôi luyện bản thân.

Hắn khom người xuống, đem năm đầu Phong Linh lang trong đầu Thú Hồn tinh đào lên, sau đó liền quay người ra khỏi núi rừng, nửa giờ sau, về tới trong suối cốc.

"Phải đi về sao?" Yêu Yêu nhìn đến Chu Nguyên trở về, giống như cũng là biết rõ hắn chuẩn bị khởi hành trở về, lúc này đuổi cái lưng mệt mỏi, mảnh khảnh vòng eo phác họa lấy động lòng người đường cong.

Nàng dĩ vãng cùng Thương Uyên sinh hoạt tại cái kia mảnh không có bóng dáng con người không gian, sớm thành thói quen loại cuộc sống này, vì vậy hai tháng này xuống, nàng ngược lại là trôi qua có chút thanh thoi.

Chu Nguyên cười gật gật đầu, sau đó trong miệng phát ra một đạo huyết sáo, rất nhanh đấy, trong núi rừng chính là lướt đi mười mấy đạo thân ảnh, đúng là tiềm phục tại âm thầm bảo hộ thị vệ của hắn.

"Truyền tin Lục Thống lĩnh, chuẩn bị trở về Đại Chu thành."

Nhìn qua cung kính trở ra thị vệ, Chu Nguyên cũng là quay đầu, ánh mắt dường như xuyên thấu qua trùng trùng điệp điệp núi rừng, nhìn thấy Đại Chu thành.

"Trước chút ít lúc Hậu thị vệ báo lại, cái kia Tề Nhạc đã đã thông Thất Mạch. . . Gia hỏa này cũng là có chút năng lực."

Chu Nguyên bờ môi nhếch, trong mắt có một vòng hàn quang hiển hiện.

Cái này Tề Nhạc, theo hắn vừa tiến vào Đại Chu phủ lên, chỉ tại không ngừng cho hắn tìm phiền toái, trước chút ít thời điểm thậm chí còn dùng ám chiêu để đối phó hắn, về sau bị mất Thốn Mang thuật, càng là muốn lấy Tô Ấu Vi đến uy hiếp hắn.

Loại này loại tất cả hành động, đều đã là khơi dậy Chu Nguyên sát tâm.

"Trước kia một mực không có cơ hội nào, còn lần này Phủ thí. . . Tề Nhạc, các khoản đó, chúng ta sẽ tới từng khoản bút tính toán rõ ràng rõ ràng!"

...

Đại Chu Vương Cung.

Chu Nguyên vừa về tới Vương Cung, Chu Kinh cùng Tần Ngọc liền chạy tới.

Tần Ngọc nhìn lên được Chu Nguyên, chính là bước nhanh về phía trước, nắm ở Chu Nguyên bả vai, tâm thương yêu không dứt mà nói:

"Người đưa nhỏ này, vừa đi cứ như vậy lâu, nhìn xem đều gãy thành cái dạng gì rồi."

Hôm nay Chu Nguyên, kỳ thật ngược lại tinh ranh hơn cường tráng hơn chút, nhưng ở Tần Ngọc xem ra, dừng lại ở cái kia trong rừng sâu núi thẳm tu luyện, chẳng phải là thuần túy chịu khổ này.

Chu Nguyên cũng là cười ôm lấy Tần Ngọc, cùng hắn nói chuyện trấn an một lát sau, vừa rồi làm cho Yêu Yêu phụng bồi Tần Ngọc, hắn thì là cùng Chu Kinh đi tới một bên.

"Mở Ngũ Mạch rồi hả?" Chu Kinh nhìn Chu Nguyên liếc, cười nói.

Chu Nguyên gật gật đầu.

"Lúc trước sự tình, đất liền Thiết Sơn nói cho ta biết, không nghĩ tới cái kia Tề Nhạc lá gan lớn như vậy, dám đối với người ra tay." Chu Kinh trên mặt lướt qua một vòng vẻ ác lạnh, nói.

Xem ra những năm này hắn đối với Tề vương phủ còn là quá mức nhường nhịn rồi, mới có thể làm cho bọn hắn như vậy không kiêng nể gì cả, bất quá, hắn cũng có chút nổi khỗ tâm, dù sao dưới mắt nếu như cùng Tề vương phủ vạch mặt mà nói, Đại Chu vương triều tất nhiên gặp nghênh đón một trận thương gân động cốt đại chiến, đây đối với Đại Chu cực kỳ bất lợi.

Cho nên đối với Chu Nguyên bị tập kích chuyện này, hắn cũng là có chút ít tự trách, nếu như không phải hắn cái này làm cha không có năng lực, cũng sẽ không khiến được Chu Nguyên lâm vào hiểm cảnh.

Chu Nguyên cũng là biết rõ Chu Kinh nhẫn nhục, cười cười, từ trong lòng móc ra cái kia "Huyền Mang Thuật" ngọc giản, nói: "Phụ vương không cần để trong lòng, lần này ta cũng không tính chịu thiệt."

"Huyền Mang Thuật? Quả nhiên là rơi vào trong tay của người rồi!" Chu Kinh hơi kinh sợ, chột nhin không được nở nụ cười, hẳn tự nhiên là biết rõ, gần nhất Tề vương phủ dữ dội tìm kiếm cái gì đó, mà tìm đồ vật, chính là chỗ này Huyền Mang Thuật.

"Lần này trước để cho bọn họ trả giá chút ít đại giới, về phần cái kia Tề Nhạc, phụ vương không cần lo lắng, ba ngày sau Phủ thí, ta sẽ cùng hẳn hảo hảo tính sổ đấy." Chu Nguyên nói.

Nhìn đến thần sắc vẫn bình tĩnh, thế nhưng trong ngôn ngữ nhưng là lộ ra một cổ lạnh lẽ ác liệt cùng tự tin Chu Nguyên, Chu Kinh cũng là có chút ít vui mừng gật đầu, hai tháng này thâm sơn tu luyện, thật ra khiến được Chu Nguyên mơ hồ có phong mang để lộ ra đến.

"Lúc này đây Phủ thí, cực kỳ trọng yếu, nếu là Giáp viện lại bị Ất viện đánh bại, Đại Chu phủ Phủ chủ vị trí, thì có thể rơi vào Tề vương phủ trong tay, những năm gần đây này, bọn họ mưu đồ, liền đang chờ ngày hôm nay." Chu Kinh chậm rãi nói.

Chu Nguyên cũng là gật gật đầu, hẳn biết rõ lần này Phủ thí tầm quan trọng, cái này nhìn như chỉ là hai viện chi tranh, nhưng kì thực cái kia sau lưng, nhưng là quan hệ đến Đại Chu hoàng thất cùng Tề vương phủ thanh thế.

Dĩ vãng hẳn không cách nào khai mạch, tự nhiên cũng liền không có biện pháp tại phía trên này hỗ trợ cái gì, nhưng hôm nay hẳn đã là mở Ngũ Mạch, cái kia Tề vương phủ còn muốn nhúng chàm Đại Chu phủ, phải hỏi hẳn có đồng ý hay không rồi.

Chu Nguyên hít sâu một hơi, ánh mắt lạnh lẽ ác liệt, hẳn mấy tháng này khổ tu, nhưng lại tại chờ ngày hôm nay đây!

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Phủ Thí Bắt Đầu

Ba ngày thời gian, trong nháy mắt tức qua.

Khi cái kia ngày thứ ba tiến đến thời điểm, Đại Chu nội thành mơ hồ có mạch nước ngầm bắt đầu khởi động, rất nhiều thế lực ánh mắt, đều là không hẹn mà cùng nhìn về phía Đại Chu phủ chỗ phương hướng.

Bởi vì bọn họ đều biết hiểu, hôm nay chính là Đại Chu phủ Phủ thí.

Đương nhiên, nếu chỉ là một trận đơn giản Phủ thí tự nhiên không cách nào dẫn tới như vậy thế lực chú ý, nhưng lần này Phủ thí, nhưng là quan hệ đến Đại Chu hoàng thất cùng Tề vương phủ ở giữa tranh đấu.

Ai cũng minh bạch, Tề vương phủ ngấp nghé Đại Chu phủ nhiều năm, dùng sức các loại thủ đoạn thâm thấu, hôm nay đã là có sở thành hiệu quả, chỉ cần Ất viện có thể lại lần nữa lấy được năm nay Phủ thí thứ nhất, như vậy đại biểu Tề vương phủ Từ Hồng, thì có thể thay thế Sở Thiên Dương, trở thành Đại Chu phủ Phủ chủ.

Kể từ đó, Đại Chu phủ khả năng sẽ âm thầm biến thành Đại Tề phủ rồi.

Đây đối với hoàng thất mà nói, đem sẽ có trọng đại đả kích, bởi vì này nói rõ tại giữa hai người trong tranh đấu, Tề vương phủ đã thời gian dần trôi qua chiếm cứ thượng phong, cái này không thể nghi ngờ sẽ để cho được một ít lắt lư thế lực khác có chỗ động tâm, tiến tới ném hướng Tề vương phủ, do đó tạo thành hoàng thất suy bại.

Vì vậy, trận này Đại Chu phủ Phủ thí, thậm chí có khả năng dao động hoàng thất địa vị.

Kia tầm quan trọng, không cần nói cũng biết.

...

Đại Chu phủ, Giáp viện.

Khi Chu Nguyên lại lần nữa bước vào Giáp viện lúc, hần lập tức liền nhìn đến Giáp viện bên trong cái kia rất nhiều đệ tử nhìn lại, lại sau đó, chính là bị cái kia chinh tề võ tay âm thanh làm bối rối.

"Các người làm gì vậy đây?" Chu Nguyên buồn bực nói.

Tô Ấu Vi, Tổng Thu Thủy, Dương Tái cười tủm tỉm chạy ra đón chào, nói: "Chúng ta đây không phải tại cảm tạ người này, nếu như không phải người theo Ất viện trong tay cho chúng ta nhiều thắng một canh giờ Ngọc Linh thác nước thời gian tu luyện, chúng ta Giáp viện trận này Phủ thí có thể đã treo."

Chu Nguyên nghe vậy, không khỏi cười cười, nói: "Xem ra trong khoảng thời gian này, các người tăng lên không nhỏ a?"

"Ba người chúng ta đều đã đả thông mạch thứ sáu." Tô Ấu Vi nhếch cái miệng nhỏ nhắn cười khẽ một tiếng.

Dương Tái cũng là cười hắc hắc nói: "May mắn mà có cái này nhiều ra đến Ngọc Linh thác nước thời gian tu luyện, nói cách khác, chỉ sợ còn là một tháng thời gian, chúng ta mới có thể đả thông mạch thứ sáu."

Chu Nguyên cũng là có chút ít kinh ngạc, như thế xem ra, cái kia một canh giờ Ngọc Linh thác nước thời gian tu luyện, thật đúng là dựng lên không nhỏ công lao đây.

"Cái kia Ất viện như thế nào? Bọn hãn chỉ còn lại có nửa canh giờ Ngọc Linh thác nước thời gian tu luyện, nghĩ đến hai tháng này tiến triển không lớn đi?" Chu Nguyên có chút hăng hái mà nói.

Tống Thu Thủy suy nghĩ một chút, nói: "Gần nhất Ất viện bầu không khí hoàn toàn chính xác phổ biến có chút sa sút, đối với Tề Nhạc oán niệm cũng không nhỏ."

Dù sao bọn hãn Ất viện hảo hảo hai cái Ngọc Linh thác nước lúc tu luyện giờ, cũng là bị Tề Nhạc cứng rắn thua ba phần tư, cái này chênh lệch to lớn, như thế nào chịu được? Mặc dù trở ngại Tề Nhạc thân phận, bọn hãn không dám nói gì, nhưng câu oán hận là khó tránh khỏi.

"Các người nếu là cho rằng Ất viện tổn thất cái này một cái nửa canh giờ, liền thực lực hạ thấp, vậy muốn mười phần sai rồi." Mà đang ở bọn hãn bên này lúc nói chuyện, bỗng nhiên có một giọng nói truyền đến.

Chu Nguyên bọn hãn ánh mắt nhìn đi, chính là nhìn thấy Sở Thiên Dương chấp tay sau lưng, khuôn mặt nghiêm túc đi tới.

"Viện trưởng!" Mọi người nhao nhao hành lễ.

Sở Thiên Dương khoát tay áo, nhìn Chu Nguyên liếc, chậm rãi nói: "Theo ta được biết, tại hai tháng này lúc giữa, Tề Nhạc âm thầm đem Ất viện mấy vị kia sẽ tham gia Phủ thí đệ tử, đều mang đến Tề vương phủ."

"A?" Chu Nguyên nghe vậy, ánh mắt ngưng tụ, nói: "Hãn muốn lấy Tề vương phủ tài nguyên, toàn lực huấn luyện bọn hãn?"

Sở Thiên Dương sắc mặt không dễ coi gật đầu, Tề Nhạc cử động lần này làm cho người ta rất là buồn nôn, nhưng lại không có biện pháp nói cái gì, dù sao riêng phần mình tu luyện như thế nào, người bên ngoài cũng không thể nói trước cái gì.

Người Tề vương phủ tiền tài lực hùng hậu, muốn bồi dưỡng mấy người, còn là rất đơn giản đấy.

Bất quá Tề Nhạc làm như vậy, thật ra khiến được Ất viện kia học viên của hắn rất là bất mãn, cảm thấy không công bằng, vì vậy gần nhất Ất viện bên kia, đối với Tề Nhạc oán thanh rất nhiều, nhưng đều là bị Từ Hồng cường ép áp chế xuống.

"Vì vậy các người chớ có cho là đả thông mạch thứ sáu là có thể đặc chí vừa lòng, cái kia Tề Nhạc, hôm nay đã là thứ bảy mạch rồi!" Sở Thiên Dương nghiêm khắc mà nói.

Rất nhiều Giáp viện đệ tử cũng là an tĩnh lại, trong mắt có lo lắng hiển hiện, Tề Nhạc đối với bọn hắn Giáp viện áp lực thật sự là quá lớn, tuy nói lúc trước Chu Nguyên tại Ngọc Linh thác nước bên trong thắng Tề Nhạc một lần, thế nhưng dù sao đầu là một loại hạn chế rất nhiều tỷ thí, mà hôm nay Phủ thí, nhưng là muốn dựa vào thật lực lượng.

Tâm tình mọi người tâm thần bất định, sau đó một ít ánh mắt liền không hèn mà cùng nhìn về phía Chu Nguyên, dù sao một năm nay xuống, có thể làm cho được Tề Nhạc kinh ngạc người, cũng liền Chu Nguyên một người, vì vậy bọn hắn đối với Chu Nguyên, tự nhiên ôm một ít chờ mong.

"Viện trưởng yên tâm, Tề Nhạc chỗ đó, ta lại đối phó." Chu Nguyên nhìn về phía Sở Thiên Dương, cũng là cười cười, nói.

Sở Thiên Dương gật gật đầu, chỉ bất quá trong mắt vẫn có lấy vẻ sầu lo, dù sao lúc này đây, có thể không còn là như là ở đằng kia Ngọc Linh thác nước bên trong tỷ thí.

Bất quá lúc này hắn cũng hiểu rõ không thể quá mức đả kích mọi người sĩ khí, lúc này phất phất tay, nói: "Chuẩn bị xong mà nói, liền đi với ta Phủ thí đài đi."

Thanh âm rơi xuống, hẳn chính là quay người mà đi, ở đằng kia phía sau, Chu Nguyên, Tô Ấu Vi một đám Giáp viện đệ tử, đều là chen chúc đuổi kịp.

...

Phủ thí đài, tọa lạc tại Đại Chu phủ bắc uyển.

Cực lớn quảng trường cửa hàng liền ra, trong quảng trường, có cao thấp pháp phòng năm tòa đài cao, mà cái này đài cao, liền được xưng là Phủ thí đài.

Lúc này, tại chung quanh quảng trường, sớm đã là người ta tấp nập, hầu như sở hữu Đại Chu phủ đệ tử đều là tụ tập ở nơi này, thậm chí ngay cả Đại Chu nội thành, đều cũng có lấy không ít người đến đây vây xem.

Đình tai nhức óc giống như thanh âm, quanh quẩn tại trong Thiên Địa.

Chu Nguyên chờ Giáp viện đệ tử, đi vào trong quảng trường, ánh mắt của hắn, nhìn về phía cái kia năm tòa đài cao, cuối cùng tại chỗ cao nhất ngừng lại, cái kia chỗ cao nhất đài cao, tên là viện đầu đài.

Mỗi một năm Phủ thí thứ nhất viện, mà có thể đưa bọn chúng cờ viện cho chọc vào ở phía trên.

Mà hôm nay, cái kia viện đầu trên đài, cao cao tung bay lấy một mặt cờ xí, cờ xí phía trên có sâu sắc "Ất" chữ.

"Cái kia viện đầu đài, chúng ta Giáp viện đã mất đi hai năm rồi." Một bên Sở Thiên Dương âm thầm hít một tiếng, đây cơ hồ đã trở thành sở hữu Giáp viện đệ tử trong lòng đau nhức, bởi vì cái kia vốn là thuộc tại vinh quang của bọn hắn, nhưng hai năm qua nhưng vẫn bị Ất viện cầm giữ, làm cho bọn hắn cái này nhiều viện đứng đầu, hữu danh vô thực.

Chu Nguyên mấp máy miệng, ánh mắt lảng lệ ác liệt, năm nay Phủ thí, cái kia Ất viện còn muốn đem chiếm lấy viện đầu đài, chỉ sợ cũng phải hỏi hỏi hẩn Chu Nguyên quả đấm.

Ngày lên không trung, Phủ thí đài người chung quanh cũng càng ngày càng nhiều, nhân khí tăng vọt.

"Vương Thượng, Vương Hậu đến!"

Chợt có hét to âm thanh thông dựng lên, chỉ thấy được ở đằng kia Phủ thí đài trung tâm vị trí, Chu Kinh, Tần Ngọc cùng với Yêu Yêu đều là hiện ra thân, sau đó ở đằng kia cao tòa ngồi xuống.

Lần này Phủ thí đang mang trọng đại, vì vậy đã liền Chu Kinh đều là ngồi không yên, tự mình chạy đến.

"Tề vương đến!"

Mà đang ở Chu Kinh đi vào không lâu sau, lại lần nữa có hét to vang lên, chỉ thấy được ở đằng kia một phương hướng khác, một đoàn người ở đằng kia vô số đạo ánh mắt nhìn chăm chú bên trong đi ra.

Chu Nguyên nhìn chăm chăm vào vậy được người phía trước nhất, chỉ thấy được chỗ đó, có một gã mặc áo măng bào trung niên nam tử, hẩn long hành hổ bộ, sắc mặt lạnh lùng nghiêm nghị, mắt lộ hết sạch, một cỗ uy áp cảm giác phát ra, làm cho người không dám nhìn thẳng.

"Tề vương, Tề Uyên. . ." Chu Nguyên nhìn đến người này, hai mắt cũng là nhú lại, bởi vì {vì:là} với cái gia hỏa này, đúng là hẩn đám Đại Chu lớn nhất u ác tính, cũng là Đại Vũ khi bọn hẩn Đại Chu thiết lập tối bá.

Cái này Tề vương, đồng dạng là thái sơ cảnh thực lực, coi như là Đại Chu đứng đầu cường giả.

"Xem ra Tề vương đối với hôm nay Phủ thí, cũng là rất coi trọng đây." Sở Thiên Dương âm thanh lạnh lùng nói.

Ở đằng kia trên đài cao, Tề Uyên đối với Chu Kinh cười chấp tay, nhưng lại không đi thần tử chi lễ.

Chu Kinh sắc mặt bất động, cũng chỉ là khẽ gật đầu, hoàng thất cùng Tề vương phủ quan hệ trong đó, có thể gặp được hạng gì giường cung bạt kiếm trình độ.

Tùng tùng!

Theo Chu Kinh cùng Tề Uyên xuất hiện, trên quảng trường bầu không khí cũng là nhiệt liệt tới cực điểm, ngay sau đó, liền là có thêm chuông ngân thanh âm, to rõ vang vọng dựng lên, quanh quẩn thiên địa.

"Phủ thí, bắt đầu!"

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 47: Khác Thường

Tiếng chuông vang vọng, chung quanh quảng trường bầu không khí trong nháy mắt tăng vọt.

Sở Thiên Dương thân ảnh, xuất hiện ở trong sân rộng, nguyên khí bắt đầu khởi động lúc giữa, thanh âm hùng hồn, vang vọng tại mỗi người bên tai: "Phủ thí quy củ, trước sau như một, mỗi viện tất cả ra bốn người, có thể tự do khiêu chiến, đánh bại đối phương bốn người, là kết thúc."

"Tất cả viện người dự thi, hiện tại lên đài!"

Theo Sở Thiên Dương tiếng quát vừa rơi xuống, lập tức tất cả trong nội viện có từng đạo thân ảnh nhanh bắn mà ra, ở đằng kia đầy trời tiếng hoan hô ở bên trong, đã rơi vào cái kia Phủ thí trên đài, nhận cái kia vạn chúng nhìn chăm chú.

Giáp viện bên này, nhân lực sớm đã định tốt, đúng là Chu Nguyên, Tô Ấu Vi, Dương Tái, Tống Thu Thủy bốn người.

"Cố gắng lên!" Giáp viện rất nhiều đệ tử cao giọng la lên.

Chu Nguyên bốn người liếc nhau, cũng là gật đầu một cái, thân hình khê động, lướt lên Phủ thí đài, bọn hắn chỗ đài vị trí, chính là nằm ở tầng thứ hai, mà tại cái kia tầng thứ nhất lên, đương nhiên đó là lấy Tề Nhạc cầm đầu bốn vị Ất viện người.

Tề Nhạc đứng chấp tay, tại kia bên cạnh chính là Liễu Khê, mà lúc này bọn hắn, đều là trên cao nhìn xuống phía dưới bình đài Chu Nguyên đám

người.

"Cái này viện đầu đài, năm nay còn là chúng ta Ất viện đấy, ta khuyên các người còn là đừng trông chờ rồi." Tề Nhạc nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, trong mắt tràn đầy hàn ý, thản nhiên nói.

Chu Nguyên nghe vậy, cũng là cười cười, nói: "May mắn mà có người tiền đưa cái kia một cái Ngọc Linh thác nước lúc tu luyện thần, bất quá ta nghĩ các người Tề vương phủ tài đại khí thô, bản thân xuất tiền túi cũng có thể nuôi dưỡng người, vì vậy chắc có lẽ không để trong lòng."

Tề Nhạc da mặt hơi hơi co quắp một cái, ở đằng kia Ngọc Linh thác nước trong đã thua bởi Chu Nguyên, khiến cho hãnh diện nhất tại Ất viện danh vọng cực kém, thật vất vả thu nạp nhân tâm, cũng là tản ra rất nhiều.

"Hừ, có cái gì đặc ý, đợt lần này Phủ thí sau đó, các người phải triệt để mất đi Giáp viện danh hàm, đến lúc đó mấy thứ này, như trước là của chúng ta." Tề Nhạc bên cạnh, Liễu Khê cười lạnh nói.

"Cuối cùng ai thua ai thắng, bây giờ nói chỉ sợ hơi sớm." Tô Ấu Vi bình tĩnh nói ra.

"Người là ai? Cũng xứng nói với ta lời nói?" Liễu Khê khinh thường nói.

Tô Ấu Vi đôi mắt sụp xuống, nói: "Tại đây trên đài, thân phận không có nghĩa là cái gì, nếu là thua, ngược lại chỉ là bằng thêm chê cười mà thôi."

Liễu Khê nheo mắt, cắn răng nói: "Miệng lưỡi bén nhọn nha đầu, đợt tí nữa nếu như người là rơi vào trong tay của ta, xem ta như thế nào xử lý người!"

"Vậy người cũng phải cẩn thận rồi, lần trước sự tình, ta cũng muốn phải ở chỗ này, cùng người hảo hảo so đo một cái." Tô Ấu Vi cái kia trong đôi mắt đẹp dịu dàng, đồng dạng là có vẻ băng lãnh tuôn ra.

"Chỉ sợ người không có bốn sự này!"

Chiến đấu chưa bắt đầu, song phương đã là tia lửa mười phần, giương cung bạt kiếm.

Chu Nguyên bốn người, tại trên sân thượng trên bờ đoàn ngồi xếp bằng xuống, hắt hai con mắt híp lại nhìn thoáng qua Tề Nhạc, Liễu Khê sau lưng, chỗ đó cũng có được hai gã đáng người cao cường tráng thiếu niên, quanh thân mơ hồ có nguyên khí ba động hiển hiện.

"Hai người kia một thứ tên là Tào Lăng, một thứ tên là Phạm Vũ, đều là Ất viện trong người nổi bật, nếu như không có đoán sai, chỉ sợ bọn họ hai người cũng đều đã thông mạch thứ sáu rồi." Tô Ấu Vi tại Chu Nguyên bên cạnh nhẹ nói.

Chu Nguyên khẽ gật đầu, nhìn nhiều hai người kia liếc, bởi vì mơ hồ đấy, hắt tựa hồ là cảm giác được hai người này khí tức có chút khác thường chấn động.

"Tùng tùng!"

Theo chúng viện người tham gia lên đài, cái kia tiếng chuông càng dày đặc, cuối cùng nương theo lấy một đạo dồn dập kéo dài chuông tiếng vang lên, Phủ thí cuối cùng chính thức bắt đầu.

"Đình viện Lý Thông, khiêu chiến Bính viện Ngô Kiếm!"

"Mậu viện Sài Viêm Chi, khiêu chiến Đình viện Tôn Thanh!"

". . ."

Làm lúc tiếng chuông rơi xuống trong nháy mắt đó, lập tức từng đạo tiếng quát khê vang lên, ngay sau đó liền là có thêm từng đạo bóng người lướt đi, đã rơi vào trống trải bệ đá trên.

"Ta trước đi thử một chút." Giáp viện bên này, Dương Tái trước tiên đứng lên, sau đó ánh mắt của hắn đã tập trung vào Ất viện bên kia Tào Lăng, trầm giọng quát: "Giáp viện Dương Tái, khiêu chiến Ất viện Tào Lăng."

Ở đằng kia viện đầu trên đài, tên là Tào Lăng thiếu niên mặt không biểu tình đứng lên, lướt đến cái kia bệ đá trên.

Dương Tái cũng là lướt lên bệ đá, đối với Tào Lăng ôm quyền.

Có trọng tài rơi đến trên đài, nhìn hai người liếc, sau đó liền phát tay quát: "Bắt đầu!"

Bành!

Lúc trọng tài tiếng quát vừa dứt, Dương Tái hai người thân hình liền là đồng thời mãnh liệt bắn mà ra, đồng thời có quát khê vang lên: "Mở Lục Mạch!"

Hai người đều là Lục Mạch thực lực, vì vậy đều không có chút lưu thủ ý định, vừa ra tay, chính là mở Lục Mạch, thúc giục toàn lực.

Từng sợi nguyên khí quang lưu quần quanh tại hai người trên thân thể, quyền cước gào thét lúc, liền không khí đều bị phá vỡ, lừng lẹ ác liệt mà cương mãnh.

Phanh! Phanh!

Ở đằng kia vô số đạo ánh mắt nhìn chăm chú, hai đạo thân ảnh dây dưa cùng một chỗ, quyền ảnh gào thét, lẫn nhau đều là chút nào không nường tay, nhằm đối phương chỗ hiểm chỗ mời đến, nhìn qua ngược lại là hung hiểm dị thường.

"Thực lực của bọn hăn ngược lại là không sai biệt nhiều." Tô Ấu Vi ngừng mắt nhìn xem, thấp giọng nói ra.

Chu Nguyên khề gật đầu, hai người đều là mở Lục Mạch thực lực, thực lực bất phân sà sà nhau, đều muốn phân ra thắng bại, phải xem ai Nguyên Thuật càng mạnh hơn nữa cùng với chiến đấu ý thức đối nhạy cảm.

Ánh mắt của hăn nhìn về phía Tề Nhạc chỗ phương hướng, nhưng là phát hiện người sau sắc mặt nghiêm chỉnh quý dị nhìn chăm chăm vào trong tràng giao thủ hai người, lúc này nhướng mày, cảm giác có chút không thích hợp.

Oanh oanh!

Trong tràng, Dương Tái cùng Tào Lăng chiến đấu càng gay cấn, bất quá, ai cũng chưa từng phát hiện, cái kia Tào Lăng ánh mắt, thì là vào lúc này hơi hơi đỏ thẫm đi một tí, cái kia trong cơ thể dũng mãnh tiến ra nguyên khí, cũng là hơn nhiều một tia cuồng bạo, trầm trọng cương mãnh.

Loại biến hóa này, Dương Tái cảm thụ được rõ ràng nhất, lập tức áp lực đại trường, nhiều lần cứng rắn va chạm, hăn đều đã có bị áp chế dấu hiệu.

"Tại sao có thể như vậy?" Dương Tái trong lòng kinh nghi bất định.

"Cút cho ta!"

Mà nương theo lấy Dương Tái thân hình trì trệ, cái kia Tào Lăng trong mắt ánh sáng màu đỏ bắt đầu khởi động, tảo bạo thanh âm truyền ra, mãnh liệt một cái mãnh hổ xuất phát từ nội tâm, giống như Mãnh Hổ Xuất Lung, một quyền liền đem kiệt lực Dương Tái oanh được ngược lại bay ra ngoài, một ngụm máu tươi phun tới.

Xôn xao.

Trong quảng trường lập tức vang lên liên khối xôn xao thanh âm, ai cũng không nghĩ tới nguyên bản không chia trên dưới cục diện, như thế nào trong lúc đó Dương Tái liền bị thua.

Chu Nguyên chau mày, lúc trước cái kia một cái chớp mắt, hắc mớ hồ cảm ứng được, cái kia Tào Lăng trong cơ thể nguyên khí có khác thường chấn động, trở nên càng thêm cuồng mãnh cùng hung bạo.

Ở đằng kia viện đầu đài trên, Tề Nhạc thì là cười tủm tỉm nhìn qua một màn này, sau đó ánh mắt chuyển hướng Chu Nguyên phương hướng, trong mắt lướt qua một vòng âm lãnh vẻ.

Lúc này đây Phủ thí đối với bọn hắc Tề vương phủ cực kỳ trọng yếu, vì vậy coi như là dùng sức bất kỳ thủ đoạn nào, hắc cũng sẽ không làm cho Chu Nguyên có nửa điểm cơ hội.

"Kế tiếp ta đi." Tống Thu Thủy khuôn mặt ngưng trọng, đứng dậy.

"Cẩn thận một chút." Chu Nguyên nhẹ nhàng gật đầu.

Nhìn đến Tống Thu Thủy xuất chiến, Tề Nhạc nhìn về phía cái kia Phạm Vũ, thần nhiên nói: "Người đi."

Phạm Vũ đứng lên, trực tiếp là lướt lên đài cao, Tống Thu Thủy cũng là theo sát mà đến.

Song phương không có bất kỳ nói nhảm, tại trọng tài tiếng quát vừa dứt lúc, song phương chính là trực tiếp mở ra Lục Mạch, nguyên khí dũng mãnh vào trong cơ thể, mệnh môn lực lượng, chảy xuôi tại tất cả xương cốt tứ chi.

Hai đạo thân ảnh mãnh liệt bắn mà ra, dưới chân gạch đá đều rạn nứt.

Chu Nguyên chăm chú nhìn chăm chăm trong tràng giao phong hai người, chính như lúc trước giống nhau, thực lực của hai bên chênh lệch không lớn, tự nhiên đấu cũng là không chia trên dưới.

Bất quá. . . lúc thời gian chiến đấu xoay chuyển xuống, Chu Nguyên ánh mắt mãnh liệt rùng mình, bởi vì hấn lại lần nữa cảm ứng được, cái kia Phạm Vũ trong cơ thể nguyên khí, bắt đầu mơ hồ trở nên bắt đầu cuồng bạo.

Oanh oanh!

Phạm Vũ thể công lăng lệ ác liệt, mỗi một quyền đều là ẩn chứa cuồng bạo nguyên khí, nguyên khí làm vỡ nát không khí, phát ra trầm bạo thanh âm.

"Kết thúc." Tề Nhạc nhìn đến một màn này, thản nhiên nói.

Uống!

Phạm Vũ gào thét một tiếng, tiếng như sấm sét, đúng là chấn động mặt đất đều là run lên, cái kia ẩn chứa hùng hồn nguyên khí một chương giống như nổi lên phong bạo, bài sơn đảo hải giống như oanh hướng về phía Tổng Thu Thủy.

Phanh!

Tổng Thu Thủy tuy rằng kiệt lực ngăn cản, nhưng cỗ lực lượng kia nhưng là mạnh đến nỗi căn bản không cách nào chống cự, một tiếng kêu đau đớn, chính là ngược lại bay ra ngoài, trực tiếp bị chấn ra bệ đá.

Vì vậy, toàn bộ chung quanh quảng trường, kinh sợ tiếng ồn ào lại lần nữa vang lên, bởi vì này Giáp viện, dĩ nhiên trực tiếp hai lần bại liên tiếp rồi. . .

Trên đài cao, Chu Kinh sắc mặt cũng là vào lúc này trở nên có chút khó coi, mà Tề Uyên kia, khóe miệng thì là treo cao thâm mạt trắc đáng tươi cười.

Chu Nguyên gắt gao nhìn chăm chăm vào cái kia Phạm Vũ, một lát sau, hắc ánh mắt lóe lên, chậm rãi nói: "Ta biết rõ bọn hắc làm cái quỷ gì rồi. .
."

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 48: Kế Tiếp

"Có ý tứ gì?" Nghe được Chu Nguyên chuyện đó, Tô Ấu Vi cũng là khẽ giật mình.

Chu Nguyên ánh mắt lạnh lùng nhìn qua cái kia Tào Lăng cùng Phạm Vũ, bình tĩnh mà nói: "Nếu như ta không có đoán sai mà nói, bọn hã có lẽ khắc rồi" Phí Huyết văn" ."

"Phí Huyết văn?"

"Đây là một đạo nhất phẩm nguyên văn, lấy nguyên thú tinh huyết làm dẫn, khắc bên người, có thể thiêu đốt trong cơ thể tinh huyết, do đó làm cho nguyên khí càng thêm cuồng bạo hung mãnh, bất quá phương pháp này có chút nguy hiểm, tại sử dụng sau đó, bản thân tinh huyết sẽ xuất hiện lỗ lã, nghiêm trọng thậm chí tổn thương đến kinh mạch, về sau tu luyện khó có thể tăng tiến." Chu Nguyên chậm rãi nói.

Cái này Phí Huyết văn cùng chín thú khai mạch văn có chút tương tự, chỉ bất quá nhưng lại không có người sau như vậy tinh diệu.

Tô Ấu Vi khuôn mặt khinh biến, nói: "Loại này nguyên văn, thế nhưng là cấm dùng đấy! Bọn hã làm sao dám?"

Chu Nguyên hai mắt híp lại, nói: "Bọn hã làm được rất ẩn nấp, rất khó điều tra ra, bởi vì trên người của bọn hã có lẽ tìm không thấy nguyên văn."

"Tìm không ra nguyên văn? Vậy làm sao khắc hay sao?" Tô Ấu Vi nghi ngờ nói, đối với nguyên văn một đạo, nàng hiển nhiên xa không có Chu

Nguyên tinh thông.

"Phủ thí lúc trước, mỗi ngày đều tại trên thân thể khắc đạo này "Phí Huyết văn", Phí Huyết văn lực lượng gặp lưu lại một ít trong người, cho nên khi đi theo của bọn hắc chiến đấu tăng lên, thể nội huyết dịch gặp dần dần sôi trào, như thế là có thể thần không biết quỷ không hay." Chu Nguyên chậm rãi nói.

"Chỉ bất quá như vậy, đối với người sử dụng thân thể tổn thương càng lớn, cái kia Tào Lăng cùng Phạm Vũ, ngày sau nói không chừng phải phế đi."

Tô Ấu Vi nhìn không được khê căng răng ngà, nói: "Thật sự là thật độc ác."

"Xem ra Tề vương phủ thật đúng là cẩn thận, mặc dù liền có Tề Nhạc tọa trấn, còn là dùng sức rất nhiều thủ đoạn, lấy bảo vệ không có gì bất ngờ xảy ra, bọn hắc đối với Đại Chu phủ, thật đúng là tình thế bắt buộc đây." Chu Nguyên trong mắt hàn quang lóe lên, nói.

"Bọn hắc sử dụng như vậy thủ đoạn, hắc là định dùng Phạm Vũ, Tào Lăng đến tiêu hao người." Tô Ấu Vi đôi mắt đẹp ngưng lại, bàn tay như ngọc trắng chậm rãi nắm chặt, ánh mắt đều trở nên lạnh lẽo ác liệt đi một tí: "Bất quá người yên tâm đi, ta sẽ không để cho bọn hắc thực hiện được đấy!"

Nàng mơ hồ biết được lần này Phủ thí tựa hồ đối với Chu Nguyên cực kỳ trọng yếu, cho nên hắc cũng muốn đem hết toàn lực trợ giúp Chu Nguyên, vì hắc quét dọn một ít chương ngại vật, ít nhất, tại chống lại cái kia Tề Nhạc lúc trước, nàng phải trợ giúp Chu Nguyên bảo trì tốt nhất trạng thái, không khiến người khác đối với hắc tiến hành tiêu hao.

Chu Nguyên hơi hơi trầm ngâm, tự hỏi ứng đối phương pháp, bất quá nhưng vào lúc này, chợt có một cái giấy đoàn bị ném đi qua, lăn xuống tại

bên cạnh hẳn.

Chu Nguyên giật mình, đem nhặt lên, chậm rãi xé mở, chỉ thấy được phía trên kia, có ba cái xinh đẹp chữ: "Thanh tâm văn."

"Cái chữ này. . . Là Yêu Yêu tử?" Chu Nguyên sững sờ, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng xa xa chủ đài phương hướng, chỗ đó Yêu Yêu chính ôm Thôn Thôn, lười biếng nhìn xem trong tràng, mà giống như là phát giác được ánh mắt của hẳn, Yêu Yêu quay đầu đối với hẳn khẽ cười cười.

Hiển nhiên, nàng cũng xem xảy ra vấn đề chỗ, bất quá nàng nguyên văn tạo nghệ so với Chu Nguyên còn cao sâu, vì vậy rất nhanh đã nghĩ ra ứng đối phương pháp.

"Thì ra là thế. . ."

Mà đi qua Yêu Yêu cái này chỉ điểm một chút, Chu Nguyên cũng là lập tức đã minh bạch trong đó nguyên nhân, lúc này cười cười, đối với Tô Ấu Vi nói: "Cái kia Phí Huyết văn, cũng không phải không thể đối phó, người vươn tay ra."

Tô Ấu Vi có chút nghi hoặc, nhưng vẫn là như nói vươn tay, cái kia cây cỏ mềm mại trắng như tuyết, mềm mại mà thon dài, móng tay giống như nhỏ vỏ sò bình thường, chính tề đáng yêu.

Chu Nguyên ngược lại là không có suy nghĩ nhiều, xòe bàn tay ra cầm chặt Tô Ấu Vi bàn tay nhỏ bé.

Nhìn đến hẳn cử động như vậy, Tô Ấu Vi lập tức cả kinh, xinh đẹp mặt đỏ rần đứng lên, bất quá còn không đợi nàng nói cái gì, Chu Nguyên liền đem bên hông Thiên Nguyên Bút gỡ xuống, trước mặt sắc mặt ngưng trọng, ngòi bút rơi xuống, tại Tô Ấu Vi trong lòng bàn tay nhanh chóng vẽ phác thảo.

Hắn rất nhanh liền thu bút, đem Tô Ấu Vi bàn tay nhỏ bé nắm khép, thấp giọng nói: "Đây là một đạo "Thanh tâm văn", tuy rằng chỉ có thể coi là làm nhập môn cấp nguyên văn, nhưng ở chỗ này, rồi lại là có thêm thiên đại tác dụng."

"Thanh tâm văn?" Tô Ấu Vi cũng là có chút ít kinh ngạc, đạo này nhập môn cấp nguyên văn nàng tự nhiên là biết được, nhưng không rõ vậy làm sao có thể đủ để đối phó "Phí Huyết văn" .

"Đợi tí nữa bọn hắn Phí Huyết văn phát động lúc, người lợi dụng này tay, đánh ra kia thiên linh." Chu Nguyên cao thâm mặt trắc cười nói.

Tuy rằng vẫn còn có chút không biết rõ, nhưng Tô Ấu Vi còn là ngoan ngoan gật đầu, sau đó đôi mắt đẹp nước gọt giữa nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, đỏ mặt nói: "Còn không buông tay?"

Chu Nguyên lúc này mới nhớ tới còn nắm cái kia trơn mềm như ngọc bàn tay nhỏ bé, lúc này tranh thủ thời gian buông lỏng tay, chợt mặt không đổi sắc mà nói: "Ta đây là đang nói chính sự, thật không nghĩ chiếm người tiện nghi."

Tô Ấu Vi khẽ hừ một tiếng, nói: "Dù sao người đều tập mãi thành thói quen rồi."

Chu Nguyên có chút lúng túng, vừa muốn nói chuyện, nhưng là nhìn đến Dương Tái cùng Tống Thu Thủy đi trở về, hai người sắc mặt đều cũng có chút ít xấu hổ.

"Thực xin lỗi, chúng ta thua." Hai người ủ rũ nói, Chu Nguyên theo Ất viện trong tay thẳng một canh giờ Ngọc Linh thác nước thời gian tu luyện cho bọn hắn, nhưng mà bọn hắn vẫn còn là Phủ thí trên thua, điều này làm cho được bọn hắn cảm giác rất xin lỗi Chu Nguyên.

Chu Nguyên ngược lại chỉ là không thèm để ý cười cười, nói: "Không có việc gì, đây cũng không phải là các người bốn sự không được, mà là đối phương thủ đoạn rất cao."

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn về phía cái kia viện đầu đài chỗ, chỉ thấy được cái kia Tề Nhạc cũng là đem mục quang tự tiểu phi tiểu phóng mà đến, khoe miệng độ cong, dường như đã là nắm chắc thắng lợi trong tay.

"Đắc ý như vậy này. . ."

Chu Nguyên thu hồi ánh mắt, trên mặt cũng là nhấc lên một vòng cười lạnh.

Mà lúc này, trong quảng trường cũng là có vô số đạo ánh mắt nhìn hướng Giáp viện bên này, hiển nhiên, Giáp viện thua liền hai trận, làm cho rất nhiều người đều cho rằng, lần này Phủ thí, Giáp viện sợ là sẽ phải lại lần nữa bị Ất viện áp chế.

"Xem ra, cái này Đại Chu phủ thực phải rơi vào Tề vương phủ trong tay rồi." Không ít thế lực đều là vào lúc này lầm bầm lầu bầu.

Ở đằng kia vô số đạo ánh mắt nhìn chăm chú ở bên trong, Tô Ấu Vi vươn người đứng dậy, hôm nay nàng mặc lấy một thân màu đen tu luyện trang phục, hắc y quần dài, dáng người thon dài, trước ngực sung mãn phập phồng, bên hông có đai lưng một nhúm, lập tức vẻ bề ngoài cái kia dịu dàng nắm chặt bờ eo thon bé bỏng, đuôi ngựa ở sau lưng điểm rơi, tản ra thanh xuân sức sống.

"Ta đi rồi." Tô Ấu Vi đối với Chu Nguyên cười cười.

"Cố gắng lên." Chu Nguyên cười gật gật đầu.

Tô Ấu Vi nhìn qua Chu Nguyên, lúc này ánh mặt trời rơi xuống, đem nàng bao phủ, tại đây vạn chúng nhìn chăm chú lúc giữa, nàng hướng về

phía Chu Nguyên nhẹ nhàng cười cười, tươi đẹp động lòng người, dùng chỉ vện vện có hai người nghe thấy thanh âm nói khẽ: "Điện hạ, năm đó người giúp ta đá văng một cánh cửa, khi đó, ta liền tự nói với mình, ta muốn nỗ lực, nỗ lực trở nên rất mạnh, ta nghĩ muốn cái kia hết thảy chương ngại, không thể đến gần người."

Lúc cái kia cuối cùng một chữ rơi xuống, thiếu nữ đã là mũi chân điểm nhẹ, dáng người nhẹ nhàng lướt đi, rơi vào cái kia trên đài cao, cùng lúc đó, thanh thúy thanh âm, vang vọng dựng lên: "Giáp viện Tô Ấu Vi, khiêu chiến Ất viện Tào Lăng."

Rõ ràng vui mừng thanh âm vang lên, đưa tới vô số ánh mắt chú ý, mà khi bọn hắn nhìn đến cái kia trên đài tư thế hiên ngang thanh lệ thiếu nữ lúc, đều là không khỏi âm thầm reo hò khen hay một tiếng.

Liễu Khê nhìn đến càng xuất chúng Tô Ấu Vi, trong con người ghen ghét càng nồng đậm, âm thanh lạnh lùng nói: "Tào Lăng, người đi hảo hảo giáo huấn nàng!"

Tào Lăng giữ im lặng đứng dậy, lướt lên đài cao.

"Bắt đầu!"

Nường theo lấy trọng tài một tiếng hét to, Tào Lăng quanh thân nguyên khí lập tức bộc phát ra, trực tiếp là tại trước tiên mở ra Lục Mạch, nguyên khí cuộn cuộn chảy xuôi tại tất cả xương cốt tứ chi.

Thân ảnh của hắn giống như Lôi Báo giống như mãnh liệt bắn mà ra, lăng lệ ác liệt quyền phong, xé rách không khí, hóa thành đạo đạo quyền ảnh, bao phủ hướng Tô Ấu Vi.

Mà đối mặt với Tào Lăng hung hãn thế công, Tô Ấu Vi nhưng là bước liên tục nhẹ nhàng, giống như một đám khói lửa, thân ảnh phiêu đảng, mỗi khi cái kia Tào Lăng công kích sắp đi tới lúc, chính là gặp mượn nhờ cái

kia đập vào mặt kính phong, xảo diệu tránh đi, làm cho Tào Lăng công kích không hề kiến thụ.

Vì vậy, trên bệ đá, Tào Lăng điên cuồng tấn công, mà Tô Ấu Vi nhưng là thông dong né tránh, không vội không chậm.

Mà theo thời gian trôi qua, Tào Lăng trong đôi mắt lại lần nữa có đỏ thẫm hào quang hiển hiện, trong cơ thể nguyên khí cũng là theo huyết dịch sôi trào mà thời gian dần trôi qua trở nên cuồng bạo.

"Cút cho ta xuống dưới!"

Tào Lăng bàn chân một đập, thân hình mãnh liệt bắn mà ra, xuất hiện ở Tô Ấu Vi phía trước, một chưởng chính là ngang đập mà ra, khí thế hung mãnh.

Nhưng mà, ngay tại hãn chưởng phong gào thét mà ra lúc, Tô Ấu Vi thái độ khác thường, không lùi mà tiến tới, một con kia bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng đã rơi vào Tào Lăng Thiên Linh Cái chỗ, kia lòng bàn tay đạo kia nguyên văn, tản ra nhàn nhạt sáng bóng.

Một cỗ mát lạnh khí tức, trực tiếp là trong nháy mắt này chui vào Tào Lăng Thiên Linh Cái, trong cơ thể hãn sôi trào huyết dịch, đều là vì cái này sợi khí lạnh lẽo hơi thở mà trở nên an tĩnh lại.

Huyết dịch theo sôi trào bỗng nhiên trở nên yên tĩnh, nguyên khí cuồng bạo cũng là từ từ tiêu tán, hai cái này lúc giữa tương phản, trực tiếp làm cho Tào Lăng trong cơ thể nguyên khí tán loạn đứng lên.

Bá!

Tô Ấu Vi quyết đoán ra tay, song chỉ nhập lại ca khúc, hiện ra ngọc quang, xé rách không khí, nhanh như thiểm điện giống như điểm vào Tào Lăng trên lồng ngực.

Xùy!

Tào Lăng thân thể chấn động, một ngụm máu tươi theo trong miệng phun tới, sau đó cái kia thân thể chính là ngửa mặt lên trời ầm ầm ngã xuống.

Xoạt!

Toàn bộ quảng trường lập tức vang lên một mảnh xôn xao, ai cũng không nghĩ tới, cái kia lúc trước thể không thể đỡ Tào Lăng, dĩ nhiên cũng làm tại Tô Ấu Vi trong tay, dễ dàng như thế liền bị thua.

Ở đằng kia vô số đạo ánh mắt khiếp sợ ở bên trong, Tô Ấu Vi khuôn mặt bình tĩnh như nước, chỉ là nhìn về phía viện đầu đài, nhàn nhạt thanh âm vang lên theo.

"Kế tiếp."

(vì Tiểu Tô bỏ phiếu.)

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 49: Chiến Liễu Khê

"Kế tiếp."

Tô Ấu Vi cái kia lạnh lạnh bình thản thanh âm tại trên bệ đá truyền ra, ngược lại là dẫn tới rất nhiều reo hò khen hay vẻ, dù sao lúc trước Tô Ấu Vi đích xác là giành được tương đối đẹp, cái kia Tào Lăng nhìn như thế công hung mãnh, nhưng thủy chung bị năm mũi đi.

Giáp viện rất nhiều đệ tử cũng là vào lúc này vui mừng hô ra tiếng, vì Tô Ấu Vi reo hò khen hay cố gắng lên thanh âm liên tiếp, một bên Sở Thiên Dương, cũng là sắc mặt dừng lại nhẹ gật đầu, hoàn hảo, được hăn gửi lấy kỳ vọng cao Tô Ấu Vi cũng không có như xe bị tuột xích.

Nghe được trận kia trong bài sơn đảo hải giống như tiếng hoan hô, Tề Nhạc cau mày, Liễu Khê càng là tức giận đến nghiến chặt hàm răng, nàng liền không thể gặp Tô Ấu Vi như vậy tỏa sáng.

"Phạm Vũ." Liễu Khê lạnh giọng nói.

Cái kia Phạm Vũ nghe vậy, cũng là gật gật đầu, thân hình nhảy lên, chính là lướt lên bệ đá,

"Mời chỉ giáo!" Phạm Vũ hướng về phía Tô Ấu Vi liền ôm quyền, trầm giọng nói.

"Bắt đầu!"

Trọng tài hét lớn.

Phanh!

Phạm Vũ như cũ là đoạt xuất thủ trước, bàn chân kinh lực phụt lên, gạch đá vỡ vụn, mà kia thân ảnh nhưng là mãnh liệt đánh về phía Tô Ấu Vi, bàn tay thành trảo, hung hăng kéo xuống: "Hỗ Liệt trảo!"

Xoẹt!

Tay của hắn móng vuốt xé rách xuống, không khí đều là phát ra âm thanh chói tai.

Nhưng mà, bất luận thế công của hắn cỡ nào hung mãnh, như cũ là không cách nào chạm đến đến Tô Ấu Vi thân ảnh, nàng thân ảnh phiêu động, giống như một đám khói xanh, một quyền đánh qua, nhưng là khói xanh theo kinh phong thối lui.

"Đây là thượng phẩm Nguyên Thuật, Vân Yên Du." Chu Nguyên nhìn qua một màn này, ánh mắt lóe lên, âm thầm tán thưởng một tiếng, cái này thân pháp Nguyên Thuật, chính là trong Đại Chu phủ khó khăn nhất tu luyện Nguyên Thuật một trong, không nghĩ tới cũng là bị Tô Ấu Vi tu thành.

Cái này mây khói bơi có lẽ không kịp hắn bước huyền diệu, nhưng là có chút kỳ lạ, có thể mượn lực mà động, đặc biệt là đối phương thế công càng là hung mãnh, lại càng thì không cách nào nhiễm chút nào.

"Cái này Phạm Vũ cũng nhất định phải thua."

Theo Chu Nguyên rơi xuống định ngữ lúc, bệ đá ở bên trong, Phạm Vũ cũng cùng lúc trước Tào Lăng bình thường, trong cơ thể huyết dịch bởi vì chiến đấu tiếp tục bắt đầu có chút sôi trào, hai mắt vọt lên đỏ thẫm, nguyên khí dần dần cuồng bạo.

Tô Ấu Vi đôi mắt xinh đẹp lóe lên, bỗng nhiên thân ảnh chuyển một cái, bắn thẳng đến Phạm Vũ mà đi.

Phạm Vũ thấy thế, một tiếng hét to, một quyền oanh ra, phía trước không khí đều nổ, hung hãn lực lượng, lao thẳng tới Tô Ấu Vi mà đi.

Bất quá, ngay tại sắp đánh trúng cái kia một cái chớp mắt, Tô Ấu Vi thân thể mềm mại chột chân ngọc một chút, liền xảo diệu điểm vào đạo kia kinh phong phía trên, mà kia thân ảnh thì là từ Phạm Vũ phía trên lướt qua.

Cùng lúc đó, cái kia ngọc chuông chụp được, vỗ vào Phạm Vũ trên đỉnh đầu.

Lại là một đám khí lạnh lẽo hơi thở trào vào Phạm Vũ trong cơ thể, đem cái kia sôi trào huyết dịch đều bình phục lại, lập tức nguyên khí chấn động, căn bản không dùng Tô Ấu Vi ra tay, cái kia Phạm Vũ chính là một tiếng kêu đau đớn, máu tươi từ khóe miệng tràn ra, ngửa mặt lên trời ngã xuống.

Một màn này, không thể nghi ngờ lại là đưa tới đầy trời xôn xao âm thanh.

Liễu Khê thấy thế, răng ngà cắn được cọt kẹt...tttt kêu vang, trong mắt đều muốn phun ra lửa.

Tề Nhạc ánh mắt cũng hơi hơi trầm xuống, nói: "Nàng nhìn ra Phí Huyết văn, hơn nữa nghĩ tới đối phó phương pháp."

Tuy rằng nhập lại không rõ lắm xác thực nguyên nhân, nhưng Tề Nhạc nhưng là có thể phát giác được, Tô Ấu Vi mỗi lần đều đang cố ý chờ đợi Tào Lăng, Phạm Vũ trong cơ thể khí huyết sôi trào, sau đó mới ra tay.

"Cái này Tô Ấu Vi, thật sự là khó giải quyết." Tề Nhạc nhíu chặt mày, lúc trước thật vất vả thắng trở về hai cục, dĩ nhiên cũng bị Tô Ấu Vi một

người cho cân bằng rồi, nguyên bản hẳn là muốn mượn này đến tiêu hao Chu Nguyên, bảo đảm không sơ hở tý nào đấy.

Tô Ấu Vi xinh đẹp đứng trên bệ đá, nàng hơi hơi bình phục trong cơ thể nguyên khí, sau đó cái kia hơi có vẻ lãnh ý con mắt, chính là ném hướng về phía viện đầu ở trên bực Liễu Khê, bình tĩnh mà nói: "Giáp viện Tô Ấu Vi, khiêu chiến Ất viện Liễu Khê."

Lời vừa nói ra, lại lần nữa đưa tới vô số chặc chặc thanh âm, chỉ vì Tô Ấu Vi, vậy mà ý định liền chiến ba trận.

"Ha ha, tốt, tốt, tiện nha đầu này, lại vẫn dám hướng ta khiêu chiến, thật sự là không biết trời cao đất rộng!" Liễu Khê cũng là bị tức giận đến cười ra tiếng, cái kia một đôi con mắt, hung hăng nhìn chăm chăm vào Tô Ấu Vi.

Nàng thân hình khẽ động, trực tiếp là lướt tiến vào bệ đá, hai mắt băng lãnh nhìn chăm chăm vào Tô Ấu Vi, nói: "Nếu như người muốn tự mình chuốc lấy cực khổ, ta đây sẽ thành toàn cho người!"

"Người nào chịu đau khổ, bây giờ nói còn gắn liền với thời gian còn sớm." Tô Ấu Vi thản nhiên nói.

"Thực cho rằng đánh bại cái kia hai cái đồ vô dụng, người liền có tư cách hướng ta khiêu chiến? Ta tại Đại Chu phủ lúc tu luyện, người tiện nha đầu này còn không biết ở địa phương nào đòi đồ ăn ăn đây!"

Liễu Khê mỉa mai mà nói: "Nếu không phải Chu Nguyên đem người nhặt về, người cũng xứng tiến Đại Chu phủ?"

Nhưng mà, đối mặt với Liễu Khê thời khắc này mỏng lời nói, Tô Ấu Vi nhưng là đôi mắt sụp xuống, thanh âm không nổi giọng sảng: "Chính là bởi vì như thế, ta mới chịu giúp hắn đem bọn người những thứ này chường ngại vật đều quét ra."

Nhìn đến hai nữ cái kia bầu không khí, một bên trọng tài đều là lắc đầu, cũng không nhiều lời, trực tiếp vung tay lên: "Bắt đầu!"

Hai nữ ánh mắt đối mặt, mơ hồ có tia lửa bắn tung tóe.

"Mở Lục Mạch!"

Từng đạo nguyên khí quang lưu, cơ hồ là đồng thời quán quanh tại hai nữ trên thân, tiếp theo trong nháy mắt, Liễu Khê tử lệ xuất thủ trước, chỉ thấy được kia thân ảnh lóe lên, xuất hiện ở Tô Ấu Vi phía trước, bàn tay như ngọc trắng chém thẳng hạ xuống, nguyên khí tại đầu ngón tay quán quanh, mơ hồ tản ra sắc bén chi khí.

"Trảm Phong chương!"

Xoẹt!

Một chương đánh xuống, không khí đều là vỡ ra, cái này Liễu Khê không lưu tình chút nào, vừa ra tay chính là thi triển ra một đạo thượng phẩm Nguyên Thuật, uy lực kinh người, một chương đánh xuống, nham thạch cũng phải bị một phân thành hai.

Liễu Khê thân là Liễu Hầu chi nữ, tự nhiên là có được khổng lồ tài nguyên, sở tu làm được Nguyên Thuật, cũng đều không tính bình thường.

Tô Ấu Vi nhìn đến Liễu Khê thế công lăng lệ ác liệt, mũi chân điểm một cái, lại lần nữa thi triển "Vân Yên Du" bỗng bệnh trở ra.

"Người cho rằng ta là cái kia hai tên ngu xuẩn sao?"

"Phong Linh bộ!" Liễu Khê thấy thế, cặp môi đỏ mọng cong lên một vòng khinh miệt đáng tươi cười, chỉ thấy được kia thân ảnh khẽ động, lại phảng phất có được cuồng phong đột khởi, mà kia thân ảnh thì là giống như

một vòng cuồng phong, một bước phía dưới, liền xuất hiện ở phiêu thối Tô Ấu Vi trước người, một chưởng kia lại lần nữa đánh xuống.

"Phá Ngọc chỉ!"

Nhìn đến Liễu Khê theo đuổi không bỏ, Tô Ấu Vi song chỉ nhập lại ca khúc, ngọc quang lập loè, mãnh liệt điểm ra, cùng cái kia Liễu Khê bổ đã hạ thủ chưởng, cứng rắn va chạm cùng một chỗ.

Keng!

Va chạm lúc giữa, phảng phất là ngọc thạch va chạm, nguyên khí va chạm nhau, hình thành cuồng bạo khí lưu quét ngang ra, mặt đất gạch đá đều là vỡ ra khe hở.

Tô Ấu Vi cùng Liễu Khê đều là chấn động, rút lui hơn mười bước, bất quá loại này va chạm nhau, hiển nhiên còn là Liễu Khê muốn chiếm cứ thượng phong, dù sao nàng cái này "Trảm Phong thủ" là thượng phẩm Nguyên Thuật, mà "Phá Ngọc chỉ", nhưng chỉ là trung phẩm Nguyên Thuật.

"Nhìn người có thể tiếp ta mấy lần!" Liễu Khê cười lạnh, Phong Linh bộ lại lần nữa triển khai, cuồng phong gào thét lúc giữa, kia thân ảnh trực chỉ Tô Ấu Vi, hiện ra lăng lệ ác liệt nguyên khí bàn tay một đao đao đánh xuống, chém nát không khí, mỗi một lần kinh phong bắt đầu khởi động lúc giữa, đều trên mặt đất lưu lại một đạo đạo dấu vết.

Đối mặt với Liễu Khê lăng lệ ác liệt công kích, Tô Ấu Vi thì là liên tiếp lui về phía sau, trong lúc nhất thời mơ hồ rơi vào hạ phong.

"Bị đối phương Nguyên Thuật áp chế. . ." Chu Nguyên nhìn thấy một màn này, cũng là nhú mày, Tô Ấu Vi thiên phú hoàn toàn chính xác rất tốt, nhưng thượng phẩm Nguyên Thuật tại trong Đại Chu phủ cũng đã tính làm đứng đầu Nguyên Thuật, đều muốn tu hành còn phải làm cố hiến, cho

nên hẳn tự nhiên không có khả năng như Liễu Khê như vậy, có được lấy rất nhiều gia truyền Nguyên Thuật.

Ở đây không ít nhãn lực sắc bén mọi người là nhìn ra Tô Ấu Vi quần cảnh, lúc này đều cũng có chút ít tiếc hận, bọn hắn nhìn ra được, nếu là Tô Ấu Vi cũng là tu hữu ngang cấp Nguyên Thuật, chỉ sợ cục diện phải ngược lại quay tới.

Xùy xùy!

Trên bệ đá, hai đạo bóng hình xinh đẹp như như hồ điệp dịch chuyển né tránh, nhưng là một người công một người lui.

"Hừ, thiên phú tốt lại có thể thế nào? Trong mắt ta, người bất quá chỉ là một cái không hề tài nguyên ti tiện nha đầu mà thôi, vì vậy, khiêu chiến ta, bất quá là từ kia khi nhục mà thôi!" Liễu Khê nhìn đến Tô Ấu Vi bị nàng không ngừng áp chế, cũng là cảm thấy khoái ý, cười lạnh nói.

Tô Ấu Vi giữ im lặng, chỉ là tránh né lấy cái kia từng đạo thế công.

"Người có phải hay không cảm thấy không công bằng? Buồn cười đồ vật, ta và người ở giữa chênh lệch sớm đã là đã định trước! Bất luận người cố gắng như thế nào, đều không thể vượt qua giữa chúng ta thân phận địa vị!"

Liễu Khê khóe miệng nhấc lên cay nghiệt dáng tươi cười, nói: "Một đạo thượng phẩm Nguyên Thuật, có thể đem người dồn ép chặt vật."

"Như vậy. . . Một đạo Huyền Nguyên Thuật đây?"

Liễu Khê trong đôi mắt đẹp hàn quang đại thịnh, nàng phải ở chỗ này, đem Tô Ấu Vi làm cho có tự tin triệt để đánh tan, bởi như vậy, về sau Tô Ấu Vi tâm cảnh liền gặp chịu ảnh hưởng, không thể nói trước lưu lại tâm lý oán hận, ngày sau tu luyện, cũng sẽ phải chịu trở ngại.

Như vậy thủ đoạn, không thể bảo là không ngoan độc.

Liễu Khê thân ảnh đột nhiên dừng lại, chỉ thấy được kia bàn tay như ngọc trắng nắm chặt, từng đạo nguyên khí gào thét mà đến, tại kia lòng bàn tay điên cuồng ngưng tụ, cuối cùng mơ hồ đầy, đúng là biến thành một quả Phong Nhận.

Phong Nhận chấn động, phát ra bén nhọn thanh âm, không khí không ngừng bị chấn bạo.

"Hạ phẩm Huyền Nguyên Thuật, Thanh Phong Nhận!"

Liễu Khê trong mắt lướt qua ngoan sắc, bàn tay đột nhiên đối với Tô Ấu Vi phách trăm hạ xuống, Phong Nhận gào thét, bá một tiếng, chính là xé rách không khí, bắn thẳng đến Tô Ấu Vi.

Nhìn đến một màn này, đám người đứng ngoài xem xôn xao, cái kia một bên trọng tài thậm chí đã là chuẩn bị ra tay thi cứu.

Bất quá, Tô Ấu Vi một đôi đôi mắt sáng rồi lại là không có chút gợn sóng, nàng nhìn chăm chăm vào cái kia mãnh liệt bắn mà đến màu xanh Phong Nhận, cái kia hơi thở sắc bén, mặc dù là cách một khoảng cách, đều là làm cho nàng làn da đau đớn.

Nhưng nàng như trước không có tránh né.

Nàng nhìn chăm chăm vào cái kia vẻ mặt khoái ý Liễu Khê, cặp môi đỏ mọng hé mở, nói: "Của ta xác thực không có người nhiều như vậy cao thâm Nguyên Thuật, bất quá, ta lại cũng không nhận thức lời của người, giữa chúng ta khoảng cách, cũng không phải là lời người nói đấy, không thể đền bù."

"Cố gắng của ta, như thế nào người có thể tưởng được?"

Tô Ấu Vi bàn tay như ngọc trắng chậm rãi nắm khếp, nháy mắt sau đó, chợt có một đạo mạnh mẽ nguyên khí từ trong cơ thể nàng bộc phát ra, quần áo phất phới, sợi tóc tung bay.

"Mở Thất Mạch!"

Lúc Tô Ấu Vi cái kia quát mắng âm thanh vang lên thời điểm, toàn bộ quảng trường, ầm ầm bạo động, vô số người đều là đem ánh mắt khiếp sợ, phóng mà đến.

Ai cũng không nghĩ tới, Tô Ấu Vi, vậy mà tại đây trong chiến đấu, cường ép đả thông thứ bảy mạch!

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 50: Kinh Diễm Toàn Trường

"Mở Thất Mạch!"

Thanh thúy quát mắng tiếng vang lên, chung quanh trong Thiên Địa nguyên khí lập tức liên tục không ngừng đối với Tô Ấu Vi trong cơ thể dũng mãnh lao tới, cùng lúc đó, một cỗ mạnh mẽ khí thế, cũng là từ trong cơ thể của nàng bạo phát đi ra.

Tô Ấu Vi tóc xanh phấp phới, nguyên khí ánh sáng chảy từ trong cơ thể nộ xuyên thẳng qua mà qua, cuối cùng hội tụ ở tại kia song chỉ, đầu ngón tay trong suốt như ngọc, nhưng cũng lóe ra lẳng lẽ ác liệt chi khí, dẫn tới không khí chấn động.

"Phá Ngọc Chỉ!" Tô Ấu Vi nhìn qua cái kia mãnh liệt bắn mà đến màu xanh Phong Nhận, cái kia một vòng ánh sáng màu xanh, sắc bén được đủ để đem mặt đất xé rách, nhưng trên gương mặt của nàng, nhưng không thấy vẻ sợ hãi chút nào, ngược lại là vào lúc này bước liên tục trước di chuyển, cái kia như ngọc song chỉ, đối với Phong Nhận trùng trùng điệp điệp đi.

Keng!

Nháy mắt sau đó, cả hai trùng trùng điệp điệp đánh vào nhau, kim thạch âm thanh vang lên, bất quá, tất cả mọi người là nhìn thấy, cái kia xóa sạch màu xanh Phong Nhận vào lúc này kịch liệt run rẩy lên, cuối cùng phịch một tiếng, lẳng không bạo vỡ đi ra, hóa thành một mảnh màu xanh quang diễm.

Cái này Liễu Khê tuy rằng có thể thi triển ra đạo này hạ phẩm huyền Nguyên Thuật, nhưng dù sao vẫn là có chút miễn cưỡng, cho nên khi Tô Ấu Vi đã thông thứ bảy mạch về sau, bằng vào bản thân nguyên khí hùng hồn, nhưng là cứng rắn đem đánh tan ra.

"Không có khả năng!" Liễu Khê nhìn thấy một màn này, lập tức gương mặt bắt đầu vắn vẹo, khó có thể tin giọng the thé nói.

Nàng như thế nào đều không thể tin, nàng thi triển đi ra huyền Nguyên Thuật, vậy mà sẽ bị Tô Ấu Vi lấy một đạo trung phẩm Nguyên Thuật làm cho đánh vỡ.

Bá!

Bất quá Tô Ấu Vi cũng không có cho nàng khiếp sợ thời gian, thân thể mềm mại khẽ động, chính là bắn thẳng đến mà đến, Liễu Khê thấy thế, vội vàng thi triển "Phong Linh Bộ" vội vàng thối lui.

Nhưng lúc trước nàng, có thể bằng vào "Phong Linh Bộ" cùng Tô Ấu Vi so với tốc độ, nhưng hôm nay người sau đã là mở Thất Mạch, chính thể thực lực đều tăng lên một cái bậc thang, vì vậy, Tô Ấu Vi vền vẹn mấy hơi thở, chính là tiếp cận Liễu Khê.

"Ti tiện nha đầu, người dám làm tổn thương ta? !" Nhìn đến Tô Ấu Vi khuôn mặt băng lãnh khi thân mà đến, Liễu Khê khuôn mặt biến đổi, lạnh lùng nói.

Trả lời nàng đấy, là Tô Ấu Vi cái kia nhanh như tia chớp điểm ra như ngọc ánh sáng chỉ, không khí tại chỉ dưới xé rách, cuối cùng trực tiếp đã rơi vào Liễu Khê đầu vai chỗ, lập tức máu tươi bắn tung tóe ra ngoài, Liễu Khê hét thảm một tiếng, thân thể bay rớt ra ngoài, ở đằng kia trên mặt đất kéo lê thật dài dấu vết.

Tô Ấu Vi chậm rãi tiến lên, đi vào chập vạt không chịu nổi Liễu Khê bên cạnh, khuôn mặt băng lãnh như sương, ánh mắt bao quát xuống, trong con ngươi lóe ra lãnh quang, đúng là làm được Liễu Khê đều rung mình một cái.

"Của ta xác thực không có người như vậy gia thế, bất quá, ta sẽ dùng ta vốn có thiên phú cùng với nỗ lực, đem những thứ này đều đền bù, vì vậy, người trong mắt ta, nhập lại không có gì đặc biệt hơn người đấy." Tô Ấu Vi nhìn chăm chăm vào Liễu Khê, thản nhiên nói.

Liễu Khê nghiêng chặt hàm răng.

"Mặt khác, Liễu Khê, có một câu, ta rất sớm đã nghĩ đối với người nói."

Tô Ấu Vi hồng nhuận phơn phớt cái miệng nhỏ nhắn nhấc lên một vòng khinh miệt độ cong, nói khẽ: "Người đã từng nói điện hạ là con cóc, bất quá ta muốn nói cho người biết, cùng điện hạ so với, người mới là một cái chính thức ếch ngồi đáy giếng con cóc!"

"Bởi vì tự cho là đúng người, nhưng lại ngay cả điện hạ tiện tay nhặt về một cái nha đầu cũng không bằng."

Liễu Khê cũng bị giận điên lên, nàng không nghĩ tới một ngày kia, nàng vậy mà gặp bị mắng là con cóc, nhưng đây cũng làm cho nàng không cách nào phản bác, bởi vì nàng thua ở Tô Ấu Vi trong tay, hơn nữa còn thua thảm như vậy.

Vì vậy, khó thở công tâm phía dưới, nàng trực tiếp là mắt một phen, lại tức quá hôn mê.

Cái kia đang muốn đi tới trọng tài thấy thế, cũng là cười khổ một tiếng, sau đó thanh âm hùng hồn vang vọng dựng lên: "Giáp Viện, Tô Ấu Vi thắng!"

Oanh!

Toàn bộ quảng trường đều tại thời khắc này oanh bắt đầu chuyển động, vô số kinh sợ xôn xao tiếng vang lên, từng đạo kinh diễm ánh mắt, phóng hướng trên bệ đá cái kia xinh đẹp nhưng mà đứng, nhưng lại lộ ra tư thế hiên ngang thanh lệ thiếu nữ.

Ai cũng không nghĩ tới, nàng vậy mà nghịch chuyển chiến cuộc, đem người mang huyền Nguyên Thuật Liễu Khê làm cho đánh bại.

Giáp Viện sở hữu đệ tử đều là đứng dậy vỗ tay, phát ra hoan hô thanh âm, cái kia nhìn về phía Tô Ấu Vi trong tầm mắt, hâm mộ càng tăng lên, như thế thiếu nữ, mặc dù không có cái kia hơn người gia thế, nhưng kiên cường được giống như cái kia trong gió lốc chấp chờn Phù Tang hoa, nghênh đón phong bạo, không sợ nở rộ.

"Tiểu cô nương này, coi như không tệ." Ở đằng kia trên đài cao, Chu Kinh cũng là nhin không được tán thưởng một tiếng,

Hắn tự nhiên là có thể đủ nhìn ra, lúc trước Tô Ấu Vi là ở cường ép Trùng Mạch, mà trong chiến đấu làm như vậy, không thể nghi ngờ là muốn tỏa ra thật lớn mạo hiểm, nhưng Tô Ấu Vi biểu hiện ra ngoài dũng khí cùng quyết đoán, đều là làm cho người ghé mắt.

Hắn cảm thán, lấy Tô Ấu Vi thiên phú cùng với tâm tính, nếu là sinh ra ở một cái tốt trong nhà, chỉ sợ sớm đã là cái kia thiên chi kiều nữ, dẫn tới vô số thiên tài toàn bộ khom lưng.

Toàn bộ quảng trường xôn xao cùng âm thanh ủng hộ, còn đang không ngừng tiếp tục.

Tô Ấu Vi không để ý đến những cái kia âm thanh ủng hộ, chỉ là đôi mắt đẹp quét qua, chính là ném hướng về phía Chu Nguyên chỗ phương hướng, mà lúc này người sau, cũng đang đối với nàng giơ ngón tay cái lên, vì vậy,

nàng cặp môi đỏ mọng lúc này mới nhẹ nhàng khẽ cong, sau đó cái kia trong con người, có một vòng kiên quyết hiển hiện.

Ở đằng kia vô số đạo ánh mắt nhìn chăm chú, nàng quay đầu, nhìn thẳng viện đầu trên đài Tề Nhạc thân ảnh, thanh tịnh tiếng vang lên: "Giáp Viện Tô Ấu Vi, khiêu chiến Ất Viện Tề Nhạc!"

Yên tĩnh!

Đầy trời âm thanh ủng hộ đột nhiên ngừng lại, tất cả mọi người là trợn mắt há hốc mồm nhìn qua một màn này, trong mắt tràn đầy khiếp sợ, hiển nhiên đều không nghĩ tới, Tô Ấu Vi lại vẫn muốn tiếp tục khiêu chiến Tề Nhạc!

Chu Nguyên đồng dạng là { bị : được } Tô Ấu Vi cử động khiến cho cả kinh, trầm giọng nói: "Cô nàng này, quá làm loạn!"

Một bên Dương Tái cùng Tống Thu Thủy cũng là hai mặt nhìn nhau, không biết nói cái gì cho phải.

Viện đầu trên đài, Tề Nhạc sắc mặt tức thì là có chút âm trầm, hẩn nhìn chăm chăm vào Tô Ấu Vi, hẩn đứng dậy, thản nhiên nói: "Người không là đối thủ của ta, bản thân đi xuống đi."

"Vậy cũng phải động thủ mới biết được." Tô Ấu Vi không hề nhượng bộ chút nào, nàng nhìn chăm chăm vào Tề Nhạc, trong con người hiển hiện một vòng lãnh ý, các người đã lúc trước đều muốn đập vào tiêu hao Chu Nguyên chủ ý, ta đây tự lấy kỳ nhân chi đạo còn từ một thân chi thân, coi như là ta đánh không lại người, ta cũng muốn cho người có chỗ tiêu hao.

Nàng biết rõ lần này Phủ thí đối với Chu Nguyên rất trọng yếu, cho nên hẩn cũng ý định đem hết toàn lực, tận khả năng giúp đỡ Chu Nguyên nhiều thắng một phần.

Tề Nhạc sắc mặt âm u đấy, hắn tự nhiên cũng là biết được Tô Ấu Vi ý định, trong lòng không khỏi có chút tối phần nộ, vốn là dùng để đối phó Chu Nguyên thủ đoạn, kết quả ngược lại { bị : được } Tô Ấu Vi dùng tại trên đầu của hắn.

"Hồ đồ ngu xuẩn mất linh, không biết sống chết!" Tề Nhạc lạnh giọng nói, chợt hắn mũi chân điểm một cái, thân ảnh chính là lướt lên bệ đá.

"Kế tiếp, ta khiến cho người xem một chút, chính thức mở Thất Mạch lực lượng!"

Tề Nhạc bàn chân một đập, lập tức thiên địa nguyên khí dừng mãnh vào kia trong cơ thể, từng đạo ánh sáng chảy quần quanh tại kia quanh thân, dưới chân phiến đá đều là bạo vỡ đi ra, một cỗ kinh người khí thế phát ra, đúng là so với trước Tô Ấu Vi còn mạnh hơn.

Dù sao Tề Nhạc sớm mở Thất Mạch, mà Tô Ấu Vi chẳng qua là vừa đột phá, giữa hai người chênh lệch, tự nhiên không nhỏ.

"Người có thể tiếp ta một quyền, coi như là người thắng!" Tề Nhạc ngạo nghễ cười lạnh, tiếp theo trong nháy mắt, hắn một bước bước ra, năm ngón tay nắm chặt, trong cơ thể nguyên khí trào lên, vẫn còn như thủy triều, thuận theo kinh mạch, dừng mãnh vào trên năm tay, lập tức cái kia một cái năm tay lập loè lên hào quang, giống như ẩn chứa bạo tạc nổ tung giống như lực lượng.

"Hạ phẩm huyền Nguyên Thuật, Bôn Lôi Quyền!"

Tề Nhạc quát lạnh một tiếng, một quyền oanh ra, lập tức có tiếng sấm cuồn cuộn, chỉ thấy được một đạo dấu quyền gào thét mà ra, vẫn còn như lôi đình nổ vang, hung hãn vô cùng đối với Tô Ấu Vi oanh kích mà đi.

Cái này Tề Nhạc, vừa ra tay chính là huyền Nguyên Thuật, hiển nhiên là ý định thi triển lôi đình thủ đoạn, đem lúc trước bọn hắn Ất Viện mất đi

tình cảnh đều cho tìm trở về.

Tô Ấu Vi khuôn mặt cũng là vào lúc này trở nên cực kỳ ngưng trọng, trong cơ thể nàng nguyên khí đều bắt đầu khởi động, đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm vào cái kia mãnh liệt bắn mà đến nguồn gốc ánh sáng dấu quyền, tiếp theo trong nháy mắt, kia thân ảnh vội vàng thối lui.

Theo một quyền này uy thế đến xem, nàng đã biết hiểu liều mạng không được, cho nên hần lập tức cải biến sách lược, ý định thi triển thân pháp, tận khả năng hơn kéo một ít thời gian.

"Chạy trốn được?" Nhưng mà Tề Nhạc vừa thấy, nhưng là cười lạnh một tiếng, ánh mắt lóe lên, chỉ thấy được cái kia nguồn gốc ánh sáng dấu quyền tốc độ đột nhiên tăng vọt, giống như sấm sét, trong nháy mắt, chính là trùng kích đã đến Tô Ấu Vi phía trước, sau đó trùng trùng điệp điệp oanh xuống.

Phanh!

Không khí dường như đều là vào lúc này muốn nổ tung lên, bệ đá sàn nhà không ngừng rạn nứt.

Tô Ấu Vi chỉ cảm thấy một cỗ không cách nào kháng cự bá chủ đạo lực lượng từ phía trước mãnh liệt mà đến, sau một khắc, nàng thân thể chính là chấn động mạnh, một tiếng kêu đau đớn, một tia đỏ thẫm vết máu từ hồng nhuận phơn phớt cái miệng nhỏ nhắn bên cạnh nổi lên, thân thể ngược lại bay ra ngoài.

Trong quảng trường, cũng là vang lên rất nhiều tiếc nuối tiếng thở dài, cái này Tề Nhạc, quả nhiên còn là cái này Đại Chu phủ Bá Vương, mặc dù là Tô Ấu Vi đột phá đã đến thứ bảy mạch, cũng thì không cách nào cùng hần chống lại.

Tô Ấu Vi thân ảnh, ngược lại bay ra bệ đá, cùng lúc đó, một đạo thân hình đột ngột từ mặt đất mọc lên, ở đằng kia giữa không trung duỗi ra hai

tay, đem cô gái kia chặn ngang ôm lấy, từ từ rơi xuống.

Tô Ấu Vi nhìn qua cái kia xuất hiện ở trước mặt quen thuộc gương mặt, nhẹ nhàng cười cười, có chút xin lỗi nói: "Còn là đánh không lại, xem ra ta quá cậy mạnh rồi."

Ra tay tiếp được Tô Ấu Vi đẩy, tự nhiên chính là Chu Nguyên, hắn nhìn qua Tô Ấu Vi khoe miệng cái kia xóa sạch chướng mắt đỏ thẫm, trong mắt cũng là lướt qua nồng đậm hàn quang cùng sát cơ, ôn hòa mà nói: "Người làm được rất tốt, chuyện kế tiếp, liền giao cho ta đến đây đi, người không cần lo lắng, chúng ta sẽ không thua."

Tô Ấu Vi toàn thân đều là vô lực, cho nên hắn nằm ở Chu Nguyên trong ngực, híp lại đôi mắt đẹp, giống như lưỡi biếng mèo bình thường, không còn lúc trước cái chủng loại kia tư thế hiên ngang.

Chu Nguyên thân hình rơi xuống, đem vô lực Tô Ấu Vi giao cho Tổng Thu Thủy, sau đó hắn lúc này mới ngẩng đầu, cái kia lăng lệ ác liệt được giống như lưỡi đao giống như ánh mắt, trực tiếp ném hướng về phía trên bệ đá ngạo nghễ mà đứng Tề Nhạc.

Chân hắn chưởng một đập, ở đằng kia vô số đạo ánh mắt nhìn chăm chú, thân ảnh bạo lướt mà ra, giống như Đại Bàng bình thường, lướt lên bệ đá.

Cùng lúc đó, Chu Nguyên cái kia băng hàn mà lạnh lùng thanh âm, vang vọng dựng lên.

"Giáp Viện Chu Nguyên, khiêu chiến Ất Viện Tề Nhạc!"

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 51: Chu Nguyên Chiến Tề Nhạc

Lúc Chu Nguyên bước lên bệ đá một khắc này, toàn bộ quảng trường triệt để sôi trào lên, hầu như tất cả ánh mắt đều là hợp thành tụ tới, làm cho nơi đây đã trở thành nhìn chăm chú chi điểm.

"Đó là Chu Nguyên điện hạ sao? Không phải nghe đồn hãn không thể khai mạch tu hành sao?"

"Đó là tin tức cũ rồi, Chu Nguyên điện hạ tại đại khảo thời điểm cũng đã có thể khai mạch, hôm nay nghe nói đã đạt đến mở Ngũ Mạch cấp độ."

"Mở Ngũ Mạch? Điều này sao có thể cùng Tề Nhạc đấu? Không phát hiện lúc trước liền mở Thất Mạch Tô Ấu Vi đều thất bại trong tay hãn sao?"

"Xem ra lúc này đây Phủ thí, Tề vương phủ thắng định rồi."

". . ."

Phô thiên cái địa tiếng bàn luận xôn xao vang dội, theo mặt ngoài thực lực đến xem, hiển nhiên càng nhiều nữa mọi người là cảm thấy Tề Nhạc nắm chắc thắng lợi trong tay, dù sao người sau tại Đại Chu phủ cái này trong vòng một hai năm, vẫn luôn là mạnh nhất tồn tại.

Ở đằng kia trên đài cao, đã liền Chu Kinh cùng Tề vương Tề Uyên, đều là vào lúc này ngồi ngay ngắn, ánh mắt sáng rực nhìn chăm chăm vào trên bệ đá, bọn hãn rất rõ ràng, Chu Nguyên cùng Tề Nhạc trận này giao phong, sẽ quyết định Đại Chu phủ về sau thuộc sở hữu.

Ở đằng kia vạn chúng chú mục chính là trên bệ đá, Tề Nhạc đứng chấp tay, áo trắng bông bành, lộ ra khí vũ hiên ngang, hắt ánh mắt đăm đăm nhìn qua Chu Nguyên, nói: "Điện hạ có thể đi đến một bước này, thật đúng là sẽ khiến ta ngoài ý muốn."

Phải biết rằng, tại một năm kia lúc trước, tại Tề Nhạc trong mắt, Chu Nguyên chỉ là một cái không cách nào tu luyện phệ điện hạ mà thôi, căn bản làm cho hắn đề không nổi chút nào coi trọng ý tưởng, nhưng mà hôm nay, bất quá gần gần hơn nửa năm, Chu Nguyên nhưng là giống như đã thức tỉnh bình thường, theo cái kia không cách nào khai mạch, nhảy lên đạt đến mở Ngũ Mạch trình độ.

Loại này tiến bộ, đã liên Tề Nhạc, đều là tối cảm giác kinh dị.

"Bất quá, cước bộ của người cũng nên đến đây chấm dứt rồi." Tề Nhạc ngữ khí lạnh nhạt, dường như Chu Nguyên vận mệnh, đã nằm giữ ở trong tay của hắn, mặc hắn dẫn đo.

Lúc trước Tề Nhạc nhiều lần thi thủ đoạn, đều muốn phệ bỏ Chu Nguyên, nhưng đều không thể có hiệu quả, điều này cũng làm cho được hắn đã mất đi kiên nhẫn, mà bây giờ cái này Phủ thí, là hắn cơ hội tốt nhất, ở chỗ này, coi như là đem Chu Nguyên đánh phệ đi, Chu Kinh cũng là không làm gì được hắn.

"Vậy cũng chưa hẳn." Chu Nguyên trước mặt không có sóng lan, cái kia đôi mắt ở chỗ sâu trong, có sát ý tại chảy xuôi.

Tề Nhạc lúc trước làm những cái kia, đồng dạng sớm đã chọc giận Chu Nguyên, khơi dậy hắn sát tâm, vì vậy, hắn cũng là có giống nhau ý định, tại đây Phủ thí phía trên, đem lúc trước Tề Nhạc những thủ đoạn kia, đều trả lại cho hắn.

Trên bệ đá, hai người ánh mắt va chạm nhau, tia lửa cùng sát ý đồng thời hiển hiện.

Trên quảng trường, mọi ánh mắt đều là hội tụ mà đến, về phần mặt khác viện những cái kia tỷ thí, đã không ai lại chú ý, bởi vì bọn họ đều rõ ràng, Chu Nguyên cùng Tề Nhạc trận chiến đấu này, rất có thể sẽ làm cho Đại Chu vương triều nhắc lên sóng to.

"Bắt đầu!"

Lúc trọng tài cái kia quát khê một tiếng đột nhiên vang lên lúc, trên bệ đá bình tĩnh, cơ hồ là trong nháy mắt bị đánh vỡ.

Tề Nhạc tỉ lệ xuất thủ trước, bàn chân giẫm mạnh, kinh lực phụt lên, mà kia thân ảnh, chính là tựa như một đạo quang ảnh, thẳng đến Chu Nguyên mà đi.

Oanh!

Hắn một quyền oanh ra, quyền phong trực tiếp bị phá vỡ không khí, dường như bén nhọn âm thanh xé gió.

Quyền ánh sáng tại Chu Nguyên trong cấp tốc phóng đại, chân hắn bước mãnh liệt nghiêng đập mà ra, thân ảnh xuất hiện trong nháy mắt mơ hồ, đúng là thi triển bước.

Quyền ánh sáng gào thét mà đến, nhưng là đã rơi vào không trung, điều này làm cho được Tề Nhạc ánh mắt hơi hơi rung mình, sớm lúc trước, hắn cũng đã biết được, Chu Nguyên tựa hồ tu có một đạo huyền diệu thân pháp Nguyên Thuật, có thể làm cho bản thân mơ hồ, tránh né rất nhiều công kích.

Một quyền thất bại, Tề Nhạc lập tức biến quyền làm chưởng, nguyên khí bắt đầu khởi động, dường như một vòng nhận quang, trực tiếp quét ngang mà ra, xé rách không khí.

Chu Nguyên nắm ngón tay nắm chặt, đồng dạng là ẩn chứa hùng hồn lực lượng năm đấm, cùng vậy đối với lấy cổ họng quét ngang mà đến chưởng dao cứng rắn va chạm cùng một chỗ.

Phanh!

Quyền chưởng va chạm nhau, không khí nổ, mắt thường có thể thấy được trùng kích tàn sát bừa bãi ra, đem trên mặt đất bụi đất đều nhấc lên.

Bành bành bành!

Nháy mắt sau đó, Chu Nguyên cùng Tề Nhạc không hện mà cùng cuồng bạo ra tay, quyền chưởng phảng phất là mang theo một vết tàn ảnh, hung hãn vô cùng đối với đối phương công tới, giống như phong bạo.

Ngắn ngủn bất quá hơn mười hơi thở thời gian, hai người chính là cứng đối cứng giao phong mấy mươi hiệp, người xem hoa mắt.

Đông!

Lại là một cái cứng rắn tiếc, Chu Nguyên cùng Tề Nhạc thân hình đều là chấn động, bàn chân bôi lấy mặt đất đến bắn ra hơn mười bước.

Trong quảng trường, mơ hồ có chỗ bạo động, cái kia rất nhiều trong tầm mắt đều là chứa đựng một ít kinh ngạc, bởi vì bọn họ phát hiện lúc trước hai người cái kia hung mãnh giao phong ở bên trong, vền vẹn chỉ là mở Ngũ Mạch Chu Nguyên, vậy mà cũng không có rơi vào bao nhiêu hạ phong.

Nguyên bản bọn hắn đều cho rằng một khi giao thủ, Chu Nguyên tất nhiên có thể so với Tề Nhạc đề nặng đánh chính là.

"Mở Thất Mạch, quả nhiên rất lợi hại, so với những thú dữ kia khó chơi hơn nhiều." Chu Nguyên vượt vượt năm đấm, thân nhiên nói, ở đằng kia

Hắc Lâm Sơn Mạch ở bên trong, hắc cũng chém giết không ít có thể so với Thất Mạch hung thú, nhưng cũng không bằng trước mắt Tề Nhạc khó giải quyết.

Tề Nhạc ánh mắt tức thì là có chút âm trầm, tuy rằng sớm biết hiểu Chu Nguyên có cổ quái, thân thể tổ chất đặc biệt mạnh mẽ, nhưng chỉ có chính thức đã giao thủ về sau, hắc có thể đủ cảm giác được, Chu Nguyên thân thể tổ chất cuối cùng mạnh bao nhiêu.

Phải biết rằng, hắc thế nhưng là mở Thất Mạch thực lực, thân thể tổ chất nhiều lần được đề thăng, nhưng mà hôm nay, nhưng là không làm gì được được vẹn vẹn mở Ngũ Mạch Chu Nguyên, thật sự là có chút biệt khuất.

"Mở Thất Mạch!"

Nường theo lấy Tề Nhạc một tiếng hét to, chỉ thấy được trong Thiên Địa có nguyên khí gào thét mà đến, dũng mãnh vào kia trong thân thể, lập tức tại kia thân thể mặt ngoài dòng nguyên khí ánh sáng lưu chuyển, một cỗ kinh người khí thế bộc phát dựng lên.

Rắc rắc!

Tề Nhạc dưới chân phiến đá, đều là vào lúc này lặng yên đập nát, bởi vậy có thể thấy được Tề Nhạc trong cơ thể ngưng tụ mạnh như thế nào lực lượng.

Chu Nguyên hai mắt híp lại, ngược lại là trở nên nghiêm mật một ít, sử tử vồ thỏ cũng dùng toàn lực, hướng chi, trước mắt Tề Nhạc, có thể cũng không tính là không hề lực sát thương con thỏ.

"Mở Ngũ Mạch!" Chu Nguyên trong cơ thể đồng dạng là nguyên khí cuộn cuộn, mạnh mẽ lực lượng, từ tất cả xương cốt tứ chi lan tràn ra.

"Bá!"

Tề Nhạc thân hình khẽ động, tại mở Thất Mạch biên độ tăng trưởng xuống, tốc độ của hắn so với trước nhanh gấp mấy lần, cơ hồ là lóe lên phía dưới, liền là xuất hiện ở Chu Nguyên phía sau.

"Bôn Lôi Quyền!"

Tề Nhạc lại không có nương tay, ánh mắt âm hàn, ra tay chính là một đạo huyền Nguyên Thuật, nhất thời không khí nổ, dưới chân sàn nhà đều là từng khúc rạn nứt, khí thế hung hãn.

Một quyền này, so với lúc trước đối phó Tô Ấu Vi lúc, không thể nghi ngờ còn muốn càng mạnh hơn nữa.

"Long Bi Thủ, Toái Sơn!"

Chu Nguyên bàn tay ngang đập, trầm trọng vô cùng, giống như chở đồ núi cao, sau đó mang theo cái kia cường hãn lực đạo, cùng phía sau cái kia gào thét mà đến lăng lệ ác liệt quyền mang, trùng trùng điệp điệp cứng rắn tiếc.

Đông!

Sóng xung kích từ hai người dưới chân quét sạch ra, những nơi đi qua, sàn nhà cứng rắn không ngừng bị ngang ngược xé mở.

"Người cho ta ngăn cản? ! Người lại ngăn cản cho ta xem một chút? !"

Tề Nhạc trong mắt hung quang thoáng hiện, giống như là báo đi săn lao ra, quyền, chân, khuỷu tay đều là vào lúc này biến thành giết người lợi khí, gào thét giữa oanh phá không khí, tựa như một trận bão tố, điên cuồng đối với Chu Nguyên quanh thân chỗ hiểm công tới.

Hắn đã đem bản thân lực lượng thi triển đã đến cực hạn, bởi vì hắn nhất định phải chiếm cứ ưu thế, đem Chu Nguyên tự tin đánh tan.

Mà như vậy mưa to thế công, cũng thấy được vô số người da đầu run lên.

Đối mặt với Tề Nhạc như thế cuồng bạo thế công, đã liên Chu Nguyên sắc mặt đều là khê biến, chỉ cảm thấy cái kia trong tầm mắt, dường như đều là bị đối phương thế công nơi bao bọc, mặc dù là thi triển bước, đều thì không cách nào tránh đi.

Bất quá Chu Nguyên mặc dù kinh sợ, nhưng lại cũng không bối rối, mi tâm thần hồn hơi hơi lập loè, cảm giác chính là lan tràn ra, lập tức cái kia phảng phất phô thiên cái địa thế công, lập tức tại trong mắt thay đổi bộ dáng.

Mượn nhờ thần hồn cảm giác, Tề Nhạc cái kia mỗi một đạo thế công quỹ tích, đều là trong mắt hằn trở nên cực kỳ rõ ràng.

Vì vậy, hấn ngang nhiên ra tay.

Quyền trên chân, nguyên khí gào thét, hấn phản kích, cũng không có Tề Nhạc như vậy cuồng bạo, ngược lại là lộ ra có chút chậm chạp, nhưng chính là như vậy chậm rãi ra tay, rồi lại mỗi một lần đều là vừa vặn rơi vào Tề Nhạc thế công yếu nhất địa phương, chỉ là nhẹ nhẹ một chút, liền đem cái kia hung hấn lực đạo đều hóa giải.

Giống như bốn lạng đẩy ngàn cân.

Tề Nhạc sắc mặt càng ngày càng khó coi, bởi vì hấn có thể cảm giác được, công kích của hấn nhìn như hung mãnh, nhưng thủy chung không cách nào đột phá Chu Nguyên phòng ngự, người sau nhìn như không nhanh phản kích, nhưng là vừa đúng đem công kích của hấn đều hóa giải.

Đông!

Chu Nguyên lại là một cái trọng quyền oanh ra, đã rơi vào Tề Nhạc khuỷu tay, cường hấn lực đạo, trực tiếp là đem Tề Nhạc cánh tay được chấn

động, cả người, đều dường như đình trệ một cái chớp mắt.

"Đến mà không hưởng phi lễ vậy. Ăn ta một chiêu thử xem!"

Chu Nguyên ánh mắt lóe lên, mãnh liệt biến chiêu làm đập, cùng trong nháy mắt, trong cơ thể nguyên khí trào lên mà đến, thuận theo kinh mạch, dừng mãnh vào bàn tay, không khí đều là vào lúc này vù vù chấn động lên.

Một cỗ kinh người khí thế, từ Chu Nguyên trong cơ thể phát ra.

"Long Bi Thủ, Liệt Địa!"

Nường theo lấy một đạo trầm thấp tiếng quát, Chu Nguyên ngang chiêu đánh ra, lập tức lòng bàn tay có sáng chói nguồn gốc ánh sáng hiển hiện, một chiêu đánh ra, không khí đều biến thành pháo không khí, gào thét mà ra.

Một chiêu này, trực tiếp là chụp về phía Tề Nhạc.

Mà Tề Nhạc sắc mặt, cũng là vào lúc này mãnh liệt biến đổi, hiển nhiên là đã nhận ra Chu Nguyên đạo này phản kích lăng lệ ác liệt được kinh người, lúc này vội vàng hai tay giao nhau trước người, dòng nguyên khí ánh sáng quán quanh tại trên hai tay.

"Thượng phẩm Nguyên Thuật, Kim Thạch Tí!"

Đông!

Nhưng mà Chu Nguyên rồi lại là bất kể những thứ này, cái kia hung hãn vô cùng một quyền trùng trùng điệp điệp vỗ vào Tề Nhạc trên hai tay, thanh âm bạo tạc nổ tung vang, một cỗ cường hãn lực lượng, vào lúc này bộc phát ra.

Đông đông đông!

Một quyền oanh xuống, Tề Nhạc thì là như gặp phải trọng kích, hai tay run rẩy dữ dội, bàn chân giẫm phải mặt đất chật vật bắn ngược trở ra, một cước một cái dấu, đem cái kia phiến đá đập được hiểm võ.

Đám người đứng ngoài xem xôn xao, nường theo lấy Tề Nhạc quay ngược lại bộ pháp, một lớp mạnh hơn một lớp.

Bành!

Tề Nhạc cường ép ổn định thân hình, hăn nghe được cái kia đám người đứng ngoài xem xôn xao thanh âm, khuôn mặt đều muốn âm trầm được chảy ra nước, hăn ánh mắt nổi giận nhìn về phía Chu Nguyên, có tràn đầy sát ý tiếng gầm, từ cái này trong kẽ răng truyền tới.

"Chu Nguyên, người đây là tại muốn chết!"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 52: Thực Lực Chân Chính

"Chu Nguyên, người đây là đang muốn chết!"

Lúc cái kia tiếng gầm từ Tề Nhạc trong miệng truyền tới lúc, một cỗ lẫm liệt ác liệt sát ý, cũng là từ trong cơ thể của hắn bạo phát đi ra, cái kia trong đôi mắt, đều cũng có lấy tơ máu trào bờ ra, lộ ra dị thường dữ tợn.

Nguyên bản hắn cho rằng trận chiến đấu này đối với hắn mà nói, bất quá là dễ như trở bàn tay, dù sao hắn tốt xấu là mở Thất Mạch thực lực, đủ để nghiền ép Đại Chu phủ bất luận cái gì đệ tử.

Nhưng ai có thể ngờ tới, đối mặt với một cái mở Ngũ Mạch Chu Nguyên, hắn không chỉ có chưa từng gọn gàng lấy được thắng lợi, thậm chí dưới mắt còn bị Chu Nguyên từng bước bức lui.

Đây đối với hắn mà nói, không thể nghi ngờ là mất hết mặt mũi!

"Người nào chết còn không nhất định đây!" Chu Nguyên thanh âm bình tĩnh, thế nhưng trong đôi mắt, sát ý đồng dạng là tràn đầy.

Tề Nhạc tơ máu leo lên hai cái đồng tử, nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, một lát sau, hắn trên mặt dữ tợn thần tình chậm rãi bình phục, chỉ là thanh âm kia, càng lạnh lạnh: "Chu Nguyên, người có thể đi đến một bước này, không thể không nói, thật sự đã vượt qua ngoài dự liệu của ta."

"Bất quá, người cho rằng như vậy, người hôm nay là có thể thắng được ta sao?"

Nhìn đến Tề Nhạc cái kia âm trầm biểu lộ, Chu Nguyên hai mắt híp lại, thần sắc ngược lại là trịnh trọng đi một tí, bởi vì hắn biết rõ, đối với cái này trận Phủ thí, Tề Nhạc tất nhiên gặp là có thêm chuẩn bị.

Tề Nhạc hít sâu một hơi, trong mắt lướt qua một vòng ngoan sắc, nháy mắt sau đó, chỉ thấy được kia thân thể mãnh liệt run lên, có thanh âm trầm thấp vang lên.

"Phá Mạch Quyết!"

Ô...ô...n...g!

Theo thanh âm kia vang lên, chỉ thấy được trong Thiên Địa chợt có nguyên khí cuộn cuộn vọt tới, liên tục không ngừng quán chú tiến vào Tề Nhạc trong cơ thể, ngay sau đó, tất cả mọi người là cảm giác được, Tề Nhạc khí thể bắt đầu liên tiếp kéo lên.

Chu Nguyên sắc mặt, rút cuộc vào lúc này có sở biến hóa, chậm rãi nói: "Dĩ nhiên là Phá Mạch Quyết, người thật đúng là tàn nhẫn."

Cái gọi là Phá Mạch Quyết, cũng là một loại Nguyên Thuật, loại này Nguyên Thuật có thể tại trong thời gian ngắn ngủi, cường ép giúp người phá vỡ nhất mạch, hôm nay Tề Nhạc đã mở Thất Mạch, nếu là lại phá nhất mạch, là có thể đạt tới bát mạch trình độ.

Bất quá phương pháp này chính là cường ép làm, vì vậy một khi thi triển, cũng sẽ đối với bản thân tạo thành tổn thương, sâu sắc trì hoãn sau đó chính thức đả thông thứ tám mạch thời gian.

Từng đạo dòng nguyên khí ánh sáng, quần quanh tại Tề Nhạc quanh thân, hắn áo bào cổ động, bay phất phới, hắn cảm thụ được trong cơ thể về này cường hãn lực lượng, năm ngón tay nắm chặt, phát ra cọt kẹt..t..tttt âm thanh.

"Vì mưu được cái này Đại Chu phủ, điểm ấy đại giới không coi là cái gì." Tề Nhạc ngữ khí đậm mạc, nói: "Hơn nữa chúng ta Tề vương phủ sớm liền chuẩn bị xong thiên tài địa bảo, rất nhanh ta là có thể khôi phục lại."

"Bất quá, trước đây, ta cảm thấy được trả giá thật nhiều đấy, sẽ là người!"

Phanh!

Ngay tại Tề Nhạc thanh âm rơi xuống trong nháy mắt đó, hấn thân ảnh mãnh liệt mãnh liệt bắn mà ra.

"Thật nhanh!" Chu Nguyên hơi kinh sợ, tại cường ép phá vỡ bát mạch về sau, Tề Nhạc chính thể thực lực, cũng là lần nữa tăng lên một cái bậc thang.

"Long bộ!"

Chu Nguyên không chút lựa chọn chân đạp Long Bộ, thân hình nghiêng đạp.

Oanh!

Một cái quần quanh lấy dòng nguyên khí ánh sáng năm đấm, hung hăng từ sau phương hướng oanh mà đến, bồi lấy quanh thân lồng ngực bay đi.

Bất quá, liền đang công kích thất bại cái kia một cái chớp mắt, Tề Nhạc mãnh liệt biến quyền làm chưởng, ngang đập hạ xuống, nguyên khí đánh ra không khí, cường hấn kinh lực làm cho không khí tạo thành chói tai pháo không khí, oanh tại Chu Nguyên trên lồng ngực.

Đạp đạp!

Chu Nguyên thân hình nhanh chóng thối lui, trước ngực mơ hồ truyền đến cảm nhận sâu sắc, lúc trước một kích kia, mặc dù chỉ là bị Tề Nhạc quyền phong làm cho mang theo pháo không khí, nhưng như cũ là uy lực mười phần.

Hiển nhiên, tại phá vỡ bát mạch về sau, Tề Nhạc thực lực, trở nên mạnh hơn.

"Nhìn người có thể tránh bao lâu? !" Tề Nhạc mắt lộ hàn quang, thân ảnh lại lần nữa mãnh liệt bắn mà ra, thế công lăng lệ ác liệt như tia chớp, một luồng sóng đối với Chu Nguyên bao phủ mà đi.

Mà đối mặt với lúc này cực kỳ cường thế Tề Nhạc, Chu Nguyên cũng là từng bước nhanh chóng thối lui.

Cục diện trong nháy mắt đi vào hạ phong.

Trên quảng trường, vô số đạo ánh mắt cũng là cái này đột nhiên biến ảo cục diện kinh sợ xôn xao lên tiếng, mặc cho ai đều là nhìn ra được, lúc này cục diện, Tề Nhạc hoàn toàn chiếm cứ thượng phong, nếu là Chu Nguyên không có mặt khác lá bài tẩy lời nói, rất có thể sẽ triệt để rơi vào Tề Nhạc khống chế.

Giáp viện bên này, sở hữu đệ tử đều là trước mặt sắc mặt ngưng trọng mà lo lắng, Tô Ấu Vi bàn tay như ngọc trắng nắm chặt, trên mặt đẹp cũng là có chút ít lo lắng, bởi vì lúc này Tề Nhạc, thật sự là quá mạnh mẽ.

Giáp viện bên này, sở hữu đệ tử đều là trước mặt sắc mặt ngưng trọng mà lo lắng, Tô Ấu Vi bàn tay như ngọc trắng nắm chặt, trên mặt đẹp cũng là có chút ít lo lắng, bởi vì lúc này Tề Nhạc, thật sự là quá mạnh mẽ.

Trên đài cao, Chu Kinh cũng là thần sắc ngưng trọng, mà cái kia Tề vương Tề Uyên, thì là lộ ra một tia đắc ý đáng tươi cười.

Oanh oanh!

Trên bệ đá, hai đạo thân ảnh không ngừng truy đuổi, Tề Nhạc thế công hung mãnh, một đợt sóng tiếp nối một đợt sóng, mà Chu Nguyên thì là đang không ngừng tránh né, tránh đi lấy Tề Nhạc phong mang.

Bất quá, tại Tề Nhạc dưới áp chế, Chu Nguyên tránh né không gian càng ngày càng nhỏ.

Thẳng đến một đoạn thời khắc, bước tiến của hắn, đã là đi tới bệ đá biên giới, mà lúc này, cái kia Tề Nhạc vẽ mặt tràn đầy dữ tợn cười, cái kia hung hãn chưởng phong, chính là đột nhiên quét ngang hạ xuống, sàn nhà đều là ở đằng kia chưởng phong xuống, vỡ ra khe hở.

chưởng này, đủ để đem Chu Nguyên quét ra đài cao, quyết định thẳng bại.

Bởi vậy, ở đằng kia trong quảng trường, đã là có thêm liên tiếp tiếng kinh hô vang lên.

"Cho ta cút xuống đi, thực nghĩ đến người có thể thay đổi gì sao? !" Tề Nhạc nghe răng cười thanh âm, vào lúc này vang lên.

Chưởng phong đập vào mặt, Chu Nguyên nhưng là vào lúc này mãnh liệt ngẩng đầu, cái kia trên khuôn mặt, lại nhập lại không có chút nào vẻ kinh hoàng, ngược lại là giương lên một vòng tràn đầy hàn ý đáng tươi cười.

"Ta nói rồi, đặc ý quên hình, có thể không phải là cái gì chuyện tốt!"

Oanh!

Chu Nguyên trong cơ thể, chợt có khác tiếng vang lên, chỉ thấy được này thiên địa lúc giữa nguyên khí, cũng là vào lúc này dừng mãnh vào trong cơ thể của hắn, làm cho kia trong cơ thể nguyên khí ba động, đột nhiên tăng vọt.

Chu Nguyên như vậy biến hóa, tự nhiên lập tức đưa tới vô số người chú ý, lúc này từng đạo bất khả tư nghị tiếng kinh hô vang vọng dựng lên: "Chu Nguyên điện hạ cũng đã thông mạch thứ sáu? !"

"Chẳng lẽ cũng là dùng phá mạch thuật?"

"Không phải phá mạch thuật, Chu Nguyên điện hạ trong hạ thể nguyên khí như trước hùng hồn, không có chút hỗn loạn dấu hiệu, đây là bởi vì thuần thực khổng chế nguyên nhân, vì vậy thực sự không phải là đột nhiên phá mạch."

"Đây mới thực là đả thông mạch thứ sáu mới có biểu hiện."

"Nói cách khác, Chu Nguyên điện hạ mạch thứ sáu, đã sớm đả thông, nhưng hãn một mực ở ẩn giấu thực lực!"

"Thật sâu tâm cơ, có loại thực lực này, rồi lại còn cố ý tránh lui yếu thế, làm cho cái kia Tề Nhạc cho rằng nắm chắc thắng lợi trong tay, sinh ra chủ quan!"

". . ."

Vô số thanh âm vang lên, tất cả mọi người bị Chu Nguyên trong lúc đó bộc phát làm chấn kinh.

"Làm sao có thể? !" Tề Nhạc đồng tử cũng là vào lúc này mãnh liệt co rút lại, nguyên bản hãn cho rằng Chu Nguyên là bị hãn bức đến tử lộ con thỏ, cái nào ngờ tới sau một khắc, cái này con thỏ nhưng là hiển lộ ra dữ tợn răng nanh.

"Người thực cho là ta tại Hắc Lâm Sơn Mạch chờ cái này hơn hai tháng, chỉ là đả thông mạch thứ năm sao? !" Chu Nguyên lạnh lạnh cười cười, hãn tại Hắc Lâm Sơn Mạch, ngày đêm cùng nguyên thú chém giết, còn có Yêu Yêu vì hãn khắc "Ba mươi sáu thú khai mạch văn", có thể nói là chịu nhiều đau khổ, vì vậy, rời đi Hắc Lâm Sơn Mạch trước năm ngày lúc , hãn liền nước chảy thành sông đả thông mạch thứ sáu.

Chỉ bất quá hăn vẫn giấu kín lấy loại này tăng lên, chỉ là làm cho bản thân biểu hiện ra mạch thứ năm thực lực.

"Long Bi Thủ, Liệt Địa!"

Chu Nguyên ra tay mạnh mẽ, phản kích được dị thường lăng lệ ác liệt, bàn tay ngang đập, nguyên khí cuộn cuộn mà đến, không khí phốc phốc không ngừng nổ bể ra, kinh phong bức người, hung hãn được tột đỉnh.

Chu Nguyên phản kích, trực tiếp làm cho Tề Nhạc toàn thân tóc gáy dựng ngược, một cỗ nguy hiểm khí tức vọt tới, làm cho hăn trong lúc vội vã căn bản không kịp nghĩ nhiều, chỉ có thể đủ dốc sức liều mạng thúc giục nguyên khí.

"Bôn Lôi Quyền!"

Vội vàng phía dưới, Tề Nhạc một quyền oanh ra, sau một khắc, liền cùng Chu Nguyên cái kia lăng lệ ác liệt phản công chương phong cứng rắn tiếp lại với nhau.

Phanh!

Trầm thấp thanh âm vang vọng dừng lên, hai người dưới chân phiến đá đều rạn nứt, sau đó bị tàn sát bừa bãi kinh phong quét sạch tản ra.

Mà tại đá vụn bay múa lúc giữa, tất cả mọi người là có thể đủ nhìn thấy, Tề Nhạc thân thể chấn động, hai chân bồi lấy mặt đất bay rớt ra ngoài, cuối cùng cường ép ổn định lúc, đã là một tiếng kêu đau đớn phát ra, khoe miệng có một vòng vết máu nổi lên.

Mà trái lại Chu Nguyên, rồi lại là vì cái kia hung mãnh phản công, vèn vèn chỉ là lui về phía sau nửa bước.

Xoạt!

Toàn bộ quảng trường lại lần nữa xôn xao, vô số người âm thầm reo hò khen hay, Chu Nguyên một chiêu này bày ra địch lấy yếu, không thể nghi ngờ là lấy được cực kỳ thật tốt hiệu quả.

"Thật là lợi hại, tốt cay độc chiến đấu ý thức." Rất nhiều ánh mắt sắc bén người, đều là âm thầm gật đầu, tuy nói Tề Nhạc thực lực nhìn qua càng mạnh hơn nữa, nhưng bàn về chiến đấu ý thức, rồi lại yếu đi Chu Nguyên một đầu.

Hơn nữa Chu Nguyên ra tay, đều là lão luyện hung ác, phàm là bộc phát, tất có hiệu quả.

Trên bệ đá, Tề Nhạc chậm rãi xoa đi vết máu ở khóe miệng, khuôn mặt của hắn hơi hơi co quắp, cuối cùng hắn còn là hít sâu một hơi, gắt gao áp chế trong lòng chỗ xung yếu hủy lý trí nổi giận.

"Không nghĩ tới, người vậy mà đã sớm đả thông mạch thứ sáu!" Tề Nhạc lạnh giọng nói.

Chu Nguyên nhạt cười một tiếng, nói: "Dù sao điều không phải cũng phải chờ chút thủ đoạn."

Nếu là ngay từ đầu liền đem át chủ bài toàn bộ đều xốc, ngược lại không còn loại này xuất kỳ bất ý hiệu quả, ít nhất hiện tại, Tề Nhạc bởi vì chủ quan, đã tổn thương tại trong tay của hắn.

Tề Nhạc ánh mắt âm lãnh nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, chậm rãi nói: "Hoàn toàn chính xác, người lên cho ta bài học."

Hắn nhắm mắt lại, nhẹ gật đầu, hờ hững mà nói: "Vì vậy vì cảm tạ người, ta sẽ dùng ta lực lượng mạnh nhất đến đánh bại người, ta sẽ cho người những thứ này tự ngạo át chủ bài lần lượt từng cái một xé nát, cho người thể nghiệm đến chính thức tuyệt vọng."

Trong khi thanh âm hạ xuống xong, hẳn thời gian dần qua nâng lên bàn tay, sau đó tất cả mọi người là nhìn thấy, tại kia trên bàn tay, có nhàn nhạt quang mang màu xanh nổi lên, tia sáng kia co duỗi bất định, trong lúc mơ hồ, có một loại làm cho người biến sắc phong mang truyền tới.

Không khí đều là bị cái kia thanh mang làm cho xé rách.

Nhìn qua đạo kia thanh mang, ở đây một ít biết hàng cao thủ, đều là sắc mặt biến đổi, có khiếp sợ thanh âm vang lên: "Cái đó là. . . Tề vương phủ đứng đầu Nguyên Thuật một trong huyền mang thuật? !"

"Cái này Tề Nhạc, vậy mà tu thành huyền mang thuật? !"

"Cái này không dễ làm rồi, Chu Nguyên điện hạ nguy hiểm, cái này huyền mang thuật tuy nói chỉ là hạ phẩm huyền Nguyên Thuật, nhưng uy lực của nó, nhưng lại ngay cả một ít trung phẩm huyền Nguyên Thuật đều so ra kém!"

"Tề Nhạc tu thành này thuật, dưỡng khí cảnh xuống, chỉ sợ làm thuộc vô địch!"

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 53: Ta Cũng Biết

Màu xanh hào quang, tại Tề Nhạc chưởng bên cạnh phun ra nuốt vào bất định, kia dài không quá nửa ngón tay trái phải, nhưng trong khi co duỗi lúc, ánh sáng màu xanh phiêu động, liền không khí đều là bị xoẹt cắt ra, đủ để thấy kia lực sát thương kinh người.

Người ở chỗ này, đều là liếc thấy ra đạo này thanh mang lai lịch, đương nhiên đó là cái kia Tề vương phủ đứng đầu Nguyên Thuật một trong, Huyền Mang Thuật.

Này thuật uy lực cực kỳ đáng sợ, người bình thường căn bản cũng không dám cùng chi cứng rắn va chạm, vì vậy, lúc Tề Nhạc thi triển ra này thuật, lại bằng vào hãn lúc này bát mạch thực lực, chỉ sợ dưỡng khí cảnh xuống, có thể cùng hãn chống lại người, tương đối thừa thốt.

Vì vậy, trong lúc nhất thời, trong sân cục diện, lại lần nữa nghịch chuyển.

"Có thể đem ta bức đến một bước này, Chu Nguyên, ta thừa nhận người rất lợi hại, ta không nghĩ tới, nửa năm lúc trước một cái phế vật, lại có thể đối với ta tạo thành lớn như vậy uy hiếp!" Tề Nhạc toàn thân tỏa ra sát ý, hãn nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, điềm nhiên nói.

"Người sẽ khiến ta cảm thấy rất lớn uy hiếp, vì vậy, ta cảm thấy được, còn là lại lần nữa đem người phế đi tương đối khá!" Tề Nhạc lộ ra trắng hếu hàm răng, đáng tươi cười dữ tợn.

Chu Nguyên nhìn chăm chăm vào Tề Nhạc lòng bàn tay co duỗi bất định thanh mang, trong mắt cũng là lướt qua một vòng dị sắc, hãn hiển nhiên

cũng là không nghĩ tới, cái này Tề Nhạc cũng đem Huyền Mang Thuật cho tu thành.

Bất quá, Tề Nhạc đạo này thanh mang, cực kỳ nhạt, hơn nữa mơ hồ có chỗ bất ổn, hiển nhiên chỉ là miễn cưỡng làm.

Nhưng dù là như thế, đạo này thanh mang uy lực, đều xa siêu việt hơn xa lúc trước đều là hạ phẩm Huyền Nguyên Thuật Bôn Lôi Quyền.

"Ta cùng với người thì là vừa vặn trái lại." Chu Nguyên nhìn qua vẻ mặt tràn đầy dữ tợn sát ý Tề Nhạc, ngữ khí ngược lại là nhàn nhạt, nói: "Bởi vì ta từ đầu đến cuối cũng không từng đem người cho rằng là một cái uy hiếp, trong mắt của ta, người chỉ là một cái ta tu luyện đường xá phía trên một cái nho nhỏ chướng ngại vật mà thôi."

Tề Nhạc đồng tử co rút lại, giận quá mà cười, bị một cái hấn đã từng trong mắt phế điện dưới nói thành chỉ là kia trong mắt một cái nho nhỏ chướng ngại vật, điều này thật sự là làm cho hấn cảm thấy chưa bao giờ có chỗ vũ nhục.

"Thật hy vọng đợi tí nữa người quỳ gối dưới chân của ta lúc, còn có thể nói ra những lời này!"

Tề Nhạc sát ý đạt đến đỉnh, quanh thân khí thể cũng là hung mãnh như Hồ, lòng bàn tay thanh mang bắt đầu khởi động, tiếp theo trong nháy mắt, hấn lại nhìn không được trong lòng sát ý, bàn chân một đập, phiến đá vỡ vụn, mà kia thân ảnh chính là ở đằng kia vô số đạo tiếng kinh hô ở bên trong, đối với Chu Nguyên nhanh bắn đi.

Bàn tay lướt qua không khí, hơi mỏng ánh sáng màu xanh, nhưng là tản ra cực kỳ lăng lệ ác liệt chấn động.

Tề Nhạc khí thể hung mãnh mà đến, mà Chu Nguyên thì là dừng ở tại chỗ, không nhúc nhích, bộ dáng kia, rơi tại trong mắt mọi người, phẳng

phất là bị Tề Nhạc khí thể làm cho sợ choáng váng bình thường.

Giáp viện phương hướng, Tô Ấu Vi khuôn mặt hơi trắng, hầu như muốn nhìn không được xông lên đài đi, nhưng được lý trí gặt gao ngăn chặn.

Một bên Sở Thiên Dương, cũng là nắm đấm nắm chặt, sắc mặt căng thẳng, ánh mắt lom lom nhìn nhìn chăm chăm vào trên bệ đá.

Trên đài cao, Chu Kinh cũng là thân thể nghiêng về phía trước, mơ hồ có nguyên khí bắt đầu khởi động, hiển nhiên là ý định tại cuối cùng trước mắt thi cử, miễn cho Chu Nguyên ngoài ý muốn nổi lên.

Tại kia phía dưới, Tề vương Tề Uyên tức thì là mỉm cười, giống như đã nắm chắc thắng lợi trong tay.

Ở đằng kia vô số đạo đồng tình ánh mắt nhìn chăm chú, Chu Nguyên nhìn qua cái kia mãnh liệt bắn mà đến Tề Nhạc, hẳn giống như là nói nhỏ một tiếng, nói: "Huyền Mang Thuật, rất lợi hại này?"

Chân hắn bước ngang đạp mà ra, thân thể mãnh liệt chấn động lên, lưng pháp phòng, sau đó há hốc miệng ra: "Long Hấp Thuật!"

Rống!

Mơ hồ trong đó, giống như là có thêm rống ngâm tiếng vang lên, chỉ thấy được trong Thiên Địa cuộn cuộn nguyên khí hóa thành một đạo bạch tuyến, bị Chu Nguyên một cái nuốt vào trong cơ thể.

Nương theo lấy hôm nay đối với chín mươi tám kiểu rèn đùa giỡn thuần thực, Chu Nguyên đã không quá cần đánh ra nguyên vẹn động tác, mà là có thể lấy chấn động cốt cách phương thức, đến thi triển Long Hấp Thuật.

Một cái nồng đậm nguyên khí nuốt vào trong cơ thể, lập tức ở đằng kia trong kinh mạch tốc độ cao xoay tròn, áp súc.

Chu Nguyên ngẩng đầu, nhìn qua cái kia gần trong gang tấc, khuôn mặt càng lộ ra dữ tợn Tề Nhạc, cũng là chậm rãi đưa bàn tay ra, lại sau đó, vô số người đều là khó có thể tin nhìn thấy, tại Chu Nguyên trên bàn tay, vậy mà cũng là có màu xanh hào quang nổi lên, hào quang co duỗi bất định, xé rách không khí.

Ánh sáng màu xanh cùng Tề Nhạc trong tay màu sắc không có sai biệt, hơn nữa mơ hồ đầy, phảng phất là muốn càng thâm thúy một ít.

Hơn nữa, quan trọng nhất là, Chu Nguyên trong tay ánh sáng màu xanh, tròn vẹn một tấc, mà Tề Nhạc trong tay, cũng bất quá nửa chỉ!

Toàn bộ quảng trường, vô số tiếng âm vang vang lên.

"Chu Nguyên điện hạ thi triển. . . Vậy mà cũng là Huyền Mang Thuật? !"

"Làm sao có thể? Này thuật không phải Tề vương phủ chỉ có đấy sao? Chu Nguyên điện hạ làm sao có thể gặp? !"

"Hơn nữa Chu Nguyên điện hạ thanh mang càng đậm, hơn nữa mang ánh sáng càng dài! Hiển nhiên tạo nghệ so với Tề Nhạc cao hơn!"

"Điều này sao có thể. . ."

Liên tiếp tiếng kinh hô không ngừng vang lên, tất cả mọi người bởi vì trước mắt một màn này cảm thấy kinh ngạc.

Gần trong gang tấc lúc giữa, Tề Nhạc đồng tử đồng dạng là vào lúc này phóng đại, trong mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên trên tay co duỗi bất định quang mang màu xanh.

Chu Nguyên nhìn qua Tề Nhạc cái kia phù hợp bộ dáng, khóe miệng vừa rồi nhếch lên, trêu tức mà nói: "Huyền Mang Thuật, ngại quá, ta cũng biết!"

Ngay tại hần cuối cùng một chữ hạ xuống xong, hần mãnh liệt một bước bước ra, thanh mang bao trùm bàn tay, tựa như một vòng màu xanh dao, trực tiếp đối với phía trước bạo lướt mà đến Tề Nhạc, hung mãnh chém xuống!

Xoẹt!

Bàn tay lướt xuống, không khí trực tiếp vỡ ra, thậm chí ngay cả phía dưới mặt đất, đều là vào lúc này bị xé nứt ra một đạo dấu vết.

Ở đằng kia vô số đạo ánh mắt nhìn chăm chú, Chu Nguyên cùng Tề Nhạc song chưởng, mãnh liệt va chạm nhau, hai đạo tàn ra lăng lệ ác liệt khí tức thanh mang, cũng là đụng vào nhau.

Xùy!

Mơ hồ trong đó, phảng phất là có một đạo thanh âm rất nhỏ vang lên.

Chu Nguyên cùng Tề Nhạc thân ảnh, giao thoa mà qua, sau đó đều là vọt tới trước mấy bước, chậm rãi ngừng lại.

Hai người đưa lưng về phía mà đứng, bàn tay thanh mang, không ngừng lập loè.

Toàn bộ quảng trường, đều là vào lúc này trở nên cực kỳ yên tĩnh, tất cả ánh mắt, đều là gắt gao nhìn chăm chăm vào hai người, bọn hần biết được, trận này long tranh hổ đấu, sắp sẽ xuất hiện kết quả.

"Làm sao có thể. . ." Yên tĩnh ở bên trong, trên bệ đá có thấp tiếng vang lên, chỉ thấy được cái kia Tề Nhạc lẩm bẩm nói: "Người làm sao có thể gặp Huyền Mang Thuật? Hơn nữa còn gặp mạnh như vậy? !"

"Cái này chỉ sợ cũng là muốn bá người ban tặng rồi." Chu Nguyên thanh âm không có gợn sóng.

Tề Nhạc đồng tử co rụt lại, giống như là nhớ ra cái gì đó, khuôn mặt lập tức bắt đầu vận vẹo: "Nguyên lai. . . La Hạo là bị chết ở tại trong tay của người!"

Trách không được hăn như thế nào đều tìm không thấy La Hạo tung tích, nguyên lai là sớm đã bị Chu Nguyên giết chết, hơn nữa cái kia Huyền Mang Thuật, cũng đã rơi vào Chu Nguyên trong tay, hơn nữa được hăn vụng trộm tu luyện mà thành.

Chu Nguyên không để ý đến Tề Nhạc, hăn tay áo đối với phía sau nhẹ nhàng vung lên, giống như là có thêm một đạo kinh phong gào thét mà ra.

Sức lực gió thổi qua, lại sau đó, trên quảng trường vô số người chính là hoảng sợ nghẹn ngào, bởi vì bọn họ nhìn thấy, Tề Nhạc cả đầu cánh tay, đúng là vào lúc này chậm rãi tróc ra, cuối cùng mang theo phun ra máu tươi, đã rơi vào trên mặt đất.

Tay kia cánh tay đoạn chỗ, bóng loáng trong như gương.

A!

Giờ này khắc này, Tề Nhạc cái kia kêu thê lương thảm thiết âm thanh vừa rồi vang lên.

Toàn bộ quảng trường, đều là lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người là ngơ ngác nhìn qua cái kia kêu thảm thiết trong Tề Nhạc, bởi vì bọn họ biết rõ, từ giờ khắc này, trận chiến đấu này, thì có thắng bại.

Nhưng kết quả này, hiển nhiên ngoài dự liệu của tất cả mọi người.

Ai cũng không nghĩ tới, xưng bá Đại Chu phủ hai năm Tề Nhạc, vậy mà sẽ ở hôm nay, chật vật như thế thua ở Chu Nguyên trong tay.

Từng tia ánh mắt, mang theo một tia ngạc nhiên ném hướng trên bệ đá khoanh tay mà đứng Chu Nguyên, không nghĩ tới, cái này trong truyền thuyết không cách nào khai mạch tu luyện phệ điện xuống, vậy mà cũng là tại chút bất tri bất giác, bắt đầu triển lộ phong mang.

Có lẽ, Đại Chu hoàng thất, cũng không có bọn hăn đoán gặp như vậy sự.

Trên đài cao, Chu Kinh cùng Tề Uyên đồng dạng là có chút chấn động nhìn qua một màn này kết quả, bất quá Chu Kinh là kinh hỉ, mà Tề Uyên, thì là trước mặt sắc mặt xanh mét, đặc biệt là khi hăn nhìn thấy Tề Nhạc cánh tay bị Chu Nguyên chặt đứt lúc, không thể kìm được trong lòng nổi giận, bỗng nhiên đứng dậy, nghiêm nghị quát: "Thằng nhãi ranh, thật ác độc thủ đoạn!"

Oanh!

Trong khi tiếng quát rơi xuống lúc, chỉ thấy được một đạo màu vàng khí trụ mãnh liệt từ kia Thiên Linh Cái phóng lên trời, cuối cùng trực tiếp là hóa thành một đầu màu vàng đại thủ, gào thét hạ xuống, đối với trên bệ đá Chu Nguyên chộp tới.

Một chương này xuống, toàn bộ bệ đá đều muốn sẽ bị bóp vỡ.

Tứ phẩm nguyên khí, kim thạch Hỗn Nguyên khí!

Bất quá, đang ở đó màu vàng đại thủ lấy xuống lúc, một đạo đồng dạng cường hãn xích khí cũng là phóng lên trời, hóa thành một đầu đỏ thẫm đại thủ, cùng cái kia màu vàng đại thủ hung hăng hướng đụng vào nhau.

Tứ phẩm nguyên khí, Viêm Lôi khí!

Kinh Thiên động Địa giống như thanh âm vang lên, đại địa đều đang run rẩy, đáng sợ kinh phong quét sạch ra, bụi mù đầy trời.

Cùng lúc đó, Chu Kinh cái kia trầm thấp trong ầm chứa tức giận thanh âm, cũng là vang lên.

"Tề Uyên, người muốn tạo phản sao? !"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 54: Đắc Thắng

Oanh!

Hai gã Thái Sơ cảnh cường giả giao thủ, cái kia các loại động tĩnh, có thể nói là đất rung núi chuyển, toàn bộ quảng trường đều là vào lúc này kịch liệt rung rung đứng lên, mặc dù chỉ là khuếch tán đi ra ảnh hưởng, đều làm được vô số người cảm thấy hít thở không thông.

Mà tại Chu Kinh tiếng hét phần nộ vang lên lúc, ở đằng kia quảng trường phía sau, chợt có rất nhiều cấm quân giống như thủy triều dũng mãnh tiến ra, bất quá cùng lúc, trong quảng trường, cũng là có từng đạo thân cầm lên phía trong ngực vũ khí, hơn nữa mơ hồ đấy, có tới gần Tề vương dấu hiệu.

Song phương đội ngũ, đều là tại đề phòng.

Lập tức toàn bộ trên quảng trường bầu không khí đều là trở nên túc sát đứng lên, thế lực khắp nơi tối cảm giác khiếp sợ, chẳng lẽ hôm nay, hoàng thất cùng Tề vương phủ sẽ phải trực tiếp khai chiến sao?

Song phương hiện tại hiển nhiên đều không có chuẩn bị cho tốt, nếu là khai chiến, tất nhiên dẫn tới Đại Chu nội loạn, đồng thời đưa tới rất nhiều ngập ngé.

Chu Kinh sắc mặt lạnh lùng nghiêm nghị, hùng hồn đỏ thắm Viêm Lôi khí, liên tục không ngừng theo kia Thiên Linh Cái gào thét mà ra, trong đó mơ hồ có sấm sét truyền ra, chiếm giữ tại ở trên phương hướng bầu trời, phóng thích ra kinh người khí thế.

Hắn ánh mắt băng lãnh nhìn chăm chăm vào Tề vương Tề Uyên, chỉ cần người sau dám có bất kỳ dị động, hắn liền ra tay.

Mà tại Chu Kinh cái này giống như chim ưng nhìn chăm chú, Tề Uyên khuôn mặt hơi hơi run rẩy, tuy rằng trong mắt bắt đầu khởi động lấy tức giận cùng sát ý, bất quá hắn dù sao cũng là kiêu hùng thế hệ, biết được nếu như ở thời điểm này liền cùng hoàng thất khai chiến, như vậy tất nhiên sẽ là lưỡng bại câu thương, đến lúc đó không duyên cớ làm cho người ta làm áo cưới.

Vì vậy, hắn hít sâu một hơi, cái kia từ kia đỉnh đầu gào thét mà ra hùng hồn nguyên khí, chợt cuốn ngược lại mà quay về, chui vào trong cơ thể của hắn.

Cái kia mặt âm trầm bành lên, cũng là lộ ra dáng tươi cười, hướng về phía Chu Kinh ôm quyền, cười nói: "Vương thượng bớt giận, ta đây chỉ là một lúc nóng vội, lỡ mồm chỗ, mong rằng vương thượng thông cảm."

Nói qua, hắn lại là nhìn về phía trên bệ đá Chu Nguyên, nói: "Lúc trước nếu là kinh hãi đã đến điện hạ, điện hạ có thể đừng nên trách mới phải."

Chu Nguyên nhìn qua Tề Uyên trên mặt dáng tươi cười, trong lòng nhin không được nói: "Cái này Tề vương, thật đúng là cái kiêu hùng, co được dẫn được, trách không được cho phụ vương đã tạo thành phiền toái lớn như vậy."

Chu Nguyên trong lòng, đối với Tề Uyên càng cảnh giác, nhưng trên mặt nhưng là bảo trì dáng tươi cười, tràn đầy áy náy mà nói: "Không trách Tề vương, trách ta lúc trước thu lại không được tay, đứt gãy Tề huynh một tay, vì vậy ta mới chịu bồi thường cái không phải."

Tề Uyên nhìn thoáng qua ôm cánh tay đứt vẫn còn rú thảm kia núi cao, khóe mắt nhảy lên, chỉ được vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không

cười mà nói: "Quyền cước không có mắt, luôn luôn ngoài ý muốn phát sinh, cái này chỉ có thể nói là Tề Nhạc tài nghệ không bằng người mà thôi."

"Tề vương có thể lý giải, vậy không thể tốt hơn rồi." Chu Nguyên giống như là thở dài một hơi, vui mừng nói.

"Ha ha." Tề Uyên cười cười, sau đó ánh mắt lóe lên, nói: "Lúc trước điện hạ làm cho thi triển, có thể là chúng ta Tề vương phủ Huyền Mang Thuật? Không biết này thuật, điện hạ từ đâu được đến?"

Chu Nguyên nghe vậy, cười nói: "Trước chút ít thời điểm ta tại Hắc Lâm sơn mạch lúc tu luyện, từng có người đều muốn ám sát ta, bất quá bị ta giết về sau, nhưng là tại trên người của hắn phát hiện cái này Huyền Mang Thuật."

"Thì ra là thế." Tề Uyên chợt nói: "Trước chút ít thời điểm chúng ta Tề vương phủ tao ngộ kẻ trộm, đúng là thất lạc cái này Huyền Mang Thuật, nghĩ đến cái kia tập kích điện hạ hắn là cái kia kẻ trộm không thể nghi ngờ."

Tề Uyên dáng tươi cười ôn hòa, nói: "Còn phải may mắn mà có điện hạ, nói cách khác, chúng ta Tề vương phủ sẽ phải đem này thuật thất lạc a."

Chu Nguyên lông mày chau lên một cái, cái này Tề vương thật đúng là cáo già, câu nói đầu tiên muốn Huyền Mang Thuật cho lấy phải đi về, nào có chuyện đơn giản như vậy.

Lúc này Chu Nguyên cảm thán một tiếng, nói: "Nếu là cái này Huyền Mang Thuật vẫn còn trên người ta, trả lại cho Tề vương phủ tự nhiên là chuyện phải làm, bất quá đáng tiếc, trước chút ít thời điểm cùng nguyên thú chém giết lúc, nhưng là bất hạnh bị cái kia nguyên thú cắn một cái, vì vậy ta liền đem nó cho ném đi."

Tề Uyên trên mặt đáng tươi cười trì trệ, năm đấm đều là nhin không được nắm chặt một cái, Chu Nguyên lời này, chính là ba tuổi tiểu nhi đều sẽ không tin đích, hiển nhiên, người sau là rõ ràng sẽ không đem Huyền Mang Thuật trả.

Nhưng hết lần này tới lần khác hăn rồi lại không có bao nhiêu phương pháp xử lý, trừ phi hiện tại liền cùng hoàng thất trở mặt.

Chu Kinh nhìn thấy một màn này, trong lòng cũng là cười lạnh một tiếng, sau đó thu liễm dâng lên nguyên khí, mặc dù đối với tại Tề Uyên càn rỡ, hăn trong lòng cũng là cực kỳ tức giận, nhưng hăn đồng dạng minh bạch, bây giờ còn không phải cùng Tề vương phủ lúc khai chiến.

Theo hai người khí thế thu liễm, cái kia trên quảng trường căng thẳng bầu không khí phương hướng mới dần dần lỏng trì hoãn xuống.

Tuy rằng tất cả mọi người biết rõ hoàng thất cùng Tề vương phủ đối lập, thế nhưng cuối cùng một tầng màng mỏng chung quy còn không có xuyên phá, nếu là hôm nay ngay ở chỗ này trực tiếp xuyên phá mà nói, lớn như vậy vòng quanh tất nhiên gặp rung chuyển, đến lúc đó tất cả mọi người không cách nào tránh khỏi.

Tề Uyên phát phát tay, có hai đạo nhân ảnh lướt lên đài cao, đem cái kia kêu thảm thiết trong Tề Nhạc dìu xuống dưới, mà lúc này, cái kia ở một bên trọng tài phương hướng mới hồi phục tinh thần lại, lúc này cao giọng hô: "Giáp viện, Chu Nguyên thắng!"

"Ất viện nhân thủ tổn thất hầu như không còn, lần này khiêu chiến, Giáp viện đắc thắng! Là năm nay chúng viện đứng đầu!"

Lúc trọng tài thanh âm vang lên, cái kia Giáp viện rất nhiều đệ tử, lập tức vui mừng hô ra tiếng, trong quảng trường, vô số đang xem cuộc chiến người, cũng là phát ra nổ vang vỗ tay âm thanh.

Cái kia từng tia ánh mắt, đều là mang theo vẻ ngạc nhiên, nhìn về phía trên bệ đá đạo kia gây thiếu niên thân ảnh, ai cũng không nghĩ tới, cái này đã từng trong mắt mọi người không cách nào khai mạch tu hành phế điện hạ, lại có thể làm được loại trình độ này.

Một ít đã từng đã trải qua mười mấy năm trước sự kiện kia người, cũng là âm thầm cảm thán, năm đó cái loại này kiếp nạn, vậy mà đều là không thể đem vị này điện hạ triệt để hủy diệt, bởi vậy có thể thấy được, vị này điện hạ mệnh cách cuối cùng cứng đến bao nhiêu.

Chỉ bất quá, Chu Nguyên dù sao tồn thất hãn từng đã là Thánh Long số mệnh, vì vậy, tương lai hãn có thể đi thật xa, cũng là khó để xác định sự tình.

Dù sao, lúc đầu vốn thuộc về hãn Thánh Long số mệnh, hôm nay đã trở thành cái kia Đại Vũ trấn quốc số mệnh, hơn nữa thành tựu cái kia một đôi năm đó cùng hãn đồng thời sinh ra, có "Mãng tước" chi mệnh người, mà đều muốn một lần nữa đoạt lại, bằng vào Đại Chu lực lượng, chỉ sợ so với lên trời còn khó hơn.

Cùng Giáp viện tiếng hoan hô so sánh với, Ất viện bên kia, nhưng là một mảnh yên tĩnh, bầu không khí nặng nề, cái kia Ất viện viện trưởng Từ Hồng, trước mặt sắc mặt xanh mét, giống như sắp sửa núi lửa bộc phát bình thường.

Hãn khoảng cách Đại Chu phủ Phủ chủ vị trí, cũng chỉ có một bước ngắn, nguyên bản hôm nay sau đó, hãn liền đem gặp khống chế Đại Chu phủ, nhưng ai có thể ngờ tới, cục diện sẽ biến thành như vậy.

Nguyên bản tất thắng Tề Nhạc, vậy mà gặp thua ở Chu Nguyên trong tay!

Ở đằng kia một bên, đã hôn mê Liễu Khê cũng rút cuộc tỉnh táo lại, bất quá khi nàng khi nghe thấy trọng tài thanh âm lúc, khuôn mặt lập tức một

mảnh trắng bệch.

"Tề Nhạc bại bởi Chu Nguyên rồi hả? Làm sao có thể? !"

Nàng ngơ ngác nhìn về phía cái kia trên bệ đá, chỉ thấy được chỗ đó, Chu Nguyên đứng chấp tay, thiếu niên dáng người cao ngất, gầy khuôn mặt, cũng là vào lúc này lộ ra có một loại sắc bén chí khí, làm cho người không dám khinh thường.

"Làm sao có thể. . . Hẳn làm sao có thể đấu qua được Tề Nhạc! Hẳn bất quá chỉ là một cái phế điện hạ mà thôi!" Liễu Khê lẩm bẩm nói, vẫn còn có chút không dám tin tưởng.

Mặt khác Ất viện đệ tử, chứng kiến Liễu Khê bộ dáng như vậy, đều cũng có chút ít khoái ý, như thường ngày cái này Liễu Khê tâm cao khí ngạo, cũng không đem ngoại trừ Tề Nhạc những người khác để ở trong mắt, coi như là đều là Ất viện người, nàng đều dù sao vẫn là bày ra tài trí hơn người tư thế.

Người trước kia dù sao vẫn là nói cái kia Chu Nguyên điện hạ là một cái con cóc, người căn bản là không nhìn trúng mắt, nhưng người ta hôm nay nhưng là như thế ưu tú, ưu tú đến liền Tề Nhạc cũng không sánh bằng tình trạng.

Xem ra lúc trước cái kia Tô Ấu Vi nói cũng không sai, cùng Chu Nguyên điện hạ so với, nàng Liễu Khê, mới là một cái tự cho là đúng con cóc!

Trên đài cao, Tề Uyên đã là biết được lần này mưu đồ Đại Chu phủ đã là thất bại, sắc mặt có chút âm trầm, hẳn nhìn hướng Chu Kinh, cười nhạt nói: "Lần này Phủ thí, thật đúng là khiến người ngoài ý, chúc mừng vương thượng rồi."

Chu Kinh thần sắc bình thản, nói: "Chỉ là đáng tiếc Tề vương những năm này tại Đại Chu quý phủ dưới mặt tâm tư."

Tề Uyên cười cười, nói: "Lần này coi như là ta Tề vương phủ chơi cờ kém một nước, bất quá vương thượng cũng chớ để quá đặc ý, không có cái này Đại Chu phủ, ta Tề vương phủ như cũ là Tề vương phủ."

"Mặt khác. . ."

Thanh âm hẳn dừng một chút, nhìn Chu Kinh liếc, mỉm cười nói: "Ta cái kia con trai cả Tề Hạo, hôm nay nghe nói tại Đại Tướng Quân dưới trướng có phần được thưởng thức, vì vậy, vương thượng có lẽ nhiều lắm chú ý một chút."

Nghe được chuyện đó, Chu Kinh đồng tử hơi hơi co rút lại, chột sắc mặt bất động, nói: "Đại Tướng Quân cũng không phải là phản nghịch người, điểm này bốn vương vẫn tin tưởng đấy."

"Ha ha, hy vọng đi, nhưng mà vương thượng làm cho tin tưởng, cuối cùng tựa hồ cũng không có quá tốt kết quả." Tề Uyên như có thâm ý cười cười, sau đó không nói thêm lời, đối với Chu Kinh ôm quyền, chính là quay người mà đi.

Nhìn qua Tề Uyên rời đi thân ảnh, Chu Kinh ánh mắt cũng là trở nên lạnh lùng nghiêm nghị rất nhiều, hẳn biết rõ, lúc này đây đánh gãy Tề vương phủ đối với Đại Chu phủ mưu đồ, Tề vương phủ tất nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ, xem ra ngày sau, song phương tranh đấu, cũng sẽ càng ngày càng hung ác. . .

Bất quá, hẳn là vô luận như thế nào, cũng sẽ không cho phép chuyện lúc trước, lần nữa phát sinh!

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 55: Vệ Thương Lan

Đại Chu phủ Phủ thí kết thúc rồi, nhưng lúc này đây Phủ thí, nhưng là tại Đại Chu trong thành nhắc lên không nhỏ gợn sóng, trong đó sau cùng người nói chuyện say sưa đấy, liền là bọn hãn Đại Chu vị kia trong truyền thuyết không cách nào khai mạch tu luyện điện hạ, đúng là tại Phủ thí trên đại phóng dị sắc, lấy mở Lục Mạch thực lực, cường thế đánh bại dựa vào phá mạch bí quyết đạt đến mở bát mạch Tề Nhạc. . .

Việc này truyền ra, đưa tới rất nhiều tiếng thán phục, mà Chu Nguyên tên, cũng lần thứ nhất không còn là bởi vì này cái điện hạ thân phận, bắt đầu ở Đại Chu vương triều ở bên trong, có đi một tí danh khí.

. . .

Đại Chu phủ Phủ thí sau đó, chính là một đoạn thời gian dài ngày nghỉ, bất quá chuyện này thời kỳ đối với Chu Nguyên mà nói, cũng không có bởi vì Phủ thí thắng lợi thì có thả ra lỏng, mỗi ngày tu luyện, như trước chưa từng dừng lại.

Bởi vì chính như hãn đối với Tề Nhạc theo như lời, trong mắt hãn, Tề Nhạc nhập lại không phải là cái gì cường đại uy hiếp, chỉ là hãn tu luyện trở nên mạnh mẽ trên đường một cái nho nhỏ chướng ngại vật mà thôi.

Tiện xe đá vắng chướng ngại vật, ánh mắt của hãn, thủy chung nhìn chăm chăm vào xa xa.

Một tháng sau.

Vương Cung, Nội Điện.

Chu Nguyên đi vào trong điện, hẩn nhìn hướng sau cái bàn Chu Kinh, nói: "Phụ vương, người tìm ta?"

Chu Kinh ngẩng đầu cười cười, nói: "Gần nhất tu luyện được như thế nào?"

"Rất tốt, có lẽ rất nhanh có thể phá vỡ thứ bảy mạch rồi." Chu Nguyên trả lời, cái này trong một tháng, hẩn như trước ngày đêm cần tu, thứ bảy mạch dĩ nhiên không xa.

Chu Kinh vui mừng gật đầu, xem ra Phủ thí thắng lợi, nhập lại không có làm cho Chu Nguyên đặc ý quên hình, buông lỏng tu luyện.

"Lần này may mắn mà có người, bằng không thì Đại Chu phủ, sợ là tránh khỏi Tề vương phủ nhúng chàm." Nhớ tới lúc trước Phủ thí, Chu Kinh còn có chút kinh hãi, nhẹn không được cảm thán nói.

"Thân là Đại Chu một phần tử, tự nhiên cũng muốn ra thêm chút sức." Chu Nguyên cười nói.

Chu Kinh trên mặt dáng tươi cười càng vui mừng, chột chậm rãi nói: "Lần này ách chế tạo Tề vương phủ nhúng chàm Đại Chu phủ, nhưng nghĩ đến bọn hẩn cũng sẽ không dễ dàng bỏ qua."

"Phụ vương, cái này Tề vương phủ là chúng ta Đại Chu u ác tính, đều muốn lớn mạnh Đại Chu, viên này u ác tính có thể phải thanh trừ hết." Chu Nguyên mắt lộ hàn quang, nói.

Chu Kinh gật gật đầu, nói: "Cái này Tề vương phủ ta tự nhiên là thời khắc đều muốn diệt trừ, nhưng hôm nay Tề vương phủ thực lực không kém gì hoàng thất, nếu là khai chiến mà nói, kết quả tất nhiên là lưỡng bại câu thương, trừ phi. . ."

"Trừ phi cái gì?" Chu Nguyên khẽ giật mình.

Chu Kinh nói khẽ: "Trừ phi Đại Tướng Quân có thể cố định đứng ở hoàng thất bên này, giúp đỡ giúp chúng ta đối phó Tề vương phủ."

"Đại Tướng Quân? Vệ Thương Lan?" Chu Nguyên trong lòng khẽ động, hiển nhiên đối với cái tên này có chỗ nghe nói.

Chu Kinh khẽ gật đầu, nói: "Hôm nay Đại Chu, kỳ thật có ba cổ lực lượng mạnh nhất, một là chúng ta hoàng thất, hai chính là Tề vương phủ, thứ ba chính là Đại Tướng Quân, Vệ Thương Lan."

"Vệ tướng quân bản thân cũng là thái sơ cảnh cường giả, mà kia dưới trướng, cũng có một chi Thương Lan quân, là Đại Chu vương triều ba đại mạnh mẽ quân một trong."

Mặt khác hai chi, một chi là hoàng thất cấm quân, mặt khác một chi chính là Tề vương phủ Tề vương vệ.

"Phụ vương, cái này Vệ tướng quân, chẳng lẽ cũng có dị tâm?" Chu Nguyên nhíu mày.

Chu Kinh lắc đầu, nói: "Năm đó mặc dù cùng Đại Vũ đối kháng, Vệ tướng quân đều như trước đi theo tại ta trái phải, vì vậy hẳn không phải cái loại này gặp có dị tâm người, lại nói tiếp, kỳ thật coi như là ta xin lỗi hẳn."

Nói đến chỗ này, Chu Kinh sắc mặt cũng là có chút ít ảm đạm.

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Chu Nguyên nghi ngờ nói.

Chu Kinh đứng dậy, chỉ hướng mặt sau trên vách tường giắt Đại Chu địa đồ, ở đằng kia Tây Bắc biên cảnh chỗ, có một phiến khu vực, tên là Thương Lan quận, mà tại Thương Lan quận bên ngoài, thì là một mảnh màu đen đại địa, giống như liên miên vực sâu lớn.

"Người cũng biết nơi đây?" Chu Kinh chỉ vào trên bản đồ cái kia liên miên hắc ám đại địa, thần sắc ngưng trọng mà nói.

"Cái này là. . . Hắc Uyên?" Chu Nguyên sắc mặt khế biến, cái này Hắc Uyên, hầu như coi như là có tiếng Đại Chu hung địa, trong đó nguyên thú vô số, hơn nữa cực kỳ tàn bạo, vì vậy cái này phiến khu vực, căn bản không có cái nào vương triều có thể chiếm cứ, điều này cũng làm cho đưa đến vô số tán tu hội tụ, ở trong đó tạo thành rất nhiều thế lực lớn nhỏ.

Những thế lực này, thỉnh thoảng xâm phạm Đại Chu biên cảnh, cướp đoạt giết chóc, việc ác bất tận.

"Tại Hắc Uyên ở bên trong,

Sau cùng thế lực cường đại, tên là Hắc Độc Thành, kia thành chủ tên là Hắc Độc Vương, chính là một vị thái sơ cảnh cường giả, hung danh hiển hách." Chu Kinh trầm giọng nói.

"Năm đó Hắc Độc Vương xâm chiếm ta Đại Chu, { bị : được } Vệ đại tướng quân làm cho ngăn trở, vì vậy Hắc Độc Vương vây khốn Thương Lan quận, tuy nói cuối cùng bức lui Hắc Độc Vương, nhưng Vệ đại tướng quân nhưng là trong Hắc Độc Vương ám chiêu, chưởng ma độc."

"Loại độc này tuy rằng làm cho Vệ đại tướng quân chuẩn bị nhận tra tấn, bất quá hẳn dù sao cũng là thái sơ cảnh cường giả, có thể đem áp chế, nhưng ai cũng không nghĩ tới, ở đằng kia sau đó, Vệ tướng quân làm cho sinh con trai độc nhất, Vệ Ân, lại xuất hiện ở sinh thời đã bị độc khí xâm nhiễm, đến nay tê liệt tại giường, bị độc khí làm cho tra tấn."

"Con trai độc nhất bị độc tổn thương, Vệ tướng quân cũng cực kỳ tức giận, đối với cái kia Hắc Độc Vương hận ý ngập trời, từ nay về sau, sẽ thấy không xuất ra Thương Lan quận nửa bước, đem cái kia Hắc Độc Vương coi là cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt, thời khắc đều muốn báo thù."

"Vì vậy, những năm gần đây này, Vệ tướng quân bế thủ Thương Lan quận, đối với Đại Chu vương triều tình thế, cũng không để ý tới nữa."

Nói đến chỗ này, Chu Kinh thanh âm cũng là trở nên trầm thấp rất nhiều: "Ta biết rõ, đây là bởi vì Vệ tướng quân đang trách ta, lúc trước vốn là ta làm cho hãn ngấn chặn Hắc Độc Vương, ta tức thì suất quân giúp hãn vây quét, nhưng ai ngờ đến lúc đó Tề vương ra tay, trở ngại hành trình, cho nên khi ta suất quân đi đến lúc, Vệ tướng quân đã là trong cái kia "Chương ma độc"."

"Cho nên nói, Vệ tướng quân cái kia con trai độc nhất biến thành như vậy, ta cũng có trách nhiệm."

Nghe xong Chu Kinh lời ấy, Chu Nguyên vừa rồi giật mình, nguyên lai trong đó còn có như vậy chuyện xưa, nghĩ đến cái kia Vệ tướng quân chính là bởi vậy đối với phụ vương sinh ra đi một tí khúc mắc, hơn nữa hoàng thất uy nghiêm không hề, vì vậy liền bế thủ Thương Lan quận.

Dù sao nếu là hoàng thất còn là như là năm đó như vậy mạnh mẽ, nghĩ đến Vệ Thương Lan cũng không dám làm loại chuyện này.

Mà cái kia Vệ Bân tao ngộ, ngược lại là cùng hãn không sai biệt lắm, chỉ bất quá khác biệt là, trên người hãn oán độc, so với kia chương ma độc hung hãn không biết bao nhiêu gấp bội.

Như thế nói đến, cái này Vệ tướng quân chính là một cái trung lập phái, đã không để ý tới Tề vương phủ, cũng không chấp nhận hoàng thất điều khiển, trách không được phụ vương nói cái này Vệ Thương Lan đứng ở cái nào một bên, cái kia một bên là có thể lấy được tuyệt đối ưu thế.

"Theo ta được biết, cái kia Tề Uyên con lớn nhất Tề Hạo theo Đại Chu phủ sau khi tốt nghiệp, chính là đi đến Thương Lan quận, đưa vào Vệ tướng quân dưới trướng, nghe nói hôm nay tại Thương Lan quận trong đã là có chỗ danh khí, hiển nhiên, cái kia Tề Uyên là định dùng loại phương

pháp này đi đón gần Vệ tướng quân, tốt làm cho kia ném hướng Tề vương phủ." Chu Kinh chậm rãi nói.

Chu Nguyên ánh mắt rùng mình, nếu như Vệ Thương Lan thật sự lựa chọn giúp đỡ Tề vương phủ, vậy bọn họ hoàng thất, liền thật sự có lật úp chi nguy.

"Bất quá người cũng không cần quá lo lắng, Vệ tướng quân người này ta còn là hiểu rất rõ đấy, hẳn tuyệt sẽ không đứng ở Tề vương phủ bên kia để đối phó Đại Chu." Chu Kinh nói ra.

Chu Nguyên chậm rãi nói: "Nhưng hẳn cũng sẽ không giúp đỡ hoàng thất để đối phó Tề vương phủ."

Chu Kinh hơi đình trệ, trên mặt cười khổ gật đầu.

Chu Nguyên than nhẹ một tiếng, hôm nay bọn hắn Đại Chu, thật đúng là bấp bênh, bốn phía đều là nguy cơ a, hẳn tại Đại Chu phủ chiến thắng, bất quá chỉ có thể thoáng dả kích một cái Tề vương phủ khí điểm mà thôi, chất độc này lữ chưa trừ diệt, Đại Chu một ngày không được an bình.

"Lần này đem người gọi, là có một việc muốn nói cho người." Chu Kinh trước mặt sắc mặt ngưng trọng mà nói.

"Chuyện gì?" Chu Nguyên nhìn đến Chu Kinh cái kia sắc mặt, không khỏi hỏi.

Chu Kinh ánh mắt nhìn chăm chăm vào trên bản đồ Hắc Uyên chính là cái kia địa vực, chậm rãi nói: "Trước chút ít thời điểm, ta nhận được một ít tin tức, tại đây Hắc Uyên ở bên trong, có người phát hiện một phương di tích."

"Di tích?" Chu Nguyên giật mình, cái kia Hắc Uyên bao la vô cùng, xuất hiện một ít di tích, hẳn là chuyện rất bình thường.

Chu Kinh hai mắt, nhưng là vào lúc này trở nên nóng bỏng rất nhiều, hần nói khẽ: "Có người ở cái kia di tích ở bên trong, phát hiện một cây kỳ lạ thực vật, đỏ như lửa, hút ánh nắng mà sinh, kia hạt giống như lửa óng ánh."

"Đó là cái gì?" Chu Nguyên không hiểu thấu.

Chu Kinh nói: "Nếu như ta không có đoán sai, đây là Hỏa Linh Tuệ, tứ phẩm nguyên thực!"

"Tứ phẩm nguyên thực? !" Nghe đến đó, Chu Nguyên rút cuộc động dung, phải biết rằng, bọn hần hoàng thất chỉ có "Huyền Tinh Mễ" cũng không quá đáng mới chỉ là nhị phẩm nguyên thực, UU đọc sách www.uukanshu.net nhưng dù vậy, đối với hần cũng khai mạch đã mang đến thật lớn hiệu dụng, hơn nữa dùng để lôi kéo không ít nhân tài.

Mà tứ phẩm nguyên thực, tác dụng như thế nào, sợ là càng thêm khó có thể tưởng tượng, cũng chỉ có bọn hần Đại Chu tại sau cùng cường thịnh thời kì, mới có được lấy tứ phẩm nguyên thực "Huyết giao Thanh Khoa" .

Nếu như bọn hần Đại Chu hoàng thất có thể có được lấy "Hỏa Linh Tuệ", lớn như vậy xung quanh thực lực, cũng sẽ tùy theo tăng lên, thậm chí tương lai đủ để đối với Đại Vũ tái tạo thành uy hiếp.

Đây mới thực là vật tư chiến lược, đối với một cái vương triều, có được lấy rất trọng yếu tác dụng.

Vì vậy, nghe tới tứ phẩm nguyên thực lúc, Chu Nguyên mới hiểu được vì sao Chu Kinh thần sắc như thế kích động.

"Cái này Hỏa Linh Tuệ phải rơi vào chúng ta Đại Chu hoàng thất trong tay." Chu Nguyên nói ra.

Khó có thể tưởng tượng, vật ấy nếu như rơi xuống Tề vương phủ trong tay, cái kia Tề vương phủ thực lực, tất nhiên gặp trong tương lai trong vài

năm nhanh chóng trưởng thành, thậm chí vượt qua bọn hắc Đại Chu hoàng thất.

Chu Kinh gật gật đầu, hắc nhìn Chu Nguyên liếc, lại lần nữa nói: "Mà ngoại trừ cái này "Hỏa Linh Tuệ" bên ngoài, tựa hồ ở đằng kia di tích ở bên trong, còn có một loại như ngọc đá giống như đại thụ, đại thụ sinh ra ngọc quả, như hài nhi bình thường."

Chu Kinh nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, chậm rãi nói: "Còn đây là "Ngọc Anh Quả", có thể tăng thêm thọ nguyên."

Oanh!

Chu Nguyên đầu trong nháy mắt giống như nổ bình thường, hô hấp đều là trở nên trầm trọng, hai mắt đỏ thẫm, hắc mẩu hậu, đã từng vì cứu hắc, tổn hao thọ nguyên, hôm nay tuổi thọ chưa đủ mười năm, cái này thủy chung là Chu Nguyên trong lòng một cây gai, hắc nghĩ hết biện pháp, đều muốn kéo dài mẩu hậu thọ nguyên.

Nhưng có thể tăng thêm thọ nguyên thiên tài địa bảo, hạng gì hiếm có, coi như là bọn hắc hoàng thất dốc hết lực lượng tìm kiếm, cũng không từng có nửa điểm tin tức, nhưng mà Chu Nguyên như thế nào đều không nghĩ tới, vậy mà sẽ ở hôm nay, có đi một tí tin tức.

Chu Nguyên liếm liếm miệng, ánh mắt kiên định nhìn xem Chu Kinh, từng chữ một mà nói: "Cái này Ngọc Anh Quả, chúng ta nhất định phải!"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 56: Vũ Hoàng

"Hoàn toàn chính xác nhất định phải."

Chu Kinh cũng là trùng trùng điệp điệp nhẹ gật đầu, năm đó nếu như không phải hắc cái này {làm:lúc} phụ thân cùng trượng phu không có năng lực, cũng sẽ không khiến được Chu Nguyên { bị : được } oán độc tra tấn nhiều năm như vậy, như vậy Tần Ngọc cũng sẽ không vì cứu Chu Nguyên, lấy bản thân tinh huyết quán chú Chu Nguyên, tổn hại bản thân thọ nguyên.

Những năm gần đây này, hắc thủy chung đều tại vì thế mà tự trách.

Vì vậy, hôm nay thật vất vả đạt được loại này có thể tăng thêm thọ nguyên thiên tài địa bảo tin tức, hắc tự nhiên không muốn đơn giản buông tha cho.

"Phụ vương, tin tức là thật sao?" Chu Nguyên kích động tâm tình thời gian dần trôi qua bình phục lại, trầm giọng hỏi.

"Là thật, từng có người trong lúc vô tình tiến nhập này tòa di tích, gặp được "Hỏa Linh Tuệ" cùng "Ngọc Anh Quả", bất quá cái kia di tích tựa hồ có cường đại nguyên thú trấn thủ, người nọ chỉ có thể vội vàng mà chạy." Chu Kinh nói.

"Nếu như tin tức truyền ra, chỉ sợ Tề vương phủ cũng là biết được." Chu Nguyên cau mày nói, một khi "Hỏa Linh Tuệ" rơi xuống Tề vương phủ trong tay, cái kia đối với bọn hắc hoàng thất uy hiếp có thể to lắm.

Đây mới thực là vật tư chiến lược, bất luận cái gì thế lực sau cùng không thể thiếu đồ vật.

Đã có vật ấy nơi tay, bất luận là bồi dưỡng thế lực còn là lôi kéo cao thủ, đều là cực kỳ hữu hiệu thẻ đánh bạc.

"Ừ." Chu Kinh gật gật đầu, thần sắc cũng là trở nên có chút lạnh nghiêm túc, nói: "Vì vậy ta ý định phái Lục Thiết Sơn dẫn người tiến đến."

"Phụ vương, sẽ khiến ta cũng đi đi." Chu Nguyên nói, hắc thực lực hôm nay, phá vỡ bát mạch, bước vào dưỡng khí cảnh ở trong tầm tay, mà một khi bước vào dưỡng khí cảnh, hắc cũng có thể tính làm một cái nhỏ cao thủ.

Tại đây Đại Chu vương triều, thái sơ cảnh cường giả đứng ở đỉnh phong, thiên quan cảnh chính là lần cường giả, mà dưỡng khí cảnh, coi như là trung kiên lực lượng tinh nhuệ, dưỡng khí cảnh thực lực, đặt ở trong quân đội, cũng có thể đảm nhiệm trách nhiệm rồi.

Nhìn thấy Chu Nguyên chủ động xin đi giết giặc, Chu Kinh cũng là cười cười, nói: "Ta lần này gọi người tới chính là cái này ý tứ, ta sẽ cho người hiệp trợ Lục Thiết Sơn, đồng thời ta có một cái nhiệm vụ trọng yếu giao cho người."

"Cái gì?"

Chu Kinh thở dài một hơi, nói: "Chuyến này các người gặp tới trước Thương Lan quận, nếu như có thể mà nói, ta hy vọng người tận lực muốn nghĩ biện pháp, nhìn xem có thể hay không đem Đại Tướng Quân lôi kéo, làm cho hắc hiệp giúp chúng ta hoàng thất, đối phó Tề vương phủ."

"Ít nhất, không thể để cho cái kia Tề Hạo đem Đại Tướng Quân kéo hướng về phía Tề vương phủ."

Chu Nguyên khẽ gật đầu, hẳn có được lấy điện hạ thân phận, tiến về trước Thương Lan quận, cũng mới có thể cho thấy hoàng thất thành ý.

"Phụ vương yên tâm, ta sẽ hết sức." Chu Nguyên nói.

Chu Kinh cười cười, sau đó thò tay từ trong lòng đào ra một quả đỏ thắm ngọc giản, ngọc giản chảy xuôi lấy hào quang: "Người rất nhanh có thể bước vào dưỡng khí cảnh, vậy nên tu luyện chính thức công pháp, đây là chúng ta hoàng thất "Viêm Lôi Quyết", có thể tu luyện ra tứ phẩm nguyên khí "Viêm Lôi Khí", người cầm lấy đi quan sát quan sát, nếu là thích hợp lời nói, có thể tu luyện."

"Cái này là "Viêm Lôi Quyết" này?" Chu Nguyên ánh mắt nhất động.

Trong Thiên Địa nguồn gốc pháp cửu phẩm, thành tựu cửu phẩm nguyên khí.

Càng là cao thâm công pháp, tu luyện ra được nguyên khí phẩm giai lại càng cao, bất quá khi bọn hắn Đại Chu, tứ phẩm nguyên khí cơ bản coi như là đứng đầu rồi, người bình thường, phần lớn đều chỉ có thể tu luyện ra nhất phẩm, nhị phẩm đại chúng loại nguyên khí.

"Lúc trước sư phụ không có thời gian truyền thụ ta công pháp, không biết Yêu Yêu tỷ nơi đó là có phải có." Chu Nguyên liếm liếm miệng, lấy Thương Uyên sư phụ thần bí cùng mạnh mẽ, lưu lại công pháp, nghĩ đến sẽ phải hơn xa bọn hắn hoàng thất "Viêm Lôi Khí" .

Trong lòng như vậy nghĩ đến, Chu Nguyên còn là nhận lấy "Viêm Lôi Quyết", nếu như Yêu Yêu không đúng sự thật, vậy cũng chỉ có thể tu luyện cái này.

"Dưỡng khí cảnh. . ."

Chu Nguyên nắm chặt ngọc giản, trong mắt có nồng đậm vẻ chờ đợi dũng mãnh tiến ra, bởi vì khai mạch cảnh chỉ có thể coi là làm đặt nền móng, mà đường khí cảnh, mới thật sự là tiến nhập tu luyện cảnh cửa.

Đến nơi này cấp độ, cũng mới có thể thể nghiệm đến nguyên khí chính thức mạnh mẽ cùng huyền diệu.

...

Đại Vũ Vương Triều.

Hoàng Thành, trấn vòng quanh thành.

Năm đó Vũ Gia phản loạn Đại Chu, chiếm Đại Chu quốc thổ, hôm nay lấy cái tên này đến với tư cách Đại Vũ Đô thành, bởi vậy có thể thấy được, cái này Đại Vũ, là muốn triệt để đem Đại Chu trấn áp, làm cho kia không cách nào trở mình.

Đại Vũ Hoàng Cung, liên tiếp rộng lớn đại điện, lan tràn đến cuối tầm mắt,

Từng tòa lầu tháp đứng vững, mỗi một tòa lầu tháp lên, đều cũng có lấy mạnh mẽ nguyên khí ba động, cảm giác lan tràn, bao phủ Hoàng Cung mỗi một cái góc nhỏ.

Cùng Đại Chu Vương Cung so sánh với, cái này Đại Vũ Hoàng Cung, không thể nghi ngờ là càng thêm thâm nghiêm cùng hùng vĩ, bởi vậy hiển lộ rõ ràng ra Đại Vũ cái kia cường hãn thực lực.

Tại Hoàng Cung một tòa Nội Điện ở bên trong, bàn đọc sách sau đó, ngồi một gã mặc áo bào màu vàng thiếu niên, hắc làn da trắng nõn như ngọc, khuôn mặt cực kỳ tuấn dật, hai hàng lông mày như kiếm phong bình thường.

Hắn vịn vịn chỉ là ngồi ở chỗ kia, liền là có thêm một cỗ tôn quý khí tức phát ra, cao cao tại thượng, tựa như thiên chi kiêu tử (con cưng của trời).

Tại kia sau lưng mơ hồ có khí tức bốc lên, phảng phất Long ảnh chiếm giữ gào thét.

Kia chỗ mi tâm, làm đẹp lấy một viên đỏ thẫm như máu giống như điểm đỏ, lóe ra ánh sáng nhạt, thần bí quỷ dị.

Thiếu niên này, đúng là hôm nay Đại Vũ Vương Triều Thái Tử, Vũ Hoàng.

Hắn sắc mặt lạnh nhạt liếc nhìn tấu chương, tuy nói kia chỉ là thiếu niên, nhưng bởi vì hắn tại Đại Vũ đặc thù địa vị, vì vậy Đại Vũ Vũ Vương, liền để cho được hắn sớm tham dự Đại Vũ quốc sự.

Lúc này, có một gã bóng người cung kính đi vào, quỳ gối trước bàn, một mực cung kính nói: "Thái tử điện hạ, bí mật giám sát có tin tức truyền đến."

Vũ Hoàng trừng lên mí mắt, thò tay tiếp nhận ống trúc, đem bên trong cuộn giấy lấy đi ra, chậm rãi triển khai, ánh mắt lướt nhanh.

"Hả?" Vũ Hoàng thần sắc bỗng nhiên khẽ động, cái kia anh tuấn khuôn mặt lên, có một vòng kỳ dị thần sắc hiển hiện, hắn nhạt âm thanh nói: "Thật là có ý tứ, nguyên lai là cái kia Chu gia "Thánh Long" ."

"Người này ngược lại là mệnh cứng rắn, phụ vương đem oán độc phong tại trong cơ thể của hắn, cũng làm cho hắn còn sống?"

"Điện hạ, cần phải ra tay diệt trừ hắn?" Phía dưới bóng người lạnh lạnh hỏi.

Vũ Hoàng cười nhạt một tiếng, nói: "Hôm nay chúng ta Đại Vũ đang cùng Vạn Thú Vương Triều, kiếm vương triều tranh phong, cái nào có tâm

tư để ý tới một cái kéo dài hơi tàn Đại Chu."

Bóng đen thấp giọng nói: "Có thể cái kia Chu Nguyên, dù sao đã từng thân phụ "Thánh Long chi khí", được xưng Chu gia Thánh Long."

Thanh âm của hắn vừa dứt, chính là nhìn đến Vũ Hoàng cái kia nhàn nhạt ánh mắt quét tới, lúc này vội vàng nuốt vào trong miệng mà nói.

Vũ Hoàng khuôn mặt lạnh nhạt, sau lưng Long khí bốc lên, lộ ra vô cùng tôn quý, hắn ngữ khí bình tĩnh mà nói: "Người sai rồi, cái kia Chu Nguyên, nhập lại không phải chân chính Thánh Long, nếu như hắn thật là Thánh Long, chúng ta đây Vũ Gia, như thế nào lại đắc thủ?"

"Cái kia Thánh Long số mệnh, nguyên bản chính là thuộc về ta đây, hắn chỉ là chính giữa xuất hiện một cái nho nhỏ sai lầm, hiện tại nơi này sai lầm đã bị xoay chuyển đến quỹ đạo lên, vì vậy. . ."

"Cái kia Chu Nguyên, UU đọc sách www.uukanshu.net chỉ là một cái giả, hắn lưng đeo không thuộc về hắn số mệnh, vì vậy cuối cùng hắn cùng với Đại Chu đều bỏ ra đại giới."

"Mà vốn Thái Tử, mới là thật, bởi vậy, cuối cùng Thánh Long số mệnh đã đến trên người của ta."

Hắn nhìn chăm chăm vào đạo hắc ảnh kia, chậm rãi nói: "Vì vậy, người không muốn làm, Thánh Long số mệnh, thực sự không phải là ta trộm chiếm hắn đấy, mà là hắn cầm đồ đặc của ta, mà ta, lại lần nữa cầm trở về."

"Cái này, gọi là vật quy nguyên chủ."

"Hiểu không?"

Nhìn qua Vũ Hoàng mặt mỉm cười khuôn mặt, bóng đen kia run lên, liền vội cung kính đáp.

Vũ Hoàng vứt bỏ trong tay ống trúc, thản nhiên nói: "Nhìn xem vị này giả hiện tại đang làm cái gì đi, mở Lục Mạch. . . Người biết không? Hẳn chút thực lực ấy, thật sự liền đứng trước mặt ta tư cách đều không có."

Bóng đen cung kính âm thanh nói: "Điện hạ mới là thật, Chu Nguyên bây giờ cùng người so sánh với, đúng như là con sâu cái kiến bình thường, không chịu nổi nhắc tới."

Vũ Hoàng cầm lên những thứ khác tấu chương, nói: "Ta kế tiếp sẽ bắt đầu dốc lòng tu luyện, lấy ứng đối tương lai cái này trên Thương Mang đại lục "Thánh tử" chi tranh, đây mới thực sự là đại khí vận cùng Đại Tạo Hóa, chuyện này sự tình, về sau không cần phải nữa trình lên đến ngại ta mắt."

"Vâng!" Bóng đen đáp.

Vũ Hoàng nhìn chăm chăm vào tấu chương, dừng một chút, mới nói: "Bất quá nếu như việc này vào mắt của ta, cũng không có thể {làm:lúc} cái gì cũng không có phát sinh, phân phó xuống dưới, cho cái kia Tề gia ủng hộ tăng cường một ít, nếu như bọn hắn có thể lật ngược Chu gia, chúng ta đây Đại Vũ liền bớt đi một tí khí lực, miễn cho còn muốn bởi vì là phụ vương lúc trước lập nhiều tổ thề, vương chân vương tay."

Hắn cười cười, nói: "Cái này, coi như là cho cái kia phế một bài học đi, làm cho hắn về sau, thành thành thật thật {làm:lúc} một tên phế nhân là được rồi."

Hắn nhàn nhạt một lời, nhưng là dường như quyết định rồi Đại Chu vận mệnh.

Vì vậy, hắn hướng về phía bóng đen cười cười, nói: "Nhìn thấy không, cái này, mới là thật."

Một lời định sinh tử, một lời định nước diệt.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 57: Tổ Long Kinh

Đại Chu Vương Cung, trong hương các.

Thủy tinh trước gương, Yêu Yêu động thân mà ngồi, trong ngực ôm lười biếng Thôn Thôn, tóc xanh xõa xuống, một mực rủ xuống đến hết sức nhỏ bên hông, mặt kính lên, chiếu rọi lấy một trường tuyệt mỹ mà lạnh lạnh khuôn mặt.

Tại Yêu Yêu sau lưng, Tần Ngọc đang giúp Yêu Yêu kéo tóc dài, thần tình dịu dàng.

Từ khi Yêu Yêu đi vào Vương Cung về sau, Tần Ngọc ngược lại là cực kỳ yêu thích nàng, hầu như đem coi là con gái bình thường.

Mà Yêu Yêu tuy rằng tính tình lạnh lạnh, bất quá đối mặt với dịu dàng nhiệt tình Tần Ngọc, cũng là trở nên nhu hòa rất nhiều, vì vậy quan hệ của hai người, ngược lại là càng ngày càng thuần thực.

"Thật xinh đẹp."

Tần Ngọc chỉ là đơn giản giúp đỡ Yêu Yêu đem tóc dài kéo đã thành một cái Cao Mã đuôi, nhất thời làm được lạnh lạnh thiếu nữ nhiều đi một tí thanh xuân sức sống cảm giác, làm cho người ta cảm thấy kinh diễm.

Yêu Yêu mỉm cười, nói: "Cảm ơn Tần di."

Tần Ngọc sờ sờ thiếu nữ đầu, cười nói: "Không cần khách khí, người nếu là trong vương cung gần đến buồn bức, khiến cho Chu Nguyên cùng

người đi ra ngoài đi một chút."

Yêu Yêu đầu đẹp hơi điểm.

Trong ngực Thôn Thôn, đột nhiên vào lúc này mở to mắt, hướng về phía nơi cửa ngao kêu kêu một tiếng, sau đó liền hóa thành một đạo Ảnh Tử liền xông ra ngoài, đâm vào vừa mới vừa vào cửa một đạo nhân ảnh trong ngực.

"Ôi."

Mới vừa vào cửa Chu Nguyên, ôm bụng kêu một tiếng, hắn ôm trong ngực Thôn Thôn, lúc này người sau, chính căn hắn cổ áo không ngừng ném, cái kia cổ cự lực, thiếu chút nữa đem Chu Nguyên lật tung qua.

"Đừng quăng, đừng quăng!" Chu Nguyên mắng một tiếng, sau lưng có thị nữ tranh thủ thời gian bưng lên một bàn tử mĩ ướp gia vị nguyên thú thịt khô, Thôn Thôn lúc này mới thả Chu Nguyên cổ áo con, nhảy đến trên khay bạc, híp mắt mở miệng một tiếng bắt đầu hưởng thụ lấy.

"Tiểu súc sinh này, thực đem ta {làm:lúc} cơm phiếu?" Chu Nguyên nhìn đến Thôn Thôn bộ dáng này, cũng là tức giận tới mức nghiến răng, tiểu súc sinh này hiện tại mỗi lần trông thấy hắn, liền ánh mắt xám ngắt.

Lắc đầu, lười để ý đến gặp cái này Thôn Thôn, Chu Nguyên đi vào, cùng Tần Ngọc thấy cái lễ.

"Các người tiểu hài tử bản thân chuyện vẫn đi, ta sẽ không quấy rầy rồi." Tần Ngọc cười híp mắt nói, sờ lên Chu Nguyên đầu, chính là chậm rì rì rời đi.

Yêu Yêu bàn tay như ngọc trắng vuốt đuôi ngựa, nhẹ nhàng nghiêng đầu, đuôi ngựa nhón gật một cái, đôi mắt đẹp quét về phía Chu Nguyên.

Chu Nguyên cười hắc hắc, theo trong tay áo móc ra một cái đồ thẩm bình ngọc, có chút đau lòng mà nói: "Người bây giờ khẩu vị càng ngày càng xảo quyết, chai này xích Linh tửu, thế nhưng là ta bỏ ra một nghìn nguyên tinh mới mua về đến."

Yêu Yêu vươn ngọc thủ, tiếp nhận đồ thẩm bình ngọc, nhẹ nhàng ngửi một cái, đôi mắt đẹp hơi sáng lên một cái, chợt cười mím nhìn xem Chu Nguyên, nói: "Vô sự mà ân cần, nói đi, người muốn làm cái gì?"

Chu Nguyên cười cười xấu hổ, chợt thành thành thật thật mà nói: "Yêu Yêu tỷ, lập tức ta có thể đả thông thứ bảy mạch, thứ tám mạch có lẽ cũng không xa, nếu như ta đả thông bát mạch, là có thể bước vào đường khí cảnh, sáng lập Khí Phủ, đến lúc đó, nên tu luyện công pháp."

"Nguyên lai là đều muốn công pháp." Yêu Yêu khẽ cười một tiếng, nàng bàn tay như ngọc trắng nâng cái má, nói: "Như thế nào? Chương mắt các người hoàng thất cái kia "Viêm Lôi Quyết" ?"

"Viêm Lôi Quyết chỉ có thể tu luyện ra tứ phẩm nguyên khí, mặc dù ngày sau có thể tìm được cao cấp hơn công pháp chuyển tu, nhưng là gặp lãng phí không ít thời gian." Chu Nguyên thở dài một hơi, tứ phẩm nguyên khí nếu như chỉ là tại Đại Chu mà nói, hoàn toàn chính xác coi như là đứng đầu rồi, có thể dã tâm của hắn, hiển nhiên xa xa không chỉ ở nơi này.

Yêu Yêu quay đầu suy nghĩ một chút, nói: "Công pháp có ngược lại là có."

"Bất quá, muốn xem người như thế nào lựa chọn."

Chu Nguyên khẽ giật mình, nói: "Có ý tứ gì?"

Yêu Yêu duỗi tay đè chặt bên hông, chỗ đó treo một cái khéo léo tinh xảo túi thơm, đây là Càn Khôn túi, bên trong có không gian, nhưng vật ấy có chút hiểm có, tối thiểu bọn hắn Đại Chu hoàng thất trong bảo khố, sẽ

không còn có vài cái, hơn nữa bên trong không gian không lớn, cũng liền mấy trượng, vài chục trượng.

Càn Khôn túi hào quang lóe lên, một quả màu đen ngọc giản xuất hiện tại Yêu Yêu trong tay.

"Cái này là Hắc gia gia truyền lại công pháp, tên là "Thiên Nguyên Điển", có thể tu ra thất phẩm nguyên khí."

"Thất phẩm nguyên khí? !" Chu Nguyên đồng tử co rút nhanh, hoảng sợ nghẹn ngào, trên mặt tràn đầy rung động vẻ, thất phẩm nguyên khí, đừng nói là hắc, chỉ sợ cũng coi như là hắc phụ vương Chu Kinh, đều chưa bao giờ thấy qua loại này phẩm giai nguyên khí.

Loại này đẳng cấp công pháp, chỉ sợ dùng bọn hắc toàn bộ Đại Chu vương triều để đổi, đều đổi không nổi!

Chu Nguyên hô hấp dồn dập, ánh mắt đều có bắn tia màu đỏ, bất quá hắc tốt xấu coi như là có định lực, không có không thể chờ đợi được liền đem kia đoạt lấy, mà là hít sâu một hơi, nhìn về phía Yêu Yêu, nói: "Còn có lựa chọn khác?"

Nếu như Yêu Yêu đều nói là lựa chọn, cái kia tất nhiên còn có những thứ khác tuyển hạng, mà có thể lấy ra cùng "Thiên Nguyên Điển" so với đấy, nghĩ đến chắc có lẽ không so với nó kém đi?

Yêu Yêu nghe vậy, đã trầm mặc một cái, vừa rồi bàn tay như ngọc trắng đặt nhẹ Càn Khôn túi, sau một khắc, chỉ thấy một đoạn xương vỡ xuất hiện ở kia trong tay, cái kia xương vỡ một mảnh ban bác, phía trên mơ hồ có vết rạn hiển hiện, nhưng ở nơi này cắt ra xương vỡ xuất hiện thời điểm, một cổ không cách nào hình dung cảm giác áp bách từ trong đó phát ra, cơ hồ là làm cho Chu Nguyên trong cơ thể lưu động nguyên khí vào lúc này ngưng trệ.

Rống!

Ở đằng kia phía sau, chính lưỡi biếng ăn nguyên thú thịt khô Thôn Thôn, cũng là toàn thân bộ lông đột nhiên nổ tung, mãnh liệt nhào tới Chu Nguyên trước người, đối với cái kia cắt ra nghiền nát xương vỡ, phát ra trầm thấp gào to, trên thân thể, mơ hồ có đỏ thẫm hào quang hiển hiện.

Hiển nhiên, cái này xương vỡ, làm cho Thôn Thôn cảm thấy thật lớn uy hiếp.

"Đây là cái gì?" Chu Nguyên cũng là { bị : được } thần bí này xương vỡ mang đến áp bách sợ tới mức không nhẹ, khiếp sợ mà nói.

"Cái này xương vỡ ở bên trong, ghi chép lấy một đạo công pháp, kỳ danh là. . ."Tổ Long Kinh" ." Thôn Thôn cặp môi đỏ mọng hé mở, nói.

"Truyền thuyết ở đằng kia thế giới sáng lập lúc, từng có một Sinh Linh ra đời, được xưng Tổ Long, Thôn Thiên Diệt Địa, chính là chí cao giống như tồn tại, Tổ Long cuối cùng thân hóa vạn vật, từ nay về sau Hỗn Độn trong thế giới đã có rất nhiều sinh mệnh xuất hiện."

"Nó so với "Thiên Nguyên Điển" còn mạnh hơn?" Chu Nguyên nói.

Yêu Yêu chậm rãi nói: "Vừa mới bắt đầu lúc tu luyện, nó chỉ có thể tu ra Ngũ phẩm nguyên khí."

"Ngũ phẩm nguyên khí?" Chu Nguyên nhướng mày.

"Tổ Long Kinh có tứ trọng, đệ nhất trọng {vì:là} Ngũ phẩm nguyên khí, thông thiên Huyền Mãng Khí, đệ nhị trọng {vì:là} thất phẩm nguyên khí, trấn thế hệ Thiên Giao Khí, đệ tam trọng {vì:là} cửu phẩm nguyên khí, Càn Khôn Thánh Long khí."

{làm:lúc} Yêu Yêu cái kia nhẹ giọng truyền ra lúc, rồi lại không thể nghi ngờ giống như sấm sét bình thường, tại Chu Nguyên bên tai nổ vang, đem nõ da đầu run lên, toàn thân sợ run.

"Cửu phẩm nguyên khí? !"

Chu Nguyên thanh âm đều run rẩy lên, trong Thiên Địa nguyên khí cửu phẩm, cái kia cửu phẩm nguyên khí đã là chí cường, nếu là có thể tu thành, thật không biết nên gặp là bậc nào cường đại.

"Không đúng!" Chu Nguyên chợt cả kinh, nhìn về phía Yêu Yêu, nói: "Người không phải nói có tứ trọng sao?"

Cái này đệ tam trọng cũng đã là cửu phẩm nguyên khí rồi, cái kia đệ tứ trọng, lại nên như thế nào?

Yêu Yêu cái kia đôi mắt đẹp dường như cũng là vào lúc này trở nên thâm sâu...mà bắt đầu, nàng nhẹ nhàng gật đầu, thanh âm linh hoạt kỳ ảo mà nói: "Cái kia đệ tứ trọng, liền là chân chính Tổ Long khí, vượt qua cửu phẩm."

Chu Nguyên đặt hông ngồi ở sau lưng trên mặt ghế, trợn mắt há hốc mồm, lẩm bẩm nói: "Trên đời này, có thể có công pháp, siêu thoát cửu phẩm? !"

Cái này đạo công pháp, đã vượt qua Chu Nguyên nhận thức, hẳn thậm chí có chút ít hoài nghi, trên đời này, tại sao có thể có như thế nghịch thiên giống như công pháp?

Chẳng lẽ, cũng là bởi vì cái này đạo công pháp, Thương Uyên sư phụ cùng Yêu Yêu, vừa rồi sẽ bị thần bí kia địch nhân một mực đuổi giết, không ngừng tránh né sao?

"Thiên địa huyền áo, cửu phẩm nguồn gốc pháp, chỉ là vừa nói mà thôi, không có nghe nói không có nghĩa là liền không tồn tại." Yêu Yêu chậm rãi nói.

"Bất quá cái này Tổ Long Kinh tuy rằng cường đại, nhưng tu luyện khó khăn, cũng là trước đó chưa từng có, hơn nữa, một khi tu luyện Tổ Long Kinh, liền không có biện pháp lại chuyển tu kia công pháp của hắc, nếu không nhất định { bị : được } cản trở."

"Thật bá đạo công pháp!"

Nghe đến đó, Chu Nguyên sắc mặt rút cuộc nhin không được biến đổi, kể từ đó, chẳng lẽ không phải liên trực tiếp khóa cứng tất cả con đường, chỉ có thể ở cái này Tổ Long Kinh trên đường, không ngừng về phía trước.

Yêu Yêu đầu đẹp hơi điểm, nói: "Mặt khác, đều muốn tu luyện công pháp này, còn cần có một cái điều kiện."

"Điều kiện gì?" Chu Nguyên lập tức hỏi.

Yêu Yêu nhìn Chu Nguyên liếc, nói: "Phải thân phụ thuộc số mệnh."

"thuộc số mệnh?"

"Trong truyền thuyết, Tổ Long thân hóa vạn vật sinh linh, mà có một chút người may mắn, xuất hiện ở sinh thời, có dị tượng, giống như cá chép, con răn, giống như măng xà, giống như Giao. . . Đều xem như thuộc số mệnh, điều này đại biểu lấy kia trong thân thể, UU đọc sách Bachngocsach.com có một tia Tổ Long chi khí, thiên phú dị bẩm."

"Mà đều muốn tu luyện Tổ Long Kinh, cái này một tia Tổ Long chi khí, chính là mở ra lời dẫn."

"Bất quá, tuy rằng có thể mở ra, nhưng cực ít có người có thể chính thức tu thành, chớ nói tứ trọng, coi như là tam trọng, từ xưa đến nay, sợ đều chỉ có một người."

Yêu Yêu nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, nói: "Mà người, chính là Thánh Long số mệnh, trong cơ thể Tổ Long chi khí, so với mặt khác thuộc số mệnh càng mạnh hơn nữa, nếu là tu luyện cái này Tổ Long Kinh, không thể nói trước ngược lại là có một phần thành công khả năng, nhưng cuối cùng có thể tu thành mấy trọng, cũng thực khó mà nói."

"Nhưng sau cùng đáng tiếc chính là, người Thánh Long số mệnh bị tước đoạt, cái kia Tổ Long chi khí, cũng có thật nhiều { bị : được } cái kia Đại Vũ "Mãng xà tước" đoạt được."

Chu Nguyên nắm đấm nhin không được nắm chặt một cái, cười khổ nói: "Nói như vậy, ta đây cùng cái này Tổ Long Kinh, sợ là không có duyên."

Hắn nhin không được có chút uể oải, dù sao mặc cho ai xem thấy vậy một đạo nghịch thiên công pháp tại trước mắt chạy đi, đều khó có khả năng bảo trì trấn định.

Yêu Yêu nhưng là lắc đầu, nàng vươn ngọc thủ, cầm Chu Nguyên một bàn tay, thản nhiên nói: "Cũng không nhất định không có cạnh."

Chu Nguyên nghi hoặc nhìn nàng.

Yêu Yêu đem Chu Nguyên bàn tay chậm rãi mở ra, chỉ thấy được người sau trong lòng bàn tay, một đoàn huyết hồng chiếm giữ, tản ra ác độc oán hận chi ý, làm cho trong lòng người phát lạnh.

Yêu Yêu ngọc chỉ điểm điểm cái kia đoàn huyết hồng, nói khẽ: "Cái kia Vũ Vương ngu muội, cho rằng đem cái kia Thánh Long số mệnh chi oán hận phong tại trong cơ thể của người, là có thể hình thành oán độc cho

người trọn đời thoát thân không được, nhưng hẳn vẫn phải không biết. . .
Cái này oán độc, kỳ thật coi như là một tia Tổ Long chi khí!"

Chu Nguyên đồng tử co rụt lại: "Ý của người là?"

Yêu Yêu đầu đẹp hơi điểm, nói: "Người có thể mượn oán độc làm dẫn, mở ra Tổ Long Kinh, vì vậy, cái này Tổ Long Kinh, người cũng có thể tu."

Yêu Yêu đôi mắt sáng, lạnh lạnh nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, linh hoạt kỳ ảo thanh âm vang lên.

"Như vậy hiện tại. . . Lựa chọn của người là?"

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 58: Tài Nguyên Tu Luyện

"Như vậy hiện tại, lựa chọn của người là?"

Trong hương lâu, Yêu Yêu đôi mắt sáng nhìn chăm chú lên Chu Nguyên, cặp môi đỏ mọng lúc giữa nhẹ nhõm ra lời nói, thì là làm cho Chu Nguyên lâm vào giây giụa bên trong, ánh mắt không ngừng biến ảo.

Hai loại lựa chọn, đều là làm cho người ta khó có thể lựa chọn.

Đương nhiên, nếu là theo ốn thỏa mà nói, đương nhiên là lựa chọn "Thiên Nguyên Điển" rất tốt, thỏa thỏa thất phẩm nguyên khí, đủ để cho được hãn khinh thường ngang cấp đối thủ, thậm chí, bằng vào nguyên khí phẩm chất, tại đối mặt với đẳng cấp mạnh hơn địch nhân của hãn, cũng có thể có chống lại tiền vốn.

Cùng ốn thỏa "Thiên Nguyên Điển" so sánh với, thần bí Tổ Long Kinh, nhưng là tràn đầy vô số không thể dự đoán biến số.

Theo Yêu Yêu trong miệng, Chu Nguyên có thể cảm giác được cái này đạo tu luyện công pháp khó khăn, thậm chí rất có thể cả đời đều dừng lại đệ nhất trọng, mà cái kia đệ nhất trọng, chỉ là Ngũ phẩm nguyên khí, hiển nhiên không cách nào thỏa mãn Chu Nguyên khẩu vị.

Hơn nữa quan trọng nhất là, một khi tu luyện Tổ Long Kinh, liền không có...nữa quay đầu lại con đường, kia công pháp của hãn, một khi phát hiện không thích hợp, còn có thể chuyển tu mặt khác công pháp, nhưng này Tổ Long Kinh, một khi bắt đầu tu luyện, liền không cách nào nghịch chuyển, chỉ có thể ở cái này một con đường trên đi đến màu đen.

Tổ Long Kinh, chỉ có không ngừng về phía trước.

Đây không thể nghi ngờ là cần thật lớn dũng khí cùng quyết đoán.

Có thể Tổ Long Kinh tuy tràn đầy nguy cơ, nhưng. . . Cái kia không thể hạn lượng trưởng thành tính, nhưng là làm cho Chu Nguyên tim đập thành thịch, căn bản không cách nào đem bỏ qua.

Vì vậy, đối mặt với loại này lựa chọn, mặc dù là có chút quyết đoán Chu Nguyên, đều là lâm vào lưỡng nan, sắc mặt biến đổi, chậm chạp không cách nào cho ra kết quả.

Yêu Yêu cũng không thúc giục hẳn, chỉ là lẳng lặng nhìn.

Yên tĩnh, tại đây trong hương lâu tiếp tục lấy, sau một hồi, rút cuộc { bị : được } Chu Nguyên một cái thật dài tiếng thở dài làm cho đánh vỡ.

Chu Nguyên mở ra khép hờ hai mắt, nhìn về phía Yêu Yêu, chậm rãi nói: "Ta lựa chọn. . ."

"Tổ Long Kinh!"

Yêu Yêu bàn tay như ngọc trắng tựa hồ là hơi hơi run rẩy, hiển nhiên cũng là có chút ít ngoài ý muốn Chu Nguyên lựa chọn, dù sao cùng "Thiên Nguyên Điển" so sánh với, Tổ Long Kinh tràn đầy không xác định tính.

Chu Nguyên nhìn xem Yêu Yêu, có chút tự giễu cười cười, nói: "Yêu Yêu tỷ, ta không muốn lại trải qua ta khi còn bé phát sinh sự tình như này, để cho người khác đem thuộc về đồ đạc của ta cướp đi, hơn nữa còn đối với ta người thân cận nhất, tạo thành thương tổn cực lớn, mà ta, rồi lại bất lực."

Mỗi một lần trông thấy mẫu hậu Tần Ngọc cái kia trắng bệch sắc mặt, Chu Nguyên đều là tim như bị đao cắt, hẳn biết rõ, nếu như không phải Tần

Ngọc trước kia không ngừng lấy tinh huyết quán chú hắc, chỉ sợ hắc đã sớm chết non rồi.

Còn có Chu Kinh, tao ngộ phản bội, vương triều bị đoạt, cuối cùng không chỉ có vì bảo hộ hắc { bị : được } Vũ Vương chặt đứt một tay, cũng bởi vì không cách nào bảo hộ con của mình, lâm vào ngày đêm tự trách bên trong.

Đây hết thảy, đều là vì lực lượng chưa đủ.

"Ta tương lai muốn đổi mặt địch nhân, có lẽ sẽ càng ngày càng mạnh, vì vậy, ta nghĩ muốn bảo vệ mình cùng người nhà của ta, ta liền cần sau cùng lực lượng cường đại!"

"Ta cường đại hơn đến, làm cho bất luận cái gì tồn tại, đều không thể đối với ta chỗ hồ người tạo thành mấy may uy hiếp!"

"Thiên Nguyên Điển cũng rất mạnh, nhưng cũng không thể mạnh mẽ đến sẽ khiến ta đạt tới một bước kia trình độ, vì vậy. . ."

Hắc nhìn chăm chăm vào Yêu Yêu, từng chữ một mà nói: "Ta muốn lựa chọn Tổ Long Kinh!"

Yêu Yêu có thể trông thấy Chu Nguyên trong mắt cái kia kiên định hỏa diễm, vì vậy nàng đầu đẹp hơi diễm, cầm trong tay cái kia cắt ra ban bác xương vỡ đưa tới.

Chu Nguyên thò tay tiếp nhận, hơi hơi vừa dùng lực, rồi lại là không có rút đi.

"Chu Nguyên, một khi lựa chọn nó, ngươi cũng chưa có đường khác con, vì vậy, ngươi về sau cũng không nên hối hận." Yêu Yêu trên mặt đẹp, hiện lên một vòng ngưng trọng.

Chu Nguyên cười cười, nói: "Yêu Yêu tử, ta thuở nhỏ nhận hết oán độc tra tấn, sau lại không có pháp khai mạch, nhận hết ấm lạnh, vì vậy, ta rất rõ ràng nội tâm của ta có bao nhiêu kiên định."

"Con đường này, có lẽ sẽ rất khó đi, nhưng là. . . Ta nhất định sẽ đem nó đi đến nắm chắc đấy!"

Chu Nguyên thanh âm kiên định, không do dự nữa, bàn tay vừa dùng lực, liền đem cái kia ban bác xương vỡ rút ra, sau đó trịnh trọng vô cùng bỏ vào trong ngực.

Tu luyện chi đạo, nặng ở tâm tính, những năm này trải qua, làm cho Chu Nguyên biết rõ, đều muốn có được lấy lực lượng, vậy nhất định phải có được lấy kiên định nội tâm, chỉ cần nhận định mục tiêu,

Liền nhất định phải toàn bộ cố gắng lớn nhất đi thực hiện, vì vậy, hẳn có được lấy đại nghị lực!

Yêu Yêu nhìn qua Chu Nguyên đem ban bác xương vỡ cất kỹ, cũng là khẽ thở dài một tiếng, sau đó nói: "Người muốn tu thành Tổ Long Kinh đệ nhất trọng, có bốn loại nguồn gốc vật liệu, người phải có đủ, mới có thể thành công."

Yêu Yêu tay lấy ra giấy, đưa cho Chu Nguyên.

Chu Nguyên nhìn thoáng qua, chỉ thấy được trên giấy có xinh đẹp kiểu chữ, bất quá, khi hẳn nhìn rõ ràng cái kia bốn loại nguồn gốc vật liệu lúc, sắc mặt liền không nhịn được run rẩy đứng lên.

"Thôn Nguyên Thạch? Thiên Kim Tủy? Cửu U Huyền Tuyền Tinh? Tứ phẩm măng xà Chúc Nguyên Thú Hồn? !" Bốn loại nguồn gốc vật liệu, mỗi một chủng đều là làm cho Chu Nguyên la thất thanh, tay kia chương cũng nhịn không được đang run rẩy.

Bất luận là Thôn Nguyên Thạch, Thiên Kim Tủy còn là Cửu U Huyền Tuyền Tinh, đều là cực kỳ hiếm có nguồn gốc vật liệu, trong này hơi chút quen thuộc điểm chính là Thiên Kim Tủy, vừa vận hoàng thất bảo khố có, nhưng chỉ ít ỏi giọt.

Loại vật này, chỉ cần tại rèn nguyên binh lúc gia nhập một giọt, là có thể làm cho nguyên binh càng thêm sắc bén, thậm chí ngay cả phẩm giai cũng có thể tăng lên, làm cho lấy cực kỳ trân quý.

Hơn nữa, để cho nhất Chu Nguyên run sợ chính là cái kia tứ phẩm mãng xà Chúc Nguyên Thú Hồn, tứ phẩm a, đây chính là so sánh nhân loại thái sơ cảnh cường giả!

Toàn bộ Đại Chu thái sơ cảnh cường giả, cũng liền mấy vị kia, mà bây giờ đều muốn làm một đầu tứ phẩm mãng xà Chúc Nguyên Thú Hồn, UU đọc sách Bachngocsach.com vậy đơn giản đi theo chém giết một vị thái sơ cảnh cường giả không có gì khác nhau.

Trong này độ khó, chỉ là nhớ tới, khiến cho Chu Nguyên trong lòng đều tại run rẩy.

Trong Thiên Địa tu luyện giả, tại bước vào đường khí cảnh về sau, đều muốn luyện ra một cái thuộc về bản thân nguyên khí, đều cần lấy bản thân {vì:là} lò luyện, mà trong Thiên Địa hấp thụ mà đến tinh khiết nguyên khí chính là sau cùng nguyên bản nguyên liệu chủ yếu, công pháp là bản vẽ, nguồn gốc vật liệu chính là phụ liệu, dựa theo bản vẽ, đem mấy thứ này đều trong người luyện chế, lẫn nhau dung hợp, rèn luyện, cuối cùng mới có thể tu luyện ra cái kia một cái thuộc về bản thân nguyên khí.

Mấy thứ này, thiếu một thứ cũng không được, vì vậy phụ liệu, cũng phải đều chuẩn bị đầy đủ hết.

"Có phải hay không đã hối hận? Hiện tại có thể còn kịp." Yêu Yêu nhìn đến Chu Nguyên phát xanh sắc mặt, không khỏi cười cười, nói.

Chu Nguyên cười khổ một tiếng, hẳn thật đúng là có chút ít đã hối hận, lúc này mới chỉ là Tổ Long Kinh đệ nhất trọng, liền cần những thứ này hiếm có nguồn gốc vật liệu, thật không biết cái kia đệ nhị trọng, đệ tam trọng thậm chí đệ tứ trọng, lại nên cần gì thần bí nguồn gốc vật liệu?

Lúc này thời điểm, Chu Nguyên mới hiểu được cái này Tổ Long Kinh tu luyện có bao nhiêu khó, bởi vì chỉ là tu luyện điều kiện tiên quyết, chính là như thế làm cho người ta mong muốn không thể mặc dù.

Bất quá, ánh mắt của hắn rất nhanh trở nên kiên định xuống, nói: "Những thứ này nguồn gốc vật liệu, ta đều nghĩ biện pháp đoạt tới tay."

Nếu như cũng đã hạ quyết định, cái kia tự nhiên sẽ không bởi vì này chút ít mà có chỗ dao động, nói cách khác, còn không bằng sớm buông tha cho.

Yêu Yêu cũng là có chút điểm thưởng thức Chu Nguyên cố định, nói: "Nếu như người không muốn tại bước vào đường khí cảnh về sau, chỉ có thể dựa vào cái kia sau cùng nguyên bản nguyên khí cùng người chiến đấu mà nói, vậy thì phải nhanh hơn điểm sưu tập tốc độ."

Không có đi qua công pháp tu luyện ra được nguyên khí, không có thuộc tính, cũng không có đặc thù công hiệu, sức chiến đấu xa không kịp công pháp nguyên khí.

Chu Nguyên cười khổ gật gật đầu, xem ra, kế tiếp hắn phải đi phiên nhiều Chu Kinh rồi, bởi vì dựa vào hắn hiện tại, sợ là không có biện pháp đem những tài liệu này thu thập đủ toàn bộ.

...

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 59: Hư Cảnh Trung Kỳ

Tại đạt được "Tổ Long kinh" sau ngày thứ năm, Chu Nguyên thứ bảy mạch rút cuộc triệt để đả thông, đây không thể nghi ngờ là làm cho hần khoảng cách Đường Khí cảnh thêm gần một bước, đồng dạng, đối với tu luyện Tổ Long kinh cái kia đệ nhất trọng cần có tài nguyên tu luyện, hần cũng là càng vội vàng.

Trong điện.

"Phụ vương, ta muốn tài nguyên tu luyện chuẩn bị xong chưa? !" Chu Nguyên vừa tiến đến, chính là dùng chờ đợi ánh mắt nhìn chăm chăm vào Chu Kinh.

Mà Chu Kinh nhìn lên được Chu Nguyên ánh mắt kia, chính là nhin không được cười khổ một tiếng, nói: "Người tiểu tử này, thực khi chúng ta hoàng thất bảo khố cái gì cũng có sao?"

Chu Nguyên cần có cái kia bốn loại tài nguyên tu luyện, coi như là Chu Kinh, nghe xuống đều tại run.

"Hơn nữa người cần có tài nguyên tu luyện, thật sự chỉ là dùng để tu luyện Ngũ phẩm nguyên khí đấy sao?" Chu Kinh kiến thức có phần rộng rãi, Ngũ phẩm nguyên khí cũng không phải là chưa thấy qua, nhưng hần đã từng làm cho tiếp xúc qua Ngũ phẩm nguyên khí cần có tài nguyên tu luyện, đều không có Chu Nguyên muốn như vậy hiếm có, cao cấp.

Chu Nguyên cười khan một tiếng, bởi vì Yêu Yêu đã từng nói qua Tổ Long kinh phải giữ bí mật, vì vậy hần đối với Chu Kinh chỉ nói là hần

muốn tu luyện một đạo Ngũ phẩm nguyên khí công pháp.

"Hoàng thất bảo khố cũng gom không đủ sao?" Chu Nguyên buồn rầu mà hỏi.

Chu Kinh bất đắc dĩ hít một tiếng, sau đó từ phía sau lấy ra một cái hộp ngọc, mở hộp ra, bên trong có một cái óng ánh sáng long lanh bình ngọc, trong bình ngọc tràn đầy lấy nước, mà trong nước, thì là phiêu đảng một giọt màu vàng sền sệt chất lỏng, chậm rãi xoay tròn lấy.

Cái này là Thiên Kim tử!

Mà bình ngọc bên cạnh, còn có một viên màu đen Tinh Thạch, Tinh Thạch che kín lấy lỗ khiếu, có một cổ kinh người hàn khí từ trong phát ra, làm cho trong không khí đều có được băng sương tại ngưng kết, đồng thời Tinh Thạch bên trong, phảng phất có được nước suối chảy xuôi, phát ra rầm rầm thanh âm.

Đây là Cửu U Huyền Tuyền Tinh!

"Chúng ta hoàng thất trong bảo khố, cũng chỉ có cái này hai loại rồi." Chu Kinh chỉ vào hộp ngọc, nói.

Chu Nguyên gãi gãi đầu, nói: "Cái kia Thôn Nguyên Thạch cùng tứ phẩm Mãng Chúc Nguyên Thú hồn cũng chưa có sao?"

Chu Kinh tức giận trừng mắt liếc hằm hằm một cái, nói: "Lòng tham tiểu tử, người muốn cái này bốn loại tài nguyên tu luyện, nếu như nếu bàn về giá trị mà nói, sợ đều muốn tiếp cận năm mươi vạn nguyên tinh rồi, hơn nữa rất nhiều còn là có tiền mà không mua được."

Mà bọn hằm Đại Chu một năm thu thuế, cũng liền mấy trăm vạn mà thôi, bởi vậy có thể thấy được, Chu Nguyên cần có cái này bốn loại tài nguyên tu luyện, giá trị cao bao nhiêu.

Chu Nguyên cười cười xấu hổ, năm mươi vạn nguyên tinh, đây thật là rất con số kinh khủng rồi, cái này cơ bản đều có thể tại trong phòng đấu giá mua được một thanh trung thượng phẩm Huyền nguyên binh rồi.

Mà thượng phẩm Huyền nguyên binh, trong hoàng thất, cũng liền Chu Kinh trong tay Cửu Viêm Thương rồi.

"Vậy làm sao bây giờ?" Chu Nguyên mặt mày ủ rũ, nếu như sưu tập không đến cái này bốn loại tài nguyên tu luyện, vậy hẳn liền không có biện pháp tu thành Tổ Long kinh đệ nhất trọng "Thông Thiên Huyền Mãng Khí"

.

Chu Kinh cau mày trầm tư một cái, nói: "Bất quá cái kia Thôn Nguyên Thạch, ta ngược lại là nghe nói qua."

"A?" Chu Nguyên nhãn tình sáng lên, chỉ cần có tin tức lời nói, cái kia có thể nghĩ biện pháp.

"Đại Tướng Quân trong phủ, thì có một viên Thôn Nguyên Thạch, loại này tảng đá có thể không ngừng phun ra nuốt vào trong Thiên Địa nguyên khí, nó nuốt ra nguyên khí, có thể so với nuốt vào đi lúc, càng thêm tinh thuần, vì vậy chỉ cần trong phòng thả trên như vậy một viên, có thể gia tăng tu luyện hiệu suất." Chu Kinh nói ra.

"Đại Tướng Quân, Vệ Thương Lan?" Chu Nguyên khẽ giật mình, đây thật là trùng hợp, hẳn rất nhanh sẽ phải lên đường tiến về trước Thương Lan quận rồi.

"Ừ, bất quá vật ấy quý giá, có thể hay không theo Đại Tướng Quân chỗ đó đặt được tay, phải nhìn người bản thân bốn sự." Chu Kinh tỏ vẻ lực bất tòng tâm, dù sao hẳn cũng không tốt cường ép làm cho Đại Tướng Quân đem Thôn Nguyên Thạch cho Chu Nguyên.

"Ta sẽ nghĩ biện pháp thử xem." Chu Nguyên gật gật đầu, tối thiểu nhất, ít nhất có tin tức, về phần như thế nào đạt được, vậy lại nghĩ biện pháp.

"Cái kia tứ phẩm Mãng Chúc Nguyên Thú hồn đây?" Chu Nguyên lại nhìn chăm chăm vào Chu Kinh.

Chu Kinh nghe vậy, lập tức có chút đau đầu, bất đắc dĩ nói: "Tứ phẩm Mãng Chúc Nguyên Thú hồn, cái loại này đẳng cấp nguyên thú, ngay cả ta đối phó đứng lên đều có điểm phiền toái, người tiểu tử này, vậy mà đều muốn kia Thú Hồn."

"Thứ này, ta cũng chỉ là nghe nói qua, bất quá ta sẽ giúp người tìm xem, mặt khác đem người muốn đi Thương Lan quận, chỗ đó lân cận Hắc Uyên, Hắc Uyên trong nguyên thú bao nhiêu không rõ, có vô số nguyên sư tại đó săn giết nguyên thú, nói không chừng người vận khí tốt có thể gặp."

Chu Nguyên bất đắc dĩ thở dài một tiếng, xem ra còn lại cái này hai đạo tài nguyên tu luyện, đều được đi Thương Lan quận thử thời vận rồi.

"Phụ vương, chúng ta đây lúc nào xuất phát?" Chu Nguyên hỏi, hẳn hiện tại đây trong đầu muốn đều là tranh thủ thời gian sưu tập đầy đủ hết còn lại hai đạo tài nguyên tu luyện, sau đó tu luyện ra cái kia Tổ Long kinh đệ nhất trọng, Thông Thiên Huyền Mãng Khí.

Nhìn đến Chu Nguyên cái kia không thể chờ đợi được bộ dáng, Chu Kinh cũng là bất đắc dĩ cười, nói: "Năm ngày về sau, ta sẽ nhượng cho Lục Thiết Sơn suất lĩnh một chi cấm quân, bảo hộ người tiến về trước Thương Lan quận."

...

Thời gian nhanh chóng, trong nháy mắt chính là bốn ngày trôi qua.

Ngày thứ tư, đêm.

Trên giường, Chu Nguyên hai mắt nhắm nghiền, mi tâm lóe ra nhàn nhạt sáng bóng, mơ hồ như là một đạo hư ảnh tại ngời xếp bằng, đúng là Chu Nguyên thần hồn.

Oanh oanh!

Mà lúc này, tại mi tâm của hắn ở bên trong, cũng là tại truyền ra tiếng nổ vang, đó là "Hỗn Động đại ma" tại chuyển động, hiển nhiên, Chu Nguyên đang tại vận chuyển "Hỗn Động Thần Ma Quan Tướng Pháp", rèn luyện bản thân thần hồn.

Từ khi tu hành cái này "Hỗn Động Thần Ma Quan Tướng Pháp" đến nay, đã hơn nửa năm, Chu Nguyên thần hồn, cũng là ở đẳng kia không ngừng tôi luyện ở bên trong, càng cứng cỏi, mạnh mẽ.

Hỗn Động trong tinh không, nhìn không thấy đầu cuối ban bác thần ma chậm rãi chuyển động, bất luận cái gì đưa vào trong đó đồ vật, đều muốn gặp nghiền thành hư vô.

Mà lúc này, ở đẳng kia đại ma ở bên trong, một đạo hư ảnh giống như thần hồn, đang tại đau khổ chèo chống.

Cao thấp hai cái cối xay, chậm rãi theo kia trên thân nghiền ép mà qua, mỗi một lần nghiền ép, đều làm được cái kia hư ảnh giống như thần hồn run rẩy không ngừng, dường như thừa nhận cực lớn thống khổ.

Mà tại loại này đau khổ kiên trì xuống, đột nhiên, hai cái chậm rãi chuyển động cối xay lên, hai đạo màu vàng dựng thẳng vết tích, đúng là vào lúc này một chút trùng hợp lại với nhau.

Thần Ma cửu chuyển, chuyển một cái nhất trọng thiên!

Đi qua hơn nửa năm tôi luyện, Chu Nguyên thần hồn, rút cuộc vào lúc này, kiên trì đã xong thần ma nguyên vẹn thứ nhất chuyển.

Rắc rắc!

Kim sắc thụ ngân trọng hợp, Chu Nguyên cái kia hư ảnh giống như thần hồn rút cuộc đạt đến cực hạn, trực tiếp là phá vỡ đi ra, bất quá rất nhanh đấy, ở đằng kia thần ma phía trước, có vô hình chấn động hội tụ mà đến, một đạo hư ảnh, chậm rãi tụ mà hiện.

Đúng là Chu Nguyên thần hồn.

Mà lúc này, Chu Nguyên thần hồn hai mắt nhắm nghiền, so với lúc trước, thần hồn của hắn không thể nghi ngờ là ngưng thực rất nhiều, một cỗ kỳ lạ chấn động, theo thần hồn hư ảnh trong truyền ra.

Trong phòng, Chu Nguyên bỗng nhiên mở ra hai mắt, trong mắt lại là có thêm một vòng hào quang bạo bắn ra, chỗ mi tâm, thần hồn chấn động bắt đầu đột nhiên tăng cường!

"Hư Cảnh trung kỳ!"

Chu Nguyên cảm thụ được mi tâm nhảy động thần hồn, trên mặt cũng là có vẻ mừng như điên nổi lên, đi qua hơn nửa năm tu luyện, thần hồn của hắn, rút cuộc theo Hư Cảnh sơ kỳ, tiến vào trung kỳ.

Mà tới được cái này cấp độ, thần hồn lực lượng cũng có thể có chỗ bên ngoài hiện, làm được một ít thần hồn công kích, tựa như cùng ngày đó tại Ngọc Linh thác nước ở bên trong, Tề Nhạc làm cho thi triển "Hồn châm văn" bình thường, xuất kỳ bất ý phía dưới, có thể có cực kỳ thật tốt hiệu quả.

Đương nhiên, quan trọng nhất là, thần hồn đã đến Hư Cảnh trung kỳ, như vậy Chu Nguyên là có thể học tập khắc nhị phẩm nguyên văn!

Nhị phẩm nguyên văn lực lượng, coi như là Dưỡng Khí cảnh địch nhân, đều muốn gặp cảm thấy kiêng kỵ.

Nguyên bản Chu Nguyên vẫn còn vì hắn không cách nào tại trong thời gian ngắn tu thành "Thông Thiên Huyền Mãng Khí" mà nhức đầu, nhưng dưới mắt đã có nhị phẩm nguyên văn hiệp trợ, coi như là đối mặt với những cái kia tu thành công pháp nguyên khí Dưỡng Khí cảnh đối thủ, hắn cũng có thể vui mừng không sợ rồi.

Hô.

Chu Nguyên thở một hơi thật dài, thân thể thời gian dần trôi qua trầm tĩnh lại.

"Cái này, rốt cuộc có thể an tâm đi chỗ đó Thương Lan quận rồi."

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 60: Lên Đường

Hôm sau.

Phía trước Vương Cung.

Một đội cấm quân chờ xuất phát, Chu Nguyên một bên cùng trước để đưa tiễn Chu Kinh, Tần Ngọc nói chuyện, ánh mắt còn không ngừng đối với xa xa quét mắt.

Đát đát!

Xa xa, chợt có đồn dập tiếng vó ngựa truyền đến, một thớt lửa đỏ tuần mã bay vọt mà đến, cuối cùng hí dài tại phía trước ngừng lại, một đạo nhẹ nhàng bóng hình xinh đẹp, mạnh mẽ nhảy xuống ngựa đến.

Đạo này bóng hình xinh đẹp, tự nhiên chính là Tô Ấu Vi, hôm nay nàng, một thân xanh than quần áo, quần dài, tóc dài buộc thành đuôi ngựa, nhìn qua cực kỳ nhẹ nhàng khoan khoái, xinh đẹp.

Cấm quân cũng không có ngăn trở nàng, tùy ý Tô Ấu Vi đi vào, nàng đi vào bên cạnh xe ngựa, bởi vì lúc trước chạy đi, nàng xinh đẹp mặt xấu hổ đỏ bừng, trắng nõn trên trán hơi hơi gặp đổ mồ hôi.

"Ấu Vi ra mắt Vương Thượng, Vương Hậu." Tô Ấu Vi trước là đối với một bên Chu Kinh cùng Tần Ngọc ôm quyền hành lễ.

Chu Kinh cùng Tần Ngọc cũng là đối với nàng cười cười ôn hòa, bọn hắn ra mắt Tô Ấu Vi tại Phủ thí phía trên biểu hiện, cho nên đối với cái này

kiên cường độc lập nữ hài tử cũng là cực kỳ ưa thích.

"Ấu Vi, lần này liền quyền cho rằng một lần rèn luyện, mặt khác giúp ta chăm sóc tốt Chu Nguyên, đừng cho hấn xằng bậy." Tần Ngọc mỉm cười nói.

Một bên Chu Nguyên cười cười, lần này Yêu Yêu cùng Tô Ấu Vi đều sẽ cùng theo hấn đi Thương Lan quận, Yêu Yêu hoàn toàn là bởi vì tại Vương Cung đợi đến có chút khó chịu, mà Tô Ấu Vi mà nói, hấn hy vọng nàng có thể nhiều một ít rèn luyện, đây đối với tu luyện cũng sẽ có lấy chỗ tốt.

Dù sao hôm nay Tô Ấu Vi, lập tức sẽ phải mở bát mạch, bước vào Dưỡng Khí cảnh, vì vậy lưu lại trong Đại Chu phủ, kỳ thật cũng ý nghĩa không lớn, vì vậy vì không trì hoãn tu luyện của nàng, Chu Nguyên quyết định lần này tiến về trước Thương Lan quận đem Tô Ấu Vi cũng mang theo.

"Canh giờ không sai biệt lắm, chuẩn bị lên đường đi." Chu Kinh nhìn thoáng qua sắc trời, sau đó ánh mắt chuyển hướng Lục Thiết Sơn, nói: "Lần này hộ vệ công tác, liền giao cho người rồi."

"Vương Thượng yên tâm, nếu là điện hạ có việc, thuộc hạ xách đầu tới gặp!" Lục Thiết Sơn trầm giọng nói.

"Ta cũng không hy vọng các người bất cứ người nào gặp chuyện không may." Chu Kinh khoát tay áo.

Lục Thiết Sơn gật gật đầu, đứng dậy, trở mình lên ngựa, bàn tay vung lên, quát to: "Xuất phát!"

Chu Nguyên cũng là lên xe ngựa, cùng Chu Kinh, Tần Ngọc phát phát tay, chui vào.

Đại đội nhân mã bắt đầu lên đường, mang theo âm âm tiếng bước chân, xuyên qua đầu con đường, cuối cùng ra Đại Chu thành, thẳng đến Thương Lan quận phương hướng mà đi.

...

Tại Chu Nguyên ly khai Đại Chu thành cùng một thời gian, Tề vương phủ.

"Vương gia, Lục Thiết Sơn dẫn theo một nghìn cấm quân, bảo hộ lấy Chu Nguyên ra Đại Chu thành, hẳn là đi Thương Lan quận rồi." Trong phòng, đồng thời quản gia của vương phủ, Tề Lăng cung kính âm thanh nói.

Ở đằng kia bàn đọc sách phía sau, Tề vương Tề Uyên sắc mặt đậm mạc gặt đầu.

"Xem ra cái kia di tích tin tức, hoàng thất cũng biết."

Tề Uyên trong mắt lóe ra lạnh lẽo sáng bóng, hẳn thân nhiên nói: "Đại Chu phủ sự tình, để cho bọn họ chiếm đi một tí tiện nghi, bất quá lúc này đây, đối với "Hỏa Linh tuệ", ta tình thế bắt buộc!"

Hỏa Linh tuệ chính là tứ phẩm nguyên thực, nếu như có thể đạt được, vậy đơn giản giá trị không thể đánh giá, đến lúc đó bọn hắn Tề vương phủ là có thể đại lượng bồi dưỡng hơn nữa lôi kéo khắp nơi cao thủ.

Ngẫm lại xem, hoàng thất phải dựa vào lấy cái kia nhị phẩm nguyên thực "Huyền Tinh Mễ", là có thể ổn định cục diện, nếu như bọn hắn Tề vương phủ đã nhận được "Hỏa Linh tuệ", Tề Uyên tin tưởng, không cần một năm thời gian, Tề vương phủ thực lực sẽ nghiền ép giống như vượt qua hoàng thất.

"Lần này ta sẽ lưu lại Đại Chu thành, nhìn thẳng Chu Kinh, vì vậy người lập tức xuất mã, tiến về trước Thương Lan quận tìm được Hạo nhi, hấn tại Thương Lan quận hai năm qua coi như là đứng vững vàng gót chân, ta các người phải nghĩ hết biện pháp, làm cho cái kia Vệ Thương Lan đứng ở chúng ta Tề vương phủ bên này!"

Tề Uyên ánh mắt âm tàn, nói: "Chỉ cần Vệ Thương Lan có thể đứng ở chúng ta bên này, như vậy chúng ta cũng chưa có bất kỳ băn khoăn nào, có thể trực tiếp động thủ, đem Đại Chu hoàng thất, triệt để diệt trừ!"

"Đương nhiên. . ." Tề Uyên tay cầm chén trà, âm thanh lạnh lùng nói: "Nếu như cái kia Vệ Thương Lan có tới gần hoàng thất dấu hiệu, vậy tốt nhất nghĩ biện pháp diệt trừ hấn, chỉ cần Vệ Thương Lan một chết, Thương Lan quân, cũng đem răn mất đầu, đến lúc đó có thể làm cho Hạo nhi nhanh chóng hợp nhất, chuyển công hoàng thất."

"Vâng!" Tề Lăng đáp.

Tề Uyên đôi mày híp lại, giống như âm tàn độc lang, hấn rậm rạp mà nói: "Còn có cái kia Chu Nguyên, nói với Hạo nhi, nếu như có cơ hội, khiến cho cái này tiểu súc sinh không quay về được Đại Chu thành!"

"Thương Lan quận lân cận Hắc Uyên, tại đó, chết người nào, cho dù chết một cái điện hạ, cũng không phải là cái gì kỳ quái sự tình."

"Nếu như cái kia tiểu súc sinh chặt đứt con ta một tay, ta đây khiến cho hấn dùng một cái mạng đến trả!"

Trong thư phòng, Tề Uyên thanh âm, u lãnh được giống như theo trong vực sâu bò ra tới Lệ Quỷ, ngoan độc làm cho người khác tim đập nhanh.

Đồng thời lắng lại lần nữa đáp, như thế sau đó xoay người mà đi.

Tề Uyên nhìn qua đồng thời lảng rời đi thân ảnh, ngẩng đầu lên, nhìn về phía Vương Cung phương hướng, lạnh giọng phiêu đẳng trong thư phòng.

"Chu Kinh, người đừng tưởng rằng thắng Đại Chu phủ một ván là có thể đắc ý, chỉ cần lần này cái kia "Hỏa Linh tuệ" rơi vào trong tay của ta, người Đại Chu hoảng thất, liền đem gặp trọn đời thoát thân không được!"

"Trận này độ sức, ta Tề vương phủ thắng định rồi! Đến lúc đó, định muốn phụ tử các người lại ném thử, chớ nhà có tang tư vị!"

...

Thương Lan quận, tọa lạc tại Đại Chu vương triều biên giới tây nam biên cảnh, khoảng cách Đại Chu thành có chút xa xôi, vì vậy dựa theo Chu Nguyên tốc độ bọn họ, đều muốn đến Thương Lan quận, tối thiểu cũng là phải cần hơn mười ngày thời gian.

Bất quá cũng may có Yêu Yêu cùng Tô Ấu Vi, hai nữ đẹp mỹ lệ dung nhan hoà lẫn, thật ra khiến được Chu Nguyên cảm thấy may mắn được thấy, buồn tẻ chạy đi, dường như cũng trở nên sinh động lên.

Bất quá, hãn loại này mở rộng tầm mắt, cũng cũng không có tiếp tục vài ngày, đã bị không muốn nhìn thấy hãn như vậy thoải mái Yêu Yêu cắt đứt.

"Ta xem người rảnh rồi như vậy, vừa vận thần hồn cũng đạt tới Hư Cảnh trung kỳ, vậy luyện tập nhị phẩm nguyên văn đi." Trong xe ngựa, Yêu Yêu trực tiếp ném đi một khối ngọc bản cho Chu Nguyên, trên ngọc bản trước mặt, khắc lấy một đạo phức tạp nguyên văn, lóe ra sáng bóng.

"Đây là một đạo nhị phẩm nguyên văn, Kim Viên Bàn Sơn văn. . . Khắc bên người, có thể tăng cường thân thể, hơn nữa trên phạm vi lớn tăng cường lực lượng."

"A?"

Chu Nguyên có chút kinh hỉ tiếp nhận ngọc bản, nhị phẩm nguyên văn công hiệu, rất xa vượt qua nhất phẩm nguyên văn, đạo này Kim Viên Bàn Sơn văn nếu là khắc tại trên thân thể, cái kia làm cho mang đến biên độ tăng trưởng, tuyệt đối không phải dĩ vãng cái loại này Man Ngưu văn có thể so sánh với đấy.

"Thực phức tạp." Chu Nguyên nhìn thoáng qua trên ngọc bản trước mặt cái kia phức tạp nguyên văn, chính là nhìn không được miệng há hốc, dựa theo hần đoán chừng, cái này một đạo nhị phẩm nguyên văn ở bên trong, tối thiểu có gần nghìn đạo nguyên ngân, nếu là thần hồn không mạnh người, chỉ là vừa ý vài lần, sẽ cháng váng đầu hoa mắt.

Chu Nguyên lắc đầu, xoay chuyển ánh mắt, liền nhìn đến Tô Ấu Vi chính hé miệng cười khẽ, cười dịu dàng nhìn qua chính đang đau đầu hần.

"Nhìn cái gì vậy, người cũng đừng nghĩ nhẹ nhõm." Chu Nguyên tức giận trắng mặt nhìn nàng liếc, sau đó từ trong lòng móc ra một quả ngọc giản ném Tô Ấu Vi.

Tô Ấu Vi vội vàng tiếp nhận ngọc giản, nghi ngờ nói: "Đây là cái gì?"

"Ta theo hoàng thất trong bảo khố lấy ra đấy, một đạo hạ phẩm Huyền Nguyên Thuật, Thiên La thủ, chính thích hợp người." Chu Nguyên cười nói.

Tô Ấu Vi nắm ngọc giản, chần chờ nói: "Điện hạ, cái này quá quý trọng rồi."

Nàng đương nhiên biết rõ Huyền Nguyên Thuật giá trị, toàn bộ Đại Chu phủ đều không có loại này đẳng cấp Nguyên Thuật, cái này nếu là thả ở bên ngoài, tối thiểu cũng muốn mấy vạn nguyên tinh, đem nàng bán đi cũng mua không nổi.

"Chúng ta lần này cũng không phải là đi du ngoạn đây, người lập tức muốn đánh thông bát mạch, bước vào Đường Khí cảnh rồi, nếu là lại đem này Thiên La thủ tu thành, đến lúc đó nếu là gặp phải địch nhân, mới có thể có lực đánh một trận." Chu Nguyên nghiêm mặt nói.

Tô Ấu Vi hàm răng khê cắn cặp môi đỏ mọng, bất quá nàng chung quy không phải loại người "bụng đang đói có người mời ăn thì kêu no rồi" mà từ chối, rất nhanh liền nắm chặt ngọc giản, nghiêm túc gật đầu, nói: "Điện hạ yên tâm, ta sẽ mau chóng tu thành đây!"

Chu Nguyên cười gật gật đầu, rồi đi Đại Chu thành lúc, Chu Kinh trả lại cho hắn mặt khác một đạo trung phẩm Huyền Nguyên Thuật, tên là "Hoàng Cực ấn", bất quá này thuật quá mức cương mãnh, không rất thích hợp Tô Ấu Vi, vì vậy hắn liền định lưu lại bản thân tu luyện.

"Xem ra kế tiếp chạy đi sẽ không quá thư thả." Chu Nguyên cảm thán một tiếng, sau đó liền thu liễm tâm tình, đem tâm thần toàn bộ ném đến ngọc bản phía trên, bắt đầu một chút vẽ lấy cái này một đạo "Kim Viên Bàn Sơn văn" .

Vì vậy, tại kế tiếp cái này hơn mười ngày trong thời gian, Chu Nguyên phần lớn thời gian, đều dùng để học tập "Kim Viên Bàn Sơn văn", ngẫu nhiên có rảnh rỗi, liền ném thử luyện tập cái kia một đạo trung phẩm Huyền Nguyên Thuật "Hoàng Cực ấn", ngược lại là bận tối mày tối mặt.

Mà tại loại này cường độ cao học tập xuống, Chu Nguyên bọn hắn, cũng là bắt đầu thời gian dần qua tiếp cận Thương Lan quận.

Bất quá, tại tiếp cận Thương Lan quận lúc trước, lại là xuất hiện một khúc nhạc đệm, làm cho Chu Nguyên không thể không đem tốc độ gấp rút lên đường chậm lại.

Bởi vì, đi qua gần hai tháng tu luyện, Tô Ấu Vi rốt cuộc đem thứ tám mạch triệt để đả thông.

Mà bát mạch thông, Khí Phủ hiện.

Tô Ấu Vi, sắp bước vào Dưỡng Khí cảnh.

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 61: Âm Dương Khí Phủ

Trong xe ngựa rộng rãi.

Tô Ấu Vi động thân ngồi xếp bằng, mắt nhắm chặt, tại trong thân thể của nàng, trong lúc mơ hồ có sấm rền âm thanh truyền ra, trong Thiên Địa nguyên khí, cũng là tại liên tục không ngừng hội tụ mà đến, cuối cùng tuôn ra trong cơ thể nàng.

Giống như sấm rền thanh âm, chính là bát mạch đang chấn động, muốn mở Khí Phủ phát ra.

Chu Nguyên ở một bên khẩn trương mà tò mò nhìn chăm chăm vào, đây là lần đầu tiên trông thấy người sáng lập Khí Phủ.

Trong Thiên Địa nguyên khí, phát lên Tô Ấu Vi quần áo, Chu Nguyên ánh mắt hơi hơi dời xuống, có thể cảm giác được, Tô Ấu Vi trong cơ thể, tựa hồ có từng đạo nguyên khí, nhanh chóng đối với kia trong bụng vị trí hội tụ mà đi.

Cái gọi là Khí Phủ, chính là là nhân thể một chỗ huyền diệu chi điểm, như có như không, khó có thể phát hiện, chỉ có tại bát mạch đồng thời mở thời điểm, mới có thể khiến cho cộng hưởng, tiến tới đem mở ra, chính thức liên thông trong cơ thể kinh mạch.

Càng ngày càng nhiều nguyên khí, hội tụ tại Tô Ấu Vi bụng dưới, sau một lát, giống như là có thêm một đạo thanh âm, lặng yên vang lên.

Ở đẳng kia hội tụ nguyên khí ở trung tâm, phảng phất là vào lúc này xuất hiện một cái nguyên điểm, trực tiếp là đem cái kia chiếm giữ ở chung quanh nguyên khí, đều hấp thu đi vào.

Mà cùng lúc đó, mặc dù là cách quần áo, Chu Nguyên như trước có thể rõ ràng trông thấy, Tô Ấu Vi trong bụng Khí Phủ vị trí, bỗng nhiên xuất hiện một vòng ánh sáng màu xanh.

"Màu xanh Khí Phủ?"

Chu Nguyên ánh mắt lóe lên, sáng lập Khí Phủ lúc, bởi vì riêng phần mình căn cốt bất đồng, vì vậy Khí Phủ cũng là có phân chia cao thấp, nói như vậy, chia làm bốn cái cấp bậc.

Đệ nhất cấp hay là không màu Khí Phủ, cũng chính là bình thường nhất lớn nhất nhiều người Khí Phủ.

Mà cấp thứ hai hay là màu xanh Khí Phủ, cấp thứ ba hay là màu tím Khí Phủ, cấp thứ tư thì là màu vàng Khí Phủ.

Càng là cao cấp cái khác Khí Phủ, không chỉ có càng thêm cứng cỏi, hơn nữa có thể dung nạp nguyên khí cũng là càng nhiều, mọi người đều biết, nhân thể Khí Phủ, tựa như cùng một cái chứa nước vật chứa, muốn tại tu luyện trong không ngừng đem khuếch trương.

Mà ngay từ đầu liền có được lấy hạng thượng đẳng Khí Phủ, không thể nghi ngờ sẽ làm cho người chiếm hết tiên cơ, tại ngang cấp độ sức ở bên trong, nguyên khí càng thêm hùng hậu cùng bền bỉ.

"Thực sự không phải là màu xanh. . ." Yêu Yêu ở một bên lên tiếng nói ra.

Chu Nguyên hơi kinh sợ, tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn lại, quả nhiên là nhìn thấy, ở đẳng kia ánh sáng màu xanh càng nồng đậm thời điểm, trong

đó đúng là xuất hiện màu tím quang điểm, cuối cùng màu tím dần dần mãnh liệt, đem màu xanh đều che giấu.

"Màu tím Khí Phủ!"

Chu Nguyên nhin không được có chút động dung, theo hẳn biết, có thể tu thành màu xanh Khí Phủ, cũng đủ để nói rõ kia căn cốt kiệt xuất, mà màu tím Khí Phủ, càng là hiếm thấy, chính là đứng đầu cấp bậc thiên tài, tương lai có lớn tiềm lực.

"Không nghĩ tới Ấu Vi căn cốt mạnh như thế." Chu Nguyên cảm thán nói, tuy nói theo Tô Ấu Vi tốc độ tu luyện đến xem, đã biết rõ nàng là một thiên tài, nhưng hẳn còn là không nghĩ tới, Tô Ấu Vi lại có thể sáng lập ra màu tím Khí Phủ.

Ánh sáng tím cường thịnh, giăng co sau nửa ngày, rút cuộc thời gian dần trôi qua biến mất.

Mà Tô Ấu Vi đóng chặt đôi mắt sáng cũng là vào lúc này đột nhiên mở ra, cái kia trong mắt lại là có thêm nguyên khí hào quang bật bắn ra, trắng nõn da thịt như ngọc bình thường, một cỗ cảm giác áp bách, chậm rãi theo kia trong cơ thể phát ra.

Dường Khí cảnh!

"Cái này là Đường Khí cảnh này? Quả nhiên không giống vậy." Chu Nguyên tắc tắc kêu kỳ lạ, hiện tại Tô Ấu Vi trên thân phát ra áp bách, so với lúc trước, quả thực là mạnh hơn gấp mấy lần, thậm chí ngay cả hẳn, đều là cảm thấy một tia áp lực.

Dựa theo suy đoán của hẳn, nếu như hẳn không sử dụng "Kim Viên Bàn Sơn văn" mà nói, chống lại lúc này Tô Ấu Vi, rất có thể đều chiếm không đến cái gì thượng phong.

"Chúc mừng người, không chỉ có bước vào Dưỡng Khí cảnh, còn sáng lập ra màu tím Khí Phủ." Chu Nguyên cười nói.

Tô Ấu Vi trên mặt đẹp, đồng dạng là che kín lấy vui mừng, bất quá chợt nàng chân mày cau lại một cái, có chút chần chờ mà nói: "Của ta Khí Phủ, cảm giác có chút không hợp lắm."

Chu Nguyên cùng Yêu Yêu đều là sững sờ, không rõ nàng lời này ý tứ.

Tô Ấu Vi cũng là có chút ít nghi hoặc, nói: "Của ta Khí Phủ, không biết vì cái gì, cảm giác bị chia làm hai nửa."

Chu Nguyên không hiểu ra sao, nói: "Khí Phủ không đều là Hồn Nguyên nhất thể sao? Chia làm hai nửa là có ý gì?"

Yêu Yêu trầm ngâm một chút, bỗng nhiên tới gần Tô Ấu Vi, sau đó quét Chu Nguyên liếc, nói: "Hãy ngó qua chỗ khác."

Chu Nguyên buồn bực không thôi, nhưng vẫn là tại Yêu Yêu nhìn chăm chú, quay đầu đi.

Nhìn đến Chu Nguyên quay đầu, Yêu Yêu rồi mới hướng lấy Tô Ấu Vi nói: "Ta tới giúp người nhìn xem."

Đợi đến Tô Ấu Vi gật đầu đầu, nàng vừa rồi duỗi ra thon dài ngón tay ngọc, nhẹ nhàng vén lên Tô Ấu Vi góc áo, lộ ra cái kia dịu dàng nắm chặt bờ eo thon bé bỏng, trắng nõn trong bụng, mềm dẻo bằng phẳng, không có mảy may thịt thừa.

Tô Ấu Vi khuôn mặt đỏ lên, giờ mới hiểu được vì sao Yêu Yêu muốn Chu Nguyên quay đầu đi.

Yêu Yêu ngón tay ngọc nhẹ nhàng điểm tại Tô Ấu Vi bụng, đôi mắt đẹp khép hờ, vận chuyển thần hồn lực lượng cảm ứng.

Như thế sau một hồi khá lâu, Yêu Yêu vừa rời giường đôi mắt, thu hồi ngón tay ngọc, cái kia tinh xảo linh hoạt kỳ ảo trên mặt đẹp, cũng là hiện ra một vòng vẻ kinh ngạc.

"Người Khí Phủ, hoàn toàn chính xác được phân biệt rõ ràng chia làm hai khối." Yêu Yêu chậm rãi nói.

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Chu Nguyên lúc này mới xoay đầu lại, có chút lo lắng nói: "Sẽ không xảy ra vấn đề gì rồi a?"

Yêu Yêu trầm ngâm thật lâu, vừa rồi nói khẽ: "Cũng không có xảy ra vấn đề gì, nếu như ta không có đoán sai, nàng Khí Phủ, có thể là cái kia trong truyền thuyết "Âm Dương Khí Phủ" ."

Nàng lúc trước vì Tô Ấu Vi khắc nguyên văn lúc, liền mơ hồ phát giác được người sau tựa hồ có Âm Dương nguyên căn, đó là một loại cực kỳ đặc thù căn cốt.

Mà hôm nay Khí Phủ này có như vậy biến hóa, cũng hẳn là cùng cái kia Âm Dương nguyên căn có quan hệ.

"Âm Dương Khí Phủ?" Chu Nguyên cùng Tô Ấu Vi đều là hai mặt nhìn nhau, hiển nhiên là chưa từng nghe qua.

"Yên tâm đi, cái này Âm Dương Khí Phủ thực sự không phải là chỗ xấu, ngược lại là thiên đại chỗ tốt." Yêu Yêu khoát tay áo, đè xuống hai người lo lắng.

"Chỗ tốt?"

"Ừ, lớn nhất chỗ tốt liền là. . . Nàng có thể đồng thời tu luyện hai loại công pháp." Yêu Yêu đem một bên ngực khò khò Thôn Thôn ôm vào trong ngực, nhẹ nhàng vuốt ve, mỉm cười nói.

"Tu luyện hai loại công pháp?" Chu Nguyên cùng Tô Ấu Vi đều sợ ngây người, đó không phải là nói, Khí Phủ bên trong đem cùng lúc có hai đạo không giống nhau nguyên khí? Chẳng lẽ cả hai sẽ không xung đột sao?

"Nếu là bình thường Khí Phủ, hoàn toàn chính xác chỉ có thể dung nạp một loại nguyên khí." Yêu Yêu đầu đẹp hơi điểm, nói: "Nhưng nàng không giống nhau, cái này Âm Dương Khí Phủ giống như hai cái Khí Phủ, vì vậy có thể lẫn nhau dung nạp, sẽ không hình thành xung đột."

"Bất quá, người về sau tu luyện công pháp, phải tu luyện Âm Dương hai thuộc tính công pháp, vạn không được tu luyện song dương hoặc là song âm thuộc tính công pháp, nếu không người cái này Âm Dương Khí Phủ liền không cách nào bảo trì cân bằng, cuối cùng hình thành trùng kích, tự hủy Khí Phủ."

Tô Ấu Vi khuôn mặt khẽ biến.

"Hơn nữa, người tu luyện một dương một âm công pháp, lẫn nhau đẳng cấp không thể chênh lệch quá lớn, nếu không cũng sẽ đánh vỡ cân bằng."

Yêu Yêu nghiêm mặt nói: "Âm Dương Khí Phủ tuy mạnh mẽ, nhưng cũng có được rất nhiều hạn chế, đương nhiên, nếu như một ngày kia người có thể đánh vỡ Khí Phủ ngăn cách, làm được Âm Dương tương dung, khi đó người, tất nhiên sẽ trở thành này thiên địa lúc giữa đứng đầu giống như tồn tại."

Tô Ấu Vi có chút tâm thần bất định trừng mắt nhìn, nhìn về phía Chu Nguyên.

Chu Nguyên ngược lại là vẻ mặt mừng rỡ, từ trong lòng lấy ra một quả ngọc giản, nói: "Dương thuộc tính công pháp? Vừa vặn, chúng ta hoàng thất "Viêm lô bí quyết" đúng là Dương thuộc tính."

"Điện hạ, đây chính là hoàng thất người mới có thể tu luyện!" Tô Ấu Vi cả kinh, nàng đương nhiên nghe nói qua hoàng thất "Viêm lô bí quyết", đây chính là có thể tu luyện ra tứ phẩm nguyên khí công pháp, kia giá trị, vượt xa lúc trước cái kia "Thiên La thủ" .

"Chỉ là tứ phẩm nguyên khí mà thôi." Chu Nguyên cường ép đem ngọc giản đặt ở Tô Ấu Vi trong tay, nói: "Ta còn ngại nó phẩm giai chưa đủ đâu rồi, bất quá ta hiện tại không có năng lực, ngày sau nếu như tìm được cao hơn giai đấy, khiến cho người chuyển tu."

Đối với Chu Nguyên bá đạo này hành vi, Tô Ấu Vi hàm răng khê cắn cắn cặp môi đỏ mọng, hết sức nhỏ năm ngón tay nắm chặt ngọc giản, cuối cùng nàng không có từ chối nữa, chỉ là nhìn thật sâu Chu Nguyên liếc, đôi mắt sáng chớp động lên nước gọt giữa, động lòng người đến cực điểm.

"Nếu như hăn cho người một đạo Dương thuộc tính công pháp, ta đây liền cho người một đạo tin tưởng xứng đôi âm thuộc tính công pháp đi." Yêu Yêu thấy thế, cũng là cười cười, sau đó từ hông lúc giữa Càn Khôn trong túi lấy ra một quả tràn đầy hàn khí ngọc giản, đưa cho Tô Ấu Vi.

"Đây là "Hàn Minh chân kinh", có thể tu luyện ra tứ phẩm Hàn Minh khí."

Nhìn đến Yêu Yêu cũng là đưa qua một đạo có thể tu luyện ra tứ phẩm nguyên khí công pháp, Tô Ấu Vi do dự một chút, nhìn về phía Chu Nguyên, liền nhìn thấy người kia gật đầu, vừa rồi tiếp nhận, cảm kích nói: "Cảm ơn Yêu Yêu tỷ!"

Yêu Yêu cũng không để trong lòng mà nói: "Chỉ là một đạo tứ phẩm nguyên khí công pháp mà thôi, ngày sau thực lực của người trở nên mạnh mẽ, có thể thử tìm kiếm mặt khác phẩm chất cao hơn Âm Dương nguyên khí công pháp."

"Bất quá nhất định phải nhớ kỹ, Âm Dương Khí Phủ, nặng tại cân bằng, một khi cân bằng đánh vỡ, âm dương mất cân bằng, nhất định bị cản trở."

Tô Ấu Vi dùng sức gật đầu, nói: "Ta nhớ kỹ rồi, Yêu Yêu tỷ."

Ở đằng kia một bên, Chu Nguyên nhìn đến ngòi cùng một chỗ hai nữ tử dung nhan, một cái thanh lệ xinh đẹp, một cái tinh xảo linh hoạt kỳ ảo, giống như trăng sao giao ánh, làm cho người ta vui vẻ thoải mái.

Bất quá hẳn còn không có thưởng thức đủ, Yêu Yêu cái kia một đôi đôi mắt sáng chính là quét đi qua.

"Người "Kim Viên Bàn Sơn văn" luyện tốt rồi?"

Chu Nguyên nghe vậy, lập tức chỉ được xám xịt quay đầu đi, tiếp tục vùi đầu khổ luyện.

Nhìn đến hẳn kinh ngạc bộ dáng, Tô Ấu Vi nhin không được che miệng cười khẽ, Yêu Yêu cũng là cặp môi đỏ mọng hơi hơi ngọt ngào, hai đạo tuyệt mỹ dung nhan, nhất thời làm được trong xe ngựa ánh sáng dường như đều là trở nên sáng ngời lên.

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 62: Thương Lan Quận, Vệ Thanh Thanh

Thương Lan quận, tọa lạc tại Đại Chu vương triều biên giới tây nam biên cảnh.

Lúc Chu Nguyên một đoàn người ngựa đến Quận thành bên ngoài, đã là nửa tháng trôi qua.

Dừng ở trên xe ngựa, Chu Nguyên nhìn qua này tòa bao la thành trì, cùng Đại Chu thành hùng vĩ so sánh với, cái này Thương Lan thành lộ ra nhiều hơn một ít hung hãn chi khí, dù sao nơi đây tới gần biên cảnh, quanh năm có chiến tranh bộc phát, tự nhiên nhiều đi một tí thâm nghiêm khí tức.

Hơn nữa, cái kia lui tới người qua đường ở bên trong, càng nhiều nữa đều là toàn thân tản ra nhàn nhạt mùi huyết tinh bóng người, hơn nữa đều cũng có lấy hoặc mạnh mẽ hoặc yếu ớt nguyên khí ba động.

Thương Lan quận lân cận Hắc Uyên, không biết có bao nhiêu nguyên sư hội tụ đến nơi đây, tiến vào Hắc Uyên săn giết nguyên thú, tìm cơ duyên, mà lúc trước Chu Nguyên chờ qua Hắc Lâm sơn mạch cùng nơi đây so sánh với, tức thì là có chút nhỏ bé rồi.

"Điện hạ, phía trước chính là Thương Lan Quận thành rồi, chúng ta đội ngũ quá nhiều, không thể vào thành, chỉ có thể đi bên cạnh Thương Lan quân doanh trại." Lục Thiết Sơn cười ngựa tới đây, thanh âm hùng hồn mà nói.

Chu Nguyên gật gật đầu, nói: "Hôm nay sắc trời cũng đã chậm, vậy trước tiên đi doanh trại đi, ngày mai lại đi bái phỏng Vệ tướng quân."

Lục Thiết Sơn lên tiếng, sau đó liền xoay người đem mệnh lệnh truyền xuống dưới, rất nhanh, một nghìn đội ngũ chính là hóa thành một đạo nước lũ, đập trên âm âm bộ pháp, vượt qua thành trì, đối với nơi xa doanh trại mà đi.

Như thế một chi lỵ lỵ quân đội tới gần, tự nhiên lập tức đưa tới Thương Lan quân doanh trại bạo động, rất nhanh có hơn mười con tuần mã lướt đi doanh trại, thẳng đến Chu Nguyên bọn hãn mà đến.

"Người đến người phương nào!"

Hơn mười con tuần mã ngăn ở phía trước, đi đầu một người, chính là một vị áo giáp màu đỏ tiểu tướng, bất quá theo tới gần, Chu Nguyên đám người mới phát hiện, cái kia áo giáp màu đỏ tiểu tướng, đúng là một vị nữ tử.

Nàng thân mặc màu đỏ giáp mềm, bao vây lấy lung linh hấp dẫn thân thể mềm mại, lân giáp giống như chiến dưới váy, tức thì là một đôi thon dài thẳng tắp chân dài, đặc biệt là phối hợp cái kia giày chiến, càng là hiển lộ ra hai chân kinh tâm động phách chiều dài.

Nàng đầu kia nón trụ xuống, là một trương lạnh lùng khuôn mặt, chân mày lá liễu hơi dựng thẳng, có chút tư thế hiên ngang.

"Cấm quân thống lĩnh, Lục Thiết Sơn." Lục Thiết Sơn nhìn qua người tới, trầm giọng nói: "Chúng ta phụng Vương mệnh đến Thương Lan quận, đang định tiến về trước Thương Lan quân doanh trại."

"Nguyên lai là Lục Thống lĩnh." Tên kia áo giáp màu đỏ nữ tử khuôn mặt dừng lại, hiển nhiên là nhận đến qua tin tức, nói: "Vệ Thanh Thanh bái kiến."

"Vệ Thanh Thanh?" Chu Nguyên nghe được cái này tên, trong lòng khẽ nhúc nhích, Vệ Thương Lan có một gái một trai, con gái tự kêu là Vệ

Thanh Thanh, xem ra chính là trước mắt vị này tư thế hiên ngang nữ tướng rồi.

"Nguyên lai là Vệ tướng quân thiên kim." Lục Thiết Sơn ôm quyền nói.

Vệ Thanh Thanh nghe vậy, thản nhiên nói: "Nơi đây chỉ có Thương Lan quân Phó thống lĩnh Vệ Thanh Thanh, cũng không có Quận trưởng phủ thiên kim."

Lục Thiết Sơn bị chẹn họng một cái, bất đắc dĩ gật đầu, tránh ra thân hình, lộ ra phía sau Chu Nguyên, nói: "Còn đây là điện hạ Chu Nguyên, lần này cùng ta đến đây."

Vệ Thanh Thanh mắt phượng vừa nhắc, nhìn về phía Chu Nguyên, nguyên bản đối với người sau, nàng là chưa từng nghe qua, bất quá trước chút ít thời điểm cái kia Đại Chu phủ Phủ thí, ngược lại là truyền đi xôn xao, nghe nói chính là chỗ này vị trong truyền thuyết không cách nào khai mạch tu hành phế điện xuống, vậy mà đánh bại Tề vương phủ Nhị vương tử, Tề Nhạc.

Bất quá, nàng chân mày lá liễu rất nhanh liền bắt đầu nhăn, bởi vì lúc này Chu Nguyên bên cạnh, cùng theo Yêu Yêu cùng Tô Ấu Vi, hai nữ dung nhan đều là cực đẹp, cho nên trực tiếp liền làm được lúc này Chu Nguyên nhìn qua cùng một cái mang theo mỹ nữ du lịch phong lưu điện hạ không có gì khác nhau.

"Nguyên lai là Chu Nguyên điện hạ." Bởi vì ấn tượng đầu tiên không tốt lắm, vì vậy Vệ Thanh Thanh chỉ là khuôn mặt bình thản chấp tay, nhưng trong lòng thì âm thầm lắc đầu, xem ra trước chút ít thời điểm cái kia Đại Chu phủ Phủ thí hẳn là có chút chuyện ẩn ở bên trong.

Nàng thật sự có chút không thể tin, cái này một cái vừa ra cửa đều muốn mang hai cái mỹ nhân ở bên cạnh phong lưu điện hạ, có thể đem cái kia nghe nói thiên phú không tồi Tề vương phủ Tề Nhạc đánh bại?

Nàng từ nhỏ tính tình kiên cường, không thích nhất đúng là cái loại này sa vào mỹ nhân son phấn nam nhân, nói cách khác, nàng cũng sẽ không lấy thân phận nữ tử, đi tới nơi này Thương Lan quân trong.

"Các vị đi theo ta, ta sẽ giúp các người an bài nơi đóng quân." Vệ Thanh Thanh căn bản là không đợi Chu Nguyên đáp lời, liền giục ngựa quay người mà đi.

"Ách. . ."

Chu Nguyên thấy thế, cũng là có chút điểm không hiểu thấu, nữ nhân này như thế nào đối với hắn không có nhiều sắc mặt tốt?

"Điện hạ đi thôi, bây giờ đang ở trên địa bàn của người ta, chúng ta chỉ có thể điệu thấp chút." Lục Thiết Sơn đến trấn an nói, sợ Chu Nguyên tức giận, dù sao bọn hắn chuyến này mục đích rất lớn, là muốn lôi kéo Vệ Thương Lan, nếu là Chu Nguyên ở chỗ này cùng Vệ Thanh Thanh có xung đột rồi, cái kia khó tránh khỏi gặp giảm xuống Vệ Thương Lan đối với bọn họ ấn tượng.

Chu Nguyên không thèm để ý cười cười, nhân tình ấm lạnh hắn đã sớm nhận qua không ít, tự nhiên không có khả năng bởi vì này Vệ Thanh Thanh thái độ liền xuất hiện nổi giận.

"Đi thôi."

Chu Nguyên phát phát tay, sau đó đại đội nhân mã chính là đi theo lên phía trước Vệ Thanh Thanh, tiến vào đến nơi này cực lớn Thương Lan quân doanh trại trong.

Một nghìn cấm quân dừng mãi vào Thương Lan quân doanh trại, cái kia dọc theo đường lập tức là đưa tới vô số ánh mắt nhìn chăm chú, bất quá những ánh mắt này, đại bộ phận đều là tràn đầy hiếu kỳ cùng với khiêu khích.

Tại đây Đại Chu, ba chi quân đội mạnh nhất, cấm quân, Tề vương vệ, Thương Lan quân.

Mà đều là cường quân, cái này Thương Lan quân chiến sĩ, tại nhìn thấy khó được gặp cấm quân lúc, tự nhiên thêm nữa đứng vậy một loại dò xét xem kỹ, muốn xem xem người sau đến cùng là đúng hay không có đủ lấy cùng mình nổi danh tư cách.

Khi bọn hắn đi về phía trước lúc, bỗng nhiên phía trước cái kia vây xem Thương Lan quân trong đám người tách ra một con đường, có mấy đạo nhân ảnh đi ra.

Vệ Thanh Thanh nhìn đến bọn hắn, cũng là trở mình xuống ngựa, khuôn mặt nhàn nhạt nói mấy thứ gì đó.

Chu Nguyên, Lục Thiết Sơn cũng là đi tới.

Vệ Thanh Thanh xoay người, đối với của bọn hắn nói: "Những thứ này là trong Thương Lan quân tướng lĩnh, đây là ta biểu tỳ, Vệ Đình."

Nàng chỉ vào mặt khác một vị nữ tử, người sau cũng là một thân giáp mềm, dáng người hơi có vẻ nóng nảy, bất quá dung nhan so với Vệ Thanh Thanh kém một chút, nàng lúc này, cái kia con mắt quét Chu Nguyên, giống như cười mà không phải cười mà nói: "Nguyên lai vị này chính là chúng ta cái kia có tiếng hồi lâu điện hạ này? Như thế lặn lội đường xa, cũng mang theo hai mỹ nhân cùng đi theo, đúng là thật nhàn nhã đi chơi."

Chu Nguyên nghe được nàng nói, nhíu mày một cái, bởi vì hắn có thể cảm giác được cô gái này tựa hồ đối với hắn có chút nhắm vào.

Bất quá, hắn rất nhanh liền phát giác được loại này nhắm vào ngọn nguồn, bởi vì lúc này tại nàng kia bên cạnh, một gã dáng người thon dài thanh niên đi tới, hắn một thân áo giáp, mũ giáp kẹp ở dưới cánh tay, lộ ra một trương che kín dáng tươi cười khuôn mặt anh tuấn.

Tại kia quanh thân, còn mơ hồ tản ra một cỗ mạnh mẽ nguyên khí ba động, hiển nhiên là bước chân vào Đường Khí cảnh cao thủ, hơn nữa còn là Đường Khí cảnh Hậu Kỳ!

Chu Nguyên nhìn qua cái này trắng giáp thanh niên, hai mắt híp lại một cái, người sau khuôn mặt, làm cho hắn cảm giác được một chút quen thuộc.

Tại Chu Nguyên nhìn chăm chú, trắng giáp thanh niên đi tới, hướng về phía Chu Nguyên cười híp mắt nói: "Người chính là Chu Nguyên điện hạ sao? Chúng ta trước kia coi như là gặp qua."

Trắng giáp thanh niên nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, dáng tươi cười sáng lạn, chỉ là ánh mắt kia, nhưng là giống như con rắn bình thường, hắn hướng về phía Chu Nguyên chìa bàn tay ra.

"Ta là Tề Hạo, nghe nói ta cái kia không hăng hái tranh giành đệ đệ, bị người chặt đứt một tay?"

Chu Nguyên ánh mắt ngưng tụ, quả nhiên, người thanh niên này, chính là Tề Nhạc đại ca, Tề Hạo.

"Quyền cước giao phong, vốn là không có mắt, hắn bốn sự không tới nơi tới chốn, cũng không thể trách ai được." Chu Nguyên thần sắc bình tĩnh, cũng là chìa bàn tay ra, cùng Tề Hạo nắm lại với nhau, thanh âm bình thản.

Tề Hạo trên mặt dáng tươi cười càng đậm, hắn gật gật đầu, nói: "Hoàn toàn chính xác, tiểu tử kia bốn sự không bằng người, bị chặt tay cũng là đáng đời."

Hắn nhìn qua Chu Nguyên, giống như là nhiệt tình mà nói: "Nghe nói hôm nay đến chính là Vương Cung cấm quân, Thương Lan quân đoàn người đám đều thật cao hứng, vì vậy buổi tối để đón tiếp mọi người mà chuẩn bị hoan nghênh tiệc, điện hạ nhất định phải tham gia đấy."

"Trong quân đội thẳng thắn, nếu như điện hạ không tới, sợ là sẽ phải làm cho mọi người cảm thấy điện hạ xem thường bọn hăn." Hăn cười nói.

Chu Nguyên mắt sụp xuống, nói: "Yên tâm, mọi người nhiệt tình như vậy, ta đương nhiên sẽ đến."

Tề Hạo cười gật gật đầu, sau đó thấp giọng nói: "Bất quá ta được ở chỗ này chân thành nhắc nhở một cái điện hạ, nơi này là Thương Lan quận, lân cận lấy Hắc Uyên, ở chỗ này, cho dù chết một cái điện hạ, chỉ sợ đều không có gì kỳ quái, vì vậy điện hạ tới đây, nhất định phải cẩn thận a."

Chu Nguyên cười cười, cũng là giảm thấp thanh âm nói: "Vậy người thì càng phải cẩn thận rồi, chết một người điện hạ đều không coi vào đâu, cái kia chết một người Vương Phủ Vương tử, thì càng không coi vào đâu."

Tề Hạo hặc hặc nở nụ cười, hai người bàn tay nắm chặt cùng một chỗ, sau đó đều là không hẹn mà cùng rời lỏng ra, chỉ là kia đôi nhìn qua cùng một chỗ trong ánh mắt, đều cũng có lấy lạnh lùng sát ý hiển hiện.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 63: Một Chiêu Lập Uy

Đêm.

Cực lớn doanh trại ở bên trong, nhưng là lửa trại hừng hực, ánh lửa xua đuổi màn đêm, chiếu sáng một góc trời.

Tại doanh trại ở giữa, một tòa rộng rãi cái đài đứng sừng sững, tại cái đài chung quanh, thiêu đốt lên nhiều bó lửa trại, bên cạnh đồng lửa bên cạnh vây tràn ngập binh sĩ, miệng lớn uống rượu, miệng lớn ăn thịt, huyền não âm thanh phóng lên trời.

Ở chính giữa vị trí, Chu Nguyên, Yêu Yêu, Tô Ấu Vi, Lục Thiết Sơn đều là đang ngồi.

"Điện hạ thật đúng là hảo tâm tình, đi ở đâu đều mang theo mỹ nhân." Ở đằng kia đối diện, Vệ Thanh Thanh nhàn nhạt nhìn Chu Nguyên bên cạnh hai nữ liếc, nói.

Yêu Yêu chỉ là lườm nàng liếc, không nói lời nào, ngược lại là Tô Ấu Vi gặp không quen nữ nhân này vẫn đối với Chu Nguyên không có sắc mặt tốt, lúc này cặp môi đỏ mọng hé mở, phản bác: "Vệ Phó thống lĩnh cũng là nữ tử, hà tất liền muốn đem cái khác nữ tử cho rằng chỉ là dùng để xem hay sao?"

Đang khi nói chuyện, Tô Ấu Vi quanh thân Nguyên khí bắt đầu khởi động, Dưỡng Khí cảnh thực lực mở ra không bỏ sót.

Vệ Thanh Thanh lúc này mới khẽ giật mình, nhìn về phía Tô Ấu Vi ánh mắt ngược lại là trịnh trọng đi một tí, có thể tại nơi này tuổi thì đến được Dưỡng Khí cảnh, đây tuyệt đối là thiên tài, có thể không phải là cái gì dùng để xem bình hoa.

"Là ta mắt vụng về rồi, thật có lỗi." Bất quá Vệ Thanh Thanh cũng đã làm dứt khoát, lúc này đối với Tô Ấu Vi khẽ gật đầu, lấy bìa ra áy náy.

Nhưng nàng xem hướng Chu Nguyên lúc, chân mày lá liễu nhăn sâu hơn, tựa hồ là cảm thấy xuất sắc như thế nữ hài cùng ở bên cạnh hẳn, thật sự là quá mức lãng phí.

"Ha ha, điện hạ, chúng ta Thương Lan quân thật nhiều huynh đệ, đều mơ tưởng cùng cấm quân các huynh đệ giao giao thủ, náo nhiệt một cái, không biết điện hạ ý tứ?" Mà vào lúc này, cái kia ngồi ở Vệ Thanh Thanh bên cạnh Tề Hạo, bỗng nhiên mỉm cười nói.

Theo hẳn âm thanh rơi, chung quanh rất nhiều Thương Lan quân chiến sĩ, đều là phát ra tiếng ầm vang, từng cái một trong mắt tràn đầy chiến ý.

Chu Nguyên nhìn về phía Lục Thiết Sơn, người sau cũng là gật gật đầu, đối với cấm quân chỗ phương hướng quát: "Có người muốn khiêu chiến các người, vậy các người là tốt rồi tốt bắt lấy, không muốn rơi chúng ta cấm quân thể diện!"

"Vâng!" Chuyển này theo tới đấy, đều là trong cấm quân tinh nhuệ, tự nhiên cũng là tâm cao khí ngạo, những thứ này Thương Lan quân người nhiều lần khiêu khích, bọn hắn đã sớm muốn lĩnh giáo một chút.

"Cấm quân đồng vô địch, vị nào Thương Lan quân huynh đệ muốn tới thử xem? !" Một đạo cường tráng thân ảnh mãnh liệt bắn mà ra, đã rơi vào trên đài, thanh âm hùng hồn quát.

Đạo nhân ảnh này quanh thân Nguyên khí quẩn quanh, hiển nhiên là một vị Dưỡng Khí cảnh sơ kỳ cao thủ, chính là trong cấm quân một gã quan quân.

"Hặc hặc, tốt, ta Thương Lan quân Tôn Mãnh đến!" Chỉ thấy được cái kia Thương Lan quân đội hướng, cũng là có một đạo thân ảnh mãnh liệt bắn mà ra, thực lực hiển nhiên không kém gì cái kia đồng vô địch.

Hai người vừa lên đài, lập tức chung quanh vang lên vô số âm thanh ủng hộ.

Trên đài hai người cũng không có nhiều lời, lẫn nhau ôm quyền về sau, chính là hung hãn ra tay, lập tức trên đài cát bay đá chạy, quyền qua cước lại, ngược lại là có chút kịch liệt.

Dưới đài song phương quân sĩ, tức thì đều là điên cuồng hét lên lấy hò hét, bầu không khí náo nhiệt.

Chiến đấu giằng co sau nửa ngày, cuối cùng lấy đồng vô địch vượt lên đầu nửa chiêu thủ thắng, lập tức đưa tới vô số hoan hô thanh âm.

Mà đã có hai người này mở đầu, kế tiếp liên tiếp có song phương cao thủ trên đài, kịch liệt giao phong ở bên trong, làm cho doanh trại bên trong âm thanh ủng hộ, liên tiếp.

Chu Nguyên cũng là thấy được mùi ngon, những thứ này chiến sĩ, đều là no bụng huyết hỏa, sát phạt quyết đoán, ra tay cương mãnh hung hãn, vượt qua xa Đại Chu phủ đệ tử tỷ thí luận bàn có thể so sánh.

Mà theo bầu không khí càng lửa nóng, cái kia Tề Hạo chợt đứng dậy, giống như là tùy ý cười nói: "Lúc trước nghe nói điện hạ tại trong Đại Chu phủ ngăn cơn sóng dữ, danh chấn Đại Chu, chúng ta Thương Lan quân các huynh đệ nghe nói cũng là rất là hiếu kỳ, không biết điện hạ có thể hay không biểu lộ hai tay, để cho chúng ta mở mang tầm mắt?"

Chung quanh vô số ánh mắt đều là nhìn lại, tò mò nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, đối với bọn hắn vị này Đại Chu điện hạ, tất cả mọi người có nghe thấy, nhưng nghe nói người sau không cách nào khai mạch tu hành, cho nên đối với lúc trước nghe đồn Phủ thí sự tình, bọn hắn cũng là cảm thấy rất ngạc nhiên.

"Quả nhiên hướng về phía ta đã đến rồi sao."

Chu Nguyên thần sắc không thay đổi, là hắn biết tối nay cái này Tề Hạo muốn nghĩ hết biện pháp gây sự, với cái gia hỏa này, hiển nhiên là muốn muốn hắn tại Thương Lan quân trước mặt xấu mặt, ý đồ suy yếu thanh danh của hắn, tiến tới đả kích hoàng thất uy nghiêm, như thế về sau coi như là vệ Thương Lan lựa chọn trợ giúp hoàng thất, như vậy những thứ này Thương Lan quân chiến sĩ, thì là sẽ cảm thấy hoàng thất vô dụng, do đó sinh ra hắn ý.

Vì vậy, cái này nhìn như nho nhỏ một sự kiện, nhưng là Tề Hạo dụng tâm hiểm ác.

Tề Hạo cười tủm tỉm nhìn qua Chu Nguyên, sau đó phất phất tay, một gã cơ bắp nam tử đứng lên, hắn nói: "Nghe nói điện hạ tại Phủ thí trên đánh bại ta cái kia dựa vào Phá Mạch Quyết đả thông bát mạch đệ đệ, như vậy lúc này đây, chúng ta Thương Lan quân liền phái một vị chính thức mở bát mạch tới thử xem điện hạ thủ đoạn!"

Tề Hạo rất thông minh, không có an bài một vị Dưỡng Khí cảnh ra tay, bởi vì như vậy coi như là Chu Nguyên thua, cũng sẽ không có người cảm thấy có cái gì ám muội, vì vậy, một vị chính thức đả thông bát mạch, nhưng lại còn không có lập tức sáng lập Khí Phủ người, là thích hợp nhất đấy, hiển nhiên Tề Hạo vì thế, sớm liền xài một ít tâm tư.

"Ha ha, đương nhiên, nếu như điện hạ cảm thấy không có cái này cần phải, quên đi, dù sao chúng ta những thứ này mãng phu, cùng điện hạ thân

phận, hoàn toàn chính xác chênh lệch quá lớn."

Tề Hạo cảm thán một tiếng, một bộ lý giải bộ dáng, thế nhưng dụng ý nhưng là cực kỳ ác độc, lời này vừa nói ra, nếu như Chu Nguyên cự tuyệt, ở đằng kia chút ít Thương Lan quân chiến sĩ trong lòng, liền sẽ cảm thấy Chu Nguyên ỷ vào thân phận mình, xem thường bọn hắn những thứ này trong quân con người lỗ mãng, kể từ đó, tự nhiên sẽ có chỗ thất vọng đau khổ.

Ở đằng kia một bên, Vệ Thanh Thanh khuôn mặt khế biến, nàng đã nhận ra Tề Hạo ý đồ, lúc này định quát bảo ngưng lại.

"Thanh Thanh, liền để cho chúng ta nhìn một cái vị này điện hạ cuối cùng có bao nhiêu năng lực đi, hôm nay Thương Lan quân bởi vì cái kia di tích sự tình, có chút hỗn loạn, nếu như điện hạ dưới thật không có bốn sự, ở chỗ này ném đi mặt, chỉ sợ cũng chẳng tiếp thụ được đi trở về, như vậy cũng có thể ít một chút phiền toái." Vệ Thanh Thanh vừa muốn nói chuyện, tại bên cạnh nàng vệ đình, chính là tại kia bên tai nói ra.

Vệ Thanh Thanh nghe vậy, do dự một chút, cuối cùng gật gật đầu, hoàn toàn chính xác, nếu như Chu Nguyên không có bản lĩnh gì mà nói, còn không bằng quay về Đại Chu thành an toàn một ít, miễn cho ở chỗ này xảy ra chuyện, ngược lại dẫn tới Chu Kinh phản nộ.

Vô số đạo ánh mắt, đều là vào lúc này nhìn về phía Chu Nguyên, cùng đợi câu trả lời của hắn.

Mà tại những ánh mắt này nhìn chăm chú ở bên trong, Chu Nguyên ngẩng đầu, hắn nhìn qua cái kia vẻ mặt tràn đầy mỉm cười Tề Hạo, chợt cũng là cười cười, nói: "Mọi người nếu như hào hứng cao như vậy, cái kia ta tự nhiên không thể lạnh bầu không khí."

Hắn như thế nào không biết được cái này Tề Hạo ý đồ, bất quá, thật muốn muốn dùng cử động lần này đến chèn ép hắn Chu Nguyên, chỉ sợ cái

này Tề Hạo còn là nghĩ đến quá dễ dàng một ít.

Hắn đứng dậy, mũi chân điểm một cái, rơi xuống trên đài, bàn tay nắm chặt, Thiên Nguyên Bút rơi trong tay, trực tiếp khởi động vô hình thái, căng phồng lên, tựa như một thanh trường thương.

"Lên đây đi, chỉ cần người có thể tiếp ta một chiêu, tính ta thua." Chu Nguyên trong tay Thiên Nguyên Bút chỉ xéo mặt đất, cười nhạt nói.

"Ác ác ác!"

Chu Nguyên lời này vừa ra, lập tức dẫn tới vô số tiếng kêu kì quái thanh âm, bất luận là Thương Lan quân còn là cấm quân chiến sĩ, đều là nhịn không được reo hò khen hay đứng lên, không nói thực lực, ít nhất Chu Nguyên phần này quyết đoán, làm cho bọn hắn rất là ưa thích.

"Khẩu khí cũng không nhỏ." Vệ Thanh Thanh cũng là ngẩn người, sau đó nói.

Một bên cái kia vệ đình tức thì là bĩu môi khinh thường.

Tề Hạo cười nhạt một tiếng, lấy ra một thanh lửa đỏ trường đao ném cho này danh nam tử cơ bắp, nói: "Đi đi, như thắng, cái thanh này trung phẩm Nguyên binh, sẽ là của người rồi."

Cái kia nam tử cơ bắp vội vàng tiếp nhận, mắt lộ đại hỉ, một thanh trung phẩm Nguyên binh giá trị, cũng muốn hơn một nghìn nguyên tinh, cũng không phải là hắn một người lính sĩ có thể mua được đấy.

Nam tử cơ bắp cầm trong tay trường đao, nhảy lên lên đài, ánh mắt sáng rực nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên.

Chu Nguyên không để ý đến, thần sắc của hắn không hề gợn sóng, trong Thiên Địa Nguyên khí, thì là tại thuận theo miệng mũi của hắn dừng mãi

vào mà vào, nháy mắt sau đó, hấn mãnh liệt mãnh liệt bắn mà ra.

Trực chỉ cái kia nam tử cơ bắp.

"Thượng phẩm Nguyên Thuật, Viêm Dao trăm!" Cái kia nam tử cơ bắp không dám lãnh đạm, một tiếng hét to, đôi đao trong tay, đột nhiên chém xuống, chỉ thấy được cái kia trên thân đao, dường như đều cũng có lửa cháy mang hiển hiện.

Cái này một trăm, lộ ra hung hãn khí tức, cực kỳ lăng lệ ác liệt, hiển nhiên, cái này nam tử cơ bắp thực lực đặt ở mở bát mạch người ở bên trong, đều coi như là người nổi bật.

Cái này một cái thể công, so với Phủ thí Tề Nhạc, còn muốn hung ác.

Nhưng mà, đối mặt với hung hãn như vậy một trăm, Chu Nguyên thân hình nửa điểm không ngừng, bay thẳng mà ra, trong tay Thiên Nguyên Bút ngòi bút xẹt qua mặt đất, mang theo một đám tia lửa.

Hô.

Chu Nguyên chợt hít sâu một hơi, Nguyên khí cuộn cuộn dừng mãnh vào kia trong cơ thể, Thiên Nguyên Bút chấn động mạnh, sau đó từng sợi Thanh Mang chính là từ Thiên Nguyên Bút ngòi bút xông ra.

"Huyền Mang Thuật!"

Bất quá lúc này đây Chu Nguyên thi triển Huyền Mang Thuật, cái kia Thanh Mang, đã đạt vài tấc, hơn nữa Thiên Nguyên Bút biên độ tăng trưởng, uy lực kia, vượt qua xa Phủ thí thời điểm có thể so sánh.

Bá!

Hấn thân ảnh bắn ra, trong tay Thiên Nguyên Bút giống như trường thương bình thường đâm ra, không khí bị xé nứt, phát ra bén nhọn thanh

âm, sau đó ở đằng kia rất nhiều ánh mắt nhìn chăm chú, trực tiếp cùng cái kia nam tử cơ bắp chém xuống đao đánh lửa, trùng trùng điệp điệp đụng đụng vào nhau.

Keng!

Kim loại thanh âm vang vọng dựng lên, tia lửa bắn tung tóe.

Bất quá tại thanh âm vang lên cùng một thời gian, tất cả mọi người nhìn thấy, một đạo thân ảnh trực tiếp là chặt vật bắn ngược mà ra, bàn chân đập đập liên giẫm phải mặt đất, hơn mười bước về sau, vừa rồi chặt vật ổn định.

Xoạt!

Mà khi hãn bộ pháp ổn định lúc, mọi người thấy đi, lập tức bộc phát ra xôn xao thanh âm, bởi vì người nọ, rõ ràng là vị kia mở bát mạch nam tử cơ bắp.

Ai cũng không nghĩ tới, thực lực đạt tới mở bát mạch nam tử cơ bắp, vậy mà tại Chu Nguyên trong tay, liền một chiêu đều đi bất quá!

Lúc này người sau, cũng là mặt lộ vẻ khiếp sợ, hãn chậm rãi giơ tay lên bên trong lửa đỏ trường đao, chỉ thấy được trường đao lên, có vết rạn nổi lên, cuối cùng rắc rắc rắc rắc, trực tiếp là phá vỡ đi ra. . .

Chung quanh cái kia vô số ánh mắt, đều là vọt lên một vòng khiếp sợ, Chu Nguyên điện hạ, vậy mà trực tiếp đem chuôi này trung phẩm Nguyên binh đều làm hỏng? Cái này nhiều lắm mạnh lực lượng?

Bên cạnh đồng lửa, Vệ Thanh Thanh cũng là đôi mắt đẹp hơi mở nhìn qua một màn này, nàng có thể cảm giác được rõ ràng, lúc trước Chu Nguyên một kích kia, đến tột cùng là hạng gì hung hãn.

Một kích kia, chỉ sợ cũng coi như là Dưỡng Khí cảnh sơ kỳ cao thủ, đều muốn sẽ cảm thấy uy hiếp.

"Nguyên lai, nghe đồn dĩ nhiên là thật sự." Vệ Thanh Thanh lẩm bẩm nói, đôi mắt đẹp mang theo một tia ngạc nhiên nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên thân ảnh.

Trên đài, Chu Nguyên trong tay Thiên Nguyên Bút chỉ xéo mặt đất, cười nhạt nói: "Đa tạ rồi."

Cái này Tề Hạo, cho rằng phái một cái sắp sáng lập Khí Phủ người đến, là có thể đánh lén hãn, nhưng hãn chỉ sợ không nghĩ tới, tại Phủ thí sau đó những thời giờ này ở bên trong, hãn Chu Nguyên thực lực, đồng dạng là có chỗ tinh tiến, đã thông thứ bảy mạch.

Hãn hôm nay, Dưỡng Khí cảnh phía dưới, chỉ sợ rất ít lại người có thể tiếp hãn một chiêu.

Ác ác ác!

Dưới đài, cái kia vô số Thương Lan quân lập tức bộc phát ra âm thanh ủng hộ, cái kia nhìn về phía Chu Nguyên trong mắt, rút cuộc nhiều hơn một ít khâm phục cùng kính nể, Chu Nguyên cái kia xinh đẹp đến cực điểm một kích, hiển nhiên là chinh phục những thứ này lấy thực lực vi tôn trong quân tướng sĩ.

"Điện hạ! Điện hạ!"

Vì vậy, không biết tại người nào dẫn đầu xuống, từng đạo hoan hô thanh âm, đình tai nhức óc vang dội, quanh quẩn toàn bộ doanh trại.

Mà tại cái kia vô số reo hò khen hay tiếng hoan hô ở bên trong, bên cạnh đồng lửa, cái kia Tề Hạo khuôn mặt, thì là tại hỏa diễm chiếu rọi, thoáng có chút cứng ngắc.

Hắn hiển nhiên là không nghĩ tới, vốn là ý định cắt giảm Chu Nguyên danh vọng, đả kích hoàng thất uy nghiêm cử động, cuối cùng vậy mà sẽ thành toàn Chu Nguyên, làm cho tất cả Thương Lan quân tướng sĩ, đều nhận đồng vị này đến từ Đại Chu thành điện hạ.

Đây thật là có chút ăn trộm gà bất thành còn mất nắm gạo.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 64: Doanh Đại Sư

Khi Chu Nguyên lại trở lại bên cạnh đồng lửa lúc, hắn có thể cảm giác được rõ ràng chung quanh xem ánh mắt của hắn đều là biến rất nhiều, không hề có xem kỹ, ngược lại hơn nữa là sợ hãi thán phục.

"Xem trước khi đến cái kia Phủ thí tin tức thật sự, người đánh bại Tề Nhạc." Vệ Thanh Thanh cũng là đôi mắt sáng hiện ra ngạc nhiên nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, lúc trước nàng còn vẫn cho là cái kia Phủ thí có chuyện ẩn ở bên trong, nhưng lúc trước Chu Nguyên bày ra lẳng lẽ ác liệt một kích, nhưng là liền nàng đều cảm nhận được kinh diễm.

Một kích kia, chỉ sợ Dưỡng Khí cảnh xuống, không có mấy người tiếp được đến.

"Lúc trước là ta mắt vựng về rồi, mời người một ly, cho rằng xin lỗi." Vệ Thanh Thanh cũng là gọn gàng mà linh hoạt, giơ lên chén rượu, đối với Chu Nguyên giơ lên, chính là uống một hơi cạn sạch.

Tư thái tiêu sái, không chút nào sĩ diện cãi láo.

Chu Nguyên cũng là cười trở về một chén rượu, lúc trước bị Vệ Thanh Thanh mặt lạnh tương đối một chút biệt khuất cũng là tản đi, người sau cái này bức tiêu sái tư thái, làm cho hắn cũng là cảm thấy thưởng thức.

"Ha ha, Chu Nguyên điện hạ đích xác là có chút năng lực, bất quá Thương Lan quận tới gần Hắc Uyên, nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, ở chỗ này, có thể đánh bại một vị mở bát mạch, kỳ thật nhập lại không có quá nhiều cảm giác an toàn, vì vậy điện hạ phải ở chỗ này chờ xuống dưới mà

nói, chỉ sợ được cẩn thận nhiều một ít." Ở đằng kia Vệ Thanh Thanh bên cạnh, Vệ Đình cười duyên nói.

Chu Nguyên cười nhạt một tiếng, nói: "Cái này cũng không nhọc đến quá lo lắng."

Hắn cũng là nhìn ra, cái này Vệ Đình tựa hồ đối với Tề Hạo có ý tứ, vì vậy hận ốc cập ô, đối với hắn cũng là mơ hồ có nơi nhắm vào.

Bất quá hắn cũng không sao cả, cái này Vệ Đình chỉ là Vệ Thương Lan một cái chất nữ, địa vị xa không kịp Vệ Thanh Thanh trọng yếu.

Tề Hạo cứng ngắc sắc mặt cũng là vào lúc này hồi phục xong, dáng tươi cười lại lần nữa hiển hiện khuôn mặt, đối với Chu Nguyên nói: "Chu Nguyên điện hạ thật bản lĩnh, khó trách ta cái kia không nên thân đệ đệ sẽ thua ở trong tay của người."

"Hoàn hảo, may mắn mà có các người Tề vương phủ Huyền Mang Thuật." Chu Nguyên mỉm cười nói.

Tề Hạo khuôn mặt trong nháy mắt một đen, đối mặt với Chu Nguyên những lời này, coi như là lấy hắn thành phủ đều thiếu chút nữa một câu nói tục trách mắng đến.

Nhưng hắn đối với Chu Nguyên chuyện đó lại phản bác không được, bởi vì sự thật đúng là như thế, Chu Nguyên đánh bại Tề Nhạc cùng cái kia bát mạch nam tử cơ bắp, dùng đều là bọn hắn Tề vương phủ "Huyền Mang Thuật" .

"Cái kia điện hạ có thể phải cẩn thận rồi, ta Tề vương phủ đồ vật, cũng không phải là tốt như vậy cầm đấy!" Tề Hạo ánh mắt âm trầm, nói.

"Vậy hy vọng sẽ không còn có người khi tặng bảo đồng tử rồi." Chu Nguyên cười cười.

Hai người đối mặt, trong mắt đều có lấy sát ý bắt đầu khởi động.

"Khục!"

Bỗng nhiên, Vệ Thanh Thanh một đạo ho nhẹ âm thanh phá vỡ hai người đối chọi gay gắt, nàng xem hai người liếc, bình tĩnh mà nói: "Hai vị, nơi này là Thương Lan quận, không quản các người ân oán có bao nhiêu, đều tốt nhất không muốn hòng mất Thương Lan quận quy củ."

Thân là Vệ Thương Lan con gái, nàng như thế nào không biết hoàng thất cùng Tề vương phủ quan hệ hạng gì ác liệt, nhưng hôm nay Vệ Thương Lan lựa chọn trung lập, bọn hãn tự nhiên là ai cũng không giúp.

Tề Hạo ánh mắt chuyển tới Vệ Thanh Thanh trên gương mặt lúc, lập tức đáng tươi cười trở nên ôn nhu xuống, hãn nhích tới gần, nói: "Thanh Thanh, ngày mai ta sẽ dẫn người đi phủ tướng quân bái phỏng Đại Tướng Quân."

Vệ Thanh Thanh chân mày lá liễu nhăn lại, nói: "Cha ta hãn gần nhất tâm tình không tốt lắm, người cũng đừng đi phiền hãn."

Nàng biết rõ, Tề Hạo mục đích, đơn giản liền là muốn lôi kéo.

"Ai nha, Thanh Thanh, người đừng nói như vậy, ta nghe nói Tề Hạo hao tổn tâm cơ tìm tới một vị tinh thông Nguyên văn đại sư, tại Nguyên văn trừ độc một đạo trên tạo nghệ rất sâu, lần này hãn là đều muốn giúp đỡ Tiểu Bân trừ độc." Một bên Vệ Đình vội vàng cười nói.

Vệ Thanh Thanh khẽ giật mình, nhìn về phía Tề Hạo, khuôn mặt thần sắc cũng là hòa hoãn một ít, khi bọn hãn Vệ gia, hiện tại sau cùng chuyện đại sự chính là giúp đỡ tiểu đệ trừ độc, dù sao Vệ gia, có thể cứ như vậy một căn dòng độc đình rồi.

Mà phụ thân phiền lòng, cũng chính bởi vì tiểu đệ càng ngày càng kém thân thể.

"Tinh thông trừ độc Nguyên văn đại sư sao? Thực sự có tác dụng sao?" Vệ Thanh Thanh có chút khẩn trương hỏi.

Nguyên văn một đạo, bác đại tinh thâm, đồng dạng là có một ít phụ trợ Nguyên văn, có thể dùng để trừ độc.

"Vị đại sư kia, tinh thông Tam phẩm Nguyên văn." Tề Hạo nói ra.

"Tam phẩm Nguyên văn." Vệ Thanh Thanh đôi mắt đẹp sáng ngời, có thể tại Nguyên văn trên có loại này tạo nghệ, tại toàn bộ Đại Chu vương triều, đều là cực kỳ hiếm thấy, xem ra Tề Hạo đích xác là rơi xuống tâm tư.

"Tốt, vậy thực cảm ơn." Vệ Thanh Thanh gật gật đầu, trên mặt đẹp đều là nở một nụ cười.

"Nên phải đấy, trông thấy Tiểu Bân cái dạng kia, ta đây cái làm đại ca đấy, cũng rất đau lòng." Tề Hạo cười nói, trong ngôn ngữ, nhưng là đang không ngừng gần hơn lấy song phương quan hệ.

Ở đằng kia một bên, Chu Nguyên thờ ơ lạnh nhạt, nhú mày một cái, xem ra Tề vương phủ gần nhất thế công càng ngày càng mãnh liệt, cho nên mới hao tổn tâm tư, mời một vị tinh thông Nguyên văn cao thủ, nếu quả thật để cho bọn họ đem Vệ Bân độc trị, đây đối với Vệ gia chính là thiên đại ân đức, nghĩ đến đến lúc đó coi như là Vệ Thương Lan lại như thế nào kiên định, đều có chút dao động.

Mà Chu Nguyên trước chuyển này đến Thương Lan quận, lớn nhất nhiệm vụ, chính là muốn ổn định Vệ Thương Lan.

Ánh mắt lập loè, Chu Nguyên ngẩng đầu hướng về phía Vệ Thanh Thanh cười cười, nói: "Vừa vặn ngày mai chúng ta cũng muốn đến nhà báỉ phỏng,

đến lúc đó liền cùng một chỗ đi."

Vệ Thanh Thanh gật gật đầu, sau đó liền lại đem đầu nghiêng về Tề Hạo, không ngừng hỏi đến vị kia tinh thông Nguyên văn cao thủ lai lịch, hiển nhiên đối với cái này rất là coi trọng.

Tề Hạo mặt mỉm cười, chỉ là ánh mắt kia quét Chu Nguyên liếc, trong mắt lướt qua một vòng âm trầm vẻ đặc ý.

...

Cảnh ban đêm dần mạnh lên, yến hội cũng là kết thúc.

Chu Nguyên một đoàn người đi trở về nghỉ ngơi điểm, hân vẻ mặt vẻ do dự, một bên Lục Thiết Sơn cũng là sắc mặt nặng nề, mắt nhìn bốn phía, thấp giọng nói: "Điện hạ, nếu là thật sự làm cho cái kia Tề Hạo đem Vệ Bân cho trị, chúng ta tại Thương Lan quận chỉ sợ cũng có chút phiền phức rồi."

Chịu Tề Hạo lớn như vậy ân tình, Vệ Thương Lan sợ là sẽ phải đối với Tề vương phủ chếch đi, dù sao, đó là bọn họ Vệ gia con trai độc nhất, nỗi dỗi tông đường dòng độc đinh.

Chu Nguyên cũng là ngưng trọng gật đầu.

Chợt hân nhìn hướng Yêu Yêu, nói: "Yêu Yêu tử, ngày mai người có thể cùng ta đi một chuyến Tề vương phủ sao?"

Yêu Yêu nghiêng nghiêng đầu, mặc dù là trong bóng đêm, cái kia ngó tinh xảo tuyệt mỹ dung nhan, như trước hiện ra nhàn nhạt ngọc quang, nàng lờm Chu Nguyên liếc, nói: "Đến lúc đó ta có thể giúp đỡ người xem một chút tình huống."

Nói xong, nàng liền ôm Thôn Thôn khom người chui vào trong lều vải.

Đối với nàng cái này lằng lằng đúc cái nào cũng được trả lời, Chu Nguyên cũng chỉ có thể buồn rầu gãi gãi đầu.

...

Ngày thứ hai.

Chu Nguyên, Lục Thiết Sơn cùng với Yêu Yêu, Tô Ấu Vi bốn người tới doanh trại cửa Đông, chính là nhìn đến chờ đợi lúc này Vệ Thanh Thanh, Tề Hạo đám người.

Bất quá, tại Tề Hạo bên cạnh, hơn nhiều một người, đó là một vị lão giả tóc hoa râm, lão giả trong đôi mắt trũng xuống, lộ ra có chút lạnh lùng nghiêm nghị, thần sắc nhàn nhạt, nhìn qua có chút ngạo khí.

Mà đối mặt với vị lão giả này, coi như là Vệ Thanh Thanh cái kia tính cách, đều là ở một bên mặt mỉm cười.

"Điện hạ, các người chuẩn bị xong chưa?" Nhìn thấy Chu Nguyên bốn người đi ra, Vệ Thanh Thanh cười cười, sau đó chỉ vào bên cạnh lão giả kia nói: "Đây là Doanh đại sư, là Tề Hạo mời đến vì tiểu đệ trừ độc Nguyên văn đại sư."

Nghe được Vệ Thanh Thanh giới thiệu, vị kia Doanh đại sư chỉ là nhàn nhạt quét Chu Nguyên liếc, khẽ gật đầu, thần thái ngạo nghễ.

Có thể khắc ra Tam phẩm Nguyên văn đại sư, theo trên thực lực mà nói, có thể so sánh Thiên Quan Cảnh cường giả, nhưng thật muốn lại nói tiếp, tại Đại Chu vương triều, hiển nhiên là có thể khắc ra Tam phẩm Nguyên văn đại sư đối thừa thốt.

"Một cái Tam phẩm Nguyên văn liền dám xưng đại sư, ta thân bên cạnh vị này có thể nói cái gì cũng không có nói sao." Chu Nguyên trong lòng

thăm nhũ một câu, cũng chỉ là hướng về phía vị kia Doanh đại sư nhẹ gật đầu.

"Đi thôi."

Vệ Thanh Thanh cũng không có nhiều lời, nàng lộ ra có chút nóng vội, vung tay lên, cười tuần mã chính là bắn ra, thẳng đến Thương Lan Quận thành mà đi.

Tề Hạo lôi kéo cương ngựa, đi vào Chu Nguyên bên cạnh, hướng về phía hắc nghìn ngẫm cười, thấp giọng nói: "Chu Nguyên điện hạ, sau ngày hôm nay, chỉ sợ cái này Thương Lan quận, liền muốn không chào đón các người, vì vậy ta đề nghị người, còn là sớm chạy trở về Đại Chu thành đi."

Hắc cười lớn một tiếng, mũi chân một đá, lửa đỏ tuần mã liền đã nhanh bắn mà ra.

Chu Nguyên nhìn qua hắc nghìn đi xa thân ảnh, ánh mắt cũng là trở nên băng hàn xuống, sau đó cũng không nhiều lời, vung tay lên, mang theo mọi người nhanh chóng đi theo.

Hắc thủy chung có chút nghi kị, một cái tinh thông Tam phẩm Nguyên văn đại sư, cứ như vậy có năm chắc có thể đối phó Hắc Độc Vương độc khí? Đây chính là liền Thái Sơ Cảnh cường giả, cũng nhưc đầu kiên kị đồ vật.

Hắc hôm nay ngược lại là muốn nhìn, cái này Tề Hạo hôm nay có thể làm ra cái gì yêu thiêu thân đến!

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 65: Giải Độc

Đứng sừng sững tại Thương Lan Quận thành trung ương nhất Đại Tướng Quân phủ, không thể nghi ngờ là cả tòa thành thị trong phòng vệ sau cùng thâm nghiêm địa phương, {làm:lúc} tới gần phụ cận đường đi lúc, đã là có thể đủ trông thấy nhiều đội ngũ qua lại tuần tra.

Bất quá có Vệ Thanh Thanh dẫn đường, Chu Nguyên một đoàn người đều là không hề ngăn trở đi tới Đại Tướng Quân trước phủ.

Cả đám xuống ngựa, trực tiếp tiến vào Đại Tướng Quân phủ, xuyên qua một mảnh dài hẹp hành lang đình viện, cuối cùng đi tới chủ trong nội viện.

Vừa vào cửa, Chu Nguyên ánh mắt chính là ném hướng về phía trong sảnh chủ vị, chỉ thấy được chỗ đó, một người trung niên nam tử ngồi ngay ngắn, hảnh một thân áo bào tím, hơi có vẻ gầy, tại kia trên mặt, có một chút Tiểu Hắc lốm đốm.

Hắn vèn vèn chỉ là ngồi ở chỗ này, liền là có thêm một cỗ hung hãn đến cực điểm khí thế phát ra, làm cho vào cửa Chu Nguyên đám người đều là cảm nhận được một cỗ cảm giác áp bách.

Hiển nhiên, cái này áo bào tím trung niên, đúng là Đại Chu vương triều Đại Tướng Quân, Vệ Thương Lan.

"Cha." Vệ Thanh Thanh tiến vào chủ viện, hô một tiếng.

Vệ Thương Lan ngẩng đầu lên, nhìn mọi người liếc, ánh mắt tại Chu Nguyên trên thân dừng lại một chút, đứng dậy thân nhiên nói: "Vệ Thương

Lan ra mắt Chu Nguyên diện hạ rồi."

Chu Nguyên ôm quyền nói: "Chu Nguyên ra mắt Đại Tướng Quân, phụ vương sẽ khiến ta thay hân hướng người gửi lời thăm hỏi."

"Cũng không quá tốt kêu gào." Vệ Thương Lan sắc mặt không có bao nhiêu gợn sóng, chỉ là bình thản trở về một tiếng.

Chu Nguyên mắt sụp xuống, theo Vệ Thương Lan phản ánh đến xem, hiển nhiên rốt cuộc vẫn là chuyện năm đó có chỗ khúc mắc.

Vệ Thương Lan đang cùng Chu Nguyên nói lời nói về sau, chính là đưa mắt nhìn sang Tề Hạo cùng với bên cạnh hân vị lão giả kia: "Chắc hân vị này, chính là Doanh Đại Sư rồi a? Sớm đã có nghe thấy rồi."

Cái kia lạnh lùng khuôn mặt, vào lúc này cũng là hòa hoãn rất nhiều, hiển nhiên là hướng về phía cái kia Doanh Đại Sư mà đi.

"Ra mắt Đại Tướng Quân."

Doanh Đại Sư tại Vệ Thương Lan trước mặt, ngược lại là thu liễm ngạo khí, khách khách khí khí đích khom người ôm quyền.

"Nghe tiểu nữ nói, đại sư tinh thông nguyên văn, am hiểu lấy nguyên văn trừ độc?" Vệ Thương Lan nói.

Doanh Đại Sư cười nhạt một tiếng, nói: "Ta biết được con trai của Tướng Quân trúng độc, chính là kia Chưởng Ma Độc đi? Ta tại Hắc Uyên trong hành tẩu qua, cũng từng gặp phải qua "Chưởng Ma Độc", cuối cùng cũng phá giải qua."

Nghe được chuyện đó, một bên Vệ Thanh Thanh lập tức khuôn mặt kinh hãi, nhìn về phía Doanh Đại Sư trong mắt kính ý càng đậm, thậm chí ngay

cả Vệ Thương Lan mặt nghiêm túc bàng trên đều cũng có lấy dáng tươi cười nổi lên.

"Cái kia lần này sẽ phải làm phiên Doanh Đại Sư rồi, nếu là có thể chữa cho tốt tiểu nhi, ta chắc chắn thâm tạ!" Vệ Thương Lan ôm quyền nói.

Tề Hạo lúc này mỉm cười, nói: "Đại Tướng Quân không cần khách khí, lần này vì mời đến Doanh Đại Sư, còn may mà phụ vương ta xuất lực."

Vệ Thương Lan thần sắc biến ảo một cái, Tề Hạo đem lời nói nói đến nước này, hiển nhiên nói đúng là, nếu như bọn hắn đã tiếp nhận Doanh Đại Sư ra tay, như vậy cũng không tính là đã tiếp nhận Tề vương phủ hảo ý.

Tuy rằng không đến mức bọn hắn Đại Tướng Quân phủ thì cứ như vậy { bị : được } lôi kéo, nhưng hiển nhiên, Vệ Thương Lan trung lập, chung quy sẽ xuất hiện một chút chênh lệch.

Vệ Thương Lan nhìn thoáng qua Chu Nguyên, do dự một hồi, cuối cùng vẫn còn đau lòng nhà mình cái kia dòng độc đinh, lúc này trầm giọng nói: "Vậy trước tiên tạ ơn Tề vương hảo ý, nếu là thật sự có thể trị thật nhỏ mà, ta chắc chắn đến nhà nói lời cảm tạ."

Tề Hạo lộ ra dáng tươi cười, ánh mắt mịt mờ mà đặc ý quét về phía Chu Nguyên, nếu là Vệ Thương Lan đến nhà, cái kia không thể nghi ngờ sẽ thả ra một cái tín hiệu, làm cho Đại Chu rất nhiều thế lực cảm giác được Đại Tướng Quân phủ chênh đi.

Cái này không thể nghi ngờ sẽ ảnh hưởng Đại Chu vương triều thế cục.

Chu Nguyên mắt sụp xuống, mặt không biểu tình, một bên Lục Thiết Sơn trong mắt ngược lại là lướt qua vẻ lo âu.

Vệ Thanh Thanh ném đến áy náy ánh mắt, nhưng cũng không nói gì, bởi vì Vệ Bân độc, là cả nhà bọn họ tất cả mọi người trong lòng đau nhức, vì có

thể làm cho hãn khôi phục, bọn hãn nghĩ hết hết thấy biện pháp.

Dưới mắt thật vất vả có người có thể đủ giải quyết Chương Ma Độc, bọn hãn tự nhiên không muốn buông tha cho.

"Việc này không nên chậm trễ, vậy hiện tại động thủ đi." Vệ Thương Lan ánh mắt chuyển hướng tới vị Doanh Đại Sư, có chút không thể chờ đợi được mà nói.

Doanh Đại Sư lạnh nhạt gật đầu.

Vệ Thương Lan thấy thế, liền đối với Vệ Thanh Thanh nói: "Thanh Thanh, người trước an dừng một cái Chu Nguyên điện hạ."

"Đại Tướng Quân, chúng ta cũng cùng một chỗ xem một chút đi, vừa vặn ta cũng nghiên cứu qua nguyên văn,

Vì vậy cũng muốn mở mang kiến thức một chút vị này Doanh Đại Sư thủ đoạn, học tập một cái." Chu Nguyên lên tiếng đã cắt đứt Vệ Thương Lan mà nói.

Vệ Thương Lan do dự một chút, lúc trước hãn dù sao ủy khuất Chu Nguyên, vì vậy cũng không tiện cự tuyệt, vì vậy nhìn về phía vị kia Doanh Đại Sư.

Cái kia Doanh Đại Sư thì là quét Chu Nguyên liếc, khóe miệng nhắc lên một vòng khinh miệt, nói: "Nếu như điện hạ cũng tinh thông nguyên văn một đạo, vậy cùng đến xem đi, đầu là thủ đoạn của ta, cũng không dễ dàng như vậy học đi."

Hiển nhiên, hãn là đem Chu Nguyên cho rằng đều muốn đến học trộm được rồi.

"Cái kia đi thôi." Vệ Thương Lan thấy thế, cũng liền không nói thêm lời, trước tiên ra phòng, đối với Đại Tướng Quân phủ hậu viện mà đi, mặt khác một đoàn người đều là đuổi theo sát.

Hậu viện, một gian rộng rãi sáng ngời trong phòng.

Vệ Thương Lan mang theo một lớp người tràn vào, Chu Nguyên đưa tầm mắt nhìn qua, chính là nhìn thấy ở đằng kia trong phòng trên giường, nằm một gã tám chín tuổi tiểu nam hài, hắc sắc mặt suy yếu trắng bệch, trên thân thể che kín lấy màu đen điểm lấm tấm, tản ra một loại tanh tưởi cảm giác.

Hắn lúc này, chính nhút nhát e lệ nhìn qua vào một lớn sóng người.

"Tiểu đệ không phải sợ, bọn họ là tới giúp người trừ độc người." Vệ Thanh Thanh thấy thế, liền vội vàng tiến lên, ôn nhu an ủi, cái kia phù hợp bộ dáng, có thể lại không có nửa điểm tại trong quân doanh cái chủng loại kia tư thế hiên ngang.

Vệ Thương Lan cũng là đau lòng nhìn qua tiểu nam hài, đi ra phía trước, nhẹ nhàng sờ lên đầu của hắn, sau đó ánh mắt tràn đầy chờ mong nhìn về phía vị kia Doanh Đại Sư: "Đại sư, mời ra tay đi."

Doanh Đại Sư nghênh ngang đi tới, Vệ Thương Lan tranh thủ thời gian cho hắn nhường chỗ ngồi, hắn sau khi ngồi xuống, nhìn thoáng qua Vệ Bân trên thân thể màu đen lốm đốm, nói: "Độc khí đã sâu tận xương tủy rồi, rất nghiêm trọng, lại kéo một ít thời gian, chỉ sợ mạng nhỏ đều nếu không có."

Lời vừa nói ra, một bên Vệ Thanh Thanh mặt mày biến sắc, UU đọc sách Bachngocsach.com Vệ Thương Lan sắc mặt cũng là biến đổi.

"Đại sư, người nhất định phải cứu cứu tiểu đệ a!" Vệ Thanh Thanh đỏ lên đôi mắt đẹp, cầu khẩn nói.

"Thanh Thanh người yên tâm, Doanh Đại Sư nhất định sẽ cứu tiểu đệ." Tề Hạo đi lên trước, bàn tay đã rơi vào Vệ Thanh Thanh trên vai thơm, ôn nhu an ủi.

Vệ Thanh Thanh liền vội vàng gật đầu, liền Tề Hạo cầm chặt nàng vai bàn tay cũng không có chú ý rồi.

Doanh Đại Sư cũng là cười nhạt gật gật đầu, ngạo nghễ nói: "Vệ tướng quân cùng đại tiểu thư xin yên tâm, nếu như ta có thể, tự nhiên là có nắm chắc."

"Đem Vệ công tử áo bỏ đi." Hắc phát phát tay, phân phó nói.

Một bên lập tức có thị nữ tiến lên, cẩn thận từng li từng tí đem Vệ Bân quần áo trên người cởi ra, lộ ra tràn đầy màu đen lốm đốm trắng bệch thân thể.

Doanh Đại Sư từ bên hông lấy xuống một chi tối màu xám nguyên văn bút, hơi hơi tập trung tư tưởng suy nghĩ, sau đó liền đột nhiên hạ bút, ngòi bút lóe ra hào quang, chậm rãi tại Vệ Bân trên thân thể, vẽ bề ngoài từng đạo tối nghĩa nguồn gốc vết tích.

Trong phòng, tất cả mọi người là bình tức tĩnh khí, thở mạnh không dám ra một tiếng.

Chỉ là Vệ Thanh Thanh cùng Vệ Thương Lan, đều là vẻ mặt khẩn trương chờ mong, mà Tề Hạo thì là mang theo nhàn nhạt dáng tươi cười, ngẫu nhiên nhìn về phía Chu Nguyên bọn hắc lúc, trong mắt có vẻ đặc ý, nghiêm nhiên một bộ nắm chắc thắng lợi trong tay bộ dáng.

Chu Nguyên mặt không biểu tình, Lục Thiết Sơn thì là nắm đấm nắm chặt, có chút tâm thần bất định bất an.

Bởi vì {vì:là} bọn họ cũng đều biết, nếu như Doanh Đại Sư thật sự trị Vệ Bân, như vậy bọn hắn tại đây Thương Lan quận, cũng có chút nửa bước khó đi rồi, hơn nữa, sau đó cái kia Hắc Uyên trong di tích tranh đoạt, cũng là gặp rơi xuống hạ phong.

Dù sao nếu như không có Vệ Thương Lan ủng hộ, bọn hắn những lực lượng này, chỉ sợ rất khó tại Hắc Uyên trong cùng người tranh đoạt.

Vì vậy loại này liên lụy, thật sự quá lớn.

Mà cùng Chu Nguyên ánh mắt của bọn hắn bất đồng, lúc này Yêu Yêu thì là ôm Thôn Thôn, tinh xảo khuôn mặt lãnh đạm nhìn qua cái kia Doanh Đại Sư ra tay khắc nguyên văn, trong mắt sáng, hào quang hơi lóe lóe.

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 66: Vạch Trần

Trong phòng, bầu không khí một mảnh áp lực yên tĩnh, tất cả mọi người là không dám nói lời nào, cả cái gian phòng, chỉ có cái kia Doanh Đại Sư trong tay nguyên văn nét bút qua làn da lúc, phát ra ra rất nhỏ tiếng xèo xèo.

Thời gian tại chậm rãi trôi qua.

Mà một đạo cực kỳ phức tạp nguyên văn, cũng là bắt đầu xuất hiện ở Vệ Bân trên thân thể, đạo kia nguyên văn, bao trùm kia nửa người, trong lúc mơ hồ, có một loại kinh người chấn động phát ra.

"Đây là một đạo Tam phẩm nguyên văn!" Vệ Thương Lan thần sắc ngưng trọng, chợt sợ hãi than nói: "Bất quá đạo này nguyên văn tựa hồ chỉ là phụ trợ chi dụng, vì vậy coi như là lấy Tiểu Bân thân thể, đều có thể thừa nhận."

Doanh Đại Sư ngòai bút động đến, rút cuộc hoàn thành cuối cùng một đạo nguồn gốc vết tích, mà lúc này, chỉ thấy được cái kia một đạo nguyên văn triệt để cả hợp lại, lập tức có tia sáng kỳ dị phát ra, không ngừng đối với Vệ Bân trong thân thể chui vào.

Mà trên giường Vệ Bân cũng là phát ra có chút thống khổ hừ nhẹ thanh âm, năm ngón tay nắm chặt.

"Tiểu đệ!" Vệ Thanh Thanh thấy thế, vội vàng hô.

Doanh Đại Sư cười nhạt nói: "Đại tiểu thư không cần phải gấp, đây là của ta nguyên văn đang tại hóa giải kia trong cơ thể "Chướng Ma Độc", quá trình có chút ít thống khổ mà thôi."

Vệ Thanh Thanh nghe vậy, cũng chỉ được thu liễm lên trong lòng lo lắng, gật gật đầu, đôi mắt đẹp chăm chú nhìn chăm chăm Vệ Bân.

Mà khi bọn hắn chăm chú nhìn chăm chú, sau một lúc lâu, quả nhiên là phát hiện, Vệ Bân trên thân thể màu đen lốm đốm, chợt bắt đầu xuất hiện biến mất, ngăn ngừa chưa đủ mấy phút đồng hồ thời gian, những cái kia nguyên bản làm cho người ta sợ hãi màu đen lốm đốm, chính là biến mất được sạch sẽ.

"Chướng Ma Độc { bị : được } hóa giải? !" Vệ Thanh Thanh lên tiếng kinh hô, trên gương mặt tràn đầy vui sướng.

Vệ Thương Lan cũng là mắt hồ trợn to, năm đấm năm chặt, hiển nhiên nội tâm cũng là dị thường kích động.

"Ta đây đạo Tam phẩm nguyên văn, chính là ta một lần trong lúc vô tình đoạt được, tên là "Hóa độc văn", có thể hóa giải thiên hạ Vạn Độc, cái này "Chướng Ma Độc" tuy rằng bá đạo, nhưng ta đây "Hóa độc văn" như trước có thể đối phó." Doanh Đại Sư ngạo nghễ nói ra.

Vệ Thương Lan gật gật đầu, tán thán nói: "Đạo này "Hóa độc văn" hoàn toàn chính xác lợi hại, vền vẹn chỉ là Tam phẩm, nhưng lại ngay cả Hắc Độc Vương "Chướng Ma Độc" đều có thể hóa giải."

Hắn nhìn hướng Doanh Đại Sư, trịnh trọng ôm quyền nói: "Đại sư thật đúng là ta Vệ gia ân nhân."

Vệ Thanh Thanh cũng là tranh thủ thời gian đối với Doanh Đại Sư hành lễ.

"Ta cũng chỉ là nhận ủy thác của người mà thôi." Doanh Đại Sư cười nhạt nói.

Vệ Thương Lan nhìn thoáng qua mặt mỉm cười Tề Hạo cùng với cái kia mặt không biểu tình Chu Nguyên, trong lòng nhin không được thở dài một tiếng, lần này thiếu nợ nhân tình, có thể thật là lớn.

"Chu Nguyên diện hạ, các người liền tạm thời lưu lại doanh trong trại, Thương Lan quận gần nhất gió giục mây vần, ngư long hỗn tạp, chỉ có tại trong quân doanh, mới là an toàn nhất." Vệ Thương Lan nói.

Lục Thiết Sơn sắc mặt khế biến, cái này Vệ Thương Lan, sẽ phải trước đưa bọn chúng giam lỏng sao? Như thế, bọn hắn còn như thế nào đi Hắc Uyên tranh đoạt "Hỏa Linh Tuệ" cùng "Ngọc Anh Quả" ?

Tề Hạo trên mặt mỉm cười nhìn Chu Nguyên, khóe miệng đáng tươi cười, tràn đầy nghiền ngẫm cùng trêu tức.

Vệ Thanh Thanh cũng là thâm than một tiếng, lắc đầu.

"Các người cao hứng như vậy làm cái gì?" Mà liền trong phòng bầu không khí áp lực lúc, chợt có một đạo thanh đạm thanh âm dễ nghe vang lên, mọi người nhìn lại, chỉ thấy được đứng ở Chu Nguyên bên cạnh Yêu Yêu, nhàn nhạt mở miệng.

"Ha ha, Vệ công tử thành công trừ độc, khôi phục khỏe mạnh, chẳng lẽ không gặp phải cao hứng sao?" Tề Hạo cười nói.

Yêu Yêu nhẹ vỗ về Thôn Thôn bộ lông, nói: "Nếu thật là triệt để xua đuổi độc, đó là đương nhiên gặp phải cao hứng, chỉ sợ cố ý làm chút ít mặt ngoài công phu, ngược lại hại người."

Lời vừa nói ra, trong phòng tất cả mọi người sắc mặt đều là biến đổi.

"Tiểu nha đầu, nói nhăng gì đấy!" Cái kia Doanh Đại Sư trước tiên giận dữ mắng mỏ, sắc mặt như sương.

Vệ Thương Lan cũng là chau mày, ánh mắt giống như sư tử bình thường nhìn chăm chăm vào Yêu Yêu, nói: "Vị cô nương này nói là có ý gì? Nếu là ở nơi đây ăn nói bậy bạ, coi như là ngươi là điện hạ người, ta sợ cũng phải giáo huấn ngươi một phen."

Yêu Yêu chưa từng để ý tới bọn hắn, chỉ là đi đến giường bên cạnh, quét cái kia Vệ Bân liếc, cặp môi đỏ mọng hé mở, nói: "Cái gì "Hóa độc văn", thật sự là buồn cười."

Cái kia Doanh Đại Sư phẫn nộ râu tóc ngó, quát: "Tiểu nha đầu, ngươi mắt mù sao? Trên người hắn đâu còn có độc khí? Nếu như ngươi là lại ở chỗ này càn quấy,

Không nên trách lão phu không khách khí!"

Một bên Vệ Thanh Thanh cũng là lông mày nhíu lại, lúc này Vệ Bân, khuôn mặt tái nhợt đều đã có một chút huyết sắc, nhìn qua hoàn toàn chính xác như là thành công trừ độc, mà Vệ Thương Lan cũng là thần sắc nghiêm túc, bởi vì hắn lúc trước cũng kiểm tra một chút, Vệ Bân trong cơ thể Chưởng Ma Độc hoàn toàn chính xác biến mất không thấy.

Yêu Yêu như trước không để ý tới cái kia Doanh Đại Sư gầm lên, đầu là đối với Vệ Thương Lan thản nhiên nói: "Lấy một căn ngân châm, đâm hắn thắt lưng ba tắc huyết vị."

Nghe được chuyện đó, cái kia Doanh Đại Sư đồng tử giống như là rụt rụt, đối với Vệ Thương Lan trầm giọng nói: "Đại Tướng Quân, lão phu nhận ủy thác của người, cũng không phải là đến nhận một cái nha đầu vũ nhục đấy!"

Tề Hạo cũng là nói: "Đại Tướng Quân, Doanh Đại Sư ngàn dặm xa xôi chạy đến cứu trợ Vệ công tử, nếu là còn bị hoài nghi, có thể thật là làm cho người ta hàn tâm."

Vệ Thương Lan thấy thế, do dự một chút.

Chu Nguyên đột nhiên mở miệng, nói: "Đại Tướng Quân, việc này đang mang Vệ công tử tính mạng, tốt nhất còn là điều tra rõ ràng, miễn cho đến lúc đó hối hận không kịp."

Vệ Thương Lan sắc mặt biến đổi, cuối cùng đối với Doanh Đại Sư ôm quyền, nói: "Đại sư nhiều thông cảm, nếu là chờ sẽ phát hiện bọn hản vu oan, ta nhất định phải {vì:là} đại sư lấy lại công đạo."

"Lấy ngân châm đến!"

Vệ Thương Lan quát lạnh một tiếng, lập tức có thị nữ mang tới một căn ngân châm.

Vệ Thương Lan tay cầm ngân châm, đến gần giường, trầm giọng nói: "Đầu đâm thắt lưng ba tấc?"

"Toàn thân hản Chương Ma Độc, đều bị cái kia đại sư bức tiến nơi này, địa phương khác vô dụng, tại đây trong." Yêu Yêu thản nhiên nói.

Vệ Thương Lan nhìn thật sâu Yêu Yêu liếc, sau đó quyết đoán ra tay, trong tay ngân châm trong nháy mắt đâm vào Vệ Bân thắt lưng dưới ba tấc, châm vào một nửa, cuối cùng chậm rãi rút ra.

Mà đang ở cái kia ngân châm rút ra trong nháy mắt, trong phòng tất cả mọi người sắc mặt đột nhiên đại biến.

Chỉ thấy được cái kia cây kim chỗ, một mảnh đen kịt, tản ra tanh hôi chi khí.

Rõ ràng là cái kia Chướng Ma Độc!

Vệ Thanh Thanh khuôn mặt kịch biến, mãnh liệt ngẩng đầu, đôi mắt xinh đẹp băng hàn nhìn chăm chăm vào cái kia Doanh Đại Sư.

Vệ Thương Lan sắc mặt cũng là xanh mét, hắn quay đầu, giơ lên ngón châm, nhìn chăm chăm vào Doanh Đại Sư, rậm rập mà nói: "Xin hỏi Doanh Đại Sư, đây là có chuyện gì?"

Doanh Đại Sư sắc mặt mãnh liệt tái nhợt rất nhiều, nhưng như trước kiên trì nói: "Xem ra là không có triệt để đem độc khí hóa giải, có chỗ lưu lại."

Tề Hạo cũng là da mặt co rúm, cười lớn nói: "Nếu không Đại Tướng Quân lại làm cho Doanh Đại Sư thử xem?"

Yêu Yêu thanh âm lạnh lạnh mà nói: "Không thể không hóa giải sạch sẽ, là người đạo kia nguyên văn, căn bản cũng không phải là cái gì "Hóa độc văn", mà là một đạo "Áp độc văn"."

Cái gọi là "Áp độc văn", chính là lấy một loại đặc thù thủ đoạn, cưỡng ép đem trong cơ thể chi độc dưới áp chế đi, bất quá cái này Doanh Đại Sư đạo này nguyên văn, cũng đích xác là có chút môn đạo, lại có thể áp chế được như thế sạch sẽ, liền Vệ Thương Lan đều không thể phát hiện.

"Bất quá người tuy rằng đem cái này Chướng Ma Độc tạm thời áp chế xuống dưới, nhưng loại này áp chế, nhiều lắm là chỉ có thể tiếp tục một năm, một năm sau, Chướng Ma Độc gặp lại lần nữa bộc phát, mà lúc kia, Chướng Ma Độc đã có thành tựu, tái cao minh thủ đoạn, chỉ sợ đều cứu không người sống."

"Ta nghĩ, người dĩ vãng dựa vào "Hóa độc văn" cứu những người kia, cuối cùng chỉ sợ đều bị chết rất thê thảm đi?"

Lời vừa nói ra, Vệ Thương Lan cùng Vệ Thanh Thanh đều là sắc mặt kịch biến, nhìn chăm chăm vào Doanh Đại Sư ánh mắt, hận không thể đem nuốt bình thường.

Doanh Đại Sư đầu đầy mồ hôi, nhìn về phía Yêu Yêu trong ánh mắt đều có chút sợ hãi, hiển nhiên là không nghĩ tới người sau vậy mà liếc thấy mặt thủ đoạn của hắn, phải biết rằng, hắn chiêu thức ấy, coi như là thái sơ cảnh cường giả, đều khó có khả năng phát giác được.

Oanh!

Bỗng nhiên có nguyên khí từ cái này Doanh Đại Sư trong cơ thể bộc phát ra, thân ảnh của hắn mãnh liệt hóa thành một đạo quang ảnh, mãnh liệt bắn mà ra, đúng là không chịu nổi Vệ Thương Lan ăn ánh mắt của người, chuẩn bị muốn chạy trốn.

Vệ Thương Lan sắc mặt âm trầm, trong tay ngân châm, cong ngón búng ra, lập tức trên ngân châm, bao gồm một đạo thanh sắc nguyên khí, bá một tiếng, biến mất không thấy gì nữa.

A!

Bất quá mấy hơi thở về sau, cái kia xa xa, chợt có một đạo tiếng kêu thảm thiết truyền ra.

"Đưa hắn bắt lại cho ta, dám đến ta Đại Tướng Quân phủ giả danh lừa bịp, thật coi ta không có thủ đoạn gì hay sao?" Vệ Thương Lan lạnh giọng nói.

Ngoài phòng, có người cung kính đáp, sau đó nhanh chóng đi xa.

Tề Hạo sắc mặt cũng là một mảnh trắng bệch, bàn tay run nhè nhẹ, nhìn về phía Chu Nguyên cùng Yêu Yêu trong ánh mắt tràn đầy oán độc, lúc đầu vốn đã kế hoạch hoàn mỹ, vậy mà bởi vì này hai người, xuất hiện độ lệch.

"Người tới, mời Tề Vương Tử xuống dưới nghỉ ngơi." Vệ Thương Lan hờ hững nói ra.

Có thị vệ tiến vào, đem Tề Hạo mời đi ra ngoài, mà hăn lúc gần đi, nhìn về phía Chu Nguyên ánh mắt, tràn đầy rậm rạp sát ý. UU đọc sách [Bachngocsach.com](http://bachngocsach.com)

Bất quá, đối với hăn cái kia căn người giống như ánh mắt, Chu Nguyên thì là quay về lấy cười ôn hòa dung.

Theo Doanh Đại Sư, Tề Hạo rời đi, trong phòng, lại lần nữa trở nên áp lực an tĩnh lại, Vệ Thanh Thanh đôi mắt đẹp phiếm hồng, thấp giọng rơi lệ, mà cái kia Vệ Thương Lan, cũng là cụt hứng ngồi xuống, giống như già đi rất nhiều bình thường.

Yêu Yêu nhìn hai người bọn họ liếc, lông mày nhăn lại, nói: "Có cái gì tốt khóc đấy, người còn chưa chết."

Vệ Thương Lan bỗng nhiên cả kinh, giống như là đã nhận ra Yêu Yêu nói chỗ sâu ý tứ, vội vã ngăn đầu, nhìn về phía cái này lớn lên cực kỳ thiếu nữ xinh đẹp, vội nói: "Lúc trước nhiều có đắc tội, mong rằng cô nương chớ để để trong lòng."

Đi qua chuyện lúc trước, hăn sẽ không dám khinh thường cái này toàn thân không có chút nguyên khí ba động thiếu nữ.

Vốn là nói xin lỗi, Vệ Thương Lan vừa rồi cẩn thận từng li từng tí mà nói: "Không biết cô nương, còn có thủ đoạn cứu cứu ta vậy?"

Yêu Yêu hơi hơi nghiêng đầu, suy nghĩ một chút, nói: "Ta không cứu, bất quá. . . Hăn có thể cứu."

Nàng ngón tay ngọc duỗi ra, trực tiếp liền chỉ hướng Chu Nguyên.

Vệ Thương Lan cùng Vệ Thanh Thanh ánh mắt, trong nháy mắt liền chăm chú vào Chu Nguyên trên thân.

{ bị : được } bọn hắn nhìn chăm chăm vào, Chu Nguyên da đầu lập tức run lên, thiếu chút nữa sẽ phải trách mắng âm thanh đã đến, liền cái kia có thể khắc Tam phẩm nguyên văn Doanh Đại Sư đều không đối phó được cái này Chưởng Ma Độc, mà hắn cái này nhị phẩm nguyên văn tạo nghệ trình độ, có thể định cái rằm dưng a?

Hắn thủ đoạn của mình, hắn chẳng lẽ còn không rõ ràng lắm sao?

Yêu Yêu tử, ngươi không muốn bịp ta a!

Thời điểm này chính là có lẽ tiểu tử tử ngươi người trước Hiến Thánh, đem bọn họ khiếp sợ đến toàn thân run ba run mới đúng a!

Trong lòng {ngừng lại:một trận} điên cuồng mắng, nhưng đối mặt với Vệ Thương Lan cái kia chờ đợi ánh mắt, cùng với một bên Vệ Thanh Thanh hai mắt đầm lệ mông lung điềm đạm đáng yêu bộ dáng, Chu Nguyên cuối cùng chỉ có thể mạnh mẽ cười một tiếng, cuối cùng kiên trì nhẹ gật đầu.

Bởi vì hắn biết rõ, nếu như hắn lắc đầu mà nói, rất có thể cũng sẽ như cái kia Tề Hạo bình thường, trực tiếp { bị : được } mời đi ra ngoài.

"A, ha ha. . ."

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 67: . Thiên Nghĩ Thực Độc Văn

Khi Vệ Thương Lan cùng Vệ Thanh Thanh nhìn thấy Chu Nguyên gật đầu lúc, đều là lộ ra một tia kích động thần thái.

Tuy rằng bọn hắn cũng là có chút ít nghi hoặc vì sao Chu Nguyên có thể giải quyết cái này "Chướng Ma Độc", nhưng loại này thời điểm, bọn hắn cũng chỉ có thể đem cuối cùng này cây cỏ cứu mạng cho bắt được.

Chu Nguyên kiên trì đi đến bên giường, nhìn thoáng qua cũng là dùng chờ đợi ánh mắt theo dõi hắn tiểu nam hài, cười khổ một tiếng, sau đó nhìn về phía Yêu Yêu, thấp giọng nói: "Ta như thế nào cứu?"

Hắn thủ đoạn của mình, bản thân còn không rõ ràng lắm sao? Hắn kiến thức những cái kia nguyên văn, căn bản là không có một đạo có thể dùng để trừ độc.

Nhìn đến Chu Nguyên bộ dáng, Yêu Yêu cặp môi đỏ mọng hơi gấp ngoặt, sau đó nâng lên khuôn mặt, đối với cái này Vệ Thương Lan nói: "Hắn nói hắn muốn chuẩn bị một ít gì đó, cần mười ngày thời gian."

Vệ Thương Lan khẽ giật mình, nói: "Cần gì? Ta có thể hỗ trợ."

"Điều chế một ít khắc nguyên văn nguyên liệu, không cần làm phiền Vệ tướng quân." Yêu Yêu lắc đầu, nói.

"Ta đây lập tức an bài phòng trọ, trong khoảng thời gian này, điện hạ đám người sẽ ngụ ở phủ tướng quân đi, nơi đây an toàn, tuyệt sẽ không có bất kỳ ngoài ý muốn." Vệ Thương Lan nhiệt tình mà nói.

Chu Nguyên gật gật đầu, hần nhìn Yêu Yêu liếc, người sau biểu hiện, thật ra khiến được lòng của hần hư nhược giảm bớt một ít, dù sao Yêu Yêu không phải làm ầu tính tình, nếu như phải làm như vậy, có lẽ thì có lý do của nàng.

"Đại Tướng Quân, ta có thể xuất thủ cứu Vệ công tử, bất quá, ta có hai điều kiện." Chu Nguyên khôi phục trấn định, chậm rãi nói.

"Điện hạ mời nói, Vệ Bân là ta Vệ gia dòng độc đinh, vì hần, coi như là muốn ta cái này mệnh, ta cũng sẽ không do dự." Vệ Thương Lan trầm giọng nói.

"Thứ nhất, ta nghĩ làm cho Đại Tướng Quân trợ ta được đến "Hỏa Linh Tuệ" cùng "Ngọc Anh Quả" ." Chu Nguyên cũng không khách khí, nói thẳng ra mục đích của chuyến này.

Vệ Thương Lan đối với cái này rồi lại một chút cũng không ngoài ý, hần trầm ngâm một chút, nói: "Hôm nay cái kia di tích sự tình, đã tại Thương Lan quận cùng Hắc Uyên trong truyền ra, nghĩ đến tất nhiên sẽ có một phen kịch liệt tranh đoạt, nói không chừng, liền cái kia Hắc Độc Vương đều tham dự."

Nói lên Hắc Độc Vương, Vệ Thương Lan trong mắt lướt qua một vòng nồng đậm sát ý.

"Chẳng qua nếu như điện hạ thật có thể đủ cứu Vệ Bân, ta Đại Tướng Quân phủ, nhất định gặp toàn lực tương trợ!" Vệ Thương Lan trầm giọng nói ra, trong mắt hần, Vệ Bân tính mạng, mới là trọng yếu nhất.

Vệ Thương Lan quyết đoán, thật ra khiến được Chu Nguyên có chút kinh ngạc, chợt hần cười cười, nói: "Cái kia điều kiện thứ hai, chính là nghe nói phủ tướng quân có một viên "Thôn Nguyên Thạch", ta nghĩ đòi hỏi vật ấy."

"Thôn Nguyên Thạch này. . ." Vệ Thương Lan hơi hơi trầm ngâm, cuối cùng cũng là gật gật đầu, nói: "Tuy rằng đây là một cái bảo bối, nhưng cùng ta mà tính mạng so với, không đáng giá nhắc tới."

"Hai cái này điều kiện, chỉ cần điện hạ có thể cứu ta mà, cũng không có vấn đề gì!"

Hai điều kiện đạt thành, Chu Nguyên trong mắt cũng là lướt qua vẻ vui mừng, ôm quyền trầm giọng nói: "Đã như vậy, ta đây chắc chắn đem hết toàn lực, vì Vệ công tử trừ độc!"

"Tốt, Thanh Thanh, người trước mang điện hạ bọn hãn chỗ ở làm cho, hảo hảo dàn xếp." Vệ Thương Lan cười nói.

Vệ Thanh Thanh đầu đẹp một chút, đôi mắt đẹp nhìn về phía Chu Nguyên, trên mặt đẹp đều là mang theo khó được nhu hòa nét mặt tươi cười, mở ra cái kia thon dài thẳng tắp chân dài, chính là phía trước dẫn đường.

Vệ Thương Lan nhìn qua cửa bọn hãn rồi đi thân ảnh, lông mày vừa rồi nhíu lại.

Vệ Thanh Thanh tại đưa xong Chu Nguyên bọn hãn về sau, cũng là quay về ở đây, có chút do dự mà nói: "Chu Nguyên điện hạ thực có thể giải quyết Chương Ma Độc?"

Cái kia Doanh Đại Sư tuy rằng đáng giận, nhưng dù sao nguyên văn tạo nghệ khá cao, có thể Chu Nguyên, thấy thế nào tại phía trên này tạo nghệ, cũng không bằng người phía trước.

Vệ Thương Lan thần sắc có chút cụt hứng, hãn khê thở dài một hơi, nói: "Hiện tại cũng chỉ có thể còn nước còn tát rồi, hy vọng hãn không có gạt ta đi, nói cách khác, coi như là hãn là điện hạ, ta cũng chỉ có thể đưa hãn đuổi ra Thương Lan quận rồi."

...

Đại Tướng Quân phủ trong phòng khách.

Vừa vào cửa, Lục Thiết Sơn liền tâm thần bất định bất an nhìn về phía Chu Nguyên, nói: "Điện hạ, người thực có thể giải quyết cái kia Chương Ma Độc?"

Chu Nguyên liếc mắt, nói: "Người hỏi ta, ta đi hỏi ai đây?"

Lục Thiết Sơn cười khở nói: "Cái kia mười ngày sau, chúng ta chỉ sợ cũng đượcbị đuổi ra Thương Lan quận rồi."

Chu Nguyên bất đắc dĩ lắc đầu, sau đó nhìn về phía cái kia thân nhiên ngồi ở trên mặt ghế, đùa lấy Thôn Thôn Yêu Yêu, cười khan nói: "Yêu Yêu tử, người đây không phải làm ta này? Lấy người nguyên văn trình độ, muốn giải quyết cái kia Chương Ma Độc còn không phải phát phát tay sự tình?"

Yêu Yêu ôm Thôn Thôn, thon dài ngón tay ngọc nhẹ nhàng đập lấy nó cái ót, đôi mắt đẹp vừa nhắc, nói: "Tên kia lúc trước uy hiếp ta, còn muốn làm cho ta tự mình xuất thủ cứu người? Đẹp đến người."

Chu Nguyên khoe miệng co giật một cái, nguyên lai cái này tiểu tiên nữ giống nhau tiểu tử tử, tâm nhãn cũng nhỏ như vậy.

Một bên Tô Ấu Vi, che miệng cười trộm.

Chu Nguyên ngồi vào Yêu Yêu bên cạnh, vẽ mặt khuôn mặt u sầu nói: "Ta căn bản cũng không gặp trừ độc nguyên văn, huống chi cái kia Chương Ma Độc rất khó giải quyết, ta sao có thể giải quyết?"

"Ta dạy cho người chứ sao." Yêu Yêu không thềm để ý mà nói.

"Ta có thể khắc không xuất ra Tam phẩm nguyên văn." Chu Nguyên cười khở nói, lấy hân bây giờ thần hồn cảnh giới, nhiều lắm là nhị phẩm nguyên

văn, Tam phẩm nguyên văn vậy thì phải đem thần hồn tăng lên tới Hư Cảnh hậu kỳ.

"Ai nói muốn Tam phẩm nguyên văn rồi hả?" Yêu Yêu trợn nhìn Chu Nguyên liếc, nói: "Lão gia hỏa kia, là hắc không có bốn sự. . . Vì vậy chỉ có thể dựa vào Tam phẩm nguyên văn mới có thể áp chế "Chương Ma Độc" ."

"Kế tiếp mười ngày này, ta sẽ dạy người một đạo tên là "Thiên Nghĩ Thực Độc Văn"(ngàn kiến ăn độc) nhị phẩm nguyên văn cùng với vài đạo nhất phẩm trừ độc nguyên văn, đến lúc đó người lại theo như của ta phân phó đi làm, muốn giải quyết cái kia Chương Ma Độc, nên không khó."

Yêu Yêu tay lấy ra giấy trắng, xuất ra nguyên văn bút đã viết ghi, đưa cho Chu Nguyên, nói: "Mặt khác vệt vàng đem phía trên này đồ vật đều chuẩn bị tốt."

Chu Nguyên tiếp nhận, nhìn thoáng qua, sắc mặt lập tức biến đổi, nói: "Yêu Yêu tỷ, người đây cũng quá tàn nhẫn rồi a? Phía trên này tất cả đều là các loại nguyên thú độc máu, người đây là muốn cạo chết cái kia Vệ công tử a?"

Cái này trên giấy viết đây, tất cả đều là một ít vật kịch độc, điều này làm cho được Chu Nguyên nhìn không được hoài nghi có phải hay không Yêu Yêu còn đang tức giận.

Yêu Yêu tức giận: "Người mù nói cái gì đó, những thứ này đều là khắc "Thiên Nghĩ Thực Độc Văn" nguyên liệu, đây là lấy độc trị độc!"

"Sẽ không ra sự tình đi?" Chu Nguyên lo lắng nói, cái kia Vệ công tử ốm yếu đây, vạn nhất đến lúc đợi không cẩn thận bị độc chết rồi, vậy hắc thật sự là xuống biển đều tẩy không hết.

Nói không chừng Vệ Thương Lan cũng sẽ điên rồi, trực tiếp đưa hắc cạo chết cho con của hắc chôn cùng. . .

Lần này Yêu Yêu đều lười được lại tiếp tục để ý hắc, xoay người, đùa lấy Thôn Thôn đi.

Chu Nguyên cười khố, chỉ có thể đem trong tay giấy đưa cho Lục Thiết Sơn, nói: "Đi chuẩn bị đi."

Lục Thiết Sơn nhìn thoáng qua, da mặt cũng là co quắp một cái, cuối cùng vẫn còn không nói gì, kiên trì quay đầu đi làm rồi, bất quá xem ra, hắc hiển nhiên nội tâm đã bắt đầu đang chuẩn bị đến lúc đó đường chạy trốn rồi.

Chu Nguyên nhìn về phía Yêu Yêu, cười nói: "Cái kia Yêu Yêu tỷ, chúng ta chừng nào thì bắt đầu học cái này "Thiên Nghĩ Thực Độc Văn" ?"

Yêu Yêu đuổi cái lưng mệt mỏi, lập tức hiển lộ ra kinh người đường cong, nàng ôm Thôn Thôn đứng dậy, lười biếng mà nói: "Ngày mai đi, hôm nay quá mệt mỏi."

Nói xong, nàng liền mang theo Tô Ấu Vi, trực tiếp tiến vào nội viện.

Chu Nguyên nhìn qua hai nữ đi xa thướt tha bóng hình xinh đẹp, còn muốn lấy cái kia tàn nhẫn "Thiên Nghĩ Thực Độc Văn", cũng chỉ có thể cảm thán lắc đầu.

"Tốt có tính khí tiểu tỷ tỷ."

"Thật là giang hồ ta yêu tỷ, người lời nói tàn nhẫn không nhiều lắm, không thể trêu vào không thể trêu vào."

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 68: Chuẩn Bị

Kế tiếp gần ngày thứ mười thời gian, Chu Nguyên cơ hồ là đem tất cả tinh lực đều là vùi đầu vào rồi học tập cái kia một cái khác "Thiên Nghĩ Thực Độc Văn" phía trên, dù sao lúc này đây Yêu Yêu áp dụng phương pháp thật sự có chút hung ác, vạn nhất ra điểm biến cố, dùng cái kia Vệ Bân tố chất thân thể, rất có thể tại chỗ đã bị cạo chết.

Cho nên vì đến lúc đó không bị đoạn tử tuyệt tôn Vệ Thương Lan nổi điên tiêu diệt, Chu Nguyên cũng chỉ có thể dồn hết đủ sức để làm trở lại học tập.

Bất quá cũng may mắn ở đây Nguyên Văn phía trên thiên phú không tồi, hơn nữa Thần Hồn cũng là bước vào đã đến Hư Cảnh trung kỳ, học tập Nhị phẩm Nguyên Văn, cũng không lại để cho hắn lộ ra quá cố hết sức.

Bởi vậy, lúc qua bảy tám ngày thời điểm, Chu Nguyên đã có thể đem đạo này "Thiên Nghĩ Thực Độc Văn" nắm giữ, kế tiếp, chính là độ thuần thực vấn đề.

...

Đại Tướng Quân phủ, trong thư phòng.

"Chu Nguyên hoàng tử những ngày này đang làm cái gì?" Vệ Thương Lan ngẩng đầu nhìn hướng Vệ Thanh Thanh, hỏi.

Vệ Thanh Thanh do dự một chút, nói: "Giống như đang luyện tập Nguyên Văn."

Chu Nguyên ở tại Đại Tướng Quân phủ, nhất cử nhất động của hắn, tự nhiên cũng có thể bị dễ dàng biết được.

Vệ Thương Lan da mặt run rẩy, đây là ở tạm thời nước tới chân mới nhảy? Chu Nguyên này hoàng tử cuối cùng muốn làm cái gì?

"Mặt khác. . . Ta phát hiện Lục Thống lĩnh gần nhất trong thành mua một ít gì đó." Vệ Thanh Thanh do dự một chút, hay vẫn là tay lấy ra tờ giấy đưa cho Vệ Thương Lan, phía trên ghi chép đúng là Chu Nguyên lại để cho Lục Thiết Sơn mua những vật kịch độc kia.

Vệ Thương Lan tiếp nhận, nhìn thoáng qua, khuôn mặt lại lần nữa run rẩy, nếu như hắn không phải xác định Chu Nguyên thân phận, lúc này thật đúng là phải có điểm hoài nghi Chu Nguyên động cơ rồi.

"Cha, cái này thật muốn đem tiểu đệ giao cho Chu Nguyên hoàng tử rồi đi trị? Chúng ta có muốn hay không sẽ tìm sau những người khác?" Vệ Thanh Thanh nói ra, Chu Nguyên bên này, thật sự là làm cho người ta có chút tâm thần bất định a.

Vệ Thương Lan thở dài một hơi, nói: "Chúng ta tìm người còn thiếu sao? Cái kia Hắc Độc Vương Chưởng Ma Độc có dễ dàng như vậy bị hóa giải, hắn cũng sẽ không tại Hắc Uyên bên trong xưng bá đã nhiều năm như vậy."

"Hiện tại. . . Cũng chỉ có thể lựa chọn tin tưởng Chu Nguyên điện hạ rồi."

Vệ Thương Lan nhìn thoáng qua khách viện phương hướng, hai mắt híp lại, nói: "Hơn nữa chúng ta vị này hoàng tử, rất thông minh, cũng không phải cái gì ngu xuẩn người, hắn có lẽ rất rõ ràng đối với Tiểu Bân xứng bậy hội tạo thành cái gì hậu quả."

Vệ Thanh Thanh nghe vậy, cũng là trán hơi khê nhăn, ngày đó Chu Nguyên biểu hiện được lời thề son sắt, ngay cả điều kiện đều trước lái đàn

hoàng rồi, đây đúng có một chút năm chắc mới dám như thế làm, bằng không thì chẳng lẽ không phải là mình vẽ mặt.

"Cái kia, sẽ chờ ngày sau a, hi vọng hắc thật có thể đủ cứu tiểu đệ." Vệ Thanh Thanh thở dài một tiếng, Vệ Bân độc, đã đã trở thành bọn hắc Vệ gia trong lòng bệnh, bệnh này một ngày chưa trừ diệt, Đại Tướng Quân phủ, đều muốn hội áp lực đến làm cho người thở không nổi.

Chu Nguyên cho bọn hắc đã mang đến một tia hi vọng, chẳng qua là không biết, hy vọng này về sau, có phải hay không là càng lớn tuyệt vọng.

...

Tại Quận thành một tòa cự đại trong trang viên.

"Ha ha, Chu Nguyên này thật đúng là tự tin, thậm chí ngay cả điều kiện đều trước bỏ đi ra." Trong phòng, Tề Hạo sắc mặt âm trầm, ở trước mặt của hắc, đúng là Vệ Đình.

Hiển nhiên, từ nàng nơi đây, Tề Hạo đã nhận được Chu Nguyên tại Đại Tướng Quân phủ tất cả tin tức.

"Tiểu tử kia ngược lại là cuồng vọng tự đại, ngay cả người mời tới vị kia Doanh đại sư đều không giải quyết được Chương Ma Độc, dựa vào hắc làm sao có thể làm được?" Vệ Đình cũng là khinh thường nói.

"Còn có tin tức khác chứ" Tề Hạo nói.

Vệ Đình cười dịu dàng gần sát Tề Hạo, người sau cũng là vươn tay cánh tay, nắm ở nàng hết sức nhỏ vòng eo, vì vậy Vệ Đình từ trong tay áo tay lấy ra tờ giấy: "Những thứ này là cái kia Lục Thiết Sơn gần nhất trong thành mua đồ vật."

Tề Hạo tiếp nhận tờ giấy, nhìn thoáng qua, lông mày lập tức nhăn lại trở lại: "Tất cả đều là độc vật, bọn hăn cuối cùng muốn làm gì?"

Hăn muốn chỉ chốc lát, không có đáp án, chỉ có thể cười lạnh một tiếng, nói: "Tùy bọn hăn giày vò rồi đi, đến lúc đó nếu như đem cái kia Vệ Bân giày vò chết rồi, nhìn Vệ Thương Lan phát không nổi điên."

Hăn đồng dạng cũng không cho rằng Chu Nguyên có năng lực hóa giải "Chướng Ma Độc" .

"Đình Đình, người giúp ta tại Đại Tướng Quân phủ hảo hảo nhìn thẳng Chu Nguyên, có bất cứ tin tức gì đều muốn trước tiên truyền cho ta, mặt khác, nếu như đến lúc đó Chu Nguyên thực đúng xảy ra chuyện không may, người có thể tìm cơ hội âm thầm châm ngòi thổi gió một chút, triệt để đem Vệ Thương Lan chọc giận, không có khả năng lại để cho Chu Nguyên còn sống đi ra Đại Tướng Quân phủ." Tề Hạo nói ra.

"Còn có, nếu như Vệ Bân thực bị Chu Nguyên giày vò chết rồi, Vệ Thanh Thanh tất nhiên thương tâm gần chết, đến lúc đó đem người kia mời đi ra, lúc này nàng tâm phòng giảm nhiều, chính là ta thừa dịp hư mà vào cơ hội tốt."

Vệ Đình nghe vậy, chu miệng, nói: "Người lại muốn ta đi giúp người đạt được những nữ nhân khác?"

Tề Hạo mỉm cười, nói: "Đình Đình, nếu như người muốn gả vào Tề Vương Phủ, tất nhiên cần ta phụ vương đồng ý, chỉ cần người có thể trợ ta được đến Vệ Thanh Thanh, ta là có thể nhúng chàm Thương Lan Quân, đến lúc đó được chuyện, đây chính là thiên đại công lao, phụ vương ta cũng có thể cho phép ta lấy người."

Tuy rằng hăn ở đây Thương Lan Quân bên trong lăn lộn một năm, nhưng thủy chung không cách nào tiến vào chính thức hạch tâm, hăn biết rõ, đây

là Vệ Thương Lan tại đề phòng hãn, cho nên, vì có thể có được Thương Lan Quân, trừ phi hãn có thể có được Vệ Thanh Thanh.

Nữ nhân này, tại Thương Lan Quân ở bên trong, tương đối có uy vọng.

"Thật vậy chẳng?" Vệ Đình si ngốc mà nói.

Tề Hạo cười gật gật đầu.

Vệ Đình cẩn cẩn cấp môi đỏ mọng, chợt dùng sức gật đầu, nói: "Tốt, ta nhất định sẽ toàn lực giúp cho người!"

Hai người lại lần nữa triền miên rồi một hồi, Vệ Đình vừa rồi thoả mãn mà đi.

Tề Hạo nhìn qua nàng rồi đi thân ảnh, trên mặt đáng tươi cười cũng là lạnh xuống, hơi có chút ghét bỏ giống như nhẹ nhàng gõ gõ quần áo, thản nhiên nói: "Thật là một cái si tâm vọng tưởng nữ nhân."

Tại phía sau phương hướng trong bình phong, một đạo nhân ảnh đi ra, đúng là đủ quân gia của vương phủ, Tề Lăng.

"Đại công tử, cái kia Chu Nguyên cuối cùng đang giở trò quỷ gì? Chẳng lẽ thật có thể chữa cho tốt Vệ Bân hay sao?" Tề Lăng cau mày nói.

Tề Hạo nghe vậy, lập tức cười lạnh một tiếng, nói: "Dựa vào hãn tiểu tử? Nằm mơ đi đi."

Cái kia Chương Ma Độc làm phức tạp Vệ Thương Lan đã bao nhiêu năm? Hãn cũng không phải không có tìm khắp nơi cao thủ hỗ trợ, nhưng cuối cùng đều là bất lực, cho nên Tề Hạo cũng không tin, một cái ngay cả Đường Khí Cảnh cũng không có bước vào Chu Nguyên, có thể làm được.

"Bất quá tuy rằng cũng không cho rằng tiểu tử kia có thể thành công, nhưng chúng ta cũng phải làm đỡ một ít xấu nhất ý định." Tề Hạo trong

mắt hàn mang lập loè, nói.

Vạn nhất thực bị Chu Nguyên mèo mù đánh lên chuột chết, cái kia Vệ Thương Lan tất nhiên sẽ giúp trợ Chu Nguyên cướp lấy "Hỏa Linh Tuệ" .

Tề Hạo ngẩng đầu, nhìn qua Đại Tướng Quân phủ phương hướng, trong mắt sát ý bắt đầu khởi động.

"Vệ Thương Lan a Vệ Thương Lan, nếu như người thật sự phải giúp Chu Nguyên, cái kia cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp đem người cho trừ đi a, yên tâm đi, diệt trừ người về sau, con gái của người cùng Thương Lan Quân, ta đều sẽ giúp người chiếu cố thật tốt đấy."

...

Mà ở cái kia khắp nơi chú ý xuống, cuối cùng hai ba ngày thời gian, cũng là khoan thai đi vào.

Trong nội viện, Chu Nguyên thu thập xong thứ đồ vật, nhìn thoáng qua vẻ mặt hào hiệp chịu chết giống như Lục Thiết Sơn, nhin không được liếc mắt, sau đó hẩn hướng về phía Yêu Yêu, Tô Ấu Vi giương lên cái cằm.

"Đi thôi, sống hay chết, liền nhìn hôm nay rồi!"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 69: Lộ Ra Thủ Đoạn

Hậu viện, trong phòng.

Khi Chu Nguyên bọn hắn đi vào lúc, Vệ Thương Lan cùng Vệ Thanh Thanh sớm đã chờ đợi lúc này, nhìn thấy Chu Nguyên, hai người cũng là nhanh chóng chạy ra đón chào.

"Chu Nguyên điện hạ, hôm nay có thể có thể động thủ rồi hả?" Vệ Thương Lan cười nói.

Chu Nguyên cười gật gật đầu, hắn cũng không có nhiều lời nói nhảm, trực tiếp vào nhà, đi vào trước giường, lúc này Vệ Bân nằm ở phía trên, kia sắc mặt so với dĩ vãng hiển nhiên tốt lên rất nhiều, nhưng Chu Nguyên biết rõ, cái này chỉ là bởi vì cái kia Doanh Đại Sư đem trong cơ thể hắn Chưởng Ma Độc cường ép dưới áp chế đi làm cho tạo thành, nhưng một khi chờ Chưởng Ma Độc lại lần nữa bộc phát, là có thể trong khoảnh khắc đã muốn cái mạng nhỏ của hắn.

Chu Nguyên thò tay vỗ nhẹ bên hông màu đen Càn Khôn túi, rồi đi Đại Chu thành lúc, Chu Kinh cũng là theo hoàng thất trong bảo khố lấy một cái Càn Khôn túi cho hắn, tuy rằng phẩm cấp không cao, không gian cũng rất nhỏ, cũng liền mấy trượng phạm vi, nhưng là có thể mang đến rất nhiều thuận tiện.

Mấy bình ngọc xuất hiện ở Chu Nguyên trong tay, sau đó hắn lại là lấy ra một cái đĩa ngọc, cẩn thận từng li từng tí đem cái kia trong bình ngọc chất lỏng nhỏ xuống mà vào, đã tiến hành một ít điều chế.

Những chất lỏng kia vừa xuất hiện, chính là tản mát ra tanh hôi chi khí, chỉ là nghe thấy trên một cái, khiến cho người cảm thấy hơi hơi mê muội, hiển nhiên là kịch độc.

Vệ Thương Lan cùng Vệ Thanh Thanh tuy rằng sớm có đoán trước, nhưng sắc mặt còn là nhịn không được biến đổi.

"Điện hạ, người đây là ý định làm cái gì?" Vệ Thanh Thanh căn căn cặp môi đỏ mọng, mở miệng hỏi.

Chu Nguyên cười cười, nói: "Chưởng Ma Độc cực kỳ bá đạo, đều muốn hóa giải, trừ phi tìm đến một vị có thể khắc tứ phẩm trừ độc Nguyên Văn đại sư, bất quá loại này cấp bậc đại sư, tại chúng ta Đại Chu sợ là tương đối ít thấy."

"Vì vậy, chỉ có thể áp dụng mặt khác một loại biện pháp."

Thanh âm hần dừng một chút, nói: "Lấy độc trị độc."

"Về phần cụ thể làm như thế nào, đợi tí nữa các người nhìn xem chính là, bất quá Đại Tướng Quân xin yên tâm, ta biết hậu quả, nếu như không có điểm nắm chắc, cũng sẽ không như thế lỗ mãng làm việc."

Chu Nguyên nhìn về phía Vệ Thương Lan, thanh âm nhàn nhạt.

Vệ Thương Lan nhìn thật sâu Chu Nguyên liếc, chậm rãi nói: "Nếu như điện hạ có nắm chắc, vậy cứ việc ra tay đi, nếu như điện hạ thật có thể chữa cho tốt con ta, ta Vệ gia, thiếu nợ người một phần đại ân tình."

Chu Nguyên cười cười, không có nói thêm nữa, cúi đầu điều chế lấy cái kia sền sệt độc dịch, sau một hồi khá lâu, đợi đến độc dịch tanh hôi đạt tới cực điểm lúc, phương hướng mới dừng lại.

Hắn từ bên hông gỡ xuống Thiên Nguyên Bút, ngòi bút điểm qua độc dịch, sau đó thần sắc của hắn cũng là trở nên ngưng trọng lên, hít sâu một hơi, ngòi bút chậm rãi rơi xuống.

Yêu Yêu cũng là vào lúc này đi vào Chu Nguyên sau lưng, vạn nhất đến lúc đợi xảy ra điều gì đột nhiên tình huống, nàng cũng chỉ có thể tự mình ra tay vận hồi cục diện.

Xùy!

Nhiễm lấy độc dịch ngòi bút vừa rơi xuống đến Vệ Bân làn da lên, lập tức phát ra xùy xùy âm thanh, một đạo màu đen nguyên ngân, nổi lên.

Chu Nguyên cổ tay chuyển động, ngòi bút không chút nào đình trệ, nước chảy mây trôi bình thường, từng đạo nguyên ngân nhanh chóng xuất hiện.

Vệ Thương Lan cùng Vệ Thanh Thanh nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên khắc đi ra từng đạo nguyên ngân, lông mày đều là nhíu, bọn hắn mặc dù đang Nguyên Văn phía trên tạo nghệ không sâu, nhưng vẫn là nhìn ra được, Chu Nguyên hiện tại khắc đấy, chỉ là một đạo nhất phẩm Nguyên Văn.

Loại này phẩm cấp Nguyên Văn, đối mặt với Chương Ma Độc, căn bản không hề có tác dụng.

Tuy rằng trong lòng tràn đầy nghi kỵ, nhưng lúc này cũng không tốt lên tiếng quấy rầy, vì vậy hai người chỉ có thể tiếp tục xem tiếp.

Chu Nguyên hết sức chăm chú, không để ý đến kia ánh mắt của hắn, hắn tại khắc ra đạo này nhất phẩm Nguyên Văn về sau, tiếp tục viết, sau một lúc lâu, lại là một đạo nhất phẩm Nguyên Văn xuất hiện. . .

Tại kế tiếp nửa canh giờ lúc giữa, Chu Nguyên trọn vẹn khắc tám đạo nhất phẩm Nguyên Văn.

"Cái này tám đạo nhất phẩm Nguyên Văn. . . Vừa vặn đem Tiểu Bân thắt lưng ba tấc quay chung quanh." Vệ Thương Lan ánh mắt lóe lên, rút cuộc phát hiện, Chu Nguyên khắc những thứ này nhất phẩm Nguyên Văn, lại phảng phất là bài binh bố trận bình thường, đem Vệ Bân thắt lưng phía dưới cái kia Chướng Ma Độc chỗ núp, trùng trùng điệp điệp phủ kín.

Liên tiếp khắc ra tám đạo nhất phẩm Nguyên Văn, Chu Nguyên cũng là thở ra một hơi, cái trán hơi gập mồ hôi rịn, hắn nhắm mắt nghỉ ngơi và hồi phục một cái, lại ra tay nữa.

Còn lần này, thần sắc của hắn càng thêm ngưng trọng, bởi vì hắn sắp sửa khắc đấy, liền là vừa vặn học được nhị phẩm Nguyên Văn "Thiên Nghĩ Thực Độc Văn", đây là cũng là đối phó Chướng Ma Độc là quan trọng nhất một khâu.

Chu Nguyên tập trung tư tưởng suy nghĩ một lát, đột nhiên hạ bút,

Chỗ mi tâm thần hồn lập loè, cùng trong tay Thiên Nguyên Bút dường như hòa làm một thể.

Xùy xùy!

Từng đạo đen kịt nguyên ngân hiển hiện, lẫn nhau hoàn mỹ tương liên, sau đó Vệ Thương Lan, Vệ Thanh Thanh chính là kinh ngạc nhìn thấy, một đạo phức tạp mà huyền diệu Nguyên Văn, chậm rãi xuất hiện.

"Đây là một đạo nhị phẩm Nguyên Văn." Vệ Thương Lan cùng Vệ Thanh Thanh liếc nhau, nhưng đều là cảm giác được đạo này nhị phẩm Nguyên Văn, tựa hồ có chút không đơn giản.

Chu Nguyên ngòai bút rút cuộc ngừng lại, hắn nhìn qua cái kia nguyên vẹn Nguyên Văn, như trút được gánh nặng thở dài một hơi, cái này một đạo "Thiên Nghĩ Thực Độc Văn", cuối cùng là được hắn khắc thành công.

"Kế tiếp, liền là thời điểm trọng yếu nhất rồi." Nghe được Chu Nguyên nói nhỏ thanh âm, Vệ Thương Lan cùng Vệ Thanh Thanh trong lòng đều là chấn động.

Chu Nguyên trong tay Thiên Nguyên Bút nhẹ nhẹ một chút, đã rơi vào sau cùng bên trong tầng cái kia một đạo nhất phẩm Nguyên Văn lên, lập tức Nguyên Văn nở rộ ánh sáng nhạt, chậm rãi ngọ nguậy, dường như một cái đang gây hấn với bát trảo con rắn bình thường.

Mà theo đạo này nhất phẩm Nguyên Văn xoay tròn khiêu khích, Vệ Bàn bỗng nhiên đau nhức kêu ra tiếng, sau đó mọi người chính là hoảng sợ nhìn thấy, tại kia thắt lưng phía dưới chỗ, bỗng nhiên làn da đều là trở nên tối tăm đứng lên.

Cái kia tối tăm giống như mực nước bình thường, bắt đầu xâm nhiễm ra, lao thẳng tới cái kia vờn quanh ở chung quanh nhất phẩm Nguyên Văn mà đi.

Hung hãn Chương Ma Độc vọt tới, cái kia một đạo nhất phẩm Nguyên Văn bỗng nhiên tản ra, giống như là đem quân đội xé chần ra lẻ, chia thành tốp nhỏ, vì vậy, cái kia tuôn ra Chương Ma Độc, liền trực tiếp xông về chung quanh từng tầng một nhất phẩm Nguyên Văn.

Tất cả nhất phẩm Nguyên Văn, đều là vào lúc này vận chuyển lại, chúng nó xoay tròn lấy, chút bất tri bất giác, đúng là đem những cái kia dũng mãnh tiến ra Chương Ma Độc, phân cách đã thành tất cả lớn nhỏ độc khí.

Những độc chất này khí, làm cho Vệ Bàn làn da, từng khối biến thành màu đen, nhìn thấy mà giật mình.

Chu Nguyên thần sắc bất động, Thiên Nguyên Bút lại lần nữa một chút, chỉ thấy được một đạo Chương Ma Độc chạy ra khỏi trùng trùng điệp điệp vòng vây, đi tới cái kia một đạo "Thiên Nghĩ Thực Độc Văn" lúc trước.

Cái này "Thiên Nghĩ Thực Độc Văn", cũng là ẩn chứa kịch độc, vì vậy cả hai gặp, lập tức giống như trong núi rừng hai đầu mãnh hổ gặp nhau, không nói hai lời, trực tiếp liền chiến...mà bắt đầu.

Chỉ thấy được Chương Ma Độc biến thành hắc khí, đối với "Thiên Nghĩ Thực Độc Văn" phóng đi, rồi sau đó người cũng là vui mừng không sợ, Nguyên Văn nhúc nhích, lại giống như là vực sâu miệng lớn bình thường, tùy ý cái kia Chương Ma Độc vọt tới, đem nuốt được sạch sẽ.

"Thiên Nghĩ Thực Độc Văn" nuốt đạo này Chương Ma Độc, chậm rãi vận chuyển, ở trên lóe ra quỹ dị hắc quang, một lát sau, hào quang âm đạm xuống, nhưng tất cả mọi người nhìn thấy, một đám màu đen khói độc, theo Vệ Bân trong da xông ra.

Cái này sợi khói độc, tản ra chương khí mùi thối, làm cho người buồn nôn.

Nhưng mà, Vệ Thương Lan cùng Vệ Thanh Thanh nhìn thấy cái này sợi khói độc, nhưng là nhin không được mặt lộ vẻ mừng như điên, bởi vì bọn họ rất quen thuộc, cái này sợi khói độc, đương nhiên đó là Chương Ma Độc!

Nói cách khác, NguồnBachngocsach.com Vệ Bân trong cơ thể Chương Ma Độc, vậy mà thật sự được hóa giải!

"Vẫn chưa xong, lúc này mới vừa mới bắt đầu."

Chu Nguyên nhắc nhở một tiếng, bởi vì lúc này lại là một đạo bị rất nhiều nhất phẩm Nguyên Văn phân cách Chương Ma Độc, tuân hướng rồi "Thiên Nghĩ Thực Độc Văn" .

"Lợi hại, thật lợi hại!" Vệ Thương Lan trong mắt hết sạch đại thịnh, nhin không được tán thưởng lên tiếng.

Vệ Thanh Thanh tức thì là có chút nghi hoặc, nói: "Vì cái gì hần cái này một đạo nhị phẩm Nguyên Văn, lại có thể hóa giải Chương Ma Độc?"

Vệ Thương Lan trong mắt tràn đầy sợ hãi thán phục: "Cái này là Điện Hạ thủ đoạn cao siêu chỗ rồi, hần chiêu thức ấy, giống như đi binh chiến tranh bình thường, vốn là lấy một đạo nhất phẩm Nguyên Văn làm dẫn, dẫn xuất Chương Ma Độc, lại lấy bảy đạo nhất phẩm Nguyên Văn phân cách Chương Ma Độc, đem không ngừng phân cách yếu hóa, sau đó từng đạo tiền đưa hướng đạo kia dĩ dật đãi lao (*dùng khỏe ứng mệt) nhị phẩm Nguyên Văn."

"Đạo này nhị phẩm Nguyên Văn cũng là ẩn chứa kịch độc, lấy độc trị độc, lấy đầu độc độc, đem cái kia từng đạo vọt tới Chương Ma Độc, đều hóa giải."

"Như thế kéo dài nữa, Vệ Bân trong cơ thể Chương Ma Độc, cuối cùng biết bị triệt để hóa giải!"

"Hay! Chân diệu a!" Vệ Thương Lan nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, giống như là đang nhìn cái gì trân bảo bình thường, Chu Nguyên thủ đoạn, có lẽ không có cái kia Doanh Đại Sư thi triển Tam phẩm Nguyên Văn tới được có lực đánh vào, nhưng hần vẫn là bằng vào từng đạo nhất phẩm Nguyên Văn liên hợp cùng với một đạo nhị phẩm Nguyên Văn, lẫn nhau dẫn dắt, đem cái kia Chương Ma Độc đùa bỡn tại vổ tay giữa.

Loại này Nguyên Văn tạo nghệ cùng với nhảy bén chỗ, đã liên Vệ Thương Lan loại này thái sơ cảnh cường giả, đều là cảm thấy kinh diễm.

Một bên Vệ Thanh Thanh nghe xong, cũng là tối cảm giác rung động, hiển nhiên là không nghĩ tới Chu Nguyên lại có thể làm được một bước này.

"Xem ra tiểu đệ thật sự có cứu được!"

Vệ Thanh Thanh kích động không thôi, hàm răng cắn chặt cặp môi đỏ mọng, đôi mắt đẹp phiếm hồng, chỉ là cái kia đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía ngồi ở bên giường, thân thể cao ngất tuần lãg thiếu niên lúc, nhin không được có chút dị sắc hiển hiện.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 70: Đặc Thủ

Rộng rãi sáng ngời trong phòng, thỉnh thoảng có từng sợi khói đen bay lên, mang đến mùi tanh, làm cho người buồn nôn.

Bất quá, trong phòng mọi người, đối mặt với cái này mùi hôi thối, nhưng là cũng không có biểu hiện ra vẻ chán ghét, ngược lại trên mặt đều cũng có lấy vẻ vui mừng hiển hiện.

Bởi vì này đại biểu cho càng ngày càng nhiều Chương Ma Độc tại { bị : được } hóa giải.

Vệ Thương Lan ánh mắt kích động nhìn qua Vệ Bân bên hông, chỉ thấy được chỗ đó tối đen như mực, đã giảm bớt hơn phân nửa, hơn nữa màu sắc cũng là trở nên làm giảm bớt rất nhiều.

Một bên Vệ Thanh Thanh, cũng là bàn tay như ngọc trắng nắm chặt, kích động được khó có thể tự kiềm chế.

Bất quá, tuy rằng kích động, nhưng bọn hắn đều không có lên tiếng nữa quấy rầy Chu Nguyên, bởi vì lúc này người sau, khuôn mặt nghiêm túc, trên trán không ngừng có tỉ mỉ mồ hôi lạnh hiển hiện.

Trong tay hắn Thiên Nguyên Bút cũng là đang không ngừng rơi xuống, bởi vì chịu đựng lấy cái kia Chương Ma Độc lần lượt trùng kích, những thứ này Nguyên Văn đều là bắt đầu xuất hiện phai nhạt dấu hiệu.

Vài chỗ, càng là có chỗ nghiền nát.

Vì vậy hắn muốn không ngừng tu bổ lấy, duy trì trận hình, nếu không một khi bị Chương Ma Độc đột phá, muốn muốn lần nữa câu dẫn đi ra đem vây quét, liền có được tăng lên khó khăn.

Chu Nguyên chỗ mi tâm, hào quang không ngừng lóe ra, đó là thần hồn lực lượng vận chuyển tới cực hạn biểu hiện.

Đối mặt với loại này đồng thời điều khiển tám đạo nhất phẩm Nguyên Văn, một đạo nhị phẩm Nguyên Văn trận hình, coi như là Chu Nguyên cái này Hư Cảnh trung kỳ thần hồn cảnh giới, đều cũng có điểm không chịu đựng nổi, chỉ có thể bằng vào tính bền dẻo, cắn răng kiên trì.

Mồ hôi từ cái trán chảy xuống, nhỏ tạt vào trong mắt, làm cho Chu Nguyên ánh mắt có chút đau đớn.

Chợt có mùi thơm nhàn nhạt truyền đến, một cái ngọc tay nắm lấy khăn tay đuổi tới, đem Chu Nguyên mồ hôi trên trán đều chà lau mà đi.

Chu Nguyên chớp mắt, có chút kinh ngạc, bởi vì tay kia khăn chủ nhân, dĩ nhiên là cái kia Vệ Thanh Thanh.

Phát giác được Chu Nguyên ánh mắt, Vệ Thanh Thanh cũng là hé miệng cặp môi đỏ mọng mỉm cười.

Chu Nguyên nhẹ gật đầu, lấy bày ra lòng biết ơn, sau đó liền đem tâm thần ném đến cái kia từng đạo Nguyên Văn bên trong.

Thời gian tại chậm rãi trôi qua, chút bất tri bất giác, không ngờ đến thời gian lúc giữa trưa.

Mà Vệ Bàn thất lực chỗ, cái kia đoàn đen sì như mực Chương Ma Độc, cũng đã vền vền lớn bằng nửa nắm tay nhỏ, hơn nữa độ dày đã trở nên có phần phai nhạt, xem bộ dáng này, triệt để hóa giải, cũng là rất nhanh.

Bất quá, mọi người ở đây nhả ra tức giận thời điểm, đột nhiên, cái kia đoàn Chưởng Ma Độc mãnh liệt chấn động lên, đúng là giống như phát giống như điên, đúng là phân tán ra, đối với bốn phương tám hướng phóng đi.

"Nguy rồi, cái này Chưởng Ma Độc muốn chạy trốn, nó muốn ấn núp đến Tiểu Bân sâu trong thân thể đi!" Vệ Thương Lan sắc mặt khê biến, cái này Chưởng Ma Độc quả nhiên khó giải quyết, một phát giác được chí mạng nguy cơ, đúng là bản năng tìm kiếm lấy tránh né phương pháp.

Nếu để cho nó lại lần nữa ấn núp xuống dưới, cũng là sâu sắc tai họa ngầm.

"Yên tâm, trốn không thoát."

Chu Nguyên bình tĩnh nói, sau đó Thiên Nguyên Bút một chút, chỉ thấy được tầng kia tầng Nguyên Văn chột căng phòng lên, đem cái kia tất cả đường đi đều phá hỏng, mà cái kia một đạo nguyên bản ở ngoại vi "Thiên Nghĩ Thực Độc Văn", cũng là xâm nhập tiến đến, bắt đầu triển khai phản công.

Từng đạo Chưởng Ma Độc bốn phía trùng kích, nhưng là không hề có tác dụng, cuối cùng { bị : được } cái kia "Thiên Nghĩ Thực Độc Văn" từng ngụm đều ăn tươi, hóa thành một đạo đạo khói đen bài xuất.

Mười phút đồng hồ về sau, { làm:lúc } cuối cùng một đạo Chưởng Ma Độc biến mất lúc, cả cái gian phòng ở bên trong, đều là hoàn toàn yên tĩnh.

Hô.

Chu Nguyên như trút được gánh nặng thở ra một hơi, vừa muốn đứng lên, trong đầu nhưng là truyền đến từng trận mê muội cảm giác, một cái lão đảo liên đối với sau lưng ngược lại đi.

Bịch!

Bất quá thân thể của hắn cũng không có ngã xuống, mà là tiến đụng vào một cái ôn hương nhuyễn ngọc chỗ, điều này làm cho được hắn sững sờ, xoay chuyển ánh mắt, một cái gương nanh múa vuốt thú mặt liền xuất hiện ở trước mặt.

Đó là Thôn Thôn tại đối với hắn gào thét.

Hắn lại ngẩng đầu, liền nhìn đến Yêu Yêu một đôi lạnh lạnh con mắt đưa hắn cho nhìn chăm chăm vào.

"Lại không đứng dậy, khiến cho Thôn Thôn đem người nuốt." Yêu Yêu cặp môi đỏ mọng hé mở, nói.

Thôn Thôn đối với Chu Nguyên nhe răng trợn mắt.

Chu Nguyên thân thể trong nháy mắt đứng thẳng, đồng thời trong lòng thầm mắng một tiếng cho ăn không no tiểu súc sinh, như thường ngày hắn nhiều như vậy nguyên thú thịt khô thật sự là ăn không.

"Đại Tướng Quân, may mắn không làm nhục mệnh." Chu Nguyên vuốt vuốt mi tâm, đối với cái kia như trước còn bảo trì yên tĩnh Vệ Thương Lan cùng Vệ Thanh Thanh cười nói.

"Ô ô, tiểu đệ!" Vệ Thanh Thanh trước tiên tỉnh táo lại, mãnh liệt nhào tới, đem cái kia tiểu nam hài ôm lấy, khóc không ra tiếng.

Bọn hắn Vệ gia cái này dòng độc đinh, cuối cùng là bảo vệ.

Vệ Thương Lan cũng là bàn tay có chút run rẩy, hắn lau một cái ánh mắt, sau đó nhìn về phía Chu Nguyên, đối với hắn thật sâu khom người cúi đầu.

"Đại Tướng Quân nhanh lên, cái này đại lễ ta có thể không chịu nổi." Chu Nguyên liền tranh thủ kia nâng dậy, nói.

"Điện hạ, lời nói cũng không nhiều lời, phần ân tình này, ta Vệ gia nhớ kỹ." Vệ Thương Lan thanh âm trầm thấp nói.

Ở đằng kia một bên, từ đầu đến cuối đều là căng thẳng thân thể, nhìn chăm chăm Vệ Thương Lan Lục Thiết Sơn cũng là lặng lẽ thở dài một hơi, hoàn hảo, điện hạ vậy mà thật sự thành công.

Chu Nguyên cười cười, nói: "Có qua có lại mà thôi, Đại Tướng Quân không dùng như thế."

Vệ Thương Lan phát phát tay, có thị nữ bưng một cái hộp ngọc mà đến, sau đó hẩn tiếp nhận, tự mình đưa cho Chu Nguyên, nói: "Cái này chính là kia "Thôn Nguyên Thạch" ."

Chu Nguyên nghe vậy, trong lòng cũng là lướt qua một vòng kích động, cẩn thận từng li từng tí tiếp nhận hộp ngọc, đem mở ra, chỉ thấy được trong đó nằm một viên ước chừng lòng bài tay lớn nhỏ vàng xám màu tảng đá, trên tảng đá dưới có hai lỗ, một lớn một nhỏ, lỗ nhỏ tản ra hấp lực, đem trong Thiên Địa nguyên khí hấp thụ mà vào, sau đó cái kia lớn lỗ chỗ, tức thì là có thêm nguyên khí dâng lên mà ra, có thể cảm giác được, lớn lỗ phun ra nguyên khí, không thể nghi ngờ là muốn càng thêm tinh thuần.

Quả nhiên là Thôn Nguyên Thạch!

Chu Nguyên trong mắt hiện ra sắc mặt vui mừng, đem hộp ngọc đã thu vào Càn Khôn túi, cái này Thôn Nguyên Thạch, cuối cùng là tới tay, kế tiếp chỉ cần lại làm đến cái kia tứ phẩm măng xà Chúc Nguyên Thú Hồn, hẩn tu luyện Tổ Long Kinh đệ nhất trọng tài liệu liền chuẩn bị đầy đủ hết rồi.

Lần này bận việc, không lỗi.

"Điện hạ, có quan hệ Hắc Uyên này tòa di tích sự tình, ta sau đó sẽ cùng người nói rõ chi tiết nói, người yên tâm, nếu như ta đáp ứng người rồi, như

vậy ta chắc chắn đem hết toàn lực tương trợ!" Vệ Thương Lan trầm giọng nói. UU đọc sách Bachngocsach.com

"Cái kia là hơn Tạ đại tướng quân rồi." Chu Nguyên đại hỉ, đã có Vệ Thương Lan cam đoan, cái kia di tích chi tranh, hẳn thì có một ít bảo đảm, dù sao tại đây phiến khu vực, lực lượng mạnh nhất, Đại Tướng Quân phủ chính là thứ hai một trong.

Chu Nguyên bọn hắn biết được lúc này cái này Vệ gia đảm chìm tại trong vui sướng, vì vậy cũng không có nhiều quấy rầy, lưu lại cho bọn hắn chung đụng thời gian, chính là cáo từ ly khai.

...

"Chu Nguyên trị Vệ Bân? ! Làm sao có thể!" Trong trang viên, Tề Hạo mãnh liệt đứng dậy, khuôn mặt khó có thể tin.

Một bên đồng thời lắng cũng là sắc mặt khiếp sợ.

Vệ đình cười khổ gật gật đầu, tuy rằng nàng cũng cảm giác được khó có thể tin, nhưng sự thật đúng là như thế.

Tề Hạo khuôn mặt xanh mét, năm đăm năm được cột kẹt..t..tttt rung động, gằm nhẹ nói: "Cái này Chu Nguyên, dám hòng ta chuyện tốt!"

Kể từ đó, hẳn tại Thương Lan quận một năm nay nỗ lực, cơ bản toàn bộ đều uống phí.

Đồng thời lắng ánh mắt âm trầm, nói: "Nếu như Chu Nguyên thật sự trị Vệ Bân, lấy Vệ Thương Lan tính cách, rất có thể biết toàn lực trợ giúp hắn đoạt được di tích."

"Đại công tử, cái này Thương Lan quận, chúng ta không thể lưu lại, bằng không thì sẽ bị Vệ Thương Lan theo dõi ở."

Tề Hạo cắn răng, trong mắt tràn đầy rậm rạp hàn ý, khuôn mặt dữ tợn: "Vệ Thương Lan, người đã muốn chết, ta đây sẽ thành toàn cho người!"

Hắn thấp giọng một tiếng, quyết đoán mà nói: "Đi, rời đi trước Thương Lan quận, cái kia "Hỏa Linh Tuệ" chúng ta Tề vương phủ muốn định rồi, nếu là cái này Vệ Thương Lan dám giúp đỡ Chu Nguyên cùng chúng ta tranh chấp, ta đây sẽ phải cho hắn biết, tại ta Tề vương phủ trong mắt, hắn Vệ Thương Lan, cũng không hắn muốn trọng yếu như vậy!"

Hắn bước ra cửa, âm tàn ánh mắt nhìn hướng phủ tướng quân phương hướng, năm ngón tay nắm chặt.

"Chu Nguyên, người đừng tưởng rằng có Vệ Thương Lan giúp người, người lần này liền thắng định rồi, nếu là người dám vào Hắc Uyên, ta nhất định phải người tới được về không được!"

"Cái này Hỏa Linh Tuệ, là ta Tề vương phủ nhìn trúng đồ vật, người dám nhúng chàm, cái này Hắc Uyên, chính là người chôn xương chi địa!"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 71: . Lôi Kéo

Đại Tướng Quân phủ, trong phòng khách.

Vệ Thương Lan cùng Vệ Thanh Thanh ngồi trên phía trên, lúc này hai người, trên mặt đều là tràn ngập vẻ vui thích, cái kia lâu dài chiếm giữ tại giữa lòng mây sâu lo, cũng là vào lúc này biến mất được sạch sẽ.

Hiển nhiên, tại Chu Nguyên bọn hăn tạm thời sau khi rời đi, Vệ Thương Lan lại vô cùng cẩn thận tìm kiếm Vệ Bản thân thể, tại cảm thụ được người sau trong cơ thể dần dần dừng mãnh tiến ra sinh cơ về sau, bọn hăn mới dám xác định, cái này Chưởng Ma Độc, thật sự { bị : được } hóa giải sạch sẽ rồi.

Cái này làm phức tạp bọn hăn Đại Tướng Quân phủ mấy năm đại phiền toái, cuối cùng là tiêu trừ.

Vui sướng trong lòng, cho nên khi Chu Nguyên một đoàn người lại lần nữa tiến vào phòng khách lúc, Vệ Thương Lan cùng Vệ Thanh Thanh đều là vội vàng đứng dậy, ôm quyền nói: "Điện hạ đại ân, ta Vệ gia không dám tin tưởng quên!"

Chu Nguyên cười cười, nhìn một bên Yêu Yêu liếc, kỳ thật lần này nếu như không có chỉ điểm của nàng, hăn quả quyết là không thể nào thành công hóa giải cái kia "Chưởng Ma Độc" .

Vì vậy lúc này Chu Nguyên, đối với Yêu Yêu Nguyên Văn tạo nghệ, cũng là dâng lên một ít bội phục cảm giác, lúc trước cái kia lần thủ đoạn, tám đạo nhất phẩm Nguyên Văn cùng một đạo nhị phẩm Nguyên Văn, lẫn

nhau phối hợp, tạo thành hiệu quả, quả thực không thể so với một ít Tam phẩm Nguyên Văn yếu.

"Điện hạ mời ngồi, ta biết rõ các người chuyển này mà đến mục đích, phải là hướng về phía Hắc Uyên trong này tòa di tích mà đến đi?" Vệ Thương Lan cười nói.

Chu Nguyên gật gật đầu, thần sắc ngưng trọng mà nói: "Hỏa Linh Tuệ đối với chúng ta Đại Chu cực kỳ trọng yếu, vì vậy chúng ta phải đem đặt được, bằng không thì rơi vào bất kỳ người nào khác trong tay, đều là thật lớn uy hiếp."

Đồng thời hắn nhìn chăm chăm vào Vệ Thương Lan, bởi vì Hỏa Linh Tuệ loại này tứ phẩm nguyên thực, có đủ chiến lược giá trị quá mạnh mẽ, vì vậy hắn cũng không dám xác định Vệ Thương Lan có hay không đối với kia động tâm.

Dù sao nếu như Vệ Thương Lan đem đặt được, như vậy kỳ thế lực lượng cũng sẽ nhanh chóng bành trướng.

Vệ Thương Lan nhìn Chu Nguyên liếc, hắn hạng gì cay độc, tự nhiên là có thể cảm giác được Chu Nguyên trong ánh mắt ý tứ, cười nhạt một tiếng, nói: "Điện hạ yên tâm, ta Vệ Thương Lan dã tâm không lớn, chỉ muốn thủ được một nhà an ổn."

Chu Nguyên nói: "Cái kia chính là ta lòng tiểu nhân, mong rằng chớ trách."

Tuy rằng ngoài miệng nói qua, nhưng hắn sắc mặt nhưng là bất động, dù sao thăm dò Vệ Thương Lan ý tưởng, vẫn có cần phải đấy.

Vệ Thương Lan vẫy vẫy tay, nói: "Nếu như điện hạ là hướng về phía này tòa di tích mà đến, vậy cũng biết kia chi tiết?"

Chu Nguyên lắc đầu, bởi vì thời gian cấp bách, bọn hắn biết được cũng rất có hạn, vì vậy ý định đi vào Thương Lan quận về sau, sưu tập tình báo.

"Hắc Uyên cực kỳ bao la, chúng ta hôm nay biết hiểu cái này Hắc Uyên, nói cho đúng, chỉ sợ đầu coi như là bên ngoài địa vực mà thôi, ở đằng kia Hắc Uyên ở chỗ sâu trong, nghe nói có vô số cực kỳ cường đại nguyên thú, coi như là tứ phẩm nguyên thú, đều nhìn mãi quen mắt." Vệ Thương Lan chậm rãi nói.

"Ở đằng kia đã lâu niên đại, Hắc Uyên trong cũng có được nhiều nhiều thể lực cường đại tồn tại, nhưng về sau đều là dần dần biến mất, thời gian dần trôi qua, Hắc Uyên liền trở thành ít ai lui tới cấm địa."

"Mà lần này xuất hiện này tòa di tích, theo chúng ta có được một ít tình báo đến xem, hẳn là từng tại Hắc Uyên trong tồn tại qua, được xưng là "Chiến Khôi Tông" một phương cổ xưa thể lực lưu lại."

"Chiến Khôi Tông?" Chu Nguyên thần sắc ngạc nhiên, hiển nhiên là không nghĩ tới này tòa di tích, còn có như thế lai lịch.

"Cái này cổ xưa thể lực, nghe đồn am hiểu chế tạo chiến đấu loại Khôi Lỗi, uy lực mạnh mẽ, bởi vậy, cái kia di tích ở bên trong, trải rộng lấy các loại Chiến Khôi, nguy hiểm trùng trùng điệp điệp." Vệ Thương Lan trước mặt sắc mặt ngưng trọng, nói: "Hơn nữa khó giải quyết nhất chính là, ở đằng kia di tích ở bên trong, tựa hồ tồn tại một cái cực kỳ lợi hại Chiến Khôi, đó là một đầu cự mãng Chiến Khôi, lấy tứ phẩm mãng xà Chúc Nguyên Thú Thú Hồn làm hạch tâm, coi như là thái sơ cảnh cường giả gặp gỡ, cũng sẽ cực kỳ phiền toái."

Nghe đến đó, Chu Nguyên thần sắc bỗng nhiên khẽ động: "Tứ phẩm mãng xà Chúc Nguyên Thú Thú Hồn?"

Vệ Thương Lan nhẹ gật đầu.

"Không nghĩ tới ở chỗ này đụng phải tứ phẩm mãng xà Chúc Nguyên Thú Thú Hồn." Chu Nguyên vừa mừng vừa sợ, nhưng chợt liền cười khổ một tiếng, bởi vì muốn phải lấy được đạo kia Thú Hồn, hiển nhiên nhất định phải giải quyết hết sao chịu được so với thái sơ cảnh cường giả Chiến Khôi.

Đây đối với hắn mà nói, không thể nghi ngờ là khó như lên trời.

"Đau đầu." Chu Nguyên lắc đầu, xem ra muốn tu thành cái kia Tổ Long Kinh đệ nhất trọng thông thiên Huyền Mãng Khí, thật đúng là khó khăn trùng trùng điệp điệp.

"Mặt khác. . . Ngoại trừ cái kia di tích bản thân tràn ngập nguy hiểm bên ngoài, những thứ khác nhân tố, cũng không thể khinh thường." Vệ Thương Lan trầm giọng nói.

"Đại Tướng Quân nói là, Hắc Uyên trong thế lực này sao?" Chu Nguyên nói.

"Hắc Uyên trong kia thế lực của hắn, chưa đủ {vì:là} họa, nhưng có một phương thế lực, nhưng là đại địch!" Vệ Thương Lan nói ra nơi này, trong mắt hàn quang lập loè.

"Hắc Độc Vương." Chu Nguyên ánh mắt cũng là ngưng trọng lên.

Vệ Thương Lan chậm rãi gật đầu, nói: "Hắc Độc Vương hùng bá Hắc Uyên nhiều năm, Hắc Độc Thành cũng là hôm nay Hắc Uyên trong thực lực mạnh nhất thế lực, Hắc Độc Vương dã tâm thật lớn, lần này có "Hỏa Linh Tuệ" tin tức, hắn tất nhiên biết nhúng một tay."

Chu Nguyên gật gật đầu, hắn vô cùng rõ ràng "Hỏa Linh Tuệ" đối với một phương thế lực mà nói có được lấy bao nhiêu chiến lược giá trị, chỉ cần cái kia Hắc Độc Vương có dã tâm, cái kia tất nhiên sẽ không bỏ qua.

Cho nên nói, lần này di tích chi tranh, Hắc Độc Vương không thể không đề phòng.

"Ngoại trừ Hắc Độc Vương, còn có một phương hướng. . ." Chu Nguyên dừng một chút, nói.

Vệ Thương Lan nhìn Chu Nguyên liếc, nhẹ gật đầu, nói: "Hoàn toàn chính xác, Tề vương phủ cũng ở đây nhìn chăm chăm, bất quá Tề vương Tề Uyên { bị : được } vương thượng chăm chú vào Đại Chu thành, không cách nào chạy đến, bằng vào Tề Hạo, sợ là khó có thể được việc."

Chu Nguyên nói khẽ: "Vẫn phải là cẩn thận một ít mới tốt."

Vệ Thương Lan nghe vậy, trầm ngâm một chút, phất tay đưa tới một gã thị vệ, nói: "Phân phó xuống dưới, phái người đem Tề Hạo chỗ trang viên đều phong bế, không được ra ngoài."

Tên kia thị vệ nghe vậy, do dự một chút, thấp giọng nói: "Đại Tướng Quân, lúc trước có tin tức báo lại, một canh giờ trước, Tề Hạo chính là mang người đã đi ra Quận thành, không biết tung tích."

Vệ Thương Lan nhướng mày, nói: "Tiểu tử này thật sự là nhạy bén, chạy trốn thực nhanh." Chu Nguyên cũng là có chút ít ngạc nhiên gia hỏa này chạy trốn tốc độ, nhưng người chạy cũng không có biện pháp, bất quá ít nhất, đang cùng Tề Hạo cái này sóng giao phong ở bên trong, hay là hấn thẳng một tay, tranh thủ đã đến Vệ Thương Lan cái này cường đại trợ lực.

"Vệ tướng quân, chúng ta khi nào xuất phát?" Chu Nguyên hỏi.

Vệ Thương Lan nói: "Hôm nay khắp nơi đều tại điều động nhân thủ, bất quá cái kia di tích trong nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, quân đội không cách nào thi triển, vì vậy lần này chúng ta có lẽ điều khiển lực lượng tinh nhuệ."

Chu Nguyên gật gật đầu, hoàn toàn chính xác, tại cái loại địa phương đó, coi như là đem Thương Lan quân đều đè ép đi vào, chỉ sợ hiệu quả cũng không phải là rất lớn, ngược lại gia tăng thương vong.

"Lần này ta sẽ đích thân dẫn đội, ta Thương Lan trong quân, có tám vị thiên quan cảnh cường giả, lưu lại ba vị thủ thành, còn lại năm người, đều theo ta đi, mặt khác còn có một đội dưỡng khí cảnh tạo thành đội ngũ tinh nhuệ, năm ngày sau, chúng ta liền lên đường xuất phát, tiến về trước Hắc Uyên." Vệ Thương Lan cười nói.

Cái này sóng đội ngũ, hầu như coi như là Thương Lan quân lực lượng mạnh nhất rồi, hiển nhiên, Vệ Thương Lan cũng là thủ tín người, nếu như đã đáp ứng Chu Nguyên, tự nhiên sẽ toàn lực tương trợ.

"Vậy trước tiên đi tạ ơn Đại Tướng Quân rồi." Chu Nguyên cũng là minh bạch, lúc này ôm quyền, cảm kích nói.

Song phương lại lần nữa thương thảo đi một tí chi tiết, Chu Nguyên một đoàn người mới quay người mà đi.

Nhìn qua Chu Nguyên ly khai thân ảnh, Vệ Thương Lan dựa lưng vào cái ghế, ngón tay nhẹ nhàng điểm lấy mặt bàn, thở dài: "Không nghĩ tới nhiều năm như vậy không thấy, năm đó cái kia yếu đuối tiểu nam hài, cũng đã là thiếu niên anh kiệt, vương thượng thật đúng là may mắn a."

"Hắn tại Nguyên Văn tạo nghệ lên, hoàn toàn chính xác làm cho người ta sợ hãi thán phục, bất quá thực lực này, còn kém một chút, đều còn chưa tới dưỡng khí cảnh đây." Một bên Vệ Thanh Thanh đầu đẹp hơi điểm, nói.

Vệ Thương Lan nhin không được cười, nói: "Nếu như người biết hắn hơn nửa năm trước, liền thể bên trong bát mạch đều là tìm không thấy, không cách nào khai mạch tu hành mà nói, sẽ không sẽ nói như vậy rồi."

"Hơn nửa năm?" Vệ Thanh Thanh khẽ giật mình, nàng ngược lại là mơ hồ biết được Chu Nguyên dĩ vãng không cách nào khai mạch tu hành, nhưng rồi lại cũng không biết, Chu Nguyên loại này bất ngược, vậy mà chỉ có thời gian ngắn như vậy.

Dù sao coi như là nàng, cũng là hao tổn hai năm thời gian, mới bước vào đường khí cảnh, mà Chu Nguyên, chỉ sợ không cần một tháng, liền đem biết đả thông thứ tám mạch rồi.

Vệ Thương Lan than nhẹ một tiếng, nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên đi xa bóng lưng, ánh mắt có chút cảm thán cùng tiếc hận.

"Thật là thật là đáng tiếc, chúng ta vị này điện hạ, nguyên bản thể nhưng là người mang Thánh Long số mệnh, nếu là không có Đại Vũ vậy đối với người mang "Mãng Tước" chi mệnh hai người nuốt thuộc về hãn số mệnh, bây giờ điện hạ, thật không biết nên biết là bậc nào thành tựu."

"Chắc hẳn, coi như là ta, ở trước mặt hãn, cũng không dám tiếc kia phong mang, chỉ có cúi đầu."

Vệ Thanh Thanh nghe được xưa nay kính yêu Vệ Thương Lan nói như vậy, lập tức khuôn mặt khuôn mặt có chút động, nàng nâng lên đôi mắt đẹp, nhìn về phía xa xa Chu Nguyên rồi đi phương hướng, hàm răng khẽ cắn cắn môi đỏ mọng, trong mắt sợ hãi thán phục sóng gợn sóng gợn.

Cái này lần đầu tiên { bị : được } nàng coi là phong lưu điện hạ thiếu niên, hiển nhiên cũng không có nàng tưởng tượng đơn giản như vậy.

(tấu chương xong)

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 72: Hắc Độc Vương

U tĩnh trong nội viện.

Tô Ấu Vi lẳng lặng ngồi xếp bằng với một phương trên tảng đá, trên thân thẳng tắp, trước ngực hơi hiện đường cong, vòng eo hết sức nhỏ, giống như dùi dàng nắm chặt.

Lúc này ở kia quanh thân, có nguyên khí lưu động, từng sợi trong Thiên Địa nguyên khí bị hấp thụ mà đến, cuối cùng liên tục không ngừng dừng mảnh vào Tô Ấu Vi trong thân thể.

Mà cùng lúc đó, Tô Ấu Vi trong cơ thể, trong lúc mơ hồ, phảng phất có được như sấm rền thanh âm truyền ra.

Đột nhiên, Tô Ấu Vi mãnh liệt mở ra đôi mắt sáng, Thủy Nhuận thanh tịnh trong con ngươi, dường như xẹt qua một vòng đỏ thẫm Lôi Quang, sau một khắc, nàng vươn ngọc thủ, nhẹ nhàng nắm chặt.

Gấu!

Một cái khác đỏ thẫm nguyên khí tự kia trên tay phải bay lên, trong đó giống như là có thêm Lôi Đình nhảy lên, hỏa diễm thiêu đốt, tản ra một loại bá đạo khí tức.

Nàng lại là duỗi ra tay trái, chỉ thấy được bàn tay nhỏ bé lên, dâng lên một cái khác Băng Lam sắc mặt nguyên khí, nguyên khí tản ra Cực Hàn chấn động, bốc lên lúc, dường như ngay cả không khí đều bị đóng kết.

Tứ phẩm nguyên khí, Viêm Lô Khí!

Tứ phẩm nguyên khí, Hàn Minh Khí!

Viêm Lô Quyết cùng Hàn Minh Chân Kinh hai đạo công pháp, rút cuộc vào lúc này, bị Tô Ấu Vi đồng thời tu thành.

Tô Ấu Vi đôi mắt sáng ngậm vui mừng nhìn qua hai bàn tay dâng lên động hai cỗ thuộc tính hoàn toàn bất động nguyên khí, trên mặt đẹp cũng là xẹt qua một vòng kích động, bởi vì nàng có thể cảm giác được rõ ràng, lúc cái này hai luồng nguyên khí bị tu luyện ra lúc đến, thực lực của nàng cùng lúc trước so sánh với, đem sẽ xuất hiện tăng vọt xu thế.

Lúc trước nàng tuy rằng bước chân vào Đường Khí Cảnh, nhưng bởi vì công pháp chưa thành, cho nên trong cơ thể nguyên khí cũng chỉ là sơ đẳng nhất nguyên khí, không chuẩn bị thuộc tính, tự nhiên cũng không có các loại công hiệu, bàn về uy lực, cũng là yếu nhược bên trên rất nhiều.

"Ba ba!"

Tại Tô Ấu Vi mừng rỡ nhìn qua cái kia hai luồng nguyên khí lúc, chợt có vỗ tay âm thanh truyền đến, nàng ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy được Chu Nguyên đứng ở cách đó không xa, cười tủm tỉm vỗ tay.

"Hoàng tử." Tô Ấu Vi nhẹ nhàng cười cười.

"Chúc mừng chúc mừng, thần công đại thành, nhất thống thiên hạ, ở trong tầm tay!" Chu Nguyên trêu đùa.

Tô Ấu Vi ánh mắt có chút mềm mại đáng yêu mắt trắng không còn chút máu, giơ lên bàn tay như ngọc trắng, hờn nhẹ nói: "Có muốn thử một chút hay không uy lực?"

Chu Nguyên miệng há hốc, theo Tô Ấu Vi tu thành cái này hai luồng tứ phẩm nguyên khí, sức chiến đấu không thể nghi ngờ là tăng vọt, lớn lao nhìn nàng hiện tại chẳng qua là Dưỡng Khí Cảnh sơ kỳ, thật là muốn giao lên tay, chỉ sợ ngay cả Dưỡng Khí Cảnh trung kỳ đều rất khó còn hơn nàng.

Dù sao, hai luồng thuộc tính hoàn toàn khác nhau tứ phẩm nguyên khí, đủ để cho được đối thủ của nàng đau đầu muôn phần.

Cho nên, tại Tô Ấu Vi vừa vừa bước vào Dưỡng Khí Cảnh thời điểm, Chu Nguyên còn có thể tự tin không kém gì nàng, nhưng mà hiện tại, chỉ sợ thật đúng là không phải Tô Ấu Vi đối thủ, trừ phi hẳn có thể bước vào Dưỡng Khí Cảnh, lại mượn nhờ Nguyên Văn phụ trợ, mới có thể cùng lúc này Tô Ấu Vi tranh phong.

Đương nhiên, đây là ở có còn không tu thành Tổ Long Kinh đệ nhất trọng "Thông Thiên Huyền Mãng Khí" điều kiện tiên quyết.

"Cái này Tổ Long Kinh, thật sự là khó tu." Nghĩ đến đây, Chu Nguyên trong nội tâm liền không nhịn được cảm thán một tiếng, như Tô Ấu Vi tu luyện Viêm Lôi Quyết cùng Hàn Minh Chân Kinh, cần có nguyên tài mặc dù tuy rằng đa dạng, nhưng chỉ cần hao phí một ít nguyên tinh đều có thể mua được, cho nên lúc này mới bất quá tầm mười mấy trời thời gian, Tô Ấu Vi chỉ bằng mượn bản thân thiên phú, đem tu thành.

Mà còn muốn nhớ hẳn, hôm nay ngay cả nguyên tài cũng còn không có gom đủ, một so với, thật sự tất cả đều là nước mắt.

Bất quá cũng may, hẳn thứ tám mạch tại gần nhất dưới sự nỗ lực, càng ngày càng buông lỏng, nghĩ đến triệt để đả thông, cũng không được bao lâu rồi.

"Đi thôi, hôm nay chúng ta muốn khởi hành tiến về trước Hắc Uyên rồi." Chu Nguyên thu liễm cảm thán, hướng về phía Tô Ấu Vi cười nói.

Tô Ấu Vi trán hơi khễ nhẵn, hơi chút chỉnh đốn, liền là theo chân Chu Nguyên ra phủ tướng quân.

Mà lúc này, tại tướng quân kia phủ bên ngoài, Vệ Thương Lan sớm đã chờ đợi lúc này, tại bên cạnh người, chính là duyên dáng yêu kiều, người mặc Hồng sắc giáp mềm, chiến váy, giày chiến Vệ Thanh Thanh.

Cái kia giày chiến hơi dài, càng là phụ trợ được Vệ Thanh Thanh cái kia một đôi tuyết trắng hai chân dài được bá đạo, đã liền Chu Nguyên, đều là nhin không được lườm hai mắt.

Cùng Tô Ấu Vi, Yêu Yêu dung nhan so sánh với, Vệ Thanh Thanh có lẽ hơi có không kịp, nhưng cái này một đôi kinh người lớn chân dài, nhưng là vì kia thêm phân không ít, làm cho người ta trí nhớ càng sâu.

Tại Vệ Thương Lan, Vệ Thanh Thanh phía sau, còn có năm đạo thân ảnh, quanh thân đều là tản ra hùng hồn nguyên khí dao động, thành linh đều là bước chân vào Thiên Quan cảnh cao thủ.

Càng về sau, tức thì là một đôi ước chừng hơn mười người đội ngũ tinh nhuệ, mỗi cái đều là tại Dưỡng Khí Cảnh thực lực.

Đội ngũ, có thể nói là Thương Lan Quận cường hãn nhất lực lượng.

Tại Vệ Thương Lan bọn hãn một mặt khác, thì là cấm quân đội ngũ, do Lục Thiết Sơn dẫn đội, có ba vị Thiên Quan cảnh cao thủ, còn lại hai mươi người, cũng tất cả đều là Dưỡng Khí Cảnh.

Song phương đội hình chung vào một chỗ, có thể nói xa hoa.

"Hoàng tử, chuẩn bị xong chưa?" Vệ Thương Lan nhìn thấy Chu Nguyên đi ra, cười nói.

Chu Nguyên gật gật đầu.

"Đã như vậy, vậy thì lên đường đi." Vệ Thương Lan cũng là lời lệ phong hành, vung tay lên, quát.

Theo hần tiếng quát rơi xuống, hai nhóm người ngựa chính là âm âm mà động, giống như một cái khác nước lũ, chạy ra khỏi Quận thành, đối với cái kia Hắc Uyên phương hướng, vội vã mà đi.

...

Hắc Uyên, Hắc Độc thành, Phủ Thành chủ.

Trong phòng khách, một đạo thân ảnh ngồi trên ở giữa, cái kia quen thuộc khuôn mặt, đúng là vài ngày trước lòng bàn chân bơi mỡ từ Thương Lan Quận chạy đi Tề Hạo.

"A? Các người Tề Vương Phủ cùng với ta hợp tác?"

Trong phòng khách, có một cái khác thanh âm khàn khàn vang lên, chỉ thấy được ở đằng kia chủ vị, một gã áo đen trung niên nam tử giống như cười mà không phải cười, hần cái mũi hơi nhọn, trên mặt, có màu đen văn, tại kia quanh thân, từng sợi hắc khí bốc lên bắt đầu khởi động, tản ra nhàn nhạt tanh hôi cảm giác.

Mà cái này áo đen trung niên nam tử, đương nhiên đó là hung danh truyền khắp Hắc Uyên Hắc Độc thành thành chủ, Hắc Độc Vương!

Đối mặt với vị này hung danh chiêu lấy Hắc Độc Vương, coi như là Tề Hạo, cũng là cái trán hơi gập mồ hôi lạnh, bất quá hần chung quy vẫn còn có chút khí độ, lúc này gật gật đầu, ôm quyền nói: "Lần này Hắc Uyên xuất hiện di tích, Đại Chu hoàng thất cùng Vệ Thương Lan đã liên thủ, Hắc Độc thành tuy rằng xưng bá Hắc Uyên, nhưng chỉ sợ cũng là có chút một cây chẳng chống vững nhà, nếu là có thể cùng chúng ta Tề Vương Phủ hợp tác, tất nhiên có thể trọng thương bọn hần."

"Cái kia Vệ Thương Lan, ta cũng không sợ hấn." Hắc Độc Vương cười hắc hắc, ánh mắt che lấp nhìn chăm chăm vào Tề Hạo, nói: "Hơn nữa, người thật coi ta không biết, cái kia Chu Kinh lần này cũng không có đến đây, chỉ nếu không có vị này Thái Sơ Cảnh cường giả, Vệ Thương Lan còn không làm gì ta được."

"Cho nên, người lần này tới, không phải là muốn mượn nhờ lực lượng của ta, đối phó Vệ Thương Lan."

"Đã như vậy, cái kia liền lấy ra thành ý của các người, nói cách khác. . ."

Cảm nhận được Hắc Độc Vương quanh thân hắc khí bốc lên, Tề Hạo cũng là trì trệ, chợt trầm giọng nói: "Hắc Độc Vương có lẽ biết được, cái kia Vệ Thương Lan xem người là cái đinh trong mắt, thời khắc đều mơ tưởng diệt trừ người."

"Ta nghĩ, Hắc Độc Vương có lẽ cũng muốn giải quyết hết cái này họa lớn trong lòng a?"

Hắc Độc Vương hai mắt híp lại, Vệ Thương Lan tọa trấn Thương Lan Quận, thời khắc nhìn chăm chăm hấn Hắc Độc thành động tĩnh, chỉ cần bọn hấn có cái gì hành động, cái kia Vệ Thương Lan liền lập tức ngăn trở, những năm gần đây này, cũng đích thật là cho hấn đã tạo thành rất nhiều phiền toái, cho nên Hắc Độc Vương đồng dạng đem coi là họa lớn trong lòng, thời khắc như muốn diệt trừ.

"Chỉ cần Hắc Độc Vương lần này có thể giúp chúng ta Tề Vương Phủ đạt được "Hỏa Linh Tuệ", đợi đến ta Tề Vương Phủ đã đảo hoàng thất, cái kia Thương Lan Quận, chính là thuộc về Hắc Độc thành."

"A?" Hắc Độc Vương lông mày nhíu lại, nói: "Người xác định như vậy các người có thể đảo Đại Chu hoàng thất?"

Tề Hạo cười lạnh một tiếng, nói: "Chúng ta Tề Vương Phủ sau lưng, đúng Đại Vũ vương triều, Hắc Độc Vương cảm thấy, một cái kéo dài hơi tàn Đại Chu hoàng thất, có thể cùng Đại Vũ chống lại chứ "

Hắc Độc Vương đã trầm mặc một chút, chậm rãi nói: "Hỏa Linh Tuệ loại bảo bối này, đối với ta Hắc Độc thành cũng rất có giá trị đây."

Tề Hạo bình tĩnh mà nói: "Nhưng Hắc Độc thành lại cảm không được vật ấy, bằng không thì ta Tề Vương Phủ sẽ không từ bỏ ý đồ, đồng dạng, chúng ta sau lưng Đại Vũ vương triều, cũng sẽ không đồng ý."

Nghe được phía trước mà nói, Hắc Độc Vương xì mũi coi thường, nhưng nghe đến Đại Vũ vương triều lúc, hắc sắc mặt vừa rồi biến đổi, trong mắt xẹt qua kiêng kỵ sâu sắc sắc mặt.

Dù sao hôm nay Đại Vũ vương triều, cũng không giống như Đại Chu, Đại Vũ vận mệnh quốc gia cường thịnh, cường giả phần đông, vượt qua xa hẳn Hắc Độc thành có thể so sánh, nếu là đem Đại Vũ trêu chọc tới đây, hẳn Hắc Độc Vương, cũng chỉ có thể thành chó nhà có tang.

Chẳng qua là, Hắc Độc Vương lại cũng không hiểu biết, hôm nay Đại Vũ, đang cùng với khác hai Đại Vương Triều tranh phong, căn bản là không có dư lực trở lại chú ý bọn hắn cái này xa xôi chi địa.

Hắc Độc Vương ánh mắt lập loè, sau một lúc lâu, chậm rãi nói: "Ta có thể cùng các ngươi hợp tác."

Tề Hạo lập tức đại hỉ.

"Bất quá. . ." Hắc Độc Vương thanh âm ngừng lại một chút, âm thanh lạnh lùng nói: "Chỉ là một tòa Thương Lan Quận, còn không có biện pháp đả động ta, cho nên, ta còn muốn lân cận Hắc Uyên mặt khác hai tòa Quận thành."

Tề Hạo nghe vậy, sắc mặt lập tức biến đổi, toàn bộ Đại Chu, cũng liền mười ba tòa Quận thành, mà hôm nay Hắc Độc Vương một cái xuống dưới, liền ăn ngay cả Thương Lan Quận ở bên trong ba cái quận, hầu như ăn Đại Chu một phần tư ranh giới, khẩu vị không thể bảo là không hung ác.

"Nếu không phải đồng ý, liền mời trở về đi." Hắc Độc Vương thản nhiên nói.

Tề Hạo ánh mắt biến ảo, cuối cùng hung hăng cắn răng một cái, nói: "Tốt, chỉ cần Hắc Độc Vương giúp chúng ta đạt được "Hỏa Linh Tuệ", ngày sau cái này ba tòa Quận thành, liền thuộc về Hắc Độc thành!"

Nghe được chuyện đó, Hắc Độc Vương cái kia che lấp trên mặt, lúc này mới có dáng tươi cười nổi lên.

"Đã như vậy, như vậy khoản này giao dịch, ta Hắc Độc thành liền kế tiếp rồi."

Tề Hạo cũng là âm thầm thở dài một hơi, hẩn ngẩng đầu, nhìn về phía xa xa Thương Lan Quận chỗ phương hướng, trong mắt xẹt qua vẻ âm tàn.

Chu Nguyên, đừng tưởng rằng người lôi kéo rồi Vệ Thương Lan, liền có thể đắc ý quên hình, lần này di tích tranh đấu, chẳng biết hươu chết về tay ai, còn còn chưa thể biết được đây!

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 73: Tiến Vào Hắc Uyên

Hắc Uyên, một mảnh tràn đầy nguy hiểm thổ địa.

Nhưng đồng thời, nơi đây cũng tràn đầy cơ duyên.

Ở đẳng kia đã lâu niên đại, Hắc Uyên ở bên trong, cũng tồn tại các loại nhiều thế lực cường đại, những thế lực này, từng cái chỉ sợ đều so hiện nay xung quanh những vương triều này càng mạnh hơn nữa, chẳng qua là về sau nương theo lấy có chút không thể biết nguyên nhân, Hắc Uyên bên trong thế lực liên tiếp biến mất, mà càng ngày càng nhiều nguyên thú, trải rộng rồi Hắc Uyên ở bên trong, do đó làm cho nơi đây, biến thành nguyên thú Thiên Đường.

Bất quá những cổ xưa kia thế lực tuy rằng biến mất, nhưng trong đó chung quy hội lưu lại một ít gì đó, mà những vật này, liền làm e rằng mấy Nguyên Sư, chạy theo như vịt.

Tại Hắc Uyên ở bên trong, thỉnh thoảng sẽ có một ít người may mắn tìm đến một ít cơ duyên, do đó một bước lên trời, thanh danh đại chấn.

Dần dà, cũng là làm cho càng ngày càng nhiều Nguyên Sư vọt tới nơi đây, mạo hiểm nguy cơ, tìm kiếm lấy cơ duyên, ý đồ trở thành kế tiếp người may mắn.

Chẳng qua là, cuối cùng có thể trở thành người may mắn cuối cùng số rất ít, càng nhiều nữa, có lẽ đều là trở thành rồi cái mảnh này tràn đầy hỗn loạn, máu tanh Thổ dưới mặt đất từng chồng bạch cốt.

...

Hắc Uyên bên trong tràn đầy hỗn loạn cùng giết chóc, mạnh được yếu thua.

Bất quá, Chu Nguyên bọn hắn nhóm nhân mã này, hiển nhiên không phải yếu thịt, bởi vậy khi bọn hắn xông vào Hắc Uyên bên trong lúc, cái kia những nơi đi qua, tuy rằng đưa tới vô số ánh mắt nhìn trộm, nhưng lại cũng không có bất kỳ người nào dám can đảm hướng bọn hắn ra tay.

Hắc Uyên ở bên trong, có tất cả lớn nhỏ không ít thế lực tồn tại, bọn hắn riêng phần mình chiếm giữ, chiếm diện tích là Vương, mà mỗi khi Chu Nguyên, Vệ Thương Lan bọn hắn cái này sóng đội ngũ trải qua lúc, đều sẽ là khiến cho những thế lực này cảnh giới cùng kiêng kỵ.

Dù sao, quanh năm pha trộn tại Hắc Uyên ở bên trong, ai cũng biết được, cái này phiến khu vực ở bên trong, có hai phe người chọc không được, một cái chính là hung danh chiêu lấy Hắc Độc Vương, một cái khác, chính là Thương Lan Quận Đại Tướng Quân Vệ Thương Lan.

Chu Nguyên bọn hắn cái này sóng đội ngũ, người số không nhiều, nhưng là cực kỳ tinh nhuệ, cũng mà còn có lấy Vệ Thương Lan vị này Thái Sơ Cảnh cường giả tọa trấn, loại này đội hình, khoảng chừng mà đối phó ngoại trừ Hắc Ma thành bên ngoài mặt khác bất luận cái gì thế lực.

Cho nên, liền nhìn thấy bọn hắn lúc, những thế lực này vừa rồi hội tâm bất định sợ hãi, sợ sau một khắc, cái này chi người đáng sợ ngựa muốn bắt đầu đối với bọn họ ra tay độc ác.

Bất quá lúc này Chu Nguyên dám người, hiển nhiên Vô Tâm để ý tới bọn hắn, chỉ cần bọn hắn không đến ngăn trở, bọn hắn cũng liền chẳng qua là mượn đường liền đi.

Dưới loại tình huống này, vèn vèn mấy ngày, Chu Nguyên bọn hắn chính là thời gian dần trôi qua tiếp cận mục đích của chuyến này địa phương. . .

Tù Ma Thành, một tòa khoảng cách di tích gần nhất một tòa thành thị, kia thành chủ đứng một vị Thiên Quan cảnh Hậu Kỳ cao thủ, tại Hắc Uyên bên trong coi như là có chút danh khí, cho nên cũng có thể chiếm cứ một tòa thành thị.

Dĩ vãng cái này Tù Ma Thành mặc dù cũng nói xem như náo nhiệt, nhưng là có hạn, có thể từ khi gần nhất cái kia di tích tin tức truyền ra về sau, nơi đây lập tức đã trở thành thế lực khắp nơi, vô số đến đây tầm bảo người đặt chân đất vì vậy tòa thành thị này nhân khí, lập tức tăng vọt.

Bởi vì mỗi ngày có vô số người tiến về trước cái kia mảnh di tích chi địa, tuy nói không dám quá sâu nhập, dù sao bên trong che kín lấy các loại kỳ quái chiến khôi, một khi bị quấn lên, rất là phiền toái, nhưng là chung quy có một chút may mắn gia hỏa, trong lúc vô tình xâm nhập có chút địa phương, kiếm đi một tí kỳ lạ quý hiếm cổ quái đồ chơi đi ra, những đồ chơi này một khi ra tay, cũng có thể rước lấy phần đông truy cầu, bán được không ít nguyên tinh, nhỏ lợi nhuận một số. . .

Chu Nguyên, Vệ Thương Lan một đoàn người ngựa trực tiếp là vọt vào Tù Ma Thành, đối mặt với cái này sóng đội ngũ, coi như là cái kia trông coi thành người, cũng không dám ngăn trở, tùy ý kia ngang ngược mà vào.

Tại Tù Ma Thành ở bên trong, Chu Nguyên bọn hắn bao xuống rồi một cái khách sạn quán rượu, đem người tay đều dàn xếp.

"Hoàng tử, cái này Tù Ma Thành tiếp cận nhất Chiến Khôi Tông di tích, đã có không ít người trượt đi vào, cho nên nơi đây có thể có được không ít có quan hệ di tích tin tức, chúng ta tốt nhất chạy một vòng." Dàn xếp rồi mọi người, Vệ Thương Lan tìm được Chu Nguyên, đề nghị.

Chu Nguyên nghe vậy, tự có thể khá, cái này mấy ngày ngựa không dừng vó chạy đi, cũng là dị thường buồn tẻ, không phát hiện bên cạnh nghe được Vệ Thương Lan lời ấy Tô Ấu Vi, Vệ Thanh Thanh thậm chí Yêu Yêu, đều là lộ ra cảm thấy hứng thú thần sắc sao.

Vì vậy, một đoàn người hơi chút chỉnh đốn, chính là mang đi một tí hộ vệ, ra khách sạn.

Tù Ma Thành xa không có Đại Chu thành cùng Thương Lan Quận phần hoa, trong thành thị mang theo một ít thô kệch cảm giác, hơn nữa như trước tràn đầy hỗn loạn, giữa ngã tư đường, thỉnh thoảng thì có hai sóng đội ngũ Hỏa hợp lại, giao thủ từng chiêu chí mạng, thỉnh thoảng thì có một cỗ sinh cơ tiêu tán lạnh buốt thi thể bị ném đi ra, cả tòa thành thị, tản ra hung lệ chi khí.

Chu Nguyên đám người hành tẩu tại trong thành thị, ngược lại là đưa tới không ít ngấp nghé ánh mắt, đương nhiên, những ánh mắt này, tuyệt đại đa số đều là hướng về phía một đoàn người bên trong Yêu Yêu, Tô Ấu Vi cùng với lớn chân dài Vệ Thanh Thanh mà đi.

Ở loại địa phương này, như thế tư sắc mỹ nhân, hiển nhiên cũng ít khi thấy.

Bất quá, có thể tại Hắc Uyên bên trong pha trộn đến bây giờ người, nhân lực vẫn có một chút, cho nên tuy rằng cái kia từng đạo trộn lẫn lấy các loại ý tứ hàm xúc ánh mắt không ngừng đánh giá tam nữ, nhưng không ai dám tiến lên trêu chọc.

Chu người đám người dạo qua một vòng, cuối cùng đi tới một cái tương đối sạch sẽ đường đi, nhân khí tại nơi này, lộ ra cực kỳ sôi trào, náo nhiệt trình độ, vượt qua xa địa phương khác có thể so sánh.

Trên đường phố, có từng gian cửa hàng, trong đó bày đặt rực rỡ muôn màu vật phẩm, ngược lại là gây chú ý ánh mắt của người ngoài.

"Đến, nhìn một cái rồi, di tích bên trong vừa móc ra hàng mới, các loại bảo bối đều có, chớ để bỏ qua!"

Chu Nguyên đám người theo thét to thanh âm, đi tới một gian lớn nhất cửa hàng bên ngoài, chỉ thấy được cái kia trong cửa hàng, có một mặt Thủy Tinh kính, trong kính bày đặt các loại nhìn qua có chút tàn phá thứ đồ vật, đều là tản ra cổ xưa chi khí, giống như vừa mới bị khai quật.

"Các vị nhìn một cái, đây là từ Chiến Khôi Tông di tích bên trong móc ra nguyên binh, nó khi còn sống hẳn là một kiện Huyền Nguyên Binh, hiện tại lớn bán phá giá, chỉ cần một nghìn chín trăm nguyên tinh, liền có thể mang đi!" Trong cửa hàng, còn có người đang thét to.

Chu Nguyên nhìn coi, cái kia trong tay người nắm một cái khác Thanh Đồng trường mâu, thân mâu nghiền nát, nguyên khí tối nghĩa ảm đạm, đừng nói là Huyền Nguyên Binh rồi, chỉ sợ ngay cả một cái khác Trung phẩm nguyên binh cũng không sánh bằng.

Bất quá cũng bình thường, nếu thật là một kiện Huyền Nguyên Binh, cái kia giá cả tối thiểu hơn vạn nguyên tinh, đâu chỉ một nghìn chín.

Vật ấy hưởng ứng người cũng không nhiều, thừa thớt mấy người ra cái giá, cuối cùng dùng hai nghìn năm trăm nguyên tinh thành giao, nghĩ đến cái kia mua sắm người cũng là ôm có phải hay không là Minh Châu Mông Trần tâm tính.

Kế tiếp lại là xuất hiện vài món tàn phá thứ đồ vật, có lẽ đều là từ Chiến Khôi Tông di tích bên trong đoạt được, Chu Nguyên nhìn nhìn, đều không có hứng thú, bởi vì bằng vào Thần Hồn cảm giác, hẳn phát giác được những vật này dường như đích thật là triệt để nghiền nát, không có gì giá trị.

Cho nên nhìn một hồi, Chu Nguyên liền định mang theo mọi người rời khỏi.

Bất quá, tại kia lúc quay người, Yêu Yêu bỗng nhiên giữ chặt hăn, tuyết trắng cái cảm đối với cái kia Thủy Tinh mặt kính trong tủ gương lên, nói: "Rất phải góc dưới vật kia, có thể mua đến xem."

Chu Nguyên khẽ giật mình, ánh mắt nhìn rời đi, chỉ thấy được cái kia tựa hồ là một khối màu đen Ngọc Bài, Ngọc Bài mặt ngoài ban bác, còn có vết rạn hiển hiện, chẳng qua là phía trên kia, mơ hồ có thể thấy được một ít đường vân.

Chu Nguyên có chút nghi hoặc, bởi vì hăn có thể cảm giác được, màu đen kia Ngọc Bài dường như cũng không có mấy may nguyên khí dao động.

"Đây là cái gì?" Chu Nguyên thấp giọng hỏi.

"Ngọc Bài bản thân không đáng tiền, nhưng phía trên dường như có một đạo không hoàn chỉnh Nguyên Văn, rất kỳ lạ, có thể làm cho ta đều như vậy cảm giác Nguyên Văn, nghĩ đến ở đằng kia Chiến Khôi Tông, có lẽ cũng không phải cái gì bình thường thứ đồ vật." Yêu Yêu mỉm cười, nói.

Chu Nguyên khước miệng co giật rồi một chút, vị tiểu tử này chào người kiêu ngạo a, người lý do này, ta thật sự là ngay cả phản bác cũng không dám.

Trong nội tâm âm thầm lắc đầu, Chu Nguyên cũng không nhiều lời, trực tiếp chỉ vào cái kia Ngọc Bài, dứt khoát mà hỏi: "Giá bao nhiêu?"

Cái kia thét to người xấu xí, vừa nhìn chính là khôn khéo rất, hăn nhìn lên được Chu Nguyên hỏi giá, tuy rằng hăn cũng không biết màu đen kia Ngọc Bài tác dụng, nhưng con người đảo một vòng, định sư tử mở rộng miệng.

"Tiền của ta cũng không tốt như vậy hắc, người xác định người người đứng phía sau chịu được?" Chu Nguyên thản nhiên nói.

Người nọ miệng lập tức đóng lại, bởi vì hắn trông thấy Vệ Thương Lan thần sắc hờ hững nhìn qua, Thái Sơ Cảnh cường giả cảm giác áp bách, làm cho hắn hiểu được rồi trước mắt cái này sống người không dễ chọc.

"Ha ha, gửi bán người nói hai nghìn nguyên tinh." Người nọ hậm hực mà nói.

Chu Nguyên gật gật đầu, cũng lười nhiều tổn nước miếng, nói: "Tốt, hai nghìn nguyên tinh ta đã muốn."

Hắn phát phát tay, Lục Thiết Sơn liền móc ra nguyên tinh, chuẩn bị trả tiền.

"Đợi một chút, cái ngọc bài này, ta ra ba nghìn nguyên tinh." Bất quá, nhưng vào lúc này, chợt có một đạo cười tiếng vang lên.

Chu Nguyên hai mắt nhú lại, có chút nghiêng đầu, chính là nhìn thấy cái kia trong đám người tách ra một con đường, một lớp người tràn vào, mà ở cái kia phía trước nhất chỗ, một gã thân ảnh quen thuộc, khắc sâu vào rồi Chu Nguyên trong mắt.

"Tề Hạo?"

Chu Nguyên nhìn qua cái này đạo thân ảnh, trong mắt lập tức xẹt qua một vòng sắc mặt lạnh lẽ, người này, vậy mà đã trốn vào Hắc Uyên bên trong.

Tề Hạo cười tủm tỉm nhìn qua Chu Nguyên, sau đó chỉ chỉ màu đen kia Ngọc Bài, lười biếng mà nói: "Ba nghìn, thứ này, ta đã muốn."

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 74: . Màu Đen Ngọc Bài

Tề Hạo bỗng nhiên xuất hiện, nhất thời làm được tình cảnh trở nên căng thẳng đứng lên, Chu Nguyên sau lưng, Lục Thiết Sơn đám người quanh thân đều cũng có lấy nguyên khí bắt đầu khởi động, ánh mắt giống như chim ưng bình thường, một mực tập trung người phía trước.

Vệ Thương Lan cũng là nhíu mày, nhìn chăm chăm vào Tề Hạo, thản nhiên nói: "Tề Hạo, các người Tề vương phủ cần gì phải đến tiếp tay làm việc xấu? Người còn là nhanh đi về đi."

"Ta Tề vương phủ nhìn trúng đồ vật, Vệ tướng quân một câu, sợ là còn không có phần này số lượng." Tề Hạo cười cười, lời nói mang mỉa mai mà nói.

Nguyên bản hẳn đối với Vệ Thương Lan khách khí, đó là bởi vì Tề vương phủ như muốn lôi kéo, mà hôm nay Vệ Thương Lan lựa chọn giúp đỡ Chu Nguyên, cái kia Tề Hạo tự nhiên sẽ không một lần nữa cho hắn mặt mũi.

"A?"

Vệ Thương Lan ánh mắt ngưng tụ, quanh thân lập tức có một cỗ kinh người cảm giác áp bách mà tràn ra, trực tiếp đối với Tề Hạo bao phủ mà đi.

Thái sơ cảnh cường giả áp bách bao phủ mà đến, Tề Hạo lập tức thân thể run lên.

"Ha ha, Vệ Thương Lan, nhiều năm như vậy không thấy, người tính khí còn là như vậy táo bạo a." Bất quá, ngay tại Vệ Thương Lan áp bách tràn ngập lúc, chợt có một đạo khàn giọng thanh âm vang lên, chỉ thấy được Tề Hạo sau lưng, một đạo Hắc bào nhân hình ảnh chậm rãi đi ra, cùng lúc đó, hắc khí bốc lên lúc giữa, đem cái kia đến từ Vệ Thương Lan áp bách, đều chống cự xuống dưới.

"Đó là Hắc Độc Vương!"

Đạo này Hắc bào nhân hình ảnh vừa xuất hiện, chung quanh lập tức truyền ra hoảng sợ tiếng kinh hô, ngay sau đó đám người chính là rầm rầm thối lui, trong mắt tràn đầy sợ hãi, bởi vậy có thể thấy được cái này Hắc Độc Vương tại Hắc Uyên trong hung danh có bao nhiêu thịnh.

"Hắc Độc Vương!"

Vệ Thương Lan nhìn qua cái kia trong hắc bào năm nam tử vốn là khê giết mình, chợt sắc mặt lập tức âm trầm xuống, nồng đậm sát ý từ kia trong cơ thể dũng mãnh tiến ra, cái này phiến thiên địa lúc giữa nguyên khí, đều tại bạo động.

"Như thế nào? Vệ Thương Lan, người muốn ở chỗ này cùng ta tái đấu một trận sao? Lúc trước ở chỗ này của ta chịu khổ đầu, người chẳng lẽ đã quên hay sao?" Hắc Độc Vương dữ tợn cười ra tiếng, quanh thân hắc khí bốc lên, ầm có tanh hôi chi khí truyền ra.

Ánh mắt hai người đối mặt, cừ hận bắt đầu khởi động, đều là sát ý lạnh thấu xương.

"Hai vị, ta đây tiểu thành, có thể nhịn không được các người đánh nhau, hôm nay di tích đang ở trước mắt, nơi đây cũng không phải là đánh nhau địa phương, bằng không thì có thể đã bị người khác tranh thủ kiếm lợi!" Ngay tại hai người khí thế càng ngày càng thịnh lúc, chợt có một đạo cao

tiếng vang lên, một đạo nhân ảnh từ đằng xa lướt đến, đã rơi vào cách đó không xa.

Người tới chính là cái này Tù Ma Thành thành chủ, Thiên Quan Cảnh hậu kỳ thực lực.

Hắn đồng dạng thật không dám cắm vào hai vị thái sơ cảnh cường giả trong lúc giằng co, bất quá hắn cũng là nhạy bén, một đạo tiếng quát, chính là làm cho Vệ Thương Lan cùng Hắc Độc Vương ánh mắt lóe lên, sau đó cái kia kinh người khí thế liền chậm rãi thu hồi.

Hai người thực lực, đều là chẳng phân biệt được sàn sàn nhau, nếu là ở nơi đây đấu, vạn nhất lưỡng bại câu thương, ngược lại không duyên cớ cho người cơ hội.

"Hừ, nếu là ở di tích trong gặp người, nhất định muốn giết người!" Vệ Thương Lan lạnh giọng nói.

"Ha ha, chỉ sợ lần này, người Vệ Thương Lan không ra nổi Hắc Uyên." Hắc Độc Vương đối chọi gay gắt.

Chu Nguyên ở một bên nhìn xem hai người thu tay lại, ánh mắt chuyển hướng về phía cái kia cửa hàng nhà bán hàng, lúc này người sau, cũng là vẻ mặt phát khổ, hai bên cũng không phải dễ trêu đẩy, hắn một cái cũng không dám đắc tội.

"Năm nghìn nguyên tinh." Chu Nguyên cũng không có nói thêm cái gì, chỉ là nhàn nhạt mở miệng.

"Sáu nghìn." Tề Hạo lập tức lên tiếng, hắn tuy rằng không biết màu đen kia Ngọc Bài có cái gì hữu dụng, nhưng hắn chính là muốn buồn nôn Chu Nguyên, làm cho hắn không cách nào đơn giản đắc thủ.

"Một vạn." Chu Nguyên thanh âm như trước không có gì chấn động.

Tề Hạo ánh mắt lóe lên, nói: "Một vạn năm."

"Hai vạn."

Chung quanh một mảnh xôn xao thanh âm, tất cả mọi người là âm thầm tặc lưỡi, ai có thể nghĩ đến, một cái không thể nào thứ đáng giá, lại có thể bị người hô cái giá này, đương nhiên, khi bọn hắn xem ra, Chu Nguyên hoàn toàn là đang đánh cuộc một hơi.

Tề Hạo cũng là có chút ít kinh ngạc, hắn nhìn chăm chăm vào màu đen kia Ngọc Bài, cẩn thận nhìn sau nửa ngày, như trước không nhìn ra cái gì trò, màu đen kia trên ngọc bài không có mảy may nguyên khí ba động.

Vì vậy, hắn cười cười, nói: "Chu Nguyên điện hạ thật đúng là hào khí, đã như vậy, quân tử không đoạt người làm cho tốt, thứ này, khiến cho cho người đi."

Hắn vừa nói chuyện, khóe miệng mang theo một tia trêu tức, nguyên bản hai nghìn nguyên tinh đồ vật, { bị : được } hắn mang lên hai vạn, đủ để đem Chu Nguyên buồn nôn một trận rồi, như thế, coi như là chịu trước trước đó thở một hơi.

Người chung quanh cũng là lấy xem coi tiền như rác ánh mắt nhìn Chu Nguyên, cái này không phải là cái gì tiền sự tình, mà là dùng hai vạn nguyên tinh mua một cái không có tác dụng đâu màu đen Ngọc Bài, thật sự là có chút ngốc.

Hiển nhiên, cái này Chu Nguyên điện hạ, { bị : được } Tề Hạo đùa bỡn một thông.

Đối với chung quanh những ánh mắt kia, Chu Nguyên chưa từng để ý tới, phân phó Lục Thiết Sơn cho tiền, hắn liền đem màu đen kia Ngọc Bài cầm trong tay, cao thấp nhìn nhìn, cũng không nhìn ra cửa gì nói tới, lúc

này đưa cho sau lưng Yêu Yêu, thấp giọng thầm nói: "Người cảm thấy gặp này?"

Kỳ thật hẳn cũng có chút cảm giác mình trở thành coi tiền như rác, nhưng từ đối với Yêu Yêu ánh mắt tín nhiệm, hẳn còn là ra mua.

Hai vạn nguyên tinh, cũng không phải là số lượng nhỏ rồi, ở đây những thứ này dường như cảnh nguyên sư, dốc sức làm nhiều năm như vậy, chỉ sợ thân có một hai vạn nguyên tinh, coi như là giàu.

Mà Chu Nguyên cái này điện hạ nhiều năm như vậy tích góp, cũng liền năm vạn nguyên tinh trái phải, lần này con liền xài đem gần một nửa rồi.

Yêu Yêu bàn tay như ngọc trắng bôi lau lấy Ngọc Bài, nhìn qua phía trên những cái kia cổ xưa đường vân, chợt cười, nói: "Có đáng giá hay không, về sau sẽ biết."

Chu Nguyên chỉ được bất đắc dĩ lắc đầu.

Lúc này, cái kia Hắc Độc Vương đi tới, cái kia một đôi đồng tử nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, quanh thân bắt đầu khởi động lấy hắc khí.

Vệ Thương Lan tiến lên nửa bước, ánh mắt cảnh giác nhìn chăm chăm vào Vệ Thương Lan.

"Ha ha, người chính là Đại Chu vương triều cái kia điện hạ? Nghe nói người hóa giải của ta Chương Ma Độc?" Hắc Độc Vương nhìn Vệ Thương Lan liếc, sau đó chuyển hướng Chu Nguyên, thanh âm khàn giọng mà nói.

Hiển nhiên, theo Tề Hạo chỗ đó, hẳn đã biết được Chu Nguyên {vì:là} Vệ Bân trừ độc sự tình.

"Chương Ma Độc lại không phải là cái gì rất lợi hại đồ vật, { bị : được } hóa giải cũng không có gì kỳ quái." Chu Nguyên thần sắc bình thản, nói.

Hắc Độc Vương ánh mắt mãnh liệt, nói: "Thật sự là tốt tiểu tử cuồng vọng!"

Hắn lạnh lạnh cười nói: "Chớ có cho là có Vệ Thương Lan che chở người, người thì có lực lượng."

Hắn tà nhãn nhìn nhìn Vệ Thương Lan, nói: "Coi như là hắn, cũng là trong tay ta chịu không ít đau khổ, vì vậy người lần này, chỉ sợ đặt cửa áp sai rồi."

Vệ Thương Lan sắc mặt một đen, Hắc Độc Vương làm cho tu luyện chương Ma khí cực kỳ khó chơi, độc tính hung ác, dĩ vãng giao phong, đích xác là hắn ăn không ít thiếu, thậm chí còn lan đến gần con hắn Vệ Bân.

Hắc Độc Vương cười híp mắt nói: "Tiểu tử, Tề vương phủ đáp ứng được chuyện về sau, cho ta ba tòa Quận thành, người nếu là có thể cho ta sáu tòa, ta cũng có thể giúp người."

Nghe được chuyện đó, Chu Nguyên trong mắt lập tức lướt qua một vòng tức giận, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Tề Hạo, cái này tạp chủng, dám lấy bọn hắn Đại Chu ranh giới cùng con dân đi làm giao dịch.

Nhưng mà đối mặt với Chu Nguyên ánh mắt, Tề Hạo nhưng là không thêm để ý cười nhạt một tiếng.

Chu Nguyên ánh mắt thu hồi, thanh âm không mang theo gợn sóng mà nói: "Ta có Vệ tướng quân như vậy đủ rồi, về phần ta Đại Chu ranh giới, ai dám nhúng chàm, chém là được."

Hắc Độc Vương sửng sò, chợt cười ra tiếng, ngón tay đối với Chu Nguyên gật một cái.

"Tốt có quyết đoán tiểu tử, tốt, tốt, hy vọng người không phải rơi vào trong tay của ta, nói cách khác, ta ngược lại là muốn thử xem, bào chế Đại

Chu điện hạ, đến tột cùng là hạng gì tư vị." Hắc Độc Vương dáng tươi cười dữ tợn, làm cho người ta không rét mà run.

"Nếu là người rơi vào trong tay của ta, ta ngược lại chẳng muốn bào chế, trực tiếp một đao chém đầu chó là được." Chu Nguyên cười lạnh nói, đối với cái này cái nhiều lần xâm phạm bọn hắn Đại Chu biên cảnh, tàn sát con dân gia hỏa, hắn cũng là cực độ chán ghét.

Một bên Tề Hạo mỉa mai cười cười, sẽ phải nói chuyện.

"Tề Nhật Thiên, nếu như người là rơi vào trong tay của ta, cũng giống như vậy." Bất quá hắn còn chưa mở miệng, Chu Nguyên chính là mắt lạnh quét đi qua, tên khốn kiếp này, cầm bọn hắn Đại Chu ranh giới đi làm giao dịch, càng là chọc giận hắn, lần này nếu là cái này Tề Hạo rơi vào trong tay của hắn, cũng tất nhiên sẽ không nhân từ nương tay.

"Tề Nhật Thiên?" Tề Hạo ngẩn người, chợt đột nhiên giận dữ, lạnh giọng nói: "Chu Nguyên, người dám nhục ta? !"

Chu Nguyên nói: "Một nhà nào có ngược lại xương đồ vật, nhục thì đã có sao?"

Tề Hạo phẫn nộ cười nói: "Không biết trời cao đất rộng đồ vật, liền đường khí cảnh cũng không có đến, cũng dám cùng ta nói chuyện như vậy, nếu là không ai bảo vệ người, ta tại chỗ liền đem người chém giết."

Hắn đường đường dưỡng khí cảnh hậu kỳ, mà Chu Nguyên mới mở Thất Mạch, nếu là chính diện va chạm nhau, tất nhiên có thể đơn giản đem Chu Nguyên chém giết.

"Biết có cơ hội đấy, đến lúc đó ta ngược lại là muốn nhìn một cái, cuối cùng người nào chém giết người nào." Chu Nguyên đạm mạc nói, đợi đến lúc hắn bước vào dưỡng khí cảnh, coi như là còn không có biện pháp tu thành Tổ Long Kinh đệ nhất trọng "Thông thiên Huyền Mãng Khí", nhưng

nếu như mượn nhờ thần hồn cùng với Nguyên Văn lực lượng, hẳn không hẳn như vậy sẽ sợ cái này Tề Hạo.

Một phen miệng pháo { bị : được } Chu Nguyên áp chế, Tề Hạo cũng là ánh mắt âm trầm, bất quá hẳn cũng hiểu biết tiếp tục thả lời nói tàn nhẫn không hề có tác dụng, lúc này lạnh lẽo lờm Chu Nguyên liếc, hất lên tay, chính là cùng Hắc Độc Vương một đoàn người quay người mà đi.

Chu Nguyên nhìn qua Tề Hạo, Hắc Độc Vương bọn hắn bóng lưng rời đi, ánh mắt ngược lại là trở nên ngưng trọng xuống, tuy rằng thả miệng pháo nhẹ nhõm, nhưng trong lòng của hắn lại chưa từng có chút khinh thường.

"Hôm nay khó giải quyết nhất đấy, chính là cái kia Hắc Độc Vương, nhưng Vệ tướng quân chống lại hắn, đích xác là chiếm không đến bao nhiêu thượng phong, xem ra, phải nghĩ biện pháp đối phó Hắc Độc Vương chương Ma khí, nói cách khác, một khi Vệ tướng quân chỗ đó ngoài ý muốn nổi lên, toàn bộ cục diện, sẽ đối với chúng ta cực kỳ bất lợi. . ."

Chu Nguyên ánh mắt lập loè, cuối cùng nhìn về phía một bên Yêu Yêu, khóe miệng lộ ra một vòng dáng tươi cười, cái này hai vạn nguyên tinh, cũng không thể mất trắng.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 75: . Thứ Tám Mạch

Trong khách sạn.

Đi qua lúc trước sự tình, mọi người thần sắc đều có chút nghiêm nghị, nghĩ đến đều minh bạch, Tề vương phủ cùng Hắc Độc Thành hợp tác đứng lên, tất nhiên sẽ trở thành bọn hắn chuyển này lớn nhất trở ngại.

"Vệ tướng quân, người cùng cái kia Hắc Độc Vương đấu, có vài phần phần thắng?" Chu Nguyên nhìn về phía Vệ Thương Lan, thần sắc ngưng trọng mà hỏi.

Vệ Thương Lan nghe vậy, chần chờ một chút, chậm rãi nói: "Thái sơ cửu trọng thiên, ta cùng với cái kia Hắc Độc Vương đều là nằm ở lưỡng trọng thiên cảnh giới, thật muốn đấu, chẳng phân biệt được sàn sàn nhau. . . Nhưng Hắc Độc Vương sở tu "Chướng Ma khí", chính là hắc một lần cơ duyên đoạt được, là cực kỳ đứng đầu tứ phẩm nguyên khí, độc khí bá đạo, cùng hắc giao thủ, rất dễ dàng chút bất tri bất giác { bị : được } chướng Ma khí xâm nhiễm, ta năm đó chính là bởi vậy ăn phải cái lỗ vốn."

"Cái này chướng Ma khí, rất đau đầu."

"Bất quá coi như là cái kia chướng Ma khí rất sẽ khiến ta kiêng kỵ, nhưng đến lúc đó ta nhất định là có thể ngăn chặn cái này Hắc Độc Vương." Vệ Thương Lan sợ dả kích sĩ khí, tranh thủ thời gian còn nói thêm.

Chu Nguyên mặt lộ vẻ do dự, cái này có thể không an toàn, vạn nhất đến lúc đợi gây ra rủi ro, cục diện đối với bọn họ quá bất lợi.

Hắn suy nghĩ một chút, chợt đem ánh mắt ném hướng Yêu Yêu, cười nói: "Yêu Yêu tử, người cho muốn cái biện pháp chứ?"

Ôm Thôn Thôn đang cúi đầu nghiên cứu cái kia miếng màu đen Ngọc Bài Yêu Yêu nâng lên tinh xảo khuôn mặt, tròng Chu Nguyên liếc, nói: "Đã biết rõ người muốn đánh chủ ý của ta."

Cái này trở về trên đường đi, nàng cũng cảm giác Chu Nguyên không ngừng tại nhìn nàng.

Bất quá, nàng cũng hiểu biết việc này đang mang trọng đại, vì vậy tại tròng Chu Nguyên liếc về sau, thò tay từ hông lúc giữa Càn Khôn trong túi lấy ra một đạo lục sắc quyền trục, đặt lên bàn, nói: "Đây là "Vạn Mộc Ngự Độc Văn", chính là Tam phẩm trong đứng đầu cấp bậc Nguyên Văn, đem thúc giục, có thể phòng ngự bách độc, cái kia Chương Ma Độc, hẳn là không cách nào đem đột phá."

"Tam phẩm đứng đầu Nguyên Văn?" Vệ Thương Lan, Vệ Thanh Thanh bọn người là kinh dị nhìn qua Yêu Yêu, trước mắt cái mới nhìn qua này không có chút nào nguyên khí ba động thiếu nữ, vậy mà tại Nguyên Văn tạo nghệ trên cao như thế vượt qua?

Loại này Nguyên Văn, khi bọn hắn Đại Chu, đều coi như là đứng đầu được rồi.

Lúc này Vệ Thanh Thanh mới hiểu được, vì sao Chu Nguyên dù sao vẫn là muốn đem cái mới nhìn qua này phảng phất là một cái vương vù thiếu nữ mang theo trên người.

"Tốt, đã có đạo này Nguyên Văn hiệp trợ, cái kia Hắc Độc Vương đối với ta không tiếp tục uy hiếp, ta có thể không kiêng nể gì cả ra tay, đưa hắn áp chế đến sát sao đấy, thậm chí tìm được cơ hội, còn có thể đem chém giết!" Vệ Thương Lan cầm chặt quyền trục, khuôn mặt đều là vì kích động trở nên đỏ lên đứng lên.

Đối với cái kia Hắc Độc Vương, hắn đã sớm hận thấu xương, tìm hết mọi phương pháp như muốn diệt trừ, nhưng không biết làm sao kiêng kị Chương Ma Độc, dĩ vãng giao thủ, thủy chung đều là hắn âm thầm chịu thiệt.

Hôm nay đã có đạo này "Vạn Mộc Ngự Độc Văn" đứng đầu Tam phẩm Nguyên Văn, Hắc Độc Vương lớn nhất cậy vào, đối với hắn đã không có nửa điểm uy hiếp.

Nhìn thấy Vệ Thương Lan trong ngôn ngữ tràn đầy tin tưởng, trong phòng những người khác cũng là hơi thở dài một hơi.

Chu Nguyên cũng là cười gật gật đầu, nói: "Nếu như Vệ tướng quân có nắm chắc, ta đây an tâm, hôm nay tình báo sưu tập được không sai biệt lắm, chúng ta ngày mai liền có thể khởi hành, tiến vào này tòa Chiến Khôi Tông di tích."

Mọi người nghe vậy, đều không dị nghị.

...

Màn đêm bao phủ xuống, Tù Ma Thành thành cửa đóng chặt, mà tại cái kia ngoài thành trong núi rừng, tức thì là có thêm vô số nguyên thú tiếng gầm gừ vang lên, trong bóng đêm Hắc Uyên, càng thêm nguy hiểm.

Khách sạn trong phòng, Chu Nguyên ngồi xếp bằng tại trên giường, hai mắt nhắm nghiền, thân thể hơi hơi chấn động lấy, trong lúc mơ hồ có rồng ngâm âm thanh truyền ra, đồng thời quanh thân trong Thiên Địa nguyên khí ba động lấy, phảng phất là hóa thành một đạo đạo bạch tuyến, thuận theo kia hơi thở, dũng mãnh vào trong cơ thể.

Từ từ hôm nay gặp Tề Hạo cùng Hắc Độc Vương sau đó, Chu Nguyên cũng là cảm thấy một tia nguy cơ, tuy nói có một chi tinh nhuệ đội ngũ bảo

hộ, nhưng hẳn biết được, chỉ có bản thân lực lượng, mới là sau cùng ổn thỏa.

Mà hẳn cái này mở Thất Mạch thực lực, tại đây Hắc Uyên ở bên trong, đã bắt đầu có chút chưa đủ, vì vậy, hẳn cũng đã đến bước vào đường khí cảnh lúc sau.

Chu Nguyên lồng ngực hơi hơi phập phồng, từng đạo thiên địa nguyên khí tại trong kinh mạch bắt đầu khởi động, sau đó không ngừng đánh thẳng vào cái kia càng ngày càng buông lỏng thứ tám mạch, đi qua trong khoảng thời gian này mỗi ngày không nghỉ tu luyện, hẳn có thể cảm giác được, phá vỡ thứ tám mạch, chỉ sợ cũng tại dưới mắt rồi. . .

Trong cơ thể trong kinh mạch, nguyên khí không ngừng bắt đầu khởi động.

Chợt đấy, Chu Nguyên thân thể chấn động mạnh, vận chuyển Long Hấp Thuật, lại là một đạo thiên địa nguyên khí hóa thành bạch tuyến, { bị : được } hút vào kia trong cơ thể, dường như một đạo thủy triều, hung hăng đối với thứ tám mạch cuối cùng một tia phủ kín trùng kích mà đi.

Phốc!

Phảng phất là có một đạo màng mỏng, trong nháy mắt này bị đánh vỡ, một đạo thanh âm rất nhỏ vang lên.

Chu Nguyên mở ra hai mắt, hẳn cúi đầu nhìn qua bàn tay, hẳn có thể cảm giác được thân thể của mình, phảng phất là tại thời khắc này trở nên thông thấu cùng nhẹ nhàng...mà bắt đầu.

Cái loại cảm giác này, phảng phất như là có cái gì gõ xiềng cùng gõ cùm xiềng xích, bị đột nhiên phá vỡ.

Trong Thiên Địa nguyên khí, tại không bị khống chế đối với trong cơ thể hãn vọt tới.

Thân thể của hãn tố chất, cũng là đang nhanh chóng được cường hóa.

Thứ tám mạch, cuối cùng bị đả thông!

Chu Nguyên thân thể khẽ run, một loại không cách nào nói tâm tình, xông lên đầu, đi qua cái này hơn nửa năm nỗ lực, hãn rút cuộc đả thông trong cơ thể bát mạch.

Lúc này cách vài chục năm, trong cơ thể hãn bát mạch, lại lần nữa hiểu.

Chu Nguyên hung hăng hít hai cái khí, làm cho bản thân tỉnh táo lại, sau đó hai mắt khép hờ, nếu như bát mạch đả thông, như vậy kế tiếp, liền trực tiếp sáng lập Khí Phủ đi.

Chỉ có mở ra Khí Phủ, mới có thể tính làm chính thức bước chân vào đường khí cảnh.

"Đến đây đi!"

Chu Nguyên ánh mắt nóng bỏng, trong mắt tràn đầy chờ mong, ngày hôm nay, hãn đã đợi chờ đợi quá lâu quá lâu.

Chu Nguyên trong cơ thể lại lần nữa truyền ra như có như không rỗng ngâm thanh âm, bất quá lúc này đây, hãn làm cho thi triển Long Hấp Thuật, uy lực nhưng là đột nhiên tăng vọt, trong phòng thiên địa nguyên khí kịch liệt chấn động, cuối cùng hóa thành một đạo đạo tráng kiện bạch tuyến, { bị : được } Chu Nguyên há mồm một cái nuốt vào trong cơ thể.

Trong cơ thể nguyên khí, bắt đầu nhanh chóng đối với trong bụng hội tụ, dường như hình thành vòng xoáy, không ngừng xoay tròn.

{làm:lúc} xoay tròn đạt đến mức tận cùng thời điểm, Chu Nguyên lập tức cảm giác được, một cái nguồn gốc điểm xuất hiện ở vòng xoáy trung tâm, cái kia nguồn gốc điểm bên trong, phảng phất là một cái huyền diệu không gian, như có như không.

Vô cùng bé, lại vô cùng lớn.

{làm:lúc} cái này nguồn gốc điểm xuất hiện thời điểm, kia trong cơ thể lưu động nguyên khí, phảng phất là nhận lấy nào đó dẫn dắt, lập tức tại trong kinh mạch gào thét mà động, cuối cùng từng sợi đều trào vào cái kia nguồn gốc điểm bên trong.

Nguyên khí dũng mãnh vào, nguồn gốc điểm ở trong, giống như là Hỗn Độn trong có sinh cơ, bắt đầu diễn biến không gian, cũng liền tạo thành cái gọi là Khí Phủ.

Giờ khắc này, Chu Nguyên trong cơ thể Khí Phủ, rút cuộc sáng lập mà ra, hắn ngày thường tu luyện mà đến nguyên khí, cũng cuối cùng là có chứa đựng chi địa, có thể từ từ hùng hồn mạnh mẽ, mà không sẽ như cùng trước kia, đại bộ phận tiến vào trong cơ thể nguyên khí tại cường hóa thân thể tổ chất về sau, sẽ gặp tùy theo tiêu tán.

Chu Nguyên thần hồn, cũng là tiến vào đã đến Khí Phủ ở bên trong, trong mắt hắn, cái này phảng phất là một mảnh kỳ lạ không gian, nguyên khí đang không ngừng vọt tới, sau đó, hắn nhìn thấy màu xanh hào quang tỏa ra, trực tiếp là đem trọn cái Khí Phủ, phủ lên đã thành màu xanh.

Khí Phủ sáng lập lúc, biết bởi vì mọi người căn cốt, thiên phú, tạo thành bốn loại đẳng cấp Khí Phủ, không màu, màu xanh, màu tím, màu vàng.

Chu Nguyên thần hồn, khẩn trương được chú ý Khí Phủ biến hóa.

Bởi vì hắn biết rõ, Khí Phủ phẩm chất, tuy nói cũng không phải là tuyệt đối đại biểu ngày sau thành tựu, nhưng ít ra, có được lấy phẩm chất càng

cao Khí Phủ, tổng hội so với người càng có ưu thế.

Ánh sáng màu xanh càng lúc càng nồng nặc, tới cuối cùng, một vòng ánh sáng tím từ trong ra đời, sau đó lan tràn ra, lại là đem Khí Phủ biến thành màu tím sắc thái.

"Màu tím Khí Phủ."

{làm:lúc} nhìn đến Khí Phủ hóa thành màu tím lúc, Chu Nguyên rút cuộc gật gật đầu, hiển nhiên đối với cái này cảm thấy thoả mãn.

Khí Phủ ổn định tại màu tím, Chu Nguyên âm thầm thở dài một hơi, cũng liền định rời khỏi Khí Phủ.

Oanh!

Bất quá, cũng chính là trong nháy mắt này, Khí Phủ bỗng nhiên chấn động lên, Chu Nguyên mãnh liệt cảm giác được, ở đằng kia Khí Phủ ở chỗ sâu trong, chợt có một cỗ rõ ràng rất lạ lẫm, nhưng cũng rất tinh tường nguyên khí phun ra.

Về này nguyên khí, kia tinh thuần trình độ, làm cho Chu Nguyên đều cảm thấy khiếp sợ, hơn nữa, đạo này nguyên khí, mang theo một tia nguyên thủy giống như khí tức, giống như vạn vật điểm bắt đầu, chưa từng nhiễm trọc khí lúc, làm cho sinh ra một cái Tiên Thiên nguyên khí.

"Cái này cỗ nguyên khí là chuyện gì xảy ra? !" Bất quá Chu Nguyên đối khiếp sợ chính là đạo này thần bí nguyên khí nơi phát ra, bởi vì hắn có thể rõ ràng cảm ứng được, đạo này nguyên khí, cũng không phải là hắn tu luyện mà đến.

Có thể vì sao, lại sẽ có một loại quen thuộc cảm giác?

Chu Nguyên trong lòng ngàn vạn ý niệm trong đầu lập loè, trong giây lát, hắn giống như là có chút hiểu ra, khiếp sợ lẩm bẩm nói: "Chẳng lẽ. . . Đạo này nguyên khí là ta năm đó mới ra sinh thời, bát mạch tự khai, liên thông Khí Phủ, đạo này Tiên Thiên nguyên khí liền ẩn vào Khí Phủ ở chỗ sâu trong?"

Chu Nguyên xuất hiện ở sinh thời, trong cơ thể bát mạch cũng đã tự khai, lúc kia, dựa theo lẽ thường mà nói, sẽ phải tự động sáng lập Khí Phủ, bất quá về sau bởi vì cái kia một phen kiếp nạn biến cố, Khí Phủ dù chưa hoàn toàn sáng lập, nhưng nhưng lại có một đạo Tiên Thiên nguyên khí vì tránh né kiếp nạn, tiềm nhập Khí Phủ ở chỗ sâu trong, hôm nay theo Chu Nguyên Khí Phủ thành công sáng lập ra, đạo này né mười bốn năm Tiên Thiên nguyên khí, cảm nhận được khí tức của hắn, cũng liền lại lần nữa chạy ra.

Chu Nguyên kinh ngạc cảm thụ được vẻ này tinh thuần nguyên khí, nội tâm phức tạp.

Mà lúc này, cái kia miện Tiên Thiên nguyên khí, cũng là trào vào Khí Phủ, lại sau đó, Chu Nguyên chính là lại lần nữa khiếp sợ nhìn thấy, Khí Phủ trong cái kia nồng đậm ánh sáng tím ở bên trong, chợt có một vòng kim quang, giống như mặt trời bốc lên, chậm rãi tỏa ra.

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 76: Sáng Lập Khí Phủ

Kim Quang hiện ra, giống như một vòng Đại Nhật bốc lên, nhất thời, Kim Quang mà bắt đầu lan tràn ra, Tử Quang lui tán, Kim Quang mà chuyển biến thành, tràn ngập toàn bộ Khí Phủ.

Vì vậy, Khí Phủ trở nên Kim Quang sáng chói, hùng hồn đại khí.

"Cái này. . . Đây là Kim sắc Khí Phủ? !"

Chu Nguyên nhìn qua kim quang kia sáng chói Khí Phủ, một thời gian cũng là ngây người ra, hắn như thế nào đều không nghĩ tới, hắn lại có thể diễn biến ra Kim sắc Khí Phủ!

Nguyên bản kỳ vọng của hắn đúng Tử sắc Khí Phủ, chỉ cần có thể đạt tới Tô Ấu Vi trình độ kia, vậy thì đủ hài lòng.

Nhưng hắn như thế nào đều không nghĩ tới, tại thời khắc này, hắn Khí Phủ ở chỗ sâu trong ẩn tàng cái kia một cái Tiên Thiên nguyên khí, lại sẽ làm cho hắn Khí Phủ phẩm giai, lại lần nữa tăng lên một tầng nữa.

Chu Nguyên nội tâm, tràn đầy hưng phấn, Khí Phủ phẩm chất, không chỉ có có thể quyết định Khí Phủ khuếch trương tiềm lực, càng là có thể tăng lên nguyên khí phẩm chất.

Một cái có được lấy Kim sắc Khí Phủ người, coi như là hắn chẳng qua là tu luyện Nhị phẩm nguyên khí, chỉ sợ bàn về uy năng, đều muốn so với một cái thanh sắc khí phủ người tu luyện ra được Tam phẩm nguyên khí mạnh hơn.

"Không nghĩ tới, ta có thể tu ra Kim sắc Khí Phủ." Chu Nguyên sợ hãi thán phục tự nói.

Khí Phủ bên trong, Kim Quang tràn ngập, trong đó lưu động chiếm giữ nguyên khí, đều là tại Kim Quang chiếu rọi xuống, lộ ra càng thêm ngưng luyện, hùng hồn.

Mà đang ở Chu Nguyên đắm chìm tại Kim sắc Khí Phủ làm cho mang đến trong vui sướng lúc, hắn cũng không có phát giác được, tại kia trong lòng bàn tay, cái kia một đoàn chiếm giữ Huyết Hồng "Oán Long Độc", bỗng nhiên vào lúc này nhuyển bắt đầu chuyển động.

Tê tê...ê...eeee!

Kim sắc Khí Phủ ở bên trong, có một điểm dị tiếng vang lên, một tia huyết vụ, không biết từ nơi ấy thẩm thấu mà vào, bắt đầu trào vào Khí Phủ.

Chu Nguyên cũng cuối cùng đã nhận ra dị biến, hắn nhìn qua cái kia dừng mãnh vào huyết vụ, trong nội tâm lập tức chấn động, giống như đúng nhắc lên kinh đào nhan lã, hoảng sợ tiếng gầm, quanh quẩn tại trong lòng.

"Cái này. . . Đây là Oán Long Độc? !"

Cái kia trong sương mù màu máu, giống như đúng truyền ra tràn đầy oán tăng Long Ngâm thanh âm, lại sau đó, Huyết Quang tự trong huyết vụ dừng mãnh tiến ra, cuối cùng giống như đúng bệnh độc, trực tiếp là tại Kim sắc Khí Phủ bên trong khuếch tán ra.

Chu Nguyên bị cái này biến cố, sợ đến hồn phi phách tán.

Hắn như thế nào đều không nghĩ tới, cái kia tại kia trong cơ thể yên lặng hơn nửa năm Oán Long Độc, vậy mà sẽ ở hắn Khí Phủ thành hình thời điểm, đột nhiên xuất hiện, nhưng lại chui vào hắn Khí Phủ bên trong.

Chu Nguyên khẩn trương chú ý Khí Phủ bên trong.

Theo Huyết Quang xâm nhiễm, Khí Phủ bên trong nguyên bản sáng ngời Kim Quang tại bắt đầu biến mất, thời gian dần trôi qua cùng Huyết Quang tương dung, vì vậy cuối cùng, toàn bộ Khí Phủ, đều là biến thành một mảnh đỏ tươi sắc mặt.

Quý dị mà thần bí.

Chu Nguyên lại lần nữa ngốc trệ xuống, Huyết Hồng Khí Phủ?

Đó là một cái gì đồ chơi? Nghe đều chưa từng nghe qua!

"Chết tiệt Oán Long Độc!" Chu Nguyên trong nội tâm phần nộ gào thét, hăn hảo hảo Kim sắc Khí Phủ, kết quả bị cái này đồ khốn kiếp một can thiệp, cuối cùng vậy mà biến thành một cái chưa từng nghe qua Huyết Hồng Khí Phủ.

Trong phòng, Chu Nguyên giương đôi mắt, sắc mặt một mảnh xanh mét.

Hắn hít sâu một hơi, dưới áp chế lửa giận trong lòng, bắt đầu cẩn thận kiểm tra bản thân Khí Phủ, nếu như Khí Phủ xảy ra vấn đề gì, đối với tu luyện của hắn mà nói, không thể nghi ngờ hội tạo thành trọng đại tai hoạ ngầm.

Bất quá may mà đúng rồi, một phen kiểm tra, cũng không có phát giác được cái gì không đúng, Khí Phủ đủ khả năng dung nạp nguyên khí, dường như so với trước Kim sắc Khí Phủ còn có điều tăng lên.

Nhưng Chu Nguyên không dám lười biếng, chau mày, tâm niệm vừa động, liền là có thêm một cái khác nguyên khí tự trên bàn tay bùng lên.

Bình thường nói đến, chưa từng công pháp tu luyện nguyên khí, đều là vẫn còn như thủy tinh, nhưng hôm nay Chu Nguyên đạo này nguyên khí

dũng mãnh tiến ra, nhưng là nhìn thấy trong đó, mơ hồ có một tia Huyết Hồng tại lưu động.

Cái kia tia Huyết Hồng, Chu Nguyên rất quen thuộc, đúng là Oán Long Độc.

Hắn nguyên khí ở bên trong, vậy mà cũng sáp nhập vào Oán Long Độc? Cái này đúng biến thành, Độc Long Khí?

"Thật sự là gặp quỷ rồi!" Chu Nguyên vẻ mặt mộng bức, hiển nhiên không rõ tại sao lại xuất hiện loại biến cố này, tuy rằng tạm thời không biết đây là có phải có nguy hại, nhưng ít ra. . . Hắn có thể cảm giác được, sáp nhập vào Oán Long Độc nguyên khí, dường như trở nên càng thêm hung mãnh.

Dù sao, Oán Long Độc bá đạo, Chu Nguyên đích thân thể nghiệm qua,

Chu Nguyên cảm thấy tâm tính thiện lương một mỗi, hắn cái này sáng lập Khí Phủ, thật đúng là biến đổi bất ngờ, một hồi tím, một hồi Kim, cuối cùng còn trêu ghẹo ra một cái chưa bao giờ có màu đỏ như máu. . .

"Ngày mai tìm cơ hội hỏi một chút Yêu Yêu tỷ a. . ."

Nghĩ nửa ngày không có có kết quả, Chu Nguyên chỉ có thể cười khổ hít một tiếng.

...

Ngày thứ hai.

Lúc Chu Nguyên đi ra khách sạn lúc, tất cả mọi người đứng khẽ giật mình, bởi vì bọn họ có thể cảm giác được rõ ràng, lúc này quanh thân quanh thân có nguyên khí bắt đầu khởi động, xa so với hôm qua mạnh mẽ.

"Hoàng tử đột phá đến Dưỡng Khí Cảnh rồi hả?" Vệ Thương Lan kinh âm thanh nói.

Vệ Thanh Thanh cũng là ngạc nhiên nhìn qua Chu Nguyên.

"Tối hôm qua đột phá đấy." Chu Nguyên cười gật gật đầu.

"Hoàng tử cũng thật là lợi hại, lúc này mới không đến một năm thời gian, người liền từ không cách nào Khai Mạch đạt tới Dưỡng Khí Cảnh, đều đuổi theo ta đây." Tô Ấu Vi cũng là trong đôi mắt đẹp dịu dàng tràn đầy sợ hãi thán phục, nói.

Ngược lại là Yêu Yêu, nhìn nhiều Chu Nguyên hai mắt, cái kia thanh tịnh linh hoạt kỳ ảo trong con người, làm như xẹt qua một vòng vẻ nghi hoặc.

Nơi này nhiều người, Chu Nguyên sẽ không tiến lên hỏi thăm, mà là hướng về phía mọi người nói: "Chuẩn bị xong mà nói, cái kia sẽ lên đường a."

Một đoàn người đều là gật đầu, ngay sau đó, đều trở mình lên ngựa, hóa thành một đạo nước lũ, ra Tù Ma Thành, thẳng đến này tòa di tích chỗ phương hướng mà đi.

Mà trên đường, Chu Nguyên vừa rồi tìm một cái cơ hội, đem Yêu Yêu vụng trộm kéo đến một bên, mặt mày ủ rũ đem phát sinh ở trên người hấn sự tình kỹ càng nói một lần.

"Huyết Hồng Khí Phủ?" Yêu Yêu nghe vậy, cũng là khuôn mặt kinh ngạc, hiển nhiên chưa từng nghe nói qua loại sự tình này.

"Người đây là vì Oán Long Độc xâm nhiễm, kỳ thật cũng không tính chuyện xấu, bởi vì người Khí Phủ, bản chất đúng Kim sắc Khí Phủ, chẳng

qua là trộn lẫn rồi Oán Long Độc, mới biến thành cái này bộ dáng." Yêu Yêu trầm ngâm nói.

"Về phần có thể hay không có vấn đề, ta cũng nói không rõ ràng, chỉ có thể về sau chính người nhiều chú ý."

Đối với cái này loại đáp án, Chu Nguyên cũng đúng không thể làm gì, chỉ có thể gật gật đầu.

"Cũng chỉ có như thế."

...

Tại Chu Nguyên bọn hắn chạy tới di tích lúc, ở đằng kia Tù Ma Thành ở bên trong, Tề Hạo, Hắc Độc Vương bọn hắn cũng là chờ xuất phát, sau lưng trên trăm đạo thân ảnh, đều có lấy nguyên khí bắt đầu khởi động, hiển nhiên là tinh nhuệ.

"Chu Nguyên bọn hắn đã đi đầu động thân." Nghe được báo cáo, Tề Hạo đối với Hắc Độc Vương nói ra.

Hắc Độc Vương không thêm để ý mà nói: "Cái kia di tích bên trong nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, coi như là tới trước cũng chiếm không đến cái gì tiên cơ, liền để cho bọn họ trước giúp chúng ta mở đường a."

Hắn dừng một chút, nhìn chăm chăm vào Tề Hạo, nói: "Ngược lại là trước người nói với ta, các người chuyển này, chuẩn bị một cái khác thủ đoạn, đến tột cùng là cái gì?"

Tề Hạo mỉm cười, nói: "Đến lúc đó hắc thành chủ sẽ biết, yên tâm đi, lúc này đây, chúng ta liên thủ, cái kia Chu Nguyên, Vệ Thương Lan đám người, tất nhiên đi không xuất ra Hắc Uyên."

Khóe miệng của hắn đáng tươi cười, dần dần dữ tợn.

"Bọn hǎn, chết chắc rồi!"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 77: Ngọc Anh Quả

Chiến Khôi Tông di tích, khoảng cách Từ Ma Thành mới hai trăm dặm, Chu Nguyên đám người gần mất một cái canh giờ, chính là đã tìm đến.

Chu Nguyên đám người dừng ở trên một đỉnh núi, ánh mắt đối với phía trước nhìn lại, chỉ thấy được ở đằng kia che kín lấy đại thụ che trời rừng rậm ở chỗ sâu trong, sương trắng tràn ngập, trong sương mù, mơ hồ có thể thấy được trùng trùng điệp điệp cung điện phế tích.

Mọi người thấy hướng cái kia mảnh di tích trên không, thì là phát hiện chỗ đó không gian dường như có quang mang đang lóe lên, có một tia không biết nguy hiểm khí tức phát ra.

"Di tích trên không có Nguyên Văn kết giới." Yêu Yêu nhìn thoáng qua những lóe lên kia quang mang, mở miệng nói ra.

Cái gọi là Nguyên Văn kết giới, liền là một loại càng thêm phức tạp cùng khổng lồ Nguyên Văn sử dụng phương thức, giống như trận pháp.

Ở đằng kia Chiến Khôi Tông tồn tại ở Hắc Uyên lúc, hẳn là có một cái khác hộ tông kết giới, về sau theo tông môn biến mất, cái này hộ tông kết giới cũng là bởi vì nguyên khí khô kiệt mà tiêu tán, nhưng dưới mắt nơi đây, hiển nhiên còn có chút lưu lại, nếu là lung tung trên không trung loạn hướng mà nói, rất có thể hội gặp được những lưu lại kia kết giới, nói như vậy, chỉ sợ ngay cả Thái Sơ Cảnh cường giả, đều chưa chắc chịu nổi.

Dù sao có thể làm làm một cái tông môn hộ tông kết giới, nghĩ đến uy lực của nó không yếu.

"Xem ra chỉ có thể từ mặt đất xông vào rồi." Vệ Thương Lan nói một tiếng, sau đó nhìn hẩn hướng Chu Nguyên, nói: "Hoàng tử, từ tin tức đến xem, di tích này trong có lấy rất nhiều phế tích cung điện, trong đó một ít, có lẽ có bảo, chúng ta như thế nào hành động?"

Chu Nguyên không chút lựa chọn nói: "Đi trước Ngọc Anh Quả nơi ở."

Hẩn chuyển này là quan trọng nhất mục đích, liền là vì Ngọc Anh Quả cùng Hỏa Linh Tuệ, Hỏa Linh Tuệ ở vào di tích chỗ sâu nhất, đã như vậy, cái kia tự nhiên là muốn trước đem Ngọc Anh Quả đạt được tay.

"Ngọc Anh Quả trên mặt đất, tại di tích này tây nam phương hướng, nghe nói có không ít người đã từng đi qua, nhưng cuối cùng đều không thể đắc thủ." Vệ Thanh Thanh ngọc tay vịn bên hông trường kiếm, dịu dàng nói.

"Chúng ta đây bất luận như thế nào, đều được đem đạt được." Chu Nguyên chém đinh chặt sắt nói, mẫu hậu thọ nguyên tổn hao nhiều, thật sự nếu không cho nàng tìm có thể tăng thêm thọ nguyên thiên tài địa bảo, như có một cái sơ xuất, vậy làm sao có thể lại để cho lòng hẩn an?

"Trước tìm Ngọc Anh Quả, lại đoạt Hỏa Linh Tuệ, về phần kia bảo bối của hẩn, tạm thời liền mặc kệ!" Chu Nguyên quyết đoán nói, có lẽ di tích bên trong kia bảo bối của hẩn cũng là hiếm có, nhưng làm người cũng không có thể quá tham lam, phải hiểu được lấy hay bỏ.

"Đi thôi."

Chu Nguyên nhìn về phía Vệ Thương Lan, người sau cũng là gật gật đầu, sau đó vung tay lên, một nhóm trăm người chính là hóa thành một đạo nước lũ, ở đằng kia di tích chung quanh phần đông kiêng kị trong ánh mắt, tiến vào mảnh di tích cổ xưa bên trong.

...

Mà ở Chu Nguyên bọn hăn tiến vào di tích không lâu sau, lại là một lớp đội ngũ nhanh chóng chạy đến, đúng là Tề Hạo, Hắc Độc Vương đám người.

Một đạo nhân ảnh từ nơi không xa lướt đến.

"Bọn hăn tiến vào?" Tề Hạo thản nhiên nói, hăn đã sớm an bài nhân thủ tại di tích bên ngoài, nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên đám người hướng đi.

"Đúng, chúng ta có người theo dõi qua, bọn hăn rời đi phương hướng, tựa hồ là Ngọc Anh Quả vị trí." Đạo nhân ảnh kia lập tức trả lời.

"Ngọc Anh Quả?" Tề Hạo hai mắt híp lại.

"Ngọc Anh Quả, cái này có thể là đồ tốt a, có thể tăng thêm thọ nguyên, giá trị liên thành." Một bên Hắc Độc Vương trong mắt có vẻ tham lam nổi lên.

"Chu Nguyên này tìm Ngọc Anh Quả, có phải là vì rồi hăn mẫu hậu." Tề Hạo cười lạnh một tiếng, hăn đối với hoàng thất sự tình, hiển nhiên vô cùng rõ ràng.

"Hừ, Chu Nguyên, người nhiều lần hỏng chuyện tốt của ta , cái kia ta lần này, cũng muốn cho người tâm nguyện không cách nào thực hiện được! Ta ngược lại là muốn nhìn một cái, Ngọc Anh Quả rơi trong tay ta lúc, người hội hạng gì hỗn hển." Tề Hạo trong mắt xẹt qua ngoan độc sắc mặt, chợt hăn vung tay lên: "Đi, đuổi theo mau."

...

Di tích bên trong, sương mù tràn ngập, ánh mắt có thể đạt được chỗ lộ vẻ đồ nát thê lương, một mảnh hoang vu.

Bất quá Chu Nguyên bọn hắn nhưng cũng không dám lãnh đạm, bảo trì trận hình, chậm rãi đẩy mạnh, chung quanh sương mù, càng đậm đặc, đã liền Thần Hồn cảm giác, đều là ở chỗ này nhận lấy quấy nhiễu.

Chu Nguyên bước chân đột nhiên đình trệ, nói: "Cẩn thận một chút, có cái gì tiếp cận."

Tuy nói Thần Hồn nhận lấy quấy nhiễu, nhưng ở cảm giác phía trên này, Chu Nguyên hiển nhiên so với người bình thường càng nhạy cảm.

Vệ Thương Lan cũng là nhẹ gật đầu, hiển nhiên là có chỗ phát hiện, lúc này vung tay lên, lập tức chung quanh những thị vệ kia đều là đề phòng, quanh thân nguyên khí bắt đầu khởi động.

Sương trắng có chút chấn động.

Dường như có nhàn nhạt ánh sáng màu đỏ tự trong sương mù khói trắng xuất hiện, thanh âm rất nhỏ ở bên trong, mười đạo bóng đen chui ra rồi sương mù, ngăn ở rồi Chu Nguyên tiền phương của bọn hắn.

Chu Nguyên bọn họ đều là giương mắt nhìn lại, ánh mắt ngưng tụ.

Chỉ thấy được cái kia mười đạo bóng đen, đúng là mười đầu toàn thân tối tăm Dã Thú, nhưng nếu như nhìn kỹ mà nói, liền sẽ phát hiện thân thể của bọn nó giống như Hắc Thiết, lóe ra ánh sáng âm u, cái kia thú đồng tử ở bên trong, hồng mang hiển hiện, không có linh trí, rõ ràng là mười đầu hình thú chiến khôi.

"Đây chính là chiến khôi chứ" Chu Nguyên ngạc nhiên nhìn chằm chằm vào chúng, cái này mười đầu chiến khôi thú trong cơ thể, mơ hồ có nguyên khí phát ra, hiển nhiên đều là có thể so với Dưỡng Khí Cảnh cao thủ.

"Nghe đồn cái này Chiến Khôi Tông thời kì cường thịnh, có được mười vạn chiến khôi đại quân, có thể nói là đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi,

khó có thể ngăn cản." Vệ Thương Lan nói ra.

Chu Nguyên chặc chặc lên tiếng, mười vạn chiến khôi đại quân, nếu như đều có thể đạt tới Đường Khí Cảnh mà nói, sợ là rất khó có vương triều có thể cùng hãn địch nổi, nhưng chẳng biết tại sao, những nguyên bản này tồn tại ở Hắc Uyên bên trong cổ xưa thế lực, đều là cuối cùng tiêu vong rồi.

Vệ Thương Lan phát phát tay, có hai mươi đạo thân ảnh như thiểm điện lướt rồi đi ra ngoài, trực chỉ cái kia cản đường mười đầu chiến khôi thú.

Phanh phanh!

Song phương giao thủ, lập tức có nguyên khí bộc phát ra, Vệ Thương Lan phái đi ra đều là Đường Khí Cảnh thực lực, thế nhưng mười đầu chiến khôi thú nhưng là không biết sợ hãi cùng sinh tử, cho nên song phương đấu lúc, đúng là chém giết được dị thường kịch liệt.

Chiến đấu tại mấy phút sau bắt đầu chấm dứt.

Mười đầu chiến khôi thú bị tách rời, bất quá cái kia hai mươi vị Đường Khí Cảnh hộ vệ, cũng là có năm người bị thương, hiển nhiên, những không biết này mệt mỏi, không sợ sinh tử chiến khôi tương đối khó giải quyết.

Yêu Yêu ôm Thôn Thôn có chút hăng hái đi lên, sau đó kiểm tra những bị kia tách rời chiến khôi thú, thon dài ngón tay ngọc nhẹ nhàng mơn trớn một ít dần dần ảm đạm đường vân, lẩm bẩm: "Dùng Nguyên Văn làm động lực sao. . ."

Nàng kiểm tra một phen, chính là đứng dậy, đi trở về.

Mà Chu Nguyên đối với Vệ Thương Lan gật gật đầu, vì vậy bắt đầu lại lần nữa hướng về phía trước.

Tại thời gian tiếp theo ở bên trong, bọn hắc lại liên tiếp gặp một luồng sóng chiến khôi thú, bất quá cũng may đúng rồi, Chu Nguyên bọn hắc bình hùng tướng mạnh, đối mặt với những ngăn trở này, trực tiếp là đều quét ngang mà qua.

Như thế, ước chừng nửa giờ sau, Chu Nguyên cước bộ của bọn hắc đứng tại một tòa hồ nước bên ngoài.

Tại đây bên hồ, bọn hắc nhìn thấy một ít nhân ảnh, hiển nhiên đều là đuổi ở đây tầm bảo người, những người này có thể đến nơi đây, cũng đủ để giải thích rõ thực lực bọn hắc không kém.

Mà những người này cũng là đã nhận ra Chu Nguyên bọn hắc cái này sóng cường thế đội ngũ đi vào, lúc này nhìn qua trong mắt, đều là tràn đầy đề phòng.

Vệ Thương Lan nhìn thoáng qua bốn phía, chỉ vào trong hồ chỗ, nói: "Ngọc Anh Quả, liền trong hồ."

Chu Nguyên ngẩng đầu, chỉ thấy được trên mặt hồ phiêu đảng một ít sương mù, mà ở cái kia trong hồ chỗ, có một cái đảo nhỏ, nhỏ trong đảo chỗ, đứng vững vàng một cây giống như là Phỉ Thúy đại thụ.

Mà Chu Nguyên ánh mắt, gắt gao nhìn chăm chăm vào cái kia Ngọc Thụ lên, tại phía trên kia, treo hai quả óng ánh sáng long lanh trái cây, trái cây hình như hài nhi, dáng điệu thơ ngây chân thành, một tia mùi thơm phát ra, làm cho người cảm thấy vô biên hấp dẫn.

Chu Nguyên nhìn qua cái kia giống như ngọc thạch tạo thành trái cây, tim đập cũng là đột nhiên thêm mau đứng lên.

"Ngọc Anh Quả, cuối cùng là tìm được người rồi!"

Mà đang ở Chu Nguyên bọn hắn đi tới nơi này chỗ hồ nước không lâu sau, một phương hướng khác lại lần nữa truyền đến bạo động, sau đó nơi đây phần đông ánh mắt, chính là nhìn thấy lại là một lớp đội ngũ, từ trong sương mù bùng lên.

"Tề Hạo."

Vừa thấy được cái kia sóng đội ngũ phía trước đạo thân ảnh quen thuộc kia, Chu Nguyên trong mắt chính là xẹt qua một vòng màu sắc trang nhã.

Tề Hạo cùng Hắc Độc Vương đi vào bên cạnh hồ, hắn nhìn thoáng qua Chu Nguyên chỗ phương hướng, khóe miệng lập tức nhấc lên, hắn chỉ chỉ trong hồ nước tâm, hướng về phía Chu Nguyên lộ ra trêu tức đáng tươi cười.

"Chu Nguyên, người muốn đạt được Ngọc Anh Quả, hôm nay phải hỏi một chút ta có đồng ý hay không rồi."

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 78: . Lên Đảo Phương Pháp

Nghe được Tề Hạo lời nói, Chu Nguyên mặt không biểu tình, chỉ là cái kia trong con người có đậm đặc sát ý hiển hiện, cái này Ngọc Anh Quả quan hệ đến nàng mẫu hậu thọ nguyên, vì vậy hắn hôm nay bất luận sử dụng thủ đoạn gì, cũng sẽ không làm cho người ta đem nó theo kia trong tay cướp đi.

"Điện hạ, hồ này có chút cổ quái." Vệ Thương Lan vào lúc này bỗng nhiên nói.

Chu Nguyên thu hồi ánh mắt, hắn đồng dạng là đã nhận ra, nơi đây tới trước nhiều như vậy người, nhưng những người này cũng chỉ là tại bên cạnh bờ chờ, không dám đơn giản tiến về trước giữa hồ cướp lấy Ngọc Anh Quả, hiển nhiên là tại kiêng kỵ lấy cái gì.

"Nơi đây hồ nước không trung, che kín lấy tàn phá Nguyên Văn kết giới." Yêu Yêu đôi mắt sáng nhìn thoáng qua giữa không trung, nói.

Vệ Thương Lan cũng là gật gật đầu, những cái kia tàn phá Nguyên Văn kết giới, làm cho hắn đều là cảm giác được một chút uy hiếp, không dám đơn giản xông loạn, hiển nhiên, nơi đây trước kia ở đằng kia Chiến Khôi Tông, cũng hắn là { bị : được } trọng điểm bảo hộ địa phương.

"Không thể đạp nước qua?" Chu Nguyên hỏi.

Yêu Yêu đầu đẹp hơi lắc, nói: "Cái này nước cũng có cổ quái, tựa hồ nguyên khí càng là hùng hậu người, đạp lên lại càng dễ dàng chìm xuống. .
."

Vệ Thương Lan có chút kinh dị, phất phất tay, phái ra mấy người tiến lên thăm dò một cái, quả nhiên là phát hiện, càng là nguyên khí hùng hậu người, ngược lại càng dễ dàng chìm xuống, dường như nơi đây hồ nước, không cách nào thừa nhận bình thường.

"Liên đường khí cảnh đều có điểm khó có thể đạp nước mà đi." Vệ Thương Lan cau mày nói, nếu là như vậy mà nói, hắc cái này thái sơ cảnh, chẳng phải là một cước xuống dưới liền trực tiếp trầm rồi hả?

Hắn có thể cảm giác được, hồ này nắm chắc, tựa hồ cũng có được nguy hiểm chấn động, có lẽ đồng dạng hiện đầy tàn phá Nguyên Văn kết giới, rơi vào trong đó, tất nhiên hết sức nguy hiểm.

"Nơi đây tựa hồ nhập lại không chào đón sử dụng nguyên khí người. . . Hắn là một loại cảnh giới thủ đoạn, kể từ đó, chỉ cần trong đảo phái mấy vị đệ tử, là có thể bảo hộ ở Ngọc Anh Thụ." Yêu Yêu cặp môi đỏ mọng hé mở, nói.

"Không sử dụng nguyên khí, như thế nào đạp nước mà qua?" Tô Ấu Vi nghi ngờ nói.

Chu Nguyên ánh mắt lóe lên một cái, ánh mắt cùng Yêu Yêu đối mặt cùng một chỗ, chậm rãi nói: "Thần hồn."

Thần hồn lực lượng, cùng nguyên khí hoàn toàn bất đồng, mà Chu Nguyên cũng phát hiện, {làm:lúc} đi vào hồ nước nơi đây lúc, lúc trước hắn tại trong sương mù bị áp chế thần hồn, cũng là bắt đầu trở nên nhảy động đứng lên.

"Ta thử xem." Chu Nguyên đi lên trước, một cước bước lên hồ nước, mi tâm thần hồn lập loè, thần hồn lực lượng dũng mãnh tiến ra, bao trùm hai chân, lập tức cái kia nguyên bản muốn hơi hơi trầm xuống thân thể, trực tiếp là ổn định lại.

"Quả nhiên, thần hồn lực lượng, ở chỗ này có thể dùng." Chu Nguyên trong mắt lướt qua một vòng sắc mặt vui mừng.

"Nguyên lai là muốn dựa vào thần hồn. . ."

Mà tại cái kia cách đó không xa, Tề Hạo nhìn thấy bên này động tĩnh, lông mày cũng là nhảy lên, chợt hắt phất tay, sau lưng lập tức có một gã nam tử đi tới.

Người này nam tử, sắc mặt hơi có vẻ trắng bệch, bờ môi giống như lưỡi đao bình thường, tại hắt quanh thân, nguyên khí ba động có chút yếu ớt, nhưng mi tâm lúc giữa, rồi lại là có thêm hào quang lập loè bất định.

Hiển nhiên cũng là một vị thần hồn rất mạnh người.

"Triệu Thanh Phong, sư phụ người Doanh Đại Sư chính là { bị : được } tiểu tử này làm cho hại, đã rơi vào Đại Tướng Quân phủ trong tay, nếu là người muốn muốn báo thù mà nói, hiện tại chính là thời cơ tốt nhất." Tề Hạo hướng về phía lấy nam tử cười cười, nói.

Tên kia sắc mặt trắng bệch nam tử nghe vậy, trong mắt lập tức lướt qua hàn ý, hắt nhìn hướng Chu Nguyên chỗ phương hướng, nói: "Bằng tiểu tử này, làm sao có thể sẽ là sư phụ ta đối thủ?"

"Hẳn dù sao cũng là Đại Chu Điện Hạ, muốn đối phó sư phụ người, có rất nhiều thủ đoạn." Tề Hạo cười nhạt nói: "Chỉ cần người có thể đem cái kia Ngọc Anh Quả đoạt, ta không chỉ có bảo vệ sư phụ người vô sự, ngày sau người chính là ta Tề vương phủ Khách khanh, tu luyện tài nguyên, chúng ta Tề vương phủ đều vì người chuẩn bị."

Tên là Triệu Thanh Phong nam tử trong mắt lướt qua một vòng lửa nóng, gật gật đầu, cười lạnh nói: "Tiểu vương gia xin yên tâm, nếu chỉ là so đấu thần hồn, muốn đối phó hẳn không khó."

Hắn lời nói mang ngạo khí, hắn theo sau Doanh Đại Sư vền vẹn tu luyện ba năm, nhưng thần hồn nhưng là đạt đến Hư Cảnh trung kỳ cảnh giới, liên thầy của hắn đều thường xuyên cảm thán thiên phú của hắn kinh người, vì vậy hắn nhập lại không cho rằng, một cái tuổi so với hắn nhỏ rất nhiều Chu Nguyên, có thể tại thần hồn trên cùng hắn chống lại.

Cái này Triệu Thanh Phong thanh âm rơi xuống, đã là thân hình lướt đi ra ngoài, rơi vào trên mặt nước, thần hồn chấn động lúc giữa, bàn chân chính là dừng ở mặt nước, cũng không trầm xuống.

Hắn nhìn hướng Chu Nguyên phương hướng, khóe miệng nhấc lên một vòng khinh miệt.

Tại hai người bọn họ dừng ở trên mặt nước lúc, những thứ khác thế lực này cũng là có làm cho phát hiện, vì vậy một hồi rối loạn về sau, liền là có thêm mười mấy đạo nhân ảnh xuất hiện ở trên mặt nước, hiển nhiên đều là tinh thông thần hồn người.

"Người nọ thần hồn tựa hồ không kém." Vệ Thương Lan nhìn cái kia Triệu Thanh Phong chỗ phương hướng liếc, nói.

"Nếu như nơi đây chỉ có thể dụng thần hồn mà nói, ta có thể giúp người thử xem." Yêu Yêu đôi mắt sáng lưu chuyển, bằng vào thần hồn của nàng cảnh giới, nếu như xuất thủ, nghĩ đến nơi đây không người có thể cùng nàng chống lại.

Chu Nguyên nghe vậy, trầm ngâm một chút, sau cùng cuối cùng vẫn lắc đầu một cái, nói: "Nơi đây tình huống phức tạp, ai cũng không biết hay không còn cất giấu những thứ khác nguy cơ, người không thích hợp ra tay."

Yêu Yêu thần hồn hoàn toàn chính xác mạnh mẽ, nhưng nàng không cách nào vận dụng nguyên khí, dẫn đến nàng bản thân cực kỳ yếu ớt, vạn nhất gặp phải biến cố gì, chỉ sợ cũng tính chỉ là một đạo va chạm, cũng có thể làm cho Yêu Yêu gặp chuyện không may.

Vì vậy, Yêu Yêu tại cường đại đồng thời, kỳ thật cũng rất yếu ớt.

Lúc trước Thương Uyên sư phụ cũng là trịnh trọng nhắc nhở hần, phải bảo vệ Yêu Yêu an toàn, vì vậy hần thật không dám làm cho Yêu Yêu đi mạo hiểm như vậy.

"Các người trước nhìn xem, nếu như ta xuất hiện vấn đề, có người cùng Đại Tướng Quân tại, cũng có thể cứu ta." Chu Nguyên nói.

Yêu Yêu nghe vậy, cũng liền không kiên trì nữa, nhón xinh đẹp trắng như tuyết cái cằm nhẹ nhẹ gật gật.

Chu Nguyên chân đạp hồ nước, thần sắc bình thản nhìn thoáng qua cách đó không xa Triệu Thanh Phong, người sau trong mắt địch ý không thêm che giấu, bất quá cũng không sao cả rồi, hôm nay người nào đều không thể ngăn ngăn đón hần lấy được Ngọc Anh Quả.

Hồ nước tại Chu Nguyên dưới chân phập phồng, hần hít sâu một hơi, nhìn qua giữa hồ đảo nhỏ, sau đó bộ pháp phóng ra, chính là đạp trên hồ nước, từng bước một đi về phía trước.

Những phương hướng khác những cái kia vào hồ người, cũng là bắt đầu cẩn thận từng li từng tí cất bước đi về phía trước.

Hồ nước chung quanh, tất cả mọi người là ánh mắt không nháy mắt nhìn qua những thứ này đạp nước mà đi thân ảnh, một mảnh yên tĩnh.

Chu Nguyên đám người đạp nước đi về phía trước, mấy phút sau, chính là thời gian dần trôi qua tiếp cận trong hồ đảo nhỏ trăm trượng phạm vi, mà lúc này, như cũ là gió êm sóng lặng, không có đã bị nửa điểm ngăn trở.

"Đơn giản như vậy?" Hồ nước bên cạnh mọi người thấy thế, đều là không khỏi kinh nghi lên tiếng.

Mà tại những cái kia ánh mắt kinh nghi ở bên trong, Chu Nguyên đám người bước vào trăm trượng khu vực.

Ô...ô...n...g!

Ngay trong nháy mắt này, trong hồ đảo nhỏ phảng phất là phát ra một đạo vu vu thanh âm, sở hữu đều là nhìn thấy, nhỏ trong đảo viên kia Ngọc Anh Thụ, chợt nở rộ sáng chói ngọc quang.

Phốc!

Ngọc quang chập chờn, chỉ thấy được có vô số như ẩn như hiện quang điểm bạo bắn ra, giống như mưa to bình thường, đối với tiếp cận đảo nhỏ trăm trượng phạm vi tất cả mọi người bao phủ mà đi.

"Dĩ nhiên là thần hồn công kích!"

Chu Nguyên nhìn qua những cái kia như ẩn như hiện quang điểm, ánh mắt ngưng tụ, những điểm sáng này ở bên trong, rõ ràng ẩn chứa thần hồn lực lượng.

Chu Nguyên không dám lãnh đạm, mi tâm thần hồn lập loè, mơ hồ có thể thấy được một đạo hư ảnh ngồi xếp bằng, vô hình chấn động phát ra, mà Chu Nguyên bàn tay lập tức rút ra bên hông Thiên Nguyên Bút.

Ngòi bút tại trước mặt hư không nhanh như tia chớp xẹt qua, đúng là để lại từng đạo như ẩn như hiện dấu vết.

"Nhất phẩm Nguyên Văn, hồn thuần!"

Nguyên Văn thành hình, trực tiếp là biến thành một đạo có chút trong suốt quang thuần, cái này quang thuần ở bên trong, nguyên khí ba động cực kỳ yếu ớt, bởi vì trong đó lực lượng, đại bộ phận là thần hồn lực lượng.

Phốc phốc!

Phô thiên cái địa ngọc quang mãnh liệt bắn mà đến, đập nện tại trong suốt quang thuần lên, lập tức tóe lên đạo đạo dồn dập rung động.

A!

Mà những phương hướng khác, tức thì là có chút tiếng kêu thảm thiết truyền ra, một số người dưới sự ứng phó không kịp, { bị : được } cái kia ngọc quang đánh trúng, lập tức ánh mắt trở nên trống rỗng, thân thể mềm nhũn, chính là đã rơi vào trong hồ nước.

Theo những người này rơi vào hồ nước, trong hồ nước cũng là bạo phát ra một ít cuồng bạo chấn động, rất nhanh, trên mặt hồ, chính là dâng lên một bãi bãi máu loăng, nhuộm đỏ chung quanh.

Những cái kia rơi vào trong hồ nước người, vậy mà toàn bộ đều trong khoảnh khắc toi mạng.

Nhìn thấy một màn này, Chu Nguyên, Triệu Thanh Phong cùng với khác người sống sót, đều là trong lòng rung mình, hồ này nắm chắc, quả nhiên là trải rộng sát chiêu, một khi rơi vào trong đó, hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Xem ra, đều muốn đến giữa hồ đảo nhỏ, lấy được Ngọc Anh Quả, cũng không có tưởng tượng dễ dàng như vậy.

Tại di tích này ở bên trong, trải rộng lấy tử vong cạm bẫy.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 79: Sợ Hải

Đi qua lúc trước cái kia một vòng ngọc quang cọ rửa, đứng ở trên mặt hồ người, hầu như thiếu đi một nửa, bất quá còn dư lại hiển nhiên đều cũng có lấy có chút tài năng, ở trước mặt bọn họ, đều là như là Chu Nguyên bình thường, có một mặt trong suốt quang thuần lập loè, đem thân thể của mình, đều ẩn núp tại sau.

Thân thể trốn ở hồn thuần về sau, Chu Nguyên bước tiến của bọn hắn cũng không có dừng lại, như cũ là tại cẩn thận từng li từng tí tiếp cận lấy đảo nhỏ.

Đi theo của bọn hắn tiếp cận, trên đảo nhỏ viên kia Ngọc Anh Thụ, lại là bạo phát hai đợt ngọc quang trùng kích, đem mấy người trước mặt quang thuần đánh vỡ, đồng thời cũng đưa bọn chúng nhấc lên vào trong hồ nước, biến thành một bãi bãi máu loãng.

Mà lúc này Chu Nguyên mấy người, đã là tiếp cận đảo nhỏ hai mươi trượng phạm vi, mắt thấy là có thể lên đảo rồi.

Bên cạnh bờ, tất cả mọi người là bình tức tĩnh khí nhìn qua một màn này.

Chu Nguyên ánh mắt, gắt gao nhìn chăm chăm vào cái kia đảo nhỏ, theo càng tiếp cận, hắn không chỉ có không có buông lỏng, ngược lại thân thể càng căng thẳng đứng lên, hắn có cảm giác, lên đảo ngăn trở, chỉ sợ không chỉ có chỉ là lúc trước những cái kia. . .

Chu Nguyên bọn hắn đạp trên sóng nước, từng bước một chạy gần đảo nhỏ, rất nhanh liền bước chân vào mười trượng phạm vi.

Oanh!

Mà ngay trong nháy mắt này, trong hồ viên kia Ngọc Anh Thụ, lại lần nữa bộc phát ra sáng chói ngọc quang, ngọc quang hình thành khe hở, trực tiếp là quét ngang ra.

Ngọc quang quét ngang, Chu Nguyên bọn hắn đứng mũi chịu sào, trực tiếp liền bị bao phủ.

Ô...ô...n...g!

Ngọc quang bao phủ mà đến, Chu Nguyên { các loại : chờ } người nhất thời trong đầu bộc phát ra nổ vang thanh âm, trước mắt tối om om, ở trước mặt bọn họ, xuất hiện một mảnh Hồng Hoang đại địa, đại địa hoang vu, duy có một cây nhìn không thấy đầu cuối xanh ngọc đại thụ, dựng đứng tại ở giữa thiên địa.

Ở đằng kia đại thụ lúc trước, bọn hắn tựa như con sâu cái kiến bình thường mà nhỏ bé, một cỗ không cách nào nói cảm giác áp bách bao phủ mà đến, làm cho bọn hắn cảm nhận được nồng đậm sợ hãi, mà tại loại này sợ hãi xuống, thần hồn run rẩy, lại là có thêm dần dần tiêu tán dấu hiệu.

Tại bên cạnh bờ, Tô Ấu Vi nhìn qua trên mặt hồ, chỉ thấy được Chu Nguyên, Triệu Thanh Phong bọn người là dừng bước, vẫn không nhúc nhích, lúc này cảm giác được một ít không ổn, trong đôi mắt đẹp xẹt qua một vòng khẩn trương lo lắng, nhìn về phía Yêu Yêu, nói: "Yêu Yêu tỷ, xảy ra chuyện gì vậy?"

Yêu Yêu chân mày cau lại, nói: "Là thần hồn uy thế, bọn hắn lâm vào nào đó thần hồn trong công kích, nếu như không chịu nổi, liền thần hồn đều { bị : được } nghiền ép vỡ vụn."

Một bên Vệ Thương Lan, Vệ Thanh Thanh, Lục Thiết Sơn đám người sắc mặt đều là biến đổi, nếu như thần hồn vỡ vụn, vậy sẽ biến thành si

ngốc, hậu quả có thể nói là cực kỳ nghiêm trọng.

"Phải ra tay đem điện hạ cứu trở về đến." Vệ Thương Lan trầm giọng nói.

Yêu Yêu lắc đầu, nói khẽ: "Yên tâm đi, hắc không dễ dàng như vậy đã bị đánh bại."

Nếu như là những thứ khác, Yêu Yêu còn khó mà nói, có thể nếu chỉ là thần hồn công kích, đều muốn làm bị thương tu luyện "Hỗn Độn Thần Ma Quan Tướng Pháp" Chu Nguyên, nhưng là không quá dễ dàng.

Khi bọn hắc đang khi nói chuyện, chỉ thấy được cái kia trên mặt hồ, cái kia còn sót lại mấy đạo thân ảnh, bỗng nhiên từng đạo ngửa mặt lên trời ngã xuống, mỗi người hai mắt đều là một mảnh trống rỗng, giống như thần trí tiêu tán.

Phù phù.

Thân thể của bọn hắc rơi trong hồ nước, rơi vào đáy hồ, cuối cùng { bị : được } đáy hồ trải rộng một ít Nguyên Văn kết giới, xoắn bẻ một mảnh máu loãng bay lên.

Ngắn ngủn mấy hơi thở, trên mặt hồ cũng chỉ còn lại có hai đạo thân ảnh.

Chu Nguyên cùng Triệu Thanh Phong.

...

Chống trời giống như ngọc thụ, đứng sừng sững tại trước mắt, một luồng sóng áp bách bao phủ mà đến.

"Thần hồn uy thế này. . ."

Chu Nguyên dừng ở viên kia cực lớn vô cùng ngọc thụ, tuy rằng thần hồn của hắn cũng là tại run rẩy không ngừng, dù sao người sau mang đến áp bách thật sự quá mạnh mẽ, nhưng hắn cũng không có bởi vì sợ hãi, mà từ tận thần hồn.

Bởi vì, hắn làm cho nhăm nháp qua sợ hãi, vượt qua xa viên này chống trời ngọc thụ có thể so sánh.

"Ta đến nói cho người biết, cái gì gọi là chính thức sợ hãi."

Chu Nguyên tâm niệm vừa động, bỗng nhiên cái này Hồng Hoang thiên địa bên ngoài, có Hỗn Độn hư không hàng lâm, ở đằng kia trong hư không, một cái nhìn không thấy đầu cuối ban bác Thần Ma, mang theo vô biên âm ảnh chậm rãi xuất hiện.

Thần Ma chuyển động mà đến, những nơi đi qua, hết thảy quy về mai một.

Chống trời ngọc thụ đã cực kỳ rung động, mà khi cái kia ban bác Thần Ma xuất hiện lúc, ngọc thụ tại kia trước mặt, nhưng là trở nên nhỏ bé đứng lên, Thần Ma chậm rãi đè nát chướng ngại vật, ngọc thụ cùng với cái mảnh này Hồng Hoang đại địa, đều là biến thành hư vô. . .

Hồ nước lên, Chu Nguyên đóng chặt hai mắt, đột nhiên mở ra, trong mắt của hắn như trước thần quang bắt đầu khởi động, hiển nhiên cũng không có { bị : được } cái kia thần hồn uy thế làm cho bị phá vỡ bản thân thần hồn.

Hắn quay đầu, đối với bên cạnh bờ khẩn trương Tô Ấu Vi bọn hắn phát phát tay, ý bảo không ngại.

Vệ Thương Lan, Tô Ấu Vi bọn hắn thấy thế, lúc này mới như trút được gánh nặng thở dài một hơi.

Chu Nguyên tránh thoát đến từ Ngọc Anh Thụ thần hồn uy thế, chính là cất bước tiến lên, đạp nước đi lên đảo nhỏ, lúc này đây, hắn không có lại đã bị bất luận cái gì trở ngại.

Mà tại Chu Nguyên bước lên đảo nhỏ lúc, cái kia Triệu Thanh Phong thân thể run lên, đóng chặt hai mắt cũng là vào lúc này chậm rãi mở ra, mở mắt ra ở bên trong, lướt qua một vòng tim đập nhanh về.

Lúc trước hắn cũng bị cái kia chống trời giống như ngọc thụ làm cho chần nhiếp, trong lòng sợ hãi bắt đầu khởi động, bất quá cũng may cuối cùng { bị : được } hắn khổ khổ chèo chống xuống dưới.

"Cái này Ngọc Anh Thụ làm sao sẽ có được lấy mạnh như thế hung hãn thần hồn uy thế? Hoàn hảo ta thần hồn cường hãn, nghĩ đến có lẽ là người thứ nhất giãy giụa người." Triệu Thanh Phong

Lau một cái mồ hôi lạnh, tự nói lúc giữa, ngẩng đầu nhìn lên, sau đó liền gặp được Chu Nguyên trước hắn một bước bước lên đảo nhỏ thân ảnh, lúc này sắc mặt cuồng biến.

"Làm sao có thể? !" Triệu Thanh Phong lên tiếng kinh hô.

Hắn sắc mặt Thanh Bạch luân chuyển, nguyên bản hắn cho rằng bằng vào hắn cái này Hư Cảnh trung kỳ thần hồn, đủ để khinh thường nơi đây tất cả mọi người, nhưng không nghĩ tới, cái mới nhìn qua này so với hắn khi còn trẻ rất nhiều tuổi thiếu niên, lại có thể so với hắn còn muốn sớm giãy giụa đạo kia thần hồn uy thế.

Triệu Thanh Phong ánh mắt biến ảo, cuối cùng trong mắt lướt qua một vòng ngoan độc về.

Hắn hôm nay bực lên Tề vương phủ đùi, nếu như ở chỗ này biểu hiện thất bại, cái kia tại Tề Hạo trong lòng địa vị tất nhiên biết giảm xuống, vậy đối với ngày đó sau phát triển, không thể nghi ngờ biết cực kỳ bất lợi.

Vì vậy, cái này Ngọc Anh Quả, hẳn nhất định phải đến.

Trong lòng hiện lên đạo này ý niệm trong đầu, Triệu Thanh Phong trong tay Nguyên Văn bút đột nhiên tại trước mặt hư không xẹt qua, mi tâm thần hồn cũng là lóe ra sáng bóng, nháy mắt sau đó, một đạo Nguyên Văn thành hình.

"Nhị phẩm Nguyên Văn, Quỷ Kiếm Phệ Hồn Văn!"

Theo Triệu Thanh Phong trong tay Nguyên Văn bút rơi xuống, đạo kia Nguyên Văn lập tức bộc phát ra hào quang, trực tiếp là biến thành một đạo màu xám đen hào quang mãnh liệt bắn mà ra, đối với Chu Nguyên phía sau lưng đánh lén mà đi.

"Điện hạ, cẩn thận!" Bên cạnh bờ, Tô Ấu Vi đám người thấy thế, lập tức biến sắc, vội vàng lên tiếng.

Nâu đen hào quang mang theo bén nhọn âm thanh mãnh liệt bắn tới, ẩn chứa trong đó lấy thần hồn công kích, nếu là bị đánh trúng, thân thể không có tổn thương, nhưng thần hồn rồi lại sẽ bị trọng thương, hậu quả kia, quả thực so với đứt tay đứt chân càng thêm nghiêm trọng.

Bởi vậy có thể thấy được, cái này Triệu Thanh Phong ra tay chi ngoan độc.

Đang ở đó nâu đen hào quang đánh lén mà đến lúc, Chu Nguyên cũng là có sở cảm ứng, đột nhiên quay đầu lại, nhìn qua cái kia gào thét mà đến công kích cùng với phía sau Triệu Thanh Phong, trong mắt của hắn lướt qua một vòng sát ý.

"Lúc đầu vốn không muốn để ý tới người, nếu như người muốn muốn chết, ta sẽ thành toàn cho người!"

Chu Nguyên chỗ mi tâm, hào quang lập loè, từng đạo quang văn chậm rãi nổi lên, rõ ràng là một đạo đã sớm khắc tốt Nguyên Văn.

"Nhị phẩm Nguyên Văn, trăm hồn văn!"

Chu Nguyên mi tâm thần hồn rung rung, bá một tiếng, đạo kia Nguyên Văn chính là biến thành một vòng vô hình giống như hào quang mãnh liệt bắn mà ra, giống như một thanh thần hồn chi đao, đối với cái kia gào thét mà đến nâu đen hào quang, trùng trùng điệp điệp chém xuống.

Tại chạy tới Hắc Uyên những thời giờ này ở bên trong, Chu Nguyên nắm chặt thời gian hướng Yêu Yêu học được mấy đạo nhị phẩm Nguyên Văn, mà cái này trăm hồn văn, chính là một đạo dựa vào thần hồn lực lượng {vì:là} công kích Nguyên Văn.

Vốn là muốn dùng để đối phó Tề Hạo đấy, không nghĩ tới ở chỗ này hay dùng lên.

Xùy!

Thần hồn chi đao chém xuống, trong nháy mắt đó, phảng phất là có xoẹt thanh âm vang lên, cái kia một đạo nâu đen hào quang, lại trực tiếp là { bị : được } một phân thành hai, chém làm hai nửa.

"Cái gì? !" Triệu Thanh Phong đồng tử co rút lại, hoảng sợ nghẹn ngào.

Hắn cái này một đạo nhị phẩm Nguyên Văn, lại bị Chu Nguyên trực tiếp một trăm {vì:là} hai.

"Hư Cảnh trung kỳ, nguyên lai người cũng là Hư Cảnh trung kỳ!" Lúc này Triệu Thanh Phong rút cuộc cảm thấy Chu Nguyên thần hồn chấn động, cái kia rõ ràng là cùng một dạng với hắn Hư Cảnh trung kỳ.

Chu Nguyên ánh mắt lạnh lùng, mi tâm thần hồn lóe lên, một đạo hư ảnh giống như chấn động chính là mãnh liệt bắn mà ra, một cái hô hấp về sau, liền là xuất hiện ở Triệu Thanh Phong trước mặt, sau đó xông vào kia mi tâm đầu ngón tay.

"Nếu như lúc trước ngọc thụ không để cho người nhăm nháp đến đầy đủ sợ hãi, ta đây cho người thêm một phần!"

Ngay tại Chu Nguyên tràn đầy sát ý thanh âm rơi xuống lúc, Triệu Thanh Phong lại lần nữa cảm giác được thiên địa biến ảo, bất quá lúc này đây, quanh thân biến thành Hỗn Độn hư vô không gian.

Oanh long long!

Chợt có lớn âm thanh truyền đến, Triệu Thanh Phong ngẩng đầu, bắt lấy chính là nhìn thấy một cái vô biên vô hạn lớn hình ảnh Thần Ma, chậm rãi nghiền ép mà đến.

Tại đây đầu Thần Ma lúc trước, lúc trước cái kia chống trời ngọc thụ, đều là lộ ra không đáng giá nhắc tới.

Một cổ không cách nào nói sợ hãi, xông lên đầu, làm cho Triệu Thanh Phong thần hồn điên cuồng run rẩy lên, trong lúc mơ hồ, có nghiền nát thanh âm vang lên, chỉ thấy được Triệu Thanh Phong thần hồn lên, có vết rạn hiển hiện.

A!

Trên mặt hồ, Triệu Thanh Phong trong miệng phát ra một đạo có tiếng kêu thảm thiết, trong đôi mắt, ánh mắt nhanh chóng trở nên trống rỗng, thần hồn của hắn, lại trực tiếp là không cách nào thừa nhận Hỗn Độn Thần Ma mang đến sợ hãi, tại chỗ đập nát.

Phù phù!

Thân thể của hắc ngã xuống, rơi vào hồ nước, cuối cùng ở đằng kia trong hồ nước, biến thành đỏ thẫm về.

Bên cạnh bờ, hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người là khiếp sợ nhìn qua một màn này, hai người sử dụng là thần hồn lực lượng tại giao phong, nhìn như vô hình, nhưng trong đó hung hiểm, ai cũng rõ ràng.

Chỉ là, làm cho bọn hắc không ngờ tới chính là, nguyên bản tỉ lệ xuất thủ trước đánh lên Triệu Thanh Phong, vậy mà sẽ ở mấy hơi thở về sau, trực tiếp thảm bại. . .

Bởi vậy có thể thấy được, vị này Chu Nguyên điện hạ thần hồn, cuối cùng mạnh bao nhiêu hung hãn!

"Phế vật!" Tề Hạo nhìn qua một màn này, sắc mặt cũng là một mảnh âm trầm, có rét lạnh thanh âm, từ cái này trong kẽ răng bật đi ra, cái này Triệu Thanh Phong ở trước mặt của hắc tự xưng là vì cái gì thần hồn thiên tài, kết quả vừa gặp phải Chu Nguyên, liền biến thành tôm tép yếu, bị người vừa đối mặt liền giải quyết hết.

Trên đảo nhỏ, Chu Nguyên ánh mắt lạnh lùng nhìn thoáng qua đổ vào trong hồ Triệu Thanh Phong, sau đó liền không để ý tới nữa, xoay người lại, đi tới trong hồ viên kia Ngọc Anh Thụ lúc trước.

Hắc ngẩng đầu, nhìn qua trên cây treo hai khóa óng ánh sáng long lanh, hình như hài nhi trái cây, trong mắt cũng là có nóng bỏng vẻ dừng mãnh tiến ra.

"Ồ?"

Bất quá, ngay tại hắc ý định đem Ngọc Anh Quả tháo xuống lúc, ánh mắt bỗng nhiên khê động, nhìn về phía một đoạn chạc cây chỗ, chỉ thấy được tại đó, tựa hồ là treo một quả màu bạc nhạt chiếc nhẫn.

Ở đằng kia chiếc nhẫn lên, trong lúc mơ hồ có kỳ lạ chấn động phát ra.

(tấu chương xong)

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 80: . Được Bảo

"Đây là cái gì?"

Chu Nguyên nhìn qua cái kia miếng tại ngọc quang chiếu rọi xuống, lóe ra tia sáng trắng chiếc nhẫn, giật mình, theo cái kia tia sáng trắng trên phát ra chấn động, làm cho cảm giác được một chút quen thuộc.

Hắn hơi hơi do dự, trong tay Thiên Nguyên Bút chợt bành trướng, hóa thành võ hình thái, hắn ngòai bút nhẹ nhàng nhảy lên, liền đem cái kia miếng chiếc nhẫn theo chạc cây trên chọn xuống dưới.

Chu Nguyên xòe bàn tay ra tiếp được này cái chiếc nhẫn, vào tay một mảnh lạnh buốt, nhìn kỹ lại, mới phát hiện ở đằng kia chiếc nhẫn lên, dường như khắc rõ một ít cổ xưa nguyên ngân, một loại kỳ lạ chấn động phát ra.

Mà Chu Nguyên thì là phát hiện, khi hắn cầm chặt này cái chiếc nhẫn lúc, mi tâm thần hồn mơ hồ có chút xao động, phảng phất là nhận lấy nào đó biên độ tăng trưởng bình thường.

"Này cái chiếc nhẫn, lại có thể biên độ tăng trưởng thần hồn?" Chu Nguyên trong lòng khẽ động, hắn như có điều suy nghĩ ngẩng đầu nhìn qua lên trước mắt viên này Ngọc Anh Thụ, theo hắn đem này cái chiếc nhẫn lấy xuống, cái kia nguyên bản theo Ngọc Anh Thụ bên trong phát ra thần hồn chấn động, cũng là suy yếu xuống dưới.

"Lúc trước những cái kia thần hồn công kích, đều là Ngọc Anh Thụ bản năng tại chống cự người từ ngoài đến, nhưng một viên Ngọc Anh Thụ, gi

đến mạnh mẽ như vậy thần hồn?" Chu Nguyên ánh mắt lập loè, sau đó hắn nhìn chăm chăm vào trong tay nhặt chiếc nhẫn màu bạc.

Chẳng lẽ. . . Là vì này cái chiếc nhẫn đọng ở Ngọc Anh Thụ lên, do đó biên độ tăng trưởng Ngọc Anh Thụ thần hồn, hơn nữa làm cho nó đã có được chống cự người từ ngoài đến lực lượng.

Trong lòng suy nghĩ một hồi, Chu Nguyên chính là tạm thời không hề suy nghĩ nhiều, đợi tí nữa làm cho Yêu Yêu tỷ nhìn xem, nàng sẽ phải biết được này cái chiếc nhẫn tác dụng.

Ngón tay giữa vòng cất kỹ, Chu Nguyên lại là theo Càn Khôn trong túi lấy ra hai cái hộp ngọc, mũi chân điểm một cái, lướt lên Ngọc Anh Thụ, đầu ngón tay có hào quang lướt qua, trên cây treo hai quả Ngọc Anh Quả lập tức hết rơi xuống, rơi vào trong hộp ngọc.

Ngọc Anh Quả tới tay, Chu Nguyên lập tức đóng cửa hộp ngọc, miễn cho Ngọc Anh Quả dốc sức xói mòn, cẩn thận từng li từng tí đem thu nhập Càn Khôn trong túi.

"Rốt cuộc tới tay."

Chu Nguyên như trút được gánh nặng, cả người đều là trở nên nhẹ buông lỏng xuống, đã có Ngọc Anh Quả, là có thể làm cho hắn mẫu hậu tổn thất thọ nguyên bổ sung trở về, như vậy hắn cũng không cần lại lo lắng Tần Ngọc cái kia còn sót lại mười năm không đến thọ nguyên rồi. . .

. . .

Hồ nước bên cạnh, Tề Hạo trước mặt sắc mặt xanh mét nhìn qua tại trên đảo nhỏ thu lấy bảo bối Chu Nguyên.

"Cái này Chu Nguyên điện hạ, thật đúng là có chút bản lĩnh." Hắc Độc Vương hai mắt tỉnh mịch, nói.

Tề Hạo ánh mắt âm trầm, thản nhiên nói: "Hiện tại khiến cho hắc lại đặc ý một hồi đi, yên tâm, hắc hiện tại bắt được đồ vật, cuối cùng đều rơi vào trong tay của chúng ta."

"Hắc hiện tại, chẳng qua là tại cho chúng ta làm mai mối mà thôi."

"Thực muốn nhìn một chút hắc vật và tranh đoạt bảo bối, cuối cùng đều rơi vào trong tay của chúng ta, nét mặt của hắc sẽ có bao nhiêu đẹp mắt?"

Thanh âm vừa rơi xuống, Tề Hạo chính là chẳng muốn ở tại chỗ này, trực tiếp phẩy tay áo bỏ đi.

Ở đằng kia cách đó không xa, Vệ Thương Lan bọn hắc ngược lại một mực nhìn chăm chăm Tề Hạo cùng Hắc Độc Vương bên này, liền nhìn thấy bọn hắc lựa chọn rời đi lúc, cái kia căng thẳng thân thể mới chậm rãi thả lỏng đến.

Bất quá, hắc biết rõ, đây cũng không phải là nói đúng là Tề Hạo bọn hắc buông tha cho, hiển nhiên, người sau đám người chỉ là không muốn ở chỗ này, liền cùng bọn họ triển khai quyết chiến.

Dù sao, là tối trọng yếu nhất "Hỏa Linh Tuệ" còn cũng không có nhìn thấy.

Chu Nguyên tại trên đảo nhỏ kiểm tra rồi một phen, xác định không có những vật khác về sau, mới hài lòng mang theo hai quả Ngọc Anh Quả cùng cái kia nhật chiếc nhẫn màu bạc, đạp nước mà quay về.

"Chúc mừng điện hạ, thành công được bảo." Nhìn qua trở lại bên cạnh bờ Chu Nguyên, Vệ Thương Lan cười vỗ tay nói.

Chu Nguyên cười cười, nhìn thoáng qua Tề Hạo bọn hắc phương hướng ly khai, hai mắt hí lại một cái, hắc biết rõ, lần này chỉ là nhỏ áp chế Tề

Hạo một lần mà thôi, đợi đến lúc nhìn thấy Hỏa Linh Tuệ thời điểm, chỉ sợ song phương mới có thể triệt để giao thủ.

Tại hồ nước chung quanh, còn có không ít thế lực khác ánh mắt, không ngừng đối với Chu Nguyên nhìn qua, trong mắt đều là tràn đầy tham lam, dù sao Ngọc Anh Quả dụ hoặc, có thể thật sự không nhỏ.

Bất quá Chu Nguyên bọn hắn bên này binh hùng tướng mạnh, còn có thái sơ cảnh Vệ Thương Lan, vì vậy những người này cũng chỉ được thu liễm trong lòng tham lam, tiếc nuối tản đi, bắt đầu chuyển hướng di tích trong địa phương khác, ý đồ nhìn xem có thể hay không đạt được kia cơ duyên của hắn.

"Tề Hạo bọn hắn đã thẳng đến di tích chỗ sâu "Hỏa Linh Tuệ" mà đi rồi, chúng ta cũng không có thể chậm trễ, chuẩn bị khởi hành đi." Chu Nguyên cũng không có trì hoãn, nói ra.

Hỏa Linh Tuệ quá mức trọng yếu, tuyệt đối không thể rơi vào Tề vương phủ trong tay, nói cách khác, Tề vương phủ thực lực, tất nhiên biết tùy theo tăng vọt.

Mọi người nghe vậy, đều là gật đầu.

Vì vậy một đoàn người ngựa quyết định nhanh chóng giống như bắt đầu chuyển động, thẳng đến di tích ở chỗ sâu trong mà đi.

Mà tại dọc đường, Chu Nguyên tìm một cái khoảng cách, đem cái kia theo Ngọc Anh Thụ trên lấy xuống nhật chiếc nhẫn màu bạc, cho Yêu Yêu, làm cho hắn cho nhìn một cái.

"Như thế cái bảo bối. . . Hắn là kiện nguồn gốc bảo." Yêu Yêu nhìn nhìn, có chút hăng hái mà nói: "Tựa hồ có thể biên độ tăng trưởng cùng bồi dưỡng thần hồn, đối với thần hồn tu luyện, rất có ích lợi, lúc trước các

người lên đảo chỗ gặp phải thần hồn công kích, phải là cái kia Ngọc Anh Thụ mượn nhờ vật ấy phát ra ra."

"Bất quá. . . Nó cũng hỏng mất."

Yêu Yêu chỉ chỉ chiếc nhẫn màu bạc mặt ngoài, phía trên kia cổ xưa Nguyên Văn, trở nên mờ hồ rất nhiều, do đó làm cho chiếc nhẫn màu sắc đều trở nên ảm đạm rồi một ít, xem ra cái kia Ngọc Anh Thụ ngón tay giữa vòng lực lượng tiêu hao rất nhiều, dẫn đến Nguyên Văn hư hao.

"Nếu như đem vật ấy chữa trị lời nói, có lẽ có thể tại trong thời gian ngắn ngủi, đem bản thân thần hồn biên độ tăng trưởng đến một cái mức độ kinh người."

Chu Nguyên gãi gãi đầu, nói: "Ai có thể chữa trị?"

Lấy hắc Nguyên Văn tạo nghệ, chiếc nhẫn này phía trên nguyên ngân đều phân biệt nhận không ra, chớ đừng nói chi là chữa trị.

"Ngoại trừ ta, người còn có thể tìm ai?" Yêu Yêu nhẹ xùy một tiếng, nói.

Chu Nguyên lúc này mới cười hắc hắc, nói: "Vậy muốn phiên toái Yêu Yêu tử."

...

Tại chạy tới di tích chỗ sâu nhất đường ở bên trong, Chu Nguyên bọn hắc lại không có bất kỳ lưu lại, chỗ gặp phải ngăn trở, đều là toàn lực ra tay, đều thanh trừ.

Ngẫu nhiên sẽ gặp phải một ít có bảo quang tiết lộ phế tích, đưa tới rất nhiều thế lực tranh đoạt, nhưng Chu Nguyên nhưng là quyết đoán lựa chọn làm như không thấy, thẳng đến ở chỗ sâu trong.

Dưới mắt đối với bọn hắc mà nói, Hỏa Linh Tuệ mới là trọng yếu nhất.

Mà khi bọn hắc loại này tốc độ cao nhất phía dưới, ước chừng sau nửa canh giờ, bọn hắc chính là phát giác được chung quanh phế tích càng dày đặc, hơn nữa cũng càng hùng vĩ, làm cho xuất hiện Chiến Khô, cũng là càng ngày càng khó giải quyết, thậm chí dẫn đến bọn hắc cái này sóng đội ngũ ở bên trong, đều là xuất hiện một ít thương vong.

Oanh!

Cuồng bạo sóng khí từ trong một mảnh phế tích bộc phát ra, đem chung quanh nham thạch đều là chấn vỡ đi ra.

Chu Nguyên đứng ở một tòa trên mặt đá, nhìn qua phía trước chiến trường, sắc mặt có chút ngưng trọng, lần này ra hiện tại bọn hắc phía trước đây, là tám đầu có thể so với Thiên Quan Cảnh thực lực Chiến Khô, vì vậy lúc này đây, liền Lục Thiết Sơn bọn hắc những Thiên Quan Cảnh này cao thủ đều là xuất thủ.

"Hoàn hảo chuyển này lôi kéo Vệ tướng quân, bằng không thì bằng vào lực lượng của chúng ta, đều muốn xâm nhập di tích ở chỗ sâu trong, thật sự là không biết muốn trả giá bao nhiêu đại giới." Chu Nguyên trong lòng cảm thán một tiếng.

Tại Chu Nguyên cảm thán lúc giữa, phía trước kịch liệt chiến trường bắt đầu kết thúc công việc, Lục Thiết Sơn đám người ỷ vào nhân số ưu thế, ngược lại là thời gian dần trôi qua đem cái kia tám đầu Thiên Quan Cảnh thực lực Chiến Khô đánh bại.

Bất quá hiển nhiên, bọn hắc cũng là có làm cho bị thương, nhưng may mà là không có xuất hiện thương vong.

"Khổ cực rồi." Chu Nguyên nhìn qua thanh trừ trở ngại Lục Thiết Sơn đám người, đối với của bọn hắc cười cười, nói.

"Điện hạ, Hỏa Linh Tuệ chỉ sợ cũng tại phía trước rồi." Vệ Thương Lan bỗng nhiên nói ra, bởi vì hần cảm giác được, ở đằng kia phía trước, trong Thiên Địa nguyên khí, tựa hồ sau cùng hùng hồn.

Chu Nguyên gật gật đầu, trong mắt cũng là có lửa nóng vẻ dũng mãnh tiến ra.

"Đi!"

Hần đã chờ đợi một lát, { các loại : chờ } Lục Thiết Sơn đám người khôi phục lại, chính là phát tay quát, đồng thời thân ảnh mãnh liệt bắn mà ra, một lớp đội ngũ, âm thanh xé gió thông.

Một đoàn người lướt qua một tòa phế tích đỉnh núi, trước mắt ánh mắt chính là đột nhiên rộng rãi đứng lên, một tòa hoang vu sơn cốc, xuất hiện ở trong tầm mắt của bọn hắn.

Tại sơn cốc kia một bên, chỉ thấy được một lớp đội ngũ đứng ở nơi này, đương nhiên đó là Tề Hạo cùng Hắc Độc Vương.

Bọn hắn cũng phát giác được Chu Nguyên bọn họ chạy đến, nhưng chỉ là nhìn thoáng qua, chính là quay đầu, đem cái kia nóng rực ánh mắt, nhìn chằm chằm vào trong sơn cốc.

Chu Nguyên bọn hắn lướt lên núi cốc mặt khác một bên, ánh mắt trên cao nhìn xuống xem tiếp đi, lập tức nhìn thấy, ở đằng kia tỉnh mạch sơn cốc ở chỗ sâu trong, một mảnh thổ địa ở bên trong, có một cây lửa đỏ thực vật, chập chờn chiếu sáng.

Cái kia gốc thực vật, toàn thân đỏ lửa, giống như thiêu đốt lên hỏa diễm, một cỗ tinh thuần nguyên khí ba động, từ trong đó phát ra, đồng thời tràn ngập mùi thơm nhàn nhạt.

Chu Nguyên bộn hăn nhìn thấy cái này gốc lửa đỏ thực vật, ánh mắt lập tức không dời được đến.

Chu Nguyên liếm liếm bờ môi, ánh mắt lửa nóng.

"Cái này, chính là kia tứ phẩm nguyên thực, Hỏa Linh Tuệ sao?"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 81: Trong Cốc Đại Chiến

Sơn cốc ở chỗ sâu trong, Hòa Linh Tuệ tản ra xích quang, dường như một vòng mặt trời nhỏ, hấp dẫn trên sơn cốc hai sóng đội ngũ tất cả lực chú ý, trong mắt của bọn hắn, đều là tràn ngập lửa nóng cùng thèm thường.

Tề Hạo thật vất vả mới đưa ánh mắt của mình từ sơn cốc ở chỗ sâu trong thu hồi lại, trong mắt của hắn có không che giấu được tham lam, sau đó quay đầu, âm trầm ánh mắt nhìn hướng về phía sơn cốc mặt khác một bên Chu Nguyên đám người.

"Chu Nguyên, ta khuyên người tốt nhất hiện tại liền rời đi, bằng không thì đợi hội hối hận chỉ sợ cũng đã chậm." Tề Hạo ngữ khí lạnh lạnh, nói.

Chu Nguyên mặt không biểu tình nhìn Tề Hạo liếc, căn bản mặc kệ hội như vậy nói nhảm.

Tề Hạo nhìn đến Chu Nguyên căn bản không để ý tới hắn, trong mắt cũng là hàn ý lóe lên, nói: "Người đã cố ý muốn tìm chết, cái kia ta hôm nay sẽ thành toàn cho người!"

"Hắc thành chủ, kế tiếp muốn mời người xuất thủ." Tề Hạo nhìn về phía Hắc Độc Vương.

Hắc Độc Vương thanh âm bén nhọn nở nụ cười hai tiếng, khàn giọng mà nói: "Các người đã bỏ ra ba tòa Quận thành làm đại giới, cái kia ta tự nhiên sẽ giúp bạn đến ngọn nguồn."

Theo thanh âm hần rơi xuống, chỉ thấy được Hắc Độc Vương thân hình chấn động, một cái khác tràn đầy hắc khí, trực tiếp từ kia Thiên Linh Cái gào thét phóng tới, giống như một mảnh Hắc Vân, bao phủ tại ở phía trên phương hướng.

Trong mây đen, tràn ngập tanh hôi chi khí, hiển nhiên là ẩn chứa kịch độc.

Đây chính là Hắc Độc Vương sở tu chi nguyên khí "Chướng Ma Khí", chính là tứ phẩm nguyên khí.

Đạo này Chướng Ma Khí, đúng Hắc Độc Vương một lần may mắn lúc thu hoạch được cơ duyên, bằng vào nó, Hắc Độc Vương không chỉ có bước chân vào Thái Sơ Cảnh, nhưng lại khinh thường rồi Hắc Uyên rất nhiều cao thủ.

Thậm chí, ngay cả Vệ Thương Lan, đều là tại kia trong tay, nhiều lần kinh ngạc.

Tại Hắc Độc Vương triển lộ hung uy thời điểm, Chu Nguyên bên này, Vệ Thương Lan cũng là tiến lên một bước, hần ánh mắt lạnh lùng nghiêm nghị nhìn chăm chăm vào Hắc Độc Vương, đồng dạng là có một cái khác hùng hậu nguyên khí, tự kia Thiên Linh Cái gào thét phóng tới.

Vệ Thương Lan làm cho tu luyện nguyên khí, hiện ra Âm Kim sắc màu, tản ra một loại kỳ binh lưỡi mác giống như khí tức, tràn đầy lăng lệ ác liệt sát phạt.

Đây là "Kim Qua Khí", đồng dạng là tứ phẩm nguyên khí, lăng lệ ác liệt sắc bén, có chút bá đạo.

"Vệ Thương Lan, người nhiều lần trong tay ta lấy không đến chỗ tốt, không nghĩ tới còn có lá gan cùng ta đối chiến, thật sự là bội phục dũng khí của ngươi!" Hắc Độc Vương âm trầm cười nói.

Vệ Thương Lan trong mắt xẹt qua một vòng nồng đậm sát ý, nói: "Lúc này đây, ta nhất định phải trảm ngươi, nhằm báo thù con ta những năm này sở thụ tra tấn!"

"Hặc hặc, chỉ sợ ngươi không có cái này năng lực!" Hắc Độc Vương cười to, chợt trên bầu trời cái kia xoay quanh Chương Ma Khí gào thét hạ xuống, quần quanh tại kia quanh thân, trực tiếp là đem cuốn lên không trung.

Chân hắc đạp Chương Ma Khí, hắc khí tại kia sau lưng gào thét bắt đầu khởi động, giống như ác ma, khí thế làm cho người ta sợ hãi.

"Hoàng tử, ta đi đối phó chất độc này vật, những chuyện khác, cũng chỉ có thể dựa vào các ngươi." Vệ Thương Lan nói một tiếng, cái kia ám kim nguyên khí cũng là gào thét mà đến, chân hắc đạp nguyên khí phóng lên trời.

Trên bầu trời, hai gã Thái Sơ Cảnh cường giả giằng co, hai cỗ khí thế kinh người không ngừng va chạm nhau.

Ô...ô...n...g!

Vệ Thương Lan tỷ lệ xuất thủ trước, chỉ thấy được kia bàn tay nắm chặt, gào thét tại kia quanh thân ám kim nguyên khí chính là gào thét phóng tới, giống như một cái khác Kim sắc chiến mâu, bá một tiếng, đâm rách không khí, đối với cái kia Hắc Độc Vương bắn mạnh tới.

"Kiệt kiệt."

Hắc Độc Vương quái dị cười ra tiếng, hai tay hợp lại, màu đen nguyên khí giống như đúng một cái khác màu đen vòi rồng, tốc độ cao xoay tròn lúc giữa, liền đem cái kia mãnh liệt bắn mà đến ám kim nguyên khí bắn ra ra.

Sơn cốc hai bên, Chu Nguyên, Tề Hạo song phương đội ngũ đều là mặt sắc mặt ngưng trọng nhìn trên bầu trời giao chiến.

"Đến, Vệ Thương Lan, lại ném thử một chút của ta Chương Ma Lao!"

Hắc Độc Vương tay áo cuốn động, trong tay áo lại cũng đúng bay ra hai luồng màu đen nguyên khí, nguyên khí mãnh liệt bắn phóng tới, nhanh chóng từ trên trời giáng xuống, giống như một tòa không ngừng thu nhỏ lại lao lung, mà ở lao lung trung ương, chính là Vệ Thương Lan.

Mà màu đen lao lung, nường theo lấy không ngừng thu nhỏ lại, trong đó màu đen độc khí cuồn cuộn mà động, đối với Vệ Thương Lan áp súc mà đi.

"Kim Qua Trảm!"

Vệ Thương Lan sắc mặt băng hàn, bàn tay nắm chặt, chợt có một cái khác Kim sắc đại đao xuất hiện ở kia trong tay, lớn trên đao, trải rộng lấy Nguyên Văn, tản ra cường hân chấn động.

Rõ ràng là một kiện Huyền Nguyên Binh.

Vệ Thương Lan tay cầm trường đao, đột nhiên phách trảm hạ xuống.

Xoẹt!

Một cái khác trảm trượng tả hữu Kim sắc đao mang mãnh liệt bắn phóng tới, ngay cả không khí đều bị xé nứt mà mở, mà cái kia không ngừng thu nhỏ lại lao lung, cũng là vào lúc này, bị cái kia Kim sắc đao mang, chém mà đoạn.

Bá!

Lao lung đứt gãy, một cái khác hắc khí chợt xuất hiện ở Vệ Thương Lan phía sau, Hắc Độc Vương thân hình thoáng hiện phóng tới, một chương liền đối với Vệ Thương Lan phía sau lưng đánh ra.

Ở đằng kia trên lòng bàn tay, hắc khí quanh quẩn, hiển nhiên là ẩn chứa kịch độc.

Sau lưng gió tanh vọt tới, Vệ Thương Lan cũng là trở tay một quyền oanh ra, Kim Quang tràn ngập năm dặm, Kim sắc mang quang bắn ra, sắc bén như ngàn vạn đao kiếm.

Đông!

Quyền chưởng cứng rắn tiếc cùng một chỗ.

Bên cạnh không khí đều là bị chấn bùng nổ, chói tai âm bùng nổ tiếng vang lên, mắt thường có thể thấy được sóng khí cuộn cuộn tản ra.

Hai đạo nhân ảnh, đều là bị chấn động bay ngược phóng tới.

Hắc Độc Vương ổn định thân hình, hắc khuôn mặt có chút vận vẹo, bởi vì lúc này bàn tay của hắn, đang không ngừng nhỏ xuống lấy máu tươi, lúc trước cứng rắn va chạm, Vệ Thương Lan cái kia Kim Qua Khí quá mức bá đạo, trực tiếp đem bàn tay của hắn đều đâm xuyên qua.

Bất quá, tuy nói bàn tay đâm thủng, nhưng Hắc Độc Vương nhưng là mắt lộ âm độc sắc mặt nhìn chăm chăm vào Vệ Thương Lan, lạnh giọng nói: "Vệ Thương Lan, người thật đúng là không nhớ lâu, lại vẫn dám cùng ta Chưởng Ma Khí cứng rắn va chạm, thật sự là đã quên độc khí thực thể hương vị chứ "

Lúc trước va chạm nhau, hắn tuy bàn tay bị đâm thủng, nhưng đồng dạng, hắn cũng là đem một cái khác Chưởng Ma Khí, đã đánh vào Vệ Thương Lan trong cơ thể.

Bất quá, làm cho Hắc Độc Vương có chút ngoài ý muốn đúng rồi, Vệ Thương Lan thần sắc như trước đạm mạc, người sau chậm rãi giơ bàn tay lên, chỉ thấy được kia nơi lòng bàn tay, mơ hồ có màu xanh lá quang văn

hiển hiện, lại sau đó, Hắc Độc Vương chính là sắc mặt khó coi nhìn thấy, một đám hắc khí, bị cái kia màu xanh lá quang văn, chậm rãi bài xích rồi đi ra.

Hắn Chưởng Ma Khí, lại bị trục xuất rồi!

"Người thực đã cho ta không có điểm thủ đoạn, sẽ để cho đem người độc khí đánh vào trong cơ thể của ta chứ" Vệ Thương Lan mĩa mai nói, cái kia màu xanh lá quang văn, tự nhiên là được "Vạn mộc điều khiển độc văn" .

Đạo này Nguyên Văn thúc giục, có thể bảo vệ thân hình, không để độc khí xâm thể.

Hắc Độc Vương sắc mặt âm trầm như nước, kể từ đó, ngược lại là hắn bị tổn thất nặng, bị Vệ Thương Lan đem một bàn tay đánh xuyên qua.

"Cha chiếm cứ thượng phong rồi!" Tại sơn cốc kia lên, Vệ Thanh Thanh nhìn thấy một màn này, lập tức mừng rỡ mà nói.

Chu Nguyên cũng hơi hơi thở dài một hơi, khá tốt hắn có chỗ chuẩn bị, bằng không thì chỉ sợ Vệ Thương Lan như trước rất khó chiếm cứ thượng phong.

Mà trái lại Tề Hạo bên kia, bầu không khí chính là xiết chặt, hắn cau mày, hiển nhiên là không nghĩ tới Hắc Độc Vương hội ăn lớn như vậy thiệt thòi.

"Đại công tử, Hắc Độc Vương chỉ sợ không cách nào thủ thắng, chỉ có thể ngăn chặn Vệ Thương Lan rồi." Tề Lăng thấp giọng nói ra.

Tề Hạo sắc mặt lạnh lùng, mắt mang lóe lên một cái, thản nhiên nói: "Không có việc gì, có thể kéo ở Vệ Thương Lan là tốt rồi, kế tiếp, nên dựa vào thủ đoạn của chúng ta rồi."

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía Chu Nguyên bên kia, khóe miệng nhấc lên một vòng mỉa mai độ cong.

"Xem ra bọn hắn đã cho rằng nắm chắc phần thắng, đã như vậy, vậy thì cho bọn hắn thêm giờ liệu a. . ."

Ngay tại thanh âm hắn hạ xuống xong, cái mảnh này Đại Địa, bỗng nhiên bắt đầu chấn động lên, trong sơn cốc, mặt đất đột nhiên bị xé nứt, bụi mù tràn ngập lúc giữa, một đầu quái vật khổng lồ, chậm rãi xuất hiện.

Chu Nguyên đám người nhìn qua cái kia đột nhiên xuất hiện quái vật khổng lồ, đồng tử lập tức co rút lại.

Chỉ thấy được ở đằng kia dưới ánh mặt trời, một đầu ước chừng hơn mười mét lớn lên tới tám Cự Mãng, chiếm giữ tại trong sơn cốc, Cự Mãng mắt rắn đỏ bừng, trên thân thể có rất nhiều đường vân, một cổ hung hãn vô cùng khí tức, tùy theo phát ra.

Chu Nguyên nhìn qua này Cự Mãng, sắc mặt cũng là trở nên cực kỳ ngưng trọng lên.

Cái này đầu di tích Thủ Hộ Giả, rút cuộc xuất hiện chứ

Hắn ngẩng đầu, ánh mắt quét về phía khoảng cách Cự Mãng thêm gần một chút Tề Hạo đám người, lông mày nhưng là nhíu, bởi vì tại Tề Hạo trên mặt, hắn cũng không có nhìn thấy khăn trương chút nào vẻ bất an, người sau nhìn về phía cái kia chiến khôi Cự Mãng ánh mắt, ngược lại tràn đầy nóng rực cùng chờ mong.

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Chu Nguyên ánh mắt ngưng lại.

Mà làm như phát giác được Chu Nguyên ánh mắt, Tề Hạo quay đầu, đối với hắn lộ ra một vòng nụ cười quý dị, đồng thời có âm lãnh thanh âm, rất xa bay tới.

"Chu Nguyên, ta nói rồi cho người sớm chút rời khỏi, hiện tại. . . Các người đều được chết ở chỗ này!"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 82: . Thôn Thôn Hiến Uy

Chương trước trở lại trở về mục lục chương sau phản hồi trang sách

Trên sơn cốc, Tề Hạo âm lãnh thanh âm tại phiêu đăng, trong đó tựa hồ tràn đầy trêu tức, bộ dáng như vậy, dường như nắm chắc thắng lợi trong tay.

Chu Nguyên hai mắt híp lại, Tề Hạo loại này mù quáng giống như tự tin, làm cho hắn cảm thấy một tia nguy hiểm khí tức, với cái gia hỏa này, có lẽ cũng hiểu rõ, song phương đội hình, nhưng thật ra là tại sà sà nhau giữa.

"Bằng thực lực của các người, chỉ sợ chỉ nhìn một cách đơn thuần ăn không vô cái này đầu cự mãng Chiến Khôi." Chu Nguyên chậm rãi nói.

Tề Hạo cười cười, dáng tươi cười quỷ dị: "Ta cảm thấy được, vấn đề này, hẳn là các người đi đầu đầu."

Tô Ấu Vi, Vệ Thanh Thanh các nàng liếc nhau, trong con người đều là lướt qua một vòng vẻ nghi hoặc, cái này Tề Hạo, cứ như vậy tự tin, cái kia cự mãng Chiến Khôi sẽ không đối với bọn họ ra tay?

Nhìn đến Chu Nguyên, Tô Ấu Vi thần sắc của bọn hắn, Tề Hạo mỉm cười, bàn tay nắm chặt, chỉ thấy được một cái màu đen sáo dọc xuất hiện ở kia trong tay.

Sáo dọc lên, lóe ra ánh sáng nhạt, mơ hồ ánh sáng mắt thường nhìn thấy được văn lưu động, dị thường huyền diệu.

"Đây là Khổng Hồn Định, chuyên dụng đến khổng chế Thú Hồn. . ." Tề Hạo cười nhạt nói: "Cái này cự mãng Chiến Khôi, tuy là Khôi Lỗi, nhưng lấy một đạo tứ phẩm mãng xà Chúc Nguyên Thú Thú Hồn làm hạch tâm, chỉ cần ta có thể khổng chế ở kia Thú Hồn, các người cảm thấy, cục diện sẽ như thế nào?"

Chu Nguyên, Vệ Thanh Thanh, Lục Thiết Sơn bọn họ sắc mặt rút cuộc có chút thay đổi, hiển nhiên là không nghĩ tới, Tề Hạo trong tay, vậy mà sẽ có loại bảo bối này.

Có thể ngăn ngừa điều khiển một đầu tứ phẩm nguyên thú Thú Hồn đồ vật, có thể tuyệt đối giá trị liên thành.

"Kỳ thật cũng phải may mắn mà có Chu Nguyên điện hạ gần nhất thanh danh lên cao, vì vậy Đại Vũ bên kia gia tăng đối với ủng hộ của chúng ta, loại bảo bối này, mới có thể rơi xuống trong tay của chúng ta." Tề Hạo chuyển động trong tay màu đen sáo dọc, cười híp mắt nói.

"Vì vậy, lúc này đây, ta còn thực sự cảm ơn người rồi."

Chu Nguyên nhìn qua Tề Hạo cái kia giống như cười mà không phải cười thần sắc, lông mày cũng là nhíu chặt, nếu như Tề Hạo thật có thể đủ ngăn ngừa khổng chế đầu kia cự mãng Chiến Khôi, cái kia cục diện cân bằng, cũng sẽ bị đánh vỡ.

Một đầu cự mãng Chiến Khôi, đủ để đưa bọn chúng đều cuốn lấy, mà lúc này đây, Tề Hạo có thể không hề ngăn trở lấy được "Hỏa Linh Tuệ" .

Ô ô!

Tại Chu Nguyên nghĩ đến phá cục phương pháp lúc, cái kia Tề Hạo đã không hề kéo dài, màu đen sáo dọc thối lên, lập tức có rất nhỏ kỳ lạ ô rõ ràng thanh âm truyền ra, quanh quần thiên địa.

Sáo dọc âm thanh vừa vang lên, sơn cốc kia trong chiếm giữ cự mãng Chiến Khôi màu đỏ tươi mắt rắn chính là thời gian dần trôi qua sáng lên, giống như là bắt đầu sống lại bình thường, ngay sau đó, cái kia màu đỏ tươi mắt rắn, liền ném hướng về phía Chu Nguyên đám người chỗ phương hướng.

Bá!

Cự mãng Chiến Khôi đuôi rắn hất lên, đại địa vắng tung tóe, mà kia thân ảnh thì là hóa thành một đạo tàn ảnh, nhanh như nhanh như tia chớp đối với Chu Nguyên bọn hắn chỗ phương hướng bắn mạnh tới, khí thế hung hãn.

Trên bầu trời, Vệ Thương Lan cũng là phát hiện một màn này, lúc này sắc mặt biến đổi, sẽ phải xuất thủ cứu giúp.

"Hắc, đối thủ của ngươi là ta, cũng đừng chần chừ!" Bất quá hắn vừa muốn ra tay, một đạo màu đen nguyên khí chính là gào thét mà đến, tanh hôi chi khí đập vào mặt tới.

Vệ Thương Lan chỉ được trở tay một chương đánh ra, đem màu đen kia nguyên khí đập tán ra, nhưng xuất thủ thời cơ, đã bị trì hoãn.

"Bảo hộ điện hạ!"

Lục Thiết Sơn trước mặt sắc mặt ngưng trọng, một tiếng hét to, tám vị Thiên Quan Cảnh cao thủ đồng loạt ra tay, một quyền oanh ra, liền là có thêm tám đạo nguyên khí gào thét mà ra, trùng trùng điệp điệp oanh ở đẳng kia mãnh liệt bắn mà đến cự mãng Chiến Khôi trên thân thể.

Đông!

Tiếng động lớn vang dội, cự mãng Chiến Khôi vọt tới trước tốc độ cuối cùng { bị : được } ngăn ngăn lại, bất quá đuôi rắn kia xoẹt một tiếng, oanh bạo không khí, hóa thành một đạo tàn ảnh từ trên trời giáng xuống.

Ầm ầm!

Toàn bộ lưng núi, đều bị cái này một đuôi rắn vỡ ra, loạn thạch bay vút, Lục Thiết Sơn tám người cũng là chặt vật dị thường, nhao nhao tránh né.

Tuy nói ỷ vào nhân số ưu thế, nhưng đều muốn chống lại một đầu thái sơ cảnh cự mãng Chiến Khôi, hiển nhiên không dễ dàng như vậy.

Chu Nguyên nhìn qua không ngừng chặt vật tránh né cự mãng Chiến Khôi thế công Lục Thiết Sơn đám người, lông mày cũng là nhíu một cái, như vậy biến hóa, thật sự là ngoài dự liệu của hắn.

"Điện hạ, làm sao bây giờ?" Vệ Thanh Thanh nhìn về phía Chu Nguyên, trong con ngươi cũng là lướt qua vẻ lo âu vẻ.

Chu Nguyên lắc đầu, đem nàng trấn an một cái, thần sắc của hắn tuy rằng ngưng trọng, nhưng cũng không có quá mức kinh hoảng, Tề Hạo có át chủ bài, hắn đồng dạng cũng có.

Lá bài tẩy của hắn, chính là Yêu Yêu.

Từ lúc tiến vào di tích trước, Chu Nguyên liền cùng Yêu Yêu trao đổi qua, hy vọng nàng có thể tại cục diện bất lợi dưới tình huống ra tay, mà đối với Chu Nguyên loại này thỉnh cầu, Yêu Yêu tự nhiên là đồng ý.

Bất quá đoạn đường này mà đến, Chu Nguyên tại tận khả năng ổn định cục diện, như vậy cũng không cần mượn nhờ Yêu Yêu lực lượng, nhưng nếu như dưới mắt cục diện thật sự bắt đầu triệt để đảo hướng Tề Hạo bên kia, vậy hắn cũng chỉ có thể mời vị tiểu tỷ tỷ này xuất thủ.

Chiến đấu kịch liệt tại tiếp tục.

Lục Thiết Sơn đám tám vị Thiên Quan Cảnh cao thủ liên thủ, nhưng như trước ở đằng kia cự mãng Chiến Khôi thế công tung tích vào hạ phong,

không ngừng đau khổ chèo chống.

Mà cái kia xa xa, Tề Hạo nhìn qua một màn này, trên mặt đáng tươi cười cũng là càng khoái ý.

Oanh!

Lại là một lần mãnh liệt thể công, tám đạo thân ảnh bắn ngược trở ra, đập đập trên mặt đất lưu lại một đạo đạo dấu chân thật sâu, quần áo nghiền nát, lộ ra cực kỳ chặt vật.

"Điện hạ, chúng ta ngăn không được cái này Chiến Khôi." Lục Thiết Sơn có chút xấu hổ nói.

Chu Nguyên gật gật đầu, hẩn nhìn qua cái kia du động lấy thân thể cao lớn, bắt đầu đối với của bọn hẩn tiếp cận cự mãng Chiến Khôi, quay đầu đối với Yêu Yêu nói: "Yêu Yêu tỷ, có thể có biện pháp đối phó cái kia cự mãng Chiến Khôi?"

Yêu Yêu hơi hơi nghiêng đầu, suy nghĩ một chút, chợt khẽ cười một tiếng, nói: "Biện pháp tự nhiên là có đấy."

"A? Yêu Yêu tỷ muốn xuất thủ?"

Yêu Yêu nhìn thoáng qua đầu kia xấu xí Chiến Khôi cự mãng, có chút chịu không nổi cau lại tinh xảo cái mũi đẹp dễ tinh xảo, nàng lắc đầu, sau đó đem trong ngực Thôn Thôn đối với Chu Nguyên đã đánh qua.

"Với cái gia hỏa này ăn người nhiều như vậy nguyên thú thịt khô, cũng nên giúp người khô điểm sống."

Chu Nguyên có chút sững sờ tiếp được { bị : được } Yêu Yêu ném đến trong ngực Thôn Thôn, người sau cũng là mở to hắc bạch phân minh ngập nước thú đồng tử vô tội theo dõi hẩn, điều này làm cho được Chu Nguyên

khỏe miệng co giật một cái, khiến nó đi đối phó cái kia cự mãng Chiến Khôi?

Tuy rằng đây mình hoài nghi, nhưng từ đối với Yêu Yêu tín nhiệm, Chu Nguyên còn là sờ lên Thôn Thôn đầu, ôn nhu nói: "Tốt Thôn Thôn, tiêu diệt cái kia đại gia hỏa, mười bàn nguyên thú thịt khô!"

Cùng Thôn Thôn ở chung lâu như vậy, Chu Nguyên biết đạo như thế nào mới có thể làm cho cái này lười biếng gia hỏa xuất lực.

Quả nhiên, Chu Nguyên thanh âm vừa rơi xuống, Thôn Thôn cái kia tràn đầy lười biếng thú đồng tử ở bên trong, chính là trong lúc đó sáng lên.

Tê tê...ê...eeee!

Xa xa, cái kia Chiến Khôi cự mãng phát ra tiếng Hi..i...iiii âm thanh thanh âm, khí thể hung hăng vọt tới, những nơi đi qua, hết thảy đồ vật đều bị nghiền ép nghiền nát.

Mà tại Tô Ấu Vi, Vệ Thanh Thanh đám người vẻ mặt kinh ngạc biểu lộ xuống, Chu Nguyên đem trong ngực Thôn Thôn ném ra ngoài, vật nhỏ trên không trung quay tròn xoáy đạo qua một vòng, đã rơi vào phía trước trên mặt đất.

"Điện hạ, người làm cho Thôn Thôn đi cùng cái kia đại gia hỏa đánh?" Tô Ấu Vi nhếch cặp môi đỏ mọng, nhìn thoáng qua Chu Nguyên, trong đôi mắt đẹp tràn đầy chất vấn, Thôn Thôn tuy rằng rất đáng yêu, nhưng cái khó đạo nó có thể sử dụng đáng yêu đánh bại cái kia cự mãng Chiến Khôi sao?

Vệ Thanh Thanh cũng là một bộ người thật ác độc thần sắc.

Chu Nguyên cười cười xấu hổ, dù sao từ từ khi biết Thôn Thôn về sau, hẳn chỉ biết là gia hỏa này mỗi ngày đang không ngừng ăn, vì vậy hẳn cũng không rõ ràng lắm, Thôn Thôn thực lực cuối cùng mạnh bao nhiêu.

"Ném đi một cái tiểu thú đi ra sao? Đây là triệt để không có chiêu?" Tề Hạo đám người nhìn thấy Chu Nguyên ném ra tới Thôn Thôn về sau, cũng là ngẩn người, sau đó nhin không được cười ra tiếng.

Cái này hình thái Thôn Thôn, quá mức đáng yêu, không có chút lực uy hiếp.

Oanh oanh!

Bất quá, cái kia cự mãng Chiến Khôi rồi lại là không có bất kỳ thương cảm tình cảnh, nó khí thế hung hăng trùng kích mà đến, đuôi rắn khổng lồ gào thét mà ra, mang theo cực kỳ lực lượng kinh người, không khí tại kia đuôi dưới bạo tạc nổ tung, sau đó hung hăng đối với Thôn Thôn đánh ra xuống.

Cái kia vỗ, đủ để đem một cái ngọn núi đập vỡ.

Tô Ấu Vi, Vệ Thanh Thanh các nàng trên mặt đẹp đều là lộ ra vẻ không đành lòng.

Đồng!

Đuôi rắn chụp được, một mảnh kia khu vực đều là âm âm sụp đổ, cực lớn nham thạch đập vỡ đi ra, thành từng mảnh rạn nứt không ngừng lan tràn.

Bất quá, đang ở đó đá núi sụp đổ lúc, đột nhiên, có một đạo kinh Thiên động Địa giống như tiếng gầm gừ vang vọng dựng lên, chấn nhiếp núi rừng.

Phanh!

Gào to vang vọng, mọi người đột nhiên nhìn thấy, cái kia cự mãng hung hãn trùng kích mà đến thân hình khổng lồ, giống như là đã tao ngộ trọng

kích bình thường, đúng là chột ngược lại bay ra ngoài.

Oanh long long!

Cự mãng nện vào vách núi ở bên trong, liền khối nham thạch sụp đổ rơi xuống.

Đột nhiên xuất hiện một màn, làm cho tất cả mọi người là vẻ mặt khiếp sợ, Tô Ấu Vi cùng Vệ Thanh Thanh đều là cặp môi đỏ mọng khê nhếch.

Bá!

Mọi ánh mắt, đều là vào lúc này hội tụ hướng Thôn Thôn nơi ở, chỗ đó bụi mù tràn ngập.

Trong bụi mù, tựa hồ là có ánh sáng đỏ hiển hiện, lại sau đó, tất cả mọi người là rung động nhìn thấy, một cái ước chừng hơn mười trượng Cự thú, đập trên trầm trọng bộ pháp, chậm rãi theo cái kia trong bụi mù đi ra.

Đầu kia Cự thú, toàn thân đỏ thẫm, che kín lửa cháy màu đỏ lân phiến, một đôi thú đồng tử, càng là tựa như thiêu đốt lên hỏa diễm, tại kia đóng mở thú trong miệng, ầm có hắc quang hiển hiện, giống như có thể thôn phệ vạn vật.

Một cỗ kinh người khí thế cùng uy nghiêm, thời gian dần trôi qua theo kia trên thân thể phóng xuất ra, toàn bộ núi rừng, đều là vào lúc này yên tĩnh xuống.

Đó là một đầu phảng phất từ Viễn Cổ Hồng Hoang bên trong, đi ra thần bí hung thú.

Thần bí mà hung hãn.

(tấu chương xong)

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 83: Tranh Đoạt

Nhìn qua đầu kia tự trong bụi mù bước ra trở lại thần bí Cự thú, tất cả mọi người đứng sợ ngây người, thậm chí mặc dù là Chu Nguyên, đều là trợn mắt há hốc mồm.

"Nó. . . Nó là Thôn Thôn biến thành?" Tô Ấu Vi bàn tay như ngọc trắng bụm lấy cái miệng nhỏ nhắn, khó có thể tin mà nói.

Chu Nguyên do dự một chút, gật gật đầu, nói: "Hắn là Thôn Thôn a."

Tuy rằng hắn cũng có chút khó có thể đem trước mắt thần bí này hung hãn Cự thú cùng ngày bình thường lưỡi biếng trừ ăn ra cái gì cũng không biết làm Thôn Thôn liên lạc với cùng một chỗ, nhưng lý trí hay vẫn là nói cho hắn biết, trước mắt cái này lại để cho tất cả mọi người rung động thần bí Cự thú, chính là Thôn Thôn biến thành. . .

"Hơn nữa nó lại vẫn có được lấy Thái Sơ Cảnh thực lực. . ." Vệ Thanh Thanh cũng là rung động mà nói.

"Thôn Thôn bây giờ còn chẳng qua là ấu sinh thời hạn." Yêu Yêu mỉm cười, nói.

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người lại lần nữa ngốc trệ, Vệ Thanh Thanh giật giật cặp môi đỏ mọng cái miệng nhỏ nhắn, tim đập đều có chút nhanh hơn, ấu sinh thời hạn là có thể đạt tới Thái Sơ Cảnh thực lực?

Cuối cùng là cái gì kinh khủng nguyên thú? !

Nếu như đợi đến lúc Thôn Thôn đạt tới thành thực kỳ, thật là hội là bức nào đáng sợ?

Chu Nguyên cũng là nhin không được chép miệng chặc lưỡi, tuy rằng một mực biết rõ Thôn Thôn lai lịch không đơn giản, nhưng vẫn là không nghĩ tới, nó có thể đáng sợ đến loại trình độ này, vèn vèn ấu sinh thời hạn, thì đến được rồi Thái Sơ Cảnh.

Mà ở Chu Nguyên bên này là Thôn Thôn chiến đấu hình thái cảm thấy rung động lúc, ở đằng kia đối diện, Tề Hạo đám người sắc mặt, nhưng là trở nên cực kỳ khó coi.

"Cái này Chu Nguyên, từ chỗ nào tìm đến một đầu Thái Sơ Cảnh nguyên thú?" Tề Hạo thanh âm khiếp sợ, phải biết rằng, hắn tuy rằng có thể khống chế cái kia tứ phẩm măng xà thuộc chiến khôi, nhưng cái này nhưng chỉ là tạm thời, hơn nữa hắn cũng không có biện pháp đem cái này chiến khôi mang đi, chỉ có thể băng vào "Khống Hồn Địch" đem ngăn ngừa khống chế một đoạn thời gian.

Nhưng mà Chu Nguyên bên kia xuất hiện Cự thú, hiển nhiên là có thể triệt để nghe lệnh.

"Chẳng lẽ đây là hoàng thất ẩn tàng át chủ bài chứ" Tề Hạo ánh mắt lập loè.

"Hí!"

Mà ở Tề Hạo trong nội tâm ý niệm trong đầu chuyển động lúc, cái kia Cự Măng chiến khôi tự trên vách núi đá giãy giụa đi ra, hướng phía Thôn Thôn phát ra tiếng gào rít, tối tăm trên thân thể, từng đạo cổ xưa quang văn, đều là bắt đầu tách ra quang mang.

Nó đuôi rắn mãnh liệt hất lên, chỉ thấy được vách núi văng tung tóe, cực lớn nham thạch lăn xuống, trực tiếp là bị kia đuôi rắn đảo qua, chính là

hung hăng đối với Thôn Thôn oanh kích mà đi.

Đá to gào thét mà đến, Thôn Thôn sắc bén thú trao đối với hư không phía trước mãnh liệt vẽ một cái.

Xoẹt!

Phảng phất có được hàn quang xẹt qua, không khí đều bị xé nứt ra năm đạo dấu vết, mà cái kia đá to, càng là còn không có tiếp cận Thôn Thôn thân hình, chính là ở trên trời vỡ vụn ra trở lại.

Thôn Thôn chân đạp đỉnh núi, đỏ thắm thú đồng tử nhìn chăm chăm vào cái kia mảng xà thuộc chiến khôi, trong mắt phảng phất là có bề ngỗ giống như thần sắc.

Rống!

Nó phát ra trầm thấp gào to, giống như Vương giả uy nghiêm bị khiêu khích, thú trao đạp mạnh, tất cả mọi người đứng nhìn thấy cái kia mảnh đỉnh núi, dùng kia thú trao làm đầu nguồn, nhanh chóng sụp đổ rạn nứt ra.

Bá!

Thôn Thôn thân hình mãnh liệt bắn phóng tới, giống như một vòng đỏ thắm quang mang, nhanh như Bôn Lôi, khí thế lăng lệ ác liệt.

Mãng xà thuộc chiến khôi hí...iiiiii rít gào lên tiếng, mảng xà miệng lớn tấ, chỉ thấy được một cái khác trắng kiện Hồng sắc nguyên khí quét ngang phóng tới, nguyên khí nóng bỏng mà cuồng bạo, cả mặt đất đều bị hun thiêu ra một cái khác màu đen dấu vết.

Đạo này nguyên khí cường hãn, đủ để nháy mắt giết bất luận cái gì Thiên Quan Cảnh cao thủ.

Hây dô!

Nhưng mà, đối mặt với đạo kia cuồng bạo Hồng sắc nguyên khí, Thôn Thôn tốc độ không giảm chút nào, đợi đến tiếp cận, vừa rồi mãnh liệt mở lớn thú miệng, trong miệng thần bí hắc sáng lóng lánh, một cái liền đem cái kia đạo hồng sắc nguyên khí nuốt xuống.

Một cái nuốt Hồng sắc nguyên khí, Thôn Thôn thân ảnh trực tiếp xuất hiện ở măng xà thuộc chiến khôi phía trước, thú trào mãnh liệt xé rách hạ xuống, đầu ngón tay mơ hồ có hắc mang hiển hiện.

Xoẹt!

Móng vuốt quang xẹt qua rồi măng xà thuộc chiến khôi thân thể cao lớn, có âm thanh chói tai vang lên, lại sau đó, tất cả mọi người đứng khiếp sợ nhìn thấy, cái kia Cự Mãng chiến khôi đuôi răn, chính là vào lúc này trực tiếp bị một phân thành hai. . .

Thậm chí trên mặt đất, đều là xuất hiện sâu không thấy đáy năm đạo dấu móng tay.

Thôn Thôn móng vuốt quang chi sắc bén, hầu như có thể so với một kiện Thượng phẩm Huyền Nguyên Binh.

Đuôi răn bị chém đứt, cái kia Cự Mãng chiến khôi cũng là hí...iiiiii huyết lên, măng xà miệng điên cuồng phun, từng đạo cuồng bạo Hồng sắc nguyên khí dâng lên phóng tới.

Đối mặt với điên cuồng Cự Mãng chiến khôi, Thôn Thôn vui mừng không sợ, mãnh liệt bắn phóng tới, nhất thời, hai đạo thân ảnh khổng lồ dây dưa cùng một chỗ, cả cái sơn cốc một bên, đều là đang không ngừng sụp đổ.

Tề Hạo nhìn qua cục diện này, sắc mặt dị thường âm trầm, hẳn tự nhiên nhìn ra được, Cự Mãng chiến khôi hiển nhiên đang bị thần bí kia Cự thú đè nặng đánh, nhìn bộ dáng này, chỉ sợ kiên trì không được bao lâu.

"Đáng chết!"

Hắn nhin không được mắng một tiếng, vốn cho là bằng vào lấy Cự Mãng chiến khôì, hắn đủ để khống chế cục diện, đem Chu Nguyên đám người triệt để ở tại chỗ này, nhưng cái đó ngờ tới, Chu Nguyên bên kia, đồng dạng là có chỗ chuẩn bị.

"Không thể tiếp tục kéo dài rồi, trước đem Hỏa Linh Tuệ đoạt tới tay!" Tề Hạo trầm giọng nói.

Hiện tại cục diện thoát ly khống chế, chỉ có thể trước đem Hỏa Linh Tuệ đoạt tới tay, chỉ cần Hỏa Linh Tuệ nơi tay, lần này coi như là bọn hắn thắng lợi.

"Đi!"

Tề Hạo không do dự nữa, quát khê một tiếng, chính là trước tiên đối với trong sơn cốc lao đi, tại kia sau lưng, rất nhiều thân ảnh theo sát tới, đem hộ vệ.

"Tề Hạo muốn xuất thủ, chúng ta cũng động thủ đi!" Chu Nguyên một mực nhìn chăm chăm Tề Hạo, cho nên người sau khê động, hắn thì có làm cho phát hiện, lúc này trầm giọng nói.

Tô Ấu Vi, Vệ Thanh Thanh, Lục Thiết Sơn đám người đều là gật đầu.

Hôm nay song phương thủ đoạn đã ra hết rồi, cho nên bọn hắn cũng phải chính diện tương bính rồi.

"Yêu Yêu tử, nhìn thẳng cốc bên ngoài, đừng cho người làm cái kia ngư ông." Chu Nguyên vừa nhìn về phía Yêu Yêu, nói.

Lúc này sơn cốc này bên ngoài, đã hội tụ không ít thế lực khắp nơi, bất quá bởi vì trên bầu trời có Vệ Thương Lan cùng Hắc Độc Vương kịch

chiến, sơn cốc nơi miệng hang, vừa có hai đầu quái vật khổng lồ chém giết, cho nên bọn hãn kiêng kị xuống, không dám có động tác, nhưng hiển nhiên cũng đang tìm kiếm lấy cơ hội, cho nên không thể không phòng.

Yêu Yêu trán hơi khê nhẵn.

Chu Nguyên thấy thế, vung tay lên, chính là mang theo những người khác nhanh chóng bắn phóng tới.

Sơn cốc ở chỗ sâu trong, Tề Hạo đám người tốc độ thi triển đến mức tận cùng, ánh mắt của hãn thoáng nhìn, nhìn thấy theo sát mà đến Chu Nguyên đám người, ánh mắt cũng là càng âm trầm.

"Ngăn lại bọn hãn!"

Hãn quát khê một tiếng, lập tức cái kia dùng Tề Lăng cầm đầu mấy vị Thiên Quan Cảnh cao thủ lập tức mãnh liệt bắn phóng tới.

"Lục Thống lĩnh!" Chu Nguyên thấy thế, quát lạnh lên tiếng.

"Đúng, hoàng tử!" Lục Thiết Sơn gật gật đầu, cũng là lập tức suất lĩnh mấy vị Thiên Quan Cảnh cao thủ cực nhanh phóng tới, đem đối phương mấy vị kia Thiên Quan Cảnh đều ngăn lại.

Song phương giao thủ, lập tức nguyên khí tàn sát bừa bãi, đem trong sơn cốc quấy đến một mảnh hỗn loạn.

Hai sóng đội ngũ nhanh chóng đi về phía trước, đồng thời không ngừng giúp nhau dây dưa.

Mà với Chu Nguyên, Tề Hạo làm trung tâm hai người, thì là tốc độ không giảm, thẳng đến sơn cốc ở chỗ sâu trong, chẳng qua là quay chung quanh tại hộ vệ bên cạnh số lượng, thì là đều đang không ngừng tại kiểm chế lẫn nhau bên trong giảm bớt.

Thời gian dần trôi qua, Chu Nguyên bên người, đã là chỉ vện vện có Tô Ấu Vi cùng Vệ Thanh Thanh theo sát lấy hãn, đem hộ với chính giữa, mà Tề Hạo bên kia, cũng chỉ vện vện có bốn vị Dưỡng Khí Cảnh hộ vệ.

Tề Hạo ánh mắt âm trầm nhìn Chu Nguyên liếc, đầu có chút lệch lạc.

Kia bên cạnh bốn vị Dưỡng Khí Cảnh cao thủ lập tức thân hình một chuyển, đối với Chu Nguyên ba người vây rồi đi.

"Hoàng tử, ta có thể đối phó hai người." Vệ Thanh Thanh trên thân thể mềm mại, nguyên khí bắt đầu dũng mãnh tiến ra, nàng đôi mắt xinh đẹp lẳng lẽ ác liệt đã tập trung vào hai đạo nhân ảnh, hai người này, một cái Dưỡng Khí Cảnh Hậu Kỳ, một cái Dưỡng Khí Cảnh sơ kỳ.

"Hoàng tử, người đi đoạt Hỏa Linh Tuệ, còn lại hai người ta trở lại ngăn lại." Tô Ấu Vi nhìn về phía cái kia hai người khác, hai người kia thành linh đều là Dưỡng Khí Cảnh trung kỳ thực lực.

"Có vấn đề chứ" Chu Nguyên do dự một chút, Tô Ấu Vi dù sao mới chỉ đúng Dưỡng Khí Cảnh sơ kỳ, Mà đối phương, nhưng là hai vị Dưỡng Khí Cảnh trung kỳ.

Tô Ấu Vi nghe vậy, thì là dịu dàng cười cười, không nói gì, chẳng qua là cái kia trên ngọc thủ, Viêm Lôi Khí cùng Hàn Minh Khí chậm rãi bay lên, hai cỗ thuộc tính khác nhau nguyên khí chiếu rọi lấy cái kia tấm thanh lệ đôi má, lộ ra có chút mị hoặc cảm giác.

"Hoàng tử, người cùng cái kia Tề Hạo dây dưa là được, chúng ta giải quyết hết đối phương liền tới giúp người." Vệ Thanh Thanh nói.

Tại nàng xem, Chu Nguyên vện vện chẳng qua là Dưỡng Khí Cảnh sơ kỳ, mà cái kia Tề Hạo, nhưng là Dưỡng Khí Cảnh Hậu Kỳ, song phương sức chiến đấu, hiển nhiên cũng không yên ổn Hành.

Chu Nguyên nghe vậy, cười cười, không nói thêm gì, trực tiếp là quyết đoán mãnh liệt bắn phóng tới.

Tới lúc này, Chu Nguyên cùng Tề Hạo, lại đều là đơn thương độc mã, cuối cùng hai người một trước một sau, vọt vào sơn cốc ở chỗ sâu trong.

Mà ở ngoài sơn cốc cao sườn núi, thế lực khắp nơi nhìn đến một màn này, đều là âm thầm lắc đầu, cái này Chu Nguyên hoàng tử, thật đúng là không biết trời cao đất rộng, không ai bảo hộ, cũng dám một mình đuổi theo Tề Hạo.

Ở chỗ sâu trong, phảng phất là một mảnh hoang phế Được Điền trước, xích hồng giống như là hỏa diễm Hỏa Linh Tuệ nhẹ nhàng chấp chờn, tản ra mùi thơm.

Tề Hạo thân ảnh đứng tại khoảng cách Hỏa Linh Tuệ một khoảng cách địa phương, sau đó hắn chậm rãi xoay người lại, ánh mắt âm lãnh nhìn qua theo sát mà đến Chu Nguyên, khóe miệng có dư tợn đáng tươi cười, hiện lên rồi đi ra.

"Người thật là có dũng khí, không ai bảo hộ người, vậy mà cũng dám đi theo ta?"

"Xem ra hôm nay, thật là không ai có thể cứu được người rồi."

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 84: . Bá Đạo Oán Độc

Chu Nguyên nhìn qua Tề Hạo cái kia dữ tợn đáng tươi cười, thần sắc ngược lại là không có nhiều biến hóa, nếu như nói chưa từng sáng lập Khí Phủ, đột phá đến đường khí cảnh, hẳn chỉ sợ thật đúng là không phải gia hỏa này đối thủ.

Nhưng đáng tiếc chính là, tại tiến vào di tích lúc trước, hẳn liền chính thức bước chân vào đường khí cảnh, hơn nữa còn sáng lập ra. . . Huyết sắc Khí Phủ.

"Chỉ dựa vào mồm mép, người thật đúng là không có phụ bỏ người cái này Tề Nhật Thiên tên." Chu Nguyên cười nói.

Tề Hạo khuôn mặt một đen, trong mắt tràn đầy sát ý, nghiến răng nghiến lợi mà nói: "Nhỏ tạp chủng, đợi tí nữa rơi vào trong tay của ta, xem ta như thế nào đem đầu lưỡi người cho cắt bỏ!"

"Một cái đẳng trước nói như vậy, là người cái kia đệ đệ Tề Nhạc, hẳn hiện tại đã bị ta chém một tay, núp ở Tề vương phủ không dám ra đến." Chu Nguyên mí mắt vừa nhấc, nói.

"Ha ha."

Tề Hạo giận quá mà cười, trong mắt sát ý bắt đầu khởi động, nếu không nói bất luận cái gì nói nhảm, năm ngón tay nắm chặt, chỉ thấy được trên thân thể của hắn, chính là bắt đầu có nguyên khí từ trong cơ thể hắn dũng mãnh tiến ra, đem thân thể bao trùm.

Tề Hạo quanh thân nguyên khí, hiện ra màu vàng, cương mãnh bá đạo, đúng là Tề vương phủ mạnh nhất nguyên khí, tứ phẩm nguyên khí, Kim Thạch Hồn Nguyên Khí.

Hiển nhiên, cái này Tề Hạo tuy rằng làm cho người ta chán ghét, nhưng bản thân làm cho có đủ thực lực, hoàn toàn chính xác cực kỳ mạnh mẽ.

Bằng vào cái này Kim Thạch Hồn Nguyên Khí, coi như là tại dưỡng khí cảnh ở bên trong, hẳn đều có thể tính làm là người nổi bật.

Chu Nguyên tâm niệm vừa động, Khí Phủ bên trong chiếm giữ nguyên khí cũng là bắt đầu dũng mãnh tiến ra, quần quanh phiêu đảng tại kia quanh thân.

Hắn nguyên khí, hiện ra một loại như trong suốt sắc thái, chỉ bất quá trong đó mơ hồ có thể thấy được từng sợi huyết tuyến xẹt qua.

Tại sơn cốc kia bên ngoài cao sườn núi lên, từng đạo ánh mắt đều là hội tụ ở tại thâm cốc trong hai người giằng co chỗ, mà khi bọn hắn nhìn đến cái kia hai đạo nguyên khí lúc, đều có lấy tiếng bàn luận xôn xao truyền ra.

"Cái kia Tề Hạo hẳn là dưỡng khí cảnh hậu kỳ đi? Còn tu luyện Tề vương phủ đứng đầu nguyên khí "Kim Thạch Hồn Nguyên Khí", sức chiến đấu tương đối cường hãn a."

"Cái kia Chu Nguyên điện hạ nguyên khí, chẳng lẽ liền công pháp cũng còn không có tu luyện?"

"Thật sự là ghé mới sinh không sợ cạp, bất quá loại này khiêu chiến sự tử hổ báo con ghé, cuối cùng đều không có gì hay kết cục."

"Hắc hắc, nếu như cái này điện hạ đã bị chết ở tại nơi đây, cái kia Đại Chu sẽ phải loạn đi lên."

"Rối loạn mới tốt, chúng ta Hắc Uyên mới có cơ hội, đi chỗ đó Đại Chu cướp đoạt."

". . ."

Rất nhiều thanh âm nói chuyện với nhau, những ánh mắt kia nhìn về phía Chu Nguyên thân ảnh, đều cũng có chút ít nhìn có chút hả hê cùng thương cảm, hiển nhiên, đối mặt với mạnh mẽ hấn quá nhiều Tề Hạo, bọn hắn đã đem kia coi là chết người đi được.

"Nguyên lai người đã bước chân vào đường khí cảnh, khó trách dám một mình đối mặt ta." Thâm cốc ở bên trong, Tề Hạo nhìn đến Chu Nguyên quanh thân dũng mãnh tiến ra nguyên khí, hơi giật mình, cười lạnh nói.

Bất quá coi như là Chu Nguyên bước chân vào đường khí cảnh, cái kia cũng không quá đáng là đường khí cảnh sơ kỳ, mà hắn, cũng đã đường khí cảnh hậu kỳ."Hơn nữa. . . Người cái này nguyên khí, chẳng lẽ liền công pháp cũng còn chưa từng tu luyện?" Tề Hạo âm trầm cười nói, Chu Nguyên nguyên khí, chính là nguyên thủy nhất trong suốt sắc thái, điều này nói rõ kia không chuẩn bị bất luận cái gì thuộc tính cùng đặc hiệu, uy lực cũng là cực yếu.

"Thử xem chẳng phải sẽ biết." Chu Nguyên ngữ khí không nổi gợn sóng.

"Giả thần giả quỷ có thể cứu không được người!" Tề Hạo lạnh lạnh cười cười, trong mắt lẳng lệ ác liệt vẻ thoáng hiện mà qua, mũi chân điểm một cái, mặt đất đều là đã nứt ra từng đạo vết rạn, mà kia thân ảnh, đúng là giống như một vòng kim quang, mãnh liệt đối với Chu Nguyên bắn mạnh tới.

Hắn muốn xuất thủ.

Lóe ra kim quang thân ảnh, tại Chu Nguyên trong ánh mắt cấp tốc phóng đại, đối mặt với khí thế hung hung Tề Hạo, ánh mắt của hắn chớp lên, cũng

không có lựa chọn tránh đi phong mang, mà là thân hình bất động, quanh thân nguyên khí, bốc lên càng kịch liệt.

"Ngu xuẩn, tự tìm đường chết!"

Nhìn đến Chu Nguyên bất động, Tề Hạo trong mắt lập tức lướt qua một vòng hàn ý, hẳn chính là dưỡng khí cảnh hậu kỳ, còn tu hữu tứ phẩm nguyên khí, cơ hồ là toàn diện áp chế Chu Nguyên, người sau còn dám cùng hẳn chính diện cứng rắn va chạm, quả thực chính là tại tìm chết.

Oanh!

Tề Hạo một quyền oanh ra, quyền phong như sấm, màu vàng nguyên khí chấn động, phảng phất là phát ra kim thạch chạm vào nhau thanh âm, cực kỳ cương mãnh cường hãn, coi như là đá to, cũng phải bị một quyền oanh thành bã vụn.

Lăng lệ ác liệt cương mãnh quyền phong mang theo kim quang nguyên khí gào thét mà đến, Chu Nguyên hít sâu một hơi, trong mắt cũng là lướt qua lạnh lùng vẻ, năm ngón tay nắm chặt, đột nhiên oanh ra.

Hẳn phải thử một chút, hẳn cái này { bị : được } oán độc xâm nhiễm nguyên khí, cuối cùng có vài phần cường độ.

Oanh!

Hai người nắm đấm thẳng tắp oanh cùng một chỗ, lập tức sóng khí tàn sát bừa bãi ra, dưới chân bùn đất đều là { bị : được } tung bay mà đi.

Bất quá hai người va chạm nhau, vền vền giăng co mấy hơi thở, Chu Nguyên thân hình chính là { bị : được } chấn động bắn ngược mà ra, bàn chân ở đằng kia trên mặt đất liên đạp hơn mười bước, mới cường ép ổn định thân hình, nhưng trong cơ thể khí huyết, một hồi kịch liệt cuộn cuộn.

"Tu luyện tứ phẩm nguyên khí dưỡng khí cảnh hậu kỳ, quả nhiên lợi hại."

Chu Nguyên năm ngón tay chậm rãi buông ra, toàn bộ cánh tay đều là mơ hồ có chút kịch liệt đau nhức, đó là bị chấn thương biểu hiện, hiển nhiên, hẳn vẫn còn có chút đánh giá thấp Tề Hạo cường hãn.

Bất quá. . .

Chu Nguyên ngẩng đầu, nhìn về phía hơn mười bước bên ngoài Tề Hạo, lúc này người sau, có lẽ cũng cũng không hơn gì, bởi vì lúc trước va chạm nhau cái kia một thoáng, Chu Nguyên nguyên khí bên trong một đám huyết tuyến, thừa cơ xâm nhập Tề Hạo trong cơ thể.

"Thật sự là không biết sống chết a." Ngoài sơn cốc, rất nhiều ánh mắt nhìn đến một màn này, đều là âm thầm lắc đầu, một cái dưỡng khí cảnh sơ kỳ đi cùng một cái dưỡng khí cảnh hậu kỳ cứng rắn va chạm, cái này Chu Nguyên, thật là không biết chữ chết viết như thế nào.

"Bất quá vì sao cái kia Tề Hạo còn không thừa cơ tiến công?" Chợt có người nghi hoặc lên tiếng, bởi vì Tề Hạo một mực đứng ở tại chỗ, không nhúc nhích, cũng không có truy kích động tác.

"Chẳng lẽ lúc trước va chạm nhau, đối với hắn cũng đã tạo thành bị thương?" Có người nói nói.

"Làm sao có thể, Tề Hạo chính là dưỡng khí cảnh hậu kỳ, còn tu hữu tứ phẩm nguyên khí, cái kia Chu Nguyên không có bị hắn một quyền đánh chết, cũng đã là mệnh cứng ngắc." Một bên người lập tức xì mũi coi thường.

Ở đằng kia rất nhiều trong tiếng nghị luận, sơn cốc ở chỗ sâu trong, Tề Hạo thân thể nhưng là tại hơi hơi run rẩy, khuôn mặt của hắn lên, có kim quang cùng huyết sắc không ngừng hiện lên.

Hơn mười hơi thở về sau, hân thân thể mới mãnh liệt run lên, chợt một ngụm máu tươi theo trong miệng phun tới.

Xùy xùy!

Máu tươi vừa rơi xuống đất, cả mặt đất cũng bắt đầu { bị : được } ăn mòn.

Xoạt!

Hân cái này thổ huyết cử động, rơi vào cái kia rất nhiều chú ý trong cốc thể cực rất nhiều ánh mắt trong mắt, lập tức nhắc lên từng trận xôn xao thanh âm, tất cả mọi người là trợn mắt há hốc mồm.

Cái này rõ ràng hân là nghiền ép giống như cứng rắn va chạm, như thế nào trong lúc đó, Tề Hạo nhưng là thổ một bùm máu? !

Cuối cùng xảy ra chuyện gì?

Tề Hạo xóa đi vết máu ở khóe miệng, ánh mắt vô cùng âm trầm, hân nhìn hướng Chu Nguyên, nghiền răng nghiền lợi mà nói: "Người nguyên khí thậm chí có độc? !"

Hơn nữa còn là bá đạo đến làm cho tâm hân kinh hãi độc tính, lúc trước hai người chăm chú chỉ là một cái tiếp xúc, Chu Nguyên nguyên khí, đích xác là { bị : được } hân cường thể đánh tan, nhưng ở đánh tan đồng thời, rồi lại là có thêm một đám quỷ dị huyết hồng độc khí, xâm nhập trong cơ thể của hân.

Đạo kia huyết hồng độc khí vừa tiến vào thân thể của hân, liền đang điên cuồng nuốt chửng hân tinh huyết trong cơ thể, sợ đến Tề Hạo hồn phi phách tán, điên cuồng áp chế, cuối cùng mới đưa đạo kia độc khí sắp xếp đã xuất thân thân thể.

Chu Nguyên nhìn thoáng qua nguyên khí có chút hỗn loạn Tề Hạo, ánh mắt ngược lại là sụp xuống, hiển nhiên, trộn lẫn oán độc nguyên khí, tựa hồ so với hắc tướng tượng còn muốn bá đạo.

Lúc trước chỉ là một đám mà thôi, nếu như lại nhiều một ít mà nói, chỉ sợ đều không cần hắc xuất thủ, cái này Tề Hạo liền trực tiếp { bị : được } oán độc làm cho chết rồi.

"Người không là ưa thích cứng rắn va chạm sao?, lại tới một lần." Chu Nguyên cười nói.

Tề Hạo trong mắt lướt qua một vòng nồng đậm kiêu kị, Chu Nguyên nguyên khí trong mắt hắc, cũng không tính uy hiếp, nhưng nguyên khí trong ắt chứa một tia khủng bố độc khí, nhưng là cực đoan đáng sợ.

Tề Hạo hít sâu một hơi, dưới áp chế trong lòng bị đè nén, bàn tay nắm chặt, một thanh màu vàng kim óng ánh trường thương, xuất hiện ở kia trong tay, trường thương trên lóe ra hào quang, hiển nhiên là một thanh thượng phẩm nguyên binh.

Ăn lúc trước thiết thòi, hắc hiển nhiên đã không dám lại dễ dàng dùng thân thể cùng Chu Nguyên cứng rắn va chạm, miễn cho lại bị kinh khủng kia độc khí xâm nhập trong cơ thể.

Tay cầm màu vàng trường thương, Tề Hạo ánh mắt đã trở nên cực đoan lạnh lùng nghiêm nghị, hắc mũi thương chậm rãi chỉ hướng Chu Nguyên.

Nhìn đến cẩn thận Tề Hạo, Chu Nguyên ánh mắt cũng là thời gian dần trôi qua ngưỡng trọng, hắc biết rõ, hôm nay đều muốn lấy được Hỏa Linh Tuệ, một trận ác chiến, không thể tránh được rồi.

Đã như vậy, chúng ta đây liền tới thử xem, nhìn xem cuối cùng chẳng biết hươu chết về tay ai đi!

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 85: Chiến Tề Hạo

Sâu trong cốc, lúc cái kia một cái khác Kim sắc trường thương xuất hiện ở Tề Hạo trong tay lúc, cái kia quanh thân nguyên khí dao động, cũng là trở nên càng lãng lệ ác liệt, toàn thân khí thế, cũng là liên tiếp tăng lên, làm cho người ta một loại cảm giác áp bách mãnh liệt.

Chu Nguyên nhìn qua triệt để nghiêm túc Tề Hạo, cũng là không có lòng mang khinh thường, bàn tay hần rút ra bên hông Thiên Nguyên Bút.

"Vô hình thái."

Thiên Nguyên Bút bên trên quang mang bắt đầu khởi động, qua trong giây lát chính là biến thành một cái khác người cao giống như màu đen tuyết bút, ngòi bút tuyết trắng lông tơ chuẩn bị khép lại, hình thành nụ hoa mũi thương, mũi thương lóe ra hàn quang.

Chu Nguyên cầm trong tay Thiên Nguyên Bút, ngòi bút chỉ xéo mặt đất, cặp kia mắt cũng là thời gian dần trôi qua trở nên lạnh lùng.

Như trong suốt nguyên khí, tại kia quanh thân quán quanh, thời gian dần trôi qua cũng là hồi tụ ở Thiên Nguyên Bút, trải qua Thiên Nguyên Bút tăng cường, ở đẳng kia ngòi bút chỗ, tạo thành khí mang, dị thường sắc bén.

Hai tia ánh mắt, ở giữa không trung đụng vào nhau, đều là sát ý bành trướng.

Bành!

Tiếp theo trong nháy mắt, thân ảnh của hai người cơ hồ là cùng lúc mãnh liệt bắn phóng tới, ngăn ngùn mấy hơi thở, chính là ở đằng kia trên đất trống đánh vào nhau.

Keng!

Kim sắc thương ảnh cùng với màu đen bút ảnh, đều là ẩn chứa hùng hồn lực lượng, bị phá vỡ không khí, trùng trùng điệp điệp giao kích, phát ra thanh thúy kim loại thanh âm.

Bá! Bá!

Hai người toàn thân nguyên khí cơ hồ là thúc giục đến mức tận cùng, mỗi một lần thế công, đều là lộ ra cực kỳ hung hãn, thương bút mơ hồ mang theo tàn ảnh, như thiểm điện giao phong.

Ngăn ngùn bất quá một phút đồng hồ thời gian, hai người chính là giao thủ mấy mươi hiệp.

Bất quá, mặc cho ai đều là nhìn ra được, loại này cứng rắn tiếc, hiển nhiên hay vẫn là Tề Hạo tại chiếm cứ thượng phong, dù sao bất kể như thế nào, hẳn đều là Dưỡng Khí Cảnh Hậu Kỳ thực lực, hơn nữa còn tu thành tứ phẩm nguyên khí, Kim Thạch Hỗn Nguyên khí.

Mà Chu Nguyên chẳng qua là Dưỡng Khí Cảnh sơ kỳ, càng là chưa từng công pháp tu luyện nguyên khí, uy lực đánh cho giảm theo, hẳn có thể cùng Tề Hạo liều mạng đến loại trình độ này, đã làm cho người ta cảm thấy rất là không thể tưởng tượng nổi.

Kim sắc thương ảnh quét ngang mà đến, ở phía trên bắt đầu khởi động lấy nguyên khí, ngay cả không khí đều bị bị phá vỡ.

Keng!

Thương ảnh trùng trùng điệp điệp quét tại màu đen bút trên người, lập tức tia lửa bắn tung tóe, thế nhưng cường hãn lực lượng, như cũ là làm cho Chu Nguyên đập đập rút lui, trong tay Thiên Nguyên Bút trên mặt đất kéo lê thật sâu dấu vết.

Hây dô.

Chu Nguyên ổn định thân hình, thở một hơi thật dài, trong cơ thể khí huyết trải qua lúc trước cứng rắn va chạm, kịch liệt bốc lên, điều này làm cho được hãn ánh mắt càng ngưng trọng.

Lúc này, hãn coi như là hiểu, đối phương chinh thể thực lực, đích thật là mạnh hơn hãn một đầu, nếu như hãn không phải tá trợ lấy Khí Phủ ưu thế lời nói, chỉ sợ sớm đã lúc trước giao phong bên trong bại sau trận trở lại.

Mà ăn lúc trước Oán Long Độc thiết thời, Tề Hạo đã không dám cùng hãn thân thể tiếp xúc, mà là mượn nhờ nguyên binh chi lực phát động thể công, như thế cũng làm cho được Oán Long Độc không cách nào đem xâm nhiễm.

"Nếu là tu thành Tổ Long Kinh đệ nhất trọng "Thông Thiên Huyền Mãng Khí", mặc dù ta là Dưỡng Khí Cảnh sơ kỳ, có lẽ cũng có thể thắng được hãn." Chu Nguyên có chút tiếc nuối, nhưng đáng tiếc đúng rồi, hãn tu luyện "Thông Thiên Huyền Mãng Khí" cần có tứ phẩm mãng xà thuộc nguyên thú Thú Hồn, hôm nay còn tại đẳng kia chiến khô trong cơ thể.

"Có thể bằng vào Dưỡng Khí Cảnh sơ kỳ, hơn nữa ngay cả công pháp nguyên khí cũng còn không có tu luyện ra được thực lực, trong tay ta chống đỡ lâu như vậy, coi như là bản lĩnh của người rồi." Tề Hạo cảm thương, ngạo nghễ mà đứng, âm thanh lạnh lùng nói.

Chu Nguyên đang cảm thán thời điểm, kỳ thật Tề Hạo trong lòng cũng là tại âm thầm kinh hãi, bởi vì dựa theo lẽ thường mà nói, song phương đẳng

cấp hoàn toàn không thành có quan hệ trực tiếp, hắn muốn chém giết Chu Nguyên, có lẽ chẳng qua là mấy hiệp sự tình mà thôi.

Mà bây giờ, Chu Nguyên đang cùng hắn liều mạng nhiều như vậy hiệp về sau, vậy mà đều không có bị trọng thương, đây quả thực làm cho người ta cảm thấy khó có thể tin.

Cho nên, đây cũng là lại lần nữa khơi gợi lên Tề Hạo sát tâm, Chu Nguyên này chỉ là Dưỡng Khí Cảnh sơ kỳ cứ như vậy khó giải quyết, nếu như đợi đến lúc hắn cũng là đạt tới Dưỡng Khí Cảnh Hậu Kỳ, hơn nữa tu luyện ra công pháp nguyên khí, vậy hắn chẳng phải là căn bản ngay cả cùng hắn giao thủ tư cách cũng không có?

"Lần này chính là cơ hội tốt nhất, trực tiếp đưa hắn diệt trừ, lại để cho sơn cốc này trở thành hắn Mai Cốt Chi Địa!" Tề Hạo trong mắt sát ý lưu chuyển, trong tay Kim sắc trường thương, lại lần nữa tóe phát ra lừng lẹ ác liệt quang mang.

Thân hình của hắn lại lần nữa mãnh liệt bắn phóng tới, thương ảnh gào thét, tựa như một đạo kim sắc cầu vồng, trực chỉ Chu Nguyên.

Hiển nhiên, thế công của hắn trở nên càng thêm hung mãnh, mặc cho ai cũng là có thể phát giác được kia mãnh liệt sát tâm.

"Tề Hạo muốn hạ sát thủ rồi."

"Cái kia Chu Nguyên hoàng tử, sợ là muốn nguy hiểm."

". . ."

Ngoài sơn cốc rất nhiều ánh mắt nhìn qua một màn này, đều là xì xào bàn tán, lúc trước giao phong, Chu Nguyên bị triệt để áp chế, hôm nay Tề Hạo thế công càng thêm mãnh liệt, chỉ sợ không được bao lâu, Chu Nguyên liền sẽ lộ ra dấu hiệu bị thua.

Chu Nguyên cũng là vào lúc này ngẩng đầu, hần nhìn qua cái kia mãnh liệt bắn mà đến Kim sắc thương mang, trong mắt hàn mang bắt đầu khởi động, chợt hần hít sâu một hơi, dưới mặt quần áo, dường như mơ hồ có quang văn hiển hiện.

"Kim Viên Bàn Sơn Văn!"

Tiếng quát khê, tại Chu Nguyên trong nội tâm vang lên, tiếp theo trong nháy mắt, da của hần mặt ngoài, có một cái khác phức tạp quang văn nổi lên.

Chu Nguyên thân hình, đều là tại đây một thoáng cái kia chấn động lên, hần cảm giác được có một cỗ lực lượng kinh người, tự trong cơ thể của hần bộc phát ra, khuếch tán đến tất cả xương cốt tứ chi.

Thậm chí, thân thể của hần, dường như đều là hơi hơi bành trướng một vòng.

Hần nắm ngón tay chậm rãi nắm chặt Thiên Nguyên Bút, bàn chân một đập, mặt đất đều là nứt toác ra, mà kia thân ảnh, nhưng là thẳng tắp mãnh liệt phóng tới, Thiên Nguyên Bút gào thét phóng tới, thẳng tắp cùng cái kia Kim sắc thương mang, lại lần nữa cứng rắn va chạm.

Keng!

Kim loại âm thanh lại lần nữa vang lên, ngòi bút cùng mũi thương, đều là hung hãn điểm lại với nhau.

Mắt thường có thể thấy được trùng kích sóng khí khuếch tán ra, xoáy lên cuồng phong, chung quanh Toái Thạch bị hể quét là sạch, thậm chí trực tiếp bị căn nát.

Phanh!

Mà Chu Nguyên cùng Tề Hạo thân hình, cũng là vào lúc này hơi khê chấn động, riêng phần mình cảm giác được một cỗ kinh người lực đạo vọt tới, thân hình bất ổn, lại đều là bị chấn động liên tiếp lui về phía sau rồi hơn mười bước.

Xoạt!

Mà một màn này, rơi xuống cái kia rất nhiều nhìn chăm chú nơi này trong mắt, lập tức bộc phát ra kinh tiếng ồn ào.

Bởi vì này một lần va chạm nhau, hai người dĩ nhiên là không chia trên dưới!

"Làm sao có thể? !" Tề Hạo trong mắt, cũng là có chút ít vẻ khiếp sợ, lúc trước thế công, hãn cơ hồ là đem hết toàn lực, chính là định triệt để đè sập Chu Nguyên, nhưng ai có thể nghĩ đến, vậy mà sẽ là loại kết quả này.

Chu Nguyên ổn định rồi bộ pháp, cùng Tề Hạo khiếp sợ so sánh với, hãn thì là muốn thông dong rất nhiều, Kim Viên Bàn Sơn Văn chính là Nhị phẩm Nguyên Văn, có thể giao cho người sử dụng cường hãn lực lượng, mượn nhờ cỗ lực lượng này, hãn có thể đủ cùng Dưỡng Khí Cảnh Hậu Kỳ Tề Hạo chính diện cứng rắn va chạm.

"Cuối cùng đền bù chênh lệch. . ."

Chu Nguyên năm ngón tay nắm chặt Thiên Nguyên Bút, nhìn hãn hướng Tề Hạo, cười cười, nói: "Lần này, chúng ta lại đến hảo hảo đấu một trận."

Hãn ngòi bút chấn động, chợt có màu xanh khí mang tự ngòi bút dũng mãnh tiến ra, tròn vện hơn mười tấc, hơn nữa cái kia màu sắc, cũng là trở nên càng thêm nồng đậm, đương nhiên đó là Thốn Mang Thuật.

Tề Hạo nhìn qua Chu Nguyên ngòi bút cái kia co duỗi không theo quy tắc nào thanh mang, ánh mắt càng thêm âm trầm, Kim sắc mũi thương run

lên, cũng là có sắc bén vô cùng thanh mang dũng mãnh tiến ra.

"Ở trước mặt ta hiển lộ của người Thốn Mang Thuật, quả thực không biết sống chết!" Tề Hạo lạnh giọng nói.

Bá!

Hai người ánh mắt đối mặt, hàn ý bắt đầu khởi động, tiếp theo trong nháy mắt, mãnh liệt mãnh liệt bắn phóng tới.

Phanh! Phanh!

Thâm cốc ở bên trong, hai đạo nhân ảnh như thiểm điện giao thoa, thương ảnh bút ảnh không ngừng va chạm, cuồng bạo kinh phong tàn sát bừa bãi ra, những nơi đi qua, trên mặt đất xuất hiện từng đạo thật sâu dấu vết.

Lúc này hai người, đều là đem bản thân lực lượng, thúc giục đã đến cực hạn.

Cái kia phần đông hội tụ ở chỗ này ánh mắt, nhìn qua hai người cái kia lăng lệ ác liệt tàn nhẫn giao phong, cũng đúng khuôn mặt có chút động.

Ai cũng không nghĩ tới, nguyên bản bọn hắn cho rằng hội triệt để bị thua Chu Nguyên, lại có thể bằng vào Dưỡng Khí Cảnh sơ kỳ thực lực, cùng Tề Hạo cứng rắn va chạm thành loại này bộ dáng.

"Cái này Chu Nguyên hoàng tử, thật đúng là có chút ít năng lực a."

"Cái này cuối cùng ai thua ai thắng, sợ thật đúng là không quá dễ nói. . ."

"Bất quá sợ hay vẫn là Tề Hạo muốn nhiều một phần phần thắng, dù sao Dưỡng Khí Cảnh Hậu Kỳ, bàn về nguyên khí hùng hậu trình độ, như thế nào cũng so với mới Dưỡng Khí Cảnh sơ kỳ Chu Nguyên càng mạnh hơn nữa, đáng tiếc, đáng tiếc a. . ."

...

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 86: . Ăn Mòn

Màu vàng thương ảnh xé rách không khí, hung mãnh đâm mà ra, phía trước một đạo bút hình ảnh gào thét tới, đem chống đỡ đỡ được, cả hai giao đụng, phát ra thanh thúy thanh âm, sóng khí tàn sát bừa bãi.

Chu Nguyên cùng Tề Hạo thân ảnh đều là bắn ngược trở ra.

Lúc này hai người, sắc mặt đều là một mảnh lạnh nghiêm túc, quanh thân nguyên khí cuộn cuộn, hơn nữa thân thể mặt ngoài, mơ hồ có thể thấy được vết máu, hiển nhiên, lúc trước kịch liệt quần chiến, cũng là làm cho hai người đều là thấy màu đỏ.

Bởi vậy có thể thấy được, chiến đấu là bậc nào vô cùng thâm hiểm.

Tề Hạo cúi đầu nhìn thoáng qua trên thân thể vết máu, nhưng là cười lạnh một tiếng, chợt trong tay hắt màu vàng trường thương chợt một đập, trầm giọng nói: "Kim Thạch Bất Phá!"

Nường theo lấy tiếng quát của hắn rơi xuống, chỉ thấy được chợt có kim quang từ kia dưới làn da dũng mãnh tiến ra, thời gian dần trôi qua, đúng là đem Tề Hạo làn da phủ lên đã thành màu vàng sắc thái, giống như hoàng kim tạo thành bình thường.

Mà những cái kia vết máu, cũng là vào lúc này biến mất được sạch sẽ.

Trung phẩm huyền Nguyên Thuật, Kim Thạch Bất Phá!

Chu Nguyên nhìn qua một màn này, ánh mắt cũng là ngưng tụ, cái này cái gọi là Kim Thạch Bất Phá, chính là cùng cái kia Kim Thạch Hỗn Nguyên Khí nguyên bộ Nguyên Thuật, lực phòng ngự cực kỳ cường hãn.

Hiển nhiên, đánh đến bây giờ, Tề Hạo át chủ bài, cũng là tại lần lượt từng cái một vạch trần.

"Oanh!"

Tề Hạo toàn thân kim quang tràn ngập, lại lần nữa mãnh liệt bắn mà đến, thương ảnh lăng lệ ác liệt, giống như hàn tinh, điểm hướng Chu Nguyên quanh thân chỗ hiểm.

Chu Nguyên chân đạp bước, tránh được vài điểm hàn tinh, trong tay ngòi bút mang theo một đám ánh sáng màu xanh, nhanh như tia chớp đâm vào Tề Hạo trên bờ vai.

Keng!

Rồi lại là có thêm thanh thúy tiếng vang lên, ngòi bút xẹt qua Tề Hạo bả vai, cũng chỉ là điểm ra một cái vết máu, ngòi bút cũng vền vẹn chỉ là vào non nửa chỉ, chính là { bị : được } kim quang kia kẹt.

Bành!

Tề Hạo dữ tợn cười ra tiếng, trong tay màu vàng trường thương quét ngang mà ra, thân thương chính là trùng trùng điệp điệp quét tại Chu Nguyên trên lồng ngực, cường hãn lực đạo, trực tiếp là đem Chu Nguyên quét bay bắn ngược đi ra ngoài, đập vào trên một tảng đá lớn, liền sau lưng tảng đá đều là vỡ vụn ra từng đạo vết rạn.

"Thật sự là khó chơi."

Chu Nguyên cảm thụ được phía sau lưng kịch liệt đau nhức, cũng là chau mày, thi triển "Kim Thạch Bất Phá" Tề Hạo, lực phòng ngự đạt đến một cái trình độ kinh người, đã liên huyền mang thuật, đều cũng có chút ít khó có thể phá vỡ phòng ngự của hắn.

"Người thật đúng là sẽ khiến ta ngoài ý muốn, chính là đường khí cảnh sơ kỳ, lại có thể cùng ta đấu đến loại trình độ này, nguyên khí còn chưa khô kiệt." Tề Hạo lạnh lạnh, trong mắt tràn đầy sát ý.

Chu Nguyên vượt vượt lồng ngực, nếu không có thân thể của hắn tổ chất cường hãn, chỉ sợ lúc trước một súng, có thể đưa hắn lồng ngực đều kích sập.

"Người cũng so với ta tưởng tượng khó chơi một chút." Chu Nguyên nói.

"Sắp chết đến nơi rồi, cũng đừng có lại mạnh miệng." Tề Hạo cười lạnh một tiếng, trên thân thể, màu vàng nguyên khí bành trướng bắt đầu khởi động lấy, trong tay hắn trường thương nâng lên, chỉ hướng Chu Nguyên, sát ý run sợ mà nói: "Tiếp theo, người sẽ thấy không mở miệng được rồi."

Bá!

Thanh âm rơi xuống trong nháy mắt, Tề Hạo thân ảnh đã là mãnh liệt bắn mà ra, thân hình hắn bắn ra thời điểm, trong tay trường thương kéo lấy mặt đất, kéo lê một đường tia lửa cùng với thật sâu dấu vết.

"Trung phẩm Nguyên Thuật, Thiên Kim Phân Nguyên Thương!"

Tề Hạo trong mắt sát ý tăng vọt, một thương hung mãnh đâm mà ra, trên thân thương kim quang đại phóng, mũi thương ngưng tụ cực kỳ hơi thở sắc bén, mũi thương lướt qua chỗ, liên không khí đều là { bị : được } phân biệt rõ ràng vỡ ra đến.

Dưới chân mặt đất, đều là xoẹt một tiếng, tùy theo kéo lê sẹo sâu.

Một phát này, kinh diễm đến cực điểm, hiển nhiên đã là đạt đến Tề Hạo mạnh nhất sức chiến đấu.

Ngoài sơn cốc, những cái kia nhìn về phía nơi này ánh mắt, cũng là vào lúc này đều là sắc mặt biến đổi, hiển nhiên đều là đã nhận ra Tề Hạo một phát này hung hãn, đối mặt với một phát này, chỉ sợ đường khí cảnh ở bên trong, tươi sống có người có thể đủ chính diện chống lại.

Xem ra, cái này Tề Hạo cũng là đánh ra hỏa khí, chuẩn bị thi triển sát chiêu, chấm dứt trận chiến đấu này.

"Cái kia Chu Nguyên diện hạ chết chắc rồi." Có người nói nói, lúc này Tề Hạo, lực phòng ngự cường hãn, không sợ Chu Nguyên công kích, mà kia bản thân thể công, lại là như thế hung hãn tàn nhẫn, Chu Nguyên như thế nào ngăn cản?

Rất nhiều mọi người là gật gật đầu, tỏ vẻ sâu chấp nhận.

Trong cốc, Tề Hạo khí thể hung hăng mang theo sát chiêu mà đến, Chu Nguyên sắc mặt, cũng là càng ngưng trọng, hẩn hít sâu một hơi, trong cơ thể nguyên khí cũng là cuồn cuộn mà động.

Tiếp theo trong nháy mắt, tay hẩn nắm Thiên Nguyên Bút, ngòi bút vũ động, giống như là kéo lê từng đạo nguyên khí ba động.

Chu Nguyên trong cơ thể, hùng hồn nguyên khí đều tuôn ra, hội tụ ở tại ngòi bút chỗ.

"Chết cho ta đến!" Tề Hạo quát chói tai vang lên, màu vàng mũi thương tại Chu Nguyên trong ánh mắt cấp tốc phóng đại.

Chu Nguyên ngòi bút nguyên khí, cuối cùng hùng hồn đã đến cực hạn, tay hẩn cánh tay run lên, trong lòng hét to vang vọng: "Hoàng Cực ấn!"

Ô...ô...n...g!

Ngồi bút run rẩy, chỉ thấy được hùng hồn nguyên khí ngưng tụ lúc giữa, phảng phất là ở đằng kia ngồi bút biến thành một đạo sáng chói hào quang, cái kia đạo quang mang, tản ra bá đạo cực kỳ chấn động.

Đây chính là Chu Nguyên làm cho tu luyện Hoàng Cực ấn, đồng dạng là trung phẩm huyền Nguyên Thuật, uy lực không tầm thường.

Hai đạo ấn chứa hai người một kích toàn lực thế công, ở đằng kia rất nhiều ánh mắt nhìn chăm chú, rút cuộc đụng đụng vào nhau.

Oanh!

Va chạm trong nháy mắt, giống như là có thêm phong bạo tàn sát bừa bãi đi ra, hai người dưới chân mặt đất { bị : được } từng tầng một thối mở, chung quanh nham thạch, tức thì bị từng tầng một phai mờ, hóa thành bụi bặm.

"Thật là lợi hại va chạm nhau, thật không nghĩ tới, một cái dưỡng khí cảnh hậu kỳ cùng một cái dưỡng khí cảnh sơ kỳ, lại có thể đánh đến loại trình độ này." Mọi người cảm thán nói.

Phanh!

Thâm cốc ở bên trong, có cuồng bạo sóng xung kích muốn nổ tung lên, mặt đất { bị : được } kéo ra từng đạo thật sâu dấu vết, mà đứng mũi chịu sào Chu Nguyên cùng Tề Hạo, cũng là như gặp phải trọng kích, bay vọt ra ngoài, hung hăng đụng vào trên vách núi đá.

Chu Nguyên khoe miệng, có một vòng vết máu hiển hiện, hẳn lúc này, hơi có vẻ chật vật, trên thân thể có từng đạo vết máu, bất quá con mắt của nó ánh sáng như trước lạnh lùng, nhìn về phía đối diện.

Tại đó, Tề Hạo thân ảnh cũng là khảm vào vách núi, bất quá hắn rất nhanh liền tránh thoát đi ra, cùng Chu Nguyên so sánh với, trên thân thể của hắn chỉ là kim quang ảm đạm rồi một ít, hiển nhiên, Kim Thạch Bất Phá làm cho mang đến phòng ngự, làm cho hắn tại trùng kích trong xa so với Chu Nguyên đối thông dong.

Tề Hạo bình phục một trong hạ thể kích động khí huyết, ánh mắt âm trầm nhìn về phía Chu Nguyên.

"Người thật đúng là ương ngạnh. . . Cái này đều còn chưa có chết."

Tề Hạo dữ tợn cười một tiếng, nói: "Bất quá thoát nhìn, người tựa hồ bị thương không nhỏ?"

"Xem ra người thua, ta có được lấy Kim Thạch Bất Phá, lực phòng ngự hơn xa người, vì vậy, đứng ở cuối cùng, nhất định là ta!"

Tề Hạo tay nắm lấy trường thương, từng bước một hướng đi Chu Nguyên, trong mắt sát ý càng ngày càng thịnh.

Rất nhiều ánh mắt nhìn thấy một màn này, đều là âm thầm lắc đầu, xem ra trận chiến đấu này muốn kết thúc, cái kia Chu Nguyên tuy rằng biểu hiện được cực kỳ hoàn mỹ, nhưng đối mặt với chính thể thực lực hơn xa với hắn Tề Hạo, còn là lộ ra không đủ khả năng.

Mượn nhờ cường hãn phòng ngự, Tề Hạo còn là đứng đến cuối cùng.

"Đáng tiếc a. . ."

Tề Hạo từng bước một chạy gần Chu Nguyên, hắn có thể cảm giác được người sau trong cơ thể lúc này nguyên khí tựa hồ có chút trôi nổi, đúng là tốt nhất chém giết thời cơ.

Chu Nguyên nhìn qua cái kia trong mắt sát ý, chậm rãi đi tới Tề Hạo, thần kỳ chính là, cái kia ngó khuôn mặt, cũng không có bất luận cái gì thất kinh, ngược lại không hề gợn sóng.

"Không nghĩ tới người trước khi chết, còn là cái này bức biểu lộ, thật khiến cho người ta chán ghét." Tề Hạo lạnh giọng nói.

"Ta chỉ là cảm giác người rất đáng thương. . ." Chu Nguyên cười nhạt nói.

Tề Hạo đồng tử co rút lại.

"Bởi vì người liên cuối cùng ai thua ai thắng cũng không biết. . ." Chu Nguyên khóe miệng đáng tươi cười, tựa hồ là vào lúc này trở nên quý dị đứng lên.

"Giả thần giả quỷ, đi chết đi đi!" Tề Hạo âm trầm nói, trong tay trường thương không do dự nữa, trực tiếp là mang theo hàn mang, không lưu tình chút nào đối với Chu Nguyên trái tim hung mãnh đâm mà đi.

Nhưng mà, đối mặt với Tề Hạo cái kia tràn đầy sát ý một thương, Chu Nguyên nhưng là chút nào không ngăn trở, thần sắc lạnh lùng.

Xoẹt!

Sắc bén mũi thương, tại khoảng cách Chu Nguyên trái tim còn có một tấc khoảng cách lúc, bỗng nhiên ngừng lại, giống như là ngưng trệ bình thường.

Tề Hạo đồng tử vào lúc này điên cuồng gấp co lại, trên mặt có vẻ kinh hãi muốn chết nổi lên, bởi vì hắn phát hiện, trong nháy mắt này, thân thể của hắn, vậy mà bỗng nhiên đã mất đi khống chế.

"Người, người làm cái gì? !" Tề Hạo sợ hãi nói.

Chu Nguyên nhìn thoáng qua trên thân thể mình cái kia từng đạo vết máu, thản nhiên nói: "Người cảm thấy ta thực như vậy ngu xuẩn, biết rõ người có được lấy Kim Thạch Bất Phá phòng ngự, vẫn cùng người một thương thương đối sao?"

Chu Nguyên tay nắm giữ lấy bên cạnh Thiên Nguyên Bút, sắc bén ngòi bút chậm rãi chỉ hướng Tề Hạo.

Mà lúc này, ở đằng kia ban bác bút trên thân, ở vào "Văn võ văn" sau đó địa phương, chợt có hào quang nổi lên, sau đó, bắt đầu có một đạo cổ xưa Nguyên Văn, chậm rãi trở nên rõ ràng. . .

Thiên Nguyên Bút đạo thứ hai Nguyên Văn, số "Ăn mòn" .

(tấu chương xong)

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 87: Chém Giết

"Ăn Mòn."

Chu Nguyên nhìn trời nguyên trên ngòi bút cái kia đạo thứ hai Nguyên Văn, thì thào rồi một tiếng, chợt cười nói: "Không hổ là Thiên Nguyên Bút, quả nhiên lợi hại."

Từ khi Thiên Nguyên Bút thức tỉnh đệ nhất văn đến bây giờ, đã trọn vẹn mấy tháng rồi, trong lúc này Chu Nguyên chưa bao giờ gián đoạn qua cho nó nuôi nấng nguyên thú hồn, nhưng dù vậy, cũng là thẳng đến tiến vào Hắc Uyên ngày thứ năm thời gian, cái này Thiên Nguyên Bút đạo thứ hai Nguyên Văn, mới xuất hiện thức tỉnh.

Mà đạo này thức tỉnh Nguyên Văn, liền tên là "Ăn Mòn" .

"Người đối với ta làm cái gì? !" Tề Hạo sắc mặt tràn đầy kinh hãi, vẫn còn khó có thể tin rít gào nói.

Chu Nguyên nhìn hắn một cái, trong tay Thiên Nguyên Bút bỗng nhiên nhẹ nhàng run lên, chỉ thấy được cái kia ngòi bút giương nhẹ, sau đó Tề Hạo thân thể chính là kịch liệt run rẩy lên, trong miệng của hắn phát ra tiếng kêu thảm thiết, bởi vì tại hắn toàn thân trong lỗ chân lông, lại là có thêm từng đám cây mảnh không thể nhận ra tuyết trắng lông tơ chui ra.

Những lông tơ kia tản ra quang mang, giống như đúng hấp thụ đại lượng nguyên khí, cuối cùng giống như đội chim về tổ, đều chui vào rồi Thiên Nguyên Bút ngòi bút.

Mà theo những lông tơ này trở về, Chu Nguyên lập tức phát giác được, Thiên Nguyên Bút phía trên nguyên khí tăng vọt, ngòi bút co duỗi không theo quy tắc nào khí mang, đều là trở nên càng thêm sắc bén.

Nhìn hần hướng Tề Hạo, mà lúc này người sau thì là sắc mặt hoảng sợ phát hiện, thân thể của hần bên trên Kim Quang nhanh chóng biến mất, cái kia Kim Thạch không phá, rõ ràng thì cứ như vậy bị phá giải rồi.

Hơn nữa, để cho nhất được hần sợ hãi đúng rồi, trong cơ thể hần nguyên khí, giống như là bị vật gì Ăn Mòn trộm đi, nguyên khí nhanh chóng khô kiệt.

Tề Hạo thân thể khôi phục không chế, nhưng hần trên mặt sợ hãi, nhưng như cũ mãnh liệt.

Bởi vì trong cơ thể nguyên khí khô kiệt, bắt đầu làm cho thân thể của hần xuất hiện bủn rủn vô lực dấu hiệu.

Chu Nguyên run rẩy Thiên Nguyên Bút, cười nhạt nói: "Lúc trước ông trời ời nguyên bút mỗi một lần đâm thủng da của người, đều sẽ có một cây mắt thường không thể nhận ra cảm thấy lông tơ xâm nhập trong cơ thể của người."

"Những lông tơ này, hội tiềm phục tại huyết nhục của người ở bên trong, vụng trộm Ăn Mòn của người nguyên khí, hơn nữa chiếm thành của mình, cuối cùng chúng hội mang theo của người nguyên khí trở về Thiên Nguyên Bút, là Thiên Nguyên Bút cung cấp nguyên khí."

Chu Nguyên nói đến chỗ này, cũng là nhin không được cảm thán một tiếng, chỉ là bởi vì đạo này năng lực, thật sự là thật là đáng sợ, thần không biết quý không hay là có thể xâm nhập nhân thể, một khi có người lơ là sơ suất, trong cơ thể nguyên khí cũng sẽ bị Ăn Mòn.

Hơn nữa quan trọng nhất là, những lông tơ này còn có thể trở về Thiên Nguyên Bút, dùng Ăn Mòn mà đến nguyên khí, phụng dưỡng cha mẹ Thiên Nguyên Bút, làm cho nó thủy chung đều là bảo trì lực lượng.

Nói cách khác, bây giờ Thiên Nguyên Bút, coi như là không cần thiết hao tổn Chu Nguyên nguyên khí, cũng như trước có thể phát huy ra uy năng.

"Thật không hổ là đã từng Thánh Nguyên Bình." Chu Nguyên trong nội tâm tán thưởng, lúc trước chẳng qua là đã thức tỉnh đạo thứ nhất Nguyên Văn Thiên Nguyên Bút, tuy rằng làm cho Chu Nguyên cảm thấy kỳ lạ quý hiếm, nhưng là cũng không có cảm giác nó có quá lớn năng lực.

Nhưng hôm nay nương theo lấy đạo thứ hai Nguyên Văn thức tỉnh, Thiên Nguyên Bút, rút cuộc bắt đầu thời gian dần qua triển lộ cao chót vót.

"Thật không biết, cái kia đằng sau bảy đạo Nguyên Văn, lại nên có đủ loại năng lực nào?" Chu Nguyên trong mắt có chút chờ mong, chỉ là Đệ Nhị văn liền như thế lợi hại, khó có thể tưởng tượng, lúc Thiên Nguyên Bút khôi phục lại đỉnh phong thời kì lúc, hội là bậc nào uy mãnh.

"Hiện tại. . . Người hiểu chưa?" Chu Nguyên nhìn qua vẻ mặt hoảng sợ Tề Hạo, mỉm cười nói.

Tề Hạo sắc mặt trắng bệch, lúc này hắn mới hiểu được, vì sao vừa rồi Chu Nguyên biết rõ hắn có được lấy "Kim Thạch không phá", nhưng như trước còn đang không ngừng cùng hắn dùng tổn thương đổi tổn thương, lúc ấy hắn còn cảm thấy đúng Chu Nguyên ngu xuẩn, mà bây giờ mới biết hiểu, nguyên lai là Chu Nguyên cố ý vì chi.

Gây nên, chính là đem cái kia ngòi bút lông tơ, xâm nhập thân thể của hắn.

Hắn Kim Thạch không phá lực phòng ngự cường thịnh trở lại, cũng phòng ngự không được đến từ trong cơ thể công kích.

Chu Nguyên trong tay Thiên Nguyên Bút chậm rãi nâng lên, ngòi bút có quang mang co duỗi không theo quy tắc nào, chỉ hướng rồi Tề Hạo.

Tề Hạo mặt lộ vẻ vẻ sợ hãi, hắn như thế nào đều không nghĩ tới cục diện hội đột biến thành cái này bộ dáng, nguyên bản hắn là ổn chiếm thượng phong, sau đó hiện tại đem Chu Nguyên giảm ở dưới chân, một chút đem tra tấn chí tử mới đúng.

Sợ hãi phía dưới, Tề Hạo lại cũng bất chấp cái gì, quay người bỏ chạy, trong cơ thể là số không nhiều nguyên khí điên cuồng bắt đầu khởi động.

Xùy!

Nhưng mà, hắn còn không có chạy ra vài bước, sau lưng liền là có thêm bén nhọn âm thanh xé gió lên, xùy một tiếng, Tề Hạo thân thể ngưng kết xuống, hắn chậm rãi cúi đầu, chính là nhìn thấy cái kia tự nơi trái tim trung tâm, lòi ra trở lại tuyết trắng lông tơ tạo thành mũi thương. . .

Máu tươi rơi vào cái kia tuyết trắng lông tơ lên, cũng là bị bắn tung tóe mà mở, làm cho kia thủy chung bảo trì tinh khiết màu trắng.

"Kiếp sau, cùng người chiến đấu, muốn dùng đầu óc, chiếm hơi có chút thượng phong liền đắc ý quên hình, bất quá chẳng qua là lý do đáng chết." Sau lưng, có một cái khác thanh âm lạnh lùng truyền đến, Tề Hạo cuối cùng nhịn không được một ngụm máu tươi phun tới, trước mắt dần dần Hắc Ám, thân hình co quắp té xuống.

Ngoài sơn cốc, những nhìn về phía kia thâm cốc ánh mắt, đều là tại thời khắc này trầm mặc lại, sau một lúc lâu, liền là có thêm ngập trời giống như xôn xao âm thanh bạo phát.

"Tề Hạo đã chết? !"

"Làm sao có thể? ! Lúc trước hắn còn vững vàng chiếm cứ thượng phong, như thế nào trong lúc đó liền bị thua? !"

"Xảy ra chuyện gì?"

"."

Tất cả mọi người đứng trợn mắt há hốc mồm, một bộ gặp quỷ rồi bộ đáng, một phút đồng hồ trước bọn hắn vẫn còn thương cảm Chu Nguyên, cảm thấy hắn chắc chắn chết ở Tề Hạo trong tay, nhưng một phút đồng hồ sau, kết quả là nghịch chuyển rồi.

"Lúc trước giống như mơ hồ trông thấy cái gì từ Tề Hạo trong cơ thể chui ra." Bất quá vẫn là có nhãn lực sắc bén người, mơ hồ phát hiện chút gì đó.

"Hắn là Chu Nguyên thủ đoạn, cái kia Tề Hạo bất tri bất giác ở giữa chiêu."

Những mặt người này tướng mạo dò xét, cuối cùng sợ hãi thán phục lên tiếng, mặc kệ Chu Nguyên sử dụng đúng thủ đoạn gì, nhưng cuối cùng chiến thắng chính là hắn.

"Thật sự là khó có thể tin, hắn vậy mà dùng Dưỡng Khí Cảnh sơ kỳ thực lực, chém giết Dưỡng Khí Cảnh Hậu Kỳ Tề Hạo!"

"Hơn nữa mấu chốt nhất đúng rồi, hắn còn chưa công pháp tu luyện nguyên khí!"

"Thật là một cái. . . Quái vật a!"

"Đại Chu Vương Triều, vậy mà hội có một cái như thế biến thái hoàng tử. . . Xem ra ngày sau, muốn nhiều cẩn thận nhiều một ít mới phải."

"..."

Cùng lúc đó, tại tiếp cận thâm cốc địa phương, Vệ Thanh Thanh cùng Tô Ấu Vi đều là bắt đầu không chế chiến cuộc, cuối cùng gợn gàng mà linh hoạt đã xong chiến đấu, các nàng chiến đấu vừa kết thúc, chính là không hện mà cùng đối với thâm cốc nhanh chóng bắn đi.

Hiển nhiên, các nàng đều đang lo lắng Chu Nguyên bên này.

Chỉ có điều, trong lúc các nàng bước vào thâm cốc lúc, nhưng là vừa vặn nhìn thấy cái kia Tề Hạo chậm rãi ngược lại sụp đổ xuống thân ảnh.

Mà ở Tề Hạo bên cạnh, đứng tay kia duy trì Thiên Nguyên Bút, thân hình thon dài, khuôn mặt tuấn lãng thiếu niên lang.

"Tề Hạo. . . Đã chết?" Vệ Thanh Thanh cặp môi đỏ mọng khẽ nhếch, khó có thể tin nhìn về phía Chu Nguyên, Tề Hạo thực lực mạnh bao nhiêu, nàng rất rõ ràng, coi như là nàng, đều chỉ có thể cùng kia phân ra 5:5.

Nhưng hiện tại, cái này ngay cả nàng đều rất khó đối phó đối thủ, nhưng là bại vong tại bất quá Dưỡng Khí Cảnh sơ kỳ Chu Nguyên trong tay?

"Hoàng tử thật sự là thật lợi hại." Tô Ấu Vi nhưng không có cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, chẳng qua là sợ hãi thán phục lên tiếng, dường như tại nàng xem, Chu Nguyên làm ra lại khó có thể tin sự tình, đều đúng có thể lý giải.

Một bên Vệ Thanh Thanh không nói gì, cái này đâu chỉ đúng lợi hại, quả thực liền là yêu nghiệt được rồi?

Chém giết Tề Hạo, Chu Nguyên hấn đến tột cùng là làm sao làm được?

Tại hai nữ kinh ngạc nhìn qua trong tràng lúc, Chu Nguyên cũng là quay đầu, hướng về phía các nàng cười cười, chợt nhin không được hở ra miệng,

đơn giản là trên thân thể thương thể truyền lại trở lại kịch liệt đau nhức cảm giác.

Trong tay Thiên Nguyên Bút nhanh chóng thu nhỏ lại, cuối cùng bị Chu Nguyên cầm ở bên hông, sau đó hấn ngẩng đầu, nhìn qua thâm cốc bên trong cái kia gốc toàn thân như lửa "Hỏa Linh Tuệ", rút cuộc như trút được gánh nặng thở dài một hơi.

Hỏa Linh Tuệ, cuối cùng tới tay.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 88: . Hòa Linh Tuệ Tới Tay

Thâm cốc ở bên trong, Chu Nguyên nhìn qua cái kia một cây đón gió chập chờn "Hòa Linh Tuệ", trong mắt tràn đầy nóng bỏng vẻ, một lát sau, hắn dưới áp chế trong lòng tâm tình kích động, bước nhanh về phía trước.

Hắn theo Càn Khôn trong túi lấy ra một cái ước chừng người cao trái phải ngọc hũ, cái bình phía trên, còn khắc rõ một ít bảo tồn nguyên khí Nguyên Văn.

Sau đó hắn lại là lấy ra cái xẻng, đi vào Hòa Linh Tuệ bên cạnh, cẩn thận từng li từng tí bắt đầu đem phụ cận bùn đất đều xúc tiến vào ngọc hũ ở bên trong, động tác của hắn không dám quá lớn, sợ tổn thương đến kia gốc.

Tại Chu Nguyên như vậy cẩn thận từng li từng tí cử động xuống, cuối cùng Hòa Linh Tuệ chung quanh bùn đất thanh lý sạch sẽ, mà Chu Nguyên cẩn thận từng li từng tí đem lấy ra, để vào ngọc hũ, lại dùng lúc trước bùn đất đem nhồi vào.

Làm xong những thứ này, Chu Nguyên đã là đầu đầy mồ hôi, cảm giác so với lúc trước cùng Tề Hạo kịch chiến một phen còn muốn mệt mỏi.

Chu Nguyên nhìn chăm chăm vào ngọc hũ trong "Hòa Linh Tuệ", phía trên kia Hòa Linh hạt giống sung mãn mà tản ra ánh sáng nhạt, tuy rằng đây chỉ có một cây, nhưng lại có thể mượn này đào tạo ra càng nhiều nữa hạt giống.

Bất quá, nghe nói gieo trồng loại này cấp bậc nguyên thực, đều cần đặc biệt thủ đoạn, những thứ này diễn sinh ra hạt giống, đều phải gieo trồng tại

"Hỏa Linh Tuệ" trong phạm vi nhất định, một khi ly khai cái phạm vi này, sẽ gặp khô kiệt mà chết, không cách nào thu hoạch.

"Cái này là Hỏa Linh Tuệ sao?" Vệ Thanh Thanh cùng Tô Ấu Vi cũng là xúm lại đi lên, đôi mắt đẹp tò mò nhìn chăm chăm vào ngọc hũ trong chập chờn lửa đỏ thực vật.

Chu Nguyên cười gật gật đầu, nói: "Lần này phủ tướng quân có công lớn, về sau Hỏa Linh Tuệ thành thực, nhất định sẽ có Đại Tướng Quân phủ một phần."

Vệ Thanh Thanh cười dịu dàng mà nói: "Vậy trước tiên đi tạ ơn điện hạ rồi, lại nói tiếp, ta có lẽ không ném qua tứ phẩm nguyên thực đâu rồi, nghĩ đến hiệu quả biết tương đối bất phàm."

Chu Nguyên nhìn đến Tô Ấu Vi cũng là nhìn chăm chăm vào Hỏa Linh Tuệ, liền cười nói: "Yên tâm, người cũng có phần."

Tô Ấu Vi khuôn mặt đỏ lên, vội vàng giải thích: "Ta, ta chỉ là hiếu kỳ nó là cái gì mùi vị, có thể không có thêm."

Khi bọn hắn đang khi nói chuyện, sơn cốc kia bên ngoài, rất nhiều ánh mắt cũng là gặp được Chu Nguyên thu "Hỏa Linh Tuệ", vì vậy chính là nhìn không được có chút xao động, dù sao ai cũng rất rõ ràng Hỏa Linh Tuệ giá trị, coi như mình không dùng, xuất ra đi bán đi, vậy cũng tuyệt đối là không cách nào tưởng tượng giá trên trời, những cái kia khắp nơi có dã tâm thế lực, táng gia bại sản sợ cũng là muốn đến tranh mua.

Vì vậy, một ít thực lực hơi chút cường hãn người, đều là rục rịch, quanh thân mơ hồ có nguyên khí bốc lên.

Thời điểm này, Chu Nguyên bên kia sau cùng suy yếu, nếu là có thể xông vào, tất nhiên có thể đoạt được bảo bối, sau đó cao chạy xa bay.

Bất quá, ở nơi này những người này trong lòng ý niệm trong đầu bắt đầu khởi động lúc giữa, cái kia đứng ở trên sơn cốc Yêu Yêu, lạnh lạnh đôi mắt đẹp nhàn nhạt quét đi qua, sau đó nàng bàn tay như ngọc trắng nắm chặt, liền là có thêm một đạo quyền trực xuất hiện ở kia trong tay.

Quyền trực chậm rãi triển khai, phía trên chột có một đạo phức tạp vô cùng Nguyên Văn nổi lên, ngay sau đó, trong Thiên Địa nguyên khí chính là giống như nhận lấy dẫn động, điên cuồng hội tụ mà đến.

Yêu Yêu bàn tay như ngọc trắng run lên, quyền trực từ từ bay ra, sáng chói hào quang bạo phát đi ra.

Oanh long long!

Nguyên Văn hấp thụ lấy thiên địa nguyên khí, giống như là biến thành một đóa màu đen đám mây, trong tầng mây, lại là có thêm sấm sét lập loè, phun ra nuốt vào bất định, làm cho người ta một loại lớn lao cảm giác áp bách.

Ngoài sơn cốc, những cái kia rục rịch khắp nơi cao thủ nhìn thấy một màn này, sắc mặt lập tức kịch biến, hoảng sợ nghẹn ngào: "Tứ phẩm Nguyên Văn? !"

Đạo kia Nguyên Văn, tất nhiên là tứ phẩm Nguyên Văn, nói cách khác, không có lấy loại này kinh người cảm giác áp bách.

Từng tia ánh mắt, mang theo kinh hãi nhìn về phía trên sơn cốc đạo kia làm cho người ta cảm thấy kinh diễm áo xanh thiếu nữ, ai cũng không nghĩ tới, cái này toàn thân nhìn qua không có nguyên khí ba động nữ hài, vậy mà sẽ ở Nguyên Văn tạo nghệ lên, đạt tới loại này trình độ khủng bố.

Mây đen phiêu đảng tại trên sơn cốc phương hướng, sấm sét từng trận, trực tiếp là chấn nhiếp được những thứ này khắp nơi cao thủ không dám có chút dị động, bọn hắn biết được, chỉ cần bọn hắn bước ra một bước, chỉ sợ

cái kia Nguyên Văn biến thành mây đen, liền sẽ trực tiếp đem sấm sét đối với của bọn hắn đánh xuống đến.

Mà đối mặt với loại này thế công, coi như là Thiên Quan Cảnh cao thủ, cũng là bổ một cái chết một người.

Sơn cốc ở chỗ sâu trong, Chu Nguyên cũng là đã nhận ra cốc bên ngoài dị động, hừ lạnh một tiếng, sau đó nhanh chóng đem ngọc hũ thu nhập Càn Khôn trong túi, nói: "Đi, đi xem thế cục."

Thân hình hắn trước tiên lướt đi, sau đó rơi đến một bên trên sơn cốc.

Ánh mắt của hắn trước tiên nhìn về phía Thôn Thôn chỗ chiến trường, bởi vì chỗ đó động tĩnh lớn nhất.

Bất quá, hắn cái này liếc mắt nhìn qua, nhưng là bỗng nhiên cả kinh, chỉ thấy được ở đằng kia sụp đổ vách núi chỗ, cái kia nguyên bản cực lớn cự mãng Chiến Khôi, hôm nay vậy mà bất quá hơn mười mét dài, nó hơn phân nửa thân thể, đều là bị xé nứt ra.

Cũng may mà nó là Khôi Lỗi, không có cảm giác đau, nói cách khác, lúc này đã sớm đau nhức chết rồi rồi.

Mà Thôn Thôn thì là giống như mèo đùa giỡn con chuột bình thường, đem cái kia cự mãng Chiến Khôi giống như bóng da bình thường đánh tới đập đi, không ngừng đụng chạm lấy vách núi, oanh oanh lớn thanh âm, làm cho người ta trong lòng run sợ.

"Thôn Thôn thật đáng sợ!" Tô Ấu Vi nhìn qua một màn này, nhịn không được nói, như thường ngày Thôn Thôn lười biếng đấy, cực kỳ đáng yêu, nhưng không nghĩ tới vừa tiến vào chiến đấu hình thái, lại cũng là như thế hung tàn.

Chu Nguyên cũng là kéo ra khoe miệng, hăn nghĩ đến như thường ngày thỉnh thoảng nghiền ép Thôn Thôn thức ăn, lại đột nhiên cảm thấy có chút chột dạ, vật nhỏ này vạn nhất ngày nào đó nổi giận, trực tiếp biến lớn, một cái tát bắt hăn cho đập chết rồi, chẳng phải là rất oan?

"Xem ra sau này, không thể lại cắt xén nó thức ăn rồi." Chu Nguyên cảm thán nói.

Mà lúc này, Thôn Thôn tựa hồ cũng là khiến cho nhàm chán, thú trào mãnh liệt xé rách hạ xuống, móng vuốt trên hắc quang quấn quanh, xoẹt một tiếng, cái kia cự mãng Chiến Khôi đầu chính là bị xé nứt ra.

Cự mãng Chiến Khôi rút cuộc ngược lại sụp xuống, Thôn Thôn cự trào chuyển mở đầu của nó, chỉ thấy được trong đó một viên ước chừng đầu người lớn nhỏ Tinh Thạch lóe ra hào quang, Tinh Thạch bên trong, rõ ràng là một đạo cự mãng giống như hư ảnh.

Đúng là kia Thú Hồn.

Thôn Thôn nhìn viên này Thú Hồn óng ánh, định một cái nuốt.

Núi nghiêng trên Chu Nguyên nhìn thấy một màn này, lập tức sợ đến hồn phi phách tán, chợt quát lên: "Miệng dưới lưu tình!"

Thân hình hăn mãnh liệt bắn mà ra, hướng về Thôn Thôn.

Mà Thôn Thôn cũng bị Chu Nguyên bất thành linh hét to âm thanh lại càng hoảng sợ, rồi sau đó người thì là thừa dịp kia ngây người lúc giữa, tranh thủ thời gian vọt tới cái kia Thú Hồn óng ánh bên cạnh, một tay lấy kia thu nhập Càn Khôn trong túi.

Hăn lần này tiến vào Hắc Uyên, đạo này tứ phẩm mãng xà thuộc Thú Hồn cũng là mục tiêu một trong, dưới mắt thật vất vả đạt được, nếu để cho Thôn Thôn một cái ăn, vậy hăn thật sự là muốn mộng ép.

Bằng không thì, lại để cho hắn đi tìm đầu thứ hai tứ phẩm măng xà Chúc Nguyên Thú, có được thì hoãn hắn bao lâu thời gian?

Thôn Thôn một cúi đầu, liền nhìn đến Thú Hồn óng ánh { bị : được } Chu Nguyên thu, lúc này nổi giận, hướng về phía Chu Nguyên phát ra tiếng gầm gừ, với cái gia hỏa này, dám đoạt nó đồ ăn.

"Một trăm bàn thịt khô!"

Đối mặt với phần nô Thôn Thôn, Chu Nguyên trực tiếp hô.

Thôn Thôn tiếng gầm gừ ngừng lại, thú đồng tử trong tựa hồ có hào quang đang lóe lên, nó tính toán một cái một trăm bàn thịt khô số lượng, cuối cùng mới gật đầu một cái, tỏ vẻ đồng ý cuộc giao dịch này.

Chu Nguyên cũng là thở dài một hơi, hài lòng vỗ vỗ Thôn Thôn thú trao, hôm nay cái này tứ phẩm măng xà Chúc Nguyên Thú Thú Hồn tới tay, như vậy kế tiếp, hắn liền rút cuộc có thể tu luyện Tổ Long Kinh đệ nhất trọng "Thông thiên Huyền Mãng Khí" rồi.

Chỉ cần hắn có thể tu luyện thành công, như vậy lực chiến đấu của hắn, không thể nghi ngờ sẽ tùy theo tăng vọt, dưỡng khí cảnh nội, khó tìm đối thủ.

Tại Thôn Thôn cùng cự măng Chiến Khôi bên này chiến đấu chấm dứt lúc, toàn bộ cục diện liền triệt để sụp đổ bàn rồi, cái kia đồng thời lẳng cũng là vào lúc này phát hiện Tề Hạo { bị : được } Chu Nguyên chém giết tàn khốc sự thật.

Ánh mắt hắn đỏ bừng, bất quá nhưng là quyết định thật nhanh vung tay lên, quát: "Lui lại!"

Thanh âm rơi xuống lúc, dưới chân của bọn hắn bộc phát ra gay mũi sương mù, thân ảnh của bọn hắn cũng là đang nhanh chóng biến mất.

Chu Nguyên đối với bọn hãn chạy trốn thờ ơ, ánh mắt của hãn, chỉ là nhìn chăm chăm vào bầu trời xa xa lên, đang bị Vệ Thương Lan gắt gao cuốn lấy Hắc Độc Vương.

Cái này Hắc Độc Vương, cũng là bọn hãn Đại Chu vương triều u ác tính, thỉnh thoảng xâm phạm biên cương, cướp đoạt giết chóc, những năm này không biết bao nhiêu Đại Chu vương triều con dân chết ở trong tay của hãn.

Còn lần này, cũng là đem trăm trù, còn lớn hơn Chu vương hướng biên cảnh an bình cơ hội tốt nhất.

Chu Nguyên trong mắt lướt qua hàn ý, sau đó hãn vỗ vỗ Thôn Thôn thú trao, ngón tay chỉ hướng Hắc Độc Vương, chậm rãi nói: "Thôn Thôn, hãn, gặp hai trăm bàn thịt khô!"

Thôn Thôn nghe vậy, cái kia thú đồng tử bên trong lập tức bắn ra ra chói mắt hào quang, nó gắt gao nhìn chăm chăm vào trên bầu trời nhanh chóng di động Hắc Độc Vương, giống như là nhìn thấy một bàn bàn thịt khô tại trước mắt bay múa.

Rống!

Vì vậy, Thôn Thôn ngửa mặt lên trời gào thét lên tiếng, thú trao đập mạnh, chính là hóa thành một đạo ánh lửa phóng lên trời.

...

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 89: Hàng Phục

Rống!

Thôn Thôn dưới chân, có đồ thăm nguyên khí bốc lên, cái kia đồ thăm nguyên khí ở bên trong, lại phảng phất là có Hắc Quang hiển hiện, lộ ra có chút thần bí.

Hùng hồn nguyên khí xuất hiện với Thôn Thôn bốn vó phía dưới, đem chờ đồ lên không, hóa thành một đạo xích quang, bắn thẳng về phía Hắc Độc Vương chỗ phương hướng.

Mà khí thể như vậy rào rạt trùng kích, tự nhiên cũng là trước tiên đã bị Hắc Độc Vương làm cho phát hiện, hắn đưa tầm mắt nhìn qua, suýt nữa sợ đến hồn phi phách tán, hắn lúc này cùng Vệ Thương Lan đánh nhau, đã đúng lộ ra cực kỳ giằng co, nếu là lại đến một đầu càng thêm hung hãn nguyên thú, hắn đem triệt để rơi vào hạ phong.

Lúc trước hắn tuy rằng cùng Vệ Thương Lan đang kịch đấu, nhưng cũng là đã nhận ra cái kia Cự Mãng chiến khôi bị xé nứt một màn, cho nên rất rõ ràng biết được cái này đầu thần bí nguyên thú có bao nhiêu khủng bố.

"Cùng ta chiến đấu, lại vẫn dám Phân Thần? !" Bất quá ngay tại Hắc Độc Vương trong nội tâm kích động lúc, Vệ Thương Lan tiếng cười lạnh vang lên, một quyền oanh ra, Kim sắc nguyên khí mang theo sắc bén chi khí, hung hăng đối với người phía trước quanh thân chỗ hiểm gào thét mà đi.

Ô...ô...n...g!

Hắc Độc Vương tay áo run lên, màu đen nguyên khí quét sạch phóng tới, đem cái kia Kim sắc nguyên khí chống cự xuống, nhưng sở hữu cũng bị chấn động liên tiếp lui về phía sau.

"Vệ tướng quân, hà tất hùng hổ dọa người, đây hết thảy đều là cái kia Tề Vương Phủ âm mưu!" Hắc Độc Vương vội vàng nói, trong ngôn ngữ lộ vẻ chịu thua chi khí, hiển nhiên đã biết được bản thân cục diện không ổn.

"Hắc, vậy người cùng phía sau người đại gia hỏa nói rời đi!" Vệ Thương Lan lộ ra khoái ý đáng tươi cười.

Hắc Độc Vương trong lòng rung mình, lập tức phát giác được sau lưng gió tanh đập vào mặt, vội vàng quay người, hai tay vũ động, hùng hồn nguyên khí hội tụ lòng bàn tay, một chương đánh ra: "Độc Ma Chương!"

Phanh!

Thú trào hiện ra Hắc Quang chụp được, cùng Hắc Độc Vương cái kia ẩn chứa kịch độc một chương trùng trùng điệp điệp đánh vào cùng một chỗ.

Đông!

Lớn âm thanh ở giữa không trung vang lên, chỉ thấy được cái kia Hắc Độc Vương thân hình giống như đạn pháo bắn ngược rồi đi ra ngoài, đâm vào một cái ngọn núi lên, toàn bộ đỉnh núi đều vào lúc này sụp đổ sụp đổ xuống.

Giữa không trung, Thôn Thôn bốn vó đạp trên đỏ thẫm nguyên khí, nó cũng là bị đẩy lui rồi nửa bước, tại kia thú trào lên, tanh hôi hắc khí quần quanh lấy, dường như sẽ đối lấy trong cơ thể nó chui vào.

Khục.

Ngọn núi sụp đổ chỗ, Hắc Độc Vương chậm rãi bay lên, hăn lúc này trên lồng ngực có năm đạo vết máu thật sâu, hiển nhiên là lúc trước bị Thôn Thôn gây thương tích, hăn nhìn qua bị Chương Ma Độc quần quanh Thôn Thôn, lập tức lộ ra vẻ âm tàn.

"Quả nhiên là cái không có đầu óc súc sinh, của ta độc khí, cũng dám đơn giản lại để cho kia đánh vào người!"

Bất quá, ngay tại hăn như vậy nghĩ đến thời điểm, Thôn Thôn bỗng nhiên cúi đầu há hốc miệng ra, dùng sức khê hấp, liền đem quần quanh tại thú trảo bên trên màu đen độc khí nuốt vào trong cơ thể.

Phốc.

Thôn Thôn lắc đầu, cái mũi ra phun ra một cái khác Hắc Vụ, có chút phần nộ gào thét lên tiếng, hiển nhiên cái kia độc khí hương vị làm cho nó cực kỳ bất mãn ý.

Hắc Độc Vương trên mặt vẻ âm tàn lập tức ngưng kết xuống, hăn có chút khó có thể tin nhìn qua Thôn Thôn, hiển nhiên là không nghĩ tới nhà mình cái kia đánh đầu trắng đó, không gì cản nổi Chương Ma Độc, vậy mà đối với Thôn Thôn không có nửa điểm tác dụng.

Hiển nhiên, Thôn Thôn kháng độc tính, vượt xa tưởng tượng của hăn.

Rống!

Bất quá Thôn Thôn cũng bị cái này khó ăn độc khí làm cho chọc giận, đỏ hăm thú đồng tử đã tập trung vào Hắc Độc Vương, bốn vó đạp trên đỏ hăm nguyên khí, lại lần nữa mãnh liệt bắn tới, đối với Hắc Độc Vương đánh giết mà đi.

Vệ Thương Lan cũng là vào lúc này đánh chó mù đường, Kim sắc nguyên khí gào thét, đem Hắc Độc Vương đường lui đều phong tỏa.

Vì vậy trên bầu trời, Hắc Độc Vương chặt vật không chịu nổi bốn phía tránh né, Thôn Thôn cùng Vệ Thương Lan thì là không ngừng phủ kín lấy đường lui của hắn, đem thời gian dần qua đẩy vào tử lộ bên trong.

"Chu Nguyên hoàng tử, ta nhận thua, chỉ cần người thả ta rời đi, ngày sau ta chắc chắn ước thúc Hắc Uyên rất nhiều thế lực, không xâm phạm Đại Chu mấy may!" Tử Vong phủ xuống, Hắc Độc Vương cũng là cảm nhận được sợ hãi, vội vàng đối với Chu Nguyên chỗ phương hướng hô lớn.

Ngoài sơn cốc phần đông thế lực cao thủ nhìn thấy ngay cả tung hoành Hắc Uyên Hắc Độc Vương đều bị bức đến trình độ này, cũng là cảm như hèn, sẽ không dám sinh ra chút nào dị niệm.

Những nguyên bản kia còn muốn lấy có thể hay không cướp đi "Hỏa Linh Tuệ" người, cũng là lý trí bỏ đi ý niệm trong đầu.

Chu Nguyên thần sắc lạnh lùng, cái này Hắc Độc Vương đã tạo thành bọn hắn Đại Chu Hoàng Triều nhiều như vậy giết chóc, nào có dễ dàng như vậy có thể buông tha hắn.

Cho nên, hắn cũng không có ngăn cản Vệ Thương Lan cùng với Thôn Thôn đối với Hắc Độc Vương vây giết.

Làm như phát giác được Chu Nguyên sát ý, cái kia Hắc Độc Vương càng sợ hãi, lại cũng bất chấp cái gì, vội vàng mà nói: "Chu Nguyên hoàng tử, ta nguyện hàng phục với Đại Chu hoàng thất, vì hoàng thất mà xuất lực!"

Chu Nguyên lạnh lùng thần sắc, lúc này mới hơi động một chút, cái này Hắc Độc Vương nói như thế nào đều là Thái Sơ Cảnh cường giả, nếu là có thể đầu nhập vào hoàng thất, không thể nghi ngờ hội sâu sắc tăng cường lực lượng của bọn hắn.

"Hoàng tử, cái thằng chó này ngoan độc xảo trá, cẩn thận bị cắn trả." Vệ Thanh Thanh nghe vậy, thì là khuôn mặt rất nghiêm túc nhắc nhở.

Bọn họ cùng Hắc Độc Vương đánh cho quá nhiều quan hệ, biết rõ cái thằng chó này xảo trá.

Chu Nguyên gật gật đầu, hẳn tự nhiên cũng là biết rõ điểm này, cho nên thân hình hẳn khẽ động, lướt đã đến Yêu Yêu bên cạnh, nói: "Yêu Yêu tỷ, có thể có thủ đoạn gì có thể khống chế được hẳn, lại để cho ngày đó sau khó có thể sinh ra ngược lại tâm?"

Yêu Yêu nghe vậy, trầm ngâm một chút, tuyết trắng cái cằm nhẹ nhẹ gật gật, nói: "Có nhất định là có, bất quá điều kiện tiên quyết là cái này Hắc Độc Vương không thể có chút phản kháng, nếu không đều không thể thành công."

Chu Nguyên gật gật đầu, ngẩng đầu hướng về phía Hắc Độc Vương âm thanh lạnh lùng nói: "Người nếu thật là có này tâm, liền buông tha ngăn cản, do ta xử trí."

Hắc Độc Vương ánh mắt lóe lên, trên mặt xẹt qua vẻ do dự, nếu là buông tha cho chống cự, thật có thể triệt để đem mạng đều giao cho Chu Nguyên trong tay.

"Xem ra người hay vẫn là không muốn, vậy thì rời đi cho chúng ta Đại Chu bị tàn sát con dân chôn cùng a." Chu Nguyên trong mắt hàn ý bắt đầu khởi động, nói.

Thôn Thôn cùng Vệ Thương Lan, thế công càng hung hãn.

Hắc Độc Vương bị bức phải liên tiếp bại lui, Tử Vong khí tức bao phủ trong lòng, cuối cùng hẳn cắn răng một cái, nói: "Hoàng tử, ta nguyện hàng phục!"

Thanh âm vừa rơi xuống, quanh người hẳn bắt đầu khởi động nguyên khí, chính là đều thu hồi trong cơ thể.

Bá!

Vệ Thương Lan thân ảnh xuất hiện ở kia phía trước, một chưởng vỗ vào kia trên lồng ngực.

Phốc.

Hắc Độc Vương một ngụm máu tươi phun ra, thân thể rơi xuống phía dưới, cuối cùng trùng trùng điệp điệp ngã ở Chu Nguyên bên hăn phía trước, sắc mặt trắng bệch, hiển nhiên là bị trọng thương.

"Hoàng tử hoàng tử, ta nguyện hàng phục!" Hắc Độc Vương bất chấp trong cơ thể kịch liệt đau nhức, vội vàng nói.

Vệ Thương Lan rơi xuống người, rơi vào Chu Nguyên bên cạnh, thần sắc đề phòng nhìn chăm chăm vào Vệ Thương Lan.

Thôn Thôn cũng là gào thét hạ xuống, thân thể cao lớn bắt đầu nhanh chóng thu nhỏ lại, cuối cùng biến thành bình thường hình thái, nhẹ nhàng nhảy lên, liền nhảy vào Yêu Yêu trong ngực.

Bất quá hiển nhiên, không có người lại nhìn khinh thường nó cái này hình thái, thậm chí đã liền một bên Vệ Thương Lan, đều là đặt cược đã đến tràn đầy kiêng kỵ ánh mắt.

"Nếu như người muốn hàng phục, ta sẽ gieo xuống một ít thủ đoạn, phòng ngừa người sinh lòng ngược lại ý, như thế nào?" Chu Nguyên nhìn chăm chăm vào Hắc Độc Vương, thản nhiên nói.

Nghe được chuyện đó, Hắc Độc Vương trong lòng tim đập mạnh một cú, cảm giác được một ít không ổn, nhưng đối mặt với Vệ Thương Lan cùng Thôn Thôn nhìn chăm chú, hăn cuối cùng chỉ có thể kiên trì gật gật đầu, bất kể như thế nào, chỉ cần có thể giữ được tính mạng, cái kia chính là tốt nhất.

"Vậy người thu liễm lấy trong cơ thể nguyên khí, không thể có nửa điểm vận chuyển, đồng thời cũng không thể sinh lòng nửa điểm kháng cự." Chu Nguyên ngữ khí lạnh lùng, nói: "Phương pháp này chỉ thi triển một lần, nếu không phải thành. . . Người liền đi chết đi."

Nghe được Chu Nguyên cái kia tràn đầy thật sâu sát ý lời của, Hắc Độc Vương cũng là rùng mình một cái.

Chu Nguyên lúc này mới nhìn về phía Yêu Yêu, người sau khẽ gật đầu, cầm trong tay Bích Ngọc giống như Nguyên Văn Bút chậm rãi đi đến, nàng ngồi bút tại Hắc Độc Vương mi tâm ba tấc bên ngoài dừng lại, ngồi bút chảy xuôi, lập tức có một cái khác cực kỳ phức tạp Nguyên Văn, chậm rãi thành hình.

Như thế sau một lúc lâu, cái kia một cái khác thành hình Nguyên Văn thời gian dần qua rơi xuống, đã rơi vào Hắc Độc Vương mi tâm lúc giữa, sau đó liền một chút Ăn Mòn rồi đi vào, tại kia mi tâm tạo thành một đạo lục sắc đường vân.

"Đây là Tỏa Thần Tử Mẫu Văn, nếu là người sinh lòng ngược lại ý, chỉ cần thúc giục cái này mẫu văn, thần hồn của người sẽ tại trong khoảnh khắc bị tiêu diệt." Yêu Yêu nhìn thoáng qua Hắc Độc Vương, nói.

Hắc Độc Vương mặt như màu đất, hiển nhiên cũng là phát giác được bản thân Thần Hồn bị đã tập trung vào.

Yêu Yêu đem một quả ngọc giản đưa cho Chu Nguyên, ngọc giản trên có khắc vẽ lấy một cái khác càng thêm phức tạp Nguyên Văn, nói: "Đây là mẫu văn, nếu là phát hiện hãn có dị tâm, bóp nát ngọc giản, hãn hãn phải chết không thể nghi ngờ."

Chu Nguyên cầm chặt ngọc giản, cũng là trong lòng hơi vui mừng, nhìn hãn hướng Hắc Độc Vương, nói: "Đã như vậy, vậy người ngày sau, liền cho

ta Đại Chu chinh chiến, cũng lúc xem như là những chết ở kia trong tay người người vô tội trả nợ a."

Hắc Độc Vương nghe vậy, trên mặt lộ ra giống như khóc không phải khóc thần sắc, nhưng cuối cùng hắn vẫn gật đầu, chết tử tế không bằng lại còn sống, chỉ cần có thể còn sống, tổng so với đã chết tốt.

"Đúng, hoàng tử!"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 90: Di Bảo

Sơn cốc đại chiến, nương theo lấy Hắc Độc Vương hàng phục triệt để kết thúc, hiển nhiên, lúc này đây tranh đoạt, không thể nghi ngờ là do Chu Nguyên làm cho đại biểu Đại Chu hoàng thất, thắng đến cuối cùng.

Ngoài sơn cốc, những thế lực khắp nơi kia nhìn thấy một màn này, đều là bắt đầu nhao nhao thức thời rút đi, hôm nay Tề Vương Phủ đánh bại, thậm chí ngay cả Hắc Độc Vương đều là bị hàng phục.

Đại Chu hoàng thất lực lượng, sẽ tùy theo tăng vọt đến một cái trình độ kinh người.

Đối mặt với loại lực lượng này Đại Chu hoàng thất, Hắc Uyên bên trong đem không có bất luận cái gì thế lực có thể cùng hãn chống lại.

"Chúc mừng hoàng tử." Vệ Thương Lan thu liễm nguyên khí, hướng về phía Chu Nguyên ôm quyền, cười nói.

Hãn hôm nay đối đãi Chu Nguyên thần sắc, hiển nhiên là trở nên càng thêm coi trọng, thậm chí còn hơn nhiều vẻ tôn kính, dù sao hiện tại Chu Nguyên bên cạnh, không chỉ có có được lấy đầu kia thần bí Cự thú cùng với có thể thi triển tứ phẩm Nguyên Văn Yêu Yêu, hôm nay càng nhiều một cái Hắc Độc Vương.

Đây cơ hồ liền có thể so với ba vị Thái Sơ Cảnh cường giả.

Thực lực này, gần như có thể vượt qua áp toàn bộ Đại Chu Vương Triều, dĩ vãng hãn, có thể không bị lệnh vua điều khiển, nguyên nhân chủ yếu,

liền là vì Đại Chu hoàng thất chỉ có Chu Kinh một vị Thái Sơ Cảnh.

Mà hôm nay, số này số lượng, tăng vọt đã đến bốn vị.

Cho nên, thời điểm này hoàng thất nếu như sẽ đối hãn xuất thủ, chỉ sợ Đại Tướng Quân phủ cũng sẽ tùy theo tan thành mây khói.

Song phương lực lượng đã bắt đầu bất bình đẳng, Vệ Thương Lan tự nhiên cũng sẽ không lại ngu xuẩn đắc dụng lúc trước thái độ rồi đi đối đãi Chu Nguyên.

"Lần này có thể thành công đoạt được Hỏa Linh Tuệ, cũng may mắn mà có Đại Tướng Quân tương trợ, chuyến này trở về, ta chắc chắn là Đại Tướng Quân mời công, ngày sau cái này Hỏa Linh Tuệ đào tạo đi ra, cũng không thiếu được Đại Tướng Quân phủ một phần." Chu Nguyên cũng là hướng về phía Vệ Thương Lan ôm quyền, nói.

"Vậy trước tiên tạ ơn điện hạ rồi."

Vệ Thương Lan cười cười, chột mặt sắc mặt ngưng trọng mà nói: "Bất quá lần này Tề Vương Phủ thất thủ, Tề Hạo càng là là hoàng tử làm cho chém giết, chỉ sợ Tề Vương Phủ sẽ không lại từ bỏ ý đồ rồi."

Chu Nguyên nhạt cười một tiếng, nói: "Lần này sẽ không từ bỏ ý đồ, hãn là chúng ta."

Dĩ vãng Chu Kinh một mực nhường nhịn, đó là bởi vì hoàng thất cùng Tề Vương Phủ lực lượng chẳng phân biệt được sà sà nhau, một khi giao chiến, bằng không thì sẽ làm cho Đại Chu Vương Triều Nguyên Khí đại thương, mà hôm nay Hắc Uyên một nhóm, hoàng thất lực lượng, không thể nghi ngờ sẽ tăng vọt, cho nên thời điểm này, cũng chính là triệt để diệt trừ cái này Đại Chu u ác tính cơ hội tốt nhất.

Vệ Thương Lan cảm giác được Chu Nguyên trong lời nói hàn ý, cũng là trong lòng hơi rét, biết được hoàng thất chỉ sợ rất nhanh muốn cùng Tề Vương Phủ vạch mặt rồi.

"Đại Tướng Quân, Tề Vương Phủ lòng có phản nghịch, nếu là đến lúc đó khai chiến, mong rằng Đại Tướng Quân có thể tương trợ." Chu Nguyên nhìn về phía Vệ Thương Lan, thần sắc khẩn thiết mà nói.

Vệ Thương Lan do dự một cái chớp mắt, dĩ vãng hắc, thủy chung không dính nhiễm hoàng thất cùng Tề Vương Phủ tranh đấu, bất quá loại này do dự, rất nhanh cũng liền tiêu tán, lần này hắc trợ giúp Chu Nguyên tranh đoạt Hòa Linh Tuệ, chỉ sợ tại Tề Vương Phủ trong mắt, hắc sớm đã lựa chọn hoàng thất trận doanh, tất nhiên hội đem coi là cái đinh trong mắt, đã như vậy mà nói, cái kia còn không bằng triệt để đứng ở hoàng thất bên này, trợ giúp bọn hắc diệt trừ Tề Vương Phủ cái này uy hiếp.

"Hoàng tử yên tâm, nếu là có cần mà nói, ta Đại Tướng Quân phủ chắc chắn toàn lực diệt trừ phản nghịch." Vệ Thương Lan trầm giọng nói.

Đã nghe được Vệ Thương Lan cam đoan, Chu Nguyên trong lòng cũng là hơi thở dài một hơi, đã có Vệ Thương Lan trợ giúp, bọn hắc hoàng thất lực lượng, cũng sẽ lại lần nữa tăng cường.

"Hòa Linh Tuệ đã đến tay, chúng ta đây cũng có thể rút lui." Chu Nguyên nhìn về phía những người khác, cười nói.

Mọi người đều đứng gật đầu, ngược lại là Yêu Yêu đôi mắt đẹp hướng về phía sơn cốc thâm cốc, đột nhiên nói: "Bảo bối đều thu hết?"

Chu Nguyên sững sờ, nói: "Hòa Linh Tuệ đã tới tay."

Yêu Yêu nhẹ nhẹ vỗ về Thôn Thôn bộ lông, cặp môi đỏ mọng hé mở: "Cái này Chiến Khôi Tông coi như là có chút thực lực, bọn họ di tích, sợ là không có người nghĩ đơn giản như vậy a."

Chu Nguyên nghe vậy, không hiểu ra sao, bất quá hần hay là nghe xảy ra chút cái gì, thăm dò mà hỏi: "Nơi đây còn có không có phát hiện bảo bối?"

Những người khác cũng là mắt lộ ngạc nhiên.

Yêu Yêu thanh đạm mà nói: "Nhìn một cái chẳng phải sẽ biết."

Nói xong, nàng chính là cất bước đi về phía trước, nhắm thâm cốc mà đi, Chu Nguyên mọi người hai mặt nhìn nhau, sau đó cũng là đuổi theo sát.

Một đoàn người tiến vào thâm cốc, cuối cùng bước chân đứng tại cái kia mảnh hoang vu Dược Điền chỗ, nơi đây đúng là Chu Nguyên đào ra Hỏa Linh Tuệ địa phương.

Chu Nguyên ánh mắt bốn phía chuyển động, khắp nơi đều là trụi lủi vách núi, một mảnh hoang vu, đồng thời cũng cũng không có bất kỳ khác thường chấn động truyền tới.

Vệ Thương Lan cũng là ánh mắt nhìn quét, đồng dạng không có phát hiện, lúc này chỉ có thể đem ánh mắt nghi hoặc, hướng về phía Yêu Yêu.

"Nơi đây còn có bảo bối?" Chu Nguyên hoài nghi mà hỏi.

Yêu Yêu không để ý đến hần, bước liên tục nhẹ nhàng, đi vào cái kia mảnh hoang vu Dược Điền, sau đó ngồi xổm người xuống, bàn tay như ngọc trắng khẽ chạm vào mặt đất, đôi mắt đẹp khép hờ.

Những người khác nhìn thấy nàng bộ dáng này, cũng cũng không dám ra ngoài âm thanh quấy nhiễu.

Như thế ước chừng mấy phút sau, Yêu Yêu vừa rồi mở ra đôi mắt sáng, ngón tay ngọc chỉ hướng lúc trước Chu Nguyên đào móc Hỏa Linh Tuệ lưu lại động lớn chỗ, nói: "Tiếp tục xuống đào."

Chu Nguyên nghe vậy, có chút nghi hoặc, cái kia động là hấn đào lên, hấn lúc ấy cũng không có cảm giác khi đến mặt còn có cái gì khác thường chấn động, bất quá từ đối với Yêu Yêu tín nhiệm, hấn hay là đối với lấy Lục Thiết Sơn đám người gật gật đầu.

Vì vậy, Lục Thiết Sơn chính là mang theo mấy vị Thiên Quan Cảnh cao thủ đồng thời ra tay, nguyên khí bắt đầu khởi động lúc giữa, đem cái kia hố không ngừng làm sâu sắc.

Bùn đất từng tầng một tung bay, cái kia ước chừng hai mét hố, rất nhanh liền biến thành mấy chục thước, trong động một mảnh đen kịt.

Ô...ô...n...g!

Bất quá, ngay tại một vị Thiên Quan Cảnh cao thủ tiếp tục ra tay, vận chuyển nguyên khí tung bay bùn đất lúc, bỗng nhiên phảng phất là đụng chạm tới cái gì, ngay sau đó chợt có một đạo quang mang tự hố ở chỗ sâu trong hiển hiện, ngay sau đó một cái khác quang hồng bắn ra, oanh một tiếng, liền đem tên kia Thiên Quan Cảnh cao thủ Oánh bay ra ngoài, trùng trùng điệp điệp đụng vào trên vách núi đá.

Đột nhiên xuất hiện biến cố, làm cho tất cả mọi người đứng cả kinh.

"Đúng một cái khác Nguyên Văn kết giới!" Chu Nguyên hai mắt tinh quang lập loè, hấn nhìn chăm chăm vào cái kia đen kịt đáy hố, theo cái kia đạo quang mang hiển hiện, hấn vừa rồi mơ hồ cảm giác được một cái khác chấn động từ cái kia ở chỗ sâu trong truyền ra.

"Xuống dưới nhìn một cái."

Mọi người đều đứng cẩn thận từng li từng tí bỏ vào đáy hố, cái này mới phát hiện, ở đằng kia trong hố sâu một bên, có một cái khác màn sáng lan tràn xem ra, màn sáng về sau, rõ ràng là một phiến đồng xanh cửa.

"Không nghĩ tới tại đây Được Điền phía dưới, lại bên trong có Càn Khôn." Vệ Thương Lan kinh âm thanh nói.

Chu Nguyên cũng là sợ hãi thán phục liên tục, cái này Thanh Đồng ngoài cửa màn sáng, đúng một tầng Nguyên Văn kết giới, tại bảo hộ đồng thời, cũng có thể thu liễm chấn động, khó trách hẳn lúc trước không thể nhận ra cảm giác.

Điều này cũng nhờ có được Yêu Yêu Thần Hồn cảm giác lợi hại, bằng không thì sợ rằng cũng không biết tại đây Được Điền phía dưới, còn có bảo bối.

"Đạo này Nguyên Văn kết giới, dường như rất lợi hại." Vệ Thương Lan nhìn chăm chăm vào tầng kia màn sáng, thần sắc mặt ngưng trọng, bởi vì từ phía trên này, coi như là hẳn đều cảm thấy chí mạng nguy hiểm chấn động.

"Đây là một loại đặc thù Nguyên Văn kết giới, phải dùng đặc biệt Nguyên Văn, mới có thể đem mở ra, mà một khi cưỡng ép mở ra, nó liền sẽ mở ra tự bạo, đem mở ra người cùng với bên trong bảo bối, cùng nhau hóa thành hư vô." Yêu Yêu đôi mắt đẹp nhìn nhìn, nói.

"Cái này nếu là tự bạo, phương viên trăm dặm, sợ đều là khó có sinh linh còn sống."

Nghe được chuyện đó, tất cả mọi người trong lòng đều là phát lạnh, nhịn không được liền lui về phía sau mấy bước, đã liền Chu Nguyên, đều là mặt lộ vẻ kinh hãi.

"Xem ra chúng ta là không có hy vọng." Chu Nguyên cười khổ nói, loại này đặc biệt Nguyên Văn, chỉ sợ chỉ có Chiến Khôi Tông cao tầng mới có thể biết được, bọn hắn làm sao có thể sẽ biết.

Mà không có cái loại này Nguyên Văn, bọn hắn bốn sự lớn hơn nữa, cũng không có khả năng đem mở ra.

Những người khác cũng là gật gật đầu, cảm thấy tiếc nuối, dù sao Bảo Sơn đang ở trước mắt, nhưng bọn hắn lại thì không cách nào tiến vào.

Bất quá, mọi người ở đây tiếc nuối lúc, Yêu Yêu chợt cười.

"Thế thì cũng không nhất định đây. . ."

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 91: Cung Điện Dưới Mặt Đất

"Không nhất định đây. . ."

Lúc Yêu Yêu lời này vừa nói ra lúc, Chu Nguyên, Tô Ấu Vi, Vệ Thương Lan bọn hắn ánh mắt mọi người, đều là đặt ở trên người của nàng, mỗi cái thần sắc kinh nghi, chẳng lẽ, Yêu Yêu ngay cả loại này Nguyên Văn kết giới đều có thể phá giải?

"Cái này Nguyên Văn kết giới sợ là ít nhất phải Ngũ phẩm Nguyên Văn tạo nghệ mới có thể ném thử phá giải, ta hiện tại ngược lại là làm không được." Làm như biết được ý nghĩ của bọn hắn, Yêu Yêu trán hơi lắc, nói.

Mọi người nghe vậy, càng là khó hiểu, nếu như không cách nào phá giải, vậy còn có thể có biện pháp nào?

"Chỉ cần có đạo kia đặc biệt Nguyên Văn, không là có thể đem mở ra chứ" Yêu Yêu tùy ý mà nói.

Mọi người cười khổ lắc đầu, như lúc bọn hắn biết được đạo kia đặc biệt Nguyên Văn, còn ở nơi này giương mắt nhìn làm cái gì?

Ngược lại là Tô Ấu Vi đôi mắt sáng khê động, nói: "Chẳng lẽ Yêu Yêu tỷ biết rõ đạo kia đặc biệt Nguyên Văn?"

Yêu Yêu cẩn thận nhìn chằm chằm vào đạo kia Nguyên Văn kết giới phía trên đường vân, một lát sau, vừa rồi ung dung gật đầu, nói: "Xem ra suy đoán của ta cũng không sai."

Vừa nói chuyện, nàng bàn tay như ngọc trắng vỗ nhẹ bên hông Càn Khôn túi, chỉ thấy được một cái khác màu đen Ngọc Bài liền là xuất hiện ở Liễu Kỳ trong tay.

Chu Nguyên nhìn qua màu đen kia Ngọc Bài, lập tức cả kinh, bởi vì này đúng là hắc lúc trước ở đằng kia Tù Ma Thành ở bên trong, bỏ ra hai vạn nguyên tinh mua về oan uổng hàng.

Hắn khó có thể tin nhìn xem Yêu Yêu, nói: "Phía trên này Nguyên Văn, chẳng lẽ chính là mở ra đạo này Nguyên Văn kết giới cái chìa khóa?"

Nếu là như vậy, vậy hắc cái này hai vạn nguyên tinh, thật có thể đúng rồi quá đáng giá.

"Hắc là." Yêu Yêu suy nghĩ trên ngọc bài có chút mơ hồ Nguyên Văn, nói: "Trước thử xem a."

Nàng có chút nghiêng đầu, nhìn về phía những người khác, nói: "Các người trước tiên lui ra di tích a, miễn cho đến lúc đó thất thủ, đạo này Nguyên Văn kết giới trải qua nhiều năm như vậy, cuối cùng có thay đổi gì, ta cũng không rõ lắm, cho nên cũng không xác định sẽ hay không có biến cố."

Những người khác nghe vậy, đã liền Vệ Thương Lan đều cũng có chút ít ý động, dù sao đạo này Nguyên Văn kết giới làm cho người ta cảm giác quá nguy hiểm.

"Các người rời đi di tích bên ngoài đợi chờ a, ta ở chỗ này chờ." Chu Nguyên mở miệng cười nói.

"Hoàng tử." Lục Thiết Sơn nghe vậy, vội vàng lên tiếng.

Chu Nguyên khoát tay áo, nhìn hắc lấy Yêu Yêu, cười nói: "Ta tin tưởng Yêu Yêu tỷ năng lực."

Yêu Yêu ngược lại là con mắt quét mắt nhìn hẩn một cái, lông mày khê cong, giễu giễu nói: "Người là sợ ta đem bảo bối đều vụng trộm lấy đi a."

Chu Nguyên trở về nàng một cái liếc mắt.

"Ta cũng lưu lại." Một bên Tô Ấu Vi cũng là giơ lên trắng nõn bàn tay nhỏ bé, thanh lệ trên khuôn mặt nhỏ nhắn, cũng không phải gặp cái gì vẻ sợ hãi.

Chu Nguyên cũng không có phản đối, nhìn về phía mọi người, lại lần nữa thúc giục rồi một chút, vì vậy Vệ Thương Lan đám người sẽ không kiên trì nữa, liên tiếp lui ra ngoài.

Theo tất cả mọi người đứng rồi đi, Yêu Yêu lúc này mới ngọc tay nắm chặt Bích Ngọc giống như Nguyên Văn Bút, khuôn mặt trở nên chăm chú rất nhiều, nàng dừng ở trước mắt hiện ra tia sáng Nguyên Văn kết giới, một lát sau, ngòi bút phương hướng mới đột nhiên rơi xuống.

Ngòi bút chảy xuôi, từng đạo nguyên ngân lăng không hiển hiện, tản ra kỳ lạ hàm súc thú vị.

Chu Nguyên cùng Tô Ấu Vi đứng ở kia sau lưng, hai người nhìn qua cái kia dần dần thành hình phức tạp Nguyên Văn, thần sắc đều là trở nên trịnh trọng lên, tim đập lạng lẽ nhanh hơn.

Dù sao một khi Yêu Yêu thất thủ, dẫn phát cái này Nguyên Văn kết giới bộc phát, cái kia đối với bọn hẩn mà nói, không thể nghi ngờ là một cuộc tai nạn.

Trong hố sâu, không khí dường như đều là trở nên yên tĩnh ngưng đọng, duy có Yêu Yêu Nguyên Văn Bút rơi xuống lúc, phát ra rất nhỏ tiếng xèo xèo vang.

Yên tĩnh kéo dài một hồi lâu, Yêu Yêu dưới ngòi bút Nguyên Văn rút cuộc thành hình, sau đó hóa thành một đạo cực kỳ phức tạp tối nghĩa Nguyên Văn từ từ rơi xuống, cùng cái kia trước mặt Nguyên Văn kết giới, chạm vào nhau.

Chu Nguyên, Yêu Yêu, Tô Ấu Vi ba người, đều là chăm chú nhìn qua đạo kia Nguyên Văn kết giới, không dám trong nháy mắt.

Ông ông!

Mà khi bọn hắn nhìn chăm chú, đạo kia Nguyên Văn kết giới cũng là rất nhanh nổi lên kịch liệt rung động chấn động, từng đợt cuồng bạo chấn động bắt đầu bộc phát, điều này làm cho được Chu Nguyên sắc mặt khê biến, cho rằng cái này Nguyên Văn kết giới sắp sửa bộc phát.

Bất quá cũng may đúng rồi, cái loại này rung động chấn động tại kéo dài mấy chục hơi thở về sau, lại là thời gian dần trôi qua lắng xuống.

Lại sau đó, Chu Nguyên ba người chính là kinh hỉ nhìn thấy, trước mặt Nguyên Văn kết giới, giống như bắt đầu chậm rãi vỡ ra, lộ ra một cái lối đi.

"Thành công!" Tô Ấu Vi mừng rỡ lên tiếng.

Yêu Yêu nhẹ nhàng bơi lau một chút loại bạch ngọc đôi má, cũng đúng mỉm cười.

"Lợi hại!" Chu Nguyên đối với Yêu Yêu giơ ngón tay cái lên.

"Đi mở cửa a." Yêu Yêu giương nhẹ nhõm xinh đẹp cái cằm.

Chu Nguyên đi lên trước, tay dán cái kia lạnh buốt Thanh Đồng cửa, có chút dùng sức, chính là tại một hồi cọt kẹt...tttt tiếng vang ở bên trong, đem cái kia đóng chặt nhiều năm Thanh Đồng cửa, chậm rãi đẩy ra.

Thanh Đồng cửa bị đẩy ra, trong đó có mờ nhạt ánh sáng bắn sắp xuất hiện trở lại.

Chu Nguyên ba người, cẩn thận đi sau khi nhập môn.

Thanh Đồng phía sau cửa, tựa hồ là một tòa cung điện dưới mặt đất, cung điện dưới mặt đất quanh năm phong bế, nhưng như cũ có không khí lưu thông, mà ở cái kia rộng rãi cung điện dưới mặt đất ở bên trong, Chu Nguyên bọn hắn gặp được vô số đạo Ảnh Tử lẳng lặng đứng thẳng.

"Những này. . . Đều là chiến khôi? !" Chu Nguyên nhìn qua những hắc ảnh kia, sắc mặt lập tức biến đổi, bởi vì hắn phát hiện, những chiến khôi kia, đương nhiên đó là bọn hắn lúc trước chỗ gặp phải những cái kia, nhưng hiển nhiên, tồn để ở chỗ này chiến khôi, lộ ra càng thêm tinh xảo.

"Những chiến khôi này nơi trọng yếu với hôn mê trạng thái, không cần lo lắng, hơn nữa, chúng cũng không có bị thiết trí chỉ lệnh, nói cách khác, chúng đúng vật vô chủ." Yêu Yêu đôi mắt đẹp đảo qua, chính là nhìn đã hiểu những chiến khôi này trạng thái.

Chu Nguyên nghe vậy, lập tức hít một hơi hơi lạnh, đều là vật vô chủ? Như vậy nói cách khác, bọn hắn hoàng thất chẳng lẽ không phải đúng có cơ hội đem khống chế?

"Nơi đây chiến khôi số lượng, sợ là không dưới một vạn!" Chu Nguyên ánh mắt khiếp sợ, nếu như hoàng thất đã có được cái này một vạn chiến khôi quân đội, kỳ thật thực lực không thể nghi ngờ sẽ tăng vọt.

"Bất quá trong thời gian ngắn đúng dừng nghĩ khống chế chúng, bởi vì này cần không ít tinh thông Nguyên Văn người nguyên một đám gieo xuống chỉ lệnh kích hoạt chúng, cái kia cần đại lượng thời gian." Yêu Yêu nói ra.

Chu Nguyên nghe vậy, cái này mới có hơi tiếc nuối lắc đầu, nếu như có thể nhanh chóng đem cái này chi chiến khôi quân đội năm giữ, cái kia thanh trừ Tề Vương Phủ, quả thực chính là dễ dàng.

Bất quá về sau ngược lại là có thể thông tri Chu Kinh, lại để cho hãn phái người bí mật tiếp quản nơi này, đem những chiến khôi này đều năm giữ.

Tại ba người đang khi nói chuyện, bọn hãn cũng là xuyên qua cung điện dưới mặt đất, đi tới cái kia chiến khôi quân đội phía trước nhất, tại đó, có một tòa bệ đá, trên bệ đá, có ba đạo hộp ngọc.

Chu Nguyên cẩn thận từng li từng tí tiến lên, đem cái kia một cái trong đó hộp ngọc nhẹ nhàng đẩy ra.

Ô...ô...n...g!

Đang ở đó hộp ngọc mở ra lúc, chợt có quang mang tự trong đó bắn ra, chỉ thấy được một quả Tinh Thạch bắn ra ra quang mang, quang mang tại Chu Nguyên trước mặt bọn họ hội tụ, tạo thành một cái khác màn sáng.

Màn sáng lên, có vạn dặm dãy núi, trong núi cung điện thành đàn, liên miên bất tận.

Trong đó còn có vô số chiến khôi thân ảnh, từng đạo bóng người bay vút, hiển nhiên đúng là cái kia Chiến Khôi Tông tồn tại lúc cảnh tượng, cái kia cùng với hùng vĩ, đủ để chứng minh Chiến Khôi Tông cường hãn.

Oanh oanh!

Mà đột nhiên, hình ảnh biến ảo, tựa hồ là Thiên Địa biến sắc, ở đằng kia trên không trung, dường như không gian phá vỡ đi ra, một cái khác tản ra tia sáng quang ảnh, chậm rãi từ trong bay ra.

Đạo nhân ảnh kia, toàn thân tràn ngập Thánh Quang, ánh mắt của hắn không hề tình cảm gợn sóng, cái kia chỗ mi tâm, có một cái khác Huyết Hồng dựng thẳng vết tích.

Lúc đạo nhân ảnh này xuất hiện thời điểm, tựa hồ là có một loại kinh khủng áp bách từ trên trời giáng xuống, từng tòa ngọn núi, đều là vào lúc này không ngừng sụp đổ, khiến cho vô số sợ hãi ánh mắt.

Trên không trung, đạo nhân ảnh kia hờ hững xem đã, có không chứa tình cảm thanh âm, tại trong Thiên Địa quanh quẩn.

"Thánh tộc Thiên Kiêu, chết nơi đây, tuyên đây là tội nghiệt chi địa, lúc được Thánh phạt, tám vạn dặm trong, sinh linh đều diệt."

Đạo kia thanh âm, ẩn chứa Hủy Diệt, trong khi rơi xuống lúc, phảng phất là có vô tận Thiên Lôi từ trên trời giáng xuống, toàn bộ thế giới, đều vào lúc này bắt đầu nhanh chóng sụp đổ.

Tại loại này gần như Thiên Phạt giống như oanh kích xuống, coi như là Chiến Khôi Tông, đều là chỉ có hóa thành tro tàn.

Thiên Lôi phía dưới, tám vạn dặm trong, sinh linh không còn.

Chu Nguyên kinh hãi nhìn qua cái kia quang ảnh bên trong hình ảnh, tâm thần rung động mạnh, hình tượng này bên trong cảnh tượng, chỉ sợ sẽ là rất nhiều năm trước lúc Hắc Uyên làm cho trải qua, chẳng lẽ, thời đại kia Hắc Uyên bên trong làm cho tồn tại rất nhiều cổ xưa thế lực, chính là như vậy bị hủy diệt đấy sao?

Cái kia tản ra Thánh Quang bóng người, vì sao như thế khủng bố? Một lời phía dưới, liền diệt sạch rồi tám vạn bên trong sinh linh.

Chẳng lẽ, liền chỉ là bởi vì, cái kia cái gọi là Thánh tộc, có Thiên Kiêu vẫn lạc nơi đây, muốn dùng diệt sạch sinh linh là trừng phạt?

Tại Chu Nguyên cùng Tô Ấu Vi đều là bị một màn kia làm chấn kinh thời điểm, nhưng là chưa từng nhìn thấy, một bên Yêu Yêu, một đôi linh hoạt kỳ ảo con mắt, nhưng là vào lúc này mang theo ngay cả nàng bản thân đều không thể phát giác được bằng hàn lạnh lòng nhìn xem cái kia trong tấm hình Thánh Quang thân ảnh.

Nàng chợt vươn tay, tại trong tay của nàng, xuất hiện một cái khác Cửu Thái Liên Hoa ngọc bội.

Mà lúc này, chưa bao giờ có động tĩnh cửu thái ngọc bội, phảng phất là vào lúc này xẹt qua rồi một vòng quang mang.

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 92: Bảo Bối

Cung điện dưới mặt đất ở bên trong, hoàn toàn yên tĩnh, Chu Nguyên cùng Tô Ấu Vi đều là trên mặt rung động nhìn qua cái kia trước mắt màn sáng, sau một hồi, đợi đến quang mang tản đi lúc, bọn hắn phương hướng mới dần dần tinh thần phục hồi lại.

"Tốt tàn khốc trừng phạt, lại muốn diệt sạch tám vạn dặm trong sinh linh." Chu Nguyên thanh âm có chút trầm thấp nói.

"Mà nguyên nhân chẳng qua là cái kia Thánh tộc có Thiên Kiêu chết không sai." Tô Ấu Vi cũng là khuôn mặt lộ vẻ tái nhợt, cái kia cái gọi là Thánh tộc cách làm, quả thực đúng quá mức bá đạo cùng với vô tình.

"Thật sự là không biết cái kia Thánh tộc đến tốt cùng là cái gì, thậm chí có loại lực lượng này, một lời phía dưới, tám vạn trong sinh linh đều diệt." Chu Nguyên mặt sắc mặt ngưng trọng, chậm rãi nói.

Cái thế giới này quá bao la, có quá nhiều hắn làm cho không biết thứ đồ vật.

Trong nội tâm cảm thán, Chu Nguyên nhìn về phía một bên Yêu Yêu, lập tức khẽ giật mình, chỉ là bởi vì lúc này người sau, một đôi đôi mắt sáng, dường như tràn đầy băng hàn lạnh lùng chi khí.

"Yêu Yêu tử?" Chu Nguyên vội vàng kêu một tiếng.

Nghe được Chu Nguyên thanh âm, Yêu Yêu dường như cũng là thanh tỉnh lại, trong con ngươi hàn ý đều biến mất, nàng có chút nghi hoặc nhìn

về phía Chu Nguyên, nói: "Làm sao vậy?"

Chu Nguyên cũng là gãi gãi đầu, lúc trước chẳng lẽ là ảo giác hay sao?

"Xem ra cái này Tinh Thạch bên trong hình ảnh, phải là năm đó Chiến Khôi Tông bị diệt lúc làm cho ghi chép hạ xuống." Chu Nguyên không có suy nghĩ nhiều, bởi vì ánh mắt của hắn, rất nhanh liền hướng về phía rồi mặt khác hai cái hộp ngọc.

"Hai cái hộp ngọc này ở bên trong, dù sao sẽ không hay vẫn là ghi chép thạch a?"

Chu Nguyên nói thầm một tiếng, sau đó lại tốc độ cẩn thận từng li từng tí đem thứ hai hộp ngọc cũng là lạng lẽ mở ra.

HUU...U...U!

Mà đang ở Chu Nguyên mở ra cái này hộp ngọc chốc lát, chợt có một đạo Hắc Bạch quang mang mãnh liệt bắn phóng tới, nhanh như Bôn Lôi.

Đột nhiên xuất hiện biến cố, cũng là làm cho Chu Nguyên cả kinh, trong tay Thiên Nguyên Bút nhanh chóng biến lớn, ngòi bút mang theo lạng lẽ ác liệt kinh phong, đối với đạo kia Hắc Bạch quang mang hung mãnh đâm mà đi.

Keng!

Cả hai cứng rắn va chạm, Chu Nguyên bàn tay run lên, đạo kia Hắc Bạch quang mang cũng là bắn ra ra, chợt một cái chuyển biến, run nhè nhẹ, lại là đối với một bên Tô Ấu Vi bắn mạnh tới.

"Ấu Vi, cẩn thận!" Chu Nguyên kinh hãi, vội vàng quát.

Bất quá đạo kia Hắc Bạch quang mang tốc độ quá nhanh, Tô Ấu Vi vừa mới có chỗ phản ứng lúc, cái kia bồi nhọ bạch quang mang chính là mãnh

liệt bắn tới, trực tiếp xuyên thấu nàng mi tâm giữa.

Nhìn qua một màn này, Chu Nguyên lập tức hốc mắt muốn nứt, song mắt đỏ bừng, vội vàng đối với Tô Ấu Vi đánh tới.

Mà ở hăn bổ nhào qua lúc, Tô Ấu Vi thân thể mềm mại giật giật, nàng vươn ngọc thủ sờ lên mi tâm, vội hỏi: "Hoàng tử, ta không sao!"

Chu Nguyên vội vàng đi vào bên cạnh nàng, nhìn qua nàng chỗ mi tâm, nói: "Vừa rồi đó là cái gì? Người không có vấn đề chứ "

"Ta cũng không biết chuyện gì xảy ra." Tô Ấu Vi lông mày nhăn lại, nói.

Yêu Yêu cũng là đi tới, nàng cao thấp đánh giá một chút Tô Ấu Vi, sau đó nói: "Người kiểm tra một chút Khí Phủ."

Tô Ấu Vi nghe vậy, cũng là gật gật đầu, đôi mắt khép hờ, tâm thần liền chìm vào rồi Khí Phủ bên trong, một phen cẩn thận kiểm tra về sau, nàng rút cuộc đã nhận ra một ít không đúng địa phương.

Chỉ thấy được tại kia Khí Phủ ở bên trong, lơ lửng một cái khác Hắc Bạch quang mang, nhìn kỹ lại, mới phát hiện, cái kia Hắc Bạch quang mang ở bên trong, dĩ nhiên là một cái khác Hắc Bạch giao nhau bóng kiếm, ở đằng kia đạo bóng kiếm lên, mơ hồ có thể thấy được ba cái cổ triện kiểu chữ.

"Dương Minh Kiếm."

Bóng kiếm run nhè nhẹ, trong lúc mơ hồ có một cỗ kinh người chấn động phát ra, bất quá bóng kiếm toàn thân âm đạm, giống như là có thể số lượng tiêu hao hầu như không còn.

Tô Ấu Vi mở ra đôi mắt sáng, ngạc nhiên mà nói: "Của ta Khí Phủ ở bên trong, xuất hiện một cái khác bóng kiếm."

Chu Nguyên vẻ mặt ngạc nhiên.

Ngược lại là Yêu Yêu như có điều suy nghĩ, nói: "Có thể thu nhập Khí Phủ chi vật, nghĩ đến vật ấy nên đúng một cái khác Thiên Nguyên binh."

"Thiên Nguyên binh?" Tô Ấu Vi hồng nhuận phơn phớt cái miệng nhỏ nhắn khê nhếch, cái loại này đẳng cấp nguyên binh, toàn bộ Đại Chu Vương Triều, chỉ sợ đều là tìm không thấy một cái khác, hôm nay nhưng là có một đạo chui vào nòng Khí Phủ?

Đang khiếp sợ về sau, Tô Ấu Vi lại là có chút tâm thần bất định nhìn về phía Chu Nguyên, nói: "Hoàng tử, nếu không ta đem nó cho làm cho xuất hiện đi!"

Quý trọng như thế bảo vật, nghĩ đến đối với Chu Nguyên cũng sẽ có trợ giúp cực lớn.

Yêu Yêu khê cười một tiếng, nói: "Có thể đạt tới Thiên Nguyên binh cấp độ, đều cũng có lấy Linh tính, hội tự mình chọn chủ, cái này Dương Minh Kiếm, cũng hẳn là có đủ Âm Dương thuộc tính, cho nên mới phải lựa chọn người với tư cách Kí Chủ."

"Người coi như là đem nó lấy ra, Chu Nguyên cũng không có biện pháp đem thu phục, cưỡng ép làm, ngược lại không đẹp."

Chu Nguyên chép miệng chặc lưỡi, cũng là cười cười, nói: "Đây là của người này duyên cố đạo pháp, không cần phải làm ra trở lại."

Tuy rằng Thiên Nguyên binh quý hiếm, nhưng Chu Nguyên cũng không cảm thấy tiếc nuối, chỉ có thích hợp chính mình mới phải cường đại nhất, hơn nữa, Tô Ấu Vi có thể có được một cái khác Thiên Nguyên binh chọn chủ, hẳn cũng là vì kia cao hứng.

Dù sao, rơi vào Tô Ấu Vi trong tay, tổng so với rơi vào một ít đối đầu trong tay tốt vô số lần.

"Có thể đem đạo kia "Dương Minh Kiếm" gọi ra đến xem chứ" Chu Nguyên càng thêm hiếu kỳ đạo kia Thiên Nguyên binh có gì chỗ lợi hại, dù sao hẳn Thiên Nguyên Bút tuy rằng được xưng đúng Thánh Nguyên Binh, nhưng hiện tại, mặc dù đã thức tỉnh đạo thứ hai Nguyên Văn, cũng mới đạt tới Hạ phẩm Huyền Nguyên Binh cấp độ.

Mà ngày như vậy nguyên binh, nếu như truyền ra tin tức, chỉ sợ không chỉ có Đại Chu Vương Triều Thái Sơ Cảnh cường giả hội chạy theo như vịt, thậm chí ngay cả mặt khác vương triều cường giả, đều ùn ùn mà đến, dù sao, có được lấy Thiên Nguyên binh, đối với bản thân sức chiến đấu tăng lên, tất nhiên hết sức kinh người.

Tô Ấu Vi thử thử, cuối cùng lắc đầu, nói: "Cái này Dương Minh Kiếm dường như lâm vào nào đó hôn mê, hiện tại không cách nào gọi ra."

Chu Nguyên nghe vậy, có chút tiếc nuối, nhưng là sẽ không kiên trì nữa, ngược lại đem ánh mắt hướng về phía này hộp ngọc thứ ba.

"Ta đến xem nhìn cái này cái cuối cùng hộp ngọc, vậy là cái gì bảo bối?"

Chu Nguyên lúc này đây, càng thêm cẩn thận, nguyên khí bắt đầu khởi động, toàn bộ tinh thần đề phòng, sau đó lúc này mới cẩn thận từng li từng tí đem cái kia hộp ngọc thứ ba chậm rãi mở ra.

Bất quá ngoài dự đoán mọi người đúng rồi, lần này trong hộp ngọc cũng không có truyền ra bất cứ động tĩnh gì, thẳng đến Chu Nguyên đem hộp ngọc hoàn toàn mở ra, ba người vừa rồi nhìn thấy, ở đằng kia trong hộp ngọc, đúng là một viên Ngân sắc viên cầu.

Bất quá nhìn đến cẩn thận, ba người mới phát hiện, viên kia Ngân sắc viên cầu dĩ nhiên là do rất nhiều Ngân sắc chất lỏng làm cho ngưng tụ, hơn

nữa chất lỏng còn đang không ngừng lưu động, giống như có đủ nào đó Linh tính.

"Đây là cái gì?" Chu Nguyên ngạc nhiên mà nói.

Yêu Yêu cẩn thận nhìn một chút, trong đôi mắt đẹp có có chút hăng hái tuôn ra hiện ra, nói: "Thật kỳ diệu đồ vật, cái này trong chất lỏng, dường như khắc lấy rất nhiều Nguyên Văn."

"A?" Chu Nguyên cả kinh, trong mắt nguyên khí bắt đầu khởi động, cái này mới phát hiện, ở đằng kia Ngân sắc trong chất lỏng, đích thật là có một ít rất nhỏ Nguyên Văn.

"Lại có thể đem Nguyên Văn khắc đến dịch thể trên hạ thể?" Tô Ấu Vi cũng là sợ hãi thán phục liên tục, cái này được bao nhiêu cao siêu Nguyên Văn tạo nghệ, mới có thể làm được?

"Cái kia. . . Thứ này cuối cùng có cái gì hữu dụng?" Chu Nguyên buồn bực nói.

Yêu Yêu trầm ngâm một hồi, nói: "Người Tích Huyết thử xem?"

Chu Nguyên nghe vậy, do dự một chút, cũng liền cắn răng một cái, cắn nát đầu ngón tay, cổ ra một giọt máu tươi giọt rơi xuống, rơi vào cái kia Ngân sắc chất lỏng tạo thành viên cầu bên trên.

Máu tươi vừa rơi xuống, chính là nhanh chóng sáp nhập vào Ngân sắc trong chất lỏng.

Chu Nguyên ba người con mắt chăm chú nhìn qua.

Ô...ô...n...g!

Ngân sắc chất lỏng chợt có quang mang bắt đầu khởi động, lại sau đó, chất lỏng đúng là từ từ bay lên, vẫn còn như thủy ngân chảy xuôi xuống,

cuối cùng thời gian dần trôi qua tạo thành một cỗ hiện ra Ngân sắc, bao trùm toàn thân từng cái bộ vị thâm nghiêm chiến giáp.

Chiến giáp phía trên, có từng đạo Nguyên Văn lập loè, huyền ảo tối nghĩa.

Chu Nguyên trợn mắt há hốc mồm nhìn qua chỗ này do chất lỏng biến hình mà thành Ngân sắc chiến giáp, chỗ này chiến giáp, đường cong lãng lệ ác liệt rét lạnh, từng cái bộ vị đều lộ ra một cỗ giết chóc giống như khí tức, mà chiến giáp lên, có như có như không áp bách chấn động phát ra, làm lòng người kinh hãi.

"Đây là cái gì quý?"

"Biến hình chiến giáp?"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 93: Ngân Ảnh

Chu Nguyên cùng Tô Ấu Vi đều là mặt lộ vẻ khiếp sợ nhìn qua lên trước mặt Ngân sắc chiến giáp, một bên Yêu Yêu cũng là trong đôi mắt đẹp mang theo ngạc nhiên, nàng đánh giá một chút, mới nói: "Đây cũng không phải là đúng chiến giáp, phải nói là chiến khôi."

"Chiến khôi?" Chu Nguyên sửng sờ.

"Cái này Chiến Khôi Tông thật đúng là có chút ít bốn sự, lại có thể đem chiến khôi làm được loại trình độ này." Yêu Yêu sợ hãi thán phục mà nói.

"Nếu như ta không có đoán sai, chỗ này chiến khôi, thực sự không phải là chỉ một hình, mà là có thể cùng người dung hợp, giúp nhau phụ trợ, bộc phát ra lực lượng kinh người."

"Đem người cùng chiến khôi hợp hai làm một, chắc chắn, cái này Chiến Khôi Tông thật đúng là dám nghĩ dám làm đây."

"Cùng người dung hợp?" Chu Nguyên cau mày, hiển nhiên cực kỳ khó hiểu.

"Người lấy tay chạm vào nó." Yêu Yêu nói.

Chu Nguyên có chút do dự, sau đó duỗi ra ngón tay, cẩn thận từng li từng tí điểm hướng về phía trước mắt Ngân sắc chiến giáp.

Rầm rầm!

Mà đang ở Chu Nguyên ngón tay đụng phải chỗ này chiến giáp thời điểm, người sau bỗng nhiên nhanh chóng hòa tan ra, hóa thành Ngân sắc chất lỏng, cuối cùng dọc theo Chu Nguyên cánh tay vọt tới.

Ngăn ngùn mấy hơi thở, Ngân sắc chất lỏng liền đem Chu Nguyên thân thể bao bọc.

Tại bao gồm Chu Nguyên thân thể về sau, Ngân sắc chất lỏng bắt đầu ngưng kết thành hình, vì vậy, Chu Nguyên thân thể bên ngoài, rất nhanh đã bị lúc trước Ngân sắc chiến giáp làm cho bao phủ.

Ngân sắc chiến giáp đóng chặt hai cái đồng tử bỗng nhiên mở ra, trong mắt ngân quang lưu chuyển, bất quá lại là có thêm tiếng kinh hô, từ kia trong miệng truyền ra: "Thật thần kỳ chiến khôi!"

Thanh âm kia, mặc dù có điểm biến hóa, nhưng hiển nhiên là đến từ Chu Nguyên.

"Ta cảm giác lúc này lực lượng vô cùng khủng bố." Chu Nguyên kinh hãi muôn phần, Ngân sắc chiến giáp chăm chú bao vây lấy thân thể của hắn, mà hắn thì là có thể như là chỉ huy thân thể của mình giống nhau thao túng chiến khôi.

Cả hai tựa như là chân chính dung hợp lại với nhau, hoàn mỹ phù hợp.

Hơn nữa, rất làm cho Chu Nguyên khiếp sợ đứng rồi, hắn cảm giác hắn lúc này, dường như vô cùng cường hãn.

Chỗ này Ngân sắc chiến giáp, giao cho rồi hắn cực kỳ lực lượng kinh người.

Cảm thụ được cái loại này lực lượng mãnh liệt, Chu Nguyên nhin không được đều muốn nếm thử một chút, vì vậy, hắn chột năm chặt bàn tay, Ngân sắc chiến giáp sắc bén kia bàn tay cũng là lập tức nắm khẹp.

Chu Nguyên quỳ một chân trên đất, mãnh liệt một quyền đối với mặt đất Oành xuống.

Oành!

Một quyền này xuống, toàn bộ cung điện dưới mặt đất đều là đang điên cuồng run rẩy, lại sau đó, Chu Nguyên chính là rung động nhìn thấy, trước mắt Đại Địa trực tiếp bị hấn một quyền đánh ra một cái khác vết rạn, thậm chí mặt đất, đều là xuất hiện rạn nứt.

"Thật mạnh, một quyền này lực lượng, thậm chí so sánh Thái Sơ Cảnh!" Chu Nguyên cuồng hỉ hoảng sợ nói.

Bất quá, ngay tại hấn tiếng kinh hô vừa dứt lúc, hấn mi tâm bỗng nhiên truyền ra kịch liệt đau đớn, trước mắt cũng là đột nhiên tối om om.

Ngân sắc chiến giáp bỗng nhiên co rút lại, hóa thành một khối Ngân sắc viên cầu lơ lửng, mà Chu Nguyên thì là từ trong đó lăn xuống rồi đi ra, trực tiếp trồng rơi trên mặt đất, sắc mặt tái nhợt, hai mắt nhắm nghiền.

"Hoàng tử? !" Tô Ấu Vi thấy thế, lập tức khuôn mặt biến đổi, vội vàng tiến lên đưa hấn ôm vào trong ngực.

"Yêu Yêu tử, hấn làm sao vậy?" Tô Ấu Vi gấp giọng nói.

Yêu Yêu tiến lên nhìn nhìn, nói: "Không có việc gì, chính là Thần Hồn khô kiệt rồi, nghỉ ngơi một chút có thể chậm rãi khôi phục."

Tô Ấu Vi nghe vậy, lúc này mới thở dài một hơi, duỗi ra thon dài trắng nõn ngón tay ngọc, nhẹ nhẹ xoa Chu Nguyên huyết Thái Dương.

Chu Nguyên hôn mê, kéo dài gần nửa canh giờ, sau đó hấn mới lắc lư du tỉnh lại, nhưng hấn trước tiên ôm đầu, cảm giác đầu đều muốn nổ tung.

"Ta làm sao vậy?" Sau một hồi khá lâu, hần rút cuộc có chỗ chậm rãi, nhưng sắc mặt như trước một mảnh trắng bệch, nhìn hần hướng Yêu Yêu, tim đập nhanh mà hỏi.

Yêu Yêu tức giận trắng mặt nhìn hần liếc, sáng giọng: "Ai bảo người loạn sử dụng cái loại này lực lượng?"

"Chỗ này chiến khô, cùng người dung hợp về sau, liền có thể đủ kết nối thần hồn của người, dùng thần hồn của người làm động lực, nhưng người cũng không nhìn một cái người bây giờ Thần Hồn đứng cảnh giới gì, làm sao có thể thúc giục được chỗ này có được lấy Thái Sơ Cảnh lực lượng chiến khô?"

"Cường ép làm hậu quả, chính là tháo nước thần hồn của người, bất quá cũng may vận khí của người không tệ, không có thi triển quá mạnh mẽ lực lượng, bằng không thì hiện tại thần hồn của người liền thật sự bị ép khô rồi."

Chu Nguyên sắc mặt một giật mình, hiển nhiên không nghĩ tới thúc giục cái này chiến khô, vẫn còn có loại này tai hoạ ngầm.

"Vậy người không nói sớm!" Chu Nguyên tiếng buồn bã nói, hần làm sao sẽ biết rõ cái này một gốc.

Hần lòng còn sợ hãi nhìn thoáng qua viên kia trôi nổi Ngân sắc viên cầu, rất là tiếc nuối, lúc trước hần còn tưởng rằng đã có cái này chiến khô, là hần có thể đủ trực tiếp chống lại Thái Sơ Cảnh cường giả, nhưng hôm nay xem ra hần hay vẫn là quá ngây thơ rồi, trên cái thế giới này, quả nhiên không có không duyên cớ mà đến lực lượng.

"Yêu Yêu tỷ, thứ này liền cho người a, người vừa vận phù hợp." Chu Nguyên vuốt vuốt mi tâm, nói.

"Như vậy có lương tâm?" Yêu Yêu vốn là trêu tức cười, chột trán hơi lắc.

"Bất quá người lúc trước giọt máu tươi đã cùng nó dung hợp, ta cũng không biết giải trừ thủ đoạn, cho nên cái này Ngân sắc chiến khôi, trừ người ở ngoài, sợ là không ai có thể sử dụng rồi."

"Ách. . ."

Chu Nguyên gãi gãi đầu, hiển nhiên là không nghĩ tới lúc trước cái kia Tích Huyết, vậy mà lại để cho cái này Ngân sắc chiến khôi nhận chủ rồi.

"Bất quá ngược lại là có thể đem nó cho ta nghiên cứu một chút, về sau tài liệu nếu là đầy đủ hết, ta cũng có thể nếm thử chế tạo một chút." Yêu Yêu có chút hăng hái mà nói.

Chu Nguyên tự nhiên gật đầu.

"Xem ra muốn chính thức phát huy ra chỗ này chiến khôi lực lượng, tối thiểu đều được đem ta Thần Hồn cảnh giới tăng lên tới Thực Cảnh rồi." Hắn có chút tiếc hận, hiện tại hắn mới Hư Cảnh trung kỳ, đều muốn đạt tới Thực Cảnh, còn không biết muốn tới khi nào.

"Người liên vùng trộm vui cười a, chỗ này chiến khôi hẳn là Chiến Khôi Tông đỉnh tiêm chi tác, người cùng chiến khôi dung hợp, thậm chí làm cho tu luyện công pháp, Nguyên thuật, cũng là có thể mượn nhờ chiến khôi lực lượng thi triển đi ra, lớn mật như thế ý tưởng, lại vẫn thật sự bị bọn hắn làm đi ra."

"Hơn nữa tương lai nếu như của người Nguyên Văn tạo nghệ có thể đề cao, chưa hẳn không thể để cho nó càng thêm cường đại."

Yêu Yêu đôi mắt đẹp nhìn qua cái kia Ngân sắc viên cầu, cảm thán nói: "Nó có được lấy phát triển tính, đây là mặt khác chiến khôi không cách nào

so sánh địa phương, cho nên ta mới nói, cái này Chiến Khôi Tông, thật đúng là có vài phần năng lực."

Có thể được Yêu Yêu như thế đánh giá, Chu Nguyên coi như là đã hiểu chỗ này Ngân sắc chiến giáp chỗ lợi hại, lúc này cười cười, thứ này, đích thật là kiện bảo bối sao, mặc dù hiện tại không thể dùng, tương lai nói không chừng sẽ là hãn cường đại trợ lực.

"Về sau mà nói, liền kêu người "Ngân Ảnh" a." Chu Nguyên hướng về phía Ngân sắc viên cầu cười nói, như thế đặc biệt tồn tại, có lẽ cần một cái thuộc về tên của nó.

Mà làm như nghe hiểu rồi Chu Nguyên lời nói, Ngân sắc viên cầu lên, cũng là có một vòng ngân quang hiển hiện.

Chu Nguyên sử dụng hộp ngọc lại lần nữa đem Ngân sắc viên cầu cất vào rồi đi, sau đó cẩn thận từng li từng tí thu nhập Càn Khôn trong túi.

Kế tiếp bọn hãn lại là tìm tòi một phen cung điện dưới mặt đất, nhưng lại không có những thứ khác thu hoạch, bất quá Chu Nguyên cùng Tô Ấu Vi đều là thỏa mãn, mà Yêu Yêu mà nói, thì là hoàn toàn không thêm để ý.

"Đi thôi."

Nhìn thấy cung điện dưới mặt đất bảo bối tới tay, Chu Nguyên cũng là cười cười.

Ba người ra cung điện dưới mặt đất, Thanh Đồng môn quan bế, cái kia Nguyên Văn kết giới cũng là thời gian dần trôi qua khôi phục, Chu Nguyên nhìn qua lại lần nữa phong bế kết giới, cũng là yên lòng, đợi trở lại Đại Chu thành về sau, lại lại để cho Chu Kinh phái người tới đón quan tâm, chỉ cần có thể đem những chiến khôi này đều hợp nhất, bọn hãn Đại Chu hoàng thất lực lượng, cũng sẽ tùy theo tăng vọt.

Cho nên, chỗ này cung điện dưới mặt đất, có thể nói là bọn hắc Đại Chu hi vọng điểm bắt đầu.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 94: Tề Vương Phản Loạn

Chu Nguyên ba người ra cung điện dưới mặt đất, ở đằng kia di tích bên ngoài, cũng cùng Vệ Thương Lan một đoàn người lại lần nữa gặp mặt.

Mà nhìn đến Chu Nguyên ba người bình yên vô sự, Vệ Thương Lan, Lục Thiết Sơn bọn người đứng như trút được gánh nặng thở dài một hơi, chỉ có cái kia Hắc Độc Vương tối cảm giác đáng tiếc, bất quá trên mặt nhưng cũng không dám biểu lộ chút nào.

"Hắc Độc Vương, người đang ở đây Hắc Uyên có lẽ có chút năng lượng a?" Chu Nguyên cười tủm tỉm nhìn qua vẻ mặt kính cẩn Hắc Độc Vương, hắn cũng hiểu biết gia hỏa này mặt lòng dạ hiểm độc hung ác, hôm nay khẳng định không phải vui lòng phục tùng, bất quá hắn cũng không thêm để ý, chỉ cần Tỏa Thần Văn Ngọc Bài trong tay hắn, người này liền lật không xuất ra bọt nước trở lại.

Hắc Độc Vương nghe vậy, vội vàng nói: "Hoàng tử có việc muốn ta đi làm? Tại đây Hắc Uyên ở bên trong, dám khiêu khích ta Hắc Độc thành uy nghiêm người, sợ là không nhiều lắm."

Chu Nguyên cười cười, nói: "Đã như vậy, người liền phái người trông coi lúc trước này tòa thâm cốc, không được làm cho người ta tiến vào."

Cái kia cung điện dưới mặt đất ở bên trong, có đại lượng chiến khôi, đây là một cái khác lực lượng cực kỳ cường đại, tuy nói có Nguyên Văn kết giới ngăn trở, nhưng vì bảo hiểm, Chu Nguyên vẫn phải là phái người nhìn xem.

Mà ở cái này hỗn loạn Hắc Uyên ở bên trong, Hắc Độc thành tên tuổi, hiển nhiên nếu so với Đại Chu Vương Triều tới mạnh mẽ.

Chu Nguyên lại là đem ánh mắt nhìn về phía Vệ Thương Lan, nói: "Đại Tướng Quân, lần này Hỏa Linh Tuệ đã rơi vào chúng ta hoàng thất trong tay, Tề Vương Phủ tất nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ, ta cảm thấy được, chỉ sợ không được bao lâu, Tề Vương Phủ sẽ phản loạn rồi."

Vệ Thương Lan nghe vậy, trong lòng lập tức rung mình, nếu như Tề Vương Phủ thật sự bắt đầu động thủ, nghĩ như vậy tất Đại Chu đều muốn hội hỗn loạn.

Bất quá hẳn cũng biết Chu Nguyên theo như lời tình huống, chỉ sợ thật đúng là sẽ phát sinh, dù sao Hỏa Linh Tuệ quá trọng yếu, nếu để cho hoàng thất gieo trồng xuống, như vậy về sau hoàng thất lực lượng sẽ càng ngày càng mạnh, thẳng đến có một ngày triệt để nghiền ép Tề Vương Phủ.

Cho nên, Tề Uyên tuyệt đối sẽ không ngồi chờ chết.

"Ta hi vọng Đại Tướng Quân có thể giúp đỡ giúp chúng ta diệt trừ Tề Vương Phủ." Chu Nguyên nhìn chăm chăm vào Vệ Thương Lan, chậm rãi nói.

Vệ Thương Lan không chỉ có là Thái Sơ Cảnh cường giả, nhưng lại nắm giữ một cái Thương Lan Quân, xem như Đại Chu Vương Triều bên trong hết sức quan trọng lực lượng, nếu như hẳn có thể hỗ trợ đối phó Tề Vương Phủ, vậy đối với hoàng thất mà nói, sẽ là tuyệt đại trợ lực.

Vệ Thương Lan đã trầm mặc một chút, nếu như là tại dĩ vãng, hoàng thất cùng Tề Vương Phủ nếu như khai chiến mà nói, chỉ sợ hẳn chỉ chọn tọa sơn quan hổ đấu, nhưng hôm nay mà nói, cục diện dường như có chút không quá giống nhau.

Nguyên bản tại trước mắt hẳn càng gây yếu hoảng thất, đột nhiên, dường như trở nên cường hãn.

Cũng tỷ như trước mắt, Chu Nguyên bên cạnh cái kia áo xanh thiếu nữ, còn có nàng trong ngực nhìn như cực kỳ đáng yêu thú con, hai người bọn họ, là có thể chống đỡ mà vượt hai vị Thái Sơ Cảnh cường giả.

Huống chi, hiện tại Chu Nguyên còn đã thu phục được Hắc Độc Vương.

Như thế tính tới, hoảng thất đã đã có được bốn vị Thái Sơ Cảnh lực lượng.

Cái này lực lượng, vượt xa Tề Vương Phủ cùng với bọn hắn Đại Tướng Quân phủ.

Nghĩ đến đây, Vệ Thương Lan bỗng nhiên có chút vẻ sợ hãi mà kinh, nhìn trước mắt cái kia mặt mỉm cười lúc còn là thiếu niên, ánh mắt cũng là có chút ít không giống nhau, dường như, tự từ thiếu niên này đi vào Thương Lan Quận về sau, hết thảy, đều tại đối với hoảng thất bên kia chếch đi.

Bây giờ hoảng thất, đã không còn là năm đó rồi, cái kia tại rất nhiều người trong mắt dường như càng ngày càng suy bại hoảng thất, dường như lúc trước mắt cái này người trẻ tuổi hoàng tử xuất hiện lúc, mà bắt đầu có sở biến hóa rồi. . .

"Hoàng tử xin yên tâm, ta thân là Đại Chu Vương Triều Đại Tướng Quân, có trách nhiệm là Đại Chu bình định!" Vệ Thương Lan nhìn qua Chu Nguyên, lạnh tức trên mặt xuất hiện một vòng tôn kính sắc mặt, thanh âm trầm thấp nói.

Ở đằng kia một bên, Lục Thiết Sơn đám người nhìn thấy Vệ Thương Lan tỏ thái độ, đều là mừng rỡ trong lòng, nhìn về phía Chu Nguyên ánh mắt cũng là tràn đầy bội phục cùng kính sợ, vương thượng nhiều năm như vậy

đều không có biện pháp giải quyết Vệ Thương Lan vấn đề, không nghĩ tới Chu Nguyên chẳng qua là đi vào Thương Lan Quận không có mấy tháng, chính là triệt để đem vị này Đại Tướng Quân kéo đến rồi hoàng thất trận doanh.

Chu Nguyên ôm quyền cười cười, nói: "Vậy trước tiên đi tạ ơn Đại Tướng Quân rồi."

Đối với Vệ Thương Lan lựa chọn, Chu Nguyên cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, dĩ vãng hoàng thất sự suy thoái, phải dựa vào Chu Kinh một người trấn trụ tình cảnh, nhưng là thời khắc bị Tề Uyên kiềm chế, dẫn đến Vệ Thương Lan tại đây Thương Lan Quận phát triển an toàn, chẳng qua hiện nay cục diện bắt đầu chuyển biến, hẳn biết rõ hẳn hiện tại bên người có lực lượng, mà nghĩ đến Vệ Thương Lan hội rõ ràng hơn.

Cái này lực lượng, đã đủ để chính thức uy hiếp được Đại Tướng Quân phủ.

Uy nghiêm nguồn gốc từ lực lượng, hoàng thất lần nữa có đủ rồi lực lượng, uy nghiêm tự nhiên cũng sẽ tùy theo mà đến, Vệ Thương Lan chỉ cần không ngốc mà nói, cũng nên hiểu như thế nào tự xử thân phận.

Về sau Đại Chu, chỉ sợ cũng sẽ không lại cho Hứa đại tướng quân bỏ qua lệnh vua.

"Hoàng tử, lần này ta trước hết tùy người tiến về trước Đại Chu thành, yết kiến vương thượng, Thanh Thanh ở phía sau, chinh đồn Thương Lan Quân, nếu là cái kia Tề Vương Phủ thực có dị động, Thương Lan Quân liền lập tức xuất động." Vệ Thương Lan nói.

"Cái kia không còn gì tốt hơn." Chu Nguyên cười gật gật đầu, Vệ Thương Lan có thể một mình theo hẳn tiến về trước Đại Chu thành, cái này bản thân chính là một cái cho thấy cõi lòng cử động.

"Ta đây liền ở lại Hắc Uyên, là hoàng tử nhìn thẳng Hắc Uyên bên trong thế lực khác, miễn cho bọn hắc đến lúc đó trông thấy Đại Chu Vương Triều sinh loạn, đến đây thêm phiền toái." Hắc Độc Vương tranh thủ thời gian cười nói.

Chu Nguyên giống như cười mà không phải cười nhìn hắc một cái, nói: "Dùng thực lực của ngươi, ở lại Hắc Uyên quá mức nhân tài không được trọng dụng, cho nên ngươi cũng theo ta đi một chuyến Đại Chu thành a."

Nếu như Tề Vương Phủ phản loạn, cái kia tất nhiên sẽ là kinh Thiên động Địa, cho nên Chu Nguyên cũng sẽ không ở Hắc Độc Vương cái này thì một cái Thái Sơ Cảnh cường giả trốn ở Hắc Uyên bên trong.

Hắc Độc Vương sắc mặt một hết lời, hắc như thế nào không biết, đi theo Chu Nguyên rời đi Đại Chu thành mà nói, vạn nhất đến lúc đợi song phương khai chiến, hắc tất nhiên là muốn mạo hiểm mạo hiểm xung phong.

Bất quá, Chu Nguyên tay nắm lấy hắc Tỏa Thần Ngọc Bài, căn bản là không phải do hắc cự tuyệt.

"Đi thôi, việc này không nên chậm trễ, tranh thủ thời gian quay về Đại Chu thành!"

Chu Nguyên ngẩng đầu, nhìn về phía Đại Chu thành chỗ phương hướng, trong mắt hàn quang bắt đầu khởi động.

Tề Vương Phủ, các ngươi ngang ngược tàn nhẫn nhiều năm như vậy, lúc này đây, liền để cho ta tới đem bọn ngươi hảo hảo trì một trì!

...

Mấy ngày sau.

Đại Chu thành, Tề Vương Phủ.

Phanh!

Chén trà bị trùng trùng điệp điệp ngã trên mặt đất, rơi nát bầy, mà Tề vương Tề Uyên cũng là đột nhiên đứng dậy, sắc mặt nhợt nhạt nhìn qua quỳ sát tại trước mặt Tề Lăng, khó có thể tin rít gào nói: "Người nói cái gì? ! Tề Hạo bị Chu Nguyên giết chết? ! Hỏa Linh Tuệ cũng bị bọn hắc làm cho cướp đi? !"

Ở đằng kia một bên, còn có gãy một cánh tay Tề Nhạc, hắc cũng là lẩm bẩm nói: "Làm sao có thể? ! Đại ca thể nhưng là Dương Khí Cảnh Hậu Kỳ thực lực, muốn giết cái kia Chu Nguyên, còn không phải dễ như trở bàn tay? !"

Tề Lăng mặt như màu đất, lạnh run, nói: "Thuộc hạ cũng không biết cái kia Chu Nguyên là thế nào làm được, nhưng Đại công tử thật sự là chết kia tay."

"Tuy rằng chúng ta lôi kéo rồi Hắc Độc Vương, thế nhưng Chu Nguyên, cũng đã nhận được Vệ Thương Lan ủng hộ."

Tề Uyên khuôn mặt dữ tợn, cũng không còn dĩ vãng bình tĩnh, hắc tức giận nói: "Các người không phải còn có "Khống Hồn Địch" chứ đây không phải là có thể khống chế được đầu kia Cự Mãng chiến khôi chứ "

Tề Lăng vẻ mặt buồn rười rượi, nói: "Thế nhưng Chu Nguyên bên người có một đầu thú con, vật kia, cũng là Thái Sơ Cảnh thực lực, ngay cả Cự Mãng chiến khôi đều bị kia sở phá hỏng."

"Cái gì? !" Tề Uyên đồng tử co rút lại, cái này tin tức, hắc chưa từng nghe nói qua.

"Hơn nữa, cái kia đi theo Chu Nguyên bên người áo xanh thiếu nữ, Nguyên Văn tạo nghệ cực cao, có thể khắc tứ phẩm Nguyên Văn!"

Tề Uyên nắm ngón tay nắm chặt, mặt sắc mặt xanh mét mà nói: "Không có khả năng! Hoàng thất nếu là có được lấy loại lực lượng này, đã sớm đối với ta Tề Vương Phủ xuất thủ!"

"Thuộc hạ theo như lời, những câu là thật!" Tề Lăng gấp giọng nói.

Tề Uyên sắc mặt biến ảo, hẳn biết rõ Tề Lăng không cần phải tại loại này sự tình phía trên làm giả, như thế, cái kia rất có thể liền là sự thật.

Nhưng đây càng làm cho Tề Uyên cảm thấy khó có thể tin, dù sao hẳn thời khắc giám thị lấy hoàng thất, đối với với lực lượng của bọn hắn lại rõ ràng bất quá, làm sao có thể lại đột nhiên lúc giữa toát ra một cái Thái Sơ Cảnh nguyên thú cùng với tinh thông tứ phẩm Nguyên Văn cao thủ?

"Vương gia, hôm nay hoàng thất lực lượng phóng đại, hơn nữa cái kia Vệ Thương Lan, nếu như đợi đến lúc bọn hắn đi đến Đại Chu thành, tất nhiên hội liên hợp Chu Kinh đối với Vương gia ra tay, chúng ta phải sớm làm ý định a!" Tề Lăng vội vàng mà nói.

Tề Uyên sắc mặt âm trầm, hẳn chậm rãi ngồi xuống, trên mặt có dư tợn xẹt qua.

"Xem ra ta thật đúng là coi thường Chu Kinh, nguyên bản ta dùng vì cái này hoàng thất chỉ có thể chậm rãi chờ chết, không nghĩ tới rắn chết trăm năm vẫn còn độc, hẳn lại vẫn có thể có trở mình dấu hiệu!"

Tề Uyên thanh âm âm hàn, nói: "Bất quá, nếu là ở một năm trước, hoàng thất cái này lực lượng, còn có thể để cho ta cảm thấy uy hiếp, nhưng hiện tại, sợ là không dễ dàng như vậy rồi."

"Cũng thực nhờ cậy cái kia tiểu súc sinh phúc, tên của hắn truyền vào Đại Vũ vương triều vị kia Thái Tử trong tai, quý nhân ngại hắn dơ tai, ngược lại gia tăng cho ủng hộ của chúng ta, hiển nhiên là muốn muốn nhờ tay của chúng ta, đem cái kia tiểu súc sinh triệt để diệt trừ."

Tề Uyên trong mắt hàn quang thoáng hiện, bàn tay vỗ mạnh một cái cái bàn, quyết đoán mà nói: "Chúng ta đi, rời khỏi Đại Chu thành, tiến về trước đủ quận, nguyên bản còn muốn lại để cho tuần này giờ cao an ổn vài năm, nếu như bọn hãn muốn tìm chết, cái kia bốn vương sẽ thành toàn cho bọn hãn!"

Hãn đứng người lên, ánh mắt âm độc nhìn về phía Vương Cung chỗ phương hướng, thần sắc dữ tợn như ác quỷ.

"Chu Nguyên tiểu nhi, người dám giết con ta, cái kia ta lần này, muốn cả nhà người đến bồi chôn cất!"

Tiếng nói hạ xuống, hãn đã là cất bước phóng tới, phía sau Tề Nhạc, Tề Lăng, nhao nhao đuổi kịp.

...

Ngày thứ hai, Chu Nguyên đám người trải qua tốc độ cao nhất chạy đi, cuối cùng chạy về Đại Chu thành.

Bất quá, liền khi bọn hãn vào thành cái kia trong lúc nhất thời, một cái khác ngăn ngừa truyền lệnh, chính là từ cái này đủ quận bên trong truyền ra.

"Tề vương tự lập, xây dựng Đại Tề Vương Triều, từ đó thoát ly Đại Chu."

"Chu Vương tầm thường, gây nên Đại Chu tàn phá, con dân chịu khổ, Đại Tề thuận theo Thiên Mệnh, lúc mà chuyển biến thành."

Vì vậy, toàn bộ Đại Chu Vương Triều, chịu chấn động.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 95: Tranh Luận

"Phản nghịch!"

Trong vương cung, Chu Kinh mặt sắc mặt xanh mét, năm đấm đem mặt bàn chùy được từng từng rung động, trong mắt tràn đầy rậm rạp sát ý, hiển nhiên, đủ quân bên trong truyền ra tin tức cũng đã đến hãn nơi đây.

Tại Đại điện hạ, còn có rất nhiều tướng lãnh cùng đại thần, lúc này bọn hãn cũng đều là sắc mặt biến đổi khó lường, Tề vương có ngược lại tâm những năm này hầu như mọi người đều biết, nhưng ai cũng không nghĩ tới, sẽ ở hôm nay triệt để bộc phát.

"Hôm nay Tề vương phản loạn, các người cảm thấy nên như thế nào?" Chu Kinh ánh mắt nhìn quét xuống, lạnh lẽo ác liệt nhìn về phía chúng thần.

Hãn biết rõ, những năm này hoàng thất sự suy thoái, những đại thần này tướng lãnh ở bên trong, cũng không khỏi có người bị Tề Vương Phủ làm cho Ăn Mòn, lập trường có chỗ lắc lư, dù sao ai cũng biết được, Tề Vương Phủ sau lưng, đúng cái kia Đại Vũ vương triều đang ủng hộ.

Lần này Tề Vương Phủ hội quyết định tự lập, nói không chừng đúng Đại Vũ vương triều đưa cho ủng hộ, nếu như đến lúc đó hoàng thất thật sự bị Tề vương lật tung, như vậy bọn hãn những hôm nay này thảo phạt Tề vương người, sợ cũng đều là không có kết cục tốt.

Vì vậy, trong lúc nhất thời, trong đại điện bầu không khí lại là có chút yên tĩnh.

"Vương thượng, hôm nay Tề vương khí thế hung mãnh, khó có thể địch nổi, không bằng liền đem cái kia đủ quân to như vậy cắt nhường đi ra ngoài, giảm bớt kia thể công, tận lực nghị hòa, miễn sinh tranh chấp." Chợt có một giọng nói vang lên.

Mọi người nhìn lại, chỉ thấy được cái kia lên tiếng người, đúng là Liễu Hầu.

Cái này Liễu Hầu chính là Liễu Khê chi phụ, những năm này cùng Tề Vương Phủ đi được rất gần.

Chu Kinh nghe vậy, thì là sắc mặt cực kỳ âm trầm, hẩn nhìn chăm chăm vào Liễu Hầu, khóe miệng nhắc lên một vòng mỉa mai, nói: "Dựa theo Liễu Hầu chi ý, ta không chỉ có không thể thảo phạt phản nghịch, ngược lại còn phải cắt đất cầu hoà?"

Liễu Hầu mặt trắng không râu, hẩn đối mặt với Chu Kinh cái kia ăn thịt người giống như ánh mắt, thần sắc nhưng là thông dong, nói: "Cái kia vương thượng có thể có nắm chắc, diệt trừ Tề vương?"

Chu Kinh năm ngón tay nắm chặt, cọt kẹt..t..tttt rung động, Tề Vương Phủ hôm nay đã phát triển an toàn, hơn nữa Đại Vũ vương triều ủng hộ, lần này phản loạn, tất nhiên là có vài phần chuẩn bị, cho nên coi như là hẩn, cũng không dám khẳng định thật có thể đủ trấn áp Tề vương.

Chu Kinh hai mắt khép hờ, hẩn hít sâu vài khẩu khí, bình phục lấy trong nội tâm tâm tình, sau đó hẩn hai mắt thời gian dần trôi qua mở ra, trong mắt tràn đầy lạnh lẽo sắc mặt: "Coi như là bốn vương chết trận, cũng sẽ không sẽ cùng người thỏa hiệp."

Nghe được Chu Kinh trong thanh âm lạnh lùng sát ý, người ở chỗ này trong lòng đều là rùng mình, xem ra lúc này đây, hoàng thất cùng Tề Vương Phủ giữa, thế tất yếu sinh tử đánh một trận.

"Vương thượng đây là muốn hãm chúng ta Đại Chu với trong nước lửa a." Liễu Hầu thân nhiên nói.

"Hôm nay chúng ta Đại Chu lực lượng như thế nào, vương thượng chính mình còn không rõ ràng lắm chứ dựa vào Đại Chu thực lực, nhiều lắm là cùng Tề Vương Phủ không chia trên dưới, mà cái kia Đại Tướng Quân Vệ Thương Lan, cũng là không nghe lệnh vua, cố thủ Thương Lan Quận không xuất ra, chắc hẳn lần này cũng sẽ không để ý tới Tề Vương Phủ phản loạn."

"Cho nên, cường ép làm, ngược lại là để cho ta Đại Chu sinh linh đồ thán."

Liễu Hầu mà nói, quanh quẩn tại trong đại điện, làm cho rất nhiều đại thần tướng lĩnh đều là sắc mặt đen tối, một ít nguyên bản có chỗ nhuệ khí tướng lĩnh, cũng là sĩ khí thấp xuống, nghĩ đến cũng đúng đã hiểu hôm nay Đại Chu thế cục.

Chu Kinh nhìn qua trong đại điện đề mê đích sĩ khí, sắc mặt một mảnh xanh mét.

"Liễu Hầu mà nói, cũng là buồn cười, nếu là cắt đứt cầu hoà, ngày sau Tề Uyển nhất định từng bước ép sát, thẳng đến đem ta Đại Chu triệt để chiếm đoạt, trong mắt của ta, Liễu Hầu nói như vậy, mới phải lý do đáng chết!"

Mà đang ở trong đại điện yên tĩnh lúc, chợt có một đạo thanh tịnh tiếng cười lạnh vang lên.

Đột nhiên xuất hiện thanh âm, làm cho trong đại điện rất nhiều tướng lĩnh thần tử sửng sờ, xoay đầu lại, chính là nhìn thấy cái kia cửa đại điện chỗ, một cái khác thon dài thiếu niên thân ảnh đi đến.

"Chu Nguyên hoàng tử?"

Nhìn đến người tới, tất cả mọi người đứng khẽ giật mình.

Liễu Hầu nhìn Chu Nguyên liếc, cười lạnh nói: "Hoàng tử tuổi trẻ khinh cuồng, tự nhiên làm cái gì cũng không muốn hậu quả, dùng Đại Chu hôm nay lực lượng, lấy cái gì rời đi cùng Tề Vương Phủ cứng rắn va chạm?"

"Ta xem hoàng tử người hay là đi hậu điện đợi a, nơi này là nghị sự nơi, cũng không phải là nơi để hồ đồ bát nháo."

Chu Nguyên thần sắc nhàn nhạt, nói: "Liễu Hầu, xem ra Tề Uyên cũng không có đem tất cả tin tức đều bị người biết được."

Liễu Hầu ánh mắt ngưng tụ, nói: "Người có ý tứ gì?!"

Chu Nguyên ánh mắt lạnh lùng theo dõi hắn, khóe miệng nhắc lên một vòng mỉa mai, nói: "Người liền không muốn biết, vì sao cái kia Tề Uyên vô cùng lo lắng ngay cả Tề Vương Phủ cũng không dám đợi, liền trực tiếp trốn ra Đại Chu thành chứ?"

Liễu Hầu trào phúng cười cười, nói: "A? Chẳng lẽ cái này vẫn cùng hoàng tử có quan hệ hay sao?"

Hắn vốn là lời nói mang mỉa mai, nhưng cái đó ngờ tới Chu Nguyên đúng là nhẹ gật đầu, nói: "Xem ra người còn có chút đầu óc, cái kia Tề Uyên thật đúng là sợ ta sớm trở lại, bằng không thì hắn đã liền chạy ra Đại Chu thành cơ hội cũng không có."

Lời vừa nói ra, trong đại điện rất nhiều đại thần Tướng Quân đều là hai mặt nhìn nhau, bất quá nhìn bộ dáng, hiển nhiên đều cũng không có đem Chu Nguyên chuyện này là thật, người một cái chính là Đường Khí Cảnh tiểu gia hỏa, cũng có thể lại để cho Tề vương sợ hãi được không dám dừng lại ở Đại Chu thành? Quả thực chính là thiên đại chê cười.

"Tin miệng nói bậy." Liễu Hầu cười lạnh nói.

Trong điện, Chu Kinh cũng là nhú mày, Chu Nguyên mà nói, hoàn toàn chính xác lộ ra có chút kiêu ngạo, nhưng hẳn cũng là có chút ít nghi hoặc, dù sao Chu Nguyên dĩ vãng tính tình, không giống như là hội miệng không khoác lác đấy.

Vậy tại sao, Chu Nguyên lại hội nói ra những lời này trở lại?

Chu Nguyên không để ý đến những ánh mắt kia, chẳng qua là nghiêng đi người, ánh mắt nhìn về phía bên ngoài đại điện.

Phát giác được cử động của hắn, trong đại điện tính cả Chu Kinh, đều là đem ánh mắt kinh nghi, hướng về phía ngoài cửa.

Ở đằng kia phần đông ánh mắt nhìn chăm chú, chợt có trầm trọng áo giáp tiếng vang lên, lại sau đó, tất cả mọi người đứng nhìn thấy, một cái khác người mặc trọng giáp cường tráng thân ảnh, đạp trên trầm trọng bước chân, bước vào đại điện, cuối cùng ở đằng kia trong đại điện, quì xuống.

Hắn chậm rãi gỡ nón an toàn xuống, thanh âm trầm thấp, quanh quẩn với trong đại điện.

"Mặt tướng Vệ Thương Lan, bái kiến vương thượng!"

Xoạt!

Trong đại điện, ánh mắt mọi người đều là khiếp sợ nhìn qua đạo thân ảnh kia, thậm chí ngay cả Chu Kinh cũng là mạnh mẽ đứng dậy, khó có thể tin nhìn qua phía dưới Vệ Thương Lan thân ảnh.

Tự từ năm đó Hắc Độc Vương xâm phạm Thương Lan Quận về sau, thân là Đại Tướng Quân Vệ Thương Lan, lại chưa từng xảy ra Đại Chu thành, cũng lại chưa từng nghe qua bất luận cái gì một lần lệnh vua điều khiển.

Tất cả mọi người cho là hắn đem chọn tự lập, nhưng ai cũng không nghĩ tới, tại đây Tề Vương Phủ tuyên bố phản loạn ngày hôm nay, hắn lại hội lần nữa đi vào Đại Chu thành, hơn nữa, hay vẫn là dùng loại này thần phục tư thái.

Cái kia Liễu Hầu cũng là biến sắc, nếu như Vệ Thương Lan lựa chọn trợ giúp Đại Chu hoàng thất, cái kia không thể nghi ngờ là cực lớn trợ lực.

Chẳng qua là, làm cho hắn cảm thấy choáng váng há hốc mồm đúng, vì sao vẫn luôn không nghe lệnh vua Vệ Thương Lan, vậy mà sẽ làm ra lựa chọn như vậy.

"Mặt tướng dĩ vãng chấp mê bất ngộ, mất đi hoàng tử điểm tinh, trong nội tâm hồ thẹn, nhìn qua vương thượng phái ta xuất chinh, chinh phạt phản nghịch!" Vệ Thương Lan trầm giọng nói.

Trong đại điện, từng đạo quý dị ánh mắt nhìn hướng một bên Chu Nguyên, thậm chí ngay cả Chu Kinh cũng là ánh mắt kinh nghi bất định, bọn hắn không biết, Chu Nguyên đến rốt cuộc đã làm cái gì, lại có thể làm cho Vệ Thương Lan như thế tỏ thái độ.

Đối mặt với những ánh mắt kinh nghi kia, Chu Nguyên thì là cười cười, nhìn về phía Chu Kinh, nói: "Phụ vương không cần sầu lo cái kia Tề vương phản nghịch."

Hắn duỗi ra hai tay, vỗ nhè nhẹ.

Vì vậy, ở đằng kia phần đông ánh mắt nhìn chăm chú, một cái khác Hắc bào nhân ảnh, từ cái này ngoài điện đi vào, cũng là trở lại đến đại điện bên trong, quì xuống, thanh âm khàn giọng mà nói: "Tại hạ Hắc Độc thành thành chủ, nghe qua Đại Chu uy danh, hôm nay đặc biệt trở lại đầu nhập vào, nguyện hiệu quả khuyến mã chi lao!"

Hắc Độc thành thành chủ? Hắc Độc Vương? !

Lời vừa nói ra, trong đại điện lập tức rầm rầm thối lui một đám người, tất cả mọi người đứng trợn mắt há hốc mồm nhìn qua Hắc Độc Vương, hiển nhiên đối với cái tên này, cũng không xa lạ gì.

Bất quá, tại kinh hải về sau, tùy theo mà đến đúng đây trong đầu hỗn loạn, lộ ra nhưng cục diện này bọn hắn có chút xem không hiểu rồi.

Cái này Hắc Độc Vương chính là Hắc Uyên bên trong bá chủ, bản thân càng là Thái Sơ Cảnh thực lực, bậc này hung nhân, nói nghe qua Đại Chu uy danh muốn tới đầu nhập vào, loại này ngôn từ, hiển nhiên là cá nhân đều sẽ không tin tưởng.

Cho nên, Chu Kinh khóe miệng cũng hơi hơi co quắp một chút, Đại Chu uy danh như thế nào, hắn còn không rõ ràng lắm chứ đều muốn đạt tới lại để cho một cái Thái Sơ Cảnh cường giả nghe tiếng trở lại đầu nhập vào, vậy đơn giản chính là tại người si nói mộng a.

Vì vậy, trong đại điện mọi người, tại đã trầm mặc sau một lúc lâu, ánh mắt đều là không hẹn mà cùng hướng về phía cái kia đứng ở một bên Chu Nguyên.

Làm ra cục diện này, hiển nhiên hắn chính là người khởi xướng.

Bất quá, đối với những thứ này ánh mắt, Chu Nguyên thì là làm như không thấy, hắn chẳng qua là nhìn về phía cái kia sắc mặt xanh trắng luân chuyển Liễu Hầu, nhàn nhạt thanh âm, tại trong đại điện quanh quẩn.

Nhưng lúc này đây, nhưng là lại không ai dám khinh thường thiếu niên này người lời của.

"Không biết hiện tại tại, Liễu Hầu hay không còn cảm thấy chúng ta Đại Chu cần cắt đứt cầu hoà?"

(cuối tháng, mọi người có phiếu vé mời đặt cược cho Nguyên Tôn a, cảm ơn.)

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 96: . Năm Vị Thái Sơ Cảnh

Chu Nguyên thanh âm, quanh quẩn tại trong đại điện, nhưng là làm cho cái kia Liễu Hầu sắc mặt lúc trắng lúc xanh, trong lúc nhất thời đúng là á khẩu không trả lời được, dù sao, ai có thể đủ muốn lấy được, Chu Nguyên lại có thể đem Vệ Thương Lan cùng với Hắc Độc Vương hai người này đều là lôi kéo.

Mọi người lúc này còn muốn khởi điểm trước Chu Nguyên theo như lời, lúc này mới chợt hiểu, khó trách nói cái kia Tề Uyên không dám lưu lại Đại Chu thành, nguyên lai hẳn sớm đã biết được Chu Nguyên những tin tình báo này.

Mà hoàn toàn chính xác, bằng vào Vệ Thương Lan, Hắc Độc Vương liên thủ, đủ để đem cái kia Tề Uyên triệt để lưu lại.

"Ở đằng kia Hắc Uyên ở bên trong, Tề Uyên phái Tề Hạo cùng ta tranh đoạt Hỏa Linh Tuệ, cuối cùng bọn hắn thất bại, Tề Hạo chết tay ta, ta lôi kéo Vệ tướng quân cùng Hắc Độc Vương, cái kia Tề Uyên biết được những thứ này, lúc này mới bị bức có phải hay không không ngược lại." Chu Nguyên bình tĩnh mà nói.

Mọi người trợn mắt há hốc mồm, nguyên lai làm cả buổi, cái kia Tề vương Tề Uyên, dĩ nhiên là { bị : được } Chu Nguyên bức cho ngược lại đấy.

Bất quá nhớ tới cũng bình thường, Chu Nguyên đã có Vệ Thương Lan cùng Hắc Độc Vương tương trợ, hoàng thất lực lượng phóng đại, tất nhiên

sẽ không lại dễ dàng tha thứ Tề vương phủ tồn tại, Tề vương không muốn ngồi chờ chết mà nói, phản loạn là duy nhất đường ra.

"Bất quá. . . Hẳn đến tột cùng là làm sao làm được?"

Rất nhiều thần tử tướng lĩnh nhìn qua Chu Nguyên vậy có chút ít non nớt khuôn mặt, trong lòng một mảnh rung động, Vệ Thương Lan vẫn đề, làm phức tạp Chu Kinh nhiều năm, nhưng là tại Chu Nguyên trong tay, được thuận lợi giải quyết.

Đây quả thực làm cho người ta cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Liễu Hầu nhìn qua trong đại điện cái kia thần sắc bình tĩnh thiếu niên, trong lòng cũng là có chút dờn sông lấp biển, chợt dâng lên đến một tia hồi hận, hẳn hồi hận năm đó Chu Kinh hướng hẳn đề nghị, làm cho Chu Nguyên cùng hẳn nữ Liễu Khê kết thân sự tình.

Sự kiện kia về sau bởi vì Liễu Khê kiệt lực phản đối mà thất bại, kỳ thật lúc kia, không chỉ có Liễu Khê tại phản đối, nội tâm của hẳn đồng dạng cũng có không xem trọng Đại Chu hoàng thất cùng với Chu Nguyên.

Vì vậy cuối cùng mới có thể cho phép Liễu Khê phản đối, mượn này đẩy cái này việc hôn nhân.

Nhưng hôm nay nhìn qua, bọn hẳn lúc trước nhập lại nhìn không tốt Chu Nguyên, nhưng là tại đây ngăn ngăn không đến một năm trong thời gian, bắt đầu một loại bay vọt giống như lột xác, không chỉ có đánh bại Tề Nhạc, đã trở thành Đại Chu phủ Phủ thí thứ nhất, hôm nay càng là không biết dùng biện pháp gì thu nạp Vệ Thương Lan cùng với Hắc Độc Vương.

Loại này loại với tư cách, há lại thường nhân có thể làm được?

Trong đại điện, Chu Kinh đi ngang qua một đoạn thời gian khiếp sợ về sau, cũng rút cuộc phục hồi tinh thần lại, hẳn nhìn hướng trong điện Vệ

Thương Lan cùng Hắc Độc Vương, nói: "Hai vị xin đứng lên, ta Đại Chu có thể có hai vị tương trợ, định có thể thanh trừ phản nghịch!" Mà lúc này, trong đại điện nguyên bản đề mê bầu không khí trong nháy mắt tăng vọt đứng lên, những tướng lĩnh kia cũng là nhao nhao lên tiếng xin đi giết giặc, trong lúc nhất thời sĩ khí đều khôi phục.

Đã có Đại Tướng Quân Vệ Thương Lan cùng Hắc Độc Vương cái này hai đại trợ lực, Đại Chu lực lượng, sẽ vượt qua Tề vương phủ.

Nhìn đến sĩ khí khôi phục, Chu Kinh sắc mặt cũng là dễ nhìn rất nhiều, ánh mắt của hắn nhìn quét đại điện, trầm giọng nói: "Kể từ hôm nay, Đại Chu tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu, cấm quân tiếp quản Đại Chu thành, phái ra thám tử, nghiêm mật tìm hiểu Tề vương phản nghịch nhất cử nhất động!"

Ánh mắt của hắn, đã rơi vào Liễu Hầu trên thân, hờ hững mà nói: "Về phần Liễu Hầu, trong khoảng thời gian này, không được ra lại phủ."

Hiển nhiên, hắn đây là muốn đem Liễu Hầu giam lỏng, hơn nữa có thể tưởng tượng, kế tiếp Chu Kinh tất nhiên biết thanh trừ hết Tề vương tại Đại Chu một ít tai mắt, ở đây một số người, có lẽ cũng chạy không thoát.

Liễu Hầu sắc mặt trắng bệch, hắn biết rõ, bọn hắn Liễu gia, coi như là xong đời.

Chu Kinh lăng lệ ác liệt quyết đoán, làm cho trong đại điện bầu không khí đều là trở nên nghiêm nghị đứng lên.

"Còn lại chư tướng, tuân thủ nghiêm ngặt bản chức, ta Đại Chu ranh giới, đoạn sẽ không dễ dàng tha thứ nhúng chàm!" Chu Kinh trầm giọng nói.

"Vâng!"

Trong đại điện, một mảnh cung kính lên tiếng.

Tất cả sự tình phân phó hoàn tất, Chu Kinh mới làm cho mọi người thối lui, mà Vệ Thương Lan cùng Hắc Độc Vương, cũng là làm cho người ta mang đến dàn xếp.

Trong đại điện, thoáng cái trở nên vắng vẻ, duy có Chu Kinh cùng Chu Nguyên hai người.

Chu Kinh nhìn qua trong điện thân thể thon dài thiếu niên, trong mắt lướt qua nồng đậm vui mừng, hần đi xuống, đi vào Chu Nguyên trước mặt, vỗ nhẹ bờ vai của hần, nói: "Nguyên nhi, lần này, may mắn mà có người."

Nếu như Chu Nguyên không có lời kéo Vệ Thương Lan cùng Hắc Độc Vương, như vậy lần này, hần chỉ sợ cũng chỉ có cùng Tề vương quyết nhất tử chiến rồi.

Chu Nguyên cười cười, nói: "Phụ vương một mình gánh vác nhiều năm như vậy, ta cũng nên {vì:là} người ra thêm chút sức rồi."

Hần như thế nào không biết Chu Kinh trong lòng đau khổ, năm đó Đại Vũ phản loạn, phá vỡ hoàng thất uy vọng, mặc dù cuối cùng vất vả bảo vệ Đại Chu, thế nhưng chút ít mất đi uy vọng đều muốn tìm về, cũng không dễ dàng như vậy.

Tại loại này cục diện xuống, hoàng thất tự nhiên là sẽ xuống dốc, nếu như không phải Chu Kinh tại đau khổ chèo chống, chỉ sợ sớm đã tán loạn rồi.

Vì bảo toàn Đại Chu an bình, đối mặt với Tề vương phủ hù dọa người, hần đều là nhiều lần nhường nhịn, đem cái kia ác khí từng ngụm nuốt vào trong bụng.

Nhìn qua Chu Nguyên ánh mắt, dù là Chu Kinh tính tình, trong lúc nhất thời hốc mắt đều đỏ một cái, lẩm bẩm nói: "Nguyên nhi cuối cùng là trưởng thành a."

"Bất quá phụ vương, Tề Uyên tại biết rõ ta lôi kéo Vệ Thương Lan cùng Hắc Độc Vương sau đó, còn dám phản loạn, nghĩ đến cũng hẳn là có một ít tự tin, không thể không phòng." Chu Nguyên trước mặt sắc mặt ngưng trọng đi một tí, nhắc nhở.

Chu Kinh gật gật đầu, nói: "Nếu như ta không có đoán sai mà nói, chỉ sợ Đại Vũ Vương Triều cho hẳn rất lớn ủng hộ."

Chu Nguyên ánh mắt tĩnh mịch, nói: "Nghe nói ta tại Phủ thí trên sự tình, { bị : được } cái kia Đại Vũ Vương Triều Thái Tử biết được, hẳn chẳng muốn ra tay, vì vậy liền định mượn nhờ Tề vương tay, triệt để đem ta diệt trừ."

Chu Kinh cắn răng, trong mắt lướt qua nồng đậm sát cơ, nói: "Nguyên nhi yên tâm đi, hôm nay đã có Vệ Thương Lan cùng Hắc Độc Vương, chúng ta hoàng thất, liền đã có được ba vị thái sơ cảnh cường giả, cái này đủ để ổn định cục diện."

Chu Nguyên nghe vậy, thì là cười cười, nói: "Chuẩn xác mà nói, hẳn là năm vị."

Chu Kinh sửng sờ.

Vì vậy Chu Nguyên liền đem Yêu Yêu cùng Thôn Thôn sự tình nói cho Chu Kinh.

"Kỳ thật lần này, nếu như không phải có Yêu Yêu tỷ cùng Thôn Thôn, sợ là không chỉ có không cách nào hàng phục Hắc Độc Vương, thậm chí ngay cả Vệ Thương Lan, đều chưa chắc biết lẫn vào việc này." Chu Nguyên nói.

Kỳ thật thu phục Vệ Thương Lan cùng Hắc Độc Vương, Chu Nguyên sử dụng thủ đoạn, đều là lấy lực lượng áp người, đều bất quá đối với Vệ Thương Lan muốn ôn hòa một ít, đối với Hắc Độc Vương thì là đơn giản thô bạo.

Chu Kinh nghe xong, cũng là một tiếng cảm thán, nói: "Yêu Yêu thật sự là chúng ta Chu gia quý nhân, thật không biết nên như thế nào cảm tạ nàng."

Chu Nguyên cười nói: "Nếu là phụ vương có lòng, đem người cất chứa những cái kia hảo tửu đều cho Yêu Yêu tỷ, chắc hẳn nàng sẽ cảm thấy cao hứng."

Chu Kinh cũng là mỉm cười, nói: "Được, cho nàng là được."

Hai cha con liếc nhau, đều là cười ra tiếng.

"Phụ vương, yên tâm đi, chúng ta Đại Chu không có việc gì." Chu Nguyên nở nụ cười một hồi, ngẩng đầu nhìn đại điện bên ngoài xa xa, phảng phất là có mây đen giăng đầy, hẳn chậm rãi nói.

"Năm đó ta còn nhỏ, chỉ có thể cho các người đến bảo hộ, không có biện pháp làm bất cứ chuyện gì, bất quá bây giờ không giống nhau. . ."

"Hôm nay, bọn hắn còn muốn làm cái gì mà nói, phải hỏi một chút ta có đồng ý hay không rồi."

Chu Nguyên trên mặt dáng tươi cười, tựa hồ là ẩn chứa lạnh lùng cùng băng hàn.

"Bọn hắn cướp đi chúng ta đấy, chúng ta sớm muộn đều cầm về. . ."

"Mà bây giờ, trước hết từ nơi này Tề vương phủ bắt đầu đi. . ."

(tấu chương xong)

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 97: Chiến Thư

Tề vương phản loạn, tự lập Đại Tề, đây không thể nghi ngờ là tại Đại Chu Vương Triều bên trong nhắc lên ngập trời chấn động, tất cả mọi người sợ hãi đó một màn, lại lần nữa tái diễn, trong lúc nhất thời, lòng người bàng hoàng.

Mà cũng vừa lúc đó, Vệ Thương Lan dùng Đại Chu Vương Triều Đại Tướng Quân thân phận, xuất hiện ở Đại Chu Thành, hơn nữa xưng Tề vương là phản nghịch, nhất định phải thảo phạt.

Vệ Thương Lan tại Đại Chu Vương Triều, có được lấy không thấp danh vọng, bất quá những năm này hẳn không xuất ra Thương Lan Quân, cho nên cũng là truyền ra hẳn cùng với hoàng thất không hợp lời đồn đãi, hôm nay cái này vừa lộ mặt, ngược lại là làm cho lời đồn đãi báo phá, đồng thời cũng làm cho Đại Chu những hoảng loạn kia con dân, nhiều đi một tí an tâm.

Mà ở Vệ Thương Lan về sau, Hắc Độc Vương cũng là hiện thân, tuyên cáo suất lĩnh Hắc Độc thành đầu nhập vào Đại Chu.

Tin tức này vừa ra, lập tức đưa tới vô số xôn xao thanh âm, ai chẳng biết hiểu cái này Hắc Độc thành dĩ vãng thường xuyên xâm phạm Đại Chu biên cảnh, tiếng xấu truyền xa, nhưng mà ai cũng không nghĩ tới, bậc này hung nhân, vậy mà hội tại nơi này bước ngoặt, lựa chọn đầu nhập vào Đại Chu. .

Kết quả này tuy rằng làm cho vô số người ghen hờn nhìn trâm trời, bất quá cũng là càng làm cho người đối với Đại Chu hoàng thất đã có được một

ít tin tưởng, vì vậy, nhân tâm cũng đều là an định lại.

Mà đối mặt với bởi vì Vệ Thương Lan cùng Hắc Độc Vương gia nhập mà thanh thế đại chấn Đại Chu Vương Triều, cái kia Đại Tề phương hướng, cũng không có truyền ra bất cứ động tĩnh gì, chẳng qua là đang không ngừng sẵn sàng ra trận, dường như cũng không có người này đã bị chút nào ảnh hưởng.

Cái kia Tề vương Tề Uyên, thậm chí trực tiếp phát ra một cái khác chiến thư.

"Mười ngày sau, binh gặp Đại Chu Thành."

Đạo này chiến thư vừa ra, lập tức đưa tới vô số xôn xao thanh âm, nhìn bộ dáng như vậy, cái kia Tề Uyên dĩ nhiên là ý định Trực Đảo Hoàng Long, mà chỉ cần Đại Chu Thành bị công phá, có thể tưởng tượng, Đại Chu hoàng thất tất nhiên cũng sẽ rơi vào tay giặc.

Đại Chu từ nay về sau muốn đổi ngày.

Chẳng qua là, làm cho tất cả mọi người có chút không hiểu đúng, hôm nay Đại Chu Thành, có ba vị Thái Sơ Cảnh cường giả tọa trấn, cái kia Tề Uyên, cuối cùng tại sao lực lượng, cũng dám phát như vậy chiến thư?

...

"Mười ngày sau, binh gặp Đại Chu Thành. . ."

Một tòa đình viện ở bên trong, Chu Nguyên nhìn qua trong tay chiến thư, trong mắt cũng là xẹt qua vẻ do dự, cái này phong chiến thư, hiển nhiên đại biểu cho Tề Uyên lực lượng.

Nếu như không có phần này lực lượng, đến lúc đó thất bại, cái kia Tề Uyên phát ra phần này chiến thư, ngược lại sẽ đả kích bản thân danh vọng.

"Xem ra hắc tử Đại Vũ vương triều bên kia đã nhận được rất lớn ủng hộ."

Chu Nguyên trong đôi mắt hàn mang lóe lên, lạnh lạnh tự nói: "Vị kia chiếm ta số mệnh Đại Vũ Thái Tử, dường như rất không muốn gặp lại ta an bình đây."

Bất quá mặc kệ cái kia Tề vương đã nhận được cái gì ủng hộ, đơn giản chính là tương lai binh ngăn cản, gặp chiêu phá chiêu.

Chu Nguyên hít sâu một hơi, dưới áp chế trong nội tâm tâm tình, dưới mắt hắc chuyện trọng yếu nhất tình, hay vẫn là trước hết đem Tổ Long Kinh đệ nhất trọng "Thông Thiên Huyền Mãng Khí" tu thành.

Chỉ có tu thành đạo này nguyên khí, hắc có thể đủ tính làm chính thức bước vào tu luyện nguyên khí một cái khác.

Lúc trước vì tốc độ cao nhất chạy về Đại Chu Thành, hắc vẫn luôn không có thời gian, hôm nay ngược lại là tốt nhất thời điểm.

"Chuẩn bị xong?" Trước người có thanh âm dễ nghe truyền đến, Yêu Yêu ngồi ở một bên, ôm Thôn Thôn, nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên.

Chu Nguyên trùng trùng điệp điệp gật đầu, cũng không do dự, bàn tay vỗ nhẹ Càn Khôn túi, liền là có thêm mấy đạo quang mang lướt đi, đã rơi vào trước mặt hắc trên bàn đá.

"Thiên Kim Tử."

"Cửu U Huyền Tuyền Tinh."

"Thôn Nguyên Thạch."

"Tứ phẩm mãng xà thuộc Thú Hồn."

Chu Nguyên nhìn qua lên trước mắt bốn đạo nguyên tài, cũng là nhin không được thở dài một hơi, vất vả lâu như vậy, cuối cùng là đem chúng tập hợp đầy đủ hết rồi.

Mà trong mắt của hắn, thời gian dần trôi qua có lửa nóng bắt đầu khởi động, trong đó tràn ngập chờ mong.

Từ khi đạt được "Tổ Long Kinh" bắt đầu từ ngày đó, Chu Nguyên ngay tại đang mong đợi một ngày này tiến đến.

Chu Nguyên nhìn về phía Yêu Yêu, hướng về phía nàng nhẹ nhàng gật đầu, sau đó thần sắc nghiêm nghị, bàn tay vỗ Càn Khôn túi, một đoạn hơi có vẻ ban bác thần bí xương vỡ, liền là xuất hiện ở Liễu Kỳ trong tay.

Một cỗ không cách nào hình dung khí tức, từ cái này xương vỡ bên trong phát ra.

Rống!

Yêu Yêu trong ngực Thôn Thôn, mãnh liệt nhảy tới một bên, phát ra tiếng gầm, toàn thân bộ lông nổ tung, trong lúc mơ hồ có xích quang lưu chuyển, giống như là muốn hóa thành chiến đấu hình thái.

Mặc dù lúc trước đã có qua trải qua, nhưng Thôn Thôn hay vẫn là biểu lộ ra rồi đối với thần bí này xương vỡ thật sâu kiêng kỵ.

Chu Nguyên nhìn nổ cọng lông Thôn Thôn liếc, ngay cả Thôn Thôn loại này thần bí nguyên thú đều đối với Tổ Long xương vỡ như thế kiêng kỵ, có thể nghĩ, cái kia tồn tại ở trong truyền thuyết Tổ Long, cuối cùng mạnh bao nhiêu hung hắn.

"Đều muốn đạt được Tổ Long Cốt bên trong ẩn chứa Tổ Long Kinh, nhất định phải dùng Long thuộc số mệnh là cái chìa khóa mở ra mở. . ."

Chu Nguyên giờ lên Oán Long Độc chiếm giữ bàn tay, ánh mắt có chút tâm thần bất định, nguyên vốn thuộc về hắc Thánh Long Khí Vận, bị cái kia Đại Vũ Mãng Tước làm cho đoạt, hắc hôm nay, cũng chỉ có thể nếm thử dùng Oán Long Độc mở ra mở, nếu là thất bại, cái này Tổ Long Kinh, liền cùng hắc vô duyên. . .

"Yên tâm đi, ta nói đi liền nhất định được!" Nhìn đến cái kia tâm thần bất định ánh mắt, Yêu Yêu cái miệng nhỏ nhắn nhẹ phiết, nói.

Chu Nguyên lúng túng cười cười, sau đó cũng là Ngưng Thần xuống, không do dự nữa, sử dụng chiếm cứ Oán Long Độc bàn tay, chậm rãi cầm cái kia một đoạn Tổ Long xương vỡ.

Mà đang ở Tổ Long Cốt vừa tiếp xúc với lòng bàn tay Oán Long Độc lúc, Chu Nguyên lập tức cảm giác được, ban bác xương vỡ, trong lúc mơ hồ, phảng phất là có nhàn nhạt quang văn tự phía trên nổi lên.

Những quang kia văn, giống như có đủ lấy nào đó hô hấp, lúc mạnh lúc yếu.

Chu Nguyên lòng bàn tay chiếm giữ đỏ tươi Oán Long Độc, thì là vào lúc này dường như nhận lấy nào đó hấp dẫn, đúng là lặng yên nhúc nhích, một tia đỏ tươi chui vào xuất thủ chưởng, chui vào đến đó đoạn Tổ Long Cốt bên trong.

Tổ Long Cốt lên, quang văn quang mang càng thêm mãnh liệt, trong lúc mơ hồ, tựa hồ là có một cái khác cực kỳ cổ xưa Long Ngâm thanh âm, xuyên thấu Thời Không, từ cái này Long Cốt bên trong truyền ra.

Toàn bộ đình viện, tất cả thanh âm đều là yên tĩnh xuống.

Mà Tổ Long Cốt cũng là vào lúc này kịch liệt run rẩy lên, tiếp theo trong nháy mắt, chợt có một đạo Huyền Quang tự trong đó mãnh liệt bắn phóng

tới, bá một tiếng, chính là xuyên thủng rồi không gian, xuất tại Chu Nguyên mi tâm lúc giữa.

Oành!

Mà Chu Nguyên trong đầu, cũng là vào lúc này phát ra trầm thấp tiếng nổ vang.

Chu Nguyên Thần Hồn chấn động, giống như đứng thân ở cái kia Hỗn Độn Thế Giới bên trong, Thiên Địa không mở, mà lúc này, Hỗn Độn ở bên trong, chợt có một sinh linh ra đời, thân hình chi khổng lồ, mắt không thể thành.

Đó là Tổ Long!

Tổ Long ngâm nga, Long Ngâm bị phá vỡ rồi Hỗn Độn, giống như mở ra thế giới.

Tổ Long chậm rãi cúi đầu, cái kia một đôi cực lớn mắt rồng, lóe ra Hỗn Độn quang mang, tựa hồ là nhìn thấy Chu Nguyên, tiếp theo trong nháy mắt, mắt rồng ở bên trong, Hỗn Độn Chi Quang mãnh liệt bắn phóng tới, đối với Chu Nguyên nhanh chóng bắn mà đến.

Oành!

Hỗn Độn Chi Quang phóng tới lúc, Chu Nguyên Thần Hồn lập tức tán loạn ra.

Chu Nguyên đóng chặt hai mắt vào lúc này mãnh liệt mở ra, toàn thân mồ hôi đầm đìa, lúc trước Thần Hồn bên trong đoán gặp, tuy rằng không biết thiệt giả, thế nhưng loại cảm giác áp bách, lại làm cho được hân thiếu chút nữa tan vỡ.

Nếu như không phải hắc thường xuyên tu luyện "Hồn Động Thần Ma Quan Tướng Pháp", vượt qua sợ hãi, tôi luyện bản thân, chỉ sợ bây giờ đang ở cái kia Tổ Long xem ra lúc, thần hồn của hắc liên sẽ trực tiếp bị đánh tan.

Bất quá. . . Cuối cùng là đã nhận lấy xuống.

Chu Nguyên đuổi ra run nhè nhẹ ngón tay, nhẹ nhàng vuốt mi tâm, khóe miệng nhin không được có chút một vòng hưng phấn đáng tươi cười nổi lên.

Bởi vì lúc này, tại trong đầu của hắc, chảy xuôi theo một thiên tu luyện thuật pháp, đương nhiên đó là cái kia "Thông Thiên Huyền Mãng Khí" .

Cái này Tổ Long Kinh, cuối cùng là bị hắc đã nhận được.

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 98: Thông Thiên Huyền Mãng Khí

"Cái này, chính là Tổ Long Kinh đệ nhất trọng "Thông Thiên Huyền Mãng Khí" tu luyện thuật pháp sao. . ."

Trong đình viện, Chu Nguyên hai mắt nhắm lại lần nữa mở ra, hắn trở về chỗ trong đầu cái kia một thiên huyền ảo tối nghĩa tu luyện thuật pháp, trên mặt tràn đầy cảm thán cùng vẻ hưng phấn.

Tốn sức trăm cay nghìn đắng, cái này đệ nhất trọng tu luyện thuật pháp, rút cuộc tới tay.

"Chúc mừng người, từ giờ trở đi, người chính là Tổ Long Kinh Tu Luyện Giả rồi." Yêu Yêu đôi mắt đẹp dừng ở Chu Nguyên, chậm rãi nói: "Bất quá, người cũng có thể biết được, một khi người chính thức đem "Thông Thiên Huyền Mãng Khí" tu thành, người sẽ không có thể nghịch chuyển, chỉ có thể ở này khó khăn vô cùng trên đường, không ngừng đi xuống rồi đi, thẳng đến. . . Tử Vong."

Chu Nguyên có chút đã trầm mặc một chút, nhẹ nhàng gật đầu, chẳng qua là cái kia một đôi trong đôi mắt, cũng không có chút nào dao động, ngược lại là càng kiên nghị.

"Cái thế giới này nguy hiểm quá nhiều, nếu như không có đầy đủ mạnh lực lượng. . . Có lẽ nói không chừng có một ngày, ta cũng sẽ trở thành cùng loại Chiến Khôi Tông như vậy, thành vì người khác lật trong lòng bàn tay liền giết chết tám vạn trong sinh linh một trong."

"Ta không thích kết quả như vậy, cũng không muốn trông thấy ta người bên cạnh gặp cái loại này kiếp nạn, cho nên. . . Ta liền cần trở nên mạnh mẽ, mạnh mẽ đến đủ để chống lại bất luận cái gì kiếp nạn!"

Yêu Yêu nhìn qua Chu Nguyên cái kia lóe ra kiên nghị con mắt, cuối cùng cũng là nhẹ gật gật nhón xinh đẹp cái cằm.

"Người đã có cái này chuẩn bị, vậy thì bắt đầu a, ta cho người hộ pháp."

Chu Nguyên trọng trọng gật đầu, không do dự nữa, hắt hai con người khép hờ, trong đầu chảy xuôi theo cái kia "Thông Thiên Huyền Mãng Khí" tu luyện thuật pháp, kỹ càng thưởng thức, lĩnh ngộ, như thế ước chừng một lúc lâu sau, hắt vừa rồi mở to mắt.

Rống!

Chu Nguyên thân hình khẽ chấn động, lưng pháp phòng, cốt cách chấn động, trong cơ thể giống như là có thêm Long Ngâm tiếng vang lên, đó là Long Hấp Thuật.

Chẳng qua hiện nay Chu Nguyên thi triển Long Hấp Thuật, cũng không lại há mồm, bởi vì nương theo lấy hô hấp của hắt bắt đầu khởi động, trong Thiên Địa nguyên khí, đúng là hóa thành rất nhỏ bạch tuyến, liên tục không ngừng vọt tới, theo kia hô hấp, tự trong mũi tiến vào trong cơ thể.

Đây là Long Hấp Thuật tu luyện đến một loại trình độ thể hiện, có thể tại hô hấp giữa, liền hình thành Long hô hấp, phun ra nuốt vào trong Thiên Địa nguyên khí.

Chỉ có điều Chu Nguyên hóa hầu hay vẫn là không tới, không cách nào duy trì quá lâu, nếu là ngày sau triệt để dày công tôi luyện rồi, coi như là ngày thường bình thường hô hấp, cũng là có thể phun ra nuốt vào Thiên Địa nguyên khí, không ngừng tu luyện.

Từng đạo nguyên khí tại Chu Nguyên trong cơ thể trào lên, theo tám đầu lớn mạch vận chuyển, cuối cùng đều dừng mãnh vào đã đến Khí Phủ bên trong.

Mà ở cái kia Khí Phủ bên trong, tinh khiết như thủy tinh nguyên khí giống như là sương mù trôi nổi.

Chu Nguyên tâm niệm vừa động, Khí Phủ bên trong nguyên khí lập tức chấn động lên, giống như đúng nhận lấy nào đó kịch liệt dẫn động, bắt đầu chậm rãi xoay tròn.

Nguyên khí, thì là tại loại này xoay tròn lúc giữa, bắt đầu thời gian dần trôi qua bị áp súc, ngưng luyện.

Đang giậm trong phủ nguyên khí bắt đầu vận chuyển lúc, Chu Nguyên bàn tay một trào, chỉ thấy được cái kia "Thiên Kim Tủy" chính là rơi vào kia trong tay, giống như một giọt sáng chói như như hoàng kim chất lỏng.

Thiên Kim Tủy vừa rơi xuống nhập Chu Nguyên trong lòng bàn tay, chính là tại nguyên khí bao bọc sau trực tiếp sáp nhập vào Chu Nguyên thân thể, cuối cùng xuyên thẳng qua kinh mạch, tiến vào Khí Phủ.

Thiên Kim Tủy vừa tiến vào Khí Phủ, chính là bị đầu nhập vào nguyên khí tạo thành vòng xoáy ở bên trong, lập tức hóa thành vô số Kim sắc quang điểm.

Vì vậy, nguyên bản tinh khiết nguyên khí, chính là trở nên kim quang lóng lánh.

Trong lúc mơ hồ, có một loại sắc bén khí tức tự nguyên khí bên trong phát ra.

"Cửu U Huyền Tuyền Tinh!"

Chu Nguyên động tác không chút nào đình trệ, bàn tay một trào, màu đen kia Cửu U Huyền Tuyền Tinh chính là rơi vào kia trong tay, chỉ thấy được Chu Nguyên lòng bàn tay chúi xuống, nguyên khí bắt đầu khởi động lúc giữa, Cửu U Huyền Tuyền Tinh chính là vỡ vụn ra trở lại.

Từng sợi màu đen hàn khí, thì là tại nguyên khí bao bọc xuống, tiến vào Chu Nguyên trong cơ thể, cuối cùng cũng là dừng mãnh vào đã đến Khí Phủ bên trong, bị quán chú tiến vào cái kia không ngừng xoay tròn Kim sắc nguyên khí vòng xoáy bên trong.

Vì vậy, Kim sắc vòng xoáy ở bên trong, hơn nhiều từng sợi Hắc Quang quán quanh.

"Thôn Nguyên Thạch!"

Đã có lúc trước thao tác, Chu Nguyên càng thêm thuần thực, Thôn Nguyên Thạch rơi vào trong tay của hắn, trực tiếp bị nghiền nát thành bụi phấn, từng sợi tối tăm khí tức dâng lên, thu nhập Khí Phủ.

Đem ba đạo này nguyên tài đều dung nhập Khí Phủ nguyên khí ở bên trong, Chu Nguyên cái kia ngưng trọng ánh mắt, liền nhìn về phía trước mặt còn thừa lại cuối cùng một cái khác nguyên tài.

Tứ phẩm măng xà thuộc nguyên thú Thú Hồn.

"Dung hợp vật ấy, có thể phải cẩn thận một ít, cái này nguyên thú Thú Hồn cực kỳ thô bạo, nếu là một cái sơ sẩy, ngay cả bản thân Thần Hồn đều bị kia thôn phệ." Yêu Yêu cũng là vào lúc này lên tiếng nhắc nhở.

Cái này so với trước ba đạo nguyên tài, không thể nghi ngờ nguy hiểm rất nhiều lần.

Chu Nguyên nghe vậy, lại lúc tự tin cười cười, nói: "Như nó có thân thể, ta thật đúng là sợ nó, bất quá nếu như chỉ còn lại có Thú Hồn, vậy đối với

ta cũng không sao uy hiếp."

Thanh âm vừa rơi xuống, hắc song chưởng vỗ mạnh một cái, cái kia Thú Hồn Tinh thạch chính là vỡ vụn ra, cùng lúc đó, một cái khác tràn đầy lệ khí tiếng gào rít vang lên, một vòng ánh sáng âm u, trực tiếp là như thiểm điện đối với Chu Nguyên mi tâm bắn mạnh tới.

Đương nhiên đó là đạo kia tứ phẩm mãng xà thuộc nguyên thú hồn.

"Tê tê...ê...eeee!"

Đạo kia ánh sáng âm u, bao vây lấy một cái khác mãng xà ảnh, xông vào Chu Nguyên mi tâm, trực tiếp liên đối với cái kia ngồi xếp bằng hư ảnh Thần Hồn gào thét mà đi, mở ra miệng lớn, muốn đem thôn phệ.

"Ở chỗ này, cũng không có người giương oai tư cách!"

Chu Nguyên Thần Hồn cười lạnh một tiếng, thân hình nhoáng một cái, chính là từ từ tiêu tán, ngay sau đó Hỗn Động Hư Không phủ xuống, vô biên vô tận Hỗn Động Thần mài, chậm rãi từ trên trời giáng xuống.

Cái kia mãng xà ảnh nhìn đến một màn này, lập tức sợ đến hồn phi phách tán, hiển nhiên là từ cái này nhìn không thấy phần cuối Hỗn Động Thần mài bên trong cảm thấy vô biên sợ hãi, vì vậy một tiếng hí...iiiiii rít gào, không chút lựa chọn muốn quay đầu chạy thực mạng.

Nhưng mà, ban bác thần mài giống như có thể xuyên qua Thời Không, trong khi nghiền áp xuống tới lúc, cái kia mãng xà ảnh chính là quỷ dị xuất hiện ở Ma Bàn giữa, thần mài nghiền ép mà qua, đạo kia mãng xà ảnh, cũng là lên tiếng báo phá.

Chu Nguyên Thần Hồn hiển lộ ra, bàn tay hắc cách không một trào, liền là có thêm vô số ánh sáng âm u hội tụ mà đến, tại kia lòng bàn tay biến thành một cái khác mơ hồ mãng xà ảnh, bất quá lúc này mãng xà ảnh,

không còn chút nào nữa hung lệ, mắt rần ngốc trệ Vô Quang, hiển nhiên là còn sót lại linh trí bị phai mờ rồi.

Chu Nguyên Thần Hồn hất lên, cái kia mơ hồ mông xà ảnh chính là rơi vào Khí Phủ ở bên trong, cũng là bị vùi đầu vào này xoay tròn nguyên khí vòng xoáy bên trong.

Bốn đạo nguyên tài, đều nhập vào gồm.

Chu Nguyên tâm thần ngưng định, bắt đầu dựa theo cái kia "Thông Thiên Huyền Mãng Khí" tu luyện thuật pháp, vận chuyển nguyên khí vòng xoáy, dựa theo đặc biệt quy luật, bắt đầu chậm rãi dung hợp cùng rèn luyện.

Quá trình này, nháy mắt, chính là thời gian bảy ngày.

Cái này ngày thứ bảy ở bên trong, Chu Nguyên thân thể không chút sút mẻ, thậm chí ngay cả hô hấp đều là trở nên yếu ớt rất nhiều, bất quá, tại kia thân thể mặt ngoài, nhưng là thỉnh thoảng có ám kim quang mang lập loè.

Tựa hồ là có một cỗ không đồng dạng như vậy khí tức, tại trong cơ thể của hắn ngưng tụ, Dựng Dục.

Tại đây ngày thứ bảy lúc giữa, Chu Kinh cùng Tần Ngọc, Tô Ấu Vi đều là đến xem qua Chu Nguyên, bất quá liền nhìn thấy nơi đó đang tu luyện tình trạng nguy cấp, cũng đều cũng không dám đem quấy rầy.

Mà khi thời gian đi vào ngày thứ chín lúc, lúc cái kia luồng thứ nhất ánh bình minh tự phía chân trời nghiêng rơi vãi hạ xuống, rơi vào trong đình viện Chu Nguyên trên thân thể lúc, cái kia ngồi xếp bằng tám ngày chưa từng nhúc nhích thân thể, rút cuộc vào lúc này mãnh liệt run lên.

Hí!

Trong cơ thể của hắn, phảng phất là có một cái khác Đại Mãng hí...iiiiii
rít gào, dẫn tới khí huyết sôi trào, chấn động.

Bá!

Chu Nguyên đóng chặt hai mắt, cũng là tại thời khắc này, đột nhiên mở ra, chỉ thấy được kia trong mắt, ám kim quang mang phun phóng tới, từng sợi ám kim nguyên khí, từ trong cơ thể của hắn dũng mãnh tiến ra, đem thân thể của hắn đều quấn quanh.

Mà ở cái kia ám kim nguyên khí bốc lên lúc giữa, chỉ thấy được một cái khác thể khí biến thành Kim sắc Đại Mãng, cũng là tự Chu Nguyên Thiên Linh Cái xông ra, ngửa mặt lên trời hí...iiiiii rít gào, đúng là tựa như Kinh Lôi.

Một ngày này, Tổ Long Kinh đệ nhất trọng, Thông Thiên Huyền Mãng Khí, cuối cùng bị Chu Nguyên sở tu thành.

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 99: Tề Vương Vây Thành

Oanh oanh oanh!

Toàn bộ đình viện, đều là vào lúc này chấn động lên.

Ám Kim sắc nguyên khí, quần quanh tại Chu Nguyên quanh thân, nguyên khí bên trong, mơ hồ có thể thấy được một đạo kim sắc Đại Mãng, ngửa mặt lên trời thét dài, một cỗ kinh người cảm giác áp bách, tự lúc này Chu Nguyên trong cơ thể quét sạch đi ra.

Rắc rắc!

Hắn vị trí Thạch Đình, đều là vì cái kia ám kim nguyên khí áp bách, thời gian dần trôi qua vỡ toang.

Ám kim nguyên khí gào thét, kéo dài thật lâu, rút cuộc thời gian dần trôi qua biến mất, Chu Nguyên chậm rãi cúi đầu, hắn kinh ngạc nhìn qua song chưởng, giờ này khắc này, hắn có thể cảm giác được trong cơ thể trào lên cường hãn lực lượng.

Cái loại này lực lượng, vượt qua xa lúc trước có thể so sánh.

Hắn tâm niệm vừa động, nội thị Khí Phủ, chỉ thấy được Khí Phủ bên trong nguyên bản bắt đầu khởi động tinh khiết nguyên khí, đã vào lúc này đều biến thành Ám Kim sắc nguyên khí, những nguyên khí kia lưu động, trong đó mơ hồ có thể nhìn thấy một đạo kim sắc mãnh xà ảnh.

Mà màu đỏ tươi Khí Phủ, cũng là tại tản ra quang mang, quang mang chiếu rọi xuống, đem Âm Kim sắc nguyên khí, không ngừng rèn luyện.

"Cái này, chính là Thông Thiên Huyền Mãng Khí chứ "

Chu Nguyên cúi đầu, tại bàn tay của hắn lên, Âm Kim sắc nguyên khí bắt đầu khởi động, Chu Nguyên có thể cảm giác được, cái này một cái khác nguyên khí lực lượng, so với hắn chưa từng tu thành công pháp trước, cường hãn không biết bao nhiêu lần.

Lúc này Chu Nguyên có tự tin, nếu như hắn hiện tại sẽ cùng cái kia Tề Hạo tương chiến, chỉ sợ cũng tính không tá trợ Thiên Nguyên Bút, hắn cũng là có thể dễ dàng đem trấn áp.

"Dưỡng Khí Cảnh bên trong, ta lúc thuộc Vô Địch." Chu Nguyên tự nói lúc giữa, bắt đầu khởi động lấy cường đại tự tin.

Một bên Yêu Yêu ôm Thôn Thôn đi tới, nàng cái kia linh hoạt kỳ ảo thanh tịnh con mắt dừng ở Chu Nguyên, sau một lúc lâu, mới chậm rãi nói: "Hiện tại bắt đầu, người chính là chính thức Tổ Long Kinh Tu Luyện Giả rồi."

Hôm nay Tổ Long Kinh đệ nhất trọng đã tu luyện thành công, mặc dù đều muốn đổi ý nghịch chuyển, đều rất không có khả năng rồi.

Chu Nguyên thần sắc nghiêm nghị gật đầu, sau đó nói: "Yêu Yêu tỷ, cái này Tổ Long Kinh đệ nhị trọng, ta muốn khi nào mới có thể tu luyện?"

Đệ nhất trọng Thông Thiên Huyền Mãng Khí, vị cư trú Ngũ phẩm nguyên khí, cái này có lẽ tại Đại Chu Vương Triều xem như đỉnh tiêm, nhưng nếu như nhìn càng thêm xa, có lẽ ưu thế cũng sẽ không quá rõ ràng.

Bất quá, nếu như Chu Nguyên có thể tu thành Tổ Long Kinh đệ nhị trọng, vị cư trú Thất phẩm trấn đời ngày Giao khí, như vậy hắn có thể đủ

chính thức có được lấy Ngạo Lập Vu đời vốn liếng.

Thất phẩm nguyên khí, nghĩ đến tại này thiên địa lúc giữa, đều có thể tính làm đỉnh tiêm tầng thứ.

Yêu Yêu bàn tay như ngọc trắng nhẹ vỗ về Thôn Thôn, cặp môi đỏ mọng hé mở, nói: "Tổ Long Kinh tu luyện, không có người nghĩ dễ dàng như vậy, đệ nhất trọng chẳng qua là đơn giản nhất, có thể tưởng tượng đến tu thành đệ nhị trọng, chỉ sợ độ khó đem sẽ tăng lên mấy chục lần."

Chu Nguyên trong lòng hơi rét, hân vì tu thành cái này "Thông Thiên Huyền Mãng Khí", cũng đã đã hao hết trắc trở, cái kia đệ nhị trọng càng thêm khó khăn, còn không biết muốn khi nào mới có thể thành công.

"Tổ Long Kinh có tứ trọng, từ xưa đến nay, tu thành đệ tam trọng người, chỉ vụn vụn có một người."

Chu Nguyên ánh mắt ngưng trọng, Tổ Long Kinh đệ tam trọng, chính là vị cư trú Cửu phẩm "Càn Khôn Thánh Long Khí", đây chính là Cửu phẩm. . . Thật không biết cái này tu thành người, đến tốt cùng là hạng gì tuyệt thế thiên kiêu.

Nhân vật bậc này, nhất định đã từng kinh diễm rồi toàn bộ thế gian a?

"Ta cũng không biết cái này Tổ Long Kinh khi nào có thể tiến giai, cái này dường như cũng không chỉ là cùng bản thân thực lực có quan hệ." Yêu Yêu suy nghĩ một chút, chậm rãi nói: "Ta nghĩ, trong này có lẽ cần một ít cơ hội."

"Cái gì cơ hội?"

Yêu Yêu đã trầm mặc một chút, nói: "Đem thuộc về của người Thánh Long Khí Vận, một lần nữa đoạt lại cái ngày đó."

Nàng nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, nói: "Cái này, có lẽ chính là người muốn một lần nữa đi con đường, thuộc về của người, Thánh Long con đường!"

Chu Nguyên trong nội tâm tâm tình mãnh liệt bành trướng, năm ngón tay chậm rãi nắm khẹp, hắt hất sâu một hơi, nhẹ nhàng gật đầu: "Ta đã biết."

Hắn áp chế trong nội tâm tâm tình, nói: "Xem ra, ta làm cho mất đi, chung quy muốn ta rời đi tự mình cầm về!"

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía xa xôi phương hướng, trong mắt phảng phất là có lên hỏa diễm đang thiêu đốt.

Ba ba!

Mà vào lúc này, một bên có trống tiếng vỗ tay vang lên, Chu Nguyên ngẩng đầu liếc, chỉ thấy được Chu Kinh, Tân Ngọc đều là đứng ở cửa đá chỗ, sắc mặt kinh hãi nhìn qua hắn.

Hiển nhiên, bọn hắn cũng là đã nhận ra lúc trước Chu Nguyên nguyên khí tu thành lúc tạo thành động tĩnh, vội vàng chạy đến.

"Phụ vương, mẫu hậu." Chu Nguyên thu liễm tâm tình, hướng về phía hai người cười cười.

"Đây chính là người tu luyện Ngũ phẩm nguyên khí chứ quả nhiên bất thường." Chu Kinh bước nhanh mà lên, hắn nhìn qua Chu Nguyên quanh thân bắt đầu khởi động Âm Kim sắc nguyên khí, có thể mơ hồ cảm giác được đạo này nguyên khí lăng lệ ác liệt cùng cường hãn.

Hiển nhiên, Chu Nguyên đạo này nguyên khí, so với bọn hắn hoàng thất "Viêm Lôi Khí" muốn càng mạnh hơn nữa.

"Hay vẫn là Nguyên nhi có tiền đồ." Tần Ngọc sờ lên Chu Nguyên đầu, thần sắc ôn nhu mà tự mình.

Tại trở lại Đại Chu Thành về sau, Chu Nguyên liền đem một quả Ngọc Anh Quả cho Tần Ngọc phục dụng, cho nên hôm nay nàng khí sắc tốt lên rất nhiều, đôi má hồng nhuận phơn phớt, cái kia đã từng hao tổn thọ nguyên, cũng là thời gian dần trôi qua có chỗ tăng thêm.

"Hôm nay ngươi tu thành nguyên khí, tương lai coi như là cái kia Oán Long Độc lại bộc phát, cũng là có thể dựa vào bản thân đến áp chế, cuối cùng là an rồi lòng của chúng ta." Tần Ngọc nói đến chỗ này, hốc mắt đều là hồng đi một tí.

Chu Nguyên Oán Long Độc, đúng là phức tạp bọn hắn hơn mười năm tâm bệnh.

Bất quá cũng may đúng rồi, hôm nay Chu Nguyên, đã gắng gượng qua rồi thời kỳ khó khăn nhất.

Chu Nguyên cầm chặt Tần Ngọc tay, an ủi cười cười.

"Phụ vương, Tề vương gần nhất có động tĩnh gì?" Chu Nguyên nhìn về phía Chu Kinh, thần sắc mặt ngưng trọng đi một tí, tuy nói hắn rất muốn lập tức đoạt lại thuộc về bản thân Thánh Long Khí Vận, nhưng hắn hiểu được đường muốn từng bước một tiêu sái, bởi vì năm đó cái kia trường kiếp nạn, dẫn đến hắn rút lại phía sau rất nhiều, cho nên hiện tại hắn muốn làm, chính là không ngừng đuổi theo, đem song phương chênh lệch gần hơn.

Đương nhiên, nếu như ngay cả trước mắt Tề vương phản loạn, đều không thể giải quyết, cái kia chỉ sợ cũng sẽ không có cái gọi là về sau.

Chu Kinh nghe vậy, lông mày cũng là nhíu lại, nói: "Như trước không có quá lớn động tĩnh, Tề vương chẳng qua là đang không ngừng tụ tập đội

ngũ, chỉ sợ đúng như hắc theo như lời, hai ngày sau, liền sẽ trực tiếp phát binh, binh gặp Đại Chu Thành."

Tề vương tại biết rõ bọn hắc bên này có vượt qua ba vị Thái Sơ Cảnh cường giả tọa trấn dưới tình huống, lại vẫn dám như thế trắng trợn, trước tiên phát xuất chiến sách, như thế cử động, ngược lại làm cho Chu Kinh cảm giác được một ít không đúng.

"Xem ra Đại Vũ cho Tề vương rất lớn ủng hộ, chúng ta được cẩn thận một ít." Chu Nguyên chậm rãi nói.

Chu Kinh gật gật đầu, cái kia trong mắt có lạnh lẽo cùng sắc mặt lạnh lẽ bắt đầu khởi động, nói: "Bất quá, mặc kệ Tề vương đã nhận được bao nhiêu ủng hộ, chúng ta đều không có đường lui có thể đi."

Nước phá sự tình, hắc đã trải qua một lần, không muốn lại trải qua lần thứ hai, cho nên, mặc kệ trả giá bao nhiêu đại giới, hắc cũng sẽ không lại lại để cho sự tình như này phát sinh.

Chi tiết tại không được, hắc thậm chí tình nguyện tại an bài Chu Nguyên trốn đi về sau, cùng cái kia Tề vương, ngọc nát đá tan.

Chu Nguyên nhẹ nhàng gật đầu, trong mắt của hắc, đồng dạng là có nồng đậm sát ý hiển hiện, lúc này đây, nhất định phải diệt trừ Tề vương cái này tai họa, lại để cho Đại Chu khôi phục an bình, bằng không thì lâm vào bên trong hao tổn Đại Chu, vĩnh viễn không có khả năng cùng Đại Vũ vương triều chống lại.

Cho nên, bất kể như thế nào, Tề vương, phải chết!

...

Kế tiếp hai ngày, toàn bộ Đại Chu, vô số ánh mắt, đều là tại nhìn chăm chú lên Tề vương phương hướng động tĩnh, mà ở cái kia vô số chú ý ở bên

trong, đợi đến ngày thứ chín lúc, Tề vương rút cuộc đã có động tác.

Chính như chiến thư theo như lời, Tề vương không có đối với những địa phương khác tiến hành bất luận cái gì công phạt, chẳng qua là đại quân thúc đẩy, trùng trùng điệp điệp đối với Đại Chu Thành chỗ phương hướng thẳng tiến.

Mà Đại Chu phương diện, cũng là đem quân đội tập trung, đem Đại Chu Thành bảo hộ được cực kỳ chặt chẽ, phòng bị sâm nghiêm, chuẩn bị sắp đã đến đại chiến.

Chu Kinh, Vệ Thương Lan, Hắc Độc Vương ba vị Thái Sơ Cảnh cường giả, càng là tự mình lên sân khấu, trấn an nhân tâm.

Toàn bộ Đại Chu, gần như mọi ánh mắt, đều là hội tụ hướng về phía Đại Chu Thành.

Mà cũng chính là tại đây vô số chú ý xuống, lúc cái kia lần đầu tiên mười ngày nay tạm thời, tất cả mọi người đúng cảm giác được Đại Địa tại có chút chấn động, Đại Chu Thành bên ngoài, cuối tầm mắt, đông nghịt quân đội giống như thủy triều, mãnh liệt mà đến.

Sát phạt khí tức, bao phủ toàn bộ Đại Chu Thành.

Tề vương tiến công, rút cuộc đúng hẹn đi vào.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 100: Bảy Vị Thái Sơ Cảnh

Đông! Đông!

Trống trận âm thanh vang lên, truyền khắp trong Thiên Địa, nhìn không thấy phần cuối quân đội tự cuối tầm mắt vọt tới, cuối cùng đứng tại Đại Chu Thành vài dặm bên ngoài, đông nghịt trận thế, nhìn qua cực kỳ cảm giác áp bách.

Sát phạt khí tức, tràn ngập ra trở lại.

Vô số người đều là trong lòng run sợ nhìn qua một màn này, đặc biệt là một ít Đại Chu Thành bên trong lão nhân, càng là bởi vậy nhớ tới mười mấy năm trước một màn kia.

Ngày đó, cũng là như là hôm nay như vậy, đại quân vây thành, cả tòa thành thị, đều bởi vì sắp mà đến Hủy Diệt, lâm vào tuyệt vọng cùng khủng hoảng.

Tại thành tường kia lên, Chu Kinh nhìn qua cái kia đông nghịt quân đội, sắc mặt mặc dù không có cái gì gợn sóng, thế nhưng đặt ở trên tường thành bàn tay, nhưng là đem gạch đá đều bóp nát ra từng đạo vết rạn.

Hiển nhiên, trước mắt một màn, đồng dạng lại để cho hắn nhớ tới mười mấy năm trước, cái kia mang đến cho hắn sỉ nhục một màn.

Cũng chính là từ khi đó lên, cái kia đã từng hùng tâm vạn trượng Đại Chu vương thượng, bị hiện thực tàn khốc, triệt để đánh bại, đến tận đây về sau, chỉ có thể khốn thủ hôm nay Đại Chu, giống như Mãnh Hổ co lại lưng.

Đứng ở Chu Kinh bên cạnh, Chu Nguyên cũng là đứng ở vài dặm bên ngoài cái kia đông nghịt quân đội, trong mắt có ánh sáng lạnh đang lóe lên.

Chu Kinh hít sâu một hơi, nhìn về phía Chu Nguyên, chỉ vào ngoài thành, nói: "Nguyên nhi, năm đó cũng là cùng cái này tương tự chính là một màn, khi đó, người trong thành sinh ra, có Thánh Long Khí Vận."

"Tại đây ngoài thành, cái kia Vũ Vương con cái ra đời, có "Mãng Tước" chi khí."

Nói đến chỗ này, Chu Kinh hiện lên trong mắt một tia thống khổ, hắn lẩm bẩm nói: "Thế nhưng là đều do phụ vương vô năng, không cách nào bảo hộ người, bằng không mà nói, hôm nay sự thành tựu của người, vượt xa hiện tại."

"Người vốn lúc một bước lên trời, khinh thường thế gian, bề ngể các nước Thiên Kiêu, nhưng là bởi vì ta, chặt đứt của người hai cánh, khiến cho người đang ở đây vũng bùn bên trong khó khăn giãy giụa, càng là suýt nữa chết non."

Nhìn qua trong mắt tràn đầy tự trách Chu Kinh, Chu Nguyên xòe bàn tay ra vỗ nhẹ người phía trước cánh tay, nói khẽ: "Phụ vương không nên tự trách, trải qua cực khổ, chưa chắc là một chuyện xấu."

"Thuận buồm xuôi gió, bay thẳng đến chân trời, cũng chưa chắc hội là một chuyện tốt."

Chu Nguyên cười cười, chẳng qua là nụ cười kia ở bên trong, tràn đầy giống như là mũi kiếm lạnh lùng.

"Hơn nữa. . . Nếu như cái kia Thánh Long Khí Vận thật sự thuộc về ta mà nói..., như vậy, ta chung quy là có thể đủ lại lần nữa đem cầm về."

Chu Kinh nhìn lấy thiếu niên ở trước mắt, cái kia còn có một tia non nớt khuôn mặt, lại là có thêm bạn cùng lứa tuổi chưa từng có đủ kiên nghị, điều này làm cho được hẳn tự trách bình phục một ít, có lẽ, đúng như Chu Nguyên theo như lời, trải qua khó khăn, chưa hẳn không là một loại ma luyện.

Bất quá, Nguyên nhi, năm đó loại chuyện đó, phụ vương không có ý định lại trải qua lần thứ hai, năm đó là vì có thể làm cho người phát triển, ta mới nhẫn nhục nhiều năm, hôm nay người đã thành dài, cho nên, vì bảo hộ quốc gia này, ta sẽ không còn có bất luận cái gì nhượng bộ, mặc dù, dùng người hi sinh cho tổ quốc.

Chu Kinh ánh mắt, thời gian dần trôi qua trở nên sắc bén, hướng về phía rồi xa xa cái kia nhìn không thấy phần cuối quân đội.

Đông!

Lại là có thêm tiếng trống trận vang lên, chỉ thấy được cái kia đủ Vương Đại Quân ở bên trong, một cái khác cười hắc mã bóng người chậm rãi tiến lên, đạo nhân ảnh kia người mặc khôi giáp, sắc mặt lạnh lùng nghiêm nghị, đương nhiên đó là Tề vương Tề Uyên.

Bất luận là nội thành ngoài thành, cái kia vô số ánh mắt, đều là hội tụ đến rồi trên người của hắn.

"Tề Uyên, người cái này phản nghịch, lại vẫn dám xuất hiện tại bốn vương trước mặt? !" Chu Kinh lạnh lạnh ánh mắt, gắt gao tập trung vào Tề Uyên, lạnh giọng nói.

Tề Uyên nghe vậy, thì là xùy cười một tiếng, nói: "Chu Kinh, người cái này người vô năng, Đại Chu hôm nay tình trạng, người chính là đầu sỏ gây nên, ta khuyên người hôm nay mở thành đầu hàng, ta còn có thể bảo toàn người Đại Chu hoàng thất cuối cùng thể diện, nếu không một khi thành phá, ta nhất định phải diệt người hoàng thất, thiêu người Hoàng Lăng!"

Lời nói đến cuối cùng, Tề Uyên trong thanh âm, đã là tràn đầy ngoan độc chi ý, hiển nhiên hận ý mười phần.

Chu Kinh mặt sắc mặt xanh mét, thanh âm băng hàn mà nói: "Lần này Bình Loạn về sau, người Tề gia, cũng lúc cả nhà tịch thu tài sản giết kẻ phạm tội!"

Tề Uyên mỉa mai cười cười, nói: "Chỉ sợ người cái này chó nhà có tang không có bốn sự này!"

"Tề Uyên nghịch tặc, nếu là ngu ngốc không thông minh, hôm nay sẽ là của người tử kỳ!" Vệ Thương Lan cũng là hét to lên tiếng, tiếng như Kinh Lôi, vang vọng Thiên Địa.

Chu Nguyên nhìn lướt qua một bên Hắc Độc Vương, người sau bất đắc dĩ thở dài, cũng là đứng ra người, âm trầm mà nói: "Chỉ bằng người cái này một cái Thái Sơ Cảnh, cũng dám bình gặp Đại Chu Thành, người sợ đúng chết như thế nào cũng không biết!"

"Ta Hắc Độc thành đội ngũ, sớm đã chuẩn bị còn tiếp, tùy thời đoạn rồi đường lui của các người."

Vệ Thương Lan cùng Hắc Độc Vương xuất hiện, không thể nghi ngờ là làm cho Tề vương trận doanh có chút bạo động, dù sao Thái Sơ Cảnh cường giả, lực sát thương quá mạnh mẽ, có đôi khi thậm chí đủ để tả hữu một cuộc chiến trường hướng đi.

Mà Đại Chu phương hướng, có ba vị Thái Sơ Cảnh cường giả tọa trấn, mà trái lại bọn hãn bên này, lại chỉ vện vện có Tề vương một người.

Giữa song phương đỉnh tiêm sức chiến đấu, hiển nhiên là có chút kém xa.

Bất quá, đối với phía sau bạo động, Tề Uyên thì là mặt không có sóng lan, hẩn nhìn chăm chăm vào trên tường thành Chu Kinh ba người thân ảnh, khóe miệng nhưng là nhắc lên một vòng mĩa mai: "Ba vị Thái Sơ Cảnh, thật sự là thật lớn phô trương."

"Đã như vậy, cái kia hôm nay, ta cũng cho các người nhìn xem, của ta lực lượng!"

Tề Uyên khóe miệng mĩa mai càng đậm đặc.

"Mấy vị, đều đi ra trông thấy bằng hữu cũ a."

Ngay tại Tề Uyên thanh âm rơi xuống lúc, ở đằng kia quân trong trận, bỗng nhiên bị phân liệt ra, ngay sau đó, có sáu đạo thân ảnh, chậm rãi đi ra.

Mà khi cái này sáu đạo thân ảnh xuất hiện trong nháy mắt, có hùng hồn nguyên khí đột nhiên từ đám bọn hẩn Thiên Linh Cái gào thét phóng tới, nguyên khí tràn ngập trong Thiên Địa, mang đến lấy kinh người cảm giác áp bách.

Cái này sáu đạo thân ảnh, thành linh đều là Thái Sơ Cảnh thực lực!

Xoạt!

Đại Chu Thành phương hướng, lập tức bộc phát ra động trời giống như xôn xao thanh âm, vô số người sắc mặt kinh hãi nhìn qua một màn này.

Ai cũng không nghĩ tới, Tề Uyên bên này, vậy mà sẽ xuất hiện sáu vị Thái Sơ Cảnh cường giả!

Chu Nguyên đồng tử, cũng là vào lúc này có chút co rụt lại, đây chính là Đại Vũ vương triều cho Tề Uyên ủng hộ chứ

Một bên Chu Kinh, gắt gao nhìn chăm chăm vào cái kia đi tới sáu đạo thân ảnh, sắc mặt nhưng là trở nên cực kỳ dữ tợn, bàn tay của hắn trực tiếp

là đem trên tường thành gạch đá, cứng rắn bóp vỡ.

Bộ dáng kia, phảng phất là nhìn thấy đã từng cừu địch.

"Ha ha, vương thượng, nhiều năm không gặp, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a." Đối mặt với Chu Kinh cái kia gần như ăn thịt người giống như ánh mắt, cái kia sáu đạo nhân ảnh cũng là ngẩng đầu, hướng về phía Chu Kinh chỗ phương hướng cười nhạt một tiếng.

"Triệu Thiên Luân. . ."

"Lâm Niên. . ."

"Vương Triều Thiên. . ."

". . ."

Mỗi một cái tên, chậm rãi từ Chu Kinh trong kẽ răng toác ra, tràn đầy thật sâu cừu hận.

"Dĩ nhiên là cái này sáu cái phản tặc!" Vệ Thương Lan nhìn chăm chăm vào cái kia sáu đạo thân ảnh, cũng là cắn răng, ngữ khí lạnh lạnh mà nói.

Hắn quay đầu nhìn về phía có chút nghi hoặc Chu Nguyên, thanh âm trầm thấp nói: "Sáu người này, tại mười mấy năm trước, đều là chúng ta Đại Chu thần tử, về sau Vũ Vương phản loạn, bọn hắn chính là quay giáo một kích, đánh lên Đại Chu, làm cho Đại Chu quân đội phần bụng thụ địch, đành phải chạy tán loạn."

"Bọn hắn hôm nay, đều bị Đại Vũ vương triều phân đất phong hầu bên ngoài, nguyên một đám chiếm giữ là Vương, chẳng qua là không nghĩ tới, lần này Tề Uyên vậy mà hội đưa bọn chúng đều mời tới."

Nói đến chỗ này, Vệ Thương Lan sắc mặt cũng là có chút ít ngưng trọng, bởi vì này sáu người xuất hiện, trong khoảnh khắc liền phá vỡ bọn hắn Đại

Chu sở chiếm cứ thượng phong, bởi vì đối phương tăng thêm Tề Uyên, Thái Sơ Cảnh cường giả số lượng, đã đạt đến trọn vẹn bảy vị!

Chu Nguyên lông mày cũng là nhíu lại, khó trách Tề Uyên dám hạ chiến thư, nguyên lai là đã nhận được lớn như vậy ủng hộ, xem ra Đại Vũ vương triều vị kia, là muốn triệt để diệt trừ bọn hắc Đại Chu rồi.

"Xem ra Đại Vũ, là muốn xuất thủ chứ" Chu Kinh rậm rạp mà nói.

Cái kia sáu vị Thái Sơ Cảnh ở bên trong, một người cười nhạt nói: "Vũ Vương chính là có tin người, nếu như lập nhiều tổ thề, trong vòng trăm năm Đại Vũ không đặt chân Đại Chu, vậy thì nhất định sẽ hết lòng tuân thủ hứa hẹn."

"Về phần chúng ta sáu người." Nói đến chỗ này, khóe miệng của hắc nhắc lên một vòng trêu tức, nói: "Tại vài ngày trước thời điểm, chúng ta liền tuyên bố thoát ly Đại Vũ vương triều, gia nhập Đại Tề, cho nên nói. . . Chúng ta cũng không phải Đại Vũ người, Vũ Vương tự nhiên không tính thất tín."

Cột kẹt..t..tttt!

Chu Kinh nắm đấm nắm chặt, cột kẹt..t..tttt rung động, hiển nhiên trong nội tâm dĩ nhiên nổi giận.

Tề Uyên trên mặt nghiền ngẫm dáng tươi cười, hắc nhìn chăm chăm vào Chu Kinh, sau đó thanh âm tại hùng hồn nguyên khí bao bọc xuống, truyền tới Đại Chu Thành mỗi người trong tai.

"Chu Kinh, cho người nửa ngày thời gian cân nhắc, tầm nửa ngày sau, ta đem công thành, đến lúc đó. . . Tất cả người phản kháng, giết chết bất luận tội!"

Sát khí nghiêm nghị thanh âm, làm cho vô số người rùng mình một cái, trong nội tâm sợ hãi bùng lên.

Chẳng lẽ, mười mấy năm trước một màn kia, hôm nay, lại đem sẽ ở Đại Chu Thành một lần nữa trình diễn chứ

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 101: Đại Chiến Tiến Đến

Tề Uyên thanh âm, quanh quẩn tại Đại Chu Thành mỗi một cái góc nhỏ, đưa tới vô số hoảng sợ bất an, dù sao bảy vị Thái Sơ Cảnh cường giả mang đến cảm giác áp bách thật sự là quá mạnh mẽ.

Bọn hãn đủ để đánh vỡ cửa thành, lại để cho cái kia Tề vương quân đội không kiêng nể gì cả xông tới.

Tại loại này trên chiến trường, Thái Sơ Cảnh cường giả làm cho có đủ lực chấn nhiếp cùng lực phá hoại, thật sự là quá mức cường đại.

Cho nên, toàn thành vô số người, đều là vào lúc này sợ hoảng lên.

Trên tường thành trong phòng nghị sự, Chu Kinh sắc mặt âm trầm, Vệ Thương Lan cũng là chau mày, cái kia Hắc Độc Vương càng là sắc mặt khó coi, nguyên bản hãn còn tưởng rằng chẳng qua là lấy nhiều đánh ít, phần thắng không thấp, nhưng cái đó ngờ tới trong nháy mắt, Tề Uyên bên kia vậy mà nhiều hơn sáu vị Thái Sơ Cảnh.

Kể từ đó, bọn hãn bên này liền lâm vào hạ phong.

Tại hãn xem ra, hôm nay tình huống, một khi làm không tốt, chỉ sợ thật sự là được vẫn lạc nơi đây.

Ngay cả ba vị Thái Sơ Cảnh cường giả đều là như thế, kia những tướng lĩnh kia của hãn, càng là thấp thỏm lo âu, cái kia nguyên bản tăng vọt sĩ khí, đều là trở nên cực kỳ sa sút, trong phòng nghị sự, bầu không khí áp lực.

"Chư vị không cần lo lắng, đối phương tuy có bảy vị Thái Sơ Cảnh, nhưng chúng ta Đại Chu, không hấn như vậy liền yếu đi bao nhiêu." Chu Nguyên bình tĩnh lên tiếng nói.

Phần đông ánh mắt, đều là đặt cược đi qua, bảy vị đối với ba vị, cũng không phải là cái gì không kém bao nhiêu có thể giải quyết.

Chu Nguyên nhìn đến những ánh mắt kia, biết được phải tăng trưởng một ít sĩ khí, lúc này đối với một bên Yêu Yêu nhẹ nhàng gật đầu, người sau thấy thế, bàn tay như ngọc trắng vỗ vỗ trong ngực Thôn Thôn.

Thôn Thôn lười biếng đuổi cái lưng mệt mỏi, nho nhỏ trên thân thể, liền là có thêm một cỗ khí thế kinh người chậm rãi phát ra.

"Thái Sơ Cảnh nguyên thú? !" Trong phòng nghị sự, rất nhiều tướng lĩnh nhân tình sáng lên, ngạc nhiên vô cùng nhìn qua Thôn Thôn, hiển nhiên đều không nghĩ tới, cái này khả ái như thể thú con, vậy mà cũng có được lấy Thái Sơ Cảnh thực lực.

Chu Nguyên nhạt cười một tiếng, chỉ vào Yêu Yêu nói: "Ta đây vị tiểu sư tử, Nguyên Văn tạo nghệ đã đạt tứ phẩm, đủ để chống lại một vị Thái Sơ Cảnh."

Phần đông ánh mắt, lại là chuyển hướng về phía Yêu Yêu, xì xào bàn tán lúc giữa, bầu không khí ngược lại là lung lay rất nhiều.

Nếu như Chu Nguyên theo như lời là thật, vậy bọn họ bên này, cũng đã có được năm vị Thái Sơ Cảnh sức chiến đấu, thật muốn đấu mà nói, tuy rằng như trước chiếm không được thượng phong, nhưng coi như là cường hấn.

"Chư vị chỉ cần giữ vững vị trí riêng phần mình vị trí, Thái Sơ Cảnh cường giả, tự sẽ có người ngăn trở." Chu Nguyên ánh mắt nhìn chung quanh phần đông tướng lĩnh, trầm giọng nói.

"Vâng!"

Nhìn đến Chu Nguyên ánh mắt, ở đây tướng lĩnh cũng không dám bởi vì tuổi của hắn sinh lòng khinh thường, đều là cung kính đáp.

Nhìn thấy sĩ khí có chỗ tăng trở lại, Chu Kinh thần sắc vừa rồi có chút hòa hoãn, lại lần nữa trấn an mọi người phía dưới, vừa rồi làm cho những người khác tản đi.

Những người khác tản đi, Chu Kinh vừa rồi sầu lo nhìn về phía Chu Nguyên, thở dài: "Dù vậy, chúng ta cũng chỉ có thể ngăn cản năm vị Thái Sơ Cảnh, còn có hai người, khó có thể ngăn được."

Một khi lại để cho hai vị này Thái Sơ Cảnh cường giả công phá cửa thành, trắng trợn phá hư, vậy hiển nhiên sẽ đối với Đại Chu Thành tạo thành cực tổn thất lớn, thậm chí còn sẽ liên lụy quân đội sĩ khí tan vỡ.

Chu Nguyên mắt mang lập loè, nói: "Phụ vương không cần sầu lo, cái kia hai vị Thái Sơ Cảnh địch nhân, ta sẽ nghĩ biện pháp đối phó."

"Người?" Chu Kinh ngăn người, trong mắt tràn đầy nghi hoặc, dù sao hôm nay Chu Nguyên, ngay cả Yêu Yêu cùng Thôn Thôn đều mời đi lên, mà bản thân hắn, mới bất quá chẳng qua là Dưỡng Khí Cảnh sơ kỳ thực lực, đối mặt với Thái Sơ Cảnh cái loại này cường giả, lại có thể làm được cái gì?

Bất quá tuy rằng trong nội tâm nghi hoặc, nhưng Chu Kinh hay vẫn là không có nói thêm cái gì, chẳng qua là gật gật đầu.

Lại lần nữa trao đổi rồi một hồi, Chu Nguyên chính là cùng Yêu Yêu đi ra ngoài.

"Người như thế nào ngăn cản Thái Sơ Cảnh cường giả?" Ra cửa, Yêu Yêu nhưng là đột nhiên lên tiếng, nàng đối với Chu Nguyên thực lực hiểu

rất rõ, hẳn hiện tại cơ bản không có năng lực đối phó Thái Sơ Cảnh cường giả.

Yêu Yêu nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, đôi mắt sáng lóe lên, nói: "Nếu như ngươi là muốn mượn nhờ "Ngân Ảnh" lực lượng, dựa vào người bây giờ Thần Hồn cảnh giới, căn bản không cách nào đem thúc giục."

Hiển nhiên, thông minh nàng, rất nhanh liền nghĩ đến cái kia bị Chu Nguyên mệnh danh là "Ngân Ảnh" chiến khôi.

Chu Nguyên gãi gãi đầu, cười nói: "Hay vẫn là Yêu Yêu tỷ thông minh."

Yêu Yêu lắc đầu, nói: "Người rục rịch không nhúc nhích được, không nên cậy mạnh."

Chu Nguyên nghe vậy, cười gật gật đầu, nói: "Ta bây giờ Thần Hồn cảnh giới, hoàn toàn chính xác rục rịch không nhúc nhích được "Ngân Ảnh", nhưng là. . . Không phải còn có cái kia miếng chiếc nhẫn chứ "

Yêu Yêu khẽ giật mình, giờ mới hiểu được tới đây, Chu Nguyên nói rất đúng hẳn ở đây Ngọc Anh Thụ chỗ đó có được chiếc nhẫn màu bạc, cái kia miếng chiếc nhẫn có thể trên phạm vi lớn tăng cường Thần Hồn, chỉ có điều lúc đương thời làm cho tàn phá, Yêu Yêu trong khoảng thời gian này một mực ở đem chữa trị.

"Thì ra là người đánh chính là đúng cái chủ ý này." Yêu Yêu chân mày cau lại, nói: "Bất quá ta cũng không tán thành cách làm của ngươi, cái kia miếng chiếc nhẫn tuy có thể tăng cường thần hồn của ngươi, nhưng đây đối với ngươi mà nói, quả thực chính là vượt qua đảm nhiệm, một cái sơ sẩy, thần hồn của ngươi, rất có thể bị thương nặng."

Tuy rằng mượn cái kia miếng chiếc nhẫn tăng cường, Chu Nguyên có thể tạm thời bộc phát ra Ngân Ảnh lực lượng, thế nhưng rất nguy hiểm, dù sao,

khống chế loại trình độ đó lực lượng, đối với Chu Nguyên mà nói, hay vẫn là quá mức khó khăn.

Chu Nguyên cười cười, bình tĩnh mà nói: "Nếu là ngay cả cái này khả năng đều không qua được, Thần Hồn có hay không bị trọng thương, có cái gì khác nhau chứ?"

Nếu như Đại Chu Thành bị phá, Tề Uyên tất nhiên hội chém tận giết tuyệt, hẳn có lẽ có thể thừa dịp loạn chạy thoát, nhưng hẳn phụ vương mẫu hậu đây? Cái này Đại Chu Vương Triều con dân đây?

Cái loại này nhà nước bị diệt, hẳn một mình chạy trốn, chịu đựng khuất nhục không ngừng tu luyện, đang mong đợi một ngày kia báo thù, cái loại này quá trình, Chu Nguyên cũng không thích.

Cùng hẳn như vậy, còn không bằng liều hết mọi, cầu được cái kia một tia sinh cơ.

Yêu Yêu đã trầm mặc một hồi lâu, mới nói: "Nhưng dù vậy, người cũng chỉ có thể đối phó một vị Thái Sơ Cảnh."

"Cuối cùng một vị Thái Sơ Cảnh, ta sẽ nhượng cho phụ vương phái một ít Thiên Quan Cảnh cao thủ rời đi vây giết, tuy rằng có lẽ sẽ trả giá vô cùng nghiêm trọng đại giới, nhưng bọn hẳn chỉ cần ngăn chặn một ít thời gian, đợi đến lúc chúng ta bất kỳ người nào dọn ra tay, là có thể ổn định cục diện." Chu Nguyên nói ra.

Đây hết thảy, hẳn hiển nhiên đều cũng có lấy kế hoạch.

Yêu Yêu than nhẹ một tiếng, nói: "Người cái này Thánh Long con đường, thật đúng là khó khăn nhiều ngăn."

Cái này rất nhiều kiếp nạn, đều là tựa như vách núi hành tẩu, hơi không cẩn thận, chính là vạn kiếp bất phục.

Chu Nguyên nghe vậy, thì là nở nụ cười, thanh âm nhẹ nhàng nói: "Có lẽ đây chính là khảo nghiệm a, khảo nghiệm ta đến cùng là đúng hay không, cái kia chính thức Thánh Long. . ."

...

Nửa ngày thời gian, nhưng là cho Đại Chu Thành đã mang đến vô số khủng hoảng, đủ loại tin tức tại trong thành truyền lưu, làm được lòng người bàng hoàng, bầu không khí bất an.

Thành nam chỗ, một gian sạch sẽ sáng ngời viện trong phòng, một gã thân thể mềm mại thon dài thanh lệ thiếu nữ, nhẹ nhàng đi ra, đóng cửa cửa phòng.

Lúc này Tô Ấu Vi, một thân xanh trắng quần áo, lộ ra sạch sẽ thanh tịnh, thanh lệ dung nhan cùng với động lòng người ngũ quan, làm cho ánh mắt chung quanh đều là đang không ngừng hội tụ mà đến.

Nàng không để ý đến những ánh mắt kia, chẳng qua là nâng lên trắng nõn như ngọc khuôn mặt, nhìn về phía tường thành phương hướng.

Trong thành truyền lưu tin tức, nàng tự nhiên cũng là biết được, cho nên hiểu lúc này Đại Chu Thành gặp phải hạng gì nguy hiểm.

Rất nhiều người đều đang âm thầm chuẩn bị trốn chạy để khỏi chết, nhưng nàng lại đứng không có chút nào loại ý nghĩ này, tuy rằng nàng cũng hiểu biết cục diện khó khăn, nhưng chẳng biết tại sao, trong lòng của nàng, luôn sẽ nhớ lên cái kia có đôi khi cười đến lười biếng thông dong thiếu niên, hẳn tổng có thể làm cho nàng lãng không bay lên rất nhiều tin tưởng.

Với hẳn ở chỗ này, đều muốn phá thành, cũng không dễ dàng như vậy.

Trong nội tâm như vậy nghĩ đến, Tô Ấu Vi bước liên tục nhẹ nhàng, đối với tường thành mà đi.

Đi ngang qua một cái đường đi chỗ rẽ thời điểm, nàng bỗng nhiên nhìn đến một cái khác còng xuống già nua thân ảnh dựa vào vách tường, lão nhân hô hấp yếu ớt, không đến mê hoặc người qua đường, đã là hoảng loạn, tự nhiên không người nào để ý hội hân.

Tô Ấu Vi nhìn hân, thì là nghĩ đến nhà mình gia gia, vì vậy ngừng bước chân lại, suy nghĩ một chút, từ trong lòng móc ra một cái giấy dầu gói kỹ bánh thịt, ngồi xổm người xuống, nhẹ nhẹ đặt ở rồi lão nhân trước mặt.

Làm như phát giác được động tĩnh, lão nhân mở ra một tia con mắt, đục ngầu ánh mắt đánh giá thiếu nữ trước mắt, thanh âm già nua vô lực mà nói: "Nữ oa tử, lúc này, còn không chạy đường đây."

Tô Ấu Vi nhấp nhẹ lấy cặp môi đỏ mọng cười cười, cũng không đáp lời nói, chẳng qua là bàn tay như ngọc trắng có chút nắm khẹp.

"Lão nhân gia, ăn xong thứ đồ vật liền tranh thủ thời gian rời khỏi a." Tô Ấu Vi vươn người đứng dậy, trên mặt đẹp lại là có thêm một vòng vẻ dứt khoát hiển hiện, quay người đối với tường thành mà đi.

Lão nhân nhìn qua Tô Ấu Vi rời đi bóng hình xinh đẹp, làm như cười cười, hân nằm trước người mang theo ấm áp bánh thịt, đục ngầu trong mắt, có quang mang nhàn nhạt xẹt qua, tự nhủ: "Thật sự là không nghĩ tới, lại sẽ ở cái này vắng vẻ chi địa, nhìn thấy một cái Âm Dương Khí Phủ. . ."

"Bất quá cái này tiểu nữ oa mắt ngậm lẳng lệ ác liệt, giống như muốn nhờ ngoại vật, ài, nhỏ nhỏ tuổi, cũng không sợ thương thân. . ."

(Canh [3].)

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 102: Vây Thành Cuộc Chiến

Đại quân vây thành, đông nghịt quân đội lan tràn đến cuối tầm mắt, mang đến trầm trọng cảm giác áp bách.

Đương nhiên, rất làm cho người cảm thấy chèn ép, thực sự không phải là những quân đội kia, mà là đang cái kia quân đội phía trước, bảy đạo nhìn như đơn bạc thân ảnh, cái kia bảy đạo thân ảnh trong cơ thể, hùng hồn nguyên khí chậm rãi bắt đầu khởi động, bảy người chỉ uy, dường như có thể so với thiên quân vạn mã.

"Chu Kinh, nửa ngày thời gian đã đến, thế nhưng là ý định mở cửa đầu hàng?" Tề Uyên nhìn thoáng qua sắc trời, sau đó ánh mắt nghiền ngẫm nhìn qua trên tường thành, thanh âm hùng hồn, vang vọng dựng lên.

Trên tường thành, Chu Kinh thân ảnh hiển lộ ra, hắc mặt không biểu tình, quanh thân có đỏ thẫm nguyên khí bốc lên, hờ hững mà nói: "Đều muốn bốn vương đối với phản nghịch đầu hàng, Tề Uyên người liền đừng có nằm mộng."

"Nếu là muốn công thành, cho dù ra chiêu chính là, bốn vương ngược lại là muốn nhìn, của người tuổi có thể hay không cứng rắn đến ăn ta Đại Chu!"

Lời nói đến cuối cùng, Chu Kinh thanh âm giữa, đã là sát khí đậm đặc.

Tề Uyên nghe vậy, nhưng là cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, chẳng qua là mĩa mai cười nói: "Chu Kinh a Chu Kinh, người thật đúng là ngu ngốc

không thông minh, chẳng lẽ người sẽ không là toàn thành con dân cân nhắc chứ "

"Trận chiến này các người phải thua không thể nghi ngờ, hà tất dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, không duyên cớ tử thương?"

Thanh âm của hắc truyền khắp Đại Chu Thành, đưa tới một ít bạo động, hiển nhiên là muốn mượn này dao động nhân tâm.

Tại Tề Uyên lúc nói chuyện, bảy vị Thái Sơ Cảnh cường giả lập tức nguyên khí phóng lên trời, cuồn cuộn mà động, tràn ngập phía chân trời, mang đến lấy cảm giác áp bách mãnh liệt, làm cho người ta cảm thấy bất an.

Chu Kinh tự nhiên cũng là biết được Tề Uyên dụng tâm hiểm ác, lúc này ánh mắt phát lạnh, thân hình chấn động.

Ầm ầm!

Đỏ thẫm nguyên khí gào thét phóng tới, ước chừng trăm trượng, trong đó mơ hồ có Lôi Quang lập loè.

Vệ Thương Lan cũng là ra tay, Kim sắc nguyên khí bắt đầu khởi động, chiếm giữ tại kia hướng trên đỉnh đầu, cái kia Hắc Độc Vương thấy thế, bất đắc dĩ thở dài một hơi, thân hình nhoáng một cái, đen kịt nguyên khí dâng lên phóng tới, tựa như một mảnh Hắc Vân.

Ba vị Thái Sơ Cảnh cường giả vừa ra tay, cũng là tăng không ít khí thế, bất quá đối mặt với đối phương bảy vị Thái Sơ Cảnh cường giả, bọn hắc bên này thanh thế, hiển nhiên vẫn còn có chút yếu.

"Rống!"

Mà nhưng vào lúc này, chợt có một đạo đình tai nhức óc thú gào to vang vọng dựng lên, sau đó tất cả mọi người chính là nhìn thấy, xích quang bắt đầu khởi động lúc giữa, một cái Cự thú tự thành tường kia bên trên nổi lên.

Cự thú trong cơ thể, tản ra kinh người hung uy, làm lòng người kinh hãi.

Cái này Cự thú, tự nhiên là được Thôn Thôn.

Yêu Yêu dựng ở Thôn Thôn bên cạnh, nàng bàn tay như ngọc trắng nắm chặt, một cái khác quyền trực xuất hiện ở kia trong tay, quyền trực vỡ ra, từng đạo quang mang lập tức bắn ra phóng tới, cuối cùng tại ở phía trên phương hướng, tạo thành một mảnh Lôi Vân, trong đó Lôi Xà nhảy lên, phóng xuất ra rồi kinh người chấn động."Đó là Thái Sơ Cảnh nguyên thú!"

"Còn có tứ phẩm Nguyên Văn!"

Thôn Thôn cùng Yêu Yêu xuất hiện, nhất thời làm được trên tường thành bộc phát ra rất nhiều tiếng kinh hô, những trông coi kia thành tướng sĩ, đều là thần sắc phấn khởi kinh hỉ, nguyên vốn cả chút sa sút sĩ khí, đều là tùy theo tăng lên.

Đã có Yêu Yêu cùng Thôn Thôn gia nhập, Đại Chu bên này Thái Sơ Cảnh chiến lực, cũng đạt tới năm vị, tuy nói cùng đối phương như trước phân biệt cách, nhưng chung quy đúng đem chênh lệch rút nhỏ.

Tề Uyên ánh mắt ngưng lại nhìn chăm chăm vào Thôn Thôn cùng Yêu Yêu hai đạo thân ảnh, trên mặt có một vòng tàn khốc xuất hiện.

"Xem ra Đại Chu cũng có một chút chuẩn bị a." Tại Tề Uyên bên cạnh thân, tên kia là Triệu Thiên Luân Thái Sơ Cảnh cường giả cười nhạt nói.

"Vùng vẫy giẫy chết mà thôi." Tề Uyên hờ hững nói, mặc dù đối phương có năm vị Thái Sơ Cảnh, nhưng bọn hắn nhiều ra trở lại hai vị Thái Sơ Cảnh, đủ để xé rách cửa thành, suất quân đánh vào Đại Chu Thành rồi.

Tên kia là Vương Triều Thiên Thái Sơ Cảnh cường giả cũng là lãnh lãnh cười cười, nói: "Chúng ta vị này lão Vương lên, ngược lại là thật đáng tiếc, nếu là hãn thời kỳ toàn thịnh mà nói, sợ là chúng ta cùng tiến lên đều lấy không đến chỗ tốt."

Mặt khác một vị Thái Sơ Cảnh cường giả cũng là cười quái dị nói: "Năm đó hãn bị Vũ Vương chặt đứt một tay, thực lực trực tiếp từ Thái Sơ Cảnh Bát Trọng Thiên hạ xuống Tam Trọng Thiên, đến nay đều là chưa từng có bao nhiêu tăng lên, hãn là không cách nào đánh vỡ Vũ Vương lưu lại bóng râm."

Tề Uyên nói: "Vũ Vương mới thật sự là Vương giả, tuần này giờ cao tới chống lại, tự nhiên là bộ ngựa đá xe, không biết tự lượng sức mình."

Hãn nói xong, ánh mắt lạnh lùng nghiêm nghị nhìn chăm chăm vào trên tường thành Chu Kinh, nói: "Nếu như cho người đường sống không đi, vậy cũng đừng trách ta không niệm tình xưa rồi!"

Bàn tay hãn nâng lên, đột nhiên vung xuống, sát ý nghiêm nghị: "Các loại quân nghe lệnh, vây thành, tiến công!"

Đông! Đông!

To rõ tiếng trống trận vang dội, chỉ thấy được cái kia ngoài thành, nhìn không thấy phần cuối quân đội mãnh liệt mà động, sau đó bắt đầu phân tán mà mở, hiển nhiên là muốn vây thành mà công.

"Mấy vị, Đại Chu Thành có bảy đạo cửa thành, chúng ta riêng phần mình suất quân tiến công một cái khác, chỉ cần cửa thành vừa vỡ, Đại Chu quân đội, sĩ khí thì sẽ tan vỡ." Tề Uyên nhìn về phía mấy vị khác Thái Sơ Cảnh cường giả, trầm giọng nói.

"Tốt."

Cái kia Triệu Thiên Luân đám người nghe vậy, cũng là gật gật đầu.

Sáu người đáp ứng, nguyên khí gào thét, mà bọn hắn thì là chân đạp nguyên khí, phóng lên trời, hóa thành sáu đạo quang mang, bắn thẳng đến mặt khác sáu tòa cửa thành chỗ phương hướng.

Mà nhìn thấy đủ Vương Đại Quân công thành, Chu Kinh cũng là lập tức hạ lệnh, toàn bộ trên tường thành, bóng người bắt đầu khởi động, tiến nhập độ cao chuẩn bị chiến đấu.

"Tề Uyên bảy vị Thái Sơ Cảnh tất cả công thành cửa, quyết không thể để cho bọn họ công phá." Chu Kinh trầm giọng nói, quân đội đều muốn phá mở cửa thành Bất Dịch, nhưng Thái Sơ Cảnh cường giả nếu là tùy ý ra tay, nhưng là có thể tạo thành cực lớn phá hư.

"Cho nên, muốn phiên toái bốn vị rồi."

Vệ Thương Lan cùng Yêu Yêu đều là gật gật đầu, sau đó cũng không nhiều lời, trực tiếp chuyển hướng về phía những thứ khác cửa thành chỗ, Thôn Thôn bị Yêu Yêu vỗ vỗ đầu về sau, cũng là lướt hướng về phía nơi xa một tòa tường thành.

"Hắc Độc Vương, Tây Nam cửa thành, có thể đã nhờ vào người." Chu Nguyên nhìn về phía Hắc Độc Vương, cười híp mắt nói.

"Nếu là cửa thành đánh mất, hôm nay, có lẽ người cũng phải cùng chúng ta cùng một chỗ hi sinh cho tổ quốc rồi."

Hắc Độc Vương da mặt cứng ngắc kéo ra một vòng dáng tươi cười, nói: "Hoàng tử yên tâm, ta ổn thỏa kiệt lực ngăn trở!"

Nói xong, hắn cũng là chân đạp màu đen nguyên khí, xám xịt đi xa.

Nhìn qua ba người một thú mà đi, Chu Kinh thần sắc càng ngưng trọng, hắt đối với Chu Nguyên nói: "Chỗ này chủ thành cửa, để ta làm thủ hộ, nhưng còn có hai luồng cửa thành, bại lộ tại đối phương hai vị Thái Sơ Cảnh uy hiếp xuống."

"Phụ vương không cần phải lo lắng, ta sẽ trước giữ vững vị trí một cái khác cửa thành, cuối cùng một cái khác, tạm thời phải thêm rồi mấy vị Thiên Quan Cảnh cao thủ, chỉ cần có thể ngăn chặn đối phương là được." Chu Nguyên cười an ủi.

Chu Kinh nhìn xem Chu Nguyên, trong mắt có không che giấu được lo lắng, bởi vì hắt không biết Chu Nguyên cuối cùng muốn dùng cái dạng gì phương pháp xử lý, đi làm đến dùng Dưỡng Khí Cảnh thực lực, ngăn trở một vị Thái Sơ Cảnh cường giả.

"Nguyên nhi, nếu là chuyện không thể làm, không cần cậy mạnh, hôm nay người không còn là năm đó cái kia còn cần chúng ta một mực bảo hộ hài nhi, hiện tại coi như là đã không có Đại Chu, người vẫn như cũ có năng lực tự bảo vệ mình, chỉ cần người vẫn còn, coi như là muốn phục quốc, cũng đều có cơ hội." Chu Kinh chậm rãi nói.

Hiển nhiên, hắt ở đây khích lệ Chu Nguyên nếu là phát hiện cục diện sụp đổ bàn, cũng đừng có bận tâm rất nhiều, trước bảo toàn bản thân an toàn.

Chu Nguyên nhìn qua Chu Kinh ánh mắt, trong lòng cũng là có dòng nước ấm hiển hiện, chợt hắt vỗ nhẹ người sau bàn tay, trên mặt lộ ra nụ cười sáng lạn.

"Phụ vương, yên tâm đi. . . Đại Chu Thành, không phá được!"

Thanh âm rơi xuống, hắt không cần phải nhiều lời nữa, trực tiếp quay người, nhanh chóng đi tới mặt phía bắc trên cửa thành, hắt ánh mắt lạnh

lòng nhìn qua phía trước, chỗ đó đông nghịt quân đội tại giống như thủy triều vọt tới.

Mà ở chi kia quân đội phía trên, một gã Thái Sơ Cảnh cường giả, chân đạp nguyên khí, hai tay ôm ngực, ánh mắt bế nghể mà mĩa mai nhìn lại.

Chu Nguyên cúi đầu, chậm rãi mở ra bàn tay, chưởng trong lòng có một quả Ngân sắc chiếc nhẫn, lóe ra quang mang nhàn nhạt.

Hắn hít sâu một hơi, hai mắt khép hờ, lại lần nữa mở ra lúc, trong mắt sát ý, trào lên phóng tới.

"Đều muốn phá ta Đại Chu Thành, tựu xem các người chuẩn bị bao nhiêu mạng trở lại điền a!"

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 103: Khởi Động

"Sát!"

Đại Chu ngoài thành, tiếng chém giết vang vọng dựng lên, không mấy đạo thân ảnh vẫn còn giống như thủy triều vọt tới, từng đạo nguyên khí bốc lên.

Ô...ô...n...g!

Trên tường thành, vô số Cung Tiễn Thủ kéo căng trường cung, mũi tên mãnh liệt mãnh liệt bắn mà ra, ở trên bao trùm lấy nhàn nhạt nguyên khí, càng là làm cho mũi tên tốc độ cùng sắc bén đều là tăng vọt.

Như mưa to mũi tên đuôi lông vũ bao phủ xuống, trong khoảnh khắc mang theo vô số tính mạng.

Chiến tranh, vốn là máu tanh cõi xay thịt.

Ở đằng kia chủ thành trên cửa, Chu Kinh thân thể chậm rãi bay lên, đỏ thẫm nguyên khí quẩn quanh tại kia quanh thân, tại kia dưới chân phảng phất là hình thành một đoàn mây đỏ, hần lướt đi tường thành, đi tới giữa không trung, tại kia cách đó không xa, Tề Uyên cũng là chân đạp nguyên khí, đứng giữa không trung.

Chu Kinh nhìn thoáng qua phía dưới tràn ngập ánh mắt giết chóc, năm dặm cũng là nhìn không được nắm chặt đứng lên, lại nhìn hướng Tề Uyên lúc, trong mắt sát ý càng đậm đặc.

"Chu Kinh, hà tất dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, hôm nay đã có Đại Vũ, các người Đại Chu sẽ không đến lượt tiếp tục tồn tại xuống dưới, không duyên cớ làm cho người ta nhớ thương mà thôi." Tề Uyên hờ hững mà nói.

"Nếu là người đầy đủ thông minh, mang theo Đại Chu hoàng thất ẩn nấp, có lẽ còn có thể bảo tồn sinh cơ, có thể người hết lần này tới lần khác còn muốn lớn mạnh Đại Chu, không thể nghi ngờ là tự tìm đường chết."

"Đầu có ý phản loạn, cũng xứng khoác lác?" Chu Kinh lạnh giọng nói.

"Ha ha, được làm vua thua làm giặc, nếu là ta hôm nay thắng, sách sử theo như lời, chính là ta Tề Uyên thuận theo thiên mệnh, diệt trừ vô năng chi Vương, lấy Tề thay Chu!" Tề Uyên cười to nói.

"Chỉ sợ người không có cái này năng lực!"

Chu Kinh ánh mắt mãnh liệt, ngang nhiên ra tay, một quyền oanh ra, đồ thẩm nguyên khí gào thét mà ra, không khí đều tại kia quyền dưới đều nổ, hung hăng oanh hướng về phía Tề Uyên.

Tề Uyên thấy thế, tay áo cổ động, một đạo màu vàng nguyên khí quét sạch đi ra, ẩn có kim thạch thanh âm, trực tiếp là cùng đạo kia đồ thẩm nguyên khí cứng rắn va chạm cùng một chỗ.

Bành!

Hai đạo hùng hồn nguyên khí va chạm, sóng xung kích tàn sát bừa bãi ra.

"Hừ, Chu Kinh, nếu là người toàn thịnh thời kỳ, ta còn thật không dám cùng người là địch, bất quá từ khi người bị Vũ Vương chặt đứt một tay sau đó, thực lực đại giảm, không tiến thêm tấc nào nữa, lại có thể làm khó dễ được ta?" Tề Uyên mỉa mai cười nói.

Chu Kinh mặt không biểu tình, không có sỡ cùng kia nhiều lời nói nhảm, bàn tay nắm chặt, một thanh đoản kiếm trường thương liền là xuất hiện ở kia trong tay, rõ ràng là cái kia thượng phẩm huyền nguyên binh, Cửu Viêm Thương.

Tề Uyên thấy thế, ánh mắt cũng là ngưng tụ, không dám có chỗ lãnh đạm, một thanh đoản kiếm trường kiếm dần hiện ra, kia trên có hào quang lập loè, đồng dạng là một đạo thượng phẩm huyền nguyên binh.

Hiển nhiên, vì hôm nay cuộc chiến, Tề Uyên cũng là làm hoàn toàn chuẩn bị.

Ánh mắt hai người đối mặt cùng một chỗ, sát ý bắn ra.

Bá!

Hai đạo thân ảnh, mãnh liệt bắn mà ra, cuối cùng ở đằng kia trên bầu trời, ngang nhiên chạm vào nhau.

...

Cửa thành bắc.

Vị kia tên là Vương Triều Thiên Thái Sơ Cảnh cường giả, chân đạp nguyên khí, dựng ở bầu trời, hắt trên cao nhìn xuống nhìn về phía trên tường thành Chu Nguyên, khóe miệng nâng lên một vòng mỉa mai đáng tươi cười: "Đại Chu xem ra là thật sự không có ai sao? Vậy mà phải một tên tiểu tử đến thủ thành?"

Chu Nguyên ánh mắt không mang theo chút nào tình cảm nhìn chằm chằm vào cái kia Vương Triều Thiên, nói: "Nghe nói người dĩ vãng cũng là chúng ta Đại Chu thần tử? Hiện tại chủ tử mới đối với người như thế nào?"

Vương Triều Thiên khóe mắt hơi hơi nháy lên, trên mặt đáng tươi cười có chút khó coi, hắt ánh mắt che lấp nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, chậm rãi nói: "Ta biết rõ ngươi, ngươi phải là cái kia Chu Nguyên đi?"

"Cái gọi là sinh ra lúc, thì có Thánh Long số mệnh Đại Chu Điện Hạ."

Vương Triều Thiên rậm rạp nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, cổ quái cười nói: "Bất quá đáng tiếc, cái gọi là Thánh Long số mệnh, nhưng chỉ là vì người khác làm mai mối, như vậy xem ra, ngươi thực sự không phải là Thánh Long, chỉ là một cái giả cùng với. . . Phế mà thôi."

Nhưng mà, đối mặt với Vương Triều Thiên mỉa mai, Chu Nguyên thần sắc cũng không gợn sóng, chỉ là nói: "Giả cũng tốt, phế cũng được, tổng so với người chết muốn đổi tốt một chút."

Vương Triều Thiên khóe miệng nhắc lên một vòng khinh miệt, nói: "Ta lưu lạc nhiều năm như vậy, còn lần thứ nhất nhìn thấy, một cái đường khí cảnh tiểu tử, lại dám như thế nói với ta lời nói."

"Xem ra ngươi thật đúng là cho là mình là cái kia Thánh Long chi mệnh, cũng được. . . Cái kia ta hôm nay, khiến cho ngươi biết được cái gì là hiện thực tàn khốc đi, còn sống trong mộng ngu ngốc tiểu nhi!"

{làm:lúc} Vương Triều Thiên cuối cùng một chữ hạ xuống xong, màu xanh thâm nguyên khí, mãnh liệt từ kia Thiên Linh Cái gào thét mà ra, tựa như màu xanh gió bão, quần quanh tại kia quanh thân, một cỗ kinh người cảm giác áp bách, cũng là theo trong cơ thể của hắn, chậm rãi phát ra.

"Công thành!"

Nương theo lấy hắn ra lệnh một tiếng, ở đằng kia phía dưới, nước lũ giống như đại quân, lập tức đối với tường thành dũng mãnh lao tới.

"Bảo hộ điện hạ!"

Tại Chu Nguyên bên cạnh, ba vị Thiên Quan Cảnh cao thủ vội vàng hét lớn.

Bất quá, Chu Nguyên thò tay đưa bọn chúng ngăn ngăn lại, nói: "Các người giữ vững vị trí tường thành, không được làm cho người ta leo lên, về phần hăn, để ta làm đối phó."

Cái kia ba vị Thiên Quan Cảnh cao thủ nghe vậy, có chút do dự, nhưng sau cùng cuối cùng vẫn gật đầu, bởi vì bọn họ cũng biết, coi như là ba người bọn họ cùng tiến lên, chỉ sợ cũng không phải cái kia Vương Triều Thiên đối thủ.

Bất quá, làm cho bọn hăn nghi hoặc chính là, Chu Nguyên cuối cùng phải như thế nào lấy đường khí cảnh thực lực, đến chống lại một vị Thái Sơ Cảnh?

Vương Triều Thiên cũng là hai tay ôm ngực, trêu tức nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, hiển nhiên, hăn đồng dạng rất ngạc nhiên, cái này đã từng có được lấy Thánh Long số mệnh Đại Chu Điện Hạ, như thế nào làm được điểm này.

Ở đằng kia rất nhiều ánh mắt nhìn chăm chú, Chu Nguyên đem lòng bàn tay chiếc nhẫn màu bạc, chậm rãi xuyên thấu trong ngón tay.

Trong nháy mắt đó, Chu Nguyên có thể cảm giác được toàn bộ thiên địa dường như đều là vào lúc này an tĩnh lại, một cỗ dòng nước ấm từ chiếc nhẫn trong phun ra, cuối cùng trực tiếp trào vào hăn mi tâm đầu ngón tay.

Phanh phanh!

Mi tâm thần hồn, trong nháy mắt này kịch liệt chấn động lên, lại sau đó, một cỗ vô hình chấn động, lấy Chu Nguyên làm trung tâm, trong lúc đó bộc phát ra, tiến gần ba vị Thiên Quan Cảnh cao thủ, đều là bị chấn động liên tiếp lui về phía sau.

Chu Nguyên mi tâm, hào quang điên cuồng lóe ra, trong lúc mơ hồ, phảng phất là có một đạo ngời xấp bằng Ảnh Tử hiển hiện, đạo kia Ảnh Tử, thời gian dần trôi qua theo hư ảo, biến thành ngưng thực.

"Cường ép tăng lên thần hồn?" Vương Triều Thiên lông mày chau lên, cảm thấy Chu Nguyên bỗng nhiên tăng vọt thần hồn, bất quá, thần hồn tuy diệu dụng không ít, nhưng tại loại này chính diện chiến đấu lúc giữa, chỉ sợ tác dụng nhập lại sẽ không quá lớn.

"Nếu như cái này sẽ là của người át chủ bài, vậy người hôm nay, sợ là phải chết ở chỗ này rồi." Vương Triều Thiên hờ hững mà nói.

Chu Nguyên ánh mắt lạnh lẽo nhìn hắn một cái, không cùng kia nói nhảm, bàn tay vỗ bên hông Càn Khôn túi, một đạo màu bạc quang cầu chính là nhảy ra ngoài, hắn xòe bàn tay ra, trực tiếp cắm sâu vào.

"Ngân Ảnh, khởi động."

Nương theo lấy Chu Nguyên cái kia âm thanh lạnh như băng phun ra, màu bạc quang cầu trong nháy mắt hòa tan, màu bạc chất lỏng nhanh chóng vọt tới, ngăn ngừa mấy hơi thở, liền đem Chu Nguyên thân thể đều bao bọc.

Vì vậy, ở đằng kia vô số đạo ánh mắt khiếp sợ ở bên trong, trên tường thành Chu Nguyên, bị màu bạc chất lỏng bao phủ, cuối cùng biến thành một đạo màu bạc chiến giáp giống như thân ảnh, ở đằng kia chiến giáp lên, nồng đậm giết chóc khí tức, chậm rãi phóng xuất ra.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 104: Ngân Ảnh Lực Lượng

Tản ra khí tức giết chóc Ngân Giáp bóng người, xuất hiện ở trên tường thành, cũng là vào lúc này đưa tới rất nhiều kinh ngạc ánh mắt.

Cái kia Vương Triều Thiên trên mặt mĩa mai, cũng là vào lúc này một chút ngưng kết xuống, hắt ánh mắt âm trầm vô cùng nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên biến thành đạo kia Ngân sắc thân ảnh, từ phía trên kia, hắt cảm thấy một cỗ chính thức uy hiếp khí tức.

"Quả nhiên. . . Có chút bốn sự." Vương Triều Thiên khóe mắt nhảy lên, cắn răng điềm nhiên nói.

Tuy rằng không biết vì sao Chu Nguyên hóa thành đạo này Ngân Giáp bóng người hội mang đến cho hắn nguy hiểm như thế khí tức, nhưng hắn không phải không thừa nhận, đối mặt với đạo này quý dị Ngân Giáp bóng người, Vương Triều Thiên đã không dám lại sinh lòng khinh thường.

Ngân Giáp bóng người hai mắt mở ra, trong đó ngân quang lưu chuyển, tiếp theo trong nháy mắt, hắn chợt bàn chân một đập.

Oành!

Tường thành dường như chấn động một cái, mà kia thân ảnh thì là hóa thành một đạo ngân quang mãnh liệt mãnh liệt bắn phóng tới, Ngân sắc Trọng Quyền, một quyền liền đối với Vương Triều Thiên Oành tới, không khí đều tại quyền sau bị chấn nổ bung trở lại.

Chu Nguyên ra tay, nhanh như Bôn Lô, thậm chí ngay cả Vương Triều Thiên đều là kinh hãi rồi một chút, bất quá cũng may mắn dù sao cũng là Thái Sơ Cảnh cường giả, trở tay chính là một chưởng đánh ra, chưởng phong lăng lệ ác liệt.

Keng!

Quyền chưởng cứng rắn tiếc, thanh thúy âm thanh vang lên, không khí có rung động chấn động, hai đạo thân ảnh đều là run lên, rút lui rồi mấy bước.

"Quả nhiên lợi hại!"

Cùng Thái Sơ Cảnh cường giả chính diện đối oanh rồi một quyền, nhưng là cũng không có rơi vào chút nào hạ phong, Chu Nguyên trong lòng cũng là nhịn không được cả kinh, tiến tới có kinh hỉ dừng mảnh tiến ra.

Chu Nguyên đặc thế, rơi vào trên tường thành cái kia vô số binh sĩ trong mắt, lập tức bộc phát ra tiếng hoan hô, trong lúc nhất thời sĩ khí phóng đại.

Nghe được những tiếng hoan hô kia, Vương Triều Thiên sắc mặt càng che lấp, hần âm trầm nhìn chằm chằm vào Chu Nguyên biến thành đạo kia Ngân Giáp bóng người, nói: "Tuy rằng không biết người dùng thủ đoạn gì, bất quá, ta cũng không tin, ta đường đường Thái Sơ Cảnh, hôm nay hội ngay cả người cái này tiểu nhi đều không đối phó được!"

"Thanh Phong Thiên Cương khí!"

Vương Triều Thiên quát khẽ một tiếng, chỉ thấy được màu xanh thẫm nguyên khí trong giây lát tự kia trong cơ thể bạo tuôn ra phóng tới, dường như màu xanh vòi rồng, tại kia quanh thân gào thét, nguyên khí bắt đầu khởi động lúc giữa, giống như đứng tạo thành vô số Phong Nhận, đủ để đem bất luận cái gì xé rách.

Vương Triều Thiên ánh mắt âm lãnh, lòng bàn tay xoay tròn, tối thanh nguyên khí chính là tại kia lòng bàn tay biến thành từng đạo ước chừng nửa trượng tả hữu màu xanh Phong Nhận, nhận quang sắc bén vô cùng.

"Thanh Nhận!"

Vương Triều Thiên tay áo run lên, cái kia từng đạo màu xanh Phong Nhận trong giây lát mãnh liệt bắn phóng tới, vạch phá không khí lúc, đều là phát ra xoẹt thanh âm, dùng các loại xảo trá tàn nhẫn góc độ, hung hăng đối với Chu Nguyên biến thành Ngân Giáp bóng người bao phủ mà đi.

Thanh Nhận phá theo gió mà đến, Chu Nguyên hít sâu một hơi, Khí Phủ bên trong chiếm giữ "Thông Thiên Huyền Mãng Khí", cũng là trong nháy mắt này, đột nhiên bộc phát.

Oành!

Ám Kim sắc nguyên khí, tự Chu Nguyên trong cơ thể tuôn ra, mà ở vừa tiếp xúc với "Ngân Ảnh" lúc, Chu Nguyên chính là cảm giác được, nguyên khí giống như đúng đã nhận được nào đó kinh người tăng cường, đột nhiên tăng vọt.

Ô...ô...n...g!

Ngân sắc chiến giáp trên thân thể, Ám Kim sắc nguyên khí phun phóng tới, lại cũng là có trăm trượng hùng hồn, tựa như ám kim đám mây.

"Thật là lợi hại "Ngân Ảnh" ! Thậm chí ngay cả nguyên khí đều có thể tăng cường!"

Chu Nguyên trong nội tâm lên tiếng kinh hô, tại tự mình tự nghiệm thấy rồi "Ngân Ảnh" tác dụng về sau, hẳn mới hiểu được này là chiến khôi chỗ lợi hại, cả hai dung hợp, phảng phất là tuy hai mà một, bất luận là nguyên

khí hay vẫn là Nguyên thuật, đi ngang qua "Ngân Ảnh" về sau, đều muốn cũng tìm được cực lớn tăng cường.

Nguyên bản Chu Nguyên nguyên khí, vền vẹn chẳng qua là Đường Khí Cảnh, có thể trải qua Ngân Ảnh tăng cường, hoàn toàn không kém gì Thái Sơ Cảnh.

"Phá cho ta!"

Cảm thụ được vẻ này chưa bao giờ có lực lượng cường đại, Chu Nguyên trong mắt cũng là xẹt qua nóng bỏng sắc mặt, hắn không có chút nào tránh lui, ngược lại là một bước tiến lên trước, một chút chính là bắt đi ra ngoài.

Xùy xùy!

Từng đạo màu xanh Phong Nhận đã rơi vào Chu Nguyên lòng bàn tay, tùy ý nó như thế nào giãy giụa, đều thì không cách nào giãy giụa.

Chu Nguyên lòng bàn tay đột nhiên vừa dùng lực, Âm Kim sắc nguyên khí dâng lên phóng tới, chỉ nghe tiếng răng rắc vang truyền ra, cái kia từng đạo màu xanh Phong Nhận, chính là bị Chu Nguyên cứng rắn bóp nát.

"Người liền chút năng lực ấy?" Bóp nát Phong Nhận, Chu Nguyên nhìn về phía Vương Triều Thiên, lạnh giọng nói.

Vương Triều Thiên mặt sắc mặt xanh mét, thế nhưng trong mắt, nhưng là xẹt qua một vòng thật sâu kiêng kị, bởi vì Chu Nguyên trong cơ thể dũng mãnh tiến ra cái kia Âm Kim sắc nguyên khí, không biết vì sao, đúng là lại để cho hắn cảm nhận được một ít tim đập nhanh.

"Tiểu tử này tu luyện đến tột cùng là cái gì nguyên khí? Dường như thực sự không phải là Đại Chu hoàng thất "Viêm Lô Khí" ." Vương Triều Thiên ánh mắt biến ảo không theo quy tắc nào.

"Đến mà không đáp lễ vậy. Người cũng thử xem của ta nguyên khí!"

Chu Nguyên cười lớn một tiếng, mãnh liệt một quyền oanh ra.

"Hoàng Cực Ẩn!"

Dùng Chu Nguyên hôm nay trạng thái, lại lần nữa thi triển ra Hoàng Cực Ẩn, cái kia các loại uy lực, so với dĩ vãng, không biết cường hãn gấp bao nhiêu lần, chỉ thấy được cái kia ám kim nguyên khí điên cuồng ngưng tụ, trực tiếp là biến thành một cái khác hơn mười triệu lần ám kim quyền quang, mãnh liệt phóng tới.

Đạo này quyền quang, bá đạo vô cùng, trong khi oanh ra lúc, phía trước không khí, đều nổ, thậm chí ngay cả không gian, dường như đều là sóng bỗng nhúc nhích.

Ám kim quyền quang gào thét mà đến, Vương Triều Thiên sắc mặt cũng là biến đổi, hiển nhiên là phát giác được đạo này thể công cường hãn, lúc này không dám chậm trễ chút nào, năm ngón tay thành chộp, đột nhiên xé rách hạ xuống.

"Huyền Nguyên Thuật, Cương Phong Trảo!"

Chi ... chi!

Vương Triều Thiên nhất trảo kéo xuống, trước mặt trong hư không lập tức xuất hiện màu xanh dấu vết, cái kia cùng với lăng lệ ác liệt, mặc dù là một cái ngọn núi, sợ cũng là có thể bị cứng rắn vỡ ra trở lại.

Oành!

Bất quá, lúc cái kia màu xanh gió móng vuốt xé rách đến cái kia đoàn ám kim quyền trên ánh sáng lúc, nhưng là chưa từng đem xé rách, ngược lại là

trực tiếp bị ám kim quyền quang sinh sôi tách ra, cuối cùng Oánh tại Vương Triều Thiên trước mặt.

Vương Triều Thiên vội vàng há mồm phun ra một đoàn nồng đậm Thanh Khí, lúc này mới đem vậy đối với che mặt mắt hung hăng Oánh trở lại ám kim quyền quang chống cự xuống dưới.

Đạp đạp!

Bất quá, tuy nói ngăn cản xuống dưới, thế nhưng quyền quang nhưng như cũ đúng cực kỳ bá đạo, đem chấn động liên tiếp lui về phía sau, trong cơ thể khí huyết đều cũng có chút ít cuộn cuộn.

"Nguyên khí thật bá đạo!"

Vương Triều Thiên trong mắt xẹt qua một vòng khiếp sợ, hắn làm cho tu luyện nguyên khí, chính là tứ phẩm, có thể dù vậy, tại chống lại cái kia ám kim nguyên khí lúc, như cũ là không cách nào ngăn trở.

Hiển nhiên, đối phương làm cho tu luyện nguyên khí, so với hắn cái này tứ phẩm nguyên khí, cao thâm hơn!

Chu Nguyên cũng là đã nhận ra bản thân ưu thế, Thông Thiên Huyền Mãng Khí bá đạo, vượt qua xa tứ phẩm nguyên khí có thể so sánh, lúc này hắn không do dự nữa, trực tiếp mãnh liệt bắn phóng tới.

Vì vậy, như mưa to thế công, phô thiên cái địa đối với Vương Triều Thiên bao phủ xuống trở lại.

Mà Vương Triều Thiên cũng là bị buộc ra sát ý, ánh mắt âm lãnh, trong cơ thể nguyên khí sẽ không giữ lại, hóa thành một đạo màu xanh quang ảnh, ở đằng kia giữa không trung, cùng Chu Nguyên biến thành Ngân sắc quang ảnh, như thiểm điện quần giao cùng một chỗ.

Oanh oanh oanh!

Hai người giao phong, mỗi một lần ra tay đều là sơn băng địa liệt, cuồng bạo trùng kích tàn sát bừa bãi ra.

Mà ở giao phong kịch liệt lúc giữa, cái kia Vương Triều Thiên càng là âm hiểm không ngừng lên tiếng, ý đồ quấy rầy Chu Nguyên thế công.

"Tiểu tử, người có thể cuốn lấy ta thì như thế nào? Các người như trước thiếu đi một vị Thái Sơ Cảnh, hôm nay cái kia Tây Nam cửa, sẽ phải phá!"

Cái kia Tây Nam cửa chỗ, đang là không có Thái Sơ Cảnh phòng thủ địa phương.

Chu Nguyên lông mày cũng là vào lúc này nhíu, hẳn biết rõ, chỗ đó đích thật là yếu nhất một khâu, nhưng hẳn cũng hiểu rõ, hiện tại Đại Chu đỉnh tiêm lực lượng đã bị đều kiểm chế, cho nên Tây Nam cửa bên kia, cũng chỉ có thể tận khả năng kéo lấy.

"Hi vọng Lục Thống lĩnh bọn hắn có thể kéo thêm một ít thời gian."

Chu Nguyên thầm nghĩ trong lòng, rồi sau đó ra tay càng thêm hung mãnh, trong mắt sát ý bắt đầu khởi động, đối với cái kia Vương Triều Thiên gào thét mà đi.

...

Tây Nam cửa.

Cùng với khác chỗ cửa thành so sánh với, nơi đây nhưng là hiển lộ ra nghiêng về đúng một bên dấu hiệu, ở đằng kia tên là Lâm Niên Thái Sơ Cảnh cường giả suất lĩnh xuống, Đại Chu Thành quân coi giữ phương diện, tử thương có chút vô cùng nghiêm trọng.

Mặc dù Lục Thiết Sơn cùng với mấy vị Thiên Quan Cảnh cao thủ liều chết ngăn trở, nhưng nhưng như cũ không làm gì được được cái kia Lâm Niên, ngược lại bởi vì không ngừng dây dưa, đem người sau chọc giận.

Vì vậy, cái kia Lâm Niên đột nhiên ra tay, cường hãn nguyên khí lập tức đánh tan Lục Thiết Sơn đám người, thân hình khẽ động, liền xuất hiện ở một gã Thiên Quan Cảnh cao thủ trước người, ánh mắt lạnh lạnh một chưởng chụp được.

Oành!

Một gã Thiên Quan Cảnh cao thủ Thiên Linh Cái trực tiếp bị hấn một chưởng đập vỡ, máu tươi chảy xuôi xuống, trong mắt thần thái chính là thời gian dần trôi qua ảm đạm.

"Lão Lữ!"

Lục Thiết Sơn thấy thế, lập tức hốt mắt muốn rút, đó là hấn một vị lão hữu.

"Đồng loạt ra tay, ngăn lại hấn!" Lục Thiết Sơn rít gào nói, sau đó lại tốc độ cùng mấy vị Thiên Quan Cảnh cao thủ mãnh liệt bắn phóng tới, điên cuồng đối với cái kia Lâm Niên dây dưa mà đi, bọn hấn đều rất rõ ràng, một khi lại để cho Lâm Niên đánh vỡ cửa thành, như vậy toàn bộ Đại Chu Thành, đều muốn hội lâm vào hiểm cảnh.

Bất quá, cố gắng của bọn hấn, tác dụng không lớn, cái kia Lâm Niên chiếm cứ lấy tuyệt đối thượng phong, hơn nữa bắt đầu đối với cửa thành phát động công kích, toàn bộ Tây Nam cửa, đều là tràn đầy nguy cơ.

Vô số tướng sĩ, ánh mắt đều là bắt đầu tuyệt vọng.

Mà cũng chính là tại loại này vô cùng thâm hiểm chém giết tiếp tục lúc giữa, tại thành tường kia lên, có một gã thân thể mềm mại thon dài, mặc

xanh trắng quần áo thanh lệ thiếu nữ, nhẹ nhàng nhảy lên.

Nàng đôi mắt đẹp nhìn qua cái kia đại sát tứ phương Lâm Niên, bàn tay như ngọc trắng chậm rãi nắm khép, sử dụng chỉ vện vện có nàng có thể nghe thấy thanh âm, thấp giọng lẩm bẩm nói.

"Minh Dương. . ."

"Ta cũng cần lực lượng của người, xin giúp ta. . . Ta, phải trợ giúp hoàng tử, trông coi ở nơi này!"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 105: Một Kiếm Kia Phong Tình

Tây Nam Môn chỗ.

Giao phong vô cùng thâm, máu tanh chi khí tràn ngập.

Tại thành tường kia lên, Lâm Niên quanh thân bắt đầu khởi động lấy nguyên khí hùng hồn, mỗi một lần ra tay, đều là ẩn chứa lực lượng bá đạo giống như sơn băng địa liệt, mà ở kia quanh thân, Lục Thiết Sơn cùng với mấy vị Thiên Quan Cảnh cao thủ, thì là hung hãn không sợ chết liên tiếp xông lên, không ngừng dây dưa, ý đồ lại để cho Lâm Niên không cách nào dọn ra tay trở lại.

Bất quá, Thái Sơ Cảnh cường giả, hiển nhiên không phải dễ dàng như vậy là có thể bị ngăn trở.

Bọn hãn trọn vẹn bảy vị Thiên Quan Cảnh cao thủ, hôm nay đã là vừa chết hai tổn thương, những người còn lại toàn thân máu tươi chảy xuôi, nhìn qua cực kỳ chật vật.

Mặc cho ai cũng là có thể nhìn ra, Lục Thiết Sơn rất nhanh liền đem sẽ bị thua.

Mà một màn này, đồng dạng cũng là rơi xuống song phương cường giả trong mắt.

"Hắc hắc, xem ra các người Tây Nam Môn muốn thủ không được rồi." Đang cùng Chu Nguyên kịch liệt giao phong Vương Triều Thiên, không

ngừng lạnh cười ra tiếng, ý đồ dùng ngôn ngữ quấy rầy Chu Nguyên tâm cảnh.

Bất quá, đối mặt với hãn loại thủ đoạn này, Chu Nguyên cũng không có bất luận cái gì kinh hoảng, ngược lại thể công càng lẫm liệt, tuy rằng hãn cũng biết, Tây Nam Môn chỗ đúng một cái nhược điểm, nhưng dưới mắt bọn hãn không thể có bất kỳ phân tâm, chỉ có mau chóng giải quyết hết đối thủ trước mắt, mới có thể thay đổi cục diện.

"Đều muốn nhanh chóng giải quyết ta? Ngu ngốc tiểu nhi, thật sự là càn rỡ."

Mà Vương Triều Thiên cũng là phát giác được Chu Nguyên ý đồ, lúc này mĩa mai cười cười, hãn chính là cáo già người, tự nhiên không cùng Chu Nguyên liều mạng, ngược lại là áp dụng du đấu, hiển nhiên là ý định đem Chu Nguyên ngăn chặn, làm cho được cái kia Lâm Niên công phá Tây Nam Môn, do đó dẫn tới Đại Chu phương hướng cường giả lo lắng thất thố.

Chu Nguyên ánh mắt lạnh lùng, không nghe thấy không để ý, thể công càng lẫm liệt ác liệt.

...

Oành!

Cuồng bạo nguyên khí, từ tây nam trên cửa thành quét sạch ra, cái kia Lục Thiết Sơn đám người trực tiếp là bị chấn động bắn ngược phóng tới, đâm vào tường thành đôn lên, đều là một ngụm máu tươi phun tới.

Lúc này bọn hãn những Thiên Quan Cảnh này cao thủ, đều là quanh thân nguyên khí uể oải, hiển nhiên đều là bị trọng thương.

Mà tại vòng ngoài, những trông coi kia thành tướng sĩ đều là mặt lộ vẻ sợ hãi nhìn qua đánh đầu trắng đó, không gì cản nổi Lâm Niên, ngay cả

Thiên Quan Cảnh cao thủ đều là ngăn ngăn không được hãn, bình thường binh sĩ đi lên cũng chỉ là chịu chết.

"Chư vị, vương thượng đãi chúng ta không tệ, thời điểm này, đang muốn chúng ta đem thân đền ơn nước rồi." Lục Thiết Sơn trong mắt xẹt qua quả quyết sắc mặt, thanh âm khàn giọng mà nói.

Mấy vị khác Thiên Quan Cảnh cao thủ nghe vậy, cũng là trùng trùng điệp điệp gật đầu, trong mắt có kiên quyết, hôm nay coi như là chết trận nơi này, bọn hãn cũng muốn đem Lâm Niên ngăn chặn.

Vì vậy, ở đằng kia từng đạo ánh mắt nhìn chăm chú, Lục Thiết Sơn dám người lại lần nữa lung la lung lay chiến.

Lâm Niên đứng chấp tay, hãn đạm mạc nhìn thoáng qua Lục Thiết Sơn dám người, lắc đầu nói: "Thứ không biết chết sống, dựa vào các người cũng muốn ngăn trở cước bộ của ta, quả thực si tâm vọng tưởng."

Lục Thiết Sơn xóa đi vết máu ở khóe miệng, cười nói: "Coi như là chết trận, cũng muốn so với năm đó lâm trận bỏ chạy phản đồ mạnh hơn!"

Lâm Niên ánh mắt phát lạnh, nhìn chăm chăm vào Lục Thiết Sơn trong mắt có sát ý dừng mãnh tiến ra, hãn điềm nhiên nói: "Xem ra người xương cốt rất cứng? Ta đây ngược lại là phải thử một chút, ta có thể hay không đem người toàn thân xương cốt từng tắc một bóp nát."

Nguyên khí hùng hồn, đột nhiên tự trong cơ thể hãn bộc phát ra, tựa như một cuộc Phong Bạo, dưới chân gạch đá đều là vỡ vụn ra từng đạo vết rạn.

Bá!

Thân hình hãn khê động, hóa thành một đạo Ảnh Tử bắn thẳng đến Lục Thiết Sơn.

"Ngăn lại hân!" Mặt khác mấy vị Thiên Quan Cảnh cao thủ rít gào nói, nguyên khí bắt đầu khởi động lúc giữa, hung mãnh thể công Oánh hưởng Lâm Niên.

Phanh!

Nhưng mà Lâm Niên quanh thân nguyên khí quét ngang, trực tiếp đưa bọn chúng chấn bay ra ngoài, mà kia thân ảnh lóe lên, liền xuất hiện ở Lục Thiết Sơn trước mặt, tay giống như là Ứng Trảo thò ra, trực tiếp cầm Lục Thiết Sơn yết hầu, đưa hân một chút giơ lên.

Lâm Niên có chút nghiêng đầu, nhìn chăm chăm vào Lục Thiết Sơn, nói: "Chút thực lực ấy, giả bộ cái gì xương cứng?"

Lục Thiết Sơn quay về dùng ánh mắt khinh miệt, trong mắt không có chút nào đối với Tử Vong sợ hãi.

Chung quanh vô số Đại Chu tướng sĩ con mắt đỏ bừng nhìn qua một màn này, găm thét đối với Lâm Niên xung phong liều chết mà đi.

Nhưng mà, cái kia tự Lâm Niên trong cơ thể bộc phát ra nguyên khí, tựa như Phong Bạo, đưa bọn chúng đều đánh bay.

"Ánh mắt của người thật là làm cho ta không thích, đã như vậy, vậy người liền đi chết đi, yên tâm, chủ tử của người, rất nhanh cũng tới cùng người." Lâm Niên trong mắt sát ý bắt đầu khởi động, lòng bàn tay nguyên khí muốn thúc giục, chấn vỡ Lục Thiết Sơn đầu.

"Nếu như ta là người, tốt nhất buông hân ra."

Bất quá, ngay tại Lâm Niên muốn hạ sát thủ lập tức, chợt có một đạo lạnh như băng thanh thúy thanh âm tại đây tràn đầy máu tươi trên tường thành vang lên.

Lâm Niên hơi ngẩn ra, quay đầu sang, sau đó hẳn chính là nhìn thấy, tại thành tường kia cách đó không xa, một gã xanh trắng quần áo thiếu nữ, xinh đẹp đứng ở máu tươi ở bên trong, một đôi đôi mắt sáng, phảng phất là ẩn chứa nào đó sắc bén theo dõi hẳn.

"Là người đang nói chuyện?" Lâm Niên có chút hăng hái nhìn chăm chăm vào Tô Ấu Vi, hẳn từ trên xuống dưới đánh giá thiếu nữ trước mắt Linh Lung hấp dẫn thân thể mềm mại, trong mắt xẹt qua một vòng dị sắc, cười híp mắt nói: "Tiểu nha đầu tư sắc cũng không tệ, vừa vặn ta thiếu một cái ái thiếp, xem ra người vừa vặn phù hợp."

Lục Thiết Sơn nhìn đến Tô Ấu Vi xuất hiện, ngược lại là kịch liệt giăng co, khuôn mặt đỏ lên khàn giọng nói: "Tô cô nương, đi mau!"

Tô Ấu Vi đứng Chu Nguyên bằng hữu, hơn nữa máu chốt nhất đứng rồi, nàng mới Đường Khí Cảnh thực lực, ở chỗ này căn bản cũng không có bất kỳ tác dụng gì, chẳng qua là không duyên cớ toi mạng.

Bất quá, Tô Ấu Vi khuôn mặt một mảnh bình tĩnh, nàng một đôi đôi mắt sáng, giống như hồ nước, lẳng lặng nhìn chăm chăm vào Lâm Niên, bỗng nhiên, nàng đứng là nhẹ nhàng nhoẻn miệng cười.

Cái kia cười cười, tựa như trăm hoa đua nở, tươi đẹp động lòng người, trong lúc nhất thời, đã liền cái này trên tường thành đỏ tươi giết chóc, dường như đều là lộ ra mờ đi.

Lâm Niên nhìn qua nàng nét mặt tươi cười, đầu lưỡi liếm liếm bờ môi, trong mắt có nồng đậm nóng bỏng cùng tham muốn giữ lấy bùng lên.

Hắn yêu thích mỹ nhân, nhưng mà những năm này làm cho hưởng thụ những tuyệt sắc kia, cùng thiếu nữ trước mắt đối với so với, lập tức ảm đạm biến sắc, đây cũng không phải là đúng dung nhan lúc giữa chênh lệch, mà là một loại khí chất.

"Người, ta đã muốn." Lâm Niên chém đinh chặt sắt mà nói.

Nhưng mà, thiếu nữ như cũ là chưa từng trả lời, chẳng qua là bàn tay như ngọc trắng nâng lên, tại kia trong lòng bàn tay, tựa hồ là vào lúc này có quang mang nhàn nhạt làm cho hiển hiện, trong lúc mơ hồ, tựa hồ là có một cái khác hiện ra màu trắng đen màu bóng kiếm, chậm rãi xuất hiện.

Bóng kiếm tại Tô Ấu Vi bàn tay như ngọc trắng lúc giữa có chút run rẩy, có một cái khác kiếm ngân vang thanh âm, vang vọng dựng lên.

Ngâm!

Đạo kia kiếm ngân vang âm thanh truyền ra, mới bắt đầu yếu ớt, tiếp theo trong nháy mắt, đúng là trong giây lát vang vọng Thiên Địa, một cổ không cách nào hình dung lăng lệ ác liệt Kiếm Khí, đúng là vào lúc này tự Tô Ấu Vi trong cơ thể bạo phát đi ra.

Lâm Niên đồng tử vào lúc này mãnh liệt co rút lại, nguyên bản bước ra bộ pháp cũng là ngừng lại, hần ánh mắt kinh nghi bất định nhìn qua lên trước mắt Tô Ấu Vi, hần không cách nào tưởng tượng, vì cái gì một cái Dưỡng Khí Cảnh thiếu nữ trong cơ thể, vậy mà hội bộc phát ra kinh người như thế Kiếm Khí.

Cái loại này Kiếm Khí, ngay cả hần đều là cảm thấy thật sâu uy hiếp.

Tô Ấu Vi không để ý đến cái kia rất nhiều ánh mắt, nàng tâm thần ngưng định, chẳng qua là nắm thật chắc trong tay cái kia Hắc Bạch giống như bóng kiếm, sau một khắc, nàng ra tay, bóng kiếm đối với phía trước Lâm Niên, khe khẽ chém một cái.

Chém rơi xuống, phảng phất là có một cái khác Hắc Bạch Kiếm Khí xẹt qua thành tường trên không.

Hắc Bạch Kiếm Khí gào thét tới, cái kia Lâm Niên cũng là toàn thân tóc gáy đứng dậy, trong mắt có một vòng vẻ kinh hãi xuất hiện, hắc không chút lựa chọn thúc giục trong cơ thể tất cả nguyên khí, hùng hồn nguyên khí giống như là trứng gà cái chụp, đưa hắc bao quanh bảo vệ.

Xùy!

Hắc Bạch bóng kiếm rơi xuống, cùng cái kia nguyên khí tráo đụng một cái, sau đó liền bá một chút, quỷ dị biến mất không thấy gì nữa.

Hắc Bạch bóng kiếm tới cũng nhanh, biến mất được nhanh hơn.

Vén vén bất quá mấy hơi thở thời gian, chính là tiêu tán cùng trong Thiên Địa.

Vô số đạo ánh mắt, đều là gắt gao nhìn qua Lâm Niên chỗ phương hướng, lúc này người sau quanh thân, như trước có nguyên khí tráo bắt đầu khởi động, dường như cũng không có thu được bất luận cái gì tổn thương.

Cái kia Lâm Niên con mắt chuyển bỗng nhúc nhích, cũng là kinh nghi bất định, bất quá hắc cũng không có tản đi nguyên khí tráo, mà là mắt mang hàn ý nhìn về phía Tô Ấu Vi, âm thanh lạnh lùng nói: "Người đang làm cái gì?"

"Nguyên vốn không muốn lật thủ tồi hoa, nhưng người để cho ta cảm thấy có chút bất an, cho nên ta cảm thấy được, mang thi thể của người trở về, cũng là có thể hảo hảo chơi một chút đấy!"

Thanh âm hắc vừa rơi xuống, muốn ra tay.

Bất quá, nhưng vào lúc này, hắc bỗng nhiên nhìn đến chung quanh những nhìn về phía kia ánh mắt của hắc dường như trở nên quỷ dị.

Mi tâm của hắc chổ, cũng là vào lúc này có chất lỏng rơi xuống, che đầy con mắt, hắc giết mình nãy người, bởi vì cái kia rõ ràng là nóng hổi máu tươi.

"Người, người làm cái gì? !" Lâm Niên sợ hãi nói.

Máu tươi lăn lăn xuống, chỉ thấy được một cái khác huyết tuyến, từ Lâm Niên Thiên Linh Cái lan tràn xuống, cuối cùng một đường hướng phía dưới.

"Xem ra, tòa thành này cửa, người không qua được." Tô Ấu Vi trong tay Hắc Bạch bóng kiếm chậm rãi tiêu tán, nàng cặp môi đỏ mọng hé mở, nói khẽ.

Lâm Niên trước mắt ánh mắt càng ngày càng đen tối, trong mắt của hắc, thủy chung đều là lưu lại lấy khó có thể tin thần thái, hắc như thế nào đều không nghĩ tới, trước mắt người thiếu nữ này, lại có thể thi triển ra khủng bố như thế một kiếm. . .

Hơn nữa một kiếm kia, đến tột cùng là như thế nào đột phá phòng ngự của hắc?

Lâm Niên thân thể quanh thân bắt đầu khởi động hùng hồn nguyên khí, vào lúc này triệt triệt để để tiêu tán, lại sau đó, thân thể của hắc chính là ở đằng kia vô số đạo kinh hãi gần chết trong ánh mắt, một phân thành hai, ở đằng kia máu tươi phun lúc giữa, chậm rãi sụp đổ xuống dưới.

Khuôn mặt của hắc, đến chết đều là mang theo nghi hoặc.

Tòa thành này cửa, dường như đều là vào lúc này yên tĩnh xuống.

Ở đằng kia yên tĩnh ở bên trong, Tô Ấu Vi thân thể mềm mại, cũng là co quắp ngồi xuống, nàng lúc này, trong cơ thể suy yếu làm cho nàng không thể động dậy chút nào, nàng bàn tay như ngọc trắng run rẩy có chút nắm

khép, hồng nhuận phơn phớt cái miệng nhỏ nhắn nhưng là nhẹ nhàng giương lên một vòng vui sướng độ cong.

"Minh Dương. . . Cám ơn người, tương lai, ta nhất định sẽ giúp người khôi phục."

Tại kia Khí Phủ ở bên trong, đạo kia Hắc Bạch bóng kiếm run rẩy một chút, càng âm đạm, ở phía trên quang mang, cũng là tiêu tán hầu như không còn.

Nàng ngẩng đầu, nhìn qua xa xa Chu Nguyên chỗ tòa thành kia cửa chỗ, hé miệng cười khê.

"Hoàng tử. . . Tòa thành này cửa, ta giúp người, giữ được."

Thanh âm rất nhỏ rơi xuống, trước mắt nàng ánh mắt, cũng là đột nhiên Hắc Ám.

...

Tây Nam Thành Môn đã phát sinh biến cố, bị song phương tất cả cường giả đều là phát hiện, lúc này đều là cả kinh, ai cũng không nghĩ tới, Lâm Niên vậy mà sẽ chết tại một cái Đường Khí Cảnh thiếu nữ trong tay.

Bất quá làm cho Đại Tề bên này cường giả thở dài một hơi lúc, tại thi triển ra cái kia kinh thiên nhất kiếm về sau, người thiếu nữ kia dường như cũng là thoát lực hôn mê, không cách nào nữa trở lại kiếm thứ hai.

Chu Nguyên đồng dạng là ánh mắt phức tạp nhìn qua bên kia, thấp giọng nói: "Ấu Vi, cám ơn."

Nếu như không có Tô Ấu Vi ra tay, bọn hắc Đại Chu bên này, tất nhiên còn có thể trả giá càng lớn thương vong đại giới.

Hắn hít sâu một hơi, thu liễm tất cả tâm tình, ánh mắt bắt đầu trở nên không hề bận tâm, hắn nhìn qua đối diện cái kia sắc mặt kinh nghi bất định Vương Triều Thiên, bàn tay nắm chặt, Thiên Nguyên Bút căng phồng lên trở lại.

Sắc bén chớp mũi giống như đầu thương, chậm rãi chỉ hướng Vương Triều Thiên, Chu Nguyên trong mắt sát ý, vào lúc này, đậm đặc đến cơ hồ muốn đầy tràn ra tới, tại không cần lo lắng tây Nam Thành Môn về sau, hắn rút cuộc có thể đem tất cả tâm thần tập trung.

"Người ưa thích chơi đúng không?"

"Vậy kế tiếp. . . Chúng ta sẽ tới hảo hảo chơi một cuộc a."

"Chỉ sợ. . . Người chơi giỏi!"

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 106: Chu Nguyên Trảm Thái Sơ

Chu Nguyên tay cầm Thiên Nguyên Bút, lóe ra mũi nhọn tuyết trắng ngời bút, chỉ hướng Vương Triều Thiên, sát cơ trong mắt đậm đặc.

Mà Vương Triều Thiên đồng dạng là đã nhận ra Chu Nguyên sát ý, lúc này hừ lạnh một tiếng, nói: "Tiểu nhi cuồng vọng, lúc trước bất quá là vì kéo dài thời gian mà thôi, người đã vội vã muốn chết, cái kia ta tự nhiên cũng muốn thành toàn người!"

Thanh âm hản vừa rơi xuống, bàn tay nắm chặt lúc giữa, một cái khác trường kích liền là xuất hiện ở kia trong tay, trường kích bên trên che kín lấy đường vân huyền ảo, có nguyên khí dao động phát ra, hiển nhiên cũng là một cái khác Huyền Nguyên Bình.

Tay cầm trường kích, Vương Triều Thiên quanh thân khí thế cũng là phóng đại, lăng lệ ác liệt vô cùng.

Nhưng mà Chu Nguyên đứng im không cử động, Ngân Giáp bao phủ thân thể của hắn, làm cho người bên ngoài cũng thấy không rõ lắm hắn trên mặt tâm tình, chẳng qua là cái kia lộ ra hai mắt, nhưng là càng lạnh lùng băng hàn.

Ám Kim sắc nguyên khí, tại kia quanh thân gào thét, trong lúc mơ hồ, phảng phất là có tiếng gào rít truyền ra.

Bá!

Tiếp theo trong nháy mắt, Chu Nguyên thân hình mãnh liệt bắn phóng tới, trong tay Thiên Nguyên Bút vẽ lên một đạo dấu vết, đâm rách không khí, nhanh như thiểm điện giống như đối với Vương Triều Thiên hung mãnh đâm mà đi, ám kim nguyên khí, làm cho Hư Không chấn động.

Vương Triều Thiên hừ lạnh một tiếng, trong tay trường kích bãi xuống, cũng là tại hùng hồn nguyên khí ngưng tụ xuống, cùng cái kia hung mãnh đâm mà đến Thiên Nguyên Bút cứng rắn tiếp xúc cùng một chỗ.

Keng keng!

Bút kích cứng rắn va chạm, lập tức bộc phát ra kim loại thanh âm, tia lửa bắn tung tóe lúc giữa, có mắt thường có thể thấy được sóng xung kích tàn sát bờ bãi ra.

Ngắn ngủn bất quá mấy hơi thở thời gian, hai người đã là giao thủ mấy mươi hiệp, ra tay đều là tàn nhẫn, trực chỉ chỗ hiểm.

Nhưng tại loại này kịch liệt đang lúc giao phong, cái kia Vương Triều Thiên ánh mắt, càng âm trầm, bởi vì hắn phát hiện, mặc dù hắn đem hết toàn lực, như cũ là chiếm không đến thượng phong.

"Cái này chết tiệt Ngân Giáp đến tột cùng là cái gì? ! Tại sao phải lại để cho một cái Dưỡng Khí Cảnh tiểu tử đem thực lực tăng lên tới đầy đủ chống lại Thái Sơ Cảnh?" Vương Triều Thiên trong nội tâm tức giận dị thường.

Keng!

Bút kích lại là một lần cứng rắn va chạm, chợt Chu Nguyên trong mắt ngân quang lóe lên, cái kia Thiên Nguyên bút ngòi bút, chợt có màu xanh đậm khí mang ngưng tụ phóng tới, ước chừng nửa trượng, phun ra nuốt vào giữa, ngay cả không khí đều bị xé nát.

Đạo này màu xanh đậm khí mang, đương nhiên đó là Huyền Mang Thuật!

Bất quá, theo Ngân Giáp tăng cường, hôm nay Chu Nguyên làm cho thi triển Huyền Mang Thuật, màu sắc biến thành màu xanh đậm màu, hơn nữa càng thêm ngưng luyện, phun ra nuốt vào giữa, đủ để xuyên thủng rất nhiều phòng ngự.

Chu Nguyên ngòì bút run lên, chỉ thấy được đạo kia nửa trượng tả hữu màu xanh đậm khí mang, đúng là thoát ly phóng tới, hóa thành một đạo ánh sáng màu xanh, dùng một loại tốc độ kinh người, như thiểm điện mãnh liệt bắn hướng Vương Triều Thiên.

Mà cái kia xanh thăm khí mang mãnh liệt bắn tới, Vương Triều Thiên toàn thân tóc gáy cũng là mãnh liệt đứng đấy, ánh mắt lóe lên, thất thanh nói: "Huyền Mang Thuật? !"

Hắn tự nhiên đúng biết được, cái này Huyền Mang Thuật chính là Đại Vũ ban cho Tề Uyên, có thể dưới mắt làm sao sẽ xuất hiện ở Chu Nguyên trong tay?

Kinh hô ở bên trong, Vương Triều Thiên không dám chậm trễ chút nào, bởi vì hắn biết rõ Huyền Mang Thuật lực sát thương, nếu là bị đánh trúng, coi như là hắn, cũng tất nhiên một đâm một cái hố.

"Huyền Nguyên Thuật, Thanh Cương Đại Phong Quyền!"

Vương Triều Thiên trong tay trường kích mãnh liệt vũ động, giống như một vòng màu xanh khe hở, nguyên khí quần quanh mà đến, nhìn qua dường như tại kia trước mặt tạo thành màu xanh khí cuốn, bất luận cái gì tiến vào trong đó chi vật, đều muốn sẽ bị cản nát.

Xoẹt!

Màu xanh đậm khí mang mãnh liệt bắn tiến cái kia màu xanh quang trong vòng.

Phanh!

Cuồng bạo sóng xung kích bộc phát ra, trường kích đã rơi vào Vương Triều Thiên trong tay, cái kia màu xanh khí cuốn thời gian dần trôi qua tiêu tán, nhưng Vương Triều Thiên sắc mặt nhưng là dị thường âm trầm, bởi vì tại kia bộ ngực chỗ, xuất hiện một vết máu, rõ ràng là bị một đám Huyền Mang Thuật làm cho ảnh hưởng đến làm cho dẫn đến.

Thương thế không nặng, nhưng làm cho hãn cảm thấy thể diện mất hết.

Hãn khuôn mặt dữ tợn nhìn về phía Chu Nguyên, rậm rạp nói: "Không nghĩ tới ta Vương Triều Thiên, thậm chí có một ngày sẽ bị một cái Đường Khí Cảnh giới tiểu tử bức đến một bước này."

Trong tay hãn trường kích trùng trùng điệp điệp một đập, không khí đều tại chấn động, có mắt thường có thể thấy được sóng xung kích bộc phát ra.

"Bất quá, người cũng nên có chừng có mực rồi!"

Lúc hét to âm thanh rơi xuống lúc, Vương Triều Thiên trong cơ thể, chợt có màu xanh nguyên khí cuộn cuộn quét sạch ra, tựa như một cuộc màu xanh Phong Bạo, một cỗ cực kỳ khí thế cường đại, vào lúc này bao phủ ra.

Màu xanh nguyên khí điên cuồng hội tụ lấy trong Thiên Địa nguyên khí, cuối cùng tại Vương Triều Thiên dưới chân, tạo thành một cái khác ước chừng trăm trượng tả hữu màu xanh gió cuốn.

Gió cuốn giống như Thanh Long, phát ra trầm thấp gào thét, ẩn chứa trong đó lấy lực lượng đáng sợ.

Mà chân đạp màu xanh gió cuốn Vương Triều Thiên, giống như tử thần, có thể chấp chưởng sinh tử.

Ai cũng cảm giác được, vị này Thái Sơ Cảnh cường giả, muốn thi triển chính thức sát chiêu rồi.

Ở đằng kia chủ thành tường chỗ, Chu Kinh cùng Tề Uyên kịch liệt giao phong, nguyên khí hùng hồn dường như chấn động Đại Địa đều đang run rẩy.

"Chu Kinh, người cái kia nhi tử bảo bối chọc giận Vương Triều Thiên rồi, xem ra người Chu gia muốn tuyệt hậu rồi!" Tề Uyên nhìn lướt qua nơi xa phương hướng, lạnh lạnh cười nói: "Ta có thể muốn nói cho người, Vương Triều Thiên thế nhưng là bằng vào chiêu này, chém giết qua Thái Sơ Cảnh đối thủ."

Chu Kinh ánh mắt hơi trầm xuống, hắc đồng dạng là đã nhận ra Vương Triều Thiên đạo này sát chiêu mạnh, nhưng lúc này hắc cũng thì không cách nào phân tâm, chỉ có thể ở trong nội tâm tin tưởng Chu Nguyên có tự bảo vệ mình thủ đoạn.

Vù vù!

Trong Thiên Địa cuồng phong gào thét, màu xanh vòi rồng giống như Hủy Diệt Nộ Long, tàn sát bừa bãi gào thét, trong đó cuồng bạo lực lượng, đủ để xé rách núi cao.

Vương Triều Thiên áo bào cổ động, ánh mắt lãnh khốc nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, sau một khắc, tay áo run lên, lạnh lạnh lên tiếng: "Thanh Phong Thiên Cương khí, Thanh Phong lớn vòi rồng!"

Oành!

Màu xanh vòi rồng đột nhiên gào thét hạ xuống, tốc độ cao xoay tròn lúc giữa, nhanh chóng như Bôn Lô, không thể tránh né, nhưng mà một khi bị ảnh hưởng đến, coi như là Thái Sơ Cảnh cường giả, chỉ sợ đều muốn hội bị xé nát.

Màu xanh vòi rồng phản chiếu tại Chu Nguyên trong ánh mắt, hẳn có thể cảm nhận được Vương Triều Thiên đạo này sát chiêu bá đạo, hiển nhiên, đối phương đã là không kiên nhẫn loại này dây dưa, ý định thi triển sát chiêu, chấm dứt chiến đấu.

"Vừa vặn, ta cũng như thế ý định."

Chu Nguyên làm như tự nói rồi một tiếng, chợt hẳn bỗng nhiên bàn chân một đập, chợt có Âm Kim sắc nguyên khí tự kia Thiên Linh Cái gào thét phóng tới, tựa như một mảnh Kim sắc đám mây, trong đó, có tiếng gào rít truyền ra.

"Khiến cho người trở thành Đệ Nhất cái, thưởng thức ta đây "Thông Thiên Huyền Mãng Khí" đối thủ a. . ."

Chu Nguyên trong mắt hàn mang bắt đầu khởi động, tay áo run lên, âm kim nguyên khí bỗng nhiên điên cuồng ngưng tụ dựng lên, tiếp theo trong nháy mắt, Kim Quang bành trướng, chỉ thấy được cái kia Âm Kim sắc nguyên khí ở bên trong, đúng là bay ra một cái cực lớn âm kim Cự Mãng.

Cự Mãng gào thét phóng tới, giống như hư giống như thực.

"Thông Thiên Huyền Mãng Khí, Huyền Mãng Thôn Thiên Thuật!"

Âm kim Cự Mãng gào thét phóng tới, đúng là trực tiếp mở ra mãng xà miệng, mãng xà miệng giống như có đủ lấy Thôn Thiên chi lực, trong khi rơi xuống lúc, cái này phiến thiên không đều là hắc ám một cái chớp mắt, sau đó liền một cái đem cái kia tàn sát bừa bãi mà đến màu xanh vòi rồng, nuốt đi vào.

"Nguyên khí Hóa Hình? !"

Nhìn đến cái kia nguyên khí biến thành Âm Kim sắc Cự Mãng, Vương Triều Thiên mãnh liệt kinh hãi lên tiếng, đều muốn đem nguyên khí biến ảo thành hình, vậy cũng tuyệt đối không phải bình thường phẩm chất nguyên khí có thể làm được!

Thậm chí, Ngũ phẩm nguyên khí, đều không quá dễ dàng làm được!

Âm kim Cự Mãng một cái nuốt màu xanh vòi rồng, mắt rắn mãnh liệt hướng về phía Vương Triều Thiên, mãnh xà miệng lại lần nữa một tấc, một cái phun ra nuốt vào lúc giữa, chính là ở đằng kia Vương Triều Thiên kinh hãi trong ánh mắt, một cái đưa hân nuốt đi vào.

Phanh! Phanh!

Âm kim Cự Mãng nuốt Vương Triều Thiên, kia trong cơ thể lập tức bộc phát ra cuồng bạo nguyên khí dao động, mà kia thân hình, cũng là đang không ngừng bành trướng, thu nhỏ lại. . .

XOẸT!

Âm kim Cự Mãng chợt há mồm, phún ra một cái khác ánh sáng màu xanh, cái kia ánh sáng màu xanh ở bên trong, đương nhiên đó là Vương Triều Thiên, chỉ có điều hân lúc này, sắc mặt một mảnh trắng bệch, quanh thân nguyên khí đều là sáng tối không theo quy tắc nào, uể oải đến cực điểm.

Lúc trước bị nuốt vào cái kia âm kim Cự Mãng trong cơ thể lúc, Vương Triều Thiên kinh hãi phát hiện, trong cơ thể hân nguyên khí, đang nhanh chóng trôi qua.

Ngắn ngủn bất quá mấy hơi thở, trong cơ thể nguyên khí, thiếu chút nữa hao hết.

Nếu như không phải hấn dốc sức liều mạng đào thoát, lại chờ một lát, chỉ sợ cũng sẽ trực tiếp bị hút vào nguyên khí, bị cái kia Kim sắc Cự蟒, cứng rắn thôn phệ hóa giải.

"Tiểu tử này rất cổ quái rồi, không thể sẽ cùng hấn cứng rắn va chạm rồi, ta chỉ cần đem cuốn lấy là được!" Vương Triều Thiên sắc mặt tái nhợt, cũng không còn lúc trước lạnh lùng nghiêm nghị, trải qua cái này luân phiên giao thủ, hấn rút cuộc phát hiện cái này trạng thái ở dưới Chu Nguyên cuối cùng có bao nhiêu khó chơi cùng khó giải quyết.

Chu Nguyên đứng giữa không trung, Ngân Giáp ở dưới lạnh lùng hai mắt nhìn chăm chăm vào Vương Triều Thiên, làm như phát giác được người sau ý định, trong mắt của hấn xẹt qua một vòng mỉa mai, ánh mắt kia, giống như đối đãi sẽ chết người.

Mà phát giác được Chu Nguyên cái chủng loại kia ánh mắt, Vương Triều Thiên bỗng nhiên cảm thấy từng trận bất an, bất quá cũng chính là vào lúc này, hấn sắc mặt mãnh liệt biến đổi, bởi vì hấn nhìn thấy, tại hấn trên song chưởng, xuất hiện từng đạo huyết tuyến, những huyết tuyến này tại kia dưới làn da nhanh chóng bắt đầu khởi động.

"Đây là cái gì? !"

Wương Triều Thiên kinh hãi gần chết, vội vàng điều động nguyên khí, ý đồ trực xuất những huyết tuyến kia.

Nhưng mà, ngay tại hấn nguyên khí vừa mới thúc giục lúc, những huyết tuyến kia chợt bộc phát ra kinh khủng lực hút, lại sau đó, Vương Triều Thiên liền phát hiện thân thể của hấn chợt bắt đầu thu nhỏ lại, toàn thân huyết nhục, đều là dùng một loại tốc độ kinh người khô héo.

Thậm chí ngay cả trong cơ thể nguyên khí, đều là bị hút.

"A!"

Thê lương sợ hãi tiếng kêu thảm thiết từ Vương Triều Thiên trong miệng truyền ra.

Bất quá, hẳn kêu thảm thiết cũng không có bất kỳ tác dụng gì, vèn vèn hơn mười hơi thở về sau, Vương Triều Thiên thân thể, chính là lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ trở nên khô héo xuống.

Tiếng kêu thảm thiết đột nhiên ngừng lại.

Vương Triều Thiên sinh cơ đoạn tuyệt, khô héo trên mặt, còn lưu lại lấy vẻ sợ hãi.

Phanh!

Thân thể của hắn, bỗng nhiên vào lúc này bùng nổ vỡ đi ra, hơn mười đạo tráng kiện Huyết Hồng ánh sáng chiếm giữ, trong đó mơ hồ có nồng đậm oán độc khí tức phát ra.

Đương nhiên đó là Oán Long Độc!

Chu Nguyên "Thông Thiên Huyền Mãng Khí" ở bên trong, đồng dạng là ẩn chứa Oán Long Độc, mà trước vương triều trước chặn trời nguyên khí biến thành ám kim Cự Mãng thôn phệ, tuy rằng cuối cùng tránh thoát đi ra ngoài, nhưng như cũ là tại ám kim Cự Mãng trong cơ thể, bị Oán Long Độc làm cho xâm nhiễm.

Trải qua "Ngân Ảnh" tăng cường, Chu Nguyên không chỉ có bản thân nguyên khí tăng cường, đồng dạng, nguyên khí ở trong ẩn chứa Oán Long Độc, cũng là tùy theo tăng vọt, cho nên coi như là Vương Triều Thiên bị xâm nhiễm, cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Chu Nguyên nhìn qua cái kia hơn mười đạo huyết sắc mặt ánh sáng, suy nghĩ một chút, cong ngón búng ra, Huyết Quang chính là thời gian dần trôi qua tiêu tán ở trong Thiên Địa.

Vì vậy, vị kia tên là Vương Triều Thiên Thái Sơ Cảnh cường giả, chính là ở chỗ này, bị chết sạch sẽ. . .

Mà ở cái kia phía dưới, từng đạo trên tường thành, vô số đạo ánh mắt đều là trợn mắt há hốc mồm nhìn qua một màn này, ai cũng không nghĩ tới, lúc trước vẫn còn thi triển sát chiêu Vương Triều Thiên, tại trong khoảnh khắc về sau, chính là như vậy thê thảm đã bị chết ở tại Chu Nguyên trong tay.

"Hoàng tử! Hoàng tử!"

Đi ngang qua ngăn ngại yên tĩnh về sau, trên tường thành, chợt bộc phát ra kinh Thiên động Địa giống như tiếng hoan hô, Đại Chu những tướng sĩ kia, sĩ khí cũng là vào lúc này bạo đã tăng tới đỉnh.

Mà trái lại cái kia Đại Tề phương hướng quân đội, thì là bắt đầu có chút hỗn loạn lên.

Cặp kia ngay ngăn tại giao chiến Thái Sơ Cảnh cường giả càng là rung động, trong mắt tràn đầy ý hoảng sợ, bọn hắn như thế nào đều không nghĩ tới, trước hết nhất chấm dứt chiến đấu, dĩ nhiên là bọn hắn vừa mới bắt đầu rất cảm thấy không thể nào hai tòa cửa thành. . .

Đến tận đây, Đại Tề một phương, hai gã Thái Sơ Cảnh cường giả, vẫn lạc.

Thắng lợi cán cân, bắt đầu đối với Đại Chu một phương nghiêng.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 107: Đại Thế Đã Mất

"Hoàng tử! Hoàng tử!"

Cái kia tiếng hoan hô điếc tai nhức óc, không ngừng vang vọng lấy, làm cho Đại Chu phương hướng, sĩ khí đại chấn.

"Chu Nguyên hoàng tử vậy mà chém giết một vị Thái Sơ Cảnh cường giả? !"

Không chỉ có tướng sĩ là loại kết quả này rung động, đang cùng người giao thủ Vệ Thương Lan, Hắc Độc Vương càng là kinh hãi không hiểu, bọn hắn đối với Chu Nguyên thực lực như thế nào, thật sự là quá rõ ràng bất quá, chính là Dưỡng Khí Cảnh, làm sao có thể làm được một bước này?

Nhưng dưới mắt sự thật ngay ở chỗ này, bất luận bọn hắn như thế nào cảm thấy khó có thể tin, đều không thể không tin.

Giờ này khắc này, đã liền bọn hắn, đều tại trong lòng đối với Chu Nguyên dâng lên một ít nghiêm nghị kính ý, dĩ vãng bọn hắn đối với Chu Nguyên khách khí, hơn nữa là bởi vì thân phận của hắn, nhưng hôm nay, lúc Chu Nguyên chém giết một vị cùng bọn họ ngang cấp Thái Sơ Cảnh cường giả lúc, bọn hắn cũng không khỏi không đối với Chu Nguyên bản thân, mang theo đi một tí kính sợ.

Trên thế giới này, bản thân lực lượng, mới phải rất làm cho người tin phục đấy.

Mà ở rung động sau đó, dòng suy nghĩ của bọn hăn cũng là thời gian dần trôi qua an định lại, dù sao lúc trước cục diện, dù sao cũng là Đại Tề ổn chiếm thượng phong, nhưng hôm nay theo hai vị Thái Sơ Cảnh cường giả vẫn lạc, Đại Tề ưu thế, không còn sót lại chút gì.

Hơn nữa, sĩ khí giảm nhiều không chỉ có là những tướng sĩ kia, thậm chí ngay cả đang cùng bọn hăn giao thủ Thái Sơ Cảnh cường giả, đều là ánh mắt kinh nghi bất định, khí thế có chỗ suy sụp, cũng không còn lúc trước lẫm liệt ác liệt.

Bởi vì bọn họ cũng bắt đầu cảm giác được, cục diện dường như có điểm gì là lạ rồi.

Nguyên bản bọn hăn hùng hổ mà đến, bảy đại Thái Sơ Cảnh, đủ để nghiền ép Đại Chu, nhưng cái đó ngờ tới trong tình báo Đại Chu chỉ có Chu Kinh một vị Thái Sơ Cảnh cường giả hội sai được như vậy không hợp thói thường, đối phương trực tiếp xuất hiện năm vị!

Hơn nữa đáng sợ nhất đúng, cái kia Đường Khí Cảnh thiếu nữ cùng với đều là Đường Khí Cảnh Chu Nguyên.

Hai cái này rõ ràng thực lực thấp nhất, căn bản ngay cả cùng bọn họ giao phong tư cách đều không có tiểu gia hỏa, dĩ nhiên là tỷ lệ xuất thủ trước, dùng sắc bén nhất thủ đoạn, cứng rắn trăm giết bọn chúng đi hai vị Thái Sơ Cảnh. . .

Như thế biến cố, tự nhiên là làm cho Đại Tề phương hướng mấy vị Thái Sơ Cảnh cường giả cảm giác được không ổn, cho nên ra tay giữa, đều là ẩn hàm ba phần, chuẩn bị đường lui.

Bất quá, bọn hăn như vậy rất nhỏ biến hóa, nhưng là chạy không khỏi giao chiến đối thủ, Vệ Thương Lan, Hắc Độc Vương ra tay đều là càng thêm hung ác, đem đối phương gắt gao cắn.

...

"Xem ra cục diện bây giờ, không có hướng người nghĩ phương hướng đi." Chủ trên cửa thành không, Chu Kinh cùng Tề Uyên kịch chiến, nguyên khí hung hãn va chạm nhau, người phía trước lạnh cười ra tiếng.

Tề Uyên sắc mặt cũng là dị thường khó coi, hãn đồng dạng không nghĩ tới, cục diện vậy mà lại đột nhiên biến thành như vậy.

Bọn hãn bên này trọn vẹn bảy vị Thái Sơ Cảnh cường giả, vốn là có thể nghiền ép Đại Chu phương hướng, nhưng cái đó ngờ tới lại hội trong một trong thời gian ngắn ngủi, bị chém giết hai vị!

"Chu Nguyên này, thật đúng là cái mầm tai hoạ, sớm biết như thế, lúc trước nên tìm cơ hội đem diệt trừ!" Tề Uyên hận đến nghiền răng nghiền lợi.

Hãn cuối cùng là dư vị đã tới, dường như từ khi Chu Nguyên tại Đại Chu Phủ bên trong đại phóng dị sắc sắc mặt, dường như hết thấy đều tại bắt đầu thời gian dần qua cải biến, không chỉ có hãn nhúng chàm Đại Chu Phủ kế hoạch thất bại, thậm chí ngay cả Vệ Thương Lan đều bị Chu Nguyên lôi kéo, thậm chí. . . Vậy có thể đủ khắc tứ phẩm Nguyên Văn thần bí thiếu nữ cùng thần bí Cự thú, đều cùng Chu Nguyên thoát không khỏi liên quan.

Đại Chu hoàng thất từ nguyên bản xu hướng suy tàn, đúng là tại đây không đến một năm trong thời gian, lại lần nữa trở nên cường thịnh.

Những này, nếu như mệnh cứu xuống, Tề Uyên vừa rồi về sợ hãi phát hiện, đây hết thấy, đều là vì Chu Nguyên chi biến!

"Oành!"

Mà đang ở Tề Uyên có chỗ Phân Thần lúc giữa, một cái khác nóng bỏng cuồng bạo nguyên khí giống giống như là hỏa cầu đập tới, Tề Uyên vội

vàng một cái nguyên khí phun ra, hai luồng cường hãn nguyên khí va chạm nhau, sóng khí tàn sát bừa bãi, đem thân ảnh chấn động liên tiếp lui về phía sau.

"Tề Uyên, tại bốn vương trước mặt người còn dám phân tâm." Chu Kinh cầm trong tay Cửu Viêm Thương, ánh mắt lạnh lẽo nhìn chăm chăm vào Tề Uyên.

Tề Uyên sắc mặt âm trầm, lạnh giọng nói: "Chu Kinh người không nên quá đắc ý!"

"Các người cục diện, dường như càng ngày càng kém rồi." Chu Kinh cười lạnh một tiếng, có chút nghiêng đầu, chỉ thấy được Chu Nguyên tại chém giết cái kia Vương Triều Thiên về sau, lại lần nữa hóa thành ngân quang mãnh liệt bắn phóng tới.

Tề Uyên cũng là phát giác được một màn này, lúc này sắc mặt càng thêm khó coi, hôm nay trên chiến trường, chỉ có Chu Nguyên một người có thể dọn ra tay, kể từ đó, chỉ cần hãn gia nhập cái đó chỗ chiến trường, ở đâu sẽ hiện ra tan tác dấu hiệu.

"Nghịch tặc, hiện đang hối hận, đã là không còn kịp rồi." Chu Kinh thoải mái cười to, sẽ không nói nhảm, thế công đột nhiên hung mãnh, phô thiên cái địa gào thét hạ xuống, đem cái kia Tề Uyên bao phủ.

...

Mà một mặt khác, Chu Nguyên chém giết Vương Triều Thiên, mi tâm lúc giữa cũng là truyền đến từng trận đau đớn, điều này làm cho được hãn biết được, Thần Hồn tiêu hao quá lớn, chỉ sợ hãn cũng kiên trì không được quá lâu thời gian.

"Phải thừa này đem ưu thế mở rộng, ít nhất cũng phải lại chém giết một vị Thái Sơ Cảnh, mới có thể chân chính nghịch chuyển cục diện."

Chu Nguyên xoay chuyển ánh mắt, nhìn về phía mặt khác mấy chỗ Thái Sơ Cảnh chiến trường.

Năm chỗ trong chiến trường, nhất giăng co đúng rồi Vệ Thương Lan cùng Hắc Độc Vương, mà trái lại Yêu Yêu cùng Thôn Thôn chỗ, ngược lại là nhất thành thạo, đặc biệt là Thôn Thôn, hung hãn không hiểu, đối phương phát ra nguyên khí bị nó đều thôn phệ, làm đối phương chật vật không chịu nổi.

"Là hãn!"

Chu Nguyên trực tiếp chọn trúng bị Thôn Thôn làm cho chật vật cái vị kia Thái Sơ Cảnh cường giả, giờ này khắc này, hãn phải bằng nhanh đến thời gian giải quyết hết vị thứ ba Thái Sơ Cảnh, như thế là có thể triệt để đánh vỡ cân bằng.

Chu Nguyên thân hình lóe lên, ngân quang hiển hiện, chính là mãnh liệt bắn phóng tới.

...

Oành! Oành!

Giữa không trung, từng đạo băng hàn nguyên khí gào thét phóng tới, ngay cả không khí đều là bị đông kết, những nơi đi qua, lưu lại Băng Sương giống như dấu vết.

Nhưng mà, đối mặt với cái kia Cực Hàn nguyên khí, Thôn Thôn nhưng là không tránh không né, lớn miệng hơi mở, liền đem kia đều thôn phệ, sau đó cái mũi lúc giữa phun ra một cái khác sương mù.

"Hỗn đản, cuối cùng là cái gì nguyên thú? !" Cái kia cùng Thôn Thôn giao thủ Thái Sơ Cảnh cường giả thấy thế, thì là sắc mặt vừa kinh vừa sợ, hãn nguyên khí Cực Hàn, đủ để đem nước biển đóng băng, có thể bị Thôn

Thôn thôn phệ về sau, người sau nhưng là không phản ứng chút nào, có thể thấy được kia thể chất chi bá đạo.

Nuốt những băng hàn kia nguyên khí, Thôn Thôn hóa thành một đạo quang ảnh bắn ra, cái kia hiện ra Hắc Quang thú trao đổi với cái kia Thái Sơ Cảnh cường giả hung hăng đánh ra xuống.

Xoẹt!

Trong hư không đều là để lại dấu móng tay, móng vuốt trên ánh sáng Hắc Quang quần quanh, phóng thích ra làm lòng người kinh hãi nguy hiểm khí tức.

Cái kia Thái Sơ Cảnh cường giả lúc trước đã tự nghiệm thấy qua Thôn Thôn móng vuốt quang chi lăng lệ ác liệt, hôm nay tự nhiên không dám chính diện cứng rắn va chạm, thân hình vội vàng nhanh lùi lại, không dám cùng Thôn Thôn chính diện đánh nhau.

Bá!

Bất quá lúc này đây, đang ở đó Thái Sơ Cảnh thân hình vừa động lúc, một cái khác ngân quang bỗng nhiên xuất hiện ở phía sau phương hướng.

Cái kia Thái Sơ Cảnh cường giả vẻ sợ hãi cả kinh, ánh mắt thoáng nhìn, chính là nhìn thấy một cái khác Ngân Giáp bóng người, xuất hiện ở phía sau phương hướng, lập tức sợ đến vong hồn đều mạo hiểm.

Bất quá, xuất hiện ở phía sau phương hướng Chu Nguyên, lại là không có cùng hắn có nửa điểm khách khí, trong tay Thiên Nguyên Bút run lên, ngòi bút liền là có thêm màu xanh đậm khí mang tuôn ra hiện ra, sắc bén vô cùng.

"Huyền Mang Thuật!"

Ngòi bút run lên, trực tiếp là hóa thành một bôi quang ảnh, không lưu tình chút nào đối với cái kia Thái Sơ Cảnh cường giả sau lưng hung mãnh đâm mà đi, hùng hồn nguyên khí quần quanh, khí thế hung mãnh.

Cái kia bị đánh lén Thái Sơ Cảnh cường giả hoảng hốt, trở tay chính là một chưởng đánh ra, lòng bàn tay có Băng Lam sắc mặt nguyên khí ngưng tụ, hóa thành băng tinh, bao trùm bàn tay.

Xoẹt!

Nhưng mà ngòi bút đâm trúng, băng tinh bàn tay lập tức tan vỡ, cái kia một vòng màu xanh đậm khí mang trực tiếp là xuyên thủng rồi băng tinh, đem cái kia Thái Sơ Cảnh cường giả trong tay sinh sôi xuyên thủng.

A!

Kêu thê lương thảm thiết âm thanh từ cái kia Thái Sơ Cảnh cường giả trong miệng bạo phát đi ra, trong tay máu tươi chảy xuôi, mà kia thân ảnh cũng là chật vật rút lui.

Rống!

Nhưng ngay lúc này, một đạo bóng ma cực lớn xuất hiện ở Thái Sơ Cảnh cường giả phía sau, đó là một tấm miệng lớn gào thét hạ xuống, dường như có thể thôn thiên phệ địa, trong khi một cái rơi xuống lúc, trực tiếp liền đem tên kia Thái Sơ Cảnh cường giả, nuốt đi vào. . .

Thôn Thôn chân đạp đỏ thắm nguyên khí, thân thể cao lớn phảng phất là phát ra sấm rền thanh âm, trong cơ thể của nó giống như là có thêm cuồng bạo phản kháng, bất quá cái loại này phản kháng không có tiếp tục quá lâu, chính là thời gian dần trôi qua yên tĩnh lại.

Thôn Thôn vỗ vỗ bụng, giống như là có chút hài lòng đánh cho một cái nấc.

Chu Nguyên khóe miệng nhin không được co quắp một chút, cái này Thôn Thôn, quả nhiên là không có gì không thể nuốt, thậm chí ngay cả Thái Sơ Cảnh cường giả rơi vào nó trong bụng, đều là không có lại khả năng đi ra cơ hội.

"Cái bụng kinh khủng." Chu Nguyên cảm thán một tiếng.

Bất quá, cuối cùng là lại giải quyết xong một vị Thái Sơ Cảnh.

Hắn ngẩng đầu, ánh mắt tràn đầy sát ý nhìn về phía Tề Uyên chỗ phương hướng.

Lúc này, toàn bộ chiến trường cục diện, Đại Tề phương hướng, ưu thế không còn sót lại chút gì.

Có thể nói, đại thế đã mất.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 108: Vũ Vương Thánh Chi

{làm:lúc} vị thứ ba thái sơ cảnh cường giả { bị : được } Chu Nguyên cùng Thôn Thôn liên thủ giải quyết sau đó, cân bằng rốt cuộc bị đánh vỡ, ngoại trừ Tề Uyên bên ngoài, Đại Tề phương hướng còn sót lại ba vị thái sơ cảnh cường giả, đều là ngay ngắn hướng biến sắc, lại không có chút do dự nào, mãnh liệt bứt ra trở ra.

Mà theo ba gã thái sơ cảnh cường giả lui ra phía sau, cái kia phía dưới Đại Tề thế công cũng là trong nháy mắt tan vỡ, rất nhiều quân đội kêu cha gọi mẹ điên cuồng lui về phía sau, chà đạp người không biết bao nhiêu.

Toàn bộ Đại Tề một phương, đều là hiện ra sĩ khí tan tác thái độ.

Oanh!

Chu Kinh cùng Tề Uyên lại lần nữa cứng rắn va chạm, đều là rút lui hơn mười bước, Tề Uyên trên khuôn mặt khí huyết bốc lên, hăn nhìn qua phía dưới tan tác đại quân, càng là tức giận đến yết hầu hơi ngọt, thiếu chút nữa một ngụm máu tươi liền phun ra đến.

Hăn như thế nào đều không nghĩ tới, nguyên bản tốt cục diện, vậy mà sẽ biến thành cái dạng này.

"Tề Uyên, hôm nay đại thế đã mất, còn là lui đi." Ở đằng kia Tề Uyên phía sau, Triệu Thiên Luân ba vị còn sót lại thái sơ cảnh cường giả hiện ra thân, sắc mặt khó coi mà nói.

Dưới mắt cục diện, hiển nhiên thắng lợi thiên hướng Đại Chu.

Tề Uyên tức giận đến khuôn mặt vặn vẹo, hẩn tìm cách nhiều năm, chính là vì lấy Tề thay Chu, như thế ngày hôm nay một trận chiến, nhiều năm kinh doanh, triệt để tan thành bong bóng hình ảnh, hiển nhiên từ nay về sau, Đại Chu lại không còn hẩn nơi sống yên ổn.

"Hừ, phản bội kẻ trộm hôm nay muốn đi, sợ không có người nghĩ dễ dàng như vậy!" Xa xa giữa không trung, Tề Uyên cầm trong tay Cửu Viêm Thương, lạnh lẽo nói.

Tại kia sau lưng, Vệ Thương Lan, Hắc Độc Vương cùng với người mặc giáp bạc Chu Nguyên cùng Thôn Thôn, đều là hội tụ mà đến, nhìn chăm chăm nhìn chăm chăm vào Tề Uyên đám người.

Tề Uyên sắc mặt dữ tợn, nói: "Chu Kinh, người không muốn quá đặc ý, hôm nay ai thua ai thắng, còn khó mà nói đây!"

Thanh âm rơi xuống lúc, Tề Uyên bàn tay một trảo, chợt có một đạo kim quang màu hào quang từ kia trong tay nổi lên, kim quang bắt đầu khởi động lúc giữa, có một cỗ cực kỳ kinh người uy áp từ trong đó tản ra phát ra.

Vẻ này uy áp, tràn đầy mênh mông, giống như vương giả chi uy.

Mọi người ánh mắt nhìn đi, chỉ thấy được kim quang kia ở bên trong, tựa hồ là một đạo quyền trực.

Triệu Thiên Luân đám người cũng là cả kinh, chợt la thất thanh: "Cái này là. . . Vũ Vương thánh chỉ?!"

Cái kia trên quyền trực uy áp, bọn hẩn quá quen thuộc, rõ ràng là Đại Vũ Vương Triều vị kia Vũ Vương sở hữu.

"Người vậy mà có được lấy một đạo Vũ Vương thánh chỉ?" Triệu Thiên Luân nhìn về phía Tề Uyên trong mắt, tràn đầy ao ước đố kỵ, cái này Vũ Vương thánh chỉ có thể không phải bình thường thánh chỉ, theo ý nào đó

trên mà nói, đại biểu cho Vũ Vương thân phận, hơn nữa lợi hại nhất là, vật ấy coi như là một loại Nguyên Bảo, hơn nữa giao phó Vũ Vương ý chí cùng với Đại Vũ Vương Triều số mệnh gia trì.

Có được lấy vật ấy, Đại Vũ Vương Triều bên trong rất nhiều tướng lãnh đại thần đều được quỳ lạy.

Quan trọng nhất là, loại này "Vũ Vương thánh chỉ", có thể triệu hồi ra Vũ Vương một đạo hình chiếu, có đủ lấy lực lượng cường đại.

Vì vậy, loại này "Vũ Vương thánh chỉ" cực kỳ quý trọng, chế tạo rất khó, mặc dù là tại Đại Vũ Vương Triều bên trong, có thể có được lấy "Vũ Vương thánh chỉ" người, đều là cực kỳ hiếm thấy.

Ai cũng không nghĩ tới, Tề Uyên trong tay, thậm chí có một đạo "Vũ Vương thánh chỉ" !

Màu vàng thánh chỉ tại Tề Uyên trong tay tản ra hào quang, vương giả uy nghiêm phát ra, làm cho người nhìn không được đều muốn quỳ xuống lạy.

Bất quá, Chu Kinh nhìn qua cái kia đạo màu vàng thánh chỉ, trong mắt nhưng là toát ra cực hàn vẻ, cái này Tề Uyên cầm lấy Vũ Vương thánh chỉ, chạy đến hắt Đại Chu đến điều vô dương oai?

"Chu Kinh, nguyên bản ta còn không nỡ bỏ bảo vật này, bất quá đã đến lúc này, cũng chỉ có thể lấy ra rồi." Tề Uyên cắn răng nói, cái này Vũ Vương thánh chỉ chỉ có thể sử dụng một lần, sau đó sẽ gặp uy năng tiêu tán, vì vậy không phải vạn bất đắc dĩ, Tề Uyên ở đâu cam lòng vận dụng.

Tề Uyên nhìn chăm chăm vào Chu Kinh, trên mặt chợt hiện ra một vòng nồng đậm mĩa mai.

"Chu Kinh, năm đó người thua ở Vũ Vương tay, bị chém đứt một tay, trong lòng lưu lại âm ảnh, thực lực đại giảm, sẽ không được tiến bộ, hôm nay, ta sẽ thấy dùng võ vương hình chiếu, đem người chém giết!"

"Ta muốn cho người biết, người cuối cùng có bao nhiêu vô năng, cùng Vũ Vương so sánh với, hẳn mới thật sự là vương giả!"

Tề Uyên lớn cười ra tiếng, cùng lúc đó, hẳn lại không có có do dự chút nào, trong tay màu vàng quyền trực, đột nhiên triển khai, lập tức vạn đạo kim quang mãnh liệt bắn, tại kim quang kia ở bên trong, loáng thoáng đấy, phảng phất là có một đạo nhân ảnh.

Đạo nhân ảnh kia, thấy không rõ lắm bộ dáng, hẳn tựa hồ là ngồi trên trên ghế rồng, cặp mắt tràn đầy uy nghiêm, bao quát xuống, bất luận cái gì cùng hẳn đối mặt người, đều muốn sẽ bị cái loại này vương giả chi uy làm cho chấn nhiếp.

Hơn nữa, để cho nhất người cảm thấy rung động chính là, đạo kim quang kia bóng người trên thân làm cho phát ra nguyên khí ba động, rõ ràng là đạt đến thái sơ cảnh ngũ trọng thiên tình trạng!

Ở đây mọi người, bên ngoài chỉ có Chu Kinh cùng Tề Uyên hai người đạt đến thái sơ cảnh tam trọng thiên, mà những người còn lại, đều là nằm ở lưỡng trọng thiên trình độ.

Mà thái sơ cảnh ngũ trọng thiên, hiển nhiên là ngang áp nơi đây tất cả mọi người.

Cái kia một đạo màu vàng hư ảnh ngồi trên trên ghế rồng, rõ ràng chỉ là một cái bóng, nhưng là trực tiếp làm cho cái này phiến thiên địa lúc giữa đều là an tĩnh lại.

"Cái kia liền là. . . Vũ Vương sao?"

Chu Nguyên cũng là nhìn qua cái kia đạo màu vàng Ảnh Tử, song quyền nắm chặt, trong mắt có hàn ý chảy xuôi, chính là cái này người, năm đó đưa hắc đặt băng lãnh trên tế đàn, chiếm hắc Thánh Long số mệnh, còn đem cái kia oán hận chi khí phong tạc trong cơ thể của hắc, hình thành oán độc đầy sao?

"Vũ Vương. . . Vũ Huyền!"

Tại Chu Nguyên trước người, Chu Kinh thân thể tại hơi hơi run rẩy, hắc gắt gao nhìn chăm chăm vào cái kia đạo màu vàng bóng người, trong mắt có tơ máu đang điên cuồng leo lên lấy, năm đó, cũng chính là tại đây Đại Chu ngoài thành, hắc cùng với Vũ Vương quyết chiến, { bị : được } kia chặt đứt một tay, thậm chí, nhìn tận mắt hắc đem con mình số mệnh cướp đi.

Một màn kia màn, lại lần nữa theo trí nhớ ở chỗ sâu trong hiển lộ ra, tàn khốc đấy, đau tận xương cốt.

Nhìn đến Chu Kinh cái kia phù hợp bộ dáng, Tề Uyên trong mắt cũng là lướt qua một vòng khoái ý, hắc dữ tợn cười cười, trong tay màu vàng thánh chỉ run lên, chỉ thấy được đạo kia trên ghế rồng màu vàng bóng người chính là chậm rãi đứng lên, kinh người nguyên khí ba động, từ kia trong cơ thể bộc phát ra, chấn động vòm trời.

Chu Nguyên trước mặt sắc mặt ngưng trọng, thái sơ cảnh ngũ trọng thiên lực lượng, đủ để lại lần nữa đem Tề vương hoàn cảnh xấu nghịch chuyển.

"Đồng loạt ra tay, đạo thánh chỉ này lực lượng tuy mạnh, nhưng rồi lại không cách nào kéo dài." Chu Nguyên nhìn về phía Vệ Thương Lan đám người, trầm giọng nói.

Những người khác cũng là gật gật đầu, đối mặt với một đạo thái sơ cảnh ngũ trọng thiên đối thủ, bọn hắc người nào một mình đi lên, chỉ sợ đều { bị : được } chém giết.

Bất quá, liền khi bọn hăn quanh thân nguyên khí bắt đầu khởi động lúc, đứng khi bọn hăn trước người Chu Kinh, bỗng nhiên vươn tay ngăn cản bọn hăn.

"Vương thượng?" Vệ Thương Lan nghi hoặc nhìn về phía Chu Kinh.

Chu Nguyên cũng là nhìn qua.

Chu Kinh bàn tay nắm chặt đỏ thắm Cửu Viêm Thương, thân thể của hăn hiển nhiên là tại run rẩy không ngừng lấy, hăn trong đôi mắt, có tơ máu trào bò ra, hăn gắt gao nhìn chăm chăm vào cái kia đạo màu vàng bóng người.

Một lát sau, có thanh âm khàn khàn, theo trong miệng hăn truyền tới.

"Hăn, để ta làm đối phó."

Vệ Thương Lan nghe vậy, sắc mặt lập tức biến đổi, nhin không được nói: "Vương thượng không nên vọng động, cái kia thánh chỉ kim ảnh. . . Thế nhưng là thái sơ cảnh ngũ trọng thiên!"

Bây giờ Chu Kinh, chỉ là thái sơ cảnh tam trọng thiên mà thôi!

Chu Nguyên sắc mặt cũng là một hồi biến ảo.

Chu Kinh chậm rãi quay đầu, hăn nhìn lấy Chu Nguyên, thanh âm khàn giọng mà nói: "Năm đó thất bại, hăn trong lòng ta lưu lại âm ảnh, dẫn đến ta thực lực đại giảm, không cách nào tồn tại tiến. . ."

"Cái này khảm, phải tự chính mình vượt qua, nếu không, ta đem vĩnh cửu dừng bước tại này."

Chu Nguyên nhìn qua Chu Kinh cái kia tràn đầy tơ máu cùng cố chấp ánh mắt, chợt cái mũi vị chua, hăn như thế nào không biết, những năm gần đây này, Chu Kinh chỉ sợ vẫn luôn sinh hoạt tại cái kia trong bóng râm.

Mà hôm nay, đạo thánh chỉ này kim ảnh xuất hiện, thì như thế nào không là cho Chu Kinh một cái cơ hội?

Chỉ bất quá, cơ hội này, có khả năng biết thất bại, nói như vậy. . . Chu Kinh này sinh, chỉ sợ cũng thật sự lại chạy không thoát đạo kia âm ảnh rồi.

Đều muốn làm ra quyết định này, cần bao nhiêu dũng khí?

Chu Kinh nhìn xem Chu Nguyên, trong mắt chợt khá hơn rồi một ít ấm áp, hắt vỗ nhẹ Chu Nguyên bả vai, cười nói: "Năm đó không có bảo vệ tốt người, là phụ vương sai, nhưng là. . . Lúc này đây, ta sẽ không lại làm cho hắt ở trước mặt ta, tổn thương người chút nào."

Đây là hắt làm làm một cái phụ thân cuối cùng kiêu ngạo.

Tiếng nói hạ xuống lúc, Chu Kinh lại không dễ dàng, trong tay Cửu Viêm Thương chấn động mạnh, chậm rãi trên di chuyển, xa xa chỉ hướng này đạo võ vương kim ảnh.

"Vũ Huyền, đến đây đi!"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 109: Đánh Vỡ Âm Ảnh

Chu Kinh một bước tiến lên, trong tay đỏ thắm mũi thương chỉ hướng này đạo màu vàng bóng người, thần sắc của hắn kiên nghị, phảng phất là muốn đánh phá cái kia trong lòng đã từng lưu lại ở dưới âm ảnh.

"Chu Kinh a Chu Kinh, người có thể thật đúng là không thấy quan tài thì vẫn không đổ lệ." Tề Uyên nhìn qua Chu Kinh lại muốn một người độc chiến Vũ Vương chi ảnh, lập tức dữ tợn cười ra tiếng, trong mắt tràn đầy mỉa mai chi ý.

"Nếu là người toàn thịnh thời kỳ, đạo thánh chỉ này kim ảnh thật đúng là không làm gì được người, nhưng hôm nay người bất quá Thái Sơ Cảnh tam trọng thiên mà thôi, cũng dám lớn lối như vậy?"

Đối mặt với Tề Uyên mỉa mai, Chu Kinh giống như không nghe thấy, ánh mắt của hắn chỉ là nhìn chăm chăm vào đạo kia khuôn mặt mơ hồ màu vàng bóng người, dường như không thể chấp nhận địch nhân khác.

"Người đã muốn tìm cái chết, cái kia sẽ thành toàn cho người!"

Tề Uyên cười lạnh, đối với Chu Kinh cậy mạnh, hắn càng là vui cười gặp kia thành, nếu như ở chỗ này trực tiếp đem Chu Kinh chém giết, như vậy lớn hơn nữa hoàn cảnh xấu đều có thể bàn hồi đến.

Nghĩ đến đây, Tề Uyên trong tay màu vàng thánh chỉ mãnh liệt run lên, cái kia đạo màu vàng bóng người trong cơ thể, liền là có thêm kinh người nguyên khí bộc phát ra, khí thế hung hãn.

Chu Kinh trong tay trường thương một đập, đổ thẳm trong xen lẫn sấm sét nguyên khí, cũng là không hề giữ lại từ kia Thiên Linh Cái phóng lên trời.

"Oanh!"

Đổ thẳm nguyên khí tựa như một đạo trăm trượng tấm lụa, quét ngang mà ra, trực chỉ Vũ Vương kim ảnh, nguyên khí nóng bỏng cuồng bạo, tựa hồ liền không khí đều { bị : được } bốc cháy lên.

Bất quá, đối mặt với cái kia cuồng mãnh gào thét mà đến nguyên khí xích cầu vòng, Vũ Vương kim ảnh không có chút tránh lui, ngược lại mãnh liệt bắn mà ra, một quyền liền cùng cái kia xích cầu vòng oanh cùng một chỗ.

Phanh!

Cuồng bạo nguyên khí tại Vũ Vương kim ảnh quyền dưới nổ bể ra, đạo kia xích cầu vòng, lại trực tiếp là tan vỡ ra.

Lấy đạo này Vũ Vương kim ảnh lực lượng, đủ để ngang áp bất luận cái gì Thái Sơ Cảnh tam trọng thiên.

Điểm này, Chu Nguyên đám người tự nhiên cũng là thấy rõ ràng, trong mắt không khỏi có lo lắng hiển hiện.

Oanh oanh!

Vũ Vương kim ảnh bước ra, thân như tia chớp, trực tiếp chính là quyền ảnh gào thét, đối với Chu Kinh bao phủ mà đi.

Mà Chu Kinh cũng chút nào không lùi bước, lấy cứng chọi cứng!

Bất quá, loại kết quả này chính là mười mấy hiệp về sau, hãn { bị : được } chấn động bản ngược trở ra, khóe miệng càng là hiện lên một vòng vết

máu, hiển nhiên là { bị : được } cứng rắn va chạm trong không có chiếm được chút nào chỗ tốt.

"Cái này Chu Kinh sợ là điên rồi." Tề Uyên cười lạnh, lấy Thái Sơ Cảnh tam trọng thiên cùng ngũ trọng thiên cứng rắn va chạm, đích xác là điên rồi.

Tại kia bên cạnh, Triệu Thiên Luân ba người cũng là gật gật đầu, xem ra Chu Kinh là vì Vũ Vương kim ảnh xuất hiện { bị : được } kích thích, cho nên mới đã mất đi lý trí.

Trên bầu trời, hai đạo nhân ảnh không ngừng giao phong, nhưng mà bất luận bị áp chế nhiều lần tàn nhẫn, Chu Kinh dường như đều là không chút nào chú ý, như cũ là lần lượt theo chính diện lao ra, cùng cái kia Vũ Vương kim ảnh cứng rắn va chạm.

Phanh! Phanh!

Thanh âm trầm thấp tại không trung vang vọng, đó là Vũ Vương dấu quyền rơi vào Chu Kinh thân thể trên phát ra ra.

Cột kẹt..t..tttt!

Chu Nguyên gắt gao nhìn trên bầu trời một màn này, năm dăm năm được cột kẹt..t..tttt rung động.

Ngắn ngủn bất quá mấy phút đồng hồ thời gian, trên bầu trời, Vũ Vương kim ảnh lông tóc không tổn hao gì, mà trái lại Chu Kinh, nhưng là cực kỳ chật vật, cụt một tay năm thương, trên thân thể máu tươi chảy xuôi. . .

Nhưng mà, mặc dù là { bị : được } trọng thương thành bộ dáng như vậy, trong tay hắc Cửu Viêm Thương, như cũ là chưa từng run rẩy, sau đó chậm rãi nâng lên, kiên định chỉ hướng Vũ Vương kim ảnh.

Một màn này, vô cùng thâm thúy mà bí ẩn.

Nhưng mà Chu Nguyên bọn hắn biết rõ, Chu Kinh khiêu chiến đây, thực sự không phải là trước mắt Vũ Vương kim ảnh, mà là trong lòng của hắn, Vũ Vương chặt đứt hắn một tay lúc, lưu lại ở dưới đạo kia lạc ấn giống như âm ảnh.

"Lại đến!"

Máu tươi thuận theo đỏ thắm trường thương chảy xuôi xuống, Chu Kinh nhìn xem đạo kia Vũ Vương kim ảnh, thanh âm hơi có vẻ khàn giọng mà nói.

Tề Uyên ánh mắt có chút âm trầm, Chu Kinh loại này ương ngạnh, làm cho hắn mơ hồ cảm giác được một chút bất an, lúc này điềm nhiên nói: "Cũng được, hắn đều muốn chết, sẽ thành toàn cho hắn, miễn cho sống ở Vũ Vương trong âm ảnh một đời như vậy."

Trong tay hắn màu vàng thánh chỉ chấn động mạnh.

Cái kia Vũ Vương kim ảnh bộ pháp {ngừng lại:một trận}, sau đó tay chưởng nắm chặt, hùng hồn nguyên khí hội tụ mà đến, cuối cùng tại kia công sau khi ngưng tụ, kim quang bắt đầu khởi động lúc giữa, biến thành một đạo ước chừng tầm hơn mười trượng trái phải màu vàng quang luân.

Quang luân bên trong, từng đạo kim quang xuất hiện, lơ lửng tại phía trước, rõ ràng là một thanh chuỗi từ nguyên khí biến thành kiếm ánh màu vàng.

"HƯU...U...U! HƯU...U...U!"

Nháy mắt sau đó, lấy ngàn mà tính giống như kiếm ánh màu vàng phô thiên cái địa mãnh liệt bắn mà ra, bao phủ Chu Kinh tất cả đường lui, bức này thế công, có thể nói là sát phạt chi tuyến.

kiếm ảnh màu vàng tràn ngập ánh mắt, Chu Kinh cũng là phát ra một tiếng gào thét, trong tay Cửu Viêm Thương chuyển động, giống như lửa đỏ quang luân, trên của hắc hỏa diễm cùng sấm sét quần quanh, tạo thành quang luân.

Keng keng!

Kiếm ảnh gào thét xuống, cùng hỏa diễm sấm sét quang luân va chạm, mỗi một đạo đều là bộc phát ra kinh người nguyên khí ba động.

Đỏ thắm quang luân tại kiệt lực kiên trì, bất quá kiếm ảnh màu vàng quá nhiều quá lãng lệ ác liệt, vì vậy như cũ là có một ít xuyên thấu phòng ngự, thối phù một tiếng, chọc ở Chu Kinh trên thân thể.

Hơn mười hơi thở về sau, đầy trời kiếm ảnh màu vàng cuối cùng dần dần tiêu tán.

Vô số đạo ánh mắt, đều là ném hướng về phía Chu Kinh chỗ phương hướng, chỉ thấy được chỗ đó, Chu Kinh hơi hơi cúi đầu, cụt một tay nắm chặt Cửu Viêm Thương, tại thân thể của hắc mặt ngoài, cảm từng đạo kiếm ảnh màu vàng, máu tươi thuận theo kiếm ảnh chảy xuôi xuống.

Nhưng mặc dù là trọng thương như thế, hắc như cũ là đứng nghiêm, giống như trong tay chỉ thương.

Một màn này, rung động được song phương tất cả mọi người thì không cách nào nói, mặc dù là cái kia Đại Tề phương hướng tướng sĩ, đều bị Chu Kinh cái loại này không lùi bước ngang nhiên tư thái làm cho rung động.

Chu Nguyên ánh mắt, vào lúc này bỗng nhiên thông đỏ lên, hắc tựa hồ là mơ hồ trông thấy, ở đằng kia mười mấy năm trước, hắc vừa mới sinh ra lúc, đạo thân ảnh kia, chính là như vậy đứng ở trên tường thành, cạn kiệt tất cả lực lượng, vì hắc ngăn cản Vũ Vương thân ảnh.

Tuy rằng, cuối cùng hắn đã thất bại, nhưng hắn hiển nhiên, cũng là dốc hết sở hữu.

"Tổng đến lượt chết a?" Tề Uyên ánh mắt âm trầm nhìn chăm chăm vào vô cùng thâm hiểm đến cực điểm Chu Kinh, hắn có thể cảm giác được người sau quanh thân nguyên khí đang dần dần suy yếu.

Toàn bộ nội thành ngoài thành, mọi ánh mắt, đều là hội tụ tại Chu Kinh trên thân.

Máu tươi, thuận theo trường thương chậm rãi nhỏ xuống.

Nhưng mà, Chu Kinh cái kia khép hờ hai mắt, nhưng là vào lúc này chậm rãi mở ra, thân thể của hắn chấn động, những cái kia chọc vào tại trên thân thể kiếm ảnh màu vàng chính là bạo vỡ đi ra.

Hắn hai mắt, tựa hồ là vào lúc này, trở nên cực kỳ chói mắt, dường như cái kia bao trùm rất nhiều năm bụi bặm, đang dần dần tiêu trừ.

Thân thể của hắn trên những cái kia lỗ máu, cũng là vào lúc này bắt đầu thời gian dần trôi qua khép lại.

Hắn nhìn chăm chăm vào đạo kia Vũ Vương kim ảnh, tuy rằng biết được cái này kim ảnh không có lực lượng, nhập lại không có bất kỳ thần trí, nhưng hắn như cũ là chậm rãi lên tiếng, nói: "Năm đó một trận chiến, đích xác là người thắng."

"Ta dĩ vãng cũng vẫn cho là ta thua ở trong tay của người."

"Nhưng là. . . Hiện tại ta đột nhiên hiểu được, ta cũng cũng không có thua. . ."

"Bởi vì ta bảo vệ con của ta."

"Người thắng ta Đại Chu lãnh thổ, thắng Thánh Long số mệnh. . . Nhưng mà, cuối cùng có một ngày người sẽ minh bạch, những thứ này ngoại vật, đều không đáng ta hài nhi một tia lông tơ."

"Hắn, biết đem đây hết thấy, đều lại lần nữa cầm về!"

"Chu Vũ chi tranh, nhập lại chưa kết thúc!"

Đang ở đó cuối cùng một giọng nói rơi xuống lúc, Chu Kinh trong cơ thể, chợt có đỏ thẫm nguyên khí như núi lửa giống như bộc phát ra, hân hai mắt như mặt trời giống như chói mắt, mà trong người nguyên khí, cũng là vào lúc này liên tiếp kéo lên!

Thái Sơ Cảnh tứ trọng thiên!

Thái Sơ Cảnh ngũ trọng thiên!

Ngắn ngủn bất quá mấy hơi thở, Chu Kinh thực lực, bắt đầu từ cái kia Thái Sơ Cảnh tam trọng thiên, bạo đã tăng tới ngũ trọng thiên!

Tề Uyên, Triệu Thiên Luân đám người sắc mặt lập tức kinh hãi gần chết.

"Vương thượng. . . Phá vỡ trong lòng âm ảnh, thực lực của hắn. . . Bắt đầu chậm rãi khôi phục!" Vệ Thương Lan cũng là run rẩy nhìn qua một màn này, chợt ánh mắt có chút phiếm hồng.

Trước mắt Chu Kinh, dường như quá khứ những năm này đối với rất nhiều cái bộc lui bước nhường nhịn, lại lần nữa trở nên uy nghiêm lẫm liệt ác liệt.

Tựa như cùng năm đó, Đại Chu cường thịnh lúc, cái kia uy thêm tứ hải vương giả.

Chu Kinh tay cầm đỏ thẫm trường thương, hùng hồn nguyên khí như núi lửa bình thường bộc phát, nháy mắt sau đó, thân ảnh của hắn trực tiếp biến

mất, một vòng đỏ thẫm sao băng, xẹt qua phía chân trời.

Tốc độ kia, nhanh được không thể nhận ra cảm giác.

Đỏ thẫm trường thương lên, giống như là chín đạo Hỏa Mãng quần quanh, mũi thương sấm sét nhảy lên.

Xoẹt!

Chu Kinh thân ảnh, xuất hiện ở Vũ Vương kim ảnh phía sau, một đạo xích cầu vòng, thì là từ kim ảnh lồng ngực đâm thủng ngực mà qua, Chu Kinh cùng hắc đưa lưng về phía, bàn tay nắm chặt, Cửu Viêm Thương lại lần nữa rơi vào trong tay.

Vũ Vương kim ảnh, thì là vào lúc này kịch liệt run rẩy lên, cuối cùng chậm rãi sụp đổ, hóa thành đầy trời kim quang.

Phanh!

Tề Uyên trong tay màu vàng thánh chỉ, cũng là vào lúc này bạo vỡ đi ra, mà hắc cùng với sau lưng Triệu Thiên Luân đám người, đều là mặt như màu đất, kinh hãi nhìn trên bầu trời Chu Kinh, toàn thân run rẩy.

Bọn hắc như thế nào đều không nghĩ tới, cái kia làm phức tạp Chu Kinh nhiều năm trong lòng âm ảnh, vậy mà sẽ ở hôm nay, { bị : được } hắc mượn nhờ một đạo Vũ Vương kim ảnh, đem đánh vỡ!

"Cái này. . . Thật sự đã xong."

Tề Uyên trong mắt, có tuyệt vọng thẳng lên.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 110: Đại Chiến Kết Thúc

Đại Chu ngoài cửa thành, Chu Kinh đứng giữa không trung, trong tay Cửu Viêm Thương thiêu đốt lên hỏa diễm cùng sấm sét, cái kia từ trong cơ thể hãn dũng mãnh tiến ra cường hãn khí thế, vẫn còn như giống như cuồng phong bạo vũ, bao phủ cả phiến thiên địa.

Vô số người nhìn qua đạo thân ảnh kia, phảng phất là lại lần nữa nhìn thấy năm đó Đại Chu cường thịnh thời kì, cái kia uy nghiêm lộ ra Đại Chu chi Vương.

"Vương thượng!"

"Vương thượng!"

Trên tường thành, vô số đạo tràn đầy tôn sùng tiếng hoan hô bạo phát, đình tai nhưc óc.

Chu Nguyên cũng là nhìn qua Chu Kinh cái kia như núi giống như bóng lưng, trong mắt có vẻ mừng rỡ tuôn ra hiện ra, Chu Kinh có thể đánh vỡ trong lòng âm ảnh, thực lực của hắn, cũng là biết dần dần khôi phục, đối với cái này một chút, Chu Nguyên cũng là tự đáy lòng cảm thấy cao hứng.

"Phụ vương, người cũng không có bại bởi Vũ Vương, bởi vì năm đó người kiệt lực tương hộ chính là cái kia hài nhi, hôm nay. . . Cũng đã bắt đầu trưởng thành." Chu Nguyên năm ngón tay chậm rãi nắm khẹp, lẩm bẩm nói.

"Rút lui!"

"Mau bỏ đi!"

Mà tại Đại Chu phương hướng sĩ khí đại chấn lúc, cái kia Đại Tề phương hướng, nhưng là triệt để tan vỡ, đã liền Tề Uyên đều là mặt lộ vẻ hoảng sợ, rít gào nói.

Thanh âm hân rơi xuống lúc, trước tiên mãnh liệt bắn mà ra, sẽ phải chạy thực mạng.

Triệu Thiên Luân đám người, cũng là lo sợ không yên trở ra, lúc này Chu Kinh, thực lực đạt đến ngũ trọng thiên, bọn hân căn bản cũng không lại là kia đối thủ.

"Ngăn lại bọn hân, nếu như đã đến, vậy cũng đừng nghĩ rời đi." Chu Nguyên thấy thế, trong mắt hàn quang lóe lên, nói.

Vệ Thương Lan, Hắc Độc Vương đều là gật đầu, nhanh bắn truy kích mà ra.

Giữa không trung, Chu Kinh ánh mắt lạnh lùng nhìn sang, ánh mắt của hân đã tập trung vào Tề Uyên, bàn tay chậm rãi nắm chặt trường thương.

"Những năm này bỏ mặc người đang ở đây ta Đại Chu tùy ý làm bậy, hôm nay, khiến cho tự chính mình tự tay đến đem những thứ này sai lầm đều uốn nắn đi." Chu Kinh thản nhiên nói.

Hùng hồn đỏ thắm nguyên khí, tại kia quanh thân bắt đầu khởi động, trong lúc mơ hồ có sấm rền truyền ra, khí thế cường hãn.

Bá!

Chu Kinh bộ pháp đập mạnh, thân hình chính là hóa thành một đạo xích cầu vòng mãnh liệt bắn mà ra, trực chỉ Tề Uyên.

Mà Tề Uyên cũng là có làm cho phát hiện, lúc này ánh mắt hoảng sợ, không dám có do dự chút nào, trong cơ thể nguyên khí thúc giục đến mức tận cùng, điên cuồng nhanh lùi lại.

Bất quá, lúc này Chu Kinh, thực lực tăng mạnh, vượt xa hẳn cái này Thái Sơ Cảnh tam trọng thiên, vì vậy mấy cái hô hấp về sau, thân ảnh của hắn trực tiếp là xuất hiện ở Tề Uyên phía sau.

Chu Kinh mặt không biểu tình, trong tay trường thương như rồng, mang theo một vòng ánh lửa sấm rền, dường như chấn động hư không, trực chỉ Tề Uyên.

Cảm giác được một súng hung hãn, Tề Uyên cũng là hoảng hốt, trường kiếm trong tay trên thân kiếm, cũng là có quang văn hiển hiện, nguyên khí điên cuồng quán chú, phảng phất là bộc phát ra kim thạch ánh sáng.

Bá!

Tề Uyên một kiếm hung mãnh đâm mà ra, một kiếm này, dốc hết trong cơ thể sở hữu nguyên khí, có thể nói là lăng lệ ác liệt vô song.

Keng!

Nhưng mà, {làm:lúc} cái kia một vòng xích cầu vòng trường thương điểm tại trên thân kiếm lúc, phảng phất là có sấm sét bộc phát, một cỗ lực lượng kinh người, ùng ùng (không dứt) bạo vang dựng lên.

Phanh!

Không gian kịch liệt chấn động, ẩn hiện vụn vụn, cái kia Tề Uyên hét thảm một tiếng, trong tay chuôi này huyền nguyên binh cấp độ trường kiếm, đều là vào lúc này cứng rắn nhảy vỡ đi ra.

"Vương thượng, vương thượng, ta nguyện quy hàng!" Tề Uyên mặt lộ vẻ kinh hãi, gấp quát.

Nhưng đáp lại hăn đấy, là Chu Kinh cái kia sát phạt quyết đoán một thương, thương ảnh lướt qua, thối phù một tiếng, chính là xuyên thủng Tề Uyên trái tim, nóng bỏng mà cuồng bạo Viêm Lôi Khí điên cuồng dũng mãnh vào Tề Uyên trong cơ thể, tại ngăn ngừa mấy hơi thở lúc giữa, liền đem trong cơ thể của hăn đều chấn vỡ.

Tề Uyên trên mặt hoảng sợ vào lúc này ngưng kết xuống, hăn nằm chọc ở ngực trường thương, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào Chu Kinh, lẩm bẩm nói: "Chu Kinh. . . Vũ Vương sẽ không bỏ qua ngươi!"

Chu Kinh mặt không biểu tình, thân thương run lên, cái kia Tề Uyên thân thể bắt đầu từ bầu trời rơi xuống phía dưới, sinh cơ triệt để tiêu tán.

"Tề vương đã đền tội, người nào không đầu hàng, đều chém giết!" Chu Kinh lạnh lùng nghiêm nghị tiếng quát, vẫn còn như tiếng sấm bình thường, vang vọng chiến trường.

Cái kia nguyên bản đang lẩn trốn tháo chạy Tề vương bại quân, vừa nghe đến Tề vương bị chém giết, sĩ khí triệt để tan vỡ, vô số người quỳ sát xuống, ném binh cưỡi giáp, đầy đất bừa bộn.

Mà cái kia Triệu Thiên Luân ba vị Thái Sơ Cảnh cường giả, cũng là tại Chu Nguyên, Thôn Thôn, Vệ Thương Lan, Hắc Độc Vương vây quét xuống, từng cái một chặt vật không chịu nổi.

"Chu Kinh, ngươi không nên quá phận rồi, nếu là giết chúng ta, ngươi xem Vũ Vương há có thể từ bỏ ý đồ!" Cái kia Triệu Thiên Luân chặt vật tránh né, phần nộ hô.

"Coi như là không giết các ngươi, ta cùng với cái kia Vũ Vương, cũng sẽ không từ bỏ ý đồ!" Chu Kinh cười lạnh một tiếng, trong tay trường thương

chấn động, cũng là gia nhập vòng chiến, lập tức Triệu Thiên Luân ba vị Thái Sơ Cảnh triệt để tan tác, mười mấy hiệp về sau, chính là bị từng cái một chém giết.

Ba vị Thái Sơ Cảnh cường giả liên tiếp vẫn lạc, máu tươi vung vãi, làm cho vô số Đại Tề phản quân lạnh run, nằm rạp xuống trên mặt đất, không dám có chút động tác.

Nội thành, cấm quân giống như thủy triều dũng mãnh tiến ra, nhanh chóng tiếp quản chiến trường.

Giờ này khắc này, trận này phản loạn chi hỏa, cuối cùng bị dập chết.

Mà cái kia Đại Chu nội thành, vô số con dân nhìn qua một màn này, đều là bạo phát ra kinh Thiên động Địa giống như tiếng hoan hô.

"Vương thượng uy vũ!"

"Điện hạ uy vũ!"

Ở đằng kia đầy trời tiếng hoan hô ở bên trong, Chu Kinh đã rơi vào trên tường thành, hắn cụt một tay nắm Cửu Viêm Thương, kiên nghị trên mặt mang theo một vòng dáng tươi cười, cái kia lâu đài tại hai đầu lông mày một đám tối tăm phiến muộn, cũng là triệt để biến mất không thấy gì nữa.

Kinh này một trận chiến, năm đó cái kia Đại Chu vương thượng, tựa hồ cũng là đã trở về.

"Chúc mừng phụ vương, đánh vỡ âm ảnh, ngày sau nhất định có thể lại trèo lên đỉnh phong." Chu Nguyên biến thành giáp bạc bóng người cũng là rơi xuống, hướng về phía Chu Kinh cười nói.

"Nguyên nhi, lần này, thật đúng là may mắn mà có người." Chu Kinh cảm thán một tiếng, lần này nếu như không phải Chu Nguyên nguyên nhân,

chỉ sợ Tề Uyên căn bản cũng không dùng xuất ra Vũ Vương thánh chỉ, là có thể lấy được thắng thế.

Mà hẳn, tự nhiên cũng sẽ không có cơ hội đánh vỡ âm ảnh.

Chu Nguyên cười cười, nhìn chăm chăm vào cách đó không xa trên mặt đất Tề Uyên đám người thi thề: "Bất quá lần này đã trấn áp Tề vương phản loạn, sợ là tin tức biết chính thức truyền vào Vũ Vương trong tai rồi."

Ánh mắt của hắn hơi hiện ngưng trọng, Tề Uyên đám người, tuy rằng phiến toái, lại có thể thanh trừ, thế nhưng Đại Vũ Vương Triều, nhưng là áp khi bọn hắn Đại Chu trong lòng trên núi lớn, tràn đầy nguy hiểm.

Hôm nay Đại Vũ Vương Triều vận mệnh quốc gia cường thịnh, cường giả rất nhiều, Đại Chu cùng hắn so sánh với, còn là quá mức nhỏ yếu rồi.

"Đại Vũ Vương Triều hôm nay đang cùng Kiếm Vương Triều các loại đứng đầu vương triều tranh phong, trong thời gian ngắn không có biện pháp cố kỵ chúng ta, chỉ cần kế tiếp ta có thể đủ khôi phục thực lực, bọn họ một ít bình thường thủ đoạn, cũng là không làm gì được được chúng ta." Chu Kinh chậm rãi nói.

"Bất quá. . . Chờ bọn hắn rảnh tay, chỉ sợ cũng được đối với chúng ta Đại Chu hạ tử thủ rồi."

Chu Nguyên nhẹ nhàng gật đầu, chợt cười cười, nói: "Như vậy xem ra, chúng ta cũng là còn có một chút thở dốc thời gian. . ."

Rắc rắc!

Đột nhiên, hắn nghe được một đạo thanh âm rất nhỏ, ánh mắt ngưng tụ, chính là gặp tới ngón tay lúc giữa cái kia miếng chiếc nhẫn màu bạc phía trên, lại là có thêm một đạo vết rạn nổi lên.

"Tiêu hao quá lớn, liền Nguyên Bảo đều bị hao tổn."

Chu Nguyên cười khổ một tiếng, hẳn có thể cảm giác được mi tâm lúc giữa thần hồn bắt đầu thời gian dần trôi qua suy yếu, một cổ đau đớn bắt đầu bộc phát, hẳn biết rõ, đây là cường ép biên độ tăng trưởng bản thân Linh Hồn thúc giục "Ngân Ảnh" làm cho dẫn đến di chứng bạo phát.

"Phụ vương. . . Kế tiếp kết thúc công việc sự tình, chỉ sợ cũng được giao cho người rồi."

Chu Nguyên trên thân thể giáp bạc bắt đầu hòa tan, cuối cùng hóa thành màu bạc chất lỏng thu nạp, Chu Nguyên thân thể cũng là từ trong hiện ra, sắc mặt trắng bệch được đáng sợ, mi tâm ảm đạm không ánh sáng.

"Nguyên nhi?" Nhìn đến hẳn bộ dáng này, Chu Kinh cũng là cả kinh.

Chu Nguyên nhưng là không tiếp tục lực lượng trả lời hẳn, mí mắt thời gian dần trôi qua dừng xuống, hắc ám đem tầm mắt của hẳn triệt để bao phủ, thân thể ảm ảm sụp đổ.

Ở đằng kia triệt để hôn mê lúc trước, Chu Nguyên trong lòng cũng là bất đắc dĩ một tiếng than nhẹ.

"Còn là quá yếu a. . ."

không hiểu sao trên trang
<http://www.piaotian.com/html/8/8955/5985878.html> lại đến 110 rồi nhĩ lão
@Lô xem hộ với nhé

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 111: Áo Bào Xám Lão Nhân

Tề vương phản loạn, cuối cùng dùng bị trấn áp mà hạ màn kết cục, trận chiến này truyền ra, toàn bộ Đại Chu đều là chịu chấn động, thế lực khắp nơi ghen hòng nhìn trôn trối, ai cũng không nghĩ tới, thanh thế như thế to lớn Tề vương, cuối cùng hội rơi vào kết quả này. . .

Phải biết rằng, ở đẳng kia dĩ vãng, hoàng thất căn bản không làm gì được được Tề vương, bằng không thì cũng sẽ không dễ dàng tha thứ Tề vương lớn mạnh cho tới hôm nay tình trạng.

Có thể một trận chiến này, Đại Chu hoàng thất bày ra thực lực, làm cho tất cả mọi người khiếp sợ.

Mà đang khiếp sợ ngoài, thế lực khắp nơi cũng là hiểu được, trong con mắt của bọn họ cái kia càng sự suy thoái Đại Chu hoàng thất, dường như cũng không có bọn hãn tưởng tượng yếu như vậy.

Lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa béo, cái này đã từng hiển hách quái vật khổng lồ, mặc dù trải qua vòng tròn quay liên tục đả kích, nhưng như trước không thể khinh thường.

Vì vậy, những nguyên bản kia còn ý định thừa dịp hoàng thất cùng Tề vương tranh đấu, đục nước béo cò thế lực, cũng là không thể không thu liễm tay chân, không dám hiển lộ chút nào.

Bởi vì là tất cả mọi người biết rõ, theo Đại Chu hoàng thất thanh trừ Tề vương chất độc này lự, ngày sau Đại Chu bên trong, chỉ sợ hoàng thất uy

ng nghiêm, sẽ lại lần nữa khôi phục, bất luận cái gì thế lực còn dám khiêu khích, chỉ sợ kết cục cũng sẽ như Tề vương một cái bộ dáng.

Vì vậy, trong khoảng thời gian ngắn, toàn bộ Đại Chu bầu không khí, tựa hồ cũng biến tốt lên rất nhiều, lệnh vua làm cho đến, không có gì không từ, ai cũng sợ chính mình trở thành hoàng thất kế tiếp khai đao mục tiêu.

...

"Vậy mà hôn mê một tháng. . ." Đại Chu trong vương cung, cái kia trăm hoa đua nở trong đình viện, Chu Nguyên ngồi xếp bằng ghế đá, vẻ mặt cảm thán.

Tự nhiên mặt trời trấn áp Tề vương phản loạn về sau, đã qua trọn vẹn một tháng, mà một tháng này, hẳn hoàn toàn là ở vào trong hôn mê, thủy chung chưa từng tỉnh lại, cho đến hôm nay.

Hiển nhiên, đây là cường ép tăng cường bản thân Thần Hồn, điều khiển "Ngân Ảnh" làm cho trả giá cao.

"Cái này đã xem như mạng người lớn hơn, nếu như người không phải tu luyện "Hỗn Độn Thần Ma Quan Tướng Pháp", Thần Hồn so với thường nhân càng thêm cứng cõi, chỉ sợ người bây giờ, cũng không phải là hôn mê một tháng, mà là vĩnh cửu bất tỉnh rồi." Tại Chu Nguyên sau lưng, có thanh đạm thanh âm truyền đến.

Chu Nguyên cười cười xấu hổ, xoay đầu lại, chính là nhìn thấy Yêu Yêu đi tới, thiếu nữ thân thể mềm mại thon dài, tại Thanh y bao bọc xuống, lộ ra Linh Lung hấp dẫn.

"Về sau loại phương thức này hay vẫn là dùng một phần nhỏ a, thần hồn của người quá yếu, không đủ để điều khiển "Ngân Ảnh", cường ép làm mà nói, nếu để cho thần hồn của người lưu lại khó có thể khép lại di chứng, đó

mới là được không bù mất." Yêu Yêu đôi mắt sáng nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, chân thành nói.

Chu Nguyên có thể cảm giác được Yêu Yêu thận trọng, cũng biết nàng đây là quan tâm chính mình, lúc này cười gật gật đầu, nói: "Yên tâm đi, loại phương thức này chẳng qua là vạn bất đắc dĩ."

Dù sao lúc trước đại chiến, quá mức trọng yếu, nếu như hãn không tá trợ "Ngân Ảnh" lực lượng, Tề vương một phương tất nhiên hội lấy được ưu thế, lúc kia, cục diện trước tiên tan vỡ, chỉ sợ cũng tính là bọn hãn Đại Chu rồi.

Cái loại này hậu quả, không cách nào tưởng tượng, chỉ sợ Đại Chu hoàng thất thật sự sẽ được mà Phá Diệt.

Chu Nguyên sẽ không cho phép sự tình như này phát sinh, cho nên, mặc dù biết rõ sẽ có thật lớn mạo hiểm, nhưng hãn hay vẫn là làm việc nghĩa không được chùn bước thúc giục "Ngân Ảnh" .

Dù sao, thân là Đại Chu hoàng tử, hãn cũng có được nhất định phải gánh chịu trách nhiệm.

"Bất quá, cảm giác lần này cũng tịnh không phải hoàn toàn là chỗ xấu, ít nhất. . . Ta dường như tăng lên tới Đường Khí Cảnh trung kỳ." Chu Nguyên cười, hãn xòe bàn tay ra, chỉ thấy được lòng bàn tay có Âm Kim sắc nguyên khí dâng lên, còn nếu là nhìn kỹ lại, cái kia nguyên khí bên trong, còn có quỹ dị Huyết Hồng ánh sáng tại bắt đầu khởi động.

"Đường Khí Cảnh trung kỳ. . . Thoáng cái từ có thể giết chết Thái Sơ Cảnh cường giả lực lượng, rốt xuống loại này cấp độ, trong nội tâm sẽ không không thoải mái?" Yêu Yêu làm như tùy ý mà nói.

Chu Nguyên nghe vậy, suy nghĩ một chút, cuối cùng lắc đầu, nói: "Mượn nhờ Ngân Ảnh lực lượng, của ta xác thực trở nên rất cường đại, thế nhưng

loại lực lượng cũng không phải là thuộc về ta bản thân, cho nên người yên tâm đi, ta sẽ không đắm chìm tại loại này ngoại vật trong sức mạnh không cách nào tự kìm chế, dẫn đến tâm tình bất ổn."

Hắn giương lên trên bàn tay bốc lên ám kim nguyên khí, cười nói: "Loại lực lượng này, mới thật sự là thuộc về ta đây, nó hiện tại có lẽ còn rất yếu, nhưng ta tin tưởng, sớm muộn có một ngày, nó hội trở nên rất cường đại."

Yêu Yêu tuyết trắng cái cằm nhẹ gật đầu, tinh xảo hoàn mỹ trên gương mặt xuất hiện một ít vẻ hân thưởng, Chu Nguyên loại tâm tính này, làm cho nàng có chút thoả mãn, bằng không mà nói, một khi tâm tình bất ổn, Chu Nguyên tu luyện cũng sẽ ra vấn đề lớn.

Hai người lại lần nữa nói chỉ chốc lát, Yêu Yêu vừa rồi nghĩ tới một chuyện, nói: "Người đã tỉnh, ngược lại là có thể đi xem Tô Ấu Vi, nàng dường như gặp một điểm nhỏ phiền toái."

"Ấu Vi? Nàng làm sao vậy? Đúng ngày đó một kiếm kia di chứng?" Chu Nguyên cả kinh, liền vội vàng hỏi, hắn biết được ngày đó tại trên tường thành, Tô Ấu Vi không biết mượn cái gì lực lượng, vậy mà một kiếm đem cái kia Lâm Niên cho chém, nhưng hiển nhiên, cái loại này lực lượng, có lẽ cũng cũng không thuộc về Tô Ấu Vi.

"Ngày đó một kiếm kia, hẳn là nguồn gốc từ trong cơ thể nàng chuôi này Thiên Nguyên binh "Dương Minh Kiếm", nàng về sau cũng là hôn mê mấy ngày, bất quá ngược lại là đã sớm tỉnh lại, cũng không có vấn đề quá lớn." Yêu Yêu nói ra.

"Cái kia còn có cái gì phiền toái?" Chu Nguyên thở dài một hơi, chợt nghi ngờ nói.

Yêu Yêu bàn tay như ngọc trắng nhẹ vỗ về lười biếng Thôn Thôn, nói: "Người đi xem a."

Chu Nguyên trong lòng có chút buồn bực, nhưng vẫn gật đầu, Tô Ấu Vi lần này giúp bọn hắn Đại Chu lớn như thế bề bọn, hẳn vốn liền định sau khi tình dậy vẫn an cảm tạ một chút.

Nghĩ đến đây, Chu Nguyên cũng không có kéo thêm liên tục, cùng Yêu Yêu nói một tiếng về sau, chính là trực tiếp ra Vương Cung, thẳng đến Tô Ấu Vi trụ sở.

Thành nam, một gian sạch sẽ sân nhỏ bên ngoài.

Chu Nguyên gõ cửa sân, chờ giây lát, liền là có thêm nhẹ nhàng tiếng bước chân truyền đến, cửa sân mở ra, sau đó một Trương Minh con mắt thiện lành, vừa giận vừa vui xinh đẹp khuôn mặt nhỏ nhắn chính là hiện ra.

Đúng là Tô Ấu Vi.

Mà nàng nhìn đến cửa Chu Nguyên, vốn là giật mình, cái kia trong con người lập tức có kinh hỉ tuôn ra hiện ra.

"Hoàng tử, người tỉnh rồi? !"

Chu Nguyên cười gật gật đầu, hẳn nhìn đến Tô Ấu Vi hay vẫn là Nguyên Khí tràn đầy, một bộ thanh xuân sức sống bộ dáng, ngược lại là hơi buồn lòng một hơi, sau đó nói: "Yêu Yêu tỷ nói người gặp điểm phiền toái?"

"Có phiền toái gì cứ nói với ta, tại đây Đại Chu, còn không có ta bày bất bình sự tình." Chu Nguyên vỗ vỗ ngực, cười nói.

Cái đó ngờ tới Tô Ấu Vi nghe vậy, lại là có chút buồn rầu nhăn nhau lông mày, thở dài: "Chỉ sợ hoàng tử thật đúng là bày bất bình đây. . ."

Chu Nguyên gãi gãi đầu, một bụng buồn bực, hôm nay Đại Chu, có lẽ lại không có ai dám trở lại sờ hoàng thất rủi ro rồi a?

"Hoàng tử trước vào đi." Tô Ấu Vi nhếch hồng nhuận phơn phớt cái miệng nhỏ nhắn khẽ cười một tiếng, mở ra cửa sân, lại để cho Chu Nguyên tiến vào viện, sau đó phía trước dẫn đường, đi qua một cái Toái Thạch con đường nhỏ, đi vào rồi hậu viện.

Ở đằng kia trong hậu viện, có hai luồng ghế nằm, hai vị lão nhân nhàn nhã nằm ở phía trên.

Trong đó một vị, đúng là Tô Ấu Vi gia gia, Chu Nguyên rất quen thuộc, người phía trước nhìn thấy hắn, còn hiền lành cùng hắn chào hỏi, Chu Nguyên cười đáp lại một chút, sau đó ánh mắt kia, liền hướng về phía rồi mặt khác một vị áo bào xám lão nhân.

Cái kia vị lão nhân, toàn thân không có bất kỳ nguyên khí dao động, nhưng ở nhìn thấy hắn thời điểm, Chu Nguyên mi tâm Thần Hồn nhưng là đau nhói một chút, đúng là tại khẽ chấn động lấy, cho Chu Nguyên kịch liệt cảnh báo.

Hiển nhiên, cái mới nhìn qua này bình thường vô cùng lão nhân, một chút cũng không bình thường.

Chu Nguyên hoảng sợ trong nội tâm, bọn hắn Đại Chu, lúc nào xuất hiện một vị thực lực khủng bố như thế người? Dựa theo dự liệu của hắn, chỉ sợ cũng xem như Chu Kinh, đều xa không bằng vị này thần bí áo bào xám lão nhân.

Mà ở Chu Nguyên thần sắc mặt ngưng trọng lúc, tên kia áo bào xám lão nhân cũng là lười biếng ngẩng đầu, đục ngầu con mắt nhìn thoáng qua Chu Nguyên, lại nhìn một cái Tô Ấu Vi, duỗi cái lưng mệt mỏi, thở dài một hơi.

"Tiểu nha đầu, thì ra là vì vậy tiểu tử, người mới không muốn cùng lão phu đi chứ "

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 112: Tô Ấu Vi Duyên Pháp

Trong nội viện, Chu Nguyên thần sắc cảnh giác nhìn qua lên trước mắt vị này áo bào xám lão nhân, người sau nhìn qua toàn thân không có nguyên khí dao động, nhưng hẳn vẫn hiểu, đó là bởi vì nguyên khí bị hoàn mỹ thu liễm nguyên nhân.

Áo bào xám lão nhân, hiển nhiên sâu không lường được, thực lực thậm chí khả năng đã vượt qua Thái Sơ Cảnh.

"Vị tiền bối này. . ." Chu Nguyên ôm quyền, thần sắc kính cẩn, hẳn nhìn thoáng qua Tô Ấu Vi, nói: "Không biết tiền bối tìm Ấu Vi, có thể là có chuyện?"

Áo bào xám lão nhân cười nhạt nói: "Lão phu muốn mang nàng đi, loại địa phương này, chỉ biết không duyên cớ lãng phí thiên phú của nàng, nàng không nên ở chỗ này tiêu tốn thời gian."

Chu Nguyên giật mình, chợt trong lòng dâng lên một ít phức tạp tâm tình, hẳn nhìn qua Tô Ấu Vi, lúc trước cái kia bị hẳn ở đây y quán trước mặt kéo trở lại vô cùng bất tiểu cô nương, hôm nay, lại đã bắt đầu triển lộ ra thuộc về của nàng quang mang, từ vừa mới bắt đầu Chu Nguyên đã biết rõ, Tô Ấu Vi thiên phú, bất thường.

Nàng sớm muộn hội tách ra thuộc về của nàng quang mang, chói mắt chói mắt.

Dùng Tô Ấu Vi thiên phú, nếu như đổi một ra người, có thể sớm một chút tiếp xúc đến tu luyện, sợ hôm nay nàng, cũng sớm đã trở thành cái

kia vô số Thiên Kiêu nhìn lên Nữ Thần.

Mà hãn loại này một cái nhỏ Tiểu Vương Triều hoàng tử, sợ đều là người ta ngay cả con mắt cũng sẽ không nghiêng mắt nhìn tới đây một chút.

Trong nội tâm cảm thán, Chu Nguyên nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Ấu Vi có thể có được tiền bối coi trọng, cái kia đúng cơ duyên của nàng."

Hoàn toàn chính xác, chính như vị này áo bào xám lão nhân theo như lời, Tô Ấu Vi thiên phú, ở lại Đại Chu Vương Triều, thật sự là Minh Châu Mông Trần.

Phượng Hoàng ứng với Ngô Đồng, mà không phải là Khô Mộc.

Tô Ấu Vi có thể có được vị này áo bào xám lão nhân coi trọng, Chu Nguyên cũng là thật tâm vì nàng cảm thấy cao hứng.

Áo bào xám lão nhân cười cười, nói: "Thế nhưng là nàng cũng không quá nguyện ý."

Chu Nguyên sửng sốt, nhìn về phía Tô Ấu Vi, thiếu nữ ánh mắt trốn lóe lên một cái, chột cái miệng nhỏ nhắn hơi vênh lên, nói: "Ta không nói không muốn a."

Áo bào xám lão nhân gật gật đầu, nói: "Chẳng qua là nàng có một cái điều kiện. . ."

Hắn nhìn chằm chằm vào Chu Nguyên, nói: "Nàng muốn ta cũng mang theo người."

Chu Nguyên cười khở một tiếng, hãn như thế nào không biết, Tô Ấu Vi tất nhiên cũng là nhìn ra vị này áo bào xám lão nhân sâu không lường được, cho nên nếu như có thể đưa hắn mang theo, đối với hắn mà nói, cũng là một phần cơ duyên.

Áo bào xám lão nhân cười nhạt, ánh mắt của hắn tại Chu Nguyên trên người lướt qua, nói: "Người kỳ thật cũng không phải người bình thường, Thánh Long Khí Vận đã từng kẻ có được, thiên phú của ngươi, tự nhiên cũng sẽ không yếu đi nơi nào."

"Bất quá. . . Của ta duyên pháp, cũng không thích hợp ngươi."

Tô Ấu Vi nghe vậy, lập tức quỳnh lên, nói: "Vì cái gì? Hoàng tử thiên phú sẽ không so với ta kém."

Áo bào xám lão nhân nhìn như đục ngầu con mắt, phảng phất có được thâm sâu quang mang, hắn dừng ở Chu Nguyên, chậm rãi nói: "Tại trên người của hắn, ta mơ hồ cảm giác được một cỗ vô cùng khí tức cường đại lưu lại, cho nên, hắn sợ là đều có duyên pháp, ta không nên nhúng tay."

Chu Nguyên trong lòng hơi kinh, vị này áo bào xám lão nhân theo như lời khí tức cường đại lưu lại, chẳng lẽ là Thương Uyên sư phụ chứ không nghĩ tới rồi một năm thời gian, người trước mắt đều có thể mơ hồ phát hiện, xem ra kỳ thật thực lực, cũng thì không cách nào tưởng tượng.

Tô Ấu Vi khẽ cắn răng, nói: "Nếu là người không mang theo hoàng tử, ta đây cũng không đi."

Áo bào xám lão nhân cười lộ lên, chỉ vào Tô Ấu Vi nói: "Người tiểu nha đầu này thật sự là đang ở trong phúc không biết phúc, ngươi cũng biết lão phu là ai, dưới đời này có bao nhiêu thiên tài đều muốn theo ta?"

Tô Ấu Vi đối với lão nhân có chút khom người, nghiêm túc nói: "Ấu Vi biết rõ tiền bối nhìn trúng đúng phúc khí của ta, bất quá tiền bối có thể trông thấy bây giờ ta, đó là bởi vì hoàng tử đã từng đối với trợ giúp của ta, nếu như không phải hoàng tử, Tô Ấu Vi, cũng không phải bộ dáng bây giờ."

Có lẽ, tại cái ngày đó gia gia bệnh nặng không trì về sau, cái kia không chỗ nương tựa tiểu cô nương, cũng sẽ ở cái kia lạnh như băng bên trong, thời gian dần trôi qua chết đi.

Áo bào xám lão nhân hơi giật mình, nhẹ vuốt vuốt chòm râu.

Chu Nguyên than nhẹ một tiếng, hẩn hướng về phía Tô Ấu Vi cười cười, bàn tay đặt ở nàng cái kia non mềm trên vai thơm, tiếng nói ôn nhu: "Ấu Vi, ta biết rõ người cảm kích ta lúc đầu đối với trợ giúp của người, bất quá đó cũng không phải đem người trói buộc ở bên cạnh ta lý do, ta đem người trở thành làm bằng hữu tốt nhất, cho nên ta cũng hi vọng, người có thể đạt được tốt nhất điều kiện tu luyện."

Cảm thụ được Chu Nguyên động tác, Tô Ấu Vi khuôn mặt ửng đỏ một chút, nhưng đang nghe bằng hữu tốt nhất lúc, nước dịu dàng con mắt lại là không thể phát hiện có chút ảm đạm rồi một chút.

"Thế nhưng là hoàng tử. . . Lần đi từ biệt, nhưng là trải qua nhiều năm." Tô Ấu Vi hàm răng cắn chặt cặp môi đỏ mọng, hốc mắt đều cũng có chút ít phẫm hồng.

Nàng đã thành thói quen đi theo Chu Nguyên bên người, cảm thụ được khí tức của hẩn, nghe thanh âm của hẩn, tại nàng xem, bất luận tương lai của nàng sẽ có bao nhiêu sao phấn khích, chỉ sợ, đều không so được một năm nay ở đằng kia Đại Chu Phủ bên trong làm cho trải qua hết thảy tới khắc cốt minh tâm.

Lúc này đây nếu là chia lìa, chỉ sợ ngay cả nàng cũng không biết, gặp lại lúc, đã là năm nào.

Vừa nghĩ tới một màn kia, mặc dù xưa nay kiên cường Tô Ấu Vi, đều là cảm thấy đau lòng.

Chu Nguyên cười cười, vươn tay ra, đem thiếu nữ trước mắt thon dài lông mi bên trên treo giọt nước nhẹ nhàng bôi lau mà đi, nói: "Yên tâm đi, tin tưởng ta, chúng ta nhất định sẽ có gặp lại thời điểm."

Hắn dừng một chút, cười nói: "Chỉ có điều, ta lại lo lắng đến lúc đó người quá xuất sắc rồi, ngược lại cảm thấy biết ta đây thì một cái thâm sơn cùng cốc hoàng tử hội cảm thấy mất thể diện."

Tô Ấu Vi nín khóc mỉm cười, nói khẽ: "Hoàng tử, lại đặc sắc địa phương, trong mắt ta, cũng không sánh bằng Đại Chu Phủ, ra lại nhiều người Thiên Kiêu, trong mắt ta, cũng không sánh bằng người."

Một bên áo bào xám lão nhân nghe vậy, lập tức liếc mắt, nói: "Người nha đầu kia đúng thấy quá ít, tiểu tử này nào có người nói tốt như vậy."

Nhưng mà Tô Ấu Vi nhưng là không để ý hắn.

"Hoàng tử, về sau, người sẽ tìm đến ta sao?" Tô Ấu Vi nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, Thủy Nhuận trong đôi mắt, tràn đầy chờ mong.

"Hội, nhất định sẽ." Chu Nguyên nghiêm túc nói, trong lòng của hắn, Tô Ấu Vi đồng dạng là có được lấy rất nặng địa vị, tương lai nếu có cơ hội, hắn tất nhiên sẽ đi tìm nàng, nhìn nàng trôi qua thế nào.

Tô Ấu Vi mặt giãn ra cười khẽ, nét mặt tươi cười thanh lệ mà mang theo một tia tươi đẹp, nàng do dự một chút, bỗng nhiên lấy hết dũng khí tiến lên một bước, run rẩy vươn ngọc thủ, đem Chu Nguyên cho ôm lấy.

Trong lúc đó đặt cược vào trong ngực ôn hương nhuyễn ngọc, cũng là làm cho Chu Nguyên ngẩn người, hắn có thể cảm nhận được Tô Ấu Vi trong lòng đem muốn ly biệt đau thương, vì vậy cũng là xòe bàn tay ra, vỗ nhẹ nhẹ phía sau lưng của nàng tâm, cho nàng an ủi.

Tô Ấu Vi rất nhanh liền từ Chu Nguyên trong ngực chạy ra, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng trốn vào trong phòng.

Trong ngực rời đi mềm mại, cũng là làm cho Chu Nguyên có chút có chút buồn vô cớ như mất, ly biệt ảm đạm, đồng dạng tràn ngập trái tim của hắn, Tô Ấu Vi thói quen đi theo hắn, hắn cảm giác không phải là thói quen bên người cái này xinh đẹp kiên cường thiếu nữ.

Khục!

Áo bào xám lão nhân ho khan một tiếng, có chút khó chịu nhìn Chu Nguyên liếc, sau đó thở dài một hơi, nói: "Tiểu tử, mặc kệ như thế nào, lão phu hay là muốn cảm tạ người giúp ta thuyết phục cái nha đầu này."

Tuy rằng rất không muốn thừa nhận, nhưng áo bào xám lão nhân biết rõ, nếu như Chu Nguyên không gật đầu, chỉ sợ cái này bướng bỉnh nha đầu thật đúng là sẽ không theo hắn đi.

Chu Nguyên cười cười, đối với áo bào xám lão nhân ôm quyền nói: "Hi vọng tiền bối về sau có thể chiếu cố thật tốt nàng."

"Cái này người yên tâm, không phải là người nào đều có thể tùy tùy tiện tiện đi theo lão phu, lão phu thí sinh rất bắt bẻ, mà nếu như chọn đã đến, cái kia tự nhiên sẽ dốc hết tất cả." Áo bào xám lão nhân nghiêng liếc mắt Chu Nguyên liếc, nói: "Lão phu không mang theo người đi, người liền không thất vọng?"

Chu Nguyên cười nhạt một tiếng, nói: "Tiền bối lúc trước cũng đã nói, đều có các duyên pháp, ta coi như là không trước mặt bối đi, tương lai, ta cũng không thấy được liên bình thường rồi."

Đây cũng không phải là đúng tự đại, hắn tu luyện "Tổ Long Kinh", càng là tu hữu "Hỗn Động Thần Ma Quan Tướng Pháp", tuy rằng hắn không biết trước mắt áo bào xám lão nhân đúng là lịch ra sao, nhưng hắn vẫn đúng tin

tưởng, chỉ cần hãn có thể đem bản thân sở học tu thành, hãn tự nhiên có thể Ngạo Lập Vu thế gian.

"Ồ, còn có chút cốt khí."

Áo bào xám lão nhân cười cười, đối với Chu Nguyên ngược lại là có chút ít tiểu nhân thưởng thức, hãn suy nghĩ một chút, nói: "Lão phu không muốn nợ nhân tình, người đã giúp ta, lão phu kia cũng giúp người một lần."

"Lão phu không có duyên pháp cho người, nhưng có một đạo chỉ điểm. .
."

Chu Nguyên nghe vậy, ánh mắt ngưng tụ, trịnh trọng mà nói: "Vẫn vẫn bồi liên rửa tai lắng nghe rồi."

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 113: Một Phần Tạo Hóa

Trong đình viện, áo bào xám lão nhân cười tủm tỉm nhìn qua Chu Nguyên, nói: "Tiểu tử, tại đây Đại Chu Vương Triều trẻ tuổi ở bên trong, người hôm nay thành tựu, có lẽ xem như đỉnh tiêm rồi a?"

Chu Nguyên mỉm cười nói: "Đại Chu Vương Triều bất quá góc, ở chỗ này đình tiêm, có ý nghĩa gì?"

"Coi như có chút tự mình biết rõ." Áo bào xám lão nhân cười nói.

"Lão phu biết người Đại Chu Vương Triều địch nhân vốn có, hẳn là cái kia Đại Vũ rồi a?"

"Mà người. . . Hôm nay cường địch, đúng cái kia Đại Vũ "Mãng Tước" a?"

"Ha ha, hôm nay nói nhân gia hay vẫn là "Mãng Tước", ngược lại là có chút không thỏa đáng, nhờ hồng phúc của người, cái kia hai vị hôm nay ngược lại là mượn gió dựng lên, tính là chân chính Long Hoàng có tư thế."

Áo bào xám lão nhân tay khô héo ngón tay nhẹ nhàng gõ lấy thành ghế, thân nhiên nói: "Cái kia Đại Vũ vương triều Thái Tử, Vũ Hoàng, nghe nói hôm nay, đã là Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ, khoảng cách Thái Sơ Cảnh, cách chỉ một bước."

Chu Nguyên đồng tử có chút co rút lại, cái kia Vũ Hoàng, vậy mà đã đến Thiên Quan Cảnh hậu kỳ chứ quả nhiên đã vượt qua hẳn rất nhiều.

Lớn lao nhìn lúc trước bình định Tề vương lúc, Chu Nguyên thể hiện ra rồi chém giết Thái Sơ Cảnh lực lượng, nhưng hẳn vô cùng rõ ràng, cái kia chỉ là bởi vì hẳn mượn ngoại lực, nếu như không có "Ngân Ảnh" lực lượng, dùng hẳn thực lực hôm nay, tùy tiện gặp phải một vị Thái Sơ Cảnh cường giả, chỉ sợ đều có thể dễ dàng giải quyết hết hẳn.

Dựa theo Chu Nguyên đoán chừng, chính diện chống lại Thiên Quan Cảnh sơ kỳ cao thủ, hẳn có lẽ có thể bằng vào "Thông Thiên Huyền Mãng Khí" cùng với "Oán Long Độc" cùng hẳn giao phong, nhưng nếu là Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ, chỉ sợ phần thắng không đến một thành.

Mà "Ngân Ảnh" lực lượng, di chứng quá cường đại, cho nên về sau, nếu như không phải chân chính sinh tử tồn vong, chỉ sợ Chu Nguyên cũng không dám lại dễ dàng vận dụng.

"Mặt khác, người cũng chớ có cho là người ta cái kia Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ cũng chỉ đứng bình thường Hậu Kỳ. . . Theo lão phu biết, cái kia Vũ Hoàng cũng là có thể vượt cấp chiến đấu mãnh nhân, Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ thực lực, liền trên chiến trường, chém giết qua Thái Sơ Cảnh cường giả."

"Người ta cái này chém giết, thế nhưng là dựa vào chân thật năng lực, người cái này cùng người ta so với, sợ là thua kém không ít nhé." Áo bào xám lão nhân cười híp mắt nói.

Nghe được áo bào xám lão nhân trêu chọc, Chu Nguyên thần sắc vẫn còn xem như bình tĩnh, bởi vì hẳn cũng không có xem nhẹ qua vị kia Đại Vũ Thái Tử, người ta vốn có tài nguyên, so với hẳn chỉ nhiều không ít, sở tu làm được công pháp, Nguyên thuật, trong tay nguyên binh, nguyên bảo tất nhiên cũng không bình thường, loại này loại chồng chất xuống, tự nhiên là có được vượt cấp chiến đấu tiền vốn.

"Tiền bối theo như lời chỉ điểm, không phải là sử dụng cái này trở lại gõ ta đi?" Chu Nguyên cười cười, nói.

Áo bào xám lão nhân lắc đầu, nói: "Đại Chu Vương Triều quá nhỏ, giống như một cái lồng chim, Ứng Tường Cứu Thiên, cần phải trải qua Phong Bạo tẩy lễ, đợi tại loại này nhỏ trong lồng, chỉ biết thu nhỏ lại bản thân tầm mắt, tiêu hao bản thân thiên phú, cuối cùng thời gian dần trôi qua biến thành bình thường, bị những chính thức kia nhân vật thiên tài, triệt để bỏ tại sau lưng."

Chu Nguyên trong mắt rút cuộc lộ ra vẻ trầm tư, đối với lão nhân chuyện đó, hẳn kỳ thật sâu bề ngoài đồng ý, Đại Chu hoàn toàn chính xác quá nhỏ, hẳn đủ khả năng tiếp xúc đến nhân vật thiên tài, cũng là cực kỳ thừa thớt, căn bản không cách nào làm được ma luyện tác dụng.

"Tiền bối. . . Là muốn cho ta đi ra Đại Chu?" Chu Nguyên chậm rãi nói.

Áo bào xám lão nhân cười nhạt một tiếng, nói: "Thật lâu lúc trước, này thiên địa lúc giữa, có Thánh Giả vẫn lạc, Thánh Huyết rơi chỗ, hóa thành thánh tích chi địa, có xuất hiện thần diệu, trải rộng cơ duyên, dẫn tới vô số thiên tài cạnh tranh chấp đoạt."

"Chỉ vì nếu là có thể đạt được cái kia "Thánh Huyết", là được xưng Thánh Tử, trúc Thánh Cơ, có thể nói là Đại Tạo Hóa, Đại Cơ Duyên, tương lai không thể nói trước mà có thể ngưng kết Thánh Thai, sáng lập Pháp Vực, thậm chí. . . Thấy được cái kia Thánh Giả ảo diệu."

Nghe được áo bào xám lão nhân cái kia thanh âm già nua, Chu Nguyên lại là có chút mờ mịt, chỉ là bởi vì cái kia hết thảy, đều có chút vượt qua hẳn nhận thức.

"Cái gì gọi là. . . Thánh Giả?" Chu Nguyên có chút khó khăn mở miệng nói, chỉ là bởi vì hai chữ này phảng phất là ẩn chứa lớn lao Thần Vận, mặc

dù là từ trong miệng nói ra, đều làm vừa vắn nội nguyên khí có chút chấn động.

Áo bào xám lão nhân suy nghĩ một chút, cười nói: "VẬY ĐỐI VỚI NGƯỜI QUÁ XA VỜI MỘT ÍT, NGƯỜI CHỈ CẦN BIẾT RÕ, TOÀN BỘ THẾ GIẠN, CÓ THỂ XƯNG THÁNH GIẢ, PHƯỢNG MAO LÂN GIÁC."

"Thánh Giả một giọt máu, là được hóa Thương Hải."

"Năm đó vị kia Thánh Giả vẫn lạc, hẳn Thánh Huyết cùng với hài cốt rơi ở thiên địa lúc giữa, do đó tạo thành một ít thánh tích chi địa."

"Mà tại Thương Mang đại lục, liền là có thêm một tòa thánh tích chi địa tồn tại."

Chu Nguyên đồng tử nhin không được co rút lại, nói cả buổi, rút cuộc giảng đến chính đề lên đây à.

Áo bào xám lão nhân cười nói: "Hôm nay trên Thương Mang đại lục, hầu như làm cho có trẻ tuổi nhân vật thiên tài, đều là tại vì cái kia thánh tích chi địa làm chuẩn bị, cố gắng tu luyện."

"Nghe nói cái kia Đại Vũ vị kia Thái Tử, càng là vì thế khổ tu mấy năm, hiển nhiên là đối với cái này tình thế bắt buộc."

"Mặt khác những Đại Vương Triều kia, đại thế gia đem hết toàn lực làm cho bồi dưỡng con cưng, cũng là nhao nhao xuất động, gây nên, chính là muốn đoạt được cái kia thánh tích chi địa bên trong Đại Tạo Hóa."

"Một khi đoạt được như thế Đại Tạo Hóa, cái này "Thương Huyền Thiên" bên trong "Lục Thánh Tông", đều muốn hội chú ý tới người, hơn nữa đem người Tiếp Dẫn."

"Lục Thánh Tông?"

Chu Nguyên mờ mịt nói, Thương Huyền Thiên hẳn thật là hiểu rõ, chính là hẳn làm cho đứng phương này Thiên Địa danh tiếng, mà Thương Mang đại lục, chỉ là một cái trong số đó mà thôi, thế nhưng cái gọi là Lục Thánh Tông, nhưng là chưa từng nghe nghe thấy.

"Chưa từng nghe qua cũng bình thường, chớ nói dùng của người cấp độ, coi như là phụ vương của người chỉ sợ đều không thể tiếp xúc."

Áo bào xám lão nhân cười cười, nói: "Nói đơn giản, cái này Lục Thánh Tông, chính là Thương Huyền Thiên Chúa Tể, bàn tay to của bọn hắn, che đầy thế giới, mà các người, chính là chỗ này phía dưới con sâu cái kiến."

Chu Nguyên cười khổ một tiếng, cái kia đích thật là quá xa xôi tầng thứ, dựa vào hẳn hiện tại, căn bản là không cách nào chạm đến.

Bất quá, vừa nói như vậy về sau, Chu Nguyên coi như là biết được cái kia thánh tích chi địa lợi hại tính, ngay cả cái kia Vũ Hoàng bao gồm nhiều Đại Vương Triều, đại thế gia con cưng đám, đều thêm thường vô cùng, có thể nghĩ, cái kia đến tột cùng là hạng gì Tạo Hóa cùng cơ duyên.

"Bất quá cái kia thánh tích chi địa như thế trọng yếu, thế lực khắp nơi tựu cũng không phải cường giả chứ" Chu Nguyên đột nhiên hỏi, nếu như những Đại Vương Triều kia, trực tiếp phái ra Thái Sơ Cảnh, thậm chí càng mạnh hơn nữa Thần Phủ cảnh cường giả, cái kia cường thịnh trở lại trẻ tuổi con cưng, sợ đều không thể tranh đoạt.

"Thánh tích chi địa có Thánh Giả chi uy, thực lực càng mạnh người, tiến vào trong đó đã bị áp chế cũng liền càng mạnh." Áo bào xám lão nhân cười nói: "Nếu như những cường giả kia không sợ bởi vì áp chế, bị một ít tiểu gia hỏa chém giết sạch mà nói, có lẽ thật không dám đơn giản tiến vào."

Hắn nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, đục ngầu trong mắt xẹt qua một vòng quang mang, cười nói: "Tiểu tử, nếu như cái kia thánh tích chi địa Đại Tạo Hóa đã rơi vào Đại Vũ vị kia Thái Tử trong tay, ta dám đoán chắc,

người muốn đưa hần vượt qua tỷ lệ, sẽ trở nên cực thấp cực thấp, bởi vì hần hội thừa này vượt lên đầu người rất nhiều bước, thậm chí. . . Người có khả năng, không cách nào trở mình rồi."

Áo bào xám lão nhân thanh âm dừng một chút, lại lần nữa nói: "Đương nhiên. . . Dùng tiểu tử người hiện tại thực lực này, đều muốn cùng tên kia đoạt, chỉ sợ cũng có chút khó khăn."

"Như thế nào đây? Có cái này gan phách đối với cái kia phần Đại Tạo Hóa sinh ra một phần lòng mơ ước chứ" áo bào xám lão nhân giống như cười mà không phải cười nói, dường như rất chờ mong Chu Nguyên phản ứng.

Chu Nguyên nhưng là hai mắt khép hờ, hít một hơi thật sâu, sau một lúc lâu hai mắt chậm rãi mở ra, trong con ngươi, có khiếp người tinh mang dũng mãnh tiến ra.

Cái kia Vũ Hoàng vốn là vượt lên đầu cho hần, nếu như cái kia thánh tích chi địa ở bên trong, còn bị hần đoạt được cái kia phần Đại Tạo Hóa, hai người kia lúc giữa chênh lệch, chỉ sợ cũng sẽ bị lại lần nữa kéo lớn.

Một bước chậm, từng bước chậm.

Chu Nguyên đều muốn đuổi theo, vốn sẽ phải bắt lấy hết thầy cơ hội.

Tuy cái kia thánh tích chi địa ở bên trong, tụ tập rồi khắp nơi Đại Vương Triều, đại thế gia, thế lực lớn con cưng nhân vật, hần Chu Nguyên cùng bọn họ so sánh với, dường như không có bất kỳ ưu thế, nhưng hần từ khi mở ra Bát Mạch cái ngày đó lên, liền chưa bao giờ thiếu khuyết gan phách.

Ngay cả số mệnh bị đoạt, Bát Mạch không hiện đều không thể ngăn cản cước bộ của hần, những cái gọi là kia con cưng, lại có thể thế nào?

Vì vậy, Chu Nguyên nhìn về phía áo bào xám lão nhân, trịnh trọng ôm quyền thi lễ một cái.

"Chu Nguyên, tạ ơn tiên bối chỉ điểm."

Hắn rất may mắn, ở chỗ này, gặp áo bào xám lão nhân, làm cho hắn cuối cùng không sai mất đạo kia chạm đến Đại Tạo Hóa cơ hội.

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 114: Thánh Tích Chi Địa

"Xem ra ngươi là động tâm?" Áo bào xám lão nhân cười tủm tỉm nhìn qua Chu Nguyên, người sau cái này trả lời, hiển nhiên cũng đã biểu lộ lựa chọn của hắn.

Chu Nguyên mỉm cười, nói: "Như thế Đại Tọa Hóa, nếu không phải biết được cũng thì thôi, có thể nếu như tiền bối cũng đã chỉ điểm ta, ta đây nếu là vẫn không thể nắm chắc, vậy thật sự là ngu xuẩn đến nhà."

Cái kia "Thánh tích chi địa" hiển nhiên chính là trên Thương Mang đại lục là tối trọng yếu nhất cơ duyên chỗ, liên Vũ Hoàng bao gồm nhiều Đại Vương Triều, đại thế gia, thế lực lớn nhân vật thiên tài, đều tại phí hết mọi vì thế nỗ lực, tranh đoạt, hẳn Chu Nguyên, lại có lý do gì làm như không thấy?

Đây không phải tiểu đả tiểu nháo.

Đây mới thực là tạo hóa chi tranh!

Tu luyện chi đạo, khó khăn hiểm trở, duy có nắm chắc ở cái kia lần lượt tạo hóa hàng lâm, đem trước mắt làm cho xuất hiện cường địch không ngừng vượt qua, cuối cùng, mới có thể chính thức đứng sừng sững ở đó thế giới chi đỉnh.

"Coi như là có chút quyết đoán." Áo bào xám lão nhân nhẹ gật đầu, hẳn đã đem nói được phía trên này rồi, nếu là Chu Nguyên liên cùng những cái kia Đại Vương Triều, đại thế gia, thế lực lớn Thiên Kiêu cũng không dám

sinh ra tranh đoạt chi tâm, cái kia kia tiền đồ, cũng liền có hạn rồi, căn bản gặp không được hãn đã tới hơn quan tâm.

Hãn trong tay áo lấy ra một cuốn địa đồ, nói: "Cái này là cả Thương Mang đại lục địa đồ, phía trên ký hiệu có thánh tích chi địa vị trí, theo các người Đại Chu qua, sợ là có mấy tháng hành trình, bất quá thánh tích chi địa mở ra thời gian còn có nửa năm, nghĩ đến mới có thể đủ bắt kịp."

Chu Nguyên tiếp nhận địa đồ, đem triển khai, đưa tầm mắt nhìn qua, chính là ngưng kết tại địa đồ trung ương nhất vị trí, chỉ thấy được chỗ đó, một lớn đoàn huyết hồng dị thường bắt mắt.

Địa hình nơi đó lồi, nhìn qua thật đúng là như bị một giọt máu tươi làm cho nện hình thành.

Chỉ bất quá. . . Cái này giọt máu tươi không khỏi quá kinh khủng điếm.

"Cái này là thánh tích chi địa sao?" Chu Nguyên lẩm bẩm nói, chợt cảm thán một tiếng, bởi vì hãn phát hiện, đều muốn theo Đại Chu vương triều đến chỗ đó, lại muốn đi ngang qua hơn mười cái vương triều địa vực, có thể nói là cực kỳ xa xôi.

Mặc dù là tốc độ cao nhất chạy đi, mấy tháng, sợ là ít nhất đấy.

Chu Nguyên nhìn chăm chăm vào địa đồ, hôm nay chỉ sợ tấm bản đồ này lên, hầu như sở hữu có thực lực tuần kiệt nhân vật, cũng đã tại đối với cái kia thánh tích chi địa mà đi.

Đây thật là quần hùng tập trung, Thiên Kiêu tụ tập.

Bất quá, đúng là như thế mới lộ ra càng thêm phần khích, con đường cường giả, cần ma luyện, mà những thứ này thế lực khắp nơi trong Thiên Kiêu, không phải là tốt nhất đá mài dao sao?

Chu Nguyên trong mắt, có nóng rực chiến ý dũng mãnh tiến ra.

Áo bào xám lão nhân đem địa đồ cho Chu Nguyên về sau, lại là thò tay tại trong tay áo móc móc, cuối cùng móc ra một khối Ngọc Bài, ném cho Chu Nguyên.

Chu Nguyên vội vàng tiếp nhận, cái kia Ngọc Bài cổ xưa, phía trên khắc rõ một cái chữ triện, đúng là một cái "Thương" chữ.

"Đây là cái gì?" Chu Nguyên nắm Ngọc Bài, nghi ngờ nói. Áo bào xám lão nhân lười biếng mà nói: "Nếu là người có thể ở đẳng kia thánh tích chi địa trong trổ hết tài năng, đến lúc đó tự nhiên sẽ hiểu vật này là cái gì, nếu là người phai mờ như thế mọi người, cũng cũng không cần lấy ra thật xấu hổ chết người ta rồi."

Chu Nguyên trong lòng buồn bực, nhưng vẫn gật đầu, đem thu nhập Càn Khôn trong túi.

"Tiểu tử, lão phu muốn nói đã nói xong rồi, hôm nay ta sẽ mang Ấu Vi cùng gia gia của nàng ly khai nơi đây." Áo bào xám lão nhân nói.

"Hôm nay liền đi?" Chu Nguyên khẽ giật mình, ánh mắt phức tạp nhìn thoáng qua Tô Ấu Vi chỗ phòng nhỏ, cuối cùng nhẹ gật đầu.

Trong phòng, Tô Ấu Vi cũng là thu thập một phen, đi ra, cái kia trên mặt đẹp tâm tình, lại lần nữa trở nên thấp xuống.

Nàng ngẩng đầu, ánh mắt cùng Chu Nguyên liếc nhau, hai người trong lúc nhất thời đều cũng có chút ít không nói gì.

"Điện hạ, người cần phải nhớ kỹ, về sau, có thể nhất định phải tới tìm ta!" Tô Ấu Vi thấp giọng nói.

Chu Nguyên gật đầu cười, nói: "Yên tâm đi, ta đáp ứng rồi sự tình, tự cũng không đổi ý."

Tô Ấu Vi nghe vậy, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lúc này mới có một vòng tươi đẹp đáng tươi cười nổi lên.

"Đi thôi."

Áo bào xám lão nhân nhạt cười một tiếng, lại lần nữa nhìn Chu Nguyên liếc, cũng không nói thêm gì nữa, tay áo vung lên, liền là có thêm một đạo nguyên khí quét sạch mà ra, trực tiếp là xoáy lên Tô Ấu Vi cùng gia gia của nàng hai người, sau đó hóa thành một xóa sạch quang hồng, phóng lên trời.

"Tiểu tử, hảo hảo cố gắng lên, nếu như người không cách nào ở đẳng kia thánh tích chi địa trong tro hết tài năng, ngày sau, ta đề nghị người còn là đừng đến tìm nàng rồi, bằng không thì, sợ là sẽ phải không duyên có tổn hại lòng tự trọng, hắc hắc."

{làm:lúc} cái kia áo bào xám lão nhân hóa thành quang hồng phóng lên trời lúc, một đạo tiếng cười, cũng là từ từ truyền vào Chu Nguyên trong tai.

Chu Nguyên ngẩng đầu, nhìn qua đạo kia quang hồng biến mất phương hướng, hồi lâu sau, hắn mới vừa có chút ít buồn vô cớ như mất đích thu hồi ánh mắt, hắn nhìn qua gian phòng này sạch sẽ tiểu viện, nhớ tới lúc trước lần thứ nhất đem Tô Ấu Vi đưa về nhà thời gian. . .

Khi đó nàng, còn chỉ là một cái bản thiêu như vậy tiểu cô nương, nhưng mà hôm nay, nàng rồi lại triển lộ ra hào quang, tương lai nàng, ai cũng không biết sẽ đi đến một bước kia.

Có lẽ, thật đúng là như là áo bào xám lão nhân theo như lời, tương lai Tô Ấu Vi, biết chói mắt đến liên hắc cũng khó khăn lấy chạm đến trình độ.

"Tiếp theo gặp lại, không biết có hay không người và vật không còn. . ."
Chu Nguyên than khẽ.

Bất quá, Tô Ấu Vi có nàng duyên pháp cùng nơi đi, mà hăn, cũng đồng dạng có lẽ đi tranh thủ thuộc về bản thân tạo hóa.

"Ta cũng nên cố gắng, bằng không thì về sau gặp lại lúc, thật sự liên nàng cũng không sánh bằng, thật có thể mất thể diện." Chu Nguyên cười cười, cái kia trong hai tròng mắt, cũng là có sáng ngời sáng chói vẻ bạo phát đi ra.

Hăn cúi đầu nhìn qua trên tay địa đồ.

"Thánh tích chi địa. . . Tựa hồ rất thú vị đây. . ."

"Vũ Hoàng. . . Cuối cùng là cùng với người chạm mặt đến sao. . ."

Chu Nguyên cười nhạt, sau đó cất bước đi ra tiểu viện, đem cái kia cửa sân, cũng là chậm rãi đóng cửa, người nơi này đã đi rồi, cũng không biết lần sau mở lại mở lúc, biết là năm nào.

Tô Ấu Vi, hy vọng tương lai của người, cũng rất đặc sắc.

. . .

"Cái gì? Người phải ly khai Đại Chu?" Trong vương cung, {làm:lúc} Chu Kinh cùng Tần Ngọc nghe được Chu Nguyên ý định lúc, đều là lên tiếng kinh hô.

Chu Nguyên gật gật đầu, đem cái kia địa đồ đặt ở hai người trước mặt, chỉ vào cái kia "Thánh tích chi địa", nói: "Phụ vương, mẫu hậu, hôm nay đại lục ở bên trên tất cả Thiên Kiêu, đều tại làm cho này phần Đại Tạo Hóa mà tranh đấu, bao gồm cái kia Đại Vũ Vương Triều Vũ Hoàng, ta nếu là tổn thất cơ hội lần này, chỉ sợ biết tiếc nuối cả đời."

"Thánh tích chi địa này. . ."

Chu Kinh nhìn qua địa đồ, cũng là thở dài một tiếng, hiển nhiên hẳn đối với cái này cũng là nghe nói qua, chỉ là hôm nay Đại Chu địa vị không bằng dĩ vãng, tự nhiên cũng liền chết rồi đối với cái kia thánh tích chi địa gấp ghé tâm tư.

Chỉ là hẳn không nghĩ tới, Chu Nguyên như trước còn là theo địa phương khác biết được.

"Nguyên nhi, cái kia thánh tích chi địa cực kỳ xa xôi, hơn nữa tranh đoạt người đều là khắp nơi Thiên Kiêu." Tần Ngọc đau lòng nói, nàng như thế nào không biết, muốn tranh đoạt phần này tạo hóa, cần trả giá ra bao nhiêu gian khổ.

Cái loại này loại tranh đấu, đều sẽ là cuộc chiến sinh tử.

"Mẫu hậu chẳng lẽ còn chưa tin ta sao?" Chu Nguyên cười nói.

"Bướng bỉnh tiểu tử." Tần Ngọc cười khổ, trong lòng hẳn, tự nhiên là nhà mình nhi tử độc nhất vô nhị, nhưng nàng vừa nghĩ tới Chu Nguyên phải ly khai bọn hắn, một mình đi thừa nhận cái loại này áp lực, trong lòng sẽ rất khó nhận.

Chu Kinh trầm mặc, một lát sau, nói: "Lựa chọn của ngươi, là rất đúng."

Hắn rõ ràng phần này tạo hóa là bức nào trọng yếu, nếu như Chu Nguyên có thể có được, đối với hắn về sau tu luyện, đem sẽ có vô cùng trọng yếu trợ giúp.

"Chỉ là, muốn cùng những cái kia Thiên Kiêu tranh đoạt, rất khó." Chu Kinh rất rõ ràng, những cái kia tất cả thế lực lớn đem hết toàn lực bồi dưỡng ra được Thiên Kiêu, tất nhiên là trẻ tuổi trong người nổi bật.

Chu Nguyên khai mạch hơi muện, cùng những thứ này Thiên Kiêu so sánh với, vốn là rút lại phía sau một bước, hôm nay muốn cùng bọn họ tranh đấu, tự nhiên là tương đối khó khăn.

Chu Nguyên gật gật đầu, cười nói: "Nếu là dễ dàng, cũng liền chưa tính là tạo hóa chi tranh rồi."

Hắn đối với cái này, sớm có chuẩn bị tâm lý, bất quá, những cái kia Thiên Kiêu tuy không đơn giản, nhưng nếu là khinh thường hắn mà nói, sợ cũng không có gì hay trái cây ăn.

"Phụ vương, cái kia Hắc Uyên trong Chiến Khôi Tông di tích, người phải nhanh một chút phái người âm thầm tiếp thu, nếu như có thể đem khống chế, chúng ta Đại Chu lực lượng tất nhiên có thể phóng đại, tương lai đối kháng Đại Vũ, hẳn là tuyệt đại trợ lực." Chu Nguyên nói ra.

"Yên tâm, ta đã an bài tinh thông Nguyên Văn cao thủ tại Yêu Yêu chỗ đó học xong đạo kia mở ra Nguyên Văn kết giới chìa khoá." Chu Kinh gật gật đầu.

"Người chuẩn bị khi nào xuất phát?"

Chu Nguyên ngẩng đầu, nhìn qua xa xa, chỗ đó, có gió cùng mây tại hội tụ.

"Ba ngày sau đó đi."

(tấu chương xong)

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 115: Thiếu Nữ Áo Tím

Ngày thứ ba thời gian, trong nháy mắt tức qua.

Đại Chu Thành chỗ cửa thành.

Chu Nguyên nhìn qua hốc mắt đỏ bừng Tần Ngọc, cũng là bất đắc dĩ gãi gãi đầu, chỉ có thể không ngừng mở miệng an ủi.

"Tốt rồi tốt rồi, Nguyên nhi không phải tiểu hài tử, cũng nên đi ra ngoài lưu lạc, hà tất lễ mễ." Chu Kinh thấy thế, cũng là bất đắc dĩ nói.

"Tần di yên tâm, ta sẽ chăm sóc ở hắc đấy." Ở đằng kia một bên, Yêu Yêu cũng là mở miệng an ủi.

Chu Nguyên chuyển này, Yêu Yêu tự nhiên là mang theo Thôn Thôn theo tới, dù sao nàng hội ở lại Đại Chu, hoàn toàn là bởi vì Chu Nguyên nguyên nhân.

Mà nghe được Yêu Yêu chuyện đó, Tần Ngọc vừa rồi gật gật đầu, nói: "Có Yêu Yêu tại, ta cứ yên tâm rất nhiều, nếu là hắc không nghe lời, người liền cho dù giáo huấn hắc."

Yêu Yêu nhếch cặp môi đỏ mọng, cười yếu ớt gật đầu.

Chu Kinh thì là từ trong lòng lấy ra năm cái màu đen tinh tạp, phía trên có cực kỳ phức tạp đường vân, trong lúc mơ hồ tách ra quang mang, đem đưa cho Chu Nguyên.

"Đây là Thiên Tinh Các tinh tạp, mỗi một tấm tinh tạp, có thể tại Thiên Tinh Các bất luận cái gì phân các đổi mười vạn nguyên tinh, người chuyển này đi xa, sợ là không thể thiếu vật ấy." Chu Kinh nói ra.

Chu Nguyên cười nhận lấy, chắc chắc lên tiếng, nói: "Năm mươi vạn nguyên tinh, phụ vương người thật là cam lòng."

Năm mươi vạn nguyên tinh, coi như là Thượng phẩm Huyền Nguyên Bình, nguyên bảo, sợ cũng là có thể mua được, xem như một khoản tiền lớn rồi, dù sao lấy hướng Chu Nguyên tồn tại nhiều năm như vậy Tiểu Kim kho, cũng liền mới năm vạn nguyên tinh.

Chu Kinh tức giận trắng mặt nhìn Chu Nguyên liếc, nói: "Xú tiểu tử, bớt lấy điểm hao phí, chúng ta Đại Chu đúng là phát triển thời điểm, vì cho người bài trừ đi ra cái này năm mươi vạn nguyên tinh, phụ vương ta tóc bạc mấy cây."

Chu Nguyên cười cười, đem thu nhập Càn Khôn trong túi.

Hắn ngẩng đầu cùng Chu Kinh liếc nhau, từ sau người trong mắt, hắn cũng là có thể cảm giác được cái kia dấu kỹ đi nồng đậm quan tâm.

"Cái kia. . . Ta đã đi." Chu Nguyên nói khẽ.

Chu Kinh phát phát tay, nói: "Muốn đi thì đi, không nên dài dòng chậm chạp."

Chu Nguyên cười, vươn tay ra cùng một bên cạnh Tần Ngọc ôm một chút, sau đó dứt khoát trở mình cỡi Hỏa Sư Mã, nhìn hắn hướng Chu Kinh, nói: "Phụ vương, chờ ta trở lại, lúc kia, năm đó người sở thụ đến khuất nhục, nhi tử tới giúp người đòi lại!"

"Lúc kia, chúng ta Đại Chu làm cho mất đi, đều bị cầm về!"

Thanh âm rơi xuống, hần không do dự nữa, kéo một phát cương ngựa, liền tại một cái khác gào rú ở bên trong, hóa thành một đạo cái bóng màu đỏ, cũng không quay đầu lại theo Đại Đạo Bôn Trì mà đi.

Yêu Yêu đối với Chu Kinh, Tần Ngọc phát phát bàn tay nhỏ bé, sau đó cũng là nhanh chóng cưỡi ngựa đi theo.

Nhìn qua cái kia hai luồng nhanh chóng đi xa Ảnh Tử, Chu Kinh căng thẳng khuôn mặt rút cuộc không kiên trì nổi, hốc mắt phiếm hồng, lẩm bẩm nói: "Xú tiểu tử, thật là trưởng thành."

Hần vươn tay cánh tay, nằm ở một bên khẽ nấc lên tiếng Tần Ngọc, kinh ngạc nhìn qua xa xa.

"Nguyên nhi, chuyến này vừa đi, phụ vương tự đợi đến người một bước lên trời, dương danh Đại Lục cái ngày đó."

"Ta muốn cho tất cả mọi người biết rõ, ta Chu gia Thánh Long, không dễ dàng như vậy liền bị phế sạch!"

...

Đại Vũ vương triều.

Rộng lớn thâm nghiêm trong vương cung.

Một gian trên lầu các, bức rèm che thuận tiện mà động, phát ra thanh thúy thanh âm, ở đằng kia bức rèm che bên ngoài, một loạt thị nữ quỳ xuống đất, lại đứng không có nửa điểm thanh âm phát ra.

Lầu các lúc giữa, bày đặt bàn cờ, hắc bạch phân minh.

Đát!

Quân cờ nhẹ nhàng rơi xuống.

Cái kia hí khúc Liên Hoa Lạc người, người mặc Minh Hoàng bào phục, khuôn mặt anh tuấn, mi tâm một điểm đỏ thẫm dị thường bắt mắt, toàn thân uy nghiêm phát ra, đúng là cái kia Đại Vũ Thái Tử, Vũ Hoàng.

"Thánh tích chi địa mở ra gần, người khi nào khởi hành?" Tại Vũ Hoàng đối diện, có một cái trắng thuần như ngọc bàn tay nhỏ bé cầm cờ đen nhẹ nhàng rơi xuống, đồng thời có một cái khác nhạt âm thanh truyền đến.

Vũ Hoàng ngẩng đầu, nhìn lên trước mặt người.

Đó là một vị mặc áo tím thiếu nữ, nàng có được lấy tuyệt mỹ giống như là họa dung nhan, da thịt trong suốt như tuyết, tại kia mi tâm, đồng dạng là có một điểm chói mắt đỏ thẫm, nhưng lại cũng không ảnh hưởng vẻ đẹp của nàng, ngược lại làm cho nàng đã có một tia yêu dị cảm giác.

Nàng có được lấy một đôi hẹp dài mắt phượng, mắt phượng nhẹ híp mắt lúc, tuy rằng như cũ là tuổi còn nhỏ, nhưng lại là có thêm một cỗ uy nghi phát ra, giống như cái kia không rơi Phạm Trần Chân Hoàng.

Nàng có một đầu thật dài tóc xanh, theo mảnh khánh vòng eo rủ xuống rơi xuống, cuối cùng chạm đến chân ngọc.

Mị hoặc mỗi người một vẻ.

Người thiếu nữ này dung nhan, chỉ có như thế hình dung.

"Ngày mai sẽ khởi hành."

Vũ Hoàng chậm rãi nói: "Ta có thể không có người cái loại này cơ duyên, một bước lên trời, giảm bớt rất nhiều ma luyện."

"Đều có các duyên pháp, không cưỡng cầu được." Thiếu nữ áo tím chẳng qua là nhìn xem bàn cờ, ngữ khí giới gợn sóng: "Người nếu là có thể đạt

được cái kia thánh tích chi địa bên trong Tạo Hóa, cũng không thấy được sẽ kém."

"Đạo kia Tạo Hóa, tất nhiên là thuộc về của ta." Vũ Hoàng thản nhiên nói.

Thiếu nữ áo tím làm như nhẹ nhàng a rồi một tiếng, nói: "Quá cuồng vọng cũng không phải là chuyện gì tốt, Thương Mang đại lục lúc này đây trẻ tuổi, chất lượng xem như trước đó chưa từng có."

"Kiếm Vương Triều cái kia vì tu kiếm, có thể tự đâm hai mắt mù lòa. . ."

"Vạn Thú Vương Triều cái kia thống điều khiển bách thú tiểu quận chúa. . ."

"Diêm La Tông cái kia nhỏ Diêm Vương. . ."

"Ninh gia vũ si. . ."

"Tả Khâu gia yêu nữ kia. . ."

Thiếu nữ áo tím bàn tay như ngọc trắng nâng cái má, cái kia trong mắt phượng, có một vòng nóng bỏng hiển hiện, nói: "Những người này, đều đúng thể lực khắp nơi vì thánh tích chi địa, dốc hết tất cả mà bồi dưỡng ra được con cưng, bọn hắn không phải giỏi về thể hệ, mặc dù là người, cũng không thấy được liền có bao nhiêu ưu thế."

"Thật sự là đáng tiếc. . . Vốn là muốn ở lại chỗ này, cùng những nhân vật này hảo hảo độ sức một phen đấy."

Thiếu nữ áo tím, nhẹ nhàng lắc đầu, làm như rất tiếc hận không cách nào cùng những con cưng này một góc sống mái.

Nàng rõ ràng chỉ là một cái nữ tử, nhưng mà cái kia trong ngôn ngữ, khi thì toát ra trở lại một phần hiếu chiến cùng khí phách, nhưng là không kém

cỏi đàn ông chút nào.

Vũ Hoàng nhú nhú mày, hẩn tập trung lấy thiếu nữ trước mắt, ánh mắt ở chỗ sâu trong xẹt qua một vòng không muốn người biết nóng rục tình cảm, nói: "Trong tộc cái kia đạo thứ hai lời tiên đoán thật sự là không có nửa phần đạo lý."

Vũ Gia đạo thứ nhất lời tiên đoán, Mãng Tước nuốt Long, Đại Vũ lúc đi.

Vũ Gia đạo thứ hai lời tiên đoán, hoàng không thấy Long.

"Ta và người đồng bào mà sinh, vì sao không thể gặp?" Vũ Hoàng trong thanh âm, có chất vấn.

Thiếu nữ áo tím khuôn mặt lạnh nhạt, nàng ngón tay ngọc nhẹ chấp nhất miếng Hắc Tử, trong mắt phượng có lưu quang hiển hiện, nàng đã trầm mặc một lát, thân nhiên nói: "Long, không hẩn như vậy nói đúng là người."

Oành!

Trong lầu các, yên tĩnh kéo dài ngay lập tức, sau một khắc, chợt có cuồng bạo nguyên khí vẫn còn như núi lửa, đột nhiên tự Vũ Hoàng trong cơ thể bạo phát đi ra, trước mặt bàn cờ, trong khoảnh khắc hóa thành một mảnh bột phấn.

Lầu các bên ngoài, rất nhiều tùy tùng nữ thị vệ đều là lạnh run quỳ sát xuống, không dám lên tiếng.

Bọn hẩn đều có thể cảm giác được lúc này bên trong vị kia tôn quý Thái Tử, lúc này là hạng gì tức giận.

Bọn hẩn rất ít có thể nhìn thấy, vị kia vui buồn không hiện Thái Tử, lại sẽ như thế thất thổ.

Vũ Hoàng như trước bảo trì ngồi chồm hồm tư thế, thế nhưng anh tuần
khuôn mặt, nhưng là vào lúc này dị thường âm trầm, hẩn nhìn chăm chăm
vào thiếu nữ áo tím, âm thanh lạnh lùng nói: "Có ý tứ gì?"

"Vũ Dao, ngoại trừ ta, ai lại xứng cùng người đối với đủ? !"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 116: Phong Vân Hội Tụ

Trong lầu các, Vũ Hoàng sắc mặt âm trầm, nguyên khí hùng hồn giống như cuồng bạo thủy triều, một luồng sóng tự trong cơ thể hần dũng mãnh tiến ra, làm cho cả tòa lầu các đều đang run rẩy.

Nhưng mà, đối mặt với cái kia lăng lệ ác liệt ánh mắt cùng với nguyên khí uy áp, trước mặt thiếu nữ áo tím nhưng là giống như không nghe thấy, nàng nhìn chăm chăm vào hóa thành bột phấn bàn cờ, có chút buồn vô cớ đem con cờ trong tay buông.

"Vũ Hoàng, đây là ta đối với người lời khuyên, cảnh báo, không nên xem người kia với không có gì." Thiếu nữ áo tím thản nhiên nói.

"Không nên quên, chúng ta số mệnh, thủy chung là nguồn gốc từ cho hần, từ ý nào đó bên trên mà nói, hần sáng tạo ra chúng ta, bất quá nếu như chúng ta lấy được tiên cơ, vậy thì tốt nhất thời khắc bảo trì cảnh giác."

"Nếu như, người không muốn cuối cùng lại bị người khác lấy về."

Vũ Hoàng trong mắt giống như là có thêm hỏa diễm đang thiêu đốt, nói: "Người đang ở đây nói cái kia Phế Long? Hần cũng xứng?"

"Mặt khác, ta không chỉ một lần cùng người đã nói, không nên cho là ta dám chiếm hần số mệnh, cái này chỉ là chúng ta thu hồi rồi thuộc với đồ đạc của chúng ta mà thôi!"

"Hần mới phải một cái kẻ trộm!"

"Một cái ông trời sai lầm phía dưới, làm cho tạo nên mà thành kẻ trộm!"

Tên là Vũ Dao thiếu nữ áo tím, mắt phượng bình tĩnh quét mắt nhìn hẳn một cái, nói: "Chính là người trong miệng cái này Phế Long, một tháng trước, đã bình định Tề vương chi loạn, mặc dù người âm thầm phái sáu vị Thái Sơ Cảnh cường giả rời đi trợ giúp, nhưng cuối cùng, như cũ là thua."

"Mà cái kia cái gọi là Phế Long, càng là trên chiến trường, tự tay chém giết Vương Triều Thiên cái này Thái Sơ Cảnh."

Vũ Hoàng lạnh lùng cười cười, nói: "Từ ta có được tin tức, cái kia Phế Long, hôm nay chẳng qua là Đường Khí Cảnh thực lực, hẳn có thể chém giết Vương Triều Thiên, bất quá là dựa vào một kiện cùng loại Ngân Giáp ngoại vật lực lượng, ta và người có lẽ đều rất rõ ràng, loại này ngoại vật lực lượng tất nhiên có di chứng, không có khả năng tùy tùy tiện tiện vận dụng, cho nên, cái kia Phế Long hẳn là bị làm cho không có biện pháp, mới chỉ có thể áp dụng loại phương thức này."

"Mà bây giờ, tên kia cuối cùng chết hay chưa ở đằng kia di chứng ở bên trong, ai cũng không biết."

"Về phần chém giết Vương Triều Thiên. . ." Vũ Hoàng khóe miệng nhắc lên một vòng khinh miệt, nói: "Loại này dựa vào ngoại vật chiến tích, sợ là còn không vào được mắt của ta."

Thiếu nữ áo tím chân mày cau lại rồi một chút, nói: "Vũ Hoàng, cuối cùng có một ngày, người hội thua ở của người cao ngạo cùng tự đại phía dưới."

Vũ Hoàng bình tĩnh mà nói: "Bởi vì ta có tư cách này."

Thiếu nữ áo tím nhẹ nhàng lắc đầu, có chút hứng thú hết thời, nàng đã làm nhắc nhở, Vũ Hoàng còn muốn như thế, nàng kia cũng liền chẳng muốn nói thêm nữa rồi.

Nhìn đến hình dạng của nàng, Vũ Hoàng thần sắc cũng là hòa hoãn một chút, nói khẽ: "Người yên tâm đi, đợi đến lúc ta đem thánh tích chi địa Tào Hóa đặt được tay về sau, sẽ nghĩ biện pháp đem cái kia Đại Chu triệt để diệt trừ, miễn trừ hậu hoạn."

Vũ Dao từ chối cho ý kiến, quơ quơ bàn tay nhỏ bé, nói: "Người đi chuẩn bị của người a, sau ngày mai, ta cũng sẽ khởi hành rời khỏi, về sau gặp lại, chẳng biết lúc nào."

Vũ Hoàng nhìn chăm chăm vào nàng, ánh mắt ở chỗ sâu trong có nóng rực tình cảm lưu động, nói: "Vũ Dao, ta sẽ nhượng cho người biết được, ta, mới là Chân Long, cái này thế gian, chỉ có ta và người, mới phải rất phù hợp người."

Tiếng nói hạ xuống, hắn cũng là quyết đoán quay người, phát huy tay áo đi xa.

Vũ Dao mắt phượng nhìn qua hắn rời đi phương hướng, trong con người, nhưng là không mang theo bao nhiêu gợn sóng, cuối cùng, nàng quay đầu, nhìn về phía cái nào đó xa xôi phương hướng.

"Chu gia Thánh Long. . ."

"Tuy rằng cho mượn của người số mệnh, bất quá cái này thế gian, vốn là mạnh được yếu thua, nếu là người như vậy phế đi, đây cũng là mà thôi, nếu như, người thật có thể đủ lần nữa đứng lên. . ."

Vũ Dao trắng nõn đầu lười nhẹ nhàng duỗi ra, liếm liếm hồng nhuận phơn phớt cái miệng nhỏ nhắn, cái kia trong mắt phượng, có yêu dị ánh sáng hiện lên.

"Ta đây. . . Sẽ thấy đem người ăn!"

. . .

Ngày thứ hai.

Đại Vũ Vương Cung, trước đại điện, rất nhiều đại thần tướng lĩnh nhìn lên bầu trời, ở đằng kia cao ngất lầu các chỗ, một cái khác hùng hồn Hồng sắc nguyên khí phóng lên trời, cái kia nguyên khí giống như một vòng huy hoàng Đại Nhật, tản ra cực đoan nóng bỏng chấn động, thậm chí ngay cả không khí đều bị cháy được bắt đầu vụn vụn.

"Cung kính thái tử điện hạ!"

"Chúc Thái Tử đắc thắng trở về!"

Phía dưới rất nhiều thanh âm truyền đến.

HUU...U...U!

Hồng sắc nguyên khí gào thét phóng tới, giống như một đoàn Hỏa Vân, mà ở lửa kia mây lên, một cái khác thon dài thân ảnh đứng chấp tay, thần thái bề ngỗ, hẳn không để ý đến cái kia rất nhiều tiền đưa người, chẳng qua là đem ánh mắt, hướng về phía rồi Vương Cung ở chỗ sâu trong tòa nào đó cung điện.

"Vũ Dao, ta sẽ hướng người chứng minh, ai mới là Chân Long."

Một lát sau, hẳn thu hồi ánh mắt, không do dự nữa, chân đạp Hồng sắc nguyên khí, ở đằng kia vụn chúng nhìn chăm chú lúc giữa, biến mất tại phía chân trời bên cạnh.

...

Kiểm Vương Triều.

Một tòa giống như là mũi kiếm cô dưới đỉnh.

Một đạo nhân ảnh, từ cái này trong núi từng bước một đi ra, theo đến gần, mới phát hiện, đó là một người mặc áo bào xám người trẻ tuổi, bất quá, tại hắn hai mắt chỗ, nhưng là quần quanh lấy một cái khác miếng vải đen.

Sau lưng của hắn, lưng đeo một cái khác Hắc Kiếm, Hắc Kiếm phong cách cổ xưa, giống như Vô Phong, nhưng trong lúc mơ hồ, lại là có thêm một cổ kinh người Kiếm Khí, phát ra, hắn đi qua chi địa, trên mặt đất Thạch Đầu, đều là lạng yên vỡ ra, đứt gãy chỗ bóng loáng trong như gương.

Hắn ngẩng đầu, cái kia bị miếng vải đen che lấp hai mắt, dường như hướng về phía rồi chỗ xa xa.

"Thánh tích chi địa. . ."

Hắn lẩm bẩm nói, thanh âm lộ ra đặc biệt khàn khàn.

"Ta cũng cần đối thủ chân chính, ma luyện kiếm của ta."

"Ninh gia cái kia vũ sĩ, Đại Vũ vương triều chính là cái kia Vũ Hoàng, hắn là cái đối thủ tốt a?"

Sau lưng của hắn Hắc Kiếm, khẽ chấn động lấy, dường như đã là không thể chờ đợi được muốn cùng cái kia rất nhiều cùng thể hệ bên trong nhân vật đứng đầu làm độ sức.

...

Vạn Thú Vương Triều.

Rống!

Có đình tai nhức óc giống như thú gào to tự trong thành thị vang vọng dựng lên, sau đó cả tòa thành thị mọi người đứng nhìn thấy, một cái cực lớn

cánh thú phe phẩy lớn cánh, bay lên trời.

Ở đằng kia cánh thú phía trên, một cô thiếu nữ ngồi chồm hổm, nàng một đầu màu xanh lá tóc dài, hai con ngươi tràn đầy Linh Động, một cách tinh quái giống như bộ dáng.

Tại nàng cái kia non mềm trên bờ vai, một cái Băng Lam sắc mặt Tiểu Diệu nhúc nhích, phát ra lúu rúu thanh âm, cái kia một đôi chim đồng tử ở bên trong, phảng phất là ngưng tụ vô biên hàn khí.

"Hi hi, Tiểu Hàn, chúng ta cuối cùng có thể đi ra ngoài chơi á!"

Thiếu nữ vuốt Tiểu Diệu, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy hưng phấn.

"Nghe nói lần này thánh tích chi địa có thể thú vị, đi rất thật lợi hại người, hi hi, cái này Vạn Thú Vương Triều cùng thế hệ ở bên trong, không ai có thể có thể đánh thắng được chúng ta, hi vọng những người kia, sẽ không quá nhàm chán mới phải đây."

"Đi rồi...!"

Thiếu nữ hô to một tiếng, cái kia cánh thú chính là phát ra tiếng gầm, hai cánh chấn động, tốc độ tăng vọt, cười gió đi xa.

...

Oành!

Một tòa võ trong nội viện.

Cuồng bạo nguyên khí bộc phát, quét ngang ra, trực tiếp là đem mười mấy đạo nhân ảnh chấn động chật vật bay rót ra ngoài, lập tức trong nội viện một mảnh người ngã ngựa đổ.

"Hặc hặc, các người quá yếu!"

"Không có ý nghĩa không có ý nghĩa, nói cho ta biết phụ thân, ta muốn đi đâu thánh tích chi địa rồi, ở tại chỗ này, quá không có ý nghĩa!"

Một mảnh kia trong hỗn loạn, chỉ có trong tràng một đạo nhân ảnh đứng nghiêm, hắc thân hình cường tráng, vẫn còn như to như cột điện, ánh mắt nhìn quét ra, trong mắt tràn đầy nồng đậm hiếu chiến.

Tựa như hung viên.

Hắn nhếch miệng hướng về phía mọi người cười lớn một tiếng, sau đó liền không có nửa điểm do dự, bàn chân một đập, thân hình phóng lên trời, nhảy mấy cái, chính là biến mất mà đi.

Mà trông lấy hắn rời đi thân ảnh, vô trong nội viện tất cả mọi người đứng thở dài một hơi, tiếp theo bộc phát ra hoan hô thanh âm.

"Cái này quái vật, cuối cùng là rời đi. . ."

"Cuối cùng không cần được hắn hành hạ."

"Rời đi thánh tích chi địa những người kia sợ là muốn xui xẻo, một khi bị cái tên điên này quấy lên, có thể đã xong đời. . ."

". . . ."

. . .

Thương Mang đại lục phía bắc, Tả Khưu thế gia.

"Tiểu thư, canh giờ đã đến, gia chủ để cho ta tới thông tri người, có thể lên đường rồi." Một gian hương các bên ngoài, có thị nữ cẩn thận thanh âm vang lên.

Hương các bên trong, mềm mại trên giường, một cổ tuyết trắng thân thể mềm mại khóa lại hơi mỏng cái chăn ở bên trong, nhưng dù vậy, như cũ là

buộc vòng quanh này cực kỳ xinh đẹp đường cong.

Nghe được thanh âm, trong chăn bộ dáng ngồi dậy, chăn màn chảy xuống, lập tức lộ ra mờ dề ngọc thân thể mềm mại, tóc dài rủ xuống trước người, che lại cái kia kinh tâm động phách nở nang sung mãn chỗ.

"Vào đi." Nàng nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn, chỉ thấy được cái kia khuôn mặt nhỏ nhắn cực kỳ vũ mị, giống như Tiểu yêu tinh, làm cho người ta tim đập thành thịch.

Có thị nữ cẩn thận đẩy cửa tiến đến, nhìn đến cái kia trên giường gợi cảm bộ dáng, mặc dù là thân là nữ tử, đều là nhịn không được đem ánh mắt ở đằng kia bá đạo đến cực điểm dáng người bên trên chuyển bỗng nhúc nhích.

Thị nữ vào nhà, mang tới quần áo, hầu hạ nàng mặc y.

Màu đen váy dài phủ đầy thân, càng là lộ hiện ra cái kia Linh Lung dáng người hấp dẫn, thon dài mà đầy đặn, chỉ là cái kia đường cong, cũng đủ để hấp dẫn đầy đất ánh mắt.

"Hì hì, cảm ơn Tiểu Bích rồi, nói cho ta biết cha, ta lần này đi ra ngoài, nhất định phải cho hắn tìm một tuyệt hảo con rể trở lại!" Tiểu yêu nữ cười hì hì thơm thị nữ khuôn mặt một chút.

"Tiểu thư, gia chủ nói nhất định phải lấy được TẠO HÓA!" Thị nữ bất đắc dĩ nhắc nhở.

"Cái gì TẠO HÓA có thể có so với tìm tốt vị hôn phu rất tốt càng bớt lo?" Tiểu yêu nữ trừng mắt nhìn, cười khanh khách nói.

"Được rồi, đi rồi...!"

Bất quá nàng cũng không có nhiều trêu chọc, quơ quơ bàn tay nhỏ bé, thân thể mềm mại khẽ động, chỉ thấy được thân ảnh của nàng khi thì hiển hiện, khi thì biến mất, mấy cái hô hấp, chính là biến mất tại xa xa.

Thị nữ nhìn qua nàng cái kia loại quý mị thân pháp, nhin không được tán thưởng một tiếng.

"Tiểu thư thân pháp, Thương Mang đại lục cùng thế hệ bên trong, lúc thuộc đỉnh tiêm."

...

Đây là một mảnh âm trầm Mai Cốt Chi Địa, trong núi đồng xương trắng tích, toàn bộ trong Thiên Địa, đều là tràn ngập Tử khí.

Rắc rắc.

Trong núi chợt có thanh âm truyền ra, chỉ thấy được một đoàn người ảnh đi ra, vậy được người bộ pháp cứng ngắt, toàn thân phát xanh, ánh mắt trống rỗng, nhìn kỹ lại, đúng là phát hiện trên người của bọn hắn, không có chút nào sinh cơ.

Tựa như người đàn độn.

Bọn hắn vai vượt qua lớn kiệu, kiệu người dày đặc bạch, chẳng qua là phía trên kia, có máu tươi đầm đìa giống như mặt quỷ Đồ Văn, tản ra âm trầm quỷ dị chi khí.

Có Âm Phong gào thét mà đến, xoáy lên bạch mảnh vải.

Bạch mảnh vải phía dưới, có một tấm tái nhợt được không có chút huyết sắc nào trẻ tuổi khuôn mặt nổi lên, hãn mắt xám trắng, quanh thân phảng phất là quần quanh lấy Tử Vong chi khí, làm cho người không rét mà run.

Bách quỷ giơ lên kiệu.

Bạch kiệu đi xa, phảng phất có được âm lãnh thanh âm, rất xa truyền đến.

"Diêm Vương đi, người sống tránh. . ."

...

Tại đây cùng một thời gian.

Toàn bộ trên Thương Mang đại lục, cái kia rất nhiều dương danh một phương nhân vật thiên tài, đều là từ các nơi đi ra, mà mục tiêu của bọn hắn, đều là giống nhau, toàn bộ chỉ hướng cái kia Đại Lục trung ương "Thánh tích chi địa" .

Vì vậy, toàn bộ Thương Mang đại lục, vô số ánh mắt đều là hội tụ mà đến.

Tất cả mọi người muốn biết, lúc cái này rất nhiều kiêu ngạo trẻ tuổi tuần kiệt đụng vào nhau lúc, thật là hội là bức nào phấn khích.

Bất quá bất kể như thế nào, cái kia mảnh thánh tích chi địa, đã đã trở thành toàn bộ Đại Lục tiêu điểm chỗ.

Phong Vân hội tụ chỗ, đều có Tiềm Long ra.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 117: Huyền Mãng Lâm

Thương Mang đại lục, Tây Nam khu vực, một mảnh trong núi sâu.

Rống!

Giữa rừng núi, một cái Cự thú phát ra đinh tai nhức óc tiếng gầm gừ, cái này Cự thú hình như Sư, toàn thân khoác Ngân sắc lân giáp, tại kia thân thể mặt ngoài, có Lôi Quang nhảy lên, phát ra Lôi Bạo âm thanh.

Rõ ràng là một đầu Nhị phẩm nguyên thú, Bôn Lôi Thú.

Loại này cấp bậc nguyên thú, coi như là Dưỡng Khí Cảnh Hậu Kỳ thực lực gặp phải, đều được nhượng bộ lui binh.

Nhưng mà, lúc này ở Bôn Lôi Thú phía trước, một đạo nhân ảnh nhưng là cực nhanh tới, tại kia thân thể mặt ngoài, có Âm Kim sắc nguyên khí bạo phát đi ra, một quyền oanh ra, khí thế hung hãn vô cùng, ngay cả mặt đất dưới chân, đều bị đánh rách tả tơi ra đạo đạo khe hở.

Rống!

Bôn Lôi Thú gào thét, trên đầu có Lôi Quang hội tụ, tiếp theo trong nháy mắt, trực tiếp là hóa thành một đạo Lôi Quang mãnh liệt bắn phóng tới, hung hãn vô cùng cùng đạo nhân ảnh kia trùng trùng điệp điệp đụng vào nhau.

Oành!

Va chạm lập tức, sóng xung kích tàn sát bừa bãi ra, mặt đất dưới chân từng tầng một bị tung bay mà đi.

Mà cái kia Bôn Lôí Thú cũng là phát ra một cái khác gào thét thanh âm, thân thể cao lớn đúng là bị cứng rắn chấn bay ra ngoài, đầu vỡ vụn ra, trực tiếp bị tại chỗ một quyền đánh chết.

Một cái khác kiện tráng thân ảnh rơi vào Bôn Lôí Thú trên thi thể, móc ra Thú Hồn Tinh, từ hông lúc giữa lấy ra một cái ban bác hắc bút, ngòi bút một cuốn, liền đem cái kia Thú Hồn cho hấp thu.

Đạo nhân ảnh này, tự nhiên là được rời khỏi Đại Chu Chu Nguyên.

Khoảng cách hăn rời khỏi Đại Chu, đã trọn vẹn gần hai tháng qua, hai tháng này, hăn cùng với Yêu Yêu đã vượt qua rất nhiều địa vực, bất quá hăn làm cho đi con đường, phần lớn đều là thâm sơn rừng rậm, bởi vì chỉ có tại những địa phương này, mới có thể tìm thấy nhiều nguyên thú, tôi luyện bản thân.

Lần này thánh tích chi địa hội tụ trên Thương Mang đại lục rất nhiều con cưng, hăn phải giành giết từng giây tăng lên lực lượng của mình, mới có thể ở đằng kia tranh đoạt ở bên trong, nhiều một phần phần thắng.

Mà hai tháng khổ tu, cũng làm cho hăn tiến triển không nhỏ, đã là mơ hồ có đột phá đến Dưỡng Khí Cảnh Hậu Kỳ dấu hiệu.

"Nhị phẩm Bôn Lôí Thú, đúng là ngay cả ta toàn lực một quyền đều tiếp không được." Chu Nguyên tự nói một tiếng, thoáng có chút ít tự đắc, dù sao loại này Bôn Lôí Thú, bình thường Dưỡng Khí Cảnh Hậu Kỳ, cũng không dám đơn giản trêu chọc.

"Cái này cũng đáng được người cao hứng sao?" Một bên, có thanh thúy thanh âm truyền đến.

Yêu Yêu ôm Thôn Thôn, đôi mắt đẹp trợn nhìn Chu Nguyên liếc, tức giận: "Trợn vện hai thảng tôi luyện, người đều không thể đem Thông Thiên Huyền Mãng Khí huyền diệu chỗ kích phát ra, Có cái gì tốt mà các người đắc ý?"

"Ách. . ."

Chu Nguyên ngẩn người.

Yêu Yêu bất đắc dĩ lắc đầu, nói: "Thông Thiên Huyền Mãng Khí đầu gì cũng là Ngũ phẩm nguyên khí, hơn nữa hay vẫn là nguồn gốc từ Tổ Long Kinh, người chẳng lẽ cho rằng nó giống như này đơn giản, chẳng qua là so với bình thường nguyên khí càng thêm hùng hồn bá đạo?"

Chu Nguyên cười khan một tiếng, thành thành thật thật mà nói: "Kính xin Yêu Yêu tỷ chỉ điểm!"

"Trước cho Thôn Thôn chuẩn bị bữa tối a." Yêu Yêu nhưng là khẽ cười một tiếng, trong ngực Thôn Thôn cũng là phát ra tán đồng tiếng gầm.

Chu Nguyên bất đắc dĩ, đành phải đem cái kia Bôn Lôi Thú vượt qua rồi trở lại, nhóm lửa dựng lên, đem nướng đi lên, trong hai thảng này, những chuyện lật vật này đều là hăn ở đây làm, cho nên hôm nay làm, cũng là quen việc dễ làm rồi.

Theo thịt nướng thời gian dần trôi qua tản mát ra mùi thơm, Yêu Yêu vừa rồi bàn tay như ngọc trắng nâng cái má, cười mím mà nói: "Gần nhất liền không có cảm giác Thông Thiên Huyền Mãng Khí có thay đổi gì chứ "

Chu Nguyên mặt lộ vẻ trầm tư, khẽ lắc đầu.

"Thôn Thôn, cho hăn một chút." Yêu Yêu cặp môi đỏ mọng hơi phiết, nói.

Trong ngực Thôn Thôn nghe vậy, lập tức hưng phấn đứng lên, con mắt tỏa ánh sáng nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên.

"A? Đợi đã nào...!" Chu Nguyên nhưng là lại càng hoảng sợ.

Bá!

Bất quá Thôn Thôn nhưng là không để ý tới hấn, nho nhỏ thân hình lóe lên, chính là trực tiếp xuất hiện ở Chu Nguyên phía trước, nhất trào tử liên đánh ra.

Chu Nguyên vội vàng hai tay đuổi ra, ám kim nguyên khí gào thét bắt đầu khởi động.

Phanh!

Thôn Thôn một ít móng vuốt rơi xuống, Chu Nguyên lập tức như gặp phải trọng kích, thân thể lập tức ngược lại bay ra ngoài, trùng trùng điệp điệp đâm vào trên một cây đại thụ, toàn bộ hai tay đều là một mảnh kịch liệt đau nhức.

"Tiểu súc sinh, lấy oán trả ơn! Về sau còn có nghĩ là muốn ăn cơm đi!" Chu Nguyên nghiêng răng nghiêng lợi mà nói.

Yêu Yêu khẽ cười một tiếng, nói: "Có thể phát giác được lúc trước bị đánh trúng trong nháy mắt đó, trong cơ thể nguyên khí biến hóa rất nhỏ?"

Chu Nguyên vốn là oán hận nhìn chăm chăm Thôn Thôn liếc, lúc này mới trầm ngâm xuống, do dự nói: "Tựa hồ bị đánh trúng lúc, Thông Thiên Huyền Mãng Khí có muốn dung nhập huyết nhục dấu hiệu."

Kỳ thật loại này dấu hiệu lúc trước Chu Nguyên thì có làm cho phát hiện, nhưng bởi vì quá mức yếu ớt, trực tiếp không để ý đến.

"Năm chắc loại cảm giác này, thuận theo tự nhiên." Yêu Yêu chậm rãi nói.

"Thôn Thôn." Yêu Yêu lại lần nữa hô một tiếng.

Thôn Thôn NGAO NGAO kêu một tiếng, nhìn về phía Chu Nguyên, bất quá ngược lại là do dự một chút, dường như lúc trước Chu Nguyên uy hiếp không cho nó cõm ăn mà nói, thật đúng là nổi lên điểm tác dụng.

"Đến đây đi." Chu Nguyên thấy thế, tức giận.

Bá!

Thôn Thôn hưng phấn gào lên một tiếng, lại lần nữa mãnh liệt bắn phóng tới, nhỏ móng vuốt ẩn chứa Trọng Lực, đối với Chu Nguyên đập rời đi.

Chu Nguyên mặt sắc mặt ngưng trọng, bất quá lúc này đây, lúc Thôn Thôn nhỏ móng vuốt đánh tới lập tức, hấn ngưng định tâm thần cảm ứng đến trong cơ thể nguyên khí biến hóa rất nhỏ, quả nhiên là phát hiện, có một ít nguyên khí, không tự chủ được tại đối với hai tay huyết nhục bên trong dung nhập.

Bất quá, Chu Nguyên thân thể, tựa hồ đối với này hơi có chút kháng cự, cho nên làm cho nguyên khí thủy chung không cách nào dung nhập.

Chu Nguyên tâm có điều ngộ ra, lập tức tâm niệm vừa động, thân thể triệt để buông lỏng, vì vậy cái kia một tia kháng cự cũng là từ từ tiêu tán, từng sợi Thông Thiên Huyền Mãng Khí, sáp nhập vào hai tay bên trong.

Mà đang ở dung nhập trong nháy mắt đó, Chu Nguyên hai tay lúc giữa chợt có nhàn nhạt ánh sáng màu xanh phát ra, lại sau đó, hấn chính là kinh dị nhìn thấy, tại kia trên hai tay, thậm chí có màu xanh lân phiến sinh trưởng.

Màu xanh lân phiến hiện ra ánh sáng âm u, giống như Cự Mãng chi lân.

Phanh!

Thôn Thôn nhất trào tử chụp được, Chu Nguyên như trước là bị đẩy lui rồi mấy chục bước, bất quá lúc này đây, hăn hai tay truyền đến kịch liệt đau nhức cũng không có bao nhiêu, hiển nhiên, đại bộ phận lực lượng, đều bị trên cánh tay nổi lên vảy rắn cho hóa giải.

"Đây là cái gì?"

Chu Nguyên khiếp sợ nói, theo hăn tâm niệm vừa động, trên cánh tay màu xanh lân phiến cũng là nhanh chóng từ từ tiêu tán.

Nhưng lúc trước một màn, đủ để hiển lộ ra cái này màu xanh lân phiến có được lấy cường đại lực phòng ngự.

Yêu Yêu thấy thế, tức thì đúng mím cười, nói: "Đây chính là Thông Thiên Huyền Mãng Khí đạo thứ nhất huyền diệu, Huyền Mãng Lân!"

"Huyền Mãng Lân?" Chu Nguyên khẽ giật mình.

"Đây là lúc thân thể tại gặp được công kích lúc, trong cơ thể Thông Thiên Huyền Mãng Khí hội tự phát hộ chủ, nguyên khí dung nhập thân thể, hình thành một tầng lân giáp, đem bảo hộ."

"Nghe nói cái này Huyền Mãng Lân có ba cấp độ, thể hiện tại lân phiến sắc thái lên, tầng thứ nhất là màu xanh, tầng thứ hai Kim sắc, tầng thứ ba là Tử Kim sắc."

Yêu Yêu ung dung mà nói: "Nếu là người có thể tu đến tầng thứ ba Tử Kim Huyền Mãng Lân, coi như là Thái Sơ Cảnh cường giả, toàn lực phía dưới, đều đánh không phá phòng ngự của người."

Hí...iiiiii.

Chu Nguyên rút cuộc hút miệng hơi lạnh, cái này Huyền Mãng Lân, vậy mà có được lấy như thế biến thái lực phòng ngự.

"Thật là lợi hại Thông Thiên Huyền Mãng Khí."

Chu Nguyên nhin không được tán thưởng lên tiếng, Thôn Thôn lúc trước một kích, tuy rằng tùy ý, nhưng chỉ sợ cũng đủ để so sánh Thiên Quan Cảnh sơ kỳ cao thủ, có thể cũng không có xé rách lân phiến, đây cũng chính là nói, màu xanh Huyền Mãng Lân, có thể chống cự Thiên Quan Cảnh sơ kỳ công kích.

Đã có cái này "Huyền Mãng Lân" bảo hộ, hôm nay Chu Nguyên, coi như là đối mặt với Thiên Quan Cảnh sơ kỳ bên trong người nổi bật, đều muốn hội có lực đánh một trận.

Cái này thoát thai cùng Tổ Long Kinh Ngũ phẩm Thông Thiên Huyền Mãng Khí, rút cuộc bắt đầu triển lộ một tia cao chói vọt.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 118: Cổ Cảnh

Thâm sơn, bên cạnh đồng lửa bên cạnh.

Một đầu nướng chín Bôn Lôi Thú, hầu như toàn bộ đều là tiến vào Thôn Thôn bụng, Chu Nguyên tức thì là hoàn toàn đắm chìm tại vừa mới kích phát "Huyền Mãng Lân" ở bên trong, không ngừng đem thúc giục.

Vì vậy, chỉ thấy được Chu Nguyên cánh tay, nắm đấm, trên mặt, thỉnh thoảng sẽ có màu xanh lân phiến hiển hiện, giống như một tầng bảo hộ thân hình lân giáp.

"Còn có ba ngày, chúng ta thì có thể đi ra cái mảnh này sơn mạch rồi." Yêu Yêu thì là bưng lấy một cuốn địa đồ, phân biệt rồi một chút, nói.

"Sơn mạch bên ngoài, tên là "Cổ Cảnh", cũng không phải là vương triều thống trị, mà là từ một cái thế gia họ Cổ làm cho khống chế, cái này Cổ gia ở chỗ này, ngược lại là giống như Thổ Hoàng Đế." Yêu Yêu nói ra, chuyến này đi ra, nàng mang theo rồi không ít có quan hệ Thương Mang đại lục khắp nơi địa vực tư liệu, cho nên tra xét tra, chính là biết được các loại tin tức.

"Cổ Cảnh đã là Thương Mang đại lục vùng đất trung ương, cùng cái kia "Thánh tích chi địa" coi như là tương đối tiếp cận." Yêu Yêu mỉm cười, đáng tươi cười tại đồng lửa chiếu rọi xuống lộ ra cực kỳ chói mắt.

"Cái kia thế gia họ Cổ, ta từ một ít trên tư liệu nhìn nhìn, cũng là có chút ý tứ." Yêu Yêu duỗi ra thon dài tuyết trắng ngón tay ngọc, nhẹ nhàng đốt trên bản đồ một khối.

"A?" Chu Nguyên có chút kinh ngạc ngẩng đầu, có thể làm cho Yêu Yêu cảm thấy có ý tứ đồ vật, cũng không nhiều.

"Cái này Cổ gia người, Thần Hồn đều là không kém, cho nên, cái này Cổ gia, cũng là một cái tinh thông Nguyên Văn thế gia." Yêu Yêu có chút hăng hái mà nói.

Chu Nguyên khẽ giật mình, nói: "Chẳng lẽ cái này Cổ gia cũng có Đoán Hồn Thuật?"

"Đoán Hồn Thuật cũng sẽ không khiến được trong tộc người Thần Hồn cũng không yếu, cũng phải xem thiên phú. . ." Yêu Yêu trán hơi lắc, nói: "Tựa hồ là bởi vì này Cổ gia, có một tòa Luyện Hồn tháp, tiến vào trong đó, mà có thể rèn luyện Thần Hồn."

Chu Nguyên khuôn mặt có chút động, rèn luyện Thần Hồn, cái này Cổ gia vậy mà có thể có bậc này bảo bối?

Hôm nay thần hồn của hắn, ổn định tại Hư Cảnh trung kỳ, thủy chung không có quá lớn tiến triển, nếu như có thể tiến cái kia Luyện Hồn trong tháp, nói không chừng Thần Hồn có thể đạt Nhập Hư cảnh Hậu Kỳ.

Kể từ đó, hắn liền có thể tu hành Tam phẩm Nguyên Văn.

Bất quá. . . Luyện Hồn tháp loại tu luyện này bảo địa, cái kia Cổ gia tất nhiên là trông giữ sâm nghiêm, ngoại nhân tất nhiên là không thể nào tiến vào, cho nên loại này tâm tư, hay vẫn là chỉ có thể thu.

Chu Nguyên cảm thán một hồi, chính là thu liễm tâm tình, cười nói: "Hắn có bậc này bảo bối, theo chúng ta cũng không sao, cùng với ra khỏi núi mạch, chúng ta tại Cổ Thành bên trong tiếp tế một chút, liền có thể khởi hành rời khỏi, nhắm thánh tích chi địa."

Yêu Yêu cũng là gật gật đầu, nhìn vắn eo bẻ cổ Chu Nguyên liếc, nói: "Còn muốn nghỉ ngơi đâu rồi, ta dạy cho người cái kia vài đạo Nhị phẩm Nguyên Văn, đều tập hội rồi hả?"

Chu Nguyên sắc mặt cứng đờ.

"Không nên lười biếng, lần này tiến về trước thánh tích chi địa những người kia, có thể cũng không phải đèn đã cạn dầu, người cái này Dưỡng Khí Cảnh trung kỳ thực lực, không chút nào thu hút, nếu không phải đem người bản thân ưu thế phát huy được, như thế nào cùng người tranh đoạt Tạo Hóa?" Yêu Yêu cúi đầu nhìn xem địa đồ, ung dung mà nói.

"Nếu không phải muốn cuối cùng xám xịt quay về Đại Chu, hay vẫn là thành thật một chút a."

Bị Yêu Yêu dạy dỗ một thông, Chu Nguyên cũng là có chút ít hậm hực, sau đó mà chỉ có thể thành thành thật thật móc ra ngọc bản, gỡ xuống bên hông Thiên Nguyên Bút, bắt đầu tiếp tục luyện tập Yêu Yêu tại hai tháng này lúc giữa dạy cho hắn cái kia vài đạo Nhị phẩm Nguyên Văn.

...

Ba ngày sau .

Trên một đỉnh núi, Chu Nguyên lẳng lặng ngồi xếp bằng, trong Thiên Địa nguyên khí, theo hô hấp của hắn, hóa thành một đạo đạo bạch tuyến gào thét mà đến, cuối cùng chui vào trong mũi của hắn.

Mà theo cái kia từng đạo nguyên khí dũng mãnh vào, Chu Nguyên Khí Phủ bên trong, Âm Kim sắc nguyên khí bốc lên, trong lúc mơ hồ, phảng phất là có thể thấy được trong đó có một cái khác âm kim măng xà ảnh tại hí...iiiiii rít gào.

Mãng xà ảnh phun ra nuốt vào giữa, đem những dững mảnh vào kia trong cơ thể nguyên khí, đều hút đi.

Như vậy tu luyện, kéo dài một canh giờ, Chu Nguyên rút cuộc chậm rãi giương đôi mắt.

Ám kim quang mang, tràn ngập ánh mắt, Chu Nguyên quanh thân bắt đầu khởi động nguyên khí, bỗng nhiên vào lúc này liên tiếp tăng lên, nguyên khí cùng không khí xung đột, phát ra trầm thấp tiếng nổ vang, làm cho ngòi xếp bằng nham thạch, đều là bị văng tung tóe ra từng đạo vết rạn.

"Dưỡng Khí Cảnh, Hậu Kỳ!"

Cảm thụ được Khí Phủ bên trong nguyên khí hùng hồn, Chu Nguyên trên mặt cũng là xẹt qua một vòng vẻ mừng rỡ, trải qua cái này hơn hai tháng khổ tu, hăn nguyên khí, rút cuộc lại lần nữa có chỗ tinh tiến, bước vào Dưỡng Khí Cảnh Hậu Kỳ.

Mà đến Dưỡng Khí Cảnh Hậu Kỳ về sau, Chu Nguyên cùng Thiên Quan Cảnh ở giữa khoảng cách, cũng là càng ngày càng tiếp cận.

Hăn cùng với những con cưng kia ở giữa chênh lệch, cũng là đang bị hăn cố gắng từng bước một gần hơn.

Hây đô.

Một đoàn bạch khí tự Chu Nguyên trong miệng nhổ ra, thân hình hăn nhảy lên, chính là rơi xuống đỉnh núi, ở đằng kia dưới núi, Yêu Yêu ôm Thôn Thôn nhìn thoáng qua, cũng là hài lòng nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Cuối cùng đột phá, không có phí công phí cái này hơn hai tháng tu luyện."

"Đi thôi, nên rời núi rồi."

Yêu Yêu khoan thai quay người, bước liên tục nhẹ nhàng, liền là đối với cái kia sơn mạch bên ngoài từ từ mà đi.

Chu Nguyên cũng là ngẩng đầu, nhìn qua xa xôi sơn mạch bên ngoài, hai tháng không có rời núi, chỉ sợ hôm nay ngoại giới, sớm đã rất náo nhiệt rồi a?

...

Gần mất nửa ngày thời gian, Chu Nguyên cùng Yêu Yêu chính là đi ra sơn mạch, ven đường lúc giữa, vết chân cũng là nhiều hơn, bất quá chính như bọn hắn sở liệu, đại đa số người, đều là tinh thần phấn chấn phần vinh mạnh mẽ người trẻ tuổi, hiển nhiên đều là hướng về phía thánh tích chi địa mà đến.

Chu Nguyên cùng Yêu Yêu hai người, cũng là đưa tới không ít chú ý, bất quá hầu như mọi ánh mắt, đều là ném tại Yêu Yêu trên người, những trong ánh mắt kia, đều là ẩn chứa kinh diễm sắc mặt.

Theo Đại Đạo mà đi, không bao lâu hai người chính là gặp được một tòa cự đại thành thị xuất hiện ở phía trước, thành thị phong cách cổ xưa, ở đằng kia trên cửa thành phương hướng, có hai cái chữ to.

Cổ Thành.

Cổ gia chi thành.

Cái này Cổ Thành coi như là hùng vĩ, người đến người đi, lộ ra cực kỳ sôi trào, nhân khí cực thịnh.

Chu Nguyên hai người tiến vào thành, chỉ thấy được trong thành có từng tòa tháp cao đứng sừng sững, phong cách ngược lại là cùng Đại Chu hoàn toàn khác nhau.

Hai người hành tẩu ở trong thành thị, cuối cùng đứng tại một tòa cự đại điểm lầu lúc trước, ngẩng đầu nhìn lên, phía trên có "Trân Bảo Các" ba chữ, cửa ra vào dòng người lui tới, ngược lại là nhân khí không thấp.

Chu Nguyên cùng Yêu Yêu liếc nhau, chính là đi vào.

Chu Nguyên ngày bình thường luyện tập Nguyên Văn, cần ngọc bản, các loại khác nhau thú huyết làm cho điều chế khắc phụ liệu, cùng với ăn mặc các loại sinh hoạt vật phẩm, đều tại hai tháng này thâm sơn hành trình bên trong tiêu hao hầu như không còn, nhất định phải tiến hành tiếp tế.

Cái này Trân Bảo Các, hiển nhiên là có thể thỏa mãn Chu Nguyên nhu cầu.

Đi vào Trân Bảo Các, đập vào mắt chỗ đều là Hoa Lệ, đèn thủy tinh chiếu rọi xuống, ánh sáng sáng ngời.

Mà chỗ này Trân Bảo Các ở bên trong, có lẽ là bởi vì cái kia Cổ gia chính là Nguyên Văn thế gia nguyên nhân, cho nên cũng bán ra lấy rất nhiều khắc tốt Nguyên Văn, bất quá Chu Nguyên nhìn thoáng qua, chính là bị cái kia giá cả chấn nhiếp rồi một chút.

Chẳng qua là một cái khác Nhị phẩm Nguyên Văn, vậy mà cần có giá cả, liền đạt đến mấy nghìn nguyên tinh.

Tam phẩm Nguyên Văn, càng là hơn vạn!

Tứ phẩm Nguyên Văn liền tương đối rất hiếm, cái kia giá cả càng là hơn mười vạn, hơn nữa số lượng còn cực nhỏ.

"Thành phẩm Nguyên Văn, thật không ngờ đắt đỏ?" Chu Nguyên chịu đựng tặc lưỡi không ngừng, sau đó nhìn hẩn hướng Yêu Yêu, hôm nay Yêu Yêu cùng người chiến đấu, cơ bản cũng là trực tiếp bỏ lại khắc tốt Nguyên

Văn, như thế nói đến, Yêu Yêu hoàn toàn là đang dùng nguyên tinh nện người.

Tùy tùy tiện tiện vừa ra tay chính là hơn mười vạn nguyên tinh nện xuống, coi như là Thái Sơ Cảnh cường giả đều không chịu đựng nổi.

Yêu Yêu không để ý đến Chu Nguyên, nàng có chút hăng hái nhìn chăm chăm vào một cái trong quầy bày đặt một ít tàn phá sách cổ, phía trên có không tròn vẹn cổ xưa Nguyên Văn, rất có nghiên cứu giá trị.

"Người đi giúp đỡ Thôn Thôn mua chút ít khẩu phần lương thực."

Yêu Yêu chuyển không động bước chân, liền đem trong ngực Thôn Thôn trực tiếp ném cho Chu Nguyên.

Chu Nguyên tiếp được Thôn Thôn, một người một thú mắt to trừng đôi mắt nhỏ, cuối cùng Chu Nguyên bất đắc dĩ gật đầu, dặn dò Yêu Yêu một tiếng về sau, chính là quay người rời đi những thứ khác khu vực mua sắm tiếp tế.

Ở đằng kia tiếp tế khu vực, Chu Nguyên tìm tới một người thị nữ, đem cần thiết chi vật đều nói về sau, người sau chính là mời hẳn ngồi tạm, tiến đến chuẩn bị.

Vì vậy, Chu Nguyên liền ôm Thôn Thôn, ngồi ở chỗ này nhàm chán chờ.

Bất quá, liền đang chờ đợi trong lúc, Chu Nguyên bỗng nhiên phát giác được một cái khác khác thường ánh mắt phóng tới, lúc này nhú mày xoay người lại, sau đó chính là sững sờ.

Bởi vì hẳn nhìn thấy, tại phía sau hẳn cách đó không xa, một gã có màu xanh lá tóc dài xinh đẹp thiếu nữ, đang mắt to phình đưa hẳn cho nhìn chăm chăm vào, cái kia cái miệng nhỏ nhắn chỗ, thậm chí đều có được một tia óng ánh nước miếng đến rơi xuống.

Chu Nguyên bị cái này tóc xanh thiếu nữ xem trọng không hiểu thấu.

Mà lúc này cái kia tóc xanh thiếu nữ cũng là bước nhanh đi tới, vì vậy Chu Nguyên mới phát hiện, thì ra là ánh mắt của nàng, thực sự không phải là nhìn xem hắn, mà là theo dõi hắn trong ngực Thôn Thôn.

"Làm gì?" Chu Nguyên cảnh giác nhìn xem tóc xanh thiếu nữ.

Tóc xanh thiếu nữ xóa đi khóe miệng óng ánh nước miếng, hắc bạch phân minh mắt to bộc phát ra cực đoan nóng rực tâm tình, nàng nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, mềm mại thanh âm chán đến làm cho người đánh cho run một cái.

"Tiểu ca ca, người đem cái này thú con bán cho ta đi!"

"Mặc kệ bao nhiêu tiền, mặc kệ cái gì đại giới, ta đều nguyện ý!"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 119: Tóc Xanh Thiếu Nữ

"Mua Thôn Thôn?"

Chu Nguyên nghe được câu này, lập tức liền sờ xuống dưới, chợt trên mặt hiện ra dờ khóc dờ cười thần sắc, mà ở trong ngực của hắn, Thôn Thôn cũng nghe đã hiểu trước mắt tóc xanh thiếu nữ ý tứ, lúc này cái kia thú đồng tử hay dùng một loại yêu mẩn kẻ đần giống như ánh mắt, nhìn chăm chăm vào nàng.

"Không bán." Chu Nguyên lắc đầu, gọn gàng mà linh hoạt cự tuyệt.

Hắn thế nhưng là biết rõ trong ngực vật nhỏ này có bao nhiêu tàn bạo, cho nên hắn dám khẳng định, chỉ cần hắn dám gật đầu, cái này tiểu súc sinh chỉ sợ cũng sẽ trực tiếp nhất trao tử đập tới đây, đem hắn tươi sống đập tàn.

Trong ngực Thôn Thôn nghe được Chu Nguyên chém đinh chặt sắt thanh âm, lúc này mới hài lòng nheo lại thú đồng tử, duỗi ra móng vuốt vỗ vỗ Chu Nguyên cánh tay, dường như đang nói tiểu tử người rất thức thời a.

Tóc xanh thiếu nữ nhìn thấy Chu Nguyên cự tuyệt, ngược lại là có chút gấp, vội vàng nói: "Tiểu ca ca, bán cho ta đi! Ta, ta ra năm trăm vạn nguyên tinh!"

Nàng nhìn chăm chăm vào Thôn Thôn con mắt, tràn đầy vô cùng nóng bỏng, bởi vì người bên ngoài cảm giác không thấy Thôn Thôn lợi hại, nhưng nàng lại là có thêm đặc biệt phương pháp, biết được trước mắt Thôn Thôn, đến tột cùng là hạng gì khó lường dị thú.

"Năm trăm vạn nguyên tinh?"

Chu Nguyên cũng là bị cái này kinh khủng giá cả lại càng hoảng sợ, ánh mắt kinh nghi tập trung lên trước mắt tóc xanh thiếu nữ, năm trăm vạn nguyên tinh, cơ bản đều chống đỡ mà vượt bọn hắn Đại Chu một năm đã thu vào, trước mắt người thiếu nữ này, cuối cùng là người nào? Cũng dám một cái liền báo ra loại giá này cách rồi.

Từ tóc xanh thiếu nữ cái kia cuồng nhiệt ánh mắt xem ra, nàng hiển nhiên thực sự không phải là tại nói mạnh miệng, mà thật sự có thể xuất ra cái này số tiền lớn.

"Quả nhiên ra Đại Chu, mới có thể gặp phải các loại nhân vật." Chu Nguyên trong nội tâm cảm thán một chút, nếu như là tại Đại Chu, chỉ sợ loại này một cái liền báo cái năm trăm vạn nguyên tinh người, thật đúng là rất khó gặp phải.

Bất quá, mặc dù bị năm trăm vạn nguyên tinh lại càng hoảng sợ, nhưng Chu Nguyên hay vẫn là không chút lựa chọn lắc đầu cự tuyệt.

Hay nói giỡn, hắn cũng không phải không biết Thôn Thôn thần bí, chỉ là ấu sinh thời hạn liền có được lấy Thái Sơ Cảnh thực lực, tương lai lớn lên, nhất định vô cùng khủng bố, năm trăm vạn nguyên tinh nhìn như kinh người, nhưng cùng Thôn Thôn hoàn toàn không có biện pháp so với.

Nhiều lần bị cự tuyệt, tóc xanh thiếu nữ cũng là gấp đến độ thẳng dậm chân, trắng nõn trên trán đều là gấp xuất mồ hôi, nàng cúi đầu nhìn xem trơn bóng Như Ngọc bàn tay nhỏ bé, trên mu bàn tay có một cái quang văn đồ án, hôm nay cái này quang văn, đang tại tản ra cực kỳ mãnh liệt nóng rực cảm giác.

Cái này quang văn Đồ Văn, có thể cảm ứng nguyên thú huyết mạch, càng là cường đại huyết mạch, liền sẽ làm cho quang văn càng nóng rực.

Mà dưới mắt loại này nóng rực cảm giác, coi như là nàng đạt được "Tiểu Hàn" lúc, cũng không xuất hiện qua.

Nói cách khác, trước mắt cái này thú con, bàn về huyết mạch, vậy mà so với nàng cái kia chỉ có được lấy một ít Băng Phượng huyết mạch "Tiểu Hàn", đều còn cường đại hơn!

Đây đối với nàng mà nói, quả thực chính là có được lấy không gì so sánh nổi lực hấp dẫn.

Tóc xanh thiếu nữ mãi mãi răng ngà, có chút muốn muốn miễn cưỡng xúc động, nếu không trước đã đoạt thú con, vứt bỏ nguyên tinh bỏ chạy a?

Mà làm như phát giác được tóc xanh lòng của thiếu nữ ý, nàng trong ngực quần áo giật giật, sau đó một cái Băng Lam sắc mặt Tiểu Điều liền từ nàng chỗ cổ áo toát ra một con chim đầu, chim đồng tử hiện ra khí lạnh vô cùng nhìn về phía Chu Nguyên.

Không khí chung quanh đều là bắt đầu có đông lại dấu hiệu.

Mà cái kia Băng Lam Tiểu Điều xuất hiện lúc, Chu Nguyên ánh mắt cũng là chột ngưng tụ, mi tâm Thần Hồn chấn động một cái, hiển nhiên là đã nhận ra rất mạnh uy hiếp, lúc này hẩn mặt sắc mặt ngưng nhìn một chút cái kia Băng Lam Tiểu Điều, người sau hiển nhiên, cũng không đơn giản.

"Người thiếu nữ này, càng không đơn giản."

Chu Nguyên ánh mắt đề phòng, có thể tùy thân mang theo một cái lợi hại như thế nguyên thú, xem ra đối phương, thực sự không phải là hơi hợt thế hệ.

Tại Chu Nguyên trong ngực, Thôn Thôn nheo lại thú đồng tử cũng là mở ra một ít, lướt qua cái kia Băng Lam Tiểu Điều, thú miệng có chút mở ra,

mơ hồ có Hắc Quang nhảy lên, trầm thấp gào to, từ cổ họng của nó lúc giữa truyền ra.

Hiển nhiên, nó đã nhận ra cái kia Băng Lam Tiểu Điều trong lúc mơ hồ đối với Chu Nguyên phóng xuất ra địch ý.

Đối mặt với Thôn Thôn tràn đầy cảnh cáo ý tứ hàm xúc gào to, cái kia Băng Lam Tiểu Điều cũng là run lên một chút, do dự mấy hơi thở, vì vậy lại là đem đầu thời gian dần qua rút trở về.

Tóc xanh thiếu nữ nhìn đến mạnh nhất "Tiểu Hàn" đều là bị chấn nhiếp dưới rồi đi, khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức sụp xuống, xem ra dùng sức mạnh đúng không thể thực hiện được, vì vậy nàng đáng thương nhìn qua Chu Nguyên.

"Tiểu ca ca, giá bao nhiêu tiền người mới bằng lòng bán a?"

"Nếu không. . ." Tóc xanh thiếu nữ vắt hết óc, nói: "Nếu không, ta cho phép người một cái Vạn Thú Vương Triều Công Tước? Bất luận cái gì tu luyện tài nguyên, cũng có thể tìm Vạn Thú Vương Triều muốn!"

"Vạn Thú Vương Triều Công Tước?" Chu Nguyên khẽ giật mình, đối với Vạn Thú Vương Triều cái tên này, hẳn cũng không xa lạ gì, bởi vì cái kia Đại Vũ vương triều đúng là cùng Vạn Thú Vương Triều, Kiếm Vương Triều tranh phong, mới khiến cho được bọn hắn Đại Chu đã có thở dốc cơ hội.

Thiếu nữ trước mắt, há miệng là có thể đem Vạn Thú Vương Triều Công Tước tổng xuất, nghĩ đến kia tại Vạn Thú Vương Triều cũng hẳn là có siêu phàm địa vị.

Chu Nguyên trong nội tâm hiện lên ý niệm trong đầu, cuối cùng vẫn còn lắc đầu, nói: "Người đã có thể nhìn ra bất phàm của nó, vậy hẳn là cũng biết, nó là vô giá đấy."

"Ta sẽ không bán, người cũng đừng có còn có cái tâm tư này rồi."

Chu Nguyên nói xong, lúc này cũng có được thị nữ đưa hũn lúc trước làm cho mua thứ đồ vật đều chuẩn bị hoàn toàn, hũn thanh toán nguyên tình, liền đem thứ đồ vật thu nhập Càn Khôn túi, xoay người rời đi rồi.

Tóc xanh thiếu nữ nhìn qua Chu Nguyên bóng lưng, ủ rũ, thật vất vả gặp phải một cái huyết mạch cường đại như thế nguyên thú, nhưng là có chủ, hơn nữa đối phương còn không chịu bán.

"Không nên không nên, không thể thả vớt bỏ!"

Nhưng rất nhanh tóc xanh thiếu nữ chính là dậm chân, nếu như có thể đạt được cái kia cái thần bí thú con, đối với tu luyện của nàng, thật sự là rất có trợ giúp, cho nên quyết không thể dễ dàng buông tha cho.

"Người không bán, hãy theo người!"

Tóc xanh thiếu nữ tròn mắt đi lòng vòng, sau đó liền bước nhanh đi theo.

"Tiểu ca ca, người tên gì a?"

"Tiểu ca ca, người từ đâu tới đây a?"

"Tiểu ca ca, người cũng vậy đi chỗ đó thánh tích chi địa chứ chúng ta có thể tổ đội a, ta có thể mạnh, nhất định sẽ không cản trở đấy!"

"..."

Đi vài bước, Chu Nguyên cái ót gân xanh đều là nhảy dựng lên, hũn hít sâu một hơi, quay đầu nhìn qua theo đuôi cùng tị sau lưng, vẻ mặt cười tủm tỉm tóc xanh thiếu nữ.

"Người đi theo ta làm cái gì?" Chu Nguyên tức giận.

"Mọi người gặp nhau chính là duyên phận, hà tất lạnh lùng như vậy, biết một chút không tốt sao?" Tóc xanh thiếu nữ cười hì hì mà nói.

Chu Nguyên khoe miệng xé ra, người nào không biết người vẫn còn đập vào Thôn Thôn chủ ý.

Vì vậy, hắn không để ý tới nữa tóc xanh thiếu nữ, nhanh hơn bước chân, đối với Yêu Yêu chỗ phương hướng mà đi.

Tóc xanh thiếu nữ thấy thế, cũng là kiên nhẫn đuổi kịp, tiếp tục Ma Âm rót nảo.

Hai người một đường xuyên qua phòng, sau đó Chu Nguyên nhìn về phía Yêu Yêu nguyên bản phương hướng, lập tức ánh mắt ngưng tụ.

Chỉ thấy được ở đằng kia cách đó không xa Thủy Tinh quầy hàng chỗ, Yêu Yêu như trước tại chăm chú nhìn xem trong tủ tàn phá Cổ Vãn, bất quá lúc này ở bên cạnh của nàng, chẳng biết lúc nào đứng đấy một vị áo trắng thanh niên.

Thanh niên bộ dáng anh tuấn, cử chỉ tao nhã, trên mặt ôn hòa đáng tươi cười, hắn đứng ở Yêu Yêu bên cạnh, phảng phất là đang không ngừng đang nói gì đó.

Ở phía sau hắn, đi theo mấy tên thị nữ, tự hồ chỉ muốn Yêu Yêu ở nơi nào dừng bước, hắn sẽ vung tay lên, trực tiếp đem Yêu Yêu ánh mắt làm cho dừng lại chi địa tàn phá Cổ Vãn, đều mua lại.

Vì vậy, ngăn ngừa một hồi, sau lưng thị nữ trong ngực, chính là ôm một đồng lớn đồ vật, dẫn tới chung quanh không ít ánh mắt đều là phóng mà đến.

Chu Nguyên nhìn qua một màn này, cũng là có chút điểm buồn bực, sau đó vuốt vuốt cái trán, đây cũng là cái tình huống như thế nào?

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 120: Cổ Linh

Cổ Linh hôm nay tâm tình không tệ, đặc biệt là khi hắn tại Trân Bảo Các nhìn thấy trước mắt cái này làm cho người kinh diễm vô cùng áo xanh thiếu nữ lúc, tâm tình của hắn, càng trở nên mỹ hảo rồi.

Với tư cách Cổ gia Thiếu gia, Cổ Linh tại Cổ Cảnh cái này phiến khu vực, hiển nhiên là có được lấy địa vị cực cao.

Mà với hắn bên ngoài, thân phận bối cảnh cùng với thiên phú tu luyện, tự nhiên cũng là làm cho hắn đã trở thành cái này phiến khu vực bên trong cùng thế hệ bên trong nhân tài kiệt xuất, cho nên những năm gần đây này, Cổ Linh coi như là duyệt đẹp vô số, hắn tự tin đối mặt với bất luận cái gì mỹ nhân, cũng là có thể bảo trì bình tĩnh tâm tính.

Cho đến hôm nay, trông thấy vị này áo xanh thiếu nữ.

Cái nhìn kia kinh diễm, lập tức phá vỡ tâm cảnh của hắn, Cổ Linh thề, hắn chưa bao giờ thấy qua có như thế làm cho người ta liếc liền đắm chìm đi vào nữ hài, nàng cái chủng loại kia trong trẻo nhưng lạnh lùng, thần bí, linh hoạt kỳ ảo, làm cho thật lâu đều đối với nữ nhân không có quá rất hứng thú Cổ Linh, đều là tại trong lòng dâng lên nồng đậm dục vọng.

Vì vậy, hắn rất tự nhiên tiến lên đến gần rồi.

Nhưng đáng tiếc đúng rồi, đối mặt với hắn vị này Cổ gia Thiếu gia, vị kia áo xanh thiếu nữ không có nửa điểm chấn động, thậm chí ngay cả con mắt đều không có nâng lên một chút, chẳng qua là chăm chú nhìn chăm chăm vào Thủy Tinh trong tủ những tàn phá kia Nguyên Văn.

Đến gần cực kỳ hiểm thấy đã thất bại, nhưng này làm cho Cổ Linh trong nội tâm hứng thú càng thêm mãnh liệt.

Mà Cổ Linh dù sao cũng là bụi hoa lão luyện, vì vậy rất nhanh đã tìm được điểm vào: "Cô nương đối với những không trọn vẹn này Nguyên Văn cảm thấy rất hứng thú? Ha ha, tại hạ đúng lúc là cái này Trân Bảo Các quản sự, nếu là cô nương ưa thích, chỉ cần người xem bên trên, ta đều có thể làm chủ đưa cho cô nương."

Cổ Linh nhẹ nhàng đóng đưa trong tay ngân quang phiến, mặt mỉm cười, thông dong ôn hòa, hơn nữa cái kia tiêu tiền như nước giống như tư thái, ngược lại đích thật là có thể làm cho được không ít nữ tử tâm thần lay động.

Trước mắt áo xanh thiếu nữ, dường như cũng là đôi mắt sáng bóng nhúc nhích, cuối cùng ngẩng đầu nhìn hẳn một cái, nói: "Đều đưa cho ta?"

Cổ Linh trong tay ngân quang phiến nhẹ nhàng gõ bắt tay vào làm chuông, trong lòng hơi vui mừng, thế nhưng trên mặt, thì là ngậm lấy mỉm cười, nhẹ nhàng gật đầu, ôn hòa nói: "Chúng ở tại chỗ này, vốn là Mông Trần, cô nương nếu là yêu thích, coi như là cho chúng giá trị."

Áo xanh thiếu nữ làm như cười cười, sau đó cũng không có nhiều lời nói nhảm, bắt đầu bước khoảng chừng đi về phía trước.

Mà Cổ Linh cũng không chút lựa chọn thể hiện ra rồi phóng khoáng thủ bút, chỉ thấy được hẳn vung tay lên, liền là có thêm thị nữ đem áo xanh thiếu nữ ánh mắt làm cho dừng lại qua tàn phá Nguyên Văn, đều lấy ra.

Vì vậy một đường đi tới, thị nữ trong ngực đã là ôm rất nhiều.

Một màn này, đưa tới không ít người chú ý, bất quá người nơi này tựa hồ cũng biết được Cổ Linh thân phận, đều là âm thầm lắc đầu, đối với cái kia áo xanh thiếu nữ đặt cược rồi đi đồng tình ánh mắt.

Bị Cổ gia vị thiếu gia này nhìn chăm chăm vào nữ nhân, cuối cùng đều không thể chạy ra hẩn ma chường.

Mà khi Chu Nguyên tới chỗ này lúc, cũng lại vừa vặn nhìn thấy một màn này.

Tuy rằng không biết lúc trước xảy ra chuyện gì, nhưng Chu Nguyên cũng là nam nhân, tự nhiên liếc là có thể nhìn ra cái kia áo trắng thanh niên trong mắt đối với Yêu Yêu ngấp nghé, tên kia hiển nhiên là cho rằng sử dụng loại thủ đoạn này có thể đả động Yêu Yêu.

"Ài, các người hai cái này, đều là gây chuyện tinh." Chu Nguyên nhéo nhéo Thôn Thôn lỗ tai, bất đắc dĩ nói.

Hẩn bên này bởi vì Thôn Thôn nguyên nhân, rước lấy một cái không hiểu thấu tóc xanh thiếu nữ, mà Yêu Yêu bên này, dường như cũng là bởi vì bản thân dung nhan khí chất, gây tới một người ong bướm.

Lắc đầu, Chu Nguyên cũng là đi tới.

Tại Chu Nguyên đi tới lúc, Yêu Yêu chính là có sở cảm ứng, lúc này nâng lên cái kia tuyệt mỹ khuôn mặt, nhìn về phía Chu Nguyên, hồng nhuận phơn phớt cái miệng nhỏ nhắn hơi nhấc lên, nói: "Đều mua xong rồi chứ "

Chu Nguyên gật gật đầu.

Ở đằng kia một bên, Cổ Linh nhìn qua một màn này, con mắt híp híp, hẩn tự nhiên có thể cảm giác được, Yêu Yêu đối trước mắt Chu Nguyên lúc nói chuyện, lộ ra càng thêm sinh động, hiển nhiên hai người quan hệ giữa cũng không tầm thường.

Bất quá Cổ Linh trên mặt như trước treo cười ôn hòa cho, hướng về phía Chu Nguyên chấp tay, nói: "Tại hạ Cổ Linh, Cổ gia người."

"Cố gia sao. . ."

Chu Nguyên thần sắc không thay đổi, nói: "Chu Nguyên."

Cố Linh đánh giá một chút Chu Nguyên, trên mặt mang theo ôn hòa đáng tươi cười, ánh mắt ở chỗ sâu trong thì là xẹt qua một nét khó có thể phát hiện khinh miệt, hiển nhiên, hẳn đã phát giác được Chu Nguyên vẹn vẹn chẳng qua là Đường Khí Cảnh thực lực.

Thực lực này, tại hôm nay con cưng khắp nơi đi vùng đất trung ương, thật sự là chỉ có thể coi là làm lơ lỏng bình thường.

Mà loại thực lực này, cũng có thể cho thấy, Chu Nguyên sau lưng có lẽ cũng không có quá mức cường đại bối cảnh, bằng không thì không đến mức điểm ấy thành tựu.

Cố Linh không hề nhìn Chu Nguyên, ánh mắt chuyển hướng Yêu Yêu, mỉm cười nói: "Còn không có xin hỏi cô nương phương danh đây."

Yêu Yêu ngón tay ngọc chỉ chỉ sau lưng thị nữ ôm những tàn kia cuốn, nói: "Những thứ này đều là đưa cho ta hay sao?"

Cố Linh cười cười, nói: "Đương nhiên."

"Lấy đi a." Vì vậy Yêu Yêu nhìn về phía Chu Nguyên.

Chu Nguyên khoe miệng co giật rồi một chút, sau đó liền tiến lên tự thị nữ kia trong ngực tiếp nhận tàn cuốn, đều thu nhập Càn Khôn trong túi.

Mà Cố Linh nhìn thấy Yêu Yêu nhận lễ vật, trên mặt đáng tươi cười càng tăng lên rồi, tại hẳn xem ra, đây đã là phóng ra thành công một bước, trước mắt áo xanh thiếu nữ, rất nhanh sẽ biến thành hẳn đồ chơi.

"Ha ha, cô nương lạ mặt rất, cũng hẳn là mới đến chỗ này a, nếu không liền do ta làm ông chủ, cố gắng hết sức tận tình địa chủ hữu nghị a." Cố

Linh cười nói.

"Rời đi."

Bất quá, hắn mà nói vừa mới nói xong, Yêu Yêu liền là đối với Chu Nguyên nhàn nhạt nói một tiếng, nhưng sau xoay người rời đi.

Cổ Linh trên mặt thần sắc rút cuộc nhịn không được đình trệ rồi một chút, có chút sững sờ, nội dung cốt truyện không phải cái dạng này đó a. . . Đối phương thu hấn lễ vật, không phải có lẽ càng tiến một bước chứ

Cái này ăn xong liền đi đúng cái có ý tứ gì?

Chu Nguyên nghiêng liếc mắt hấn liếc, người này, thật đúng là cho rằng Yêu Yêu đúng cái loại này bắt người tay ngắn, cắn người miệng mềm người? Tại nàng xem, cầm đồ đặc của người, hấn là phúc khí của người mới đúng. . .

Chu Nguyên âm thầm lắc đầu, cũng không để ý tới cái này Cổ Linh, đuổi kịp rồi Yêu Yêu.

Cái kia Cổ Linh tại cứng ngắc lại một chút về sau, cũng là rất nhanh tinh thần phục hồi lại, hấn làm sao có thể hội cho phép cái này đến miệng thịt chạy, lúc này bước nhanh mà lên, ngăn ở rồi Yêu Yêu trước mặt.

"Còn có việc?" Yêu Yêu lông mày nhấn lại, lãnh đạm nhìn về phía hấn.

Cổ Linh trì trệ, chợt ánh mắt lóe lên một cái, lộ ra ôn hòa dáng tươi cười, nói: "Hai vị có thể đến nơi đây, cũng là duyên phận, như vậy, chúng ta Cổ gia Luyện Hồn Tháp ngày mai đem sẽ mở ra, rất nhiều thiên tài đều muốn đi vào trong đó rèn luyện Thần Hồn, bất quá danh ngạch có hạn, hai vị nếu là có hứng thú, ta có thể làm chủ, tiễn đưa hai luồng danh ngạch cho hai vị, mọi người coi như kết giao bằng hữu."

Cổ Linh từ trong tay áo móc ra hai quả Đồng Bài, Đồng Bài lên, có Cổ gia ấn ký, phía trên còn khắc rõ một tòa màu đen tháp văn.

"Tiến vào Luyện Hồn Tháp?" Chu Nguyên lập tức ngăn người, ánh mắt kinh nghi nhìn về phía Cổ Linh, cái này Luyện Hồn Tháp chính là Cổ gia làm giàu bảo bối, bọn hắn vậy mà sẽ bỏ được cõi mở cho ngoại nhân?

Cái này Cổ gia, hội hảo tâm như thế trằng?

"Nhận lấy, cái kia Luyện Hồn Tháp, ngược lại là có chút ý tứ." Tại Chu Nguyên kinh nghi lúc giữa, Yêu Yêu thanh âm rất nhỏ, bỗng nhiên truyền vào trong tai của hắn.

Chu Nguyên nhìn Yêu Yêu liếc, người sau hạng gì thông minh, chỉ sợ cũng hoài nghi đối phương động cơ, nhưng nếu như nàng sẽ như thế nói, hắn là có một ít ý định.

Vì vậy, Chu Nguyên hướng về phía Cổ Linh lộ ra dáng tươi cười, nói: "Vậy thì tạ ơn Cổ công tử rồi."

Hắn vươn tay ra, tiếp nhận Đồng Bài.

Mà Yêu Yêu như trước chưa cùng cái kia Cổ Linh nói câu nào, nhàn nhạt nhìn lướt qua, chính là bước đi chân dài ra Trần Bảo Các.

Cổ Linh nhìn qua Yêu Yêu, Chu Nguyên hai người rời đi thân ảnh, trên mặt ôn hòa dáng tươi cười, phương hướng mới dần dần tiêu tán, thay vào đó chính là một mảnh lạnh lẽo.

"Tra bọn họ đặt chân đất ly biệt để cho bọn họ trộm lên trốn đi, bốn công tử đồ vật, nào có tốt như vậy thu đấy." Hắn có chút nghiêng đầu, thản nhiên nói.

Cổ Linh trong tay ngân quang phiến, nhẹ nhàng vuốt bàn tay, khóe miệng nhấc lên một vòng nụ cười quý dị.

"Luyện Hồn Thập danh ngạch. . . Sợ là ai cũng cự tuyệt không được."

"Bất quá. . . Dưới đời này, nào có cái gì ăn chùa cơm trưa đây. . ."

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tâm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 121: Tâm Thông Minh Giả

Trên đường phố, Chu Nguyên vuốt vuốt trong tay hai quả Đồng Bài, mắt mang lập loè, nói: "Như thế nào luôn cảm giác không thích hợp, Luyện Hồn Tháp loại bảo bối này, nhà mình tu luyện còn chưa đủ, cái này Cổ gia, vậy mà cam lòng đem phóng xuất."

Yêu Yêu có chút nghiêng đầu, nhìn hẩn một cái, nói: "Hẩn là có chút cổ quái."

Nàng quá mức thông minh, nhìn như đậm mạc, nhưng rất nhiều sự vật dường như cũng là có thể liếc xuyên thủng, cái kia Cổ Linh ở trước mặt nàng treu đùa thủ đoạn, quả thực không có chút ý nghĩa nào.

"Vậy người còn kế tiếp." Chu Nguyên tức giận.

Yêu Yêu cười cười, nói: "Bởi vì nếu thật là Luyện Hồn Tháp, đối với người sẽ rất mới có lợi, nói không chừng có thể làm cho người bước vào Hư Cảnh Hậu Kỳ."

Hư Cảnh Hậu Kỳ!

Nghe ở đây, Chu Nguyên thần sắc cũng là ngưng tụ, từ khi hẩn Thần Hồn đạt tới Hư Cảnh trung kỳ về sau, đã qua gần nửa năm, nhưng Thần Hồn tôi luyện, thủy chung không cách nào bước vào Hậu Kỳ.

Hiển nhiên, đều muốn bước vào Hư Cảnh Hậu Kỳ, cũng không dễ dàng.

Mà một khi thật có thể đủ bước vào mà nói, Chu Nguyên là có thể học tập Tam phẩm Nguyên Văn, đến lúc đó, lực chiến đấu của hắn sẽ chính thức tăng vọt, mặc dù là đối mặt với những chính thức kia con cứng, hắn đều có được lấy chống lại chi lực.

Chính là bởi vì rõ ràng điểm này, cho nên mấy tháng này đến nay, Chu Nguyên tại Thần Hồn bên trên tu luyện một mực không dám buông lỏng, nhưng làm cho lấy được hiệu quả, cũng không có như nguyện.

"Dù sao đến lúc đó trước nhìn một cái, nếu thật là có vấn đề, một cái Cổ gia, có lẽ còn ngăn không được chúng ta." Yêu Yêu ngữ khí tùy ý, cũng không có thật sự biểu hiện ra quá mức kiêng kỵ.

Chu Nguyên trong lòng có chút ấm áp, Yêu Yêu hội nguyện ý rời đi mạo hiểm cái này thì một cái hiểm, hiển nhiên cũng là vì hắn có thể tại Thần Hồn trên việc tu luyện càng tiến một bước.

"Đến lúc đó nếu là có vấn đề, chúng ta liền trực tiếp buông tha cho." Chu Nguyên nói ra.

Yêu Yêu từ chối cho ý kiến, bộ pháp chợt ngừng lại một chút, nói: "Nàng là chuyện gì xảy ra?"

Chu Nguyên khẽ giật mình, theo ánh mắt của nàng sau này mặt nhìn lại, sau đó liền đầu đầu nhìn thấy một cái tóc xanh thiếu nữ, lén lén lút lút theo ở phía sau cách đó không xa.

"Ha ha, thật là đúng dịp a."

Bị Chu Nguyên hai người phát hiện, cái kia tóc xanh thiếu nữ cười hì hì nhảy rồi đi lên, hướng về phía Yêu Yêu nói: "Tiểu tử tử, người lớn lên thật xinh đẹp."

Yêu Yêu đối với Chu Nguyên đặt cược rồi đi ánh mắt nghi hoặc.

Chu Nguyên vuốt vuốt lông mày, nói: "Vừa rồi gặp phải, nàng đều muốn mua Thôn Thôn."

Yêu Yêu nhìn nhìn tóc xanh thiếu nữ, chậm rãi nói: "Nguyên lai là Thú Tâm Thông Minh Giả."

Tóc xanh thiếu nữ cười hì hì đôi má rút cuộc khẽ biến rồi một chút, có chút cảnh giác nhìn chăm chăm vào Yêu Yêu, hiển nhiên là lần đầu tiên bị người liếc thấy ra chi tiết.

"Thú Tâm Thông Minh Giả?" Chu Nguyên thì là nghi hoặc lên tiếng, hiển nhiên chưa từng nghe nói loại vật này.

"Nói đơn giản, nàng trời sinh là có thể cùng nguyên thú tâm linh câu thông, có thể khống chế Vạn Thú, nhưng lại có thể mượn nguyên thú lực lượng, cho nên người đừng nhìn nàng chẳng qua là bình thường Thiên Quan Cảnh, nhưng một khi mượn nguyên thú lực lượng, chỉ sợ ngay cả người đều không phải là của nàng đối thủ." Yêu Yêu nhạt âm thanh nói.

Chu Nguyên nhìn về phía tóc xanh thiếu nữ ánh mắt rút cuộc có chút thay đổi, hẳn hiển nhiên cũng không nghĩ tới, cái mới nhìn qua này một cách tinh quái thiếu nữ, vậy mà cất giấu như thế thực lực kinh người.

"Tiểu tử tử người thật lợi hại." Tóc xanh thiếu nữ thì thầm một tiếng, nhìn về phía Yêu Yêu trong ánh mắt có chút kiêng kỵ, nàng muốn muốn ly khai, thế nhưng con mắt hay vẫn là nhịn không được nhìn về phía Thôn Thôn.

"Liên thật không bán sao?" Tóc xanh thiếu nữ quệt mồm.

Yêu Yêu có chút hăng hái mà nói: "Thôn Thôn đúng tự do, người nếu như có thể khiến nó đi theo người, chúng ta cũng không ngăn đón."

"Thật sự?" Tóc xanh thiếu nữ mắt to thoáng cái liên sáng.

Yêu Yêu cánh tay ngọc ôm ở trước ngực, nhẹ gật đầu.

"Vậy người cũng đừng hối hận a!" Tóc xanh thiếu nữ con người đảo một vòng, trực tiếp liền nhảy đã đến Chu Nguyên trước mặt, nhìn xem người sau trong ngực lười biếng Thôn Thôn, nàng cẩn thận duỗi ra bàn tay nhỏ bé, trên mu bàn tay huyền ảo Đồ Văn tản ra quang mang.

Bằng vào có thể cùng nguyên thú tiến hành tâm linh câu thông, tóc xanh thiếu nữ chưa bao giờ gặp phải qua kháng cự nàng nguyên thú, cho nên mặc dù là nguyên thú hoành hành trong núi rừng, nàng đều có thể không trở ngại chút nào.

Cho nên hẳn tin tưởng, chỉ cần nàng có thể cùng trước mắt cái này thần bí thú con thành lập tâm linh câu thông, nó tất nhiên cũng sẽ cùng nàng đi.

Tóc xanh thiếu nữ lòng bàn tay tản ra quang mang, quang mang chiếu vào Thôn Thôn trên trán, thời gian dần trôi qua tạo thành một cái cùng nàng trên mu bàn tay giống nhau Đồ Văn.

Nàng nhìn đến Đồ Văn thành hình, khuôn mặt lập tức lộ ra vẻ vui mừng.

Rắc rắc.

Bất quá, nụ cười của nàng vừa mới hiển hiện, Thôn Thôn mi tâm Đồ Văn chính là rắc rắc một tiếng vỡ vụn ra, mà Thôn Thôn cũng như cũ là cái kia lười biếng bộ dáng, chẳng qua là thú đồng tử nghiêng liếc mắt nàng liếc.

"A? Làm sao có thể?" Tóc xanh thiếu nữ tròn tròn mắt, đây là nàng lần thứ nhất gặp phải loại tình huống này.

Nàng không tin tà, chợt cắn nát đầu ngón tay, đỏ thắm hiển hiện, nàng đầu ngón tay huy động, cuối cùng tạo thành một cái khác đỏ tươi quang mang Đồ Văn, Đồ Văn rơi xuống, rơi vào Thôn Thôn mi tâm.

Bất quá lúc này đây, Đồ Văn như trước không có tiếp tục bao lâu, chính là lại lần nữa vỡ vụn ra trở lại.

"Tại sao có thể như vậy?" Liên tiếp thất bại trực tiếp lại để cho tóc xanh thiếu nữ phát điên.

"Bởi vì huyết mạch của nó quá mạnh mẽ." Yêu Yêu thản nhiên nói.

"Tại trong mắt của nó, người quá nhỏ bé, tựa như cùng người đi dọc theo đường, dưới chân con kiến cùng với người tiến hành tâm linh câu thông, người hội để ý tới chứ "

Chu Nguyên có chút ngạc nhiên nhìn xem trong ngực Thôn Thôn, tiểu gia hỏa này vậy mà như thế kiêu ngạo? Bất quá hẳn nhìn tóc xanh thiếu nữ đúng con kiến, sẽ không bình thường nhìn hẳn thời điểm, cũng là loại tâm tính này a?

Làm như phát giác được Chu Nguyên trong nội tâm suy nghĩ, Thôn Thôn cũng là ngẩng đầu lên, cái kia thú đồng tử bên trong thần thái, phảng phất là đang nói người rất cuộc biết?

Chu Nguyên khóe miệng co giật rồi một chút, hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Một bên tóc xanh thiếu nữ cũng là bị đả kích được không nhẹ, ủ rũ bộ dáng, nhìn qua lộ ra rất là đáng thương.

"Bất quá Thôn Thôn có thể làm cho người đang ở đây trên đầu của nó liên tiếp họa hai luồng Liên Tâm Văn, đã xem như đối với người rất hữu hảo rồi, bằng không thì người bây giờ, sớm bị nó một cái nuốt." Yêu Yêu cười cười, nói.

"Thật sao?" Tóc xanh thiếu nữ cái miệng nhỏ nhắn một quất, bất quá nàng rất nhanh cũng từ cái kia uể oải bên trong tinh thần phục hồi lại, nhìn

về phía Yêu Yêu, cười hì hì mà nói: "Tuy rằng đã thất bại, nhưng vẫn là tạ Tạ tiểu thư tử, người bình thường cũng không dám đơn giản để cho ta chơi như vậy."

Nàng quay đầu nhìn thoáng qua Chu Nguyên trong tay cầm hai quả Đồng Bài, nói: "Các người cũng là muốn đi cái kia Cổ gia Luyện Hồn Tháp chứ "

Chu Nguyên gật gật đầu, nói: "Ý định đi thử một chút."

"Ta ngày mai cũng sẽ rời đi đâu rồi, cái này danh ngạch, còn bỏ ra ta năm vạn nguyên tinh!" Tóc xanh thiếu nữ nói.

Chu Nguyên miệng há hốc, đây quả thật là cái nhỏ thổ hào a.

"Hì hì, gặp nhau đúng duyên cớ, hai vị kết giao bằng hữu quá, ta là Lục La." Tóc xanh thiếu nữ nói ra, bất quá nàng cái kia mắt to, hay vẫn là đại đa số đều dừng lại tại Thôn Thôn trên người.

Tuy rằng lúc trước đã thất bại, nhưng thiếu nữ hiển nhiên hay vẫn là vô cùng ưa thích Thôn Thôn.

Chu Nguyên nhìn về phía Yêu Yêu, người sau cũng là khẽ gật đầu một cái, nàng có thể cảm giác được, thiếu nữ trước mắt tính tình hồn nhiên, cũng không có hoài có dị tâm.

"Chu Nguyên, đây là ta sư tử, Yêu Yêu." Chu Nguyên cười nói.

"Chu Nguyên tiểu ca ca, Yêu Yêu tiểu tử tử, ngày mai chúng ta có thể cùng đi cái kia Luyện Hồn Tháp, cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau." Lục La cười duyên nói.

"Chiếu ứng?" Chu Nguyên ánh mắt lóe lên, nói: "Cái kia Luyện Hồn Tháp không phải rèn luyện Thần Hồn chi địa sao? Chẳng lẽ người còn cảm

thấy gặp nguy hiểm?"

Lục La chớp chớp mắt to, trong mắt xẹt qua một vòng giao hoạt, nói: "Cái này ai biết được, bất quá bánh từ trên trời rớt xuống, tổng nên cẩn thận nhiều điểm a?"

Chu Nguyên khẽ giật mình, cái kia Cổ gia cởi mở Luyện Hồn Tháp, tuy nói danh ngạch có hạn, nhưng đối với rất nhiều người mà nói, đây thật là bánh từ trên trời rớt xuống, dù sao nếu như có thể tăng lên Thần Hồn, không thể nghi ngờ hội đối với bản thân sinh ra trợ giúp thật lớn.

Mà cao thâm Đoán Hồn Thuật, cũng không phải là mỗi người đều có thể tu hành, cho nên loại này mượn nhờ ngoại vật rèn luyện Thần Hồn bảo bối, liền lộ ra càng quý hiếm.

"Tốt."

Chu Nguyên cười cười, thiếu nữ trước mắt, tuy rằng nhìn như khờ khạo ngây ngô, nhưng hiển nhiên cũng là giấu giếm nhạy bén, ai nếu là dùng vì tốt cho nàng khi dễ mà nói, chỉ sợ chỉ biết tự mình chuốc lấy cực khổ.

...

Đêm, cổ trong thành, một tòa cự đại trong trang viên.

Trong mật thất, ngọn đèn ố vàng, bầu không khí bí hiểm.

"Đều đã chuẩn bị thỏa đáng a?" Trong mật thất, một cái khác khăn khăn thanh âm vang lên, chỉ thấy được cái kia dưới ánh đèn, có một đạo nhân ảnh, kia bộ dáng chính là trung niên, nhưng khuôn mặt khô gầy, nhưng chỗ mi tâm, lại là có thêm quang mang lập lòe, tản ra mạnh mẽ Thần Hồn chấn động.

"Đúng, phụ thân."

Tại bóng người kia phía trước, một gã áo trắng thanh niên cung kính gập đầu, rõ ràng là cái kia Cổ Linh.

Cái kia khuôn mặt khô gầy trung niên nam tử nhẹ gập đầu, ánh mắt Âm Lệ, nói: "Từ trong chọn lựa một ít phù hợp người, rút ra Thần Hồn, đã có nhóm này chất dinh dưỡng, thần hồn của ta, thì có thể đủ bước vào Thực Cảnh Hậu Kỳ, đến lúc đó, chúng ta Cổ gia thực lực, cũng sẽ lại lần nữa dâng lên."

"Ngày mai ta sẽ cùng với hai vị Trưởng lão cùng nhau tọa trấn."

Cổ Linh nhẹ gập đầu, từ trong tay áo móc ra một chồng Đồng Bài, Đồng Bài lên, còn khắc rõ lần lượt từng cái một trông rất sống động bức họa, nói: "Mọi người đã chọn tốt, chỉ cần bọn hăn vừa tiến vào Luyện Hồn Tháp, liền sẽ trở thành chúng ta trong miệng chi ăn."

Hắn nắm tay nhẹ nhàng gõ gõ Đồng Bài, ánh mắt nhưng là mang theo nghiền ngẫm cùng trêu tức, nhìn chăm chăm vào trong đó hai khối, chỉ thấy được phía trên kia bức họa, đương nhiên đó là Chu Nguyên cùng Yêu Yêu.

Tay hắn ngón tay ôn nhu vuốt ve Yêu Yêu bức họa, trong mắt có nồng đậm dục vọng dừng mãnh tiến ra.

"Ta nói rồi, người có thể chạy không xuất ra lòng bàn tay của ta đấy."

(tấu chương hết)

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 122: Luyện Hồn Tháp?

Ngày thứ hai, toàn bộ Cổ Thành đều là trở nên cực kỳ náo nhiệt lên, vô số người đều là đối với lấy trong thành dừng mãnh lao tới, đơn giản là hôm nay, chính là cái kia Cổ gia Luyện Hồn Tháp mở ra thời gian.

Tại đây phiến khu vực ở bên trong, ai chẳng biết hiểu Cổ gia Luyện Hồn Tháp diệu dụng, đang là vì chỗ này Luyện Hồn Tháp tồn tại, vừa rồi làm cho Cổ gia có thể trở thành Nguyên Văn thế gia, trong tộc người, mỗi cái đều là có được lấy không kém Thần Hồn tạo nghệ.

Cho nên, mỗi khi hàng năm Cổ gia đối ngoại mở ra Luyện Hồn Tháp lúc, đều đưa tới rất nhiều người, hiển nhiên đều là muốn mượn nhờ Luyện Hồn Tháp diệu dụng, làm cho bản thân Thần Hồn nâng cao một bước.

Ở đằng kia trong thành, cái kia tòa cự đại trang viên cũng là mở ra, nghênh đón bốn phương khách đến thăm.

Chu Nguyên, Yêu Yêu cùng với vị kia tên là Lục La tóc xanh thiếu nữ, cũng là kết bạn mà đến.

Ba người theo đám người, cuối cùng hội tụ hướng về phía trong trang viên, chỉ thấy được ở đằng kia rộng rãi trên đất trống, một tòa cự đại màu đen thạch tháp đứng sừng sững, trên thân tháp, khắc rõ vô số cổ xưa đường vân, lóe ra quang mang.

"Đây chính là này tòa Luyện Hồn Tháp chứ" Lục La hiếu kỳ không thôi.

Chu Nguyên nhìn chăm chăm vào này tòa màu đen thạch tháp, nhúu mày rồi nhăn, không biết vì sao, mơ hồ cảm giác được một điểm không thích hợp.

Mà ở Chu Nguyên trong nội tâm kinh nghi lúc giữa, chỉ thấy được một cái khác Bạch y nhân ảnh đi tới Hắc Tháp lúc trước, đúng là hôm qua bá kiến Cổ Linh.

Cổ Linh cũng là nhìn thấy Chu Nguyên hai người, đương nhiên, chuẩn xác mà nói đúng Yêu Yêu, về phần Chu Nguyên, hẳn chẳng qua là tùy ý đảo qua chính là xẹt qua, hiển nhiên cũng không có đem để ở trong lòng.

Cổ Linh hướng về phía Yêu Yêu lộ ra ôn nhu đáng tươi cười, sau đó ánh mắt chuyển hướng phần đông bóng người, cất cao giọng nói: "Chư vị cũng biết, hôm nay là ta Cổ gia cởi mở Luyện Hồn Tháp thời gian, chỗ này Luyện Hồn Tháp có rèn luyện Thần Hồn hiệu quả, điểm này, chắc hẳn tất cả mọi người rõ ràng."

Mọi người đều đứng ánh mắt nóng bỏng nhìn qua này tòa Luyện Hồn Tháp.

Cổ Linh thấy thế, lại lần nữa cười cười, nói: "Bất quá, lời nói cũng phải nói ở phía trước, tiến vào Luyện Hồn Tháp trong có mạo hiểm, cho nên chư vị cũng phải thận trọng một chút."

Nhưng lúc này mọi người, trong mắt đều chỉ có này tòa Luyện Hồn Tháp, ở đâu nghe thấy Cổ Linh những lời này.

Cổ Linh mặt mỉm cười, chẳng qua là cái kia trong mắt, xẹt qua một vòng vẻ quỷ dị.

"Mở ra cửa tháp!" Cổ Linh một tiếng hét to, chỉ thấy được cái kia Luyện Hồn Tháp cửa tháp chính là UỖNH UỖNH RẦM RẦM chậm rãi mở ra,

Theo cửa tháp mở ra, cái kia Luyện Hồn Tháp bên trong, phảng phất là phát ra ô tiếng gầm rú, làm cho người có chút sờn hết cả gai ốc.

Bá!

Bất quá, những tay cầm kia danh ngạch người, nhưng là nửa điểm không có do dự, lúc cửa tháp mở ra lúc, thân ảnh của bọn hắn chính là mãnh liệt bắn phóng tới, đối với cái kia Luyện Hồn Tháp ùn ùn mà vào.

Chu Nguyên tạm thời không hề động làm, ánh mắt nhìn hướng Yêu Yêu, thấp giọng nói: "Như thế nào?"

Yêu Yêu ánh mắt, từ lại tới đây lúc liền nhìn chăm chăm vào trên thân tháp những cổ xưa kia đường vân, nghe được Chu Nguyên thanh âm, nàng con mắt giật giật, nói: "Có chút mặt mày. . ."

Nàng có chút hăng hái mà nói: "Đi vào trước nhìn một cái a, hi vọng ta không có đoán sai."

Nhìn thấy nàng nói như vậy, Chu Nguyên tự nhiên không có có dị nghị, hắn hướng về phía Lục La cười cười, nói: "Chúng ta tiến đi thử một chút, lựa chọn như thế nào, người tự mình làm chủ."

Nói xong, hắn cũng không nhiều lời, cùng Yêu Yêu đồng thời lướt đi, vọt vào Luyện Hồn Tháp bên trong.

Lục La nhìn đến thân ảnh của bọn hắn, cái miệng nhỏ nhắn vểnh lên rồi vểnh lên, nói: "Ta mới không sợ!"

Vì vậy, nàng cũng là không chút lựa chọn đi theo.

...

Tiến vào trong tháp, ánh mắt bao la, phảng phất là bên trong ẩn núp không gian.

Chu Nguyên ba người hành tẩu ở trong tháp, tại đây giống như là hoang mạc cả vùng đất, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy một ít tiến vào Luyện Hồn Tháp bên trong bóng người.

"Không phát hiện có đồ vật gì đó có thể rèn luyện Thần Hồn nha?" Lục La mắt to không ngừng bốn phía lướt nhanh, có chút nghi ngờ hỏi.

"Đợi một chút a." Yêu Yêu nhẹ vỗ về trong ngực Thôn Thôn, nói.

Mà đang ở Yêu Yêu thanh âm rơi xuống sau không bao lâu, trong tháp chợt có sương mù nhàn nhạt tràn ngập ra, cái kia sương mù hiện ra nhạt màu đen, trong lúc mơ hồ phảng phất là có ô khiếu âm thanh truyền ra.

Chu Nguyên nhìn qua những nhạt kia màu đen sương mù, lông mày chợt nhíu một cái, bởi vì hắn cảm giác được, mi tâm Thần Hồn vào lúc này kịch liệt chấn động lấy, phảng phất là nhận lấy nào đó mãnh liệt dẫn động.

Cái loại cảm giác này, liền giống như khát khao người nhìn thấy trước mắt dòng suối, hận không thể đưa vào trong đó.

"Đây chính là Luyện Thần Vụ, hấp thu sau có thể rèn luyện Thần Hồn!" Ở đằng kia xa xa, có phần đông cuồng hỉ thanh âm vang lên, những người kia trực tiếp là ngồi xếp bằng xuống, vận chuyển Thần Hồn, không ngừng hấp thu những Hắc Ám kia sương mù.

"Luyện Thần Vụ?" Chu Nguyên hơi kinh, hắn nghe nói qua loại vật này, nhưng chế tạo cực kỳ Bất Dịch, giá cả xa xỉ, hôm nay cái này Cổ gia vậy mà cam lòng đem dùng để tiện nghi ngoại nhân?

"Cái này có thể là đồ tốt đây." Lục La cũng là kinh ngạc nói.

"Không nên hút vào." Nhưng mà Yêu Yêu nhưng là bỗng nhiên lên tiếng.

Chu Nguyên trong lòng rùng mình, không chút lựa chọn thúc giục nguyên khí, bao phủ thân hình, đem những Hắc Ám kia sương mù đều ngăn cách.

Lục La trên bờ vai nhảy lên Băng Lam sắc mặt Tiểu Điều cũng là phun ra một đoàn hàn khí, đem Lục La bao phủ.

Yêu Yêu ngọc giơ tay lên, đem một đoàn Hắc Ám sương mù gọi đến, nàng Ngưng Thần quan sát đo đạc, một lát sau, chậm rãi nói: "Tốt nham hiểm thủ đoạn."

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Chu Nguyên liền vội vàng hỏi.

Yêu Yêu cong ngón búng ra, đem Hắc Ám sương mù xua tán, nói: "Những sương mù này, hoàn toàn chính xác xem như "Luyện Thần Vụ" một loại, bất quá lại bị bỏ thêm một thứ gì đó. . ."

"Một khi hấp thu, bản thân Thần Hồn hội thời gian dần trôi qua say mê trong đó, không cách nào tự kìm chế."

"Đi lên phía trước đi."

Yêu Yêu bước đi chân dài đi ra, làm cho lướt qua, chỉ thấy được trên mặt đất ngồi xếp bằng từng đạo bóng người, bọn họ đều là khuôn mặt đóng chặt, trên mặt hiển lộ ra như si mê như say sưa thần sắc.

Khi bọn hắc mi tâm lúc giữa, có nhàn nhạt hắc khí quần quanh.

Chu Nguyên đi đi lại lại bước chân, đột nhiên đình trệ, ánh mắt kinh nghi nhìn qua phía trước một đạo nhân ảnh, chỉ thấy được người nọ sắc mặt trống rỗng, mi tâm vậy mà xuất hiện một búng máu động.

"Thần hồn của hắc mi tâm không có." Chu Nguyên trầm giọng nói.

"Thật cổ quái Luyện Hồn Tháp." Lục La khuôn mặt nhỏ nhắn cũng là khê biến, cái này Luyện Hồn Tháp, dường như rất không đúng.

Yêu Yêu khuôn mặt ngược lại như trước bình thản, nàng nhìn qua những màu đen kia sương mù, nói: "Xem ra ta sở liệu cũng không sai."

"Có ý tứ gì?" Chu Nguyên cùng Lục La đều là nhìn về phía nàng.

Yêu Yêu khê cười cười, nói: "Lúc trước nhìn những trên thân tháp kia đường vân liền tuyệt đối có chút không đúng, hôm nay tiến đến nhìn lên, càng là xác định. . ."

"Tòa tháp này, chỉ sợ không gọi Luyện Hồn Tháp."

"Có lẽ gọi là. . . Thôn Hồn Tháp."

"Khó trách cái này Cổ gia người, Thần Hồn đều là không kém, nhưng cũng lộ ra có chút phù phiếm, không đủ ngưng luyện. . . Thì ra là, bọn người kia, đều là dựa vào chỗ này Thôn Hồn Tháp sở tu luyện."

...

Tại Hắc Tháp ở chỗ sâu trong.

Một mặt quang trước gương, một thân áo trắng Cổ Linh nhìn chăm chăm vào mặt kính lên, trong đó hiện lên trong tháp tình cảnh.

Quang trước gương, còn có một viên màu đen Thủy Tinh Cầu, Thủy Tinh Cầu kết nối mặt đất, trong đó hắc khí cuồn cuộn, trong lúc mơ hồ, phảng phất là không ngừng có Thần Hồn lực lượng từ bốn phương tám hướng dũng mãnh vào trong đó.

Tại Cổ Linh sau lưng, ba tòa trên bệ đá, ba đạo nhân ảnh ngồi xếp bằng, mi tâm tản ra mạnh mẽ Thần Hồn chấn động.

Cổ Linh cười tủm tỉm nhìn xem mặt kính, chợt nhớ tới vị kia mỹ nhân, lúc này ngón tay chỉ một chút mặt kính, chỉ thấy mà vượt mặt quang mang hiển hiện, liền là có thêm cảnh tượng nổi lên.

Mà khi cảnh tượng xuất hiện lúc, Cổ Linh trên mặt đáng tươi cười chính là mãnh liệt ngưng kết.

Bởi vì hắn nhìn thấy, cái kia trong mặt gương, Chu Nguyên ba người, bước chậm hành tẩu, vậy mà cũng không có hấp thu cái kia tràn ngập "Luyện Thần Vụ" !

Mà trong đó Yêu Yêu, ngược lại là đã nhận ra nào đó nhìn trộm, chợt ngẩng đầu, cái kia chỗ mi tâm liền là có thêm Thần Hồn chấn động, trực tiếp là đem mặt kính bên trên hình ảnh đánh xơ xác ra.

"Xảy ra chuyện gì vậy? !" Cổ Linh sau lưng, cái kia Cổ gia Tộc trưởng cùng với hai vị Trưởng lão đều là đã nhận ra một màn này, lúc này đứng dậy, sắc mặt băng hàn mà nói.

Một gã Trưởng lão càng là trầm giọng nói: "Lúc trước cô gái kia Thần Hồn tu vi, có thể sẽ không thua chúng ta, nàng làm sao sẽ vào? !"

Cổ Linh sắc mặt khó coi, hắn như thế nào đều không nghĩ tới, vốn chỉ là mời một cái Nhu Nhu non nớt tiểu mỹ nhân, có thể như thế nào thoáng cái, cái này tiểu mỹ nhân liền biến thành một đầu tiến cử phòng hung hãn hổ lang.

"Làm sao bây giờ? Bọn hắn phát hiện Thôn Hồn Thập bí mật!" Mặt khác một vị trưởng lão nói.

Cái kia Cổ gia Tộc trưởng, ánh mắt âm trầm, trong mắt xẹt qua sát ý, sau đó bình tĩnh trở lại, nói: "Đã như vậy. . . Vậy hãy để cho bọn hắn chết ở chỗ này a."

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 123: Tạt Ngư

Thôn Hồn Tháp ở bên trong, Chu Nguyên, Yêu Yêu, Lục La ba người hành tẩu ở tràn ngập nhật Hắc Vụ khí giữa.

Yêu Yêu bước chân bỗng nhiên ngừng lại, nàng cặp môi đỏ mọng hé mở, nói: "Bọn hãn phát hiện chúng ta, có lẽ muốn đối với chúng ta ra tay."

Chu Nguyên ánh mắt rung mình, quanh thân nguyên khí bắt đầu khởi động.

Mà Lục La thì là mắt to vi lượng, một bộ kích động tư thái.

Ba người dừng bước lại, chậm đợi chỉ chốc lát, sau đó liền nhìn thấy phía trước nhật Hắc Vụ khí bắt đầu khởi động, ba đạo nhân ảnh, chậm rãi hạ xuống tới, đã rơi vào tiền phương của bọn hãn.

Cái kia vượt lên đầu một người, khuôn mặt khô gầy, đúng là Cổ gia Tộc trưởng, Cổ Khâu.

"Không nghĩ tới, thậm chí có người có thể dòm phá ta Cổ gia chỗ này Thôn Hồn Tháp bí mật." Cái kia Cổ Khâu hãm sâu hai mắt, giống như Lệ Quỷ, nhìn chăm chăm vào Yêu Yêu, chậm rãi nói.

"Sử dụng loại thủ đoạn này tăng lên Thần Hồn, cũng không sợ truyền ra tin tức chứ" Yêu Yêu thản nhiên nói.

Cổ Khâu mí mắt một phen, thanh âm khàn khàn mà nói: "Tiến vào lúc trước, ta Cổ gia thế nhưng là nhắc nhở qua bên trong có mạo hiểm, các

người còn muốn đi vào, lại quái dị được ai? Hơn nữa ta Cổ gia làm việc cũng không phải là không có đúng mực, hàng năm chỉ lấy rất ít người Thần Hồn, càng nhiều nữa người ngược lại sẽ bởi vì hấp thu Luyện Thần Vụ mà được lợi."

Lục La làm một cái mặt quỷ, nói: "Thật không biết xấu hổ!"

Yêu Yêu nói: "Cái kia bất quá chẳng qua là ngăn ngại được lợi mà thôi, người cái này Luyện Thần Vụ hàm ẩn âm độc, hấp thu người, tương lai Thần Hồn cũng sẽ xuất hiện lỗ lã, khó có thể tiến bộ."

Cổ Khâu ha ha cười cười, nói: "Tương lai sự tình, vậy thì cùng chúng ta Cổ gia không sao rồi."

Chu Nguyên nhìn ba người liếc, chậm rãi nói: "Như vậy xem ra, các người là ý định đem chúng ta triệt để ở tại chỗ này rồi."

Bằng không thì đối phương sẽ không cùng bọn họ nói những lời này.

Cổ Khâu cười gật gật đầu, nói: "Ở chỗ này, chết mấy người lại bình thường nhất."

Hắn thở dài một hơi, nói: "Muốn trách, liền trách các người quá thông minh a."

Lục La hừ nhẹ nói: "Khẩu khí thực lớn, người cái này phá địa phương hướng, chỉ sợ còn không giữ được người."

Cổ Khâu bên cạnh, một gã Trưởng lão dữ tợn cười ra tiếng, nói: "Chỗ này Thôn Hồn Thập, sớm đã bị chúng ta Cổ gia cài đặt Nguyên Văn kết giới, chúng ta ở chỗ này có thể liên tục không ngừng bổ sung lực lượng, mà các người, đã sớm đứng sa lưới con mồi!"

"Không cần cùng bọn họ nhiều lời, tranh thủ thời gian giết xong việc!"
Một người trưởng lão khác trầm giọng nói.

Cổ Khâu gật gật đầu, nguyên khí hùng hồn tự trong cơ thể của hắn bạo phát đi ra, tại kia mi tâm, Thần Hồn lóe ra quang mang, hiển nhiên tại nguyên khí cùng Thần Hồn phía trên, đều cũng có lấy không kém tạo nghệ.

Mặt khác hai vị Trưởng lão cũng là thúc giục nguyên khí, lập tức ba cỗ khí thể kinh người chính là lan tràn ra.

Yêu Yêu nhìn qua một màn này, chợt quay đầu nhìn về phía Chu Nguyên, nói: "Chúng ta ở tại chỗ này đối phó bọn hắn, người đi ở chỗ sâu trong, tìm kiếm Thôn Hồn Tháp hạch tâm, chỗ đó có lẽ có Nguyên Văn kết giới đầu mối, đem phá hư, Thôn Hồn Tháp cũng liền đã mất đi hiệu dụng."

"Cổ gia liền ba vị Thái Sơ Cảnh, mà cái kia cái trọng yếu địa phương, hơn phân nửa là Cổ gia cái kia Cổ Linh tự mình trấn thủ, tên kia thế nhưng là Thiên Quan Cảnh trung kỳ thực lực. . ." Một bên Lục La bỗng nhiên chen miệng nói, nàng hắc bạch phân minh mắt to lướt qua Chu Nguyên, mặc dù nói còn chưa dứt lời, nhưng tiềm ẩn ý tứ rất rõ ràng, dựa vào Chu Nguyên cái này Dưỡng Khí Cảnh Hậu Kỳ thực lực, dường như cũng không phải đối phương đối thủ.

Bất quá đối với ánh mắt của nàng, Chu Nguyên cũng không có để ý, chỉ là hướng về phía Yêu Yêu cười cười, nói: "Vậy các người cẩn thận."

Hắn không có có do dự chút nào, thân hình cực nhanh phóng tới, đối với ở chỗ sâu trong mà đi.

Cái kia Cổ Khâu ba người thấy thế, vốn là muốn muốn ngăn trở, nhưng ở phát hiện Chu Nguyên thực lực về sau, chính là ngừng lại, một cái Dưỡng Khí Cảnh tôm cá nhãi nhép mà thôi, không đáng chú ý.

Yêu Yêu đem trong ngực Thôn Thôn nhẹ vút ra ngoài, lập tức người sau cái kia nho nhỏ thân hình bắt đầu bành trướng, xích quang bắt đầu khởi động, cuối cùng lại lần nữa biến thành cái kia một đầu cực lớn hung thú.

Xích quang vờn quanh, bốn vó giống như đạp lên hỏa diễm, miệng lớn bên trong Hắc Quang quanh quẩn.

Thần bí mà cường đại.

Một cổ kinh người hung uy, chậm rãi tự Thôn Thôn trong cơ thể phát ra.

Cảm thụ được cái này cổ hung uy, cái kia Cổ Khâu ba người sắc mặt cũng là nhìn không được biến đổi, hiển nhiên là không nghĩ tới, cái này lúc trước chẳng qua là giống như là sủng vật thú con, vậy mà có được lấy như thế lực lượng.

"Yêu Yêu tiểu tử tử, người cái này Thôn Thôn thật lợi hại!" Một bên Lục La cũng là mắt to tỏa ánh sáng nhìn chăm chăm vào Thôn Thôn, cái kia bộ thềm nhỏ dải bộ dáng, ngay cả lúc này chiến đấu hình thái Thôn Thôn đều là rùng mình một cái.

"Tiểu Hàn!"

Lục La sờ lên trên bờ vai Băng Lam sắc mặt Tiểu Điểu, người sau lập tức cũng là bộc phát ra Băng Lam sắc mặt quang mang, khí lạnh vô cùng phát ra, cuối cùng cũng là biến thành một đầu ước chừng mười trượng trở lại tả hữu Băng Lam sắc mặt chim khổng lồ.

Chim khổng lồ toàn thân cánh chim, giống như đúng quần quanh lấy dòng nước lạnh, hai cánh vỗ lúc giữa, gió mạnh quét sạch, cả mặt đất đều bị đóng băng.

Cái này chỉ băng chim, thành linh cũng là có được lấy Thái Sơ Cảnh thực lực.

Thôn Thôn thú đồng tử quét tới, nhìn thoáng qua cái kia khí thể hung hãn bằng chim, mà bị nó cái này vừa nhìn, cái kia bằng chim giống như nhận lấy nào đó uy hiếp, lập tức khí thể thu liễm một ít, run rẩy Băng Vũ.

"Thôn Thôn, không nên khi dễ Tiểu Hàn." Lục La thấy thế, vênh lên cái miệng nhỏ nhắn nói.

Cái kia Cổ Khâu ba người, sắc mặt cũng là ngưng trọng lên, đối mặt với hai đầu có thể so với Thái Sơ Cảnh nguyên thú, bọn hắn cũng không dám lãnh đạm.

"Khó trách dám đến ta Cổ gia gây chuyện, nguyên lai là có chút cật vào." Cổ Khâu cười lạnh một tiếng, cùng hai vị Trưởng lão liếc nhau, bọn hắn quanh thân nguyên khí càng cuồng bạo, cùng lúc đó, trên thân thể của bọn hắn, có từng đạo đường vân phát sáng lên, hiển nhiên là khắc tại trên thân thể Nguyên Văn.

Bọn hắn đi đường đi cùng Chu Nguyên giống nhau, đều là nguyên khí, Thần Hồn kiêm tu.

Chỉ có điều Chu Nguyên Thần Hồn tu vi đều là từng bước một dựa vào Đoán Hồn Thuật tu luyện mà đến, căn cơ cũng cố cứng cỏi, mà Cổ gia, thì là mượn nhờ Thôn Hồn Tháp loại này nham hiểm thủ đoạn, tuy tiến triển nhanh, nhưng căn cơ bất ổn, khó thành châu báu.

Thôn Thôn, Tiểu Hàn thét dài lên tiếng, sau đó mãnh liệt bắn phóng tới, mang theo đỏ thẫm cùng Băng Lam nguyên khí, phóng tới đối phương.

Hai gã Trưởng lão cũng sẽ không dám lãnh đạm, lập tức toàn lực nghênh tiếp.

Oanh oanh!

Song phương giao phong, lập tức có cuồng bạo nguyên khí quét sạch ra, cả tòa tháp đều là đang chấn động.

Cổ Khâu ánh mắt, nhìn chăm chăm vào Yêu Yêu, bởi vì Thần Hồn mạnh mẽ nguyên nhân, cho nên hẳn có thể phát hiện được đi ra, cái mới nhìn qua này không có bất kỳ nguyên khí dao động thiếu nữ phát tán nguy hiểm khí tức, không thể so với cái kia hai đầu nguyên thú yếu.

Mà ở Cổ Khâu âm lãnh nhìn chăm chú, Yêu Yêu cũng là bàn tay như ngọc trắng vỗ nhẹ Càn Khôn túi, sau một khắc, mấy đạo quyền trục, liền là xuất hiện ở Liễu Kỳ trong tay, trên quyền trục, quang văn bắt đầu khởi động, tản mát ra rồi cực kỳ cuồng bạo chấn động.

"Tứ phẩm Nguyên Văn!"

Nhìn đến những quyền trục kia, Cổ Khâu đồng tử cũng là co rút lại, rút cuộc hiểu, trước mắt áo xanh thiếu nữ, tại Thần Hồn tạo nghệ lên, so với hẳn, chỉ cao hơn chứ không thấp hơn.

"Bất quá, tại đây Thôn Hồn Tháp bên trong, chúng ta chiếm cứ địa lợi, các người phải thua không thể nghi ngờ!"

...

Thôn Hồn Tháp ở chỗ sâu trong.

Cổ Linh sắc mặt có chút âm trầm nhìn qua lên trước mặt mặt kính, bởi vì chỗ đó giao thủ ảnh hưởng quá mạnh mẽ, dẫn đến hẳn nơi đây cũng là nhìn không thấy giao thủ tình huống.

"Đáng chết, không nghĩ tới cái kia tiểu tiện nhân vậy mà như thế lợi hại!" Cổ Linh mặt sắc mặt xanh mét, hẳn còn chỉ lúc Yêu Yêu đứng một cái không hề nguyên khí người, cái đó ngờ tới, người ta Thần Hồn tạo nghệ, đã đạt đến cực kỳ mức độ kinh người.

"Bất quá liên tính thực lực các người không kém, nhưng nơi này là Thôn Hồn Tháp, chúng ta có được lấy liên tục không ngừng lực lượng, các người sớm muộn thất bại." Cổ Linh trong mắt xẹt qua âm lãnh sắc mặt.

"Đợi đến lúc đó người rơi xuống trong tay của ta, che thần hồn của người, thăm ta như thế nào bào chế người!" Làm như nghĩ đến một màn kia, Cổ Linh trong cơ thể, cũng là bay lên một cỗ tà hỏa.

"Hả?"

Bất quá Cổ Linh rất nhanh đình chỉ nghĩ ngợi lung tung, ngẩng đầu lên, nhìn qua hướng tiền phương, trong mắt có hàn quang nổi lên.

Chỉ thấy được tại đó, sương mù phá vỡ, một cái khác trẻ tuổi thân ảnh, chậm rãi đi ra.

Đúng là Chu Nguyên.

"Cuối cùng đã tìm được." Chu Nguyên nhìn qua lên trước mắt, cười cười nói.

Cổ Linh mặt không biểu tình nhìn qua Chu Nguyên, khóe miệng khinh miệt rút cuộc không hề che giấu, hắc hắc nhàn nhàn bẻ bẻ cổ, nhàn nhạt thanh âm, mang theo dữ tợn sát ý, tại đây trong sương mù vang lên.

"Ta tâm tình bây giờ thật không tốt, cho nên. . . Đường Khí Cảnh tôm cá nhãi nhép, nghĩ kỹ cái chết của người đạo pháp sao?"

(tấu chương hết)

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 124: Phá Thiên

Chu Nguyên ánh mắt nhìn quét, nhưng sau khi ngừng tụ tại Cổ Linh sau lưng, chỗ đó trên bệ đá, một viên màu đen Thủy Tinh Cầu tản ra dị quang, dưới bệ đá có cổ xưa đường vân lan tràn ra, liên tiếp đến Đại Địa.

Hiển nhiên, viên kia Thủy Tinh Cầu, phải là chỗ này Thôn Hồn Tháp đầu mỗi chỗ.

"Tôm cá nhãi nhép?"

Nghe được Cổ Linh mà nói, Chu Nguyên làm như cười cười, hắc tốt xấu coi như là chém giết qua Thái Sơ Cảnh người, tuy nói đó là mượn "Ngân Ảnh" lực lượng, nhưng trước mắt Cổ Linh, cũng vẹn vẹn chẳng qua là Thiên Quan Cảnh trung kỳ mà thôi.

"Như thế nào đây? Khiêng đá đầu nện chân cảm giác như thế nào?" Chu Nguyên cười nhạt nói, nếu như không phải cái này Cổ Linh ở đằng kia Trân Bảo Các bên trong đối với Yêu Yêu nổi lên tâm tư, cũng sẽ không đem cái kia tiến vào Luyện Hồn Tháp danh ngạch, cho bọn hắc hai người.

Nói như vậy, có lẽ bọn hắc cũng sẽ rất nhanh rời khỏi, không có hứng thú lẫn vào cái này Luyện Hồn Tháp sự tình.

Cổ Linh hờ hững khuôn mặt như trước không có bao nhiêu chấn động, nói: "Dựa vào người? Cũng xứng tính làm cản đường Thạch Đầu chứ nhiều nhất chẳng qua là đi theo chân đá văng ra hòn đá nhỏ mà thôi."

Hắn nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, khóe miệng hiển hiện một vòng lạnh lạnh.

"Người cùng cô bé kia dường như quan hệ cũng không tệ lắm? Yên tâm, đợi tí nữa đem bọn người đều bắt giữ về sau, ta sẽ đang tại cửa người mặt, hảo hảo hưởng dụng nàng đấy!"

Chu Nguyên nhàn nhạt ngẩng đầu, hai con người nhìn chăm chú lên Cổ Linh, thở dài một hơi, nói: "Xem ra hôm nay, người là thật không có đường sống có thể đi."

Cái kia dơ bẩn ngôn ngữ, hiển nhiên đã làm cho được Chu Nguyên động sát tâm.

"A?" Cổ Linh khóe miệng đáng tươi cười dần dần dữ tợn, hắn một bước bước ra, hùng hồn nguyên khí đột nhiên tự kia trong cơ thể bộc phát ra, Thiên Quan Cảnh sơ kỳ thực lực, triển lộ không thể nghi ngờ.

Cổ Linh nguyên khí, hiện ra ố vàng sắc thái, cực kỳ trầm trọng, tựa như ẩn chứa núi cao lực lượng.

Mà đây chính là Cổ gia đỉnh tiêm nguyên khí, tứ phẩm nguyên khí, Vạn Sơn Trấn Địa Khí!

"Tôm cá nhãi nhép, người cuối cùng ở đâu ra tự tin, dựa vào người cái này Đường Khí Cảnh thực lực, ở trước mặt ta phát ngôn bừa bãi hay sao?" Cổ Linh dữ tợn cười ra tiếng.

Oành!

Mà đang ở thanh âm hắn rơi xuống lập tức, thân ảnh của hắn mãnh liệt mãnh liệt bắn phóng tới, mấy cái hô hấp, liền là xuất hiện ở rồi Chu Nguyên trước mặt, ánh mắt âm tàn, một quyền oanh ra.

Xoẹt!

Trước mặt không khí, đều ở đây một quyền phía dưới nổ bể ra, cuồn cuộn bao quyền phong tại ổ vàng sắc mặt nguyên khí bao bọc xuống, giống như cực lớn đá núi lăn xuống hạ xuống, cực kỳ hung hãn.

Chu Nguyên ánh mắt lóe lên, nháy mắt sau đó, Âm Kim sắc Thông Thiên Huyền Mãng Khí, cũng là đột nhiên tự kia trong cơ thể bạo phát đi ra, hãn không có chút nào tránh lui, đồng dạng là năm ngón tay nắm chặt, một quyền oanh ra.

Bành!

Hai người nắm đấm trùng trùng điệp điệp đụng vào nhau, mặt đất dưới chân lập tức văng tung tóe, sóng xung kích tàn sát bừa bãi ra, hai người thân hình cũng là chấn động, đều là bắn ngược trở ra.

Bụi mù tràn ngập, Cổ Linh sắc mặt âm trầm nhìn qua đối diện Chu Nguyên, lúc trước cứng rắn va chạm, hãn vậy mà cũng không có lấy được chút nào ưu thế, hơn nữa, hãn có thể cảm giác được, Chu Nguyên nguyên khí ở bên trong, tồn tại một loại cực kỳ bá đạo độc khí, một khi tiếp xúc liền điên cuồng đối với trong cơ thể Ân Mòn mà đến, nếu như không phải hãn Thần Hồn cảm ứng tỉ mỉ, thật đúng là thiếu chút nữa liền rồi nói.

Điều này làm cho được Cổ Linh có chút điểm kinh ngạc, dù sao hãn thể nhưng là Thiên Quan Cảnh, mà trước mắt Chu Nguyên, bất quá mới chỉ đúng Dưỡng Khí Cảnh Hậu Kỳ, giữa hai người vốn hãn nên có cực lớn chênh lệch mới phải.

"Người này làm cho tu luyện nguyên khí, không đơn giản." Bất quá Cổ Linh rất nhanh liền hiểu được, ánh mắt nóng rực mà tham lam nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên quanh thân bắt đầu khởi động Âm Kim sắc nguyên khí, hiển nhiên, người sau tu luyện nguyên khí phẩm chất, vượt qua tứ phẩm.

"Xem ra, cái này sẽ là của người lực lượng chỗ."

"Bất quá người cái này nguyên khí, ta ngược lại là có chút hứng thú, đối đãi ta đem người bắt giữ về sau, có rất nhiều thủ đoạn từ trong miệng người đem tu luyện của nó thuật pháp nạy ra đi ra." Cổ Linh cười gằn nói.

Chu Nguyên thì là mỉm cười nói: "Người đã đối với nó cảm thấy hứng thú mà nói, cái kia. . . Ta hay dùng nó trở lại đem người đánh chết a."

Bá!

Thân ảnh của hai người, cơ hồ là tại cùng lúc mãnh liệt bắn phóng tới.

Ở đằng kia mảnh trên mặt đất, hai đạo nhân ảnh giao thoa, quyền cước hóa thành đạo đạo tàn ảnh gào thét phóng tới.

Mà ở giao phong giữa, cái kia Cổ Linh trong mắt, xẹt qua âm độc sắc mặt, chỉ thấy được năm ngón tay kia nắm chặt, trên cánh tay làn da chỗ, có một cái khác quang văn sáng lên.

"Nhị phẩm Nguyên Văn, Thiết Tê Văn!"

Cổ Linh năm nắm, lập tức hóa thành Hắc Thiết giống như quang mang, một cỗ lực lượng kinh người, tự trong đó bạo phát đi ra.

Cái này trong giây lát lực lượng tăng vọt một quyền, đủ để chính diện đem một vị ngang cấp đối thủ sinh sôi đánh tan.

Bất quá, đang ở đó Hắc Thiết giống như một quyền Oanh lúc đến, Chu Nguyên trong mắt cũng là có một vệt ánh sáng lạnh lạnh hiển hiện, bả vai run lên.

"Kim Viên Bàn Sơn Văn!"

Tại kia nơi bả vai, quang văn hiển hiện, lực lượng đồng dạng là tăng vọt, một quyền oanh bạo không khí, cùng cái kia Cổ Linh nắm đấm, hung hãn va chạm nhau cùng một chỗ.

Hai người dưới chân địa mặt rạn nứt, đập đập liền lùi lại hơn mười bước.

Chu Nguyên ngẩng đầu, hướng về phía Cổ Linh cười cười, nói: "Nhị phẩm Nguyên Văn, ta cũng có."

Hắn như là đã biết được cái này Cổ gia người đang Thần Hồn phía trên đều có chỗ tạo nghệ, tự nhiên cũng là tại thời khắc phòng bị đối phương sớm đã khắc tại trên thân thể Nguyên Văn.

Cổ Linh trong mắt xẹt qua một vòng che lấp sắc mặt, lúc này hắn rút cuộc bắt đầu cảm giác được, cái này trong miệng tôm cá nhai nhép khó giải quyết.

Đối lại bình thường đối thủ, coi như là đều là Thiên Quan Cảnh sơ kỳ, đều sớm đã thua ở rồi thủ hạ của hắn.

Thậm chí, lại tá trợ lấy Nhị phẩm Nguyên Văn lực lượng, mặc dù đối mặt với những Thiên Quan Cảnh kia trung kỳ cao thủ, Cổ Linh cũng là tự tin có thể làm một chút ít chống lại.

Nhưng mà dưới mắt. . . Hắn lại đối với một cái Dưỡng Khí Cảnh Hậu Kỳ thiếu niên, có chút không thể làm gì.

Cổ Linh hít sâu một hơi, vốn trong lòng đối với Chu Nguyên khinh thường, cũng là đều thu liễm, thời điểm này, còn ôm cái loại này khinh miệt tâm tính, chỉ sợ cũng thật sự là ngu xuẩn rồi.

"Nhiệm vụ của ta, là thủ ở đầu mối, chỉ cần Nguyên Văn kết giới không phá, phụ thân cùng hai vị Trưởng lão là có thể bảo trì sức chiến đấu, mang xuống tất nhiên có thể đem đối phương giải quyết, đến lúc đó, trước mặt

tiểu tử này, cũng không quá đáng chẳng qua là cái thớt gỗ bên trên thịt cá mà thôi, cho nên không cần cùng hấn ở chỗ này, tranh giành cái này nhất thời chi dùng." Cổ Linh ánh mắt lập loè, sắc mặt cũng là thời gian dần trôi qua bình phục lại, ánh mắt âm lãnh nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên.

Nhìn đến Cổ Linh ánh mắt kia, Chu Nguyên đã biết rõ hấn thay đổi chiến lược, không hề tiến công, mà là bắt đầu phòng ngự kéo dài thời gian, bảo hộ Nguyên Văn kết giới.

"Nguyên bản còn muốn sử dụng người lúc Ma Dao Thạch, thử xem Thiên Quan Cảnh lực lượng."

Chu Nguyên lắc đầu, nói: "Người đã không muốn, vậy người có thể liên không giá trị gì."

"Nói khoác mà không biết ngượng tạt cá." Cổ Linh mỉa mai lên tiếng, chỉ lúc Chu Nguyên mạnh miệng, lúc trước thật sự là hấn không cách nào tại trong thời gian ngắn thủ thắng, nhưng ít ra, hấn có tự tin đem Chu Nguyên ngăn đón ở chỗ này, tiến không được một bước.

Chu Nguyên không có sẽ cùng hấn nhiều lời nói nhảm, chẳng qua là hai mắt khép hờ, phun ra một đoàn bạch khí.

Hấn bước ra nửa bước, thân hình đong đưa, đưa bàn tay ra, lòng bàn tay du động, chậm chạp mà trầm trọng, giống như tay đà giống như núi cao, chưởng gió thổi qua lúc, ngay cả không khí đều tại chấn động.

Chu Nguyên trong cơ thể nguyên khí, cũng là vào lúc này kịch liệt bắt đầu khởi động.

Cuồng phong gào thét tại Chu Nguyên dưới chân, xoáy lên bụi đất.

Nường theo lấy Chu Nguyên bàn tay huy động, ám kim quang mang bắt đầu khởi động lúc giữa, phảng phất là một cái Cự Long giơ vuốt, nằm lên

núi cao, nghiền nát Thiên Khung.

Một cỗ khí thế kinh người, vào lúc này tự Chu Nguyên trong cơ thể, bộc phát dựng lên.

"Ta có một chương, có thể Liệt Thiên khung."

Chu Nguyên một bước bước ra, trực tiếp là xuất hiện ở Liễu Kỳ phía trước, tay kia chương giống như Suất Bì, trùng trùng điệp điệp rơi xuống.

Trước mặt mặt đất, trực tiếp là ngang ngược xé rách.

Long Bì Thủ, đệ tam trọng, Phá Thiên.

Một chương đánh ra, Cổ Linh sắc mặt lập tức hoảng sợ kịch biến.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 125: Màu Đen Thủy Tinh Cầu

Đông!

Chu Nguyên một chưởng đánh ra, mặt đất chấn động, chỉ thấy được một cái khác ám kim quyền quang, quét sạch phóng tới, giống như một cái khác Kim Hồng, mang theo trầm trọng, bá đạo tư thái, trực chỉ Cổ Linh.

Kim Hồng mệnh mông cuồn cuộn quét sạch, giống như cái kia Cự Long nhờ cậy núi, mong muốn nện Liệt Thiên khung.

Khí thể kinh người.

Chu Nguyên phía trước mặt đất, đều là nương theo lấy Kim Hồng gào thét, cứng rắn bị xé nứt ra một cái khác thật dài dấu vết.

Long Bi Thủ, đệ tam trọng.

Trải qua gần đã hơn một năm thời gian tu luyện, Chu Nguyên lúc này, rút cuộc có thể đem cái này đệ tam trọng thi triển phóng tới, mà cái kia cùng với uy năng, cũng là lại để cho hắn tối cảm giác khiếp sợ, một chưởng này uy năng, thậm chí đã vượt qua Trung phẩm Huyền Nguyên Thuật Hoàng Cực Ấn, đạt đến Thượng phẩm Huyền Nguyên Thuật cấp độ.

Một chưởng này, coi như là Thiên Quan Cảnh trung kỳ cao thủ, chỉ sợ đều được nhượng bộ lui binh.

Mà Cổ Linh sắc mặt, cũng đích thật là vào lúc này trở nên sợ hãi, trong mắt xẹt qua một vòng vẻ kinh ngạc, hắn như thế nào đều không nghĩ tới,

cái này trong mắt hẳn cái gọi là Dưỡng Khí Cảnh tạt cá, lại có thể bộc phát ra kinh người như thế một chương.

Cổ Linh thân hình chật vật nhanh lùi lại, đều muốn tránh đi mũi nhọn, bất quá đạo kia Kim Hồng nhưng là như hình với bóng, mấy hơi thở, chính là đã đến trước mặt.

Không cách nào tránh lui, Cổ Linh trong mắt cũng là xẹt qua một vòng ngoan sắc, trong cơ thể nguyên khí không hề giữ lại bạo phát đi ra, năm ngón tay nắm chặt, một quyền oanh ra.

Oành!

Trước mặt không khí muốn nổ tung lên.

"Vạn Sơn Quyền Ấn!"

Cuồng bạo nguyên khí hội tụ mà đến, cũng là tạo thành cường đại uy năng, cùng cái kia gào thét mà đến Kim Hồng trùng trùng điệp điệp Oành lại với nhau.

Phanh!

Sóng khí tàn sát bừa bãi ra, mặt đất trực tiếp văng tung tóe, mà cái kia Cổ Linh thân hình cũng là như gặp phải trọng thương, một ngụm máu tươi phun ra, thân thể ngược lại bay ra ngoài.

Bất quá, đang bay ra rồi đi lập tức, khuôn mặt của hắn nổi lên hiện một vòng âm độc, đầu lưỡi một cuốn, mãnh liệt một phun, một cái khác rất nhỏ Hắc Âm quang mang mãnh liệt bắn phóng tới.

Cái kia bôi quang mang tốc độ nhanh được không cách nào hình dung, trực tiếp là xuyên thấu sóng khí, như thiểm điện bắn trúng Chu Nguyên cái trán.

Cổ Linh chặt vật ngã rơi trên mặt đất, sắc mặt trắng bệch, cảm giác trong cơ thể lục phủ ngũ tạng đều là dờn rồi vị, hiển nhiên bị cái kia hung hãn quyền quang bị thương không nhẹ.

Bất quá, tuy nói gặp trọng thương, nhưng Cổ Linh nhưng là lành lạnh cười cười, nhìn về phía Chu Nguyên chỗ phương hướng, nói: "Tiểu tử ngươi hay vẫn là quá non rồi, trong ta đây phá Thần Châm, ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!"

Chu Nguyên ngoài thân khói bụi, thời gian dần trôi qua tản đi, mà khi kia hiện ra người lúc, Cổ Linh trên mặt đáng tươi cười, thì là một chút động lại xuống.

Chỉ thấy được lúc này, tại Chu Nguyên chỗ mi tâm, có màu xanh lân phiến nổi lên, mà cái kia miếng rất nhỏ màu đen cây kim dài, thì là cắm ở trên lân phiến, không cách nào xâm nhập.

Chu Nguyên xòe bàn tay ra, đem mi tâm lúc giữa hắc châm lấy xuống dưới, ánh mắt đậm đặc nhìn qua Cổ Linh.

"Làm sao có thể? !" Cổ Linh hoảng sợ nghẹn ngào, lúc trước xuất thủ của hắn, nhanh chóng như Bôn Lô, thời cơ cũng là nắm giữ cho hết đẹp, nhưng như thế nào như trước vẫn bị Chu Nguyên cho ngăn cản xuống dưới.

"Người thật đúng là một cái thực chất ở bên trong tản ra âm độc gia hỏa." Chu Nguyên thản nhiên nói.

Cổ Linh sắc mặt trắng bệch, hắn nhìn qua mang theo sát ý từng bước một đối với hắn đi tới Chu Nguyên, vội vàng chặt vật lui về phía sau, nói: "Người dám giết ta, chúng ta Cổ gia tất nhiên sẽ không bỏ qua ngươi!"

Chu Nguyên khloe miệng đáng tươi cười có chút mỉa mai, đều đến lúc này, bọn hắn cùng Cổ gia cũng không nửa điểm chỗ trống có thể đi.

Cái kia Cổ Linh giống như cũng là hiểu, mãnh liệt bò lên, bàn tay vỗ mặt đất, thân hình chính là mãnh liệt bắn trở ra, đều muốn mượn cơ hội chạy trốn.

Nhưng mà Chu Nguyên làm sao sẽ lại để cho hắn có loại cơ hội này, đầu ngón tay cái kia miếng hắc châm mãnh liệt bắn ra, chính là hóa thành một cơn bão quang, như thiểm điện đuổi theo Cổ Linh, cuối cùng từ hắn cái ót, xuyên thủng mà qua.

Cổ Linh trên mặt thần sắc ngưng kết xuống, thân hình trùng trùng điệp điệp ngã rơi trên mặt đất, trong mắt sinh cơ tiêu tán, cho tới giờ khắc này, hắn mới vừa có chút ít hối hận, vì sao phải ở đằng kia Trân Bảo Các trúng chiêu gây đây đối với nam nữ. . .

Hơn nữa, trong mắt của hắn cái này Dưỡng Khí Cảnh tạp cá, dường như so với hắn muốn, mạnh hơn nhiều lắm.

Chu Nguyên ánh mắt lạnh như băng nhìn qua Cổ Linh Sinh Cơ Tán rồi đi thi thể, cái này Cổ gia Thôn Hồn Tháp, không biết hại bao nhiêu người, hôm nay, coi như là đã có nhân quả báo ứng.

Hắn không có lại tiếp tục để ý hội Cổ Linh thi thể, trực tiếp đi về hướng này tòa bệ đá, sau đó ánh mắt chính là nhìn về phía trên bệ đá viên kia màu đen Thủy Tinh Cầu.

Thủy Tinh Cầu lên, Hắc Vụ quanh quẩn, kết nối chạm đất mặt, dường như liên tục không ngừng có vật gì tại tràn vào trở lại.

Chu Nguyên nhìn chỉ chốc lát, đồng tử chợt co rút lại, bởi vì hắn phát hiện, những tràn vào kia trở lại, rõ ràng là từng đạo Thần Hồn chi lực, hơn nữa những Thần Hồn này vừa tiến vào viên này màu đen Thủy Tinh Cầu, chính là sẽ bị luyện hóa.

Hôm nay cái này màu đen trong thủy tinh cầu, lắng đọng lấy đại lượng tinh thuần Thần Hồn chi lực.

"Cuối cùng là cái gì? Thậm chí ngay cả Thần Hồn đều có thể hấp thu luyện hóa." Chu Nguyên kinh âm thanh nói, hiển nhiên, thì ra là vì vậy thứ đồ vật tồn tại, mới khiến cho được Cổ gia người, Thần Hồn đều là không kém.

"Mặc kệ cái gì, lấy trước đi rồi hãy nói."

Chu Nguyên tâm niệm vừa động, trực tiếp nắm lên màu đen Thủy Tinh Cầu, đem cứng rắn từ cái kia bệ đá bên trong tách rời ra.

Mà màu đen Thủy Tinh Cầu vừa biến mất, cái kia bệ đá chính là run rẩy lên, cuối cùng thời gian dần trôi qua rạn nứt.

Cùng lúc đó, toàn bộ Thôn Hồn Tháp bên trong, những tràn ngập kia nhạt Hắc Vụ khí, cũng là bắt đầu dần dần biến mất.

...

Oành!

Thôn Hồn Tháp một chỗ, chiến đấu kịch liệt tiếp tục lấy.

Bất quá đối mặt với Thôn Thôn cùng với cái kia băng chim hung hãn thế công, Cổ gia cái kia hai vị Trưởng lão, đều là hiển lộ ra vẻ mệt mỏi, dù sao nguyên thú sức chiến đấu vốn là hung hãn, huống chi trước mắt hai đầu nguyên thú, đều cũng không tầm thường.

Nhưng cũng may đúng rồi, tại đây Thôn Hồn Tháp ở bên trong, bọn hãn có thể có liên tục không ngừng lực lượng chống đỡ, cho nên cũng là tại hai thú tiến công xuống, chống đỡ xuống dưới.

Mà Yêu Yêu cùng Cổ Khâu chiến trường, thì là lộ ra có chút buồn cười.

Yêu Yêu không cách nào vận dụng nguyên khí, cho nên đối mặt với Cổ Khâu, áp dụng rồi thô bạo nhất phương thức, chỉ thấy được từng đạo tứ phẩm Nguyên Văn quyền trực, không ngừng xuất hiện ở kia trong tay, sau đó bị ném ra bên ngoài.

Đối mặt với Yêu Yêu loại này đơn giản thô bạo hơn nữa thổ hào đấu pháp, cái kia Cổ Khâu cũng là bị bức phải cực kỳ chật vật, đồng thời cảm thấy cực kỳ không thể tưởng tượng nổi.

Tứ phẩm Nguyên Văn, tuy nói bọn hắc Cổ gia cũng có, thế nhưng đều là cao đoan chiến lược bảo bối, cho nên sử dụng một cái khác đều là đau lòng được không được.

Nhưng mà trước mắt, cái này áo xanh thiếu nữ trong tay, phảng phất là có liên tục không ngừng tứ phẩm Nguyên Văn, đây quả thực so với bọn hắc toàn bộ Cổ gia cất chứa đều muốn hùng hậu.

Cho nên, hắc bị Yêu Yêu cái kia từng đạo tứ phẩm Nguyên Văn trùng trùng điệp điệp vờn quanh, có chút chật vật, nhưng đồng dạng, tá trợ lấy địa lợi nguyên nhân, bọn hắc có thể một mực kiên trì.

"Tại đây Thôn Hồn Tháp bên trong, chúng ta lực lượng tiêu hao vô cùng, nhìn là của người Nguyên Văn nhiều, hay vẫn là ta càng có thể kiên trì?" Cổ Khâu ánh mắt âm trầm.

Bất quá, ngay tại hắc như vậy ý niệm trong đầu vừa mới xẹt qua lúc, hắc trong giây lát phát hiện, cái này Thôn Hồn Tháp bên trong Hắc Vụ, chợt bắt đầu xuất hiện biến mất dấu hiệu.

Mà toàn bộ Luyện Hồn Tháp, cũng là bắt đầu chấn động lên.

Những lúc trước kia đắm chìm tại Hắc Vụ bên trong người, cũng là vào lúc này liên tiếp tỉnh lại, ánh mắt mờ mịt.

"Nguy rồi, Luyện Hồn Tinh bị lấy đi rồi!" Cổ Khâu có chỗ phát hiện, sắc mặt lập tức kịch biến.

"Cổ Linh vì sao không có giữ vững vị trí? Chẳng lẽ liền một cái Dưỡng Khí Cảnh tạp cá đều không giải quyết được chứ !" Cổ Khâu mặt sắc mặt xanh mét.

Oành!

Cái kia hai vị Cổ gia Trưởng lão cũng là chặt vật bắn ngược phóng tới, bọn hắn nhìn qua biển mất Hắc Vụ, cũng là sắc mặt đại biến, thất thanh nói: "Làm sao có thể? Cái kia tạp cá, làm sao có thể đột phá Cổ Linh phòng thủ?!"

Nghe được thanh âm của bọn hắn, Lục La cũng là ngạc nhiên mở to hai mắt, nàng vốn cho là Chu Nguyên hội thất bại đâu rồi, không nghĩ tới người sau vậy mà thực đến làm được.

Lục La chớp chớp mắt to, thì thào tự nói.

"Vị này Chu Nguyên tiểu ca ca, cũng không đơn giản nha."

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 126: Toàn Thân Trở Ra

Thôn Hồn Tháp bên trong, Hắc Vụ tiêu tán.

Phần đông bóng người đều là mờ mịt chung quanh, hiển nhiên còn không biết rõ chuyện gì xảy ra, bất quá Yêu Yêu bọn hắn bên này động tĩnh, ngược lại là bắt đầu bị một số người làm cho phát hiện, lúc này cũng cảm giác được có chút không thích hợp.

Yêu Yêu đôi mắt đẹp nhìn chung quanh, trợn bóng mi tâm Thần Hồn chớp động, chợt có thanh âm truyền đầy ra, vang vọng tại trong tháp mỗi người trong tai.

"Này không phải Luyện Hồn Tháp, mà là Thôn Hồn Tháp, nếu không phải muốn bản thân Thần Hồn bị đều thôn phệ, hóa thành cái này Cổ gia tu luyện tác dụng, liền tranh thủ thời gian rời khỏi!"

Lời vừa nói ra, vô số người hoảng sợ biến sắc.

"Cái gì? Đây cũng không phải là đúng Luyện Hồn Tháp, mà là Thôn Hồn Tháp?"

"Có thể vì sao ta cảm giác Thần Hồn có chỗ tinh tiến?"

"Ồ? Nơi đây đã chết người? Như thế nào ngay cả Thần Hồn cũng không có?!"

"Nơi đây cuối cùng chuyện gì xảy ra?!"

". . ."

Từng đạo tiếng kinh hô, liên tiếp vang vọng dựng lên, tuy rằng Yêu Yêu có chút làm cho người ta sợ hãi, nhưng vẫn là có người dám cảm giác đến không đúng, vì vậy bắt đầu nhao nhao rút lui, ý định rời khỏi nơi đây.

"Tiểu tiện tỳ!"

Cái kia Cổ Khâu thấy thế, lập tức tức giận đến con mắt đều đỏ bừng, những người này rời khỏi, tất nhiên hội đem tin tức truyền đi, đến lúc đó, bọn hắn Cổ gia dùng loại thủ đoạn này tu luyện Thần Hồn tin tức sẽ tiết lộ ra ngoài, có thể tưởng tượng, cái này sẽ đối với bọn họ Cổ gia danh vọng tạo thành đả kích trí mệnh, thậm chí đưa tới rất nhiều địch nhân.

Nổi giận phía dưới, Cổ Khâu lạnh giọng nói: "Đem tất cả mọi người gọi tới, hôm nay ta muốn để cho bọn họ trả giá thật nhiều!"

Một gã Trưởng lão lập tức gật đầu, lấy ra một đoạn hắc tiểu, còi huýt thổi lên, trực tiếp là dùng một loại kỳ lạ chấn động truyền ra, lập tức cái này Cổ gia bên trong tất cả cao thủ đều là nhận được tin tức, bắt đầu vội vàng đối với Thôn Hồn Tháp vọt tới.

"Thần Hồn kết nối!"

Cổ Khâu nhìn về phía hai vị Trưởng lão, ánh mắt âm tàn mà nói.

Hai vị này Trưởng lão do dự một chút, cái gọi là Thần Hồn kết nối, là bọn hắn Cổ gia một cái khác bí pháp, có thể đem mấy người Thần Hồn hội tụ cùng một chỗ, tính là một loại hợp kích thủ đoạn, chẳng qua là di chứng không nhỏ, một cái sơ sẩy, sẽ làm bị thương cùng Thần Hồn.

Bất quá bọn hắn hay vẫn là rất nhanh liền gật gật đầu, xuất hiện ở Cổ Khâu sau lưng, bàn tay khoác lên người sau trên bờ vai, mi tâm Thần Hồn lập loè, liền là có thêm Thần Hồn chi lực dũng mãnh vào Cổ Khâu trong cơ thể.

Cổ Khâu mi tâm, quang mang bắt đầu khởi động, Thần Hồn chi lực tăng vọt.

Oành!

Vô hình giống như chấn động, quét ngang ra, mặc dù không có nguyên khí như vậy tới kinh Thiên động Địa, có thể công kích thần hồn, nhưng là có thể giết người ở vô hình, không thấy máu tươi, cũng đã đoạt mệnh.

Rống!

Thôn Thôn cùng băng chim thân thể cao lớn chấn động, Thú Hồn bị ảnh hưởng đến, đều là phát ra gầm lên thanh âm, thú đồng tử bên trong hiện ra đề phòng, chúng thân thể mạnh mẽ, thế nhưng Thần Hồn chấn động, nhưng là có thể bỏ qua thân thể, trực kích Thú Hồn.

Yêu Yêu mi tâm Thần Hồn lập loè, ngọc vươn tay ra: "Hồn Thuần!"

Như trong suốt quang thuần tại trước mặt hiển hiện, chống lại rồi Thần Hồn trùng kích, nhưng thuần trên mặt, tạo nên kịch liệt rung động, hiển nhiên không cách nào kéo dài.

Hội tụ ba người Thần Hồn lực lượng, cái kia Cổ Khâu Thần Hồn, đã bị thật lớn tăng cường.

"Tiểu tử tử, tình huống không ổn a." Lục La nhỏ giọng nói, nơi đây dù sao cũng là Cổ gia địa bàn, còn có càng nhiều nữa cao thủ đang nhanh chóng chạy đến, nếu như bị băng bó vậy, chỉ sợ đối với bọn họ rất bất lợi.

Yêu Yêu trán hơi khẽ nhăn, nói: "Chuẩn bị lao ra."

Mục đích của bọn hắn đã đạt tới, không có tất muốn cùng bọn họ dây dưa.

Lục La nghe vậy, trong cái miệng nhỏ nhắn lập tức phát ra một cái khác thanh thúy tiếng huýt sáo, chỉ thấy được tên kia là Tiểu Hàn băng chim vỗ cánh lướt đến, nàng nhỏ nhắn xinh xắn thân hình nhảy lên, chính là đã rơi vào trên lưng chim.

Thôn Thôn cũng là đập trên xích khí mà đến, Yêu Yêu đã rơi vào kia trên lưng.

Cùng lúc đó, Chu Nguyên cũng là từ đằng xa cực nhanh mà đến, bàn chân một đập, chính là phóng lên trời, đã rơi vào Yêu Yêu sau lưng, tự nhiên mà vậy xòe bàn tay ra, nằm ở rồi trước người cái kia non mềm mảnh khảnh vòng eo.

Tại sờ lấy Yêu Yêu eo nhỏ nhắn lập tức, Chu Nguyên có thể cảm giác được thân thể mềm mại của nàng tựa hồ là cứng ngắt lại một cái chớp mắt, sau đó nàng chính là quay đầu, có chút xấu hổ trừng Chu Nguyên liếc, cái kia giống như là Bạch Ngọc trên gương mặt, cực kỳ hiếm thấy hiện lên một vòng ửng đỏ.

Chu Nguyên lúng túng giơ tay lên, nói: "Không có địa phương ở a."

Yêu Yêu khẽ hừ một tiếng, biết được nơi đây không phải giáo huấn chỗ của hắn, bàn tay như ngọc trắng vỗ, Thôn Thôn chính là hóa thành một đạo xích quang đối với ngoài tháp mãnh liệt bắn phóng tới.

"Chạy đi đâu? !"

Cái kia Cổ Khâu thấy thế, lập tức gào thét lên tiếng, bọn hắn Cổ gia kế hoạch hôm nay bị Chu Nguyên ba người triệt để phá hư, tương lai Cổ gia thời gian tất nhiên cực kỳ khổ sở, nếu là lại để cho bọn họ chạy, khẩu khí này thật sự là có thể đem bọn họ tươi sống kìm nén mà chết.

Cổ Khâu mi tâm quang mang lóe lên, chỉ thấy được một cái khác ngưng luyện chi tiết ảnh giống như Thần Hồn, liền là xuất hiện ở rồi Cổ Khâu trên

đỉnh đầu, cái kia Thần Hồn cùng Cổ Khâu thân cao, trực tiếp là hóa thành một đạo vô hình quang mang, dùng một loại không cách nào hình dung tốc độ, đối với Chu Nguyên, Yêu Yêu mãnh liệt bắn mà đến.

Chu Nguyên thấy thế, sắc mặt lập tức biến đổi, hẳn có thể cảm giác được cái này Cổ Khâu Thần Hồn mạnh bao nhiêu, nếu là bị đánh trúng, chỉ sợ thần hồn của hắn tất bị trọng thương.

Bất quá nhưng vào lúc này, Yêu Yêu bàn tay như ngọc trắng run lên, chỉ thấy đáp số đạo quang mang tự kia tay áo lúc giữa bắn ra, biến thành từng đạo quyền trực, quyền trực phía trên, phức tạp quang văn nổi lên.

Oanh oanh oanh!

Quyển trực muốn nổ tung lên, rõ ràng là từng đạo tứ phẩm Nguyên Văn.

Cuồng bạo lực lượng tàn sát bừa bãi ra, đồng thời cũng là đem cái kia Cổ Khâu Thần Hồn nổ đi ra.

Mà Thôn Thôn thì là trong nháy mắt này mãnh liệt bắn phóng tới, mấy cái hô hấp, chính là chạy ra khỏi Hắc Tháp, bay thẳng đến chân trời.

"Ngăn lại hắn!"

Ngoài tháp, sớm đã chờ lệnh rất nhiều Cổ gia cao thủ, đều là ngay ngăn hướng ra tay, từng đạo nguyên khí công kích, phô thiên cái địa đối với Thôn Thôn oanh kích mà đi.

Rống!

Bất quá đối mặt với những công kích này, Thôn Thôn thì là phát ra tiếng gầm, miệng lớn mãnh liệt một tấm, Hắc Quang bắt đầu khởi động, giống như hắc động, lại trực tiếp là đem những công kích kia đều nuốt.

Cổ Khâu ba người đuổi tới, nhưng là mặt sắc mặt xanh mét nhìn thấy trên bầu trời, hai đầu nguyên thú nhanh chóng đi xa, căn bản là đuổi không kịp.

"Hặc hặc, cái này bảo bối, ta liền thay các người lấy đi rồi, tránh cho các người lại rời đi tai họa người." Cách rời đi lúc, Chu Nguyên quay đầu, tung tung trong tay màu đen Thủy Tinh Cầu, tiếng cười to truyền đến.

Cái kia Cổ Khâu thấy thế, lập tức hốc mắt muốn nứt, rít gào nói: "Tiểu tặc, đem ta Cổ gia Chí Bảo buông!"

Bọn hăn Cổ gia, có thể trở thành Nguyên Văn thế gia, có thể cũng là bởi vì màu đen kia Thủy Tinh Cầu tồn tại, hôm nay mất đi, khó có thể tưởng tượng tổn thất lớn đến bao nhiêu.

Nhưng mà, đối mặt với hăn gào thét, Chu Nguyên nhưng là không thèm quan tâm đến lý lẽ, hai đầu nguyên thú, đập không mà đi, nhanh chóng biến mất tại phía chân trời bên cạnh, lưu lại loạn thành một bầu Cổ gia.

Phốc!

Cổ Khâu nhìn qua cửa bọn hăn đi xa, không thể tìm được, khó thở công tâm, một ngụm máu tươi điên cuồng bắn ra.

Hăn nhìn qua Chu Nguyên bọn hăn rời đi phương hướng, giữ chặt một gã Trưởng lão, oán độc mà nói: "Đem tin tức truyền cho Cổ Linh, nói cho nàng biết, đệ đệ của nàng bị người giết chết, những người này có lẽ đều là tiền về trước thánh tích chi địa."

"Nàng là Huyền Âm Tông con cưng, xác định có thể đem cái kia tiểu tạp chủng chém giết, đoạt lại ta Cổ gia Chí Bảo!"

Lời nói đến cuối cùng, thanh âm của hăn, đã là biến thành hí...iiiiii rít gào.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 127: Phân Bảo

Rời xa Cổ Thành một tòa thâm sơn, hai đầu nguyên thú từ trên trời giáng xuống.

Thôn Thôn hóa thành thú con hình thỏ, nhảy vào Yêu Yêu trong ngực, cái kia bằng chim cũng là hóa thành Tiểu Điểu, tại Lục La trên bờ vai sôi nổi.

"Nhanh, mau đưa người lấy được cái kia bảo bối lấy ra nhìn một cái." Lục La mắt to tràn đầy ngạc nhiên nhìn xem Chu Nguyên, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy hiếu kỳ chờ đợi, lần này đại náo Cổ gia, sở được đến chỗ tốt, có thể cũng chỉ có Chu Nguyên trong tay vật kia rồi.

Chu Nguyên nghe vậy, cũng là cười gật gật đầu, bàn tay vỗ Càn Khôn túi, màu đen kia Thủy Tinh Cầu liền là xuất hiện ở trong tay.

"Đây là cái gì?" Lục La đánh giá một chút, có chút nghi ngờ nói, tuy rằng nàng cũng là có thể cảm giác được trong thủy tinh cầu ẩn chứa cực kỳ tinh thuần Thần Hồn Bản Nguyên, nhưng nhưng không cách nào đem phân biệt ra trở lại.

Yêu Yêu đi lên trước, Ngưng Thần nhìn chỉ chốc lát, trong thanh âm nhiều đi một tí kinh nghi: "Cái này là. . . Thánh Hồn Tinh?"

"Thánh Hồn Tinh?" Chu Nguyên cùng Lục La đều là nghi hoặc lên tiếng, hiển nhiên cũng không có nghe nói qua.

Yêu Yêu tuyệt mỹ trên gương mặt hiện ra một vòng cảm thán, nói: "Cái này nhưng là chân chính bảo bối, có thể nói là Thần Hồn chi bảo, không nghĩ tới, cái này nho nhỏ Cổ gia vậy mà sẽ có."

"Cái này có cái gì hữu dụng?" Chu Nguyên tò mò hỏi.

"Đã có được nó, coi như là không có tu luyện Đoán Hồn Thuật, bản thân Thần Hồn, cũng là có thể không ngừng đạt được rèn luyện." Yêu Yêu nhìn Chu Nguyên, nói: "Đương nhiên, nếu là tu luyện Đoán Hồn Thuật, cái kia càng là như hổ thêm cánh."

"Hơn nữa, lợi hại nhất đúng, Thánh Hồn Tinh có thể hấp thu Thần Hồn, đem hóa thành Thần Hồn Bản Nguyên, lớn mạnh bản thân, nếu là có thể đem luyện hóa, chỉ cần chênh lệch không phải quá lớn, bất luận kẻ nào dám lấy Thần Hồn trở lại công, chỉ sợ đều chỉ có thể trở thành nó đồ ăn, cho nên có thể nói là phòng ngự công kích thần hồn Chí Bảo."

Chu Nguyên cùng Lục La nghe vậy, đều là tặc lưỡi, hai người bọn họ từ ý nào đó bên trên mà nói, đều xem như Thần Hồn Tu Luyện Giả, cho nên rất rõ ràng cái này Thánh Hồn Tinh giá trị.

Chỉ là vậy có thể đủ đề cao Thần Hồn tốc độ tu luyện, là có thể khiến nó giá trị liên thành.

Bởi vì bọn họ đều rất rõ ràng Thần Hồn rèn luyện, đúng cỡ nào khó khăn, Chu Nguyên tu luyện "Hồn Độn Thần Ma Quan Tưởng Pháp" gần một năm thời gian, đến bây giờ đều vẫn không có thể đạt tới Hư Cảnh Hậu Kỳ.

Bất quá, thứ này dường như chỉ có một.

Chu Nguyên có chút bất đắc dĩ gãi gãi đầu, lúc này đây có thể thuận lợi đạt được cái này "Thánh Hồn Tinh", Lục La hiển nhiên cũng là có công lao

thật lớn, nếu như không phải nàng cái kia băng chim ngăn cản một vị Thái Sơ Cảnh Trưởng lão, chắc hẳn Yêu Yêu cũng sẽ thừa nhận rất lớn áp lực.

Cho nên cái này như thế nào phân phối, thật đúng là có điểm phiền toái.

"Cũng không cần cân nhắc ta á..., lần này nếu như không phải là các người, nói không chừng ngay cả ta cũng sẽ gặp Cổ gia đạo đây." Bất quá Lục La ngược lại là thoải mái nói, bởi vì nàng càng hiểu, lần này chủ yếu lực lượng là dựa vào Yêu Yêu cùng với Chu Nguyên mạo hiểm.

Mà nàng nguyên vốn sẽ phải tiến vào Luyện Hồn Tháp, nếu không phải Yêu Yêu khám phá đây là Thôn Hồn Tháp bí mật, nói không chừng nàng lúc này, cũng cùng những không may kia gia hỏa kết cục, ngay cả Thần Hồn đều bị hút đi rồi.

Yêu Yêu nghe vậy, nhìn nhiều Lục La liếc, chợt cười cười, nói: "Yên tâm, chỗ tốt mỗi người có."

Nghe được chuyện đó, Lục La không khỏi lại có chút ít vui rạo rức, nếu như chỗ tốt đủ phần đích lời nói, ai cũng sẽ không ghét bỏ chỗ tốt ít.

Yêu Yêu ngón tay ngọc chỉ vào màu đen kia Thủy Tinh, nói: "Những năm gần đây này, Cổ gia sử dụng cái này Thánh Hồn Tinh hấp thu không ít Thần Hồn Bản Nguyên, bất quá bọn hắn thủ đoạn thô thiển, căn bản không có biện pháp đem triệt để lấy ra."

"Hiện tại sao, ngược lại là tiện nghi chúng ta."

Thanh âm rơi xuống, Yêu Yêu lấy ra Nguyên Văn Bút, ngòi bút rơi xuống, đúng là tại màu đen kia Thủy Tinh trên có khắc vẽ ra rồi từng đạo cực kỳ phức tạp Nguyên Văn, những Nguyên Văn kia lẫn nhau quấn giao, tản ra khác thường chấn động.

Lục La ở bên vừa nhìn, chính là nhin không được tán thán nói: "Yêu Yêu tỷ tỷ của người Nguyên Văn tạo nghệ thật lợi hại!"

Thần hồn của nàng cũng là không kém, nhưng nhìn đến những Nguyên Văn kia lúc, như trước cảm giác được đầu mê muội, hiển nhiên, Yêu Yêu khắc Nguyên Văn, tất nhiên không bình thường.

Mà Yêu Yêu hết sức chăm chú, không cách nào nói chuyện, vừa ý lên lúc này đây nàng cũng là có chút điểm cố hết sức, trợn bóng trên trán, có rậm rạp đổ mồ hôi nổi lên.

Chu Nguyên giữ chặt hiệu kỳ không thôi Lục La, làm cho nàng không nên quấy rầy.

Như thế, kéo dài gần trọn vẹn nửa cái canh giờ, Yêu Yêu rút cuộc như trút được gánh nặng thở ra một hơi.

Mà ở trước mặt nàng, viên kia màu đen Thủy Tinh Cầu mặt ngoài, đã bị khắc đầy rậm rạp chẳng chịt Nguyên Văn.

Yêu Yêu trong tay Nguyên Văn Bút nhẹ nhẹ một chút.

Chỉ thấy được những Nguyên Văn kia lập tức tách ra quang mang, quang mang sáng chói thần thánh, tựa như Thánh Hỏa hùng hực thiêu đốt, đem Thủy Tinh Cầu đều bao phủ đi vào.

Xì xì!

Thánh Quang ở bên trong, phảng phất là có dầu giọt giống như thanh âm vang lên.

Lại sau đó, Chu Nguyên cùng Lục La chính là ngạc nhiên nhìn thấy, viên kia Thủy Tinh Cầu bắt đầu nhanh chóng thu nhỏ lại, cùng lúc đó, tựa hồ là có từng giọt một chất lỏng thần bí, chậm rãi chảy xuống.

Yêu Yêu tay mắt lạnh lẽo lấy ra bình ngọc, đem cái kia chất lỏng thần bí tiếp đi vào.

Ngắn ngủn mấy phút đồng hồ thời gian, nguyên bản đầu người lớn nhỏ Thủy Tinh Cầu, chính là trở nên chỉ có hài nhi năm dặm, chỉ có điều cái kia màu sắc cũng không lại Hắc Ám, mà là hiện ra trắng sữa sắc thái, phía trên mơ hồ có thể thấy được thần bí đường vân.

Yêu Yêu lấy ra bình ngọc, nhẹ nhàng quơ quơ, chỉ thấy được trong đó, từng giọt một chất lỏng chậm rãi lưu động, phảng phất là có đủ lấy Linh tính, lộ ra cực kỳ thần bí.

"Đây là cái gì?" Chu Nguyên tò mò nói, đang cảm thấy loại chất lỏng này thời điểm, hẩn mi tâm Thần Hồn phảng phất là phát ra khát khao chấn động, cái loại cảm giác này, liền giống như đói bụng hồi lâu người, đột nhiên nhìn thấy trước mặt một bàn mỹ thực.

"Đây chính là là tinh thuần nhất Thần Hồn Bản Nguyên, đối với Thần Hồn mà nói, đây chính là lớn nhất bổ chi vật." Yêu Yêu cười cười.

"Nơi đây tổng cộng đề luyện ra rồi mười hai giọt." Yêu Yêu đem một cái bình ngọc đưa cho Lục La, nói: "Cái này bốn giọt cho người."

"Cảm ơn tiểu tử!"

Lục La mắt to tỏa ánh sáng nhận lấy, cái này bốn giọt Thần Hồn Bản Nguyên, đủ để thấp qua nàng nửa năm khổ tu, xem như một cái đại thu hoạch.

Yêu Yêu lại là lấy ra một cái bình ngọc, tại trông mong Chu Nguyên trước mặt quơ quơ, nói: "Lời của người. . . Cho người hai giọt a."

Chu Nguyên vẻ mặt đau khổ, nói: "Vì sao ta mới hai giọt."

"Mặt khác hai giọt, xét thấy trước người hành vi, bị ta đè lên." Yêu Yêu bình tĩnh mà nói.

Nàng nói hiển nhiên chính là Chu Nguyên vừa rồi ôm nàng vòng eo sự tình.

Chu Nguyên mặt đều tái rồi, kêu ầm lên: "Người đây là quan báo tử thù!"

Yêu Yêu quét mắt nhìn hắn một cái, điềm nhiên như không có việc gì mà nói: "Vốn là ý định đem cái này "Thánh Hồn Tinh" đưa cho người, người đã cho là ta như vậy bất công nói, quên đi a."

Chu Nguyên sắc mặt lập tức biến đổi, không chút lựa chọn nói: "Ta sai rồi."

Một bên Lục La chắc chắc lên tiếng, cười hì hì mà nói: "Tiểu ca ca, người cái này da mặt, cũng là đủ cũng được a."

Yêu Yêu cũng là tức giận trắng mặt nhìn hắn liếc, cong ngón búng ra, liền đem viên kia Thánh Hồn Tinh bắn ngược rồi Chu Nguyên.

Chu Nguyên vui thích tiếp xuống dưới, hành động lần này, thật sự không lỗi!

Đã có vật ấy, hắn có lẽ rất nhanh là có thể đập Nhập Hư cảnh hậu kỳ a?

Mà chỉ có đập Nhập Hư cảnh Hậu Kỳ, hắn mới có thể có được lấy cùng những con cưng kia ở đẳng kia thánh tích chi địa bên trong tranh phong tư cách.

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 128: Hôi Bào Thanh Niên

Một tòa núi lớn, trên đỉnh núi.

Chu Nguyên ngồi xếp bằng với đá núi, hai mắt khép hờ, tại trên đỉnh đầu của hắc phương hướng ba thước, một viên hài nhi lớn nhỏ cỡ nắm tay, màu ngà sữa Thủy Tinh Cầu lơ lửng, giống như là Thánh Quang quang mang hạ xuống tới, đem Chu Nguyên bao phủ.

Mà ở kia chỗ mi tâm, có một đạo hư ảnh giống như Thần Hồn ngồi xếp bằng, tham lam hấp thu cái kia từng sợi Thánh Quang, Thánh Quang tiến vào Thần Hồn bên trong, trong lúc mơ hồ làm cho kia hơn nhiều một tia ngưng luyện.

Như vậy tu luyện, kéo dài gần một canh giờ, Chu Nguyên mới chậm rãi mở ra hai mắt.

Trên đỉnh đầu màu ngà sữa Thủy Tinh Cầu, từ từ rơi xuống, cuối cùng đúng là chui vào rồi mi tâm của hắc ở bên trong, mà lúc này tại kia chỗ mi tâm, Hư Huyền Thần Hồn ngồi xếp bằng, chỉ có điều tại Thần Hồn đỉnh đầu, cũng là xuất hiện một viên màu ngà sữa Thủy Tinh Cầu, không ngừng tản ra Thánh Quang, một tia ngưng luyện lấy Thần Hồn.

Cái kia màu ngà sữa Thủy Tinh Cầu phát ra Thánh Quang, giống như một vòng màn hào quang, đem Chu Nguyên Thần Hồn bảo hộ lấy, không bị bất luận cái gì ngoại vật xâm nhiễm.

Chu Nguyên chấm dứt tu luyện, có chút tiếc nuối lắc đầu, tuy nói hắc có thể cảm giác được Thần Hồn càng ngưng luyện, nhưng thủy chung không

cách nào đột phá đến Hư Cảnh Hậu Kỳ.

"Cái này Thần Hồn tu luyện, quả thật khó khăn." Chu Nguyên cảm thán một tiếng.

Bất quá Chu Nguyên cũng biết chuyện tu luyện, một cái bước chân một cái hõ, không thể gấp với cầu thành, cho nên rất nhanh liền thu liễm tâm tính, thân hình bay xuống xuống núi.

Trống trải trong rừng.

Lúc Chu Nguyên khi trở về, liền gặp được Yêu Yêu, Lục La hai người ngồi ở chỗ kia, tại trước mặt của các nàng , Thôn Thôn đang ngậm một đầu vừa mới săn giết nguyên thú, sau đó nó vui mừng chạy đến Yêu Yêu trước mặt, vây quanh.

Hiển nhiên, nó là ý định muốn cho Yêu Yêu cho nó bắt đầu nướng ăn.

"Sẽ không." Bất quá, Yêu Yêu chẳng qua là nhàn nhạt quét nó liếc, nói ra.

Thôn Thôn ngẩn người, sau đó vừa nhìn về phía Lục La.

Tóc xanh thiếu nữ chớp chớp mắt to, sáng lạn cười rộ lên, sau đó lắc đầu, nói: "Ta cũng sẽ không làm việc cũng."

Hiển nhiên, đây cũng là một cái y trở lại thò tay cơm trở lại há miệng đại tiểu thư, làm sao có thể biết làm đồ nướng loại này việc nặng?

Thôn Thôn trực tiếp liền yên rồi, vô lực nằm xuống.

"Lại thêm một cái bà cô nhỏ." Chu Nguyên cũng là bất đắc dĩ nhìn xem một màn này, hắc cái này rồi đi tu luyện một hồi, các nàng có thể đối bụng đến phải mắt to trừng đôi mắt nhỏ, chết sống sẽ không làm sống.

Chu Nguyên đi tới, Thôn Thôn lập tức đối với hắn phát ra vui mừng tiếng gầm.

"Tiểu súc sinh, cũng liền thời điểm này biết rõ nịnh nọt ta." Chu Nguyên trong bụng mắng một tiếng, nhưng vẫn là đi tới, một thông bận rộn, đem cái kia nguyên thú lột da rời đi máu, cuối cùng lên Hỏa khung.

"Hay vẫn là không có đột phá?" Nhìn đến Chu Nguyên bận rộn, Yêu Yêu hơi chút có chút ngượng ngùng, quan tâm mà hỏi.

Chu Nguyên nhún nhún vai.

"Nếu như có thể hấp thu một giọt "Thần Hồn Bản Nguyên" mà nói, người thì có thể đủ đột phá." Yêu Yêu suy nghĩ một chút, nói.

Lục La bàn tay nhỏ bé bưng lấy cái má, nói: "Nhưng mà Yêu Yêu tỷ tỷ người không phải nói, muốn hấp thu cái kia "Thần Hồn Bản Nguyên", cần hai loại nguyên tài mới có thể đạt tới hoàn mỹ hiệu quả chứ "

"Cái kia hai cái nguyên tài gọi là cái gì nhỉ?"

Chu Nguyên tiếp lời nói: "Hồn Minh Thảo, Chu Huyết Quả."

Hắn nhíu mày, nói: "Cái này hai loại nguyên tài không coi là nhiều cách nhìn, khó tìm."

Lục La cười nói: "Không vội, cùng với chúng ta đã đến thánh tích thành, thì có thể đủ mua được cái này hai loại nguyên tài."

Thánh tích thành, chính là thánh tích chi địa bên ngoài khổng lồ nhất mấy tòa thành thị một trong, đồng thời thánh tích thành Phủ Thành chủ, cũng là thánh tích chi địa cái mảnh này bao la trong khu vực mạnh nhất thế lực một trong.

Chu Nguyên bọn hăn mục đích của chuyến này, chính là thánh tích thành, chỉ có đến đó trong, mới có thể nhất tiếp cận thánh tích chi địa.

Chu Nguyên gật gật đầu, hôm nay xem ra cũng chỉ có như thế.

"Còn có cái kia Cổ gia, có thể hay không có phiền toái? Chúng ta cầm đi bọn hăn Cổ gia Chí Bảo, bọn hăn sợ chắc là sẽ không từ bỏ ý đồ." Chu Nguyên bỗng nhiên nói.

Yêu Yêu nói: "Chúng ta công bố âm mưu của bọn hăn, bây giờ Cổ gia chỉ sợ sớm đã sứt đầu mẻ trán, sợ đúng không có thời gian lại tiếp tục để ý hội chúng ta, bất quá chúng ta nhiều một chút phòng bị luôn tốt."

Chu Nguyên gật gật đầu.

Hao tổn nửa canh giờ, cuối cùng là đem cái kia nguyên thú đã nướng chín, Chu Nguyên lấy ra Chủy thủ, cho hai vị thiếu nữ đều là cắt một khối, sau đó phân ra hơn phân nửa cho một bên điên cuồng chảy nước miếng Thôn Thôn.

"Tùng tùng!"

Bất quá, liền khi bọn hăn vui đầu hưởng dụng lúc, bỗng nhiên cảm giác được đại địa chấn động.

Ba người đều là ngẩng đầu, nhìn qua thâm sơn, chỉ thấy được chỗ đó chợt có thật nhiều nguyên thú thương hoảng sợ trốn chạy đến, giống như phía sau có lấy cái gì đáng sợ chi vật.

"Không phải là Cổ gia đuổi tới a?" Lục La cả kinh nói.

Chu Nguyên nhú mày, quanh thân có nguyên khí bắt đầu khởi động, mắt quang chăm chú nhìn chăm chăm chỗ rừng sâu, tại đó, hăn mơ hồ cảm giác được một cổ cực kỳ lạnh lẽ ác liệt chấn động.

Thật là Cổ gia truy binh?

Tại Chu Nguyên cảnh giác trong ánh mắt, sau một lúc lâu, chỗ rừng sâu, truyền đến sần sạt thanh âm, lại sau đó, hắc chính là nhìn thấy, một đạo nhân ảnh, chậm rãi từ trong núi sâu đi ra.

Theo đạo nhân ảnh kia tiêu sái ra, Chu Nguyên vừa rồi đưa hắc nhìn rõ ràng.

Cái kia là một người áo bào xám thanh niên, thanh niên lưng đeo một cái khác màu đen trọng kiếm, tại hắc hai mắt chỗ, nhưng là quần quanh lấy một cái khác miếng vải đen, bất quá ngay cả như vậy, bước tiến của hắc như trước vững vàng.

Hơn nữa, tại hắc đi qua chi địa, bên cạnh cây cối, đều là lặng yên vỡ ra, đứt gãy chỗ bóng loáng trong như gương.

"Thật là lợi hại Kiếm Khí!"

Chu Nguyên nhìn qua cái này hai mắt quần quanh lấy miếng vải đen thanh niên, ánh mắt trở nên cực kỳ ngưng trọng, người sau trên người truyền đến khí thế, làm cho hắc toàn thân làn da đều tại đau đớn, hiển nhiên, cái này lưng đeo Hắc Kiếm thanh niên, thực lực cực kỳ kinh người.

Cái kia áo bào xám thanh niên chậm rãi mà đến, cuối cùng đi tới Chu Nguyên bọn hắc nơi đây.

Rống!

Thôn Thôn phát ra tiếng gầm, trong miệng có Hắc Quang hiển hiện.

Áo bào xám thanh niên bước chân dừng một chút, hiển nhiên cũng là đã nhận ra trước mắt có một ít rất mạnh tồn tại.

Chu Nguyên cảnh giác nhìn chăm chăm vào áo bào xám thanh niên, chỉ cần người sau hơi có dị động, bọn hắn liền đem sẽ ra tay.

Vì vậy, bầu không khí trong lúc nhất thời trở nên yên tĩnh lại.

Xì xào.

Bất quá, bầu không khí sau một khắc bỗng nhiên bị một giọng nói làm cho đánh vỡ, sau đó Chu Nguyên ba người chính là ánh mắt quái dị, bởi vì thanh âm kia rõ ràng là từ trước mắt cái này xuất hiện cực kỳ khốc huyễn áo bào xám thanh niên trong bụng truyền tới.

Tình cảnh thoáng cái liền trở nên lúng túng.

Áo bào xám thanh niên khuôn mặt dường như cũng là không thể phát hiện có chút run bồng nhúc nhích, rút cuộc khăn khăn mở miệng: "Đối bụng ba ngày rồi."

Phốc.

Lục La trước tiên nhịn không được cười ra tiếng.

Chu Nguyên cũng là giật giật khóe miệng, huynh đệ, như vậy phong cách xuất hiện, lại dùng như vậy lúng túng xuất hiện bạch.

Bất quá hắn cũng là thở dài một hơi, xem ra không phải Cổ gia truy binh.

"Vừa vặn có cái gì, có thể cùng một chỗ ăn." Chu Nguyên chỉ chỉ còn thừa lại nửa chỉ thịt nướng.

Cái kia áo bào xám thanh niên đối với Chu Nguyên gật gật đầu, sau đó ở một bên ngồi xuống, cũng không khách khí lấy ra cái kia nửa chỉ thịt nướng, bắt đầu dùng một loại có chút hung tàn phương thức, ăn như hổ đói.

Chu Nguyên bị hấn cái này tướng ăn hù đến rồi, nói: "Cái này trong núi sâu khắp nơi đều là nguyên thú, không hội giết mình nướng ăn chứ "

Áo bào xám thanh niên nuốt vào trong miệng thịt, nói: "Sẽ không làm, hội khó ăn."

Chu Nguyên ha ha cười cười, đều là đại gia, hấn đầu gì cũng là Đại Chu hoàng tử được không, như thế nào đến nơi này đều nhanh biến thành đầu bếp? !

Lục La bàn tay như ngọc trắng chống đỡ cái má, cười tủm tỉm nhìn chăm chăm vào áo bào xám thanh niên, ung dung mà nói: "Không nghĩ tới vậy mà lại ở chỗ này, nhìn thấy trong truyền thuyết Kiếm Vương Triều kiếm mù lò. . ."

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 129: Thánh Tích Thành

Lúc Lục La thanh âm vang lên lúc, Chu Nguyên ánh mắt cũng là ngưng tụ, trước mắt cái này áo bào xám thanh niên, vậy mà đến từ Kiếm Vương Triều. . .

Hơn nữa, về sự tích của hắn, Chu Nguyên cũng là có nghe thấy, có thể không chút khách khí mà nói, cái này áo bào xám thanh niên, chỉ sợ xem như hôm nay Thương Mang đại lục trẻ tuổi bên trong nhân vật đứng đầu một trong.

Mặc dù là chống lại cái kia Vũ Hoàng, sợ đều chắc là sẽ không thua kém chút nào.

Chẳng qua là không nghĩ tới, vậy mà lại ở chỗ này tới đụng với.

Cái kia áo bào xám thanh niên cũng là dừng một chút, quần quanh lấy miếng vải đen con mắt nâng lên, phảng phất là nhìn về phía Lục La chỗ phương hướng, thanh âm khàn khàn mà nói: "Ta cũng không nghĩ tới, lại ở chỗ này gặp phải Vạn Thú Vương Triều tiểu quận chúa."

Chu Nguyên nghe vậy, lúc này mới chợt hiểu, trách không được Lục La lúc trước dám nhận lời hắn trở thành Vạn Thú Vương Triều Công Tước, thì ra là nàng là Vạn Thú Vương Triều tiểu quận chúa.

Hai người kia, đều đúng Thương Mang đại lục trẻ tuổi bên trong người nổi bật a.

Áo bào xám thanh niên khuôn mặt, bỗng nhiên lại chuyển hướng về phía Yêu Yêu chỗ phương hướng, vậy có chút ít dờ dẫm trên mặt đường như nhiều đi một tí ngưng trọng, chậm rãi nói: "Tuy rằng trên người của người không có nguyên khí dao động, nhưng ta cảm giác người vô cùng nguy hiểm."

Chu Nguyên nheo mắt, gia hỏa này, con mắt tuy rằng mù, nhưng đem so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng, Yêu Yêu nguy hiểm, người bình thường có thể cảm giác không thấy.

Yêu Yêu chẳng qua là ưu nhã cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ ăn thịt nướng, cũng không để ý tới áo bào xám thanh niên lời của.

"Còn có cái này đầu nguyên thú. . ." Áo bào xám thanh niên nhìn về phía Thôn Thôn.

Thôn Thôn thì là nghiêng đầu sang chỗ khác, đem bờ mông đối với hắn, vùi đầu ăn thịt.

"Người dường như muốn yếu một ít." Áo bào xám thanh niên cuối cùng nhìn về phía Chu Nguyên, nghiêm túc nói.

Chu Nguyên khước miệng co giật một chút, sắc mặt biến thành màu đen, ăn thịt của người được không? Lời nói như thế nào nhiều như vậy?

Cái kia áo bào xám thanh niên sau khi nói xong, chính là yên tĩnh trở lại, ăn như hổ đói đem trong tay thịt nướng đều ăn xong, thuận tiện cả ngón tay đều là thêm sạch sẽ.

Sau khi ăn xong, hắn rút cuộc cảm thấy mỹ mãn, ngẩng đầu nhìn hướng Chu Nguyên, nói: "Cảm ơn, ta thiếu nợ người một cái nhân tình."

Chu Nguyên không thèm để ý khoát tay áo.

"Cáo tử."

Áo bào xám thanh niên cũng không có bất kỳ nói nhiều ý tứ, sau khi nói xong, chính là quay người mà đi, gọn gàng mà linh hoạt, không chút nào dây dưa dài dòng.

Chu Nguyên đối với hắc phần này dứt khoát cũng là có chút thương thức, sau đó đột nhiên nói: "Người là rời đi Thánh Tích Thành?"

Áo bào xám thanh niên làm như gật gật đầu, bộ pháp liên tục.

"Có muốn hay không cùng đi?" Chu Nguyên hỏi.

Áo bào xám thanh niên lắc đầu, nói: "Ta thói quen độc lai độc vãng."

"A." Chu Nguyên gật gật đầu, nói: "Ta chỉ là muốn nói cho người biết, người đi nhằm phương hướng rồi, Thánh Tích Thành phương hướng ở bên kia."

Hắn duỗi ra ngón tay, chỉ vào hướng khác.

Áo bào xám thanh niên bộ pháp rút cuộc ngừng lại, vì vậy bầu không khí lại lúng túng.

Hắn tựa hồ là đã trầm mặc một hồi lâu, sau đó có chút cứng ngắc xoay người, đối với Chu Nguyên chỉ phương hướng bước nhanh mà đi, mấy hơi thở, liền biến mất tại Chu Nguyên bọn hắn trong tầm mắt, nhìn qua bóng lưng dường như có chút chật vật.

Chu Nguyên nhìn qua hắc biến mất thân ảnh, có chút dở khóc dở cười, gia hỏa này, tựa hồ là một cái dân mù đường a, hắc cuối cùng sao thì một cái người từ Kiếm Vương Triều đi đến nơi đây hay sao?

Lục La cũng là nhìn chăm chăm vào áo bào xám thanh niên biến mất phương hướng, nói: "Cái này kiếm mù lòa, dường như lại trở nên mạnh mẽ,

chỉ sợ lập tức muốn bước vào Thái Sơ Cảnh rồi."

"Nghe nói gia hỏa này tại Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ thời điểm, lại càng cấp chém giết qua Thái Sơ Cảnh, chờ hắn bước vào Thái Sơ Cảnh mà nói, không biết hội có bao nhiêu lợi hại."

Lục La chép miệng chép miệng cái miệng nhỏ nhắn, nói: "Sợ là ta cùng Tiểu Hàn liên thủ, đều không nhất định có thể đánh thắng."

Chu Nguyên khẽ gật đầu, cái này áo bào xám thanh niên hoàn toàn chính xác rất lợi hại, tại trên người của hắn, Chu Nguyên cảm nhận được rất mạnh uy hiếp cảm giác, điều này làm cho được hắn hiểu được, hắn hiện tại, không phải là kia đối thủ.

Dù sao, đã chậm hai năm Khai Mạch thời gian, điều này làm cho được hắn cùng với những đỉnh tiêm này con cứng, tóm lại là có điểm chênh lệch, nhưng hắn cũng có được đầy đủ tự tin, bởi vì hắn hiện tại, đang tại đem giữa song phương chênh lệch, không ngừng thu nhỏ lại.

Yêu Yêu ưu nhã bôi lau lấy hồng nhuận phơn phớt cái miệng nhỏ nhắn, nhìn Chu Nguyên liếc, nói: "Nếu như cái kia Vũ Hoàng cùng hắn đúng giống nhau cấp độ, vậy người lần này thật đúng là có điểm nguy hiểm."

"YAA.A.A..? Tiểu ca ca, cái kia Vũ Hoàng là của người đối đầu?" Lục La kinh ngạc nói.

Chợt nàng mắt to lại là có chút đồng tình nhìn xem Chu Nguyên, nói: "Vậy người xong đời, người khẳng định đánh không lại hắn, cái kia cái đồ biến thái rất mạnh, lúc trước Kiếm Vương Triều cùng Đại Vũ vương triều khai chiến, Vũ Hoàng cùng cái kia kiếm mù lò cũng đánh qua một cuộc."

"Người nào thắng?" Chu Nguyên tò mò nói.

Lục La cười trộm nói: "Không có phân ra thắng bại, cho nên bọn hăn cuối cùng giúp nhau giết đối phương một vị Thái Sơ Cảnh cường giả hả giận."

Chu Nguyên liếc mắt, là cái kia hai cái hy sinh thân mình Thái Sơ Cảnh cường giả mặc niệm một chút.

"Cho nên a, nếu như ở đẳng kia thánh tích chi địa bên trong người gặp Vũ Hoàng, hay vẫn là tranh thủ thời gian chạy a." Lục La cười hì hì mà nói.

Chu Nguyên bĩu môi, Vũ Hoàng hoàn toàn chính xác rất mạnh, nhưng nếu như hăn có thể đột phá đến Thiên Quan Cảnh mà nói, lại đem Thần Hồn đột phá đến Hư Cảnh Hậu Kỳ, lực chiến đấu của hăn, không hăn như vậy sẽ so với đối phương yếu.

Bất quá, trải qua Lục La vừa nói như vậy, Chu Nguyên cũng là có chút ít gấp gáp, bởi vì này hai cái điều kiện tiên quyết, hăn một cái cũng còn không có đạt tới.

"Chúng ta cũng đi nhanh lên đi." Chu Nguyên nói ra, hăn muốn tranh thủ thời gian đến Thánh Tích Thành, đem cái kia hai loại nguyên tài đoạt tới tay, như thế mới có thể hấp thu "Thần Hồn Bản Nguyên", trợ giúp bản thân đem Thần Phách đột phá đến Hư Cảnh Hậu Kỳ.

Yêu Yêu cùng Lục La tự nhiên không có có dị nghị, vì vậy làm sơ nghỉ ngơi và hồi phục, chính là trực tiếp lên đường.

Mà ở kế tiếp mấy ngày thời gian ở bên trong, bọn hăn cũng không dừng lại, tốc độ cao nhất chạy đi, như thế rất nhanh, cũng là bắt đầu thời gian dần trôi qua tiếp cận chỗ mục đích.

Bất quá sắp tới đem đi ra Đại Sơn lúc, Yêu Yêu nhưng là bỗng nhiên lại để cho hai người chờ một chút, một mình tiến vào trong rừng rậm.

Chu Nguyên cùng Lục La đều là nghi hoặc đối mặt, đã chờ đợi một lát, lại sau đó, chính là nhìn thấy một cái khác Bạch y nhân ảnh, khoan thai tự trong rừng rậm đi ra.

Vì vậy hai người đều là trợn mắt há hốc mồm.

Bởi vì cái kia đi tới một người, thân hình thon dài, một thân áo trắng, khuôn mặt cực kỳ tuấn mỹ trắng nõn, thế nhưng nguyên bản một đầu tóc xanh, nhưng là lẳng không biến mất mà đi, nguyên bản trước ngực sung mãn đường cong, cũng không biết đạo bị cái gì che lấp xuống dưới, trở nên bằng phẳng.

Yêu Yêu trực tiếp từ một cái thiếu nữ biến thành một tuấn mỹ Vô Song mỹ nam tử.

"Người đang làm cái gì?" Chu Nguyên không hiểu ra sao.

Yêu Yêu ngữ khí bình thản nói: "Nữ nhân bộ dạng, quá dễ dàng gây chú ý ánh mắt của người ngoài, phiền toái."

Lúc trước ở đằng kia Cổ Thành, cũng là bởi vì nàng dung nhan, đưa tới Cổ Linh cái kia phiền toái, tuy rằng cuối cùng là bọn hắn chiếm được tiện nghi, nhưng đối với Yêu Yêu mà nói, quả thực chính là nhiều chuyện.

Cho nên, nàng trực tiếp liền nữ giả nam trang rồi.

"Rất đẹp trai a!" Một bên Lục La mắt to mào hiềm quang, bởi vì lúc này nữ giả nam trang Yêu Yêu, thật sự là có chút tuấn mỹ đến quá phận rồi, ngay cả nàng loại này người biết chuyện, đều cũng có chút ít động tâm.

"Người cái dạng này. . . Quá đoạt của ta hết." Chu Nguyên có chút đau răng, hắn nguyên bản coi như là tuấn lãng, nhỏ soái nhỏ soái, nhưng cùng trước mắt Yêu Yêu vừa so sánh với, quả thực trực tiếp bị áp chế rồi phụ gia.

"Người có thể có cái gì quang?" Yêu Yêu tiện tay lấy ra một cái khác quạt xếp, tuần mỹ xuất trần, hoàn mỹ Vô Song.

"Thôn Thôn liền giao cho người rồi, ta giả trang thành nam nhân, còn ôm nó cũng không hay nhìn." Yêu Yêu tiện tay liền đem về mặt vô tội Thôn Thôn ném cho rồi Chu Nguyên.

Chu Nguyên nhìn qua trong ngực Thôn Thôn, sắc mặt biến thành màu đen, ta mới là thật nam nhân được không, ôm một cái súng vật liền dễ nhìn?

Bất quá Yêu Yêu lại là bất kể những này, quơ quơ bàn tay nhỏ bé, bước chậm hướng về phía trước.

"Rời đi."

Nhìn qua thân ảnh của nàng, Chu Nguyên cuối cùng chỉ có thể thở dài một hơi, đem Thôn Thôn bỏ lại trên bờ vai, bước nhanh đi theo.

Mà khi bọn hắn phía trước, trùng trùng điệp điệp rừng rậm tản đi lúc, trước mắt ánh mắt, trong lúc đó rộng rãi.

Chỉ thấy được ở đằng kia xa xôi phía trước, một tòa hùng vĩ đến làm cho người cảm thấy rung động thành thị, đứng sừng sững tại trong Thiên Địa, ở đằng kia thành chợ trên không, còn có cực lớn Nguyên Văn kết giới bao phủ xuống trở lại.

Toàn bộ trong Thiên Địa, âm thanh xé gió không ngừng, từng đạo thân ảnh, chân đạp nguyên khí, từ cái này bốn phương tám hướng gào thét mà đến, rơi vào trong thành thị.

Chu Nguyên nhìn qua lên trước mắt một màn này, cũng là nhin không được hít sâu một hơi, trong mắt thời gian dần trôi qua có nóng rực bùng lên.

Chính là trong chỗ này, khoảng cách thánh tích chi địa gần nhất một tòa thành thị!

Thương Mang đại lục vô số con cưng, đều là ở chỗ này, bắt đầu hội tụ.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 130: Kiêu Tử Lâu

Thánh Tích Thành, tọa lạc tại Thương Mang đại lục trung ương, thánh tích chi địa bên ngoài khổng lồ nhất thành thị một trong.

Tòa thành thị này, mặc dù là tại toàn bộ Thương Mang đại lục, đều là có phần có danh tiếng, không chỉ có bởi vì nó chỗ địa lợi, càng là vì Thánh Tích Thành, bản thân liền đại biểu cho một phương đỉnh tiêm thế lực.

Thánh Tích Thành lực lượng, cũng không so với ở bên trên đại lục những các đại gia thế gia cùng với vương triều yếu.

Những năm gần đây này, tá trợ lấy thánh tích chi địa thanh danh, Thánh Tích Thành đang không ngừng lớn mạnh, tới hôm nay, chỉ là bàn về thành thị quy mô, chỉ sợ toàn bộ Đại Lục, đều tìm không ra mấy tòa thành thị so với hãn cang hùng vĩ.

Đặc biệt là mỗi khi cái kia thánh tích chi địa có mở ra dấu hiệu thời điểm, nơi đây, càng là sẽ trở thành toàn bộ Đại Lục tiêu điểm chỗ. . .

. . .

"Thành thị thật hùng vĩ."

Chu Nguyên ba người đi vào rồi Thánh Tích Thành, nhìn qua cái kia nội thành cảnh quan, hãn nhin không được phát ra cảm thán, bọn hãn Đại Chu Thành cùng nơi đây so với, thật sự là có chút tiểu vu kiến đại vu.

Cái kia một mảnh dài hẹp rộng rãi trên đường phố, người đến người đi, nhân khí cực kỳ huyền ảo.

Thành thị trên không, cực lớn Nguyên Văn kết giới bao phủ xuống, đem trọn tòa thành thị đều là hộ ở trong đó.

"Cái này hộ thành kết giới, chỉ sợ Thần Phủ Cảnh cường giả ra tay, mới có thể đem đánh vỡ." Chu Nguyên nhìn qua cái kia cực lớn Nguyên Văn kết giới, cảm thụ được ẩn chứa trong đó lực lượng, tắc lưỡi tự nói.

Loại này cấp bậc Nguyên Văn kết giới, chỉ là mỗi ngày vận chuyển, chỉ sợ cũng phải cần tiêu hao lớn số lượng nguyên tinh, cho nên lúc bình thường, những Nguyên Văn này kết giới cũng chỉ là mở ra báo động trước, một khi gặp phải xâm lấn lúc, vừa rồi hộ triển lộ ra kia cao chói vót.

Dựa theo Chu Nguyên đoán chừng, đều muốn kiến tạo loại này cấp bậc Nguyên Văn kết giới, chỉ sợ tối thiểu phải cần tinh thông Ngũ phẩm Nguyên Văn đại sư, mới có thể làm được, mà mời một vị loại này cấp bậc Nguyên Văn đại sư, có thể nghĩ muốn trả giá bao nhiêu đại giới.

Cái này Thánh Tích Thành có thể sừng sững tại đây Đại Lục trung ương nhiều năm như vậy, nội tình ngược lại là cực kỳ không kém.

"Thánh Tích Thành có một tòa Kiêu Tử Lâu, rất nhiều chạy tới nơi này khắp nơi con cưng, cơ bản đều đặt chân chỗ đó, ta đề nghị chúng ta cũng đi, tại đó có thể có được có quan hệ thánh tích chi địa trực tiếp tư liệu." Lục La nhìn về phía Chu Nguyên, Yêu Yêu, xem ra cũng là làm một ít chuẩn bị.

Chu Nguyên cùng Yêu Yêu nghe vậy, tự nhiên không có có dị nghị.

Vì vậy một nhóm ba người chính là dọc theo đường đi mà đi, cuối cùng đi tới Thánh Tích Thành trung ương khu vực, tại đó, bọn hắn nhìn thấy một tòa cực kỳ nguy nga lầu các đứng sừng sững.

Lầu các vàng son lộng lẫy, kia trên có Long Phượng pho tượng, trông rất sống động, khí thế tràn đầy.

Mà cái kia trên lầu các phương hướng, tấm biển trên có Kim sắc kiểu chữ, rồng bay phượng múa.

"Kiêu Tử Lâu."

Đơn giản ba chữ, phảng phất là tản ra một cỗ ngạo khí, dù sao có thể xưng là con cưng người, tất nhiên cũng là nhân trung nhân tài kiệt xuất, mà người bình thường đợi, tự nhiên cũng liền nhập không được này lầu.

Ở đằng kia lầu các bên ngoài, vô số người đậm chân, nhìn về phía cái kia Kiêu Tử Lâu trong ánh mắt tràn đầy hướng tới.

Chu Nguyên ba người ngược lại là chưa từng dừng bước, trực tiếp là ở đằng kia phần đông ánh mắt nhìn chăm chú, đi về hướng rồi Kiêu Tử Lâu đại môn, tại đó, có rất nhiều thủ vệ, thoát nhìn hộ vệ sâm nghiêm.

"Người đến dừng lại."

Tại ba người tiếp cận, một người trung niên nam tử cất bước đi ra, ôm quyền cười nhạt nói: "Tại hạ Tiêu La, Kiêu Tử Lâu quản sự, ba vị muốn vào Kiêu Tử Lâu, cần tự báo danh số, này lầu, không phải kiêu tử không vào."

Lục La lông mày nhảy lên, nói: "Quy củ thật nhiều."

Bất quá nàng cũng không có nói thêm cái gì, chẳng qua là bình tĩnh mà nói: "Vạn Thú Vương Triều, Lục La."

Tên kia là Tiêu La trung niên nam tử nghe vậy, ánh mắt ngưng tụ, trên mặt thoáng tươi cười lập tức nhiệt tình, nói: "Nguyên lai là Vạn Thú Vương Triều tiểu quận chúa, sớm có nghe thấy, thất lễ."

"Có thể tiến vào a?" Lục La mặc kệ hội hân, trực tiếp liền đối với Kiều Tử Lô mà đi.

Bất quá, nàng tuy rằng thuận lợi tiến vào, nhưng lúc Chu Nguyên cùng Yêu Yêu lúc, lại là có thêm hộ vệ vườn trường thương, đem hai người ngăn lại.

"Người làm cái gì?" Lục La con mắt phát lạnh, nói.

Tiêu La cười chấp tay, nói: "Tiểu quận chúa đích thật là nhân trung nhân tài kiệt xuất, tự nhiên đi vào Kiều Tử Lô, nhưng hai vị này, cũng cần tự báo danh số."

Lúc này, ở đằng kia Kiều Tử Lô trên nhà cao tầng, cũng là có không ít người đem ánh mắt phóng xuống, ánh mắt mang theo nghiền ngẫm cùng trêu tức.

Hai người này, một cái Đường Khí Cảnh, một cái ngay cả nguyên khí đều không có, vậy mà cũng muốn tiến Kiều Tử Lô?

Bị cái kia rất nhiều ánh mắt giống như nhìn hầu nhìn chăm chăm vào, Chu Nguyên lông mày cũng là nhíu, không mẫn không nhạt mà nói: "Đại Chu Vương Triều, Chu Nguyên."

Tiêu La làm như cười như nói: "Ngược lại là ta kiến thức nông cạn rồi, tình báo của chúng ta lên, cái kia xa xôi Đại Chu Vương Triều, dường như cũng không có bên trên được mặt bàn con cưng nhân vật."

Nhìn hân giống như thành khẩn, nhưng trong ngôn ngữ, hiển nhiên là có một vòng nhàn nhạt trêu tức.

Hân vừa nhìn về phía Yêu Yêu, nói: "Vị này cũng mời tự báo danh số a."

Nhưng mà Yêu Yêu nhưng chỉ là lãnh đạm quét mắt nhìn hẩn một cái, không nói gì, chẳng qua là bàn tay như ngọc trắng nắm chặt, một cái khác Nguyên Văn quyền trực liền xuất hiện ở trong tay, trơn bóng mi tâm hào quang tỏa sáng, Thần Hồn chấn động lên, cái kia tứ phẩm Nguyên Văn quyền trực muốn thúc giục.

Xoạt!

Cái kia tứ phẩm Nguyên Văn chấn động một phát ra, lập tức dẫn tới vô số xôn xao thanh âm, thậm chí ngay cả trên nhà cao tầng những tiến vào kia Kiêu Tử Lôu khắp nơi con cứng, đều là lên tiếng kinh hô.

"Tứ phẩm Nguyên Văn?"

"Thực Cảnh Thần Hồn? !"

Cái kia Tiêu La đồng tử cũng là mãnh liệt co rút lại, trong mắt xẹt qua một vòng vẻ sợ hãi, hiển nhiên là không nghĩ tới, trước mắt cái mới nhìn qua này xinh đẹp được hư không tưởng nổi nam tử, vậy mà Thần Hồn mạnh như thế.

Tứ phẩm Nguyên Văn, đủ để so sánh Thái Sơ Cảnh cường giả, phần này thực lực, đặt ở toàn bộ Thương Mang đại lục con cứng ở bên trong, đều xem như đỉnh tiêm tầng kia rồi.

"Vị công tử này thật sự là thâm tàng bất lộ, là ta Tiêu La có mắt không trông rồi."

Tiêu La cười khan một tiếng, bất quá hẩn chợt ánh mắt lóe lên, hướng về phía rồi Chu Nguyên, thành khẩn mà nói: "Vị bằng hữu kia, hai vị này có thể nhập Kiêu Tử Lôu, nhưng những năm gần đây này, chúng ta Kiêu Tử Lôu có còn không Dưỡng Khí Cảnh nhập Kiêu Tử Lôu tiền lệ, cho nên chỉ có thể ủy khuất người đi vòng mà đi rồi." Chu Nguyên mày nhíu lại được sâu hơn, bởi vì hẩn mơ hồ cảm giác được người trước mắt tựa hồ là đang cố

ý nhắm vào bọn họ? Có thể bọn hăn mới đến, đối phương có lẽ cũng không biết bọn họ là ai a?

Lục La khuôn mặt nhỏ nhắn băng hàn, nói: "Ta mang đến người, người cũng dám đuổi?"

Tiêu La cười cười, nói: "Kính xin tiểu quận chúa thông cảm, chúng ta cũng là phụng mệnh làm việc, Phủ Thành chủ quy củ, chắc hăn người cũng vậy biết rõ."

Ngôn ngữ của hăn giữa, đã là chuyển ra rồi hậu trường, hiển nhiên, cái này Kiêu Tử Lô quy củ, đúng là Thánh Tích Thành Phủ Thành chủ sở định xuống.

Chu Nguyên sắc mặt bình thản, nói: "Như thế nào kiêu tử?"

Tiêu La cười cười, nói: "Trẻ tuổi, nếu là ngay cả Thiên Quan Cảnh đều nhập không được, tự nhiên không tính con cưng."

Chu Nguyên nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Thực lực của người như thế nào?"

Tiêu La cười nhạt nói: "Thiên Quan Cảnh trung kỳ."

Chu Nguyên cười cười, chẳng qua là cái kia trong con người, có lạnh lùng sắc mặt chợt lóe lên.

Oành!

Ám kim nguyên khí, đột nhiên tự Chu Nguyên trong cơ thể bạo phát đi ra, mà thân hình của hăn cũng là vào lúc này mãnh liệt bắn phóng tới, một cái thoáng hiện, liền là xuất hiện ở rồi Tiêu La phía trước.

Hăn nắm ngón tay nắm chặt, một quyền Oành rồi đi ra ngoài, quyền phong oanh bạo không khí.

Thậm chí, tại kia trên năm tay, màu xanh lân phiến cũng là hiện lên đi ra, lóe ra ánh sáng âm u.

"Láo xược!"

Cái kia Tiêu La biến sắc, nghiêm nghị hét lớn, nguyên khí hùng hồn từ trong cơ thể nộ bạo phát đi ra, cũng là không chút khách khí toàn lực một quyền Oành rồi đi ra ngoài, hấn phải ở chỗ này hảo hảo giáo huấn một chút cái này tiểu tử không biết trời cao đất rộng.

Đông!

Ở đằng kia phần đông ánh mắt nhìn chăm chú, hai luồng năm đấm hung hãn oanh kích lại với nhau.

Sóng khí cuồn cuộn lúc giữa, cái kia Tiêu La sắc mặt nhưng là đột nhiên kịch biến, trong mắt có vẻ kinh hãi nổi lên, bởi vì hấn cảm giác được, va chạm nhau lập tức, một cỗ cường hấn vô cùng lực lượng, mãnh liệt tới.

Một quyền kia lực lượng, tuyệt đối không phải Dưỡng Khí Cảnh Hậu Kỳ vốn có đấy!

Oành!

Không khí chấn động, Tiêu La thân hình chấn động, chính là chật vật bắn ngược rồi đi ra ngoài, đâm vào cái kia cột đá lên, một ngụm máu tươi liền phun tới.

Kiên Tử Lô lên, bầu không khí đều là tĩnh lặng, rất nhiều ánh mắt đều là hiện lên ra vẻ kinh dị, hiển nhiên đều là không nghĩ tới, thân là Thiên Quan Cảnh trung kỳ Tiêu La, vậy mà sẽ bị một cái Dưỡng Khí Cảnh Hậu Kỳ tiểu tử một quyền liền đánh lùi .

Những lần nữa kia nhìn về phía Chu Nguyên ánh mắt, ngược lại là trở nên không giống nhau, quả nhiên, có thể đến nơi đây người, cũng không phải cái gì nhân vật đơn giản.

Ở đằng kia phần đông ánh mắt nhìn chăm chú ở bên trong, Chu Nguyên chậm rãi thu quyền, hắn ánh mắt không có chấn động nhìn qua cái kia Tiêu La, nói: "Xem ra, người cái này Thiên Quan Cảnh trung kỳ, cũng không có gì hay đặc ý."

Tiếng nói hạ xuống, hắn không có lại tiếp tục để ý hội cái kia Tiêu La, trực tiếp cất bước đi vào Kiêu Tử Lâu, lúc này đây, lại không ai dám ngăn trở.

Bất quá, Chu Nguyên lông mày, thủy chung có chút nhíu lại.

Đến tốt cùng là ai âm thầm tại nhằm vào hắn?

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 131: Thiên La Kịch

Ba người cuối cùng đều là thuận lợi tiến vào Kiêu Tử Lâu, đồng thời cũng có được thị nữ vì bọn họ sắp xếp xong xuôi gian phòng.

"Xem ra có người ở nhằm vào chúng ta." Vừa vào nhà, Lục La chính là nhú lại lông mày, hiển nhiên, nhạy bén nàng cũng là có làm cho phát hiện, cái kia Tiêu La thái độ có chút vấn đề.

Chu Nguyên nhú mày, bọn hắc mới đến, ai cũng không biết, tại sao lại đưa tới nhằm vào?

Đoạn đường này mà đến, duy nhất trêu chọc, chính là cái kia cái Cổ gia.

Nhưng Cổ gia tay có thể đuổi đến nơi đây?

"Kiêu Tử Lâu sau lưng, đúng Thánh Tích Thành Phủ Thành chủ, Cổ gia chỉ sợ không sai khiến được bọn hắc." Lục La làm như biết được Chu Nguyên suy nghĩ, lắc đầu, nói.

Chu Nguyên ánh mắt ngưng lại, Thánh Tích Thành Phủ Thành chủ? Tại sao lại nhằm vào bọn họ?

Ba người muốn chỉ chốc lát đều là không có đáp án, chỉ có thể thôi.

"Cũng không cần quá lo lắng, Thánh Tích Thành Phủ Thành chủ thực lực tuy rằng không kém, nhưng cũng không dám tùy ý làm bậy, sau lưng của chúng ta, cũng không phải không có bối cảnh." Lục La nhú mũi thon, nói.

Chu Nguyên khẽ gật đầu.

"Ta đi nghe ngóng một chút tin tức, thuận tiện nhìn xem hồn mình quả cùng Chu máu cây cỏ cuối cùng ở đâu có bán." Lục La cười hì hì nói, nàng hiển nhiên là ngồi không yên tính tình.

Chu Nguyên cùng Yêu Yêu nhẹ gật đầu, hôm nay cái này Kiều Tử Lâu ở bên trong, rỗng rảnh lẫn lộn, bọn hắn cũng không phải muốn nhiễm, tình nguyện trong phòng tu luyện.

Vì vậy Lục La chính là một mình đi ra ngoài, nhưng không bao lâu, nàng liền lại chạy trở lại, khuôn mặt nhỏ nhắn hưng phấn.

"Có tin tức!"

Chu Nguyên có chút kinh ngạc, nhanh như vậy?

Lục La hưng phấn nói: "Hôm nay tại đây Kiều Tử Lâu trong, thì có một cuộc đấu giá hội, phía trên có hồn mình quả cùng Chu máu cây cỏ, hơn nữa nơi đây hội tụ trên Thương Mang đại lục khắp nơi con cưng, bất luận cái gì bảo bối mặc kệ lai lịch, đều có thể ở chỗ này bán ra, cho nên bảo bối sợ là không ít đây."

Xem ra, nàng đối với loại này náo nhiệt ly kỳ nơi cực kỳ vui mừng.

Chu Nguyên nghe vậy, trong lòng cũng là hơi vui mừng, cuối cùng đã có hồn mình quả cùng Chu máu cây cỏ tin tức.

Chỉ cần đạt được cái này hai loại nguyên tài, thần hồn của hắn, là có thể đột phá đến Hư Cảnh Hậu Kỳ, tiến tới tu hành Tam phẩm Nguyên Văn, tới lúc đó, coi như là Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ đối thủ, hắn cũng không lại kiêng kị.

Hôm nay nơi đây, con cứng tụ tập, trong đó người nổi bật không ít đều là có được lấy Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ thực lực, nếu là Chu Nguyên lại không hề thăng bản thân sức chiến đấu, đến lúc đó gặp, sợ là khó tránh khỏi ăn thiệt thòi.

"Chúng ta đây hôm nay, liền rời đi mở mang kiến thức một chút trận này đấu giá hội." Chu Nguyên giải quyết dứt khoát, hẳn hôm nay, nhất định phải đến hồn minh quả cùng Chu máu cây cỏ.

Thời gian trôi qua, cảnh ban đêm bắt đầu bao phủ cực lớn Thánh Tích Thành, nhưng ngoài thành Hắc Ám, nội thành, nhưng là đèn đuốc sáng trưng.

Tại Kiêu Tử Lâu phía dưới, có bao la tầng hầm ngầm, tạo thành một tòa cự đại phòng đấu giá.

Mà lúc này, đang có lấy không ít khắp nơi con cứng dừng mảnh vào, hiển nhiên rất nhiều người đều đối với trận này đấu giá hội cảm thấy rất hứng thú, dù sao dưới mắt thánh tích chi địa sắp mở ra, tất cả mọi người muốn tận khả năng tăng lên thực lực của mình, nếu như có thể ở chỗ này đạt được một ít lợi hại nguyên binh, nguyên bảo, cái kia đối với bản thân không thể nghi ngờ sẽ có thật lớn ích lợi.

Lục La danh khí, hiển nhiên nếu so với Chu Nguyên mạnh mẽ rất nhiều, cho nên rất nhẹ nhàng tại trong phòng đấu giá này mở một cái phòng khách quý, dưới cao nhìn xuống, phía trước là thẩm thấu thủy tinh, có thể cúi xem toàn trường, đồng thời cũng đem bàn đấu giá thấy rất rõ ràng.

"Mặt khác những phòng khách quý kia trong, chỉ sợ hiện tại liền đợi chúng ta trên Thương Mang đại lục những đỉnh tiêm kia con cứng." Lục La hướng về phía Chu Nguyên giao hoát cười cười, nói: "Nói không chừng Vũ Hoàng liền ở trong đó."

Chu Nguyên bưng chén rượu bàn tay hơi hơi dừng một chút, không nói gì, chẳng qua là ánh mắt kia, trở nên lảng lệ ác liệt đi một tí.

Hắn biết rõ, Lục La theo như lời nói, rất có thể.

Chu Nguyên nhẹ nhấp một miếng rượu trong chén, cửa vào nóng bỏng, hắn mơ hồ có một loại cảm giác, có lẽ, hắn cùng với cái kia Vũ Hoàng gặp mặt thời điểm, cũng không xa.

Cầm lấy của ta Thánh Long Khí Vận, những năm này, người trôi qua ngược lại là coi như không tệ đây. . .

Đông!

Tại Chu Nguyên tâm tư bắt đầu khởi động thời điểm, trong phòng đấu giá, chợt có chuông vang tiếng vang triệt dựng lên, huyên náo trong tràng, cũng thoáng cái liền trở nên an tĩnh lại, từng đạo nóng rực ánh mắt nhìn chăm chăm vào cái kia trên đài đấu giá.

Trên đài có lấy quang mang sáng lên, sau đó một cái khác già nua bóng người chính là đi tới, mà khi kia vừa hiện thân lúc, liền là có thêm cường hãn nguyên khí dao động tự kia trong cơ thể phát ra.

Lão giả này, rõ ràng là một gã Thái Sơ Cảnh cường giả.

"Vậy mà phái một gã Thái Sơ Cảnh cường giả chủ trì, thật lớn thủ bút." Chu Nguyên thấy thế, cũng là kinh ngạc lên tiếng.

"Buổi đấu giá này đằng sau, tất nhiên là Thánh Tích Thành Phủ Thành chủ đang chủ trì, người này Thái Sơ Cảnh cường giả, cũng hẳn là Phủ Thành chủ người." Lục La nói ra.

Chu Nguyên gật gật đầu.

Khi bọn hăn đang khi nói chuyện, cái kia trên đài đấu giá lão giả cũng là nhìn quanh bốn phương, thanh âm già nua nhưng là vang vọng tại mỗi người bên tai: "Chư vị ở xa tới, lời khách sáo cũng không muốn nói nhiều, lần này đấu giá hội trừ bị hồi lâu, nghĩ đến trong đó chi vật, có thể làm cho mọi người có chút hứng thú."

"Bắt đầu đi."

Theo lão giả kia thanh âm vừa rơi xuống, toàn bộ bên trong phòng đấu giá bầu không khí đều là ngưng đọng, mọi ánh mắt, gắt gao nhìn chăm chăm vào người phía trước.

Mà lão giả kia cũng là phát phát tay, lập tức có hơn mười tên giống như cột điện hán tử khiêng một vật đi ra, bọn hăn bộ pháp trầm trọng, giống như đứng khiêng một tòa núi cao giống như.

Lão giả duỗi ra bàn tay gầy guộc, đem vật kia trên hạ thể miếng vải đen xốc lên, lập tức một cái khác tối tăm lần nữa kích xuất hiện ở tầm mắt mọi người bên trong.

Chuôi này lần nữa kích, ước chừng mấy trượng, ở phía trên che kín lấy đường vân, một cỗ kinh người sát phạt khí tức phát ra, làm cho người cảm thấy sờn hết cả gai ốc, bất quá, làm cho người có chút đáng tiếc đúng rồi, ở đằng kia lần nữa kích phía trên, có một ít vết rạn hiển hiện. Hiển nhiên, chuôi này lần nữa kích, thuộc về tàn phá phẩm.

"Đây là một cái khác tàn phá chuẩn Thiên Nguyên binh, tên là Thiên La Kích." Lão giả chậm rãi nói.

Xôn xao.

Trong phòng đấu giá, một mảnh xôn xao, buổi đấu giá này, vậy mà vừa lên trở lại chính là một kiện chuẩn Thiên Nguyên binh, tuy rằng đây là tàn

phá phẩm, nhưng có thể được xưng là Thiên Nguyên binh, mặc dù là chuẩn Thiên Nguyên binh, vậy cũng tuyệt đối không phải là phàm vật.

"Lợi hại, vừa lên trở lại chính là chuẩn Thiên Nguyên binh, xem ra là đều muốn chấn nhiếp một chút tình cảnh." Chu Nguyên cũng là nhịn không được sợ hãi thán phục lên tiếng, phải biết rằng, bọn hắn toàn bộ Đại Chu Vương Triều, đẳng cấp cao nhất nguyên binh, cũng chính là cha hắn Vương trong tay Cửu Viêm Thương.

Thế nhưng cũng chỉ là một kiện Thượng phẩm Huyền Nguyên Binh.

Cho nên ly biệt trước mắt cái này chuẩn Thiên Nguyên binh chẳng qua là tàn phá, nhưng nghĩ đến kia uy năng, tất nhiên cũng sẽ vượt qua Thượng phẩm Huyền Nguyên Binh, có thể nói là sát phạt lợi khí.

Một vị Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ người chấp chương này kích, coi như là Thái Sơ Cảnh Nhất Trọng Thiên cường giả, đều có thể một trận chiến.

Nhớ ngày đó, Tô Ấu Vi bằng vào trong cơ thể chuỗi này "Dương Minh Kiếm" còn sót lại lực lượng, chính là trực tiếp nháy mắt giết rồi một vị Thái Sơ Cảnh, liền cũng biết Thiên Nguyên binh làm cho có đủ lực lượng.

Đương nhiên, "Dương Minh Kiếm" phẩm cấp, khẳng định so với trước mắt cái này "Thiên La Kích" cao hơn rất nhiều.

"Vật ấy giá bắt đầu giá cả, năm mươi vạn nguyên tinh." Lão giả ánh mắt nhìn quét phòng đấu giá, thanh âm hùng hồn vang lên.

Trong phòng đấu giá, yên tĩnh kéo dài một cái chớp mắt, sau đó lập tức bị liên tiếp thanh âm làm cho đánh vỡ.

"Sáu mươi vạn!"

"Ta ra bảy mươi vạn!"

"Tám mươi vạn! Kính xin các vị cho ta lô lớn mông một cái mặt mũi!"

"Cái gì thứ đồ hư, nghe đều chưa từng nghe qua, một trăm vạn!"

"..."

Ngắn ngủn bất quá hơn mười giây, cái kia Thiên La Kích giá cả, thì đến được rồi một trăm năm mươi vạn.

Chu Nguyên nhìn qua cái kia náo nhiệt tình cảnh, cũng là có chút ít động tâm, nhưng cuối cùng bất đắc dĩ thở dài một tiếng, trong túi quần không có tiền a, cho tới bây giờ, hắn mới biết được, cái kia năm mươi vạn nguyên tinh cuối cùng không có nhiều kinh sử dụng.

Lúc giá cả đạt tới một trăm năm mươi vạn về sau, tăng giá người rút cuộc bớt đi, cuối cùng lại là trải qua mấy vòng tranh đoạt, giá cả ổn định tại 210 vạn.

Thiên La Kích dùng hai trăm một cái giá mười vạn đấu giá đi ra ngoài, trong phòng đấu giá, lập tức vang lên liên tiếp mảnh tiếc nuối thanh âm, càng nhiều nữa người nghiêng răng nghiêng lợi, bởi vì ai cũng không biết, này thiên la kích hội rơi xuống người nào trong tay.

Bất quá, tuy rằng mọi người một mảnh tiếc hận, nhưng phòng đấu giá bầu không khí nhưng là triệt để lửa nóng, vô số sáng rực ánh mắt, nhìn chăm chăm vào trên đài.

Buổi đấu giá này kiện vật phẩm thứ nhất, chính là như thế cấp quan trọng, xem ra cấp độ đích thật là không thấp, chẳng qua là không biết, ở phía sau kia, hay không còn sẽ xuất hiện càng đồ tốt. . .

Vì vậy, ở đằng kia vô số ánh mắt mong chờ ở bên trong, đấu giá hội hùng hực khí thế duy trì đi xuống.

(tẩu chương hết)

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 132: Vật Tới Tay

Trong phòng đấu giá, từng kiện từng kiện vật phẩm đấu giá không ngừng xuất hiện, phẩm chất tuy rằng so ra kém Thiên La Kịch, nhưng coi như là các loại trân quý đồ vật, cho nên toàn bộ phòng đấu giá bầu không khí, đều là cực kỳ nhiệt liệt.

Mà lúc này, ở đằng kia trên đài đấu giá, tên lão giả kia lại là lấy ra một vật, chỉ thấy được ở đằng kia Lưu Ly trong bình, lơ lửng một đoàn lửa đỏ chất lỏng, chất lỏng sền sệt, giống như đứng trong lửa chi tinh hoa, không ngừng thiêu đốt lên hỏa diễm.

"Đây là Địa Viêm Tủy, lấy tự vạn năm núi lửa ở chỗ sâu trong, nếu là tu luyện viêm thuộc tính nguyên khí người đem luyện hóa, chỉ cần bản thân nguyên khí thấp hơn Ngũ phẩm, đều có thể tăng lên nguyên khí phẩm chất một cái nhỏ đẳng cấp."

Lời vừa nói ra, trong phòng đấu giá lại lần nữa xôn xao, vô số người con mắt lập tức lửa nóng.

Lúc trước những cái kia, coi như là Thiên La Kịch, cũng chung quy chỉ có thể coi là làm ngoại vật, nhưng trước mắt này "Địa Viêm Tủy", lại có thể tăng lên nguyên khí phẩm chất!

Tuy rằng chỉ có thể tác dụng với Ngũ phẩm phía dưới nguyên khí, nhưng đó cũng là thật lớn tăng lên a.

Tứ phẩm cấp thấp nguyên khí nếu là luyện hóa, liền có thể đủ tăng lên tới Trung cấp, uy lực kia tăng lên, tất nhiên cũng không phải nửa lần hay

một lần.

"Không nghĩ tới ngay cả loại vật này đều có." Chu Nguyên cũng là nhin không được cảm thán một tiếng, có chút rục rịch, tuy nói hãn tu luyện "Thông Thiên Huyền Mãng Khí" đạt đến Ngũ phẩm, nhưng hãn phụ vương làm cho tu luyện Viêm Lôi Khí, nhưng chỉ là tứ phẩm.

Nếu như có thể đem vật ấy cho hãn phụ vương luyện hóa, cái kia Viêm Lôi Khí phẩm chất, tất nhiên có thể đạt tới tứ phẩm đỉnh phong.

Bất quá, Chu Nguyên rục rịch, rất nhanh đã bị sự thật làm cho bỏ đi, bởi vì cái kia "Viêm Lôi tủy" giá bắt đầu giá cả, đều đạt đến tám mươi vạn nguyên tinh.

"Thật sự tốt cùng."

Chu Nguyên nhin không được che mặt, bọn hãn Đại Chu dù sao những năm này tình huống không tốt, cho nên hãn cái này hoàng tử thân gia cũng không có nhiều, không có khả năng như là những người khác giống nhau, tùy tùy tiện tiện mấy trăm vạn thân gia.

Cái kia "Địa Viêm Tủy" tranh đoạt, so với trước Thiên La Kích còn muốn kịch liệt, trọn vẹn trải qua mấy phút đồng hồ tranh đoạt, giá cả vừa rồi ổn định tại hai trăm năm mươi tám vạn.

Địa Viêm Tủy tranh đoạt hoàn tất về sau, phòng đấu giá bầu không khí vừa rồi làm lạnh đi một tí.

Mà Chu Nguyên thì là đang lẳng lặng cùng đợi mà hãn cần chi vật, như thế ước chừng mười phút đồng hồ về sau, hãn rút cuộc nghe thấy được chờ mong thanh âm.

"Minh Hồn Quả, mười vạn nguyên tinh."

Chu Nguyên mở ra khếp hờ hai mắt, ánh mắt hiện ra nóng bỏng nhìn chăm chăm vào trên đài đấu giá, tại lão giả kia trong tay, có một cái hộp ngọc, trong hộp ngọc, thì là nằm một quả màu đen trái cây.

Loại này nguyên tài, có đặc thù tác dụng, cho nên cảm thấy hứng thú người không phải rất nhiều, giá cả tự nhiên cũng không có quá mức kinh người.

Mà tranh đoạt vật ấy người, cũng cũng không nhiều, mấy vòng xuống, giá cả mới tăng lên tới mười lăm vạn.

Chu Nguyên chờ đợi thời cơ, gặp đến không sai biệt lắm thời điểm, phương hướng mới bắt đầu lên tiếng: "Hai mươi vạn nguyên tinh."

Cái giá tiền này tăng một phần tư, cũng không tính thấp, lúc này thì có mấy phương hướng buông tha cho, còn lại hai phe, cùng Chu Nguyên lại giằng co một chút, cuối cùng đem giá cả mang lên rồi hai mươi lăm vạn liền lựa chọn buông tha cho.

Chu Nguyên thấy thế, cũng là thở dài một hơi, hắn hôm nay liền năm mươi vạn nguyên tinh thân gia, chỉ là mua sắm cái này "Minh Hồn Quả", liền tiêu hao một nửa, còn lại, còn phải mua sắm kế tiếp "Chu Huyết Thảo" .

"Nhưng còn có người tăng giá?" Lão giả nhìn khắp bốn phía, thanh âm hùng hồn mà nói.

Trong phòng đấu giá một mảnh yên tĩnh, bất quá, ngay tại Chu Nguyên trầm tĩnh lại lúc, bỗng nhiên một cái khác cười nhạt thanh âm, đột ngột vang lên.

"Ba mươi vạn."

Đột nhiên xuất hiện thanh âm, làm cho trong phòng đấu giá có chút đi một tí tiếng bàn luận xôn xao vang lên, rất nhiều người đều rất kinh nghi, vì sao một cái Minh Hồn Quả vậy mà giá cả lật đến loại trình độ này.

Chu Nguyên sắc mặt cũng là khẽ biến rồi một chút, ánh mắt hơi trầm xuống, bình tĩnh mà nói: "Ba mươi lăm vạn."

"Bốn mươi vạn." Cái kia tăng giá người lập tức đuổi theo kịp.

"Năm mươi vạn." Chu Nguyên trong mắt hàn quang hiển hiện, hiển nhiên, hắn lại bị nhắm vào rồi, cái kia người ra giá, rõ ràng đang cố ý quấy rối, thực sự không phải là thiện tình muốn mua.

Tại Chu Nguyên năm mươi vạn giá cả đi ra lúc, đạo kia thanh âm làm như khẽ cười một cái, sau đó không hề ngôn ngữ.

Vì vậy, cuối cùng Minh Hồn Quả đã rơi vào Chu Nguyên trong tay, nhưng hắn vẫn đứng bỏ ra năm mươi vạn nguyên tinh, đem thân thể của hắn nhà rút cái sạch sẽ.

Chu Nguyên sắc mặt không có gợn sóng, thế nhưng trong mắt, nhưng là xẹt qua một vòng tức giận.

Một bên Lục La, hắc bạch phân minh mắt to nhìn chăm chăm vào nơi xa một tòa phòng khách quý, nói: "Vừa rồi ra giá người, đến từ số một phòng khách quý, theo ta được biết, nơi đó là Phủ Thành chủ dành riêng."

"Phủ Thành chủ?" Chu Nguyên nhú mày, hắn lúc nào đắc tội qua Thánh Tích Thành Phủ Thành chủ? Hơn nữa, dùng cái kia Thánh Tích Thành thành chủ thân phận, chỉ sợ cũng không mặt mũi trở lại theo chân bọn họ những trẻ tuổi này tranh đoạt.

Lục La như có điều suy nghĩ, nói: "Cái kia người ở bên trong, khẳng định không phải Thánh Tích Thành thành chủ. . . Nhưng theo ta có được tin

tức, sẽ đi này tòa phòng khách quý người, chỉ có Thánh Tích Thành Thiếu thành chủ, Tiêu Thiên Huyền."

"Tiêu Thiên Huyền?" Chu Nguyên lắc đầu, hăn căn bản không biết người này, tại sao lại nhắm vào hăn?

Trong mắt của hăn quang mang lập loè, nhưng cuối cùng quy về bình tĩnh, chẳng qua là cái kia bình tĩnh ở chỗ sâu trong, có lạnh lùng băng hàn xẹt qua, mặc kệ cái kia Tiêu Thiên Huyền tại sao lại nhắm vào hăn, nếu như làm như vậy, cái kia Chu Nguyên tự nhiên sẽ ghi nhớ trận này tử.

"Lục La, đợi tí nữa có thể cho ta mượn một chút nguyên tinh chứ" Chu Nguyên nhìn về phía Lục La, hỏi.

Trên người chỉ vụn vụn có năm mươi vạn nguyên tinh bị dùng hết, kế tiếp "Chu Huyết Thảo", hăn sẽ không có nguyên tinh.

Lục La không thềm để ý vẫy vẫy tay, nói: "Chuyện nhỏ á..., đợi tí nữa ta tới giúp người tranh giành!"

Chu Nguyên cũng không nói thêm gì, chẳng qua là đem phần nhân tình này nhớ kỹ.

Đấu giá hội tại tiếp tục, mà cũng không lâu lắm, Chu Huyết Thảo cũng rút cuộc xuất hiện.

Chu Huyết Thảo giá bắt đầu giá cả, chỉ có tám vạn nguyên tinh, người cạnh tranh so với trước ít hơn.

Lục La trực tiếp là lớn tiếng dọa người: "Hai mươi vạn!"

Cái giá tiền này, trực tiếp liền làm được trong tràng an tĩnh lại, những nguyên bản kia còn muốn tranh đoạt người lập tức liền trầm mặc xuống, cái này mới mở miệng chính là đem tăng giá đường đi chặn chết rồi, bọn hăn

căn bản không cần phải tiêu phí cao như vậy giá cả, mua một cây "Chu Huyết Thảo" .

Trong tràng an tĩnh một chút, bất quá ngay tại Lục La cho rằng đã thành công lúc, một cái khác cười nhạt thanh âm, lại lần nữa từ cái này số một phòng khách quý truyền ra: "Ba mươi vạn."

Chu Nguyên mí mắt sụp xuống, trong mắt hàn quang đột nhiên cường thịnh.

Cái này Tiêu Thiên Huyền, thật đúng là có điểm khinh người quá đáng.

Lục La cũng là khuôn mặt nhỏ nhắn lạnh như băng, cái này Tiêu Thiên Huyền mặc dù là Thánh Tích Thành Thiếu thành chủ, nhưng nàng cũng không có quá đem để ở trong mắt, liền nói ngay: "Sáu mươi vạn."

Nàng trực tiếp liền tăng lên gấp đôi.

Lục La giá cả vừa ra, cái kia số một phòng khách quý hiển nhiên cũng là an tĩnh một chút, cuối cùng có cười khẽ âm thanh truyền ra: "Nếu như tiểu quận chúa ưa thích, ta đây sẽ không đoạt người làm cho tốt rồi."

Chu Huyết Thảo cũng là rơi vào trong túi, bất quá Lục La khuôn mặt cũng khó nhìn, cái kia Tiêu Thiên Huyền biết rõ chính là nàng xuất hiện ở giá, vậy mà như trước còn muốn nâng giá, hiển nhiên chính là không đem nàng để ở trong mắt.

"Cám ơn." Chu Nguyên hướng về phía Lục La gật gật đầu.

Hắn chậm rãi nói: "Vị này Thiếu thành chủ sẽ đi thánh tích chi địa chứ "

"Đương nhiên." Lục La gật gật đầu.

"Vậy là tốt rồi." Chu Nguyên nói khẽ.

Lục La mở to hai mắt nhìn xem Chu Nguyên, nói: "Người đang còn muốn thánh tích chi địa bên trong lấy lại danh dự chứ tên kia thực lực thế nhưng là không kém, cũng là trên Thương Mang đại lục đỉnh tiêm con cưng đây."

Chu Nguyên ngữ khí bình tĩnh: "Thái Sơ Cảnh, ta cũng từng giết."

Lục La tròn tròn đôi mắt đẹp, có chút khó có thể tin, Vũ Hoàng còn có cái kia kiếm mù lòa bọn hắn có thể giết Thái Sơ Cảnh, bọn hắn ít nhất cũng là Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ, nhưng trước mắt Chu Nguyên, vậy mà tại Dưỡng Khí Cảnh lúc, liền chém giết qua Thái Sơ Cảnh?

Chu Nguyên hít sâu một hơi, hần mắt không có sóng lan nhìn về phía số một phòng khách quý phương hướng, Tiêu Thiên Huyền đứng không. . .

Nếu là ở cái kia thánh tích chi địa bên trong gặp, người bịp ta cái này chừng trăm vạn nguyên tinh, ta sẽ cho người gấp mười lần nộp trở lại.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 133: Tiểu Thiên Nguyên Thuật

Minh Hồn Quả, Chu Huyết Thảo tới tay về sau, Chu Nguyên không tiếp tục sờ cầu, chẳng qua là ánh mắt bình tĩnh nhìn qua cái kia bầu không khí nhiệt liệt trong phòng đấu giá.

Lục La ngược lại là rất có hào hứng lại lần nữa đấu giá mua rồi một ít gì đó, bất quá làm cho Chu Nguyên có chút nghi hoặc đúng rồi, lúc này đây, cái kia số một phòng khách quý, lại cũng không có đi ra quấy nhiễu.

Điều này làm cho được Chu Nguyên có chút kinh nghi, đối phương chẳng lẽ biết được cái này hai loại nguyên tài đối với hắn rất trọng yếu hay sao?

"Xem ra cái kia Tiêu Thiên Huyền hội nhằm vào ngươi, có lẽ cùng Cổ gia có quan hệ." Một mực không nói lời nào Yêu Yêu, đột nhiên nói ra.

Chu Nguyên chậm rãi nói: "Cổ gia cũng có người tài ba, hắn là đoán được hoàn mỹ hấp thu Thần Hồn Bản Nguyên cần cái này hai loại nguyên tài, cho nên mới phải ở chỗ này trở lại quấy nhiễu ta."

Đã biết những này, Chu Nguyên cũng là hiểu được, tất nhiên đúng cái kia Cổ gia có người đã tìm được Tiêu Thiên Huyền, bất quá làm cho hắn có chút nghi hoặc đúng rồi, cái kia Cổ gia ai lớn như vậy mặt mũi, vậy mà có thể mời động vị này Thiếu thành chủ nhằm vào hắn?

Tại Chu Nguyên tâm tư chuyển động lúc giữa, đấu giá hội cũng là thời gian dần trôi qua đạt tới khâu cuối cùng, mà lúc này, cái kia cuối cùng lại

xuất hiện một kiện chấn động toàn trường bảo bối, dẫn động đến nỗi ngay cả Chu Nguyên, đều là nhin không được đặt cước đi ánh mắt.

Chỉ thấy được ở đằng kia trên đài đấu giá, tên lão giả kia cẩn thận từng li từng tí nâng lên Kim bàn, ở đằng kia trong mâm, có một tòa nho nhỏ tấm bia đá, trên tấm bia đá, dường như khắc rõ cổ xưa văn tự, không ngừng tản ra vàng sáng, thần bí huyền ảo.

"Chỗ này trên tấm bia đá, khắc rõ một cái khác Nguyên thuật, tên là "Trần Linh Thuật", uy lực tuyệt luân, chính là một cái khác hàng thật giá thật Tiểu Thiên Nguyên Thuật!" Lão giả ánh mắt cũng là có chút ít nóng bỏng, loại này đẳng cấp Nguyên thuật, đã liền hăn đều thềm thường vô cùng.

Xoạt!

"Tiểu Thiên Nguyên Thuật?" Toàn bộ trong phòng đấu giá đều là vào lúc này chấn động lên.

Mọi ánh mắt, đều là nóng bỏng vô cùng nhìn chăm chăm vào này tòa tấm bia đá.

Huyền Nguyên Thuật phía trên, là vì Thiên Nguyên Thuật, bất quá Huyền Nguyên Thuật coi như đúng thông thường, có thể Thiên Nguyên Thuật, phóng nhân toàn bộ trên Thương Mang đại lục tất cả thế lực lớn, chỉ sợ kẻ có được đều là phượng mao lân giác.

Mà Tiểu Thiên Nguyên Thuật, từ ý nào đó bên trên mà nói, xem như vị trí Huyền Nguyên Thuật phía trên, Thiên Nguyên Thuật phía dưới.

Bất quá, nếu như có thể xứng đôi Thiên Nguyên Thuật ba chữ, cái kia đủ để giải thích rõ này thuật có cường hãn uy năng, nếu là có thể đạt được, coi như là Thiên Quan Cảnh thực lực, đều đủ để giết chết Thái Sơ Cảnh.

Đây chính là Tiểu Thiên Nguyên Thuật uy lực.

"Tiểu Thiên Nguyên Thuật a. . ." Chu Nguyên lẩm bẩm nói, mặc dù là hắc, lúc này đều là tim đập thành thịch, hắc từng nghe Chu Kinh đã từng nói qua, khi bọn hắc Đại Chu thời kì cường thịnh, ngược lại là có được lấy Thiên Nguyên Thuật, nhưng về sau đều là bị Đại Vũ vương triều cướp đi.

Một bên Lục La cũng là mắt to tách ra quang mang, nói: "Không có nghĩ tới đây vậy mà sẽ xuất hiện Tiểu Thiên Nguyên Thuật, chúng ta Vạn Thú Vương Triều, cũng không quá đáng chẳng qua là có được lấy ba đạo Tiểu Thiên Nguyên Thuật đâu rồi, đây chính là tương đương với trấn quốc chi thuật a."

Chu Nguyên gật gật đầu, hắc hôm nay trong tay mạnh nhất Nguyên thuật, cũng chỉ có sở tu làm được "Long Bi Thủ" đệ tam trọng, có thể đạt tới Thượng phẩm Huyền Nguyên Thuật uy năng, về phần cùng Tiểu Thiên Nguyên Thuật so với, hiển nhiên là khác nhau trời vực.

"Nghe nói ở đằng kia thánh tích chi địa ở bên trong, có thể đạt được chính thức Thiên Nguyên Thuật, những đều là kia vị kia vẫn lạc Thánh Giả khi còn sống sở học, cho nên cũng khắc ở Liễu Kỳ Thánh Giả chi huyết ở bên trong, Thánh Huyết hôm nay biến thành thánh tích chi địa, cho nên cũng liền diễn biến rồi các loại thần kỳ." Lục La liếm liếm cái miệng nhỏ nhắn, chính thức Thiên Nguyên Thuật, đã liền bọn hắc Vạn Thú Vương Triều đều không có.

Chu Nguyên nghe vậy, trong lòng cũng là một mảnh lửa nóng, cái này thánh tích chi địa ở bên trong, thật đúng là ẩn chứa Đại Tạo Hóa.

Khi bọn hắc đang khi nói chuyện, phòng đấu giá đã là vì đạo kia tên là "Trần Linh Thuật" Tiểu Thiên Nguyên Thuật mà sôi trào lên, từng đạo khàn giọng kiệt lực ra giá thanh âm, không ngừng vang lên.

"Bốn trăm vạn!"

"Bốn trăm ba mươi vạn!"

"Năm trăm vạn!"

". . ."

Ngắn ngủn bất quá mấy phút đồng hồ thời gian, đạo kia Tiểu Thiên Nguyên Thuật giá cả, chính là đạt đến năm trăm vạn khủng bố giá cả.

Tại trong lúc này, Lục La cũng là đã ra một lần giá, nhưng rất nhanh đã bị những cuồng nhiệt kia gia hỏa vượt qua, cái này làm cho nàng có chút buồn bực, suy nghĩ một chút về sau, cuối cùng vẫn còn buông tha cho.

"Loại này Tiểu Thiên Nguyên Thuật, điều kiện tu luyện có chút hà khắc, cũng không phải là mua được là có thể tu luyện." Lục La thầm nói.

Chu Nguyên tức thì là hoàn toàn không có ra giá tâm tư, chỉ vì cái kia giá cả quá cao, năm trăm vạn nguyên tinh hầu như đều chống đỡ qua được hôm nay bọn hắn Đại Chu Vương Triều một năm thu thuế rồi.

Bất quá này thuật rơi xuống trong tay người khác, hắn ngược lại là phải cẩn thận một ít, vạn nhất về sau tại thánh tích chi địa bên trong gặp phải, đối với bất kỳ người nào mà nói, chỉ sợ đều đúng phiền toái rất lớn.

Bọn hắn chăm chú nhìn chăm chăm trong phòng đấu giá tranh đoạt, thậm chí, ngay cả những lúc trước kia một mực không sao cả lên tiếng khắp nơi phòng khách quý, đều là bắt đầu ra giá.

Trải qua luân phiên vô cùng thâm trầm tranh đoạt, cuối cùng đạo này "Trần Linh Thuật" dùng bảy trăm chín cái giá mười vạn đã xong tranh đấu.

"Bảy trăm chín mươi vạn. . ." Chu Nguyên cảm thán lắc đầu, Tiểu Thiên Nguyên Thuật giá trị thật sự là quá cao, dù sao loại này đẳng cấp Nguyên thuật, tại Thương Mang đại lục, đã xem như đỉnh tiêm rồi.

"Đi thôi."

Chu Nguyên đứng dậy, mà hắn cần đồ vật đã tới tay, tối nay có thể luyện hóa hấp thu Thần Hồn Bản Nguyên, làm cho bản thân Thần Hồn đạt Nhập Hư cảnh Hậu Kỳ, tu hành Tam phẩm Nguyên Văn.

Ba người ra phòng khách quý, đi ra thông đạo, bất quá nhưng vào lúc này, Chu Nguyên phát hiện Lục La bước chân chậm lại, nguyên bản che kín dáng tươi cười khuôn mặt nhỏ nhắn cũng là trở nên lạnh xuống trở lại.

Chu Nguyên theo ánh mắt của nàng nhìn lại, chỉ thấy được một nhóm người từ một phương hướng khác mà đến.

Đám người này phía trước nhất, vây quanh một nam một nữ, nam tử thân hình cao ráo, ngọc thụ lâm phong, tại bàn tay của hắn lên, vuốt vuốt hai khóa Kim sắc viên cầu, viên cầu bên trên trong lúc mơ hồ tựa hồ là có Nguyên Văn hiển hiện.

Còn nữ kia tử, cũng là tương đối hấp dẫn người nhân cầu, thân hình của nàng cực kỳ nóng nảy, đang mặc bó sát người màu đen áo da, hướng chi đem cái kia hoàn mỹ đường cong phác họa rồi đi ra, lại để cho không ít người nam nhân đều đứng âm thầm nuốt nước miếng.

Cái này người đi đường, rất nhanh đi tới Chu Nguyên ba người phía trước.

Lục La khuôn mặt nhỏ nhắn căng thẳng, âm thanh lạnh lùng nói: "Tiêu Thiên Huyền, người còn dám xuất hiện tại trước mặt của ta?"

Chu Nguyên ánh mắt lập tức ngưng tụ, đôi mắt ở chỗ sâu trong xẹt qua một vòng hàn ý, thì ra là nam tử này, chính là Thánh Tích Thành Thiểu thành chủ, Tiêu Thiên Huyền.

Cái kia Tiêu Thiên Huyền trên mặt đáng tươi cười, trong tay Kim sắc viên cầu nhẹ nhàng bàn động, hắc mỉm cười nói: "Tiểu quận chúa không cần tức giận, nếu là ở ý điểm này nguyên tình, ta lui trả lại cho người là được."

Lục La cười lạnh một tiếng, nàng quan tâm cũng không phải là cái kia hơn mười vạn nguyên tình.

Tiêu Thiên Huyền ánh mắt, có chút chuyển qua, cuối cùng ngừng lưu tại Chu Nguyên trên người, nói: "Chắc hẳn vị bằng hữu kia chính là Chu Nguyên rồi a?"

"Thiếu thành chủ có việc?" Chu Nguyên không mẫn không nhạt mà nói.

"Ha ha, không có việc gì, chỉ là muốn muốn giới thiệu cho người một người." Tiêu Thiên Huyền cười cười, nhìn về phía bên cạnh cái kia gọi cảm đến cực điểm nữ tử.

Mà lúc này, nàng kia cũng là mở ra chân dài, đi tới Chu Nguyên trước mặt, nàng cặp kia hẹp dài con mắt, tựa hồ là có ngâm ngâm thủy ý, bất quá, Chu Nguyên nhưng là cảm giác được, cái kia con mắt ở chỗ sâu trong, ẩn chứa con rắn ánh mắt.

"Người chính là cái kia cái Chu Nguyên chứ" trước mắt khêu gợi nữ tử làm như cười quyến rũ cười, nói: "Ta là Cổ Linh, đến từ Huyền Âm Tông. . . Cái kia chết trong tay người Cổ Linh, liền đúng đệ đệ của ta."

Chu Nguyên giờ này khắc này, cuối cùng là hiểu, vì sao tại đi tới nơi này Kiêu Tử Lâu ở bên trong, sẽ phải chịu mơ hồ nhắm vào.

Thì ra là, hết thấy ngọn nguồn, đều là trước mắt cái này gọi là Cổ Linh nữ tử.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 134: Cổ Linh

"Cổ Linh. . ."

Nhìn qua lên trước mắt cái kia gợi cảm đến cực điểm cô gái áo đen, Chu Nguyên ánh mắt sáng bóng nhúc nhích, thế nhưng khuôn mặt, như trước nhìn không ra bao nhiêu gợn sóng, chẳng qua là bình tĩnh gặt đầu, nói: "A."

Cổ Linh nhìn đến Chu Nguyên cái này bức hờ hững thái độ, ngược lại là hơi sợ run lên, chợt cái kia đôi mắt đẹp ở chỗ sâu trong chính là xẹt qua một vòng tức giận.

Bất quá Cổ Linh sau lưng, cái kia đi theo một đám nam tử, thì là đối với Chu Nguyên thái độ cực kỳ bất mãn, tức giận nói: "Người tiểu tử này, hảo sinh cuồng vọng, giết Cổ Linh đệ đệ, còn không thỉnh tội?!"

Những người này, nhìn qua ngược lại là người khuôn đúc nhân dạng, ăn có quý khí, quanh thân cũng là bắt đầu khởi động lấy không kém nguyên khí dao động, hiển nhiên cũng là đến từ khắp nơi con cưng.

Cái kia Cổ Linh thì là lộ ra vẻ đau thương, nói khẽ: "Các vị không cần tức giận, chẳng qua là vị này Chu Nguyên bằng hữu hân là cùng chúng ta Cổ gia có chút hiểu lầm, cái này mới đưa đến xuất hiện loại kết quả này, Cổ Linh bị giết, coi như là gieo gió gặt bão."

Bất quá mọi người nhìn đến nàng bộ dáng như vậy, cái kia nhìn về phía Chu Nguyên ánh mắt, địch ý nhưng là càng lớn.

Chu Nguyên thờ ơ lạnh nhạt, cái này tên là Cổ Linh nữ tử, hiển nhiên là thủ đoạn cao siêu, mọi việc đều thuận lợi, làm cho những khắp nơi này con cứng sao quanh trăng sáng giống như đem nàng cho bưng lấy.

Lúc này cái kia Tiêu Thiên Huyền cũng là chuyển động trong tay Kim cầu, nhìn hẩn hướng Chu Nguyên, thanh âm ôn hòa mà nói: "Vị bằng hữu kia, các người cùng Cổ gia có cái gì ân oán, kỳ thật cũng không trọng yếu, bất quá người đã đã giết Cổ Linh, cái kia ân oán cũng liền nên dừng ở đây."

Chu Nguyên nghe vậy, nhú mày, không nói gì, bởi vì hẩn biết rõ, chỉ sợ cái này Tiêu Thiên Huyền còn chưa nói xong.

Quả nhiên, Tiêu Thiên Huyền thanh âm dừng một chút về sau, lại lần nữa nói: "Bất quá người trộm đi Cổ gia Chí Bảo, nhưng là có lẽ trả lại cho Cổ Linh."

Tiêu Thiên Huyền nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, mỉm cười nói: "Cổ Linh nói với ta rồi, chỉ cần người còn quay về Cổ gia Chí Bảo, khoản này ân oán, nàng có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, nếu là người để mắt ta, ta có thể làm chủ, cho các người dẹp loạn ân oán, hóa thù thành bạn."

Chu Nguyên nhin không được nở nụ cười, quả nhiên, bọn người kia, là hướng về phía "Thánh Hồn Tinh" mà đến, bất quá vật ấy đã bị hẩn luyện hóa, ngày đêm rèn luyện bản thân Thần Hồn, đều muốn hẩn lại giao ra đây, quả thực chính là người si nói mộng.

"Đây chính là người cố ý nâng giá lý do?" Chu Nguyên cười nói.

Tiêu Thiên Huyền giật mình, thản nhiên nói: "Điểm này nguyên tinh, nếu như người đúng đau lòng, ta có thể đều trả lại người."

Khóe miệng của hẩn, ẩn có khinh miệt, hiển nhiên là cảm thấy Chu Nguyên vẫn còn đau lòng cái kia chừng trăm vạn nguyên tinh, lúc này tại thầm nghĩ trong lòng, quả nhiên là đến từ xa xôi vương triều nhỏ hoàng tử.

"Không cần, về sau có lẽ thì sẽ có cơ hội." Chu Nguyên lắc đầu, ngữ khí bình thản.

Cái này Tiêu Thiên Huyền có lẽ cho rằng tại phòng đấu giá hành vi, chẳng qua là cho hắn Chu Nguyên một điểm nhỏ nhỏ giáo huấn, nhưng bất cứ chuyện gì, nếu như làm, cái kia tóm lại là muốn trả giá một ít đại giới đấy.

Vô cùng đơn giản lui về, chỉ sợ không dễ dàng như vậy.

Hắn tập trung lên trước mắt Tiêu Thiên Huyền cùng với cái kia Cổ Linh, chậm rãi nói: "Cổ gia làm những bản thủ như nhược kia sự tình, ta cũng lười nhiều lời, bất quá bọn hắn xếp đặt thiết kế tại chúng ta, nếu không có chúng ta có chút thủ đoạn, chỉ sợ kết cục cũng không khá hơn chút nào."

"Cho nên, loại này ân oán, mặt của các người, chỉ sợ còn không có lớn đến nói giải quyết liền giải quyết tình trạng."

"Về phần cái kia Cổ gia Chí Bảo, đều muốn trả lại, cũng đừng nghĩ rồi." Bọn hắn suýt nữa cùng mạng đối lấy thứ đồ vật, cái này Tiêu Thiên Huyền câu nói đầu tiên muốn lấy về, quả thực chính là quá đem mình làm chuyện quan trọng rồi.

Tiêu Thiên Huyền cùng Cổ Linh sắc mặt rút cuộc thay đổi.

Tiêu Thiên Huyền sắc mặt âm trầm, nói: "Nói như vậy người là không cho ta mặt mũi này rồi hả?"

"Ha ha, mặt của người có lớn như vậy?" Lục La rút cuộc lạnh cười ra tiếng.

Tuy nói hôm nay là tại Thánh Tích Thành, cái này Tiêu Thiên Huyền hay vẫn là Thiếu thành chủ, nhưng trẻ tuổi sự tình, đều được dựa vào chính

mình đến giải quyết, cho nên cái này Tiêu Thiên Huyền cũng không có biện pháp vận dụng Thánh Tích Thành lực lượng để đối phó bọn hăn.

Bằng không thì bọn hăn sau lưng cũng không phải là không có bối cảnh, đến lúc đó toàn bộ động, lại là một đoàn loạn chiến, ai cũng lấy không đến chỗ tốt.

Không có Thánh Tích Thành lực lượng, Lục La tự nhiên sẽ không kiêng kị cái này Tiêu Thiên Huyền.

"Láo xược, một cái nhỏ Tiểu Vương Triều hoàng tử, cũng dám ở loại địa phương này liều lĩnh?"

Cái kia Cổ Linh sau lưng những con cưng kia, nhao nhao lạnh cười ra tiếng, bọn hăn biết được Lục La bối cảnh cùng thực lực, cho nên cũng không dám nhắm vào hăn, vì vậy tất cả nhắm vào, đều đối với Chu Nguyên mà đi.

"Hừ, chính là một cái Dưỡng Khí Cảnh, cũng dám như thế cuồng vọng, cũng không sợ tiến vào thánh tích chi địa về sau, trực tiếp đã bị làm thịt chứ" khoảng cách Cổ Linh gần nhất một gã áo lam nam tử, âm trầm mà nói.

Người này tên là lam đình, đồng dạng là trên Thương Mang đại lục một cái thể gia bên trong con cưng, thực lực tại trong nhóm người này, sợ là gần với Tiêu Thiên Huyền cùng Cổ Linh.

Nhìn qua những khắp nơi này con cưng, Chu Nguyên cũng là lộ ra dáng tươi cười, chỉ có điều nụ cười kia bên trong tràn đầy rậm rạp hàn ý.

"Ai bị hố, vậy thì phải tiến vào thánh tích chi địa mới biết."

Mọi người nhao nhao nhìn hăm hăm mà đến.

Cổ Linh khuôn mặt cũng là có chút ít khó coi, bất quá nàng rất nhanh thu liễm xuống dưới, khẽ thở dài: "Xem ra ta Cổ gia đích thật là đem các hạ đắc tội được không nhẹ, bằng không thì sẽ không ngay cả Thiếu thành chủ mặt mũi của bọn hã, người cũng không cho."

Chu Nguyên ánh mắt lạnh lùng quét nàng liếc, nữ nhân này, thủ đoạn thật sự là không thấp, nhìn như đơn giản ngôn ngữ, nhưng thâm ngòi được bên người nàng những con cưng kia địch ý đối với hã đang không ngừng làm sâu sắc.

"Người nữ nhân này, cũng là có chút ít sĩ diện cái lão." Bất quá, nhưng vào lúc này, Chu Nguyên bên cạnh, có một giọng nói vang lên, mọi người ánh mắt nhìn rời đi, sau đó liền nhìn đến một thân áo trắng Yêu Yêu.

Nàng lúc này, đã là nam trang cách ăn mặc, thế nhưng đôi má như trước tuần mỹ Vô Song, cái kia Tiêu Thiên Huyền đám người coi như là ngọc thụ lâm phong rồi, có thể cùng Yêu Yêu so với, nhưng trong nháy mắt liền phai nhạt xuống.

Cái kia Cổ Linh nhìn đến Yêu Yêu lúc, cũng là đôi mắt đẹp vì lượng, như thế tuần mỹ nam tử, quả nhiên là cực kỳ hiếm thấy.

Bất quá, gương mặt của nàng, rất nhanh cũng bởi vì Yêu Yêu lời của trở nên có chút cứng ngắc.

Yêu Yêu trong tay quạt xếp võ nhẹ, nàng không biết dùng cái biện pháp gì, thanh âm đều trở nên trung tính, thản nhiên nói: "Cổ gia cái kia Chí Bảo, đích thật là bị chúng ta cầm, người nếu là muốn cầm trở về, cũng không cần ở chỗ này mạnh vì gạo, bạo vì tiền, dùng sức thủ đoạn thâm ngòi những ngu xuẩn này vật, dưới mắt thánh tích chi địa lập tức muốn mở ra, đến lúc đó sau khi tiến vào, người có thủ đoạn gì liền toàn bộ sử qua trở lại cũng được, có thể lại mang thứ đó đoạt lại rồi đi, vậy sẽ là của người bốn sự."

"Đương nhiên, làm một chuyện gì, đều cũng có đại giới, nếu là đoạt bất quá, cuối cùng hội có kết quả gì, vậy cũng không thể trách ai được." Lời nói đến cuối cùng, Yêu Yêu trong thanh âm, đã là hơn nhiều một tia lãnh ý, làm cho người không tự chủ được rung mình một cái.

Nàng nhìn chăm chăm vào Cổ Linh, nói: "Cho nên, người muốn chơi mà nói, chúng ta đây liền chơi với người."

Chung quanh bầu không khí, thoáng cái có chút an tĩnh lại, tất cả mọi người bị Yêu Yêu cho kinh hãi, nàng đã nói được rất rõ ràng, thứ đồ vật ly biệt muốn, muốn đoạt, liền khiến cho kinh phong thủ đoạn, chẳng qua là tự gánh lấy hậu quả.

Cổ Linh khuôn mặt, xanh trắng luân chuyển, nàng bằng vào bản thân dung mạo ưu thế, những năm này gặp phải nam nhân đều là quỳ gối tại kia váy quả lựu xuống, ở đâu có thể nghĩ đến, hôm nay vậy mà sẽ bị một cái so với nàng còn muốn tuấn mỹ nam tử như thế không chút khách khí bác bỏ, điều này làm cho được nàng cảm thấy có chút xấu hổ.

Cái kia Tiêu Thiên Huyền sắc mặt cũng đúng có chút khó coi, hắn cũng không nghĩ tới, cái này tuấn mỹ xuất trần nam tử, nói chuyện lên, quả thực so với Chu Nguyên còn trực tiếp hơn nữa không chút nào cho thể diện.

Ngu xuẩn vật? Hắn vậy mà nói bọn hăn những khắp nơi này con cưng đúng ngu xuẩn vật?

Trong nội tâm tức giận bắt đầu khởi động, nhưng thần kỳ đúng rồi Tiêu Thiên Huyền không nói nên lời, bởi vì hăn đã biết được, trước mắt cái mới nhìn qua này không có nguyên khí, nhưng lại xinh đẹp đến quá phận nam tử, Thần Hồn tu vi đạt đến Thực Cảnh, đó là hàng thật giá thật có thể so với Thái Sơ Cảnh thực lực.

Còn lại mấy cái bên kia con cưng cũng là trong nội tâm phẫn nộ, nhưng đồng dạng không nói chuyện, bất quá cái kia từng đạo nhìn về phía Chu

Nguyên ánh mắt, ngược lại càng thêm tràn ngập địch ý, hiển nhiên, bọn hắn trực tiếp đem lửa giận dời chuyển qua Chu Nguyên trên đầu.

Dù sao, quả hồng mềm dễ mà bóp một ít.

Chu Nguyên cũng là sờ lên cái mũi, tại trong lòng là Yêu Yêu giơ ngón tay cái lên, lời này, thật sự là quá khí phách rồi, trước mắt những nguyên một đám này bị nữ nhân đùa nghịch được xoay quanh gia hỏa, không phải là ngu xuẩn chứ

"Hi hi, tốt khí phách công tử đây. . ."

Mà mọi người ở đây đều trầm mặc lúc giữa, bỗng nhiên, một cái khác mềm mại đáng yêu cười khẽ thanh âm, đột ngột vang lên.

Mọi người ngẩng đầu, sau đó liền nhìn thấy, ở đằng kia cách đó không xa, có một gã váy đen thiếu nữ dựa lấy vách tường, một đôi kiều mị được có thể chảy ra nước con mắt, lúc này đang mang theo nồng đậm hứng thú, đem Yêu Yêu cho nhìn chăm chăm vào.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 135: Tả Khâu Thanh Ngư

Đột nhiên xuất hiện thanh âm, làm cho tất cả mọi người đều là ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa cái kia dựa lưng vào vách tường, hai tay ôm ngực váy đen thiếu nữ, mà lần đầu tiên liếc mắt nhìn qua, không ít người con mắt đều là hơi sáng lên một cái.

Cái kia váy đen thiếu nữ trần trụi chân ngọc, loại bạch ngọc tinh xảo chân trần truồng lên, còn treo móc một chuỗi Ngân sắc Linh Đang, dưới bàn chân phảng phất là có nhàn nhạt sương mù quanh quẩn, làm cho nàng thủy chung chưa từng dính mặt đất, nàng dung nhan cũng là cực kỳ xinh đẹp, tràn đầy một loại yêu mị cảm giác, hiển nhiên một cái mị hoặc Tiểu yêu tinh.

Cái kia Tiêu Thiên Huyền nhìn qua cái này váy đen thiếu nữ, ánh mắt ngược lại là ngưng trọng một ít, nói: "Tả Khâu Thanh Ngư."

Chung quanh những con cứng kia ánh mắt cũng là ngưng tụ, hiển nhiên đối với cái tên này đều cũng có nghe thấy.

"Tả Khâu gia cái vị kia Tả Khâu Thanh Ngư sao?" Chu Nguyên ánh mắt cũng là khẽ nhúc nhích, nghe nói vị này, cũng là hôm nay trên Thương Mang đại lục đỉnh tiêm con cứng một trong đây.

Lục La cũng là mở to mắt to, tò mò tập trung lên trước mắt vị này Tiểu yêu tinh giống như váy đen thiếu nữ, người sau thanh danh nàng tự nhiên cũng là nghe nói qua, chỉ chẳng qua hiện nay cũng là lần đầu tiên gặp mặt.

Bất quá, đối với cái kia phần đông ánh mắt, tên kia là Tả Khâu Thanh Ngư thiếu nữ nhưng là giống như không nghe thấy, nàng vậy đối với hoa đào giống như hai con người, chẳng qua là chăm chú vào Yêu Yêu trên người.

Nàng thân hình chợt khê động, hình như có thanh thúy Linh Đang tiếng vang lên, mà thân ảnh của nàng, chính là giống như là ma quỷ xuất hiện ở Yêu Yêu trước người.

"Tốc độ thật nhanh!"

Ở đây hầu như tất cả mọi người đứng cả kinh, cái loại này tốc độ, bọn hắn thậm chí ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn rõ ràng.

"Này, người tên gì vậy? Ta là Tả Khâu Thanh Ngư, kết giao bằng hữu a!" Tả Khâu Thanh Ngư cười mỉm nhìn qua Yêu Yêu, cái kia ngập nước trong con người, tràn đầy vẻ tò mò.

Trước mắt người này, vậy mà ngày thường cùng nàng xinh đẹp đây!

Hơn nữa, để cho nhất được Tả Khâu Thanh Ngư tò mò đứng Yêu Yêu cái loại này khí chất, vậy đối với mắt, phảng phất là thấu triệt mà linh hoạt kỳ ảo, lúc trước nàng xuất hiện lúc, những người khác đứng về mặt kinh diễm, chỉ có hắn dường như nửa điểm động tĩnh đều không có.

Tả Khâu Thanh Ngư có thể cảm giác được, Yêu Yêu cũng không phải giả bộ, mà thật sự đối với nàng không quá cảm thấy hứng thú.

Yêu Yêu nhìn đến tới gần tới Tả Khâu Thanh Ngư, cũng là sợ run lên, bất quá chợt nàng tinh thần phục hồi lại, nàng bây giờ, tựa hồ là nam tử trang phục.

"Chu Tiểu Yêu." Bất quá Yêu Yêu cũng không có hứng thú giải thích thêm cái gì, chẳng qua là tùy ý mà nói.

"Hi hi, danh tự cùng ta giống nhau êm tai đây."

Một bên Chu Nguyên kéo ra khoe miệng, cái này Tả Khâu Thanh Ngự ngược lại là có chút tự kỷ, bất quá nàng cũng có được loại này tiền vốn.

Yêu Yêu thì là không để ý hội Tả Khâu Thanh Ngự, nàng xem thấy Tiêu Thiên Huyền cùng cái kia Cổ Linh, nói: "Nhớ kỹ ta lúc trước mà nói, đều muốn cầm lại thứ đồ vật, tiến vào thánh tích chi địa sẽ tới đoạt, chơi những không có tác dụng đâu này thủ đoạn nhỏ, lên không được mặt bàn."

Nàng thanh âm thanh đậm, không mang theo chút nào nộ khí, nhưng đều có một cỗ làm cho người không dám phản bác lăng liệt khí chất.

Tiếng nói hạ xuống, nàng chính là quay người mà đi, lưu lại một chồng chất bị nàng tức giận nơi chốn nhiếp thiếu niên thiếu nữ.

Chu Nguyên cùng Lục La tranh thủ thời gian đi theo, cái kia Tả Khâu Thanh Ngự tròn mắt đi lòng vòng, cũng là chột đuôi kịp.

Tiêu Thiên Huyền nhìn qua của bọn hắn rời đi thân ảnh, anh tuấn khuôn mặt có chút khó coi, nguyên bản chuyện hôm nay, bằng vào hắn Thánh Tích Thành Thiếu thành chủ mặt mũi, có thể nhẹ nhõm lại để cho cái kia Chu Nguyên đem Cổ gia Chí Bảo trả lại cho Cổ Linh.

Lúc ấy hắn còn đang suy nghĩ, thu hồi bảo bối về sau, có phải hay không lại phải cái này Chu Nguyên cho Cổ Linh chịu nhận lỗi, kết quả cái đó ngờ tới, người ta căn bản không có ý định cho hắn cái này Thiếu thành chủ nửa phần thể diện.

Hôm nay thứ đồ vật không chỉ có không có muốn trở về, ngược lại còn được không chút khách khí chốn nhiếp rồi một thông.

Một bên Cổ Linh, hẹp dài trong con người cũng là xẹt qua âm hàn sắc mặt, bất quá trên mặt của nàng nhưng là nhìn không ra cái gì, chỉ là hướng

về phía Tiêu Thiên Huyền cười khở một tiếng, nói: "Thật sự là uống phí Thiếu thành chủ nổi khở tâm rồi, vốn cho là có thể hòa bình giải quyết."

Nàng nói như vậy lấy, Tiêu Thiên Huyền nhưng là trong nội tâm càng tức giận, trầm giọng nói: "Hừ, người nọ mặc dù là Thực Cảnh Thần Hồn, nhưng cũng không tránh khỏi quá liều lĩnh đi một tí, Thần Hồn mạnh mẽ thì như thế nào, nếu không phải cẩn thận bị tiếp cận, cũng chính là một đao sự tình."

Kia những con cứng kia của hắn cũng là nhao nhao mở miệng phụ họa, chuyên tu Thần Hồn người, tuy có thể mượn Nguyên Văn lực lượng, nhưng bản thân nhưng là cực kỳ yếu ớt, một cái không cẩn thận, không thể nói trước chính là thân thể bị hủy.

"Hơn nữa. . ."

Tiêu Thiên Huyền trong mắt xẹt qua hàn mang, nói: "Ta thế nhưng là nghe nói, cái kia Đại Chu Vương Triều Chu Nguyên, cùng Đại Vũ vương triều Vũ Hoàng, còn có một đoạn ân oán đây."

"Ta ngược lại là muốn nhìn một chút, nếu như là Vũ Hoàng muốn giết Chu Nguyên, người kia, lại có thể đủ dùng Thần Hồn bảo vệ Chu Nguyên chứ "

Cổ Linh nghe vậy, đôi mắt xinh đẹp lập tức sáng ngời.

Vũ Hoàng uy danh, tại hôm nay Thương Mang đại lục trẻ tuổi ở bên trong, có thể cùng hắn so sánh với người, có thể đếm được trên đầu ngón tay, dù sao người ta thế nhưng là dùng Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ thực lực, chém giết qua Thái Sơ Cảnh cường giả.

Cái kia người tướng mạo tuấn mỹ nam tử, tuy có được lấy Thực Cảnh Thần Hồn, nhưng nếu như gặp gỡ Vũ Hoàng, chỉ sợ như trước chiếm không được chỗ tốt.

"Thánh tích chi địa bên trong tràn ngập huyền ảo, sự tình gì đều sẽ phát sinh, người kia cũng không cách nào thời khắc bảo vệ Chu Nguyên, chỉ cần bọn hắn tách ra, muốn giết cái kia Chu Nguyên, dễ như trở bàn tay."

Tiêu Thiên Huyền nhìn về phía Cổ Linh, nói: "Cho nên nói không cần phải gấp gáp, một cái Đường Khí Cảnh tiểu tử, còn lật không xuất ra cái gì bột nước trở lại."

Cổ Linh nhẹ nhàng cười cười, nhìn về phía Tiêu Thiên Huyền ánh mắt, dường như đều là trở nên ôn nhu rất nhiều.

"Ngày mai Lục Thánh Tông sứ giả liền sẽ đến Thánh Tích Thành, nghĩ đến thánh tích chi địa cũng rất nhanh muốn mở ra." Tiêu Thiên Huyền chợt nói.

Cổ Linh cùng với khác con cũng nghe vậy, đều là mắt lộ sắc mặt vui mừng cùng chờ đợi.

Cái kia thánh tích chi địa, bị một cái cực lớn thánh hà làm cho vờn quanh, cái kia thánh hà chi thủy, nghe nói mặc dù là lá cây rơi lên trên rồi đi đều chìm xuống, mà thánh hà trên không, thì là quanh năm quanh quẩn sương mù.

Cái kia sương mù cũng là cực kỳ cổ quái, vừa tiến vào trong đó, liền sẽ bị lạc phương hướng, làm không tốt một cái chuyển hướng liền trực tiếp vọt vào thánh hà ở bên trong, bị chôn sống chết đuối.

Bất quá may mà đúng rồi, cách mỗi một ít tuổi nguyệt, cái kia sương mù hội trở thành nhật, mà lúc này đây, chỉ cần có cường giả ra tay, mà có thể xé mở một cái lối đi, đem người cho đưa vào rồi đi.

Mà cái gọi là cái loại này đẳng cấp cường giả, trên Thương Mang đại lục không có, cho nên, cũng chỉ có Lục Thánh Tông có cái này năng lực, bọn hắn đem sẽ phái ra sứ giả, đến đây hiệp trợ, đồng thời cũng là cam đoan có

thể tại thánh tích chi địa chấm dứt lúc, trước tiên đem bên trong trở hết tài năng con cứng thu nhập riêng phần mình môn hạ.

Mà Lục Thánh Tông sứ giả đi vào, cũng nói tất cả mọi người tha thiết ước mơ thánh tích chi địa, sắp mở ra.

...

"Tức chết ta, tên hồn đản này Tiêu Thiên Huyền, nếu như tại thánh tích chi trong đất gặp, ta nhất định phải hấn đẹp mắt!" Trên đường đi, Lục La còn tức giận, hiển nhiên khó chịu cái kia Tiêu Thiên Huyền cũng dám không cho nàng mặt mũi.

Chu Nguyên cười cười, không có ở đây phía trên này nhiều lời, tuy rằng lần này có chút khó khăn trắc trở, nhưng chung quy đúng đem "Minh Hồn Quả" cùng "Chu Huyết Thảo" đoạt tới tay rồi, tối nay hấn mượn nhờ hai luồng nguyên tài, là có thể đem một giọt Thần Hồn Bản Nguyên hấp thu, đến lúc đó tất nhiên có thể đột phá đến Hư Cảnh Hậu Kỳ.

Hấn bỗng nhiên có chút bất đắc dĩ quay đầu, nhìn về phía Yêu Yêu chỗ đó, chỉ thấy được cái kia Tả Khâu Thanh Ngư đang cười hì hì không ngừng nói chuyện: "Nhỏ yêu huynh, ngươi là nơi nào người a?"

"Ta xem ngươi mặc dù không có nguyên khí, nhưng Thần Hồn nhưng là rất mạnh, nói không chừng có thể tổ cái đội, tiến vào thánh tích chi địa còn có chiếu ứng đây."

Yêu Yêu bị nàng quăn quít lấy, cũng là có chút ít vừa bực mình vừa buồn cười, nàng lại chẳng muốn giải thích cái gì, cho nên chỉ có thể không để ý tới.

"Đói bụng, ăn cơm trước đi." Yêu Yêu đối với Chu Nguyên nói.

"Mọi người gặp nhau chính là duyên phận, ta trở lại mời khách, cái này Kiều Tử Lôu mỹ thực, thế nhưng là Thánh Tích Thành nhất tuyệt đây!" Tả Khâu Thanh Ngư cười mỉm mà nói.

Yêu Yêu mặc kệ hội, Lục La nghe thấy mỹ thực thì là mắt to tỏa ánh sáng, Chu Nguyên tự nhiên cũng không sao cả, trước mắt cái này Tả Khâu Thanh Ngư mặc dù có điểm quái dị, nhưng thực lực xác thực rất mạnh, nhiều người bằng hữu loại sự tình này, Chu Nguyên cũng không cự tuyệt.

Vì vậy một đoàn người chính là tại Tả Khâu Thanh Ngư nhiệt tình dưới sự dẫn dắt, thẳng tiếp thưởng Kiều Tử Lôu cao ốc, bất quá, ngay tại leo lên này lâu trong nháy mắt đó, Chu Nguyên bước chân bỗng nhiên đọng lại xuống.

Hắn hình như có nhận thấy ngẩng đầu, nhìn về phía này lâu ngoài cùng bên phải nhất phương hướng, tại đó gần cửa sổ địa phương, một gã đang mặc áo bào màu vàng thân ảnh, đang bình yên mà ngồi, tại kia quanh thân, vị trí trống rỗng, bởi vì một cỗ khí thế kinh người, quanh quẩn tại kia quanh thân, làm cho người kiêng kỵ.

Ô...ô...n...g!

Chu Nguyên nhìn qua đạo kia áo bào màu vàng thân ảnh, trong cơ thể Thông Thiên Huyền Mãng Khí, đúng là vào lúc này không bị khống chế vận chuyển lại, phảng phất là phát ra tiếng gầm gừ phần nội.

Tại kia lòng bàn tay, chiếm giữ Oán Long Độc cũng là phát ra hí...iiiiii rít gào, trong lúc mơ hồ có kịch liệt đau nhức, tự lòng bàn tay lan tràn đi ra.

Chu Nguyên trên mặt tâm tình, một chút thu liễm xuống, con mắt nhìn chăm chăm vào đạo kia áo bào màu vàng bóng người, không nhúc nhích.

Mà đạo kia áo bào màu vàng bóng người, cũng là có làm cho phát hiện, chén trà trong tay có chút dừng lại, sau đó chậm rãi xoay đầu lại.

Ánh mắt hai người, tại thời khắc này, đối mặt đã đến cùng một chỗ.

Toàn bộ Thiên Địa dường như đều là yên tĩnh trở lại.

Oành!

Hai người thân thể ở trong, có sấm rền nổ vang, huyết dịch đều là vào lúc này sôi trào lên.

Trong khoảnh khắc đó, bọn hắn cơ hồ là không hện mà cùng biết được thân phận của đối phương.

Đại Chu, Chu Nguyên.

Đại Vũ, Vũ Hoàng.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 136: Mới Gặp Gỡ Vũ Hoàng

Oành!

Rộng rãi trong lầu, có một cỗ cường hãn nguyên khí dao động, giống như Phong Bạo từ cái này đạo kim bào bóng người trong cơ thể bạo phát đi ra, trong cơ thể hãn huyết nhục, cốt cách phảng phất là vào lúc này chấn động, trong lúc mơ hồ, đúng là phát ra như có như không Long Ngâm âm thanh.

Một cỗ uy nghiêm chi khí, tự trong cơ thể của hãn phát ra, dường như Vương giả.

Mà chung quanh những cũng là kia ở chỗ này dùng bữa mọi người, cũng là bị liên lụy, nhao nhao chật vật lui ra phía sau, bất quá tuy rằng trong lòng tức giận, nhưng bọn hãn tại nhìn rõ ràng đạo nhân ảnh kia về sau, nhưng là đem đến miệng tiếng hét phần nộ đều nuốt trở về.

Vẻ này cường hãn khí thế, bài sơn đảo hải hội tụ, cuối cùng đối với Chu Nguyên chỗ phương hướng bao phủ mà đến.

"Hì hì, ta nói, người cái này Đại Vũ thái tử điện hạ không khỏi cũng thật là bá đạo một ít a? Nơi đây cũng không phải là nhà người mở địa phương, ăn một bữa cơm còn muốn bị người quấy nhiễu hay sao?" Tả Khâu Thanh Ngư cái kia hoa đào giống như con mắt híp lại, khẽ cười một tiếng, tiến lên một bước, đồng dạng là có nguyên khí hùng hồn tự trong cơ thể nàng bạo phát đi ra, đem cái kia đến từ Vũ Hoàng uy áp, đều chống cự xuống.

Yêu Yêu cũng là đôi má bình thản, chẳng qua là trợn bóng mi tâm có quang mang lập loè, nàng duỗi ra ngón tay ngọc, nhẹ nhẹ một chút.

Ba!

Phảng phất là có một đạo vô hình Thần Hồn chấn động mãnh liệt bắn phóng tới, cái kia tự Vũ Hoàng trong cơ thể phát ra hùng hồn khí thế, giống như là bị cái gì đâm xuyên qua, đúng là phát ra thanh âm rất nhỏ, cuối cùng chính là triệt để tiêu tán ra.

Cả lâu các ở bên trong, vẻ này cảm giác áp bách cũng là biến mất.

"Tức chết ta, thật coi bà cô nhỏ dễ khi dễ lắm phải không đúng!" Lục La khuôn mặt nhỏ nhắn khó coi, hôm nay thật sự là mọi việc không như ý, người nào đều muốn dễ khi phụ nàng một chút!

Thật sự là nhìn không được rồi!

Tại trên vai của nàng, cái kia Băng Lam Tiểu Điều trên thân thể có Băng Lam sắc mặt quang mang tỏa ra, hàn khí lăng liệt, giống như muốn đóng băng không khí, gắt gao tập trung vào cách đó không xa đạo kia gần cửa sổ Kim sắc bóng người.

Theo tam nữ cái này khê động làm, bầu không khí lập tức liền trở nên giương cung bạt kiếm.

Chu Nguyên mặt trầm như nước, hắn chẳng qua là nhìn chăm chăm vào đạo kia áo bào màu vàng thân ảnh, năm ngón tay nắm lũng lẩy, lòng bàn tay Oán Long Độc đang găm thét, phảng phất muốn dâng lên phóng tới, nhưng bị hăn chết chết ngăn chặn.

Trước mắt của hăn, có chút hoảng hốt, phảng phất là có phủ đầy bụi với trong óc chỗ sâu trí nhớ bị xốc lên.

Đó là lạnh buốt trên tế đàn.

Hắn bị đặt trung tâm, tại tiền phương của hắn, đồng dạng là nằm một cái nho nhỏ bé trai nhỏ, mà khi hắn nhìn sang thời điểm, người nam kia anh, dường như đối với hắn nhếch miệng nở nụ cười.

Chu Nguyên hai mắt khép hờ, trước mắt Hắc Ám, sau đó lại tốc độ mở ra, ánh mắt khôi phục bình thường.

Cả tầng lầu ở bên trong, tất cả mọi người đứng nhìn qua bên này giảng co, tiến tới có trầm thấp xông xáo âm thanh truyền đến.

"Đó là Đại Vũ Vũ Hoàng chứ "

"Quả nhiên rất mạnh a!"

"Chắc chắc, cái kia đúng là Tả Khâu Thanh Ngư? Còn có Vạn Thú Vương Triều tiểu quận chúa. . . Hai nữ nhân này cũng thật không tốt nhiệt đây!"

"Còn có cái kia xinh đẹp được hư không tướng nổi nam nhân, nghe nói Thần Hồn đã là bước chân vào Thực Cảnh."

"Trách không được lúc trước chỉ một cái đã phá vỡ Vũ Hoàng khí thế áp bách."

"Bất quá cái kia Đường Khí Cảnh tiểu tử là ai?"

"Ta nghe ngóng qua, tựa hồ là đến từ Đại Chu Vương Triều Chu Nguyên. . ."

"Nguyên lai là hắn! Ta đã biết, nghe đồn cái kia Đại Vũ phản bội Chu, năm đó cái kia Mãng Tước nuốt Long, thế nhưng là nuốt Đại Chu vị kia hoàng tử Thánh Long Khí Vận, mà vị kia hoàng tử, tựa hồ là Chu Nguyên!"

"Thì ra là thế, đây thật là kẻ thù cũ a!"

"Bất quá Chu Nguyên này, cùng Vũ Hoàng chênh lệch cũng quá lớn a. . . Không có bên cạnh hắn những người kia, chỉ sợ hắn liền trực tiếp bị Vũ Hoàng một chưởng cho đập chết rồi."

". . ."

Rất nhiều thanh âm tại lặng lẽ vang lên, rất nhiều người đều là có chút hăng hái nhìn qua lên trước mắt một màn này.

Mà đang ở rất nhiều người đều cho rằng cái này song phương hội đánh lúc thức dậy, cái kia ngồi trên bên cửa sổ Vũ Hoàng, chợt thu liễm khí thế, thần sắc không thích không giận đứng dậy.

Hắn cũng không có bất kỳ ngôn ngữ, chẳng qua là mắt nhìn phía trước, cuối cùng cùng Chu Nguyên đám người, bồi người mà qua.

Khi đi ngang qua Chu Nguyên bên người lúc, cước bộ của hắn vừa rồi dừng một chút, hắn như trước nhìn cũng chưa từng nhìn Chu Nguyên, chẳng qua là tập trung lên trước mặt Hư Không, giống như là có chút thất vọng mà nói: "Cho người nhiều thời giờ như vậy, kết quả hay vẫn là như vậy khó coi."

Hắn lắc đầu, không nói gì thêm, trực tiếp là cất bước đi đi xuống lầu tầng.

Chu Nguyên thần sắc, cũng không có người là Vũ Hoàng lời của có bất kỳ chấn động, hắn chậm rãi buông tay ra chưởng, lòng bàn tay Oán Long Độc cuối cùng bị hắn áp chế xuống dưới.

"Ăn cơm đi." Hắn bình tĩnh mà nói.

Một đoàn người lên bàn, cái kia Tả Khâu Thanh Ngư cái kia hoa đào giống như con mắt, tò mò tại Chu Nguyên trên người quét tới quét lui, nói: "Người vậy mà cùng Vũ Hoàng người kia từng có quan hệ?"

"Có muốn hay không giúp các người tác hợp một chút?"

Chu Nguyên cười cười, nói: "Sinh tử định mệnh, chỉ có thể vừa chết một sống."

Tả Khâu Thanh Ngư đã trầm mặc một chút, nói: "Vậy người thật sự xui xẻo, người căn bản không phải Vũ Hoàng đối thủ."

"Trên đời cũng không có gì tuyệt đối sự tình."

Chu Nguyên chậm rãi nói: "Một năm lúc trước, ta Bát Mạch không hiện, ngay cả tu luyện đều không thể bước vào, nhưng hôm nay ta đây, không giống với có thể đến nơi đây?"

Tả Khâu Thanh Ngư cùng Lục La đều là kinh ngạc một chút, người này, vậy mà mới bắt đầu tu luyện một năm thời gian?

"Chắc chắc, đều nói người có Thánh Long Khí Vận, hôm nay xem ra, chỉ sợ thật là có như vậy một tia khả năng đây." Lục La bàn tay như ngọc trắng nâng cái má, cười nói.

"Bất quá người yên tâm, có chúng ta tại, coi như là cái kia Vũ Hoàng, cũng không làm gì được người!"

Chu Nguyên cười đem menu đưa cho Lục La, nói: "Vậy thì cảm ơn, cho người gọi món ăn a."

Hắn thô sơ giản lược nhìn thoáng qua, phía trên này toàn bộ là cao cấp nguyên liệu nấu ăn, chớ nói Tam phẩm, thậm chí ngay cả tứ phẩm nguyên

thứ đều có, chẳng qua là giá cả cao đến không hợp thói thường, động một chút thì là hơn mười vạn nguyên tinh.

Lục La tiếp nhận, mắt to liếc về phía Tả Khâu Thanh Ngư, cười hì hì mà nói: "Đã có người mời khách, cái kia. . . Liên toàn bộ bên trên đặt tiền nhất đấy!"

"Thanh Chưng Lô Hồ Đầu!"

"Hồng Thiêu Linh Ngư!"

"Băng Trấn Hỏa Viêm Mãng!"

". . ."

Một bên Tả Khâu Thanh Ngư nghe được Lục La cái kia từng tiếng hô to, cái miệng nhỏ nhắn cũng là nhin không được có chút kéo ra, người này, thật sự chính là một chút cũng không khách khí a!

. . .

Cảnh ban đêm vọt tới.

Trong phòng, Chu Nguyên ngồi xếp bằng với trên giường, bàn tay hẩn nắm chặt, cái kia trang phục lỏng lẫ Thần Hồn Bản Nguyên bình ngọc xuất hiện ở kia trong tay, cùng lúc đó, tay áo vung lên, Minh Hồn Quả cùng Chu Huyết Thảo cũng là xuất hiện ở rồi trước mặt.

Hắn nhìn qua cái này ba vật, ánh mắt có chút lập loè, hôm nay gặp phải Vũ Hoàng, không thể không nói, người sau thực lực xác thực mạnh phi thường vượt qua, bất quá, cái này cũng không có làm cho hắn sinh ra chút nào ý sợ hãi.

Ngược lại, làm cho Chu Nguyên trong nội tâm, có hừng hực chiến ý dũng mãnh tiến ra.

Hắn biết được, cái kia Vũ Hoàng đứng tại con đường tu luyện bên trên chướng ngại vật, chỉ có đem đánh bại, như vậy hắn có thể đủ chính thức bước lên Thánh Long con đường.

"Vũ Hoàng, cuối cùng chẳng biết hươu chết về tay ai, thánh tích chi địa, đều có phân trần."

"Đến lúc đó, ta sẽ nhượng cho cho người biết được, của ta số mệnh, thực sự không phải là người nói nuốt liền có thể đủ nuốt, các người thêm rút ta hết thầy, trong mắt của ta, bất quá chẳng qua là một cuộc tôi luyện."

"Bước qua các người, bên ta có thể thành chân chính Thánh Long!"

"Cho nên. . . Không nên cao hứng được quá sớm!"

Chu Nguyên trong nội tâm không do dự nữa, chỉ thấy được mi tâm quang mang hiển hiện, cái kia đạo hư ảnh Thần Hồn tản mát ra lực hút, trực tiếp liền đem cái kia một giọt Thần Hồn Bản Nguyên, nuốt vào mà vào.

Cùng lúc đó, Chu Nguyên trong tay Minh Hồn Quả cùng Chu Huyết Thảo, cũng là lẳng không vỡ vụn ra, hóa thành một từng sợi đỏ thẫm chi khí, lượn lờ bay lên, chui vào Chu Nguyên mi tâm.

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 137: Hư Cảnh Hậu Kỳ

Cái kia một giọt Thần Hồn Bản Nguyên biến thành cực kỳ tinh thuần Thần Hồn chi khí, liên tục không ngừng dũng mãnh vào Chu Nguyên Thần Hồn bên trong.

Mà cùng lúc đó, cái kia Minh Hồn Quả cùng Chu Huyết Thảo biến thành đỏ thẫm chi khí, cũng là cùng dũng mãnh vào mà đến, cùng cái kia tinh thuần Thần Hồn chi khí quán quanh cùng một chỗ.

Xùy xùy!

Song phương quán quanh, lập tức đã có biến hóa, chỉ thấy được cái kia vốn là tinh thuần Thần Hồn chi khí, phảng phất là lại lần nữa bị tinh luyện rồi, trong lúc mơ hồ, đúng là tản ra như thủy tinh sắc thái.

Từng sợi Thủy Tinh chi khí tán nhập thần hồn ở bên trong, Thần Hồn thì là tham lam hấp thu, lập tức có chỗ Hư Huyền thân ảnh, chính là bắt đầu thời gian dần trôi qua trở nên ngưng luyện.

Cảm thụ được bản thân Thần Hồn không ngừng tăng lên, Chu Nguyên thúc giục "Hỗn Động Thần Ma Quan Tướng Pháp" .

Trong hư không, vô biên vô tận ban bác thần mài chậm rãi chuyển động, giống như là có thể đủ đem đưa vào trong đó Vạn Vật, đều phai mờ.

Nhưng mà hôm nay Chu Nguyên lại đối mặt với Hỗn Động Thần mài, sợ hãi đã là rút đi, Thần Hồn bay ra, không chút lựa chọn đầu nhập vào đi vào.

UỖNH UỖNH RẦM RẦM!

Thần mài bắt đầu chuyển động, nghiền ép lấy Thần Hồn.

Kinh khủng áp lực, lại lần nữa bao phủ mà đến, làm cho Chu Nguyên Thần Hồn run rẩy không ngừng lấy.

Bất quá, hấn nhưng là cản rắg gắ gao chống đỡ lấy, đồng thời cái kia Thần Hồn Bản Nguyên biến thành tinh thuần Thần Hồn chi khí, cũng là đang không ngừng vì hấn cung cấp ủng hộ.

Vì vậy, ở đắg kia thần mài chuyển động lúc giữa, Chu Nguyên Thần Hồn, đau khổ chống đỡ.

Ban bác thần mài lên, Âm Kim sắc khắc độ, chậm rãi di động tới.

Thời gian phắg phắ là đi qua hồi lâu, Chu Nguyên Thần Hồn cũng là tại thần mài chuyển động xuống, bắt đầu xuất hiện vết rạn, đó là sắp đạt đến cực hạn cực hạn.

Bất quá, mặc dù bị nghiền nát kịch liệt đau nhức tràn ngập Thần Hồn, nhưng Chu Nguyên như trước không có chút nào muốn buông tha ý tưởng.

Hôm nay gặp phải Vũ Hoàng, đây thật là làm cho hấn có đi một tí áp lực, dù sao bất kể như thế nào, cái kia Vũ Hoàng đều là Thương Mang đại lực trẻ tuổi đỉnh tiêm cấp độ, thực lực của hấn, so với bây giờ Chu Nguyên đúng muốn cường hấn rất nhiều.

Cho nên, Chu Nguyên đều muốn thu nhỏ lại loại này chênh lệch, lúc này đây Thần Hồn tăng lên, hấn phải thành công!

"Nếu là ngay cả điểm ấy khó khăn đều bước không qua, lại nói chuyện gì trở lại Thánh Long con đường? !" Chu Nguyên trong nội tâm, phắg phắ là có tiếng gầm gừ vang lên.

Ô...ô...n...g!

Mà tựa hồ là phát giác được Chu Nguyên chấp niệm, cái kia vốn đến cực hạn Thần Hồn, bỗng nhiên cũng là bộc phát ra cường hãn chấn động, Thần Hồn bên trên xuất hiện vết rạn, đều là vào lúc này nhanh chóng được chữa trị.

Tạch...!

Trong lúc mơ hồ, có một cái khác thanh âm rất nhỏ vang lên.

Đó là ban bác thần mài phía trên cao thấp hai luồng ám kim dựng thẳng vết tích lại lần nữa trùng hợp thanh âm.

Hồn Động Thần Ma Quan Tướng Pháp, Đệ Nhị Chuyển cuối cùng bị Chu Nguyên đã nhận lấy xuống!

Nhất chuyển nhất trọng thiên!

Đạo kia thanh âm truyền vào Chu Nguyên trong tai, trong lòng của hắn rút cuộc buông lỏng xuống, Thần Hồn bị lại lần nữa chuyển động ban bác thần mài nghiền nát, mấy hơi thở về sau, lại là tại ban bác thần mài bên ngoài ngưng tụ mà thành.

Bất quá lần này ngưng hiện ra Thần Hồn, so với lúc trước, không thể nghi ngờ là ngưng luyện rồi gấp mấy lần nhiều, thậm chí mơ hồ, đều có được bắt đầu thực hóa dấu hiệu.

Hư Cảnh Hậu Kỳ!

Chu Nguyên trong lòng có khó có thể ngăn chặn mừng rỡ dừng mãnh tiến ra, tổn sức trăm cay nghìn đắng, hắn cuối cùng là đem bản thân Thần Hồn, bước chân vào Hư Cảnh Hậu Kỳ!

Thần Hồn nạp Nhập Hư cảnh Hậu Kỳ, hẳn thì có năng lực tu hành Tam phẩm Nguyên Văn.

Tuy nói hôm nay hẳn nguyên khí tu vi, như trước chẳng qua là Dưỡng Khí Cảnh Hậu Kỳ, nhưng tá trợ lấy Thông Thiên Huyền Mãng Khí bá đạo, lại bằng vào bản thân cái kia Huyết Hồng Khí Phủ rèn luyện, tăng cường.

Cho nên mặc dù chẳng qua là dùng nguyên khí đánh nhau, Chu Nguyên sức chiến đấu, cũng sẽ không kém hơn Thiên Quan Cảnh trung kỳ.

Mà hôm nay lại tu thành Tam phẩm Nguyên Văn, Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ đối thủ, đều không làm gì được được Chu Nguyên rồi.

Bất quá hơi chút lại để cho Chu Nguyên có chút tiếc nuối đúng rồi, hẳn nơi đây Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ, lại cũng không có thể kể cả Vũ Hoàng những đỉnh tiêm kia con cứng, bởi vì này những người này, đã đứng sừng sững tại Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ đỉnh phong, bọn hắn đồng dạng có được lấy vượt cấp chiến đấu tư cách, cho nên, nếu như Chu Nguyên thật muốn chính diện chống lại Vũ Hoàng mà nói, tối thiểu nhất, hẳn nguyên khí tu vi, cũng phải bước vào Thiên Quan Cảnh mới được.

Nhưng Chu Nguyên cũng không nhụt chí, bởi vì song phương chênh lệch, đang nhanh chóng thu nhỏ lại.

Trong phòng, Chu Nguyên đóng chặt hai mắt chậm rãi mở ra, mi tâm lóe lên quang mang cũng là thời gian dần trôi qua biến mất, hẳn ngẩng đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, lúc này Hắc Dạ đã dần dần thối lui, sáng sớm luồng thứ nhất ánh bình minh đã phá vỡ trầm trọng tầng mây, chiếu rọi tại hừng vĩ Thánh Tích Thành.

Hắn dừng ở ngoài cửa sổ, năm ngón tay chậm rãi nắm khẹp.

"Vũ Hoàng, lần này thánh tích chi địa, chúng ta sẽ tới đem ân oán triệt để chặt đứt a."

...

Đang đột phá đến Hư Cảnh Hậu Kỳ về sau, Chu Nguyên trước tiên liền đi tìm Yêu Yêu.

"Đột phá?"

Người sau nhìn coi hẩn, trước tiên hỏi một tiếng, liền nhìn thấy Chu Nguyên sau khi gật đầu, nàng cũng là khẽ gật đầu một cái, mỉm cười nói: "Biết hồ thẹn rồi sau đó dừng, cũng không tệ lắm."

Nàng theo như lời, hiển nhiên là cảm thấy ngày hôm qua gặp Vũ Hoàng, Chu Nguyên thì là đem vẻ này áp lực, biến thành đột phá động lực.

Chu Nguyên cười cười, nói: "Hôm nay có thể dạy ta Tam phẩm Nguyên Văn chứ "

Thánh tích chi địa sắp mở ra, cho nên hẩn cũng muốn nắm chặt thời gian, học biết một chút Tam phẩm Nguyên Văn, như thế mới có thể với tư cách tiến vào thánh tích chi địa sau bảo đảm.

"Cũng tốt, miễn cho cái kia hai tên gia hỏa tổng là muốn kéo ta đi ra ngoài đạo phố." Yêu Yêu đuổi cái lưng mệt mỏi, nàng cũng có chút bất đắc dĩ, cái kia Lục La quá hoạt bát, hiện tại lại bỏ thêm một cái nhìn nàng ánh mắt đều không đúng Tả Khâu Thanh Ngư, yêu thích thanh tịnh Yêu Yêu hiển nhiên bị hai người bọn họ giày vò được không nhẹ.

Vì vậy, hai người chính là tìm một gian tĩnh thất, bắt đầu giáo viên Tam phẩm Nguyên Văn.

Mà cái này nhất giáo, bắt đầu từ cái kia sáng sớm, trực tiếp dạy đã đến trời chiều rơi xuống.

"Cái này vài đạo Tam phẩm Nguyên Văn, người xem như sơ bộ tập hội, bất quá đều muốn thành công khắc đi ra, còn cần đại lượng luyện tập." Yêu Yêu vượt vượt nằm sấp ở một bên Thôn Thôn, đối với Chu Nguyên nói ra.

Chu Nguyên gật gật đầu, nói: "Ta sẽ mau chóng đưa bọn chúng triệt để tập hội."

Yêu Yêu cái kia đôi mắt sáng nhìn về phía Chu Nguyên, nói: "Xem ra cái kia Vũ Hoàng thật đúng là cho người không nhỏ áp lực đây."

Chu Nguyên cười gật gật đầu, cũng không phủ nhận: "Thật sự là hăn so với bây giờ ta mạnh hơn, ta phải đem thực lực bản thân tăng lên."

Yêu Yêu bàn tay như ngọc trắng nâng cái má, nàng hết sức nhỏ ngón tay ngọc nhẹ nhẹ gật gật mặt bàn, nói: "Cái kia Vũ Hoàng, hoàn toàn chính xác xem như một cái khó được nhân vật."

Ngày hôm qua gặp mặt một lần, mặc dù là dùng Yêu Yêu ánh mắt đến xem, cái kia Vũ Hoàng đều cũng coi là trẻ tuổi bên trong nhân tài kiệt xuất.

Tuy rằng cao ngạo, nhưng nhưng lại có cao ngạo vốn liếng.

"Bất quá. . ."

Yêu Yêu thanh âm chợt ngừng lại một chút, nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, nói: "Hăn từ nhỏ thuận buồm xuôi gió, hát vang tiến mạnh, tự nhiên kiêu ngạo."

"Nhưng trong mắt của ta, cùng hăn so sánh với, tự tuyệt cảnh bên trong phá vòng vây phóng tới, làm mất đi không cảm thấy bản thân hèn mọn, cố gắng đi về phía trước người, so với hăn càng khó được cùng kiệt xuất."

Chu Nguyên ngăn người, nhin không được cười nói: "Người đây là ở tán thưởng ta?"

Cái này thật sự là rất khó khăn được, dùng Yêu Yêu ánh mắt, Chu Nguyên chưa bao giờ thấy qua nàng dùng loại này ngữ khí trở lại tán thưởng.

Yêu Yêu cặp môi đỏ mọng hơi nhấc lên, nói: "Xem như thế đi."

Chu Nguyên nhẹ gật đầu, nói: "Cảm ơn."

Trong mắt của hắn, có hừng hực chiến ý bốc cháy lên, chính như Yêu Yêu theo như lời, Vũ Hoàng mạnh mẽ, chỉ là bởi vì Vũ Vương cho hắn chuẩn bị một cái thuận buồm xuôi gió, hát vang tiến mạnh đường đi.

Mà hắn, lại là từ nhỏ gặp phải tuyệt cảnh, Bát Mạch không hiện, thậm chí không cách nào tu luyện.

Những những tuyệt cảnh này, cuối cùng đều là bị hắn chưa bao giờ buông tha từng bước một đi ra một con đường đi.

Hắn từ không cho rằng, cùng cái kia Vũ Hoàng so sánh với, hắn sẽ có bao nhiêu hèn mọn.

Chu Nguyên hít sâu một hơi, bình phục lấy trong nội tâm tâm tình, bất quá sau một khắc, hắn cùng với Yêu Yêu thần sắc đều là bỗng nhiên khẽ biến, đứng dậy, ánh mắt từ cửa sổ nhìn về phía Thánh Tích Thành bên ngoài bầu trời.

Lúc này, tại đó, có sáu đạo quang mang giống như giống như sao băng xẹt qua phía chân trời, cuối cùng mang theo không cách nào hình dung uy áp, trùng trùng điệp điệp tràn ngập Thiên Địa, bao phủ cả tòa thành thị.

Thánh Tích Thành trên không Nguyên Văn kết giới, vào lúc này cũng là mở ra.

Một cái khác thanh âm hùng hồn, vang vọng toàn thành.

"Thánh Tích Thành Tiêu Thiên La, cung nghênh Lục Thánh Tông sư
giả!"

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 138: Đi Chân Trần Đại Thúc

Lục Thánh Tông sứ giả đi vào Thánh Tích Thành, không thể nghi ngờ là đã trở thành những ngày này nội thành lớn nhất chủ đề, tất cả khắp nơi con cứng đều là tâm huyết sôi trào, trông mong dùng trông mong, ai cũng biết được Lục Thánh Tông tại này thiên địa lúc giữa uy danh, nếu là có thể tiến vào trong đó tu hành, đây đối với tất cả mọi người mà nói, đều là chân chính một bước lên trời.

Dù sao Lục Thánh Tông quá mức cường đại, bọn hắn chính là chỗ này Thiên Địa Chúa Tể, mặc dù là cái này một phương bỗng nhiên Đại Lục, tại kia trong mắt, cũng chỉ là vắng vẻ góc.

Bất quá, Lục Thánh Tông sứ giả đi vào Thánh Tích Thành về sau, cũng không có bất luận cái gì hiện thân, nghe nói mặc dù là ở đằng kia trong thành chủ phủ, thành chủ Tiêu Thiên La cũng không phải muốn thấy bọn họ là có thể nhìn thấy đấy.

Dù sao song phương ở giữa thân phận địa vị, chênh lệch thật sự quá lớn.

Mặc dù chẳng qua là sứ giả, nhưng cũng không phải một vị thành chủ có thể so sánh với đấy.

Bất quá tuy nói Lục Thánh Tông sứ giả chưa từng lộ diện, nhưng cái này cũng không ảnh hưởng nội thành bầu không khí thời gian dần trôi qua sôi trào, tối thiểu nhất, lúc sứ giả tiến đến lúc, tất cả mọi người biết được, thánh tích chi địa thời điểm mở ra, sắp sửa tiếp cận.

Chu Nguyên những ngày này ngược lại là không có quan tâm những sứ giả kia đi vào, bởi vì hắn làm cho có tâm tư, đều vui đầu vào rồi học tập Tam phẩm Nguyên Văn bên trong.

Tại hắn gần như vậy so với mất ăn mất ngủ học tập xuống, Yêu Yêu dạy cho hắn những Tam phẩm kia Nguyên Văn, ngược lại là thời gian dần trôi qua bị hắn sơ bộ nắm giữ.

Mà lúc này, khoảng cách Lục Thánh Tông sứ giả đi vào Thánh Tích Thành, đã là quá khứ rồi năm ngày thời gian.

...

Kiêu Tử Lâu, một tầng trong tử lâu.

Chu Nguyên một thân một mình ngồi trên phía trước cửa sổ, Yêu Yêu bị Lục La cùng cái kia Tả Khâu Thanh Ngư lại quần đi ra ngoài.

Hắn hôm nay lại là đắm chìm ở đẳng kia Tam phẩm Nguyên Văn bên trong trọn vẹn một ngày, hiện tại ngược lại là có thể thừa cơ nghỉ ngơi một chút.

Uống hai phần trong tử lâu rượu, Chu Nguyên không hài lòng lắc đầu, cùng Yêu Yêu tiếp xúc lâu rồi, hắn đối với rượu cũng là trở nên đặc biệt bắt bẻ.

Vì vậy hắn suy nghĩ một chút, bắt đầu từ Càn Khôn trong túi lấy ra một cái bình ngọc, những thứ này đều là là Yêu Yêu sưu tập rượu ngon, lúc này hắn đang dễ dàng vụng trộm nhấm nháp một chút.

Vì vậy Chu Nguyên một người duy nhất chúc, cái kia căng thẳng tâm cảnh, cũng là chậm rãi buông lỏng.

Những ngày này mất ăn mất ngủ giống như khổ tu, kỳ thật nói cho cùng, đích thật là bởi vì Vũ Hoàng đã mang đến áp lực, người sau những năm này vượt lên đầu, nếu là vô cùng đơn giản là có thể vượt qua, vậy cũng quá trò đùa đi một tí.

"Mặc dù hôm nay thần hồn của ta đập Nhập Hư cảnh Hậu Kỳ, nhưng nếu là gặp phải Vũ Hoàng, như trước không có phần thắng." Chu Nguyên ánh mắt có chút lập loè, đương nhiên, nếu như tá trợ lấy Ngân Ảnh lực lượng, có lẽ có thể đấu một trận, nhưng đó là xấu nhất tình huống, bởi vì một khi sử dụng Ngân Ảnh, Chu Nguyên không biết lại hội hôn mê bao lâu, mà đang ở thánh tích chi địa cái loại địa phương đó, thời gian dài hôn mê, không thể nghi ngờ là tự tìm đường chết.

"Xem ra, ở đằng kia thánh tích chi địa ở bên trong, ta phải tìm cơ duyên, đột phá đến Thiên Quan Cảnh." Chu Nguyên nổi lòng cuộn cuộn.

Mà đang ở Chu Nguyên trầm tư lúc giữa, bỗng nhiên phát giác được bên cạnh có dị động, ngẩng đầu lên, chính là nhìn thấy một người trung niên nam tử ngồi ở trước mặt của hắn, người này một thân Lạp Tháp, nhưng lại trần trụi chân, trên tay cầm lấy tẩu thuốc, phả ra khói xanh.

Nhìn qua tựa như một cái mới vừa từ bên trong ruộng đi ra lão nông.

Mà hắn lúc này, đang trông mong nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên trước mặt bình ngọc rượu ngon, cười khan nói: "Tiểu oa tử, người cái này rượu cũng không tệ lắm a."

Chu Nguyên ngẩn người, có chút làm không rõ ràng trước mắt cái này đi chân trần trung niên nam tử lai lịch, ở phía sau người trên người, hắn cũng không có cảm giác đến bao nhiêu nguyên khí dao động.

Bất quá hắn cũng không phải người nhỏ mọn, nhìn đến người nọ trông mong bộ dáng, cũng liền cười cười, đem bình ngọc đẩy tới.

Cái kia lão nông giống như hán tử thấy thế, vội vàng nhận lấy, cho mình chiêm rồi một ly, uống một ngụm, khuôn mặt say mê.

"Không tệ không tệ."

"Đại thúc ưa thích, liền tặng cho người a." Chu Nguyên cười cười, nói.

Trung niên nam tử con mắt lập tức sáng ngời, vui thích mà nói: "Vậy thì cảm ơn tiểu oa tử rồi."

Hắn uống một hớp rượu, lại là cầm lấy tẩu thuốc, hung hăng hấp một cái, lập tức khói xanh cuộn cuộn, gay mũi tuôn ra mở, làm cho chung quanh những con cứng kia đều là nhú nhú mày.

"Tiểu oa tử, những người khác nhìn ánh mắt của người không sai a." Lạp Tháp trung niên nam tử hưởng thụ mát lấy khói xanh, nói.

Chu Nguyên nhìn thoáng qua chung quanh, những khắp nơi kia con cứng nhìn ánh mắt của hắn đúng như là cùng tồn tại nhìn một người chết, hắn biết rõ, đó là bởi vì hắn cùng với Vũ Hoàng ân oán, đã thời gian dần trôi qua truyền ra.

Tại những người này xem ra, hắn một cái Dưỡng Khí Cảnh, lại là có thêm Vũ Hoàng địch nhân như vậy, không thể nghi ngờ là đã nửa bước chân nhập quan tài rồi.

"Có một cái sinh tử đối lập đầu, gọi là Vũ Hoàng, cho nên bọn hắn là cảm thấy ta chết chắc rồi a." Chu Nguyên cười nói.

"Vũ Hoàng?" Trung niên đại thúc dường như cũng là nghe qua cái tên này, lúc này đồng tình nhìn xem Chu Nguyên, nói: "Vậy người thật là có điểm đáng thương. . ."

Chu Nguyên không thềm để ý cười, đối với cái này cái phản ứng hiển nhiên đã thành thói quen.

Bất quá trung niên đại thúc rất nhanh gom góp tới đây, thấp giọng nói: "Hơn nữa ta nghe được một ít tin tức, nói cái kia Lục Thánh Tông Thánh Cung sứ giả, đã gặp cái kia Vũ Hoàng rồi, đối với hắn rất hài lòng, chỉ cần lần này thánh tích chi địa Vũ Hoàng trở hết tài năng, sẽ gặp được thu vào Thánh Cung bên trong, trở thành Thánh Cung đệ tử."

"Thánh Cung?"

Chu Nguyên trong lòng lúc này mới hơi khê chấn động, cho tới bây giờ, hắn đối với cái kia cái gọi là Lục Thánh Tông đã là có chỗ hiểu rõ, nghe nói, cái kia Thánh Cung, thế nhưng là hôm nay Lục Thánh Tông bên trong cường đại nhất một phương.

Hắn không nghĩ tới, cái kia Thánh Cung sứ giả, vậy mà đã tiếp kiến qua Vũ Hoàng rồi. . .

Chu Nguyên ánh mắt lập loè, cuối cùng quy về bình tĩnh, hắn tập trung lên trước mắt Lạp Tháp đại thúc, nói: "Đại thúc tại Phủ Thành chủ đang trực?"

Những tin tức này, người bên ngoài cũng không biết, chỉ sợ cũng liền cái kia Phủ Thành chủ người có thể mơ hồ biết được một ít.

Lạp Tháp đại thúc cười cười, tiếp tục uống lấy rượu ngon, hút thuốc cán, phụt lên ra lượn lờ khói xanh, đồng thời nghiêng nghiêng mắt nhìn lấy Chu Nguyên, nói: "Cho nên tiêu oa tử, người nếu như muốn báo thù, cái này thánh tích chi địa sợ sẽ là cơ hội cuối cùng rồi."

Chu Nguyên gật gật đầu, không có nhiều lời.

"Rượu này ta liền mang đi, bớt lấy điểm uống." Lạp Thập đại thúc cười tủm tỉm đem bình ngọc thu nhập trong tay áo, hít một hơi tẩu thuốc, nhìn Chu Nguyên, nói: "Tiểu oa tử, ngày mai sẽ là thánh tích chi địa thời điểm mở ra rồi, có người coi trọng người, người nên không chịu thua kém (*hăng hái tranh giành) điểm, đừng đến lúc đó biểu hiện không tốt, thật sự có chút lúng túng."

Chu Nguyên khẽ giật mình, có chút nghi hoặc, trước mắt cái này đại thúc dường như trong lời nói có chuyện, hơn nữa, hắn làm sao biết thánh tích chi địa mở ra thời gian?

"Người đến tột cùng là ai?" Chu Nguyên nhú mày hỏi.

Lạp Thập đại thúc chưa có trở về hắn, chẳng qua là khoát tay áo, chính là phụt lên lấy khói xanh, trần trụi chân to, chậm rì rì tiêu sái rồi.

Chu Nguyên cho đã mắt nghi hoặc, cái này đi chân trần đại thúc, dường như cũng không có muốn đơn giản như vậy a.

Bất quá hắn cũng không có suy nghĩ nhiều, một mình đã ngồi một hồi, chính là đứng dậy trở về phòng.

Mà đang ở hắn trở về phòng không bao lâu, chính là đã nghe được tin tức truyền ra, chấn động rồi toàn bộ Thánh Tích Thành.

Thánh tích chi địa, ngày mai mở ra!

Mà trong phòng, Chu Nguyên nghe được tin tức này về sau, cũng là sửng sờ xuống dưới, cái kia Lạp Thập đại thúc nói, dĩ nhiên là thật sự. . . Vậy hắn, đến tột cùng là ai?

(tẩu chương hết)

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 139: Ra Tay

Lúc ngày thứ hai tiến đến thời điểm, toàn bộ Thánh Tích Thành đều là sôi trào.

Đặc biệt là lúc cái kia Lục Đạo quang hồng tự Phủ Thành chủ bay ra, nhằm thánh tích chi địa phương hướng mà đi lúc, trong thành thị, vô số con cứng cũng là chân đạp nguyên khí, mãnh liệt bắn phóng tới, phô thiên cái địa bộ dáng, giống như châu chấu.

"Chúng ta cũng đi thôi." Chu Nguyên nhìn qua cái kia đồ sộ một màn, cũng là quay đầu đối với Yêu Yêu, Lục La còn có cái kia Tả Khâu Thanh Ngư cười nói.

Tả Khâu Thanh Ngư cái này vài ngày một mực đều là tại Yêu Yêu quanh thân đi dạo, Yêu Yêu đứng chẳng muốn qua giải thích thêm, mà Lục La tức thì là thuần túy ôm xem kịch vui tâm tính, cho nên hẳn một mực cũng không biết, nàng chọn trúng cái này mỹ nam tử, nhưng thật ra là một cái tây bối hàng. . .

Yêu Yêu đám người tự nhiên không có có dị nghị, vì vậy một đoàn người cũng là khởi hành, đối với cái kia thánh tích chi địa chỗ phương hướng vội vã mà đi.

Thánh tích chi địa khoảng cách Thánh Tích Thành mấy trăm dặm, một đoàn người tốc độ cao nhất phía dưới, không tốn quá nhiều thời gian, chính là đạt tới mục đích địa phương.

Chu Nguyên ánh mắt trông về phía xa, chỉ thấy được cái kia cuối tầm mắt, xuất hiện một tòa nhìn không thấy phần cuối thung lũng, thung lũng trên không trung, có sương mù bao phủ, trong sương mù, trong lúc mơ hồ tản ra ba động kỳ dị, làm lòng người kinh hãi.

Mà ở sương mù phía dưới, chính là một cái cực lớn vô cùng dòng sông, dòng sông lóe ra sáng bóng, bình tĩnh được giới chút nào gợn sóng, nhưng cũng làm cho người ta một loại cảm giác sâu không lường được.

Nghĩ đến con sông này, chính là vồn quanh tại thánh tích chi địa bên ngoài cái kia thánh hà.

Không mấy đạo thân ảnh rơi xuống, trùng trùng điệp điệp nhìn không thấy phần cuối, không biết cuối cùng có bao nhiêu người.

Ở đằng kia thánh tích chi địa bên ngoài, có sáu tòa cự đại vô cùng bệ đá, mà lúc này chính là không ngừng có bóng người rơi ở phía trên.

Chu Nguyên một đoàn người, cũng là tìm một tòa bệ đá rơi xuống.

Tại sáu tòa bệ đá trên không, có Lục Đạo cường hãn nguyên khí gào thét, giống như Lục Đạo Phong Bạo, tại trong lúc này, có sáu đạo nhân ảnh, như ẩn như hiện ngồi xếp bằng.

"Cái kia chính là Lục Thánh Tông sứ giả chứ" Chu Nguyên thấp giọng hỏi.

Lục La gật gật đầu, nói: "Ân, nghe nói cái này sáu vị sứ giả, đều là bước vào Thần Phủ Cảnh cường giả."

"Sáu vị Thần Phủ Cảnh." Chu Nguyên nhin không được cảm thán một tiếng, loại này đẳng cấp cường giả, ở tại Thương Mang đại lục, chỉ sợ sẽ là đỉnh tiêm cấp bậc.

"Chúng ta chỗ này bệ đá trên đầu vị kia, nghe nói là đến từ Thánh Cung sứ giả." Tả Khâu Thanh Ngự bàn tay như ngọc trắng khoác lên trước mắt, cười dịu dàng mà nói.

"Thánh Cung. . ." Chu Nguyên ánh mắt ngưng lại, nghe ngày hôm qua gặp phải cái vị kia đi chân trần đại thúc nói, dường như Thánh Cung sứ giả, đã chọn trúng Vũ Hoàng, chỉ cần người sau lần này tại thánh tích chi địa mà biểu hiện xông ra, là có thể được thu vào Thánh Cung, từ nay về sau một bước lên trời.

Mà đang ở Chu Nguyên nổi lòng chuyển động lúc giữa, hần bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía xa xa, chỉ thấy được chỗ đó, một đạo kim sắc bóng người đứng chấp tay, khí thế hùng hồn, một cỗ uy áp từ trong cơ thể hần phát ra, làm cho bốn phía con cứng, đều sẽ không dám tới gần.

Vẻ này uy áp, tự nhiên là được đến từ Vũ Hoàng.

Vũ Hoàng lúc này cũng là quay đầu sang, không hề tình cảm ánh mắt đảo qua Chu Nguyên, sau đó dừng một chút.

"Thần Hồn vậy mà bước vào Hư Cảnh Hậu Kỳ." Vũ Hoàng trong mắt xẹt qua một vòng chấn động, cái này Chu gia Phế Long, ngược lại là có chút năng lực.

"Thật sự là phiền toái con ruồi." Vũ Hoàng lẩm bẩm nói, trong mắt chợt có một đạo dị quang hiển hiện.

Mà cũng chính là tại đây một cái chớp mắt, Chu Nguyên bỗng nhiên toàn thân tóc gáy đứng đầy, một cỗ không cách nào hình dung cảm giác nguy hiểm, xông lên đầu.

Ánh mắt của hần, gắt gao đã tập trung vào Vũ Hoàng.

Lúc này người sau đúng là bỗng nhiên giơ bàn tay lên, năm ngón tay nắm chặt, sau đó xa xa đối với hắc chỗ phương hướng, một quyền oanh ra.

Oành!

Đỏ thắm nguyên khí, gào thét phóng tới, giống như một vòng luống cuống Liệt Nhật, nhanh như Bôn Lôi đối với Chu Nguyên gào thét tới.

"Vũ Hoàng, người hơi quá đáng!" Lục La, Tả Khâu Thanh Ngư đều cũng có làm cho phát hiện, lúc này nổi giận quát lên tiếng, hùng hồn nguyên khí đột nhiên bộc phát.

Yêu Yêu cũng là trong con người xẹt qua một vòng hàn ý, trợn bóng mi tâm Thần Hồn bắt đầu khởi động.

Trong ngực Thôn Thôn, cũng là phát ra tiếng gầm.

Bất quá, liền khi bọn hắc sắp sửa ra tay ngăn trở lúc, bỗng nhiên có một cỗ không cách nào hình dung cảm giác áp bách từ trên trời giáng xuống, đúng là đưa bọn chúng quanh thân bắt đầu khởi động nguyên khí, đều áp chế trở về.

"Thánh Cung sứ giả? !" Lục La, Tả Khâu Thanh Ngư khuôn mặt biến đổi, bởi vì vẻ này cảm giác áp bách, rõ ràng là đến từ trên bầu trời ngời xếp bằng cái vị kia Thánh Cung sứ giả.

Mà cũng chính là tại các nàng bị cản trở một cái chớp mắt, cái kia một cái khác đỏ thắm quyền quang, đã là đã tới Chu Nguyên trước mặt, một quyền kia uy thế, coi như là Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ cao thủ, đều cảm nhận được ý sợ hãi.

"Tên kia chết chắc rồi." Chung quanh có con cứng cảm thán nói, ai cũng không nghĩ tới, Vũ Hoàng vậy mà lại đột nhiên ra tay, hơn nữa còn là như

vậy không nể mặt, hiển nhiên là ý định một quyền trực tiếp giết Chu Nguyên.

Xích quang tràn ngập Chu Nguyên ánh mắt, vẻ này cuốn tới hung hãn chấn động, tự nhiên cũng là làm cho hắc đồng tử co rút nhanh, bất quá như vậy trong lúc nguy cấp, hắc cũng không có thất kinh, ngược lại là mãnh liệt bước ra rồi nửa bước.

Hắc hai tay giao nhau trước người, chỉ thấy được trên cánh tay có quang văn nổi lên.

"Tam phẩm Nguyên Văn, Đại Quy Giáp Văn!"

Nường theo lấy Chu Nguyên trong nội tâm một tiếng hét to, chỉ thấy được cánh tay kia phía trước, quang văn đan vào, đúng là tạo thành một cái khác ước chừng vài thước xám tối sắc mặt mai rùa, mai rùa ban bác trầm trọng, dường như có thể chống cự Toái Sơn trọng kích.

Oành!

Đỏ thắm quyền quang, cùng cái kia mai rùa trùng trùng điệp điệp đụng vào nhau, xích quang một cái mãnh liệt bốc lên lúc giữa, mai rùa chính là xuất hiện vết rạn, cuối cùng đau khổ chống đỡ rồi mấy hơi thở, đúng là trực tiếp bùng nổ vỡ đi ra.

Còn sót lại đỏ thắm quyền quang, thì là oanh kích tại Chu Nguyên trên hai tay.

Phanh!

Thân thể của hắc như gặp phải trọng kích, bắn ngược rồi đi ra ngoài, hai chân ở đằng kia trên mặt đất kéo lê rồi thật dài dấu vết, bụi mù tràn ngập.

Vô số đạo ánh mắt đều là nhìn lại, không ít người đều đúng nhú mày, cái này Vũ Hoàng hành vi, thật là có chút khó coi, rõ ràng thực lực hơn xa Chu Nguyên, lại vẫn muốn sử dụng loại thủ đoạn này.

"Cái kia Chu Nguyên, có lẽ trực tiếp bị đánh chết a?" Phần đông thanh âm vang lên, sau đó nhìn về phía cái kia bụi mù tràn ngập địa phương.

Ở đằng kia chỗ xa hơn, Tiêu Thiên Huyền cùng với Cổ Linh đám người nhìn qua một màn này, đều là nhin không được cười ra tiếng, cái này Chu Nguyên, cuối cùng là chọc tới Vũ Hoàng không vừa mắt.

Vũ Hoàng thần sắc như trước đậm mạc, dường như lúc trước với tư cách, chẳng qua là tiện tay chụp chết rồi một cái đáng ghét con ruồi mà thôi.

Bụi mù thời gian dần trôi qua tản đi, vô số đạo ánh mắt nhìn chăm chăm vào chỗ đó, lại sau đó, bọn họ sắc mặt đều là chột biến đổi. Chỉ thấy được tại đó, một đạo thân ảnh, vẫn như cũ thẳng tắp đứng sừng sững, dưới chân hắc phiến đá đều là vỡ vụn ra, giao nhau tại trước mắt trên hai tay, ẩn có màu xanh lân phiến hiển hiện, bất quá lúc này những lân phiến này đều là vỡ vụn ra trở lại.

Có máu tươi theo cánh tay giọt rơi xuống.

Chu Nguyên thần sắc một mảnh bình tĩnh, chẳng qua là cái kia trong mắt bắt đầu khởi động sát ý, cơ hồ là muốn đầy tràn ra tới.

Lúc này đây, nếu như không phải bằng vào hắc sớm có chuẩn bị học xong một đạo phòng ngự hình Tam phẩm Nguyên Văn, hơn nữa Huyền Mãng Lân phòng ngự, chỉ sợ Vũ Hoàng một quyền này, thật có thể đủ trực tiếp đánh chết hắc.

"Chu Nguyên, ngươi không sao chứ? !"

Yêu Yêu, Lục La, Tả Khâu Thanh Ngư cực nhanh đến Chu Nguyên bên cạnh.

Thôn Thôn tự Yêu Yêu trong ngực nhảy ra, mãnh liệt phát ra tiếng gầm gừ, nho nhỏ thân hình nhanh chóng bành trướng, hóa thành thần bí hung thú, miệng lớn lúc giữa tản ra Hắc Quang, Thú Mục gắt gao nhìn chăm chăm vào Vũ Hoàng.

Linh trí của nó cực cao, tuy rằng ngày bình thường luôn ghét bỏ Chu Nguyên, nhưng ở Thôn Thôn xem ra, Chu Nguyên đúng ngoại trừ Yêu Yêu bên ngoài cùng nó quan hệ người tốt nhất, nó bình thường khi dễ có thể, nhưng trước mắt người này cũng dám đột nhiên ra tay, thật sự là không thể tha thứ.

Chung quanh những con cứng kia cảm nhận được Thôn Thôn hung hãn, tranh thủ thời gian nhao nhao thối lui.

Ở đằng kia một bên, Yêu Yêu khuôn mặt cũng là lần đầu trở nên vô cùng băng hàn, bàn tay như ngọc trắng nắm chặt, mi tâm quang văn, đúng là nổi lên từng điểm chấn động, đôi mắt xinh đẹp lẳng liệt.

"Không nên vọng động!"

Chu Nguyên đuổi ra tràn đầy máu tươi bàn tay, kéo lại Yêu Yêu bàn tay nhỏ bé, dùng sức cầm chặt, hãn thể nhưng là nhớ rõ, Thương Uyên sư phụ đã từng nói qua, không thể để cho Yêu Yêu mi tâm phong ấn buông lỏng.

Yêu Yêu nhìn về phía Chu Nguyên, xưa nay có thích sạch sẽ nàng, lần này ngược lại đúng không có để ý Chu Nguyên cái kia đầy tay máu tươi, nàng có chút tự trách, vậy mà làm cho cái kia Vũ Hoàng ở trước mặt nàng, suýt nữa thật sự giết Chu Nguyên.

"Dừng tay!"

Lúc này có trầm thấp tiếng quát từ trên trời giáng xuống, cái kia Thánh Cung sứ giả, ánh mắt bao quát xuống, Thần Phủ Cảnh cường giả uy áp bao phủ hạ xuống, đem Thôn Thôn đều là áp chế e rằng đạo pháp nhúc nhích.

"Thánh tích chi địa ngay lập tức đem muốn mở ra, không được tại này khiến cho bạo động!" Thánh Cung sứ giả trầm thấp nói.

Lục La khí đạo: "Cái kia người lúc trước không ngăn cản Vũ Hoàng? !"

Tả Khâu Thanh Ngư cũng là cái miệng nhỏ nhắn nhếch lên, nói: "Vị này sứ giả thật đúng là không biết được như thế nào công bằng."

Lúc này các nàng còn như thế nào không rõ, cái này Thánh Cung sứ giả, lúc trước rõ ràng cho thấy cố ý áp chế các nàng, làm cho các nàng không cách nào trợ giúp Chu Nguyên.

Hiển nhiên, vị này Thánh Cung sứ giả tại che chở Vũ Hoàng.

Chung quanh con cứng cũng là đều nghị luận, cái này Thánh Cung sứ giả với tư cách, đích thật là có chút không công bằng.

Trên bầu trời, tên kia Thánh Cung sứ giả sắc mặt cũng là có chút ít không dễ coi, lạnh lùng nhìn Chu Nguyên bọn hắn liếc, không nói gì, chẳng qua là quát: "Các người đã có ý kiến, cái kia cũng đừng có tiến thánh tích chi địa rồi."

Lục La, Tả Khâu Thanh Ngư khuôn mặt đều đúng có chút khó coi, cái này khốn nạn sứ giả.

Bất quá, ngay tại Thánh Cung sứ giả thanh âm rơi xuống lúc, ở đằng kia bầu trời xa xăm lên, đồng dạng một cái khác sáng chói quang đoàn ở bên trong, giống như có một đạo nhân ảnh chuyển xem qua quang, nhìn về phía cái phương hướng này, một cái khác giọng mỉa mai thanh âm, tùy theo truyền đến.

"Hắc hắc, Triệu Bàn, người đầu gù cũng là đại biểu cho Thánh Cung, sắc mặt có thể hay không không muốn khó coi như vậy?"

(tấu chương hết)

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 140: Thánh Tích Chi Địa

Đạo kia giọng mĩa mai thanh âm ở trên trời vang lên, đồng thời cũng là đưa tới vô số đạo ánh mắt, bởi vì cái kia người nói chuyện, đồng dạng cũng là một vị Lục Thánh Tông sứ giả.

Ở đằng kia vô số đạo ánh mắt nhìn chăm chú, nơi xa đạo kia quang đoàn quang mang yếu ớt, lộ ra trong đó thân ảnh, chỉ thấy được một gã Lạp Tháp trung niên nam tử ngồi xếp bằng ở chỗ kia, trong miệng ngậm lấy điều thuốc cán.

Tràn đầy nguyên khí, tựa như Phong Bạo quét sạch tại kia quanh thân, quấy đến Thiên Địa rung chuyển.

Chu Nguyên nhìn qua cái này đạo thân ảnh, ngược lại là ngơ ngác một chút, bởi vì người này đúng là hôm qua lấy hấn uống rượu người.

Chẳng qua là, hấn như thế nào đều không nghĩ tới, cái kia Lạp Tháp đại thúc, vậy mà sẽ là Lục Thánh Tông sứ giả.

Chu Nguyên bộn hấn cái mảnh này trên bệ đá không, tên kia là Triệu Bàn Thánh Cung sứ giả, mặt trắng không râu trên mặt, ngược lại là hiển lộ ra một phần âm trầm, nhìn hấn này lạp tháp trung niên nhân liếc, nói: "A? Mục Vô Cực người có cái gì chỉ giáo?"

Lạp tháp trung niên nhân phun ra nuốt vào lấy khói xanh, cười nhạt nói: "Chỉ giáo không có hứng thú, chỉ là muốn muốn nói cho người, người không có tư cách ở chỗ này trực xuất người, bởi vì những bên trong này, không chừng thì có tương lai có thể nhập mặt khác Ngũ Tông hạt giống."

Triệu Bàn sắc mặt âm trầm, còn muốn nói chuyện, mặt khác bốn gã sử giả thì là mở miệng khuyên giải: "Đều bớt tranh cãi a, cái này sương mù, phải sáu người liên thủ lại vừa đánh vỡ, thiếu khuyết rồi ai, đều là khó có thể làm được."

Triệu Bàn cuối cùng chỉ có thể hừ lạnh một tiếng, ánh mắt của hắn, lạnh lùng nhìn lướt qua phía dưới Chu Nguyên đám người, sau đó ánh mắt mang theo một tia bất mãn nhìn Vũ Hoàng liếc, hiển nhiên là bất mãn đối phương vậy mà không thể một quyền đem Chu Nguyên đánh chết, lúc này mới hơn nhiều những phiền toái này.

Vũ Hoàng ngược lại đứng không để ý đến bất mãn ta của hắn, chẳng qua là đem ánh mắt nhìn về phía Chu Nguyên, hai mắt híp lại, người sau đã ngăn được hắn một quyền, đồng dạng lại để cho hắn thật bất ngờ.

Chu Nguyên nhẹ nhàng lắc lắc tràn đầy máu tươi bàn tay, trên năm tay kịch liệt đau nhức, cho thấy lấy lúc trước Vũ Hoàng một quyền kia hung hãn, lúc này đây, nếu như không phải hắn có đạo kia Tam phẩm phòng ngự Nguyên Văn, chỉ sợ Vũ Hoàng một quyền này, hắn không chết cũng bị thương.

Xem ra đối phương, từ lúc này đây hắn Thần Hồn đột phá đến Hư Cảnh Hậu Kỳ lên, ngược lại là bắt đầu phát giác được hắn dường như có đủ lấy một điểm uy hiếp, cho nên ý định dùng tốc độ nhanh nhất, đưa hắn cho triệt để giải quyết hết.

Bất quá, từ loại nào góc độ mà nói, vậy cũng là là một chuyện tốt, không phải sao?

Chu Nguyên nhìn chăm chăm vào Vũ Hoàng, khuôn mặt không hề gợn sóng, chẳng qua là cái kia trong mắt sát ý, nhưng là đậm đặc đã đến cực hạn, hắn chột cười cười, chậm rãi rũ xuống mí mắt.

Xem ra, đối mặt với hãn, cái này Vũ Hoàng cũng không phải như là biểu hiện ra như vậy không thềm để ý chút nào, hiển nhiên, đối phương những tất cả hành động này, đều là tại cho thấy, Vũ Hoàng đang sợ.

Hãn sợ hãi hãn thật sự mất đi hãn vốn có những này.

Hãn sợ hãi, Chu Nguyên thật có thể đủ đem những vật này, lại lần nữa đoạt lại rồi đi.

Chu Nguyên nhẹ nhàng vỗ vỗ Thôn Thôn đầu, người sau thân thể cao lớn cũng là bắt đầu chậm rãi thu nhỏ lại, chẳng qua là cái kia thú đồng tử ở bên trong, như trước lưu lại lấy hung ác, gắt gao nhìn chăm chăm vào Vũ Hoàng.

Một bên Yêu Yêu, tại đã trầm mặc một lát sau, nói: "Nếu là ở cái kia thánh tích chi địa bên trong gặp hãn, ta sẽ xuất thủ trước, bất quá người yên tâm, ta sẽ không giết chết hãn đấy."

Chu Nguyên ngẩn người, nhìn Yêu Yêu liếc, hiển nhiên, Vũ Hoàng với tư cách, lần này là thật sự chọc giận nàng.

Chu Nguyên gãi gãi đầu, đành phải nói: "Vậy người kiểm chế điểm."

Một bên Tả Khâu Thanh Ngự thì là bàn tay nhỏ bé bưng lấy khuôn mặt, xấu hổ hồng hồng nhìn qua Yêu Yêu, lúc này người sau, hiển nhiên là lộ ra có chút khí phách.

Dù sao, đối mặt với Vũ Hoàng, có tư cách nói loại lời này người, thật là không nhiều lắm.

Giương cung bạt kiếm bầu không khí bắt đầu biến mất, cái kia nơi xa Tiêu Thiên Huyền, Cổ Linh đám người tức thì là có chút thất vọng lắc đầu, ai cũng không nghĩ tới, Chu Nguyên vậy mà thật sự đem Vũ Hoàng hung hãn một quyền cho tiếp xuống dưới.

"Tiểu tử này, ngược lại là có chút năng lực." Tiêu Thiên Huyền thân nhiên nói.

Cổ Linh hồng nhuận phơn phớt cái miệng nhỏ nhắn nhẹ nhàng nhếch lên, nói: "Vận khí tốt mà thôi, dùng năng lực của hắc, thật muốn gặp Vũ Hoàng, hắc phải chết không thể nghi ngờ."

Còn lại mọi người cũng là nhao nhao gật đầu, nói: "Nếu là tiểu tử này tại thánh tích chi địa bên trong xui xẻo bắt gặp chúng ta, vậy cũng phải hảo hảo giáo huấn một chút hắc, cho Cổ Linh xả giận."

Khi bọn hắc đang khi nói chuyện, trên bầu trời, cái kia sáu vị sứ giả thì là dừng ở thánh hà phía trên sương mù, bỗng nhiên đồng thời ra tay.

Oành!

Lục Đạo mấy trăm trọng khổng lồ nguyên khí, đột nhiên tự đỉnh đầu bọn họ gào thét phóng tới, tựa như trụ lớn, trực tiếp là ngang ngược bắn vào này liên miên trong sương mù.

Nguyên khí cột sáng quấy, không ngừng chấn động lấy, đem sương mù từng tầng một xé rách.

Bất quá, cái kia trong sương mù, dường như cũng là ẩn chứa lực lượng kinh khủng, cổ xưa quang văn dần hiện ra, đập nện ở đằng kia Lục Đạo nguyên khí cột sáng lên, trực tiếp là đem cái kia nguyên khí từng tầng một tróc bong.

Trên bầu trời, sáu vị sứ giả đều là mặt sắc mặt ngưng trọng, không dám lãnh đạm, toàn lực thúc giục nguyên khí.

Khí thế kinh người, tự trong cơ thể của bọn họ bạo phát đi ra, Thiên Địa đều là vào lúc này thời gian dần trôi qua biến sắc, dần tới phía dưới khắp

nơi con cứng đều là cầm như hến, loại lực lượng này, vượt qua xa bọn hăn có thể chạm đến.

"Đây chính là Thần Phủ Cảnh lực lượng chứ" Chu Nguyên lẩm bẩm nói.

Thái Sơ Cảnh về sau, chính là Thần Phủ Cảnh, đến đó cấp độ, dường như trong cơ thể Khí Phủ hội lần nữa xuất hiện tiến hóa, mà nghe nói ngưng tụ thành thần phủ người, nguyên khí cũng cũng tìm được tiến hóa, uy lực xa không tầm thường nguyên khí có thể so sánh.

Ở đằng kia vô số con cứng nhìn chăm chú ở bên trong, Lục Đạo nguyên khí cột sáng không ngừng quấy lầy, mà ở cái kia sáu vị sứ giả đem hết toàn lực phía dưới, tất cả mọi người đứng bắt đầu nhìn thấy, cái kia nồng đậm được gần như sền sệt trong sương mù, xuất hiện một cái khác mỏng manh đích chỗ trống khu vực.

Ánh mắt xuyên thấu qua những hơi mỏng kia sương mù, mơ hồ dường như có thể nhìn thấy cái kia cổ xưa thánh tích chi địa.

"Tất cả mọi người, hiện tại tiến vào!"

Mà mọi người ở đây Ngưng Thần lúc, sáu vị sứ giả tiếng quát, giống như là Kinh Lôi vang vọng dựng lên.

Oành!

Lời vừa nói ra, toàn bộ Thiên Địa đều là bạo động, chỉ thấy được cái kia vô số con cứng trực tiếp là mãnh liệt bắn phóng tới, hóa thành một đạo đạo quang ảnh, tiến vào mảnh hơi có vẻ trống rỗng trong sương mù.

"Chúng ta cũng khởi hành a, cái kia thánh tích chi địa ở bên trong, ai cũng không biết sẽ phát sinh cái gì, riêng phần mình cẩn thận." Chu Nguyên nhìn về phía mọi người, nói ra.

Yêu Yêu, Lục La, Tả Khâu Thanh Ngư đám người cũng là gật gật đầu.

Bá!

Tiếp theo trong nháy mắt, bọn hắn đồng thời mãnh liệt bắn phóng tới.

Ngắn ngủn hơn mười hơi thở, bọn hắn cũng là tiến vào đến đó đám sương mù trống rỗng khu vực, không dám lãnh đạm, nguyên khí thúc giục đến mức tận cùng, tốc độ tăng vọt.

"Muốn đi vào rồi!"

Chu Nguyên nhìn qua lên trước mắt vọt tới nhàn nhạt sương trắng, cũng là hít sâu một hơi, trong cơ thể nguyên khí chấn động, bảo vệ thân hình.

Oành!

Thân thể của bọn hắn rút cuộc đâm vào rồi sương mù phía trên, lập tức giống như tiến đụng vào rồi một thế giới khác, không gian biến ảo, làm cho người không cách nào ổn định thân hình, chỉ có thể bị không ngừng lung tung ném ra ngoài rồi đi.

Chu Nguyên trực tiếp là bị quấy đến chói sáng đầu hoa mắt, thời gian phảng phất là đi qua hồi lâu, hắn rút cuộc cảm giác được không gian đình trệ xuống, thân thể của hắn cũng là vào lúc này bị trùng trùng điệp điệp ném bay ra ngoài.

Phanh!

Chu Nguyên trùng trùng điệp điệp nện đã rơi vào trên mặt đất, ngã một miếng bùn.

Hắn bất chấp đau đớn, một cái cuộn cuộn chính là bò lên, lại sau đó, hắn chính là nhìn thấy một cái cổ xưa Thiên Địa, dường như Hồng Hoang thời đại. . .

"Cái này, chính là thánh tích chi địa chứ "

Chu Nguyên nhìn qua lên trước mắt cổ xưa Thiên Địa, thì thào tự nói.

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 141: Oan Gia Ngổ Hẹp

Lúc cái kia Thương Mang đại lục vô số con cứng dũng mãnh vào thánh tích chi địa lúc, không có người biết được, ở đằng kia địa phương xa xôi, mặt khác một tòa Đại Lục trên đỉnh núi, có tia sáng chói mắt bạo phát đi ra, chỉ thấy được cái kia trên mặt đất, khắc lấy một đạo cự đại Nguyên Văn, Nguyên Văn tản ra kinh người chấn động, đem này thiên địa lúc giữa nguyên khí, đều hội tụ mà đến.

Mà lúc này, ở đằng kia cực lớn Nguyên Văn trung ương, có năm đạo thân ảnh đứng sừng sững.

Cực lớn Nguyên Văn kết giới bên ngoài, có mấy đạo thân ảnh lảng không mà đứng, thân thể của bọn hắn lên, tản ra cực kỳ cường đại nguyên khí dao động, uy thế khủng bố.

"Diệp Minh, hôm nay cái kia Thương Mang đại lục thánh tích chi địa đã mở ra, chúng ta biết lá tích Truyền Tống Nguyên Văn, đem bọn người năm người đưa vào trong đó, các người chính là chúng ta Đông Huyền đại lục bên trên đỉnh tiêm con cứng, lần này tiến đến, tất muốn giành được thánh tích chi địa Đại Tạo Hóa, nếu là thành công, tiền đồ của các người, nhất định không thể hạn lượng!" Ở đằng kia Nguyên Văn kết giới bên ngoài, một gã sắc mặt lạnh lùng nghiêm nghị lão giả, trầm giọng nói ra.

"Cái kia Thương Mang đại lục một mảnh hỗn loạn, không giống ta Đông Huyền đại lục, do chúng ta ngũ đại gia tộc khống chế, mà các người, là chúng ta Ngũ gia đem hết toàn lực bồi dưỡng ra được đỉnh tiêm con cứng,

cho nên, các người không có khả năng bại bởi Thương Mang đại lục những con cứng kia!" Một gã khác hắc y bà lão cũng là mở miệng nói ra.

Ở đằng kia Nguyên Văn trong kết giới, có một người gầy gầy đầu, lộ ra cả người lẫn vật vô hại giống như dáng tươi cười, nói: "Trên Thương Mang đại lục mặc dù không có cái gì thế lực cường đại, bất quá Lục Thánh Tông sứ giả cũng là ở đâu, vạn nhất bị biết được, sẽ không tìm chúng ta phiền toái a?"

Cái kia sắc mặt lạnh lùng nghiêm nghị lão giả thần nhiên nói: "Thiên Địa Tạo Hóa, vốn cũng không thuộc về ai chỉ có, nếu là Thương Mang đại lục con cứng vô năng, thủ không được thuộc với vận mệnh của bọn hắn, cái kia tự nhiên muốn giao cho có thể người, cho nên coi như là Lục Thánh Tông sứ giả biết được cũng sẽ không nói cái gì, hơn nữa chỉ cần các người thành công, tự nhiên cũng có thể tiến Lục Thánh Tông."

"Yên nào yên nào, chính là một cái Thương Mang đại lục mà thôi, bọn hắn những đỉnh tiêm kia con cứng tin tức, chúng ta cũng đã nắm giữ, không tính vấn đề quá lớn." Nguyên Văn trong kết giới, có một cái khác thân thể mềm mại thon dài nữ hài, nàng phát phát tay, không thêm để ý mà nói.

"Diệp Minh, chuyển này cướp lấy Thương Mang đại lục Tạo Hóa, dùng người làm chủ, những người còn lại đều cần nghe người chỉ huy." Hắc y bà lão nhìn về phía năm người rất trung tâm, chỗ đó, có một gã áo đen thanh niên.

Áo đen thanh niên mắt một mực khép hờ lấy, lúc này nghe được thanh âm, mới chậm rãi mở ra, màu đen trong con ngươi, phản phát là một mảnh hắc ám, làm cho người cảm thấy quỷ dị vô cùng.

Hắn không có trả lời, chẳng qua là sử dụng cái kia đen kịt đồng tử nhìn về phía bên cạnh bốn vị khác con cứng, hờ hững mà nói: "Chuyển này

cướp lấy Tạo Hóa, bất kể là cái kia Thương Mang đại lục con cứng cũng là người dám, nếu là trở ngại ta, ta đều đem bọn người. . . Giết."

Thanh âm của hắn, không có gợn sóng, cũng không có sát ý, nhưng trong khi nói ra lúc, ngay cả bốn vị khác Đông Huyền đại lục bên trên đỉnh tiêm con cứng đều là rung mình một cái, nhưng thần kỳ đúng rồi đều không có phản bác.

"Bắt đầu đi."

Nhìn thấy không người nói chuyện, cái kia áo đen thanh niên vừa rồi ngẩng đầu nhìn hướng Nguyên Văn kết giới bên ngoài, đậm mặt mà nói.

Cái kia lạnh lùng nghiêm nghị lão giả năm người cũng là gật gật đầu, chỉ thấy được bọn hắn một phát ống tay áo, lập tức hùng hồn nguyên khí gào thét phóng tới, trào vào Nguyên Văn trong kết giới, lập tức Nguyên Văn chấn động lên, đúng là ngay cả không gian đều là bị xé nứt được vụn vụn.

Mà ở không gian vụn vụn lúc giữa, cái kia Nguyên Văn bên trong năm đạo thân ảnh, cũng là thời gian dần trôi qua trở nên Hư Huyền, cuối cùng theo quang mang triệt để bộc phát, thân ảnh của bọn hắn, cũng là tùy theo biến mất không thấy gì nữa.

Nhìn qua năm đạo thân ảnh biến mất, cái kia lạnh không mà đứng lạnh lùng nghiêm nghị lão giả đám người vừa rồi thở dài một hơi.

"Cái kia Thương Mang đại lục, thực lực không bằng gì, nhưng là có được lấy một mảnh thánh tích chi địa, cũng thật là quái không được ta sẽ chờ ngấp nghé một chút."

"Hắc hắc, yên tâm đi, Diệp Minh năm người chính là chúng ta Ngũ gia trẻ tuổi bên trong nhân tài kiệt xuất, với hắn đám xuất mã, cái kia nho nhỏ trên Thương Mang đại lục con cứng lại được coi là rồi cái gì."

"Ân, chuyến này có lẽ không ngại, chỉ cần lấy được lần này Tào Hóa, tương lai chúng ta Ngũ gia, nói không chừng cũng là có thể xuất hiện sáng lập Pháp Vực cường giả, đến lúc đó, thậm chí có thể khai tông lập phái, trở thành Thương Huyền Thiên bên trong chính thức một phương cự pháp."

...

Xuất hiện ở Chu Nguyên trước mặt, đúng một mảnh rộng lớn vô biên cổ xưa Thiên Địa, che trời cổ thụ đứng sừng sững, xa xa có dường như có thể chạy suốt phía chân trời Vân Tiêu cự sơn, toàn bộ trong Thiên Địa, đều tràn ngập một loại cổ xưa, Man Hoang giống như khí tức.

Ánh mắt nhìn hướng lên bầu trời, nhưng không thấy rồi lượn lơ sương mù, chẳng qua là liếc mắt nhìn qua lúc, ngày đó trống không sắc thái hiện ra ố vàng sắc mặt, hiển nhiên cùng thánh tích chi địa bên ngoài hoàn toàn khác nhau.

"Cái này thánh tích chi địa bên trong, sợ là khác có không gian." Chu Nguyên lầm bầm.

Ở đằng kia trên Thương Mang đại lục, có lẽ thánh tích chi địa chẳng qua là góc chi địa, nhưng trước mắt này thiên địa, lại hiển nhiên cực kỳ bao la, thật muốn lại nói tiếp, nói không chừng so với toàn bộ Thương Mang đại lục đều muốn khổng lồ.

"Thánh Giả một giọt máu, liền sáng tạo ra thần diệu như thế chi địa. . ."
Chu Nguyên cảm thán một tiếng, thật không biết cái kia cái gọi là Thánh Giả, đến tột cùng là mạnh mẽ đã đến hạng gì cấp độ, vền vền một giọt Thánh Huyết rơi xuống, liền biến thành rồi một phương Tiểu Thế Giới.

"Bất quá. . . Dường như cùng Yêu Yêu các nàng đi rồi ra." Chu Nguyên nhìn qua bốn phía, trống rỗng, cũng không có nửa cái bóng người tồn tại, hiển nhiên, Yêu Yêu các nàng đều cũng không ở chỗ này.

"Xem ra chỉ có thể một mình lên đường." Chu Nguyên lắc đầu, đối với Yêu Yêu hẳn cũng không phải lo lắng, tuy nói không cách nào vận dụng nguyên khí, nhưng thần hồn của nàng tu vi nhưng là cực kỳ mạnh mẽ, nghĩ đến cái này trên Thương Mang đại lục con cứng, có thể đối với nàng tạo thành uy hiếp, có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Chu Nguyên cũng không do dự quá lâu, tùy tiện định rồi một cái phương hướng, quanh thân nguyên khí chính là bay lên, chân hắc chưởng một đập, thân hình mãnh liệt bắn phóng tới.

Hắn tốc độ cao nhất chạy đi rồi mười phút đồng hồ, ánh mắt chợt ngưng tụ, bởi vì tại tiền phương của hắn xuất hiện một tòa hồ nước.

Chu Nguyên Ngưng Thần nhìn lại, nháy mắt sau đó, hắn sắc mặt chính là nhin không được thay đổi, bởi vì hắn nhìn thấy, ở đằng kia hồ nước bên cạnh, dường như còn đứng lấy một đạo nhân ảnh.

Kim sắc áo bào, phát ra uy nghiêm, đều là cực kỳ quen thuộc, rõ ràng là cái kia Vũ Hoàng!

Thật sự là oan gia ngõ hẹp!

Nhiều người như vậy đều đi rời ra, kết quả hết lần này tới lần khác hắn sẽ cùng Vũ Hoàng, ở chỗ này đụng vào nhau.

Tại Chu Nguyên phát hiện Vũ Hoàng thời điểm, người sau dường như cũng là có làm cho phát hiện, xoay đầu lại, ánh mắt liền nhìn thấy Chu Nguyên, lúc này hắn hiển nhiên cũng là ngẩn người.

Bất quá, Vũ Hoàng rất nhanh cũng là phản ánh đi qua, lúc này nhin không được nhẹ cười rộ lên, tiến tới tiếng cười biến lớn, UỖNH UỖNH RẦM RẦM vang lên.

Hắn cười chỉ chốc lát, rút cuộc ngừng lại, hắn nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, nói: "Người biết ta vừa rồi đang suy nghĩ gì chứ "

"Ta suy nghĩ, ta có lẽ đi nơi nào tìm người cái này Chu gia Phế Long, đem người cái này tai hoạ ngầm triệt để biến mất."

"Nhưng mà, ngay tại vừa mới vì thế mà buồn rầu thời điểm, người liền xuất hiện. . ."

"Người biết điều này nói rõ cái gì chứ "

"Điều này nói rõ, ta có được lấy chính thức số mệnh, vận tùy tâm động, tâm niệm làm cho đến, tự có sở thành."

Vũ Hoàng nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, ánh mắt nghiền ngẫm, giống như đối đãi rơi vào lòng bàn tay con mồi.

"Cho nên, Chu gia Phế Long, ta, mới là Chân Long!"

"Còn lần này, không người bảo vệ người, người cái này Phế Long, lại làm như thế nào từ trong tay của ta sống sót? !"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 142: Tình Thế Nguy Hiểm

Hồ nước lúc trước, Chu Nguyên nhìn qua cái kia vẻ mặt nghiền ngẫm Vũ Hoàng, sắc mặt cũng là có chút điểm âm trầm, ở chỗ này gặp được Vũ Hoàng, hiển nhiên là sâu sắc ngoài dự liệu của hắn.

Đây quả thật là có chút không may.

Dù sao lấy Chu Nguyên thực lực hôm nay, hoàn toàn chính xác còn không phải cái này Vũ Hoàng đối thủ.

Cho nên, Chu Nguyên ánh mắt có chút lập loè, tiếp theo trong nháy mắt, nguyên khí đột nhiên tự kia dưới chân bộc phát ra, mà kia thân ảnh trực tiếp là không chút lựa chọn quay đầu cực nhanh phóng tới.

Dưới mắt, chỉ có thể trước chạy thoát.

"Chạy trốn được?" Nhưng mà, Vũ Hoàng nhìn đến quay đầu quyết đoán chạy trốn Chu Nguyên, tức thì đúng mím cười, dáng tươi cười mơ hồ mang theo một tia giọng mỉa mai.

Chân hắn chưởng một đập, hùng hồn đỏ thắm nguyên khí tự kia trong cơ thể bạo phát đi ra, nóng bỏng vô cùng, ngay cả bên cạnh nước sông đều là vào lúc này sôi trào lên, mặt đất nhanh chóng khô nứt.

Phanh!

Vũ Hoàng thân hình, mãnh liệt mãnh liệt bắn phóng tới.

Vén vén mấy cái hô hấp lúc giữa, hăn liền trực tiếp xuất hiện ở Chu Nguyên phía sau, bàn tay đỏ thẫm, một chưởng liền chụp xuống dưới, phía dưới mặt đất, đều là vào lúc này đánh rách tả tơi ra.

"Long Bộ!"

Cảm thụ được cái kia Vũ Hoàng chưởng phong lăng liệt, Chu Nguyên không dám lãnh đạm, vội vàng thi triển Long Bộ.

Thân hình của hăn trở nên có chút mơ hồ, cái kia chưởng phong gào thét xuống, đúng là bôi lấy thân thể lướt tới.

Phanh!

Mặt đất nứt toác ra, mà Chu Nguyên thì là tá trợ lấy cái kia kinh phong, điên cuồng lướt phóng tới.

Một chưởng thất bại, Vũ Hoàng như trước không vội không chậm, thân hình giống như như giòi trong xương, chăm chú đi theo, khuôn mặt của hăn bên trên treo mèo đùa giỡn con chuột giống như đáng tươi cười, thỉnh thoảng một chưởng đánh ra, liền đem Chu Nguyên làm cho cực kỳ chật vật.

Ngắn ngủn mấy phút đồng hồ thời gian, Chu Nguyên nhưng là nhiều lần cực kỳ nguy hiểm, nhiều lần đều thiếu chút nữa bị Vũ Hoàng chính diện đánh trúng.

Mà Chu Nguyên, hiển nhiên cũng là tại Vũ Hoàng truy kích xuống, thời gian dần trôi qua có chút vẻ mệt mỏi hiện ra.

"Thật sự là đáng thương Chu gia Phế Long. . ." Vũ Hoàng một tay thả lỏng phía sau, hăn từng bước một hướng đi Chu Nguyên, thần thái thương cảm, nói: "Bất quá người yên tâm đi, giết người về sau, ta cũng sẽ đem các người Đại Chu Vương Triều phá hủy, thân nhân của người, đều rời đi theo người."

Oành!

Bất quá, ngay tại hăn tới gần Chu Nguyên trong nháy mắt đó, Chu Nguyên trên mặt vẻ mệt mỏi đột nhiên tản đi, thay vào đó chính là một mảnh rét lạnh lảng lệ ác liệt, chân hăn chưởng một đập, đúng là không lui về sau nữa, ngược lại là như thêm điện đối với Vũ Hoàng phóng đi.

"Long Bi Thủ, Phá Thiên!"

Bàn tay hăn đánh ra, nguyên khí cuộn cuộn, một dưới lòng bàn tay, trước mặt không khí đều là bạo liệt ra trở lại.

"Tam phẩm Nguyên Văn, Hắc Kim Chưởng Văn!"

Tại thi triển ra mạnh nhất một chiêu thế công lúc, Chu Nguyên trên lòng bàn tay, đồng dạng có quang văn nổi lên, Hắc Kim giống như sắc thái tự lòng bàn tay nổi lên, dường như cực kỳ cứng rắn đồng thời có thể dùng lấy lực sát thương.

Ngắn ngủn trong nháy mắt, Chu Nguyên bạo phát ra cực kỳ lực lượng kinh người.

Oành!

Hội tụ Chu Nguyên toàn thân lực lượng hung hãn nhất một chưởng, chính là trùng trùng điệp điệp đối với Vũ Hoàng đánh ra.

Vũ Hoàng ánh mắt cũng là vào lúc này có chút ngưng tụ, năm ngón tay nắm chặt, một quyền oanh ra.

Đông!

Thanh âm trầm thấp vang vọng dựng lên, hai người mặt đất dưới chân trực tiếp là rạn nứt ra, Chu Nguyên thân hình bắn ngược rồi đi ra ngoài, bàn chân ở đằng kia trên mặt đất để lại từng đạo thật sâu dấu vết.

Mà cái kia Vũ Hoàng, ống tay áo cũng là nổ bể ra miệng, bước chân vội vàng rút lui rồi hơn mười bước.

Hắn sắc mặt, vào lúc này trở nên cực kỳ âm trầm, nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên lúc, sát ý bắt đầu khởi động: "Thật đúng là con thỏ nóng nảy cũng cần người a."

"Bất quá, người cũng chính thức chọc giận ta!"

Hùng hồn đỏ thắm nguyên khí, giống như một cái nước lũ, tự Vũ Hoàng Thiên Linh Cái gào thét phóng tới, cuộn cuộn giữa, phóng thích ra cực kỳ bá đạo nóng bỏng chi ý.

Hiển nhiên, hắn lại không có ý định mèo đùa giỡn con chuột, mà là muốn sau chính thức sát thủ rồi.

Chu Nguyên nhìn qua một màn này, sắc mặt cũng là càng ngưng trọng lên, hắn nhẹ nhàng sờ lên trên ngón tay chiếc nhẫn màu bạc, ánh mắt lạnh lẽo.

Nếu thật là đã đến xấu nhất tình huống, hắn cũng chỉ có thể vận dụng Ngân Ảnh rồi, hắn hôm nay, đã là Hư Cảnh Hậu Kỳ, nếu như mượn nhờ Ngân Ảnh lực lượng, tất nhiên có thể tại trong thời gian ngắn vùng thoát khỏi Vũ Hoàng, nhưng duy nhất không ổn định đúng, tại sử dụng Ngân Ảnh về sau, hắn không biết hội hôn mê bao lâu.

Tại quanh thân không có người bảo hộ dưới tình huống lâm vào hôn mê, hơn nữa địa điểm vẫn còn là thánh tích chi địa loại này tràn đầy nguy hiểm không biết địa phương, vậy hiển nhiên cũng là tràn đầy nguy cơ.

Bất quá. . . Tổng so với hiện tại sẽ chết tại Vũ Hoàng trong tay tốt.

Vũ Hoàng thân thể chậm rãi bay lên, chân hắn đạp nguyên khí, ánh mắt bao quát xuống, nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, hờ hững mà nói: "Thực

có lẽ lại để cho Vũ Dao ở chỗ này nhìn xem người cái này bức chặt vật bộ đáng, nói như vậy, nghĩ đến nàng tự cũng không lại đối với ta là Chân Long sinh ra cái gì hoài nghi a?"

Hắn lắc đầu, không nói nhảm nữa, hai tay đột nhiên hợp lại, lập tức cái kia đỏ thắm nguyên khí gào thét hạ xuống, giống như nham thạch nóng chảy nước lũ, mang theo cường hãn lực lượng, đối với Chu Nguyên xung phong liều chết hạ xuống.

Nước lũ gào thét chỗ, Hư Không đều là tại có chút chấn động.

Đỏ thắm nước lũ tràn ngập ánh mắt, Chu Nguyên cũng là hít sâu một hơi, trong mắt xẹt qua một vòng quả quyết sắc mặt, bàn tay vỗ Càn Khôn túi, cái kia Ngân sắc viên cầu liền là xuất hiện ở trong tay.

Ô...ô...n...g!

Bất quá, ngay tại Chu Nguyên muốn khởi động Ngân Ảnh trong nháy mắt đó, này thiên địa lúc giữa, chợt có một đạo kỳ lạ thanh âm vang vọng dựng lên, làm như kiếm ngân vang.

HƯU...U...U!

Đỏ thắm nước lũ gào thét hạ xuống, mà nhưng vào lúc này, một đạo hắc ảnh bỗng nhiên dùng một loại tốc độ kinh người sau này phương hướng mãnh liệt bắn mà đến, sắc bén vô cùng khí tức tự phía trên phát ra, trên mặt đất đều bị thiết cắt ra một cái khác thật sâu dấu vết.

Ô...ô...n...g!

Hắc Ảnh trực tiếp là cùng cái kia gào thét xuống đỏ thắm nước lũ đụng vào nhau, cả hai va chạm bộc phát ra cuồng bạo sóng xung kích, đem bên cạnh mặt đất, đều xé rách.

Bụi mù thời gian dần trôi qua biến mất, Chu Nguyên cũng là có chút ít kinh ngạc nhìn qua lên trước mắt, chỉ thấy được tại tiền phương của hắn, một cái khác trầm trọng Vô Phong giống như màu đen đại kiếm, đứng sừng sững trên mặt đất.

Thân kiếm có chút run rẩy, phóng thích ra lừng lệ ác liệt Kiếm Khí.

Vũ Hoàng nhìn qua chuôi này màu đen trọng kiếm, sắc mặt cũng là trầm xuống, lạnh giọng nói: "Kiếm Hạng Tử, Lý Thuần Quân! Vì sao xen vào việc của người khác? !"

"Kiếm Hạng Tử?"

Chu Nguyên trong lòng khẽ nhúc nhích, xoay đầu lại, chỉ thấy được ở đằng kia xa xa, có một cái khác Hắc y nhân ảnh chậm rãi mà đến, bước tiến của hắn không nhanh, nhưng mấy cái hô hấp về sau, lại đã đi tới rồi Chu Nguyên phía trước, dừng ở chuôi này màu đen trọng kiếm về sau.

Hắn ngẩng đầu, cặp kia mắt chỗ quán quanh lấy miếng vải đen, nhìn hắn hướng Vũ Hoàng chỗ phương hướng, song chưởng khoát lên trên chuôi kiếm, khàn khàn mà nói: "Ăn thịt người một bữa cơm, thiếu nợ người một phần tình."

Vũ Hoàng ánh mắt âm trầm, quanh thân đỏ thắm nguyên khí cuộn cuộn, hiển nhiên trong nội tâm dĩ nhiên tức giận.

"Người đi đi, ta trở lại ngăn lại hắn." Tên kia là Lý Thuần Quân thanh niên mặc áo đen có chút nghiêng đầu, đối với Chu Nguyên nói.

Chu Nguyên trong tay Ngân sắc viên cầu thu nhập Càn Khôn túi, hắn nhìn trước mắt người, đã trầm mặc một chút, nói: "Cám ơn."

Tuy rằng hắn cũng có được cuối cùng thủ đoạn, nhưng nếu như có thể không sử dụng, cái kia tự nhiên là tốt nhất.

Lý Thuần Quân lắc đầu, nói: "Chẳng qua là trả lại người cái kia ngừng thịt nướng nhân tình mà thôi."

Chu Nguyên cười cười, nói: "Đừng đem hãn đánh chết, bởi vì. . . Ta nghĩ muốn đích thân động thủ."

Lý Thuần Quân ngăn người, hiển nhiên là không nghĩ tới Chu Nguyên vẫn còn có như vậy quyết đoán, hãn cảm giác được, người sau thực sự không phải là tại cậy mạnh, mà thật sự có được lấy như thế tâm tư.

Vì vậy, cái kia chờ dẫn trên mặt, lần đầu xuất hiện một điểm hơi yếu vui vẻ, nói: "Yên tâm đi, hiện tại ta có thể đánh không chết hãn."

Chu Nguyên cười gật gật đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía sắc mặt âm trầm Vũ Hoàng, chậm rãi nói: "Cho người lớn như vậy cơ hội, người cũng không thể giết chết ta, điều này nói rõ cái gì?"

"Giải thích rõ người cái kia số mệnh, là giả đấy. . ."

Chu Nguyên cười lớn một tiếng, cũng không để ý tới cái kia sắc mặt âm trầm phải hơn chảy ra nước Vũ Hoàng, không chút lựa chọn quay người mà đi, thân ảnh hóa thành một đạo sáng bóng, nhanh chóng biến mất ở phía chân trời bên cạnh.

Rất xa, hình như có thanh âm truyền đến.

"Vũ Hoàng, người cái này đầu người, giữ lại ta lần sau tới lấy!"

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 143: Khí Lưu Màu Trắng

Một tòa thâm sơn, bờ suối chảy.

Chu Nguyên ngồi xồm suối nước bên cạnh, uống hai phần nước, tự gấp phải Vũ Hoàng đến bây giờ, đã qua hơn nửa ngày thời gian, cái này hơn nửa ngày ở bên trong, Chu Nguyên tốc độ cao nhất mà đi, không có nửa điểm ngừng.

Loại này cường độ cao chạy đi, coi như là hẩn, đều cũng có điểm không chịu đựng nổi.

"Bất quá bây giờ, có lẽ vùng thoát khỏi người kia rồi." Chu Nguyên xóa đi khóe miệng bọt nước, hẩn hai mắt híp lại rồi một chút, có sắc mặt lẳng lẹ xẹt qua.

Hẩn cũng không cho rằng hiện tại từ Vũ Hoàng trong tay đào tẩu đúng kiện chuyện mất mặt, dù sao người sau thực lực xác thực hơn xa cho hẩn, mà thực lực này, là vì các loại nguyên nhân làm cho vượt lên đầu mà đến.

Hẩn hiện tại cần phải làm, đúng đem hết khả năng đem song phương chênh lệch thu nhỏ lại, mà không phải tại biết rõ không địch lại dưới tình huống, còn muốn liều chết một trận chiến, đây không phải là dũng cảm, mà là lỗ mǎng ngu xuẩn.

Người đường đi không phải là thuận buồm xuôi gió, có đôi khi ẩn nhẫn đúng cần phải, bất quá cái kia thực sự không phải là mềm yếu, cái này tự như cùng lò xo, trong khi lùi bước thời điểm, thực sự không phải là e ngại,

mà là vì nó tại vì bộc phát ra lực lượng mạnh nhất làm lấy chuẩn bị cùng tích lũy.

Cái này thánh tích chi địa rất lớn, tràn đầy cơ duyên, đây là Chu Nguyên cơ hội, chỉ cần hắc có thể bắt lấy một ít cơ duyên, là có thể cường đại bản thân, thẳng đến có thể chính thức chống lại Vũ Hoàng.

Lúc kia, Chu Nguyên tự nhiên sẽ không còn có chút nào tránh lui ý tưởng.

"Cũng không biết Yêu Yêu các nàng thế nào. . ." Chu Nguyên đứng dậy, nhìn về phía bốn phía, cái này thánh tích chi địa quá mức bao la, cho nên hắc cũng không biết nên như thế nào đi tìm.

Mà đang ở Chu Nguyên ánh mắt nhìn quét lúc, tầm mắt của hắc đột nhiên đình trệ, bởi vì hắc nhìn thấy, tại dòng suối phía trước trong rừng rậm, có một đầu màu đen Cự thú đi ra, thú đồng tử gắt gao theo dõi hắc.

Đầu kia màu đen Cự thú giống như Sư, thế nhưng cái đuôi nhưng là thiêu đốt lên hỏa diễm màu đen, miệng lớn giữa, cũng là có hỏa diễm tại bắt đầu khởi động.

"Thiên Quan Cảnh trung kỳ thực lực. . ." Chu Nguyên nhìn đến cái này đầu hắc Sư, ngược lại đúng có chút điểm kinh ngạc, đây đúng thánh tích chi địa bên trong nguyên thú, thực lực cũng không tệ.

"Xem ra lại bị tại chỗ con mồi rồi."

Chu Nguyên cười cười, sau đó tay chưởng tự bên hông rút ra Thiên Nguyên Bút, nhanh chóng căng phòng lên, cái kia tuyết trắng lông tơ khép lại, hóa thành sắc bén mũi thương.

Hắc nâng lên mũi thương, chỉ hướng đầu kia hỏa diễm hắc Sư.

"Bị người đuổi theo chạy xa như vậy, hay dùng người tới xả giận a."

Rống!

Ngọn lửa kia hắc Sư phát giác được Chu Nguyên khiêu khích, lập tức gào thét lên tiếng, nháy mắt sau đó, mãnh liệt hóa thành một đạo Hắc Quang mãnh liệt bắn phóng tới, sắc bén nhanh vượt xé rách không khí, hung hăng đối với Chu Nguyên chụp được.

Ám Kim sắc nguyên khí tự Chu Nguyên trong cơ thể bạo phát đi ra, Thiên Nguyên Bút hơi khẽ chấn động, chỉ thấy được ngòi bút chỗ liền là có thêm màu xanh đậm quang mang ngưng tụ, hiển lộ ra vô cùng hơi thở sắc bén.

"Huyền Mang Thuật."

Chu Nguyên mũi chân điểm một cái, thân hình cũng là đột nhiên mãnh liệt bắn phóng tới, hai đạo thân ảnh, ở đằng kia dòng suối phía trên giao thoa mà qua.

Hỏa diễm hắc Sư sắc bén móng vuốt đã nắm Chu Nguyên bả vai, nhưng không có mang theo máu tươi, mà là có thêm tia lửa bắn tung tóe ra ngoài, chỉ thấy được da kia lên, có màu xanh lân phiến nổi lên.

Mà ở hỏa diễm hắc Sư móng vuốt xẹt qua Chu Nguyên bả vai lúc, cái kia ngòi bút co duỗi không theo quy tắc nào ánh sáng màu xanh, cũng là vào lúc này xuyên thủng rồi người phía trước cổ họng.

Máu tươi phun đi ra.

Chu Nguyên thân ảnh, cùng hỏa diễm hắc Sư thay đổi một cái phương hướng, nhưng người sau cái kia thân thể cao lớn nhưng là âm âm ngã xuống đất.

Chu Nguyên quay người nhìn qua thể thì ở dưới hỏa diễm hắc Sư, sau đó bỗng nhiên sững sờ, bởi vì hắn nhìn thấy hỏa diễm hắc Sư trong thi thể, vậy mà dâng lên một đám nhàn nhạt khí lưu màu trắng.

Cái kia khí lưu màu trắng đối với Chu Nguyên vọt tới, một phân thành hai, một nửa đối với Chu Nguyên dừng mãnh lao tới, mặt khác một nửa, thì là tuân hướng rồi Chu Nguyên trong tay Thiên Nguyên Bút.

Chu Nguyên nhìn qua cái kia sợi khí lưu màu trắng, ánh mắt đề phòng, Thần Hồn cảm ứng một chút, cũng không có phát giác được bất luận cái gì nguy hiểm, ngược lại là cảm thấy cái này sợi khí lưu màu trắng ở bên trong, vậy mà ẩn chứa cực kỳ tinh thuần nguyên khí.

Cái loại này tinh thuần trình độ, xa so với trong Thiên Địa nguyên khí càng mạnh hơn nữa.

"Đây là có chuyện gì?" Chu Nguyên ánh mắt kinh nghi, do dự một lát, hay vẫn là cẩn thận từng li từng tí đem cái kia một đám cực kỳ tinh thuần nguyên khí hút vào rồi trong cơ thể.

Nguyên khí vừa vào thể, chính là theo Bát Mạch mà động, cuối cùng trực tiếp dừng mãnh vào Khí Phủ ở bên trong, biến thành một tia Thông Thiên Huyền Mãng Khí.

Quá trình này, thuận lợi được không có chút nào trở ngại, thậm chí so với lúc bình thường tu luyện còn muốn tới thuận lợi.

Hơn nữa, cũng càng vì cái gì hữu hiệu tỷ lệ, lúc trước cái kia một đám, dựa theo Chu Nguyên đoán chừng, chỉ sợ hắn được tu luyện gần một canh giờ mới có thể lấy được giống nhau hiệu quả.

"Cái này thánh tích chi địa nguyên thú, tại sao lại có được lấy một cái khác như thể tinh thuần nguyên khí?" Chu Nguyên lẩm bẩm nói.

Ánh mắt của hắn lập loè, sau một lúc lâu, tựa hồ là đoán được cái gì.

"Cái này thánh tích chi địa, chính là Thánh Giả Thánh Huyết biến thành, mà trong đó những nguyên thú này, cũng hẳn là như thế, cho nên, chúng trong cơ thể đều có được lấy một cái khác cực kỳ tinh thuần nguyên khí, cái này nguyên khí, chỉ sợ nguồn gốc từ với vị kia vẫn lạc Thánh Giả."

"Chỉ có như thế, mới có thể giải thích vì sao như thế nho nhỏ một đám, nhưng là có thể sinh ra lớn như thế tu luyện hiệu quả."

Chu Nguyên ánh mắt càng sáng ngời, nếu thật là như thế, như vậy tại đây thánh tích chi địa ở bên trong, săn giết nguyên thú, sẽ là một cái vô cùng hữu hiệu tỷ lệ tu luyện cách.

Hơn nữa. . .

Hắn cúi đầu nhìn thoáng qua trong tay Thiên Nguyên Bút, tại hấp thu này một đám khí lưu màu trắng về sau, Thiên Nguyên Bút ban bác bút trên người, cái kia đạo thứ ba cổ xưa Nguyên Văn, vậy mà cũng là trở nên càng sáng ngời.

Hiển nhiên, hấp thu cái loại này khí lưu màu trắng về sau, đối với Thiên Nguyên Bút cũng là có thật lớn ích lợi.

Dựa theo loại tình huống này rời đi, chỉ sợ không cần quá lâu, Thiên Nguyên Bút đạo thứ ba Nguyên Văn sẽ thức tỉnh, mà kia phẩm chất, rất có thể đem sẽ đạt tới Thượng phẩm Huyền Nguyên Bình cấp độ.

Đương nhiên quan trọng nhất là, mỗi thức tỉnh một cái khác Nguyên Văn, Thiên Nguyên Bút đều đạt được một loại năng lực, kia đối với Chu Nguyên sức chiến đấu tăng lên, có trợ giúp rất lớn.

Hắn hiện tại, vì có thể có được chống lại Vũ Hoàng thực lực, hắn phải từ các loại góc độ, tăng lên bản thân sức chiến đấu.

"Không hổ là thánh tích chi địa."

Chu Nguyên cảm thán một tiếng, sau đó ánh mắt thời gian dần trôi qua nóng bỏng lên, hẳn biết rõ, chuyện này chỉ sợ rất nhanh tất cả tiến vào thánh tích chi địa con cũng đều biết được, đến lúc đó, người cạnh tranh có thể liền có hơn.

"Cho nên, thừa dịp hiện tại, tranh thủ thời gian xuống tay trước a!"

Chu Nguyên nắm chặt Thiên Nguyên Bút, nhìn qua lên trước mắt thâm sơn, trong đó mơ hồ có thú gào to truyền ra, vì vậy hẳn không do dự nữa, thân hình khẽ động, chính là hóa thành một đạo Ảnh Tử vọt vào.

Chu Nguyên xâm nhập, phá vỡ cái mảnh này sơn mạch an bình, sơn mạch bên trong nguyên thú, thực lực lớn bộ phận đều là tại Tam phẩm tả hữu, có thể so với Thiên Quan Cảnh, đúng lúc là Chu Nguyên đủ khả năng đối phó cấp độ.

Ngắn ngủn một ngày thời gian, Chu Nguyên chính là xâm nhập đã đến sơn mạch ở chỗ sâu trong, thẳng đến nơi đây, hẳn vừa rồi gặp trở ngại.

...

Sơn mạch ở chỗ sâu trong, Chu Nguyên nhìn qua lên trước mắt cái kia thân cao mười trượng trở lại kim sắc viên hầu, người sau phát ra đinh tai nhức óc tiếng gầm gừ, mà lúc này Chu Nguyên, nhìn chăm chăm vào cái kia kim sắc viên hầu ánh mắt cực kỳ cổ quái.

Người sau thực lực, đạt tới Tam phẩm đỉnh phong, có thể so với Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ.

Bất quá, làm cho Chu Nguyên kinh ngạc không hiểu thực sự không phải là cái này kim sắc viên hầu thực lực, mà là vì. . . Cái này kim sắc viên hầu, vậy mà tu hành Nguyên thuật!

Mà trước đó lần thứ nhất hẳn đoán Kiến Tu đi Nguyên thuật nguyên thú, chính là Thôn Thôn.

Có thể Thôn Thôn hiển nhiên không giống bình thường, chẳng lẽ, trước mắt cái này kim sắc viên hầu, cũng là như là Thôn Thôn? Có được lấy phi phạm huyết mạch?

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 144: Đệ Tam Văn

Rống!

Trong núi sâu, Kim Viên gào thét, hai đấm đánh ngực, phát ra UỶNH UỶNH RẦM RẦM trầm muện thanh âm, một cỗ cuồng bạo nguyên khí tự kia trong cơ thể bạo phát đi ra, chấn động Hư Không.

Nó nhìn qua phía trước Chu Nguyên, mãnh liệt đập mạnh, thân ảnh khổng lồ chính là mãnh liệt bắn phóng tới, trực tiếp là xuất hiện ở rồi Chu Nguyên trên không, cự quyền hung hăng Oành xuống, cuồng bạo kinh phong, chưa rơi xuống, mặt đất liền rạn nứt ra.

Chu Nguyên nhìn qua công tới kim sắc viên hầu, cũng là không dám lãnh đạm, người này thực lực đạt đến Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ, lại tá trợ lấy thân thể cường hãn, đã xem như tương đối hung hãn.

"Long Bi Thủ, Phá Thiên!"

Chu Nguyên một chưởng vỗ ra, trầm trọng vô cùng, chưởng phong gào thét lúc giữa, ngay cả không khí đều là phát ra ô khiếu tiếng nổ mạnh.

Một quyền này của hắn, đồng dạng là hung mãnh đã đến cực hạn.

Oành!

Cả hai đụng đụng vào nhau, đều là bằng là kinh phong bạo phát tư thái, va chạm lập tức, cuồng bạo nguyên khí trùng kích ra, chung quanh mặt đất không ngừng vỡ ra, viên kia khối đại thụ càng là chặn ngang mà đoạn.

Vô số lá rụng, bị chấn đã thành bột phấn.

Rống!

Kim Viên thân thể cao lớn một hồi, ngược lại bắn đi ra, đụng vào trên vách núi đá, phát ra thống hào thanh âm.

Mà Chu Nguyên cũng là thân hình bị đẩy lui rồi mấy chục bước, hơn nữa, rất làm cho hấn sắc mặt hơi hiện ngưng trọng đúng, cái này Kim Viên đánh ra trở lại công kích, nguyên khí bên trong, ẩn chứa một cỗ kỳ dị kinh đạo, một khi tiếp xúc, sẽ âm thầm bạo tạc nổ tung.

Vừa mới bắt đầu tiếp xúc thời điểm, hấn liền ăn phải cái lỗ vốn, bị chấn động trong cơ thể khí huyết sôi trào.

"Loại này kinh đạo, hấn là nào đó Nguyên thuật. . ." Chu Nguyên ánh mắt ngạc nhiên, hấn có thể cảm giác được, đang là vì tu hành đạo này Nguyên thuật, Kim Viên công kích, vừa rồi hội giấu giếm huyền kinh phong.

"Có ý tứ."

Chu Nguyên cười cười, thân hình mãnh liệt mãnh liệt bắn phóng tới, trong tay Thiên Nguyên Bút biến thành đầy trời tàn ảnh, phô thiên cái địa đối với cái kia Kim Viên bao phủ mà đi.

Xùy xùy!

Tàn ảnh rơi xuống, thì là đâm xuyên qua Kim Viên phòng ngự, tại kia thân thể cao lớn bên trên kéo lê rồi từng đạo vết máu.

Rống!

Kim Viên cuồn bạo gầm hét lên, mãnh liệt Trọng Quyền nện đất lập tức một vòng nguyên khí trùng kích bộc phát ra, đem cái kia bao phủ mà đến

bút ảnh đều chấn vỡ.

Chu Nguyên thân hình bỗng bình trở ra, hần nhìn qua cuồng bạo bên trong Kim Viên, chợt duỗi ra ngón tay, nhẹ nhẹ một chút.

Kim Viên thân hình đột nhiên ngừng kết xuống, chợt mãnh liệt kêu rên lên tiếng, chỉ thấy được tại thân thể của nó bên trong, bỗng nhiên có từng đạo hiện ra tia sáng tuyết trắng lông tơ mãnh liệt bắn rồi đi ra.

Trong cơ thể của nó, bị những xâm nhập kia mà vào lông tơ, đều phá hư, sinh cơ lập tức tiêu vong.

Thiên Nguyên Bút, Ăn Mòn.

Chu Nguyên ngòai bút run lên, những lông tơ kia chính là vẫn còn như chim bay đặt cược lâm giống như chui vào mà vào, loại này nguyên thú, lực lượng cuồng bạo, nhưng khuyết thiếu linh trí, cho nên căn bản không cách nào cảm ứng được xâm nhập trong cơ thể lông tơ.

Mà nương theo lấy Kim Viên Tử Vong, lại là có thêm một cái khác tráng kiện sương mù màu trắng tự kia trong cơ thể bay lên, lại lần nữa một phân thành hai, trào vào Chu Nguyên cùng Thiên Nguyên Bút bên trong.

Cảm thụ được Khí Phủ bên trong càng nguyên khí hùng hồn, Chu Nguyên trên mặt cũng là có một vòng dáng tươi cười nổi lên.

"Hôm nay ta đây, đã là Dưỡng Khí Cảnh Hậu Kỳ đỉnh phong rồi, cách cách đột phá đến Thiên Quan Cảnh, cũng cách chỉ một bước." Chu Nguyên tự nói.

"Ồ?"

Tại Chu Nguyên là thực lực bản thân từng bước một tăng lên mà mừng rỡ lúc, hần bỗng nhiên nhìn thấy, theo cái kia đạo sương mù màu trắng bay

lên, chỉ thấy được cái kia Kim Viên trong thi thể, lại là có thêm một đạo quang mang bay lên.

Chu Nguyên bước nhanh đi đến, nhìn chăm chăm vào cái kia đạo quang mang, cái này mới phát hiện, quang mang bên trong dĩ nhiên là một quả ngọc giản.

Chu Nguyên vẽ mặt kinh ngạc, cẩn thận từng li từng tí cầm cái kia miếng ngọc giản, lập tức cảm giác được có một cỗ tin tức trào vào trong óc.

"Trung phẩm Huyền Nguyên Thuật, Nguyên Bạo Kinh, tu thành về sau, nguyên khí thể công có thể ẩn chứa bùng nổ kinh phong, tăng cường nguyên khí uy năng."

Chu Nguyên trợn mắt há hốc mồm, rút cuộc hiểu được, lúc trước cái kia Kim Viên nguyên khí bên trong ẩn chứa cái kia nhất trọng bùng nổ kinh phong, thì ra là cũng là bởi vì tu luyện đạo này "Nguyên Bạo Kinh" !

"Nguyên thú sao có thể tu luyện Nguyên thuật? Hơn nữa tại sau khi chết, sở tu làm được Nguyên thuật, còn có thể hình thành ngọc giản? !"

Chu Nguyên sửng sốt thật lâu, cuối cùng cười khổ lắc đầu, hiển nhiên, đây hết thảy đều đúng bởi vì nơi này là thánh tích chi địa.

Bởi vì nơi này đều là vị kia Thánh Giả Thánh Huyết biến thành, Thánh Huyết bên trong ẩn chứa vị kia Thánh Giả khi còn sống làm cho năm giữ Nguyên thuật, cho nên, những nguyên thú này hẳn là kế thừa nào đó Nguyên thuật, trời sinh sẽ.

Mà ở đem những nguyên thú này săn giết về sau, chúng làm cho năm giữ Nguyên thuật, cũng sẽ dùng ngọc giản hình thức xuất hiện.

Vừa nghĩ đến đây, Chu Nguyên bỗng nhiên tim đập thành thịch, Thánh Giả là cái gì cấp độ hẳn không biết, nhưng hiển nhiên là hẳn không cách

nào tưởng tượng tồn tại, loại này tồn tại làm cho năm giữ Nguyên thuật, tuyệt đối không chỉ là Huyền Nguyên Thuật, nói không chừng còn có Tiểu Thiên Nguyên Thuật thậm chí chính thức Thiên Nguyên Thuật!

"Nói cách khác, tại đây thánh tích chỉ địa ở bên trong, chỉ sợ còn có nguyên thú trên người có Tiểu Thiên Nguyên Thuật thậm chí Thiên Nguyên Thuật!" Chu Nguyên trong mắt có cực kỳ nóng bỏng quang mang tỏa ra.

Ở đằng kia Thánh Tích Thành đấu giá hội lên, một cái khác Tiểu Thiên Nguyên Thuật, trực tiếp là đập bán ra mấy trăm vạn giá cao, cái kia giá cả, Chu Nguyên mua không nổi, nhưng ở chỗ này, hẳn nhưng là có cơ hội đạt được.

Chỉ phải tìm được một đầu hội Tiểu Thiên Nguyên Thuật nguyên thú, đem săn giết, liền có thể có được.

Bất quá, dựa theo Chu Nguyên đoán chừng, năm giữ lấy Trung phẩm Huyền Nguyên Thuật nguyên thú, đã đúng có thể so với Thái Sơ Cảnh Hậu Kỳ, cái kia năm giữ lấy Tiểu Thiên Nguyên Thuật nguyên thú. . . Rất có thể đã đến tứ phẩm, có được lấy có thể so với Thái Sơ Cảnh thực lực.

Loại thực lực đó nguyên thú, đều muốn săn giết, sợ là được có chu đao chặt chẽ kế hoạch mới được.

"Cái này Nguyên Bạo Kinh mặc dù chỉ là Trung phẩm Huyền Nguyên Thuật, nhưng lại có thể tăng cường nguyên khí uy năng, ngược lại là có thể tu luyện." Chu Nguyên nhẹ nhàng tung tung trong tay ngọc giản, lẩm bẩm.

Tuy nói phẩm cấp không tính rất cao, nhưng loại này có thể tăng cường nguyên khí uy năng Nguyên thuật, giá trị nhưng là không thấp, dựa theo Chu Nguyên đoán chừng, một ít công kích loại hình Thượng phẩm Huyền Nguyên Thuật, chỉ sợ giá trị cũng không sánh bằng nó.

"Hả?"

Chu Nguyên ánh mắt bỗng nhiên nhìn về phía trong tay Thiên Nguyên Bút, lúc trước đang hút vào cái kia Kim Viên sương mù màu trắng về sau, Thiên Nguyên Bút chính là lâm vào yên tĩnh ở bên trong, nhưng lúc này, nhưng là bỗng nhiên chấn động lên.

Chấn động đồng thời, ban bác bút trên người có quang mang tỏa ra, sau đó Chu Nguyên chính là kinh hãi nhìn thấy, Thiên Nguyên Bút cái kia đạo thứ ba âm đạm Nguyên Văn, dĩ nhiên là tại lúc này, một chút tách ra quang mang.

Đạo thứ ba Nguyên Văn, dĩ nhiên là vào lúc này đã thức tỉnh.

Chu Nguyên tại ngõ ngác một chút về sau, trong mắt lập tức có cuồng hỉ tuôn ra hiện ra, hắc hôm nay, đang cần tăng lên bản thân sức chiến đấu, Thiên Nguyên Bút đạo thứ ba Nguyên Văn thức tỉnh, không thể nghi ngờ sẽ để cho hắn như hổ thêm cánh.

"Cái này đạo thứ ba Nguyên Văn, cuối cùng có năng lực gì?"

Chu Nguyên tò mò duỗi ra ngón tay, nhẹ nhàng lấy ra hướng cái kia đạo thứ ba cổ xưa Nguyên Văn, mà ở chạm đến lập tức, liền là có thêm một ít tin tức, lặng yên trào vào trong óc.

Thiên Nguyên Bút, đệ tam văn, Vạn Hóa.

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 145: Tứ Phẩm Nguyên Thú

"Vạn Hóa. . ."

Chu Nguyên ngón tay vuốt ve lên đạo kia cổ xưa Nguyên Văn, trong hai tròng mắt cũng là có sáng rọi tỏa ra, trong nháy mắt này, hẳn đã là rõ ràng rồi đạo này Nguyên Văn tác dụng.

Bàn tay của hắn, thời gian dần trôi qua cầm chặt Thiên Nguyên Bút, sau một khắc, bút người chấn động mạnh.

Ô...ô...n...g!

Hình như có một cỗ cường hãn nguyên khí dao động tự Thiên Nguyên Bút bên trong bạo phát đi ra, chỉ thấy được cái kia ngòi bút tuyết trắng lông tơ, đúng là vào lúc này mãnh liệt bành trướng, kéo dài.

Bá!

Chu Nguyên bút người run lên, ngòi bút lông tơ giống như đúng biến thành một cái khác tuyết trắng Trường Tiên, đột nhiên quét ngang phóng tới.

Xoẹt!

Tuyết trắng Trường Tiên xẹt qua, không khí đều là bị chấn bùng nổ, quét ngang một vòng, chung quanh che trời cổ thụ, lập tức chặn ngang mà đoạn, đứt gãy chỗ bóng loáng trong như gương.

Lông tơ Trường Tiên lại lần nữa run run, tiếp theo trong nháy mắt, đúng là đều phân hoá ra, biến thành vô số đạo mảnh giống như là lông trâu bạch tuyến, phô thiên cái địa bao phủ phía trước.

Xùy xùy!

Phía trước trên vách núi đá, phốc xuy phốc xuy xuất hiện vô số kỹ càng lỗ thủng, sâu không thấy đáy.

Chu Nguyên cánh tay chấn động, vô số tuyết trắng lông tơ bắn ngược mà quay về, đều chui vào ngòi bút.

"Thì ra là. . . Đây chính là Vạn Hóa!" Chu Nguyên ánh mắt nóng bỏng, hai mắt tỏa ánh sáng.

Cái này đạo thứ ba Nguyên Văn, phỏng phất là giao cho rồi Thiên Nguyên Bút chính thức Linh tính, làm cho cái kia lông tơ ngòi bút đã có được Thiên Biến Vạn Hóa giống như hình thái, kể từ đó, Thiên Nguyên Bút sẽ càng thêm lộ ra quý dị khó lường, khó để phòng ngự.

Ngày sau cùng người giao thủ, cái này có được lấy biến ảo hình thái Thiên Nguyên Bút, tất nhiên sẽ để cho đối phương lớn chịu đau khổ.

"Bất quá đáng tiếc đúng rồi mở ra đệ tam văn, Thiên Nguyên Bút cấp độ, chẳng qua là khôi phục lại Trung phẩm Huyền Nguyên Bình." Chu Nguyên có chút tiếc nuối, nguyên bản hẳn còn tưởng rằng có thể tăng lên tới Thượng phẩm Huyền Nguyên Bình đây.

Bất quá, Trung phẩm Huyền Nguyên Bình cũng vậy là đủ rồi, có được lấy ba đạo cổ xưa Nguyên Văn Thiên Nguyên Bút, tại uy lực phía trên, không thể so với những Thượng phẩm kia Huyền Nguyên Bình yếu, thậm chí, lúc mở ra Vạn Hóa đạo này Nguyên Văn về sau, bàn về quý dị khó lường, Thiên Nguyên Bút thậm chí có thể vượt qua rất nhiều Thượng phẩm Huyền Nguyên Bình.

Chu Nguyên tiếp tục đem chơi một chút Thiên Nguyên Bút, sau đó mới vẫn chưa thỏa mãn đem hóa thành nhỏ hình thái, cắm ở bên hông.

"Kế tiếp, ta có lẽ nắm chặt thời gian, sẵn giết nguyên thú, cướp lấy cái kia một đám tinh thuần nguyên khí, lớn mạnh bản thân, tốt làm cho của ta nguyên khí tu vi, mau chóng đột phá đến Thiên Quan Cảnh." Chu Nguyên lẩm bẩm nói.

Dưỡng Khí Cảnh cùng Thiên Quan Cảnh giữa, có được lấy chênh lệch cực lớn, có thể không khách khí mà nói, Dưỡng Khí Cảnh chẳng qua là Trúc Cơ giai đoạn, mà bước chân vào Thiên Quan Cảnh, mới có thể chính thức có đủ lấy lực phá hoại.

Bởi vì chỉ có Thiên Quan Cảnh, trong cơ thể nguyên khí, phương hướng mới có thể tự do phá thể phóng tới, triển lộ cao chót vót.

Bây giờ Chu Nguyên, mặc dù là bằng vào Thông Thiên Huyền Mãng Khí huyền diệu cùng với Huyền Nguyên Thuật, mới có thể làm cho nguyên khí ngăn ngại phá thể, nhưng cái này cùng chính thức Thiên Quan Cảnh so với, vẫn có chênh lệch.

Đương nhiên rất trực quan chênh lệch chính là, hãn hiện tại coi như là chạy đi, đều chỉ có thể coi là làm nhảy lên, chạy nước rút, không cách nào làm được cùng loại Thiên Quan Cảnh cao thủ như vậy, dùng nguyên khí chờ đợi bản thân, ngăn ngại lên không mà đi.

Cho nên, đột phá đến Thiên Quan Cảnh đúng hôm nay Chu Nguyên chuyện trọng yếu nhất.

...

Tại mấy ngày tiếp theo trong thời gian, Chu Nguyên một đường giết tới, những nơi đi qua từng tòa sơn mạch, hầu như đều nhắc lên được long trời

lở đất, cái kia tất cả hung hãn nguyên thú, cũng là đều trở thành dưới ngòi bút vong hồn.

Một đường đánh tới, Chu Nguyên cũng là có thể cảm nhận được, trong cơ thể Khí Phủ bên trong nguyên khí tại một ngày mặt trời lớn mạnh, mãnh liệt bành trướng.

Bất quá làm cho Chu Nguyên nghi hoặc đúng rồi, dù vậy, hẳn như trước không có cái loại này đột phá cảm giác.

Một tòa Hoang Nguyên thâm cốc bên trong.

Đầy đất xác sói, Chu Nguyên xếp bằng ở thâm cốc ở bên trong, hẳn lúc này, bộ dáng cũng là có chút chật vật, trên thân thể có từng đạo vết máu, hiển nhiên là đã trải qua một cuộc đại chiến.

Hoàn toàn chính xác, nửa ngày trước Chu Nguyên phát hiện chỗ này Sói cốc, bên trong có trên trăm đầu thiết cốt Sói, trong đó hơn hai mươi đầu đều là có thể so với Thiên Quan Cảnh, còn lại tất cả đều là Dưỡng Khí Cảnh thực lực.

Tuy nói bàn về đơn độc thực lực, không thể so với lúc trước gặp phải Kim Viên mạnh mẽ, có thể đếm được số lượng chồng chất sau khi đứng lên, đồng dạng là hung hãn vô cùng.

Đây đối với Chu Nguyên mà nói, hiển nhiên là một phen ác chiến.

Chu Nguyên xếp bằng ở trên mặt đá, trong sơn cốc, từng sợi sương trắng tự những xác sói kia bên trong tung bay, cuối cùng không ngừng dừng mãnh vào Chu Nguyên trong cơ thể.

Mà Chu Nguyên chính là nhắm mắt hấp thu, như thế ước chừng sau nửa canh giờ, hẳn vừa rồi mở ra hai mắt, lông mày nhịn không được nhíu lại.

Bởi vì hãn như trước không có đột phá dấu hiệu.

"Tại sao có thể như vậy. . ." Chu Nguyên lẩm bẩm nói, trong mắt tràn đầy nghi hoặc.

Hãn không thể không được chứng kiến Dưỡng Khí Cảnh Hậu Kỳ đỉnh phong người, nhưng hãn Khí Phủ bên trong làm cho ngưng tụ nguyên khí, hiển nhiên đã rất xa đã vượt qua bình thường Dưỡng Khí Cảnh Hậu Kỳ đỉnh phong trình độ.

"Nói như vậy, lúc nguyên khí hùng hồn đến nào đó trình độ về sau, sẽ đột phá Khí Phủ, bay thẳng Thiên Quan mới đúng, có thể vì sao ta chậm chạp không có động tĩnh?" Chu Nguyên buồn bực nói.

Hãn gãi gãi đầu, không có Yêu Yêu tại bên người chính là chỗ này giống như phiền toái, trên việc tu luyện sự tình, đều được chính mình trở lại lực lợi.

"Tại sao lại hướng không ra Khí Phủ?"

Chu Nguyên trầm ngâm, sau một hồi, trong đầu làm như xẹt qua một vòng Linh quang, có chút chần chờ lẩm bẩm: "Chẳng lẽ. . . Là vì máu của ta sắc mặt Khí Phủ?"

Bình thường nói đến, Khí Phủ có dung nạp cực hạn, nhưng cái này cực hạn đi vào thời điểm, nguyên khí sẽ lao ra Khí Phủ, trùng kích Thiên Quan, như thế mới có thể làm cho Khí Phủ cũng tùy theo đạt được khuếch trương.

Nhưng đó là bình thường Khí Phủ a, Chu Nguyên cái này, nhưng là chưa bao giờ có huyết sắc Khí Phủ, cho nên kia dung nạp cực hạn, tất nhiên cũng xa không tầm thường Khí Phủ có thể so sánh.

"Làm cả buổi, là bị chính mình độc nhất vô nhị huyết sắc Khí Phủ cho lừa được." Làm rõ ràng về sau, Chu Nguyên cũng là nhin không được cười

khổ một tiếng, xem ra, đều muốn đột phá Thiên Quan Cảnh, hẳn phải trước đem bản thân cái này Huyết Hồng Khí Phủ cho nhồi vào.

Bất quá, Chu Nguyên lại là có chút ít tiểu nhân chờ mong, hẳn cái này đột phá phương thức như thế không giống người thường, nghĩ đến đến lúc đó đột phá về sau, có lẽ cũng sẽ không giống bình thường a?

Vì vậy, kế tiếp lại là mấy ngày săn giết.

Theo trong khoảng thời gian này xuống, Chu Nguyên đối với thánh tích chi địa, coi như là có đi một tí hiểu rõ, đồng thời cũng liên tiếp bắt đầu gặp không ít tiến vào thánh tích chi địa con cứng, bất quá hẳn cũng cũng không có cùng người kết bạn ý niệm trong đầu, mà là lựa chọn một mình tu hành.

Mà trải qua trong khoảng thời gian này tu hành, Chu Nguyên cũng là bắt đầu mơ hồ cảm giác được, bản thân cái kia Huyết Hồng Khí Phủ, dường như rút cuộc bắt đầu có hơi có chút muốn đến cực hạn cảm giác.

"Không dễ dàng....!"

Trên một đỉnh núi, Chu Nguyên cảm thán lắc đầu, nếu như đổi lại thường nhân, chỉ sợ lúc này sớm đã đột phá đến Thiên Quan Cảnh rồi, có thể hẳn vẫn còn là nơi đây đau khổ dày vò.

Cái này cũng cảm giác người khác hoài thai tháng mười là được, hẳn hết lần này tới lần khác muốn hoài thai ba năm.

Hắn đứng dậy, sau đó liền định lại lần nữa đưa vào thâm sơn, bất quá nhưng vào lúc này, hắn bỗng nhiên nhìn đến cái mảnh này trong núi những lúc này kia săn giết nguyên thú rất nhiều con cứng, bỗng nhiên nhao nhao đối với dưới núi mà đi.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Chu Nguyên có chút nghi hoặc, thân hình khẽ động, chính là ngăn lại một người, hỏi.

Cái kia bị ngăn đón người đang ở mặt lộ vẻ không kiên nhẫn, nhìn đến Chu Nguyên cái kia Đường Khí Cảnh thực lực, muốn quát mắng lên tiếng.

Oành!

Bất quá Chu Nguyên trực tiếp sắc mặt bình tĩnh một quyền đối với một bên Oành rồi đi ra ngoài, cuồng bạo nguyên khí trùng kích ra, bên phải rừng rậm, trực tiếp bị hấn cứng rắn đánh ra một mảnh đất trống.

Cái kia vừa muốn quát mắng người nhất thời nuốt xuống trong miệng mà nói, hậm hực mà nói: "Vừa rồi có tin tức truyền tới, tại ba trăm dặm bên ngoài trong núi phát hiện một đầu nguyên thú. . ."

"Đầu kia nguyên thú, nghe nói tu hành Tiểu Thiên Nguyên Thuật, hiện tại phiến khu vực này mọi người tại tuân hướng bên kia."

Nghe phía sau câu nói kia, Chu Nguyên trong mắt lập tức bộc phát ra sáng chói quang mang, trong khoảng thời gian này, hấn kỳ thật cũng một mực ở tìm kiếm cái loại này tu hành Tiểu Thiên Nguyên Thuật nguyên thú, có thể đều không thể tìm được.

Không nghĩ tới, vậy mà vào hôm nay, cuối cùng đụng phải.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 146: Thánh Tích Đội

Đội dưới núi, có một mảnh trống trải chi địa, mà hôm nay, phiến khu vực này nhưng là cực kỳ sôi trào, rất nhiều bóng người hội tụ, đồng thời ở đằng kia xa xa, còn không ngừng có người từ bốn phương tám hướng mà đến.

Đây cơ hồ đã trở thành một cái khác điểm tụ tập rồi.

Mà khi Chu Nguyên chạy tới nơi này thời điểm, cũng là làm cho này nhân số kinh ngạc một chút, từ khi tiến vào thánh tích chi địa về sau, hắn còn là lần đầu tiên nhìn thấy vậy hơn con cưng hội tụ cùng một chỗ.

Chu Nguyên bất động thanh sắc dung nhập trong đám người, sau đó nghe ngóng lấy có quan hệ đầu kia tu hữu Tiểu Thiên Nguyên Thuật nguyên thú tin tức.

Mà mười phút đồng hồ sau khi xuống tới, hắn cũng là biết được một ít tin tức, tựa hồ là có người ở trong núi sâu gặp đầu kia nguyên thú, toàn bộ tiểu đội một nhóm năm người, chỉ có một người còn sống.

Mà năm người này, đều là Thiên Quan Cảnh thực lực, cho nên nói đầu kia nguyên thú, tất nhiên là đạt đến tứ phẩm cấp độ, có thể so với Thái Sơ Cảnh, nếu như hơn nữa kia tu luyện Tiểu Thiên Nguyên Thuật, sợ là sức chiến đấu càng thêm hung hãn.

Tin tức truyền tới về sau, lập tức đem phiến khu vực này bên trong rất nhiều con cưng đều hấp dẫn tới đây, dù sao cho tới bây giờ, tất cả mọi người rõ ràng, cái này thánh tích chi địa bên trong nguyên thú ẩn chứa một

cái khác cực kỳ tinh thuần nguyên khí, đối với bản thân tu luyện rất có ích lợi.

Tuy rằng lúc trước không ai có thể chém giết loại này tứ phẩm nguyên thú, nhưng cũng có thể tưởng tượng, nếu như một khi có thể đoạt được tứ phẩm nguyên thú trong cơ thể cái kia miệng tinh thuần nguyên khí, tất nhiên có thể làm cho thực lực bản thân sâu sắc tinh tiến.

Bất quá, dưới mắt vấn đề đúng, đầu kia tu hành Tiểu Thiên Nguyên Thuật tứ phẩm nguyên thú, cũng khó đối phó, đó là có thể so với Thái Sơ Cảnh thực lực, mà ở trận cơ bản đều là Thiên Quan Cảnh, loại thực lực này, một cái sơ sẩy cũng sẽ bị cái kia tứ phẩm nguyên thú một chương chụp chết.

Cho nên, tuy rằng nơi đây hội tụ không ít người, nhưng nhưng như cũ không ai dám dẫn đầu công kích.

Đương nhiên là trọng yếu hơn đúng, Tiểu Thiên Nguyên Thuật chỉ có một đạo, mà kia trong cơ thể tinh thuần nguyên khí, cũng chỉ có một cái.

Dưới mắt nơi đây hội tụ không ít con cưng, có nhiều còn hơn là bị thiếu, như thế nào phân?

Tại Chu Nguyên trong nội tâm lóe ra những ý niệm này thời điểm, bỗng nhiên cái mảnh này điểm tụ tập ở bên trong, có bạo động truyền đến, rất nhiều người đều đối với phía tây phương hướng dừng mảnh lao tới, Chu Nguyên suy nghĩ một chút, cũng là theo dòng người mà đi.

Ở đằng kia phía tây cao sườn núi lên, có mấy đạo nhân ảnh ngạo nghễ mà đứng, ở trong đó, Chu Nguyên vậy mà nhìn thấy hai cái thân ảnh quen thuộc, đương nhiên đó là cái kia Thánh Tích Thành Thiếu thành chủ Tiêu Thiên Huyền cùng với Cổ Linh nữ nhân kia.

Tại phía sau bọn họ, còn có mấy đạo thân ảnh, mỗi cái trên mặt ngạo khí, quanh thân bắt đầu khởi động nguyên khí, cũng là chứng minh thực lực của bọn hắn không tầm thường, tại những con cung này ở bên trong, đều xem như người nổi bật.

"Chư vị, có thể ở chỗ này gặp phải cái này đầu tu hữu Tiểu Thiên Nguyên Thuật tứ phẩm nguyên thú, cũng coi như đúng cơ duyên của chúng ta, nếu như không người dẫn đầu, chúng ta đây thánh tích đội, sẽ liên thủ săn giết."

Tiêu Thiên Huyền ngọc thụ lâm phong, hắn ngẩng nhìn bốn phía, mỉm cười nói: "Nếu là có cùng chung chí hướng bằng hữu, cũng có thể lựa chọn gia nhập chúng ta thánh tích đội, chỉ là có thêm hạn chế, cần bản thân thực lực đạt tới Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ, bằng không mà nói, coi như là đi, cũng không cách nào ngăn cản cái kia tứ phẩm nguyên thú một kích."

Lời này vừa nói ra, cũng là đã dẫn phát phần đông trầm thấp xôn xao âm thanh.

Tiêu Thiên Huyền đã nói được rất rõ ràng, đầu kia tứ phẩm nguyên thú, bọn hắn thánh tích đội nhận thầu rồi, nói cách khác, nếu như bọn hắn săn giết đầu kia tứ phẩm nguyên thú, Tiểu Thiên Nguyên Thuật cùng với cái kia miệng tinh thuần nguyên khí, cũng là thuộc về bọn hắn tất cả.

Cử động lần này hơi có vẻ bá đạo, nhưng cũng không có người có thể nói cái gì, dù sao người bình thường, rời đi tranh đoạt cái kia tứ phẩm nguyên thú, vốn là muốn chết.

"Chúng ta đây chẳng phải là cái gì đều kiếm không đến?" Bất quá vẫn là có người ở phía dưới thầm nói.

Tiêu Thiên Huyền nhìn Cổ Linh liếc, người sau cũng là xinh đẹp cười cười, dịu dàng mà nói: "Cái kia tứ phẩm nguyên thú chỉ huy lấy rất nhiều đàn thú, những nguyên thú này cũng có được lấy rất nhiều tinh thuần

nguyên khí, chúng ta thánh tích đội chịu trách nhiệm tiêu diệt tứ phẩm nguyên thú, mà những Quần Long Vô Thủ kia nguyên thú, liền do chư vị để đối phó, những nguyên khí kia, tự nhiên ai cướp được tự là của người đó."

"Kế tiếp, nếu là có thực lực đạt tới Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ, ngược lại là có thể lựa chọn gia nhập chúng ta thánh tích đội, cái này thánh tích chi địa ở bên trong, có được lấy Tiểu Thiên Nguyên Thuật nguyên thú, cũng không phải là cái này một đầu, kế tiếp chúng ta có thể không ngừng săn giết, đến lúc đó gia nhập người, đều có thể đạt được một cái khác Tiểu Thiên Nguyên Thuật."

Nàng lời này vừa nói ra, lập tức một ít thực lực cường hãn con cưng cũng là có làm cho động tâm, bọn hắn hôm nay cũng là nhìn ra, tại đây thánh tích chi địa ở bên trong, ngoại trừ những số ít kia đỉnh tiêm con cưng bên ngoài, ai cũng không có biện pháp đơn độc săn giết những có được lấy này Tiểu Thiên Nguyên Thuật nguyên thú.

Chu Nguyên thờ ơ lạnh nhạt, cái này Tiêu Thiên Huyền cùng Cổ Linh đầu óc cùng thủ đoạn cũng không tệ, vậy mà đã bắt đầu tại lôi kéo đội ngũ, nếu như bọn hắn lần này săn giết thật sự thành công, có thể tưởng tượng, bọn hắn cái này cái gọi là thánh tích đội sẽ nhanh chóng lớn mạnh, đến lúc đó, bằng vào nhân số ưu thế, coi như là đối mặt với những đỉnh tiêm kia con cưng, chỉ sợ bọn họ đều có được lấy một tranh giành tư cách.

Ở đây không ít người, đều đối với gia nhập thánh tích đội cảm thấy rất hứng thú, dù sao chỉ muốn gia nhập trong đó, liền có thể mượn đội ngũ lực lượng, liên hợp săn giết những có được lấy kia Tiểu Thiên Nguyên Thuật nguyên thú, cướp lấy Tiểu Thiên Nguyên Thuật.

Chẳng qua là đáng tiếc đúng rồi thánh tích đội yêu cầu không thấp, muốn đạt tới Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ.

Bất quá điều kiện mặc dù cao, nhưng như trước có một số người đạt tiêu chuẩn, vì vậy cái kia nguyên một đám Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ thực lực người, chính là ở đẳng kia mặt khác rất nhiều ánh mắt hâm mộ ở bên trong, đi về hướng rồi Tiêu Thiên Huyền, Cổ Linh đám người.

Mà Tiêu Thiên Huyền, Cổ Linh hai người nhìn đến một màn này, cũng là liếc nhau, nhìn không được lộ ra đặc chí vừa lòng đáng tươi cười.

"Xem ra chủ ý của người cũng không tệ lắm." Tiêu Thiên Huyền thấp giọng cười nói.

Cổ Linh mỉm cười, nói: "Cái này thánh tích chi địa ở bên trong, cơ duyên không ít, nhưng những chính thức kia đỉnh tiêm cơ duyên, sợ là chỉ có cái loại này mạnh nhất con cứng mới có tranh đoạt năng lực, chúng ta chênh lệch bọn hắn một bước, cho nên cần mượn lực, chỉ cần chúng ta thánh tích đội lớn mạnh, coi như là Vũ Hoàng bọn hắn cái loại này đỉnh tiêm con cứng, cũng không làm gì được chúng ta."

Tiêu Thiên Huyền đồng ý gật đầu.

"Bất quá, thánh tích đội nếu là lớn mạnh, người cần phải nhớ phải đáp ứng chuyện của ta." Cổ Linh hẹp dài trong con người, xẹt qua một vòng hận ý.

Tiêu Thiên Huyền cười cười, nói: "Yên tâm đi, thánh tích đội lớn mạnh về sau, ta trước tiên chính là tìm tòi cái kia Chu Nguyên tung tích, nếu là tìm được, trực tiếp đưa hắn bắt giữ, do người xử trí."

"Một cái Dưỡng Khí Cảnh phế vật, lại không có nhiều bối cảnh, đã chết cũng không ai để ý."

Cổ Linh nghe vậy, lúc này mới hài lòng từng điểm cái cằm, người kia, không chỉ có giết đệ đệ của nàng, nhưng lại cướp đi bọn hắn Cổ gia Chí Bảo, quả thực chính là không thể tha thứ.

Nàng đối với Cổ gia những sự tình kia, tự nhiên cũng là biết được, nhưng vậy thì như thế nào?

Loại này Đường Khí Cảnh phế vật, nàng chỉ cần thoáng thi triển thủ đoạn, có thể lại để cho hãn chết không có chỗ chôn.

Ở đẳng kia trong đám người, Chu Nguyên ánh mắt lạnh lùng nhìn qua cái kia náo nhiệt một màn, nương theo lấy vị nào vị thực lực đạt tới Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ cao thủ gia nhập, cái này thánh tích đội thực lực, ngược lại là bắt đầu trở nên mạnh mẽ.

Dùng loại này đội hình, nói không chừng thật đúng là có thể săn giết thành công.

Chu Nguyên mắt mang có chút lập loè, nhìn hãn này Tiêu Thiên Huyền cùng Cổ Linh liếc, chột cười.

Hãn cùng với hai người này đều cũng có lấy Lương Tử kết xuống, cho nên cũng coi là địch nhân, cho nên loại này trở mắt nhìn xem địch nhân ngồi chuyện đại sự, cũng không phải là hãn Chu Nguyên có thể làm được.

"Tiêu Thiên Huyền, Cổ Linh. . ."

"Đấu giá hội lên, các người bịp ta cái kia chừng trăm vạn nguyên tinh, có phải hay không, cũng nên đến trả lại cho ta lúc sau?"

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 147: Huyền Trọng Nê

Thánh tích đội rất nhanh xây dựng hoàn tất, cái kia đội hình coi như không tệ, trọn vẹn ba mươi người, toàn bộ đều là Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ thực lực, khi bọn hắn hội tụ cùng một chỗ thời điểm, đều có một cỗ hung hãn khí thế phát ra, làm cho chung quanh cái kia phần đông người, đều là mắt lộ kính sợ.

Cái kia Tiêu Thiên Huyền cũng là mắt lộ vẻ hài lòng, loại này đội hình, coi như là gặp phải chính thức Thái Sơ Cảnh cao thủ, cũng là có thể liên thủ một trận chiến.

"Nếu như chư vị vào ta thánh tích đội, đó chính là người trong nhà rồi, cái này thánh tích chi địa cơ duyên phần đông, chỉ cần chúng ta đồng tâm hiệp lực, đối mặt với ai, chúng ta đều không cần kiêng kỵ." Tiêu Thiên Huyền nhìn qua những người này, mỉm cười nói.

Hắn có phần có khí độ, hơn nữa dù sao cũng là Thánh Tích Thành Thiếu thành chủ, thân phận địa vị đều còn tại đó, nói ra được lời nói, cũng coi như có phần số lượng, cho nên đối với hắn cái này dùng đội trưởng tự cho mình là khẩu khí, những người khác cũng cũng không có phản bác.

Tiêu Thiên Huyền hoàn toàn chính xác có phần này tư cách.

"Lời nói cũng không nhiều lời, thánh tích đội xây dựng mục tiêu thứ nhất, chính là cái kia đầu tứ phẩm nguyên thú, trận chiến này, cần phải thủ thắng, mới có thể đánh ra chúng ta thánh tích đội thanh danh." Tiêu Thiên Huyền cũng không có quá lâu kéo dài, hắn biết được, tuy rằng lôi kéo đi

một tí người nổi bật, nhưng có thể hay không giữ được ở, hay là muốn nhìn cái này trận chiến đầu tiên.

Chỉ cần một trận chiến này thắng được xinh đẹp, nghĩ đến bọn hắc thánh tích đội danh khí là có thể truyền đi, đến lúc đó là có thể hấp dẫn càng nhiều nữa người nổi bật gia nhập, cái này tốt tuần hoàn xuống dưới, hắc Tiêu Thiên Huyền, tất nhiên cũng có thể có thể so với những đỉnh tiêm kia con cứng.

Cho nên, hắc tiếng nói hạ xuống, trực tiếp vung tay lên, thân hình trước tiên lướt đi, cái kia gia nhập thánh tích đội mọi người thấy thế, cũng là lập tức đuổi theo kịp.

Hơn mười vị Thiên Quan Cảnh cao thủ ngay gần hướng lướt đi, nguyên khí mãnh liệt, cái kia cùng với khí thế, cũng là lộ ra có chút cường hãn.

Mà bọn hắc cái này khê động người, cái kia thêm nữa người vây xem lập tức giống như châu chấu đi theo, rất nhiều người đều biết hiểu, cái kia tứ phẩm nguyên thú cùng với Tiểu Thiên Nguyên Thuật, bọn họ là vô phúc tiêu thụ, thế nhưng tứ phẩm nguyên thú chung quanh còn có đàn thú, nếu là có thể mượn cơ hội này tiêu diệt, cũng có thể tính làm thu hoạch không nhỏ.

Chu Nguyên nhìn qua cái này mênh mông cuộn cuộn một màn, ánh mắt chớp lên, cũng là không để lại dấu vết hòa nhập vào trong dòng người.

Rất nhiều đội ngũ, trùng trùng điệp điệp vọt vào sơn mạch bên trong, những nơi đi qua, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi, không thú chống cự.

Mà tại loại này càn quét phía dưới, sau nửa canh giờ, chính là đạt tới sơn mạch ở chỗ sâu trong.

Tiêu Thiên Huyền hăng hái mang theo thánh tích đội đội viên, đứng ở một ngọn núi sườn núi lên, nhìn qua phía trước, chỗ đó có một tòa cự đại sơn cốc, sơn cốc hiện ra ngân quang màu đen màu, trong đó không ngừng có cuồng phong cùng với sấm rền âm thanh truyền ra.

Lúc này, nguyên bản sơn cốc bên ngoài tồn tại đàn thú, cũng đã bị tẩy rửa sạch sẽ.

"Đầu kia tứ phẩm Phong Lôی Thú, ngay tại trong sơn cốc này." Cổ Linh con mắt nhìn qua sơn cốc ở chỗ sâu trong, trên gương mặt xẹt qua một vòng kiêng kị sắc mặt, tứ phẩm nguyên thú, nếu như không phải là bọn hắn nhiều người mà nói, căn bản cũng không dám trêu chọc.

Hơn nữa, cái này đầu tứ phẩm nguyên thú, còn tu hữu Tiểu Thiên Nguyên Thuật.

"Đội trưởng, cái kia Phong Lôی Thú nếu như thi triển Tiểu Thiên Nguyên Thuật, sợ là chúng ta không người có thể ngăn." Tại Tiêu Thiên Huyền sau lưng, có một gã Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ đội viên mở miệng nói.

Những người khác cũng là nhao nhao gật đầu, chớ nhìn hắn đám nhiều người, hơn ba mươi vị Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ, nhìn qua rất đồ sộ, nhưng một cái sơ sẩy, rất có thể sẽ bị người ta một cái Tiểu Thiên Nguyên Thuật trực tiếp cả đoàn bị diệt.

Tiêu Thiên Huyền nghe vậy, cười nhạt một tiếng, nói: "Nếu là nó thi triển Tiểu Thiên Nguyên Thuật, ta thì sẽ có thủ đoạn đối phó."

Nhìn đến hắn cái này bức thông dong bộ dáng, những người khác cũng là âm thầm thở dài một hơi, nếu như Tiêu Thiên Huyền đúng định dùng nhân mạng rời đi điền mà nói, vậy bọn họ chỉ sợ cũng không thể phụng bồi.

Chẳng qua hiện nay xem ra Tiêu Thiên Huyền không hồ là Thánh Tích Thành Thiếu thành chủ, cũng có được một ít ẩn giấu thủ đoạn.

"Chuẩn bị đem cái kia Phong Lôì Thú dẫn xuất, theo kế hoạch làm việc."
Tiêu Thiên Huyền nhàn nhạt phân phó nói.

Có một người gật đầu đáp, sau đó cẩn thận từng li từng tí đối với sơn cốc lao đi.

Ở đằng kia nơi xa giữa rừng núi, Chu Nguyên ngồi xếp bằng, hai mắt híp lại nhìn qua một màn này, hẳn biết rõ, bây giờ còn không phải động thủ thời cơ. . .

"Tiêu Thiên Huyền, liền để cho ta tới nhìn một cái, người có thủ đoạn gì a. . ."

Rống!

Ngay tại thánh tích đội tên kia đội viên tiếp cận sơn cốc lúc, trong sơn cốc chính là truyền ra một cái khác tảo bạo thú gào to, gào to như sấm, chấn động cả cái sơn cốc đều là đang kịch liệt chấn động.

Tên kia thực lực tại Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ đội viên, càng là sắc mặt trắng bệch, không chút lựa chọn quay đầu bỏ chạy.

HUU...U...U!

Bất quá, tại hẳn vừa mới lúc quay người, phảng phất là có một cái khác Lôì Quang tự trong sơn cốc bạo bắn ra, một cái thời gian lập lòe, liền là xuất hiện ở này người sau lưng, ngay sau đó, Hắc Ảnh bao phủ xuống, cái kia quần quanh lấy Lôì Quang thú thảo, hung hăng vỗ vào tên kia thánh tích đội đội viên trên người.

Phanh!

Thanh âm trầm thấp vang dội, tên kia đội viên trực tiếp một ngụm máu tươi phun ra, thân thể như là đạn pháo thẳng tắp rơi xuống, nện vào rồi mặt

đất, ném ra một cái hố sâu, không biết sống chết.

Rống!

Mà lúc này, mọi người phương hướng mới nhìn rõ ràng đầu kia Cự thú, chỉ thấy được một đầu Cự thú, chân đạp Lôi Quang, nó ước chừng hơn mười trượng, thân hình đứng thẳng, đầu nhưng là âm u thanh đầu bò, trên thân thể, quần quanh lấy Lôi Quang, hô hấp giữa, phụt lên lấy cuồng phong.

Đương nhiên đó là đầu kia tứ phẩm nguyên thú, Phong Lôi Thú.

Cuồng bạo nguyên khí dao động, vẫn còn như tiếng sấm, một luồng sóng từ trong cơ thể nó truyền tới, chấn động Hư Không.

Kinh người hung uy, tràn ngập mà ra

Cái kia xa xa, phần đông nhìn qua nơi đây ánh mắt, đều là nhịn không được biến đổi, một số người càng là nhịn không được lui ra phía sau, tứ phẩm nguyên thú hung uy, thật sự không phải là bọn hắn có thể thừa nhận được đấy.

Tiêu Thiên Huyền sắc mặt đồng dạng là vào lúc này trở nên ngưng trọng một ít, bất quá hắn cũng không có lùi bước, bàn tay mãnh liệt nắm chặt, một cái khác màu đỏ sậm trường mâu liền là xuất hiện ở Liễu Kỳ trong tay.

Trường mâu bên trên giống như là có thêm nham thạch nóng chảy đang không ngừng nhỏ xuống, đỏ thẫm vô cùng, lúc cầm chặt này mâu thời điểm, cái kia Tiêu Thiên Huyền khí thể, cũng là tại liên tiếp tăng lên.

"Đó là Thánh Tích Thành Hỏa Ma Thương, chính là Thượng phẩm Huyền Nguyên Binh, không nghĩ tới cũng bị Tiêu Thiên Huyền lấy ra rồi."

"Cũng chỉ có Thượng phẩm Huyền Nguyên Binh, mới có thể đối với cái kia tứ phẩm Phong Lôی Thú tạo thành tổn thương."

". . ."

Giữa rừng núi, có trầm thấp tiếng bàn luận xôn xao vang lên.

Tiêu Thiên Huyền tăng vọt khí thế, thật ra khiến được mặt khác thánh tích đội đội viên tinh thần phục hồi lại, lúc này căn rằng một cái, đều là lấy ra binh khí, lập tức nguyên khí bắt đầu khởi động, thành linh toàn bộ đều là vị trí Huyền Nguyên Binh cấp độ.

Từng đạo lăng lệ ác liệt khí tức dâng lên, cũng là đưa tới đầu kia Phong Lôی Thú chủ ý, lúc này quanh quẩn tại kia quanh thân Phong Lôی, càng thêm cuồng bạo rồi.

Rống!

Nó gào thét lên tiếng, chân đạp Phong Lôی, trực tiếp hóa thành một đạo Lôی Quang thẳng đến Tiêu Thiên Huyền mà đi, nó cũng là đã nhận ra, người sau đối với uy hiếp của nó, dường như lớn nhất.

Oanh oanh!

Tứ phẩm nguyên thú xung phong liều chết, cái kia khí thế cũng là cực kỳ hung hãn, Phong Lôی cuồng bạo, không khí không ngừng nổ.

Tiêu Thiên Huyền nhìn qua hùng hổ mà đến Phong Lôی Thú, thì là không chút kinh hoảng, ngược lại là bàn tay vung lên, lập tức tất cả mọi người đứng tản ra, mà hắn thì là đứng ở tại chỗ bất động.

Lôi Quang gào thét mà đến, trực tiếp đánh trúng vào Tiêu Thiên Huyền chỗ đỉnh núi.

Đông!

Toàn bộ đỉnh núi đều là vào lúc này sụp đổ, cái kia Phong Lôì Thú hung hãn va chạm, quả thực chính là Thiên Bằng Địa Liệt.

HƯU...U...U!

Tiêu Thiên Huyền thân ảnh nhưng là bay thẳng dựng lên, cùng lúc đó, bàn tay hắn nắm chặt, tất cả mọi người đứng nhìn thấy có một cái khác bùn rút xuất hiện ở kia trong tay, bùn rút lên, dường như che kín lấy đường vân huyền ảo.

Tiêu Thiên Huyền trong tay bùn rút trút xuống, lập tức có màu vàng đậm bùn nhão từ trên trời giáng xuống, đều đã rơi vào đầu kia Phong Lôì Thú thân thể cao lớn bên trên.

Bùn nhão vừa tiếp xúc với Phong Lôì Thú thân hình, chính là nhanh chóng ngưng kết, hơn nữa cái kia bùn nhão dường như trầm trọng vô cùng, lập tức liền đem Phong Lôì Thú tốc độ cho áp chế xuống.

Ỗ À HÚ HÚ!

Phong Lôì Thú cuồn bạo gào thét lên tiếng, Phong Lôì quần quanh tại trên thân thể, nhưng những bùn nhão kia một khi bị chấn vỡ, lại lập tức góc đầu trở lại, dường như vô cùng vô tận.

Ngắn ngủn trong nháy mắt, Tiêu Thiên Huyền chính là thi triển ra thủ đoạn, hạn chế Phong Lôì Thú khó khăn nhất quần tốc độ.

Chu Nguyên nhìn qua một màn này, đồng dạng là ánh mắt ngưng tụ, sắc mặt biến được ngưng trọng một ít, nói: "Những bùn nhão kia. . . Tựa hồ là Huyền Trọng Nê?"

Huyền Trọng Nê, chính là là một loại nguyên bảo, luyện chế Bất Dịch, giá trị ngất ngưởng cao, hơn nữa còn là duy nhất một lần đấy.

Cái kia Tiêu Thiên Huyền những Huyền Trọng Nê này, giá trị tối thiểu mấy chục vạn nguyên tinh.

Một khi bị này bần nhiễm mà lên, không chỉ có như là thân phụ núi cao, nhưng lại phải không ngừng thúc giục trong cơ thể nguyên khí đem chấn vỡ, bằng không thì bần đất càng ngày càng nhiều, sớm muộn đem bản thân che giấu, hóa thành một tòa Thổ lao.

"Người này, thật đúng là chuẩn bị đầy đủ, nói không chừng. . . Thật là có khả năng bị hấn đem cái này tứ phẩm Phong Lôی Thú săn giết thành công đây. . ."

Chu Nguyên thì thảo tự nói, chột hấn nhẹ nhàng cười cười.

Bất quá loại này cục diện, đúng là hấn cam tâm tình nguyện chứng kiến, bằng không thì chỉ là Phong Lôی Thú một mặt đồ sát, cũng là không thú vị, hôm nay đang muốn bọn hấn ngao cò tranh nhau, hấn cái này âm thầm ngư ông, mới có thể tùy thời mà động.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 148: Tọa Sơn Quan Hồ Đầu

Rống!

Sơn cốc lúc trước, Phong Lôی Thú gào thét như sấm, cuồng bạo nguyên khí từng đợt sóng từ trong cơ thể nó bạo phát đi ra, không ngừng đem những cái kia giống như liên miên bất tận bùn nhão đều chấn vỡ.

Nó có thể cảm giác được, nếu là bỏ mặc kệ lời nói, bùn nhão chồng chất đứng lên, tất nhiên biết đem nó vây khốn.

"Tất cả mọi người, toàn lực công kích!" Tiêu Thiên Huyền nhìn qua bị hạn chế ở tốc độ Phong Lôی Thú, cũng là lộ ra một vòng cười lạnh, súc sinh chính là súc sinh, linh trí không cao, nói cách khác, hẳn thật đúng là không có dễ dàng như vậy có thể thực hiện được.

Mà những cái kia Thánh Tích Đội thành viên nhìn thấy một màn này, cũng là đại hỉ, trong lòng lần đầu dâng lên một ít tin tưởng, Tiêu Thiên Huyền cái kia "Huyền Trọng Nê", hầu như hạn chế Phong Lôی Thú một nửa lực lượng.

"Đồng loạt ra tay!"

Cái kia hơn mười vị Thiên Quan Cảnh hậu kỳ Thiên Kiêu, đều là hét to lên tiếng, nháy mắt sau đó, hùng hồn nguyên khí đột nhiên từ trong cơ thể của bọn họ bạo phát đi ra, trong tay Huyền Nguyên Binh cũng là vào lúc này hiển lộ ra rậm rạp phong mang.

Oanh oanh!

Bọn hãn mãnh liệt bắn mà ra, bất quá cũng không có lựa chọn cận thân, mà là đang tiếp cận về sau, trực tiếp thi triển ra các loại Nguyên Thuật, liên tục không ngừng đối với cái kia tứ phẩm Phong Lôĩ Thú oanh kích mà đi.

Phanh phanh!

Từng đạo hung hãn Nguyên Thuật công kích rơi vào Phong Lôĩ Thú trên thân thể, cũng là đem oanh được không ngừng lui về phía sau.

Phong Lôĩ Thú tức giận, phong lôĩ chi khí quẩn quanh quanh thân, nhanh bắn mà ra, phải bắt hướng những cái kia Thiên Kiêu, bất quá lúc này có Huyền Trọng Nê bên người, tốc độ của nó chột hạ xuống, ngược lại là bị những cái kia Thiên Kiêu nhao nhao tránh đi.

Bá!

Tại thừa dịp Phong Lôĩ Thú bị rất nhiều công kích hấp dẫn lúc, cái kia Tiêu Thiên Huyền thì là tìm được cơ hội, thân ảnh trực tiếp xuất hiện ở Phong Lôĩ Thú phía sau, trong tay chuôi này Hỏa Ma Thương chảy xuôi theo nham thạch nóng chảy, hung mãnh đâm mà ra, giống như là một đạo nham thạch nóng chảy nước lũ từ đại địa trong dâng lên mà ra.

Xoẹt!

Hỏa Ma Thương trực tiếp là tại Phong Lôĩ Thú cái kia cường hãn thân thể trên xé rách ra một đạo vết máu thật sâu, hơn nữa cái kia chảy xuôi nham thạch nóng chảy, cũng là đang không ngừng đối với trong vết thương chui vào.

"Rống!"

Đột nhiên xuất hiện kịch liệt đau nhức, làm cho Phong Lôĩ Thú gào thét lên tiếng, cự trảo mang theo phong lôĩ âm thanh đột nhiên đối với Tiêu Thiên Huyền phản nộ bổ hạ xuống, phía dưới mặt đất, đều là bị xé nứt ra.

Tiêu Thiên Huyền chân đạp nguyên khí, thân hình nhưng là giống như sợi thô bình thường, phiêu đảng ra, tránh được cái kia Phong Lôì Thú móng vuốt sắc bén thể công.

Hắn xoay quanh tại Phong Lôì Thú chung quanh, thỉnh thoảng ra tay, nhưng mỗi một lần ra tay đều là cực kỳ xảo trá tàn nhẫn, trực chỉ Phong Lôì Thú kẻ hở, mượn nhờ trong tay cái kia Hỏa Ma Thương thượng phẩm Huyền Nguyên Bình lăng lệ ác liệt, ở đằng kia Phong Lôì Thú trên thân thể, mang ra từng đạo dữ tợn vết máu.

Mà những thứ khác những cái kia Thiên Kiêu, chính là cách một chút khoảng cách, nguyên khí liên tục không ngừng oanh hướng Phong Lôì Thú.

Toàn bộ cục diện, đều là đã rơi vào Thánh Tích Đới trong không chế.

Ở đằng kia đối bên ngoài, cái kia rất nhiều chú ý nơi đây vòng chiến ánh mắt, đều là nhìn không được sợ hãi thán phục lên tiếng, cái này Tiêu Thiên Huyền, quả nhiên là có chút bốn sự.

Chu Nguyên đồng dạng là nhẹ gật đầu.

Phải biết rằng, lúc trước Tề vương chi loạn lúc, Lục Thiết Sơn bọn hắn vì ngăn lại đối phương một vị Thái Sơ Cảnh giới cường giả, thế nhưng là bỏ ra cực kỳ vô cùng nghiêm trọng đại giới, nhưng mà dưới mắt, Tiêu Thiên Huyền đám người nhưng là có thể đem một đầu tứ phẩm nguyên thú dồn ép như thể chặt vật, như vậy năng lực, hoàn toàn chính xác coi như là không nhỏ.

"Bất quá, tuy rằng chuẩn bị rất đầy đủ, nhân số cũng chiếm cứ ưu thế. . . Vậy do này đã nghĩ muốn săn giết một đầu tứ phẩm nguyên thú, chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy đây." Chu Nguyên lẩm bẩm nói, ánh mắt của hắn càng thêm sắc bén, tuy nói dưới mắt cái kia Phong Lôì Thú nhìn qua cực kỳ chặt vật, nhưng đối với kia cường đại thân thể mà nói, nhưng căn bản không coi là cái gì.

Huyền Trọng Nê hoàn toàn chính xác rất phiền toái, có thể không hẳn như vậy có thể triệt để vây khốn đầu kia Phong Lôì Thú.

Rống!

Mà đang ở Chu Nguyên trong lòng ý niệm trong đầu lập loè lúc, đột nhiên, chiến cuộc xuất hiện biến hóa, chỉ thấy được cái kia Phong Lôì Thú gào thét lên tiếng, thân thể của nó ở bên trong, có lòi quang điên cuồng nhảy lên, giống như là ở kích thích thân thể.

Mà thân thể của nó, thì là vào lúc này đột nhiên bành trướng một vòng, tầm hơn mười trượng thân cao, giống như một tòa núi nhỏ bình thường.

Oanh!

Cái kia quần quanh tại kia thân thể bên ngoài Huyền Trọng Nê, cũng là vào lúc này bị triệt để phá hủy, rầm rầm hóa thành mảnh bùn rớt xuống.

"Nguy rồi, nó giãy giụa Huyền Trọng Nê rồi!" Có người hoảng sợ kinh hô.

Bá!

Tốc độ khôi phục Phong Lôì Thú thân ảnh khổng lồ trực tiếp là xuất hiện ở mấy tên Thiên Kiêu sau lưng, trong mắt của nó hiện lên tàn nhẫn vẻ, phong lôi bàn tay gào thét hạ xuống, không khí bị xé nứt.

Xoẹt!

Năm vị Thiên Kiêu, trực tiếp là ở đằng kia móng vuốt gió thổi qua lúc, thân thể bị cứng rắn vỡ ra, kêu thê lương thảm thiết tiếng vang lên.

Xa xa những cái kia đối phó đàn thú mọi người, đều là thấy được da đầu run lên, sẵn giết tứ phẩm nguyên thú, quả nhiên là tại trên mũi đao hành tẩu, liền Thiên Quan Cảnh hậu kỳ, đều là trong nháy mắt bị giết.

"Nghiệt súc!"

Tiêu Thiên Huyền cũng là trước mặt sắc mặt xanh mét.

Cái kia Phong Lôی Thú quanh thân quẩn quanh lấy phong lôی, nó thú đồng tử trong tràn đầy hung tàn vẻ, ánh mắt của nó đã tập trung vào Tiêu Thiên Huyền, bỗng nhiên kia trong cơ thể nguyên khí bắt đầu bạo động đứng lên, một cỗ kinh khủng uy năng tại phát ra.

"Nó muốn thi triển Tiểu Thiên Nguyên Thuật rồi!"

Nhìn thấy một màn này, những cái kia Thánh Tích Đội Thiên Kiêu lập tức kinh hãi gần chết lên tiếng, lại cũng bất chấp cái gì, nhao nhao nhanh lùi lại.

Phong Lôی Thú miệng lớn mở ra, lại là có thêm lôی điện cùng cuồng phong tại kia trong miệng điên cuồng hội tụ, cường hãn chấn động phát ra, dẫn tới không gian đều tại chấn động.

Rống!

Tiếp theo trong nháy mắt, Phong Lôی Thú lớn trong miệng, tạo thành một viên ước chừng hơn một trượng trái phải xanh đen lôی cầu, lôی cầu trong sấm sét tàn sát bừa bãi, cuồng phong gào thét, hai loại lực lượng không ngừng va chạm, ầm ầm tiếng điếc tai nhức óc.

HƯU...U...U!

Xanh đen Phong Lôی Cầu mãnh liệt bắn mà ra, tốc độ nhanh như bôn lôی, một cái lập loè, chính là trực tiếp xuất hiện ở Tiêu Thiên Huyền phía trước.

Tiêu Thiên Huyền nhìn qua cái kia gào thét mà đến xanh đen lôی cầu, trong mắt cũng là lướt qua một vòng thần sắc, nhưng chợt hẳn chính là

mãnh liệt cắn răng một cái, theo trên ngực lật xuống một quả theo bên mình đeo ngọc bội.

Ngọc bội kia phía trên, khắc rõ cổ xưa mà huyền ảo đường vân.

Hắn nhìn qua ngọc bội, trên mặt hiển hiện một vòng đau lòng vẽ, sau đó đem mãnh liệt bóp nát.

Ô...ô...n...g!

Ngọc bội nổ rộ hào quang, đúng là tại kia trước mặt tạo thành một mặt như trong suốt quang thuần, quang thuần nhìn qua mỏng manh, nhưng phía trên rồi lại mơ hồ có kinh người chấn động phát ra.

Oanh!

Xanh đen lôi cầu gào thét tới, trùng trùng điệp điệp đụng vào quang thuần phía trên.

Oanh!

Kinh khủng sóng xung kích tàn sát bừa bãi ra, ngăn ngùn trong nháy mắt, toàn bộ cái sơn cốc cùng với phụ cận rừng rậm, đều là tại loại này ảnh hưởng đến phía dưới, cứng rắn bị san thành bình địa.

Chu Nguyên tránh được trùng kích, hắn nhìn qua cái kia trống rỗng phía trước, sắc mặt cũng là nhịn không được trở nên ngưng trọng lên.

"Cái này là Tiểu Thiên Nguyên Thuật uy lực sao? Quả nhiên đáng sợ!"

"Thượng phẩm huyền Nguyên Thuật cùng hắn so sánh với, căn bản không đáng giá nhắc tới."

Chu Nguyên ánh mắt lập loè, Tiểu Thiên Nguyên Thuật quá cường đại, loại này đẳng cấp Nguyên Thuật, Vũ Hoàng những cái kia đứng đầu Thiên

Kiều nói không chừng cũng có, vì vậy lúc này, Chu Nguyên trong lòng đã là đem Vũ Hoàng đám người mức độ nguy hiểm, lại lần nữa đề cao.

"Ta phải cũng nhận được Tiểu Thiên Nguyên Thuật, nói cách khác một khi chính thức chiến lên tới, quá bị thua thiệt." Chu Nguyên chém đinh chặt sắt mà nói.

Chu Nguyên ngẩng đầu nhìn về phía Tiêu Thiên Huyền chỗ phương hướng, hai mắt híp lại: "Cái này Tiêu Thiên Huyền ngược lại không hổ là thánh tích thành Thiếu thành chủ, cái này hộ thân bảo bối cũng thật nhiều."

Lúc trước xuất hiện ở hắc trước người quang thuần, cũng hẳn là nào đó duy nhất một lần Nguyên Bảo, nói cách khác, không thể có thể đỡ nổi Phong Lôi Thú cái này cái Tiểu Thiên Nguyên Thuật.

Ở đằng kia chiến trường ở bên trong, khói bụi tản đi, mọi người nhìn đến Tiêu Thiên Huyền như trước bình yên vô sự, cũng là thở dài một hơi.

Tiêu Thiên Huyền thì là khuôn mặt có chút âm trầm, hơn nữa là đau lòng, bởi vì lúc trước ngọc bội kia, chính là phụ thân hắc hoa giá cao vì hắc cầu đến hộ thân chi vật, có thể thừa nhận được Thái Sơ Cảnh tứ trọng thiên cao thủ một kích toàn lực.

"Bất quá chỉ cần có thể đem cái này nghiệt súc săn giết, đạt được Tiểu Thiên Nguyên Thuật, hết thảy đều là đáng giá đấy." Tiêu Thiên Huyền trong mắt lướt qua vẻ tàn nhẫn, hắc nhìn qua cái kia gào thét trong Phong Lôi Thú, chợt bàn tay nắm chặt, một đạo màu xám đen khay ngọc xuất hiện ở kia trong tay.

Hắn khay ngọc trực tiếp ném ra ngoài, khay ngọc vừa tiếp xúc với mặt đất, liền dung nhập trong đó biến mất không thấy gì nữa.

Phanh phanh!

Đại địa nhưng là vào lúc này chấn động lên, chỉ thấy được cái kia Phong Lôì Thú chỗ một khu vực như vậy, mặt đất vỡ tan, vô số đạo cọc đất nhọn mãnh liệt bắn mà ra, giống như là tạo thành cọc đất nhọn lao tù, đem Phong Lôì Thú vây ở trong đó.

Những cái kia cọc đất nhọn, cực kỳ sắc bén, mặc dù là cái kia Phong Lôì Thú, đều là bị đâm vào máu tươi đầm đìa, hơn nữa, cái kia mảnh đất trước mặt sinh ra cực lớn hấp lực, đem Phong Lôì Thú hút ở, tốc độ trở nên cực kỳ chậm chạp.

"Sát!" Tiêu Thiên Huyền không nói nhảm, vung tay lên, chính là mang theo rất nhiều Thiên Kiêu lại ra tay nữa, tàn nhẫn trực chỉ Phong Lôì Thú chỗ hiểm.

Ngắn ngủn trong nháy mắt, cái kia Phong Lôì Thú liền lâm vào hiểm cảnh bên trong, xem bộ dáng này, rất nhanh sẽ bị cứng rắn đùa chơi chết.

Chu Nguyên nhìn qua một màn này, cũng là nhin không được cảm thán một tiếng, nói: "Thật là có tiền."

Lúc trước cái kia khay ngọc, dĩ nhiên là một đạo Nguyên Văn kết giới bàn, phía trên kia khắc rõ duy nhất một lần Nguyên Văn kết giới, từ loại nào trình độ mà nói, cái này so với một đạo tứ phẩm Nguyên Văn quyền trục còn muốn đắt đỏ.

Bởi vì kia chế tạo càng thêm phức tạp.

Xem ra Chu Nguyên còn là coi thường với cái gia hỏa này, may mà lần này có Phong Lôì Thú phía trước, giúp hắn đem Tiêu Thiên Huyền át chủ bài đều cho thăm dò đi ra, nói cách khác, nếu là giao phong, coi như là Chu Nguyên, đều bị cái này tầng tầng lớp lớp át chủ bài khiến cho cực kỳ chật vật.

"Bất quá, có lẽ cũng tiêu hao được không sai biệt lắm đi?"

Chu Nguyên đứng dậy, hắn nhìn qua trong tràng song phương giằng co chém giết, cái kia Tiêu Thiên Huyền cũng là tại khàn giọng kiệt lực, vì vậy hắn mỉm cười.

"Tựa hồ đã đến ta xuất hiện lúc sau."

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 149: Ngồi Thu Ngư Ông Lợi

Oành! Oành!

Một mảnh hỗn độn trong núi sâu, nguyên khí nổ vang thanh âm không ngừng vang lên, trên mặt đất không ngừng có sắc bén gai đất xông ra, gai đất phía trên lóe ra ánh sáng âm u.

Ở đằng kia mảnh đất đầm trong trận, Phong Lôì Thú thân thể cao lớn bên trên máu tươi đầm đìa, huyết nhục xoay tròn, hiển nhiên cũng là bị trọng thương.

Bất quá thánh tích đội đồng dạng không dễ chịu, mặc dù có Tiêu Thiên Huyền thi triển rất nhiều át chủ bài đả thương nặng Phong Lôì Thú, nhưng bất kể như thế nào, nó dù sao đều là tứ phẩm nguyên thú, có thể so với Thái Sơ Cảnh thực lực.

Cho nên khi nó đang điên cuồng phản kích lúc, cũng là liên tiếp có thánh tích đội con cứng bị kia xé nát chém giết.

Toàn bộ tình cảnh, đều là cực kỳ vô cùng thê thảm.

"Nhanh, nhanh, nó muốn kiên trì không nổi!" Tiêu Thiên Huyền gầm thét, cũng không có lúc trước thông dong, ánh mắt đỏ bừng nhìn chăm chăm vào vùng vẫy giãy chết giống như Phong Lôì Thú, vì lần này săn giết, hẳn hầu như đem át chủ bài đều dùng tới, nếu là thất bại, hẳn quả thực sẽ đem quần đều bồi thường mất.

Nghe được hân tiếng gầm gừ, những thánh tích kia đội đội viên, cũng là nổi lên rồi kinh phong, điên cuồng thúc giục lấy nguyên khí, không ngừng đối với sắp sửa dầu hết đèn tắt Phong Lôi Thú oanh kích mà đi.

Nhìn qua cục diện dần dần chệch đi, Tiêu Thiên Huyền rút cuộc như trút được gánh nặng thở dài một hơi, trên mặt có không che giấu được cuồng hi cùng hưng phấn.

Hôm nay trận chiến đấu này tuy rằng vô cùng thâm hiểm, có thể hân chung quy đúng thắng lợi, có thể tưởng tượng, hân Tiêu Thiên Huyền danh khí, rất nhanh cũng sẽ truyền bá ra, đến lúc đó, bàn về thanh danh, chỉ sợ hân sẽ không thua những đỉnh tiêm kia con cứng.

Thánh tích đội tên tuổi cũng đánh cho đi ra, đến lúc đó thu nạp một số người, thanh thế lớn mạnh, tuyệt đối đủ để trở thành thánh tích chi địa bên trong 1 bá.

Lúc kia, coi như là cùng những đỉnh tiêm kia con cứng tranh đoạt cơ duyên, hân cũng là có lực lượng.

Về phần muốn đối phó cái kia gọi là Chu Nguyên tiểu tử, thì càng thêm không thành vấn đề gì.

Mà ở Tiêu Thiên Huyền trong nội tâm mặc sức tưởng tượng lấy bay lên tương lai lúc, hân cũng không có chú ý tới, có một đạo nhân ảnh lặng yên gia nhập hỗn loạn chiến cuộc.

Đạo nhân ảnh kia, tự nhiên là được Chu Nguyên, lúc này chiến cuộc hỗn loạn, ai cũng chưa từng chú ý tới hân.

Hân nhìn qua cái kia đang lúc mọi người thay nhau công kích đến càng ngày càng nặng chế Phong Lôi Thú, trong mắt xẹt qua một vòng sáng bóng, hân đương nhiên không thể tùy ý Tiêu Thiên Huyền bọn hân ở chỗ này đem săn giết.

Bằng không thì hẳn như thế nào cái này trước mắt bao người làm cái kia ngư ông?

Vì vậy, thân hình hắn đột nhiên mãnh liệt bắn phóng tới, làm bộ xông về Phong Lôi Thú, hùng hổ.

Oành!

Bất quá cái kia Phong Lôi Thú tuy rằng bị trọng thương, nhưng như cũ là hung hãn vô cùng, một quyền oanh kích mà đến, liền đem Chu Nguyên trực tiếp Oành bay ra ngoài, nhưng ai cũng chưa từng nhìn thấy, Chu Nguyên bị oanh đi ra ngoài thời điểm, có một vòng hào quang tự kia trong tay áo lướt đi, đã rơi vào cái kia Nguyên Văn kết giới là một loại đột.

Hào quang bên trong, đúng một cái khác quyền trực, đúng là Nguyên Văn quyền trực.

Mà lúc này đạo này Nguyên Văn quyền trực bộc phát ra một đạo quang mang, tuy rằng cũng không mãnh liệt, nhưng lại vừa đúng lúc lan đến gần rồi vây khốn Phong Lôi Thú Nguyên Văn trong kết giới trụ cột vị trí.

Rắc rắc!

Mơ hồ có cái gì nghiền nát thanh âm vang lên, cái kia không ngừng xuất hiện sắc bén thạch đâm cũng là thời gian dần trôi qua ngừng, trời buộc chặt Phong Lôi Thú lực hút, cũng là đột nhiên biến mất mà đi.

Lực hút tiêu tán, cũng là làm cho cái kia Phong Lôi Thú sững sờ, bất quá nó cũng là nhạy bén, lúc này mãnh liệt gào thét lên tiếng, trọng thương thân hình chính là mãnh liệt bắn phóng tới, nhất trào phía dưới, lại là tươi sống xé nát rồi hai người.

"Nguyên Văn kết giới phá!"

Lúc này rút cuộc có người phát hiện không đúng, lúc này hoảng sợ thét to.

Những nguyên bản kia phóng tới Phong Lôì Thú thánh tích đội con cưng, cũng là chậ vật lui về phía sau, không dám tiến lên, lúc này Phong Lôì Thú mặc dù nặng chế, nhưng như trước có thể dễ dàng trảm giết bọn hân.

"Không phải sợ! Nó đã là nỏ mạnh hết đà rồi, nhanh ngăn lại nó, đừng cho nó chạy!" Tiêu Thiên Huyền cũng là sắc mặt kịch biến, vội vàng rít gào nói.

Bởi vì hân đã trông thấy, cái kia Phong Lôì Thú tránh thoát vòng vây, vậy mà ý định chạy thoát.

Bất quá, hân tiếng gầm gừ hiệu quả không lớn, dù sao bọn hân đã chết không ít người, đã bị cái này Phong Lôì Thú giết sợ.

Rống!

Tá trợ lấy cái này một khe hở, cái kia Phong Lôì Thú thân thể cao lớn mãnh liệt bắn ra, còn sống Phong Lôì nguyên khí quán quanh thân, hóa thành một đạo thanh hắc quang mang, trực tiếp là mãnh liệt bắn phóng tới, vọt vào mệnh môn sơn mạch bên trong.

"Phế vật! Phế vật!"

Nhìn đến Phong Lôì Thú chạy thoát, Tiêu Thiên Huyền không thể kìm được, nổi trận lôi đình, lần này vì săn giết cái này đầu Phong Lôì Thú, hân xem như bồi thường hết của cải, nguyên bản dựa vào những này, hân đều có thể cùng những đỉnh tiem kia con cưng độ sức một chút đấy.

Mà chỉ cần săn giết cái này đầu tứ phẩm Phong Lôì Thú, hân nói không chừng mà có thể mượn nhờ cái kia mệnh cực kỳ tinh thuần nguyên khí, đạt

tới Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ đỉnh phong, thậm chí mơ hồ chạm đến đến Thái Sơ Cảnh.

Đáng tiếc, hiện tại hết thảy đều tan thành bong bóng ảnh.

Cổ Linh đi vào Tiêu Thiên Huyền sau lưng, khuôn mặt cũng là có chút điểm không dễ coi, trả giá nhiều như vậy, cuối cùng nhưng là không hề thu hoạch.

"Ngu xuẩn, đều đuổi theo a!" Tiêu Thiên Huyền nhìn qua những thánh tích kia đội đội viên, phần nộ quát.

Đối với hắn gầm lên, kia những thánh tích kia của hắn đội đội viên, cũng là mặt lộ vẻ không vui, dù sao cái này Tiêu Thiên Huyền lời thề son sắt nói có đối phó tứ phẩm nguyên thú thủ đoạn, bọn hắn lúc này mới lựa chọn gia nhập, nhưng hôm nay tử thương nhiều như vậy, quả thực liền đang dùng mạng của bọn hắn rời đi đổi.

"Hừ, coi như là giết cái kia Phong Lô Thú, cái thứ nhất tiện nghi cũng là người, vì sao phải chúng ta phục vụ quên mình rời đi đi? Người cái này thánh tích đội, ta cũng không lưu lại!" Lúc này thì có ánh khí táo bạo người cười lạnh một tiếng, cũng không để ý tới cái kia Tiêu Thiên Huyền sắc mặt khó coi, trực tiếp xoay người rời đi.

Có người dẫn đầu, lập tức liên tiếp đã có người tản đi, vì vậy cái này lúc trước còn khí phách tao nhã thánh tích đội, đảo mắt cũng chỉ còn lại có vài đạo thể lương bóng người.

Tiêu Thiên Huyền nhìn qua một màn này, dù là dùng định lực của hắn, đều là tức giận đến trước mắt biến thành màu đen, thiếu chút nữa muốn một búng máu phun tới.

Đây hết thảy, hiển nhiên đều cùng hắn trong dự liệu hoàn toàn khác nhau.

Hắn như thế nào đều không nghĩ ra, nguyên bản khổng chế nơi tay cực diện, làm sao sẽ trong lúc đó liền thay đổi bộ dáng?

...

Mà ở Tiêu Thiên Huyền bên kia nổi trận lôi đình thời điểm, Chu Nguyên thân ảnh, nhưng là lặng yên lướt tiến vào thâm sơn, ánh mắt của hắn, nhìn nhìn kia phương hướng của hắn.

Hắn biết rõ, trọng thương Phong Lôi Thú, tất nhiên hội đưa tới rất nhiều gấp ghe ánh mắt, nói không chừng những nguyên bản kia ở ngoại vi nhìn xem mọi người, đều là nổi lên tâm tư.

Bất quá, cái kia Phong Lôi Thú tốc độ cực nhanh, tiến vào mệnh môn sơn mạch, đều muốn tìm lại cũng không dễ dàng.

Nhưng đối với này, Chu Nguyên cũng sớm có chuẩn bị, lúc trước tại xuất thủ thời điểm, hắn chính là không để lại dấu vết để lại thuốc bột ở đằng kia Phong Lôi Thú trên người, đang dễ dàng truy tung.

Vì vậy, hắn thi triển thân hình, tốc độ toàn bộ triển khai, đối với lấy trùng trùng điệp điệp sơn mạch bên trong không ngừng truy bắt mà đi.

Hắn truy tung, kéo dài hai cái canh giờ.

Bất quá trời không phụ người có lòng, lúc thân ảnh của hắn lặng yên lướt lên một ngọn núi sườn núi lúc, ánh mắt trông về phía xa mà đi, chính là nhìn thấy, ở đằng kia nơi xa một tòa hồ nước bên cạnh, một đầu quen thuộc Cự thú, suy yếu ngã xuống trong vũng máu.

Chu Nguyên nhìn qua một màn này, cũng là như trút được gánh nặng thở dài một hơi.

Rút cuộc đã tìm được.

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 150: Tiểu Thiên Nguyên Thuật, Đại Phong Lôi

"Cuối cùng đã tìm được."

Chu Nguyên nhìn qua cái kia hồ nước bên cạnh Cự thú, lúc này người sau, toàn thân máu tươi chảy xuôi, nguyên khí suy yếu, hiển nhiên là bị trọng thương.

"Cái này Tiểu Thiên Huyền thật đúng là có chút ít năng lực a." Chu Nguyên lại lần nữa cảm thán một tiếng, có thể đem một đầu tứ phẩm Phong Lôi Thú bức đến loại tình trạng này, không có chút bản lĩnh thật đúng là làm không được.

Bất quá, còn có năng lực, cái này quả đào, hẳn Chu Nguyên hôm nay đều hái định rồi.

Chu Nguyên tay nắm giữ ở Thiên Nguyên Bút, bút người nhanh chóng bành trướng, thân hình hắc khê động, không chút lựa chọn lướt rồi đi ra ngoài, trực chỉ đầu kia trọng thương Phong Lôi Thú.

Rống!

Cái kia Phong Lôi Thú cũng là lập tức phát giác được nguyên khí dao động, lúc này phát ra suy yếu tiếng rống giận dữ, lớn miệng hơi mở, liền là có thêm một ngọn gió lôi gào thét mà đến, hung hăng đối với Chu Nguyên Oánh tới.

Bất quá, lúc này bị trọng thương nó, nguyên khí hao hết, thực lực mười không còn một, cho nên Phong Lôi Oánh, trực tiếp đã bị Chu Nguyên một

số chân võ.

Cái kia Phong Lôì Thú thấy thế không ổn, định lại lần nữa bỏ chạy.

"Chạy đi đâu?"

Chu Nguyên cười cười, trong tay Thiên Nguyên Bút mãnh liệt run lên, chỉ thấy được cái kia ngòi bút tuyết trắng lông tơ đột nhiên mãnh liệt bắn phóng tới, giống như màu trắng tấm lụa, trực tiếp là quấn chặt lấy rồi Phong Lôì Thú thú thảo.

Mà ở quấn chặt lấy Phong Lôì Thú về sau, chỉ thấy được những tuyết trắng kia lông tơ trực tiếp là theo vết thương, đối với Phong Lôì Thú trong cơ thể điên cuồng chui vào.

Phong Lôì Thú phát ra tiếng gầm gừ, trên thân thể Phong Lôì chấn động, nhưng nhưng không cách nào chấn vỡ tuyết trắng lông tơ.

Chu Nguyên thân hình khê động, trực tiếp là rơi xuống Phong Lôì Thú đầu phía trên, hắn cũng không có nửa điểm do dự, trên bàn tay, có màu xanh lân phiến nổi lên, sau đó đột nhiên một quyền Oánh xuống.

"Long Bi Thủ, Phá Thiên!"

Ần chứa cuồng bạo nguyên khí một quyền Oánh xuống, trực tiếp là Oánh tại Phong Lôì Thú trên đầu, một quyền chính là đánh bể đầu, triệt để diệt sạch Phong Lôì Thú sinh cơ.

Ầm ầm!

Phong Lôì Thú thân thể cao lớn vô lực rơi xuống, chấn động mặt đất đều tại run run, trên mặt hồ nổi lên rung động.

Chu Nguyên thu hồi Thiên Nguyên Bút, ánh mắt nóng bỏng lên.

Bởi vì nương theo lấy Phong Lôì Thú sinh cơ tản đi, chỉ thấy được kia trên thân thể bắt đầu có từng sợi sương trắng thẳng lên.

Cái kia mỗi một đám sương trắng, đều là ẩn chứa cực kỳ tinh thuần nguyên khí.

"Không hổ là tứ phẩm nguyên thú, xa so với trước gặp phải những hùng hồn kia." Chu Nguyên tán thán nói, lúc trước săn giết nguyên thú, đều chỉ có một đám, nhưng mà cái này Phong Lôì Thú, nhưng là mấy nhiều gấp mười.

Sương trắng không ngừng bốc lên, cuối cùng bắt đầu ngưng tụ, quay tròn lúc giữa, đúng là tạo thành một cái khác ước chừng đầu người lớn nhỏ màu trắng khối không khí, khối không khí thời gian dần trôi qua thu nhỏ lại, cuối cùng đúng là biến thành một quả lớn chừng ngón cái màu trắng hạt châu.

Hạt châu tựa như trang phục lộng lẫy lấy Vân Hải, xinh đẹp đến cực điểm, nhưng mà cái kia tự trong đó phát ra hùng hồn nguyên khí, nhưng là làm cho Chu Nguyên thù tiên tam xích (*thèm chảy nước miếng) .

Chu Nguyên lau miệng, hẳn có thể cảm giác được, nếu như hắn hấp thu này cái màu trắng Nguyên Châu, rất có thể sẽ triệt để nhồi vào bản thân Khí Phủ.

Đến lúc đó, là hắn có thể đủ bước ra một bước kia, chính thức bước vào Thiên Quan Cảnh!

Chu Nguyên hít sâu một hơi, dưới áp chế mệnh môn tâm tình, sau đó cẩn thận từng li từng tí đem này cái màu trắng Nguyên Châu tiếp nhận, thu nhập Càn Khôn túi.

Mà ở Chu Nguyên lấy đi màu trắng Nguyên Châu về sau, hắn lại lần nữa quen mắt nhìn thấy, một đám sương trắng lại lần nữa từ Phong Lôì Thú trên

người lượn lờ bay lên, cuối cùng biến thành một cái khác màu xanh đen ngọc giản.

Chu Nguyên như thiểm điện vươn tay, một chút liền đem kia năm ở trong tay, ánh mắt nóng hổi.

Ngọc giản vừa vào tay, liền là có thêm tin tức dừng mãnh vào Chu Nguyên trong óc.

Chu Nguyên nhắm mắt cảm ứng, một lát sau giương đôi mắt, trong mắt có cuồn hỉ quang mang hiện lên, chính như hắc sở liệu, đạo này ngọc giản bên trong, ghi chép lấy một cái khác nhỏ Tiểu Thiên Nguyên Thuật.

Đạo này Tiểu Thiên Nguyên Thuật, tên là Đại Phong Lô.

Tu luyện thuật pháp chưa đọc đến, bởi vì những ngọc giản này đều là duy nhất một lần, một khi tiếp nhận, ngọc giản cũng sẽ vỡ vụn, không cách nào nữa cho người thứ hai tu luyện.

"Cuối cùng là đã nhận được."

Chu Nguyên cảm thấy mỹ mãn thu hồi ngọc giản, chuyện cho tới bây giờ, hắn coi như là đã nhận được một cuốn Tiểu Thiên Nguyên Thuật, nếu là tu luyện thành công mà nói, đối với hắn thực lực bản thân tăng lên, không thể nghi ngờ là cực kỳ cực lớn.

"Lúc này đây thu hoạch cũng không nhỏ."

Chu Nguyên nhin không được cười, không chỉ có đã nhận được một quả màu trắng Nguyên Châu, có thể trợ bản thân đột phá đến Thiên Quan Cảnh, càng là đã nhận được một cuốn Tiểu Thiên Nguyên Thuật.

"HƯU...U...U!"

Mà đang ở Chu Nguyên ý định xử lý một chút Phong Lôì Thú thi thể lúc, bỗng nhiên không khí chấn động, có bèn nhọn âm thanh xé gió lên, một cái khác lăng lệ ác liệt vô cùng kinh phong sau này phương hướng gào thét mà đến, xảo trá tàn nhẫn trực chỉ kia đầu.

Chu Nguyên phản ứng cũng là không chậm, trong tay Thiên Nguyên Bút mãnh liệt run lên, tuyết trắng lông tơ trong lúc đó hóa thành vô số đạo bạch tia, tại phía sau phương hướng đan vào, giống như đúng tạo thành từng tầng một bạch mạng lưới.

Ô...ô...n...g!

Một cái khác đỏ thẫm quang mang đánh trúng bạch mạng lưới, từng tầng một tới gần xuống, bất quá cuối cùng tại khoảng cách Chu Nguyên còn có hơn một xích khoảng cách lúc, chính là tiêu hao lực lượng, cuối cùng hóa thành một chuỗi lửa đỏ trường thương bắn ngược mà quay về.

Chu Nguyên xoay người lại, nhìn qua cách đó không xa trên một đỉnh núi, chỉ thấy được chỗ đó, có mấy đạo nhân ảnh mà đứng, đi đầu hai người, đương nhiên đó là cái kia Tiêu Thiên Huyền cùng Cổ Linh.

"Vậy mà đuổi theo đã tới." Chu Nguyên nhìn đến bọn hắn, cũng là có chút ít kinh ngạc.

"Thì ra là đều là người đang làm trò quỷ!" Tiêu Thiên Huyền lúc này sắc mặt, dị thường khó coi, hắn âm u nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, trong mắt có sát ý bắt đầu khởi động.

Giờ này khắc này, hắn đầu còn nghĩ mãi mà không rõ lúc trước xuất hiện vấn đề, tất nhiên là Chu Nguyên âm thầm động tay động chân, mới khiến cho được cái kia Phong Lôì Thú trốn ra bọn họ vây khốn.

Cái kia một bên Cổ Linh cũng là khuôn mặt không dễ coi, cười lạnh nói: "Nguyên lai là người, khá lắm ngao cò tranh nhau ngư ông đắc lợi, thì ra là

người tụt đội đến chúng ta lưỡng bại câu thương."

Tiêu Thiên Huyền âm lãnh nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, nói: "Nếu không phải cái này Phong Lô Thụ trên người có còn sót lại "Huyền Hoàng Nê", hôm nay chỉ sợ thật đúng là bị người thực hiện được rồi."

Hắn đối với Chu Nguyên xòe bàn tay ra, thanh âm hồ hững: "Nếu là thức thời mà nói, đem người lúc trước từ Phong Lô Thụ trên người có được đồ vật gì đó, còn có Cổ gia Chí Bảo, đều giao ra đây a."

"Những vật kia, người còn không có tư cách tiêu thụ."

Chu Nguyên nghe vậy, cười cười, sau đó hắn vỗ Càn Khôn túi, cái kia miếng màu trắng Nguyên Châu liền là xuất hiện ở rồi trong tay của hắn: "Người nói đúng cái này chứ "

Tiêu Thiên Huyền tham lam nhìn chăm chăm vào cái kia màu trắng Nguyên Châu, bình thường nguyên thú trong cơ thể chỉ vụn vụn có một đám tinh thuần nguyên khí, nhưng mà cái này Phong Lô Thụ trong cơ thể, nhưng là ngưng tụ một viên Nguyên Châu, bởi vậy có thể thấy được ẩn chứa trong đó lấy cỡ nào nguyên khí hùng hồn.

"Giao ra đây!"

Chu Nguyên ngón tay vuốt ve lên màu trắng Nguyên Châu, hướng về phía Tiêu Thiên Huyền lộ ra một cái nụ cười quỷ dị, cuối cùng hắn trực tiếp nhẹ nhàng ném đi, liền đem cái kia màu trắng Nguyên Châu ném vào trong miệng, một cái liền nuốt xuống.

"Người xem, ta trực tiếp bắt nó ăn, không là có thể tiêu thụ rồi hả?" Chu Nguyên cười híp mắt nói.

Tiêu Thiên Huyền ngây người ra, nháy mắt sau đó, dữ tợn thần sắc đột nhiên từ khuôn mặt của hắn dâng lên hiện ra.

"Chu Nguyên, ta muốn người chết!" Hắc nổi giận rít gào nói.

Hắc đã hao hết nhiều như vậy át chủ bài, mới đưa Phong Lôi Thú hao tổn được dầu hết đèn tắt, kết quả không nghĩ tới cuối cùng nhưng là tiện nghi Chu Nguyên!

"Giết hắc cho ta!" Hắc gào thét, tại kia sau lưng, cái kia mấy tên Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ con cứng cũng là bất thiện nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên.

Bất quá Chu Nguyên nhưng lại không để ý tới bọn hắc, quay người nhảy lên, chính là vùi đầu vào rồi giữa hồ, biến mất không thấy gì nữa, mơ hồ có thanh âm truyền đến: "Tiêu Thiên Huyền, đối đãi ta đột phá đến Thiên Quan Cảnh, chúng ta lại đến tính toán toán khoản này sổ sách!"

Bây giờ còn không phải theo chân bọn họ động thủ thời điểm, nuốt cái kia miếng Nguyên Châu, hắc cần tìm địa phương hấp thu, hơn nữa đột phá.

Bá!

Tiêu Thiên Huyền đám người cũng là nhanh chóng truy kích đến hồ nước bên cạnh, một đầu liền chui vào, bất quá rất nhanh lại chui ra, mặt sắc mặt xanh mét.

"Hồ này bên trong bốn phương thông suốt, không biết hắc đã chạy đi đâu." Cổ Linh cắn chặt hai hàm răng trắng ngà, nói.

Tiêu Thiên Huyền tức giận đến toàn thân phát run, sau một hồi khá lâu, mới ngăn chặn trong nội tâm nổi giận, u ám mà nói: "Hắc chạy không xa, tìm kiếm cho ta, từng tắc một lục soát, chờ ta đưa hắc tìm ra, ta muốn cho hắc muốn sống không được muốn chết không xong!"

Trong thanh âm, sát ý hầu như dâng lên phóng tới.

(tấu chương hết)

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 150: Tiểu Thiên Nguyên Thuật, Đại Phong Lô

"Cuối cùng đã tìm được."

Chu Nguyên nhìn qua cái kia hồ nước bên cạnh Cự thú, lúc này người sau, toàn thân máu tươi chảy xuôi, nguyên khí suy yếu, hiển nhiên là bị trọng thương.

"Cái này Tiểu Thiên Huyền thật đúng là có chút ít năng lực a." Chu Nguyên lại lần nữa cảm thán một tiếng, có thể đem một đầu tứ phẩm Phong Lô Thú bức đến loại tình trạng này, không có chút bản lĩnh thật đúng là làm không được.

Bất quá, còn có năng lực, cái này quả đào, hẳn Chu Nguyên hôm nay đều hái định rồi.

Chu Nguyên tay nắm giữ ở Thiên Nguyên Bút, bút thân nhanh chóng bành trướng, thân hình hẳn khê động, không chút lựa chọn lướt đi ra ngoài, trực chỉ đầu kia trọng thương Phong Lô Thú.

Rống!

Cái kia Phong Lô Thú cũng là lập tức phát giác được nguyên khí ba động, lúc này phát ra suy yếu tiếng rống giận dữ, lớn miệng hơi mở, liền là có thêm một đạo phong lôi gào thét mà đến, hung hăng đối với Chu Nguyên oanh tới.

Bất quá, lúc này nó đã bị trọng thương, nguyên khí hao hết, thực lực mười không còn một, vì vậy phong lôi đánh đến, trực tiếp đã bị Chu

Nguyên một khoản chấn vỡ.

Cái kia Phong Lôi Thú thấy thế không ổn, định lại lần nữa bỏ chạy.

"Chạy đi đâu?"

Chu Nguyên cười cười, trong tay Thiên Nguyên Bút mãnh liệt run lên, chỉ thấy được cái kia ngòi bút trắng như tuyết lông tơ đột nhiên mãnh liệt bắn mà ra, giống như màu trắng tấm lụa bình thường, trực tiếp là quấn chặt lấy Phong Lôi Thú thú thảo.

Mà tại quấn chặt lấy Phong Lôi Thú về sau, chỉ thấy được những cái kia trắng như tuyết lông tơ trực tiếp là thuận theo vết thương, đối với Phong Lôi Thú trong cơ thể điên cuồng chui vào.

Phong Lôi Thú phát ra tiếng gầm gừ, trên thân thể phong lôi chấn động, nhưng nhưng không cách nào chấn vỡ trắng như tuyết lông tơ.

Chu Nguyên thân hình khẽ động, trực tiếp là rơi xuống Phong Lôi Thú đầu lâu phía trên, hắn cũng không có chút do dự, trên bàn tay, có màu xanh lân phiến nổi lên, sau đó đột nhiên một quyền oanh xuống.

"Long Bi Thủ, phá trời!"

Ần chứa cuồng bạo nguyên khí một quyền oanh xuống, trực tiếp là oanh tại Phong Lôi Thú trên đầu, một quyền chính là đánh bể đầu lâu, triệt để diệt sạch Phong Lôi Thú sinh cơ.

Ầm ầm!

Phong Lôi Thú thân thể cao lớn vô lực rơi xuống, chấn động mặt đất đều tại run run, trên mặt hồ nổi lên rung động.

Chu Nguyên thu hồi Thiên Nguyên Bút, ánh mắt nóng bỏng lên.

Bởi vì nương theo lấy Phong Lôì Thú sinh cơ tản đi, chỉ thấy được kia trên thân thể bắt đầu có từng sợi sương trắng thẳng lên.

Cái kia mỗi một đám sương trắng, đều là ẩn chứa cực kỳ tinh thuần nguyên khí.

"Không hổ là tứ phẩm nguyên thú, xa so với trước gặp phải những cái kia hùng hồn." Chu Nguyên tán thán nói, lúc trước săn giết nguyên thú, đều chỉ có một đám, nhưng mà cái này Phong Lôì Thú, nhưng là mấy nhiều gấp mười.

Sương trắng không ngừng bốc lên, cuối cùng bắt đầu ngưng tụ, quay tròn lúc giữa, đúng là tạo thành một đạo ước chừng đầu người lớn nhỏ màu trắng khối không khí, khối không khí thời gian dần trôi qua thu nhỏ lại, cuối cùng đúng là biến thành một quả lớn chừng ngón cái màu trắng hạt châu.

Hạt châu tựa như trang phục lộng lẫy lấy Vân Hải, xinh đẹp đến cực điểm, nhưng mà cái kia từ trong đó phát ra hùng hồn nguyên khí, nhưng là làm cho Chu Nguyên thù tiên tam xích (*thèm chảy nước miếng) .

Chu Nguyên lau miệng, hẳn có thể cảm giác được, nếu như hắn hấp thu này cái màu trắng nguyên châu, rất có thể sẽ triệt để nhồi vào bản thân Khí Phủ.

Đến lúc đó, là hắn có thể đủ bước ra một bước kia, chính thức bước vào Thiên Quan Cảnh!

Chu Nguyên hít sâu một hơi, dưới áp chế mệnh môn tâm tình, sau đó cẩn thận từng li từng tí đem này cái màu trắng nguyên châu tiếp nhận, thu nhập Càn Khôn túi.

Mà tại Chu Nguyên lấy đi màu trắng nguyên châu về sau, hắn lại lần nữa mắt nóng nhìn thấy, một đám sương trắng lại lần nữa theo Phong Lôì Thú

trên thân lượn lờ bay lên, cuối cùng biến thành một đạo màu xanh đen ngọc giản.

Chu Nguyên nhanh như tia chớp vươn tay, một chút liền đem kia nắm ở trong tay, ánh mắt nóng hổi.

Ngọc giản vừa vào tay, liền là có thêm tin tức dừng mãnh vào Chu Nguyên trong đầu.

Chu Nguyên nhắm mắt cảm ứng, một lát sau giương đôi mắt, trong mắt có cuồn cuộn hào quang hiện lên, chính như hắc sở liệu, đạo này ngọc giản bên trong, ghi chép lấy một đạo nho nhỏ Thiên Nguyên thuật.

Đạo này Tiểu Thiên Nguyên Thuật, tên là Đại Phong Lô.

Tu luyện phương pháp chưa đọc đến, bởi vì này chút ít ngọc giản đều là duy nhất một lần đấy, một khi tiếp nhận, ngọc giản cũng sẽ vỡ vụn, không cách nào nữa cho người thứ hai tu luyện.

"Cuối cùng là đã nhận được."

Chu Nguyên cảm thấy mỹ mãn thu hồi ngọc giản, chuyện cho tới bây giờ, hắn coi như là đã nhận được một cuốn Tiểu Thiên Nguyên Thuật, nếu là tu luyện thành công mà nói, đối với hắn thực lực bản thân tăng lên, không thể nghi ngờ là cực kỳ cực lớn.

"Lúc này đây thu hoạch cũng không nhỏ."

Chu Nguyên nhin không được cười, không chỉ có đã nhận được một quả màu trắng nguyên châu, có thể trợ bản thân đột phá đến Thiên Quan Cảnh, càng là đã nhận được một cuốn Tiểu Thiên Nguyên Thuật.

"HƯU...U...U!"

Mà đang ở Chu Nguyên ý định xử lý một cái Phong Lôi Thú thì thể lúc, bỗng nhiên không khí chấn động, có bèn nhọn âm thanh xé gió lên, một đạo lăng lệ ác liệt vô cùng kinh phong sau này phương hướng gào thét mà đến, xảo trá tàn nhẫn trực chỉ kia đầu.

Chu Nguyên phản ứng cũng là không chậm, trong tay Thiên Nguyên Bút mãnh liệt run lên, trắng như tuyết lông tơ trong lúc đó hóa thành vô số đạo sợi trắng, tại phía sau phương hướng đan vào, giống như là tạo thành từng tầng một trắng mạng lưới.

Ô...ô...n...g!

Một đạo đỏ thắm hào quang đánh trúng trắng mạng lưới, từng tầng một tới gần xuống, bất quá cuối cùng tại khoảng cách Chu Nguyên còn có hơn một xích khoảng cách lúc, chính là tiêu hao lực lượng, cuối cùng hóa thành một chuôi lửa đỏ trường thương bắn ngược mà quay về.

Chu Nguyên xoay người lại, nhìn qua cách đó không xa trên một đỉnh núi, chỉ thấy được chỗ đó, có mấy đạo nhân ảnh mà đứng, đi đầu hai người, đương nhiên đó là cái kia Tiêu Thiên Huyền cùng Cổ Linh.

"Vậy mà đuổi theo đã tới." Chu Nguyên nhìn đến bọn hắn, cũng là có chút ít kinh ngạc.

"Nguyên lai đều là người đang làm trò quỷ!" Tiêu Thiên Huyền lúc này sắc mặt, dị thường khó coi, hắn âm u nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, trong mắt có sát ý bắt đầu khởi động.

Giờ này khắc này, hắn đâu còn nghĩ mãi mà không rõ lúc trước xuất hiện vấn đề, tất nhiên là Chu Nguyên âm thầm động tay động chân, mới khiến cho được cái kia Phong Lôi Thú trốn ra bọn họ vây khốn.

Cái kia một bên Cổ Linh cũng là khuôn mặt không dễ coi, cười lạnh nói: "Nguyên lai là người, khá lắm ngao cò tranh nhau ngư ông đắc lợi, nguyên

lai người tự đợi đến chúng ta lưỡng bại câu thương."

Tiêu Thiên Huyền âm lãnh nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, nói: "Nếu không phải cái này Phong Lôی Thú trên người có còn sót lại "Huyền Hoàng Nê", hôm nay chỉ sợ thật đúng là bị người thực hiện được rồi."

Hắn đối với Chu Nguyên xòe bàn tay ra, thanh âm hồ hững: "Nếu là thức thời mà nói, đem người lúc trước theo Phong Lôی Thú trên thân có được đồ vật gì đó, còn có Cổ gia Chí Bảo, đều giao ra đây đi."

"Những vật kia, người còn không có tư cách tiêu thụ."

Chu Nguyên nghe vậy, cười cười, sau đó hắn vỗ Càn Khôn túi, cái kia miếng màu trắng nguyên châu liền là xuất hiện ở trong tay của hắn: "Người nói là cái này sao?"

Tiêu Thiên Huyền tham lam nhìn chăm chăm vào cái kia màu trắng nguyên châu, bình thường nguyên thú trong cơ thể chỉ vụn vụn có một đám tinh thuần nguyên khí, nhưng mà cái này Phong Lôی Thú trong cơ thể, nhưng là ngưng tụ một viên nguyên châu, bởi vậy có thể thấy được ẩn chứa trong đó lấy cỡ nào hùng hồn nguyên khí.

"Giao ra đây!"

Chu Nguyên ngón tay vuốt ve lên màu trắng nguyên châu, hướng về phía Tiêu Thiên Huyền lộ ra một cái nụ cười quý dị, cuối cùng hắn trực tiếp nhẹ nhàng ném đi, liền đem cái kia màu trắng nguyên châu ném vào trong miệng, một cái liền nuốt xuống.

"Người xem, ta trực tiếp bắt nó ăn, không là có thể tiêu thụ rồi hả?" Chu Nguyên cười híp mắt nói.

Tiêu Thiên Huyền ngây người ra, nháy mắt sau đó, dữ tợn thần tình đột nhiên theo khuôn mặt của hắn dâng lên hiện ra.

"Chu Nguyên, ta muốn người chết!" Hãn nổi giận rít gào nói.

Hãn đã hao hết nhiều như vậy át chủ bài, mới đưa Phong Lôi Thú hao tổn được dầu hết đèn tắt, kết quả không nghĩ tới cuối cùng nhưng là tiện nghi Chu Nguyên!

"Giết hãn cho ta!" Hãn gào thét, tại kia sau lưng, cái kia mấy tên Thiên Quan Cảnh hậu kỳ Thiên Kiêu cũng là bất thiện nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên.

Bất quá Chu Nguyên nhưng lại không để ý tới bọn hãn, quay người nhảy lên, chính là vùi đầu vào giữa hồ, biến mất không thấy gì nữa, mơ hồ có thanh âm truyền đến: "Tiêu Thiên Huyền, đợi ta đột phá đến Thiên Quan Cảnh, chúng ta lại đến tính toán toán khoản này sổ sách!"

Bây giờ còn không phải theo chân bọn họ động thủ thời điểm, nuốt cái kia miếng nguyên châu, hãn cần tìm địa phương hấp thu, hơn nữa đột phá.

Bá!

Tiêu Thiên Huyền đám người cũng là nhanh chóng truy kích đến hồ nước bên cạnh, một đầu liền chui vào, bất quá rất nhanh lại chui ra, trước mặt sắc mặt xanh mét.

"Hồ này trong bốn phương thông suốt, không biết hãn đã chạy đi đâu." Cổ Linh cắn chặt hai hàm răng trắng ngà, nói.

Tiêu Thiên Huyền tức giận đến toàn thân phát run, sau một hồi khá lâu, mới ngăn chặn trong lòng nổi giận, u ám mà nói: "Hãn chạy không xa, tìm kiếm cho ta, từng tắc một lục soát, chờ ta đưa hãn tìm ra, ta muốn cho hãn muốn sống không được muốn chết không xong!"

Trong thanh âm, sát ý hầu như dâng lên mà ra.

(tấu chương xong)

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 151: Thánh Bi

Thâm sơn, trong sơn động.

Chu Nguyên ngồi xếp bằng với trên mặt đá, hai mắt khép hờ, lúc trước nuốt vào trong cơ thể cái kia miếng màu trắng nguyên Đan, đã là đã rơi vào hãn Khí Phủ bên trong, lúc này đang tại liên tục không ngừng phóng thích ra nguyên khí, cuối cùng bị Thông Thiên Huyền Mãng Khí luyện hóa.

Chu Nguyên có thể cảm giác được, Khí Phủ bên trong nguyên khí, đang không ngừng trở nên hùng hậu.

"Lần này có lẽ đã đến đột phá lúc sau."

Chu Nguyên tự nói, sau đó hãn trợn mắt nhìn thoáng qua cửa sơn động chỗ, nơi đó bị hãn dùng Cự Thạch che lại rồi, nhưng lại khắc đi một tí có thể che lấp nguyên khí dao động Nguyên Văn, nghĩ đến cái này đủ để cam đoan an toàn của hãn.

Cái kia Tiêu Thiên Huyền tất nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ, chắc chắn dẫn người lục soát núi, bất quá nơi đây sơn mạch phần đông, hơn nữa còn có lấy Nguyên Văn che lấp, nghĩ rằng Tiêu Thiên Huyền cũng tìm không thấy hãn.

Chu Nguyên cười lạnh một tiếng, cũng không do dự nữa, lại lần nữa nhắm mắt, ngưng định tâm thần, chú ý Khí Phủ, không ngừng thúc giục lấy Thông Thiên Huyền Mãng Khí, đem cái kia từng sợi tinh thuần vô cùng nguyên khí, đều thôn phệ.

Mà quanh người hấn bắt đầu khởi động nguyên khí dao động, cũng là bắt đầu liên tiếp tăng lên.

...

Cùng lúc đó, tại trong núi sâu kia, Tiêu Thiên Huyền nhìn qua cái kia mênh mêng sơn mạch, cũng là mặt sắc mặt xanh mét, bọn hấn tìm tòi cả buổi, nhưng là không có kết quả gì, cái kia Chu Nguyên dường như triệt để biến mất.

"Khốn nạn!" Tiêu Thiên Huyền nắm đấm cột kẹt..t..tttt kêu vang, trong nội tâm nổi giận hầu như tức giận đến hấn phát cuồng.

Những năm gần đây này, hấn còn là lần đầu tiên bị người như vậy trêu đùa, hơn nữa còn là bị một cái Dưỡng Khí Cảnh phế vật!

"Không cần phải gấp, hấn trốn không được quá lâu." Một bên Cổ Linh thì là lên tiếng trấn an, chợt nàng trong con người xẹt qua ngoan sắc, nói: "Chúng ta có thể đem Chu Nguyên đạt được Tiểu Thiên Nguyên Thuật tin tức tung ra đi ra ngoài, hấn chẳng qua là Dưỡng Khí Cảnh mà thôi, ta nghĩ, hội có rất nhiều người đối với hấn cảm thấy hứng thú."

Tiêu Thiên Huyền áp chế nộ khí, hai mắt híp lại, cuối cùng gật gật đầu, nói: "Tốt, dám đoạt đồ đạc của ta, ta khiến cho hấn trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích, không cách nào an bình!"

"Mặt khác, ta muốn tuyên bố lệnh treo giải thưởng, chỉ cần giết Chu Nguyên người, phần thưởng ba trăm vạn nguyên tinh!"

Tiêu Thiên Huyền lộ ra dữ tợn đáng sợ cười, cái này luân phiên động tác xuống dưới, chỉ cần cái kia Chu Nguyên dám hiện thân, tất nhiên là phiền toái không ngừng.

Cổ Linh cũng là mỉm cười gật gật đầu, nàng nâng lên đôi mắt đẹp, nhìn về phía ở chỗ sâu trong ở bên trong, cái kia Chu Nguyên cho rằng lúc ngư ông chơi rất khá, nhưng là không biết, khi hắc cái này ngư ông bại lộ về sau, lại ngược lại sẽ là bản thân đưa tới phiền toái cực lớn.

Muốn trách thì trách hắc từ người không có thực lực, hết lần này tới lần khác còn muốn thể hiện, ý đồ chiếm cứ Tiểu Thiên Nguyên Thuật a.

Ô...ô...n...g!

Mà đang ở hai người đang khi nói chuyện, bỗng nhiên bọn hắc phát giác được này thiên địa lúc giữa không trung có dị động truyền đến, lúc này đều là ngạc nhiên ngẩn đầu, sau đó liền nhìn thấy, ở đằng kia xa xa trên không trung, có vạn trượng quang mang hội tụ, cuối cùng mơ hồ, tựa hồ là tạo thành một tòa cự đại tấm bia đá.

"Đó là cái gì?!"

Tiêu Thiên Huyền kinh âm thanh nói, này tòa tấm bia đá dường như cực kỳ xa xôi, nhưng khi bọn hắc nhìn bằng mắt thường rồi đi thời điểm, rồi lại có thể rõ ràng trông thấy, làm cho người ta cảm thấy cực kỳ thần bí.

Cổ Linh cũng là ngạc nhiên nhìn qua trong lúc đó xuất hiện ở trên không trung tấm bia đá, nàng cẩn thận nhìn hai mắt, nói: "Trên tấm bia đá dường như có chữ viết đây."

Tiêu Thiên Huyền Ngưng Thần nhìn lại, quả nhiên là nhìn thấy cổ xưa kiểu chữ: "Trên tấm bia lưu danh người, lại vừa Nhập Thánh địa phương."

Mà ở tấm bia đá đỉnh, còn có bốn chữ: "Chiến tích hiển hách."

Tiêu Thiên Huyền trong lòng chấn động mạnh, ánh mắt trong giây lát trở nên vô cùng nóng bỏng, nói: "Thánh Địa? ! Ta từng nghe cha ta đã từng nói qua, cái này thánh tích chi địa ở bên trong, tồn tại một khu vực, tên là thánh

địa, mà cái này thánh tích chi địa bên trong lớn nhất cơ duyên, liền ẩn nấp trong thánh địa!"

"Bất quá dĩ vãng Thánh Địa chưa bao giờ xuất hiện, như thế nào lúc này đây, nhưng là xuất hiện?"

Cổ Linh cũng là khiếp sợ che cặp môi đỏ mọng.

"Cái kia trên tấm bia lưu danh người, là có ý gì? Như thế nào lưu danh?" Cổ Linh nhin không được nói.

Tiêu Thiên Huyền suy tư một hồi, chậm rãi nói: "Nếu như không có đoán sai, phải là cái kia hoành phi rồi. . ."

"Chiến tích hiển hách?" Cổ Linh lông mày nhú một cái.

Tiêu Thiên Huyền gật gật đầu, nói: "Cái này thánh tích chi địa, chính là Thánh Giả chi huyết biến thành, tràn ngập huyền ảo, hôm nay cái này Thánh Bia hiển hóa, mới có thể đủ cảm ứng toàn bộ thánh tích chi địa đã phát sinh tình huống."

"Nói cách khác, chỉ có bị cái kia Thánh Bia đánh giá là chiến tích hiển hách, mới có tư cách trên tấm bia nổi danh, tiến vào Thánh Địa."

Tiêu Thiên Huyền bên người cái kia mấy vị con cưng, cũng là một mảnh quen mắt, cái kia trong thánh địa có lớn nhất Tạo Hóa, nếu như có thể tiến vào trong đó đem đạt được, vậy bọn họ về sau, tất nhiên hội một bước lên trời.

"Xem ra, chúng ta được nghiên cứu một chút, như thế nào mới có thể cũng coi là chiến tích hiển hách. . ."

Tiêu Thiên Huyền lẩm bẩm nói, bất quá chột trong mắt của hắn liền là có thêm vẻ tàn nhẫn nổi lên.

"Bất quá, trước đây, trước đem cái kia Chu Nguyên giải quyết xong mới là trọng yếu nhất."

...

Mà ở xa không thể chạm trên không trung cái kia Thánh Bì hiển hóa cùng một thời gian, toàn bộ thánh tích chi địa ở bên trong, hầu như tất cả mọi người là có sở cảm ứng, ngẩng đầu lên nhìn qua trên không trung Thánh Bì.

Mà trên tấm bì đá cổ xưa văn tự, cũng là bị tất cả mọi người nhìn rõ ràng.

Toàn bộ thánh tích chi địa bên trong đều là sôi trào lên, vô số con cưng ánh mắt nóng bỏng, bọn hắn đều rất rõ ràng, tiến vào cái kia Thánh Địa đại biểu cho cái gì, chỗ đó, có được lấy thánh tích chi địa lớn nhất Tạo Hóa.

Vì vậy, vô số con cưng cũng bắt đầu suy nghĩ, cái kia cái gọi là chiến tích hiển hách, cuối cùng có lẽ hiển hách tới trình độ nào?

...

Tại thánh tích chi địa một chỗ, thanh tịnh dòng suối bên cạnh, có một vị tuấn mỹ vô cùng bóng người đang đuổi ra như ngọc chân trần, nhẹ nhàng ngâm mình ở lạnh buốt suối nước ở bên trong, đôi mắt đẹp khép hờ, giống như tại hưởng thụ.

Như vậy quen thuộc bộ dáng, ngoại trừ Yêu Yêu bên ngoài còn có người phương nào.

Nàng lúc này, ngược lại là đem tóc xanh rối tung xuống dưới, rũ xuống đến hết sức nhỏ bên hông, nàng hưởng thụ lấy một lát, vừa rồi khoan thai nâng lên khuôn mặt, nhìn qua trên không trung Thánh Bì.

"Chiến tích hiển hách?"

Yêu Yêu đuổi cái lưng mệt mỏi, tự nhủ: "Cũng không biết Chu Nguyên tên kia thế nào, sẽ không trêu chọc người nào, lại bị ngăn chặn a?"

Chợt nàng nhẹ nhàng lắc đầu, nói: "Trước mặt kẻ hèn, ta trước làm chuyện của ta a."

Nàng vươn người đứng dậy, Bạch Y Thăng Tuyết, dung nhan tuấn mỹ, quả nhiên là Ôn Nhuận Như ngọc đẹp công tử.

Bất quá lúc này vị này đẹp công tử, cái kia hiện ra linh hoạt kỳ ảo cùng thần bí giống như trong đôi mắt đẹp dịu dàng, nhưng là thời gian dần trôi qua có nào đó hàn ý ngưng tụ ra, nàng cái kia trơn bóng chỗ mi tâm, có sáng ngời quang mang hiển hiện, một cỗ cường đại vô cùng Thần Hồn chấn động, chậm rãi phóng xuất ra.

Dưới chân dòng suối, dường như đều là vào lúc này trở nên yên tĩnh, thủy triều thấp ép xuống trở lại.

Yêu Yêu chậm rãi xoay người, nhìn về phía không bầu trời xa xăm, chỗ đó, có một cái khác đỏ thẫm chi khí xẹt qua phía chân trời, khí thế uy nghiêm bá đạo.

Yêu Yêu con mắt lạnh lùng nhìn qua đạo kia đỏ thẫm chi khí, bỗng nhiên đuổi ra ngón tay ngọc, lăng không nhẹ nhẹ một chút.

Ba!

Vô hình Thần Hồn chấn động đột nhiên bộc phát dựng lên, hóa thành một đạo nhìn như vô hình nhưng cực kỳ cuồng bạo Thần Hồn trùng kích, đối với đạo kia đỏ thẫm chi khí Oánh đánh tới.

Ô...ô...n...g!

Bầu trời phảng phất là chấn động một chút, đạo kia đỏ thẫm chi khí càng là bị liên lụy, trực tiếp là từ trên trời giáng xuống, cuối cùng đã rơi vào dòng suối cách đó không xa trên một đỉnh núi.

Đỏ thẫm chi khí chậm rãi thu liễm, cuối cùng biến thành một cái khác mặc vàng óng ánh bào phục thân ảnh, bộ dáng kia, đương nhiên đó là Vũ Hoàng!

Vũ Hoàng mặt không biểu tình, cúi đầu xuống, nhìn về phía bờ suối chảy Yêu Yêu, ánh mắt có chút ngưng tụ, chậm rãi nói: "Vì sao ngăn cản ta?"

Yêu Yêu cũng là nhìn chăm chăm vào Vũ Hoàng, trong con ngươi lạnh lùng, đủ để đóng băng dòng suối.

"Người không là ưa thích tìm phiền toái à. . . Vậy bây giờ, ta cũng tới tìm tìm người gây chuyện a."

Yêu Yêu thanh âm thanh tịnh nhưng không có gì chấn động, nàng suy nghĩ một chút, lại lần nữa nói: "Đồng thời cũng muốn biết, đem người đánh bại mà nói, có tính không cái kia chiến tích hiển hách?"

Nàng thanh âm rơi xuống, ống tay áo nhẹ rung, từng đạo quyền trực lơ lửng tại trước mặt, kinh người nguyên khí dao động chậm rãi phát ra.

(tấu chương hết)

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 152: Khí Trùng Thiên Quan

"Nghe nói không? Cái kia gọi là Chu Nguyên tiểu tử, vậy mà từ Tiêu Thiên Huyền trong tay bọn họ cướp đi một cái khác Tiểu Thiên Nguyên Thuật!"

"Không thể nào đâu? Cái kia Chu Nguyên không phải mới Đường Khí Cảnh thực lực chứ "

"Nghe nói là thừa dịp Tiêu Thiên Huyền bọn họ cùng cái kia tứ phẩm nguyên thú lưỡng bại câu thương thời điểm, tiểu tử kia nhặt được cái tiện nghi."

"Chắc chắn, cái kia vận khí thật đúng là tốt, đây chính là Tiểu Thiên Nguyên Thuật a!"

"Hắc, hôm nay Tiêu Thiên Huyền treo giải thưởng ba trăm vạn nguyên tinh bắt hãn, hiện tại cái kia phiến khu vực sơn mạch bên trong, có thể đi rồi không ít người, thậm chí nghĩ bắt lấy tiểu tử kia, chiếm Tiểu Thiên Nguyên Thuật, lại đi đổi treo giải thưởng."

"Mang ngọc có tội a, tiểu tử này thực lực yếu như vậy, lại vẫn dám nhúng chàm Tiểu Thiên Nguyên Thuật, thật sự là tự tìm đường chết."

"Chúng ta cũng đi thử một chút? Vạn nhất hảo vận gặp, chẳng phải là phát?"

"Hắc hắc, đang có ý đó, tiểu tử kia bất quá Đường Khí Cảnh, nếu là gặp phải, mới có thể đủ đơn giản chinh đốn."

"Đi một chút!"

"..."

...

Trên một đỉnh núi, Tiêu Thiên Huyền đứng chấp tay, hẩn nhìn qua cái kia đầy trời khắp nơi không ngừng qua lại xuyên thẳng qua tìm thân ảnh, trong mắt cũng là toát ra một vòng lạnh lạnh sắc mặt.

"Tiểu tử này, thật đúng là có thể trốn!"

Tiêu Thiên Huyền lạnh giọng nói, hẩn dựa theo Cổ Linh theo như lời, đem tin tức thả đi ra ngoài, quả nhiên là dẫn rồi không ít người trở lại tìm tòi Chu Nguyên tung tích, bất quá thanh thế tuy rằng không nhỏ, nhưng hôm nay như trước không thể đem Chu Nguyên cho tìm ra.

"Không cần phải gấp gáp, Chu Nguyên nhất định ở nơi này mảnh sơn mạch bên trong." Tại kia sau lưng, Cổ Linh an ủi, nàng hẹp dài con mắt giống như độc xà, nhìn chăm chăm vào mệnh môn núi rừng, nói: "Hiện tại hẩn chính là rơi vào trong lưới con chuột, chỉ cần chúng ta không ngừng thu mạng lưới, hẩn sớm muộn hội hiện ra người trở lại."

"Đến lúc đó, dùng cái kia Đường Khí Cảnh thực lực, hẩn phải chết không thể nghi ngờ!"

Tiêu Thiên Huyền gật gật đầu, sau đó thở một hơi thật dài, làm như muốn đem bị cái kia Chu Nguyên hái được quả đào oán chửi chi khí đều nhổ ra.

Hẩn những năm gần đây này, thuận buồm xuôi gió, lại bằng vào Thánh Tích Thành Thiếu thành chủ thân phận, đi tới chỗ nào đều là một mảnh lấy lòng cùng thuận theo, nhưng mà hẩn lại không nghĩ rằng, bây giờ lại sẽ bị một cái Đường Khí Cảnh tiểu tử tính toán.

Khẩu khí này, hãn vô luận như thế nào đều chịu đựng không đi xuống.

"Được rồi, không đáng vì một cái con chuột sức sống, cái loại người này sao có thể cùng người so sánh với? Hôm nay người, mặc dù không so đo bản thân thân phận, cũng đã bước vào Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ, hơn nữa còn là trong đó người nổi bật, toàn bộ Thương Mang đại lục trẻ tuổi ở bên trong, ngoại trừ mấy cái có thể đếm được trên đầu ngón tay người bên ngoài, ai có thể làm gì được người rồi?" Cổ Linh ôn nhu nói.

Tiêu Thiên Huyền cười khổ một tiếng, nói: "Lúc trước vì đối phó cái kia Phong Lôi Thú, át chủ bài không thấy đâu quá nhiều, bằng không thì coi như là gặp phải những đỉnh tiêm kia gia hỏa, ta cũng không sợ."

Nếu như tại thi triển những át chủ bài kia, có thể thành công săn giết đầu kia Phong Lôi Thú, hãn cũng không tính thiệt thòi, còn có thể đánh ra thanh danh, nhưng đáng tiếc. . .

Mà đang ở Tiêu Thiên Huyền cùng Cổ Linh đang khi nói chuyện, bọn hãn bỗng nhiên phát giác được nơi xa sơn mạch bên trong có bạo động truyền đến, lúc này liếc nhau, trong mắt đều có lấy sắc mặt vui mừng tuôn ra hiện ra.

Chẳng lẽ tìm được cái kia con chuột rồi hả?

Thân ảnh của hai người cũng là đột nhiên mãnh liệt bắn phóng tới, mấy phút sau chính là rơi xuống một viên đại thụ phía trên, bọn hãn nhìn qua phía trước, tại đó trong núi lớn, có không ít thân ảnh.

Mà những thân ảnh kia quay chung quanh địa phương, mơ hồ có thể thấy được một cái bị Cự Thạch phủ kín sơn động.

"Nguyên lai là sử dụng Nguyên Văn che đậy rồi nguyên khí dao động, trách không được tìm không thấy!" Tiêu Thiên Huyền đưa tầm mắt nhìn

qua, chính là cảm ứng được cự thạch kia sau có lấy rất nhỏ Nguyên Văn chấn động, lúc này cười lạnh một tiếng.

"Cái kia chú chuột liền trốn ở bên trong, đánh nát Cự Thạch, ai có thể đưa hãn cầm ra, ba trăm vạn nguyên tinh liền về ai!" Tiêu Thiên Huyền lạnh giọng truyền khắp sơn dã.

Không ít bóng người con mắt đều phát sáng lên, ba trăm vạn nguyên tinh, có thể tuyệt đối không phải số lượng nhỏ rồi.

"Hắc hắc, một cái Dưỡng Khí Cảnh con chuột nhỏ, vậy mà giá trị cái giá này, ta tiếp!"

Lúc này thì có liên tiếp thanh âm vang lên, ngay sau đó, mười mấy đạo thân ảnh mãnh liệt mãnh liệt bắn phóng tới, hùng hồn nguyên khí tựa như tấm lụa, trùng trùng điệp điệp oanh kích tại sơn động trên đá lớn.

Ầm ầm!

Cả ngọn núi dường như đều là run rẩy, Cự Thạch trực tiếp là nhảy vỡ đi ra.

"Hướng!"

Mười mấy đạo thân ảnh ở đằng kia Toái Thạch mãnh liệt bắn lúc giữa, đã đứng trực tiếp đối với trong sơn động cực nhanh mà vào, hiển nhiên đều là ý định đoạt xuất thủ trước, miễn cho bị người khác đắc thủ.

Tiêu Thiên Huyền nhìn qua cái kia hướng vào sơn động mười mấy đạo thân ảnh, cũng là đậm mặt cười, những mọi người này đứng Thiên Quan Cảnh thực lực, đồng loạt ra tay, nghĩ rằng Chu Nguyên cũng trốn không thoát.

Oành!

Bất quá ngay tại Tiêu Thiên Huyền chờ những người kia đem Chu Nguyên xách đi ra lúc, đột nhiên, trong sơn động có một cỗ cực đoan kinh người nguyên khí dao động giống như là núi lửa bộc phát ra.

Ầm ầm!

Vẻ này nguyên khí dao động, cường hãn bá đạo, ngay cả cái kia sơn động đều là tại rạn nứt ra.

Phanh phanh!

Đang ở đó đạo kinh người nguyên khí dao động lúc bộc phát, tất cả mọi người đứng nhìn thấy, lúc trước hùng hổ hướng vào sơn động mười mấy đạo thân ảnh, trực tiếp là vào lúc này chật vật ngược lại bay ra ngoài.

Bọn hắn lặn xuống trên mặt đất, giống như hồ lô, bị đâm cho mặt mũi bầm dập.

"Xảy ra chuyện gì vậy? !" Tiêu Thiên Huyền ánh mắt cũng là ngưng tụ.

"Hắn, hắn đột phá đến Thiên Quan Cảnh rồi!" Cái kia bị oanh bay nhân trung, có người sợ hãi nói.

Càng nhiều nữa mọi người đứng nghi hoặc nhíu mày, coi như là cái kia Chu Nguyên đột phá đến Thiên Quan Cảnh, cũng không quá đáng chằng qua là Thiên Quan Cảnh sơ kỳ mà thôi, có thể lúc trước vẻ này nguyên khí dao động, cũng không quá như là Thiên Quan Cảnh sơ kỳ có thể có hay sao?

Ông ông!

Mà ở rất nhiều người nghi hoặc lúc giữa, cái kia trong sơn động nguyên khí dao động càng ngày càng cuồng bạo, chấn động ngọn núi run rẩy.

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Nguyên khí dao động tựa hồ là đang điên cuồng hội tụ, cuối cùng là một loại chốc lát, đúng là trực tiếp xuyên thủng rồi vách núi, bay thẳng đến chân trời!

Tất cả mọi người đứng vào lúc này nhìn thấy, một cái khác ước chừng hơn mười trượng tả hữu Âm Kim sắc nguyên khí khí trụ, bay thẳng dựng lên, một trượng trượng cấp tốc cất cao. . .

"Quả nhiên là muốn đột phá đến Thiên Quan Cảnh rồi!" Tiêu Thiên Huyền lạnh giọng nói.

Cổ Linh hừ lạnh một tiếng, nói: "Khí ngút trời quan, dùng trượng là số lượng, ta nhớ được người lúc trước phá vỡ Thiên Quan lúc, nguyên khí ngút trời bao nhiêu trượng?"

Tiêu Thiên Huyền thản nhiên nói: "Chín mươi bốn trượng mà thôi."

Hắn ngôn ngữ bình thản, nhưng hiển nhiên ẩn có một phần tự ngạo, bởi vì là cái thành tích này, đã xem như cùng thể hệ bên trong người nổi bật.

Cổ Linh hồng nhuận phơn phớt cái miệng nhỏ nhắn cũng là hiện ra vui vẻ, nói: "Người bình thường đột phá Thiên Quan Cảnh lúc, nguyên khí ngút trời hai mươi trượng, mà người cái này chín mươi bốn trượng, có thể nói là đã vượt qua tuyệt đại đa số người."

Tiêu Thiên Huyền thở dài một hơi, nói: "Đây coi là được cái gì, ta thế nhưng là biết được, cái kia Vũ Hoàng lúc trước khí ngút trời quan lúc, nguyên khí mệnh môn cuộn cuộn, bay thẳng đến chân trời, nguyên khí có hai trăm ba mươi tám trượng."

Cổ Linh nghe vậy, cũng là có chút ít cảm thán, nói: "Nghe nói cái kia Vũ Hoàng Khí Phủ, thế nhưng là Kim sắc Khí Phủ, cho nên có thể đạt tới một bước này, cũng không kỳ quái."

Nàng trông mắt khẽ chuyển, mang theo trêu tức nhìn qua phía trước đỉnh núi một đoạn đoạn chậm chạp tăng lên Âm Kim sắc nguyên khí, nói: "Tiểu tử này trốn lâu như vậy, cho rằng đột phá đến Thiên Quan Cảnh là có thể nghịch chuyển cục diện, ta ngược lại là muốn nhìn xem, hắn có thể tu thành mấy trọng nguyên khí?"

Tiêu Thiên Huyền cũng là âm thầm cười cười, trong lúc nhất thời cũng là không vội mà xuất thủ, hắn tính toán đợi cái kia Chu Nguyên hoàn thành đột phá, tại kia nhất đặc chí vừa lòng thời điểm, đem triệt để đánh rớt đến đáy cốc, thậm chí để lại cho hắn bóng ma, tương lai khó có thể đột phá.

Hắn một tay thả lỏng phía sau, mắt mang nghiền ngẫm nhìn qua phía trước.

Toàn bộ sơn dã lúc giữa, ánh mắt mọi người, cũng là hồi tụ ở này.

Vì vậy, ở đằng kia từng tia ánh mắt nhìn chăm chú, cái kia tự trong sơn động mãnh liệt bắn phóng tới Âm Kim sắc nguyên khí, như cũ là bảo trì vững vàng tốc độ, bắt đầu một trọng một trọng tăng lên. . .

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 153: Dừng Đo Đặc Nguyên Khí

Ông ông!

Đây khắp núi đồi ánh mắt, đều là nâng lên nhìn qua hướng lên bầu trời, tại đó, một cái khác Âm Kim sắc nguyên khí khí trụ bay thẳng đến chân trời, hơn nữa đang không ngừng tăng lên lấy.

Đối với cái này một màn, người ở chỗ này đều không xa lạ gì, bởi vì bọn họ đang đột phá đến Thiên Quan Cảnh thời điểm, cũng sẽ xuất hiện loại tình huống này.

Đây là khí ngút trời quan, dừng trượng là số lượng.

Nói đơn giản, chính là trượng mấy càng cao, cái kia đã nói lên kia nguyên khí càng thêm hùng hậu, mà cái này trượng mấy, cũng có được các loại nguyên nhân, nguyên khí phẩm chất, Khí Phủ phẩm chất. . . ,. . .

Tuy rằng cũng không phải nói trượng mấy càng cao người, tương lai sẽ càng mạnh, nhưng ít ra, tại cấp này đoạn, trượng mấy càng cao người, tất nhiên hội vượt lên đầu một bước.

Bởi vì từ ý nào đó bên trên mà nói, cái này cũng có thể đại biểu cho một loại nội tình, càng là nội tình hùng hậu người, khí ngút trời quan lúc trượng mấy mới có thể càng cao.

"Tiểu tử kia, thật đúng là đột phá đã đến Thiên Quan Cảnh. . ."

"Bất quá bây giờ là hơn bốn mươi trượng, cũng xem là không tệ. . ."

"Dường như vẫn còn phát triển?"

"Có lẽ cũng nhanh đến cực hạn."

"..."

Mà đang ở cái kia rất nhiều tiếng bàn luận xôn xao ở bên trong, cái kia Âm Kim sắc nguyên khí khí trụ, như cũ là tại không vội không chậm leo lên lấy, hơn mười hơi thở về sau, những tiếng bàn luận xôn xao kia bắt đầu biến mất, tất cả mọi người sắc mặt đều có chút điểm thay đổi.

Bởi vì đạo kia Âm Kim sắc nguyên khí khí trụ, vậy mà chút bất tri bất giác, đã đến hơn bảy mươi trọng.

Cái này trọng mấy, đã đã vượt qua ở đây rất nhiều người.

"Hừ, ngược lại là có chút năng lực." Cổ Linh khuôn mặt lạnh lùng, bởi vì nàng lúc trước đạt tới Thiên Quan Cảnh lúc, cũng chỉ là hơn bảy mươi trọng mà thôi, dưới mắt cái này Chu Nguyên, vậy mà đều so sánh với nàng.

Tiêu Thiên Huyền không nói gì, hắn chẳng qua là chăm chú nhìn chăm chăm cái kia Âm Kim sắc khí trụ, ánh mắt biến ảo, mơ hồ có chút bất an, bởi vì hắn phát hiện, cho tới bây giờ, cái kia âm kim khí trụ như trước ngưng luyện, không có nửa điểm hư hóa dấu hiệu, nói cách khác, Chu Nguyên chỉ sợ, còn có dư lực.

Mà cũng hoàn toàn chính xác chính như hắn sở liệu, kế tiếp, đạo kia âm kim khí trụ không chỉ có tăng lên tốc độ không có giảm xuống, ngược lại là đã bắt đầu gia tốc. . .

Xoạt!

Đầy khắp núi đồi có xôn xao tiếng vang lên, cái kia từng tia ánh mắt bên trong đều là tràn đầy khiếp sợ.

Bá!

Ám kim khí trụ bốc lên, lại là mùi hơi thở về sau, cái kia Ám Kim sắc khí trụ chính là tại Tiêu Thiên Huyền xanh mét trên sắc mặt, đột phá chín mươi triệu, trực tiếp đạt đến một trăm triệu!

Nơi này cái kia phần đông khuôn mặt, đều là vào lúc này bắt đầu khuôn mặt có chút động, trăm triệu nguyên khí, cái này gần như có thể so sánh những đỉnh tiêm kia con cứng rồi. . .

Cái này Chu Nguyên, vẫn còn có loại thiên phú này cùng tiềm lực?

"Đều trăm triệu rồi, tổng nên đã xong a?" Có người lau một cái mồ hôi lạnh, thầm nói.

Bất quá, cái kia ám kim khí trụ phảng phất là nghe thấy được lời nói, liền đang đột phá đến trăm triệu một khắc này, tốc độ trong giây lát bắt đầu tăng vọt, lúc trước đúng một triệu một triệu phát triển, hiện tại trực tiếp mười triệu thậm chí tầm hơn mười triệu đột tiến. . .

Xoạt! Xoạt!

Vì vậy, đầy trời khắp nơi, cái kia kinh tiếng ồn ào một đợt sóng tiếp nối một đợt sóng, sẽ không ngừng qua.

Tiêu Thiên Huyền cùng Cổ Linh sắc mặt, vào lúc này càng ngày càng khó coi.

Một trăm ba mươi triệu, một trăm năm mươi triệu, hai trăm triệu. .

.

Ngắn ngủn mấy chục hơi thở thời gian, đạo kia ám kim khí trụ, chính là đạt đến trọn vẹn hai trăm trọng!

Tất cả kinh tiếng ồn ào đều là vào lúc này yên tĩnh trở lại, khuôn mặt toàn bộ đều là khó có thể tin.

"Còn không có ngừng?" Có thanh âm run rẩy vang lên, ánh mắt kia giống như đúng đối đãi một cái yêu nghiệt, tại đây trên Thương Mang đại lục, khí ngút trời quan lúc có thể đạt tới hai trăm trọng người, quả thực có thể đếm được trên đầu ngón tay!

Mà những người kia, không có chỗ nào mà không phải là danh chấn Thương Mang đại lục.

Ở đẳng kia từng đạo run rẩy trong ánh mắt, ám kim nguyên khí không ngừng leo lên, cuối cùng rút cuộc thời gian dần trôi qua đến cực hạn, đứng tại bốn trăm tám mươi bốn trọng độ cao!

Bốn trăm tám mươi bốn trọng!

Toàn bộ núi rừng, yên tĩnh im ắng.

Tất cả mọi người trên trán có mồ hôi lạnh nổi lên, bởi vì bọn họ chưa từng nghe nói qua, một người đang giận ngút trời quan lúc, lại có thể đạt tới loại này độ cao!

Cái kia được bao nhiêu hùng hậu nguyên khí mới có thể làm được?

Phải biết rằng, coi như là ở đây một ít Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ cao thủ, đều không nhất định có thể vào lúc này làm được, nhưng Chu Nguyên, lại hết lần này tới lần khác là ở vừa mới đột phá đến Thiên Quan Cảnh lúc, làm được. . .

Nói cách khác, quang luân nguyên khí hùng hậu trình độ mà nói, Chu Nguyên cái này Thiên Quan Cảnh sơ kỳ, chỉ sợ sẽ không so với Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ yếu!

Cái kia Chu Nguyên, làm sao có thể làm được đấy!

Đầy trời yên tĩnh ở bên trong, Tiêu Thiên Huyền sắc mặt, đã là khó coi được có chút bóp méo, hắn vẫn luôn chưa từng đem Chu Nguyên quá để ở trong mắt, chẳng qua là khi làm một cái quỷ rối con chuột nhỏ.

Nhưng dưới mắt, hãn loại này trong mắt con chuột nhỏ, nhưng là rõ ràng nói cho hãn biết, giữa hai người thiên phú, tiềm lực cuối cùng có bao nhiêu sai biệt. . .

Dù sao, đối mặt với cái này bốn trăm tám mươi bốn trọng độ cao, đã liền Vũ Hoàng cũng phải bị dưới áp chế trở lại.

Cổ Linh cũng là nghiêng chắc hàm răng, Chu Nguyên đặc thể hiển nhiên không phải nàng nguyện ý trông thấy, nhưng dù vậy, trong lòng của nàng cũng đúng run nhè nhẹ, trước mắt một màn này, làm cho nàng biết được, Chu Nguyên tương lai, nhất định không thể hạn lượng.

Người này thiên phú, không thể khinh thường.

"Kẻ này. . . Nhất định phải giết hãn đi." Tại Cổ Linh bên cạnh, Tiêu Thiên Huyền bỗng nhiên đậm mạc lên tiếng, chẳng qua là thanh âm kia bên trong đậm đặc sát ý, ngay cả Cổ Linh đều là run rẩy một chút.

Nàng quay đầu, Tiêu Thiên Huyền khuôn mặt bình tĩnh như trước xuống, nhưng Cổ Linh thấy rất rõ ràng, Tiêu Thiên Huyền trong mắt xẹt qua rồi một vòng vẻ sợ hãi, chợt vẻ sợ hãi bị tàn nhẫn làm cho thay thế.

Lúc trước Tiêu Thiên Huyền, chẳng qua là đem Chu Nguyên cho rằng con chuột, nhưng hiển nhiên, hãn hiện tại, bắt đầu cảm thấy uy hiếp, hơn

nữa, cái loại này uy hiếp, còn không giống bình thường.

Một cái tại Thiên Quan Cảnh có thể đạt tới nguyên khí bốn trăm tám mươi bốn triệu người, đủ để giải thích rõ hãn nội tình cùng với thiên phú, loại người này, tương lai nếu là thuận lợi mà nói, nhất định thành tựu kinh người.

Mà cái này, đối với hãn thậm chí đối với với Thánh Tích Thành mà nói, đều sẽ là cực lớn uy hiếp.

Nếu như ân oán đã kết xuống, vậy nhất định phải chặt đứt sạch sẽ.

"Giết Chu Nguyên, tiền thưởng năm trăm vạn nguyên tinh." Tiêu Thiên Huyền âm trầm thanh âm, chậm rãi vang lên.

Sơn dã bên trong, cái kia phần đông bóng người con mắt đều là dâng lên tham lam, năm trăm vạn nguyên tinh, cái kia tuyệt đối không phải số lượng nhỏ rồi, xem ra, Tiêu Thiên Huyền đối với Chu Nguyên sát ý, đã đạt đến cực hạn.

Bất quá, tuy rằng rất nhiều người động tâm rồi, nhưng ở trận không thiếu một ít nhảy bén người, bọn hãn đi ngang qua trầm tư về sau, đúng là quyết đoán lui ra phía sau, rời khỏi cái mảnh này núi rừng, hiển nhiên là không hề ý định nhúng tay Tiêu Thiên Huyền cùng Chu Nguyên ở giữa ân oán.

Lúc trước Chu Nguyên, bất quá là cái Dưỡng Khí Cảnh tôm cá nhãi nhép mà thôi, cho nên bọn hãn không để ý chút nào thuận tay giúp đỡ Tiêu Thiên Huyền diệt trừ, nhưng hôm nay tình huống không giống nhau.

Chu Nguyên đột phá đã đến Thiên Quan Cảnh, hơn nữa triển lộ ra cực kỳ tiềm lực khủng bố, lần này tử, liền tử tạp cá biến thành Cự Kinh. . .

Loại người này, nếu quả thật có thể ở chỗ này giết, cái kia đương nhiên tốt nói, nhưng nếu như muốn hãn chạy, ngày sau trưởng thành, lại đến báo

thù, cái kia tất nhiên là một cuộc tai nạn.

Ở đây những người này, đều xem như khắp nơi trẻ tuổi bên trong nổi tiếng người, cho nên ngu xuẩn khẳng định không có nhiều, tại cân nhắc một chút về sau, tự nhiên làm ra lấy hay bỏ.

Tiêu Thiên Huyền nhìn qua những lui ra phía sau kia người, khuôn mặt có chút kéo ra, chột trong mắt sát ý càng lớn.

Cái mảnh này trong núi rừng, còn lưu lại không ít người, bất quá cũng đều không có lại lỗ măng động thủ, mà là lựa chọn cảnh giác xem thế nào.

Mà cũng chính là vào lúc này, bỗng nhiên cái kia trong lòng núi, có một cái khác thanh tiếng kêu gào vang vọng dựng lên, tiếng kêu gào thẳng vọt lên, cuối cùng đỉnh núi văng tung tóe, một đạo thân ảnh mãnh liệt bắn phóng tới, từ từ rơi xuống.

Hắn hạ xuống đỉnh núi, hé miệng mãnh liệt khẽ hấp.

Lập tức cái kia cao tới bốn trăm tám mươi bốn trượng ám kim nguyên khí gào thét hạ xuống, cuối cùng bị đạo thân ảnh kia một cái nuốt vào trong bụng.

Oanh oanh!

Cường hãn nguyên khí dao động, bắt đầu tự đạo thân ảnh kia trong cơ thể bạo phát đi ra, khí thể cuồn cuộn, ngay cả không khí đều là đang chấn động lấy.

Áo bào bay phát phối lúc giữa, đạo kia trẻ tuổi thân ảnh xoay người lại, nhìn về phía Tiêu Thiên Huyền vị trí, cái kia tấm khuôn mặt, tự nhiên là được Chu Nguyên.

Hắn nhìn chăm chăm vào Tiêu Thiên Huyền, trên mặt hiện ra giống như cười mà không phải cười thần sắc.

"Năm trăm vạn nguyên tinh, có thể thực là đại thủ bút, khiến cho ta thậm chí nghĩ đem đầu người giao cho người rồi. . ."

Hắn nắm ngón tay chậm rãi nắm khé, thanh âm dừng một chút.

"Bất quá, trước đó, giữa chúng ta số sách, có lẽ trước giải quyết một chút rồi. . ."

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 154: Kim Sắc Huyền Mãng Lân

Trên đỉnh núi, Chu Nguyên áo bào cổ động, hai con người hiện ra một tia lãnh ý, xa xa nhìn về phía Tiêu Thiên Huyền.

Với cái gia hỏa này, không chỉ có ở đẳng kia đấu giá hội ở bên trong, vô duyên vô cớ lừa được hãn một khoản, hôm nay càng là còn lấy hãn làm treo giải thưởng, cho hãn tìm không ít phiền toái, cái này một khoản món nợ, hôm nay coi như là đã đến tính rõ ràng lúc sau.

Mà đối với Chu Nguyên cái kia ánh mắt lạnh lùng, Tiêu Thiên Huyền rồi lại cũng không thêm để ý, ngược lại trên mặt có một vòng mỉa mai nổi lên, thản nhiên nói: "Thật sự là khẩu khí thật lớn."

"Người thật đúng là cho rằng đột phá đã đến Thiên Quan Cảnh có cái gì khó lường đấy sao? Người nơi này, ai mà không Thiên Quan Cảnh?"

"Hơn nữa, người nguyên khí hơn bốn trăm trọng lại có thể thế nào? Mặc kệ như thế nào, người bây giờ, chỉ là Thiên Quan Cảnh sơ kỳ mà thôi."

Ánh mắt của hãn nhìn về phía nơi đây rất nhiều rục rịch người, nói: "Ta lúc trước treo giải thưởng, như trước hữu hiệu, ai có thể lấy mạng của hãn, năm trăm vạn nguyên tinh, liền thuộc về người nào."

Nơi đây còn lưu lại những người này, hiển nhiên đều là hướng về phía tiền thưởng mà đến, dù sao năm trăm vạn nguyên tinh, thật sự không phải số lượng nhỏ, đủ để đổi thành bọn hãn tu luyện cần có bất luận cái gì tài nguyên.

Vì vậy, một ít ánh mắt không có hảo ý, chính là bắt đầu ném hướng Chu Nguyên.

Chính như Tiêu Thiên Huyền theo như lời, Chu Nguyên nguyên khí ngút trời hơn bốn trăm trượng, hoàn toàn chính xác vô cùng có rung động tính, cái này đủ để nói rõ hãn nội tình, nhưng bất kể như thế nào, hãn hiện tại chỉ là Thiên Quan Cảnh sơ kỳ.

Chỉ là lấy nguyên khí thành trụ, ngút trời hơn bốn trăm trượng, ở đây không ít Thiên Quan Cảnh hậu kỳ cao thủ cũng có thể làm đến.

Vì vậy, bây giờ Chu Nguyên, chỉ là Thiên Quan Cảnh sơ kỳ mà thôi, cái này tuy rằng so với trước dưỡng khí cảnh đề cao một tầng nữa, nhưng, đối với ở đây một ít Thiên Quan Cảnh hậu kỳ mà nói, tựa hồ cũng không có nhiều biến hóa lớn.

Bởi vậy, do dự không bao lâu, liền là có thêm một gã nam tử đầu trọc đi ra, hãn khuôn mặt hung ác, trong mắt lóe ra hung tàn vẻ, hãn hướng về phía Chu Nguyên dữ tợn cười cười, nói: "Thiên tài làm thịt qua không ít, nhưng như người loại này, còn là lần đầu tiên."

Oanh!

Hùng hồn nguyên khí, từ kia trong cơ thể bạo phát đi ra, người này thành linh cũng là một vị bước chân vào Thiên Quan Cảnh hậu kỳ cao thủ.

Phanh!

Thân thể của hãn hơi hơi trầm xuống, bàn chân đột nhiên một đập mặt đất, mặt đất rạn nứt ra, mà kia thân ảnh, nhưng là giống như một quả đạn pháo bình thường, trực tiếp đối với Chu Nguyên bắn mạnh tới.

"Trung phẩm huyền Nguyên Thuật, Thiết Ma Đầu!"

Cái kia nam tử đầu trục hét to lên tiếng, chỉ thấy được hắc đung là lấy đầu làm làm vũ khí, nguyên khí vọt tới, cái kia quang lưu lưu đầu hóa thành Hắc Thiết giống như sắc thái, đáng sợ xông tới lực lượng, liền không khí đều là bị chấn bạo.

Cương mãnh tới cực điểm.

Cái này nam tử đầu trục nhìn như buồn cười, thế nhưng hung hãn trình độ, làm cho ở đây không ít người đều hơi hơi biến sắc.

Chu Nguyên nhìn qua cái kia mãnh liệt bản mà đến bóng đen, trong mắt cũng là lướt qua một vòng kinh ngạc, mọi người có mọi người am hiểu thể công, trước mắt cái này người, hiển nhiên hung hãn nhất vũ khí, chính là hắc cái kia quang lưu lưu đầu.

"Nếu là chưa từng đột phá đến Thiên Quan Cảnh, đối mặt với cái này đầu chùy, ta còn thật sự là phải cẩn thận một ít." Chu Nguyên nhạt cười một tiếng, hắc cũng không có tránh né, chỉ là năm ngón tay chậm rãi nắm khẹp, trên mu bàn tay, có tử mị lân phiến nổi lên, lân phiến, hiện ra màu vàng.

Ngắn ngủn mấy hơi thở, Chu Nguyên bàn tay chính là hiện lên một tầng màu vàng vảy rắn.

Đó là Huyền Mãng Lân, chỉ bất quá nương theo lấy Chu Nguyên đột phá đến Thiên Quan Cảnh, Huyền Mãng Lân cũng là có làm cho tiến hóa, theo cái kia tầng thứ nhất màu xanh, biến thành tầng thứ hai màu vàng.

Mà kia uy năng, hiển nhiên cũng là trở nên mạnh hơn.

Chu Nguyên nắm khẹp lại nắm đấm, mãnh liệt một bước bước ra, một quyền liền đối với cái kia gào thét mà đến màu đen đầu chùy, trùng trùng điệp điệp oanh lại với nhau.

Keng!

Va chạm trong nháy mắt, có to rõ kim loại thanh âm vang vọng, sau đó mắt thường có thể thấy được nguyên khí sóng xung kích bộc phát ra, Chu Nguyên dưới chân mặt đất, đều là văng tung tóe mở từng đạo vết rạn.

Phanh!

Bất quá, vết rạn vừa mới hiển hiện, mọi người chính là nhìn thấy, nương theo lấy Chu Nguyên một quyền kia vung xuống, cái kia nguyên bản khí thể hung hăng nam tử đầu trọc, đúng là trực tiếp hét thảm một tiếng, sau đó thân thể kia chính là lấy tốc độ nhanh hơn ngược lại bay ra ngoài.

Phanh phanh!

Nam tử đầu trọc đầu rơi máu chảy, thân thể bay ngược vào rừng trên biển, phanh phanh đụng gãy vô số đại thụ, cuối cùng chậm rãi dừng lại, bị từng khóa ngã xuống đến đại thụ che lấp xuống dưới.

Cũng không biết cuối cùng sống hay chết.

Đám người đứng ngoài xem yên tĩnh.

Tất cả mọi người là kinh ngạc nhìn qua một màn này, sau đó nuốt từng ngụm nước bọt, ai cũng không nghĩ tới, cái kia nam tử đầu trọc hung hãn như vậy một lần đầu chùy, kết quả lại là bị Chu Nguyên trực tiếp một quyền bắn cho đã bay.

Chỉ là, cái kia nam tử đầu trọc thế nhưng là đem hết toàn lực công kích, hơn nữa bản thân hắn còn là Thiên Quan Cảnh hậu kỳ, lúc trước cái kia va chạm uy lực, coi như là ngang cấp Thiên Quan Cảnh hậu kỳ đều chỉ có thể tạm lánh phong mang.

Có thể. . . Vì sao tại Chu Nguyên trước mặt, nhưng là trực tiếp bị một quyền oanh bay?

Cái kia từng tia ánh mắt, quái dị nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, hiển nhiên, người sau tuy rằng vừa mới đột phá đến Thiên Quan Cảnh, nhưng vốn có lực lượng, nhưng là cực kỳ kinh người.

Ở đằng kia rất nhiều ánh mắt khiếp sợ ở bên trong, Chu Nguyên cũng là cúi đầu ngạc nhiên nhìn chăm chăm vào cái kia che kín lấy màu vàng vấy răn năm đấm, lúc trước một quyền kia uy lực, đồng dạng là vượt ra khỏi dự liệu của hắn.

"Là cái này kim sắc Huyền Mãng Luân công hiệu. . ." Chu Nguyên hơi hơi cảm ứng, chính là mình đi qua, lúc này trong mắt lướt qua một vòng sợ hãi thán phục về.

Nguyên lai, cái này tầng thứ hai Huyền Mãng Luân, không chỉ có có thể hình thành phòng ngự, bảo hộ bản thân, hơn nữa, còn có thể biên độ tăng trưởng bản thân lực lượng.

Dựa theo Chu Nguyên đoán chừng, cái này màu vàng luân phiên xuất hiện địa phương, cái kia bộ vị lực lượng, cũng sẽ gia tăng mấy thành.

Chu Nguyên cười cười, hắn nhìn hướng những cái kia bị một quyền này của hắn chấn nhiếp ở mọi người, nói: "Còn có ai đều muốn lĩnh thưởng kim? Muốn mà nói liền tranh thủ thời gian đi."

Mọi người hai mặt nhìn nhau, cuối cùng cười khổ lắc đầu, sau đó bắt đầu lui về phía sau.

Chu Nguyên lúc trước một quyền kia, đã biểu lộ thực lực của hắn, đã liên Thiên Quan Cảnh hậu kỳ đầu tọc, đều bị hắn một quyền oanh được không biết sống chết, thực lực của bọn hắn, nhiều lắm là cùng đầu tọc tương tự, cường ép đi lên lời nói, chỉ sợ kết cục chỉ biết cùng đầu tọc giống như đúc.

Vì vậy, nguyên tinh tuy quý giá, nhưng vẫn là so ra kém riêng phần mình mạng nhỏ.

Trước mắt cục diện, đã không phải là bọn hăn có thể nhúng tay rồi.

Chu Nguyên nhìn đến những người kia thối lui, cũng là thoả mãn gật đầu, hăn cũng lười cùng những người này so đo, không duyên cớ lãng phí khí lực, vì vậy, ánh mắt của hăn chuyển hướng về phía Tiêu Thiên Huyền.

Lúc này người sau, sắc mặt cũng là cực kỳ khó coi, hiển nhiên không nghĩ tới cái kia đầu trọc không chỉ có phản đối Chu Nguyên tạo thành nửa điểm thương tổn, ngược lại còn bị đối phương giết gà dọa khỉ, chấn nhiếp được những người khác không dám lại cầm tay.

Tiêu Thiên Huyền hít sâu một hơi, âm trầm sắc mặt bắt đầu thời gian dần trôi qua khôi phục mặt không biểu tình.

Hăn nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, trong mắt có nồng đậm sát ý phun ra, bàn tay chậm rãi nắm khẹp, cái kia chảy xuôi theo nham thạch nóng chảy lửa đỏ trường thương, liền là xuất hiện ở kia trong tay.

Cường hăn nguyên khí ba động, giống như phong bạo bình thường, từ trong cơ thể của hăn bạo phát đi ra, chấn động hư không.

Cường đại áp bách, bao phủ ra.

Chung quanh cái kia rất nhiều ánh mắt nhìn tới đây, đều là ẩn chứa kính sợ, Tiêu Thiên Huyền lực lượng, so với bình thường Thiên Quan Cảnh hậu kỳ, hiển nhiên mạnh hơn một cái cấp bậc.

Tiêu Thiên Huyền trường thương trong tay chậm rãi trên di chuyển, xa xa chỉ hướng Chu Nguyên, thanh âm đậm đặc, tại đây giữa rừng núi vang lên.

"Nguyên bản còn muốn ít điểm phiền toái, bất quá bây giờ xem ra, ngược lại là chỉ có thể tự chính mình tự mình động thủ, cũng tốt. . . Giảm đi năm trăm vạn nguyên tinh."

Trên núi lúc giữa, cái kia rất nhiều bóng người đều là bắt đầu nhao nhao lui về phía sau, nhưng ánh mắt kia, nhưng là nóng rực nhìn qua bên này, cái này thánh tích thành Thiếu thành chủ, rút cuộc muốn chính thức xuất thủ sao?

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 155: Chu Nguyên Chiến Tiêu Thiên Huyền

Giữa rừng núi, Tiêu Thiên Huyền cầm trong tay chảy xuôi theo nham thạch nóng chảy trường thương, mũi thương xa xa chỉ hướng Chu Nguyên, nguyên khí tại ở phía trên không chuyển động, giống như đứng tạo thành một mảnh lửa đỏ đám mây.

Trong đó có nóng bỏng cuồng bạo chấn động phát ra.

Tiêu Thiên Huyền chưa ra tay, cái kia cùng với cảm giác áp bách, đã nhưng đã vượt qua lúc trước cái kia nam tử đầu trọc.

"Không hổ là Thánh Tích Thành thiếu thành chủ." Giữa rừng núi phần đông bóng người xì xào bàn tán, Tiêu Thiên Huyền thực lực không thể nghi ngờ, coi như là tại rất nhiều con cứng bên trong đều xem như người nổi bật, hẳn hôm nay, hiển nhiên đã là đạt đến Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ đỉnh phong, so với những bình thường kia Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ, hiển nhiên cường hãn rất nhiều.

"Lúc này đây, cái kia Chu Nguyên sợ thì không cách nào sinh uy rồi."

Hoàn toàn chính xác, cả hai so sánh với, hiển nhiên là Tiêu Thiên Huyền chiếm cứ lấy ưu thế, dù sao người sau chính là Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ đỉnh phong, cầm trong tay Thượng phẩm Huyền Nguyên Binh, thủ đoạn phần đông, thấy thế nào, đều là Tiêu Thiên Huyền phần thắng càng lớn.

"Hừ, nhìn lần này ai còn có thể cứu được người." Cái kia Cổ Linh cũng là đôi mắt băng hàn, vốn cho là đối phó Chu Nguyên chẳng qua là dễ như trở bàn tay, kết quả hôm nay người sau, ngược lại càng ngày càng khó

quần, đến cuối cùng, thậm chí muốn làm cho Tiêu Thiên Huyền tự mình động thủ.

Bất quá, cũng nên đến đây chấm dứt rồi.

Cổ Linh đôi mắt đẹp nhìn về phía còn sót lại mấy vị thánh tích đội đội viên, âm thanh lạnh lùng nói: "Cản lại Chu Nguyên đường lui, lần này, không có khả năng lại ở hắc đào tẩu."

Lúc này lưu lại mấy người, đều là triệt để hướng về phía Tiêu Thiên Huyền, cho nên nghe được Cổ Linh mà nói, cũng đều là gật đầu, sau đó bắn ra bốn phía mà mở, mơ hồ ngăn chặn Chu Nguyên tất cả đường lui.

Trên đỉnh núi Chu Nguyên, thần sắc bình thản nhìn qua cử động của đối phương, cũng không có bất luận cái gì để trong lòng, ánh mắt của hắn, chỉ là tập trung tại Tiêu Thiên Huyền trên người.

Người sau bày ra thực lực, đích thật là vượt xa bình thường Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ.

Chu Nguyên trong mắt, có nóng bỏng chiến ý chậm rãi dâng lên, chưa từng đột phá lúc trước, đối mặt với Tiêu Thiên Huyền loại này cấp bậc đối thủ, hắn chỉ sợ phần thắng thực không nhất định có bao nhiêu, nhưng hôm nay. . . Nhưng là không giống nhau.

"Võ hình thái."

Chu Nguyên trong tay, Thiên Nguyên Bút căng phòng lên, tuyết trắng lông tơ ngòi bút khép lại, dường như tuyết trắng mũi thương, lóe ra rậm rạp hàn mang.

Ám Kim sắc nguyên khí, cũng là giống như Phong Bạo quần quanh tại Chu Nguyên thân thể bên ngoài, chung quanh trên mặt đất Toái Thạch, đều là bị nguyên khí cắn nát, hóa thành bột phấn. . .

Tiêu Thiên Huyền bàn tay nắm chặt trường thương, lạnh giọng nói: "Ta sẽ cho người biết được, người cái này bốn trăm trượng nguyên khí, có thể không đủ để chống đỡ người ở trước mặt ta kiêu ngạo như thế!"

Bá!

Lúc thanh âm rơi xuống trong nháy mắt đó, Tiêu Thiên Huyền thân ảnh đột nhiên mãnh liệt bắn phóng tới, mấy cái lập loè, liền là xuất hiện ở rồi Chu Nguyên phía trước, thương ảnh run run lúc giữa, trực tiếp là hóa thành vô số đạo xích quang, phô thiên cái địa bao phủ xuống, trực chỉ Chu Nguyên quanh thân chỗ hiểm.

Cái này Tiêu Thiên Huyền vừa ra tay, chính là lăng lệ ác liệt tàn nhẫn.

Nhưng mà đối mặt với Tiêu Thiên Huyền cường thế tiến công, Chu Nguyên cũng là cười một tiếng dài, không sợ hãi chút nào, trong tay Thiên Nguyên Bút chấn động, chính là chính diện nghênh tiếp, ngòi bút phía trên, quần quanh lấy ám kim quang mang, giống như vạn đóa Phồn Tinh.

Keng keng!

Trên đỉnh núi, thương bút cứng rắn va chạm, bộc phát ra kim loại thanh âm, tia lửa bắn tung tóe, mà mỗi một lần va chạm, đều sẽ có nguyên khí rung động dập dờn phát ra, chấn động lấy không khí.

Ngắn ngủn bất quá hơn mười hơi thở thời gian, hai người chính là giao thủ mấy mươi hiệp, đều là ra tay tàn nhẫn, không có lưu tình chút nào.

Keng!

Thương bút đụng chạm, cả hai đều là bị chấn động mà ra

Chu Nguyên cánh tay mãnh liệt run lên, Thiên Nguyên Bút ngòi bút mãnh liệt hóa thành một đạo màu trắng tẩm lụa mãnh liệt bắn phóng tới,

dùng một loại cực kỳ xảo trá tàn nhẫn góc độ, đột nhiên đâm về rồi Tiêu Thiên Huyền cổ họng.

Bất quá ngay tại sắp đánh trúng lúc, một cái khác thương ảnh đâm tới, trực tiếp đem tuyết trắng lông tơ chấn động chệch đi ra.

Chu Nguyên thần sắc lạnh lùng, tâm niệm vừa động, chỉ thấy được cái kia tuyết trắng lông tơ mãnh liệt phân tán ra, hóa thành vô số đạo tuyết trắng ánh sáng, giống như lưỡi dao sắc bén, phô thiên cái địa bao phủ xuống, bao trùm Tiêu Thiên Huyền thân thể mỗi một chỗ.

"Thật quý dị nguyên binh!"

Tiêu Thiên Huyền mắt hơi rét, Chu Nguyên cái này chỉ hắc bút nguyên binh, cực kỳ quý dị, cái kia tuyết trắng lông tơ có thể tùy thời biến hóa rất nhiều hình thái, cho hắn đã tạo thành thật lớn phiền toái.

Bất quá, Tiêu Thiên Huyền cũng không phải yếu ớt, trong tay Hỏa Ma Thương chấn động, chỉ thấy được có đỏ thẫm nham thạch nóng chảy dâng lên, trực tiếp là ở trước mặt của hắn tạo thành một dày đặc nham thạch nóng chảy tằm thuần, đỏ thẫm nóng hổi.

Leng keng!

Vô số tuyết trắng lông tơ hung mãnh đâm tại nham thạch nóng chảy lên, phát ra thanh thúy thanh âm, cuối cùng đều bắn ra mà quay về.

Chu Nguyên cùng Tiêu Thiên Huyền thân ảnh, cũng là tại cùng lúc bắn ngược trở ra.

Tiêu Thiên Huyền mặt trầm như nước, trong tay Hỏa Ma Thương trên mặt đất kéo lê thật dài dấu vết, mà Chu Nguyên cũng là bồng bênh trở ra, tuyết trắng lông tơ bay nhanh lùi về, lại lần nữa hóa thành sắc bén ngòi bút, chỉ xéo mặt đất. . .

Lúc trước giao thủ, song phương đều là tàn nhẫn, nhưng mà hiển nhiên đều bị đối phương cho đều tiếp xuống dưới.

Khấp núi chú ý đỉnh núi ánh mắt, đều là vào lúc này có chút ngưng tụ, hiển nhiên cũng đều không nghĩ tới, mặc dù là đối mặt với Tiêu Thiên Huyền ngày như vậy quan cảnh Hậu Kỳ đỉnh phong người, Chu Nguyên như trước có thể không rơi vào thế hạ phong.

"Ta thật đúng là đánh giá thấp người rồi, Thiên Quan Cảnh sơ kỳ, là có thể làm được một bước này. . ."

Tiêu Thiên Huyền mắt cup xuống, ngữ khí hờ hững: "Nếu như cho người một ít thời gian, chỉ sợ cũng xem như Vũ Hoàng, đều chưa chắc sẽ có bao nhiêu lớn ưu thế. . . Tiềm lực của người, rất đáng sợ."

"Hiện tại, ta ngược lại là thật sự có điểm đã tin tưởng."

Chu Nguyên lông mày chau lên, nói: "Tin tưởng cái gì?"

Tiêu Thiên Huyền bình tĩnh mà nói: "Tin tưởng người là cái kia cái gọi là Chu gia Thánh Long, coi như là cái kia Vũ Hoàng, cũng vẹn vẹn chẳng qua là tranh đoạt của người số mệnh, mới vừa có hôm nay tình trạng."

Chu Nguyên từ chối cho ý kiến cười.

"Bất quá. . ." Tiêu Thiên Huyền dừng một chút, nhìn về phía Chu Nguyên ánh mắt trở nên cực kỳ nguy hiểm: "Cũng đang bởi vì như thế, ta quyết định, vẫn còn là nơi đây đem người giết tốt nhất."

Chu Nguyên cười nói: "Chỉ sợ người không có điều này có thể nhận."

Tiêu Thiên Huyền thản nhiên nói: "Ta biết rõ người đã nhận được cái kia cuốn Tiểu Thiên Nguyên Thuật, bất quá, ta cũng biết, người có còn không đem nó tu thành."

Chu Nguyên hai mắt híp lại.

"Tiểu Thiên Nguyên Thuật điều kiện tu luyện có chút hà khắc, những ngày này người đều trốn ở chỗ này đột phá đến Thiên Quan Cảnh, tự nhiên không có thời gian cũng không có điều kiện rời đi đạt tới, cho nên, người căn bản không có khả năng đem tu thành." Tiêu Thiên Huyền ngữ khí bình thản, nhưng tràn đầy tự tin.

Chu Nguyên chậm rãi nói: "Người ngược lại đích thật là thông minh."

Hoàn toàn chính xác, chính như Tiêu Thiên Huyền suy đoán, đạo kia tên là "Đại Phong Lô" Tiểu Thiên Nguyên Thuật, Chu Nguyên tuy rằng biết được tu luyện thuật pháp, nhưng chưa từng tu luyện thành công.

Tiêu Thiên Huyền cười cười, bàn tay của hắn chậm rãi cầm chặt đồ thẩm trường thương, cái kia nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên ánh mắt, thì là lộ ra có chút nghiền ngẫm.

"Chẳng qua là, đáng tiếc đúng rồi, người không có Tiểu Thiên Nguyên Thuật. . . Nhưng là. . ."

Tiêu Thiên Huyền quanh thân nguyên khí, vào lúc này trong giây lát bắt đầu cuồng bạo, giống như đồ thẩm Phong Bạo, quét sạch tại kia quanh thân, một cỗ kinh người chấn động, tự trong cơ thể của hắn bạo phát đi ra.

Dưới chân ngọn núi, đều là vào lúc này chấn động lên.

"Ta đã có!"

Ở đằng kia từng đạo rung động trong ánh mắt, Tiêu Thiên Huyền trên đỉnh đầu, đồ thẩm nguyên khí gào thét mà đến, giống như đúng tạo thành một vòng cực lớn đồ thẩm quang luân, chấn động giữa, phát ra đáng sợ uy năng.

Nhìn qua đạo kia xích luân phiên, Chu Nguyên hai mắt, cũng hơi hơi híp mắt.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 156: Mãng Xà Nuốt Ma Luân

Hừng hực!

Cực lớn đỏ thắm quang luân trôi nổi tại Tiêu Thiên Huyền trên không, tản mát ra nóng bỏng mà cuồng bạo chấn động, trực tiếp làm cho phía dưới mặt đất đều là khô vỡ ra đến.

Giữa rừng núi, cái kia từng tia ánh mắt mang theo nhè nhẹ hoảng sợ nhìn qua một màn này.

"Cái kia. . . Cái kia dĩ nhiên là một đạo Tiểu Thiên Nguyên Thuật!"

"Tiêu Thiên Huyền chính là thánh tích thành Thiếu thành chủ, nắm giữ lấy Tiểu Thiên Nguyên Thuật, cũng không kỳ quái."

"Cái này Tiêu Thiên Huyền, át chủ bài cũng thật nhiều. . ."

"Cái kia Chu Nguyên muốn nguy hiểm, lấy Tiêu Thiên Huyền thực lực, mượn nhờ Tiểu Thiên Nguyên Thuật lực lượng, chỉ sợ cũng coi như là những cái kia đứng đầu Thiên Kiêu, đều được nhiều một tia thận trọng."

"Dù sao cũng là Tiểu Thiên Nguyên Thuật a, đủ để cải biến thế cục."

". . ."

Rất nhiều tiếng bàn luận xôn xao vang lên, những cái kia nhìn về phía Chu Nguyên ánh mắt, ngược lại là nhiều hơn chút nữa đồng tình, người sau đột phá đến Thiên Quan Cảnh lúc triển lộ ra rất mạnh nội tình, nhưng đáng tiếc chính là, hẳn chung quy chỉ là Thiên Quan Cảnh sơ kỳ.

"Chu Nguyên bây giờ còn là trẻ tuổi khí thịnh, nếu là nhịn hôm nay khẩu khí này, quay đầu lại đem cái kia Tiểu Thiên Nguyên Thuật tu luyện mà thành, chỉ sợ Tiêu Thiên Huyền liền thật sự không làm gì hắn được rồi." Có người thầm thở dài nói.

Cổ Linh nhìn qua một màn này, trên mặt đẹp đồng dạng là có hào quang tỏa ra, nàng ánh mắt chuyển hướng Chu Nguyên phương hướng, trên gương mặt có một vòng đùa cợt nổi lên: "Đem Tiêu Thiên Huyền bức phần nô hậu quả, cũng không phải là người có thể thừa nhận được đấy. . ."

Ở đằng kia rất nhiều đồng tình trong ánh mắt, Chu Nguyên thần sắc cũng hơi hơi ngưng trọng, hắn nhìn qua Tiêu Thiên Huyền hướng trên đỉnh đầu ngưng tụ mà thành cực lớn đỏ thẫm quang luân, trong đó phát ra chấn động, cực kỳ cuồng bạo.

Như thế uy năng, đích xác là vượt xa thượng phẩm Huyền Nguyên Thuật.

"Vậy mà nắm giữ lấy Tiểu Thiên Nguyên Thuật. . ." Chu Nguyên nhẹ giọng tự nói, cái này Tiêu Thiên Huyền, hoàn toàn chính xác coi như là một cái kinh địch, nếu là ở chưa từng đột phá lúc trước, chỉ sợ hắn đối mặt với đối phương như vậy thế công, chỉ sợ thật đúng là có thể lựa chọn nhượng bộ lui binh.

Nhưng đáng tiếc. . .

Ám kim sắc nguyên khí, bắt đầu ở lúc này từ Chu Nguyên trong cơ thể dũng mãnh tiến ra, không ngừng tại kia quanh thân gào thét, cuối cùng thời gian dần trôi qua mở rộng, giống như một đạo ám kim sắc vòi rồng bạo, đưa hắn quấn quanh.

Kinh người chấn động, phóng xuất ra, liền dưới chân ngọn núi đều đang run rẩy.

Giữa rừng núi những ánh mắt kia phát giác được một màn này, cũng là phát ra trận trận sợ hãi thán phục.

"Chu Nguyên bây giờ, thật đúng là có điểm năng lực, Thiên Quan Cảnh sơ kỳ mà thôi, nhưng nguyên khí hùng hậu trình độ, quả thực không thể so với Thiên Quan Cảnh hậu kỳ người thua kém."

"Hơn nữa hãn nguyên khí ngưng luyện vô cùng, hiển nhiên phẩm chất không thấp."

"Khó trách dám cùng Tiêu Thiên Huyền khiêu chiến. . ."

"Bất quá, ngay cả như vậy, sợ như trước không phải Tiêu Thiên Huyền đối thủ."

". . ."

Tiêu Thiên Huyền hướng trên đỉnh đầu đỏ thắm quang luân tại hơi hơi run rẩy, đó là đến cực hạn dấu hiệu, hãn ánh mắt băng lãnh nhìn qua Chu Nguyên, thản nhiên nói: "Hà tất làm tiếp những thứ này vô dụng công lao, thành thành thật thật chờ chết không được sao?"

Ngón tay của hãn chậm rãi vươn, xa xa chỉ hướng Chu Nguyên, hờ hững thanh âm, theo kia trong miệng truyền ra.

"Tiểu Thiên Nguyên Thuật, Xích Ma Luân."

Ô...ô...n...g!

Cực lớn đỏ thắm quang luân giống như là đột nhiên run bồng nhúc nhích, nháy mắt sau đó, quang luân đột nhiên biến mất, đó là bởi vì tốc độ nhanh được mắt thường không thể nhận ra cảm giác, tất cả mọi người chỉ có thể nhìn thấy, phía trước không khí vẩn vọ, mơ hồ có một vòng ánh sáng đỏ lướt qua.

Ánh sáng đỏ lướt qua chi địa, phía dưới mặt đất, đều là không ngừng khô nứt ra.

Đối mặt với như thế sát chiêu, coi như là những ngày kia nhốt tại cảnh hậu kỳ thực lực người, đều là da đầu run lên, cái này là Tiểu Thiên Nguyên Thuật uy năng sao? Nếu như đối lại bọn hắn mà nói, chỉ sợ ngay cả chạy trốn cũng không rồi, chính là sẽ bị trong nháy mắt nháy mắt giết. . .

Ánh sáng đỏ lướt qua phía chân trời, tại Chu Nguyên trong ánh mắt không ngừng phóng đại, không khí dường như đều là tại đốt, phát ra bị thiêu cháy mùi vị.

Hô.

Một đoàn bạch khí, từ Chu Nguyên trong miệng bị chậm rãi phun ra, hai tay của hắn khép lại, trong lúc mơ hồ, giống như là có thêm thấp giọng, từ môi của hắn lúc giữa lặng yên truyền ra.

"Thông thiên Huyền Mãng Khí, Huyền Mãng Thôn Thiên Thuật!"

Ngay tại Chu Nguyên thanh âm rơi xuống cái kia một cái chớp mắt, cái kia quần quanh tại kia quanh thân ám kim sắc nguyên khí phong bạo, bỗng nhiên đón gió tăng vọt, chỉ thấy được cái kia trong gió lốc, phảng phất là có một đầu ám kim sắc cự mãng thành hình.

Huyền Mãng Thôn Thiên Thuật!

Ngày đó Chu Nguyên chính là bằng vào chiêu này, chém giết cái kia Vương Triều Thiên, chỉ bất quá lúc ấy hắn là mượn nhờ "Ngân Ảnh" lực lượng, mới có thể thi triển đi ra, mà hôm nay, tại bước vào Thiên Quan Cảnh về sau, hắn đã là có thể bằng vào bản thân lực lượng, đem thi triển.

Bất quá hiển nhiên, cái kia ám kim cự mãng hơi có vẻ hư ảo, uy lực còn chưa kịp ngày đó.

Nhưng trước mắt Tiêu Thiên Huyền, đồng dạng cũng so ra kém Vương Triều Thiên cái kia Thái Sơ Cảnh thực lực.

Hí!

Ám kim nguyên khí biến thành cự mãng hí...iiiiii rít gào lên tiếng, trực tiếp là mở ra cực lớn miệng rắn, đối với cái kia mãnh liệt bắn mà đến một đạo xích vòng, một cái liền đem kia nuốt đi vào.

Oanh oanh!

Xích vòng bị cắn nuốt, cái kia ám kim cự mãng trong cơ thể cũng là phát ra trầm thấp tiếng nổ mạnh, bất quá rất nhanh chính là thời gian dần trôi qua lắng xuống, mà lúc này, ám kim cự mãng thân thể cao lớn cũng là rút nhỏ vài vòng.

Thế nhưng Tiêu Thiên Huyền đem hết toàn lực làm cho thi triển Tiểu Thiên Nguyên Thuật, hiển nhiên cũng là vào lúc này, bị như vậy dễ dàng hóa giải.

"Làm sao có thể? !"

Vô số đạo kinh hải thanh âm cơ hồ là cùng lúc vang lên, cái kia một đôi tròn mắt, càng là lồi đi ra.

Bọn hắn như thế nào đều không nghĩ tới, vậy mà sẽ là loại kết quả này. . .

Tiêu Thiên Huyền đạo kia uy lực kinh khủng Tiểu Thiên Nguyên Thuật, thậm chí ngay cả cái bong bóng cũng không có xuất hiện, liền không một tiếng động.

Cái này Chu Nguyên, dĩ nhiên là làm sao bây giờ đến hay sao? !

Tiêu Thiên Huyền trên mặt thần tình, cũng là vào lúc này một chút ngưng kết, phía sau cái kia Cổ Linh, đối là một bộ gặp quỷ rồi giống như

bộ dáng, trong miệng đều có thể nhét vào một cái trứng vịt.

"Người cái này Tiểu Thiên Nguyên Thuật, tựa hồ còn không có chính thức tu thành đi. . . Uy lực yếu đi điểm." Chu Nguyên nhìn qua Tiêu Thiên Huyền cái kia ngưng kết biểu lộ, nhạt cười một tiếng.

Hắn cái này Huyền Mãng Thôn Thiên Thuật, hẳn là hôm nay hẳn đủ khả năng nắm giữ mạnh nhất Nguyên Thuật, hơn nữa thoát thai tại thông thiên Huyền Mãng Khí, cả hai phối hợp, uy lực càng là kinh người.

Lúc trước cái kia liên Thái Sơ Cảnh Vương Triều Thiên, đều bị cứng rắn cắn nuốt.

"Người đây là cái gì Nguyên Thuật? !" Cái kia Tiêu Thiên Huyền trước mặt sắc mặt xanh mét.

Chu Nguyên nhưng là chẳng muốn nhiều hơn nữa để ý tới, cong ngón búng ra, cái kia co lại nhỏ đi rất nhiều ám kim sắc cự mãng đột nhiên mãnh liệt bắn mà ra, trực chỉ Tiêu Thiên Huyền.

Ám kim cự mãng tốc độ cực nhanh, một cái thoáng hiện, liền là xuất hiện ở Tiêu Thiên Huyền phía trước.

Tiêu Thiên Huyền trong mắt, cũng rút cuộc lướt qua một vòng vẻ sợ hãi, sau đó cắn răng một cái, mãnh liệt nhanh lùi lại, cùng lúc đó, hắn lòng bàn tay lại là xuất hiện một đạo ngọc bội, đột nhiên bóp nát.

Ô...ô...n...g!

Một vòng quang thuần xuất hiện ở trước mặt, hiển nhiên lại là một đạo hộ thân Nguyên Bảo.

Oanh oanh!

Ám kim cự mãng xông tới tại quang thuẫn lên, rung động điên cuồng khuếch tán.

Tiêu Thiên Huyền không ngừng chật vật lui về phía sau, mà trước mặt quang thuẫn, thì là bắt đầu xuất hiện vết rạn.

Ánh mắt của hắn lập loè, cuối cùng trong mắt lướt qua một vòng vẻ không cam lòng, thân hình nhanh lùi lại đến Cổ Linh bên cạnh, một phát bắt được nàng cổ tay trắng, nói: "Đi!"

Trong tay hắn xuất hiện một đạo quyền trục, mãnh liệt bóp nát, lập tức có sáng chói hào quang bạo phát đi ra, đem hai người đều là bao phủ đi vào.

Phanh!

Bất quá lúc này, trong tay hắn quang thuẫn, cũng là tùy theo vỡ tan.

Ám kim cự mãng không kịp căn xé, nhưng trong miệng, rồi lại là có thêm hai đạo huyết hồng chi khí phụt lên mà ra, trực tiếp xâm nhập tiến vào Tiêu Thiên Huyền cùng Cổ Linh hai người trong thân thể.

Tiêu Thiên Huyền hai người dưới chân hào quang càng sáng chói, hiển nhiên là nào đó bỏ chạy sử dụng Nguyên Văn.

"Muốn đi, vậy cũng muốn lưu lại ít đồ đi?"

Chu Nguyên nhú nhú mày, cái này Tiêu Thiên Huyền bảo vệ tính mạng thủ đoạn, thật đúng là không ít, bất quá, đều muốn thì cứ như vậy đào tẩu, hắn lại bất đồng ý.

Hắn cười lạnh một tiếng, tâm niệm vừa động, chỉ thấy được ám kim cự mãng trong miệng bộc phát ra một đạo hấp lực, sau đó cái kia Tiêu Thiên

Huyền chính là hoảng sợ nhìn thấy, bên hông Càn Khôn túi đúng là bay ra ngoài, bị cự mãng một cái nuốt mất.

Bất quá lúc này dưới chân Nguyên Văn đã là triệt để khởi động, hào quang bao phủ mà đến, bá một tiếng, thân ảnh của hai người chính là biến mất tại trên bầu trời.

Thân ảnh tuy rằng biến mất, thế nhưng Tiêu Thiên Huyền hỗn hển tiếng gầm gừ, còn mơ hồ truyền đến.

"Chu Nguyên, ta sẽ không bỏ qua ngươi!"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 157: Thu Hoạch

Song phương chiến đấu, chấm dứt được ra ngoài ý định nhanh, giữa rừng núi mọi người tựa hồ còn không có kịp phản ứng lúc, cái kia Tiêu Thiên Huyền cùng Cổ Linh thân ảnh dĩ nhiên biến mất, duy có cái kia hỗn hển tiếng gào thét, còn lưu lại tại trong núi.

Mọi người thời gian dần trôi qua phục hồi tinh thần lại, nhìn qua cái kia một mảnh hỗn độn chiến trường, đều là không hện mà cùng nuốt nước miếng một cái.

Ai có thể nghĩ đến, vị kia thánh tích thành Thiếu thành chủ, vậy mà trực tiếp bị đánh chạy. . .

Hắn thế nhưng là Thiên Quan Cảnh hậu kỳ đỉnh phong thực lực a, phóng nhân Thương Mang đại lục trẻ tuổi, có thể vượt qua người của hắn, có thể đếm được trên đầu ngón tay, có thể hôm nay, hắn nhưng là thua ở vừa mới đột phá đã đến Thiên Quan Cảnh sơ kỳ Chu Nguyên trong tay.

Hơn nữa. . . Thậm chí ngay tại khi hắn thi triển ra Tiểu Thiên Nguyên Thuật loại này sát chiêu về sau, như trước còn là thua ở Chu Nguyên trong tay.

Từng đạo nhìn về phía Chu Nguyên ánh mắt, vào lúc này thời gian dần trôi qua có chút biến hóa, trong đó ít đi một tí xem kỹ, nhiều đi một tí kính sợ chi ý.

Khắp núi yên tĩnh, ai cũng biết được, hôm nay đánh xong một trận chiến này, Chu Nguyên chỉ sợ sẽ danh chấn thánh tích chi địa.

Mà đối với cái kia khắp núi ánh mắt, Chu Nguyên ngược lại là cũng không để ý tới, hắn vẫy tay, ám kim nguyên khí gào thét mà quay về, đồng thời cũng là mang về một cái Càn Khôn túi.

Chu Nguyên cầm chặt Càn Khôn túi, nhẹ nhàng tung tung.

"Với cái gia hỏa này, chạy trốn thực nhanh." Chu Nguyên nhẹ khẽ lắc đầu, hiển nhiên hắn còn đánh giá thấp Tiêu Thiên Huyền át chủ bài, với cái gia hỏa này, toàn thân đều là bảo vệ tính mạng cùng trốn chạy để khỏi chết bảo bối.

"Bất quá coi như là chạy, tin rằng người đám cũng sẽ không dễ chịu."

Chu Nguyên nhạt cười một tiếng, ở đằng kia thời khắc cuối cùng, hắn đem hai đạo oán độc xâm nhập Tiêu Thiên Huyền cùng Cổ Linh trong cơ thể, cái này hai đạo độc khí, sẽ để cho được hai người biết được cái gì gọi là sống không bằng chết.

Bởi vì cái loại cảm giác này, Chu Nguyên tự thể nghiệm hơn mười năm.

"Nhìn một cái cái tên này còn thừa lại mấy thứ gì đó?" Chu Nguyên cầm chặt Càn Khôn túi, ám kim nguyên khí bắt đầu khởi động, ở đằng kia Càn Khôn túi miệng túi chỗ, mơ hồ có một đạo Nguyên Văn xuất hiện, chống cự lấy từ bên ngoài đến.

Bất quá loại này chống cự, đối với Chu Nguyên cũng không có tạo thành quá lớn trở ngại, nguyên khí đánh sâu vào hơn mười lần, Nguyên Văn chính là thời gian dần trôi qua ảm đạm, cuối cùng vỡ vụn ra đến.

Chu Nguyên tâm niệm vừa động, liền đem cái kia Càn Khôn trong túi nhìn đến rõ ràng.

Bàn tay hắn nắm chặt, đầu xuất hiện trước chính là tám cái màu vàng tinh tạp, đây là Thiên Tinh các nguyên tinh tạp, màu vàng đại biểu cho mỗi

một trương đều có thể đổi một trăm vạn nguyên tinh.

Tám cái màu vàng nguyên tinh tạp, liền đại biểu cho tám trăm vạn nguyên tinh.

". . . Thật là thổ hào." Dù là Chu Nguyên nhìn đến cái này tám cái màu vàng tinh tạp, đều là khoe miệng hơi hơi co quắp một cái, hẩn ly khai Đại Chu lúc, Chu Kinh cũng không quá đáng đầu là cho hẩn năm mươi vạn nguyên tinh, nhưng mà cái này Tiêu Thiên Huyền Càn Khôn trong túi, nhưng là trực tiếp mang theo tám trăm vạn nguyên tinh tạp.

Đây tuyệt đối là một khoản tiền lớn rồi.

"Bất quá cái này tám trăm vạn, cũng hẩn là Tiêu Thiên Huyền làm cho có thân gia rồi." Chu Nguyên nở nụ cười, coi như là Tiêu Thiên Huyền là thánh tích thành Thiếu thành chủ, nhưng tổn thất tám trăm vạn nguyên tinh, cũng tuyệt đối coi như là cạo xương cắt thịt.

"Gặp phải Lục La, ngược lại là có tiền trả lại nàng."

Chu Nguyên lại là kiểm tra một chút Càn Khôn túi, trong đó thứ tốt cũng không ít, các loại quý hiếm nguồn gốc vật liệu, đủ để nói rõ Tiêu Thiên Huyền thân gia chi phong phú.

"Ồ, đây là Dẫn Lôi Thạch?"

Chu Nguyên trong tay bỗng nhiên xuất hiện một khối tối tăm tảng đá, tảng đá ban bác, che kín lấy lỗ thủng, trong đó trong lúc mơ hồ tựa hồ là có lôi quang hiển hiện, hẩn nhìn đến vật ấy, trong mắt nhưng là lướt qua một vòng sợ hãi lẫn vui mừng.

Bởi vì hẩn nếu như muốn tu luyện đạo kia "Đại Phong Lôi" Tiểu Thiên Nguyên Thuật, nhất định phải tại sấm chớp mưa bão thời tiết bên trong, dẫn phong lôi nhập vào cơ thể, hình thành nào đó dấu vết, kể từ đó, cuối cùng

tu thành "Đại Phong Lô", mới có thể có đủ phong lôi chi lực, cuồng bạo hung hãn.

Mà cái này "Dẫn Lôi Thạch", liền là có thể làm cho Chu Nguyên thuận lợi dẫn lôi nhập vào cơ thể, nhanh hơn tu luyện "Đại Phong Lô" hiệu suất.

"Ngược lại là có điểm thu hoạch ngoài ý muốn." Chu Nguyên dẹp xong Càn Khôn túi, có chút tiếc nuối bên trong không có đạo kia tên là "Xích Ma Luân" Tiểu Thiên Nguyên Thuật, bất quá nhớ tới chính là thoải mái, Tiểu Thiên Nguyên Thuật đối với thánh tích thành mà nói đều là bảo bối, tất nhiên không có khả năng làm cho Tiêu Thiên Huyền tùy thân mang theo.

Nhưng lần này thu hoạch, đã là không nhỏ.

Thu hồi Càn Khôn túi, Chu Nguyên ánh mắt nhìn hướng cái kia khắp núi bóng người, nhát âm thanh nói: "Đều đánh xong còn ở tại chỗ này làm cái gì? Chờ tìm ta lĩnh thưởng kim đây?"

Đối với những thứ này vì tiền thưởng đến đây tìm tòi người của hãn, hãn tự nhiên cũng không có gì hảo sắc mặt.

Nghe được Chu Nguyên chuyện đó, cái kia khắp núi bóng người cũng là ngượng ngùng cười cười, nếu như nói là trước kia Chu Nguyên, chỉ sợ bọn họ còn có thể giận dữ mắng mỏ lên tiếng, nhưng dưới mắt Chu Nguyên liền Tiêu Thiên Huyền đều đánh chạy, sức chiến đấu cường hãn được khủng bố, bọn hãn tự nhiên không dám lại trêu chọc.

Vì vậy, khắp núi thân ảnh nhao nhao xám xịt rút đi.

Chu Nguyên không có nhiều để ý tới bọn hãn, vừa muốn cũng là khởi hành ly khai, chuẩn bị tìm một chỗ, trước đem cái kia "Đại Phong Lô" tu luyện mà thành.

Bất quá, nhưng vào lúc này, hần bỗng nhiên có sở cảm ứng, ngẩng đầu lên, nhìn phía ở vào không cách nào chạm đến trên không trung này tòa Thánh Bia.

Lúc này, Thánh Bia truyền đến chấn động âm thanh.

Tại Thánh Bia chấn động lúc, hầu như toàn bộ thánh tích chi địa trong Thiên Kiêu, đều cũng có sở cảm ứng, lúc này ngẩng đầu nhìn lên, lại sau đó, khuôn mặt của bọn hần lên, chính là thời gian dần trôi qua xuất hiện một vòng rung động vẻ.

Thánh Bia lên, hào quang ngưng tụ, bia trên mặt lần thứ nhất bắt đầu có cổ xưa văn tự chậm rãi xuất hiện.

Cái kia là một cái tên, Thánh Bia trên lần thứ nhất xuất hiện tên.

Tên gọi là. . . Chu Tiểu Yêu?

Chu Tiểu Yêu, chiến Vũ Hoàng, Vũ Hoàng lui.

Ngắn ngủn chín cái chữ, nhưng là tại thánh tích chi địa nhấc lên ngập trời sóng lớn, vô số Thiên Kiêu trợn mắt há hốc mồm nhìn qua Thánh Bia, {vì:là} phía trên kia biểu lộ ra tin tức cảm thấy rung động.

Vũ Hoàng, bọn hần tự nhiên biết là ai, đó là hôm nay Thương Mang đại lục trẻ tuổi cao cấp nhất cấp độ nhân vật, cũng là lần này thánh tích chi địa Đại Tạo Hóa sau cùng dùng sức tranh đoạt người một trong.

Nhưng mà hôm nay, cái này Thánh Bia trên vậy mà nói, Vũ Hoàng bị người đánh lui? !

Cái kia Chu Tiểu Yêu là ai? Tại sao lại có được lấy thực lực kinh khủng như thế?

Hơn nữa, thánh tích chi địa bạo phát vô số chiến đấu kịch liệt, đã liền lúc trước Chu Nguyên cùng Tiêu Thiên Huyền trận đại chiến kia, cũng không bị Thánh Bìa ghi chép, nhưng chỉ có trận chiến đấu này bị Thánh Bìa nhận thức, điều này nói rõ cái gì?

Nói rõ trận chiến đấu này trình độ, đã đạt đến Thánh Bìa nhận thức, có thể nghĩ, cái kia là bậc nào kịch liệt.

Giữa rừng núi, Chu Nguyên cũng là trợn mắt há hốc mồm nhìn qua Thánh Bìa, sau một lúc lâu, nhin không được hít một hơi khí lạnh.

Người khác không biết Chu Tiểu Yêu là ai, hẳn đương nhiên biết rõ, cái kia chính là Yêu Yêu a!

Yêu Yêu vậy mà gặp Vũ Hoàng? Hơn nữa còn giao thủ sao? Xem bộ dáng này, Yêu Yêu tựa hồ còn đánh lùi Vũ Hoàng, hẳn là lấy được một ít thượng phong.

Chu Nguyên gãi gãi đầu, nhớ tới ở đằng kia tiến vào thánh tích chi địa trước, Yêu Yêu cùng hẳn theo như lời nói.

Nàng lúc ấy nói qua, nếu là ở thánh tích chi địa gặp Vũ Hoàng, sẽ hưởng hẳn xuất thủ trước, không nghĩ tới, nàng lại vẫn thật sự làm như vậy. . .

Chu Nguyên trong lòng chảy xuôi qua một vòng ấm áp, hẳn biết được, lấy Yêu Yêu cái loại này mọi sự không quan tâm tính tình, sẽ đi chuyên môn tìm Vũ Hoàng phiền toái, khả năng rất lớn là bởi vì hẳn.

"Liền Yêu Yêu đều trên tấm bia lưu danh, xem ra ta cũng phải thêm chút sức rồi. . ."

"Theo tình huống hiện tại đến xem, đều muốn trên tấm bia lưu danh, chỉ sợ được đạt tới Thái Sơ Cảnh chiến đấu mới có thể được cho chiến tích hiển hách. . ."

Chu Nguyên trong lòng lướt qua rất nhiều ý tưởng, cuối cùng không do dự nữa, mũi chân điểm một cái, ám kim nguyên khí gào thét mà ra, phảng phất là hình thành ám kim đám mây, chân hắc đạp nguyên khí, phóng lên trời.

"Là thời điểm trước đem cái kia "Đại Phong Lô" tu thành, sau đó lại đi tìm Yêu Yêu các nàng hội hợp. . ."

(hôm nay canh một.)

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 158: Hợp Tác

Thánh tích chi địa, một chỗ.

Vũ Hoàng ngồi xếp bằng tại đỉnh núi, hẩn ngẩng đầu nhìn qua trên không trung này tòa Thánh Bia, sắc mặt không có gợn sóng nhìn chăm chăm vào Thánh Bia trên chín cái chữ, một lát sau, mới thì thào tự nói: "Chu Tiểu Yêu. . ."

"Người này vì sao chưa từng nghe qua, hẩn cùng với Chu Nguyên lại là quan hệ như thế nào?"

Vũ Hoàng nhú mày, chính như Thánh Bia trên theo như lời, hẩn cùng với Chu Tiểu Yêu đã giao thủ rồi, mà kết cục là hẩn rơi đi một tí hạ phong, không thể không rút đi.

Cái kia một cuộc chiến đấu, cực kỳ kịch liệt, hầu như cũng coi là Vũ Hoàng những năm gần đây này gian nan nhất chiến đấu một trong.

Đối phương rõ ràng không có nguyên khí, nhưng thần hồn nhưng là dị thường cường đại, hơn nữa tại Nguyên Văn tạo nghệ trên cực cao, từng đạo Nguyên Văn dường như có thể tiện tay mà thành, uy năng khó lường.

Tuy rằng biết rõ đối phó loại người này, chỉ cần cận thân là có thể lấy được thắng thế, nhưng Vũ Hoàng thử rất nhiều lần, đều không thể tới gần Yêu Yêu quanh thân mười trượng phạm vi.

Cái kia liên miên không ngừng Nguyên Văn quynn trực, liên Vũ Hoàng đều là cảm thấy vô cùng khó giải quyết.

Hơn nữa, theo Yêu Yêu trên thân, Vũ Hoàng mơ hồ phát giác được một loại như có như không nguy hiểm khí tức, đúng là loại nguy hiểm này khí tức, làm cho Vũ Hoàng cuối cùng lựa chọn rút đi, mà không phải cùng Yêu Yêu tử chiến.

"Thần hồn của hắc rất mạnh, thậm chí có khả năng còn có điều giữ lại." Vũ Hoàng chậm rãi nói, khuôn mặt lần đầu trở nên ngưng trọng rất nhiều, hắc cảm giác, chỉ sợ cái này Chu Tiểu Yêu, sẽ là hắc lần này thánh tích chi địa trong lớn nhất trở ngại.

"Nếu không diệt trừ hết hắc, cái kia chính là cái phiền toái. . ."

Vũ Hoàng lăm bằm lâu bầu, đột nhiên, hắc hai mắt hơi nheo lại, thần nhiên nói: "Nếu như đã đến vậy hiện thân đi, giấu đầu lộ đuôi, cùng bọn chuột nhắt có gì khác biệt?"

Thanh âm hắc rơi xuống, nhưng mà bốn phía như trước hoàn toàn yên tĩnh.

Vũ Hoàng trong mắt lướt qua một vòng màu sắc trang nhã, bỗng nhiên năm ngón tay nắm chặt, mãnh liệt một quyền đối với cách đó không xa cùng một cái phương hướng oanh đi ra ngoài.

Oanh!

Đỏ thẫm nguyên khí gào thét mà ra, dưới chân mặt đất đều là hòa tan ra.

Đỏ thẫm nguyên khí bắn thẳng đến một chỗ, bất quá ngay tại sắp đánh trúng thời điểm, cái kia trong hư không phảng phất là sóng gợn một cái, có một cái trắng bệch thon dài bàn tay chậm rãi vươn ra.

Cái tay kia chưởng nhẹ nhàng xoay tròn, cái kia gào thét mà đến đỏ thẫm nguyên khí chính là dừng ở lòng bàn tay của hắc lúc trước.

Tối tắm màu nguyên khí từ cái này đạo trắng bạch trong tay dùng mãnh tiến ra, tại đó thăm nguyên khí va chạm, cuối cùng tại một mảnh tiếng xèo xèo thanh âm ở bên trong, đem đều ăn mòn, hóa giải. . .

"Ở xa tới là khách, hà tất như thế bất cận nhân tình." Có khàn khàn thanh âm đột nhiên vang lên, không khí sóng gợn lúc giữa, một đạo Hắc bào nhân hình ảnh chậm rãi xuất hiện ở phía trước.

Cái kia là một gã áo đen thanh niên, hắn có một đôi đen kịt hai cái đồng tử, nhìn qua giống như vòng xoáy bình thường, làm lòng người kinh hãi.

"Người là ai? Ta có thể không nhớ rõ trên Thương Mang đại lục có người nhân vật như thế." Vũ Hoàng nhìn chăm chăm vào cái này mắt đen thanh niên, nhú mày, người sau trên thân phát ra khí tức, làm cho hắn hơi cảm thấy kiêng kị, hiển nhiên cũng không phải người bình thường.

Cái kia áo đen thanh niên giống như là cười cười, nói: "Đông Huyền Đại Lục, Diệp gia, Diệp Minh."

Vũ Hoàng đồng tử hơi hơi co rút lại, lạnh giọng nói: "Đông Huyền Đại Lục người? Cái này thánh tích chi địa thế nhưng là ta Thương Mang đại lục Đại Tạo Hóa, các người Đông Huyền Đại Lục người cũng dám ẩn vào đến? Xem ra các người là mưu đồ làm loạn, đều muốn mưu đoạt Thương Mang đại lục tạo hóa."

Áo đen thanh niên lắc đầu, nói: "Tạo hóa trời sinh, không phải người nào chỉ có, chỉ có cường giả, mới có thể xứng đôi."

"Nếu là ta có thể đoạt được cái kia phần tạo hóa, tự nhiên nói rõ ta so với Thương Mang đại lục Thiên Kiêu, có tư cách hơn."

Vũ Hoàng thần nhiên nói: "Ta ngược lại là phải thử một chút, người ở đâu ra phần này tư cách."

Thân thể của hắn lên, bắt đầu có đỏ thắm nguyên khí dâng lên, tại kia sau lưng, tạo thành một vòng đỏ thắm mặt trời, dưới thân nham thạch, đều là bắt đầu hòa tan.

Vũ Hoàng làm cho tu luyện nguyên khí, cùng cái kia Tiêu Thiên Huyền có chút cùng loại, nhưng hiển nhiên, người phía trước càng thêm bá đạo.

Áo đen thanh niên khoát tay áo, nói: "Ta tới nơi này, thực sự không phải là cùng với người động thủ, mà là ý định cùng người hợp tác."

"Hợp tác?" Vũ Hoàng hai mắt nheo lại.

Tên là Diệp Minh áo đen thanh niên thanh âm khàn khàn mà nói: "Người cùng cái kia Chu Tiểu Yêu chiến đấu, ta xem."

Vũ Hoàng trong lòng hơi rét, hắn lúc ấy cũng không phát hiện phụ cận có người, xem ra cái này Diệp Minh tương đối quỷ dị.

"Người không có phát hiện ta đi? Ha ha, thế nhưng cái Chu Tiểu Yêu phát hiện, vì vậy hắn cũng không có đem hết toàn lực, hắn tại phòng bị ta." Diệp Minh mắt đen trong vòng xoáy lưu chuyển, nói.

"Ta ngược lại là thật không nghĩ tới, các người trên Thương Mang đại lục, vậy mà sẽ xuất hiện loại nhân vật này." Diệp Minh cười nhạt nói.

Vũ Hoàng mặt không biểu tình.

"Cái này Chu Tiểu Yêu, nghe nói cùng người cái kia chết đối thủ Chu Nguyên quan hệ vô cùng tốt, vì vậy đến cuối cùng, hắn tất nhiên lại đối phó người." Diệp Minh chậm rãi nói: "Người này là cái lớn uy hiếp, nếu như chúng ta liên thủ, nhất định có thể trấn trừ hắn."

"Ta cảm thấy được, phần này hợp tác, đối với người mà nói, cũng rất trọng yếu."

Vũ Hoàng ánh mắt trở nên tỉnh mịch đứng lên, thật sự là hẳn là có chút ý động, bởi vì cái kia Chu Tiểu Yêu quá thần bí, người này tất nhiên sẽ là một cái tai hoạ ngầm, so với lý thuần túy quân bọn hắn uy hiếp càng lớn.

Về phần cùng những thứ này Đông Huyền đại lục ở bên trên người hợp tác, sẽ hay không đưa tới trên Thương Mang đại lục Thiên Kiêu phỉ nhổ, vậy hiển nhiên không phải Vũ Hoàng suy tính, bởi vì tại đi thông cường giả trên đường, hẳn có thể không từ thủ đoạn.

"Chu Tiểu Yêu mặc dù không có nguyên khí, nhưng vô cùng thần bí, coi như là chúng ta liên thủ có thể đủ thắng quá hẳn, nhưng cũng không thấy được có thể đưa hắn diệt trừ." Vũ Hoàng trầm ngâm nói.

"Hai người chúng ta không được, cái kia lại thêm bốn cái đây?" Diệp Minh mỉm cười, nói.

Mà đang ở thanh âm hắn hạ xuống xong, Vũ Hoàng phát giác được bốn phía có nguyên khí ba động bộc phát, lại sau đó liền có bốn đạo thân ảnh phóng lên trời, đã rơi vào hẳn bốn phương.

Cái kia bốn đạo nhân ảnh, cũng là cực kỳ trẻ tuổi, nhưng bọn hắn quanh thân bắt đầu khởi động cường đại nguyên khí, nhưng là làm cho Vũ Hoàng ánh mắt ngưng lại, bốn người này thực lực, chỉ sợ sẽ không so kiếm mù lòe yếu.

Xem ra, cái này Đông Huyền Đại Lục người thực đến có chuẩn bị, làm cho vì chính là muốn đoạt lấy Thương Mang đại lục phần này tạo hóa.

Vũ Hoàng thần sắc không có bất kỳ chấn động, mặc dù lúc này vừa vịn ở vào năm người trong vòng vây, nhưng hắn cũng không có bất luận cái gì vẻ sợ hãi, bởi vì hắn nếu là muốn đi, tự nhiên có đi thủ đoạn.

"Bây giờ lời nói, có lẽ có thể." Vũ Hoàng chậm rãi nói.

Loại này đội hình, có thể nói khủng bố, coi như là cái kia Chu Tiểu Yêu lại thần bí, một khi rơi vào trong lưới, cũng tất nhiên tránh khỏi.

Diệp Minh khẽ cười một tiếng, nói: "Đã như vậy, cái kia hợp tác liền tạm thời đạt thành, bất quá, tại việc này sau đó, chúng ta cũng có một việc muốn người hỗ trợ."

Vũ Hoàng bình tĩnh mà nói: "Chuyện gì?"

"Ta đây chút ít đồng đội, đối với các người Thương Mang đại lục những cái kia đứng đầu Thiên Kiêu rất cảm thấy hứng thú. . . Đều muốn mượn bọn họ, ở đằng kia Thánh Bìa trên lưu lại cái danh."

Vũ Hoàng thân nhiên nói: "Ta có thể dẫn đường, bất quá những người kia cũng không phải loại lương thiện, đến lúc đó người nào đập người nào thượng vị, có thể không nhất định, đương nhiên, các người lường bại câu thương tốt nhất."

"Cái kia cũng không nhọc đến người quan tâm." Diệp Minh lắc đầu, chợt hẩn nhìn lấy Vũ Hoàng, cười nói: "Người liên không lo lắng đến lúc đó chúng ta Đông Huyền Đại Lục đồ trạng nguyên, các người những thứ này Thương Mang đại lục Thiên Kiêu mặt mũi mất hết sao?"

Vũ Hoàng suy nghĩ một chút, nói: "Nhốt tai ta chuyện gì?"

Diệp Minh khẽ giât mình, chột nở nụ cười.

"Hợp tác vui vẻ."

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 159: Vây Quét

Khoảng cách Chu Nguyên cùng Tiêu Thiên Huyền đại chiến, đã qua bảy ngày thời gian, cái này bảy ngày bên trong, thánh tích chi địa thời gian dần trôi qua náo nhiệt cùng sôi trào lên, bởi vì càng ngày càng nhiều tạo hóa xuất hiện, hình thành các loại kỳ diệu chi địa, nếu là xâm nhập, thì là có thể đạt được thật lớn thu hoạch.

Những ngày này, đã truyền ra một ít may mắn người đạt được tạo hóa, thoát thai hoán cốt, nguyên bản chỉ có thể coi là làm bình thường thực lực, nhưng là nhảy lên, đã trở thành rất nhiều Thiên Kiêu trong người nổi bật.

Kể từ đó, càng làm cho e rằng mấy Thiên Kiêu mắt nóng, trong lúc nhất thời, tìm kiếm tạo hóa chi địa, đã trở thành tất cả mọi người sau cùng tha thiết ước mơ sự tình.

Đương nhiên trong lúc này tự nhiên cũng bạo phát rất nhiều chiến đấu kịch liệt, tại đây chút ít trong chiến đấu, một ít Thiên Kiêu từ trong trở hết tài năng, hơn nữa thanh danh lên cao.

Trong này, cũng liền bao gồm đánh bại Tiêu Thiên Huyền Chu Nguyên. .

Chỉ là bọn hắn những người này cùng Yêu Yêu vừa so sánh với, ngược lại là lộ ra không đáng giá nhắc tới, bởi vì đến nay mới thôi, cái kia thánh trên tấm bia, như trước còn chỉ có Yêu Yêu tên của một người.

Hiển nhiên, muốn phải lấy được cái kia cái gọi là hiển hách chiến tích đánh giá, cũng không dễ dàng.

Bởi vậy, tất cả mọi người là ở vùi đầu khổ tu, không ngừng săn giết rất nhiều nguyên thú, muốn phải nhanh một chút tăng lên thực lực bản thân, cũng tốt có thể có được cái kia chiến tích hiển hách đánh giá, lưu danh Thánh Bìa.

Mà Chu Nguyên, cũng là như thế.

Đang không ngừng săn giết lấy nguyên thú tăng lên bản thân thực lực lúc, hắn cũng là đang không ngừng tìm lấy sấm chớp mưa bão thời tiết, bởi vì chỉ có tại sấm chớp mưa bão ở bên trong, hắn có thể đủ tu thành đạo kia tên là "Đại Phong Lô" Tiểu Thiên Nguyên Thuật.

Mà tại hắn loại này tìm kiếm xuống, cuối cùng cũng là đã tìm được nơi thích hợp.

...

Oanh long long!

Đây là một mảnh hoang vu đại địa, dãy núi đứng vững, ngọn núi cực cao, thẳng vào mây xanh, mà những thứ này dãy núi lên, không thấy bất luận cái gì cây cối, trụi lủi đấy, nhìn qua cực kỳ hoang vu.

Mà tại cái mảnh này đỉnh núi, quanh năm có Lô Vân giăng đầy, Oanh long long lô minh không ngừng truyền ra, vang vọng thiên địa.

Chu Nguyên đứng ở một tòa nguy nga núi lớn lên, núi lớn đỉnh núi chui vào Lô Vân ở bên trong, bốn phía tràn đầy mây đen, sấm sét điên cuồng ở trong đó lập loè, nhìn qua làm cho người ta hãi hùng khiếp vía.

Bất quá Chu Nguyên nhưng là khuôn mặt mừng rỡ, chỉ vì nơi đây, đúng là tu luyện "Đại Phong Lô" chỗ tốt nhất.

"Tìm thật nhiều ngày, cuối cùng là đã tìm được." Chu Nguyên tán thưởng một tiếng, ở loại địa phương này, hẳn tất nhiên có thể đem "Đại Phong Lô" tu thành.

Mà đến lúc đó một khi tu thành đạo này "Tiểu Thiên Nguyên Thuật", lực chiến đấu của hắn, cũng sẽ lại lần nữa tăng lên.

Hắn tại đỉnh núi ngồi xếp bằng xuống, tâm thần thời gian dần trôi qua ngưỡng định, cái kia vang vọng thiên địa lôi minh, dường như cũng là tại bên tai nhàn nhạt biến mất.

Trong đầu của hắn, có một quyển sách phức tạp huyền ảo khẩu quyết chậm rãi chảy xuôi, đúng là cái kia "Đại Phong Lô" tu luyện phương pháp.

"Cảm ngộ phong lôi, hòa tan vào nguyên khí, hội tụ dấu vết. . ."

Sau một hồi, Chu Nguyên hai mắt chậm rãi mở ra, bàn tay hắn nắm chặt, chỉ thấy được viên kia "Dẫn Lôi Thạch" liền là xuất hiện ở kia trong tay, màu đen tảng đá chậm rãi bay lên, cuối cùng lơ lửng tại hướng trên đỉnh đầu.

Chu Nguyên quán chú nguyên khí, lập tức cái kia "Dẫn Lôi Thạch" vô số trong lỗ thủng mơ hồ có kỳ lạ lôi minh vang lên.

Oanh oanh!

Ầy trời phong lôi, phảng phất là vào lúc này nhận lấy nào đó hấp dẫn, một tiếng vang thật lớn, liền là có thêm một đạo ước chừng hơn một xích trái phải lôi quang gào thét hạ xuống, kích đánh vào "Dẫn Lôi Thạch" trên.

"Dẫn Lôi Thạch" một hồi run rẩy, lôi quang cũng là bị nó hấp thu mà vào, ngay sau đó, lại lần nữa theo cái kia vô số trong lỗ thủng phun ra, trực tiếp liền oanh tại Chu Nguyên trên thân thể.

Sấm sét rơi vào trên người, lập tức đem Chu Nguyên đánh cho run rẩy lên, toàn thân huyết nhục đều là sôi trào lên, một cỗ kịch liệt đau nhức bản thân bên ngoài thân trước mặt phát ra.

Chu Nguyên nhe răng trợn mắt, nhưng cắn răng chèo chống lấy.

Đều muốn cảm ngộ phong lôi, trong người lưu lại Phong Lôi Ấn vết tích, vậy thì phải chịu đựng phong lôi trùng kích, như thế mới có thể làm cho bản thân thời gian dần trôi qua thích ứng.

Tiểu Thiên Nguyên Thuật huyền ảo cường đại, vượt qua xa Huyền Nguyên Thuật có thể so sánh, vì vậy kia phương thức tu luyện, cũng càng vì cái gì kỳ dị cùng khó khăn.

"Cũng may có Dẫn Lôi Thạch, có thể không ngừng hấp dẫn phong lôi, nói cách khác, hiệu suất sợ là muốn hạ thấp rất nhiều." Chu Nguyên tự nói một tiếng, sau đó liền lắc đầu, vứt bỏ tạp niệm.

Oanh oanh!

Vì vậy, tại đây trên đỉnh núi, sấm sét bắt đầu không ngừng vang vọng, sáng chói lôi quang bên trong, mơ hồ có thể thấy được Chu Nguyên cái kia không ngừng run rẩy thân ảnh.

...

Thánh tích chi địa, một chỗ.

Sâu trong rừng.

Một thân áo trắng Yêu Yêu, nghiêng ngồi ở đó trên cành cây, một cặp chân dài tại tu thân quần dài bao bọc xuống, lộ ra cực kỳ hết sức nhỏ nhắn bắp, nàng nhẹ nhàng quơ chân, sau đó theo Càn Khôn trong túi lấy ra một cái chén ngọc, với vào bên trong hốc cây.

Chờ chén ngọc lại lần nữa lấy ra lúc, chỉ thấy được trong đó vậy mà đầy đủ màu xanh biếc chất lỏng, một cỗ nồng đậm mùi rượu phát ra.

"A, không nghĩ tới ở chỗ này vậy mà sẽ gặp phải như vậy đồ tốt." Yêu Yêu nhẹ nhàng nhấp một miếng, trắng nõn đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm liếm cặp môi đỏ mọng, sau đó cái kia tuyệt mỹ như ngọc trên gương mặt, chính là lộ ra một vòng hài lòng nét mặt tươi cười.

"Chít chít!"

Ở đằng kia một bên dưới đại thụ, có một đám Viên Hầu đang tức giận hí...iiiiii thét lên, nhưng lại không dám tới gần, chỉ có thể gấp đến độ vỗ đầu bứt tai, chít chít kêu không ngừng.

"Ta liền uống một chút. . ." Nghe đến mấy cái này Viên Hầu tiếng kêu, Yêu Yêu nghiêng đầu, nhìn về phía bọn hắn, mỉm cười, nói: "Bất quá các người nếu là đánh tiếp nhiều lời của ta. . . Liền tiêu diệt các người a."

Âm ỹ tiếng rít trong nháy mắt an tĩnh lại, những cái kia Viên Hầu toàn thân tóc gáy đều là đứng đẫy đứng lên, ôm cùng một chỗ lạnh run, bởi vì tại thời khắc này, chúng nó cảm giác được trước mắt cái nhân loại này thật đáng sợ. . .

"Thực nghe lời." Yêu Yêu đầu đẹp hơi điểm, ngẩng trắng như tuyết thon dài cái cổ, đem cái kia ngọc rượu trong ly, uống một hơi cạn sạch.

Nàng tiện tay đem chén ngọc bỏ qua, linh hoạt kỳ ảo mà thanh tịnh trong con người, có từng điểm hàn ý ngưng tụ, nàng thản nhiên nói: "Xem ra lần trước đưa cho người giáo huấn còn chưa đủ."

Ở đằng kia phía trước, một đạo ánh sáng đỏ rơi xuống, đúng là Vũ Hoàng.

Chân hần giẫm phải lá cây, thân hình nhưng là không chút sút mẻ, hần nhìn chăm chăm vào Yêu Yêu, chậm rãi nói: "Người cùng cái kia Chu Nguyên là quan hệ như thế nào? Nếu là người tại ta cùng với hần giữa lựa chọn ai cũng không giúp mà nói, hôm nay ta có thể rời đi."

Yêu Yêu trong tay ngọc xuất hiện một thanh quạt xếp, nhẹ nhàng vuốt lòng bàn tay, nàng hơi hơi nghiêng đầu, nhìn về phía cái kia Vũ Hoàng, nhật âm thanh nói: "Ta đối với ăn trộm có thể không có cảm tình gì."

"Người nói cái gì?" Vũ Hoàng ánh mắt phát lạnh, có kinh người khí thế từ kia trong cơ thể phát ra.

Yêu Yêu quạt xếp chống đỡ lấy nhon xinh đẹp cái cằm, lười biếng mà nói: "Cầm không thuộc về mình đồ vật, đây không phải là trộm, là cái gì?"

"Xem ra người thật sự là chán sống!"

Vũ Hoàng trong mắt phảng phất là có lên hỏa diễm dâng lên, hần âm thanh lạnh như băng ở bên trong, tràn đầy lạnh lạnh sát ý.

"Lúc này mới không có vài ngày thời gian, xem ra người thì tốt rồi vết sẹo đã quên đau." Yêu Yêu cái kia trơn bóng mi tâm, có thần hồn hào quang lập loè, một cỗ cường đại thần hồn chấn động, lan ra.

"Ha ha, thật sự là thật cường đại thần hồn. . ."

Sâu trong rừng, đột nhiên có một đạo khàn khàn thanh âm vang lên, chỉ thấy được tại Yêu Yêu phía sau cách đó không xa, một đạo Hắc y nhân hình ảnh chậm rãi đi ra, rõ ràng là cái kia Diệp Minh.

"Lần trước âm thầm dòm ngó người, chính là người đi?" Yêu Yêu nghiêng đầu, nhìn Diệp Minh liếc, thản nhiên nói: "Không nghĩ tới hai người các người vậy mà quấy đến cùng đi."

Diệp Minh than nhẹ một tiếng, nói: "Trẻ tuổi ở bên trong, ta liền chưa thấy qua so với người thần hồn càng mạnh hơn nữa người, vì vậy. . . Vì ổn thỏa để đạt được mục đích, ta cảm thấy cho người không nên tiếp tục xuất hiện ở thánh tích chi địa."

"Người sẽ trở thành chúng ta lớn nhất trở ngại."

Yêu Yêu cũng là ở đằng kia trên cành cây đứng lên, dáng người thon dài được có chút bá đạo, nàng thanh âm bình tĩnh mà nói: "Hai người các người liên thủ xác thực rất mạnh, nhưng không nhất định có thể lưu lại ta."

Diệp Minh cười nhẹ gật gật đầu, nói: "Như vậy, hiện tại đây?"

Hắn xòe bàn tay ra, nhẹ nhàng vỗ.

Oanh!

Bốn đạo cường đại nguyên khí ba động, đột nhiên tại sâu trong rừng bộc phát, chung quanh thành từng mảnh cây cối bị quét ngang bẻ gãy, bọn hắn tạo thành trận hình, xa xa đem Yêu Yêu chỗ địa phương, vây khốn...mà bắt đầu.

Yêu Yêu nhìn thoáng qua cái kia bốn phương tám hướng, lúc này đây, nàng chân mày lá liễu, cuối cùng hơi hơi nhăn...mà bắt đầu, đối phương vậy mà xuất động loại này đội hình để đối phó nàng, ngược lại thật sự là phải có điểm phiền toái đây. . .

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 160: Phong Lôi Thành, Yêu Yêu Tồn Thương

Oanh long long.

Màu đen Lôi Vân, phụt lên lấy như bạc con rắn giống như sấm sét, cái kia từng đạo sấm sét gào thét hạ xuống, cuối cùng oanh kích tại một viên màu đen Dẫn Lôi Thạch lên, phóng xuất ra phong lôi chi lực, trút xuống tại phía dưới ngòi xếp bằng Chu Nguyên trên thân.

Mà mỗi khi cái kia phong lôi chi lực rơi xuống lúc, Chu Nguyên thân thể sẽ cảm không ngừng run rẩy.

Tuy rằng cái loại này kịch liệt đau nhức đã chết lặng, nhưng thân thể như trước biết không tự giác làm ra phản ứng.

Chu Nguyên mắt đóng chặt, hắn không để ý đến thân thể kịch liệt đau nhức, tại đây trọn vẹn mấy ngày tu luyện lúc giữa, hắn đã là dần dần thích ứng sấm sét bổ đánh.

Mà lúc này, hắn toàn bộ tinh thần chú ý trong cơ thể, ở đằng kia bắt đầu khởi động lấy hùng hồn nguyên khí huyết sắc Khí Phủ ở bên trong, mơ hồ xuất hiện rất nhỏ lôi quang, những thứ này lôi quang bên ngoài, còn quần quanh lấy tiếng gió.

Lôi quang cùng tiếng gió lập loè, lẫn nhau hội tụ, thỉnh thoảng hấp thu một đám nguyên khí, thời gian dần trôi qua, tựa hồ là biến thành một đạo cực kỳ huyền diệu dấu vết.

Cái kia đạo dấu vết, giống như lời giống như gió, tựa như tự nhiên, cực kỳ tối nghĩa thâm ảo.

Cái này đạo dấu vết, được xưng là Thuật Ngân.

Đi qua đặc thù tu luyện phương pháp, tu luyện ra được dấu vết, một khi Thuật Ngân tu thành, sẽ gặp khắc ở bản thân Khí Phủ ở bên trong, cái này giống như một viên hạt giống bình thường, ngày sau muốn thi triển lời nói, lấy nguyên khí thúc giục, lẫn nhau dung hợp, mà có thể thành công thi triển đi ra.

Bất quá Tiểu Thiên Nguyên Thuật Thuật Ngân hiển nhiên muốn đơn giản một ít, nghe nói những cái kia chính thức Thiên Nguyên thuật, Thuật Ngân ngưng tụ cực kỳ khó khăn, kia đối với bản thân thiên phú, ngộ tính đều có được cực kỳ hà khắc yêu cầu.

Nghe nói những cái kia đại năng, tu hành rất nhiều, Khí Phủ bên trong Thuật Ngân tựa như sao dày đặc, đủ loại cường đại Nguyên Thuật hạ bút thành văn, mà tại những thứ này đại năng vẫn lạc về sau, Thuật Ngân cũng có khả năng dựa vào ý nghĩa chí mà bảo tồn xuống.

Tựa như cùng hôm nay thánh tích chi địa ở bên trong, những cái kia tồn tại ở nguyên thú trong cơ thể Nguyên Thuật bình thường. . .

Mà dưới mắt Chu Nguyên ngưng tụ ra đến đạo này "Đại Phong Lôi" Thuật Ngân, cũng chỉ là sơ bộ hình thành, đều muốn chính thức viên mãn, còn phải cần bản thân không ngừng cùng phong lôi tiếp xúc, cảm ngộ trong đó lực lượng.

Oanh!

Chu Nguyên đóng chặt hai mắt, vào lúc này mãnh liệt mở ra, trong ánh mắt hình như có lôi quang lướt qua.

Hắn trên song chường dưới nhẹ chông, giống như vây quanh nhật nguyệt, Khí Phủ bên trong Thuật Ngân chấn động lên.

Xoẹt.

Có lói quang hiển hiện, chỉ thấy được Chu Nguyên trong lòng bàn tay, lói quang lập loè, mới bắt đầu giống như một viên quang điểm, cuối cùng tại nguyên khí quán chú đột nhiên căng phồng lên, trực tiếp là biến thành một viên hơn một xích trái phải xanh đen lói cầu.

Lôi cầu phía trên, có cuồng bạo vô cùng chấn động phát ra.

Chu Nguyên bàn tay hất lên, xanh đen lôi cầu mãnh liệt bắn mà ra, tốc độ nhanh được kinh người, lóe lên phía dưới, chính là xuất hiện trăm trượng bên ngoài, sau đó oanh tại trên một đỉnh núi.

Ầm ầm!

Toàn bộ đỉnh núi đều là vào lúc này văng tung tóe, cự thạch lăn xuống, lực phá hoại kinh người.

"Không hổ là Tiểu Thiên Nguyên Thuật!" Chu Nguyên nhìn qua loại này lực phá hoại, cũng là nhịn không được cả kinh, lúc trước hắn chỉ là tiện tay thi triển, cũng không toàn lực, thế nhưng tạo thành lực phá hoại, đã so với hắn toàn lực thi triển Long Bi Thủ còn mạnh hơn rồi.

Chu Nguyên trên mặt có sắc mặt vui mừng nổi lên, cái này "Đại Phong Lôi" hoàn toàn chính xác không có làm cho hắn thất vọng, cũng không uổng công hắn những ngày này bị sét đánh.

"Cái này Đại Phong Lôi tu thành, lực chiến đấu của ta, lại có làm cho tăng lên." Chu Nguyên tự nói, hắn hôm nay, coi như là gặp những cái kia đứng đầu Thiên Kiêu, có lẽ cũng có một trận chiến vốn liếng.

"Ô...ô...n...g."

Mà đang ở Chu Nguyên tự nói lúc, hăn bỗng nhiên phát giác được trên không trung Thánh Bia có chỗ chấn động, lúc này ngẩng đầu lên, sau đó liền nhìn thấy, ở đằng kia Thánh Bia lên, có hào quang ngưng tụ.

Nhìn thấy một màn này, Chu Nguyên ánh mắt lập tức ngưng tụ, {làm:lúc} Thánh Bia xuất hiện loại này động tĩnh lúc, vậy đại biểu cho, Thánh Bia trên lại có biến hóa. . .

"Lần này là người nào trên tấm bia lưu danh?"

Tại Chu Nguyên nhìn chăm chú, Thánh Bia lên, hào quang lướt qua, thời gian dần trôi qua có cổ xưa văn tự xuất hiện.

Vũ Hoàng.

Đông Huyền Đại Lục, Diệp Minh?

Đầu xuất hiện trước hai hàng chữ, trực tiếp là làm cho Chu Nguyên làm càn xuống dưới, Vũ Hoàng hăn ngược lại là quen thuộc, thế nhưng Diệp Minh là ai? Đông Huyền Đại Lục? Cái này người vậy mà không phải là bọn hăn Thương Mang đại lục người?

Vậy hăn làm sao sẽ tiến vào thánh tích chi địa hay sao?

Chu Nguyên nhíu nhíu mày, bất quá sau một khắc, khi hăn đang cảm thấy hai cái này tên sau đó văn tự lúc, sắc mặt trong nháy mắt kịch biến, lạnh lạnh sát ý, mãnh liệt từ trong mắt phun ra.

"Vũ Hoàng, Diệp Minh, liên thủ chiến Chu Tiểu Yêu. . ."

"Chu Tiểu Yêu, tổn thương."

Oanh!

Cuồng bạo nguyên khí trong giây lát từ Chu Nguyên trong cơ thể bộc phát ra, Chu Nguyên khuôn mặt trực tiếp là vào lúc này trở nên dữ tợn đứng lên.

"Vũ Hoàng, ta muốn ngươi chết!"

Tràn đầy sát ý tiếng gầm, tại trên đỉnh núi vang dội, đúng là lẫn át khắp nơi tiếng sét đánh âm thanh.

Cuồng bạo nguyên khí, từng đợt sóng bắt đầu khởi động lấy, sau một hồi phương hướng mới dần dần trở bình thường lại, Chu Nguyên bắt buộc bản thân tỉnh táo lại, hẩn gắt gao nhìn chăm chăm vào Vũ Hoàng tên. Hiển nhiên, Vũ Hoàng lần thứ nhất cùng Yêu Yêu giao thủ đã rơi vào hạ phong, nhưng sau đó, hẩn rồi lại cùng cái kia đến từ Đông Huyền Đại Lục Diệp Minh liên thủ, mà có thể được Vũ Hoàng nhận thức, lộ ra nhưng cái này Diệp Minh thực lực, cũng là sâu không lường được.

Đối mặt với hai vị này đứng đầu Thiên Kiêu, Yêu Yêu tuy rằng thần hồn cường đại, nhưng nàng cũng có được bản khuyết điểm, vậy nếu không có nguyên khí, bản thân gầy yếu, một khi bị cận thân, rất có thể biết bị thương.

"Yêu Yêu bị thương, không được, ta được lập tức tìm được nàng!"

Chu Nguyên trước mặt sắc mặt xanh mét, trực tiếp nhảy xuống ngọn núi, thân hình rơi xuống không trung lúc, nguyên khí tại kia dưới chân hình thành ám kim sắc khối không khí, chân hẩn đạp nguyên khí, đột nhiên phóng lên trời.

Hẩn đã đáp ứng Thương Uyên sư phụ, phải bảo vệ Yêu Yêu, nhưng mà hôm nay, Yêu Yêu nhưng là bị thương, vạn nhất nàng xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, chỉ sợ Chu Nguyên biết tự trách cả đời.

Chu Nguyên trong mắt, sát ý bành trướng.

"Vũ Hoàng, cái này thánh tích chi địa, chính là người chôn xương địa phương!"

...

Tại Chu Nguyên trông thấy Thánh Bia thời điểm, cùng lúc đó, toàn bộ thánh tích chi địa ở bên trong, cái kia rất nhiều Thiên Kiêu, cũng là nhìn thấy cái kia leo lên Thánh Bia hai cái tên, lúc này lại là bộc phát ra ngập trời xôn xao âm thanh.

"Vũ Hoàng quả nhiên cũng trên tấm bia lưu danh?"

"Bất quá cái kia Diệp Minh là vật gì? Đáng chết, dĩ nhiên là Đông Huyền Đại Lục người?"

"Thánh tích chi địa là chúng ta Thương Mang đại lục tạo hóa, những thứ này Đông Huyền Đại Lục người như thế nào lẫn lộn vào? Bọn hãn chẳng lẽ đều muốn để cướp đoạt chúng ta Thương Mang đại lục tạo hóa?"

"Vũ Hoàng thật sự là vô sỉ, vậy mà cùng Đông Huyền Đại Lục người liên thủ đối phó Chu Tiểu Yêu!"

"Hừ, nguyên bản còn tưởng rằng cái này Vũ Hoàng là một nhân vật, không nghĩ tới cũng là như thế không từ thủ đoạn, chút nào mặt mũi không muốn, đánh không lại người khác, còn muốn liên thủ ngoại nhân ra tay."

"Hoàn toàn chính xác vô liêm sỉ, nếu là bị ta gặp phải, nhất định phải nôn hãn về mặt nước miếng!"

". . ."

Xôn xao vang vọng tại thánh tích chi địa mỗi một cái góc nhỏ, tất cả mọi người bị Thánh Bia trên hiển lộ tin tức rung động đã đến, đương nhiên, để

cho nhất được bọn hăn lòng đầy căm phẫn còn là cái kia gọi là đến từ Đông Huyền Đại Lục Diệp Minh.

Cái này có phải là ... hay không nói, thánh tích chi địa ở bên trong, đã tiềm nhập Đông Huyền Đại Lục Thiên Kiêu?

Mục đích của bọn hăn, hiển nhiên chính là đến cướp lấy bọn hăn Thương Mang đại lục tạo hóa.

Xem ra lúc này đây, cái này thánh tích chi địa trong nước, vô cùng sâu. .
.

...

(mới một tháng, mọi người có vé tháng mà nói mời ném cho Nguyên Tôn đi, này này đất.)

(tấu chương xong)

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 161: Đuổi Giết

Một tòa thâm sơn bên trong.

Trên đỉnh núi, Vũ Hoàng cùng Diệp Minh đứng thẳng, trong mắt của bọn hắn, nguyên khí bắt đầu khởi động, ánh mắt lợi hại quét mắt menh mông sơn mạch.

Bá! Bá!

Có bốn đạo thân ảnh chân đạp nguyên khí lướt đến, rơi khi bọn hắn trước người.

"Không tìm được." Bốn người đều là nói ra.

Vũ Hoàng nhíu nhíu mày, thản nhiên nói: "Lúc trước chúng ta cũng là bỏ ra không nhỏ trả giá, mới dùng tổn thương đổi tổn thương làm bị thương cái kia Chu Tiểu Yêu, ưu thế của chúng ta tại tại chúng ta tu luyện nguyên khí, thân thể mạnh mẽ, cường thịnh trở lại thương thế đều có thể dần dần khôi phục, nhưng Chu Tiểu Yêu lại thân thể gầy yếu, hẳn hiện tại, đúng suy yếu nhất thời điểm."

"Nếu như chúng ta hạ thủ, vậy nhất định phải trăm thảo trừ căn, không thể cho hắn khôi phục cơ hội, bằng không thì đối với chúng ta đều là uy hiếp."

Diệp Minh cũng là gật gật đầu, cười nói: "Vũ huynh nói rất đúng, nếu như ra tay, cái kia không thể lưu hậu hoạn."

"Đã như vậy, ta đây cũng liền không giấu rồi."

Hắn cười, sau đó nâng lên cái kia đen kịt đồng tử, trong ánh mắt phảng phất là có vòng xoáy lưu chuyển, trước mắt hắn thế giới, cũng là vào lúc này xuất hiện một ít biến hóa.

Thế giới trở nên u ám, cái kia mệnh môn núi rừng giống như đúng trở nên hư ảo, mà trong đó xuất hiện từng đạo quang đoàn, những quang đoàn kia, đúng nguyên khí quang mang.

Trong núi rừng nguyên thú vô số, cho nên Diệp Minh trực tiếp lược qua những quang đoàn này, mà là tìm kiếm lấy một ít cực kỳ mật mờ nguyên khí dao động.

Như thế ước chừng mấy phút sau, hắn ánh mắt rút cuộc ngừng lại một chút, nhìn về phía phương bắc, ở đằng kia xa xa, có một cái khác rất nhỏ nguyên khí quang mang, quang mang cực kỳ mật mờ, nếu là nếu không nhìn kỹ sẽ trực tiếp xem nhẹ.

"Đã tìm được."

Diệp Minh hai mắt nhắm lại, khóe mắt có một giọt máu tươi chảy xuôi xuống, hiển nhiên mở ra loại bí pháp này, đối với ánh mắt của hắn cũng là có tổn thương.

"Đi."

Bất quá hắn không để ý đến, trực tiếp là trước tiên đối với phương bắc bắn mạnh tới.

Vũ Hoàng dám người lập tức đuổi theo kịp.

Cùng lúc đó, ở đằng kia nơi xa trong rừng rậm, một cái khác mảnh khảnh thân ảnh ngừng đặt chân bước, đúng là Yêu Yêu.

Nàng lúc này, khuôn mặt lộ vẻ tái nhợt, thế nhưng hai đầu lông mày, cũng không có kinh hoảng, ngược lại là càng lạnh lùng.

"Bị phát hiện rồi sao. . ."

Nàng thấp giọng tự nói, trong tay ngọc cầm chặt một cái khác quyền trục, đúng là đạo kia quyền trục tản mát ra quang mang, đem thân thể của nàng bao phủ, đồng thời cũng là che đậy rồi tất cả khí tức.

Nhưng không nghĩ tới đối phương thủ đoạn cũng là không kém, như trước hay vẫn là đã nhận ra nàng.

Oành!

Xa xa chợt có một đạo cuồng bạo nguyên khí dao động ngút trời mà hạ thấp, hung hăng Oành hướng về phía Yêu Yêu.

Yêu Yêu nhẹ nhàng lướt đi, tránh được đạo kia nguyên khí oanh kích, nàng ngẩng đầu, chỉ thấy được phía sau trên bầu trời, mấy đạo nguyên khí quang mang đối với nàng nhanh chóng bắn mà đến, đã là có thể trông thấy Vũ Hoàng, Diệp Minh đám người.

"Chu Tiểu Yêu, nhục thể của người gầy yếu, kiên trì không được quá lâu, hay vẫn là trực tiếp thúc thủ chịu trói đi." Diệp Minh khàn khàn thanh âm, như xa như gần truyền đến.

Nhưng mà, đối với thanh âm của hắn, Yêu Yêu cũng không để ý tới, bàn tay như ngọc trắng nắm chặt, lại là một cái khác khác quyền trục xuất hiện, trực tiếp bóp nát.

HƯU...U...U!

Quang mang bao phủ Yêu Yêu thân hình, nàng quanh thân không gian dường như đều là bóp méo một chút, thân ảnh trực tiếp biến mất, nháy mắt

sau đó, xuất hiện ở ngàn trượng bên ngoài.

Vũ Hoàng cùng Diệp Minh thấy thế, ánh mắt đều là rùng mình, thầm nghĩ: "Thậm chí ngay cả ngăn ngừa Thuấn Di Nguyên Văn đều nắm giữ, thật đáng sợ Nguyên Văn thiên phú. . ."

Bọn hăn liếc nhau, lẫn nhau trong mắt sát ý càng thêm nồng đậm.

"Loại này Thuấn Di, xuyên thẳng qua không gian, đối với thân thể hội tạo thành gánh nặng, hăn không hề nguyên khí, tuyệt đối không cách nào kiên trì quá lâu."

"Không thể bỏ qua hăn!"

Hai người dưới chân nguyên khí bạo tuôn, tốc độ đột nhiên nhanh hơn, thẳng đuổi theo mà đi.

Một đoàn người một đuổi một chạy, ngăn ngừa nửa ngày, không biết xuyên qua bao nhiêu sơn mạch, Hoang Nguyên, nhưng mà cái kia Vũ Hoàng cùng Diệp Minh nhưng là cực kỳ ngoan cố, theo đuổi không bỏ, không chút nào chịu buông lỏng.

Mà ở cái kia phía trước, Yêu Yêu đôi má cũng là càng tái nhợt, loại này chạy đi, đối với nàng đã tạo thành rất lớn tiêu hao.

Chẳng qua là, ai cũng không phát hiện, theo thời gian trôi qua, Yêu Yêu trong mắt sáng hàn ý, bắt đầu càng ngày càng chứa, tại kia mi tâm, một cái khác cổ xưa phù văn, như ẩn như hiện.

Đột nhiên, một đoạn thời khắc, Yêu Yêu làm như đã mất đi kiên nhẫn, thân hình bỗng nhiên dừng lại.

"Hăn chi trì không nổi!" Vũ Hoàng cùng Diệp Minh đều là vui vẻ, thân hình cực nhanh tới, đã rơi vào Yêu Yêu phía sau, mà đối thành bên ngoài

bốn người, cũng là ngăn cản kia phương hướng của hắn.

"Cuối cùng là cam chịu số phận sao?" Vũ Hoàng thản nhiên nói.

Yêu Yêu ngửa mặt lên gò má, không có tâm tình chấn động nhìn qua Vũ Hoàng, nói: "Người cho rằng người có thể sống lâu như vậy, là bởi vì người năng lực chứ chẳng qua là bởi vì ta đã đáp ứng Chu Nguyên, mạng của người giữ lại hắn trở lại thu mà thôi."

Vũ Hoàng ánh mắt trầm xuống, nói: "Sắp chết đến nơi, còn muốn mạnh miệng à."

Yêu Yêu đem xoa xuống tóc dài thời gian dần trôi qua kéo lên, khuôn mặt lạnh như băng, nói: "Bất quá, ta cảm thấy cho người thật sự là quá mức làm cho người chán ghét, cho nên, ta đáp ứng Chu Nguyên sự tình, nếu không giữ lời rồi."

Nàng mặt không biểu tình, nhưng mi tâm lúc giữa cổ xưa quang văn, mơ hồ có lóe lên dấu hiệu.

"Không đúng, giết hắn đi!"

Diệp Minh cùng Vũ Hoàng nhượng mảy, cơ hồ là không hẹn mà cùng lên tiếng, lúc này hai người không chút lựa chọn một quyền oanh ra, cuồn cuộn nguyên khí gào thét hạ xuống, hung hăng đối với Yêu Yêu oanh kích mà đi.

Yêu Yêu nhìn qua cái kia tại trong ánh mắt cấp tốc phóng đại nguyên khí thể công, băng mặt lạnh lấy gò má, duỗi ra ngón tay thon dài, nhẹ nhàng điểm hướng mi tâm cổ xưa phù văn.

Trong lúc mơ hồ, tựa hồ là có cái gì kinh khủng thứ đồ vật, sắp sửa bị giải khai.

Oành!

Nguyên khí gào thét tới, bất quá, ngay tại Yêu Yêu ngón tay khoảng cách mi tâm còn có nửa ngón tay khoảng cách thời điểm, bỗng nhiên một cái khác thân ảnh quý mị mãnh liệt bắn phóng tới, trực tiếp một chút liền ôm lấy Yêu Yêu, ánh sáng màu xanh thoáng hiện lúc giữa, lập tức đột phá Vũ Hoàng bọn họ phong tỏa.

"Cho ta ngăn lại!" Diệp Minh tỷ lệ trước tình thần phục hồi lại, lạnh lùng nói.

Cái kia bốn vị Đông Huyền đại lục con cũng không chút lựa chọn ra tay, nhanh giống như là tia chớp đánh về phía này đạo ánh sáng màu xanh.

"Khanh khách."

Ánh sáng màu xanh ở bên trong, có một cái khác thanh thúy mềm mại đáng yêu tiếng cười duyên truyền ra, chỉ thấy được ánh sáng màu xanh thoáng hiện, giống như một con cá bơi lội, thân pháp ma quỷ đến làm cho người hoa mắt, ánh sáng màu xanh xẹt qua, trực tiếp liền tự bốn người vòng vây lúc giữa mặc đồ tới.

Xuyên qua vòng vây, ánh sáng màu xanh chút nào không ngừng lại, mấy cái thời gian lập lòe, liền đã biến mất tại mênh mông biển rừng bên trong.

Ầm ầm!

Mà lúc này Vũ Hoàng, Diệp Minh hai người thể công vừa rồi rơi vào trên đất trống, đem cái kia mảnh đất mặt cứng rắn vỡ ra trở lại.

Diệp Minh sắc mặt có chút âm trầm, không nghĩ tới lập tức muốn tâm nguyện thực hiện được, nhưng lại xuất hiện biến cố.

Đạo kia ánh sáng màu xanh tốc độ, nhanh đến nỗi ngay cả hắc đều là kinh hãi.

"Đó là ai? Thực lực coi như có thể, nhưng tốc độ quá là nhanh." Diệp Minh nhìn về phía Vũ Hoàng, lúc trước ngăn ngừn mấy hơi thở lúc giữa, hắc có thể cảm nhận được đạo kia ánh sáng màu xanh thực lực, tuy nói lợi hại, nhưng tại có thể giải quyết phạm trù, có thể tốc độ của đối phương, nhưng lại ngay cả hắc đều theo không kịp.

Vũ Hoàng cũng là sắc mặt khó coi nhìn chăm chăm vào đạo kia ánh sáng màu xanh biến mất địa phương, sau một lúc lâu, mới từ trong kẽ răng nháy ra ẩn chứa tức giận lạnh lạnh thanh âm.

"Chết tiệt Tả Khâu Thanh Ngư!"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 162: Thanh Ngự Tương Trợ

Dòng suối bờ.

Một cái khác ánh sáng màu xanh xẹt qua, hiện ra hai đạo thân ảnh, cái kia một thân váy đen, dáng người xinh đẹp, khuôn mặt nhỏ nhắn vũ mị giống như Tiểu yêu tinh giống nhau nữ hài, tự nhiên là được cái kia Tả Khâu Thanh Ngự.

"Ta chiêu thức ấy mỹ nhân cứu anh hùng như thế nào đây? Có hay không bị cảm động." Tả Khâu Thanh Ngự bàn tay nhỏ bé chọc vào eo, cười hì hì bộ dạng có chút đắc ý.

Yêu Yêu ngồi ở trên tảng đá, đôi má hơi hiện tái nhợt, nàng bàn tay như ngọc trắng án lấy vai chỗ, chỗ đó có một đám đỏ thắm sắc mặt xuất hiện, bất quá sắc mặt của nàng thủy chung đều là rất bình tĩnh, nàng ngẩng đầu nhìn thoáng qua Tả Khâu Thanh Ngự, đã trầm mặc một chút, nói: "Nếu như người không xuất thủ, hiện tại bọn hãn có lẽ đều chết hết."

"A?"

Tả Khâu Thanh Ngự sững sờ xuống dưới, chợt mân mê hồng nhuận phơn phớt cái miệng nhỏ nhắn, nói: "Chết sẽ diệt, người cũng không cần cảm thấy mất mặt a, có thể làm cho Vũ Hoàng cái kia cuồng vọng gia hỏa đều buông mặt trở lại liên thủ người khác, toàn bộ Thương Mang đại lục trẻ tuổi, sợ là không người có thể làm được."

Hiển nhiên, nàng chẳng qua là khi Yêu Yêu tại mạnh miệng.

Yêu Yêu lắc đầu, không có ở đây phía trên này nhiều lời, nhưng nàng còn là hướng về phía Tả Khâu Thanh Ngự khẽ gật đầu, nói: "Bất quá, hay vẫn là cảm ơn."

Thật sự của nàng có thể giải quyết hết Vũ Hoàng bọn hắn, nhưng nói như vậy, nàng mi tâm phong ấn sẽ có vỡ tan, tuy rằng nàng cũng không biết phong ấn vỡ tan sẽ như thế nào, nhưng Hắc gia gia nghiêm túc như vậy đã cảnh cáo nàng, nghĩ đến kết quả sẽ rất nghiêm trọng.

Còn nếu như có thể đủ không phá hư phong ấn mà nói, đối với nàng mà nói, xem như tốt nhất, cho nên đối với Tả Khâu Thanh Ngự có thể ra tay giúp nàng, Yêu Yêu cũng là ôm lấy một tia cảm tạ.

Nghe được Yêu Yêu cảm tạ, Tả Khâu Thanh Ngự cũng là hì hì cười cười, nàng nhìn đến Yêu Yêu trên vai tổn thương, con người đảo một vòng, ngồi đi qua, ôn nhu nói: "Người bị thương? Có muốn hay không ta tới giúp người thanh lý sau miệng vết thương a?"

Yêu Yêu nhìn đến Tả Khâu Thanh Ngự cái kia lóe lên ánh mắt, lập tức có chút vừa bức mình vừa buồn cười, người này, hiển nhiên càng làm nàng cho rằng nam tử, còn muốn trở lại chiếm tiện nghi rồi. . .

"Người cũng đừng đối với ta lên tâm tư." Yêu Yêu nhin không được cười nói.

Lúc trước cùng Tả Khâu Thanh Ngự quan hệ không tính là thật tốt, cho nên Yêu Yêu chẳng muốn cùng nàng giải thích quá nhiều, nhưng hôm nay thiếu đối phương một cái nhân tình, Yêu Yêu dĩ nhiên là không có hứng thú tiếp tục làm cho đối phương hiểu lầm xuống dưới.

"Vì cái gì?" Tả Khâu Thanh Ngự vênh lên cái miệng nhỏ nhắn, không vui mà nói: "Người chương mắt ta? Ta ở đâu không tốt rồi? Hừ, yêu thích ta người không biết có bao nhiêu đây."

Yêu Yêu bắt đặc dĩ lắc đầu, cũng không nhiều lời, bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vỗ, trên thân thể của nàng lập tức có quang mang bao phủ, mấy hơi thở về sau, quang mang tản đi.

Sau đó Tả Khâu Thanh Ngư liền nói rộng ra cái miệng nhỏ nhắn.

Chỉ thấy được trước mắt trên tảng đá, nguyên bản đẹp công tử, lúc này tóc xanh rủ xuống, cái kia tuyệt mỹ đôi má, dường như không có chút nào khuyết điểm nhỏ nhất, da trắng như ngọc, hiện ra sáng bóng.

Cái kia thon dài mà Linh Lung thân thể mềm mại, có hoàn mỹ đường cong phập phồng.

Tả Khâu Thanh Ngư đối với mình nhà đáng người đã cảm thấy cực kỳ tự ngạo rồi, nhưng cô bé trước mắt, dường như so với nàng còn phải mạnh hơn một phần, đặc biệt là vậy đối với linh hoạt kỳ ảo mà thần bí hai con người, làm cho người trước mắt, khí chất Vô Song.

Cái này nháy mắt, đẹp công tử liền biến thành một cái tuyệt thế mỹ nhân.

"Bởi vì lúc trước không muốn rước lấy không cần phải phiền toái, cho nên che đậy dung mạo." Yêu Yêu nói ra, thanh âm của nàng cũng là thay đổi trở lại, thanh tịnh dễ nghe, giống như nước suối chảy xuôi, làm cho người vui vẻ thoải mái.

"Có hiểu không?"

Tả Khâu Thanh Ngư trợn mắt há hốc mồm, sau một lúc lâu, cuối cùng về mặt tro tàn mà nói: "Của ta mỗi tình đầu, liền chết như vậy chứ "

Bất quá thoáng qua, nàng chột khẽ cắn răng ngà, nhìn chăm chăm vào Yêu Yêu, trực tiếp liền nhào tới, kêu lên: "Mặc kệ ta mặc kệ, dài xinh đẹp như vậy, coi như là nữ ta cũng nhận biết!"

Yêu Yêu cũng là bị Tả Khâu Thanh Ngư cái này thái độ cho kinh ngạc một chút, chột dờ khóc dờ cười, mọi người đều nói nàng là tiểu yêu nữ, xem ra thật đúng là không phải tùy tiện nói một chút, cái này nào đường về cùng thường nhân phải không Thái Nhất dạng.

Nữ nhân cùng nữ nhân như thế nào ưa thích?

Yêu Yêu duỗi ra hết sức nhỏ thon dài ngón tay ngọc, chống đỡ rồi nhào đầu về phía trước Tả Khâu Thanh Ngư trơn bóng mi tâm, tức giận gõ gõ, nói: "Tránh ra, không rảnh cùng người chơi cái này."

Tả Khâu Thanh Ngư che cái trán, mắt to ngập nước nhìn xem Yêu Yêu, ủy khuất mà nói: "Người ác ma, phá hủy của ta mỗi tình đầu, người bồi thường ta."

Yêu Yêu suy nghĩ một chút, tùy ý mà nói: "Đem Chu Nguyên bồi thường cho người a."

Tả Khâu Thanh Ngư cái miệng nhỏ nhắn nhếch lên, nói: "Hắn ngay cả ta đều đánh không lại, ta mới không cần so với ta yếu."

Yêu Yêu tức thì không để ý tới nàng, ngồi xổm suối nước bên cạnh, đem quần áo nhẹ giải, lộ ra tinh xảo xương quai xanh cùng vai, mà lúc này, tại kia bả vai, có một cái khác vết máu thật sâu, hơi có vẻ dữ tợn.

Yêu Yêu liếc qua, trong con ngươi xẹt qua hàn ý, sau đó đối với Tả Khâu Thanh Ngư nói: "Giúp ta rịt thuốc a."

Tả Khâu Thanh Ngư bá một tiếng liền chạy tới, ánh mắt của nàng tỏa ánh sáng nhìn qua cái kia loại bạch ngọc da thịt, tinh xảo xương quai xanh, sau đó lại vụng trộm nghiêng mắt nhìn xuống dưới một điểm, lập tức nhìn thấy một dính bông tuyết đường cong.

Cái kia một vòng xuân quang, đủ để cho bất luận cái gì lúc này nam tử phun ra máu trở lại.

Bất quá Yêu Yêu giống như cũng là có làm cho phát hiện, lúc này lạnh suy nghĩ quét tới.

Tả Khâu Thanh Ngư vội vàng thu hồi ánh mắt, lấy ra thuốc túi, nghiêm trang giúp đỡ Yêu Yêu rịt thuốc.

"Vứt bỏ bọn họ chứ" Yêu Yêu hỏi.

Tả Khâu Thanh Ngư kiêu ngạo nói: "Yên tâm đi, nếu như nói đao thật cây thương thật đánh, của ta xác thực đánh không lại bọn hắc, nhưng nếu như nói muốn chạy trốn lấy mạng, coi như là cái kia Vũ Hoàng, đều chỉ có thể ở ta đằng sau ăn thất vọng."

"Hiện tại bọn hắc chỉ sợ ngay cả dấu vết của chúng ta đều tìm không thấy nửa điểm, cho nên chúng ta tuyệt đối là an toàn."

Yêu Yêu nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Ta trước tiên nghỉ ngơi nuôi dưỡng mấy ngày, làm một ít chuẩn bị."

"Sau đó thì sao?"

Yêu Yêu nhìn chăm chăm vào thanh tịnh mặt hồ, mặt hồ phản chiếu lấy cái kia tấm tuyết mỹ đôi má, nàng cặp môi đỏ mọng khẽ nhếch, đúng là chưa có toát ra một vòng lạnh như băng sát ý.

"Đương nhiên là để cho bọn họ trả giá thật nhiều. . ."

...

Tại khoảng cách Tả Khâu Thanh Ngư, Yêu Yêu các nàng tương đối xa một mảnh trong núi rừng.

Diệp Minh sắc mặt có chút khó coi nhìn qua cái kia rậm rạp núi rừng, khóe mắt của hắn có vết máu hiển hiện, hiển nhiên lại là sử dụng cái loại này tìm kiếm Đồng Thuật.

"Tìm không thấy?" Nhìn đến hắn sắc mặt, Vũ Hoàng trong lòng chính là trầm xuống.

Diệp Minh gật gật đầu, nói: "Nàng tốc độ quá là nhanh, đã rất xa vượt bỏ chúng ta, ta cũng nhìn không thấy rồi."

Vũ Hoàng sắc mặt lạnh lùng, một quyền Oánh tại trước mặt trên đại thụ, trực tiếp đem oanh bạo ra, thổ lộ lấy trong lòng đích tức giận.

Lúc này đây bọn hắn dùng có tâm tính vô tâm, mới dùng tổn thương đối tổn thương làm bị thương Chu Tiểu Yêu, loại cơ hội này, về sau chỉ sợ đều rất khó sẽ tìm đến, nhưng hôm nay, như cũ là lại để cho Chu Tiểu Yêu chạy.

Cái này không thể nghi ngờ sẽ trở thành trong lòng của bọn hắn họa lớn.

Diệp Minh lắc đầu, nói: "Hiện tại cũng không cần biết hắn, hay là trước để cho bọn họ Thánh Bia lưu danh a."

Nhìn hắn hướng sau lưng cái kia bốn đạo thân ảnh.

Vũ Hoàng thản nhiên nói: "Người xác định sẽ không ngược lại thành tựu Thương Mang đại lực những đỉnh tiêm kia con cứng?"

Diệp Minh sau lưng, trong bốn người, tên kia một đầu lửa đỏ tóc dài xinh đẹp nữ tử nghe vậy, cũng là kiêu cười ra tiếng, nói: "Kỳ thật người có thể tự mình đến thử xem."

Ngôn ngữ giữa, tràn đầy khiêu khích, hiển nhiên cũng không e ngại Vũ Hoàng.

"Một cái nho nhỏ Thương Mang đại lục, có thể ra người thế nào?" Nói chuyện đúng rồi một vị giống như cột điện thanh niên, hắc thân hình cường tráng, trên thân thể, mơ hồ có từng đạo quang văn hiển hiện, khuôn mặt của hắn lên, cũng là toát ra một tia khinh thường.

Vũ Hoàng thần sắc đạm mạc, cũng không có người là lời của bọn hắn sinh ra chút nào tức giận, nói: "Vây là tốt rồi, miễn cho vạn nhất bị đánh chết, còn không người cho các ngươi nhặt xác."

Vũ Hoàng nói xong, chính là thân hình khẽ động, chân đạp nguyên khí phóng lên trời.

Cái kia bốn vị Đông Huyền đại lục con cứng thì là ánh mắt phát lạnh, đều muốn ngăn trở, nhưng nhìn thấy Diệp Minh phất phất tay, đưa bọn chúng ngăn lại.

"Miệng lưỡi tranh đấu, không có ý nghĩa, sử dụng hành động cho thấy a."

Diệp Minh nhìn qua Vũ Hoàng thân ảnh, nhật âm thanh nói: "Những đỉnh tiêm này Thiên Kiêu đại biểu cho Thương Mang đại lục trẻ tuổi tinh khí thần, chỉ cần đưa bọn chúng đánh bại, chính là đánh sập lòng của bọn hắn khí, lần này thánh tích chi địa Tạo Hóa, bọn hắn dĩ nhiên là không dám còn có tham niệm."

"Cho nên. . ."

Hắn hướng về phía bốn người cười nhật một tiếng, trong tiếng cười, tức thì là có thêm rậm rạp chi ý chảy xuôi ra.

"Lại để cho những Thương Mang đại lục này người, từ nay về sau, tại chúng ta Đông Huyền đại lục bóng ma xuống, run rẩy a. . ."

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 163: Vô Tình Gặp Được

HUU...U...U!

Một cái khác ám kim nguyên khí xẹt qua phía chân trời, cuối cùng tại trên một đỉnh núi theo như rơi xuống, quang mang tản đi, lộ ra Chu Nguyên thân hình.

Hắn lúc này, sắc mặt có chút âm trầm, bởi vì vào ngày này chạy đi xuống, hắn không ngừng nghe ngóng lấy tin tức, nhưng những như cũ không có được cùng Yêu Yêu có quan hệ tin tức.

Cái này thánh tích chi địa, quá mức bao la.

"Như vậy con ruồi không đâu tìm xuống dưới, hiệu suất quá thấp." Chu Nguyên nhíu mày, muốn phải lấy được càng nhiều nữa tin tức, hiển nhiên hắn phải đi đám người hội tụ địa phương.

"Đoạn đường này mà đến, phiền khu vực này người, đều là tại đối với tây nam phương hướng mà đi, nghe nói bên kia xuất hiện một tòa Kim trì, Kim Quang vạn trượng, cực kỳ thần bí, chính là một tòa đỉnh tiêm Tạo Hóa hiển hóa." Chu Nguyên mặt lộ vẻ vẻ do dự.

"Chỗ đó sẽ hội tụ rất nhiều con cưng, chính là tin tức hội tụ chi địa, nếu là tiến về trước chỗ đó, có lẽ có thể có được Yêu Yêu tin tức."

Chu Nguyên mắt mang lập lòe, cũng cũng không do dự nữa, nguyên khí bắt đầu khởi động lúc giữa, lại lần nữa hóa thành ám kim quang mang phóng lên trời.

Tầm nửa ngày sau.

Một mảnh liên miên sơn mạch xuất hiện ở Chu Nguyên trong tầm mắt, cái kia mảnh sơn mạch trên không, quanh năm quanh quẩn lấy sương mù dày đặc, làm cho người thấy không rõ lắm tình cảnh bên trong, hơn nữa trong sương mù dày đặc, ẩn có nguyên khí dao động hiển hiện, làm cho trong đó có nguy hiểm khí tức xuất hiện.

Chỉ có điều mơ hồ, xuyên thấu qua vô biên vô hạn giống như sương mù dày đặc, dường như có thể trông thấy, ở đằng kia chỗ sâu nhất, có một điểm thần bí Kim Quang như ẩn như hiện. . .

Mà ở sơn mạch biên giới, thì là có thể thấy được vô số đạo quang ảnh đang liên tục không ngừng từ bốn phương tám hướng lướt đến, cái kia cùng với trận chiến, lộ ra có chút đồ sộ.

Hiển nhiên, này tòa "Kim trì" Tạo Hóa tin tức, đã là truyền ra.

Chu Nguyên thân ảnh trực tiếp đối với sơn mạch biên giới rơi đi, hắn đồng dạng không dám rơi vào trong sương mù dày đặc, sợ trâu chọc không biết sinh vật.

Thân ảnh rơi vào sâu lâm, lúc này đúng là sơn mạch bên ngoài, có thể nhìn thấy không ít thân ảnh đối với sơn mạch bên trong lao đi, mà hắn cũng là tùy theo mà đi, thỉnh thoảng ngăn lại người hỏi thăm.

Mà một phen nghe ngóng xuống, tin tức ngược lại cũng là có một điểm, bất quá đại đa số người cũng chỉ là nói mơ hồ nhìn thấy qua Vũ Hoàng đám người truy kích, nhưng cụ thể phương hướng vị trí, cũng đều hoàn toàn không biết.

Cái này làm cho Chu Nguyên lông mày, càng nhăn càng sâu.

Chu Nguyên tốc độ liên tục, chung quanh sương mù cũng là càng lúc càng nồng nặc, xa xa có thể nghe thấy nhiều thú rống tiếng gầm gừ, mơ hồ có cuồng bạo nguyên khí dao động truyền ra.

Chu Nguyên lướt đi rồi sâu lâm, phía trước xuất hiện một mảnh đất bằng, bất quá bước tiến của hắn bỗng nhiên ngừng lại, bởi vì tại tiền phương của hắn, chẳng biết lúc nào xuất hiện một đạo thân ảnh.

Đạo thân ảnh kia, trên mặt quần áo, mơ hồ có Khô Lâu giống như Đồ Văn, quanh thân có một cỗ cực kỳ khí tức âm hàn phát ra, làm cho bốn phía không khí, đều là trở nên Âm lạnh lên.

Chu Nguyên nhìn qua cái này đạo thân ảnh, nhú mày rồi nhăn, không nói gì, định chuyển hướng rời khỏi.

Xùy!

Bất quá, ngay tại hắn lúc quay người, đạo thân ảnh kia giơ tay lên chưởng, trong tay áo có hơi khí mãnh liệt bắn phóng tới, đúng là phát ra âm lãnh tiếng rít, như thiểm điện đối với Chu Nguyên quét sạch mà đi.

Chu Nguyên trở tay chính là một quyền oanh ra, ám kim nguyên khí bắt đầu khởi động, không khí chấn động lúc giữa, một quyền liền đem đạo kia âm lãnh vô cùng màu xám nguyên khí chấn vỡ.

Màu xám nguyên khí bị chấn nát lúc, Chu Nguyên cảm giác được một cỗ âm hàn khí tức xâm nhập trong cơ thể, âm hàn lướt qua, ngay cả huyết dịch chảy xuôi đều là trở nên chậm chạp, huyết nhục cứng ngắc.

Bất quá, đang ở đó màu xám nguyên khí vừa muốn tiến thêm một bước Ăn Mòn lúc, một cỗ Huyết Hồng khí tức gào thét mà đến, một cái liền đem kia thôn phệ mà đi.

"Ồ?"

Đạo nhân ảnh kia phát ra một cái khác rất nhỏ tiếng kinh dị.

Chu Nguyên chau mày nhìn về phía hắc, nói: "Người là ai?"

Hắc dường như cũng không nhận ra người này, nhưng người sau lưng là vừa thấy mặt đã ra tay, hiển nhiên là hướng về phía hắc mà đến.

Đạo nhân ảnh kia chậm rãi chuyển đi qua, chỉ thấy được cái kia là một người sắc mặt cực kỳ tái nhợt thanh niên, khuôn mặt của hắc không có chút nào huyết sắc, cái kia đôi mắt xám trắng, giống như đứng quanh quần lấy một loại làm cho người sờn hết cả gai ốc Tử Vong khí tức.

Hắc nhẹ nhàng ho khan, chậm rãi nói: "Diêm La Tông, Chân Hư."

"Thực hư?" Chu Nguyên ngăn người, chợt xem hắc cái kia tái nhợt sắc mặt, gật gật đầu, nói: "Hoàn toàn chính xác thoát nhìn có chút hư, muốn nhiều bồi bổ. . ."

Sắc mặt tái nhợt thanh niên mặt không biểu tình theo dõi hắc.

Chu Nguyên nhún nhún vai, nói: "Chỉ đùa một chút, đường đường Diêm La Tông nhỏ Diêm Vương, không có việc gì chạy tới ngăn trở ta làm cái gì? Chúng ta cũng không nửa điểm ân oán."

Tên là Chân Hư thanh niên nhạt âm thanh nói: "Diêm La Tông trước kia thiếu nợ Thánh Tích Thành một cái nhân tình."

Chu Nguyên lúc này mới chợt hiểu, nguyên lai là Tiêu Thiên Huyền mời tới giúp đỡ, gia hỏa này thật đúng là có chút ít năng lực, ngay cả nhỏ Diêm Vương loại này đỉnh tiêm con cưng đều có thể mời động.

"Người làm sao tìm được đến ta sao?" Chu Nguyên tò mò hỏi.

"Người khác Càn Khôn túi, không phải tốt như vậy cầm đấy." Chân Hư thanh âm không có chút nào chần động.

Chu Nguyên gật gật đầu, thì ra là thế.

Chân Hư nhìn Chu Nguyên liếc, nói: "Tiêu Thiên Huyền bị người đánh vào trong cơ thể Huyết Độc giày vò đến muốn chết, cho nên ta phải bắt người qua cho hắn giải độc."

Thanh âm của hắn luôn lộ ra một tia âm trầm hương vị, làm cho người ta toàn thân rét run.

"Gieo gió gặt bão mà thôi." Chu Nguyên thản nhiên nói.

"Ân oán của các người, ta không có thời gian để ý tới, ta chỉ muốn đem người bắt trở về đem hắn độc khó hiểu, chúng ta Diêm La Tông cùng Thánh Tích Thành, chính là hai không thiếu nợ nhau." Chân Hư hờ hững mà nói.

Chu Nguyên lắc đầu, nói: "Nhân tình của các người, ta cũng không có thời gian để ý tới."

"Ta nói rất đúng bắt người trở về, cũng không nói phải lấy được của người cho phép." Lúc Chân Hư cuối cùng một chữ rơi xuống lúc, thân hình hắn đột nhiên mãnh liệt bắn phóng tới, vẫn còn như quỷ mỵ, lao thẳng tới Chu Nguyên.

Cái kia trong tay áo bàn tay thò ra, đúng là giống như xương khô, hiện ra nâu đen sắc mặt, trong đó dường như quanh quẩn lấy một cỗ đáng sợ mùi tanh.

Sắc bén móng tay xẹt qua, ngay cả không khí đều bị xé nứt.

Chu Nguyên ánh mắt cũng là ngưng tụ, bất quá cũng không có lui về phía sau, năm ngón tay nắm chặt, ám kim Quyền Ý bắt đầu khởi động, một quyền oanh ra, dưới chân dày đặc lá cây, đều là vào lúc này bị kinh phong chấn vỡ.

"Bành!"

Quyền chưởng đụng vào nhau, hai cổ nguyên khí xông tới, hai người mặt đất dưới chân, lập tức rạn nứt.

"Thi Độc Thủ."

Chân Hư trong mắt xẹt qua âm hàn sắc mặt, đầu ngón tay hàn quang hiển hiện, mãnh liệt đối với Chu Nguyên mu bàn tay xẹt qua, trong tay của hắn, ẩn chứa thi độc, bất luận kẻ nào một khi bị Ăn Mòn, huyết nhục đều bị ăn mòn.

Xoẹt!

Bất quá, đầu ngón tay của hắn xẹt qua, nhưng lại không mang theo máu tươi, ngược lại là có tia lửa bắn tung tóe.

Chỉ thấy được Chu Nguyên trên mu bàn tay, Kim sắc lân phiến nổi lên.

"Chơi độc? Người cũng thử xem ta đây!"

Chu Nguyên cười lạnh một tiếng, một chưởng đánh ra, ám kim nguyên khí gào thét phóng tới, đúng là trực tiếp ngưng luyện ra một tia huyết tuyến, phù một tiếng, đối với Chân Hư mi tâm bắn mạnh tới.

Cái kia một cái khác huyết tuyến, tự nhiên là Oán Long Độc.

Rống!

Huyết tuyến xẹt qua, mơ hồ có oán độc rống ngâm âm thanh truyền ra.

Chân Hư hai mắt híp lại, biết được đây chính là đem cái kia Tiêu Thiên Huyền khiến cho sống không bằng chết Huyết Độc, lúc này không dám nhिễm, tay áo huy động lúc giữa, âm hàn nâu đen nguyên khí tại trước mặt trùng trùng điệp điệp hội tụ.

Xùy xùy!

Một tia Oán Long Độc bị không ngừng tiêu hao, cuối cùng tại khoảng cách Chân Hư hơn một xích khoảng cách lúc, tan thành mây khói.

Oành!

Hai luồng hùng hồn nguyên khí xông tới, bên cạnh đại thụ đều là bị chặn ngang đánh gãy, Chu Nguyên cùng Chân Hư thân ảnh, cũng là bắn ngược trở ra.

Bất quá, ngay tại Chân Hư thân ảnh quay ngược lại lập tức, bỗng nhiên kia biến sắc, khóe mắt liếc qua nhìn đến một cái khác Băng Lam sắc mặt nguyên khí cuốn tới, nguyên khí làm cho lướt qua, mặt đất trực tiếp là tạo thành tầng tầng băng tinh.

"Thi Cốt Chỉ!"

Chân Hư như thiểm điện một ngón tay đưa ra, Tử Vong khí tức bắt đầu khởi động, trên mặt đất những lá cây kia, nguyên bản còn hiện ra màu xanh, mà khi cái kia nâu đen nguyên khí tuôn ra quá hạn, nhưng là đều hóa thành bột phấn.

Xùy xùy!

Ngón tay quang xẹt qua, xé rách này đạo Băng Lam sắc mặt nguyên khí.

Chân Hư quay đầu, ánh mắt có chút che lấp nhìn qua bên phải trong rừng rậm, sau đó liền nhìn thấy một cái khác nhỏ nhắn xinh xắn thân ảnh, mang theo cười mỉm thần sắc, chậm rãi đi ra.

Chu Nguyên cũng là nhìn thấy đạo thân ảnh quen thuộc kia, lúc này khẽ giật mình.

"Lục La?"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 164: Lục La Mưu Kim Trì

Thân hình nhỏ nhắn xinh xắn, một đầu màu xanh lá tóc dài thiếu nữ, cười mỉm từ trong rừng đã đi tới, sau đó nàng trêu tức nhìn Chu Nguyên, nói: "Chu Nguyên, người có thể thật là xui xẻo, đi tới chỗ nào đều bị đuổi giết."

Nàng lại nhìn hướng sắc mặt tái nhợt Chân Hư, nói: "Hơn nữa trêu chọc đều là như vậy tên phiền toái."

Chu Nguyên cười cười, có chút kinh ngạc mà nói: "Không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp người."

Lục La trên bờ vai, cái kia Băng Lam sắc mặt Tiểu Điều hoạt bát nhúc nhích, líu ríu, nàng đùa ròi một chút, nói: "Nơi đây Kim trì Tào Hóa thể nhưng là không nhỏ, ta đương nhiên muốn tới thử thời vận."

Tại hai người bọn họ đang khi nói chuyện, cái kia Chân Hư lông mày có chút nhíu lại, hẳn không nghĩ tới lại ở chỗ này đột nhiên giết ra tới một người Lục La, đối với người sau, hẳn cũng là có làm cho hiểu rõ, biết được đối phương cũng là Thương Mang đại lục bên trong đỉnh tiêm con cưng, cũng không kém hơn hẳn.

Lúc trước cùng Chu Nguyên giao thủ lúc, người sau bày ra thực lực khiến cho được hẳn âm thầm kinh ngạc, mà hôm nay có tới một người cũng không so với hẳn yếu Lục La, hai đối với một dưới tình huống, hẳn hiển nhiên cũng không có bao nhiêu ưu thế.

"Người muốn nhúng tay?" Chân Hư nhìn chăm chăm vào Lục La, nói.

Lục La cười hì hì mà nói: "Không có a, người đánh người, ta ngay tại bên cạnh nhìn xem."

Chân Hư cau mày, hiển nhiên cũng không tin Lục La mà nói, cô bé này, một cách tinh quái, giáo hoạt như Hồ, chỉ sợ thật sự có khả năng tại hãn cùng Chu Nguyên kịch chiến lúc, đột nhiên ra tay đánh lén.

Như là lúc trước.

Cho nên, Chân Hư hít sâu một hơi, mắt mang có chút lập loè, chính là quyết đoán phát huy tay áo quay người mà đi, dưới mắt cục diện, hiển nhiên đã không có biện pháp tiếp tục xuất thủ, đã như vậy, ở tại chỗ này cũng chỉ là lãng phí thời gian mà thôi.

"Ài, đã đi a. . ."

Lục La nhìn đến Chân Hư xoay người rời đi, cũng là ngẩn người, chợt nhìn về phía Chu Nguyên, kích động mà nói: "Chúng ta có muốn hay không liên thủ đem hãn lưu lại?"

Chu Nguyên lắc đầu, nói: "Sợ là không tốt lưu, không cần phải cùng hãn cá chết lưới rách."

Có thể được xưng là Thương Mang đại lục đỉnh tiêm con cưng, cái kia Chân Hư hiển nhiên cũng không phải đèn đã cạn dầu, hơn nữa song phương ân oán cũng còn chưa tới một bước kia, không cần phải ngay ở chỗ này cuộc chiến sinh tử.

Lục La cũng là từng điểm cái cảm, nói: "Cái này mặt chết nhìn xem hư hư, bất quá hoàn toàn chính xác rất khó giết, nghe nói thân thể của hãn trải qua cực kỳ tàn khốc luyện chế, cho nên chỉ cần trái tim không hỏng, coi như là lại lần nữa tổn thương, đều không thể chí mạng."

"Nghe nói hần đã từng cùng một vị Thái Sơ Cảnh cường giả chiến đấu, cứng rắn dùng tổn thương đổi tổn thương, đem đổi phương lôi chết rồi."

Chu Nguyên nghe vậy, trong mắt cũng là xẹt qua một vòng kinh ngạc, quả nhiên, có thể trở thành đỉnh tiêm con cứng, cũng không phải cái gì nhân vật đơn giản.

"Đúng rồi, người có hay không Yêu Yêu tin tức?" Chu Nguyên chợt mà hỏi.

Lục La suy nghĩ một chút, nói: "Người nên biết Vũ Hoàng cùng cái kia Đông Huyền đại lục người liên thủ đối phó Yêu Yêu tỷ a?"

Chu Nguyên sắc mặt âm trầm gật đầu.

"Không cần lo lắng á..., ta đã nghe được tin tức, nghe nói Tả Khâu Thanh Ngư cùng Yêu Yêu tỷ đụng phải, có yêu nữ kia tại, coi như là Vũ Hoàng đều đuổi không kịp các nàng." Lục La ý bảo Chu Nguyên không cần lo lắng.

"Tả Khâu Thanh Ngư tốc độ cùng thân pháp, tuyệt đối xem như chúng ta Thương Mang đại lục trẻ tuổi bên trong mạnh nhất."

"A?" Chu Nguyên cũng là có chút ít ngạc nhiên.

"Theo ta được biết, Tả Khâu gia có một cuốn không trọn vẹn Thiên Nguyên Thuật, tên là "Thanh Ngư Du", mà Tả Khâu Thanh Ngư danh tự tự đến từ chính này, đương nhiên quan trọng nhất là, nàng còn đem đạo này thân pháp Thiên Nguyên Thuật cho tu luyện thành công." Lục La nói.

"Thân pháp Thiên Nguyên Thuật?" Chu Nguyên hơi cảm thấy chấn động, cái này nói rất đúng Thiên Nguyên Thuật, hiển nhiên cũng không phải Tiểu Thiên Nguyên Thuật, phải biết rằng, cái loại này Nguyên thuật, toàn bộ Thương Mang đại lục đều là cực kỳ hiếm thấy.

Tuy nói là không trọn vẹn, nhưng nghĩ đến huyền diệu trình độ, cũng muốn còn hơn Tiểu Thiên Nguyên Thuật rồi.

Chu Nguyên lúc này mới yên tâm một ít, có Tả Khâu Thanh Ngư tại, ít nhất Vũ Hoàng đều muốn lại vây quét Yêu Yêu, đúng không thể nào làm được, còn nếu là một mình xuất mã mà nói, sẽ phải bị lúc này nộ khí bùng nổ rập Yêu Yêu đánh thành đầu heo.

"Bất quá tuy rằng không có việc gì, nhưng ta cũng muốn tìm được trước nàng mới được." Chu Nguyên nói ra, sau đó muốn quay người rời khỏi, lúc trước nghe thấy Yêu Yêu bị đánh tổn thương, thế nhưng là đưa hấn sợ hãi, hấn thật sự không cách nào tưởng tượng Yêu Yêu nếu như gặp chuyện không may, hấn về sau làm như thế nào đối mặt Thương Uyên sư phụ.

"Ài, ài ài. . ."

Lục La thấy thế, liền vội vàng kéo Chu Nguyên ống tay áo, đưa hấn ngăn chặn, chớp mắt to, nói: "Thánh tích chi địa lớn như vậy, người đi đâu tìm a? Chờ người con ruồi không đầu vòng hồi lâu, không phải đem cái gì cơ duyên đều bỏ lỡ chứ "

"Cơ duyên đủ là được rồi, nếu có duyên, tự sẽ đến." Chu Nguyên ngược lại là rộng rãi, nói.

Lục La liếc mắt, tròn mắt đi lòng vòng, nói: "Ta cảm thấy được có một biện pháp rất tốt, hôm nay nơi đây hội tụ nhiều như vậy con cưng, nếu như chúng ta có thể ở chỗ này trổ hết tài năng, đoạt được Tạo Hóa, tự nhiên sẽ có danh tiếng truyền đi, đến lúc đó nhiều người như vậy giúp chúng ta truyền bá, nhất định sẽ rơi xuống Yêu Yêu tỷ trong tai của các nàng ."

"Khi đó các nàng đã biết rõ vị trí của chúng ta, xác định sẽ chủ động tới tìm chúng ta, đây không phải là dễ dàng hơn chứ "

Chu Nguyên giật mình, ngược lại là cảm thấy có chút đạo lý, chợt hân hận giống như cười mà không phải cười nhìn về phía Lục La, nói: "Xem ra người đối với này tòa Kim trì Tào Hóa cảm thấy rất hứng thú?"

Lục La đem hân hận lại, hiển nhiên liền là muốn nhiều đáng tin cậy giúp đỡ.

Lục La cũng không có phủ nhận, gật gật đầu, nói: "Người biết không, nghe nói này tòa Kim trì, cực kỳ huyền diệu, không chỉ có có thể tẩy tủy phạt cốt, nhưng lại có thể tẩm bổ Thần Hồn, rèn luyện bản thân nguyên khí, đương nhiên quan trọng nhất là, có thể khiến cho huyết mạch phản cổ."

"Huyết mạch phản cổ?" Chu Nguyên khẽ giật mình, chợt như có điều suy nghĩ nhìn thoáng qua Lục La trên bờ vai Băng Lam Tiểu Điều, cái này tác dụng, hiển nhiên đối với nguyên thú, càng thêm có ích.

"Tiểu Hàn có được lấy Băng Phượng huyết mạch, nếu như có thể tiến cái kia Kim trì, tất nhiên có thể làm cho trong cơ thể nó huyết mạch phản cổ, càng thêm tiếp cận Băng Phượng." Lục La trông mong nhìn qua Chu Nguyên.

"Rèn luyện bản thân nguyên khí, nếu là như vậy mà nói, cũng không phải biết rõ có thể hay không đem của ta Huyền Mãng Lân lại lần nữa tăng lên, đạt tới Tử Kim sắc?" Chu Nguyên trong nội tâm tự nói.

Nếu như Huyền Mãng Lân có thể đạt tới Tử Kim sắc mà nói, coi như là Thái Sơ Cảnh cao thủ, chỉ sợ đều không phá được phòng ngự của hân.

Hân dâng lên một tia hứng thú.

"Dùng của người năng lực, không đi được này tòa Kim trì?" Chu Nguyên hỏi, Lục La có thể được xưng là Thương Mang đại lực đỉnh tiêm con cưng, hiển nhiên thủ đoạn không yếu đi nơi nào.

Lục La khổ khuôn mặt nhỏ nhắn, nói: "Nghe nói cái kia Kim trì bên cạnh, có không ít tứ phẩm nguyên thú, ta vài ngày trước mới tới gần, liền gặp phải một đầu, thật vất vả cùng Tiểu Hàn liên thủ muốn đánh bại nó, kết quả súc sinh kia trực tiếp gọi tới rồi ba đầu tứ phẩm nguyên thú."

"Nhiều như vậy tứ phẩm nguyên thú?" Chu Nguyên cũng là có chút điểm khiếp sợ, bình thường nói đến, tứ phẩm nguyên thú tại đây thánh tích chi địa ở bên trong, coi như là 1 bá, làm sao sẽ hội tụ ở chỗ này?

"Ta cũng không biết. . . Nghe nói trước kia nơi đây không có nhiều như vậy tứ phẩm nguyên thú đấy."

"Người không phải cái gì kia Thú Tâm Thông Minh Giả chứ có thể cùng nguyên thú câu thông chứ" Chu Nguyên nói.

Lục La trên khuôn mặt nhỏ nhắn cũng đầy đúng buồn bực, nói: "Đúng vậy a, coi như là gặp phải tứ phẩm nguyên thú, ta đều có thể cùng kia câu thông, thuận lợi thông qua, kết quả nơi đây nguyên thú hoàn toàn câu thông không được. . ."

"Bất quá, ta có lần cùng nguyên thú câu thông, ngược lại là đã nhận được một điểm tin tức."

"Tin tức gì?"

Lục La do dự một chút, vừa rồi cẩn thận từng li từng tí mà nói: "Giống như những tứ phẩm kia nguyên thú, còn có một lão đại, chính là cái lão đại, bắt bọn nó từ mặt khác núi chạy tới đấy. . ."

Chu Nguyên mở to hai mắt nhìn.

Những tứ phẩm này nguyên thú, vẫn còn có người thủ lĩnh? Đó là cái gì đẳng cấp hay sao? Loại này thủ vệ, ai dám rời đi xông a. . .

(hôm nay muốn đi Bắc Kinh học tập, đại khái muốn tới số chín mới có thể quay về, những thời giờ này có chút nhanh, cho nên báo trước những ngày này đôi mới sẽ có chút ít không ổn định, mời mọi người nhiều hơn thông cảm.

Hôm nay đã ngồi một ngày xe, trước hết canh một.)

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 165: Đông Huyền Đột Kích

Trong rừng đất trống, Chu Nguyên trừng to mắt nhìn qua Lục La, thật sự nghĩ mãi mà không rõ gia hỏa này ở đâu ra lá gan lớn như vậy, biết rõ cái kia Kim trì có một đầu thần bí nguyên thú thủ vệ, lại vẫn dám đi nghĩ cách.

Bị Chu Nguyên nhìn chăm chăm vào, Lục La có chút chột dạ nói: "Đầu kia nguyên thú đầu lĩnh tuy rằng không yếu, nhưng hôm nay nơi đây nhiều như vậy con cứng, kiến nhiều cắn chết voi, tại sao phải sợ nó?"

Chu Nguyên liếc nàng một cái, nơi đây con cứng không ít, nhưng trong núi nguyên thú thêm nữa, nhưng lại không thiếu tứ phẩm nguyên thú.

"Người hãy giúp ta một chút nha, Tiểu Hàn rất cần cái kia Kim trì đấy." Lục La mắt nước mắt lưng tròng, đáng thương mà nói.

Chu Nguyên nhìn giả vờ giả vịt Lục La liếc, có chút trầm tư, nói: "Cũng không phải là không thể được nếm thử, nhưng nếu như đến lúc đó phát hiện cái kia nguyên thú đầu lĩnh quá mạnh mẽ, chúng ta cũng chỉ có thể lui lại."

Vạn nhất thần bí kia nguyên thú đạt đến Ngũ phẩm, bọn hăn cơ bản không có đùa giỡn, bởi vì cái kia nhất định phải xuất động Thần Phủ Cảnh cường giả mới có thể địch nổi.

Lục La nhìn thấy Chu Nguyên ngữ khí buông lỏng, lập tức liên tục gật đầu.

"Có kế hoạch gì không?" Chu Nguyên hỏi.

"Cái mảnh này sơn mạch, khắp nơi đều là có thể che đậy cảm giác sương mù, bất quá trải qua lúc trước rất nhiều người dò xét, cũng là dò xét ra đi một tí con đường có thể đến Kim trì."

"Bất quá những trên đường này, đều cũng có lấy nguyên thú trấn thủ, tứ phẩm trở xuống nguyên thú không thành trở ngại, nhưng đã đến ở chỗ sâu trong về sau, liền sẽ gặp phải tứ phẩm nguyên thú, ta chính là tại đó bị ngăn đón trở về." Lục La nói ra.

"Nếu như hai người chúng ta liên thủ, thì có thể đủ nhẹ nhõm vượt qua!"

Chu Nguyên nhìn đến tin tưởng tràn đầy Lục La, ngược lại là nhún nhún vai, nếu như nàng cố ý mà nói, cái kia cũng có thể đi thử xem, đối với cái kia Kim trì, hẳn ngược lại cũng là có chút điểm hứng thú, nếu là thật sự có thể trộn lẫn phân Tạo Hóa, cái kia hẳn tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

"Trước thử xem a." Chu Nguyên nói.

Lục La hưng phấn gật đầu, sau đó liền phát phát bàn tay nhỏ bé, phía trước dẫn đường, một đường vượt qua trong rừng, cuối cùng bắt đầu đối với thâm sơn mà đi.

Mà nàng làm cho đi đường đi, Chu Nguyên quan sát một chút, quả nhiên là phát hiện sương mù mỏng manh, không hề giống địa phương khác như vậy nồng đậm đến nỗi ngay cả phương hướng đều phân biệt không đi ra.

"Con đường này không có những người khác?" Chu Nguyên tò mò nói, loại địa phương này, có lẽ bị chèn phá rồi mới đúng chứ?

"Bởi vì nơi này là thuộc về của ta." Lục La đặc ý nói.

"Những người khác phục?" Chu Nguyên kinh ngạc mà nói.

Lục La nghiêng đầu, nói: "Vừa mới bắt đầu không phục, về sau bị ta đánh cho mấy ngừng, liền đều bội phục, sau đó nơi đây liền thuộc về ta."

Chu Nguyên dựng thẳng lên ngón cái, có nóng nảy, không thể trêu vào.

Hai người ta chệch cười lấy đi về phía trước, trên đường đi Chu Nguyên có thể mơ hồ cảm giác được chung quanh trong sương mù dày đặc, mơ hồ có rất nhiều thú gào to truyền ra, một đôi thú đồng tử âm thầm dòm ngó.

Bất quá những nguyên thú này cuối cùng đều không có hiện thân ngăn chặn bọn hắn, Chu Nguyên biết rõ, đây đúng Lục La thủ đoạn.

Tuy rằng những tứ phẩm kia nguyên thú nàng không có biện pháp, nhưng những tứ phẩm này trở xuống nguyên thú, nàng nhưng là có thể câu thông, đem ra sử dụng.

Vì vậy, một đường mà đến, dị thường thuận lợi.

Thẳng đến bước vào sơn mạch ở chỗ sâu trong, Chu Nguyên bước chân chậm rãi ngừng lại, bởi vì hắn phát giác được, một cỗ hung hãn khí tức, ở đằng kia xa xa chiếm giữ, nồng đậm hung uy, không ngừng phát ra.

"Đây chính là cản đường tứ phẩm nguyên thú." Lục La khuôn mặt nhỏ nhắn cũng là căng thẳng, nói.

Tại kia nơi bả vai, cái kia Băng Lam sắc mặt Tiểu Điều trên thân thể bắt đầu có Băng Lam nguyên khí bắt đầu khởi động.

Chu Nguyên nhìn chăm chăm vào phía trước, chỉ thấy được chỗ đó, mặt đất có chút chấn động lấy, cuối cùng hắn chính là nhìn thấy, một đầu ước chừng hơn mười trượng, sau lưng mọc lên hai cánh Ban Lan Cự Hồ, từ cái này trong sương mù dày đặc, chậm rãi cất bước đi ra.

Thú đồng tử bên trong, tràn đầy hung tàn tập trung bọn hắn.

...

Sơn mạch một chỗ.

Chân Hư bước chậm đi về phía trước, cái kia xám trắng đôi mắt, dường như không mang theo chút nào sinh cơ, toàn bộ người giống như một cái hành tẩu người đần độn, toàn thân lạnh buốt, không có độ ấm.

Bỗng nhiên, hần di chuyển bước chân chậm rãi dừng lại.

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn qua phía trước, tại đó, có hơi mỏng sương mù, trong sương mù có một cây đại thụ, mà lúc này, một đạo nhân ảnh xếp bằng ở trên cành cây, cúi đầu nhìn qua hắn.

Cái kia là một người thanh niên, mọc lên một tấm cả người lẫn vật vô hại mặt em bé, mang theo dáng tươi cười, liếc mắt nhìn qua, ngược lại là rất dễ dàng làm cho lòng người sinh hảo cảm.

Bất quá Chân Hư chẳng qua là ánh mắt hờ hững theo dõi hắn.

"Ha ha, chào người a. . ." Thanh niên kia hướng về phía Chân Hư cười nói.

Không có được đáp lại.

Thanh niên không có để ý, như trước cười ha hả mà nói: "Ta gọi là Giang Tuyền, đến từ Đông Huyền đại lục Giang gia."

Chân Hư ánh mắt rút cuộc giật giật, hắn tập trung lên trước mắt tên kia là Giang Tuyền thanh niên, nói: "Xem ra các người Đông Huyền đại lục con chuột, thật đúng là lẫn vào vào được không ít."

Giang Tuyền cười nói: "Người là Diêm La Tông chính là cái kia tiểu diêm vương a?"

"Ta nghĩ ở đằng kia Thánh Bia bên trên lưu cái tên, cho nên.
muốn xin người giúp một chuyện. . ."

"Mời người chết ở trong tay của ta, được không nào?"

Ngay tại cuối cùng một chữ hạ xuống xong, Giang Tuyền ánh mắt đột nhiên âm lãnh xuống, cong ngón búng ra, chỉ thấy được Chân Hư mặt đất dưới chân đột nhiên vỡ vụn, hai luồng màu lam nguyên khí tựa như băng trùy, mang theo sắc bén, như thiểm điện đối với Chân Hư hai chân thiết cắt mà đi.

Chân Hư thân ảnh, cũng là trong nháy mắt này bay vụt dựng lên.

Màu lam nguyên khí xẹt qua, không khí bị xé nứt, đồng thời cũng là đem Chân Hư trên bàn chân để lại hai luồng thật sâu dấu vết, nhưng mà cái kia dấu vết hiện ra màu xám trắng màu, cũng không có bất luận cái gì máu tươi chảy ra.

Chân Hư sắc mặt hờ hững, dường như không phát hiện được tổn thương trên đùi thố, bàn tay mãnh liệt nắm chặt.

Ở đằng kia Giang Tuyền sau lưng, một cái khác nâu đen nguyên khí lặng yên vọt tới, tựa như trong âm u độc xà, sau đó đối với kia phía sau lưng chỗ hiểm, đột nhiên hung mãnh đâm hạ xuống.

Xoet xet!

Giang Tuyền sau lưng có màu lam nguyên khí dâng lên, giống như một mảnh mệnh môn biển lớn, đem cái kia tập kích trong bóng tối mà đến nâu đen nguyên khí chống cự xuống, nâu đen nguyên khí bên trong ẩn chứa thi độc, nhưng là tại nhất ngộ gặp màu lam nguyên khí lúc, sẽ phân tán, hóa giải. . .

"Không hổ là Thương Mang đại lục đỉnh tiêm con cưng. . . Thật sự là cảnh giác." Giang Tuyền cười nói.

Chân Hư dưới chân có nâu đen nguyên khí bắt đầu khởi động, đem chở đồ tại không trung, hắc xám trắng mắt nhìn chăm chăm vào Giang Tuyền, nói: "Con chuột chính là con chuột, chỉ biết đánh lén."

"Người cũng không giống nhau sao, vừa vừa thấy mặt, liền đang âm thầm hạ thủ." Giang Tuyền cười nói.

"Bất quá xem ra, người ngược lại đích thật là có chút năng lực, không uổng công ta đặc biệt đi một chuyến." Giang Tuyền chậm rãi giơ bàn tay lên, trong chớp nhoáng này, kinh người nguyên khí tự kia trong cơ thể đột nhiên bộc phát ra, màu lam nguyên khí tại kia sau lưng gào thét, tựa như thủy triều, mang theo khí thể kinh người.

"Nghe nói người đã từng hao tổn chết qua một vị Thái Sơ Cảnh?"

Giang Tuyền mỉm cười nói: "Thật là tinh xảo, cũng có Thái Sơ Cảnh người, bị ta sử dụng loại phương thức này đùa chơi chết."

"Hôm nay. . . Người cũng sẽ nhắm nháp đến giống nhau kết quả."

Oành!

Nhưng mà thanh âm của hắc chưa rơi xuống, Chân Hư trong cơ thể, đã là có thêm cuộn cuộn nâu đen nguyên khí quét sạch phóng tới, nháy mắt sau đó, chính là biến thành vô số đạo nâu đen khí lưu, phô thiên cái địa đối với Giang Tuyền bao phủ mà đi.

"Của người nói nhảm, hơi nhiều."

Xoạt!

Giang Tuyền ánh mắt lạnh như băng, tay áo vung lên, màu lam nguyên khí gào thét, giống như một cái khác vạn trượng sóng nước, đập đánh xuống, cùng cái kia vô số nâu đen khí lưu chạm vào nhau.

Oành!

Cả hai toàn lực động thủ, lập tức có sóng xung kích tàn sát bừa bãi ra, toàn bộ mặt đất, đều là vào lúc này nứt toác ra. . .

Mà Giang Tuyền thì là liếm liếm bờ môi, trong mắt có tàn nhẫn sắc mặt toát ra, âm lãnh thanh âm, tại đây trong rừng quanh quẩn.

"Hôm nay sau đó, các người Thương Mang đại lục những đỉnh tiêm này con cứng. . . Đều muốn sẽ trở thành chúng ta Đông Huyền đại lục đá đặt chân. . ."

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 166: Chúc Anh

Oành!

Cánh rừng giữa, cuồng bạo nguyên khí tàn sát bừa bãi ra, từng khóa che trời đại thụ đều là chặn ngang mà đoạn, trên mặt đất, càng là có thêm vết rạn giống như mạng nhện lan tràn đi ra.

Mà ở cái kia nguyên khí tàn sát bừa bãi chỗ đầu nguồn, chỉ thấy được một đầu sau lưng mọc lên hai cánh Ban Lan Cự Hồ gào thét, tại ở phía trên phương hướng, Băng Lam sắc mặt chim khổng lồ phe phẩy hai cánh, băng hàn nguyên khí quét sạch hạ xuống, trên mặt đất trực tiếp là xuất hiện một tầng băng tinh.

Ban Lan Cự Hồ Hồ miệng hơi mở, cũng là có cuồng bạo vô cùng nguyên khí giống như là nước lũ lao ra, cùng cái kia băng hàn nguyên khí va chạm.

Hai đầu Cự thú kịch liệt giao phong, có thể nói là đất rung núi chuyển.

Chu Nguyên cùng Lục La thì là tại cách đó không xa nhìn qua, cái kia bị Lục La xưng là Tiểu Hàn băng chim, hiển nhiên cũng là tứ phẩm thực lực, cũng không kém hơn Ban Lan Cự Hồ.

"Bất quá cái này đầu Ban Lan Cự Hồ cũng không có Tiểu Thiên Nguyên Thuật, xem ra không phải tất cả tứ phẩm nguyên thú đều có được." Chu Nguyên nhìn xem trong sân chiến đấu, âm thầm nói.

"Chu Nguyên, ta đi giúp đỡ Tiểu Hàn, người giúp ta nhìn chăm chăm vào." Lục La nhìn đến hai thú chiến đấu giằng co, chính là mở miệng nói

ra.

Chu Nguyên nghe vậy cũng là gật gật đầu.

Lục La mũi chân điểm một cái, nhỏ nhắn xinh xắn thân hình chính là lướt rồi đi ra ngoài, cuối cùng đã rơi vào băng thân chim bên trên.

Nàng duỗi ra bàn tay nhỏ bé, đặt tại băng thân chim bên trên.

Lê-eeee-eezz~!!

Băng chim chim đồng tử ở bên trong, tựa hồ là vào lúc này xẹt qua linh tính quang mang, vỗ cánh bay lên, hai cánh vỗ, chỉ thấy được nguyên khí gào thét mà đến, đúng là biến thành vô số Băng Vũ.

Băng Vũ sắc bén vô cùng, hơn nữa cực kỳ băng hàn.

Bá!

Đầy trời Băng Vũ gào thét hạ xuống.

Ban Lan Cự Hồ ngửa đầu gào thét, đúng là tạo thành sóng âm, sóng âm dung nhập nguyên khí, mắt thường có thể thấy được khuếch tán ra, những tiếp cận kia Băng Vũ thì là đều phần vỡ đi ra.

"Cái này Ban Lan Cự Hồ ngược lại là khó chơi." Chu Nguyên ở phía xa ánh mắt hơi hiện ngưng trọng nhìn chăm chăm vào, Ban Lan Cự Hồ bày ra thực lực, tương đối cường hãn.

"Bất quá Lục La cũng rất mạnh, không hổ là Thương Mang đại lục đỉnh tiêm con cưng." Chu Nguyên mặt lộ vẻ do dự, Lục La thực lực, chỉ sợ đã đạt đến chuẩn Thái Sơ cấp độ, khoảng cách chính thức Thái Sơ Cảnh, chỉ có nửa bước xa.

Hơn nữa, Chu Nguyên nhìn ra được, lúc Lục La cùng tên kia là Tiểu Hàn băng chim tiếp xúc về sau, song phương phảng phất là lẫn nhau dung hợp rồi, băng chim thể công, bắt đầu trở nên có được Linh tính, hơn nữa, thậm chí bắt đầu đã có Nguyên thuật chấn động.

"Những vỡ vụn kia Băng Vũ. . ."

Chu Nguyên nhìn chăm chăm vào trong tràng, những bị kia Ban Lan Cự Hồ chấn vỡ Băng Vũ, biến thành mắt thường khó có thể phát hiện bột phấn, phiêu đảng với trong không khí, cuối cùng tại chút bất tri bất giác, theo Ban Lan Cự Hồ hô hấp, xâm nhập trong cơ thể của nó.

"Thủ đoạn thật là lợi hại, lại có thể làm được loại trình độ này."

Chu Nguyên trong lòng giật mình, hiển nhiên trước lúc trước cái loại này phô thiên cái địa Băng Vũ thể công chẳng qua là biểu hiện giả dối, Lục La mục đích thực sự, đúng đắn sau lấy ẩn nấp băng hàn bột phấn, những bột phấn kia ở bên trong, ẩn chứa cực đoan hàn khí.

Nếu như không phải Chu Nguyên Thần Hồn đạt đến Hư Cảnh Hậu Kỳ, cảm giác kinh người, chỉ sợ cũng là không thể nhận ra cảm giác đến những mắt thường kia không thể nhận ra bột phấn.

"Cái kia Ban Lan Cự Hồ phải thua." Chu Nguyên thầm nghĩ.

Quả nhiên, cũng không xuất ra Chu Nguyên sở liệu, theo chiến đấu tiếp tục, cái kia Ban Lan Cự Hồ tốc độ chút bất tri bất giác bắt đầu trở nên trì độ, bởi vì ngay cả nó bản thân cũng không phát giác được, bề ngoài của hấn lên, bắt đầu có rất nhỏ băng tinh xuất hiện.

Một đoạn thời khắc, Lục La cái kia trong con người, làm như xẹt qua sắc mặt lẳng lặng, nòng cái miệng nhỏ nhắn mở ra, một đoàn Băng Lam sắc mặt nguyên khí, phun ra.

Cái kia Tiểu Hàn cũng là mở ra miệng chim, hàn khí gào thét phóng tới, hóa thành lăng liệt Hàn Phong, đột nhiên gào thét phóng tới.

Hàn Phong gào thét mà qua, mặt đất lập tức bị đóng băng, mà cái kia Ban Lan Cự Hồ vừa muốn vận chuyển nguyên khí chống cự, thân hình nhưng là đột nhiên cứng ngắt xuống, sau đó trong cơ thể của nó, liền là có thêm hàn khí bộc phát ra, lập tức bộc phát.

Ngắn ngủn mấy hơi thở, Ban Lan Cự Hồ, chính là biến thành một cỗ trông rất sống động băng điêu.

"Hãy dô, mệt chết đi được!"

Lục La bả vai cũng là xụ xuống, khuôn mặt nhỏ nhắn có chút tái nhợt, hiển nhiên lúc trước chiến đấu, cũng không phải là nhìn qua nhẹ nhàng như vậy, dù sao bất kể như thế nào, cái này Ban Lan Cự Hồ đều là tứ phẩm nguyên thú, có thể so với Thái Sơ Cảnh thực lực.

"Lợi hại, vậy mà một mình đấu rồi một đầu tứ phẩm nguyên thú." Chu Nguyên tức thì là đối với Lục La giơ ngón tay cái lên, đây là hăn lần thứ nhất tại thánh tích chi địa bên trong nhìn thấy có người một mình đấu tứ phẩm nguyên thú, nhưng lại thắng lợi.

"Chẳng qua là gia hỏa này quá ngu ngốc một ít mà thôi, bị của ta "Băng Linh Phấn" xâm nhập trong cơ thể, nếu là đổi lại bình thường Thái Sơ Cảnh cường giả, sẽ không dễ dàng như vậy rồi." Lục La cười hì hì mà nói.

Nàng từ nhỏ hàn trên lưng nhảy cà tưng rơi xuống, đi vào bị đóng băng Ban Lan Cự Hồ trước mặt, duỗi ra bàn tay nhỏ bé, nhẹ nhàng vừa gõ, chỉ thấy được cái kia Ban Lan Cự Hồ chính là vỡ vụn ra, hóa thành đầy đất băng vụn.

Từng đoàn từng đoàn màu trắng nguyên khí hội tụ, tạo thành một viên màu trắng nguyên khí hạt châu.

Lục La duỗi ra bàn tay nhỏ bé, chụp vào cái kia màu trắng nguyên khí hạt châu.

Bất quá, ngay tại nàng bắt lấy cái kia một cái chớp mắt, Chu Nguyên ánh mắt chợt biến đổi, lạnh lùng nói: "Cẩn thận!"

Chu Nguyên quát chói tai âm thanh vừa dứt, chỉ thấy được cái kia phía sau trong rừng rậm, một cái khác xích quang chợt mãnh liệt bắn phóng tới, dùng một loại không cách nào hình dung tốc độ, tàn nhẫn vô cùng trực tiếp chỉ hướng rồi Lục La phía sau lưng chỗ hiểm.

Không khí đều là trong nháy mắt này bị xé nứt.

Lục La cũng là đã nhận ra cái kia trong lúc đó kéo tới kinh phong, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng là nhin không được biến đổi, nhưng lúc này nàng vừa mới trầm tĩnh lại, nguyên khí điều động đều là không còn kịp rồi.

Cái kia đánh lên người thời cơ lựa chọn được quá mức hoàn mỹ.

Xoẹt!

Xích quang như thiểm điện kéo tới, bất quá ngay tại sắp đánh trúng Lục La lúc, Chu Nguyên thân ảnh nhanh chóng bắn mà đến, một cái Hồ Phác chính là nhảy ra, trực tiếp là ôm lấy phản ứng không kịp nữa Lục La, chặt vật ngay tại chỗ lăn lông lốc vài vòng, đem áp dưới thân thể.

Oành!

Đạo kia xích quang đã rơi vào trên đất trống, lập tức cuồng bạo nguyên khí bộc phát ra, trực tiếp là đem mặt đất xé rách, nóng hổi độ ẩm, ngay cả nham thạch đều bị hòa tan ra.

Vẻ này sóng nhiệt, cũng là đem Chu Nguyên quần áo đều là thiêu hủy rất nhiều, làn da đau đớn, hắc nhú nhú mảy, nhìn xem dưới thân khuôn mặt

nhỏ nhắn tái nhợt Lục La, nói: "Không có sao chứ?"

Lục La còn có chút chưa tỉnh hồn, nuốt nuốt nước miếng, ngay cả vôi vàng lắc đầu.

Chu Nguyên đứng dậy, đem Lục La cũng là kéo, sau đó hắt ánh mắt âm trầm nhìn qua phía sau trong rừng rậm, nói: "Lăn ra đây, giấu đầu lộ đuôi gia hỏa."

Lục La cũng là hai mắt phần nộ trừng, cắn chặt hai hàm răng trắng ngà nhìn chăm chăm vào cái hướng kia, lúc trước nếu như không phải Chu Nguyên phản ứng nhanh, hôm nay nàng thật đúng là bị người đánh trộm thành công.

"Tiểu Hàn, cho ta đem hắc cầm ra trở lại!" Lục La tức giận nói.

Lê-eeee-eezz~!!

Tiểu Hàn cũng là phát ra phần nộ tiếng kêu, hai cánh đột nhiên vỗ, cuộn cuộn dòng nước lạnh quét sạch phóng tới, phàm là chạm đến cây cối, trong khoảnh khắc hóa thành băng điêu.

"Khanh khách, thật là một cái tánh khí táo bạo tiểu nha đầu."

Dòng nước lạnh tuôn ra qua, chợt có xích quang bộc phát ra, giống như hỏa diễm đang thiêu đốt, đem cái kia dòng nước lạnh đều chống cự xuống.

Đỏ thắm nguyên khí bắt đầu khởi động ra, sau đó Chu Nguyên cùng Lục La chính là nhìn thấy, ở đằng kia xích quang ở bên trong, một cái khác bóng hình xinh đẹp nện bước ưu nhã bộ pháp chậm rãi đi tới.

Đợi đến gần lúc, bọn hắc mới phát hiện, cái kia đúng là một cái cực kỳ mỹ mạo nữ tử, hơn nữa tóc của nàng, xích đỏ như lửa.

"Người là ai?" Chu Nguyên cau mày, trước mắt cái này cái này Hồng Phát nữ tử, bọn hắn hiển nhiên cũng không nhận ra.

Nghe được Chu Nguyên vấn đề, cái kia Hồng Phát nữ tử mỉm cười, lộ ra vũ mị nét mặt tươi cười, chẳng qua là nụ cười kia ở bên trong, dường như cũng không có bao nhiêu độ ấm, ngược lại làm cho người ta cảm thấy hàn ý rậm rạp.

"Chúc Anh, Đông Huyền đại lục, Chúc gia người."

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 167: Đấu Chúc Anh

"Chúc Anh? Đông Huyền đại lục?"

Chu Nguyên cùng Lục La thần sắc đều là vào lúc này hơi đổi.

Chu Nguyên nhìn chăm chăm vào tên kia là Chúc Anh Hồng Phát nữ tử, cau mày nói: "Xem ra các người Đông Huyền đại lục gấp ghé chúng ta Thương Mang đại lục cái này thánh tích chi địa đã lâu rồi."

Đối phương chọn thời cơ đều là cực kỳ tinh chuẩn, vừa lúc ở thánh tích chi địa mở ra lúc, liền khiến cho lấy tay đoạn vụng trộm tiềm nhập tiến đến, điều này hiển nhiên đúng dự mưu đã lâu.

"Hừ, Đông Huyền đại lục con chuột, người đánh lén ta làm cái gì?" Lục La thì là khuôn mặt nhỏ nhắn bất thiện nhìn chăm chăm vào Chúc Anh.

"Đương nhiên là vì Thánh Bia lưu danh a." Chúc Anh mỉm cười nói: "Các người trên Thương Mang đại lục có thể đập vào mắt đỉnh tiêm con cứng lại không nhiều lắm, cho nên chỉ có thể tìm người hỗ trợ một chút."

"Chỉ bằng người? Tiểu Hàn, chính đốn nàng!" Lục La lạnh cười ra tiếng, hiển nhiên cũng bị nàng lúc trước đánh lén làm cho chọc giận, lúc này cũng lười nói nhảm, trực tiếp hạ lệnh.

Lê-eeee-eezz~!!

Tiểu Hàn hai cánh vỗ, lập tức có băng hàn nguyên khí hội tụ mà đến, lăng liệt bá đạo, ngay cả không khí cũng bắt đầu hóa thành vô số băng tinh.

Bá!

Tiểu Hàn trực tiếp là hóa thành một bôi hàn quang, bằng tốc độ kinh người bắn về phía cái kia Chúc Anh.

Chúc Anh nhìn đến Tiểu Hàn lướt đến, cặp môi đỏ mọng nhếch lên, mũi chân một đập, thân hình chính là phóng lên trời, cùng lúc đó, một cái khác xích quang tự kia trong tay áo mãnh liệt bắn phóng tới, uốn lượn chiếm giữ, giống như Hỏa Mãng.

Xoẹt!

Xích quang gào thét hạ xuống, trực tiếp là đem Tiểu Hàn quấn quanh mà vào, thì ra là cái kia xích quang, đúng là một cái lửa đỏ Trường Tiên, Trường Tiên giống như thiêu đốt lên hỏa diễm, gắt gao khốn trói lấy Tiểu Hàn, tùy ý nó như thế nào giãy giụa, đều thì không cách nào đem giãy giụa.

"Khanh khách, ta đây Xích Viêm Phược Thú Tiên như thế nào?" Chúc Anh cười khanh khách nói.

"Tiểu Hàn!" Lục La kinh hãi, hiển nhiên không nghĩ tới cái kia Chúc Anh vậy mà có được lấy khắc chế nguyên thú thủ đoạn, vừa ra tay, liền đem xử chí không kịp đề phòng Tiểu Hàn cho khốn trói ở.

"Viêm Ma Ấn!"

Cái kia Chúc Anh nhưng là đúng lý không buông tha người, vậy khốn Tiểu Hàn về sau, trực tiếp lóe lên phóng tới, xuất hiện ở Lục La phía trước, bàn tay như ngọc trắng kết ấn, đột nhiên oanh ra.

Oành!

Đỏ thẫm nguyên khí gào thét phóng tới, mơ hồ trong đó phảng phất là tạo thành thiêu đốt dấu quyền, trong đó có Viêm Ma giống như gào thét,

mang theo cuồng bạo vô cùng uy lực, hung hăng đối với Lục La Oánh tới.

Lục La khễ cắn răng ngà, trắng thuần bàn tay nhỏ bé cũng là đánh ra, hùng hồn nguyên khí gào thét, phát ra nhọn tiếng gầm rú.

Phanh!

Hai người cứng rắn tiếc một cái, cái kia Chúc Anh bỗng bênh trở ra, mà Lục La thì là thân thể mềm mại chấn động, bị chấn động liên tục lui ra phía sau, trơn bóng trên khuôn mặt nhỏ nhắn đều là vệt lên một vòng đỏ ửng, hiển nhiên là khí huyết chấn động.

"Chắc chắc, không có đầu kia nguyên thú, thực lực của người dường như cũng chỉ là." Chúc Anh kiêu cười ra tiếng.

Lục La thì là bị tức giận đến khuôn mặt nhỏ nhắn xanh mét, nàng vô cùng nhiều thủ đoạn, vốn là muốn cùng nguyên thú phối hợp, mới có thể bộc phát ra mạnh nhất sức chiến đấu, nhưng dưới mắt bởi vì nàng sai lầm, dẫn đến Tiểu Hàn vừa thấy mặt đã bị đối phương hạn chế.

"Nếu như người chỉ có những thủ đoạn này mà nói, vậy hôm nay, các người Thương Mang đại lục đỉnh tiêm con cưng, phải thiếu một vị." Chúc Anh giống như là có chút tiếc nuối thở dài một tiếng, thế nhưng khóe môi đáng tươi cười, nhưng là dị thường lạnh lùng.

Bá!

Mà khi kia thanh âm rơi xuống lúc, thân ảnh của nàng lại lần nữa mãnh liệt bắn phóng tới, đỏ thắm giống như nguyên khí vẫn còn như núi lửa tự kia trong cơ thể bạo phát đi ra, sóng khí cuồn cuộn lúc giữa, một cây gốc đại thụ trực tiếp là lừng không bốc cháy lên.

Nàng người như một cái khác Hỏa Ảnh, thẳng đến Lục La mà đi, đầu ngón tay lóe ra hàn quang, nóng bỏng vô cùng.

"Người cho rằng ta chả lẽ lại sợ người? !" Lục La cũng là bị cái này Chúc Anh hùng hổ dọa người bức ra rồi hỏa khí, nghiêng chắc hàm răng, muốn thúc giục nguyên khí, cùng nữ nhân này chết chiến đấu tới cùng.

Bất quá, nàng vừa muốn động thủ, nhưng là nhìn đến một đạo nhân ảnh ngăn ở rồi trước mặt của nàng.

Nàng xem rồi đi, nhưng là ngăn người: "Chu Nguyên?"

Chợt nàng vội vàng nói: "Người mau tránh ra a, cái này nữ nhân điên rất khó đối phó đấy!"

Tuy nói nàng đã là biết được Chu Nguyên bước vào đã đến Thiên Quan Cảnh, nhưng dù sao vẫn chỉ là Thiên Quan Cảnh sơ kỳ, mà trước mắt cái này Chúc Anh, cũng hẳn là chuẩn Thái Sơ Cảnh thực lực, so với kia cái Tiêu Thiên Huyền còn cường hãn hơn.

Mà với Chu Nguyên thực lực, hiển nhiên sẽ không thể nào đúng đối thủ của nàng.

Chu Nguyên khoát tay áo, nói: "Người đi nghĩ biện pháp đem Tiểu Hàn phóng xuất, nữ nhân này. . . Giao cho ta để đối phó."

Hiện tại Lục La trạng thái, thiếu khuyết rồi Tiểu Hàn trợ lực, rất nhiều thủ đoạn đều không thể thi triển, chỉ sợ thật đúng là không phải cái này Chúc Anh đối thủ.

"Người. . ." Lục La có chút do dự.

"Ha ha, các người Thương Mang đại lục người, đều là như vậy không biết trời cao đất rộng chứ một cái Thiên Quan Cảnh sơ kỳ, cũng dám ngăn ở trước mặt của ta." Chúc Anh nhìn đến một màn này, giống như cũng là cảm thấy thú vị, chẳng qua là cái kia trong con người lóe lên quang, lại tràn đầy đùa cợt.

"Người đã muốn sinh anh hùng, ta đây sẽ thành toàn cho người."

Chúc Anh mĩa mai cười cười, xích quang quanh quần quanh thân, Hồng Phát vũ động, làm cho nàng lúc này tựa như Viêm Ma, nàng mảnh khảnh bàn tay nhỏ bé nắm chặt, một quyền oanh ra.

Phanh!

Không khí nổ, mà kia mặt đất dưới chân, càng là trực tiếp bị quyền kia gió vỡ ra một cái khác thật sâu vết rách.

Một quyền này, đủ để đem một gã Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ thực lực nhân sinh xuyên thủng.

Chu Nguyên nhìn qua cái kia gào thét mà đến cuồng bạo thể công, trong mắt cũng không có sợ hãi, ngược lại có nóng bỏng sắc mặt dâng lên trở lại.

"Chuẩn Thái Sơ Cảnh sao. . . Ta ngược lại là phải thử một chút, có thể mạnh bao nhiêu?"

"Huyền Mãng Lân!"

Chu Nguyên năm ngón tay cũng là nắm chặt, Âm Kim sắc nguyên khí tự Khí Phủ bên trong gào thét phóng tới, đem thân thể của hắn bao phủ, quả đấm của hắn mặt ngoài, bắt đầu có Kim sắc Huyền Mãng Lân nổi lên.

"Tam phẩm Nguyên Văn, Hắc Kim Chương Văn!"

Nường theo lấy Chu Nguyên trong nội tâm quát lên vang lên, chỉ thấy được Chu Nguyên cái kia bị Kim sắc Huyền Mãng Lân bao trùm năm đấm mặt ngoài, lại lần nữa xuất hiện một tầng Hắc Kim giống như sắc thái, không thể phá vỡ.

Chu Nguyên thân hình như cung, đột nhiên mãnh liệt bắn phóng tới, không khí bị xé nứt, năm ngón tay thành quyền, không chút lựa chọn một

quyền oanh ra, cùng cái kia Chúc Anh chính diện cứng rắn tiếc.

"Không biết sống chết!" Chúc Anh mĩa mai lên tiếng, đây là nàng lần thứ nhất nhìn thấy Thiên Quan Cảnh sơ kỳ người, dám chính diện cùng nàng đụng nhau.

"Chu Nguyên!" Lục La cũng là nhin không được che mắt to.

"Long Bi Thủ, Phá Thiên!"

Va chạm cái kia một cái chớp mắt, Chu Nguyên năm dặm đường như trở nên chậm chạp trầm trọng xuống, một cỗ lực lượng rung động nhộn nhạo ra, dẫn tới không gian dập dờn, mặt đất càng là trực tiếp sụp đổ sụp đổ xuống.

Một quyền này, không chỉ có có nguyên khí tăng cường, càng là có thêm Kim sắc Huyền Mãng Lân cùng với Tam phẩm Nguyên Văn, Hắc Kim Chương Văn, cái kia cùng với lực lượng, hung hãn đã đến cực hạn.

Oành!

Hai luồng ẩn chứa đáng sợ lực đạo năm dặm, nháy mắt sau đó trùng trùng điệp điệp cứng rắn tiếc lại với nhau.

Thanh âm trầm thấp vang vọng, không gian dường như yên tĩnh rồi một cái chớp mắt, ngay sau đó liền là có thêm cuồng bạo vô cùng sóng xung kích tàn sát bừa bãi ra, chung quanh mặt đất từng khúc sụp đổ, nam thạch xé rách, từng khối đại thụ càng là phịch một tiếng, đùng đùng (không dứt) vỡ vụn ra, hóa thành đầy trời mảnh gỗ vụn.

Toàn bộ sân bãi, lập tức một mảnh hỗn độn.

Lục La mở to hai mắt nhìn về phía trong tràng, chỉ thấy được chỗ đó, Chu Nguyên cùng Chúc Anh thân ảnh đều là rút lui rồi mấy chục bước.

Chỉ có điều, lúc này cái kia Chúc Anh sắc mặt, nhưng là trở nên cực kỳ khó coi, Lục La đưa tầm mắt nhìn qua, chính là trông thấy, nàng cái kia nơi bàn tay, đúng là xuất hiện một mảnh máu ứ đọng, còn có từng giọt một máu tươi theo đầu ngón tay giọt rơi xuống.

Mà trái lại Chu Nguyên chỗ đó, trên năm tay Kim sắc lân phiến rách nát rồi rất nhiều, nhưng cũng không xuất hiện thương thế.

Hiển nhiên, lúc trước đáng sợ cứng rắn tiếc, dĩ nhiên là Chu Nguyên chiếm cứ một chút thượng phong.

Lục La kinh ngạc được cái miệng nhỏ nhắn đều tím lớn lên.

Chu Nguyên năm ngón tay chậm rãi buông ra, Kim sắc lân phiến biến mất, hắn giương mắt nhìn về phía cái kia đôi má xanh mét Chúc Anh, nhạt cười một tiếng, nói: "Tuy rằng ngươi là chuẩn Thái Sơ. . ."

"Nhưng so với cái này độ cứng, ngươi không bằng ta cứng rắn a."

(hiện tại mới trở lại khách sạn, hôm nay chương một.)

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 168: Gặp Lại

Một mảnh hồn độn trong rừng, Chu Nguyên năm ngón tay chạm rãi buông ra, lúc trước cứng rắn va chạm, đối phương cũng không có đứng ở chút nào thượng phong.

Hiển nhiên, lúc Chu Nguyên thúc giục Kim sắc Huyền Mãng Lân cùng với đạo kia Tam phẩm Nguyên Văn "Hắc Kim Chương Văn" về sau, hắn đã có đủ rồi chính diện cứng rắn tiếu chuẩn Thái Sơ cường độ.

"Này, hảo hảo đánh nhau, không tốt đùa nghịch lưu manh."

Mà đang ở Chu Nguyên trong nội tâm âm thầm mừng rỡ thời điểm, phía sau Lục La đột nhiên lên tiếng.

Chu Nguyên ngẩn người, vẻ mặt mộng bức nhìn về phía đỏ lên khuôn mặt nhỏ nhắn trừng mắt hăn Lục La: "A? ?"

"Người ta đúng nữ hài tử, như thế nào cùng người so với độ cứng?" Lục La đỏ mặt, nghiêm trang mà nói.

Chu Nguyên lập tức cảm thấy Thiên Lô cuốn cuộn, trực tiếp bị lôi được bên ngoài tiêu trong non, hắn nghẹn họng nhìn trân trối nhìn chăm chăm vào Lục La, sắc mặt xanh trắng luân chuyển, sau một hồi khá lâu vừa rồi then quá hoá giận mà nói: "Câm miệng cho ta!"

Hắn rõ ràng nói rất đúng quyền đầu cứng tốc độ, kết quả cái này Lục La, vậy mà không biết mang thiên đi nơi nào!

Lục La làm cái mặt quỷ, đùa nghịch lưu manh còn như vậy hung.

Mà cái kia cách đó không xa Chúc Anh, cũng là nghe thấy được Lục La mà nói, lúc này vốn là sắc mặt khó coi càng thêm khó coi, đầy đặn bộ ngực phập phồng, giống như muốn nổ tung thùng thuốc nổ.

"Tiểu tử, ta hôm nay tất muốn giết ngươi!" Chúc Anh nghiêm nghị quát.

Oành!

Đỏ thắm nguyên khí giống như hỏa diễm hùng hực tự kia trong cơ thể bạo phát đi ra, mặt đất dưới chân, bắt đầu hòa tan, tản mát ra rồi cực kỳ nhiệt độ cao đáng sợ.

"Xích Ma Thủ!"

Chúc Anh tâm niệm vừa động, chỉ thấy được cái kia xích hồng giống như là hỏa diễm nguyên khí chính là tạo thành một cái cực lớn hỏa diễm đại thủ, vào đầu liền là đối với Chu Nguyên hung hăng chụp được.

Chu Nguyên cũng không dám lãnh đạm, Thiên Linh Cái chỗ có ám kim nguyên khí phóng lên trời, dường như mũi xe.

Oanh oanh!

Hỏa diễm đại thủ không ngừng hung hăng chụp được, đem cái kia ám kim nguyên khí biến thành mũi xe đều là lấy được run rẩy không ngừng lấy, bất quá người sau tuy nói không ngừng nhộn nhạo lên rung động, nhưng thủy chung có thể kiên trì xuống, không bị ngọn lửa kia đại thủ làm cho xé rách.

Song phương va chạm rồi tầm mười lần, cái kia Chúc Anh ngược lại là thời gian dần trôi qua tỉnh táo lại, trong con ngươi hơn nhiều một tia ngưng trọng.

Lúc trước giao phong, đã làm cho nàng biết được, trước mắt cái này nhìn như chỉ có Thiên Quan Cảnh sơ kỳ thực lực thiếu niên, cũng không đơn giản.

Người sau nguyên khí, hùng hồn ngưng luyện, vượt xa Thiên Quan Cảnh sơ kỳ, thậm chí đủ để so sánh Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ.

Hơn nữa cái kia Âm Kim sắc nguyên khí phẩm chất cũng là cực cao, cho nên mặc dù là loại này nguyên khí cứng rắn va chạm, cũng không rơi bao nhiêu hạ phong.

"Hừ, ta còn không tin, ta Chúc Anh ngay cả người một cái Thiên Quan Cảnh cũng còn bắt không được!" Chúc Anh cũng là bị khơi dậy hỏa khí, lúc này bàn tay như ngọc trắng nắm chặt, một cái khác lửa đỏ quạt lông xuất hiện ở kia trong tay.

Phiến trên mặt, che kín lên hỏa diễm đường vân, mỗi một cây lông vũ đều thiêu đốt lên hỏa diễm hừng hực, hiển nhiên là lấy tự Hỏa thuộc tính phi cầm.

"Thử xem ta đây Ngũ Cầm Hỏa Diễm Phiến!"

Chúc Anh bàn tay như ngọc trắng run lên, quạt lông vũ, hừng hực lửa đỏ nguyên khí quét sạch phóng tới, lại thật sự biến thành tràn đầy hỏa diễm, tiến tới hình thành đầy trời Hỏa Vũ, phô thiên cái địa đối với Chu Nguyên bản mạnh tới.

Mỗi một đoàn Hỏa Vũ ở bên trong, đều giấu giếm cuồng bạo chấn động, chỉ cần chạm đến sẽ bạo tạc nổ tung, hình thành cường đại lực sát thương.

Hỏa Vũ bao phủ mà đến, Chu Nguyên trong tay Thiên Nguyên Bút cũng là bành trướng, tay hãn cánh tay run lên, tuyết trắng lông tơ tăng vọt, xoay tròn quanh, giống như đúng biến thành một mặt lông tơ chi thuẫn.

Phanh! Phanh!

Hỏa Vũ cùng lông tơ tạo thành tấm thuẫn va chạm, phát ra cuồng bạo tiếng nổ mạnh, ngay cả không khí dường như đều là bị cháy.

Bạo tạc nổ tung tiếp tục một lát, chỉ thấy được cái kia tuyết trắng lông tơ đều là vào lúc này trở nên đỏ bừng.

Bất quá, Chu Nguyên ngồi bút run lên, lông tơ co rút lại mà quay về, rơi vào ngồi bút về sau, lại là nhanh chóng khôi phục bình thường.

Thiên Nguyên Bút hôm nay mặc dù chỉ là Huyền Nguyên Bình, nhưng bản thân luyện chế tài liệu, nhưng là cực kỳ cường đại, cho nên như muốn lông tơ thiêu hủy, hiển nhiên đúng chuyện không thể nào.

Ngăn lại đầy trời Hỏa Vũ, Chu Nguyên cũng là không chút khách khí, thân hình mãnh liệt bắn phóng tới, tuyết trắng lông tơ hình thành liên bao giống như mũi thương, trực tiếp là như thiểm điện đối với Chúc Anh hung mãnh đâm mà đi.

Keng!

Chúc Anh mặt quật vượt qua ngăn cản, ngăn lại mũi thương, cặp môi đỏ mọng một tấm, một đoàn lửa đỏ nguyên khí chính là giống như hỏa cầu, hung hăng đối với Chu Nguyên mặt âm.

Chu Nguyên trong hơi thở có ám kim nguyên khí tuôn ra, trực tiếp là đem cái kia đoàn lửa đỏ nguyên khí chống đỡ đỡ đỡ được.

Keng keng keng!

Hai người như thiểm điện giao phong, ngồi bút cùng mặt quật không ngừng va chạm, phát ra kim loại thanh âm, tia lửa bắn tung tóe lúc giữa, hai người ra tay đều là tàn nhẫn, nhưng lại bị đối phương đều ngăn cản.

Mà ở hai người kịch chiến thời điểm, Lục La cũng là chạy tới bị trói trói ở Tiểu Hàn bên cạnh, bàn tay nhỏ bé thêm vào đi lên, lập tức kinh người hàn khí từ nhỏ hàn trong cơ thể phóng xuất ra, bắt đầu Ăn Mòn lấy lửa kia hồng Trường Tiên.

"Nữ nhân điên, chờ ta đem Tiểu Hàn phóng xuất, lại cho người thử xem sự lợi hại của ta." Lục La cắn răng nói.

Mà Chúc Anh cũng là đã nhận ra Lục La cử động, lúc này lông mày nhàu, cảm thấy bức bối, nàng vốn cho là có thể dễ dàng đem trước mắt Chu Nguyên giải quyết hết, nhưng cái đó ngờ tới đối phương vậy mà như thế mạnh mẽ, ngược lại đem nàng kéo được không thể động đậy.

Nếu như đợi đến lúc Lục La đem cái kia băng chim thả ra, một người một thú liên hợp lại, nàng bên này không thể nghi ngờ sẽ triệt để rơi vào tình thế nguy hiểm.

"Phải đem tiểu tử này giải quyết hết!"

Chúc Anh trong con người xẹt qua một vòng vẻ tàn nhẫn, chột nàng thân hình bỗng nhiên rút lui, ngọc tay nắm chặt lửa đỏ quạt lông, mãnh liệt hít sâu một hơi, trong con người hàn quang hiển hiện: "Tiểu Thiên Nguyên Thuật, năm Cầm Hỏa!"

Nàng cắn đầu lưỡi một cái, một cái khác tinh huyết phun ra, đã rơi vào phiến trên mặt, đột nhiên một cái.

Hừng hực!

Đỏ thắm hỏa diễm dâng lên, cuối cùng hóa thành một đoàn hỏa cầu, hỏa cầu phía trên, mơ hồ có thể thấy được năm đầu phi cầm bay múa, từng đạo quang văn tràn ngập, có kinh người khô nóng phát ra.

Cái này đoàn hỏa cầu vừa xuất hiện, toàn bộ rừng rậm dường như đều là trở nên khô nóng, có thiêu đốt dấu hiệu.

Chu Nguyên sắc mặt cũng là vào lúc này trở nên cực kỳ ngưng trọng lên, cái kia đoàn hỏa cầu cực kỳ cuồng bạo, trong đó uy năng kinh người, đừng nói là Thiên Quan Cảnh rồi, coi như là đều là chuẩn Thái Sơ Cảnh, nếu là bị đánh trúng thân thể, chỉ sợ đều được trong khoảnh khắc bị đốt thành tro bụi.

Cái này Chúc Anh, đích thật là có chút năng lực.

"Chu Nguyên, mau lui lại, đó là Tiểu Thiên Nguyên Thuật, uy lực rất lớn đấy!" Lục La cũng là có làm cho phát hiện, lúc này vội vàng nói.

Chu Nguyên không chút sứt mẻ, chân hắn đạp nguyên khí, đứng giữa không trung, ánh mắt trở nên lạnh lẽo ác liệt, hắn năm ngón tay duỗi ra, trong lòng bàn tay, chợt có Lôi Quang lập loè nhảy lên.

"Người cũng thử xem ta đây đạo Tiểu Thiên Nguyên Thuật!"

Chu Nguyên trong mắt chiến ý bốc lên, tại tu thành "Đại Phong Lôi" về sau, đây là hãn lần đầu thi triển đối địch, cho nên hãn cũng rất muốn biết, uy lực của nó cuối cùng như thế nào.

Xoẹt!

Phong Lôi tại Chu Nguyên lòng bàn tay hội tụ, ngăn ngừa hơn mười hơi thở về sau, có hùng hồn nguyên khí phát ra, một viên mây trắng tả hữu thanh hắc lôi cầu, liền là xuất hiện ở Liễu Kỳ lòng bàn tay.

"Đại Phong Lôi!"

Oành!

Chu Nguyên bàn tay run lên, thanh hắc lô cầu chính là mang theo lô minh mãnh liệt bắn phóng tới.

Nháy mắt sau đó.

Hỏa cầu cùng lô cầu, chính là đụng đụng vào nhau.

Ầm ầm!

Không cách nào hình dung Phong Bạo tàn sát bừa bãi ra, xen lẫn hỏa diễm cùng Lô Đình, phương viên trong vòng mấy trăm trượng rừng rậm đều bị san thành bình địa, mặt đất cháy đen một mảnh. . .

Chúc Anh thân ảnh dần hiện ra, hình dạng của nàng hơi có vẻ chật vật, lúc trước nàng cũng là bị ảnh hưởng đến, cuồng bạo trùng kích làm cho trong cơ thể nàng khí huyết chấn động, khóe miệng đều là vẫn lạc một tia vết máu.

"Cái này tổng nên chết a?" Chúc Anh cắn chặt hai hàm răng trắng ngà nhìn hướng tiền phương.

Chỗ đó bụi mù thời gian dần trôi qua tản đi, nhưng mà Chúc Anh khuôn mặt chính là lại lần nữa trở nên khó nhìn lên, chỉ thấy được ở đằng kia tại chỗ chỗ, Chu Nguyên thân hình không chút sút mẻ, chẳng qua là ở trước mặt của hắn, xuất hiện một mặt mai rùa giống như quang thuẫn, đúng là cái kia mặt quang thuẫn, là Chu Nguyên chống cự rơi xuống tất cả trùng kích.

"Chu Nguyên, vậy mới tốt chứ!"

Cách đó không xa, Lục La vui mừng hô ra tiếng, cái kia mắt to nhìn về phía Chu Nguyên lúc tràn đầy kinh ngạc, nàng cũng không nghĩ tới, lần này gặp mặt, Chu Nguyên thực lực vậy mà hội mạnh mẽ đến loại tình trạng này.

Trước mắt Chúc Anh, thực lực sẽ không thua nàng, nhưng mà như thế, vẫn còn là cùng Chu Nguyên giao phong bên trong không có vào tay thượng phong.

Hiển nhiên, từ khi tiến vào đến thánh tích chi địa về sau, Chu Nguyên thực lực, đang nhanh chóng tăng trưởng.

Chúc Anh tức thì là hận đến răng ngà đều muốn cắn nát, nàng nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, lông mày nhăn lại: "Chu Nguyên? Cái tên này ngược lại là có chút quen thuộc. . ."

Nàng suy nghĩ một chút, rút cuộc nhớ.

"Thì ra là người chính là cái kia Vũ Hoàng đối đầu, Chu Nguyên?"

Chúc Anh cười lạnh một tiếng, nói: "Thì ra là người ở nơi này, vừa vặn, người vậy đối với đầu cũng ở nơi đây, ta đưa hãn gọi tới, với người hảo hảo vui đùa một chút!"

Nàng thanh âm vừa rơi xuống, chính là nhỏ vung tay lên, một đạo hỏa diễm phóng lên trời, cuối cùng muốn nổ tung lên, truyền ra khác thường chấn động.

Chu Nguyên thấy thế, mắt cũng là híp lại, cái kia Vũ Hoàng, vậy mà cũng ở nơi đây?

Mà đang ở cái kia Chúc Anh truyền ra tín hiệu không lâu, Chu Nguyên chính là cảm thấy âm thanh xé gió nhanh chóng truyền đến, cuối cùng hãn chính là nhìn thấy, xa xa sương mù dập dờn, có hai đạo thân ảnh, chậm rãi tự trong đó đi ra.

Hai đạo thân ảnh kia, một người mặc áo bào màu vàng, đương nhiên đó là Vũ Hoàng.

Mà một người khác, thì là một thân hắc y, thậm chí ngay cả kia hai mắt, đều là một mảnh đen kịt giống như vòng xoáy, làm cho người ta một loại không cách nào hình dung quỷ dị cảm giác.

Vũ Hoàng chấp tay đi ra, ánh mắt của hắn, trước tiên chính là nhìn về phía Chu Nguyên, hơi ngẩn ra, sau đó khóe miệng liền là có thêm một vòng vẻ dâm chiêu nổi lên.

"Chu Nguyên, không nghĩ tới lại gặp ngươi rồi. . ."

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 169: Vũ Hoàng Sát Ý

Trước mắt Thương Di trong rừng, Chu Nguyên nhìn qua cái kia tự trong sương mù đi tới Vũ Hoàng cùng với áo đen thanh niên, lông mày cũng là nhin không được cau lại.

"Người vậy mà cùng những Đông Huyền đại lục này người làm đến một khối đi?"

Vũ Hoàng thần nhiên nói: "Tầm nhìn hạn hẹp, tương lai ta đây, sẽ không dừng bước tại một tòa Đại Lục, cho nên vì sao phải dùng Thương Mang đại lục thân phận trở lại hạn chế ta?"

"Thật sự là vô sỉ." Lục La cười lạnh nói.

"Người cấu kết những Đông Huyền đại lục này người, liên thủ vây công Yêu Yêu, cũng thật sự là không biết xấu hổ da."

Vũ Hoàng lắc đầu, ngữ khí không có bao nhiêu gợn sóng, nói: "Được làm vua thua làm giặc mới là thật để ý, quá trình cũng không trọng yếu, nếu như phát hiện chương ngại vật, cái kia tự nhiên là muốn dùng sức thủ đoạn đem hóa giải."

Chu Nguyên quét mắt nhìn hắn một cái, nói: "Chẳng qua là đáng tiếc ngay cả da mặt đều buông tha đi ra ngoài, vẫn không thể nào đạt thành mục đích."

Vũ Hoàng thần sắc cuối cùng đứng hơi chậm lại, hắn ánh mắt có chút lạnh lùng nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, nói: "Ở chỗ này phát hiện

người, ngược lại là cái niềm vui ngoài ý muốn, nghe nói người cùng cái kia Chu Tiểu Yêu quan hệ không tệ? Nếu là đem người bắt ở, làm làm mỗi nhử, người nói hẳn có thể hay không biết rõ đúng cạm bẫy, như trước sẽ đến?"

"Oành!"

Vũ Hoàng cực kỳ lôi lệ phong hành, trong khi thanh âm rơi xuống trong nháy mắt đó, cường hãn nguyên khí đã giống như Phong Bạo tự kia trong cơ thể bộc phát ra, tựa như một vòng Liệt Nhật, mang theo huy hoàng chi uy.

Bá!

Tốc độ của hắn cực nhanh, một bước phía dưới, dường như liền xuất hiện ở Chu Nguyên phía trước.

Mà Chu Nguyên cũng là mũi chân điểm một cái, thân hình nhanh lùi lại.

Nhưng Vũ Hoàng nhưng là như hình với bóng, không ngừng Chu Nguyên như thế nào lui ra phía sau, đều thủy chung dính tại tiền phương của hắn, sau đó sắc mặt hờ hững một quyền Oành rồi đi ra ngoài.

Một quyền kia, đỏ thắm ánh sáng phát ra rực rỡ, giống như là ở kia quyền sau tạo thành một vòng Diệt Nhật, một quyền oanh ra, không gian đều hơi hơi chấn động, ngay cả không khí đều là trở nên nóng bỏng lên.

Cái này Vũ Hoàng vừa ra tay, chính là hiển lộ ra cực kỳ cường hãn thực lực, so với lúc trước Chúc Anh, còn muốn cường hoành hơn bá đạo.

Quyền quang gào thét mà đến, Chu Nguyên ánh mắt cũng là hơi rét, không có có do dự chút nào, trong cơ thể nguyên khí gào thét mà động, trên nắm tay, Kim sắc Huyền Mãng Lân tuôn ra hiện ra.

"Huyền Mãng Lân!"

"Tam phẩm Nguyên Văn, Hắc Kim Chương Văn!"

Chu Nguyên đồng dạng là một quyền oanh ra, trên năm tay, Kim sắc lân phiến hiển hiện, Hắc Quang xẹt qua, hóa thành Hắc Kim giống như sắc thái, không thể phá vỡ.

Oành!

Cả hai cứng rắn tiếc lại với nhau, Vũ Hoàng trong mắt nhưng là xẹt qua lãnh khốc sắc mặt, điềm nhiên nói: "Cho rằng đột phá đã đến Thiên Quan Cảnh, liền đủ tư cách cùng ta liều mạng chứ ngây thơ!"

Hắn quyền ở dưới cái kia một vòng Diệu Nhật, phảng phất là vào lúc này muốn nổ tung lên, lập tức hóa thành kinh khủng lực đạo, bài sơn đảo hải đối với Chu Nguyên quét sạch mà đi.

Đông!

Chu Nguyên thân thể chấn động, bàn chân bơi lấy mặt đất bắn ngược trở ra.

Bá!

Bất quá, ngay tại hắn bị đẩy lui thời điểm, Chu Nguyên tay áo run lên, một cái khác thanh hắc quang mang mãnh liệt bắn phóng tới, tốc độ nhanh như Kinh Lôi, trực tiếp là xuất hiện ở rồi Vũ Hoàng trước người.

Đó là một viên mây trượng tả hữu thanh hắc lôi cầu, trong đó có Lôi Đình cùng cuồng phong tại gào thét, mơ hồ tản mát ra Lôi Minh cùng tiếng rít.

Có cực kỳ cuồng bạo lực lượng phát ra.

Vũ Hoàng đồng tử cuối cùng hơi hơi co rụt lại.

"Đại Phong Lôì."

Có thanh âm rất nhỏ, tự thân hình kia nhanh lùi lại Chu Nguyên trong miệng, nhẹ nhàng nhổ ra.

Oành!

Cuồng bạo Phong Lôì muốn nổ tung lên, mặc dù Vũ Hoàng trước tiên thúc giục nguyên khí tạo thành phòng hộ, nhưng như cũ là bị tạc được nguyên khí run rẩy, bước chân lão đảo rút lui rồi hơn mười bước.

Hắn ồng tay áo cũng là bị tạc mở, khí huyết có chút bốc lên, tuy rằng cũng không có bị thương, nhưng một tấm khuôn mặt, trở nên dị thường âm trầm.

Bởi vì đây là lần thứ nhất bị Chu Nguyên đánh lui.

Điều này làm cho được hắn có chút không cách nào tiếp nhận, cái kia đã từng trong mắt hắn giống như là con sâu cái kiến người, vậy mà chút bất tri bất giác, đã có rung chuyển lực lượng của hắn.

Vũ Hoàng trong mắt, có đậm đặc sát ý xẹt qua, bởi vì hắn cảm giác được, Chu Nguyên phát triển quá là nhanh, tại còn không có tiến vào thánh tích chi địa lúc, hắn một quyền, là có thể đem Chu Nguyên trọng thương thậm chí đánh gục.

Nhưng mà lúc trước, hắn cũng là một quyền oanh ra, nhưng làm cho vào tay hiệu quả, nhưng chỉ là đem Chu Nguyên đẩy lui mà thôi.

Thậm chí người sau, còn mượn khoảng cách, phản công một tay, đưa hắn cũng là khiến cho có chút trở tay không kịp.

Nếu như loại tình huống này tiếp tục kéo dài nữa, chỉ sợ không được bao lâu, cái này hẳn đã từng trong mắt con sâu cái kiến, thật là có có thể cùng hẳn chính diện tương chiến rồi.

Vừa nghĩ tới một màn kia, Vũ Hoàng trong mắt sát ý hầu như muốn bạo dũng mãnh tiến ra.

Hắn không cách nào tưởng tượng một màn kia, bởi vì biết được chạm đến nội tâm của hắn chỗ sâu nhất không thể chạm đến sợ hãi.

Giống như là thực chất sát ý, tại Vũ Hoàng quanh thân bắt đầu khởi động, cuốn động lên lá cây, dường như ngay cả không khí đều là trở nên âm lãnh xuống.

Nhưng mà, đối với Vũ Hoàng sát ý, Chu Nguyên lại cũng không để ý tới, hắn nhanh lui lại thân ảnh không có một lát ngừng, cùng lúc đó, lưng tại sau lưng bàn tay, đối với phía sau Lục La đánh cho một thủ thế.

Dưới mắt tình huống, đối với bọn họ cực kỳ bất lợi, cái kia Chúc Anh vẫn còn nhìn chăm chăm, đồng thời còn có một cái càng thêm nguy hiểm áo đen thanh niên, người kia cho hắn cảm giác nguy hiểm, cũng không luận võ hoàng yếu.

Hơn nữa, bằng vào Thần Hồn cảm giác, hắn đã chênh lệch đến, cái kia áo đen thanh niên quanh thân mơ hồ có nguyên khí hội tụ.

Lê-eeee-eezz~!!

Cái kia Tiểu Hàn rút cuộc bị Lục La cứu được đi ra, lúc này Băng Dực chấn động, hóa thành một đạo hàn quang bắn ra, xoáy lên rồi Chu Nguyên cùng Lục La, không chút lựa chọn liền đối với trong sương mù bắn đi vào.

Lúc này, tên kia là Diệp Minh áo đen thanh niên, bàn tay vừa mới lặng yên không một tiếng động nâng lên, chính là giết mình, chỉ có thể trơ mắt

nhìn hai người một thú đưa vào trong sương mù biến mất không thấy gì nữa.

"Thật là nhạy cảm tiểu tử." Diệp Minh có chút kinh ngạc nói.

Hắn bên này vừa mới có âm thầm dấu hiệu động thủ, hiển nhiên đã bị Chu Nguyên phát hiện, vì vậy người sau trực tiếp quyết định thật nhanh lựa chọn lui lại, hơn nữa còn là lui vào trong sương mù, kể từ đó, bọn hắn nếu như truy kích mà nói, cũng sẽ lâm vào trong sương mù.

Vũ Hoàng thì là sắc mặt âm trầm, có một loại bị trêu đùa cảm giác.

Đây là Chu Nguyên bao nhiêu lần từ trong tay của hắn bình yên đào thoát?

"Người cái này đối đầu, có chút không đơn giản đâu rồi, rõ ràng chẳng qua là Thiên Quan Cảnh sơ kỳ thực lực, nhưng là ngay cả Chúc Anh đều ăn quất." Diệp Minh nói.

Vũ Hoàng mặt không biểu tình, nhìn về phía Diệp Minh, nói: "Đuổi theo không đuổi theo? Đưa hắn nắm trong tay, cái kia Chu Tiểu Yêu tất nhiên chủ động đi tìm trở lại."

Diệp Minh cười nói: "Như hắn thật sự có cái này lực hấp dẫn, vậy cũng được có thể làm cho chúng ta hao chút khí lực."

"Đi thôi, cái này Chu Nguyên tuy rằng nhạy bén, trực tiếp trốn sương mù, bất quá hắn nhưng là không biết, những sương mù này trong mắt ta, cũng không có bất kỳ trở ngại." Diệp Minh mỉm cười.

Hắn tròn mắt đen nhánh ở bên trong, có dị quang hiển hiện, khóe mắt huyết lệ rơi xuống, trước mắt thế giới lại lần nữa xuất hiện biến hóa, trùng trùng điệp điệp sương mù biến mất, mà hai người một thú thân ảnh, thì là trong tầm mắt trở nên sáng lên.

"Cái hướng kia, đi thôi." Diệp Minh duỗi ra ngón tay, chỉ hướng rồi một cái phương hướng.

Vũ Hoàng cái thứ nhất mãnh liệt bắn phóng tới, người như tia chớp, thẳng đuổi theo mà đi, trong mắt của hắn, hàn quang cùng sát ý bắt đầu khởi động lấy.

"Chu Nguyên, lúc này đây, người chấp cánh tránh khỏi!"

"Ta sẽ không lại cho người có cơ hội phát triển, cho nên nơi đây, chính là mai táng chỗ của người!"

(tấu chương hết)

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 170: Chặn Giết

HUU...U...U!

Nồng đậm trong sương mù, chợt có cuồng phong gào thét, chỉ thấy được một cái khác màu lam Ảnh Tử cực nhanh mà qua, Hàn Phong từng trận, ngay cả bên cạnh lá cây, đều là trực tiếp bị đóng băng.

Lam sắc quang mang ở bên trong, đúng một đầu cực lớn băng điều, mà ở cái kia băng trên lưng chim, đang ngồi lấy Chu Nguyên cùng Lục La.

Chu Nguyên khẽ cau mày, nhìn qua phía sau, lẩm bẩm: "Cái kia áo đen thanh niên, phải là cùng Vũ Hoàng liên thủ đả thương Yêu Yêu Diệp Minh rồi a?"

"Hoàn toàn chính xác không đơn giản."

Tuy rằng lúc trước cái kia Diệp Minh cũng không có ra tay, nhưng Chu Nguyên bằng vào Thần Hồn cảm giác, nhưng là có thể phát giác được hẳn có đủ tính chất uy hiếp, không thể so với Vũ Hoàng yếu.

Vũ Hoàng, Diệp Minh hơn nữa một cái Chúc Anh, đối phương đội hình hiển nhiên so với hẳn cùng Lục La mạnh hơn, cho nên Chu Nguyên cũng không có cùng đối phương cứng rắn va chạm ý tưởng, mà là trực tiếp nhờ vào Vũ Hoàng cứng rắn va chạm, lựa chọn quyết đoán lui lại.

"Chu Nguyên, chúng ta xông vào sương mù rồi, nơi đây sương mù có thể ngăn cách cảm giác, lâm vào đi vào thế nhưng là rất phiền toái." Lục La có chút lo lắng nói.

Chu Nguyên lắc đầu, nói: "Không có biện pháp, lúc trước muốn đi một bước, đối phương muốn toàn lực ra tay chặn đường chúng ta, đến lúc đó lâm vào trong đó, đối với chúng ta cực kỳ bất lợi."

"Chỉ có tiến nhập sương mù, mới có thể vượt bỏ bọn hăn."

Lục La tức giận đến cắn chặt răng ngà, nói: "Những hỗn đản này, liền ý vào nhiều người, chờ chúng ta cùng Yêu Yêu tỷ hội hợp, thăm ta làm hăn không chết đám!"

Nàng cái này Vạn Thú Vương Triều tiểu quận chúa, đâu chịu nổi loại này ủy khuất, bị người đuổi lấy chạy khắp nơi.

Chu Nguyên cười cười, ngược lại là tương đối rộng rãi, hăn trở về chỗ lúc trước cùng Vũ Hoàng cứng rắn tiếc, hai mắt híp lại, hiển nhiên, so với trước đó lần thứ nhất cùng Vũ Hoàng giao thủ, hăn đã trở nên mạnh mẽ rất nhiều.

Trước đó lần thứ nhất cùng Vũ Hoàng cứng rắn tiếc, hăn cơ hồ bị không hề lo lắng áp chế, có thể lúc trước, hăn cũng đã có thể chính diện tiếp theo Vũ Hoàng công kích.

Cái này đủ để giải thích rõ tiến bộ của hăn.

"Vũ Hoàng, người bây giờ, là cái gì cảm thụ?" Chu Nguyên khóe miệng hơi nhắc lên.

HƯU...U...U!

Chu Nguyên thần sắc bỗng nhiên giật giật, nhìn về phía sương mù tràn ngập phía sau, chỗ đó mơ hồ có chấn động truyền đến, liền nói ngay: "Lục La, tăng thêm tốc độ, bọn hăn đuổi tới."

Lục La cả kinh, nói: "Chúng ta tiến vào sương mù đều đuổi theo? Bọn hã không sợ mất phương hướng phương hướng chứ "

Chu Nguyên bình tĩnh mà nói: "Xem ra là ta lại để cho cái kia Vũ Hoàng bị sợ hãi, hã hiện tại có lẽ rất muốn triệt để diệt trừ ta."

Vũ Hoàng có lẽ cũng cảm nhận được tiến bộ của hã, mà loại này tiến bộ, hiển nhiên lại để cho cục diện có chút thoát ly Vũ Hoàng khống chế.

Lục La bàn tay nhỏ bé vỗ nhẹ bằng điều, lập tức bằng điều phát ra thanh minh thanh âm, hai cánh vỗ, hàn khí tại kia sau lưng nổ, mà tốc độ kia đột nhiên nhanh hơn, hóa thành một đạo Ảnh Tử, bạo lướt phóng tới.

Tại bằng điều hóa thành Ảnh Tử biến mất ở phía xa không lâu sau, sương mù khí dao động, ba đạo nhân ảnh cực nhanh mà đến.

"Chạy trốn thực vui vẻ." Vũ Hoàng mặt không biểu tình mà nói.

Diệp Minh trong mắt vòng xoáy lưu chuyển, thần nhiên nói: "Cái kia Chu Nguyên, thật là nhạy cảm Thần Hồn cảm giác, thần hồn của hã rất mạnh, có thể phát giác được chúng ta tới gần."

"Bất quá ngươi yên tâm đi, hã trốn không thoát."

Ánh mắt của hã bỗng nhiên chuyển hướng một phương hướng khác, cong ngón búng ra, có một cái khác nguyên khí nổ bể ra, truyền ra khác thường chấn động.

Rất nhanh, cái hướng kia sương mù cũng là vỡ ra, cuối cùng có ba đạo nhân ảnh phá không mà đến, rõ ràng là mặt khác ba vị Đông Huyền đại lục đỉnh tiêm con cưng.

"Giang Tuyền, như thế nào?" Diệp Minh nhìn về phía một người trong đó, rõ ràng là cái kia ngăn chặn Chân Hư thanh niên.

Cái kia có một tấm mặt em bé Giang Tuyền, cười tủm tỉm gật đầu, nói: "Người kia rất lợi hại, rất chịu đánh, bất quá bây giờ có lẽ cũng bị thương, trốn vào rồi trong sương mù."

Diệp Minh tròn mắt đen nhánh nhìn quét ra, hồ hững mà nói: "Không vội, đều chạy không thoát."

"Đi."

Bàn tay hắt vung lên, chính là cùng Vũ Hoàng lướt rồi đi ra ngoài.

...

"Như thế nào người của bọn hắc biến nhiều rồi hả?"

Trong sương mù, Chu Nguyên Thần Hồn cảm giác phát ra, kiệt lực do thám biết lấy, chợt hắt sắc mặt khê biến, bởi vì hắc có thể mơ hồ cảm giác được, cái kia xa xa phía sau nguyên khí dao động, đột nhiên biến nhiều hơn.

Hơn nữa cái kia mỗi một đạo nguyên khí dao động, đều cực kỳ hùng hồn, hiển nhiên không phải kẻ yếu.

Lục La khuôn mặt nhỏ nhắn cũng là khê biến, cắn chặt hai hàm răng trắng ngà nói: "Xem ra bọn họ là hạ quyết tâm trở lại vây quét chúng ta."

Chu Nguyên nhú mày, chợt hắt ánh mắt chợt rùng mình, trong tay Thiên Nguyên Bút run lên, tuyết trắng lông tơ chính là hóa thành Trường Tiên mãnh liệt bắn phóng tới, đối với phía trước cái nào đó trong sương mù hung mãnh đâm mà đi.

XOÉT!

Một cây đại thụ bạo liệt ra, lộ ra phía sau một đạo thân ảnh.

Chu Nguyên cùng Lục La nhìn lại, đều là không khỏi khẽ giật mình, chỉ thấy được đạo nhân ảnh kia quần áo nghiêng nát, nhìn qua có chút chật vật, sắc mặt tái nhợt, rõ ràng là cái kia Diêm La Tông Chân Hư.

"Chân Hư?" Lục La kinh ngạc nói: "Người trốn nơi đây làm cái gì?"

Chu Nguyên nhìn đến cái kia mặt không biểu tình khuôn mặt, ngược lại là khẽ động trong lòng, nói: "Người cũng bị những Đông Huyền đại lục kia người tìm tới?"

Chân Hư đã trầm mặc một chút, sau đó gật gật đầu.

"Người vậy mà đánh không lại người ta?" Lục La khinh bỉ mà nói.

Chân Hư cau mày, nói: "Cái kia cùng ta đối chiến người, ta cũng không sợ hãi, nhưng bọn hắn vẫn còn có hai người ẩn nấp âm thầm, đã tập trung vào ta, làm ta Phân Thần, không dám toàn lực, lúc này mới bị hắn tìm sơ hở."

Lục La giật mình, nói: "Vậy mà như thế hèn hạ?"

"Những Đông Huyền đại lục này người, vì cái gì tìm chúng ta gây phiền phức!" Lục La oán hận mà nói.

"Bởi vì chỉ có các người, mới có tư cách đối với bọn họ tạo thành uy hiếp." Chu Nguyên bình tĩnh mà nói.

"Bọn hắn rút thành một đoàn, mà các người đều là một đoàn vụn cát, từng cái đánh bại, tự nhiên có thể chen ép sau trên Thương Mang đại lục tất cả con cứng lòng dạ, làm cho người ta không dám cùng bọn họ tranh đoạt Tạo Hóa."

Chân Hư có chút suy yếu ho khan hai tiếng, cũng không nói thêm gì, quay người định rời đi.

"Bọn hăn dường như có thể dòm phá sương mù, ta đề nghị người cùng chúng ta cùng đi." Chu Nguyên nhìn qua bóng lưng của hăn, bỗng nhiên nói.

Cái này Chân Hư hiển nhiên là bị thương không nhẹ, nếu là một mình đi đi, tất nhiên sẽ bị phía sau chạy tới Vũ Hoàng, Diệp Minh đám người đuổi theo, đến lúc đó, sợ là kết cục không ổn.

Chân Hư bước chân ngừng lại một chút, có chút nghiêng đầu, xám trắng mắt nhìn về phía Chu Nguyên, nói: "Ta lúc trước muốn đổi phó người, người còn giúp ta?"

Chu Nguyên cười nhạt nói: "Ta cùng với người cũng không có ân oán, nhưng đằng sau những người kia, lại cùng Vũ Hoàng quấy cùng một chỗ, ta tự nhiên được chia rõ ràng nặng nhẹ."

Chân Hư trầm mặc xuống.

"Ly biệt lẽ mề rồi, người bây giờ cái gì trạng thái, chính mình lại rõ ràng bất quá, muốn chết, liền đi đi thôi." Chu Nguyên nói.

Chân Hư mắt mang giật giật, cuối cùng chột thân hình lướt trên, đã rơi vào băng trên lưng chim.

"Tạ, cảm ơn, nhân tình này ta nhớ kỹ rồi." Chân Hư thanh âm có chút tối nghĩa nói, hiển nhiên, hăn cảm thấy có chút khó chịu nổi, dù sao tại trước đây không lâu, hăn vẫn còn đối với Chu Nguyên ra tay, mà bây giờ, nhưng lại không thể không mượn nhờ Chu Nguyên lực lượng.

Chu Nguyên nhưng là tùy ý khoát tay áo, Vũ Hoàng liền hiệp Đông Huyền đại lực người, hăn tự nhiên cũng phải nghĩ biện pháp liên hợp một ít lực lượng, mà bị Đông Huyền đại lực nhắm vào rồi Chân Hư đám người, hiển nhiên là thí sinh tốt nhất.

"Làm sao bây giờ? Đi đâu? Bọn hắc nhiều người, chúng ta bên này còn mang một cái tàn tật, chính diện đụng với, khẳng định toàn quân bị diệt." Lục La khổ khuôn mặt nhỏ nhắn nói.

Chu Nguyên trầm ngâm một lát, mắt mang lập lòe, một lát sau, hắc duỗi ra ngón tay, chỉ hướng rồi sương mù chỗ sâu nhất.

"Trước người nói, tại sơn mạch ở chỗ sâu trong, Kim trì chỗ đó, có không ít tứ phẩm nguyên thú, còn có một thần bí nguyên thú thủ lĩnh?"

"Ân."

"Cái kia liền đi nơi đó a. . . Chỉ có đem nước quấy đục, chúng ta mới có thể thoát khỏi bọn hắc."

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 171: Thần Bí Chi Thú

Sương mù tràn ngập trong núi sâu, băng ảnh xẹt qua.

Chu Nguyên xếp bằng ở Tiểu Hàn trên lưng, Thần Hồn cảm giác lan tràn, nơi đây sương mù tuy rằng có thể ngăn cách phương hướng, nhưng băng vào Thần Hồn mạnh mẽ, Chu Nguyên cuối cùng là có thể miễn cưỡng cảm giác, tiến tới chỉ dẫn phương hướng.

"Tả Phi." Chu Nguyên lên tiếng.

Tiểu Hàn lúc này vỗ cánh, chuyển hướng cực nhanh.

"Chúng ta bây giờ đã xâm nhập đến nơi này mảnh sơn mạch bên trong." Chu Nguyên nghiêng đầu nhìn thoáng qua phía sau, ánh mắt lạnh lùng: "Bọn hăn vẫn còn theo đuổi không bỏ, thật là có kiên nhẫn."

Hăn có thể cảm giác đến, phía sau xa xa, cái kia từng đạo Như Ảnh Tùy Hình giống như khí tức, hiển nhiên, Vũ Hoàng bọn hăn cũng không tính đơn giản buông tha cho.

"Làm sao bây giờ? Sâu hơn nhập chúng ta liền sẽ gặp phải tứ phẩm nguyên thú rồi." Chân Hư thanh âm trầm thấp nói.

Chu Nguyên híp lại hai mắt nhìn qua sương mù ở chỗ sâu trong, trong lúc mơ hồ tựa hồ là có thể nhìn thấy Kim Quang như ẩn như hiện, nơi đây hiển nhiên bắt đầu tiếp cận Kim trì chỗ, mà đồng dạng, hăn cũng bắt đầu cảm ứng được từng đạo cuồng bạo nguyên khí dao động.

Những nguyên khí kia chấn động kẻ có được, hẳn là Kim bên cạnh ao thủ hộ thú.

"Đi vào!" Chu Nguyên quyết đoán mà nói.

Lục La khẽ cắn răng, võ Tiểu Hàn, lập tức Tiểu Hàn phát ra thanh minh thanh âm, tốc độ mãnh liệt tăng vọt, ngăn ngừa mấy phút sau, Chu Nguyên một đoàn người chính là phát hiện, bọn hắn vậy mà từ trong sương mù mặc đi ra.

Sương mù về sau, đứng cổ xưa núi rừng, từng khóa che trời cổ thụ đứng sừng sững.

Rống!

Mà đang ở Chu Nguyên bọn hắn vừa mới lao ra sương mù lúc, bỗng nhiên có rồng to truyền đến, một đạo bóng ma cực lớn từ trên trời giáng xuống, mang theo cuồng bạo vô cùng lực lượng đáng sợ.

Tiểu Hàn linh hoạt bắn ra, tránh được bóng ma.

Oành!

Bóng ma hung hăng rơi vào Chu Nguyên bọn hắn lúc trước chỗ chỗ, mặt đất đều là nứt toác ra, bụi mù tràn ngập lúc giữa, Chu Nguyên bọn hắn trông thấy một đầu đầy người lân phiến Cự Viên, hung hãn đứng ở chỗ đó, màu đỏ tươi thú đồng tử, nhìn bọn hắn chăm chăm.

Ở đằng kia lân phiến Cự Viên quanh thân, quần quanh lấy cường hãn nguyên khí dao động, giống như Phong Bạo.

Một đầu tứ phẩm nguyên thú!

Cảm thụ được vẻ này hung uy, Chu Nguyên ba người ánh mắt đều là ngưng tụ, đối mặt với loại này cấp bậc nguyên thú, bọn hắn đều phải đem

hết toàn lực, mới có thể làm được cùng hấn chống lại.

HUU...U...U!

Mà đang ở đầu kia lân giáp Cự Viên sau khi xuất hiện, cái kia sương mù lại lần nữa chấn động, ngay sau đó sáu đạo thân ảnh chính là lướt rồi đi ra, đã rơi vào Chu Nguyên bọn hấn cách đó không xa địa phương.

Cái kia sáu đạo thân ảnh, tự nhiên là được đuổi sát theo Vũ Hoàng, Diệp Minh đám người.

Rống!

Cái kia lân giáp Cự Viên nhìn đến lại có người xâm lấn, lập tức giận dữ, mở ra máu phun miệng lớn gào thét lên tiếng, thân thể cao lớn một nhảy dựng lên, sau đó cái kia cự quyền chính là tựa như đạn pháo, mang theo kinh người phong áp, hung hăng đối với Vũ Hoàng bọn hấn bên này Oành trở lại.

Quyền kia tục lệ không rơi xuống, mặt đất đã bắt đầu sụp đổ ra một cái khác dấu quyền.

Vũ Hoàng sắc mặt lạnh lùng nhìn qua cái kia tại trong ánh mắt phóng đại lân giáp Cự Viên, một bước bước ra, năm ngón tay nắm chặt, bàn chân một đập, mặt đất văng tung tóe, mà kia thân ảnh trực tiếp là xuất hiện ở rồi lân giáp Cự Viên lúc trước, quyền kia sau giống như một vòng Liệt Nhật bay lên, có đủ lấy huy hoàng chi uy, không thể chống cự.

Oành!

Một người một thú ở đằng kia giữa không trung hung hấn va chạm nhau, mắt thường có thể thấy được lực lượng sóng xung kích tàn sát bừa bãi ra, ngay cả không khí đều là không ngừng nổ, phát ra bạo tạc nổ tung giống như tiếng vang.

Cuồng bạo trùng kích bên trong, cái kia lân giáp Cự Viên đúng là phát ra kêu rên thanh âm, thân thể cao lớn bắn ngược phóng tới, rơi trên mặt đất, toàn bộ Đại Địa đều đang run rẩy.

Lân giáp Cự Viên trên mặt đất xé rách ra một cái khác thật dài dấu vết, che trời cổ thụ bị không ngừng đụng gãy.

Mà trái lại cái kia Vũ Hoàng, nhưng chỉ là lui về phía sau hơn mười bước, sau đó bay bổng rơi xuống, thần sắc hờ hững.

Cái kia Đông Huyền đại lục mấy người, ngoại trừ Diệp Minh, bốn vị khác cũng đều là ánh mắt kinh dị nhìn Vũ Hoàng liếc.

"Gia hỏa này tốt biến thái!" Lục La nhin không được nói.

Nàng lúc trước có thể giải quyết một đầu tứ phẩm nguyên thú, cái kia đều là lấy ra toàn bộ sức mạnh, nhưng mà cái này Vũ Hoàng, nhưng là công khai từ chính diện áp đã đến một đầu tứ phẩm nguyên thú.

Chân Hư cái kia mặt không biểu tình tái nhợt khuôn mặt, cũng là có một tia ngưng trọng.

Vũ Hoàng ánh mắt không mang theo chút nào tình cảm nhìn về phía Chu Nguyên, hờ hững nói: "Cho rằng trốn tới đây, là có thể để cho ta sinh lòng kiêng kị?"

Chu Nguyên nhìn qua Vũ Hoàng, làm như cười cười, chẳng qua là nụ cười kia bên trong mang theo một tia trào phúng.

Rống!

Mà cũng chính là vào lúc này, cái kia bị Vũ Hoàng một quyền Oanh bay lân giáp Cự Viên, lại lần nữa đứng lên, phát ra đinh tai nhức óc giống như tiếng gầm gừ tức giận.

Tiếng gầm gừ rất xa truyền ra, vang vọng núi rừng.

Oanh oanh!

Ngay sau đó, sơn lâm thâm xứ, chợt có từng đạo cuồng bạo nguyên khí bộc phát ra, núi rừng chấn động lúc giữa, bốn đầu Cự thú bạo lướt mà đến, xuất hiện ở lân giáp Cự Viên sau lưng.

Cái kia bốn đầu Cự thú, toàn thân đều là tràn ngập nguyên khí, thành linh toàn bộ đều là tứ phẩm nguyên thú.

Vũ Hoàng cùng cái kia Diệp Minh sắc mặt, cuối cùng khẽ biến rồi một chút.

"Hay cho một khu hồ nuốt lang." Diệp Minh nhìn Chu Nguyên liếc, nói.

"Đáng tiếc cũng không có bao nhiêu tác dụng."

Cái kia đen kịt đồng tử, nhìn chăm chăm vào phía trước năm đầu tứ phẩm nguyên thú, trong mắt vòng xoáy chậm rãi chuyển động, một cổ quỷ dị chấn động, tùy theo phát ra.

Cái kia lân giáp Cự Viên cùng với tứ phẩm nguyên thú, thân thể cao lớn vào lúc này trì trệ, cái kia thú đồng tử bên trong vậy mà cũng là có vòng xoáy màu đen nổi lên, giống như đứng lâm vào ảo cảnh.

Diệp Minh khóe mắt huyết lệ rơi xuống, trong mắt có một vòng mỗi một nổi lên.

"Hắn, hắn lại đem năm đầu tứ phẩm nguyên thú đều cho khống chế được?" Lục La khiếp sợ mà nói.

Chu Nguyên ánh mắt cũng là vào lúc này ngưng tụ, nói: "Đó là một loại dùng Thần Hồn chi lực làm cho thúc giục Đồng Thuật, nguyên thú thân thể cường hãn, nhưng Thần Hồn gây yếu, vừa vặn bị hắn khắc chế."

"Rời đi Kim trì!" Chu Nguyên trầm giọng nói.

Thanh âm của hắn vừa rơi xuống, Tiểu Hàn chính là vỗ cánh mãnh liệt bắn phóng tới.

"Hôm nay, các người đều đi không hết!" Vũ Hoàng thanh âm lạnh lùng vang lên, thân ảnh của hắn hóa thành một đạo xích quang mãnh liệt bắn phóng tới, tốc độ lại cũng là nhanh như Bôn Lô, chăm chú đuổi theo.

Tại phía sau phương hướng, Diệp Minh đám người cũng là nhanh chóng đuổi kịp.

Oanh oanh!

Hai nhóm người ngựa một đuổi một chạy, tại vùng núi này ở chỗ sâu trong nhấc lên cực lớn động tĩnh.

Ngắn ngủn mấy phút đồng hồ, bọn hắn chính là vượt qua từng tòa đỉnh núi, chợt bọn hắn trước mắt bỗng nhiên Kim Quang đại phóng, chỉ thấy được một tòa cự sơn đứng sừng sững tại phía trước, cự sơn đỉnh núi đúng một cái miệng núi lửa, miệng núi lửa ở bên trong, tản ra vô biên Kim Quang, sáng chói chói mắt, tựa như một vũng Kim trì.

"Kim trì!" Lục La đôi mắt đẹp hiện quang nhìn chăm chăm vào cái kia đỉnh núi.

Ở đằng kia phía sau, Vũ Hoàng, Diệp Minh đám người đuổi sát theo, bọn hắn nhìn qua cái kia sáng chói Kim trì, trong mắt cũng là có thêm thường sắc mặt nổi lên.

"Xem ra cái này Kim trì Tọa Hóa, cùng bọn ta hữu duyên." Diệp Minh vỗ tay mà cười: "Còn phải đa tạ các người dẫn đường rồi."

Rống!

Bất quá, ở nơi này Diệp Minh tiếng cười vừa dứt lúc, bỗng nhiên trong Thiên Địa có từng đạo thú gào to vang dội, lại sau đó, Chu Nguyên, Diệp Minh, Vũ Hoàng hai sóng đội ngũ đều là ánh mắt ngưng tụ nhìn thấy, ở đằng kia cự sơn phía trên, tất cả khổng lồ Cự thú xuất hiện, màu đỏ tươi thú đồng tử, đã tập trung vào bọn hắn.

Trọng vẹn hơn mười đầu tứ phẩm nguyên thú!

Cái này đội hình, bất luận là Chu Nguyên hay vẫn là Vũ Hoàng bọn hắn, đều là biến sắc.

Bất quá, cái này còn không có chấm dứt, theo cái kia tất cả Cự thú sau khi xuất hiện, chúng lại đều là nằm rạp xuống xuống, đầu đối với đỉnh núi thấp, giống như là ở triều bãi.

"Nghe nói, tại đây Kim trì chỗ, có một đầu thần bí nguyên thú thủ lĩnh, ngay cả rất nhiều tứ phẩm nguyên thú đều bị nó hàng phục." Chân Hư sắc mặt cũng là khó coi, nói.

Chu Nguyên lông mày cũng là nhíu chặt, xem ra nghe đồn thật sự, bọn hắn cái này, có thể thật là có chút xui xẻo, trước có Sói sau có Hồ. . .

"Tình huống không đúng mà nói, liền tranh thủ thời gian quấy đục nước lui lại." Chu Nguyên thấp giọng nói,

Lục La cùng Chân Hư đều là gật đầu, thời điểm này, ngay cả Lục La cũng không lại nhớ thương cái kia Kim trì rồi.

Ở đằng kia phía sau, Vũ Hoàng cùng Diệp Minh thần sắc đồng dạng là trở nên ngưng trọng lên, bởi vì bọn họ có thể mơ hồ cảm giác được, một cỗ cực kỳ kinh người chấn động, tại kim quang kia ở chỗ sâu trong.

Ở đằng kia từng đạo đề phòng ánh mắt nhìn chăm chú, cự sơn đỉnh núi, cũng là có một cái khác trầm thấp mà tràn đầy uy nghiêm tiếng gầm truyền

ra, đầy khắp núi đồi nguyên thú, đều là ở đằng kia trong tiếng hô run rẩy.

Kim Quang ở bên trong, giống như là có thêm một cái khác cự ảnh chậm rãi xuất hiện, cuối cùng Ảnh Tử bước ra kim quang, xuất hiện ở tầm mắt của mọi người bên trong.

Hả?

Bất quá, coi như đạo kia Ảnh Tử xuất hiện trong nháy mắt, tất cả mọi người đứng sững sờ xuống dưới, chỉ vì cái kia xuất hiện, thực sự không phải là cái gì quái vật khổng lồ, dĩ nhiên là một đầu xám xịt giống như là Tiểu Cầu thú con.

Thú con lười biếng ngáp, thú đồng tử bề ngể nhìn xem mọi người.

Chu Nguyên cùng Lục La cũng là sững sờ nhìn qua lên trước mắt một màn này, sau đó bọn hắn nhìn không được dùng sức dụi dụi con mắt, trên mặt thần sắc vào lúc này trở nên cực kỳ phấn khích.

"Chu Nguyên. . . Ta phải không đúng nhìn lầm rồi, cái kia thú con, như thế nào lớn lên giống như, Thôn Thôn?" Lục La do dự mà nói.

Chu Nguyên đã trầm mặc tốt một lát, cuối cùng hăng hái gật đầu.

"Người không nhìn lầm!"

"Cái này nhỏ khốn nạn, chúng ta ở bên ngoài đánh chết làm công, nó lại vậy mà ở chỗ này chiếm núi làm vua!"

(hôm nay chương một.)

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 172: Thôn Thôn Tức Giận

Kim trì đỉnh, các loại thú nằm rạp xuống, mà bọn hãn làm cho kính sợ ngọn nguồn, ngoài dự đoán mọi người thực sự không phải là một đầu uy nghiêm Cự thú, mà là một đầu xám xịt thần bí thú con.

Mà Chu Nguyên cùng Lục La, tự nhiên cũng là trước tiên đem nó cho phân biệt nhận ra được.

Cái này thú con, đương nhiên đó là từ vừa tiến vào thánh tích chi địa liền đã mất đi tung tích Thôn Thôn!

Đối mặt với trước mắt một màn này, coi như là Chu Nguyên, đều là nhịn không được có chút ghen hòng nhìn trần trối, tiến tới không biết nên khóc hay cười, ai cũng không nghĩ tới, Thôn Thôn vậy mà hội trốn ở chỗ này, chiếm núi làm vua, trôi qua tiêu tiêu sái sái.

"Các người biết cái này đầu nhỏ thú?" Cùng Chu Nguyên, Lục La kinh ngạc so sánh với, Chân Hư nhưng là khuôn mặt ngưng trọng, hãn cũng không phải người bình thường, tự nhiên sẽ không cho là trước mắt thú con như là biểu hiện ra đơn giản như vậy, dù sao không phát hiện kia những tứ phẩm kia của hãn nguyên thú, đều là đối với nó bảo trì kính sợ chứ

Hiển nhiên, cái này đầu nhỏ thú, mới phải nơi đây đáng sợ nhất nguyên thú.

"Yên tâm đi, có lẽ vô sự." Chu Nguyên an ủi.

Sau đó hãn giơ tay lên, đối với Thôn Thôn phát phát tay.

Bất quá, đối mặt với hấn phất tay, Thôn Thôn nhưng như cũ đứng ánh mắt bề nghệ, không thêm phản ứng.

Chân Hư hoài nghi nhìn Chu Nguyên liếc.

Chu Nguyên cũng là có chút điểm lúng túng kéo ra khoe miệng, sau đó cười lạnh một tiếng, bỗng nhiên bàn tay vỗ Càn Khôn túi, lập tức một chồng ướp gia vị tốt thịt khô xuất hiện ở kia trong tay.

Bá!

Ngay tại thịt khô vừa mới xuất hiện thời điểm, cái kia Kim trên đỉnh thú con bề nghệ ánh mắt lập tức biến ảo, bá một tiếng liền hóa thành một đạo Ảnh Tử mãnh liệt bắn hạ xuống.

Chu Nguyên bàn tay một phen, thịt khô trực tiếp biến mất.

Thôn Thôn xuất hiện ở trước mặt của hấn, vây quanh hấn vòng hai vòng, cấp hồng hồng gào thét.

"Người một lần nữa cho ta giả bộ?" Chu Nguyên cười lạnh nói.

Thôn Thôn nhảy vào Chu Nguyên trong ngực, lè lưỡi liếm liếm người sau khuôn mặt, thú đồng tử bên trong giống như là có chút như là đang nịnh nọt thần thái.

Chu Nguyên trợn nhìn nó liếc, lúc này mới đem thịt khô ném cho rồi nó.

Không để ý tới đắm chìm tại thịt khô mỹ vị bên trong Thôn Thôn, Chu Nguyên ánh mắt bất thiện xoay người lại, đem cái kia mục quang tự tiểu phi tiểu, hướng về phía rồi sắc mặt bắt đầu biến hóa Vũ Hoàng, Diệp Minh đám người.

"Tại sao có thể như vậy? Đầu kia thần bí thú con làm sao sẽ cùng hấn có quan hệ?" Diệp Minh ánh mắt hơi trầm xuống, nói.

Trước mắt một màn này, ngoài bọn hăn dự liệu của tất cả mọi người.

Vũ Hoàng sắc mặt cũng là có chút điểm xanh mét, nói: "Cái kia Chu Nguyên bên người đích thật là đi theo một đầu thú con, nhưng không nghĩ tới vậy mà sẽ có bực này năng lực, ngay cả những tứ phẩm này nguyên thú đều bị nó thu phục."

Cái kia Chúc Anh, Giang Tuyền đám người cũng là dựa sát vào tới đây, thần sắc đề phòng.

Nếu như đầu kia thú con đem ra sử dụng những tứ phẩm này nguyên thú đối phó bọn hăn, như vậy bọn hăn chỉ sợ cũng chỉ có thể quay đầu chạy trốn rồi.

Mà khi bọn hăn bên này sắc mặt khó coi lúc, Chu Nguyên cũng là đem cái kia ánh mắt không có hảo ý đặt cước đi qua, cười lạnh nói: "Lúc trước các người đuổi đến đường như rất thoải mái?"

Chu Nguyên vỗ nhẹ Thôn Thôn đầu, ngón tay chỉ hướng rồi Vũ Hoàng cùng Diệp Minh, nói: "Người cái này không có lương tâm đồ vật, không đi bảo hộ Yêu Yêu, lại vẫn mình ở nơi đây tiêu sái."

"Người cũng đã biết, hai tên khốn kiếp này liên thủ vây công Yêu Yêu, dẫn đến nàng bị thương, hiện tại cũng còn tìm không thấy người."

Nguyên bản đang chui hưởng thụ lấy thịt khô Thôn Thôn, chợt thân thể cứng ngắc lại một chút, đúng là không để ý thịt khô, giữa cổ họng phát ra một cái khác có chút đáng sợ trầm thấp gào to.

Thôn Thôn linh trí cực cao, nó biết rõ sứ mạng của nó liền là bảo vệ Yêu Yêu, nó là Yêu Yêu thủ hộ thú, cho nên đối với nó mà nói, coi như là không có thể ăn mỹ vị thịt khô, vậy cũng tuyệt đối không thể để cho Yêu Yêu đã bị chút nào tổn thương.

Nó ngẩng đầu, thú đồng tử cùng Chu Nguyên đối mặt, tựa hồ là đang xác định hần lúc trước theo như lời.

Mà Chu Nguyên cũng là nhìn xem ánh mắt của nó, chậm rãi nhẹ gật đầu.

Trước mắt thật khô, bị Thôn Thôn trầm mặc bỏ qua, sau đó nó nhảy ra Chu Nguyên trong ngực, cái kia một đôi thú đồng tử hướng về phía rồi Vũ Hoàng, Diệp Minh, ai đều có thể vào lúc này cảm giác được, một cỗ kinh người hung uy, tự Thôn Thôn cái kia thân thể nho nhỏ bên trong bạo phát ra.

Rống!

Xích quang quét sạch, Thôn Thôn thân hình trong lúc đó bành trướng, ngăn ngụt mấy hơi thở, một đầu thần bí mà uy nghiêm đỏ thẫm Cự thú, liền là xuất hiện ở rồi Chu Nguyên tiền phương của bọn hắn.

Cự thú người mặc Xích Giáp, giống như đứng chảy xuôi theo nham thạch nóng chảy, miệng lớn giữa có Hắc Quang hiển hiện, giống như là có thể đủ thôn phệ Vạn Vật.

Như gió bão nguyên khí, tự trong cơ thể của nó bạo phát đi ra, quấy đi lại Hư Không.

Rống!

Phát giác được Thôn Thôn lửa giận, cái kia hơn mười đầu tứ phẩm nguyên thú, cũng là vào lúc này phát ra đinh tai nhức óc tiếng gầm gừ, toàn bộ sơn mạch dường như đều là đang run rẩy.

Vũ Hoàng, Diệp Minh bọn họ sắc mặt nhợt nhạt không được biến đổi, hiển nhiên đều đã nhận ra Thôn Thôn tiếng gầm gừ bên trong nhắm vào bọn họ cuồng bạo sát ý.

"Oành!"

Hơn mười đầu tứ phẩm nguyên thú trong giây lát mãnh liệt bắn hạ xuống, đối với của bọn hãn lao thẳng tới mà đến.

"Lui lại!" Diệp Minh quyết định thật nhanh, chợt quát lên.

Thân ảnh của bọn hãn, đột nhiên nhanh lùi lại.

"Hi hi, muốn đi?" Bất quá bọn hãn thân hình vừa động, Lục La chính là cười Tiểu Hàn xuất hiện ở bọn họ phía sau, Tiểu Hàn hai cánh võ, nhất thời có như mưa to băng đâm mãnh liệt bắn phóng tới.

Thế công của nàng bị Vũ Hoàng đám người lập tức xé rách, bất quá lại là có thêm Hàn Băng bột phấn phiêu tán ra, giống như đồng kết không gian, trì hoãn rồi tốc độ của bọn hãn.

Mà lúc này, cái kia hơn mười đầu nguyên thú gào thét mà đến, hung hãn thể công, phô thiên cái địa bao phủ xuống trở lại.

Phanh phanh!

Đại Địa dường như tại văng tung tóe, Vũ Hoàng, Diệp Minh đám người không dám ngạnh kháng, không ngừng lui ra phía sau.

Thôn Thôn cái kia thiêu đốt lên hỏa diễm giống như xích đồng tử, tập trung vào bọn hãn, đột nhiên, thân ảnh của nó trực tiếp hóa thành một đạo xích quang bắn ra.

Vũ Hoàng đồng tử, chợt co rút lại.

Bởi vì hãn ánh mắt xéo qua nhìn thấy, một cái khác đỏ thắm thân ảnh, trực tiếp là xuất hiện ở rồi phía sau của hãn, cái kia cự trảo đột nhiên xé rách xuống, quý dị Hắc Quang lập loè, đem đỏ thắm cự trảo, đột nhiên phủ lên đã thành màu đen.

Cái kia cự trảo rơi chỗ, không gian cứng rắn bị xé nứt ra năm đạo dấu vết, phía dưới mặt đất, tức thì bị còn sót lại kinh phong, xé rách ra thật dài vết rách, vết rách chỗ, bóng loáng trong như gương.

"Thật đáng sợ nguyên thú!"

Vũ Hoàng mặt sắc mặt ngưng trọng, hẳn có thể cảm giác được cái kia thú trảo phía dưới ẩn chứa kinh người chấn động, hơn nữa cái kia lóe lên Hắc Quang, tựa hồ là một loại cực kỳ lực lượng bá đạo.

Hắn không dám có chút khinh thường, trong miệng cũng là vào lúc này bộc phát ra tiếng gầm rên tiếng quát.

"Tiểu Thiên Nguyên Thuật, Kim Ô Thiên Ấn!"

Nguyên khí hùng hồn, đột nhiên bộc phát, hẳn một tay kết ấn, lửa đỏ nguyên khí bộc phát, cuối cùng hội tụ mà đến, biến thành một cái khác tầm hơn mười trượng tả hữu quang ấn, quang ấn bên trong, giống như là có thêm một đầu Tam Túc Kim Ô, phun trào lấy tràn đầy hỏa diễm.

Một chiêu này thế công thi triển đi ra, phương viên ngàn trượng ở trong mặt đất, lập tức khô héo.

Quang ấn gào thét phóng tới, cuối cùng cùng cái kia Thôn Thôn nổi giận thú trảo trùng trùng điệp điệp đánh vào nhau.

Ầm ầm!

Toàn bộ Thiên Địa, dường như đều là vào lúc này chấn động rồi một cái chớp mắt, lại sau đó, đáng sợ sóng xung kích bộc phát ra, trực tiếp là đem bên cạnh tất cả mọi người nhắc lên được người ngã ngựa đổ.

Bụi mù tràn ngập, mọi người nhìn lại.

Chỉ thấy được cái kia mặt đất bị xé nứt ra, xuất hiện vết rách to lớn, Thôn Thôn cái kia thân thể cao lớn bắn ngược trở ra, thú thảo trên mặt đất, để lại thật sâu vết cào.

Nó thú thảo, có chút cháy đen, hiển nhiên là bởi vì Vũ Hoàng một chiêu kia bố trí.

Mà ở vậy đối với mặt, Vũ Hoàng cũng là trượt thối lui ra khỏi trên trăm trượng, hắc sắc mặt âm trầm, tại hắc cái kia trên cánh tay, xuất hiện năm đạo sâu đủ thấy xương vết cào, máu tươi đầm đìa.

Lục La nhìn thấy một màn này, đều là nhịn không được trợn tròn đôi mắt đẹp, hiển nhiên là không nghĩ tới cái này vừa đối mặt, Vũ Hoàng liền xuất hiện thương thế.

"Tức giận Thôn Thôn, cũng thật là đáng sợ. . ."

(hôm nay chương một, ngày mai quay về Thượng Hải, là có thể khôi phục đôi mắt mới.)

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 173: Thánh Bia Lưu Danh

Đại Địa cháy đen, đầy đất đồng bừa bộn.

Vũ Hoàng ánh mắt âm trầm đang nhìn mình trên cánh tay vết máu, khóe mắt có chút kéo ra, hắn cũng không nghĩ tới, Thôn Thôn cái kia nhất trào chi sắc bén vậy mà đạt đến loại này trình độ kinh người.

Cái kia nhất trào phía dưới, hắn nguyên khí phòng ngự vậy mà không có phát ra nổi bao nhiêu tác dụng đã bị dễ dàng xé rách.

Diệp Minh nhích tới gần Vũ Hoàng, hắn liếc mắt nhìn tay của đối phương cánh tay, ánh mắt ngưng lại, nói: "Cái này đầu nguyên thú không tầm thường."

Vũ Hoàng gật gật đầu, nói: "Hắn là huyết mạch cực kỳ cao đẳng nguyên thú."

Trước mắt cái này đầu thần bí nguyên thú, cường hãn hung ác ngang ngược, nếu là muốn đối phó mà nói, chỉ sợ hắn cũng không dám có bao nhiêu giữ lại.

Nhưng cục diện bây giờ, hiển nhiên cũng không lại để cho hắn dễ dàng độc đấu.

"Người nếu như không có kia thủ đoạn của hắn, ta muốn tự mình nghĩ biện pháp đã đi ra, tiếp tục nữa, chúng ta đều trốn không thoát." Vũ Hoàng âm thanh lạnh lùng nói.

Cục diện bây giờ đối với bọn họ cực kỳ bất lợi, không đề cập tới nhìn chăm chăm Chu Nguyên đám người, chỉ là cái kia tầm mười đầu tứ phẩm nguyên thú, cũng đủ để để cho bọn họ đau đầu muôn phần.

Như tiếp tục dây đưa xuống dưới, nói không chừng thực hội ngoài ý muốn nổi lên.

Diệp Minh hiển nhiên cũng là rõ ràng, đành phải bất đắc dĩ thở dài một hơi, ánh mắt nhìn hướng Chu Nguyên chỗ, nói: "Không nghĩ tới cục diện vậy mà sẽ biến thành như vậy, cái này Chu Nguyên, thật đúng là phiền toái, trách không được có thể trở thành cái chết của người đối đầu. . ."

"Bất quá yên tâm đi, muốn đi, bọn hã cũng ngăn không được chúng ta."

Hã chậm rãi tiến lên, hai tay chợt kết ấn, đen kịt hai cái đồng tử ở bên trong, vòng xoáy màu đen hiển hiện, điên cuồng xoay tròn.

"Dạ Ma Khí, Dạ Ma Thiên!"

Hai luồng tối tăm nguyên khí, đột nhiên tự Diệp Minh hai cái đồng tử bên trong mãnh liệt bắn phóng tới, tiếp theo trong nháy mắt, toàn bộ Thiên Địa, dường như đều là lâm vào một mảnh vô tận trong bóng tối.

Hắc Ám phô thiên cái địa, không chỉ có ánh mắt bị ngăn cản, thậm chí ngay cả Thần Hồn cảm ứng, đều là bị yếu bớt đã đến thấp nhất.

Rống!

Những tứ phẩm kia nguyên thú đã mất đi phương hướng, cũng không dám tùy ý tiến công, chiếm giữ, thủ hộ bản thân, phát ra tiếng gầm gừ trầm thấp.

"Tới gần, thu nạp." Chu Nguyên thanh âm truyền đầy ra, loại này Hắc Ám khó có thể trực xuất, lại một mình tiến công, không thể nghi ngờ sẽ cho

đối phương cơ hội, từng cái đánh bại.

Chân Hư, Lục La đều dựa vào lấy thanh âm mà đến, túm tụm tại Chu Nguyên bên cạnh, mà Thôn Thôn đỏ thắm thú đồng tử quét mắt, cuối cùng cũng là chậm rãi lui ra phía sau.

"Thật sự là phiền toái."

Trong bóng tối, Diệp Minh lẩm bẩm nói.

Nguyên bản hẳn là ý định thừa dịp lúc này mới đột nhiên xuất hiện một tay, giết đối phương một trở tay không kịp, nếu là lúc này đối phương còn tùy ý tiến công, hẳn có thể tập hợp lực lượng, sử dụng tốc độ nhanh nhất chém giết đối phương.

Nhưng Chu Nguyên phản ứng cũng là không chậm, làm cho kế hoạch của hắn đã mất đi hiệu quả.

"Cái này chỉ có thể rút lui."

Hắn lắc đầu, sau đó cong ngón búng ra, một cái khác thanh âm rất nhỏ truyền vào Vũ Hoàng, Chúc Anh đám người trong tai, lập tức tất cả mọi người đứng đột nhiên bứt ra nhanh lùi lại.

Hắc Ám thời gian dần trôi qua tiêu tán.

Lục La trước tiên nhìn về phía Vũ Hoàng bọn hắn chỗ phương hướng, chỉ thấy được chỗ đó trống rỗng, thân ảnh của bọn hắn ở chân trời như ẩn như hiện, hiển nhiên là lựa chọn rút đi.

"Bị bọn hắn chạy!" Lục La không cam lòng mà nói.

Chu Nguyên cũng là cảm thấy có chút tiếc hận, đây thật là một cái đem Vũ Hoàng, Diệp Minh bọn hắn triệt để ở tại chỗ này cơ hội, nhưng hiển

nhien, Vũ Hoàng, Diệp Minh đều không đơn giản, thủ đoạn tầng tầng lớp lớp, đều muốn giải quyết hết bọn hắn, cũng không dễ dàng.

Chu Nguyên nhìn qua Vũ Hoàng bọn hắn thân ảnh biến mất phương hướng, hai mắt híp lại, trong mắt có lăm lăm sát ý chợt lóe lên.

"Không vội, còn sẽ có cơ hội, tại đây thánh tích chi địa, tổng hội phân ra thắng bại."

Theo Vũ Hoàng bọn họ rút đi, cái kia hơn mười đầu tứ phẩm nguyên thú cũng là xoay đầu lại, đối với Chu Nguyên bọn hắn phát ra tiếng gầm gừ, có xua đuổi chi ý.

Rống!

Bất quá Thôn Thôn cũng là đối với chúng gào thét lên tiếng, gào to như sấm, chấn động núi rừng.

Bị Thôn Thôn rống lên mấy cuống họng, những tứ phẩm này nguyên thú mới chậm rãi thối lui.

Thôn Thôn lắc thân thể, thân thể cao lớn nhanh chóng thu nhỏ lại, cuối cùng lại là biến thành cái kia thất vọng không trượng phu bình thường hình thái, nhìn qua ngoại trừ đáng yêu điểm cũng không ngờ.

Bất quá, trải qua lúc trước chiến đấu, ai cũng biết được, cái mới nhìn qua này lười biếng tiểu gia hỏa, cuối cùng có được lấy hạng gì lực lượng đáng sợ.

Thôn Thôn nhảy đến Chu Nguyên trên bờ vai, thú đồng tử lóe ra võ võ hân.

"Nó đang hỏi Yêu Yêu tỷ thế nào." Lục La ở một bên phiên dịch nói.

Chu Nguyên vỗ vỗ Thôn Thôn đầu, nói: "Yêu Yêu đã thoát khỏi bọn họ, tạm thời không ngại, có lẽ tại tĩnh dưỡng ở bên trong, cùng với tĩnh dưỡng tốt rồi sẽ cùng chúng ta tụ hợp."

Thôn Thôn nghe vậy, lúc này mới yên tâm rất nhiều.

Ô...ô...n...g!

Mà đang ở bọn hăn đang khi nói chuyện, bỗng nhiên đều là lòng có nhận thấy, ngẩng đầu lên nhìn phía trên không trung, chỉ thấy được cái kia trên bầu trời Thánh Bia, chợt vào lúc này chấn động lên.

Kia trên có quang mang ngưng tụ, cổ xưa văn tự, lại lần nữa bắt đầu thoáng hiện.

"Lại có người trên tấm bia lưu danh!" Lục La kinh ngạc nói.

Chu Nguyên, Chân Hư đều là Ngưng Thần nhìn lại.

Ở đằng kia Thánh Bia lên, nguyên bản chỉ có Yêu Yêu, Vũ Hoàng, Diệp Minh ba người lưu danh, mà lúc này khi bọn hăn phía dưới, lại là có thêm một cái tên hiển hiện.

"Giang Tuyền, Đông Huyền đại lục."

"Chiến tích: Chiến Chân Hư, thắng."

Lục La đồng tình nhìn về phía Chân Hư, bị như vậy treo ở phía trên lúc phản diện tài liệu giảng dạy, cũng thật là có điểm mất mặt.

Chân Hư sắc mặt như trước tái nhợt, không có gì biểu lộ, hăn chẳng qua là bình tĩnh mà nói: "Như hăn không có đồng đội âm thầm nhìn trộm tập trung, hăn đều muốn thắng ta, không dễ dàng như vậy."

Bất quá tay của hãn chương, ngược lại là nắm chặt, hiển nhiên cũng không phải là đúng như biểu hiện ra lãnh đạm như vậy.

Dù sao, thân là trên Thương Mang đại lục đỉnh tiêm con cưng, Chân Hư tự nhiên cũng có được hãn ngạo khí.

Chu Nguyên gật gật đầu, hãn ngược lại là tin tưởng, dùng Chân Hư biểu hiện ra ngoài ngạo khí, chỉ sợ cũng không cố ý cậy mạnh, hơn nữa cái kia Đông Huyền đại lục người, cũng đích thật là làm việc không từ thủ đoạn.

Cái này từ đối phương không thêm để ý chút nào công bằng, trực tiếp lựa chọn lấy nhiều khi ít đối phó Yêu Yêu cùng với bọn hãn là có thể nhìn ra.

Mà đang ở cái kia Giang Tuyền danh tự hiển hiện về sau, tại kia phía dưới, lại là có thêm quang mang hội tụ, ngay sau đó một cái tên bắt đầu nổi lên.

"Chúc Anh, Đông Huyền đại lục."

"Chiến tích: Chiến Lục La, nhỏ thắng."

Lục La cái miệng nhỏ nhắn lập tức vểnh lên, vừa mới nàng còn đang cười nhạo Chân Hư, kết quả lợi mã nàng cũng đã trở thành phản diện tài liệu giảng dạy.

"Tức chết ta, ta ở đâu bại bởi nàng!" Lục La không phục, nếu như không phải nàng trở tay không kịp làm cho đối phương trước tiên khốn trụ Tiểu Hàn, nàng cùng Tiểu Hàn lực lượng chưa từng tương dung, cái kia Chúc Anh ở đâu có thể làm gì được nàng?

Mà ở Lục La kêu la lúc giữa, cái kia Thánh Bì quang mang còn không có đình chỉ, sau đó lại là một cái tên, bắt đầu chậm rãi nổi lên.

"Chu Nguyên, Thương Mang đại lục."

"Chiến tích, chiến Chúc Anh."

"Thắng."

Chu Nguyên trên mặt có vẻ kinh ngạc nổi lên, hiển nhiên hắn không nghĩ tới, lúc trước hắn cùng với Chúc Anh trận chiến ấy, vậy mà cũng là bị Thánh Bì nhận thức, do đó lại để cho hắn trên tấm bì lưu danh. . .

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 174: Kim Trì

"Ta vậy mà cũng trên tấm bia lưu danh?"

Chu Nguyên cười ha hả nhìn qua trên không trung tản ra tia sáng Thánh Bia, hiển nhiên đối với kết quả này cũng rất là ngoài ý muốn.

Lúc trước hắn cùng với Chúc Anh chiến đấu, hắn tuy rằng chiếm cứ thượng phong, nhưng dù sao chưa từng triệt để đem đánh tan, đã bị chạy tới Vũ Hoàng, Diệp Minh bọn hắn làm cho cắt ngang.

Bất quá, nhìn bộ dáng này, dường như Thánh Bia như cũ là đã đồng ý cái kia cuộc chiến đấu.

"Là vì song phương mặt ngoài thực lực sai biệt khá lớn chứ "

Chu Nguyên mặt ngoài thực lực chỉ có Thiên Quan Cảnh sơ kỳ, mà cái kia Chúc Anh, nhưng là chuẩn Thái Sơ, lẫn nhau chênh lệch quá lớn, cho nên một trận chiến này, từ loại nào trình độ mà nói, coi như là chiến tích hiển hách.

Một bên Lục La tức giận mà nói: "Nói như vậy, chẳng phải là nói ta ngay cả Chu Nguyên người đều so ra kém rồi hả?"

Nàng đã thua bởi Chúc Anh, Chúc Anh đã thua bởi Chu Nguyên, chẳng phải là nói nàng so với Chu Nguyên chênh lệch hai cấp bậc?

Chu Nguyên cười cười, nói: "Yên tâm đi, nếu là lần sau gặp lại thấy kia Chúc Anh, người phòng bị nàng cái kia một tay, tất nhiên có thể lấy lại

danh dự."

Hắn chuyện đó cũng không phải an ủi, Lục La một khi cùng Tiểu Hàn triển khai kết nối, lẫn nhau tương dung, cái kia thực lực của nàng đem sẽ đạt tới một cái trình độ kinh người, đủ để chém giết Thái Sơ Cảnh cường giả.

Lục La khẽ cắn răng, nói: "Lần sau gặp lại cách nhìn, ta có thể sẽ không bỏ qua tên kia."

Nàng thanh âm rơi xuống, bỗng nhiên lớn chớp mắt, cười tủm tỉm nhìn về phía Chu Nguyên trên bờ vai Thôn Thôn, nói: "Hì hì, tốt Thôn Thôn, người bây giờ là không phải nơi đây lão đại?"

Thôn Thôn dương dương đắc ý gật đầu.

Lục La đôi mắt đẹp sáng ngời, nói: "Nói như vậy thì, này tòa Kim trì, cũng bị người chiếm được rồi?"

Thôn Thôn phát giác được cái gì, cảnh giác nhìn chăm chăm vào Lục La.

Chu Nguyên trong lòng cũng là khẽ nhúc nhích, hắn cũng là phát giác được, Thôn Thôn thực lực dường như so với trước mạnh hơn một ít, chẳng lẽ là bởi vì này tòa Kim trì nguyên nhân chứ

"Tốt Thôn Thôn, người đem này tòa Kim trì, cũng cho chúng ta mượn sử dụng chứ sao." Lục La chớp mắt to, nói.

Thôn Thôn lắc đầu.

"Keo kiệt!" Lục La trừng nó liếc.

Một bên Chu Nguyên vân vân cái cảm, hắn cũng muốn đi chỗ đó Kim trì nhìn một cái, dù sao thật vất vả xông tới, tự nhiên cũng muốn lấy được một

phần cơ duyên, bất quá dưới mắt Thôn Thôn đúng lão đại, hiển nhiên phải đem nó thuyết phục.

Chu Nguyên vội ho một tiếng, lời nói thắm thía mà nói: "Thôn Thôn a, những tên khốn kiếp kia vây công Yêu Yêu, có phải hay không rất lại để cho người tức giận?"

Rống!

Thôn Thôn toàn thân bộ lông đều có chút nổ, thú đồng tử trong có lấy hung quang hiển hiện, trong miệng gầm lên lên tiếng.

"Chúng ta cũng rất tức giận." Chu Nguyên gật gật đầu, nói: "Bất quá người cũng nhìn thấy, những người kia người đông thế mạnh, muốn muốn báo thù, chúng ta cũng phải chiêu tập đội ngũ, đồng thời cũng phải tăng lên thực lực của chúng ta."

"Người xem cái kia Kim trì, nếu như chúng ta có thể đi một chút mà nói, có lẽ đối với chúng ta mới có lợi, thực lực chúng ta tăng lên, mới tốt đi tìm những người kia là Yêu Yêu hả giận, người nói có đúng hay không?"

Thôn Thôn nghe vậy, do dự một chút, bởi vì nó cảm giác Chu Nguyên nói được dường như có chút đạo lý, lúc trước cùng cái kia Vũ Hoàng giao phong, khiến nó biết được đối phương cũng là cực kỳ lợi hại người.

Suy nghĩ chỉ chốc lát về sau, Thôn Thôn rút cuộc buông lỏng, từng điểm đầu.

"Hi hi, Chu Nguyên thật lợi hại!" Lục La thấy thế, lập tức vui mừng hô ra tiếng.

Một bên Chân Hư, có chút trầm mặc, nói: "Nếu như cái kia Vũ Hoàng đám người đã lui đi, ta đây cũng nên đã đi ra."

Hắn tính tình cô lạnh, thực chất bên trong cũng là cực kỳ ngạo khí, lần này bị Chu Nguyên cứu được một lần, đã làm cho được hắn cảm thấy thừa rồi ân tình, cho nên nếu là lại lưu lại hưởng thụ dựa vào Chu Nguyên có được cơ duyên, dùng lòng của hắn thật sự là làm không được như vậy da mặt dày.

Chu Nguyên nghe vậy, thì là cười cười, nói: "Nhân tình nếu như đều thiếu nợ rồi, cũng không quan tâm lần một lần hai rồi."

"Cái kia Giang Tuyền đi theo Vũ Hoàng, Diệp Minh bọn hắn, tất nhiên cũng cũng tìm được Tạo Hóa, thực lực tăng lên, người nếu không phải muốn đợi gặp lại gặp lúc thực lực của hắn tăng lên so với người nhanh, ta đề nghị hay vẫn là không nên đơn giản buông tha cho."

Chu Nguyên ngược lại thực sự không phải là làm người tốt, chỉ là muốn muốn đem cái này Chân Hư lôi kéo mà thôi, dù sao Vũ Hoàng cùng Đông Huyền đại lục người hợp thành tương đối kinh người đội hình, hắn đều muốn chống lại mà nói, cũng phải kéo một ít đỉnh tiêm con cưng tại bên người.

Mà những con cưng này, đều là tâm cao khí ngạo, đều muốn thuyết phục cực kỳ khó khăn, cho nên Chu Nguyên chính là lựa chọn thi ân với người, đây cũng là một loại lôi kéo thủ đoạn.

Chân Hư cũng không phải người ngu, tự nhiên cũng hiểu biết Chu Nguyên dụng ý, bất quá Giang Tuyền ám toán cho hắn, coi như là không có nguyên nhân này, hắn cũng sẽ cùng đối phương không chết không thôi.

Cho nên hắn trầm mặc một hồi, cuối cùng nói: "Những nhân tình này, về sau ta sẽ tìm trả lại cho người."

Chu Nguyên khoát tay áo, hướng về phía Thôn Thôn cười nói: "Vậy thì muốn phiền toái người dẫn đường rồi."

Thôn Thôn làm như thở dài một hơi giống như, chịu đựng muốn đem âu yếm đồ vật chia sẻ đi ra đau lòng, vô lực phiêu lên, đối với này tòa cự sơn đỉnh núi mà đi.

Chu Nguyên ba người, cũng là đuổi theo sát rời đi.

Trong núi thỉnh thoảng có nguyên thú dòm ngó, bất quá lại là vì Thôn Thôn hung uy không có dám xuất hiện, cho nên cuối cùng Chu Nguyên bọn họ đều là thuận lợi đã tới đỉnh núi.

Cự sơn đỉnh núi, đứng một ngọn núi lửa miệng, mà hôm nay cái này miệng núi lửa ở bên trong, kim dịch tràn ngập, giống như một vũng Kim trì, Kim Quang nở rộ, trong lúc mơ hồ có mùi thơm lạ lùng truyền ra.

Chu Nguyên, Lục La Chân Hư ba người, đều là ánh mắt nóng bỏng nhìn qua lên trước mắt cái này uông Kim trì, bọn hắn có thể cảm nhận được, trong cơ thể nguyên khí, dường như đều là vào lúc này trở nên sinh động.

"Đây chính là Kim trì chứ" ba người đều là thèm thuồng nhìn qua Kim trì, tim đập nhanh hơn.

Phù phù.

Thôn Thôn thì là trước tiên nhảy đi vào, du dương tại trên mặt nước, thú đồng tử khép hờ, giống như đứng vô cùng hưởng thụ.

Mà Chu Nguyên bọn hắn cũng là có thể trông thấy, Kim sắc nước ao dập dờn lấy, giống như là có thêm từng sợi Kim Quang, tại liên tục không ngừng dũng mãnh vào Thôn Thôn trong cơ thể.

"Cơ duyên đã ở trước mắt, có thể được vài phần, phải dựa vào riêng phần mình rồi." Chu Nguyên hướng về phía Lục La, Chân Hư cười cười, cũng là nhảy đi vào.

Lục La ôm Tiểu Hàn, mắt to tỏa ánh sáng, không chút lựa chọn nhảy vào rời đi, sau đó cùng Tiểu Hàn tại trong nước hồ hoan hô.

Chân Hư tâm tình kích động, cũng là nhanh chóng đuổi kịp.

Chu Nguyên vừa rơi xuống tiến Kim trì, mà có thể cảm giác được, kỳ dị Kim Quang liên tục không ngừng vọt tới, những Kim Quang kia, dừng mãnh vào trong cơ thể, những nơi đi qua, ngay cả huyết nhục đều đang ngổ nguậy, không ngừng tham lam thôn phệ.

Kim Quang dung nhập máu tươi, làm cho huyết dịch chảy xuôi được càng thêm dùng sức.

Dung nhập cơ bắp, cơ bắp càng thêm cường tráng, tràn đầy sức bật.

Dung nhập cốt cách, cốt cách càng chắc chắn hơn.

Kim Quang xuyên qua thân thể, cuối cùng có một ít trào vào Khí Phủ, Khí Phủ bên trong chiếm giữ ám kim nguyên khí cũng là tại tham lam hấp thu Kim Quang, vì vậy, nguyên khí dường như cũng là đang nhanh chóng lớn mạnh.

Cảm thụ được trong cơ thể cái kia không ngừng nhắc đến thăng lực lượng, Chu Nguyên cũng là lâm vào vô cùng đào trong lúc say, hai mắt nhắm nghiền, giống như không muốn tỉnh lại.

Bất quá, cuối cùng Chu Nguyên vẫn bị đã cắt đứt, hãn khó chịu mở to mắt, nhưng là nhìn thấy Thôn Thôn không ngừng liếm láp khuôn mặt của hắn.

"Làm gì vậy?" Chu Nguyên trừng nó liếc.

Thôn Thôn thì là cắn cắn Chu Nguyên quần áo, sau đó trực tiếp đối với Kim ao ở bên trong lén vào xuống dưới.

Chu Nguyên ngăn người, Thôn Thôn đây là muốn hã đi theo xuống dưới? Cái này Kim trì phía dưới chẳng lẽ còn có cái gì chứ

Hã do dự một chút, nhìn thoáng qua Lục La cùng Chân Hư phương hướng, lúc này hai người đều là giống như tại Kim ao ở bên trong ngủ rồi, hiển nhiên cũng là say đắm ở cái loại này trong cơ thể biến hóa.

"Đi theo đi xem. . ."

Chu Nguyên suy nghĩ một chút, quyết đoán chui vào Kim ao ở bên trong, bởi vì trong lòng của hã cũng đầy đúng hiếu kỳ, rút cuộc là cái gì, vậy mà sẽ để cho được Thôn Thôn như thế để trong lòng.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 175: Thánh Văn

Kim trì bên trong.

Chu Nguyên phá vỡ nước ao, nhìn chăm chăm vào phía trước dẫn đường Thôn Thôn, sau đó chăm chú theo sau.

Mà theo không ngừng lặn xuống, Chu Nguyên cũng là bắt đầu cảm giác được, một cỗ áp lực cường đại từ bốn phương tám hướng vọt tới, cái loại này áp lực mạnh, vượt qua xa bình thường nước ao có thể so sánh.

"Thật mạnh áp bách, mặc dù ta bước chân vào Thiên Quan Cảnh, đều cũng có chút ít chịu không được." Chu Nguyên mặt sắc mặt ngưng trọng, cái này Kim trì ở chỗ sâu trong hiển nhiên không phải người bình thường có thể tới địa phương.

Ám Kim sắc nguyên khí, bắt đầu tự Chu Nguyên trong cơ thể dũng mãnh tiến ra, đem thân thể của hắn bao phủ.

Bất quá nguyên khí xuất hiện, cũng không có nhiều lắm là lâu, chính là thời gian dần trôi qua đạt đến cực hạn.

Chu Nguyên bất đắc dĩ ngừng lại, lộ ra cười khổ, hắn không nghĩ tới, cái này Kim trì dưới đáy thật không ngờ khó có thể lên vào.

Thôn Thôn phát giác được một màn này, cũng là rất nhanh bơi về, nó suy nghĩ một chút, nằm ở rồi Chu Nguyên trên đầu, chỉ thấy được cường hãn nguyên khí phát ra, giống như bong bóng, bao phủ ở Chu Nguyên.

Cái loại này bài sơn đảo hải giống như áp bách, lập tức chột hạ xuống.

"Cám ơn." Chu Nguyên sờ lên trên đầu Thôn Thôn, lên tiếng nói.

Thôn Thôn huy động móng vuốt, mang theo Chu Nguyên lại lần nữa cấp tốc lặn xuống, như thế ước chừng mấy phút sau, rút cuộc nhìn thấy phần cuối. . .

Ở đằng kia Kim trì dưới đáy, che kín lấy sáng chói Kim Quang, rất nhiều Toái Thạch bị phủ lên được giống như Hoàng Kim, dị thường chói mắt.

Chu Nguyên ánh mắt quét mắt, trong mắt lại là có chút nghi hoặc, hẳn Thần Hồn cảm giác coi như là không kém, nhưng cũng không có tại đây Kim trì dưới đáy phát hiện bất luận cái gì kỳ dị đồ vật.

Thôn Thôn bơi xuống, rơi vào đáy ao, bỗng nhiên móng vuốt đối với trong đó một chỗ không ngừng (đào) bào động lên.

Vô số Kim sắc Toái Thạch bay bắn ra.

Như thế sau một lúc lâu, Chu Nguyên ánh mắt bỗng nhiên ngưng tụ, bởi vì hắn nhìn thấy, theo Thôn Thôn (đào) bào động, cái kia Kim trì dưới đáy, lại là có thêm một khối tàn phá phiến đá hiện lên đi ra.

Chu Nguyên tay áo vung lên, nguyên khí quét sạch phóng tới, đem Toái Thạch đều quét ra, phiến đá cũng là bị triệt để (đào) bào đi ra.

Phiến đá ban bác tàn phá, che kín lấy bị ăn mòn dấu vết, bản thân nhìn qua dị thường bình thường, bất quá, Chu Nguyên lướt nhanh ánh mắt, nhưng là ngưng tụ tại bên trên phiến đá mặt.

Chỉ thấy được ở đằng kia phiến đá mặt ngoài, có từng đạo dấu vết cổ xưa, những dấu vết kia, tựa như Thiên Thành, tựa hồ là Thiên Địa sơ khai lúc tạo thành, thần bí mênh mông.

Từng đạo tản ra nhàn nhạt tia sáng dấu vết kết nối lẫn nhau, dường như tạo thành một cái khác cổ xưa thần bí quang văn.

Chu Nguyên gắt gao nhìn chăm chăm vào đạo kia thần bí quang văn, hẳn có thể cảm giác được, trong cơ thể nguyên khí dường như đều là tại thời khắc này xuất hiện ngưng trệ, giống như đứng nhận lấy nào đó không cách nào hình dung uy áp.

Mà hiển nhiên, cái loại này uy áp, sẽ tới từ cái này đạo thần bí quang văn.

"Loại này quang văn, hẳn có quen thuộc khí tức. . ."

Chu Nguyên nổi lòng cuồn cuộn, một lát sau, mãnh liệt Linh quang lóe lên: "Ta nhớ ra rồi, đứng trên bầu trời này tòa Thánh Bìa khí tức!"

Bất quá điều này cũng cũng không kỳ quái, dù sao thánh tích chi địa đều là vị kia vẫn lạc Thánh Giả biến thành.

"Đây là một cái khác Thánh văn. . ."

Chu Nguyên tự nói, đạo này quang văn, tất nhiên là đến từ vị kia vẫn lạc Thánh Giả, tuy rằng hẳn không cách nào biết được kia huyền bí, nhưng dùng chân muốn đều có thể biết rõ, đạo này "Thánh văn" nhất định không đơn giản.

Bằng không thì Thôn Thôn cũng sẽ không như thế cấp bách.

Thôn Thôn cũng là vào lúc này duỗi ra móng vuốt, chỉ hướng đạo kia phiến đá, lại chia chia Chu Nguyên.

"Người muốn ta đụng nó?" Chu Nguyên hỏi một tiếng.

Thôn Thôn liên tục gật đầu.

Chu Nguyên do dự một chút, nhưng cuối cùng vẫn còn cần rằng một cái, thân hình rơi xuống, xòe bàn tay ra, cần thận từng li từng tí lấy ra hướng về phía phiến đá phía trên cái kia một cái khác cổ xưa mà thần bí "Thánh văn"

.

Ô...ô...n...g!

Mà đang ở Chu Nguyên ngón tay đụng chạm lấy bên trên phiến đá "Thánh văn" cái kia một thoáng cái kia, chỉ thấy được Thánh văn chột bực phát ra sáng chói quang mang, quang mang mãnh liệt bắn phóng tới, trực chỉ Chu Nguyên mi tâm.

Oành!

Quang mang vừa mới chạm đến đến Chu Nguyên mi tâm, hần chính là cảm giác được trong đầu mãnh liệt có trầm thấp tiếng nổ mạnh vang lên.

Chu Nguyên Thần Hồn kịch liệt chấn động, chỉ cảm thấy Thiên Địa xoay tròn, một đạo cự đại vô cùng cổ xưa quang văn, xuất hiện ở tiền phương của hần, quang văn chậm rãi chuyển động, có kinh khủng uy áp bao phủ xuống trở lại.

Rắc rắc!

Chu Nguyên Thần Hồn cơ hồ là trong khoảnh khắc xuất hiện nghiền nát, hiển nhiên là căn bản không cách nào thừa nhận cái loại này uy áp.

Chu Nguyên trong nội tâm vô cùng kinh hãi, bởi vì hần biết được, thần hồn của hần ở đằng kia đạo cổ xưa quang văn uy áp xuống, căn bản là sống không qua mười hơi thở, nếu là lại kéo dài nữa, thần hồn của hần, tất nhiên triệt để hóa thành nát bấy.

"Tại sao có thể như vậy? !" Trong lòng của hần kinh hãi lên tiếng.

"Không thể kinh hoàng, đây là Thần Hồn uy áp, đến từ đạo kia cổ xưa Thánh văn áp bách!" Chu Nguyên bắt buộc chính mình tỉnh táo lại, hẳn biết rõ, nếu như sợ loạn, chỉ sợ hẳn thật sự hội Thần Hồn bị đập vụn.

"Thần Hồn. . ."

Chu Nguyên hít sâu một hơi, chợt nhắm hai mắt, trong óc, có "Hỗn Động Thần Ma Quan Tưởng Pháp" tu luyện khẩu quyết chảy xuôi mà qua.

Oành!

Chu Nguyên sau lưng Hư Không, bắt đầu đập nát, biến thành vô biên Hỗn Động Tinh Không, mà ở cái kia Hỗn Động ở bên trong, một cái nhìn không thấy phần cuối ban bác lớn mài chậm rãi hiển hiện.

Ban bác lớn mài tại Chu Nguyên sau lưng nghiền ép mà đến, trực chỉ cái kia một cái khác cổ xưa Thánh văn.

Cột kẹt..t..tttt!

Hai luồng đồng dạng cổ xưa tồn tại, ở đằng kia trong hư không đụng đụng vào nhau.

Toàn bộ Thiên Địa, tựa hồ cũng đứng tại loại này va chạm sau bắt đầu nghiền nát.

Cái kia hầu như làm cho Chu Nguyên Thần Hồn nghiền nát uy áp, rút cuộc từ từ tiêu tán, Chu Nguyên như trút được gánh nặng, hẳn hẳn hùng khiếp vĩa nhìn qua cái kia hai luồng quái vật khổng lồ va chạm nhau.

"Đạo kia Thánh văn cuối cùng là vật gì, đáng sợ như thế, thậm chí ngay cả Thương Uyên sư phụ lưu lại Hỗn Động Thần Ma ấn ký đều không thể đem nghiền nát." Chu Nguyên âm thầm khiếp sợ.

Hắn mi tâm bên trong cái kia một cái khác thần mài ấn ký, chính là Thương Uyên chữ khắc vào đồ vật hạ xuống, có đủ lấy một tia thần mài khí tức, đúng là bằng vào đạo này thần mài ấn ký, dĩ vãng dám dùng công kích thần hồn Chu Nguyên người, đều không có gì hay kết cục.

Những công kích thần hồn kia, cuối cùng đều là bị thần mài nghiền ép mà vỡ.

Nhưng lúc này đây, thần mài cũng không có lại như là dĩ vãng như vậy dễ như trở bàn tay, ngược lại là bị đạo kia cổ xưa Thánh văn cho ngăn cản xuống.

Hai luồng quái vật khổng lồ, ở trên hư không giằng co giằng co.

"Hiện tại, cũng chỉ có thể đợi." Chu Nguyên không có bất kỳ biện pháp nào khác, cái loại này va chạm nhau, căn bản không phải hắn loại này Hư Cảnh Hậu Kỳ Thần Hồn có thể nhúng tay.

Cho nên hắn cũng đã làm giòn ngòi xếp bằng xuống, nhìn chăm chăm vào Hư Không.

Cái này một tập trung, chính là không biết qua bao lâu thời gian, thẳng đến Chu Nguyên Thần Hồn đều là bắt đầu xuất hiện mỗi một. . .

Ầm ầm!

Mà đang ở Chu Nguyên đều nhanh kiên trì không được thời điểm, bỗng nhiên trong Thiên Địa có Tiếng động lớn vang dội, Chu Nguyên vội vàng nhìn lại, sau đó liền nhìn thấy ban bác thần mài chậm rãi lui về phía sau, cuối cùng biến mất tại Hỗn Độn trong Tinh Không.

Mà trái lại cái kia cổ xưa "Thánh văn", cũng là vào lúc này bạo phát ra quang mang, bắt đầu nhanh chóng thu nhỏ lại, cuối cùng biến thành một

vòng quang mang từ trên trời giáng xuống, bắn vào rồi Chu Nguyên long
mày trong nội tâm.

Kim trì dưới đáy.

Chu Nguyên đóng chặt rồi không biết hồi lâu hai mắt, rút cuộc vào lúc
này, đột nhiên mở ra.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 176: Thực Lực Đại Tiến

Ô...ô...n...g!

Ngay tại Chu Nguyên giường đôi mắt trong nháy mắt đó, một cổ kinh khủng chấn động, đột nhiên tự kia mi tâm lúc giữa bạo phát đi ra, chấn động tàn sát bừa bãi, trực tiếp là quấy được Kim trì dưới đáy dùng Chu Nguyên làm tâm điểm, tạo thành một vòng xoáy thật lớn.

Mà liên tục không ngừng Kim Quang, chính là gào thét mà đến, đều dừng mảnh vào Chu Nguyên trong cơ thể.

Ba ba!

Như thế tràn đầy Kim Quang dừng mảnh vào, Chu Nguyên trong cơ thể, lập tức có dùng dùng (không dứt) giòn tiếng vang lên, huyết nhục giống như đều là vào lúc này sôi trào lên, đồng thời càng ngày càng nhiều Kim Quang dừng mảnh vào Khí Phủ, làm cho Khí Phủ ở trong nguyên khí, cũng là tại liên tiếp tăng lên.

Ngắn ngủn bất quá mấy phút đồng hồ thời gian, Chu Nguyên thân thể mặt ngoài, chính là xuất hiện một tầng tanh hôi màng máu, đó là trong cơ thể bị bài xuất trở lại tạp chất.

Chu Nguyên thân hình hơi khẽ chấn động, màng máu nghiền nát, lộ ra làn da lại đều là lưu chuyển lên một đám Kim Quang, cực kỳ thần dị.

Chu Nguyên trong mắt thần quang nở rộ, hẳn cảm thụ được trong cơ thể vẻ này cường hãn lực lượng cảm giác, trên mặt cũng là có vẻ mừng như

điên tuôn ra hiện ra.

Chu Nguyên hai mắt khép hờ, quan sát đo đạc bản thân Thần Hồn, chỉ thấy mi tâm ở bên trong, Thần Hồn lảng lạng ngồi xếp bằng, tản ra quang mang, mà so với tiến vào Kim trì lúc trước, Chu Nguyên Thần Hồn, không thể nghi ngờ là càng thêm ngưng luyện rồi.

Thần Hồn Hư Huyền cảm giác, cũng là càng phai nhạt, bắt đầu có chuyển hướng thực chất biến hóa.

Đây là Thần Hồn sắp do hư chuyển thực điềm báo.

Mà một khi Thần Hồn bước vào Thực Cảnh, Thần Hồn ảo diệu cùng với cường đại, vừa rồi hội thời gian dần trôi qua triển lộ ra, đến lúc đó Thần Hồn thậm chí có thể ly thể, rất nhiều Thần Hồn chi lực thi triển thể công, cũng càng vì cái gì thần bí khó lường.

"Tốt một cuộc Tọa Hóa, Thần Hồn tu luyện khó khăn, ta vốn cho là đều muốn đạt tới Hậu Kỳ đỉnh phong, tối thiểu cần nửa năm khổ tu, kết quả lại là nhanh như vậy thì đến được rồi." Chu Nguyên trong nội tâm tràn đầy kinh hỉ.

Hắn lúc trước vì đem Thần Hồn do Hư Cảnh trung kỳ tăng lên tới Hậu Kỳ, hao tổn gần một năm khổ tu, nguyên lai tưởng rằng còn cần đại lượng rèn luyện mới có thể đạt tới Hậu Kỳ đỉnh phong, nhưng hôm nay đây là tá trợ lấy trận này Kim trì Tọa Hóa, trực tiếp đã giảm bớt đi hẳn rất nhiều khổ tu.

Thần Hồn ngồi xếp bằng, tại Thần Hồn phía trên, màu ngà sữa Thánh Hồn Tinh lẫn quẩn, không ngừng tản mát ra Thánh Quang, Thánh Quang rơi xuống, một tia rèn luyện lấy Thần Hồn.

Đây là từ Cổ gia có được Thánh Hồn Tinh, Chu Nguyên Thần Hồn lần này có thể có được lớn như vậy tăng lên, Kim trì Tọa Hóa đúng nguyên

nhân chủ yếu, nhưng cái này Thánh Hồn Tinh cả ngày lẫn đêm rèn luyện, cũng không thể bỏ qua.

Hơn nữa, tại Chu Nguyên Thần Hồn chỗ mi tâm, mơ hồ có quang mang hiển hiện, phảng phất là có một cái khác cực kỳ cổ xưa quang văn, như ẩn như hiện. . .

Đạo kia quang văn cổ xưa mà thần thánh, dường như Thiên Địa sơ khai lúc làm cho thành hình.

"Cái này là. . . Đạo kia Thánh văn? !"

Lúc Chu Nguyên trông thấy đạo kia cổ xưa quang văn lúc, trong lòng lập tức đại chấn, bởi vì này đạo quang văn, dường như đó là lúc trước đoán gặp đạo kia cực kỳ cổ xưa thần bí Thánh văn!

"Đạo kia thần bí Thánh văn, vậy mà khắc sâu tại thần hồn của ta bên trên?" Chu Nguyên khiếp sợ.

Hắn cũng không hiểu biết đạo này thần bí Thánh văn đến tột cùng là cái gì, nhưng theo hắn có thể cùng Hồn Độn Thần Ma chống lại một màn kia đến xem, tất nhiên là địa vị thật lớn.

"Đạo này thần bí Thánh văn, cuối cùng có tác dụng gì?" Chu Nguyên tâm niệm vừa động, đều muốn thúc giục, nhưng lại phát hiện hắn mặc dù đem hết toàn lực, thế nhưng đạo thần bí Thánh văn lại vẻn vẹn chẳng qua là trở nên minh sáng lên một chút, căn bản cũng không có bất luận cái gì dị động xuất hiện.

"Lực lượng chưa đủ chứ "

Chu Nguyên cười khổ một tiếng, hiển nhiên, đều muốn thúc giục đạo này thần bí Thánh văn, cần cực kỳ lực lượng khổng lồ, mà bằng vào hắn hiện tại, dường như còn có chút không cách nào làm được.

Hắn âm thầm lắc đầu, tạm thời buông tha cho ý tưởng, vì vậy tâm niệm một chuyến, liền đem lực chú ý vùi đầu vào rồi Khí Phủ bên trong.

"Trong cơ thể ta nguyên khí, cũng đã nhận được tăng lên, đạt đến Thiên Quan Cảnh trung kỳ."

Chu Nguyên nội thị Khí Phủ, chỉ thấy được Huyết Hồng Khí Phủ ở bên trong, Âm Kim sắc nguyên khí gào thét, càng thêm hùng hồn cùng ngưng luyện, thành linh đã là đạt đến Thiên Quan Cảnh trung kỳ.

"Không hổ là thánh tích chi địa, một cuộc Tạo Hóa, liền có thể một bước lên trời!"

Chu Nguyên lòng tràn đầy vui mừng, lúc này đây hắn tăng lên, không thể bảo là không lớn, Thần Hồn càng thêm ngưng luyện, bản thân nguyên khí cũng là làm tiếp đột phá, đạt đến Thiên Quan Cảnh trung kỳ.

Đương nhiên quan trọng nhất là, hắn đã nhận được đạo kia thần bí Thánh văn, tuy rằng không biết kia tác dụng, nhưng có thể tưởng tượng hắn không phải là phàm vật.

"Hôm nay ta đây, nếu là gặp lại thấy kia Vũ Hoàng, cuối cùng là có thể chính thức đánh một trận!"

Chu Nguyên trong mắt có nóng bỏng chiến ý, tại lần thứ nhất gặp phải Vũ Hoàng lúc, người sau vền vẹn chẳng qua là bày ra khí thế, là có thể đưa hắn áp chế, về sau nhiều lần gặp nhau, Chu Nguyên cũng là cố gắng hết sức rơi vào hạ phong.

Bất quá hắn cũng không có người này mà chán chường, ngược lại là ở đẳng kia lần lượt áp chế bên trong không ngừng tiến bộ, mà hắn cùng với Vũ Hoàng ở giữa chênh lệch, cũng là đang không ngừng thu nhỏ lại.

Cho tới hôm nay. . .

"Vũ Hoàng, ân oán giữa chúng ta, cũng nên đã đến chấm dứt lúc sau."

Chu Nguyên trong mắt xẹt qua một vòng lạnh lùng sắc mặt.

Rắc rắc!

Kim trì dưới đáy chột có nghiền nát tiếng vang lên, Chu Nguyên cúi đầu nhìn lại, chính là nhìn thấy cái kia ban bác phiến đá bắt đầu vỡ vụn, hóa thành tro tàn, mà bên trên phiến đá trước mặt cái kia một cái khác thần bí Thánh văn, cũng đã biến mất không thấy gì nữa.

Chu Nguyên sờ lên chỗ mi tâm, hẳn biết rõ, đạo kia thần bí Thánh văn, đã lạc ẩn đã đến thần hồn của hắn bên trên.

Hơn nữa, theo phiến đá vỡ vụn, Chu Nguyên cảm giác được, dường như Kim ao ở bên trong Kim Quang cũng là bắt đầu ảm đạm xuống, những Kim sắc kia nước ao, cũng là dần dần khôi phục thanh tịnh.

Trong đó tràn ngập cái chủng loại kia thần diệu lực lượng, bắt đầu biến mất.

"Kim trì lực lượng, chẳng lẽ đến từ đạo kia thần bí Thánh văn chứ" Chu Nguyên lầm bầm lầu bầu.

Thánh văn lạc ẩn đã đến thần hồn của hắn lên, dĩ nhiên là không có lực lượng phát ra, do đó Kim trì cũng là bắt đầu trở nên bình thường.

Tại Chu Nguyên trầm ngâm lúc giữa, nước ao dập dờn.

Thôn Thôn cực nhanh mà đến, nó vây quanh Chu Nguyên vòng hai vòng, thú đồng tử mang theo ngạc nhiên nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên mi tâm, tựa hồ là cảm ứng được cái gì.

"Thiếu chút nữa không có bị người hại chết." Chu Nguyên tức giận, đạo kia thần bí Thánh văn hiển nhiên là có được lấy kinh khủng uy năng, nếu

như không phải hắn có được lấy Thương Uyên sư phụ để lại cho hắn thần mài ấn ký, chỉ sợ không chỉ có không chiếm được Thánh văn, ngược lại sẽ bị cái loại này khủng bố uy áp trực tiếp nghiền nát.

Bất quá may mà đúng rồi Chu Nguyên chịu đựng đi qua, hơn nữa cũng đã nhận được thật lớn thu hoạch.

Mạo hiểm cùng kỳ ngộ, thủy chung đều là cùng tồn tại.

Cho nên Chu Nguyên cũng không có nhiều lời, đối với Thôn Thôn vẫy tay, liền là đối với Kim trì phía trên vội vã mà đi, mấy phút sau, phù phù một tiếng đã xuyên thấu mặt nước, đã rơi vào Kim trì bên cạnh.

"Chu Nguyên, người cuối cùng đi ra!"

Chu Nguyên mới xuất hiện, liền là có thêm Lục La thanh âm vang lên.

Chu Nguyên quay đầu, cách đó không xa Kim bên cạnh ao, Lục La bàn tay nhỏ bé chọc vào eo, mắt to ngạc nhiên trừng mắt hắn: "Người cái này một tu luyện, đều nửa tháng!"

"Nửa tháng?"

Chu Nguyên cũng là cả kinh, hắn cho rằng chẳng qua là ngăn ngừa nửa ngày mà thôi, kết quả vậy mà đã qua lâu như vậy, quả nhiên tu luyện giữa, thời gian trôi qua không chút nào tự biết.

"Thật có lỗi."

Chu Nguyên có chút áy náy nhìn về phía Lục La cùng Chân Hư, hiển nhiên trong khoảng thời gian này bọn họ đều là ở chỗ này chờ đợi lấy hắn.

Chân Hư khuôn mặt như trước một mảnh tái nhợt, bất quá từ kia quanh thân phát ra nguyên khí dao động đến xem, hiển nhiên lần này Kim trì Tạo Hóa cũng là đã lấy được không nhỏ chỗ tốt.

Hắn lắc đầu, nói: "Bất quá nửa tháng này, thánh tích chi địa bên trong thế nhưng là gió giục mây vần, người bỏ lỡ không ít đại sự."

Chu Nguyên nghe vậy, trong lòng lập tức khẽ động, ngẩng đầu lên nhìn về phía trên không trung Thánh Bia, lại sau đó, khuôn mặt của hắn bên trên liền là có thêm một vòng kinh ngạc tuôn ra hiện ra.

"Thánh Bia bên trên biến hóa, vậy mà như thế lớn. . ."

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 177: Thánh Tháp

Thánh trên tấm bia, như cũ là có quang mang lưu chuyển, chẳng qua hiện nay Thánh Bia lên, so với nửa tháng lúc trước, lại là có ngày biến hóa lớn.

Rất rõ ràng biến hóa, chính là trên tấm bia lưu danh người, số lượng nhiều hơn rất nhiều.

Nguyên bản Thánh Bia lên, chỉ vụn vụn có Yêu Yêu, Vũ Hoàng, Diệp Minh, Chu Nguyên cùng với có thể đếm được trên đầu ngón tay mấy người, nhưng hôm nay, cái kia bia trên mặt danh tự, nhưng là đạt đến ba mươi tám cái!

"Thậm chí có ba mươi tám người leo lên Thánh Bia rồi hả?" Chu Nguyên có chút kinh ngạc mà nói.

Lúc nào, trên tấm bia lưu danh trở nên như thế đơn giản chứ

Lục La cũng là ngẩng khuôn mặt, nói: "Người cũng không biết, tại người tu luyện nửa tháng này ở bên trong, thánh tích chi địa bên trong Tạo Hóa không ngừng xuất hiện, trải qua kịch liệt tranh đấu về sau, chung quy có hảo vận người đạt được Tạo Hóa."

"Đạt được Tạo Hóa rõ ràng nhất kết quả, chính là thực lực rất nhanh tăng lên, một bước lên trời."

"Rất nhiều kẹt tại Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ con cưng, đều là thừa này đột phá bình cảnh, bước chân vào Thái Sơ Cảnh!"

"Mà Thánh Bia quy tắc, dường như không chỉ là chiến đấu xem như chiến tích, chỉ cần bản thân có thể đạt được Tạo Hóa, bước vào Thái Sơ Cảnh, đều là có thể trên tấm bia lưu danh."

"Nói cách khác, hôm nay trên tấm bia cái kia ba mươi tám người, đều là có được lấy Thái Sơ Cảnh thực lực!"

Chu Nguyên ánh mắt kinh dị, thì ra là chỉ cần chính thức bước chân vào Thái Sơ Cảnh, cũng là có thể cuối cùng lưu danh Thánh Bia.

Bất quá, tại tiến vào thánh tích chi địa trước, tất cả con cưng ở bên trong, có thể đạt tới Thái Sơ Cảnh người, một tay đều có thể đếm được, nhưng mà hôm nay, cái kia số lượng nhưng là gia tăng mãnh liệt đến ba mươi tám, bởi vậy có thể thấy được cái này thánh tích chi địa thật sự là rất nhiều chỗ tốt.

Chu Nguyên cảm thán, sau đó rất nghiêm túc nhìn lên Thánh Bia trở lại.

"Ồ?"

Hắn nhìn một chút, ánh mắt bỗng nhiên ngưng tụ, bởi vì hắn nhìn thấy một cái tên quen thuộc.

Lý Thuần Quân.

Cái này đến từ Kiếm Vương Triều Kiếm Hạt Tử, lúc trước còn giúp rồi hắn một chút, ngăn cản Vũ Hoàng.

"Lý Thuần Quân, bại Phương Tông (Đông Huyền đại lục)."

"Phương Tông? Người này cũng hắn là đi theo tại Diệp Minh bên cạnh bốn vị Đông Huyền đại lục đỉnh tiêm con cưng một trong, xem ra Diệp Minh bọn hắn lại tìm tới Lý Thuần Quân." Chu Nguyên tự nói.

Bất quá Lý Thuần Quân thực lực hiển nhiên rất mạnh, ngược lại là đánh bại vị kia Đông Huyền đại lục đỉnh tiêm con cưng.

"Lý Thuần Quân tuy rằng đánh bại cái kia Phương Tông, bắt quá về sau rồi lại gặp Diệp Minh, hai người nghe nói đã xảy ra cực kỳ kịch liệt đại chiến, cuối cùng Diệp Minh thủ thắng." Lục La nói ra.

Chu Nguyên ánh mắt ngưng tụ, quả nhiên là nhìn thấy, ở đằng kia về sau, còn có một hàng chữ.

"Dùng một chiêu chi chênh lệch, bại vào Diệp Minh tay."

Chu Nguyên nhíu mày, nói: "Cái này Đông Huyền đại lục người, cố ý đối phó những đỉnh tiêm này con cứng, ý đồ suy yếu mặt khác con cứng lòng dạ, làm cho người không dám cùng bọn họ tranh chấp."

Đơn giản mà nói, Diệp Minh bọn hắn chính là muốn giết gà dọa khỉ.

Mà danh khí lớn nhất Lục La, Lý Thuần Quân dám người, chính là tốt nhất mục tiêu.

"Cái kia Diệp Minh, quả nhiên năng lực không nhỏ."

Chu Nguyên cùng cái kia Lý Thuần Quân tiếp xúc qua, biết được đối phương thực lực mạnh, nghĩ đến coi như là đối mặt với Vũ Hoàng, hẳn đều có được lấy sức đánh một trận, nhưng không nghĩ tới, hay vẫn là thua ở rồi Diệp Minh trong tay.

Chu Nguyên tiếp tục xem tiếp, bỗng nhiên ánh mắt ngưng lại một chút.

"Ninh Chiến, cùng Vũ Hoàng tương chiến một trăm lẻ tám hiệp, cuối cùng bị thua."

"Cái này Ninh Chiến là ai? Lại có thể cùng Vũ Hoàng đấu thành như vậy." Chu Nguyên có chút kinh ngạc, Vũ Hoàng thực lực có thể nói sâu không lường được, mặc dù lúc trước nhiều lần gặp, nhưng Chu Nguyên

cảm giác hẫng nhưng là có chỗ giữ lại, không nghĩ tới, cái này tên là Ninh Chiến người, vậy mà có thể cùng hẫng lâu như vậy.

"Người này cũng là trên Thương Mang đại lục đỉnh tiêm con cứng đầu rồi, Ninh gia vũ si, người chưa từng nghe qua chứ là một cái chiến đấu cuồng nhân, hẫng cùng với Vũ Hoàng tại một chỗ Tạo Hóa bên trong gặp nhau, càn đấu sơn băng địa liệt, bất quá cuối cùng vẫn là Vũ Hoàng chiếm được thượng phong." Lục La cười hì hì mà nói.

Chu Nguyên cảm thán một tiếng, nói: "Quả thật là tàng long ngoạn hổ."

Hẫng cuối cùng đem Thánh Bia xem hết, trên cơ bản những trên tấm bia này nổi danh người, đã trở thành lần này thánh tích chi địa bên trong thu hoạch lớn nhất người.

"Hai người các người, dường như cũng là bước vào Thái Sơ Cảnh rồi hả?" Chu Nguyên đưa mắt nhìn sang rồi Lục La cùng Chân Hư, hẫng có thể cảm giác được, hai trong cơ thể con người nguyên khí dường như trở nên mạnh mẽ rất nhiều, vẻ này chấn động, rõ ràng là đạt đến chính thức Thái Sơ Cảnh tình trạng.

"Nhờ cậy cái này Kim trì phúc, chúng ta coi như là bước ra rồi một bước kia." Chân Hư thanh âm khàn khàn mà nói.

Hẫng cùng với Lục La, vốn là khoảng cách Thái Sơ Cảnh cách chỉ một bước, thậm chí lúc trước Chân Hư, cũng là có thể tính làm chuẩn Thái Sơ Cảnh, mà lần này mượn nhờ Kim trì chi lực, liền là chân chính bước chân vào Thái Sơ Cảnh.

"Thái Sơ Cảnh có thể cấu kết Thái Sơ Thiên, dẫn Thái Sơ chi khí, rèn luyện nguyên khí, bất quá chúng ta đột phá không lâu, cũng không dám tùy tiện mà động." Lục La cũng là nói ra.

Cái gọi là Thái Sơ Thiên, nghe đồn chính là Thiên Địa sơ khai lúc biến thành, đúng một chỗ cực kỳ thần bí không gian, bất quá chỉ có tại Thái Sơ Cảnh lúc, mới có thể có sở cảm ứng, tiến tới hấp dẫn đến cái kia Thái Sơ chi khí, rèn luyện bản thân nguyên khí.

Mà Thái Sơ Cảnh cái tên này tồn tại, chính là bởi vậy.

Chu Nguyên nhẹ gật đầu, có chút cảm thán, xem ra tiến bộ cũng không chỉ là hần, những đỉnh tiêm này con cứng, đều tại tá trợ lấy Tạo Hóa, nhanh chóng tăng lên lấy chính mình.

Nghĩ đến cái kia Vũ Hoàng, Diệp Minh đám người, cũng đều là tại nửa tháng này ở bên trong, đã lấy được không nhỏ tăng lên.

Nếu là gặp lại, tất nhiên sẽ có một cuộc kinh Thiên động Địa chiến đấu.

"Cái này thánh tích chi địa, khi nào vừa rồi hội chấm dứt?" Chu Nguyên hỏi.

Lục La cùng Chân Hư đều là lắc đầu, nói: "Mỗi một lần thánh tích chi địa tựa hồ cũng cũng không giống với, cho nên ai cũng không biết sẽ phát sinh cái gì, bất quá bình thường nói đến, chỉ cần cái kia lớn nhất Tạo Hóa bị người đạt được, thánh tích chi địa sẽ có sở biến hóa. . ."

"Lớn nhất Tạo Hóa?"

Chu Nguyên nhíu mày, vừa muốn nói chuyện, bỗng nhiên cảm giác được mi tâm truyền ra có chút đau đớn cảm giác.

Hần chỗ mi tâm, tựa hồ là có một cái khác cổ xưa quang văn thoáng hiện rồi một chút, mà ngay một khắc này, toàn bộ thánh tích chi địa ở bên trong, tất cả con cứng đều là phát hiện, trên không trung này tòa Thánh Bia, vậy mà phát ra âm âm thanh lạ.

Hàng tỉ đạo quang mang, từ cái này Thánh Bia bên trong chậm rãi tỏa ra.

Mà Thánh Bia cũng là bắt đầu xuất hiện biến hóa, quang mang kéo dài, cuối cùng quang mang bên trong, một tòa lớn tháp, chậm rãi xuất hiện ở tầm mắt mọi người bên trong.

Lớn tháp lúc trước, có quang mang ngưng tụ đã thành bình đài.

Cùng lúc đó, một cái khác cổ xưa thanh âm, dường như xuyên thấu Thời Không, tại cái này ở giữa thiên địa vang vọng, tràn đầy không cách nào hình dung uy nghiêm cùng thần bí.

"Trên tấm bia lưu danh người, có thể Nhập Thánh tháp."

"Trèo lên đỉnh Thánh Tháp người, nên Đại Tạo Hóa."

Lúc thanh âm kia vang vọng Thiên Địa lúc, toàn bộ thánh tích chi địa đều là trong khoảnh khắc xôn xao.

Vô số con cưng kêu rên lên tiếng, chỉ vì bọn hắn chưa từng trên tấm bia lưu danh, hôm nay đúng là chỉ có thể trơ mắt nhìn, không cách nào rời đi tranh đoạt cái kia một phần lớn nhất Tạo Hóa.

Ô...ô...n...g!

Thánh Bia lên, cái kia từng đạo danh tự bỗng nhiên tách ra quang mang, hóa thành một đạo đạo cột sáng từ trên trời giáng xuống.

Tại những cột sáng kia rơi xuống phương hướng, ba mươi tám luồng thân ảnh, bị bao phủ mà vào. . .

Thánh tích chi địa Tạo Hóa tranh đấu, rút cuộc vào lúc này, chính thức mở ra.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 178: Hội Tụ

HUU...U...U! HUU...U...U!

Từng đạo cực lớn cột sáng, ở đằng kia vô số đạo ánh mắt nhìn chăm chú ở bên trong, từ trên trời giáng xuống, thanh thế đồ sộ.

Cột sáng đã rơi vào thánh tích chi địa các nơi, bất quá cái kia mỗi một đạo cột sáng phần cuối, đều cũng có lấy một đạo nhân ảnh bị bao phủ mà vào. . .

Những người kia, thành linh đều là tại Thánh Bia lưu danh người!

Kim trì chỗ.

Đồng dạng là có ba đạo cột sáng từ trên trời giáng xuống, cuối cùng đem Chu Nguyên, Lục La, Chân Hư ba người bao phủ đi vào.

Bất quá một bên Thôn Thôn, cũng là bị ngăn cách tại cột sáng bên ngoài.

Thôn Thôn phát ra bất mãn tiếng gầm, va chạm rồi hai cái cột sáng, cột sáng nhưng là không chút sút mẻ.

Chu Nguyên cũng là có chút ít ngạc nhiên, chột bất đắc dĩ lắc đầu, xem ra cái này thánh tích chi địa Đại Tạo Hóa, dường như nguyên thú không cách nào đạt được, cho nên liền tiến vào tư cách đều không có.

"Thôn Thôn, ngươi liền tại bậc này chúng ta a." Chu Nguyên trấn an nói.

Thôn Thôn phiền muộn nằm xuống, vô tình.

"Đáng tiếc, nếu như Thôn Thôn có thể cùng tới, cũng là một cái lớn trợ lực đây." Lục La tiếc hận nói, Thôn Thôn sức chiến đấu không thể khinh thường, không gặp lúc trước ngay cả cái kia Vũ Hoàng đều là tổn thương tại trong tay của nó à.

Tiếc hận một hồi, Lục La lại là nâng lên khuôn mặt, trên gương mặt tràn đầy hưng phấn nhìn qua không trung Thánh Tháp, nàng biết được, kế tiếp thánh tích chi địa, sẽ nghênh đón kịch liệt nhất tranh đấu.

"Trò hay cuối cùng muốn mở màn chứ "

Lúc trước những cái kia, đều chẳng qua chẳng qua là trẻ nhỏ đánh lộn, chỉ có hiện tại, mới vừa rồi là gặp chân chương thời điểm.

Dưới loại tình huống này, thậm chí ngay cả Chân Hư cái kia khuôn mặt tái nhợt lên, đều là hiện lên một vòng huyết sắc, cái kia xám trắng đôi mắt, đồng dạng là lộ ra một vòng nóng bỏng cùng với chờ mong.

Chu Nguyên nhìn lên lấy không trung, hẩn nhìn qua quanh thân cột sáng, hai mắt híp lại, có lợi hại chi khí hiện lên, năm ngón tay chậm rãi nắm chặt.

Vũ Hoàng, đúng thời điểm chấm dứt ân oán giữa chúng ta rồi.

Năm đó các người cướp đi đồ vật, hôm nay, khiến cho ta tự mình trở lại cầm về a!

Thánh tích chi địa ở bên trong, ba mươi tám luồng cột sáng càng sáng chói, có sức nổi phát ra, ba mươi tám luồng thân ảnh chính là vào lúc này đối với trên không trung này tòa Thánh Tháp trước quang đài chậm rãi bay lên.

Mà thánh tích chi địa bên trong cái kia vô số con cưng, thì là chỉ có thể sử dụng ao ước đồ kị ánh mắt nhìn qua cái kia chậm rãi lên không ba mươi tám luồng thân ảnh.

"Thật sự là đáng tiếc, vậy mà đã mất đi tranh đoạt rất Đại Tào Hóa cơ hội."

"Ài, tài nghệ không bằng người."

"Bất quá may mà có thể lúc này thấy tận mắt cách nhìn, trận này Tào Hóa tranh đấu, chẳng qua là không biết, cuối cùng trèo lên đỉnh người, đến tột cùng là ai?"

"Chỉ sợ là Vũ Hoàng, Lý Thuần Quân. . ."

"Cái kia Diệp Minh cũng rất có thể, người này thực lực rất mạnh, ngay cả Lý Thuần Quân đều là bại vào kia tay."

"Nếu để cho những Đông Huyền đại lực này con chuột được Đại Tào Hóa, ta Thương Mang đại lực thể diện sợ là muốn mất đi sạch sẽ. . ."

"Các người cũng đừng quên cái kia Chu Tiểu Yêu, hãn thế nhưng là làm cho Vũ Hoàng cùng Diệp Minh liên thủ người, thực lực tất nhiên siêu quần, không biết hôm nay, có thể hay không nhìn kia đại triển thân thủ?"

"Ha ha, tốt một cuộc long tranh hổ đấu, chúng ta vô duyên tham dự, vậy là tốt rồi dễ làm quay về quần chúng a, cũng chuyển đi này không tệ."

"..."

Vô số tiếng ồn tiếng bàn luận xôn xao, vào lúc này thánh tích chi địa mỗi trong khắp ngõ ngách vang lên.

Ở đằng kia vô số đạo ánh mắt nhìn chăm chú, ba mươi tám luồng thân ảnh, theo cột sáng từ từ bay lên, cuối cùng đều là đã rơi vào cái kia tòa cự đại quang trên đài.

Chu Nguyên bước chân bước lên quang đài, nơi đặt chân giống như thực chất.

Ánh mắt của hắn nhìn quét xem ra, ba mươi tám luồng bóng người đứng ở cực lớn quang trên đài, đôi mắt nhìn nhau, trong mắt đều là đựng đề phòng.

Chu Nguyên ánh mắt, rất nhanh đứng tại cách đó không xa, chỉ thấy được chỗ đó, hai luồng bóng hình xinh đẹp duyên dáng yêu kiều, tuyệt mỹ dung nhan, xen lẫn nhau ánh huy, hấp dẫn không ít ánh mắt đặt cược bắn đi.

Đương nhiên đó là Yêu Yêu cùng Tả Khâu Thanh Ngự.

"Hắc, Yêu Yêu tỷ!" Lục La vội vàng vẫy tay.

Nghe được thanh âm, Yêu Yêu đôi mắt đẹp phóng mà đến, liền nhìn thấy Chu Nguyên lúc, cái kia trong trẻo nhưng lạnh lùng trên dung nhan, cũng là có một vòng nhẹ nhàng đáng tươi cười nổi lên.

Nàng bước liên tục nhẹ nhàng, chính là mang theo Tả Khâu Thanh Ngự đã đi tới.

"Hi hi, Yêu Yêu tỷ, người khôi phục thân phận a?" Lục La giáo hoạt nhìn xem đi theo Yêu Yêu bên cạnh Tả Khâu Thanh Ngự.

"Tốt người Lục La! Vậy mà cũng không nói cho ta!" Tả Khâu Thanh Ngự nghiêng chắc hàm răng, oán hận nhìn chăm chăm vào Lục La, bây giờ nghĩ lại, tại Thánh Tích Thành những ngày kia, Lục La vẫn luôn đang nhìn nàng trò hay!

"Ai bảo người đần như vậy." Lục La làm cái mặt quý.

Yêu Yêu không để ý hội hai nữ đùa giỡn, ánh mắt nhìn hướng Chu Nguyên, nói: "Cũng không tệ lắm, bị người lừa lộn đi lên."

Chu Nguyên bất đắc dĩ nói: "Ta cũng không có kém cỏi như vậy a?"

Hắn biết rõ Yêu Yêu đúng trêu chọc, cho nên không để ý, chẳng qua là hai mắt híp lại mà nói: "Người không sao chứ?"

Yêu Yêu cũng hiểu biết Chu Nguyên hỏi là trước kia bị Vũ Hoàng, Diệp Minh bọn hắn liên thủ tiểu trừ sự tình, lúc này lắc đầu, nói: "Ngược lại là ta khinh thường điểm. . ."

"Yêu Yêu tỷ không cần sợ, chúng ta bây giờ người cũng không ít, cùng với lại gặp, liền trực tiếp chơi hắn đám!" Lục La kêu gào nói.

"Thô tục." Tả Khâu Thanh Ngư liếc nàng một cái.

Nàng đôi mắt đẹp nhìn nhìn Chu Nguyên, ngược lại là xẹt qua một vòng kinh ngạc, nói: "Không tệ lắm, vậy mà đều đột phá đến Thiên Quan Cảnh nữa nha. . ."

Tại Thánh Tích Thành thời điểm, Chu Nguyên chẳng qua là Dưỡng Khí Cảnh thực lực, cho nên dẫn đến Tả Khâu Thanh Ngư vẫn cho là Chu Nguyên đều là dựa vào Yêu Yêu mới lại tới đây, chẳng qua hiện nay nhìn lên, hiển nhiên là nàng đánh giá thấp Chu Nguyên.

"Người đừng xem thường Chu Nguyên, thật muốn đánh, người không nhất định có thể đánh thắng hắn đây!" Lục La khẽ nói.

"Vậy cũng muốn hắn có thể đuổi đến coi trọng ta." Tả Khâu Thanh Ngư nói.

Yêu Yêu cũng là cười cười, có chút trêu tức mà nói: "Người xem, Chu Nguyên cũng không người nghĩ yếu như vậy, trước người không phải muốn ta bồi thường người sao? Hiện tại lại nhìn một cái hài lòng hay không?"

Tả Khâu Thanh Ngư hồng nhuận phơn phớt chu miệng, nhìn nhìn Chu Nguyên, nói: "Bốn tiểu thư ánh mắt có thể cao, chờ hắn trước đấu thắng Vũ Hoàng rồi nói sau!"

Chu Nguyên thì là vẻ mặt không hiểu thấu nhìn qua các nàng, cũng không biết các nàng cuối cùng đang nói cái gì, cái gì bởi thường không bởi thường hay sao?

Khi bọn hắc bên này đang khi nói chuyện, bỗng nhiên Chu Nguyên cùng Yêu Yêu thần sắc đều là ngừng lại một chút, sau đó chậm rãi quay đầu, chính là nhìn thấy ở đằng kia cách đó không xa quang đài một góc, mấy đạo nhân ảnh hội tụ cùng một chỗ, có khí thế kinh người, tự trong cơ thể của bọn họ chậm rãi phát ra.

Những người kia dùng vô hoàng, Diệp Minh cầm đầu, ngoại trừ mặt khác bốn vị Đông Huyền đại lục đỉnh tiêm con cưng bên ngoài, còn có mấy vị con cưng, đi theo Vũ Hoàng sau lưng.

Mà trong đó, liền là có thêm hai luồng thân ảnh quen thuộc, Tiêu Thiên Huyền cùng với cái kia Cổ Linh.

Hiển nhiên, tại nửa tháng này ở bên trong, Vũ Hoàng cũng là thu nạp đi một tí con cưng.

Cái kia Vũ Hoàng cùng Diệp Minh ánh mắt, cũng là vào lúc này hướng về phía rồi Chu Nguyên, Yêu Yêu.

Song phương ánh mắt va chạm nhau cùng một chỗ, trong lúc mơ hồ có tia lửa bắn tung tóe, thậm chí sát ý chảy xuôi.

Lục La, Tả Khâu Thanh Ngự, Chân Hư cũng là dừng ở Chu Nguyên, Yêu Yêu bên cạnh thân, ánh mắt bất thiện, quanh thân nguyên khí bắt đầu khởi động, đồng dạng là tạo thành cường hãn khí thế.

Hai sóng đội ngũ, rất xa giăng co.

Kia những con cưng kia của hắc thì là thối lui, không dám cùng cái này hai sóng đội hình người lợi hại nhất ngựa có chỗ niếm, miễn cho bị ảnh

hướng đến.

Diệp Minh ánh mắt, nhìn về phía Yêu Yêu, khẽ thở dài: "Không nghĩ tới để cho ta như vậy đau đầu người, vậy mà sẽ là như thế một cái thiên kiều bá mị tuyệt thế mỹ nhân. . ."

"Bất quá, ta cũng sẽ không bởi vì làm đối thủ giới tính, sẽ có chút nào nường tay."

Yêu Yêu mắt phượng híp lại, trong con người xẹt qua nguy hiểm quang.

Mà đang ở nàng muốn lúc nói chuyện, một cái khác thân ảnh màu đen, chậm rãi tiêu sái ra, tại kia hai mắt chỗ, quần quanh lấy miếng vải đen, hắt hai tay nằm ở chuôi kiếm, vỏ kiếm chống đỡ chạm đất mặt.

"Nếu là ở Thánh Tháp bên trong gặp phải mà nói, đối thủ của người, sẽ là ta."

Hơi có vẻ thanh âm khàn khàn, lặng yên vang lên.

Quang trên đài, phần đông con cứng ánh mắt ngưng tụ, nhìn chăm chăm vào cái kia Hắc bào nhân ảnh, trong mắt xẹt qua kiêng kỵ sâu sắc.

Bởi vì cái kia lên tiếng người, đúng là Kiếm Hạp Tử Lý Thuần Quân.

"Hắc hắc, Vũ Hoàng, lần trước không có đánh đã ghiền, lần này chúng ta tiếp theo trở lại!" Một cái khác thanh âm hùng hồn cũng là vào lúc này vang lên, chỉ thấy được một cái khác cường tráng thân ảnh đạp đi ra, cái kia là một người mình trần thanh niên, ánh mắt của hắn tựa như hung viên, tràn đầy cuồng bạo chiến ý.

Vũ si Ninh Chiến!

Vũ Hoàng nhàn nhạt nhìn Ninh Chiến liếc, nói: "Lần này người, không đúng đối thủ của ta. . ."

Ánh mắt của hắn chậm rãi chuyển hướng về phía Chu Nguyên: "Xem ra đầu kia súc sinh người không mang theo trở lại. . ."

Chu Nguyên nhìn chăm chăm vào Vũ Hoàng, trong mắt có sắc bén quang, hắn nói khẽ: "Vũ Hoàng, có câu nói, rất sớm đã nghĩ muốn tặng cho người rồi. . ."

"Nhiều hơn nữa hưởng thụ người một chút dựa dẫm vào ta lấy đi đồ vật a. . . Bởi vì, ta lập tức, liền muốn đích thân động thủ đem nó cho cầm về rồi!"

Oành!

Kinh khủng sát ý, trong nháy mắt này, đột nhiên tự Vũ Hoàng trong cơ thể bộc phát dựng lên.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 179: Tiến Thánh Tháp

Kinh khủng sát ý, vẫn còn như giống như thủy triều tại đây quang trên đài lan tràn ra, làm cho không ít đỉnh tiêm con cứng đều hơi hơi biến sắc, nhìn về phía Vũ Hoàng trong ánh mắt tràn đầy kiêng kỵ.

Mà ở cái kia phần đông ánh mắt nhìn chăm chú, Vũ Hoàng ánh mắt lạnh lạnh, hẩn nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, lạnh lẽo nói: "Người đáng thương nhất địa phương, chính là đã có được người không có tư cách có thứ đồ vật."

"Hơn nữa, thật đáng buồn chính là người còn ngây thơ tự cho là có thể lại lần nữa đem đoạt lại rồi đi."

"Chu Nguyên. . ."

Vũ Hoàng khoe miệng có khinh miệt độ cong nhắc lên.

"Lúc này đây, ta sẽ cho người hiểu, cái kia cái gọi là Thánh Long Khí Vận, người chẳng qua là một cái thừa nhận người mà thôi, mà ta, mới phải nó chủ nhân chân chính!"

"Ta sẽ cho người, nhắm nháp đến cái gì mới thật sự là tuyệt vọng!"

Hùng hồn mà bá đạo nguyên khí, vào lúc này tựa như Phong Bạo tự Vũ Hoàng trong cơ thể bạo phát đi ra, thanh âm của hắn, trầm thấp vang ở mỗi người bên tai.

Một ít ánh mắt, cũng là vào lúc này phóng hướng Chu Nguyên, những trong ánh mắt này, phần lớn đều là ẩn chứa một ít đồng tình chi ý, tuy rằng lúc này Chu Nguyên đạt đến Thiên Quan Cảnh trung kỳ, nhưng này cùng Vũ Hoàng so sánh với, thật sự là kém đến nhiều lắm.

Ở đằng kia Vũ Hoàng sát ý nghiêm nghị lạnh lạnh ánh mắt cùng với rất nhiều đồng tình trong ánh mắt, Chu Nguyên thần sắc lại đúng không có chút nào gợn sóng, hần nhật cười một tiếng, nói: "Làm như ta vẫn còn Dưỡng Khí Cảnh thời điểm, người cũng đã như vậy biểu đạt qua, bất quá đáng tiếc đúng rồi, người thủy chung không thể như nguyện. . ."

"Cho nên. . ."

"Vũ Hoàng, lúc này đây, người vẫn như cũ hội thất vọng đấy."

Ánh mắt hai người ở giữa không trung đụng vào nhau, sát ý đậm đặc tuân lệnh không khí đều lạnh như băng thêm vài phần.

Ầm ầm!

Mà đang ở Chu Nguyên cùng Vũ Hoàng đối mặt lúc giữa sát ý tràn ngập lúc, bỗng nhiên cái kia quang đài về sau Thánh Tháp, phát ra thanh âm trầm thấp, sau đó phần đông con cứng chính là nhanh chóng đem ánh mắt chuyển di mà đi, chỉ thấy được cái kia cực lớn cửa tháp, cũng là vào lúc này chậm rãi mở ra. . .

"Thánh Tháp mở ra!"

Tất cả mọi người ánh mắt đều là lập tức nóng hổi, cái kia thánh tích chi địa bên trong lớn nhất Tạo Hóa, ở nơi này tọa thánh trong tháp, muốn tới nơi này, có lẽ coi như là cái kia cái gọi là Thánh Địa rồi.

Quang đài người trên, đều là đã lấy được một phần thánh tích chi địa Tạo Hóa, bất quá cái loại này Tạo Hóa cùng trước mắt so sánh với, nhưng là

không đáng giá nhắc tới.

Nếu là có thể đạt được, tất nhiên có thể chính thức một bước lên trời, vượt qua tất cả những người khác.

Đối mặt với loại này hấp dẫn, người ở chỗ này, không có người nào có thể bảo trì tâm lặng như nước.

Có lẽ ngoại trừ Yêu Yêu. . .

Nàng xem hướng Thánh Tháp con mắt, vẫn luôn là giống như âm u đầm, không có chút nào tâm tình phập phồng, thậm chí nàng còn có chút nhần nhàu lông mày, bởi vì không biết vì sao, trước mắt Thánh Tháp, cho nàng một loại không cách nào hình dung cảm giác.

Mơ hồ, nàng phảng phất là ở nơi nào báỉ kiến. . .

Song khi nàng kỹ càng thường thức lúc, rồi lại không có kết quả gì.

Loại cảm giác này, làm cho nàng có chút không thích.

"Thánh Tháp đã mở, mau vào!"

Cửa tháp mở ra, quang trên đài yên tĩnh rồi một cái chớp mắt, sau đó từng đạo thân ảnh mãnh liệt mãnh liệt bắn phóng tới, ùn ùn giống như xông về cửa tháp.

Ngay cả cái kia Vũ Hoàng cùng Diệp Minh, đều là liếc nhau, không có nhiều hơn nữa do dự, một đoàn người nhanh chóng quay người lao đi.

"Chúng ta cũng đi thôi." Chu Nguyên nhìn về phía Yêu Yêu đám người, nói.

Một đoàn người tự nhiên cũng không có dị nghị, thậm chí còn tràn đầy kích động.

"Đi!"

Bá!

Nguyên khí gào thét, trực tiếp là biến thành mấy đạo quang ảnh, cuối cùng ở đằng kia thánh tích chi địa bên trong vô số đạo cực kỳ âm mộ trong ánh mắt, tiến vào tọa thánh trong tháp.

...

Thánh tích chi địa bên ngoài.

Ở chỗ này, đồng dạng là hội tụ rất nhiều người, bọn hắn đại biểu cho trên Thương Mang đại lục rất nhiều thế lực, cho nên đều là ở chỗ này cùng đợi thánh tích chi địa kết quả cuối cùng.

Bọn hắn biết rõ, loại kết quả này, rất có thể sẽ cải biến trên Thương Mang đại lục thế lực bố cục.

Mà ở cái kia giữa không trung, Lục Đạo tràn đầy nguyên khí bắt đầu khởi động, nguyên khí hình thành đám mây, ở đằng kia đám mây lên, sáu đạo thân ảnh ngời xếp bằng, phát ra cảm giác áp bách, làm cho nơi đây rất nhiều thế lực đại biểu đều là mặt lộ vẻ vẻ kính sợ.

Đó chính là Lục Thánh Tông sứ giả.

Bọn hắn thủy chung đều là nhắm mắt, vẫn còn như bàn thạch, bất quá hôm nay, bọn hắn cái kia đóng chặt mắt bỗng nhiên khẽ động, sau đó liền chậm rãi mở ra.

"Cái kia thánh tích chi địa bên trong Thánh Địa, xuất hiện." Sáu ánh mắt của người hướng về phía thánh tích chi địa, tại thời khắc này, bọn hắn mở hồ cảm giác được, thánh tích chi địa ở bên trong, có một cái khác khác thường chấn động xuất hiện.

"Thánh Địa, quả nhiên xuất hiện à. . ." Tên kia là Triệu Bàn Thánh Cung sứ giả, hai mắt híp lại nhìn chăm chăm vào thánh tích chi địa, trong mắt quang mang lập loè, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

Ở đằng kia hướng khác, tên kia đã từng ra tay giúp qua Chu Nguyên đi chân trần đại thúc, cũng là nhẹ nhàng đập đầu lấy cái tẩu, nhìn chăm chăm vào thánh tích chi địa ánh mắt, hơi có vẻ phức tạp.

"Ha ha, không biết lần này thánh tích chi địa ở bên trong, cuối cùng ai có thể được cái kia phần Đại Tạo Hóa?" Sáu vị sứ giả ở bên trong, có người ngậm cười ra tiếng.

Cái kia mặt trắng không râu Triệu Bàn cười nhạt một tiếng, nói: "Vũ Hoàng có Đại Khí Vận, thiên tư trác tuyệt, lúc thuộc Thương Mang đại lục trẻ tuổi đệ nhất nhân, cái kia phần Tạo Hóa, không phải hẳn không ai có thể hơn."

Tên là Mục Vô Cực đi chân trần đại thúc xùy cười một tiếng, nói: "Nghe khẩu khí này, dường như các người Thánh Cung đã dự định hẳn?"

Triệu Bàn nhìn hẳn một cái, nói: "Phượng cư trú Ngô Đồng, không phải chuyện rất bình thường chứ Vũ Hoàng làm ra lựa chọn tốt nhất."

"Ngô Đồng? Hắc." Mục Vô Cực lạnh cười ra tiếng, trong thanh âm có nồng đậm hàn ý, nói: "Cái này thánh tích chi địa, các người Thánh Cung người có dám tiến?"

Triệu Bàn lạnh lùng mà nói: "Mục Vô Cực, xem ra các người Thương Huyền tông đối với năm đó sự tình, hay vẫn là canh cánh trong lòng a."

"Các người vị kia lão tổ, cãi lời thánh mệnh, đưa tới Thánh phần nộ, rơi vào như vậy kết cục, bất quá chẳng qua là gieo gió gặt bão mà thôi."

"Hừ, nếu là có ý kiến mà nói, cho dù rời đi Thánh Cung nói lý lẽ liền là . . Chỉ có điều, người thật đúng là nghĩ đến người Thương Huyền tông, như cũ là năm đó Thương Huyền Thiên bên trong đệ nhất tông chứ "

Mục Vô Cực đại thủ đột nhiên nắm chặt tẩu thuốc, trong mắt có sát ý dũng mãnh tiến ra.

Nhưng mà Triệu Bàn như cũ là trên mặt cười lạnh, quanh thân nguyên khí phiêu phù, phảng phất là hình thành mệnh môn cuộn cuộn Thanh Vân, tại kia sau lưng gào thét không ngớt, thanh thế tràn đầy.

Hai người bầu không khí, lập tức giương cung bạt kiếm.

Cái kia phía dưới phần đông Thương Mang đại lục thế lực khắp nơi đại biểu, cũng là trên mặt kinh ngạc nhìn qua một màn này, hiển nhiên không rõ vì sao hai vị này sứ giả vì sao như thế tức giận.

Cái kia mặt khác bốn tông sứ giả thấy thế, thì là nhao nhao lên tiếng khuyên giải.

"Hai vị cũng không cần tranh chấp, bọn hắn đã tiến vào Thánh Địa, chúng ta cũng có thể thi triển thủ đoạn. . ."

Triệu Bàn cùng Mục Vô Cực hừ lạnh một tiếng, riêng phần mình thu hồi tràn đầy nguyên khí.

"Bắt đầu đi."

Sáu vị sứ giả hai tay kết ấn, chợt có tràn đầy nguyên khí mãnh liệt bắn phóng tới, trực tiếp là tại phía trước xoay tròn, cuối cùng thời gian dần trôi qua biến thành một đạo cự đại nguyên khí quang kính.

Quang trong kính, quang mang ngưng tụ, thời gian dần trôi qua có hình ảnh nổi lên.

Nhìn kỹ lại, trong tấm hình, đương nhiên đó là cái kia xâm nhập rồi Thánh Tháp bên trong ba mươi tám luồng thân ảnh. . .

Mà lúc này, theo cái kia ba mươi tám luồng thân ảnh tiến vào Thánh trong tháp, một tòa nhìn không thấy phần cuối nguy nga Thánh Sơn, mang theo thần bí cùng mênh mông, cũng là xuất hiện ở rồi quang kính ở trong.

Toàn bộ thánh tích chi địa bên ngoài, thế lực khắp nơi đại biểu đều là tinh thần chấn động, đem ánh mắt hướng về phía cái kia quang trong kính.

Bọn hần biết được, kế tiếp nơi đây đã phát sinh chiến đấu, nhất định sẽ chấn động toàn bộ Thương Mang đại lục.

Chẳng qua là không biết, đến tốt cùng là ai, mới có thể từ cái kia rất nhiều đỉnh tiêm con cứng ở bên trong, trổ hết tài năng, rung động bốn phương?

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 180: Thanh Sắc Hồng Lưu

"Thánh Tháp ở trong, lại sẽ là như vậy cảnh tượng. . ."

Thánh Tháp ở bên trong, Chu Nguyên ngẩng đầu, hắt nhìn qua xuất hiện ở phía trước này tòa nguy nga được nhìn không thấy phần cuối cự sơn, trên mặt cũng là nhìn không được có chút vẻ kinh ngạc nổi lên.

Này tòa cự sơn, tản ra Thánh Quang, có nhàn nhạt mây mù lượn quanh, mà cao nhất đỉnh núi thì là ẩn giấu ở trong mây mù, không cách nào nhìn trộm.

Mà lúc này, ba mươi đạo thân ảnh chân đạp nguyên khí, lơ lửng tại chân núi chỗ, bọn hắt nhìn lên lấy Thánh Sơn.

Tại tiền phương của bọn hắt, có do cực lớn đá xanh tạo thành liên mà thành thang đá, mỗi Nhất giai thang đá đều so với người còn cao, thang đá không ngừng lan tràn mà lên, một mực thẳng đến cuối tầm mắt, từ xa nhìn lại, giống như một đầu nằm rạp xuống Thanh Long.

Đá xanh cổ xưa mà ban bác, dường như ẩn chứa thần bí giống như khí tức.

Toàn bộ Thánh Sơn, chỉ có như vậy một cái thông hướng đỉnh núi con đường.

"Xem ra muốn đạt được cái kia phần Đại Tạo Hóa mà nói, cũng chỉ có thể thông qua cái này thang đá, chạy suốt đỉnh núi rồi." Lục La bàn tay nhỏ

bé khoác lên trước mắt, ngắm nhìn cái kia không biết dài bao nhiêu Cự Thạch cầu thang.

"Cái này thang đá sợ là không dễ dàng như vậy thông qua." Chu Nguyên nhìn chăm chăm vào màu xanh thang đá, nói.

Bằng vào Thần Hồn cảm giác, hắc mớ hồ phát giác được, tại phía trên kia phẳng phất là chiếm cứ nguy hiểm chấn động.

Những người khác cũng là gật gật đầu, tuy rằng bọn hắc Thần Hồn cảm giác không bằng Chu Nguyên nhạy cảm, nhưng ngắm lại chính là hiểu, với tư cách là cuối cùng một cái khác cửa khẩu, làm sao sẽ đơn giản?

"Thánh Tháp bắt đầu trở thành nhật rồi hả?" Tả Khâu Thanh Ngư đột nhiên kinh ngạc lên tiếng.

Chu Nguyên bọn hắc ngẩng đầu, quả nhiên cũng là nhìn thấy, bọn hắc tiến vào chỗ này Thánh Tháp, chợt bắt đầu trở nên Hư Huyền, kể từ đó, nội bộ cảnh tượng cũng là triệt để bại lộ tại ngoại giới rất nhiều con cứng nhìn chăm chú bên trong.

Bất quá Thánh Tháp chẳng qua là trở nên Hư Huyền, nhưng như cũ tồn tại, dường như kia tồn tại ý nghĩa liền là bảo vệ lấy tòa thánh sơn này.

Mà như vậy biến hóa, cũng là đã rơi vào thánh tích chi địa bên trong vô số con cứng trong ánh mắt, lúc này lại là bộc phát ra rất nhiều kinh tiếng ồn ào.

"Cái kia chính là Thánh Tháp bên trong chứ "

"Cái kia tòa thánh sơn chẳng lẽ chính là đi thông Thánh Địa cuối cùng một cái khác cửa khẩu?"

"Nhìn qua dường như rất đơn giản?"

"Cuối cùng một cái khác cửa khẩu, há có thể đơn giản,. . . , xem đi, sẽ phải có một cuộc trò hay. . ."

". . ."

Mà đối với cái kia thánh tích chi địa bên trong vô số đạo tiếng bàn luận xông xao, thân ở trong tháp Chu Nguyên đám người tự nhiên là không cách nào nghe thấy, lúc này bọn hắn tất cả lực chú ý, đều là tại thần bí kia đá xanh bậc thang bên trên.

Ba mươi tám luồng bóng người cũng là lâm vào ngẩn ngui trầm mặc, mà trầm mặc kéo dài một hồi lâu, rút cuộc có người nhin không được, cẩn thận từng li từng tí lướt đi, rơi lên trên này màu xanh thang đá.

Vị kia con cưng vừa rơi xuống bên trên thang đá, chính là thúc giục nguyên khí bảo vệ quanh thân, bất quá mọi người trong tưởng tượng cảm thấy cũng không có xuất hiện, vị kia con cưng bình yên vô sự. . .

"Không có việc gì?"

Tên kia con cưng cũng là ngẩn người, sau đó ánh mắt vui vẻ, thân hình khẽ động, chính là chân đạp cực lớn thang đá, không ngừng hướng lên.

Hắn cái này khẽ động, những người khác cũng là đứng không yên, lúc này đều là cẩn rằng một cái, âm thanh xé gió lên, không ngừng hướng về cực lớn thang đá.

"Chúng ta cũng đi a, đều cẩn thận một ít, nơi đây có lẽ không có đơn giản như vậy." Chu Nguyên thấy thế, cũng là nhìn về phía Yêu Yêu các nàng, lên tiếng nói.

Những người còn lại tự nhiên cũng là gật gật đầu.

Vì vậy một đoàn người cũng là theo như rơi thân ảnh, đã rơi vào cực lớn màu xanh thang đá bên trên.

Ngắn ngắn không đến một phút đồng hồ, tất cả mọi người đứng rơi xuống suy sụp, sau đó cẩn thận từng li từng tí nhảy lên, lên tới lấy từng đạo thang đá, nhanh chóng hướng lên.

"Dường như. . . Thật sự không có nguy hiểm gì?" Mấy phút đồng hồ vô cùng, như cũ là không có động tĩnh, với là có thêm con cứng nhện không được, dưới chân nguyên khí bộc phát, tốc độ đột nhiên nhanh hơn, dường như một cái bóng cực nhanh mà lên, ngăn ngụt mấy hơi thở, chính là vượt qua mấy chục thang đá.

Lục La thấy thế, cũng là có chút ít không chịu nổi tính tình, đều muốn tăng thêm tốc độ.

Bất quá nàng thân ảnh vừa động, đã bị Chu Nguyên bắt lấy cổ tay trắng, người sau ngẩng đầu, nhìn qua thang đá phần cuối phương hướng, nói: "Không đứng, đừng xúc động."

Mà đang ở Chu Nguyên thanh âm vừa mới rơi xuống về sau, tất cả mọi người đứng mơ hồ cảm giác được, dường như Thiên Địa tại có chút chấn động lấy.

Yêu Yêu đôi mắt sáng nhìn qua thang đá phần cuối, bỗng nhiên nói: "Dường như có đồ vật gì đó lao xuống rồi."

Chu Nguyên ánh mắt ngưng tụ, nhìn kỹ lại, quả nhiên là nhìn thấy, ở đằng kia thang đá phần cuối, dường như có ánh sáng màu xanh như muốn chảy nước xuống. . .

Ầm ầm!

Thiên địa chấn động thanh âm càng ngày càng rõ ràng, mà lúc này Chu Nguyên đảm người rút cuộc nhìn rõ ràng, chỉ thấy được ở đằng kia thang đá phần cuối, màu xanh nước lũ giống như hồng thủy, theo thang đá, phô thiên cái địa trút xuống xuống.

Cái kia màu xanh nước lũ, tràn đầy vô tận, những nơi đi qua, dường như hết thảy đều muốn hội bị phá hủy.

"Cái đó là. . . Nguyên khí tạo thành nguyên khí nước lũ!" Chu Nguyên đồng tử co rút lại, trong thanh âm hơn nhiều một tia khiếp sợ.

Như thế tràn đầy mênh mông nguyên khí nước lũ như vậy trùng kích xuống, cái loại này thanh thế, quả thực là kinh Thiên động Địa.

Chu Nguyên bọn hắn tại loại này nước lũ phía dưới, liền giống như hồng thủy hướng đánh trúng giống như con kiến.

"Nhanh, riêng phần mình tránh né, phòng ngự!" Chu Nguyên mặt sắc mặt ngưng trọng, lạnh lùng nói.

Oành!

Nhưng vào lúc này, nguyên khí làm cho hội tụ mà thành màu xanh nước lũ, đã là trùng kích tới, cái kia phía trước nhất một vị con cứng đứng mũi chịu sào, lập tức bị ảnh hưởng đến. . .

A!

Vị kia con cứng hầu như chỉ tới kịp phát ra hét thảm một tiếng, mặc dù hắn đã thúc giục nguyên khí chống cự, nhưng như cũ là trong khoảnh khắc đó, trực tiếp bị nước lũ cuốn vào trong đó, cuồn cuộn hạ xuống, cuối cùng đúng là bị chạy ra khỏi màu xanh thang đá. . .

Mà màu xanh nước lũ như trước liên tục, lôi cuốn lấy hần, chạy ra khỏi Thánh Tháp, ném về phía rồi thánh tích chi địa.

"Vậy mà trực tiếp bị ném ra Thánh Tháp!" Tất cả mọi người nhìn thấy một màn này, trong lòng đều là phát lạnh, thì ra là, chỉ cần thoát ly màu xanh thang đá, vậy thì tương đương đã mất đi tranh đoạt Đại Tọa Hóa tư cách.

Cái này, không người nào dám lại có chút khinh thường.

Oanh oanh!

Nước lũ tại Chu Nguyên trong ánh mắt cấp tốc phóng đại, hần hít sâu một hơi, lòng bàn tay có quang văn hiển hiện, cuối cùng quang mang tăng vọt, trực tiếp là tại kia trước người biến thành một cái khác hơn một trạng tả hữu mai rùa quang văn.

"Tam phẩm Nguyên Văn, Đại Quy Giáp Văn!"

Chân của hần chưởng cũng là đột nhiên một đập, dưới chân nguyên khí bắt đầu khởi động, vền vện chế trụ mặt đất.

Oành!

Ngay tại Chu Nguyên làm tốt những phòng ngự này thời điểm, màu xanh nước lũ trút xuống tới, đụng vào cái kia Đại Quy Giáp Văn lên, lập tức quang thuần điên cuồng run rẩy lên. . .

Không cách nào hình dung lực đánh vào đem Chu Nguyên bàn chân đều là hướng đánh trúng lui về phía sau một bước, nhưng thoáng qua lại bị hần gắt gao chống đỡ ở.

"Thật đáng sợ trùng kích!"

Chu Nguyên trên trán có gân xanh nổi lên, Âm Kim sắc nguyên khí bắt đầu tự trong cơ thể của hắn dũng mãnh tiến ra, chống cự lấy cái loại này liên tục không ngừng, vô cùng vô tận giống như trùng kích.

Cái này giống như hành tẩu tại thang đá lên, phía trước có nước lũ trùng kích mà đến giống nhau cảm giác.

"Đều muốn trèo lên đỉnh quả nhiên không dễ dàng, dưới mắt chỉ là kiên trì xuống cũng không dám phân tâm, chớ nói chi là leo lên cái kia nhìn không thấy phần cuối đỉnh núi. . ." Chu Nguyên cười khổ một tiếng.

Ánh mắt của hắn có chút đảo qua, ở đằng kia cách đó không xa, Lục La, Tả Khâu Thanh Ngự, Chân Hư bọn người là ở riêng phần mình thi triển thủ đoạn, ở đằng kia màu xanh nước lũ trùng kích bên trong đau khổ kiên trì.

Phía trước địa phương, Vũ Hoàng, Diệp Minh, Lý Thuần Quân đám người cũng là tại thi triển thủ đoạn.

Đồng thời còn thỉnh thoảng có một cái khác tiếng kêu thảm thiết truyền tới, cái kia là có người không cách nào kiên trì, bị nước lũ vỡ tung, cuối cùng trực tiếp chạy ra khỏi Thánh Tháp. . .

"Dưới mắt trước hết dần dần thích ứng cái này màu xanh nước lũ, mới có thể lại lần nữa lên tới."

Chu Nguyên thời gian dần trôi qua tỉnh táo lại, bắt quá tiếp theo trong nháy mắt, hắn sắc mặt bỗng nhiên đại biến, ánh mắt của hắn vội vàng bốn quét, bởi vì hắn phát hiện, tại đây thang đá phía trên, hắn vậy mà nhìn không thấy Yêu Yêu thân ảnh rồi!

Chẳng lẽ, nàng tại trước tiên đã bị màu xanh nước lũ chạy ra khỏi Thánh Tháp? !

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 181: Hiện Lộ Tất Cả Thần Thông

Cực lớn đá xanh bậc thang lên, Chu Nguyên sắc mặt khó coi, chau mày.

"Yêu Yêu mặc dù không có nguyên khí, nhưng không có khả năng ngay cả luồng thứ nhất đều ngăn cản không nổi!" Chu Nguyên ánh mắt lập loè, Yêu Yêu thủ đoạn tầng tầng lớp lớp, tuyệt đối sẽ không liền dễ dàng như vậy bị đẩy đi ra.

Có thể nếu là Yêu Yêu ngăn cản xuống, vì sao thang đá bên trên nhưng là đột nhiên không thấy bóng người?

"Cuối cùng xảy ra chuyện gì vậy? !" Chu Nguyên cắn răng, Yêu Yêu trên người hiển nhiên lưng đeo rất nhiều bí mật, rất nhiều bí mật hẳn không cách nào chạm đến, nhưng hẳn cũng muốn chỉ mình có khả năng rời đi bảo hộ nàng.

Đó là hẳn đối với Thương Uyên sư phụ hứa hẹn.

Nhưng dưới mắt, Yêu Yêu nhiều lần gặp chuyện không may, không thể nghi ngờ là làm cho Chu Nguyên có chút tự trách.

Mà ở Chu Nguyên bên này phân tâm chú ý Yêu Yêu lúc, cái kia trước người mai rùa quang thuần, thì là thời gian dần trôi qua có khe hở nổi lên, hiển nhiên là sắp ngăn cản thừa nhận cực hạn.

Kinh khủng lực đánh vào vọt tới, thì là đem Chu Nguyên thân hình đều là đẩy được từng bước một lui về phía sau.

Ngắn ngủn bất quá hơn mười hơi thở, Chu Nguyên chính là rút lại phía sau đến cuối cùng một đám, hơn nữa hiểm hiểm sẽ bị đẩy ra thang đá rồi.

"Chu Nguyên, không nên Phân Thần!" Lục La mắt sắc, vội vàng lên tiếng nhắc nhở.

"Yên tâm đi, Yêu Yêu sẽ không ra sự tình, thủ đoạn của nàng người có lẽ rõ ràng." Bị màu xanh nước lũ đổ lên một phương hướng khác Tả Khâu Thanh Ngư cũng là khẽ quát nói.

Chu Nguyên hít sâu một hơi, nhẹ gật đầu, nếu như Yêu Yêu chẳng qua là bị đẩy ra rồi Thánh Tháp, vậy còn tính tốt, ít nhất không ngại, nếu là bởi vì cái gì khác nguyên nhân, hẳn có dự cảm, vậy hẳn nhất định phải chinh phục tòa thánh sơn này, mới có thể biết được.

Ám Kim sắc nguyên khí, tự Chu Nguyên trong cơ thể chậm rãi bay lên, lui ra phía sau bộ pháp rút cuộc ổn lại.

Hắn ngẩng đầu, nhìn qua phía trước, lúc trước tiến vào Thánh Tháp hơn mười vị con cưng, tại luồng thứ nhất màu xanh nước lũ cọ rửa xuống, đã phân biệt rõ ràng chia làm mấy cái đội.

Mà phía trước nhất, tự nhiên là Vũ Hoàng, Diệp Minh, Lý Thuần Quân đám người. . .

Vũ Hoàng ở vào phía trước nhất, chỉ thấy được đỏ thắm nguyên khí đột nhiên tự kia trong cơ thể bộc phát ra, nguyên khí hùng hồn, đúng là ngay cả cái kia trút xuống xuống màu xanh nước lũ đều bị trở ngại một cái chớp mắt.

Vũ Hoàng xòe bàn tay ra, đỏ thắm nguyên khí tại kia lòng bàn tay hội tụ, cuối cùng đúng là tạo thành một viên hơn một trượng tả hữu đỏ thắm quang cầu, trong đó ngưng tụ cực kỳ kinh người nguyên khí dao động.

Nóng bỏng phát ra, ngay cả không khí đều là bị đốt cháy.

Mà những màu xanh kia nước lũ đùng vào đỏ thắm quang cầu lên, cũng là phát ra xùy xùy tiếng vang, bị nhanh chóng bốc hơi.

Vũ Hoàng chính là một tay nâng đỏ thắm quang cầu, bộ pháp vững vàng bước ra, từng bước một vượt qua thang đá, hướng lên mà đi.

Tại hướng về phía trước thời điểm, khóe mắt của hắn xẹt qua rồi ở vào tối hậu phương Chu Nguyên, khóe miệng có một vòng khinh miệt hiển hiện, giữa hai người chênh lệch, hiển nhiên vào lúc này bắt đầu hiển lộ ra.

Bất quá hắn không có quá lâu để ý tới, mà là ngưng định tâm thần, đi trên thang đá.

Diệp Minh màu đen hai cái đồng tử ở bên trong, phảng phất có được vòng xoáy lưu chuyển, hắn duỗi ra song chưởng, đối với phía trước, màu đen nguyên khí tại lòng bàn tay hình thành vòng xoáy xoay tròn.

Màu xanh nước lũ nhất ngọ gặp cái kia vòng xoáy màu đen, chính là tự động tách ra, giống như đúng bị đẩy ra, chảy ra rồi một cái khác khe hở, làm cho Diệp Minh giảm chặn tại chỗ tiến lên.

Bất quá, tại Diệp Minh thi triển thủ đoạn lúc, khóe mắt của hắn, cũng là không ngừng có máu đen chảy xuôi xuống.

HƯU...U...U!

Lý Thuần Quân cầm trong tay màu đen trọng kiếm, chém xuống một kiếm, liền là có thêm lăng lệ ác liệt Kiếm Khí quét sạch phóng tới, trực tiếp là đem trước mặt màu xanh nước lũ chém ra rồi nửa trượng khe hở, sau đó thì cứ như vậy một kiếm một bước.

"Hắc hắc, thống khoái!"

Cái kia Ninh Chiến ngửa mặt lên trời cười to, thân thể của hắn phía trên, có nguyên khí hùng hồn bốc lên lấy, mà thân thể của hắn dường như cũng là vào lúc này bành trướng một vòng, càng giống một đầu hình người hung viên, hắn áp dụng rồi nhất ngang ngược phương thức, dùng cường hãn thân thể chống cự lấy trùng kích, từng bước một đạp trên thang đá mà đi.

Bốn người bọn họ ở vào phía trước nhất, không thể nghi ngờ là chương hiện ra rất mạnh thực lực.

Phía sau rất nhiều con cứng nhìn qua lấy bóng lưng của bọn hắn, đều là nhìn không được âm thầm tặc lưỡi.

"Hắc, cũng không thể để cho bọn họ đem danh tiếng đều cho đã đoạt!"

"Ta cũng muốn đại triển thân thủ á!"

Lục La nhìn đến một màn này, hì hì cười cười, chợt nàng khuôn mặt nhỏ nhắn trở nên nghiêm túc, nàng trong tay áo run lên, một cái khác Lam Quang lướt đi, rơi vào bờ vai của nàng chỗ, đúng vậy cái kia tên là Tiểu Hàn, hơn nữa có được lấy Băng Phượng huyết mạch băng điều.

Cái này chỉ băng điều có lẽ là bởi vì cùng Lục La có quan hệ gì, cho nên khi cái kia Tiếp Dẫn cột sáng hạ xuống xong, nó cũng không có như cùng Thôn Thôn giống nhau, bị bài xích đi ra ngoài.

Lục La chu cái miệng nhỏ, lập tức có băng hàn nguyên khí gào thét phóng tới, mà cái kia băng điều cùng lúc đó cũng là mở ra sắc nhọn miệng chim, phún ra một đoàn Hàn Băng nguyên khí.

Hai luồng nguyên khí hội tụ, đã rơi vào trước mặt màu xanh nước lũ lên, lập tức nước lũ ngưng kết, hóa thành hơn mười trượng tả hữu băng tinh, mà Lục La mũi chân một điểm, liền cực nhanh phóng tới.

"Này, Chu Nguyên, ta cũng đi, thời điểm này chỉ có thể dựa vào chính mình rồi, có thể hay không đuổi theo, phải nhìn người bản thân bốn sự."

Tả Khâu Thanh Ngư nhìn về phía Chu Nguyên, Tiểu yêu tinh giống như trên gương mặt, lộ ra ranh mãnh đáng tươi cười: "Hiện tại Yêu Yêu không có ở đây, nếu là người có thể đuổi theo ta, ta có thể cân nhắc cho người lúc một cái chuẩn bị chọn nhé."

"Chuẩn bị chọn? Cái gì chuẩn bị chọn?" Chu Nguyên sững sờ.

Tả Khâu Thanh Ngư phát ra thanh thúy cười khanh khách thanh âm, nhưng là không đáp, chỉ thấy kia thân thể mềm mại uốn éo, dĩ nhiên là vọt vào màu xanh nước lũ ở bên trong, thân ảnh giống như một đuôi màu xanh cá bơi, không ngừng hướng lên.

"Chu Nguyên, tuy rằng thiếu người nhân tình, bất quá thời điểm này, ta cũng không thể cho người, ta đi trước một bước, hi vọng người có thể theo kịp." Chân Hư thanh âm khàn giọng mà nói.

Quanh người hắn có màu xám nguyên khí bốc lên, hai tay của hắn khép lại, chỉ thấy được nguyên khí tại kia trong lòng bàn tay, trong lúc mơ hồ đúng là tạo thành một cái đầu lâu giống như bộ dáng.

Cái kia đầu lâu hé miệng, không ngừng đem phía trước màu xanh nước lũ hút vào mà vào, mà Chân Hư thì là thừa này mãnh liệt bắn phóng tới.

Ba người đều là đỉnh tiêm con cưng, hôm nay toàn lực làm, lập tức tốc độ phóng đại, bắt đầu đuổi theo phía trước nhất thê đội thứ nhất Vũ Hoàng đám người.

Mà khi bọn hắn về sau, liền là ở vào thê đội thứ hai rất nhiều con cưng, như cái kia Tiêu Thiên Huyền, Cổ Linh đám người.

Cái kia Tiêu Thiên Huyền ánh mắt lạnh như băng nhìn thoáng qua phía sau Chu Nguyên, khóe miệng lộ ra cười lạnh, cái kia Cổ Linh trong mắt, cũng là có vẻ châm chọc.

"Hừ, đều muốn tại đây màu xanh nước lữ bên trong đi về phía trước, phải dựa vào bản thân nguyên khí hùng hồn, cái kia Chu Nguyên tuy rằng sức chiến đấu không tệ, nhưng dù sao chẳng qua là Thiên Quan Cảnh, nội tình không bằng chúng ta, cho nên dưới mắt trực tiếp lộ ra e sợ. . ."

Bọn hắn tự nhiên không biết được Chu Nguyên là vì Yêu Yêu biến mất mà phân tâm, chỉ khi hắn đứng nguyên khí không tiếp sau, bị nhiều lần bức lui, cho nên Tiêu Thiên Huyền cùng Cổ Linh liếc nhau, đều là nhìn ra đối phương trong mắt khoái ý.

Sức chiến đấu mạnh mẽ thì như thế nào, nếu như qua không được dưới mắt cửa này, cái kia lúc trước Chu Nguyên hết thảy cố gắng, đều muốn hội nước chảy về biển đông.

Hây dô.

Chu Nguyên hít một hơi thật sâu, dưới áp chế trong nội tâm đối với Yêu Yêu lo lắng, hắn không phải không quả quyết người, biết được hiện đang lo lắng cũng là không hề có tác dụng.

Dưới mắt, chuyện trọng yếu nhất tình, hay vẫn là trước hết leo lên Thánh Sơn.

Ánh mắt của hắn, lướt qua màu xanh nước lữ, nhìn về phía phía trước nhất Vũ Hoàng không ngừng hướng lên thân ảnh, trong mắt có lạnh lùng sắc mặt tuôn ra hiện ra.

"Đã như vậy. . ."

Thân thể của hắn có chút Khúc xuống, giống như sắp chụp mỗi báo săn.

"Chúng ta đây sẽ tới hảo hảo một lần a!"

"Xem ai, tới trước cái kia Thánh Sơn chi đỉnh!"

Âm Kim sắc nguyên khí, giống như núi lửa, tại giờ này khắc này, đột nhiên tự Chu Nguyên trong cơ thể, âm âm bộc phát.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 182: Đuổi Theo

Thánh tích chi địa.

Vô số con cứng nhìn qua Thánh Tháp bên trong này tòa hùng vĩ Thánh Sơn, bọn hắn tự nhiên cũng là nhìn thấy cái kia chưa từng cố gắng hết sức thang đá phía trên trút xuống xuống màu xanh nước lũ.

Mặc dù là cách cực kỳ xa khoảng cách xa, nhưng bọn hắn như cũ là có thể cảm giác được rõ ràng cái loại này kinh khủng lực đánh vào, ở đằng kia màu xanh nước lũ phía dưới, thân ở trong đó con cứng, liền giống như con sâu cái kiến. . .

"Cái kia Vũ Hoàng, Diệp Minh, Lý Thuần Quân đám người cũng quả nhiên là lợi hại, nhanh như vậy đang ở đó loại màu xanh nước lũ trùng kích sau thích ứng xuống dưới, bắt đầu vững bước hướng về phía trước."

"Không hổ là đỉnh tiêm con cứng, những người khác cùng bọn họ so sánh với, hiển nhiên là yếu đi một bậc."

Rất nhiều tiếng bàn luận xôn xao vang lên, bất quá rất nhiều người cũng chú ý tới rơi vào tối hậu phương Chu Nguyên, dù sao tại thánh tích chi địa bên trong thời điểm, Chu Nguyên biểu hiện cũng là cực kỳ đoạt mắt.

"Cái kia Chu Nguyên xảy ra chuyện gì vậy? Vậy mà rơi đến cuối cùng."

"Cái kia Chu Nguyên bản thân chẳng qua là Thiên Quan Cảnh, sức bật có lẽ không tệ, nhưng bản thân nguyên khí tu vi sợ là không kịp những người khác, cho nên ngay tại lúc này liền biểu hiện một loại."

"Như vậy xem ra, chỉ sợ không được bao lâu, hãn phải bị lao ra Thánh Tháp, mất đi tư cách. . ."

"Có thể đi đến một bước này, người này coi như là rất cao minh rồi."

Đối với Chu Nguyên biểu hiện, không ít người đều đứng ôm nhìn có chút hả hê ý tưởng, dù sao bọn hãn không cách nào tiến vào Thánh Tháp cướp lấy Tọa Hóa, tự nhiên cũng muốn trông thấy người khác không may.

...

Thánh tích chi địa bên ngoài.

Cái kia Thánh Cung sứ giả Triệu Bàn nhìn qua màu xanh thang đá bên trên ở vào thê đội thứ nhất Vũ Hoàng, trên mặt ngược lại là hiện ra một vòng vẻ hài lòng.

"Tốt, Vũ Hoàng, thì cứ như vậy dũng cảm tiến tới, thẳng trèo lên Thánh Sơn đỉnh a, đều muốn nhập ta Thánh Cung, muốn đem mặt khác con cứng đạp tại dưới chân, trở thành mạnh nhất cái kia một cái!"

Triệu Bàn mặt mỉm cười, ánh mắt có chút dời xuống, cuối cùng liền nhìn thấy rơi vào tối hậu phương đạo thân ảnh kia, lúc này khoe môi có chút nhắc lên một vòng châm chọc đường cong.

"Quả nhiên là người vô dụng, căn bản không xứng với tư cách Vũ Hoàng đối thủ."

Hãn âm thầm lắc đầu.

"Tiểu tử này. . . Cuối cùng đang làm cái gì?" Vị kia Thương Huyền Tông sứ giả Mục Vô Cực, thì là nhẹ đập đầu lấy cái tẩu, cau mày nhìn qua Chu Nguyên thân ảnh.

Tuy nói muốn chống lại màu xanh nước lũ đích thật là cần bản thân nguyên khí hùng hồn, nhưng Mục Vô Cực cũng không quá tin tưởng Chu Nguyên lại ở chỗ này đã bị ngăn cản lại.

"Chu Nguyên a Chu Nguyên, lão tiên sinh kia coi trọng như thế người, người nên không chịu thua kém (*hăng hái tranh giành) điểm a, bằng không thì ta như thế nào trở về báo cáo kết quả công tác?" Mục Vô Cực hút một hơi thuốc miệng, trong lỗ mũi có khói xanh xuất hiện, thần sắc của hắn, cũng là tại trong sương khói trở nên nghiêm nghị.

"Hả?"

Bất quá, ngay tại sau một khắc, Mục Vô Cực ánh mắt bỗng nhiên ngưng tụ, cùng lúc đó, mặt khác năm vị sứ giả, cũng là phát ra trầm thấp kinh dị thanh âm.

Bởi vì bọn họ đều là ánh mắt sắc bén nhìn thấy, tại đây một cái chớp mắt, Chu Nguyên trong cơ thể, bỗng nhiên có cường hãn Âm Kim sắc nguyên khí bạo phát đi ra, vẻ này nguyên khí mạnh, lại là hoàn toàn không so với những bước chân vào kia Thái Sơ Cảnh con cưng yếu!

Mục Vô Cực con mắt trở nên minh phát sáng lên, cười mắng một tiếng: "Cái này tên tiểu tử thúì, lại vẫn lui ra phía sau yếu thế?"

Nhưng mà, hắn cũng không biết, Chu Nguyên hoàn toàn không có ý tứ này, thuần túy là bởi vì Yêu Yêu biến mất, mới khiến cho được hắn thất thổ một hồi, bị màu xanh nước lũ cuốn đến cuối cùng.

"Tiểu tử, xuất ra của ngươi bản lĩnh chân chính cho ta xem xem đi."

"Cho ta xem nhìn, lão tiên sinh kia, tại sao lại như thế đề cử người. . ."

...

Oành!

Màu xanh thang đá phía trên, Âm Kim sắc nguyên khí, giống như núi lửa tự Chu Nguyên trong cơ thể Khí Phủ bên trong phát ra, nguyên khí đã mang đến hùng hồn lực lượng, chảy xuôi tại tứ chi bách hải của hắn.

Hôm nay Chu Nguyên, mặc dù là Thiên Quan Cảnh trung kỳ, nhưng nếu quả thật nếu bàn về khởi nguyên khí hùng hậu trình độ mà nói, coi như là đối mặt với chính thức Thái Sơ Cảnh cường giả, chỉ sợ hắn cũng không hoàng nhiều lại để cho.

Dù sao, bất luận như thế nào, hắn ở đây vừa mới đột phá đến Thiên Quan Cảnh lúc, nguyên khí mà có thể ngút trời hơn bốn trăm trọng, đủ để so sánh rất nhiều Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ người.

Mà hôm nay càng tiến một bước, lại bằng vào bản thân cái kia Huyết Hồng Khí Phủ cùng với làm cho tu luyện "Thông Thiên Huyền Mãng Khí", cho nên, coi như là thật sự muốn cùng Thái Sơ Cảnh cường giả so đấu nguyên khí hùng hậu trình độ, Chu Nguyên cũng là không sợ chút nào.

Oành!

Âm kim nguyên khí tại Chu Nguyên trên thân thể gào thét, phía trước trùng kích mà đến màu xanh nước lũ, va chạm đi lên, đúng là bị âm kim nguyên khí vỡ ra trở lại một cái khác hơn một trọng tả hữu khe hở.

"Đông!"

Chu Nguyên bộ pháp vào lúc này đột nhiên đập mạnh, thân hình mãnh liệt bắn phóng tới.

Phanh phanh phanh!

Hắn phía trước màu xanh nước lũ phảng phất là vào lúc này bị xé nứt, nguyên khí va chạm phát ra thanh âm trầm thấp, mà Chu Nguyên bộ pháp, chính là ở đằng kia vô số đạo ánh mắt khiếp sợ ở bên trong, vượt qua từng tầng một thang đá, nhanh chóng đối với phía trước phóng đi.

"Tốc độ thật nhanh!"

Thánh tích chi địa bên trong bộc phát ra vô số tiếng kinh hô, trong mắt bọn họ, lúc này Chu Nguyên phảng phất là biến thành một cái khác ám kim quang mang, đã phá vỡ trùng trùng điệp điệp màu xanh nước lũ, đem cái kia nguyên bản ở vào hắn phía trước một ít con cứng, không ngừng vượt qua.

Ngắn ngủn bất quá mấy chục hơi thở, Chu Nguyên chính là vượt qua rồi hơn một trăm bậc thang, trực tiếp là từ cuối cùng vị trí, nhảy lên tiếp cận thê đội thứ hai. . .

Tiên Thiên Huyền cùng Cổ Linh cũng là đã nhận ra phía sau động tĩnh, đưa tầm mắt nhìn qua, lập tức mặt lộ vẻ hoảng sợ, bởi vì Chu Nguyên đã xuất hiện ở bọn hắn phía sau không xa địa phương.

"Tên hồn đản này, uống thuốc chứ như thế nào thoáng cái mạnh như vậy? !" Tiên Thiên Huyền sắc mặt khó coi.

Nguyên bản hắn cho rằng Chu Nguyên hội rút lại phía sau nhiều như vậy, hắn là nguyên khí nội tình không đủ, nhưng hôm nay nhìn lên, cái loại này hùng hồn trình độ, không kém gì...chút nào Thái Sơ Cảnh cường giả.

"Hắn chẳng qua là cậy mạnh mà thôi, triệt để bộc phát trong cơ thể nguyên khí, liền một mạch, nhìn như thanh thế rất mạnh, bất quá lại đúng không cách nào kéo dài." Cổ Linh cười lạnh nói.

"Làm như thế, thật sự ngu xuẩn, dưới mắt cái này thang đá nhìn không thấy phần cuối, đều muốn lao ra không biết phải bao lâu, hắn như thế Loạn

Lại, nghĩ đến rất nhanh sẽ nguyên khí khô kiệt, đến lúc đó trực tiếp cũng sẽ bị lao ra Thánh Tháp, mất đi tư cách."

Nàng cùng Chu Nguyên cũng là ân oán sâu đậm, tự nhiên sẽ không muốn muốn sau khi nhìn thấy người thuận lợi, cho nên rất nhiều ý tưởng, đều là hận không thể Chu Nguyên thê thê thăm thăm, tốt rồi nàng trong lòng oán khí.

Tiêu Thiên Huyền cũng là gật gật đầu, lúc trước hẳn cùng với Cổ Linh bị Chu Nguyên đánh vào trong cơ thể Oán Long Độc khiến cho sống không bằng chết, nếu như không phải cuối cùng có Vũ Hoàng hỗ trợ, chỉ sợ bọn họ thật sự là sẽ bị tươi sống cạo chết.

Bất quá tốt khi bọn hắn cũng là nhân họa đắc phúc, đạt được một ít Tạo Hóa, mới vừa có tư cách vào nhập cái này Thánh trong tháp.

Trong nội tâm hiện lên đủ loại ý niệm trong đầu, Tiêu Thiên Huyền cũng là đối xử lạnh nhạt nhìn xem Chu Nguyên không ngừng phá vỡ màu xanh nước lũ chạy tới thân ảnh, ý đồ đúng tính toán đợi đợi đối phương nguyên khí hao hết lúc chột vật bộ dáng.

Bất quá, hẳn chờ đợi, nhất định không có có kết quả.

Chu Nguyên thần sắc bình tĩnh, căn bản nhìn cũng không nhìn qua, ám kim nguyên khí bắt đầu khởi động, không ngừng đập vỡ trùng kích mà đến màu xanh nước lũ, mà bước tiến của hắn, như cũ là vững vàng mà mạnh mẽ, thang đá tại kia dưới chân nhanh chóng lướt qua. . .

Hắn khoảng cách Tiêu Thiên Huyền đám người thê đội thứ hai, đã bất quá mấy chục bậc thang khoảng cách.

Tiêu Thiên Huyền cùng Cổ Linh sắc mặt, đã có chút có chút khó coi rồi.

Đăng! Đăng!

Nhưng mà Chu Nguyên căn bản chưa từng để ý tới hai người bọn họ, bộ pháp cực nhanh, bất quá hai phút thời gian, thân hình hắn đột nhiên cất cao, chính là ở đằng kia vô số đạo tiếng kinh hô ở bên trong, tiến vào đã đến thê đội thứ hai, cùng cái kia Tiêu Thiên Huyền, Cổ Linh đám người song song.

Chu Nguyên cũng không thấy những người khác kinh dị ánh mắt, hắn ngẩng đầu nhìn qua hướng tiền phương, ở đằng kia mấy trăm bậc thang trước, chính là cùng thi triển Thần Thông, nhanh chóng bay vọt Vũ Hoàng cùng với một đám đỉnh tiêm con cưng.

Lục La, Tả Khâu Thanh Ngự, Chân Hư ba người cũng là chăm chú theo sau bọn hắn.

Mà lúc này, những con cưng này ở giữa chên lệch cũng là tại dần dần hiển lộ ra, thê đội thứ nhất đỉnh tiêm con cưng, đang tại dần dần đem phía sau người càng bỏ càng xa, làm cho người đủ để tuyệt vọng.

Chu Nguyên hai mắt híp lại, lúc trước hắn rút lại phía sau một bước, lúc này đều muốn đuổi theo, hiển nhiên cần trả giá càng lớn khí lực.

Hây dô.

Một đoàn bạch khí, tự Chu Nguyên trong miệng phun ra, ánh mắt của hắn, vào lúc này trở nên cực kỳ lăng lệ ác liệt.

Ám kim nguyên khí, mang theo nhè nhẹ Huyết Quang, tự kia trong cơ thể dâng lên phóng tới, tiếp theo trong nháy mắt, chân hắn chưởng đập mạnh, mãnh liệt mãnh liệt bắn phóng tới, phía trước nước lũ, trực tiếp là bị ngang ngược xé rách.

Tiêu Thiên Huyền, Cổ Linh đám người trợn mắt há hốc mồm nhìn qua Chu Nguyên cái kia lập tức tăng vọt tốc độ.

Lúc này bọn hắn vừa rồi biết được, lúc trước Chu Nguyên, lại vẫn có lưu dư lực!

"Làm sao có thể? ! Hắn chẳng qua là Thiên Quan Cảnh mà thôi a!" Tiêu Thiên Huyền trong nội tâm rít gào nói, một cổ ngăn trở cảm giác xông tới.

Nhưng mà, trong lòng của hắn gào thét không người để ý tới, bởi vì lúc này rất nhiều con cưng, đều là trợn mắt há hốc mồm nhìn qua Chu Nguyên thân ảnh, hắn lúc này, ám kim nguyên khí bắt đầu khởi động, phảng phất là biến thành một đầu Kim sắc Cự蟒.

Cự蟒 đón cái kia trút xuống xuống màu xanh nước lũ, anh dừng mà lên, dường như ở đằng kia phía trước, có làm nó lộ xác Long Môn. . .

Oành!

Trong nháy mắt đó, dường như màu xanh nước lũ, đều là ngưng trệ một hơi.

Mấy trăm bậc thang khoảng cách, bất quá ngắn ngủn mấy phút đồng hồ, chính là tại Chu Nguyên dưới chân bị phóng qua.

Mà như thế động tĩnh, tự nhiên cũng bị những thê đội thứ nhất kia đỉnh tiêm con cưng làm cho phát hiện, lúc này đều là quay đầu, sau đó liền mặt lộ vẻ vẻ mặt kinh sợ nhìn thấy cái kia dường như hóa thành một đầu Kim sắc Cự蟒 giống như, đuổi sát theo Chu Nguyên. . .

"Người này. . ." Diệp Minh mặt lộ vẻ kinh hãi.

"Có ý tứ người. . ." Lý Thuần Quân lẩm bẩm nói.

"Chính là Thiên Quan Cảnh, có thể đuổi theo chúng ta, tiểu tử này hảo sinh bất phàm!" Cái kia Ninh Chiến cũng là phát ra sợ hãi thán phục.

Lục La thì là tại tốc độ cao nhất phá vỡ nước lũ, cùng lúc đó còn ra âm thanh: "Chu Nguyên cố gắng lên!"

"Thật đúng là cũng bị hấn đuổi theo đây. . . Người này, vẫn có chút bốn sự nha." Tả Khâu Thanh Ngư hơi thở mùi đàn hương từ miệng khẽ nhếch, trên mặt đẹp tràn đầy vẻ ngạc nhiên.

Phía trước nhất Vũ Hoàng, cũng hơi hơi nghiêng đầu, hấn nhìn chăm chăm vào cái kia cấp tốc đuổi theo Kim sắc thân ảnh, trong mắt xẹt qua rét lạnh sáng bóng.

"Chu Nguyên, người quả nhiên hay là muốn vội vã đuổi đi tìm cái chết chứ !"

(giữa tháng á..., mọi người có phiếu vé phiếu lời nói mời đặt cược cho Nguyên Tôn a, cảm ơn ~~)

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 183: Cứu Giúp

HUU...U...U!

Chu Nguyên thân ảnh, tựa như Kim sắc Cự Mãng, phá vỡ mãnh liệt trút xuống xuống màu xanh nước lũ, cấp tốc hướng về phía trước, Nhất giai giai cực lớn thang đá tại kia dưới chân không ngừng đối với phía sau bay vút mà đi.

Ngắn ngủn bất quá mấy phút đồng hồ thời gian, Chu Nguyên chính là thể hiện ra rồi kinh người sức bật, từ cái kia cuối cùng vị trí, nhảy lên đã vượt qua thê đội thứ hai, thậm chí hôm nay bắt đầu đuổi theo thê đội thứ nhất.

Như thế động tĩnh, tự nhiên cũng là không xuất ra dự kiến ở đằng kia thánh tích chi địa trong ngoài, đưa tới từng trận xôn xao âm thanh.

Bởi vì ai đều rõ ràng, đều muốn tại đây màu xanh nước lũ trút xuống sau không ngừng hướng về phía trước, vậy nhất định phải cấy vào bản thân hùng hậu nguyên khí, nếu là nguyên khí tu vi không đủ, sẽ chỉ làm được từ người kiệt lực, do đó bị cọ rửa xuống dưới.

Nhưng Chu Nguyên trước lúc trước cái loại này kinh người bộc phát, cũng không có xuất hiện mềm nhũn dấu hiệu, ngược lại là càng ngày càng hung mãnh.

Điều này làm cho được vô số người trợn mắt há hốc mồm.

"Cái này, làm sao có thể? Hẳn một cái chính là Thiên Quan Cảnh, tại sao có thể có lấy như thế hùng hậu nguyên khí?" Rất nhiều con cứng cảm thấy

không thể tưởng tượng nổi.

Thánh tích chi địa bên ngoài, Mục Vô Cực nguyên bản nghiêm nghị trên mặt, vào lúc này có vui mừng đáng tươi cười nổi lên, hần mắt quang chăm chú nhìn chăm chăm quang trong kính đạo thân ảnh kia, lẩm bẩm: "Thiên Quan Cảnh là có thể giống như này hùng hậu nguyên khí. . . Cái kia giải thích rõ hần sáng lập Khí Phủ, phẩm chất tất nhiên không thấp, tối thiểu nhất, đều là Tử sắc Khí Phủ, thậm chí. . . Kim sắc Khí Phủ, chẳng qua là không biết là cái gì phẩm chất Kim sắc Khí Phủ."

"Kim sắc Khí Phủ a. . . Trách không được sẽ bị lão tiên sinh kia nhìn trúng."

Mục Vô Cực cười rộ lên, tuy nói không phải sáng lập Khí Phủ phẩm chất càng cao, là có thể đại biểu kia tương lai chính thức thành tựu, nhưng chung quy có thể làm cho người tại giai đoạn này vượt lên đầu một bước, cũng đủ để giải thích rõ kia bản thân làm cho có đủ thiên tư.

Mục Vô Cực tâm tình biến khá hơn, hần liếc qua cái kia Thánh Cung sử giả Triệu Bàn, cười híp mắt nói: "Xem ra người Triệu Bàn mắt ngược lại là thường xuyên có chút mò mẫm."

Hần lúc trước thế nhưng là nhìn thấy Triệu Bàn đang nhìn Chu Nguyên lúc, trong ánh mắt tràn đầy miệt thị.

Triệu Bàn mặt không biểu tình, nói: "Người cao hứng được quá sớm, hần có thể đuổi theo mau thì như thế nào? Thật muốn chọc giận Vũ Hoàng, chỉ sợ hần còn sống đi không đi ra."

Mục Vô Cực gõ tẩu thuốc, nói: "Ta ngược lại là cảm thấy, chỉ sợ sự tình sẽ không như như người nghĩ."

Triệu Bàn mĩa mai cười cười, ngử khí rậm rạp mà nói: "Hi vọng đợi tí nữa tiểu tử kia bị Vũ Hoàng chém giết lúc, người còn có thể nói như vậy."

Mục Vô Cực cười lạnh một tiếng, đem ánh mắt hướng về phía quang kính.

"Vậy thì mỗi mắt mong chờ a."

...

Oanh oanh!

Màu xanh nước lũ, dường như vô cùng vô tận trút xuống xuống, nước lũ do trời mà nguyên khí biến thành, trùng kích xuống, coi như là phía trước là một tòa núi cao, đều muốn sẽ bị dễ như trở bàn tay giống như phá hủy.

Mà lúc này, ở đằng kia nhìn không thấy phần cuối màu xanh thang đá lên, hơn mười đạo thân ảnh, ở đằng kia màu xanh nước lũ bên trong đau khổ giãy giụa, sau đó ra sức hướng về phía trước. . .

Chu Nguyên thân ảnh, cũng là vào lúc này, chính thức tiến vào đã đến thê đội thứ nhất.

Lúc này thê đội thứ nhất, Vũ Hoàng, Diệp Minh, Lý Thuần Quân đám người ở vào phía trước nhất, lẫn nhau có tầm mười bậc thang khoảng cách, xa hơn về sau, chính là những thứ khác đỉnh tiêm con cứng, nhưng đều chênh lệch không lớn.

Mà ở tiến vào đến thê đội thứ nhất về sau, Chu Nguyên bạo hướng tốc độ bắt đầu giảm chậm lại, trên trán của hắn xuất hiện một ít mồ hôi, hiển nhiên, trước lúc trước cái loại này bộc phát, đối với hắn cũng là đã tạo thành thật lớn tiêu hao.

Nếu như không phải hắn có được lấy Huyết Hồng Khí Phủ, Khí Phủ nội nguyên khí hùng hậu lời nói, chỉ sợ sớm đã nguyên khí hao hết, bị cái kia màu xanh nước lũ vọt lên xuống dưới.

Bất quá dù vậy, lúc này Chu Nguyên Khí Phủ bên trong nguyên khí, cũng là có tương đối lớn tiêu hao.

Cho nên tại đuổi theo thê đội thứ nhất về sau, hắn không có lựa chọn tiếp tục bộc phát, mà là bắt đầu chậm lại tốc độ, hồi phục nguyên khí, dù sao ai cũng không biết, kế tiếp còn có thể đối mặt cái gì.

Hãy dò!

Chu Nguyên ngẩng đầu nhìn qua cái kia nhìn không thấy phần cuối màu xanh thang đá, tâm tình bình phục lại, sau đó hô hấp của hắn trở nên kéo dài, đợi đến hấp khí lúc, lồng ngực có chút co rút lại, chỉ thấy được trong Thiên Địa liền là có thêm nguyên khí hóa thành một đạo bạch tuyến, bị hắn trực tiếp hút vào trong cơ thể.

Long Hấp Thuật!

Đây cũng là vì sao Chu Nguyên dám không để ý nguyên khí tiêu hao, lúc trước điên cuồng như vậy bộc phát nguyên nhân chủ yếu, bởi vì ỷ vào Long Hấp Thuật tốc độ khôi phục, hắn có thể tại cực nhanh trong thời gian, đem tiêu hao nguyên khí bổ sung trở lại.

Mà ở hắn loại này tốc độ khôi phục xuống, Chu Nguyên quanh thân bắt đầu khởi động nguyên khí, cũng là lại lần nữa trở nên hùng hồn.

Điều này làm cho được những thời khắc kia chú ý Chu Nguyên ánh mắt đều là sợ hãi thán phục, nguyên bản rất nhiều người đều cho rằng, trải qua lúc trước bộc phát, Chu Nguyên có lẽ không cách nào chống đỡ quá lâu, cũng sẽ bị cọ rửa xuống.

Nhưng cái đó ngờ tới, người sau tốc độ khôi phục, vượt xa bọn hắn tưởng tượng, hơn nữa nhanh chóng tại thê đội thứ nhất đứng vững vàng gót chân.

...

Màu xanh nước lũ như trước một lát không nghỉ chiều nghiêng xuống, mà theo thời gian trôi qua, tất cả mọi người đứng bắt đầu cảm giác được, cái kia màu xanh nước lũ cọ rửa độ mạnh yếu, dường như cũng là đang dần dần trở nên mạnh mẽ.

Đối mặt với loại tình huống này, coi như là thế đội thứ nhất rất nhiều đỉnh tiêm con cứng, sắc mặt đều là càng ngưng trọng.

Bởi vì bọn họ đều phát giác được trong cơ thể nguyên khí tiêu hao tốc độ đang tăng nhanh lấy.

Nhưng mà, cái kia màu xanh thang đá, như trước nhìn không thấy phần cuối.

Bất tri bất giác, lại là thời gian một nén nhang qua.

"Oành."

Trong lúc đó, Chu Nguyên thần sắc khẽ động, nhú mày nhìn về phía phía trên, lúc trước hẳn dường như mơ hồ cảm giác được có chút rất nhỏ chấn động.

Nháy mắt sau đó, Chu Nguyên đồng tử đột nhiên co rút lại, sắc mặt đại biến, bởi vì hắn nhìn thấy ở đằng kia phía trước nước lũ ở bên trong, bỗng nhiên có trăm trượng sóng lớn chông chất, sau đó mang theo bóng ma cực lớn, trực tiếp vào đầu liền đối với bọn họ tất cả mọi người hung hăng đập đi qua.

Cái kia màu xanh sóng lớn cũng là thuần túy Thiên Địa nguyên khí biến thành, hung hãn vô cùng, chỉ là cái loại này thanh thế đã biết hiệu uy năng đáng sợ.

Sóng lớn đột nhiên xuất hiện, Vũ Hoàng, Diệp Minh đám người đều là biến sắc, bởi vì sóng lớn tới quá mức đột ngột, đã liền bọn họ đều là có chút trở tay không kịp.

Oành!

Đợi đến bọn hắn vội vàng tăng cường nguyên khí lúc, cái kia màu xanh sóng lớn chính là hung hăng rơi xuống.

Trong nháy mắt đó lực đánh vào, tăng vọt gấp mấy lần.

Oanh oanh!

Đối mặt với loại này trùng kích, coi như là phía trước nhất Vũ Hoàng bọn người đứng thân hình chấn động, dĩ nhiên là bị chấn động liên tiếp lui về phía sau, bất quá tốt khi bọn hắn nội tình hùng hậu, cuối cùng đứng là cứng rắn đã ngừng lại thân hình.

Phanh phanh!

Mà khi bọn hắn phía sau những đỉnh tiêm kia con cứng, cũng là đã bị trùng kích, nguyên một đám liều mạng cầm chặt Đại Địa.

A!

Sóng lớn đập qua, chợt có một đạo tiếng thét chói tai vang lên, Chu Nguyên ánh mắt vừa nhắc, chính là nhìn thấy cái kia Tả Khâu Thanh Ngự thân thể mềm mại ngược lại bay ra ngoài, nàng vốn là có được lấy cực kỳ thân pháp cao siêu, có thể tránh đi rất nhiều lực đánh vào, nhưng lúc trước cái kia sóng lớn bên trong ẩn chứa quái lực, trực tiếp là làm rối loạn bước tiến của nàng, vì vậy thân hình bất ổn, lại trực tiếp bị màu xanh nước lũ lôi cuốn ở, liền đối với thang đá cuồn cuộn hạ xuống.

Tả Khâu Thanh Ngự Tiểu yêu tinh giống như bóng loáng khuôn mặt, đều là vào lúc này có chút tái nhợt, nàng kiệt lực đều muốn ổn định thân hình, nhưng bị không ngừng đánh tới màu xanh nước lũ chấn động trong cơ thể nguyên khí đều không thể ngưng tụ.

Cho nên cuối cùng, nàng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ buông tha cho, trong con người tràn đầy vẻ không cam lòng, hiển nhiên là không nghĩ tới lại ở chỗ này thất bại.

HƯU...U...U!

Bất quá, ngay tại Tả Khâu Thanh Ngự sắp sửa buông tha lập tức, chợt có tiếng xé gió vang lên, chỉ thấy được một đạo bạch sắc tấm lụa mãnh liệt bắn mà đến, chui vào màu xanh nước lũ ở bên trong, trực tiếp quấn lấy nàng cái kia dịu dàng nắm chặt hết sức nhỏ bờ eo thon bé bỏng.

Tả Khâu Thanh Ngự kinh ngạc nhìn sang, chỉ thấy được cách đó không xa thang đá lên, Chu Nguyên cầm trong tay một cái màu đen tuyệt bút, mà lúc này cái kia ngòi bút tuyết trắng lông tơ tăng vọt đi ra, hóa là màu trắng tấm lụa đem nàng cuốn lấy.

Chu Nguyên cắn răng, gắt gao chống lại cái kia phía trước nước lũ trùng kích, Thiên Nguyên Bút nhẹ nhàng run lên, lông tơ cuốn quay về, cũng là mang theo cái kia Tả Khâu Thanh Ngự bay tới.

Lông tơ lùi về ngòi bút, Tả Khâu Thanh Ngự vòng eo linh hoạt uốn éo, chính là nằm ở rồi Chu Nguyên sau lưng đeo, tuyết trắng cổ tay trắng chăm chú ôm Chu Nguyên cổ, hồng nhuận phơn phớt cái miệng nhỏ nhắn phun mùi thơm.

"Không có sao chứ?" Chu Nguyên có chút không thích ứng vắn vẹo uốn éo, sau lưng truyền đến mềm mại cùng độ ấm, làm cho hân hời có vẻ lúng túng.

Tả Khâu Thanh Ngư cũng là có chút điểm chưa tỉnh hồn, một lát sau phương hướng mới dần dần khôi phục lại, nàng con mắt có chút cảm kích nhìn Chu Nguyên bên mặt, thấp giọng nói: "Cảm ơn."

Nàng rất rõ ràng, Chu Nguyên lúc trước cứu nàng, cũng là bốc lên rất lớn mạo hiểm, một khi bị màu xanh nước lũ lôi cuốn, trong cơ thể nguyên khí bị đánh tan không cách nào ngưng tụ, cơ vốn sẽ phải tuyên cáo bị đá ra Thánh Tháp rồi.

Chu Nguyên cười cười, nói: "Người cứu được Yêu Yêu, ta đương nhiên cũng muốn cứu người."

Tả Khâu Thanh Ngư nổi lòng bình phục lại, lập tức khôi phục ngày thường tiểu yêu nữ bản tính, nàng hì hì cười cười, đối với Chu Nguyên lỗ tai thổ khí như lan, nói: "Đột nhiên cảm thấy người cũng phong nhã, nếu không cùng ta quay về Tả Khâu gia lúc con rể a?"

Chu Nguyên khước miệng co quắp rồi rút, có muốn hay không như vậy phóng đăng a!

Nhìn đến Chu Nguyên bộ dáng kia, Tả Khâu Thanh Ngư cũng là khanh khách nở nụ cười, nàng có chút cúi đầu, mở ra hồng nhuận phơn phớt cái miệng nhỏ nhắn, nhẹ nhàng cắn cắn Chu Nguyên vành tai.

Vành tai lúc giữa truyền đến ôn nhuận, thiếu chút nữa làm cho Chu Nguyên gót chân mềm nhũn một đầu ngã vào màu xanh nước lũ bên trong.

"Hì hì, đây coi như là cho thù lao của người." Tả Khâu Thanh Ngư giao hoạt thanh thúy tiếng cười truyền đến, mà nàng thân thể mềm mại uốn éo, chính là hóa thành một đạo ánh sáng màu xanh lướt đi, giống như một con cá bơi lội, lại lần nữa bước vào màu xanh nước lũ, thẳng vọt lên.

Chu Nguyên dờ khóc dờ cười nhìn qua nàng đi xa bóng hình xinh đẹp, nhin không được lắc đầu.

"Thật là cái Tiểu yêu tinh."

"Hảo tâm cứu người, cũng dám đùa giỡn ta!"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 184: Thánh Thê Thạch Thai

Màu xanh đầu sóng xuất hiện, trực tiếp là đem vài vị con cưng quét ra rồi Thánh Tháp, đây cũng là làm cho tất cả con cưng trong lòng nghiêm nghị, cũng không dám có chút nào thư giãn, hiển nhiên, cái này màu xanh thang đá đều muốn leo lên, so với bọn hăn tưởng tượng còn muốn càng khó.

Vì vậy, kế tiếp phần đông con cưng trèo lên bậc thang con đường, càng khó khăn.

Nước lũ không ngừng, thỉnh thoảng còn có cực lớn thủy triều hội tụ mà thành, cái kia phát chi lực, đủ để đánh nát núi cao, cho nên mỗi một lần đầu sóng chụp được, Chu Nguyên bọn người phải ngừng tụ tất cả nguyên khí để chống đỡ.

Mà kể từ đó, nguyên khí tiêu hao tốc độ, tăng lên gấp bội.

Đến nơi này loại thời điểm, coi như là ở đây một ít đỉnh tiêm con cưng sắc mặt có chút khó coi rồi, bởi vì bọn họ cảm giác được, như vậy kéo dài nữa, chỉ sợ bọn họ cũng chỉ có nguyên khí hao hết thời điểm.

"Cái này màu xanh thang đá, khi nào mới phải phần cuối?" Bọn hăn ngẩng đầu, nhìn qua cái kia như trước xem không đầu thang đá, trong lòng cũng là âm thầm kêu khổ.

...

Thánh tích chi địa bên ngoài, sáu vị sứ giả nhìn qua quang kính.

"Dùng loại này tiêu hao tốc độ, chỉ sợ ba đốt hương về sau, bọn hắc liên sẽ đạt tới thừa nhận cực hạn." Sáu vị sứ giả chính là Thần Phủ Cảnh cường giả, ánh mắt cay độc, liếc thấy ra mọi người đủ khả năng thừa nhận cực hạn.

"Cái này lên chi bậc thang, còn thật là khó khăn dùng lên tới." Đối mặt với cái kia trút xuống màu xanh nước lũ, đã liền sáu vị sứ giả đều là âm thầm lắc đầu, bọn hắc cảm giác, nếu để cho bọn hắc đem thực lực áp chế đến cùng Vũ Hoàng bọn hắc giống nhau cấp độ, chỉ sợ đều không nhất định có thể kiên trì thời gian lâu như vậy.

Bởi vậy có thể thấy được, đạo này Đại Tạo Hóa, đến tột cùng là hạng gì khó khăn.

"Kế tiếp, chỉ sợ cũng được xem bọn hắc cuối cùng ai có thể đủ kiên trì đến cuối cùng. . ."

...

Thời gian đang trôi qua, rất nhanh chính là hai trụ hương thời gian trôi qua.

Mà lúc này đây, cái kia màu xanh thang đá lên, nguyên bản hơn mười người số lượng đã giảm mạnh, phía sau đội người trong không ngừng nước lũ vỡ tung, lao ra Thánh Tháp, lưu lại người, có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Thậm chí coi như là thê đội thứ nhất đỉnh tiêm con cưng, cũng đều là không bằng vừa bắt đầu thông dong, thân hình cũng không hề trầm ổn.

A!

Phía sau, chợt có tiếng kêu thảm thiết truyền ra, chỉ thấy được cái kia Tiêu Thiên Huyền cùng Cổ Linh rút cuộc không kiên trì nổi, một cái màu

xanh thủy triều xoắn tới, liền đem hai người đập tiến vào nước lũ bên trong.

Hai người cũng là phát ra không cam lòng tiếng kêu thảm thiết, bị nước lũ bị đâm cho mặt mũi bầm dập, cuối cùng bị ném ra Thánh Tháp.

Đến tận đây, ngoại trừ thê đội thứ nhất đỉnh tiêm con cứng, còn lại nhập tháp con cứng, toàn quân bị diệt.

Cái này vô cùng thê thảm một màn, làm cho thánh tích chi địa bên trong vô số con cứng tối cảm giác hoảng sợ, ngược lại là có chút may mắn không có tư cách nhập tháp, bằng không thì chỉ sợ cũng không có gì kết cục tốt.

Màu xanh thang đá bên trên.

Chỉ còn lại phía trước nhất đỉnh tiêm con cứng, vẫn còn nước lũ bên trong căn rằng chống đỡ, nhưng nhìn qua tình huống của bọn hắn đều không quá tốt, quanh thân bắt đầu khởi động nguyên khí, cũng thì không bằng vừa bắt đầu sáng ngời, hùng hồn.

"Cái này phá bậc thang, cuối cùng lúc nào mới phải cái đầu a!" Lục La khuôn mặt nhỏ nhắn vi bạch, rút cuộc nhịn không được mắng.

Nàng nơi bả vai, cái kia Tiểu Hàn cũng là có chút ít uể oải, hiển nhiên là tiêu hao quá lớn.

Những người khác buồn bực không lên tiếng, nhưng hiển nhiên trong lòng cũng là tại thầm mắng cái này lên con đường biến thái.

"Ồ?"

Bất quá mọi người ở đây thầm mắng lúc giữa, bỗng nhiên bọn hắn ánh mắt ngưng tụ, ngẩng đầu nhìn về phía phía trên, chỉ thấy được ở đằng kia phía trước cách đó không xa thang đá bên cạnh, thậm chí có một tòa rộng rãi bệ đá lơ lửng.

"Đó là cái gì? Chẳng lẽ đến cuối?" Tất cả mọi người đứng kinh nghi bất định.

Ôm nghi hoặc, bọn hăn thời gian dần trôi qua tiếp cận này tòa lơ lửng tại thang đá cách đó không xa bệ đá, ánh mắt quét tới, chỉ thấy được thạch giữa đài, tựa hồ là có một tòa tấm bia đá, trên tấm bia đá, khắc rõ cổ xưa văn tự, tản ra quang mang.

"Dường như khắc rõ một cái khác Nguyên thuật?" Mọi người thô sơ giản lược nhìn lại, chính là mơ hồ phân biệt nhận ra.

"Tại tấm bia đá đỉnh có chữ viết!"

Chu Nguyên ánh mắt của bọn hăn nhìn về phía tấm bia đá đỉnh, quả nhiên là nhìn thấy một nhóm cổ xưa văn tự.

"Thánh bậc thang có chín đài, nhập người được bảo, không thể ra."

Mọi người thì thầm một tiếng, đều là mắt lộ vẻ do dự.

"Đây là nói, Thánh bậc thang cùng sở hữu chín tòa bệ đá chứ dưới mắt lúc này mới đệ nhất tòa. . . Tiến vào bệ đá liền có thể đủ được bảo, nhưng đây không phải là có thể ra. . . Thì không cách nào đi ra lại tiến vào Thánh bậc thang ý tứ?"

Chu Nguyên ánh mắt lập loè, trong nội tâm mơ hồ có chút rõ ràng, cái này chỉ sợ xem như cho kiên trì người tới chỗ này một cái ban thưởng a.

Bất quá, hiển nhiên kiên trì đến càng đằng sau, trên bệ đá bảo bối, cũng sẽ tốt hơn.

Chư vị đỉnh tiêm con cứng đều là người thông minh, cũng rất nhanh nghĩ tới điểm này, lúc này căn rằng một cái, lại đều không có lựa chọn tiến vào này tòa bệ đá, mà là tiếp tục hướng về phía trước.

Những người này, đều là lòng có ngạo khí, tại sao lại ở chỗ này liên dừng bước!

Vì vậy, bọn hăn lại lần nữa căn răng hướng về phía trước.

Oanh oanh!

Tại những đỉnh tiêm này con cứng dốc sức mà đi xuống, nửa nén hương về sau, bọn hăn lại liên tiếp nhìn thấy ba tòa bệ đá, bất quá, đi ngang qua có chút do dự về sau, như trước không người lên đài.

Bọn hăn thậm chí nghĩ nhiều hơn nữa kiên trì một chút, đến lúc đó lấy được Tạo Hóa, tự nhiên cũng liền càng lớn.

Thời gian chuyển dời, mọi người bước chân đều là trầm trọng vô cùng, lên bộ pháp chậm chạp rất nhiều, giống như chở đồ lấy giống như núi cao.

Thứ năm tòa bệ đá, xuất hiện ở phía trước.

Vị kia tên là Chúc Anh Đông Huyền đại lục con cứng, đôi má tái nhợt, nàng toàn thân đồ mồ hôi đầm đìa, gót chân đều là tại như nhũn ra, nàng nhìn chăm chăm vào cái kia thứ năm tòa bệ đá, trong mắt quang mang lập loè không theo quy tắc nào.

Cuối cùng, nàng bất đắc dĩ thở dài, biết được bản thân đã đạt đến cực hạn, nếu như lại tiếp tục đi tới đích mà nói, tất nhiên sẽ bị màu xanh nước lũ cuốn đi, đến lúc đó cái gì đều không chiếm được.

Vì vậy, nàng quát lên một tiếng, thân hình cực nhanh phóng tới, mấy cái lập loè, chính là hướng về này tòa bệ đá.

Hiển nhiên, nàng không có ý định tiếp tục đi về phía trước, mà là chỉ cần lấy được chỗ này trên bệ đá Tạo Hóa là được.

"Hừ, tập trung người đã lâu rồi, lần trước sổ sách, lần này cùng chào người tốt tính toán!" Mà đang ở Chúc Anh hướng về thứ năm tòa bệ đá lúc, Lục La cũng là hừ lạnh một tiếng, lại cũng đúng thoát ly thang đá, hướng về này tòa bệ đá.

Lục La cũng không phải là hành động theo cảm tình, mà là vì nàng cũng hiểu biết bản thân tình huống, tiếp tục kiên trì, sợ thì không cách nào chống đỡ đến trông thấy thứ tư tòa bệ đá.

Đã như vậy mà nói, cái này thứ năm tòa bệ đá Tạo Hóa, phải tranh đoạt một chút.

"Người!" Cái kia Chúc Anh nhìn đến Lục La vậy mà hướng về nàng chỗ bệ đá, lập tức ánh mắt phát lạnh, cười lạnh nói: "Người đã muốn chết, ta sẽ thành toàn cho người!"

Hai người cử động, lập tức tại thánh tích chi địa bên trong khiến cho xôn xao thanh âm, vô số đạo ánh mắt đều là trở nên nóng bỏng lên.

"Lại muốn đã đánh nhau!"

"Tiểu quận chúa cố gắng lên, đánh bại nữ nhân kia, cái này thánh tích chi địa cơ duyên có thể là chúng ta Thương Mang đại lục, không thể dễ dàng tha thứ Đông Huyền đại lục người nhúng chàm!"

". . ."

Liên tiếp thanh âm, tại thánh tích chi địa bên trong không ngừng vang lên, nhưng hiển nhiên, hầu như tất cả mọi người, đều là đang ủng hộ Lục La, nhất trí đối ngoại.

Mà ở thang đá lên, Chu Nguyên đám người cũng là bởi vì hai người cử động hơi hơi dừng một chút, bất quá chính là tiếp tục trèo lên bậc thang mà đi.

"Lục La, cẩn thận." Chu Nguyên nhắc nhở một tiếng.

Lục La bải liểu bải bàn tay nhỏ bé, nói: "Yên tâm đi, ta sẽ không lại làm cho nàng có lần trước cơ hội."

Chu Nguyên thấy thế, cũng liền không nói thêm lời, trèo lên bậc thang mà đi, thời gian dần trôi qua đem cái kia thứ năm tòa bệ đá ném ở hậu phương.

Ánh mắt của hắn, thời gian dần trôi qua trở nên lợi hại, bởi vì hắn có một loại cảm giác, cái này lên con đường, kịch liệt nhất thời điểm, bắt đầu đi tới. . .

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 185: Long Hấp

Dài dòng buồn chán đá xanh bậc thang lên, nước lũ không ngừng, mà trong đó thân ảnh, cũng đã cũng chỉ có mười người. . .

Mười người này đều là đỉnh tiêm con cưng, nội tình hùng hậu, mới có thể kiên trì đến bây giờ.

Tại thứ năm tòa bệ đá lúc, Lục La cùng cái kia Chúc Anh lựa chọn lưu lại, tranh đoạt cái kia thứ năm tòa bệ đá Tạo Hóa, mà người còn lại, thì là như trước đang ra sức hướng về phía trước.

Bất quá mặc cho ai cũng là có thể cảm thụ được đi ra, kiên trì đến bây giờ, mặc dù là những đỉnh tiêm này con cưng, đều là bắt đầu trở nên bộ pháp chậm chạp, hiển nhiên là tiêu hao cực lớn.

"Nhìn bộ dáng này, chỉ sợ kế tiếp mỗi tòa bệ đá, đều sẽ có người lựa chọn để lại."

Thánh tích chi địa trong ngoài, rất nhiều ánh mắt nhìn qua một màn này, bọn hắn đều hiểu, tranh đoạt đã đạt tới gay cấn, kế tiếp mỗi một tòa bệ đá, đều sẽ có người lưu lại, nhưng lại không chỉ một người.

Nói cách khác, vì đạt được trên bệ đá Tạo Hóa, nhất định lại hội bộc phát ra từng tràng cực kỳ vô cùng thâm hiểm chiến đấu.

"Những Đông Huyền đại lực này con chuột, dám vụng trộm lên vào chúng ta Thương Mang đại lực, ăn cắp Tạo Hóa, có thật không đáng hận!" Lúc này, cái kia thánh tích chi địa bên ngoài thế lực khắp nơi đại biểu cũng

là biết được Diệp Minh đám người thân phận, lúc này nhao nhao lòng đầy căm phẫn.

Bọn hăn nhìn về phía trên không trung sáu vị sứ giả, bất quá nhưng là phát hiện bọn hăn cũng không nói gì thêm, vì vậy lại chỉ có thể nhao nhao bất đắc dĩ dừng lại, dù sao bọn hăn cũng không có khả năng lúc này đem Diệp Minh đám người từ thánh tích chi địa bên trong đuổi ra trở lại.

"Nếu như cái kia Đông Huyền đại lục người đủ thông minh mà nói, kế tiếp mỗi một tòa bệ đá, bọn hăn chỉ sợ đều lưu lại một người, như thế cũng miễn cho bọn hăn giúp nhau tranh đấu." Cũng có được người thông minh nhìn rõ ràng thế cục.

"Kể từ đó, trận này Tạo Hóa tranh đấu, ngược lại là biến thành chúng ta Thương Mang đại lục cùng Đông Huyền đại lục tranh đấu rồi."

Thương Huyền Thiên bên trong, Đại Lục phân đông, Thương Mang đại lục cùng Đông Huyền đại lục chẳng qua là thứ nhất, nếu để cho Đông Huyền đại lục con cưng chạy đến bọn hăn Thương Mang đại lục cướp lấy rồi Tạo Hóa, việc này truyền ra, Thương Mang đại lục thể diện không còn sót lại chút gì, người khác nói lên, cũng sẽ nói bọn hăn Thương Mang đại lục không người nào có thể.

Việc này quan tất cả mọi người thể diện, cũng không phải là việc nhỏ.

Dù sao ai cũng không muốn cùng đại lục khác trao đổi lúc, bị người khác xem là hạng người vô năng.

"Hi vọng còn dư lại những đỉnh tiêm này con cưng, có thể đem Đông Huyền đại lục con cưng ngăn chặn xuống, đem Tạo Hóa ở lại Thương Mang đại lục a. . ."

...

Mà ở cái kia vô số đạo ánh mắt nhìn chăm chú, cái kia thứ sáu tòa bệ đá, cũng rút cuộc bắt đầu xuất hiện.

Diệp Minh hai mắt híp lại nhìn qua cái kia cách đó không xa lơ lửng bệ đá, có chút trầm mặc, sau đó đối với phía sau Đông Huyền đại lục còn sót lại người đánh cho một thủ thế.

Đông Huyền đại lục kể cả Diệp Minh ở bên trong, còn thừa lại bốn vị con cưng.

Bọn hắn trông thấy Diệp Minh đích thủ thế, cũng là đã hiểu ý nghĩ của hắn.

Đó là để cho bọn họ tận lực tranh thủ kế tiếp mỗi một tòa bệ đá Tạo Hóa.

Tên kia là Giang Tuyền thanh niên, trong miệng phụt lên ra một đoàn hơi nước, chột chân hắn nhón mạnh liệt một điểm, màu lam nguyên khí dường như nước chảy tại kia dưới chân bắt đầu khởi động, trực tiếp là đem tiền đưa hướng về phía cái kia thứ sáu tòa bệ đá.

Hiển nhiên, hắn không hề hướng về phía trước, mà là lựa chọn cướp lấy cái này sáu tòa bệ đá Tạo Hóa.

Chu Nguyên đám người tự nhiên cũng là nhìn thấy cử động của hắn, trong khoảnh khắc đó, ngoại trừ không nghe thấy không để ý Vũ Hoàng bên ngoài, còn lại mấy vị con cưng, ánh mắt đều là đối với xem rồi một chút.

"Cái này thứ sáu tòa bệ đá Tạo Hóa, liền để cho ta tới a." Có hơi có vẻ âm lãnh cùng khàn khàn thanh âm vang lên, lên tiếng người, đúng vậy Chân Hư.

Những người còn lại nghe vậy, đã trầm mặc một chút, đều là gật gật đầu.

"Hi vọng các người tăng thêm sức, đừng để cho Đông Huyền đại lục người chiếm Tạo Hóa, nói như vậy, thật ra khiến người chế nhạo ta Thương Mang đại lục trẻ tuổi, lộ vẻ phế vật."

Chân Hư nói xong, mũi chân chính là một điểm, thân hình chạy ra khỏi nước lũ, hướng về này thứ sáu tòa bệ đá.

"Không có can đảm tử bọn chuột nhắt, lần trước không dám cùng ta một mình giao thủ, lần này, còn có ai có thể giúp người?" Hướng về bệ đá, Chân Hư âm hàn ánh mắt hướng về phía Giang Tuyền, trong mắt xẹt qua lãnh khốc sắc mặt.

Trước đó lần thứ nhất giao thủ, cái này Giang Tuyền đồng bạn khi bọn hắn giao phong lúc, âm thầm tập trung cho hắn, làm cho Chân Hư không dám toàn lực, vừa rồi bị cái kia Giang Tuyền tìm chỗ trống, khẩu khí này, Chân Hư thế nhưng là nhịn đã lâu rồi.

...

Tại thứ sáu tòa bệ đá sau khi xuất hiện, cũng không lâu lắm, thứ bảy tòa bệ đá cũng là xuất hiện.

Lúc này đây, Tả Khâu Thanh Ngư trước tiên lướt đi, chỉ thấy được ánh sáng màu xanh lóe lên, liền đã rơi vào này tòa trên bệ đá, sau đó nàng xem hướng còn dư lại ba vị Đông Huyền đại lục con cưng, nói: "Ai ngờ trở lại cùng ta đoạt đạo này Tạo Hóa? !"

Diệp Minh sắc mặt hờ hững, nhìn về phía một vị thân thể giống như là Thiết Tháp cường tráng thanh niên, người này thân hình giống như đúc bằng sắt, tản ra một cỗ thô bạo hung hãn chi khí.

"Tần Đồng, người đi đi."

Tên kia thân hình giống như là đúc bằng sắt thanh niên nghe vậy, gật gật đầu, bàn chân một đập, phóng lên trời, đã rơi vào thứ bảy tòa trên bệ đá, nhìn hẩn hướng Tả Khâu Thanh Ngự, cười gằn nói: "Khá lắm xinh đẹp tiểu mỹ nhân, những năm này ta đùa nữ nhân, từng chơi không được bao lâu liền chơi chết rồi, người chống lại chứ "

Tả Khâu Thanh Ngự trong đôi mắt đẹp xẹt qua một vòng vẻ chán ghét, thế nhưng yêu mị xinh đẹp nụ cười trên mặt, nhưng là càng ngọt ngào.

"Vậy người tới thử xem, chẳng phải sẽ biết chứ lớn ngu xuẩn ngu." "

...

Nước lũ trút xuống.

Nhưng mà cái kia vô số đạo nhìn chăm chú lên đá xanh bậc thang ánh mắt, đều là vào lúc này trở nên hơi khẩn trương lên, bọn hẩn chăm chú nhìn qua phía trên kia còn sót lại sáu đạo thân ảnh.

"Không biết cái kia thứ tám tòa bệ đá, sẽ là ai?"

"Hẳn là cái kia Chu Nguyên, hẳn có thể kiên trì đến nơi đây đã để cho ta cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, nghĩ đến cũng nhanh đến cực hạn a?"

"Những người còn lại, cái nào không phải cao cấp nhất con cứng, Vũ Hoàng, Lý Thuần Quân, Ninh Chiến. . . Bọn hẩn có lẽ nếu so với Chu Nguyên kéo dài hơn."

". . ."

Vô số tiếng bàn luận xôn xao tại vang lên.

Tại thánh tích chi địa trên không trung, Mục Vô Cực cũng là khẽ cau mày, hẩn nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên thân ảnh, người sau quanh thân

bắt đầu khởi động nguyên khí, tại chỉ còn lại trong sáu người, đích thật là lộ ra nhất âm đạm.

"Chu Nguyên dù sao vẫn chỉ là Thiên Quan Cảnh, tuy rằng tá trợ lấy Khí Phủ phẩm chất độ cao, nguyên khí hùng hậu trình độ so với bình thường Thái Sơ Cảnh còn mạnh hơn, nhưng hôm nay còn dư lại mấy người kia, đều là đỉnh tiêm con cưng, thiên phú đồng dạng không kém, bọn họ Khí Phủ phẩm chất cũng không thấp."

"Cho nên theo chân bọn họ so với, Chu Nguyên hay vẫn là bị thua thiệt." Mục Vô Cực trong nội tâm hít một tiếng, hắn coi như là nhìn ra, cái này màu xanh nước lũ chính là tại so đấu nguyên khí hùng hậu cùng với khôi phục.

Mà đây đối với vền vẹn chẳng qua là Thiên Quan Cảnh Chu Nguyên, hiển nhiên là bất lợi đấy.

"Có thể làm được một bước này, coi như là không dễ." Mục Vô Cực biết rõ cái này trách không được Chu Nguyên, chẳng qua là kể từ đó, Chu Nguyên chỉ sợ cũng sẽ mất đi tiếp tục kiên trì tư cách.

Vì thế, Mục Vô Cực cũng là cảm thấy cực kỳ tiếc hận.

...

Đối với ngoại giới rất nhiều thanh âm, Chu Nguyên tự nhiên không biết, bởi vì hắn cũng hiểu biết bản thân tình huống, hắn lúc này, quanh thân nguyên khí, âm đạm rồi rất nhiều, dù sao đoạn đường này mà đến tiêu hao, thật sự là quá lớn.

Thậm chí hắn thỉnh thoảng sử dụng Long Hấp Thuật, đều cũng có chút ít khôi phục không kịp.

Bất quá, Chu Nguyên như trước ánh mắt kiên định, ngưng định tâm thần, trong mắt của hắn, dường như chỉ có cái kia trút xuống màu xanh nước lũ.

Hắn không muốn dễ dàng lúc này buông tha cho.

Trong lòng của hắn, phảng phất là có tiếng gầm gừ trầm thấp tại vang lên.

Toàn bộ Thiên Địa, đều là vào lúc này trở nên an tĩnh lại, trong đầu của hắn, quanh quẩn bản thân tiếng thở hào hển. . .

Hãy dô! Hãy dô!

Mà cũng chính là trong nháy mắt này, hô hấp của hắn, dường như trở nên càng thêm kéo dài.

Tại hắn bản thân đều không thể phát hiện dưới tình huống, hô hấp của hắn ở bên trong, dường như hơn nhiều một tia cực kỳ nhỏ Long Ngâm thanh âm.

Trong Thiên Địa nguyên khí, mơ hồ có chỗ chấn động, chỉ thấy được Chu Nguyên dưới mũi, Thiên Địa nguyên khí đúng là liên tục không ngừng vọt tới, hóa thành một từng sợi sương mù màu trắng, theo kia hơi thở dừng mảnh vào.

"Đây là? !"

Chu Nguyên rút cuộc có chỗ phát hiện, lúc này trong lòng hơi chấn động.

Bởi vì hắn phát hiện giờ khắc này, dường như hắn mỗi một cái hô hấp, đều là ẩn chứa Long hô hấp chi lực, trực tiếp từ ngày đó mà lúc giữa không ngừng đem nguyên khí hấp thụ mà đến.

"Long Hấp Thuật. . . Đường như tăng lên!" Chu Nguyên khiếp sợ lẩm bẩm nói.

Vừa bắt đầu Chu Nguyên, đều muốn thi triển Long Hấp Thuật, phải đánh xong một bộ "Đoán Long Hí", mới có thể hấp bên trên một cái, về sau theo càng tinh thâm, cuối cùng là có thể không thi triển Đoán Long Hí, vền vền chẳng qua là vận chuyển cốt cách chấn động, là có thể vận chuyển Long Hấp Thuật, so với trước càng thêm thuận tiện mau lẹ.

Bất quá, Long Hấp Thuật chính thức cao thâm cảnh giới, đúng cùng bản thân hô hấp hoàn mỹ tương dung, lại để cho bản thân mỗi một cái hô hấp, đều là hóa thành Long hô hấp, từ ngày đó mà lúc giữa phun ra nuốt vào nguyên khí.

Dĩ vãng Chu Nguyên, thủy chung đều là không thể đạt tới một bước này, nhưng vào lúc này, hãn phát hiện đúng là tại loại này màu xanh nước lữ mang đến áp bách dưới, chính thức chạm đến đã đến!

Tuy rằng có còn không đạt tới cái loại này hoàn mỹ tình trạng, thế nhưng hấp thụ hiệu suất, nhưng là so với trước mạnh gấp mấy lần!

Vù vù!

Chu Nguyên hô hấp tiếp tục lấy, quanh thân Thiên Địa nguyên khí không ngừng vọt tới, hóa thành sương trắng, bị hãn phun ra nuốt vào, mà tại loại này hấp thu xuống, Chu Nguyên cái kia nguyên vốn cả chút âm đạm nguyên khí, vậy mà cũng là tại bắt đầu thời gian dần trôi qua trở nên sáng ngời, hùng hồn.

Bá!

Tốc độ của hãn, cũng là vào lúc này đột nhiên tăng lên, từng đạo thang đá tại dưới chân xẹt qua, hãn lại trực tiếp nhảy lên, từ sáu người cuối cùng

vị trí, trực tiếp rút lên tới cùng Vũ Hoàng, Diệp Minh, Lý Thuần Quân đám người song song vị trí!

Hắn như vậy biến hóa, lập tức bị những người khác làm cho phát hiện, lúc này tất cả giật mình, nguyên bản bọn hắn đều cho rằng kế tiếp chống đỡ không nổi hắn là Chu Nguyên, nhưng không nghĩ tới, hắn vậy mà lại đột nhiên có loại biến hóa này!

Vũ Hoàng trên mặt, xẹt qua một vòng che lấp sắc mặt, trong mắt sát ý càng nồng đậm.

Bởi vì hắn cảm giác được, Chu Nguyên, dường như càng ngày càng nguy hiểm. . .

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 186: Thanh Lăng Ngăn Thánh Lộ

Lúc Chu Nguyên đưa thân tiến vào trước nhất nhóm cái kia một thoáng cái kia, thánh tích chi địa trong ngoài, cũng là bởi vì này bạo phát ra từng trận kinh tiếng ồn ào, vô số người đều đứng khuôn mặt có chút động.

Bọn hắn thật sự không cách nào hiểu, vì sao Chu Nguyên rõ ràng nhìn qua sắp sửa dầu hết đèn tắt rồi, có thể lại đột nhiên lại là long tinh hổ mãnh, không chỉ có chưa từng rút lại phía sau, ngược lại triệt để cùng Vũ Hoàng bọn hắn ở vào rồi đường thẳng song song.

Phải biết rằng, bất kể như thế nào, Chu Nguyên thủy chung cũng chỉ là Thiên Quan Cảnh a, mà Vũ Hoàng đám người, đều là chân chính bước chân vào Thái Sơ Cảnh thực lực!

Hai cái này lúc giữa chênh lệch, cũng không nhỏ.

Nhưng Chu Nguyên lại hết lần này tới lần khác đứng đem loại này chênh lệch đuổi theo, vậy làm sao có thể không từ chối người cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Thánh tích chi địa bên ngoài, Mục Vô Cực nhìn qua một màn này, cũng là có chút ít kinh ngạc, tự nhủ: "Tiểu tử này, dường như tu hành nào đó cực kỳ cao thâm Dẫn Khí Thuật."

Ánh mắt của hắn sắc bén, liếc thấy rồi đi ra, Chu Nguyên nguyên khí đang nhanh chóng khôi phục, đó là tốc độ khôi phục, tất nhiên là cao thâm Dẫn Khí Thuật.

"Bất quá, cuối cùng là kiên trì được. . ."

Mục Vô Cực cười rộ lên, hút một hơi thuốc miện, khói xanh tự trong mũi phun tới, sương mù tràn ngập lúc giữa, hần nhìn về phía cái kia Thánh Cung sứ giả Triệu Bàn, lúc này người sau, đang mặt không biểu tình nhìn chăm chăm vào quang kính, bất quá, từ cái kia có chút co rúm khóe mắt, Mục Vô Cực biết được trong lòng của hần sợ là không có biểu hiện ra bình tĩnh như vậy.

"Tiểu tử này, thoát nhìn ngược lại có khả năng thật đúng là một con hắc mã(cái hạt giống). . ."

Mục Vô Cực nhếch miệng cười rộ lên, lão tiên sinh kia ánh mắt, thật đúng là riêng một ngọn cờ a.

...

Lúc Chu Nguyên bộc phát, cùng Vũ Hoàng, Diệp Minh cùng với đỉnh tiêm con cứng cân bằng chỉ không lâu sau, cái kia thứ tám tòa bệ đá liền là xuất hiện ở rồi trong tầm mắt.

Diệp Minh ánh mắt, nhìn về phía cuối cùng một vị đi theo hần phía sau Đông Huyền đại lục đỉnh tiêm con cứng, đó là một vị thanh niên tóc trắng, sắc mặt lạnh lùng, bất quá từ kia quanh thân phát ra nguyên khí hùng hậu trình độ đến xem, đúng là so với trước Chúc Anh đám người cũng mạnh hơn một phần.

"Phương Tông, người đi đi."

Cái kia thanh niên tóc trắng cũng không có đáp lời, chỉ thấy được kia mũi chân điểm một cái, thân hình chính là giống như là ma quỷ xuất hiện ở này tòa trên bệ đá, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Chu Nguyên, Lý Thuần Quân, Ninh Chiến ba người: "Chỗ này bệ đá Tọa Hóa, ai muốn cùng ta trở lại đoạt?"

Chu Nguyên ba người đối mặt, Lý Thuần Quân chậm rãi nói: "Nguyên khí hiện tại nhất yếu ớt người rời đi, như thế nào?"

Ninh Chiến gãi gãi đầu, hần nhìn nhìn Chu Nguyên, nguyên bản Chu Nguyên nguyên khí yếu nhất, nhưng trải qua lúc trước biến cố, người sau như trước hùng hồn, như thế xem ra, ngược lại là hần muốn yếu một đường.

"Vốn là muốn nếu cùng Vũ Hoàng tên kia đấu một lần, không nghĩ tới ở chỗ này muốn dừng lại rồi."

Ninh Chiến bất đắc dĩ cười, nhưng chợt cái kia tràn đầy cuồng bạo chiến ý con mắt, chính là hướng về phía rồi trên bệ đá thanh niên tóc trắng, mắt nóng bỏng: "Bất quá người này, nhìn qua nhưng thật ra vô cùng kinh đánh, hy vọng có thể để cho ta đã ghiền một chút!"

"Hắc, cái kia gọi Chu Nguyên gia hỏa, nếu như người gặp Vũ Hoàng, vậy thì giúp ta hung hăng đánh hần!"

Ninh Chiến hướng về phía Chu Nguyên hô một tiếng, sau đó liền bạo hướng phóng tới, mang theo ầm ầm nổ vang, giống như đạn pháo, trực tiếp là rơi vào cái kia thứ tám tòa trên bệ đá.

Chu Nguyên nhìn qua thân ảnh của hần, nhẹ nhàng gật đầu.

Mà theo Ninh Chiến cùng tên kia là Phương Tông người đã rơi vào thứ tám tòa đài cao, lúc này màu xanh thang đá lên, liền cũng chỉ có Chu Nguyên, Vũ Hoàng, Diệp Minh, Lý Thuần Quân bốn người thân ảnh. . .

Bốn người này, xem như lần này thánh tích chi địa bên trong cao cấp nhất con cưng.

Vô số đạo ánh mắt lửa nóng nhìn qua một màn này, theo thời gian trôi qua, màu xanh thang đá phía trên tranh đấu, hiển nhiên cũng là càng ngày

càng kịch liệt cùng đặc sắc. . .

Hơn nữa, để cho nhất được bọn hăn tò mò đúng, cái kia Đệ Cửu tòa bệ đá, cuối cùng sẽ là cái đó hai cái đỉnh tiêm con cứng lúc giữa tranh đoạt?

Toàn bộ thánh tích chi địa trong ngoài, cái kia vô số đạo ánh mắt, đều là sáng rực nhìn qua nơi đây, trong Thiên Địa một mảnh yên tĩnh.

Ngắn ngủn hơn 10' sau, chính là tại loại này yên tĩnh bên trong lặng yên mà qua.

"Xuất hiện!"

"Đệ Cửu tòa bệ đá xuất hiện!"

Trong lúc đó, có vô số tiếng kinh hô tự trong Thiên Địa vang lên, đánh vỡ yên tĩnh, từng đạo ánh mắt đặt cược bắn đi, quả nhiên là nhìn thấy, ở đằng kia màu xanh thang đá phía trên, một tòa bệ đá, trôi nổi mà đứng.

Đây chính là Thánh bậc thang bên trong cuối cùng một tòa bệ đá!

Chỉ cần thông qua chỗ này bệ đá, nghĩ đến là có thể trèo lên đỉnh Thánh Sơn, cướp lấy cái kia cái gọi là lớn nhất Tạo Hóa!

Giờ này khắc này, hầu như ánh mắt mọi người đều là nóng bỏng lên, ánh mắt lom lom nhìn.

Đương nhiên không chỉ có bọn hăn, coi như là Chu Nguyên bốn người, đang cảm thấy cái kia Đệ Cửu tòa bệ đá lúc, nội tâm đều là khởi động sóng dậy, mơ hồ có một loại như trút được gánh nặng.

Bởi vì Đệ Cửu tòa bệ đá xuất hiện, cũng đại biểu cho Thánh bậc thang tức sẽ xuất hiện phần cuối.

Oành!

Bất quá, ngay tại bốn người vừa mới trong nội tâm buông lỏng một hơi thời điểm, đột nhiên, cả tòa Thánh bậc thang tựa hồ cũng đứng chần động lên, lại sau đó, Chu Nguyên bốn người chính là trên mặt kính hải nhìn thấy, ở đằng kia phía trên Thánh bậc thang chỗ, màu xanh nước lũ bắt đầu hội tụ, hình thành màu xanh sóng lớn, không ngừng xếp.

Ngắn ngủn bất quá mấy hơi thở, cái kia màu xanh sóng lớn chính là đạt đến ngàn trượng tả hữu.

Cái kia sóng lớn ở bên trong, tràn đầy cuồng bạo nguyên khí, hung hãn vô cùng.

"Đáng chết!"

Đối mặt với như thế sóng lớn, coi như là Chu Nguyên bốn người, đều là nhin không được trách mắng âm thanh trở lại.

Ầm ầm!

Nhưng mà, cái kia ngàn trượng thanh sóng nhưng là tia không chút nào để ý bọn họ tiếng mắng, đột nhiên run lên, chính là mang theo trùng trùng điệp điệp lực lượng, phô thiên cái địa đối với bốn người trút xuống xuống.

Khí thế loại này, dường như bất kỳ ngăn trở nào tại phía trước sự vật, đều muốn hội bị phá hủy.

Chu Nguyên bốn người hít sâu một hơi, tiếp theo trong nháy mắt, ngay ngắn hướng mãnh liệt bắn phóng tới.

Bọn hắn đều biết hiểu, đây chính là ngăn trở tại trào lên đỉnh lúc trước cuối cùng một cái khác cửa khẩu, nếu là có thể lao ra, tất nhiên là có thể trào lên đỉnh!

Vũ Hoàng hét to lên tiếng, đồ thắm nguyên khí tại kia sau lưng gào thét, trực tiếp là biến thành một vòng đồ thắm Đại Nhật bay lên, cái kia Đại Nhật bên trong, mơ hồ có thể thấy được một đầu Tam Túc Kim Ô.

Lý Thuần Quân cầm trong tay màu đen trọng kiếm, phảng phất là Nhân Kiếm Hợp Nhất, hóa thành kiếm quang, mãnh liệt bắn phóng tới.

Diệp Minh trong mắt vòng xoáy xoay tròn, màu đen nguyên khí tại kia lòng bàn tay hội tụ, cuối cùng nhanh chóng bành trướng, biến thành một cái khác vòng xoáy màu đen chắn trước mặt.

Chu Nguyên cũng là gào to một tiếng, Khí Phủ bên trong nguyên khí vào lúc này không hề giữ lại bạo phát đi ra, ám kim nguyên khí mơ hồ tạo thành một đạo kim sắc Cự Mãng, Cự Mãng mở ra miệng lớn đem Chu Nguyên nuốt vào, sau đó đuôi rắn bãi xuống, chính là liền xông ra ngoài.

Oành!

Bốn đạo thân ảnh, đều là vào lúc này dốc hết rồi tất cả lực lượng, ở đẳng kia vô số đạo nóng hổi ánh mắt nhìn chăm chú, cùng cái kia vượt qua áp hạ xuống ngàn trượng thanh sóng, trùng trùng điệp điệp chạm vào nhau.

Phanh phanh!

Toàn bộ Thánh bậc thang, dường như đều là vào lúc này có chút run rẩy lên.

Cuồng bạo sóng xung kích, điên cuồng tàn sát bừa bãi.

Tất cả ánh mắt, đều là gắt gao nhìn chăm chăm vào cái kia bốn đạo thân ảnh, cái kia bốn đạo thân ảnh nhảy vào thanh sóng, không ngừng phá vỡ đầu sóng, phảng phất muốn đem thanh sóng xỏ xuyên qua.

Ai cũng biết được, chỉ cần quán xuyên đạo này ngàn trượng thanh sóng, như vậy kế tiếp một bước, là có thể trèo lên đỉnh Thánh Sơn!

Chẳng qua là, cuối cùng, ai mới có thể làm được? !

Giờ khắc này, thánh tích chi địa trong ngoài, tất cả mọi người đứng đại khí cũng không dám ra ngoài một cái.

Triệu Bàn con mắt trừng đến sát sao đấy.

Mục Vô Cực đặt ở bên miệng khói miệng đều là đã quên hấp một cái, ánh mắt của bọn hắn, đều là chăm chú nhìn chăm chăm quang kính.

Bọn hắn đều muốn biết, trải qua như thế kịch liệt tranh đoạt, cuối cùng ai, mới phải cái kia cuối cùng người thắng? !

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 187: Trèo Lên Vân Tiêu

Oành!

Thanh sóng bốc lên, mang theo bài sơn đảo hải giống như lực lượng, ngàn trượng quy mô, thật là lộ ra đồ sộ.

Bất quá, mặc cho ai đều rõ ràng cái kia đồ sộ bên trong ẩn chứa khủng bố.

Mà lúc này, ở đằng kia cực lớn thanh sóng bên trong, bốn đạo thân ảnh, dốc hết rồi tất cả lực lượng, sau đó điên cuồng phá vỡ trùng trùng điệp điệp đầu sóng, đều muốn xỏ xuyên qua thanh sóng, phá tan cuối cùng một cái khác trở ngại.

Thánh tích chi địa trong ngoài, mọi ánh mắt đều hội tụ tại đây bốn đạo thân ảnh bên trên.

Lúc này bốn người, tựa hồ cũng đứng đem nguyên khí thúc giục cực hạn.

Bất quá, ai nấy đều thấy được, cuối cùng này một cái khác thanh sóng ẩn chứa lực lượng quá mức kinh người, thậm chí cả Chu Nguyên bốn người đều là mặt sắc mặt ngưng trọng, không dám có chút phân tâm.

Mà ngăn ngừa bất quá hơn mười hơi thở thời gian, bọn hãn chính là quán xuyên đem gần một nửa thanh sóng.

"Lực lượng của bọn hãn muốn kiên trì không nổi." Thánh tích chi địa bên ngoài, có một vị Lục Thánh Tông sư giả đột nhiên nói ra.

Mục Vô Cực cùng Triệu Bàn ánh mắt đều là ngưng tụ, bọn hắn tự nhiên cũng là đã nhận ra, Chu Nguyên, Vũ Hoàng bốn người nguyên khí đang nhanh chóng bị tiêu hao, hiển nhiên, đối mặt với cái kia ngàn trượng thanh sóng áp bách, coi như là bọn hắn, đều là cảm thấy áp lực cực lớn.

"Cái này Thánh Sơn quả nhiên khó có thể lên tới." Mặt khác một vị sử giả cũng là cảm thán một tiếng, nói: "Như thế xem ra, chỉ sợ bọn họ bốn người chỉ có thể rơi vào cái kia Đệ Cửu tòa bệ đá rồi."

Nếu là lựa chọn rơi vào Đệ Cửu tòa bệ đá, như vậy liền không cách nào nữa trèo lên đỉnh rồi, tự nhiên cũng liền không có biện pháp đạt được cái kia lớn nhất Tạo Hóa.

Tầm mắt của bọn hắn, chăm chú nhìn chăm chăm quang trong kính, bọn hắn đều biết hiểu, chỉ sợ kết quả, lập tức muốn xuất hiện.

...

"Phiền toái."

Thanh sóng bên trong, Diệp Minh châu mảy, khuôn mặt hơi có vẻ âm trầm, hiển nhiên hắn cũng là phát giác được bản thân nguyên khí nhanh chóng tiêu hao, nếu chỉ có vậy xuống dưới, chỉ sợ không cách nào triệt để xỏ xuyên qua thanh sóng.

Lý Thuần Quân thần sắc như trước không có chấn động, bất quá cái kia kiếm khí tàn sát bừa bãi, hiển nhiên cũng là trở nên suy yếu rất nhiều.

Vũ Hoàng, Chu Nguyên đồng dạng là đem hết toàn lực, mặt sắc mặt ngưng trọng.

Như thế, lại là hơn mười hơi thở qua.

Diệp Minh trước người vòng xoáy màu đen mãnh liệt ngừng lại một chút, lại là có thêm tán loạn dấu hiệu, mà Lý Thuần Quân cũng là bị cứng rần từ cái kia Nhân Kiếm Hợp Nhất trong trạng thái đánh lui ra ngoài.

Chu Nguyên cùng Vũ Hoàng xỏ xuyên qua tốc độ, đồng dạng chột hạ xuống.

Thánh tích chi địa bên trong, vào lúc này vang lên vô số tiếng hậm tiếng thở dài.

Oành!

Bất quá, ngay tại tất cả mọi người cho rằng bốn người vô lực làm tiếp chạy nước rút lúc, đột nhiên, có một cỗ cuồng bạo nguyên khí đột nhiên từ Vũ Hoàng trong cơ thể bạo phát đi ra, chỉ thấy được hấn trước người cái kia luân phiên đỏ thắm Đại Nhật đúng là bạo liệt ra trở lại.

Mà tá trợ lấy cái này đạo lực lượng, Vũ Hoàng tốc độ, trực tiếp tăng vọt.

Xoạt!

Thánh tích chi địa trong ngoài, lập tức vang lên vô số xôn xao thanh âm, ai cũng không nghĩ tới, Vũ Hoàng vẫn còn có ẩn tàng.

"Tốt!" Cái kia Thánh Cung sứ giả Triệu Bàn lớn cười ra tiếng.

Mục Vô Cực thì là chau mày.

Mà đối mặt với Vũ Hoàng trong lúc đó bộc phát, Diệp Minh, Lý Thuần Quân đều là cả kinh.

Diệp Minh trong mắt, càng là xẹt qua vẻ âm trầm.

"Vũ Hoàng, nếu như chúng ta xem như đồng bọn, cái kia tự nhiên là phải có khó cùng hưởng, người như vậy bỏ xuống ta một mình trèo lên đỉnh, có

thể là có chút không mà nói, cho nên, hay vẫn là sau đi theo ta a!" Diệp Minh một tiếng cười lạnh, bỗng nhiên ra tay, chỉ thấy được kia tay áo run lên, màu đen nguyên khí mãnh liệt bắn phóng tới, đúng là hóa thành một chuôi hắc mâu, như thiểm điện đối với phía trước Vũ Hoàng bắn mạnh tới.

Cái kia hắc mâu phá không phóng tới, hiển nhiên là Diệp Minh toàn lực ra tay.

Nếu như hắc không cách nào trèo lên đỉnh, vậy thì tất cả mọi người ly biệt lên rồi!

"Gia hỏa này thật ác độc!"

Diệp Minh trong lúc đó đối với Vũ Hoàng ra tay, lập tức đưa tới vô số xông xao thanh âm, tất cả mọi người không nghĩ tới, đối với Vũ Hoàng xuất thủ, vậy mà sẽ là cái này bọn hắc một mực liên thủ người.

HƯU...U...U!

Hắc mâu tia chớp tới, lập tức liền xuất hiện ở Vũ Hoàng sau lưng.

Bất quá, đối mặt với bất thành linh công kích, Vũ Hoàng không chỉ có không sợ hãi, trên mặt ngược lại là hiện ra một vòng nụ cười quỷ dị.

Chỉ thấy được thân hình kia hơi ngừng, hai tay xoay tròn, đỏ thắm nguyên khí lưu chuyển giữa, sau đó cái kia hắc mâu chính là đình trệ tại Vũ Hoàng sau lưng, Vũ Hoàng hai tay xoay tròn, hắc mâu ngược lại là mang theo lực lượng càng mạnh, đột nhiên đối với phía trước thanh sóng bắn mạnh tới.

Mà Vũ Hoàng thân hình lóe lên, đúng là chân đạp lấy hắc mâu cấp tốc phá vỡ thanh sóng. . .

"Diệp Minh, người tâm cơ thâm trầm, ta làm sao có thể không đề phòng người?" Vũ Hoàng đập mâu mà đi, tiếng cười to truyền đến.

Diệp Minh sắc mặt âm trầm, hắn như thế nào đều không nghĩ tới, cái này Vũ Hoàng đã sớm đối với hắn có đề phòng, thậm chí còn cố ý lộ ra sơ hở, dẫn hắn tiến công, tiến tới ngược lại mượn nhờ lực lượng của hắn, phá sóng mà đi.

Mà bây giờ, hắn lực lượng dùng hết, đã là không cách nào tiến thêm nửa bước.

"Xinh đẹp!" Thánh tích chi địa bên trong, thì là vào lúc này bạo phát ra vô số đạo tiếng thán phục, ai cũng không nghĩ tới, Vũ Hoàng vậy mà hội ngược lại lợi dụng Diệp Minh công kích, trợ giúp hắn đoạn đường.

"Xem ra trèo lên đỉnh Thánh Sơn, không phải Vũ Hoàng không còn ai." Triệu Bàn vỗ tay cười to, ánh mắt liếc xéo Mục Vô Cực liếc, khoe miệng có vẻ châm chọc.

Hôm nay Chu Nguyên, Lý Thuần Quân, Diệp Minh ba người đều đã kiệt lực, căn bản không cách nào nữa phá vỡ cuối cùng thanh sóng, trèo lên đỉnh Thánh Sơn rồi.

Thanh sóng bên trong.

Chu Nguyên nhìn qua cái kia đập mâu nhanh chóng bắn phóng tới Vũ Hoàng, mắt cũng là lóe lên, chợt hắn hít sâu một hơi.

"Loại này thời điểm, vậy mà cũng còn có thể giấu, Vũ Hoàng, người thật đúng là không đơn giản."

"Bất quá, người cho rằng như vậy liền thắng, chỉ sợ là người nghĩ đến quá đơn giản!"

Chu Nguyên mi tâm lúc giữa, chợt có sáng chói quang mang hiển hiện, Thần Hồn chấn động, đột nhiên bộc phát.

Hắn nguyên khí hoàn toàn chính xác sắp khô kiệt, nhưng lại chớ quên, thủ đoạn của hắn, cũng không phải là chỉ là dựa vào nguyên khí, thần hồn của hắn tạo nghệ, so với ở đây là bất luận cái gì người, cũng cao hơn!

Tại Chu Nguyên mi tâm lúc giữa, mơ hồ có thể thấy được một đạo hư ảnh Thần Hồn, lảng lạng ngồi xếp bằng.

Oành!

Chu Nguyên toàn thân nguyên khí lui về trong cơ thể, bất quá hắn quanh thân, phảng phất là quanh quẩn lấy một cỗ vô hình lực lượng cường đại, trực tiếp là đem thanh sóng không ngừng xé rách, thân hình bạo hướng phóng tới, thẳng đuổi theo Vũ Hoàng.

Cái kia cỗ lực lượng vô hình, đương nhiên đó là Thần Hồn chi lực.

Chu Nguyên trong lúc đó bộc phát, cũng là lập tức đưa tới vô số đạo khiếp sợ ánh mắt.

"Chu Nguyên vẫn còn có nguyên khí? !"

"Không đúng, đây không phải là nguyên khí, đó là Thần Hồn chi lực!"

"Thì ra là thế, hắn Thần Hồn tạo nghệ không thấp, lúc trước một mực chưa từng vận dụng, hiện tại đúng vậy thời cơ tốt nhất!"

"..."

Xôn xao âm thanh từng trận, vô số người đều là sợ hãi thán phục không thôi, ai có thể nghĩ đến, cái cục diện này đúng là như thế thoải mái phập phồng, làm cho người ta hiện tại cũng không cách nào nhìn ra ai có thể đúng cái kia cuối cùng người thắng.

HUU...U...U!

Chu Nguyên nhanh chóng bắn, thanh sóng không ngừng phá vỡ.

Lý Thuần Quân thì là vào lúc này dừng bước, hắn cảm thụ được bản thân còn sót lại lực lượng, lại nhìn đến không ngừng đối với Vũ Hoàng đuổi theo mà đi Chu Nguyên, có chút trầm mặc, sau đó tay chưởng nắm chặt màu đen trọng kiếm.

"Chu Nguyên, ta trở lại tiễn người một đoạn đường, hi vọng người có thể trèo lên đỉnh."

Lý Thuần Quân hai tay cầm kiếm, đột nhiên một kiếm chém ra.

HUU...U...U!

Một cái khác lăng lệ ác liệt vô cùng kiếm quang, mãnh liệt bắn phóng tới, xuất hiện ở Chu Nguyên phía trước, trợ giúp hắn phá vỡ trùng trùng điệp điệp thanh sóng.

Chu Nguyên liền giật mình, chợt đối với Lý Thuần Quân đặt cược rồi đi cảm tạ ánh mắt, đã có Lý Thuần Quân một kiếm này trợ giúp, hắn đã là có thêm tin tưởng, triệt để đột phá thanh sóng, trèo lên đỉnh Thánh Sơn.

"Cám ơn!"

Hắn nói nhỏ một tiếng, tốc độ đột nhiên tăng vọt.

Mấy hơi thở về sau, hắn triệt để đuổi theo Vũ Hoàng.

Vũ Hoàng ánh mắt phóng mà đến, hai người ánh mắt va chạm nhau, cái kia đậm đặc sát ý, cơ hồ là làm cho không khí đông lại.

"Chu Nguyên, người thật đúng là âm hồn bất tán!" Vũ Hoàng điềm nhiên nói, hắn như thế nào đều không nghĩ tới, cái kia đã từng hắn liền nhìn đều

lười được liếc mắt nhìn Chu gia Phế Long, vậy mà hội một ngày kia, đối với hắn theo đuổi không bỏ!

"Vũ Hoàng, ân oán của chúng ta, hôm nay, liền triệt để chấm dứt a!" Chu Nguyên trong mắt sát ý nghiêm nghị.

"Chỉ bằng ngươi? !" Vũ Hoàng khinh miệt cười cười.

"Thôi được, hôm nay, liền đem ngươi chém giết không sai, chặt đứt ngươi Chu gia tất cả ý muốn!"

Oành!

Ở đằng kia thánh tích chi địa trong ngoài vô số đạo rung động ánh mắt nhìn chăm chú, Chu Nguyên cùng Vũ Hoàng hai đạo thân ảnh, rút cuộc vào lúc này quán xuyên cái kia ngàn trượng thanh sóng, thẳng trèo lên Vân Tiêu.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 188: Song Long Hội

Lúc Chu Nguyên cùng Vũ Hoàng thân ảnh phá vỡ ngàn trượng thanh sóng, thẳng trèo lên Vân Tiêu trong nháy mắt đó, toàn bộ thánh tích chi địa trong ngoài, đều là vào lúc này đột nhiên sôi trào lên.

Vô số người trợn mắt há hốc mồm.

Ai cũng không nghĩ tới, phá vỡ cuối cùng nhất trọng trở ngại người, vậy mà sẽ là hai người, hơn nữa. . . Hay vẫn là Vũ Hoàng cùng Chu Nguyên hai người này.

Đương nhiên, đối với Vũ Hoàng có thể như thế, mọi người coi như là có thể đủ tiếp được, dù sao kỳ danh khí còn tại đó, có thể Chu Nguyên mà nói, nhưng bây giờ làm cho người ta cảm thấy khó có thể tin.

Dù sao, Chu Nguyên thực lực, chẳng qua là Thiên Quan Cảnh.

Ai có thể nghĩ đến, một cái Thiên Quan Cảnh thực lực, lại có thể tại đây con cứng như mây thánh tích chi địa ở bên trong, đi đến một bước này. . .

Thánh tích chi địa bên ngoài, cái kia thế lực khắp nơi đại biểu, cũng là mặt lộ vẻ vẻ mặt kinh sợ.

"Cái kia Chu Nguyên, dường như đến từ Đại Chu Vương Triều?"

"Cái kia bị Đại Vũ vương triều mưu đoạt lãnh thổ quốc gia Đại Chu chứ ta cho là bọn họ đều bị Đại Vũ tiêu diệt đây. . ."

"Chắc chắc, không nghĩ tới Đại Chu lại vẫn ra như thế con cứng, đợi một thời gian, sợ là tiền đồ vô lượng."

"Chu Nguyên này thiên phú hoàn toàn chính xác bất phàm, bất quá đáng tiếc, nhưng là không đủ ẩn nhẫn, thời điểm này trèo lên đỉnh, cái kia Vũ Hoàng, chẳng phải là muốn cùng hắn không chết không thôi rồi."

"Đúng vậy a, cái kia Vũ Hoàng, cũng không hay trêu chọc a."

"..."

Rất nhiều tiếng bàn luận xôn xao vang lên, bất quá hiển nhiên, rất nhiều người đều cũng nhìn không tốt Chu Nguyên, dù sao Vũ Hoàng danh khí quá lớn, hơn nữa kia thực lực của bản thân, dường như cũng là sâu không lường được.

Chu Nguyên cùng hắn so sánh với, tuy rằng xem như một thớt làm cho người kinh diễm hắc mã, nhưng dù sao nội tình yếu đi một tí.

"Cái này Chu Nguyên, ngược lại là có chút năng lực." Một vị sứ giả nhìn qua một màn này, cũng là nhịn không được lên tiếng nói ra, cái kia nhìn về phía quang trong kính Chu Nguyên ánh mắt, đơn giản thưởng thức.

Bất quá cái kia Triệu Bàn hiển nhiên không ở trong đám này, hắn nhàn nhạt nhìn thoáng qua Chu Nguyên thân ảnh, nói: "Thiên phú cũng không tệ, đáng tiếc chính là vội vã đi tìm chết."

Mục Vô Cực dập đầu sau cái tẩu, nói: "Người thiếu niên nên dừng mãnh tiến, ở đẳng kia không có khả năng giữa xông ra một cái Thông Thiên chi đạo."

Triệu Bàn cười lạnh nói: "Sợ là lý do đáng chết a."

Mục Vô Cực lời nói mang chế cười: "Người lúc trước còn cảm thấy Chu Nguyên này vô lực cùng Vũ Hoàng bọn hắn tranh chấp, nhưng hôm nay hắn lại cùng Vũ Hoàng đồng thời trèo lên đỉnh, Triệu Bàn a Triệu Bàn, người cứ như vậy không nhớ lâu chứ "

Triệu Bàn ánh mắt mãnh liệt, khinh miệt mà nói: "Trèo lên bậc thang con đường, tổng có thể mưu lợi, nhưng kế tiếp sẽ là cuộc chiến sinh tử, tiểu tử kia tại Vũ Hoàng trong tay, thua không nghi ngờ."

Mục Vô Cực cười nhạt nói: "Chỉ sợ đến lúc đó người lại là thể diện mất hết."

Triệu Bàn lãnh lạnh cười lạnh: "Ta ngược lại là cảm thấy, người như vậy xem trọng cái kia Chu Nguyên, ngược lại là muốn trước chuẩn bị cho tốt nhất xác cho hắn rồi."

...

Đối với cái kia phía ngoài rất nhiều sôi trào, Chu Nguyên tự nhiên không biết, hắn lúc này, tại phá vỡ ngàn trượng thanh sóng về sau, chính là giống như người Lạc Vân tiêu giữa.

Thân hình hắn bắt đầu từ từ rơi xuống, hướng về trong mây mù, dưới chân nhìn không thấy phần cuối màu xanh thang đá, cũng là vào lúc này biến mất mà đi.

"Lên chi bậc thang đã biến mất." Chu Nguyên ánh mắt lóe lên.

Thân hình của hắn rơi vào trong mây mù, nhưng là phát hiện nơi đặt chân cứng rắn như đất bằng, lại sau đó, chung quanh mây mù chính là bắt đầu nhanh chóng tiêu tán.

Lúc này Chu Nguyên mới phát hiện, hắn đứng ở một tòa cự đại vô cùng Bạch Ngọc quảng trường giữa, mà chỗ này Bạch Ngọc quảng trường,

đương nhiên đó là đứng sừng sững tại Thánh Sơn đỉnh núi.

"Nơi đây, chính là Thánh Sơn đỉnh!" Chu Nguyên trong mắt xẹt qua một vòng nóng bỏng, tốn sức trăm cay nghìn đắng, cuối cùng là đến nơi đây.

Hắn hai mắt, chợt híp lại, nhìn phía phía trước, chỉ thấy được tại cái hướng kia, mây mù lui giải tán lúc sau, một cái khác đang mặc vàng óng ánh áo bào thân ảnh, đứng chấp tay.

Đạo thân ảnh kia ánh mắt lạnh lùng nhìn qua, quanh thân có tràn đầy sát ý tại bắt đầu khởi động.

Ngoại trừ Vũ Hoàng bên ngoài, còn có thể có gì người.

Ánh mắt hai người, tại đây Bạch Ngọc quảng trường lúc giữa va chạm nhau, sát khí bốn phía.

"Ta thật sự không nghĩ tới. . . Lúc trước ta xem đều lười được liếc mắt nhìn người, vậy mà thật có thể đủ đi đến một bước này. . . ." Vũ Hoàng thanh âm đậm đặc, không chứa chút nào tình cảm.

"Bây giờ ta, ngược lại hoàn toàn chính xác thoáng có chút hối hận, lúc trước chỉ cần ta nhiều hơn điểm tâm, liền có thể cho người Đại Chu hoàng thất triệt để lật úp."

"Nếu là như vậy mà nói, cũng liền giảm đi hôm nay rất nhiều phiền toái."

Lúc trước Đại Chu ở vào suy yếu nhất thời điểm, nếu là hắn có thể càng nhiều nữa cho một ít cái kia Tề vương ủng hộ, nói không chừng thật có thể đủ triệt để đem Đại Chu hoàng thất lật tung.

Chẳng qua là, khi đó hắn cho rằng phái ra bốn vị Thái Sơ Cảnh, đã là vậy là đủ rồi.

Cái đó từng muốn đến, ngay lúc đó nghĩ sai thì hỏng hết, nhưng là làm cho trong mắt của hần cái này Chu gia Phế Long, từng bước một đi tới hôm nay tình trạng. . . Thậm chí, còn đối với hần đã tạo thành một ít uy hiếp.

"Ta ngược lại cảm thấy. . . Chờ ta đem người làm thịt, của người hối hận, hối càng nhiều một ít." Chu Nguyên cười nói, lộ ra dày đặc răng trắng, sát ý không che giấu chút nào.

"Chỉ bằng người? Chu gia Phế Long? !" Vũ Hoàng mặt không biểu tình, cái kia nhìn về phía Chu Nguyên ánh mắt có không che giấu được mỉa mai cùng với cao cao tại thượng.

Chu Nguyên ung dung cười cười, nói: "Người một tên trộm, ở đâu ra như vậy lễ thẳng khí hùng."

"Ăn trộm? !" Vũ Hoàng ngữ khí giọng mỉa mai: "Xem ra người cái này kẻ đáng thương, thật đúng là lúc mình là cái kia Thánh Long rồi hả?"

Chu Nguyên lắc đầu, nói: "Có hay không thật sự là cái kia Thánh Long, ta tịnh không để ý."

Hần cười nhạt nói: "Vũ Hoàng, năm đó sự tình, tuy làm ta những năm này nhận hết khó khăn, nhưng ta cũng không cho rằng vậy thì tuyệt đối là một chuyện xấu."

"Mà đồng dạng, năm đó sự tình, làm cho người vị này Đại Vũ Thái Tử thuận buồm xuôi gió, chưa bao giờ gặp phải ngăn trở, mà cái này, đối với người mà nói, đồng dạng cũng không coi như là một chuyện tốt."

Vũ Hoàng ánh mắt âm lãnh, lúc này Chu Nguyên ngữ khí, làm cho hần có một loại khó có thể ngăn chặn tức giận, bởi vì này chút ít lời nói, hần từng tại một cái khác hần rất dễ trong lòng người trong miệng đã nghe qua.

Vũ Dao.

Chẳng qua là, Vũ Dao có thể cùng ta nói như thế, người cái này Chu gia Phế Long, lại dựa vào cái gì? !

Hơn nữa, lại thế nào dám dùng cùng nàng ngừ khí? !

Vũ Hoàng hai mắt khép hờ, quanh người hẩn nguyên khí tại cuồng bạo bắt đầu khởi động lấy, sau một lúc lâu, phương hướng mới dần dần dẹp loạn, chẳng qua là mặc cho ai đều có thể cảm giác được đây chẳng qua là tạm thời yên tĩnh, bởi vì giống như lửa kia núi, lúc này áp chế, chỉ là vì càng thêm đáng sợ bộc phát.

"Chu Nguyên, đợi đến lần này đem người chém giết về sau, ta sẽ đích thân dẫn binh, đem người Đại Chu triệt để gạt bỏ!" Vũ Hoàng thanh âm, mang theo vô biên sát ý, làm cho không khí đều là bị đông kết.

Chu Nguyên mí mắt vừa nhấc, bàn tay nắm chặt, Thiên Nguyên Bút xuất hiện ở kia trong tay, lưu quang xẹt qua, hóa thành tuyết bút, sắc bén ngời bút chỉ xéo mặt đất.

Hắn nhìn chăm chăm vào Vũ Hoàng ánh mắt, đồng dạng là lạnh như băng thấu xương.

"Vũ Hoàng, các người Vũ Gia năm đó đoạt ta số mệnh, đoạn phụ vương ta một tay, hại ta mẫu hậu thọ nguyên tổn hao nhiều. . . Những khoản nợ này, ta sẽ một số bút cùng các người Đại Vũ thanh toán."

"Mà bây giờ, ta muốn tại trên người của ngươi, đem cái này đệ nhất bút, đòi lại trở lại!"

Oành!

Ám Kim sắc nguyên khí, ầm ầm bộc phát, Chu Nguyên áo bào cổ động, trong đôi mắt, sát ý nghiêm nghị.

"Hặc hặc!"

Vũ Hoàng cũng là ngửa mặt lên trời cười to, nói: "Chỉ bằng người sao?!"

"Hặc hặc, cũng tốt cũng tốt, hôm nay, ta liền đem người chém giết lúc này, sử dụng máu của người để chứng minh cho Vũ Dao nàng xem nhìn, làm cho nàng nhìn xem, ta đến cùng là đúng hay không Chân Long!"

Oành!

Đỏ thẫm nguyên khí giống như núi lửa bộc phát, chấn động Hư Không.

Ở đằng kia thánh tích chi địa trong ngoài vô số đạo động dung nhìn chăm chú, Bạch Ngọc trên quảng trường, hai luồng sát ý khí thế bàng bạc, vẫn còn như mưa to gió lớn, hung hãn đụng vào nhau.

Tại phía sau của bọn hắn, dường như đều là mơ hồ có Long Ảnh bay lên, ngửa mặt lên trời hét dài.

Chỉ có điều, Vũ Hoàng Long Ảnh hiện ra Kim sắc, mà Chu Nguyên sau lưng, đạo kia Long Ảnh, đúng là hiện ra huyết hồng sắc!

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 189: Huyền Mãng Thôn Kim Ô

Rống!

Thánh Sơn Bạch Ngọc trên quảng trường, mơ hồ có Long Ngâm vang vọng dựng lên, hai cỗ sát ý khí thể bàng bạc hung hãn chạm vào nhau, về này lạnh lùng, dường như ngay cả không khí đều bị đông kết.

Ám Kim sắc nguyên khí, tự Chu Nguyên trong cơ thể không hề giữ lại bạo phát đi ra, hắt ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chăm vào Vũ Hoàng, nháy mắt sau đó, nguyên khí tại kia dưới chân nổ, mà kia thân ảnh, nhưng là đột nhiên mãnh liệt bắn phóng tới.

Ngắn ngủn mấy hơi thở, liền xuất hiện ở Vũ Hoàng trước người, Chu Nguyên cánh tay run lên, Thiên Nguyên Bút chính là hung mãnh đâm phóng tới, tuyết trắng lông tơ mang theo Phá Phong thanh âm, xảo trá tàn nhẫn trực chỉ người sau cổ họng.

Tuyết trắng lông tơ tại Vũ Hoàng trong ánh mắt cấp tốc phóng đại, hắt bộ pháp nghiêng đạp một bước, chính là tránh được sắc bén ngòi bút.

"Chu Nguyên, người lúc nào đối mặt với ta, vậy mà đã có lá gan chủ động tiến công?" Vũ Hoàng điềm nhiên nói.

Chu Nguyên mặt không biểu tình, ngòi bút chấn động, chỉ thấy được cái kia tuyết trắng lông tơ trực tiếp là hóa thành vô số đạo bạch tuyến, mỗi một đạo bạch tuyến, đều tản ra sắc bén chi khí, phô thiên cái địa đối với Vũ Hoàng quanh thân chỗ hiểm bao phủ mà đi.

Hắn ra tay, hiển nhiên không lưu tình chút nào.

"Hừ!"

Vũ Hoàng hừ lạnh một tiếng, bàn chân một đập, đả thẫm nguyên khí bộc phát ra, tựa như Liệt Nhật bốc lên.

Phanh phanh!

Vô số đạo bạch tuyến xuất tại đả thẫm nguyên khí lên, cuối cùng trực tiếp là bị đều bắn ra mà ra

Vũ Hoàng ánh mắt lạnh như băng, bàn tay nắm chặt, quang mang hiển hiện, một cái khác đả sấm trường thương xuất hiện ở kia trong tay, cái kia trường thương phía trên, có Kim Ô bay lên, cuồng bạo mà nóng bỏng nguyên khí dao động phát ra.

Kim Ô Thương, Thương phẩm Huyền Nguyên Bình.

Lúc Vũ Hoàng bàn tay nắm lấy chuỗi này Kim Ô trường thương lúc, khí thế của hắn cũng là trở nên càng thêm cuồng bạo, chỉ thấy được hắn một tiếng hét to, trường thương gào thét hạ xuống, trực tiếp là hóa thành một đạo tàn ảnh, vào đầu đối với Chu Nguyên trùng trùng điệp điệp rơi xuống.

Cái kia Bạch Ngọc mặt đất, đều là vào lúc này bị hòa tan ra một cái khác thật dài dấu vết.

Keng!

Thiên Nguyên Bút vượt qua chắn Chu Nguyên phía trên, bút thương chạm vào nhau, có kim loại thanh âm bộc phát.

Tia lửa bắn tung tóe lúc giữa, ánh mắt hai người va chạm nhau, sát ý bốn phía.

Vũ Hoàng thân thương lui về, mũi thương chỉ xéo mặt đất, chỉ thấy được đầu mũi thương nguyên khí bắt đầu ngưng tụ, cuối cùng trực tiếp là hóa thành vài thước tả hữu huyền mang, cái kia huyền mang, vốn là màu xanh, cuối cùng trực tiếp là hóa thành Tử sắc.

Tử sắc huyền mang phun ra nuốt vào không theo quy tắc nào, sắc bén được không cách nào hình dung, thậm chí ngay cả mặt đất, đều là bị dễ dàng vỡ ra trở lại.

"Thăm ta một thương đem người cái này phá bút đâm thủng!" Vũ Hoàng âm hàn lên tiếng, thân hình mãnh liệt bắn phóng tới, mũi thương phun ra nuốt vào lấy tử mang xẹt qua mặt đất, làm cho lướt qua, mặt đất vỡ ra, bóng loáng trong như gương.

"Huyền Mang Thuật? Ta cũng biết."

Chu Nguyên nhìn đến Vũ Hoàng mũi thương cái kia phun ra nuốt vào tử mang, ánh mắt lóe lên, chợt một tiếng cười lạnh, tuyết trắng ngời bút khê chấn động, nguyên khí hội tụ mà đến, cũng là tạo thành co duỗi không theo quy tắc nào huyền mang.

Hắn cái này huyền mang, đồng dạng vốn là màu xanh, cuối cùng thời gian dần trôi qua hóa thành Tử sắc.

Huyền Mang Thuật có hai tầng cảnh giới, dùng màu sắc phân chia, thanh cùng tím.

Vừa bắt đầu Chu Nguyên, chỉ có thể đạt tới màu xanh Huyền Mang Thuật cấp độ, nhưng hôm nay nương theo lấy thực lực không ngừng nhắc đến thăng, cũng rút cuộc có thể đem cái này Huyền Mang Thuật uy năng, nâng cao một bước.

Bá!

Thân ảnh của hân đồng dạng mãnh liệt bắn phóng tới, mấy hơi thở về sau, hai đạo thân ảnh ở đằng kia Bạch Ngọc trong sân rộng va chạm nhau, lập tức cuồng bạo nguyên khí dao động bộc phát ra, hai đạo thân ảnh toàn lực ra tay.

Keng keng keng!

Hai đạo thân ảnh tốc độ thúc giục đã đến cực hạn, cơ hồ là thấy không rõ lẫn thân ảnh, chỉ có thể mơ hồ trông thấy hai đạo tàn ảnh không ngừng giao thoa, tử mang bắn ra bốn phía, đem bốn phía mặt đất không ngừng xé rách.

Nhưng mặc cho ai cũng là có thể rõ ràng cảm ứng được song phương xuất thủ tàn nhẫn.

Ở đằng kia thánh tích chi địa trong ngoài, vô số đạo ánh mắt, đều là chăm chú nhìn qua cái kia Bạch Ngọc trên quảng trường hung ác giao thủ hai đạo thân ảnh. . .

Ngắn ngủn bất quá mấy chục hơi thở, song phương hầu như giao thủ trên trăm hiệp, cái loại này cuồng bạo tần suất, cơ hồ là làm cho rất nhiều người không thở nổi.

Bên cạnh mặt đất, một mảnh hỗn độn.

Xoẹt!

Mặt đất bị xé nứt, hai đạo tàn ảnh mãnh liệt bắn mà đến, phun ra nuốt vào lấy tử mang ngòi bút cùng mũi thương mãnh liệt xé rách không khí, nháy mắt sau đó, trùng trùng điệp điệp đụng vào nhau.

Keng!

Thanh thúy âm thanh vang lên, nhưng tùy theo mà đến, nhưng là cực kỳ cuồng bạo nguyên khí trùng kích.

Hai đạo thân ảnh kia cũng là bị nguyên khí trùng kích làm cho ảnh hưởng đến, thân hình bắn ngược trở ra.

Chu Nguyên lui về phía sau tầm hơn mười trượng, ngòi bút ở đằng kia trên mặt đất xẹt qua, mang theo tia lửa.

Mà Vũ Hoàng lại chỉ là lui về phía sau mười trượng, mũi thương bãi xuống, chính là ổn định rồi thân hình.

Hiển nhiên, tại loại này va chạm nhau ở bên trong, hay vẫn là Vũ Hoàng chiếm cứ một ít ưu thế.

Bất quá, Vũ Hoàng sắc mặt, cũng không có bởi vậy đẹp mắt, ngược lại là càng âm trầm, bởi vì hãn thể nhưng là hoàn toàn hiểu rõ, tại mới vừa tiến vào thánh tích chi địa lúc, Chu Nguyên thể nhưng là ngay cả hãn một quyền đều tiếp không được.

Mà bây giờ, Chu Nguyên cũng đã là có thể cùng hãn đấu thành như vậy!

Vậy làm sao có thể không từ chối Vũ Hoàng cảm thấy tức giận, đương nhiên, ở đằng kia tức giận ở chỗ sâu trong, còn cất giấu một tia lại để cho Vũ Hoàng không muốn thừa nhận kiêng kị, hiển nhiên, Chu Nguyên tốc độ phát triển, làm cho hãn không thể không bắt đầu coi trọng.

Một đoàn bạch khí tự Chu Nguyên trong mũi chậm rãi phun ra, hãn nhìn qua ánh mắt âm trầm Vũ Hoàng, nói: "Gần hai năm trước, trong mắt của ta, người vị này Đại Vũ Thái Tử, còn có chút cao không thể chạm. . ."

Khi đó hãn, hãy còn không cách nào Khai Mạch tu hành, đừng nói là Vũ Hoàng rồi, coi như là cái kia Tề Nhạc, trong mắt hãn đều là khó có thể chạm đến, nhưng ai có thể nghĩ đến, không đến hai năm thời gian, cái kia

không cách nào Khai Mạch tu hành thiếu niên, cũng đã có thể ở chỗ này, cùng vị này Đại Vũ Thái Tử, cùng đấu lực lượng ngang nhau.

"Vũ Hoàng, người vượt lên đầu vào ta nhiều năm như vậy, lại cuối cùng bị ta sử dụng như thế ngăn ngủi thời gian đuổi tới, điều này nói rõ cái gì?"

Chu Nguyên mỉm cười, nói: "Giải thích rõ, ta thật sự so với người, xuất sắc hơn."

Vũ Hoàng ánh mắt âm trầm, nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên ánh mắt giống như muốn cắn người, quanh người hắc nguyên khí cũng là tại cường bạo chấn động, bất quá, cuối cùng hắc hay vẫn là khép hờ hai mắt, hít sâu một hơi, đem cái kia tức giận chậm rãi thu liễm.

"Chu Nguyên, người muốn dùng ngôn ngữ bức ta tức giận, làm cho người tìm ra sơ hở chứ" Vũ Hoàng âm lãnh mà nói.

"Không nên vọng tưởng rồi, ta biết rõ trước kia là ta xem thường người, bất quá. . . Ta sẽ đem những sai lầm này đều đền bù, mà đền bù đại giới, chính là sử dụng mạng của người!"

"Của người nội tình hoàn toàn chính xác không tệ, nhưng đáng tiếc đúng rồi, bất kể như thế nào, người đều thủy chung chẳng qua là Thiên Quan Cảnh!"

"Mà ta, hôm nay đã là Thái Sơ Cảnh!"

Lúc cuối cùng một chữ rơi xuống lúc, Vũ Hoàng trong cơ thể, đỏ thắm nguyên khí tựa như cột sáng, đột nhiên tự kia Thiên Linh Cái mãnh liệt bắn phóng tới, bay thẳng đến chân trời, đỏ thắm nguyên khí vẫn còn như hỏa diễm, đốt cháy rồi lớn phiến thiên không.

"Kim Ô Phần Thiên Khí!"

Nường theo lấy Vũ Hoàng hét to vang lên, chỉ thấy được cái kia tràn ngập đỏ thắm nguyên khí ở bên trong, chợt có quang ảnh hội tụ, mơ hồ, phảng phất là biến thành một đầu cực lớn Tam Túc Kim Ô.

Kim Ô thiêu đốt lên hỏa diễm, toàn bộ Thiên Địa độ ẩm đều tại lên cao.

"Người này làm cho tu luyện nguyên khí. . . Cũng là Ngũ phẩm nguyên khí chứ "

Chu Nguyên híp lại hai mắt nhìn qua cái kia như ẩn như hiện Tam Túc Kim Ô, loại này cấp độ nguyên khí phẩm chất, tất nhiên cũng là đạt đến Ngũ phẩm.

Chu Nguyên biết được lúc này lùi bước không được, lúc này một bước bước ra.

Ám kim nguyên khí bộc phát ra, Kim Quang tràn ngập phía chân trời, sau đó tất cả mọi người đứng nhìn thấy, ám kim nguyên khí hội tụ mà đến, cuối cùng tạo thành một đầu Hư Huyền ám kim Cự Mãng.

Cự Mãng chiếm giữ tại Chu Nguyên sau lưng Hư Không, ngửa mặt lên trời hí...iiiiii rít gào, đỉnh tai nhức óc.

"Kim Ô Phần Thiên Khí, Kim Ô Thiên Diễm!"

Vũ Hoàng thét dài, Tam Túc Kim Ô mãnh liệt gào thét phóng tới, chỉ thấy được đỏ thắm hỏa diễm tại kia trên thân thể bốc cháy lên, những nơi đi qua, ngay cả không gian đều là hiện ra vụn vụn dấu hiệu.

Phía dưới mặt đất, càng là hóa thành đất khô cằn.

Thánh tích chi địa trong ngoài, vô số đạo ánh mắt sợ hãi thán phục nhìn qua một màn này, mặc dù cũng không thân ở hiện trường, nhưng cũng là có thể cảm nhận được Vũ Hoàng đạo này thế công chi hung hãn bá đạo.

Tam Túc Kim Ô gào thét mà đến, tựa như Đại Nhật hạ xuống, uy thế khủng bố.

Chu Nguyên nhìn qua cái kia tại trong mắt cấp tốc phóng đại đỏ thẫm, cũng là mặt sắc mặt ngưng trọng, hắc nhõ ra một đoàn bạch khí, hai tay khép lại, thanh âm trầm thấp, cũng là tại trong lòng vang vọng dựng lên.

"Thông Thiên Huyền Mãng Khí, Huyền Mãng Thôn Thiên Thuật!"

Hí!

Huyền Mãng hí...iiiiii rít gào, mãnh liệt bắn phóng tới, nháy mắt sau đó, cùng cái kia Tam Túc Kim Ô chạm vào nhau, miệng lớn mở ra, một cái nuốt hướng Tam Túc Kim Ô. . .

Chu Nguyên nhìn qua một màn này, ánh mắt lẫm liệt ác liệt.

"Vũ Hoàng, chúng ta đây liền tới thử xem, là người cái này Kim Ô Phần Thiên Khí lợi hại, hay vẫn là ta đây Thông Thiên Huyền Mãng Khí, càng tốt hơn!"

(hôm nay chương một a, buổi tối sửa sang lại đến tiếp sau nội dung cốt truyện.)

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 190: Dùng Tướng Mệnh Đánh Cược

Hí!

Âm kim Cự Mãng thét dài lên tiếng, miệng lớn mở lớn, sau đó liền ở đằng kia vô số đạo chấn động trong ánh mắt, một cái liền đem cái kia mãnh liệt bắn mà đến Tam Túc Kim Ô nuốt đi vào.

Một màn kia, tương đối rung động ánh mắt.

Thánh tích chi địa trong ngoài, đều là vì vậy mà bộc phát ra một ít kinh tiếng ồn ào.

"Cái kia Chu Nguyên, thủ đoạn cũng không phải yếu a."

"Hai người bọn họ nguyên khí, chỉ sợ đều là Ngũ phẩm nguyên khí, bằng không thì sợ là khó có thể làm được loại này ngưng hình tình trạng."

"Ta còn tưởng rằng Chu Nguyên này rất nhanh liền sẽ bị thua đâu rồi, như vậy nhìn, dường như còn có thể kiên trì một ít thời gian."

"Ha ha, ta ngược lại cảm thấy bằng không thì, Vũ Hoàng hạng gì thực lực, Chu Nguyên bất kể như thế nào, đều ăn đẳng cấp không bằng thiệt thòi, nếu như hẳn lúc này là Thái Sơ Cảnh, Vũ Hoàng chỉ sợ thật đúng là thắng hẳn không được, đáng tiếc. . ."

". . ."

Ở đằng kia thánh tích chi địa bên ngoài trên không trung, sáu vị sứ giả cùng với khác rất nhiều Thương Mang đại lực thể lực khắp nơi đại biểu

cũng đều là Ngưng Thần nhìn qua quang trong kính.

Mà khi cái kia Triệu Bàn liền nhìn thấy ám kim Cự Mãng một cái nuốt Tam Túc Kim Ô về sau, hai mắt híp lại, khóe miệng nhưng là toát ra một vòng cười lạnh, nói: "Chu Nguyên này, thật đúng là khẩu vị rất lớn đâu rồi, bất quá cũng không sợ bị bội thực mà chết chứ "

Ánh mắt của hắn, tự nhiên nhìn ra được hai người đều là Ngũ phẩm nguyên khí, loại này cấp bậc nguyên khí, xem như bất phàm rồi.

Bất quá, tuy rằng đều là Ngũ phẩm nguyên khí, nhưng Chu Nguyên nhưng chỉ là Thiên Quan Cảnh, mà Vũ Hoàng, nhưng là Thái Sơ Cảnh, trong lúc này nguyên khí tu vi, có không nhỏ chênh lệch.

Lúc trước Chu Nguyên có thể bằng vào Ngũ phẩm nguyên khí cùng người khác đánh nhau chiếm bên trên tiện nghi, nhưng này tại đối mặt với Vũ Hoàng lúc, cái loại này tiện nghi có thể đã chiếm không tới.

Nghe được Triệu Bàn mà nói, còn lại mấy vị sứ giả đều đúng khê gật đầu, bọn hắn tự nhiên cũng là nhìn ra, loại này nguyên khí cứng rắn va chạm, hiển nhiên Chu Nguyên chiếm không đến thượng phong.

Mục Vô Cực lần này cũng không nói lời nói, hắn chẳng qua là nhìn chăm chăm vào quang trong kính cái kia một cái nuốt mất Tam Túc Kim Ô ám kim Cự Mãng, nhú mảy.

Mà khi bọn hắn nhìn chăm chú, Bạch Ngọc trên quảng trường phương hướng, nuốt mất Tam Túc Kim Ô ám kim Cự Mãng bỗng nhiên hí...iiiiii rít gào lên tiếng, chỉ thấy được kia trong cơ thể phảng phất là có đỏ thẫm hỏa diễm quét sạch đi ra.

"Chu Nguyên, người quá cuồng vọng, người có Ngũ phẩm nguyên khí, ta cũng có."

"Người nguyên khí hùng hậu, ta so với người càng hùng hậu!"

"Mà bây giờ, người còn dám cứng rắn nuốt của ta nguyên khí? Quả nhiên là muốn chết!"

Vũ Hoàng ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, chợt khóe miệng nhấc lên một vòng mĩ mai chi ý, một tay kết ấn.

Hùng hực!

Đỏ thắm hỏa diễm, đột nhiên tự ám kim Cự Mãng trong cơ thể bạo phát đi ra, hỏa diễm thiêu đốt lúc giữa, đúng là trực tiếp đem ám kim Cự Mãng đốt cháy thành hư vô, lại sau đó, đỏ thắm trong ngọn lửa, Tam Túc Kim Ô lại lần nữa thành hình, tuy rằng co lại nhỏ đi rất nhiều, nhưng uy thế như trước kinh người.

Hây dô!

"Bị của ta Kim Ô Phần Thiên Khí, đốt thành tro bụi a!" Vũ Hoàng quát chói tai lên tiếng, Tam Túc Kim Ô gào thét hạ xuống, trực chỉ Chu Nguyên.

Một màn này, lập tức dẫn tới thánh tích chi địa trong ngoài truyền ra vô số xôn xao âm thanh.

Nóng hổi độ ẩm phô thiên cái địa vọt tới, Chu Nguyên ngẩng đầu, cái kia tấm khuôn mặt thanh tú lên, lại đúng không có có vẻ sợ hãi chút nào, hần nhìn qua cái kia tại trong ánh mắt cấp tốc phóng đại Tam Túc Kim Ô.

"Chỉ là so đấu nguyên khí, có lẽ của ta xác thực yếu người một phần, bất quá. . . Bị ta đây Huyền Mãng nuốt vào đồ vật, bất kể là cái gì, chỉ sợ không dễ dàng như vậy xông ra trở lại." Chu Nguyên ngữ khí bình tĩnh.

Hần chậm rãi xòe bàn tay ra, nhắm ngay cái kia gào thét mà đến Tam Túc Kim Ô.

Vũ Hoàng đồng tử, vào lúc này mãnh liệt co rút lại.

Bởi vì hần nhìn thấy, vào lúc này Tam Túc Kim Ô phía trên, bỗng nhiên xuất hiện từng đạo quỷ dị huyết tuyến, những huyết tuyến kia ngọ nguậy, phóng thích ra cực kỳ lạnh lạnh khí tức.

Xùy xùy!

Huyết tuyến có quang mang phát ra, cái kia nguyên bản đối với Chu Nguyên hung hãn đập xuống trở lại Tam Túc Kim Ô, phảng phất là phát ra thể lương thanh âm, toàn thân hỏa diễm hừng hực trực tiếp dùng một loại tốc độ kinh người ảm đạm xuống.

Phanh!

Tại khoảng cách Chu Nguyên hãy còn có hơn mười trượng khoảng cách lúc, Tam Túc Kim Ô, cuối cùng nổ bể ra, hóa thành đầy trời Hỏa Vũ rơi xuống.

Chu Nguyên đỉnh đầu có ám kim nguyên khí hóa thành một đóa khánh mây, đem những Hỏa Vũ kia đều vật che chắn.

"Ồ?"

Thánh tích chi địa bên ngoài, mấy vị sứ giả đều là phát ra kinh dị thanh âm.

Triệu Bàn khoe miệng cười lạnh có chút ngưng tụ, sắc mặt có chút không dễ coi, hiển nhiên là không nghĩ tới Vũ Hoàng nguyên bản chiếm cứ tiên cơ, lại hội dễ dàng như thế đã bị Chu Nguyên cho hóa giải.

Mục Vô Cực thì là thở dài một hơi, thì ra là Chu Nguyên đều có thủ đoạn, lúc này mới dám lấy nguyên khí trở lại cứng đối cứng.

"Tiểu tử này nguyên khí ở bên trong, dường như ẩn chứa một loại cực kỳ bá đạo âm trầm khí tức. . ." Mục Vô Cực âm thầm nói, hiển nhiên, lúc trước cái kia Vũ Hoàng Tam Túc Kim Ô, ngay tại ám kim Cự Mãng trong cơ thể bị lây dính cái loại này khí tức, cho nên mới phải nhanh chóng tan vỡ.

Mục Vô Cực nở nụ cười, nguyên bản thuần túy so đấu nguyên khí, Chu Nguyên không kịp Vũ Hoàng, dù sao đẳng cấp bị áp chế, nhưng nếu là Chu Nguyên đã có cái kia bá đạo khí tức quý dị tương trợ, có lẽ Vũ Hoàng cũng ở đây phía trên không làm gì được được Chu Nguyên.

...

"Người đây là cái gì? !" Vũ Hoàng lạnh lẽo nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, hiển nhiên đồng dạng là đã nhận ra cái kia bá đạo khí tức quý dị.

Chu Nguyên chậm rãi xòe bàn tay ra, lòng bàn tay đối với Vũ Hoàng, chỉ thấy được tại kia nơi lòng bàn tay, một đoàn Huyết Hồng chậm rãi ngo nguẩy, một cỗ làm lòng người kinh hãi oán tăng chi khí phát ra.

"Quên rồi sao? Đây không phải người cái kia phụ vương để lại cho ta lễ vật chứ" Chu Nguyên thản nhiên nói.

Vũ Hoàng đồng tử co rút lại: "Cái này là. . . Oán Long Độc? !"

Hắn tự nhiên đúng biết được, năm đó cha hắn Vương tại đem Thánh Long Khí Vận tự Chu Nguyên trong cơ thể cướp đi lúc, cũng đem cái kia Thánh Long Khí Vận sinh ra oán tăng chi khí phong tại Chu Nguyên trong cơ thể, dùng cái này hình thành Oán Long Độc, không ngừng nuốt Chu Nguyên máu huyết, lại để cho hắn triệt để phế bỏ.

Nhưng hôm nay đến xem, Chu Nguyên không chỉ có không chết ở đẳng kia Oán Long Độc phía dưới, ngược lại còn làm cho cái kia Oán Long Độc đã trở thành hắn từ người một cái cường đại trợ lực.

Loại độc này cái chủng loại kia bá đạo quỷ dị, coi như là Vũ Hoàng, cũng không dám dễ dàng lại để cho kia xâm nhập trong cơ thể.

Kỳ thật lúc trước gặp phải Tiêu Thiên Huyền, Cổ Linh lúc, hẳn liền đã nhận ra loại độc này bá đạo, nhưng lúc ấy hai trong cơ thể con người Oán Long Độc quá mức mỏng manh, cho nên Vũ Hoàng cũng không có quá mức để trong lòng.

Mà hôm nay từng gặp phải lúc, vừa rồi biết được kia đáng sợ.

"Người thật đúng là mạng lớn, cái này cũng chưa chết." Vũ Hoàng điềm nhiên nói.

"Còn không có đem những lễ vật này nguyên một đám trả lại cho các người Vũ Gia, ta làm sao sẽ cam lòng đi tìm chết?" Chu Nguyên nhạt âm thanh nói.

"Đúng không?"

Vũ Hoàng ánh mắt âm hàn, trong tay Kim Ô Thương đột nhiên mãnh liệt bắn phóng tới, hóa thành một đạo xích quang, mang theo vô cùng cuồng bạo lực lượng, như thiểm điện Oánh hướng Chu Nguyên.

Chu Nguyên trong tay Thiên Nguyên Bút chấn động, bay lên trời, hẳn một cước hung hăng đá vào bút vĩ phía trên, lập tức Thiên Nguyên Bút cũng là hóa thành một bồi lưu quang mãnh liệt bắn phóng tới.

Keng!

Thương bút ở đằng kia giữa không trung trùng trùng điệp điệp chạm vào nhau, động trời giống như lớn tiếng vang lên, sau đó đều là bắn ngược phóng tới, nghiêng cắm ở rồi Bạch Ngọc trên quảng trường, bên cạnh mặt đất, đều là rạn nứt ra.

Vũ Hoàng mũi chân, rơi vào thương trên đầu, hắt ánh mắt tràn đầy sát ý nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên thân ảnh, hai tay như thiểm điện kết ấn, lập tức đỏ thắm nguyên khí gào thét vọt tới.

Miệng hắt dòng sức khê hấp, sau đó đột nhiên phun ra.

Hừng hực!

Đỏ thắm nguyên khí giống như là Xích Hồng phun ra, sau đó trực tiếp là tại kia phía trước quay tròn xoay tròn, cuối cùng biến thành một viên ước chừng đầu người lớn nhỏ đỏ thắm quang châu.

Trong hạt châu dường như có Kim Ô chiếm giữ, cuồng bạo vô cùng nguyên khí dao động phát ra.

"Chu Nguyên, năm đó người không chết, ta cảm thấy được, hiện tại người cũng có thể đi đã chết!"

"Tiểu Thiên Nguyên Thuật, Kim Ô Bạo Diễm Châu!"

Vũ Hoàng quát chói tai lên tiếng, bàn chân đột nhiên giảm mạnh, cái kia Kim Ô Thương chính là kịch liệt uốn lượn xuống, đột nhiên chấn động, Vũ Hoàng thân ảnh đúng là lập tức xuất hiện ở Chu Nguyên phía trước.

Trong mắt của hắt sát ý bạo tuôn, lòng bàn tay cái kia một cái khác xoay tròn đỏ thắm quang châu, chính là hung hăng đối với Chu Nguyên chụp được.

Mặt đất dưới chân, trực tiếp là vào lúc này chấn vỡ đi ra.

Nhiệt độ cao tràn ngập, Chu Nguyên nhìn qua cái kia trực tiếp xuất hiện ở trước mặt phía trên Vũ Hoàng, tròng mắt của hắt ở bên trong, bỗng nhiên vào lúc này xông lên một vòng thô bạo sắc mặt.

"Con chó nường dưỡng Vũ Gia, năm đó lừa gạt ta tuổi nhỏ, hôm nay, ta trước hết sử dụng người cái này tạp chủng trở lại gán nợ!"

Chu Nguyên thanh tú khuôn mặt, dường như đều là trở nên dữ tợn.

Những năm này một mực áp chế tại sát ý trong lòng, cũng là vào lúc này phun phát ra tới.

Cho nên, đối mặt với Vũ Hoàng cái kia đánh tới hung hãn thế công, Chu Nguyên đúng là không tránh không né, trong lòng bàn tay nắm chặt, tay áo nổ, chỉ thấy được một viên quẩn quanh lấy Phong Lôi lôi cầu, liền là xuất hiện ở Liễu Kỳ trong lòng bàn tay.

Hắn ánh mắt thô bạo, trở tay chính là một chương chụp về phía này xuất hiện ở trước mặt Vũ Hoàng.

"Tiểu Thiên Nguyên Thuật, Đại Phong Lôi!"

Hắn đúng là, lấy mạng đổi mạng!

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 191: Thiên Nguyên Thuật

Oành!

Phong Lô bạo động, lô cầu tản ra cực kỳ cuồng bạo chấn động, trực tiếp bị Chu Nguyên một chưởng chụp về phía rồi Vũ Hoàng.

Hắn lại là không có lựa chọn chút nào phòng ngự, mà là lựa chọn hung hãn nhất dùng công thay trông coi.

Mà thánh tích chi địa trong ngoài, cái kia rất nhiều ánh mắt cũng là bị một màn này làm chấn kinh.

"Cái kia Chu Nguyên. . . Hắn điên rồi phải không!"

"Tốt hung hãn gia hỏa, quả thực không muốn sống nữa."

"Gia hỏa này, thuần túy là chạy lương bại câu thương rồi đi đấy."

"Tên điên a. . ."

"..."

Tất cả mọi người bởi vì Chu Nguyên hung hãn, có chút đổ mồ hôi lạnh, loại này lấy mạng đổi mạng giống như đấu pháp, quá mức tàn nhẫn, căn bản không cho đối phương cùng với chính mình lưu nửa điểm đường lui.

"Oành!"

Ở đằng kia từng đạo chấn động trong ánh mắt, Bạch Ngọc trên quảng trường, lúc Vũ Hoàng cái kia "Kim Ô Bạo Diễm Châu" trùng trùng điệp điệp vỗ vào Chu Nguyên trên thân thể trong nháy mắt đó, Chu Nguyên trong tay "Đại Phong Lô", cũng là không lưu tình chút nào vỗ vào Vũ Hoàng trên thân thể.

Lớn âm thanh đột nhiên vang vọng!

Lại sau đó tất cả mọi người đứng nhìn thấy, cuồng bạo nguyên khí trùng kích, muốn nổ tung lên.

Oanh oanh!

Hai người dưới chân bạch ngọc thạch bản, đều nghiêng nát, sóng xung kích tàn sát bừa bãi chỗ, mặt đất một mảnh hỗn độn.

Chu Nguyên trên người, xích quang nổ, vẫn còn như hỏa diễm đưa hấn thôn phệ, mà trái lại Vũ Hoàng, thì là Lô Quang tàn sát bừa bãi, cũng là đem toàn thân hấn bao phủ đi vào. . .

Phanh!

Thân ảnh của hai người như gặp phải trọng kích, bắn ngược phóng tới, trên mặt đất trượt ra thật dài dấu vết, bụi mù tràn ngập.

Tầm mắt mọi người, đều là chăm chú nhìn qua, đại khí cũng không dám ra ngoài một tiếng, bọn hắn không biết, tại loại này lấy mạng đổi mạng đấu pháp xuống, đến tột cùng là ai hơn thảm một ít?

Bụi mù thời gian dần trôi qua tản đi.

Vũ Hoàng thân ảnh, tỷ lệ xuất hiện trước, mà khi mọi người đang nhìn thấy thân ảnh của hắn lúc, đều là phát ra trầm thấp tiếng kinh hô.

Chỉ thấy được lúc này Vũ Hoàng, trên thân thể xích quang quanh quần, đúng là tạo thành một bộ đồ thẩm chiến giáp, chiến giáp đưa hẳn thân hình bao trùm, lúc này chiến giáp trước ngực cháy đen một mảnh, tàn phá không chịu nổi, hiển nhiên là lúc trước đã nhận lấy Đại Phong Lô bố trí.

"Cái này là. . ."

"Loại hình phòng ngự Nguyên thuật? !"

Nhìn đến Vũ Hoàng trên thân thể cái kia do nguyên khí làm cho ngưng kết mà thành chiến giáp, thánh tích chi địa trong ngoài, đều là bộc phát ra một ít kinh tiếng ồn ào.

Ai cũng không nghĩ tới, Vũ Hoàng lại vẫn tu hữu loại này phòng ngự Nguyên thuật, hơn nữa nhìn đi lên, hiển nhiên không phải bình thường đẳng cấp.

Triệu Bàn thấy thế, cũng là cười cười, chợt lời nói mang trào phúng, nói: "Chu Nguyên này cũng là ý nghĩ hảo huyền, lại vẫn muốn cùng Vũ Hoàng lấy mạng đổi mạng, thật sự là thoát nhìn hung ác, kì thực ngốc nghếch."

Những thứ khác sứ giả âm thầm gật đầu, ít nhất từ dưới mắt đến xem, Chu Nguyên cắn xé nhau thể công cũng không có đối với Vũ Hoàng tạo thành quá lớn tổn thương, mà trái lại Vũ Hoàng cái kia một cái "Kim Ô Bạo Diễm Châu", nhưng là thật sự đánh vào Chu Nguyên trên người.

Một kích kia, chỉ sợ cũng xem như bình thường Thái Sơ Cảnh chịu lên rồi, cũng có thể tại chỗ bị đánh chết giết.

Mục Vô Cực mặt không biểu tình, không để ý đến Triệu Bàn, chẳng qua là nhìn chăm chăm vào quang trong kính Chu Nguyên chỗ phương hướng, chỗ đó bụi mù, cũng là đang dần dần biến mất.

Bạch Ngọc trên quảng trường.

Vũ Hoàng ánh mắt âm trầm nhìn chăm chăm vào cách đó không xa bụi mù, cười lạnh nói: "Muốn muốn lấy mạng đổi mạng? Ta ngược lại là coi thường của người tàn nhẫn, bất quá Chu Nguyên, người mạng của ta khác nhau, cho nên người sợ là không có dễ dàng như vậy thực hiện được."

"Ta cái kia một cái "Kim Ô Bạo Diễm Châu", lúc này người, sợ là không dễ chịu a?"

Bụi mù dần dần lui, có bộ pháp âm thanh chậm rãi vang lên, ẩn Hữu Kim quang hiển hiện, đồng thời có thanh âm bình tĩnh từ trong truyền ra: "Danh tự cũng không tệ, đáng tiếc nhưng là hữu danh vô thực."

Chu Nguyên bước chân, bước ra rồi bụi mù, xuất hiện ở cái kia từng đạo ánh mắt nhìn chăm chú.

Cái kia vô số đạo ánh mắt, lập tức vào lúc này ngưng tụ.

Chỉ thấy được lúc này Chu Nguyên, toàn thân kim quang lóng lánh, đó là Kim sắc lân phiến giống như lân giáp, tại kia trước ngực, Kim sắc lân phiến ngược lại là rách nát rồi rất nhiều, nhưng ở Kim Quang tràn ngập xuống, nghiền nát lân phiến đang nhanh chóng khôi phục.

Mà Chu Nguyên quanh thân, nguyên khí như trước hùng hậu, hiển nhiên cũng không có bị trọng thương.

"Vũ Hoàng, người thực cho rằng chỉ có người có thủ đoạn chứ nếu là không có phòng bị, ta há có thể cùng người lấy mạng đổi mạng?" Chu Nguyên nhìn chăm chăm vào Vũ Hoàng, cười lạnh một tiếng, nói: "Bởi vì trong mắt của ta, mạng của ta, có thể so sánh người giá trị tiền nhiều hơn."

Lúc trước cái kia hung hãn thế công, nhìn như tại lấy mạng đổi mạng, kỳ thật hẳn là đều có cựa vào, có Huyền Mãng Lân bảo hộ, Chu Nguyên phòng ngự rất mạnh, bất quá hơi có chút vượt quá Chu Nguyên dự kiến đúng rồi, cái này Vũ Hoàng, cũng là có phòng ngự Nguyên thuật. . .

Thánh tích chi địa trong ngoài, cái kia rất nhiều ánh mắt nhìn đến Chu Nguyên bình yên vô sự đi tới, cũng là bộc phát ra rất nhiều kinh ngạc thanh âm, lúc này bọn hắn cái đó vẫn không rõ, lúc trước Chu Nguyên lại đúng cố ý vi chi, nếu như không phải cái kia Vũ Hoàng cũng là có được lấy phòng ngự Nguyên thuật, chỉ sợ lúc này đây, thật đúng là sẽ bị Chu Nguyên vũng hố một cái lớn té ngã.

"Không tệ không tệ, hữu dũng hữu mưu." Mục Vô Cực nở nụ cười, vỗ tay khen.

Triệu Bàn khoe miệng co quắp rồi rút, đem ánh mắt âm lãnh hướng về phía quang trong kính Chu Nguyên thân ảnh, nói: "Hừ, hữu dũng hữu mưu, chỉ sợ không có mạng!"

Còn lại sứ giả, cũng là có chút hăng hái nhìn chăm chăm vào quang trong kính, nguyên bản bọn hắn còn tưởng rằng lúc này đây giao phong, sẽ là Vũ Hoàng dễ như trở bàn tay giống như lấy được thắng lợi, nhưng cái đó ngờ tới, cục diện lại sẽ biến thành như vậy.

Vốn hắn nên có được lấy ưu thế tuyệt đối Vũ Hoàng, ngược lại bị Chu Nguyên kéo vào rồi giăng co bên trong.

Xem ra, trận chiến đấu này, ngược lại là càng ngày càng có ý tứ rồi. . .

. . .

Vũ Hoàng nhìn chăm chăm vào người mặc Kim sắc lân giáp Chu Nguyên, sắc mặt cũng là một mảnh âm trầm, hắn đồng dạng không nghĩ tới, hắn đã từng trong mắt con sâu cái kiến, vậy mà hội trở nên như thế khó giải quyết.

"Bất quá hôm nay, mặc kệ người như thế nào nhảy đáp, người đều hắn phải chết!"

Vũ Hoàng trong mắt, sát ý bạo tuôn.

Oành!

Chân hãn chưởng đột nhiên một đập, thân hình mang theo cuồng bạo khí thế mãnh liệt bắn phóng tới, trực tiếp là bắn thẳng đến Chu Nguyên, quyền ảnh hóa thành xích quang, phô thiên cái địa bao phủ hướng Chu Nguyên.

Cái này Vũ Hoàng ra tay, nguyên khí hùng hậu, phải biết rằng, hãn đồng dạng cũng là đã từng vượt cấp chiến đấu mãnh nhân, tuy nói hôm nay chỉ là vừa vừa đột phá đến Thái Sơ Cảnh, thật là nếu bàn về khởi nguyên khí hùng hậu trình độ, chỉ sợ cũng xem như một ít Thái Sơ Cảnh lưỡng trọng thiên thậm chí Tam Trọng Thiên cường giả đều không phải là đối thủ của hãn.

Hôm nay hãn toàn lực làm, tự nhiên hiển lộ ra khủng bố.

Chu Nguyên ánh mắt lạnh lùng, hãn nhìn qua cuồng bạo công tới Vũ Hoàng, hít sâu một hơi, như trước chưa từng tránh lui, trên thân thể Kim sắc Huyền Mãng Lân bộc phát ra quang mang.

Lực lượng trong cơ thể, cũng là tại Huyền Mãng Lân tăng cường xuống, mở lớn.

"Ta ngược lại muốn nhìn, người như thế nào giết ta? !"

Chu Nguyên cười lạnh, dưới chân phiến đá vỡ vụn, cũng là mãnh liệt bắn phóng tới, cùng cái kia Vũ Hoàng chính diện chạm vào nhau.

Oanh oanh!

Quyền cước tàn ảnh gào thét, như thiểm điện va chạm nhau, cuồng bạo nguyên khí trùng kích, đem cái kia mặt đất không ngừng xé rách.

Song phương đều là sát ý đậm đặc, từng chiêu trực bức chỗ hiểm, một cái bằng vào trên người chiến giáp bảo hộ, một cái bằng vào Kim Lân, cho nên hoàn toàn là áp dụng thể công trao đổi, từng quyền đến thịt, người xem hãi hùng khiếp vía.

Nếu là đổi lại thường nhân, chỉ sợ sớm đã bị sinh sôi đánh chết, nhưng hai người này, nhưng là dị thường ương ngạnh, ngược lại càng ngày càng hung ác.

Ngắn ngủn bất quá mấy phút đồng hồ thời gian, hai người giao thủ trên trăm hiệp.

Thánh tích chi địa trong ngoài, rất nhiều ánh mắt đều là bình tức tĩnh khí nhìn qua cái kia vô cùng thâm giao thủ.

Bất quá, theo thời gian trôi qua, Mục Vô Cực lông mày chột có chút nhú, bởi vì hần mơ hồ cảm giác được, cái kia Vũ Hoàng nguyên khí, tựa hồ là có khác thường chấn động phát ra.

Hần khóe mắt đảo qua Triệu Bàn, phát hiện người sau khóe miệng, cũng là có một vòng vẻ quý dị hiển hiện.

Hần cẩn thận nhìn chăm chăm vào Vũ Hoàng, sau đó mãnh liệt phát hiện, ở đằng kia Vũ Hoàng hướng trên đỉnh đầu, chẳng biết lúc nào có đỏ thắm nguyên khí bắt đầu khởi động, mơ hồ, đúng là biến thành một mảnh đỏ thắm đám mây.

Xích mây nóng bỏng, giống như đúng động đến Thiên Địa, dẫn tới Thiên Địa nguyên khí, mãnh liệt mà đến.

"Dẫn động Thiên Địa nguyên khí. . ."

Mục Vô Cực đồng tử co rút lại, trong nội tâm khiếp sợ ghen ngào: "Không tốt, cái này Vũ Hoàng, lại vẫn tu thành "Thiên Nguyên Thuật" ? !"

Tiểu Thiên Nguyên Thuật cùng Thiên Nguyên Thuật, một chữ chi chênh lệch, nhưng là cách biệt một trời một vực.

Đã liên Mực Vô Cực đều không nghĩ tới, Vũ Hoàng vậy mà có được lấy Thiên Nguyên Thuật, phải biết rằng, loại cấp bậc đó Nguyên thuật, tại loại này ở bên trên đại lục, thế nhưng là cực nhỏ tồn tại.

Mà hiển nhiên, đang bị Chu Nguyên bức bách đến loại tình trạng này về sau, Vũ Hoàng cũng bắt đầu chính thức hiển lộ cao chót vót, lần lượt từng cái một làm lòng người kinh hãi át chủ bài, cũng bắt đầu vạch trần.

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 192: Thiên Quy Kết Giới

Đông!

Bạch Ngọc trên quảng trường, Chu Nguyên cùng Vũ Hoàng quyền cước cứng rắn tiếc, nguyên khí muốn nổ tung lên, chung quanh phiến đá đều vỡ vụn, mà Chu Nguyên cùng Vũ Hoàng thân ảnh, cũng là lẫn nhau bắn ngược trở ra.

Bàn chân một đập mặt đất, Chu Nguyên cường ép ổn định thân hình, hắt nhúu mày, cúi đầu nhìn lên, chỉ thấy được trên thân thể Kim sắc lân giáp, vào lúc này rách nát rồi hơn phân nửa, mơ hồ có vết máu chảy ra trở lại.

Bởi vậy có thể thấy được, lúc trước cùng Vũ Hoàng kịch chiến, đến tột cùng là hạng gì vô cùng thâm hiểm.

"Khá tốt có Huyền Mãng Lân hộ thể, bằng không thì như thế cứng rắn tiếc, thật sự là chịu thiệt." Chu Nguyên thầm nghĩ, cái kia Vũ Hoàng dù sao cũng là Thái Sơ Cảnh thực lực, chỉ là thân thể tổ chất, muốn so với hắt càng mạnh hơn nữa, nếu như không có Huyền Mãng Lân, Chu Nguyên còn thật không dám như vậy cùng hắt cứng rắn va chạm.

"Hả?"

Trong nội tâm xẹt qua ý niệm trong đầu, Chu Nguyên bỗng nhiên có sở cảm ứng, mãnh liệt ngẩng đầu, nhìn về phía Vũ Hoàng phía trên, chỉ thấy được chỗ đó giữa không trung, xích mây tràn ngập, có cực kỳ kinh người nguyên khí dao động tự trong đó phát ra, dẫn tới toàn bộ quảng trường độ ẩm đều tại lên cao.

"Thật kinh người nguyên khí dao động!"

Chu Nguyên biến sắc, ánh mắt cũng là trở nên ngưng trọng lên.

Cái này Vũ Hoàng, vậy mà thừa dịp hiện tại cùng hắn kịch chiến thời điểm, âm thầm điều động nguyên khí, thúc giục ra một cái khác uy lực cực kỳ kinh người Nguyên thuật, thật sự là thủ đoạn thật là lợi hại.

Vũ Hoàng chân đạp nguyên khí, lăng không mà đứng, hắn ánh mắt lạnh lùng mắt nhìn xuống Chu Nguyên, thản nhiên nói: "Nguyên bản ta đây dưới đường phẩm Thiên Nguyên Thuật, là chuẩn bị lưu cho Diệp Minh hoặc là Lý Thuần Quân đấy. . . Không nghĩ tới, cuối cùng lại sử dụng tại trên người của ngươi."

"Hạ phẩm Thiên Nguyên Thuật? !"

Chu Nguyên đồng tử hơi co lại, cái này Vũ Hoàng, rõ ràng tu thành Thiên Nguyên Thuật? !

Tuy rằng chưa từng tu luyện qua Thiên Nguyên Thuật, nhưng Chu Nguyên lại vô cùng rõ ràng kia cường đại uy năng, loại cấp bậc đó Nguyên thuật, đủ để vượt cấp chém giết đối thủ.

"Thật sự là phiền toái a." Chu Nguyên than nhẹ một tiếng, cái này Vũ Hoàng, hoàn toàn chính xác xem như hắn chỗ gặp phải đối thủ ở bên trong, khó giải quyết nhất một người rồi.

Thánh tích chi địa trong ngoài, phần đông ánh mắt cũng là mang theo sợ hãi thán phục nhìn trên bầu trời xích mây.

"Cái này Vũ Hoàng thật đúng là sâu không lường được a, ngay cả Thiên Nguyên thuật đều có thể tu thành!"

"Mẫu chốt là còn bị hấn rục rịch bắt đầu chuyển động, Thái Sơ Cảnh thực lực, có thể không hấn như vậy có thể đem thi triển."

"Nhìn để chiến đấu muốn đã xong, cái kia Chu Nguyên căn bản không có khả năng tiếp được trở lại."

". . ."

Rất nhiều người tiếc nuối lên tiếng, hiển nhiên là là Chu Nguyên cảm thấy đáng tiếc, bất quá không có biện pháp, sự thật chính là như vậy tàn khốc, Chu Nguyên con ngựa đen này có thể xông đến nơi đây đã làm cho người ta cảm thấy ngạc nhiên, nhưng hấn lần này làm cho đối mặt đối thủ, thật sự là quá mạnh mẽ.

"Chu Nguyên, hiện tại nếu như người đứng hối hận lời nói, tự hủy Khí Phủ, ta có thể phóng người một mạng." Vũ Hoàng nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, cười nhạt nói, bộ dáng như vậy, dường như đã là cảm thấy cục diện tại kia trong khống chế.

Chu Nguyên cũng là cười cười, bình tĩnh mà nói: "Đồ vô dụng, vượt lên đầu ta nhiều năm như vậy, vẫn bị ta hiện tại bức thành bộ dáng như vậy, Vũ Hoàng, người dường như không có ta nghĩ lợi hại như vậy."

Vũ Hoàng ánh mắt, trở nên cực kỳ dày đặc lạnh lên, hấn lạnh giọng nói: "Người đã muốn chết, ta đây sẽ thành toàn cho người, yên tâm, về sau ta công phá người Đại Chu lúc, hội đem thi thể của người động ở trên cột cờ."

Thanh âm rơi xuống, hấn đích thực khuôn mặt đột nhiên dữ tợn, hai tay khép lại, nguyên khí bộc phát.

"Thiên Nguyên Thuật, Thiên Xích Sa Bạo!"

Oành!

Tại Vũ Hoàng trên không, xích Vân Chấn động, bỗng nhiên giữa, lại là có thêm vô số đỏ thẫm cát đá phô thiên cái địa quét sạch hạ xuống, mỗi một viên cát đá, đều ẩn chứa bạo tạc nổ tung giống như lực lượng.

Trong khi gào thét hạ xuống lúc, phía dưới trăm trượng trong phạm vi, đều bị bao phủ.

"Thiên Xích Sa Bạo? !" Mục Vô Cực nhìn thấy một màn này, sắc mặt lập tức biến đổi, âm hàn nhìn về phía Triệu Bàn, nói: "Đạo này Thiên Nguyên Thuật, ta như thế nào nhớ rõ tựa hồ là Thánh Cung hay sao?"

Triệu Bàn cười nhạt nói: "Cái kia có thể là người nhớ lộn, ta Thánh Cung Nguyên thuật vô số, tự nhiên có cùng loại này tựa như Nguyên thuật."

Mục Vô Cực khuôn mặt xanh mét, cái này Triệu Bàn thật là vô sỉ cực kỳ, thân là sứ giả, vậy mà âm thầm can thiệp, thậm chí còn đem một cái khác Thiên Nguyên Thuật ban cho rồi Vũ Hoàng!

Rầm rầm!

Trên bầu trời, vô số xích sa quét sạch hạ xuống, cơ hồ là đem phiến khu vực này biến thành Hủy Diệt Tử Vực, ở loại địa phương này, một khi lâm vào đi vào, hầu như hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Tất cả mọi người đứng âm thầm lắc đầu, lúc này đây, Chu Nguyên thật sự nguy hiểm.

Mà ở cái kia vô số đạo tiếc hận trong ánh mắt, Chu Nguyên sắc mặt cũng là dị thường ngưng trọng, bất quá cũng không có lộ ra thất kinh, mà là hít sâu một hơi, nói: "Vũ Hoàng, người liền cho rằng lúc trước chỉ có người đang âm thầm chuẩn bị thủ đoạn chứ "

Vũ Hoàng hai mắt hí lại.

Chu Nguyên hừ lạnh một tiếng, bỗng nhiên tay áo vung lên, kinh phong quét sạch ra, cuốn đi đầy đất Toái Thạch, mà theo Toái Thạch quét hết, mọi người chính là nhìn thấy, tại quanh thân quanh thân trên mặt đất, đúng là cắm từng đạo quyền trục.

Trên quyền trục, có chấn động phát ra.

"Những cái kia. . . Đúng Nguyên Văn quyền trục? !" Nhìn đến những quyền trục kia, mọi người đều đứng lên tiếng kinh hô.

"Chu Nguyên này muốn làm cái gì?"

"Ta xem những Nguyên Văn kia quyền trục, nhiều lắm là cũng chính là Tam phẩm Nguyên Văn, đều muốn dựa vào này liền ngăn trở sau "Thiên Xích Sa Bạo", sợ là có chút rất không có khả năng."

". . ."

Vũ Hoàng cười lạnh một tiếng, nói: "Giả thần giả quỷ, có thể cứu không được người!"

Hắn cũng là phát giác được, những Nguyên Văn kia quyền trục, chẳng qua là Tam phẩm, không đủ gây sợ.

Chu Nguyên không để ý đến, bàn tay duỗi ra, nhẹ nhàng nắm chặt, chỉ thấy được xa xa trên mặt đất cắm Thiên Nguyên Bút bắn ngược mà quay về, nhanh chóng thu nhỏ lại, hóa thành văn hình thái rơi vào kia lòng bàn tay.

Chu Nguyên cầm trong tay Thiên Nguyên Bút, ngòi bút lẳng không xẹt qua, từng đạo nguyên ngân lẳng không mà hiện, cuối cùng thời gian dần trôi qua hội tụ, tạo thành một cái khác Nguyên Văn.

"Vỡ!"

Chu Nguyên bàn chân một đập, bốn phía những Nguyên Văn kia quyền trục lập tức vỡ vụn ra, quang mang nở rộ, lẫn nhau đan vào, cuối cùng đúng là tạo thành từng đạo mai rùa giống như quang mang.

Quang mang chồng chất, huyền ảo dị thường.

Mà lúc này, Chu Nguyên trước mặt cái kia một cái khác phức tạp Nguyên Văn cũng là bộc phát ra quang mang, giống như ánh sáng, đem cái kia từng đạo mai rùa giống như quang văn đều kết nối.

Ngăn ngùn mấy hơi thở.

Chu Nguyên quanh thân hơn mười trượng, chính là tạo thành một cái khác mai rùa màn hào quang, đưa hẳn hộ ở trong đó.

Nguyên bản những Tam phẩm này Nguyên Văn quyền trục, uy lực không đủ gây sợ, có thể đi ngang qua loại này liên thông về sau, phảng phất là đã nhận được cực lớn tăng cường, nguyên khí ngưng kết, giống như thật sự là một cái khác cổ xưa mai rùa.

"Cái này là. . ."

Nhìn qua một màn này, thánh tích chi địa trong ngoài, đều là bộc phát ra tiếng kinh hô.

Mục Vô Cực cũng là ngạc nhiên nhìn qua, một vị tinh thông Nguyên Văn sử giả thì là thất thanh nói: "Dĩ nhiên là xây dựng rồi một cái khác Nguyên Văn kết giới! Thật là lợi hại Nguyên Văn tạo nghệ!"

"Nguyên lai là Nguyên Văn kết giới. . ." Mục Vô Cực mắt lộ ra kỳ quang, phải biết rằng, Nguyên Văn kết giới xây dựng cực kỳ phức tạp, bởi vì Nguyên Văn kết giới đều là do rất nhiều Nguyên Văn làm cho cấu thành, lẫn nhau muốn hoàn mỹ dính liền, không thể ra một một chút lằm lổ, yêu

cầu này đối với Thần Hồn chỉ lực cảm giác cùng điều khiển có cực kỳ nghiêm khắc yêu cầu.

Cùng loại loại này Nguyên Văn kết giới, coi như là rất nhiều tinh thông tứ phẩm Nguyên Văn cao thủ, chỉ sợ đều không nhất định có thể xây dựng thành công.

Nhưng dưới mắt, nhưng là tại Chu Nguyên trong tay, thành công xây dựng rồi đi ra.

"Tuy rằng đạo này Nguyên Văn kết giới chính là dùng Tam phẩm Nguyên Văn làm cơ sở xây dựng, nhưng lực phòng ngự nhưng là cực kỳ xuất chúng, nói không chừng thật đúng là có thể ngăn cản sau Vũ Hoàng sát chiêu." Mục Vô Cực nhin không được cười.

"Cái này Chu Nguyên, ta thật đúng là xem nhẹ hăn."

Nguyên bản ngay cả hăn lần này đều không quá xem trọng Chu Nguyên, nhưng cái đó ngờ tới, Chu Nguyên như trước có chỗ chuẩn bị.

Ở đằng kia vô số đạo sợ hãi thán phục trong ánh mắt, Chu Nguyên đứng ở Nguyên Văn trong kết giới, hăn hăn ngẩng đầu nhìn qua cái kia phô thiên cái địa cuốn tới xích sa, trong tay Nguyên Văn Bút nhẹ nhẹ một chút.

Toàn bộ Nguyên Văn kết giới, lập tức bộc phát ra sáng chói quang mang, cổ xưa mai rùa, phảng phất có được không thể phá vỡ lực lượng.

"Vũ Hoàng, khiến cho ta đây "Thiên Quy Kết Giới" tới thử xem, người cái này Thiên Nguyên Thuật, cuối cùng mạnh bao nhiêu a!"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 193: Thánh Văn Chi Lực

Ô...ô...n...g!

Mai rùa giống như màn hào quang, tản ra quang mang, kia trên có huyền ảo quang văn hiển hiện, làm cho người ta một loại không thể phá vỡ giống như cảm giác.

Chu Nguyên đứng vào trong đó, ngửa đầu nhìn qua cái kia phô thiên cái địa quét sạch hạ xuống xích sa.

Phân phạt á!

Xích sa gào thét mà đến, rất nhanh chính là ở đằng kia vô số đạo khăn trương ánh mắt nhìn chăm chú, cùng cái kia mai rùa giống như Nguyên Văn kết giới hung hăng đụng đụng vào nhau.

Phanh phanh!

Nhất thời, liên miên không ngừng tiếng nổ mạnh vang dội trở lại.

Cái kia mỗi một hạt xích sa, đều ẩn chứa cuồng bạo lực lượng, nhiều như thế số lượng hội tụ cùng một chỗ, uy năng càng là đáng sợ, coi như là một tòa núi cao, sợ đều sẽ là bị cứng rắn phá hủy.

Mắt thường có thể thấy được xích sóng bộc phát ra, Nguyên Văn kết giới phía trên nhộn nhạo lên kịch liệt rung động.

Thánh tích chi địa trong ngoài, tất cả mọi người đứng gắt gao nhìn chăm chăm vào quang trong kính, hiển nhiên đều mơ tưởng biết được, Chu

Nguyên cái kia một cái khác Nguyên Văn kết giới, cuối cùng có thể hay không ngăn cản được sau khủng bố như thế thế công.

Nếu là ngăn không được. . . Chỉ sợ trận chiến đấu này, nên đến đây chấm dứt rồi.

Tất cả mọi người con mắt, không có chớp mắt.

Phanh! Phanh!

Dừng ở Nguyên Văn trong kết giới Chu Nguyên, cũng là nhìn chăm chăm vào cái kia điên cuồng tóe lên rung động Nguyên Văn kết giới, hẳn có thể cảm giác được cái kia phô thiên cái địa xích sa có bao nhiêu lợi hại, nếu như hẳn lúc này bại lộ tại thế công phía dưới mà nói, chỉ sợ hoàn toàn chính xác sẽ có chút ít khó khăn.

"Thiên Nguyên Thuật, hoàn toàn chính xác đáng sợ. . ."

Chu Nguyên lăm băm nói, mặc dù chẳng qua là một cái khác Hạ phẩm Thiên Nguyên Thuật, nhưng đã là có thể dẫn động Thiên Địa nguyên khí, tiến tới hình thành đáng sợ thế công, cái loại này uy năng, vượt qua xa Huyền Nguyên Thuật có thể so sánh với.

Ánh mắt của hắn xa nhìn sang, nhìn qua cái kia đứng giữa không trung, chân đạp đỏ thắm nguyên khí Vũ Hoàng, lúc này người sau, khuôn mặt âm trầm, cái kia căn người giống như ánh mắt, âm tàn đưa hắn tập trung.

"Chu Nguyên, người đã sống được như thế khó khăn, cái kia cũng đừng có lại kéo dài hơi tàn rồi. . ." Vũ Hoàng lạnh lạnh nói nhỏ.

Tay hắn ẩn biến đổi, lập tức chiếm giữ bầu trời xích Vân Chấn động, càng ngày càng nhiều xích sa dâng lên hạ xuống, phô thiên cái địa quét sạch hướng phía dưới phương hướng nhộn nhạo kịch liệt rung động Nguyên Văn kết giới.

Ở đằng kia càng ngày càng hung mãnh thế công ở bên trong, mai rùa giống như Nguyên Văn kết giới, cũng là bắt đầu kịch liệt run rẩy lên.

"Cái kia Nguyên Văn kết giới, muốn ngăn cản không nổi rồi."

Một màn này, lập tức đã rơi vào rất nhiều trong tầm mắt, lúc này vang lên một mảnh tiếc hận âm thanh: "Thật là đáng tiếc, Chu Nguyên này thủ đoạn, thật là làm cho người sợ hãi thán phục."

"Đúng vậy a, bằng vào Thiên Quan Cảnh thực lực, nhưng là đem Vũ Hoàng nhân vật bậc này đều làm cho thi triển ra Thiên Nguyên Thuật, coi như thua, cũng đủ để danh chấn Thương Mang đại lục rồi."

"Hoàn toàn chính xác, nếu như hãn cũng là Thái Sơ Cảnh thực lực, hôm nay cái này chiến, thắng bại thật đúng là khó mà nói."

Oanh oanh!

Ở đằng kia rất nhiều tiếng bàn luận xôn xao ở bên trong, Nguyên Văn kết giới run rẩy càng ngày càng kịch liệt, cái kia mai rùa giống như màn hào quang, cũng là bị vô số xích sa từng tầng một suy yếu lấy.

"Chu Nguyên, hôm nay, người hãn phải chết!"

Vũ Hoàng nhìn qua không ngừng bị suy yếu Nguyên Văn kết giới, trong mắt sát ý, cũng là càng ngày càng đậm hơn, tiếp theo trong nháy mắt, hãn mãnh liệt hai tay khép lại, hét to lên tiếng: "Xích sa quyền!"

Ông ông!

Ầy trời xích sa, đúng là vào lúc này hội tụ mà đến, trực tiếp là tạo thành một cái khác ước chừng tầm hơn mười trượng tả hữu đồ thăm cự quyền, cự quyền do vô số xích sa làm cho ngưng, có cuồng bạo vô cùng chấn động phát ra.

"Chết đi!"

Vũ Hoàng dữ tợn cười cười, một chưởng chụp được.

HƯU...U...U!

Xích sa cự quyền gào thét hạ xuống, tốc độ nhanh được không cách nào hình dung, mặc dù là Chu Nguyên, đều vền vện chỉ có thể nhìn thấy một vết tàn ảnh xẹt qua, toàn bộ không gian, không ngừng phát ra trầm thấp tiếng nổ mạnh.

Xoẹt!

Vền vện một cái chớp mắt, xích sa cự quyền liền là xuất hiện ở rồi Nguyên Văn kết giới phía trên, sau đó bạo Oánh hạ xuống.

Tiếp xúc trong nháy mắt đó, Nguyên Văn kết giới tựa hồ là ngưng trệ một cái chớp mắt, lại nói tiếp, liền là có thêm điên cuồng rung động chấn động từ cái này tiếp xúc chỗ nhận nhạo ra. . .

Rắc rắc.

Bốn phía trên mặt đất Nguyên Văn quyền trực, truyền ra thanh âm rất nhỏ, có vết rạn hiển hiện.

Nguyên Văn kết giới trên màn hào quang mặt, đồng dạng bắt đầu xuất hiện vết rạn.

Hiển nhiên sắp nghiền nát.

Vô số ánh mắt âm thầm lắc đầu, quả nhiên, Chu Nguyên đạo này Nguyên Văn kết giới đều muốn ngăn cản một cái khác Thiên Nguyên Thuật, hay vẫn là chênh lệch đi một tí hỏa hầu.

"Quả nhiên có chút ngăn cản không nổi a. . ."

Chu Nguyên nhìn qua một màn này, cũng là nhúu mảy, hẩn đạo này Nguyên Văn kết giới, đầu mỗi Nguyên Văn đúng Tam phẩm Nguyên Văn, nếu là hẩn có thể dùng tứ phẩm Nguyên Văn thay thế mà nói, thì có thể đủ hoàn toàn đã ngăn được.

Oành!

Xích sa cự quyền chấn động, Nguyên Văn kết giới cuối cùng đạt đến cực hạn, cuối cùng ầm ầm muốn nổ tung lên.

Xích sa cự quyền oanh bạo rồi Nguyên Văn kết giới, lại lần nữa gào thét hạ xuống, trực chỉ Chu Nguyên.

Chu Nguyên bàn chân uốn lượn, muốn thi triển Long Bộ tạm lánh mũi nhọn, đối phương đạo này thế công quá mức hung hãn, dùng hẩn hôm nay lực lượng, sợ thì không cách nào chính diện chống đỡ.

Bất quá, ngay tại Chu Nguyên vừa muốn tránh lui cái kia một cái chớp mắt, hẩn bỗng nhiên cảm giác được mi tâm chấn động, mơ hồ, có một cái khác như ẩn như hiện cổ xưa quang văn nổi lên.

"Đúng Kim ao ở bên trong đạo kia Thánh văn? !"

Chu Nguyên trong lòng chấn động, lúc trước hẩn nhiều lần dò xét đạo kia Thánh văn, đều không có bất kỳ phản ứng, lại không nghĩ rằng nó hội tại loại này tình trạng nguy cấp, bỗng nhiên xuất hiện.

Thánh văn như ẩn như hiện, bỗng nhiên có đường vân lan tràn xuống, cuối cùng đúng là đâm vào rồi Chu Nguyên hai cái đồng tử bên trong.

Có chút đau đớn, tự Chu Nguyên trong mắt phát ra.

Chút bất tri bất giác, Chu Nguyên hai cái đồng tử ở bên trong, lại là có thêm cổ xưa quang văn tràn ngập.

Nhưng còn không đợi hấn kinh hoảng, hấn liền mãnh liệt phát giác được, trước mắt thế giới dường như trở nên có chút không giống với, cái kia tốc độ nhanh như Bôn Lô xích sa cự quyền, không chỉ có trở nên chậm lại.

Hơn nữa, ở đằng kia cự quyền phía trên, tựa hồ là xuất hiện một ít quang điểm.

Những quang điểm kia, tán loạn bốn bố, làm cho người nhìn không ra manh mối, bất quá Chu Nguyên nhưng là phát giác được, những điểm sáng này chỗ, dường như cực kỳ không ổn định, nguyên khí hiện ra một ít tán loạn dấu hiệu.

"Cái này là. . ."

Chu Nguyên đồng tử chợt co rụt lại: "Đúng sơ hở? !"

Những quang điểm kia, rõ ràng là đạo kia xích sa cự quyền yếu ớt nhất địa phương, đồng thời, loại địa phương này, cũng có thể xưng là sơ hở!

Điều này làm cho Chu Nguyên cảm thấy có chút khó tin, những sơ hở này bị xích sa che lấp, căn bản không thể nhận ra cảm giác, nhưng lúc này, nhưng là trong mắt hấn giống như đèn sáng.

"Đúng cái kia Thánh văn tác dụng? !" Chu Nguyên tâm có điều ngộ ra.

Đạo kia Thánh văn, lại có thể làm nó khám phá rất nhiều Nguyên thuật sơ hở?

Chu Nguyên trong lòng có chút dờn sông lấp biển, bởi vì hấn biết rõ năng lực như vậy có bao nhiêu đáng sợ, dù sao bất luận cái gì Nguyên thuật, đều tồn tại sơ hở, nếu như hấn có thể phát hiện những sơ hở này, thì là có thể dùng nhỏ đánh cực lớn, bằng trả giá thật nhỏ, đem đối phương công tác chuẩn bị Nguyên thuật phá hủy.

Chu Nguyên nguyên bản muốn tránh lui thân ảnh có chút dừng lại.

"Đã như vậy, có lẽ, cũng không cần lánh. . ."

Hắn ngẩng đầu, nhìn qua cái kia giống như là Lôi Hỏa tia chớp rơi xuống xích sa cự quyền, hai mắt híp lại.

Chân của hắn chững hơi cong, tiếp theo trong nháy mắt, mãnh liệt mãnh liệt bắn phóng tới, năm ngón tay nhanh nắm thành quyền, Kim sắc Huyền Mãng Lân nổi lên, ám kim nguyên khí gào thét phóng tới, chấn động không khí.

"Cái này. . . Hắn vậy mà không né? !"

Mà một màn này, rơi vào rất nhiều trong tầm mắt, lập tức đưa tới vô số hoảng sợ thanh âm, tất cả mọi người bị Chu Nguyên như vậy lỗ mãng cử động làm chấn kinh.

Mục Vô Cực sắc mặt, cũng là khẽ biến.

Mà cái kia Triệu Bàn, thì là mặt lộ vẻ nhe răng cười.

Vũ Hoàng trên cao nhìn xuống bao quát xuống, khóe miệng cũng là nhấc lên một vòng giọng mỉa mai cùng với khinh miệt sắc mặt.

"Chu Nguyên, nếu như người muốn tự tìm đường chết, vậy thì không thể trách ai được rồi!"

Ở đằng kia vô số đạo khó có thể tin trong ánh mắt, Chu Nguyên chưa từng có từ trước đến nay, sắc mặt lạnh lùng, che kín lấy Kim sắc lân phiến năm đốm, mang theo bản thân lực lượng mạnh nhất, trùng trùng điệp điệp cùng cái kia từ trên trời giáng xuống xích sa cự quyền, hung hãn vô cùng Oanh lại với nhau. . .

Đông!

Toàn bộ Bạch Ngọc quảng trường, dường như đều là vào lúc này kịch liệt run rẩy lên.

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 194: Long Biển

Lúc Chu Nguyên cái kia che kín lấy Kim sắc lân phiến năm dặm, cùng cái kia xích sa cự quyền va chạm chốc lát, Thiên Địa dường như đều là yên tĩnh rồi một cái chớp mắt, lại sau đó, tất cả mọi người chính là nhìn thấy cuồng bạo nguyên khí trùng kích, điên cuồng bộc phát ra. . .

Cực lớn Bạch Ngọc trên quảng trường, nhất phiến phiến phiến đá trực tiếp là bị chấn nát thành bụi phấn.

Cái loại này va chạm nhau, coi như là một ít Thái Sơ Cảnh cường giả đều là xem trọng hải hùng khiếp vía, nếu là đối lại bọn hắn ở đây, chỉ sợ đều không chịu nổi loại này trùng kích.

Tất cả mọi người đứng gắt gao nhìn chăm chăm vào cái kia nguyên khí trùng kích ngọn nguồn.

"Cái kia Chu Nguyên, sợ là chết chắc." Mọi người âm thầm lắc đầu, Chu Nguyên loại này lỗ mãng hành vi, trong mắt bọn họ, không thể nghi ngờ cùng muốn chết không có gì khác nhau, dù sao phải biết rằng, Vũ Hoàng làm cho thi triển thế nhưng là một cái khác Thiên Nguyên Thuật!

Mà Chu Nguyên Nguyên Văn kết giới, đều thì không cách nào ngăn cản, huống chi dùng bản thân rời đi cứng rắn tiếc.

Vũ Hoàng chân đạp nguyên khí, ánh mắt lãnh khốc, khóe miệng chậm rãi có một vòng dữ tợn vui vẻ leo lên, Chu Nguyên, lúc này đây, người tổng đáng chết tâm a? !

Rắc rắc!

Mà đang ở cái này một cái chớp mắt, chợt có cực kỳ thanh âm rất nhỏ vang lên.

Vũ Hoàng ánh mắt mãnh liệt ngưng tụ, ánh mắt phóng hạ xuống, sau đó trên mặt liền là có thêm một vòng khó có thể tin dừng mãnh tiến ra, bởi vì hần nhìn thấy, ở đằng kia xích sa cự quyền lên, lại là có thêm rất nhỏ vết rạn nổi lên.

"Làm sao có thể? !"

Lúc này coi như là dùng võ hoàng trấn định, đều là nghẹn ngào đi ra.

"Không có gì không thể nào. . ." Xích sa cự quyền phía dưới, có một cái khác thanh âm trầm thấp vang lên, trong giây lát, có sáng chói Kim Quang bộc phát, cái kia giữa kim quang, tựa hồ là còn có một sợi Tử Quang hiển hiện.

Oành!

Quang mang tỏa ra, tựa hồ là ẩn chứa lực lượng cường đại, mà cái kia xích sa cự quyền phía trên, vết rạn nhanh chóng nổi lên, cuối cùng rút cuộc tại một cái khác lớn âm thanh phía dưới, sinh sôi bùng nổ vỡ đi ra!

Xích sa cự quyền bạo tạc nổ tung, hóa thành vô số đỏ thẫm quang điểm, đầy trời phấp phới.

Thánh tích chi địa trong ngoài, từng tia ánh mắt trợn mắt há hốc mồm.

Thậm chí ngay cả cái kia Triệu Bàn, đều hơi hơi há hốc miệng ra, trên khuôn mặt tràn đầy khiếp sợ.

Mục Vô Cực cũng là nháy một chút con mắt, lẩm bẩm nói: "Tiểu tử này, làm sao làm được?"

Lúc trước Vũ Hoàng cái kia một cái khác thể công, hung hãn được tốt đỉnh, dựa theo suy đoán của hắn, coi như là Thái Sơ Cảnh Tam Trọng Thiên thực lực người, cũng không dám cứng rắn tiếc kia mũi nhọn, chỉ có thể tránh lui.

Nhưng hết lần này tới lần khác, lại bị Thiên Quan Cảnh Chu Nguyên, bằng là ngang ngược tư thái cho đánh bẽ?

Ở đằng kia vô số đạo trợn mắt há hốc mồm trong ánh mắt, đầy trời quang điểm phấp phới, Chu Nguyên thân ảnh hiển lộ ra, mà ở cái kia đầy trời quang điểm ở bên trong, Chu Nguyên thân ảnh hiển lộ ra, chỉ thấy được hắn năm ngón tay nắm chặt, bảo trì một quyền oanh ra tư thế, ở đằng kia trên năm tay, Kim sắc lân phiến lập loè.

Bất quá nếu là xem trọng cẩn thận, vừa rồi sẽ phát hiện, ở đằng kia Kim sắc trên lân phiến, mơ hồ có Tử Quang hiển hiện, làm cho lân phiến thoáng lộ ra như là Tử Kim sắc màu.

"Đây chính là Huyền Mãng Lân đệ tam trọng, Tử Kim Lân chứ" Chu Nguyên cũng là ánh mắt cup xuống, nhìn qua trên năm tay cái kia có một đám Tử Kim sắc màu lân phiến.

"Nhưng Tử Quang quá mức mỏng manh, xem ra còn không tính là chính thức Tử Kim Lân."

Chu Nguyên khẽ lắc đầu, bất quá dù vậy, hắn cũng là có thể cảm giác được cái này mang theo Tử Kim sắc màu Huyền Mãng Lân mang đến mạnh mẽ lực lượng, lúc trước có thể một quyền nổ nát xích sa cự quyền, Thánh văn dòm phá đối phương sơ hở đúng nguyên nhân chủ yếu, nhưng cái này mang theo một đám Tử Kim sắc màu Huyền Mãng Lân, cũng không thể bỏ qua.

Chu Nguyên ngẩng đầu, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía cái kia vẻ mặt khiếp sợ Vũ Hoàng, không có nửa câu nói nhảm, bàn chân đột nhiên một

đập.

Phanh!

Mặt đất rạn nứt.

Mà Chu Nguyên thân ảnh, nhưng là mãnh liệt bắn phóng tới, giống như một vòng quang ảnh, trực tiếp là xuất hiện ở rồi Vũ Hoàng sau lưng.

Năm ngón tay nắm chặt, một quyền oanh ra, không khí nổ.

Vũ Hoàng kịp phản ứng, vội vàng phun ra một đoàn đỏ thẫm nguyên khí, nguyên khí tại kia trước người tạo thành một cái khác đỏ thẫm quang thuẫn.

Chu Nguyên trong ánh mắt, cổ xưa quang văn lập loè, cái kia nguyên khí tạo thành quang thuẫn lên, lập tức xuất hiện một ít quang điểm.

Chu Nguyên mặt không biểu tình, một quyền chính là Oanh tại một cái khác quang điểm phía trên, cuồng bạo lực lượng trùng kích phóng tới, cơ hồ là tại trong khoảnh khắc, cái kia do Vũ Hoàng nguyên khí xây dựng phòng ngự, chính là phá thành mảnh nhỏ.

Vũ Hoàng biến sắc, hắn không rõ vì sao Chu Nguyên này trong lúc đó trở nên cực kỳ lợi hại, nhưng ở cảm giác của hắn ở bên trong, Chu Nguyên lực lượng mặc dù có làm cho tăng lên, nhưng cũng không có thật sự mạnh mẽ đến có thể nghiền ép hắn tình trạng.

Cái kia vì sao, đối mặt với phòng ngự của hắn, Chu Nguyên luôn có thể bằng là gọn gàng mà linh hoạt tư thái nổ nát?

Vũ Hoàng thân hình có chút chật vật cấp tốc lui về phía sau.

Chu Nguyên thì là Như Ảnh Tùy Hình, thế công cuồng bạo quét sạch phóng tới, bất luận cái kia Vũ Hoàng như thế nào phòng ngự, cuối cùng đều là bị hấn bằng là gọn gàng mà linh hoạt phương thức phá hủy.

"Chết tiệt, vì cái gì? ! Hắn vì cái gì có thể dễ dàng như thế đánh nát phòng ngự của ta? !" Vũ Hoàng đồng tử đều đỏ lên, trong nội tâm tràn đầy kinh sợ.

Bá!

Chu Nguyên không để ý đến Vũ Hoàng kinh sợ, thân hình lóe lên, lại lần nữa xuất hiện ở Vũ Hoàng sau lưng, sau đó quyền ảnh mang theo hùng hồn nguyên khí, hung hăng oanh ra.

Vũ Hoàng tránh không kịp, nguyên khí bắt đầu khởi động, lại lần nữa tại trên thân thể tạo thành đỏ thẫm chiến giáp.

Sau đó Chu Nguyên căn bản không có để ý tới cái kia nhìn như lực phòng ngự cường đại chiến giáp, quyền ảnh như thiểm điện lướt đi, trực tiếp là trong cùng một lúc, lập tức đánh trúng vào chiến giáp hơn mười cái bộ vị.

Mà cái kia từng cái bộ vị, đều là nguyên khí chiến giáp tương đối bạc nhược yếu kém địa phương, như thế cùng một chỗ rơi xuống, cơ hồ là trong khoảnh khắc, cái kia chiến giáp chính là bạo liệt ra trở lại.

Oành!

Vũ Hoàng một ngụm máu tươi phun tới, thân hình chặt vật rơi thẳng xuống, rơi vào cái kia trên mặt đất, đem Bạch Ngọc sà nhà đều là ném ra rồi một cái hố sâu.

Chu Nguyên ánh mắt lạnh lùng như đao phong, hắn không có nửa điểm chần chờ, thân hình mãnh liệt bắn hạ xuống, trùng trùng điệp điệp dẫm lên rồi Vũ Hoàng trên thân thể, một tiếng hét to, quyền ảnh phô thiên cái địa rơi xuống.

Tùng tùng!

Chu Nguyên mỗi một quyền đều là từng quyền đến thịt, mặt đất bị oanh được nổ bể ra, Vũ Hoàng chập vật đến cực điểm, máu tươi điên cuồng phun.

Toàn bộ thánh tích chi địa trong ngoài, đều là lặng ngắt như tờ nhìn qua Vũ Hoàng bị Chu Nguyên theo như trên mặt đất điên cuồng đánh chính là một màn. . .

Bọn hắn đều không rõ, vì sao cái này trong lúc đó, Chu Nguyên cùng uổng thuốc giống nhau mãnh liệt, dường như Vũ Hoàng là bất luận cái gì thể công, trong mắt bọn hắn đều là hình như không có tác dụng. . .

Triệu Bàn sắc mặt, âm trầm đến độ muốn chảy ra nước rồi.

Mục Vô Cực cũng là nhìn không được gãi gãi đầu, hắn cũng cảm giác Chu Nguyên đột nhiên cùng thay đổi một người giống nhau, mãnh liệt được thật sự hư không tưởng nổi.

Oành!

Bạch Ngọc trên quảng trường, cuồng mãnh đánh Chu Nguyên, quyền ảnh chột ngừng lại một chút, một cỗ cuồng bạo nguyên khí mãnh liệt từ cái kia Vũ Hoàng trong cơ thể điên cuồng bạo phát đi ra, đưa hắn thân ảnh đều là chấn động bắn ngược trở ra.

Bàn chân lướt qua mặt đất, Chu Nguyên ổn định thân ảnh, hai mắt híp lại nhìn qua phía trước.

Chỉ thấy được chỗ đó, mặt đất đã phá vỡ một cái động lớn, Vũ Hoàng toàn thân máu tươi nằm ở trong đó, chập vật đến cực điểm.

Chu Nguyên cũng là thở hổn hển, hắn nắm ngón tay nắm khẹp, trên nắm tay mang theo một đám Tử Kim sắc màu lân phiến đều là rách nát rồi rất nhiều, đồng dạng có máu tươi chảy xuôi xuống, huyết nhục nghiền nát, có thể thấy được bạch cốt.

Nhưng Chu Nguyên lại đứng không để ý đến, chẳng qua là ánh mắt giống như là lưỡi đao nhìn chăm chăm vào cái kia động lớn Trung Vũ hoàng thân ảnh.

Người sau chật vật không chịu nổi, hiển nhiên cũng là bị hấn lúc trước làm cho trọng thương, nhưng Chu Nguyên lông mày, nhưng là hơi nhíu lấy, bởi vì lúc trước thời điểm, hấn nhiều lần thi triển sát thủ, Oánh hướng Vũ Hoàng chỗ hiểm lúc, đều mơ hồ cảm giác được, tại huyết nhục của hấn ở bên trong, có một cỗ lực lượng, đem cái kia đủ để toi mạng giống như lực đạo cho hóa giải. . .

"Người này. . ."

Hấn nhìn qua phía trước, chỗ đó, trong hố lớn Vũ Hoàng, đầy người máu tươi, lung la lung lay đứng lên.

Vũ Hoàng trong ánh mắt, một mảnh Huyết Hồng, tràn đầy không cách nào hình dung nổi giận cùng dữ tợn, hấn cho tới bây giờ không nghĩ tới, hấn vậy mà sẽ bị trong mắt của hấn cái gọi là Phế Long, đánh thành hôm nay như vậy chật vật bộ dáng.

Đây đối với xưa nay cao ngạo tự đại Vũ Hoàng mà nói, quả thực so với giết hấn đi còn muốn cho người khó có thể tiếp nhận.

"Ha ha ha ha. . ."

Vũ Hoàng gắt gao nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, cuối cùng hấn đúng là ngửa mặt lên trời cười ha hả, trong tiếng cười tràn đầy sát ý.

"Chu Nguyên a Chu Nguyên, ta thật sự không nghĩ tới, một ngày kia, ta Vũ Hoàng sẽ bị người bức như thế chật vật."

"Bất quá. . ."

"Tuy vậy, người cũng giết không được ta!"

Vũ Hoàng nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, khóe miệng có mĩa mai nổi lên, nói: "Người biết tại sao không?"

Trong mắt của hắn dữ tợn, càng ngày càng đậm hơn, sau đó hắn xé rách rồi áo bào, lộ ra xích lỏa thân hình, chỉ thấy được tại kia làn da mặt ngoài, dĩ nhiên là mơ hồ, có một đầu Long ảnh, chiếm giữ quần quanh.

Chu Nguyên đồng tử đột nhiên co rút lại, hắn gắt gao nhìn qua cái kia chiếm giữ tại Vũ Hoàng huyết nhục bên trong Long Ảnh, cái kia một thoáng cái kia, hắn bỗng nhiên cảm thấy một loại toàn tâm giống như xé rách kịch liệt đau nhức.

Cái loại này kịch liệt đau nhức, từ trí nhớ chỗ sâu nhất vọt tới.

Năm đó, ở đẳng kia lạnh buốt trên tế đàn, hắn bị Vũ Vương cướp đi Thánh Long Khí Vận, rót vào trong Đại Vũ Mãng Tước trong cơ thể lúc, cái loại này kịch liệt đau nhức, đã là như thế. . .

Chu Nguyên con mắt, cũng là vào lúc này có huyết sắc một chút xông tới.

"Cảm nhận được chứ" Vũ Hoàng dữ tợn cười ra tiếng.

Hắn chỗ mi tâm, cái kia một điểm đỏ thẫm máu điểm, cũng là vào lúc này càng nồng đậm, trầm thấp Long Ngâm thanh âm, tự trong cơ thể của hắn truyền ra.

"Ha ha ha ha. . ."

"Không sai, đây chính là năm đó từ trong cơ thể người cướp đoạt mà đến Thánh Long chi khí!"

"Ta có được lấy Long khí hộ thể, người như thế nào giết ta? !"

Chu Nguyên nắm đấm cọt kẹt..t..tttt kêu vang, móng tay đều là bóp vào huyết nhục ở bên trong, khuôn mặt của hắn có chút co quắp, thô bạo tại mắt của hắn đồng tử bắt đầu khởi động lấy.

"Người phản nộ lại có thể thế nào?"

Vũ Hoàng rậm rạp cười cười, hắn nghiêng đầu nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, nói: "Người dường như chưa bao giờ tự nghiệm thấy qua cái này "Thánh Long chi khí" ? Đã như vậy, cái kia hôm nay, ta khiến cho người mở mang kiến thức một chút a."

"Chu Nguyên, cho người chết tại nguyên bốn thuộc về của người Thánh Long chi khí xuống, người cảm thấy như thế nào?"

"Hặc hặc, thật đáng buồn kẻ đáng thương! Của người hết thảy cố gắng, đều muốn sẽ ở hôm nay, tan thành bong bóng ảnh!"

Vũ Hoàng điên cuồng cười ra tiếng, tiếp theo trong nháy mắt, thần sắc của hắn vô cùng dữ tợn, hai tay kết ấn, âm trầm thanh âm, đột nhiên vang vọng.

"Long chi khí, Long biến!"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 195: Xích Long Tức

Rống!

Cuồng bạo Long Ngâm thanh âm, phảng phất là vào lúc này từ cái này Vũ Hoàng trong cơ thể vang dội trở lại.

Mà Long Ngâm vang vọng lúc, chỉ thấy được Vũ Hoàng làn da bên trên đạo kia chiếm giữ Long Ảnh cũng đúng khế chấn động, sau đó dừng mãnh vào đã đến Vũ Hoàng huyết nhục bên trong, nhất thời, chỉ thấy được Vũ Hoàng thân hình, đúng là vào lúc này một chút bành trướng.

Tại thân thể của hãn mặt ngoài, có Long Lân nổi lên, tay kia chưởng lại cũng là có Long Hóa giống như dấu hiệu, móng tay sắc bén, lóe ra hàn quang, làm lòng người kinh hãi.

Đương nhiên, kinh khủng nhất đúng, cái kia tự Vũ Hoàng trong cơ thể bạo phát đi ra nguyên khí, cũng là tại liên tiếp tăng lên.

Quanh mình mặt đất, đều là vì cái kia cường hãn nguyên khí uy áp, từng khúc văng tung tóe.

Thánh tích chi địa trong ngoài, cái kia từng đạo ánh mắt nhìn qua lại lần nữa trở nên khủng bố Vũ Hoàng, trong lúc nhất thời, đều cũng có chút ít im bật. . .

Ai cũng không nghĩ tới Vũ Hoàng vậy mà biến thái đến loại trình độ này, tại đã trải qua thảm như vậy liệt chiến đấu về sau, hãn lại vẫn cất giấu kinh người như thế át chủ bài!

"Quả nhiên là sâu không lường được. . ."

"Cái này Vũ Hoàng, sợ xem như Thương Mang đại lục trẻ tuổi đệ nhất nhân rồi."

Mọi người lắc đầu, chỉ có thể đưa ra như thế đánh giá.

Mục Vô Cực nhìn qua một màn này, cũng là cười khổ một tiếng, ai có thể nghĩ đến, hai cái tiểu bối lúc giữa chiến đấu, lại có thể vô cùng thâm hiểm đến loại trình độ này. . .

Bất quá, đối mặt với cái kia Vũ Hoàng tầng tầng lớp lớp thủ đoạn, đã liên hấn cũng không khỏi không tán thưởng một tiếng, người này, đích thật là cái kỳ tài ngút trời.

"Chu Nguyên có thể làm được một bước này, đã rất tốt." Mục Vô Cực âm thầm nói.

Cái kia Triệu Bàn cũng là vào lúc này như trút được gánh nặng giống như thở dài một hơi, hấn ánh mắt lóe lên nhìn chăm chăm vào Vũ Hoàng thân ảnh, âm thầm lẩm bẩm nói: "Cái này Vũ Hoàng, đích thật là cái hạt giống tốt, khó trách ngay cả Cung Chủ đều nói, người này có Thiên Mệnh, nhất định phải đưa hấn dẫn vào Thánh Cung."

"Lúc này đây, nghĩ đến nên cục diện đã định rồi a?"

Triệu Bàn nói qua, nhưng ngữ khí ngay cả chính hấn đều không có cảm giác đến không bằng vừa bắt đầu như vậy kiên định, hiển nhiên hấn cũng là bị Chu Nguyên làm sợ, sợ hấn lại đột nhiên lúc giữa làm ra cái gì yêu thiêu thân, lại lần nữa đem cục diện trở nên thoải mái phập phồng.

. . .

Chu Nguyên chau mày nhìn qua cái kia thân hình bành trướng một vòng, làn da trên có Long Lân nổi lên Vũ Hoàng, lúc này người sau, tản ra một loại cực kỳ khí tức đáng sợ.

Vũ Hoàng ngửa mặt lên, hướng về phía Chu Nguyên dữ tợn cười cười.

Chân hần chường một đập, mặt đất văng tung tóe, mà kia thân ảnh, mãnh liệt bắn phóng tới.

"Thật nhanh!"

Chu Nguyên đồng tử co rụt lại, trong ánh mắt cổ xưa Thánh văn hiển hiện, ngược lại là đem cái kia Vũ Hoàng thân ảnh nhìn rõ ràng rồi, nhưng thân thể của hắn, nhưng là không kịp làm ra phản ứng.

"Đại Quy Giáp Văn!"

Chu Nguyên quát lên một tiếng lớn, trước mặt liền là có thêm mai rùa giống như quang văn nổi lên.

Oành!

Bất quá, cái kia quang văn vừa mới xuất hiện, chính là bị Vũ Hoàng một quyền nổ nát, cuồng bạo quyền phong, trùng trùng điệp điệp Oành tại Chu Nguyên cái kia che kín lấy Huyền Mãng Lân trên cánh tay.

Phanh!

Chu Nguyên thân hình chấn động, bắn ngược phóng tới, hai tay chỗ Huyền Mãng Lân đều là rách nát rồi rất nhiều, máu tươi đầm đìa.

Vũ Hoàng không có cho Chu Nguyên nửa điểm thở dốc cơ hội, thế công giống như là mưa to trút xuống mà đến.

Chu Nguyên trong ánh mắt cổ xưa Thánh văn không ngừng chuyển động, hẳn có thể xem thấu Vũ Hoàng thế công bên trong sơ hở, nhưng lúc này đây, hẳn nhưng là phát hiện, khi hẳn công tại những sơ hở kia bên trên lúc, nhưng căn bản không cách nào đem sơ hở xỏ xuyên qua.

Kể từ đó, dĩ nhiên là lấy không đến lúc trước hiệu quả.

"Nguy rồi, hẳn nguyên khí trở nên mạnh mẽ, dựa vào công kích của ta, đã lay không nhúc nhích được hẳn, thậm chí ngay cả sơ hở, đều không thể xỏ xuyên qua." Chu Nguyên sắc mặt khó coi.

Hẳn có thể trông thấy sơ hở, nhưng đánh không thủng sơ hở.

Tùng tùng!

Hai đạo thân ảnh không ngừng tại Bạch Ngọc trên quảng trường va chạm, bất quá lúc này đây, cục diện lại lần nữa nghịch chuyển.

Vũ Hoàng cuồng tiếu không ngừng, thế công như mưa to.

Mà Chu Nguyên thì là không ngừng lui về phía sau, Vũ Hoàng thế công thỉnh thoảng xuyên thấu phòng ngự của hẳn, rơi vào trên thân thể của hẳn, cũng là đem Chu Nguyên chấn động khóe miệng có vết máu nổi lên.

"Hặc hặc, Chu Nguyên, lúc trước ngươi không phải rất đắc ý chứ !"

"Ngươi ngược lại đích thật là lợi hại, lại có thể đem ta cuối cùng này thủ đoạn đều bức đi ra!"

"Bất quá, ngươi bức ta đến nơi này một bước, vậy ngươi cũng có thể trả giá thật lớn."

"Cái kia đại giới, sẽ là của ngươi mạng!"

Vũ Hoàng ánh mắt đỏ thẫm, khuôn mặt dữ tợn, thế công càng tàn nhẫn, nguyên khí chấn động Hư Không, quyền ảnh rơi xuống, đem Chu Nguyên Oánh được không ngừng rút lui.

Oánh!

Nguyên khí có đúng bạo liệt ra, Chu Nguyên bàn chân bồi lấy mặt đất, mãnh liệt bắn ra mấy trăm bước, vết máu ở khoe miệng càng rõ ràng, trên thân thể của hắn, mỗi một chỗ đều là tại tản ra kịch liệt đau nhức.

"Thật sự là ương ngạnh." Vũ Hoàng mắt nhìn xuống Chu Nguyên, khoe miệng có lãnh lạnh sắc mặt: "Thật muốn biết, làm như ta đem người toàn thân xương cốt cắt ngang thời điểm, người cuối cùng còn có thể hay không đứng đấy?"

Hai tay của hắn chậm rãi khép lại, chợt hít một hơi thật sâu, cuồng bạo nguyên khí theo kia hơi thở dũng mãnh vào, bộ ngực của hắn cố lấy, một cỗ kinh người nguyên khí dao động điên cuồng hội tụ.

Vũ Hoàng mặt đất dưới chân, đều thì không cách nào thừa nhận cái loại này áp bách, bắt đầu vỡ vụn.

Vũ Hoàng hờ hững nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, sau một khắc, lồng ngực co rút lại, miệng đột nhiên mở ra, có Long Ngâm gào thét phóng tới: "Xích Long Tức!"

Oánh!

Đỏ thẫm nguyên khí, tựa như Long Tức dâng lên phóng tới, nóng bỏng vô cùng, mặt đất lập tức bị hòa tan.

Như thế thế công, chỉ sợ Thái Sơ Cảnh Tam Trọng Thiên phía dưới người, lập tức liền bị nháy mắt giết chết!

Chu Nguyên sắc mặt cũng là nhin không được khẽ biến, chột hăn trong ánh mắt cổ xưa Thánh văn lập loè, cái kia gào thét mà đến đỏ thắm Long Tức nguyên khí, mơ hồ có quang điểm hiển hiện.

Đó là sơ hở.

Bất quá. . .

Mặc dù nhìn thấy, Chu Nguyên như trước không cách nào xỏ xuyên qua sơ hở, vậy thì không cách nào vào tay phá chiêu hiệu quả.

"Lực lượng của ta chưa đủ. . ." Chu Nguyên mấp máy miệng, hai mắt tĩnh mịch.

"Chu Nguyên, lần này chết chắc rồi!" Cái kia thánh tích chi địa trong ngoài, tất cả mọi người nhìn qua một màn này, đều là tiếc nuối thở dài một hơi, trận này thoải mái phập phồng chiến đấu, cuối cùng là muốn đã xong.

Mục Vô Cực sắc mặt khó coi, bàn tay đều là nắm chặt, lăm bẫm nói: "Cái này ngu xuẩn tiểu tử, trực tiếp nhận thua a, bảo trụ mạng nhỏ quan trọng hơn!"

Nhưng mà, Chu Nguyên nghe không được hăn mà nói, hơn nữa tức liền nghe rồi, chỉ sợ hăn cũng sẽ không như thế lựa chọn.

Chu Nguyên thân thể, có chút thấp phục, nháy mắt sau đó, dưới chân hăn sà nhà vỡ vụn, mà thân ảnh của hăn, đột nhiên mãnh liệt bắn phóng tới, trực chỉ cái kia đỏ thắm Long Tức nguyên khí.

"Hí!"

Nhìn đến Chu Nguyên cử động như vậy, vô số người hít một hơi hơi lạnh, đều là lăm bẫm: "Cái này Chu Nguyên. . . Thật là điên rồi. . ."

"Lỗ mãng!" Mục Vô Cực cũng là nhin không được cả giận nói.

Thời điểm này Vũ Hoàng, căn bản cũng không phải là Chu Nguyên có thể đánh thắng được đấy!

Cái này một cái khác thế công, thậm chí so với lúc trước đạo Thiên Nguyên Thuật uy lực, còn muốn hung hãn!

Vũ Hoàng nhìn qua mãnh liệt bản mà đến Chu Nguyên, khoe miệng lãnh khốc đáng tươi cười, càng lạnh lùng.

"Đến đây đi đến đây đi, chết tại nguyên bốn thuộc về của người Thánh Long chi khí lên, đối với người mà nói, cũng là tốt nhất thuộc sở hữu rồi."

Ở đằng kia vô số đạo ánh mắt nhìn chăm chú, ngăn ngừa mấy hơi thở, Chu Nguyên liền là xuất hiện ở này Long Tức nguyên khí phía trước, nóng bỏng độ ẩm vọt tới, làm cho da của hắn đau đớn.

Chu Nguyên khẽ ngẩng đầu, hắn có thể xuyên thấu qua đỏ thắm nguyên khí, sau khi nhìn thấy phương hướng Vũ Hoàng cái kia dữ tợn ánh mắt cùng với lãnh khốc khuôn mặt. . .

"Vũ Hoàng. . ."

Bàn tay của hắn, nhẹ nhàng nắm chặt, Ngân sắc viên cầu bỗng nhiên xuất hiện ở kia trong tay, ngân quang cầu vừa xuất hiện, chính là biến thành chất lỏng, dọc theo Chu Nguyên bàn tay nhanh chóng lan tràn mà qua.

Ngân quang nở rộ trong nháy mắt đó, Chu Nguyên thân hình, chính là ở đằng kia trước mắt bao người, cùng cái kia nguyên khí Long Tức, trùng trùng điệp điệp đánh vào nhau. . .

"Trận chiến đấu này, là nên đã xong. . ."

Va chạm cái kia một thoáng cái kia, mơ hồ, hình như có lấy Chu Nguyên thấp giọng, lặng yên vang lên.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 196: Cái Thứ Nhất

Hừng hực!

Đỏ thắm Long Tức nguyên khí quét sạch phóng tới, trực tiếp là quán xuyên Bạch Ngọc quảng trường, ở đằng kia trên quảng trường để lại một cái khác thật dài cháy đen dấu vết, nguyên khí lướt qua, lưu lại hòa tan dấu vết.

Mà cái kia đỏ thắm Long Tức, cũng là đem đánh tới trước mặt Chu Nguyên, triệt để bao phủ. . .

Thánh tích chi địa trong ngoài, tất cả mọi người đứng yên tĩnh trở lại, lại sau đó bộc phát ra rất nhiều tiếc hận thanh âm, cái này Chu Nguyên, hay vẫn là quá lỗ mãng, vậy mà ngay tại lúc này, còn dám cứng rắn tiếc.

"Tuổi trẻ khinh cuồng a, thời điểm này lui nhường một bước, ngày sau có rất nhiều cơ hội."

"Ở chỗ này không thấy đâu tính mạng, có thể liên cơ hội gì cũng không có."

"Có thể đem Vũ Hoàng bức đến một bước này, hãn kỳ thật đã tính thắng."

". . ."

Mọi người đều đứng lắc đầu.

Mục Vô Cực cũng là bàn tay nắm chặt tẩu thuốc, có chút chỉ tiếc rèn sắt không thành thép cắn răng nói: "Cái này ngu xuẩn tiểu tử, cuối cùng đang suy nghĩ gì a!"

Hắn thật sự không cách nào hiểu, vì sao Chu Nguyên sẽ đi đi cái này tìm Tử Chi Đạo, như vậy hành vi, thật sự là ngu không ai bằng, dùng Chu Nguyên lúc trước bày ra khôn khéo, làm sao sẽ đột nhiên mất trí?

Mà cái này, xem như triệt để đã xong.

Mà cái kia Triệu Bàn, thì là triệt để như trút được gánh nặng giống như thở dài một hơi, hắn nghiêng nghiêng mắt nhìn lấy Mục Vô Cực, âm trầm mà nói: "Thật sự là đáng tiếc, xem ra tiểu tử này không có phúc phần kia nhập các người Thương Huyền Tông cửa."

Mục Vô Cực khước miệng co quắp rồi rút, hung hăng nhìn chăm chăm vào Triệu Bàn.

Triệu Bàn nhưng là không sợ chút nào, cười híp mắt nói: "Vô Cực huynh cũng không cần quá thương tâm, tiểu tử này ngu không ai bằng, nếu là vào Thương Huyền Tông sơn môn, sợ cũng lúc chỉ có thể bỏ lại các người rồi Thương Huyền Tông thể diện, chết ở chỗ này, ngược lại là thanh tịnh."

"Người!"

Mục Vô Cực ánh mắt nén giận, quanh thân liền là có thêm tràn đầy nguyên khí phóng lên trời, chấn động Vân Tiêu.

Triệu Bàn âm hiểm cười nói: "Chẳng lẽ Vô Cực huynh muốn phải ở chỗ này cùng ta độ sức một chút không?"

Thanh âm hắn vừa rơi xuống, đồng dạng là có tràn đầy nguyên khí gào thét, tản mát ra cường đại nguyên khí dao động.

Bất quá hai người tuy rằng đối chọi gay gắt, nhưng chung quy là không có ra tay, lẫn nhau hung hăng róc xương lóc thịt liếc, lại là thời gian dần trôi qua thu hồi nguyên khí, hiển nhiên đều biết hiểu nơi đây cũng không phải động thủ địa phương.

"Ồ?"

Đột nhiên, có một vị sứ giả ánh mắt ngưng lại, có chút chần chờ mà nói: "Trong lúc này, dường như có chút dị động?"

Mục Vô Cực, Triệu Bàn đám người ánh mắt lập tức phóng hướng Bạch Ngọc quảng trường, tiếp theo trong nháy mắt, mắt của bọn hắn đồng tử đều là mãnh liệt co rút lại, bởi vì ở đằng kia đỏ thẫm Long Tức dâng lên ở bên trong, bọn hắn dường như mơ hồ nhìn thấy một cái khác ngân quang, chợt lóe lên.

Bạch Ngọc trên quảng trường.

Vũ Hoàng tiếng cuồng tiếu, vẫn như cũ quanh quẩn không ngớt, hắn ánh mắt đỏ thẫm nhìn qua cái kia tàn sát bữa bãi Long Tức nguyên khí, khoe miệng nhe răng cười càng lạnh lẽo.

"Chu Nguyên, người thua!"

"Bi ai kẻ đáng thương, người sinh ra lúc, chính là người thất bại, mà bây giờ, người vẫn là một cái người thất bại!"

"Hiện tại, người tổng nên biết được, ai mới là Chân Long rồi a? !"

"Hặc hặc, người yên tâm đi, ta đáp ứng người, đối đãi ta Đại Vũ đập phá người Đại Chu lúc, chắc chắn đem thi thể của người, động ở cái kia cột cờ phía trên, ta muốn cho tất cả mọi người biết rõ, người cái này Thánh Long, đến tột cùng là hạng gì vô năng!"

Vũ Hoàng ngẩng đầu, đang nhìn bầu trời, trong đầu nhưng là nổi lên một cái khác tuyệt mỹ bóng hình xinh đẹp, đạo kia bóng hình xinh đẹp, kiêu ngạo mà tôn quý, giống như đúng một cái khác lạc ẩn trong lòng của hắn, không cách nào xóa đi.

"Vũ Dao, người nhìn thấy không? Ta nói rồi, ta sẽ hướng người chứng minh, ta mới là Chân Long!"

"Bất luận người có bao nhiêu Tạo Hóa, nhưng ta tin tưởng, ta sẽ đuổi theo cước bộ của người, cái này thế gian, chỉ có ta và người, mới phải hoàn mỹ vô khuyết!"

Vũ Hoàng trong mắt, xẹt qua bệnh trạng về si mê, có chút say mê nhắm mắt lại, hít sâu một hơi.

"Đúng không?"

Mà nhưng vào lúc này, tựa hồ là có một cái khác trầm thấp thanh âm, lặng yên vang lên.

Vũ Hoàng hai cái đồng tử đột nhiên mở ra, kinh nghi bất định nhìn về phía cái kia xỏ xuyên qua Bạch Ngọc quảng trường đỏ thắm Long Tức, lại sau đó, hắn chính là đồng tử đột nhiên co lại nhìn thấy, một vòng ngân quang, đúng là từ cái này đỏ thắm Long Tức bên trong nhanh chóng bắn phóng tới.

Ngân quang lướt qua, thậm chí ngay cả đỏ thắm Long Tức, đều bị cứng rắn vỡ ra trở lại.

"Cái gì?!"

Vũ Hoàng trên khuôn mặt cuồng tiếu đột nhiên ngưng kết, hoảng sợ lên tiếng.

"Làm sao có thể! Chu Nguyên, người như thế nào không chết!" Vũ Hoàng khó có thể tin rít gào nói.

Trong lòng của hắn, đời sông lấp biển, tràn đầy kinh hãi chi ý, hắn như thế nào đều không nghĩ tới, Chu Nguyên vậy mà tại hắn cái kia Xích Long Túc phía dưới còn sống!

Thánh tích chi địa trong ngoài, vô số đạo ánh mắt cũng là ngơ ngác nhìn qua cái kia bồi ngân quang, điên cuồng nuốt nước miếng.

Mục Vô Cực đồng dạng là ngây người ra, một lát sau, vừa rồi lau một cái mặt, lẩm bẩm nói: "Bây giờ tiểu bối, sao sao cả đám đều hung được hừ không tưởng nổi. . ."

"Mẹ ơi, rõ ràng chỉ là một cái Thiên Quan Cảnh, một cái mới vào Thái Sơ Cảnh mà thôi. . . Đánh như thế nào được quả thực so với Thần Phủ Cảnh chiến đấu còn muốn kịch liệt? Ta đây trái tim đều nhanh không chịu nổi. . ."

Ở đằng kia vô số đạo ngốc trệ trong ánh mắt, cái kia một vòng Ngân Ảnh bạo lướt mà qua, những nơi đi qua, đồ thăm Long Túc tựa như bị xé nát, vền vền một cái thời gian lập lòe, chính là quán xuyên Long Túc. . .

Mà lúc này, mọi người rút cuộc thấy rõ ràng.

Chỉ thấy được đạo kia Ngân Ảnh, đúng là một cái khác người mặc Ngân Giáp giống như thân ảnh, Ngân Giáp phía trên, lóe ra cổ xưa đường vân, vô cùng huyền ảo, cùng lúc đó, có cực kỳ cường hãn nguyên khí dao động, tự trong đó bạo phát đi ra.

Tuy nói bị Ngân Giáp bao trùm, nhưng tất cả mọi người đúng biết được, đạo này Ngân Ảnh, đúng vậy Chu Nguyên!

Ngân Giáp phía dưới, giống như là có thêm một cái khác ánh mắt lạnh như băng đặt cước bắn ra, đã rơi vào Vũ Hoàng ngừng kết trên khuôn mặt.

Ngân sắc chất lỏng, theo Ngân Giáp giọt rơi xuống, đó là xuyên qua đởm thâm Long Tức làm cho dẫn đến.

Bá!

Ngân Ảnh xỏ xuyên qua Long Tức, không có dừng chút nào trệ, trực tiếp là hóa thành một bôi ngân quang, trực chỉ Vũ Hoàng.

"Chu Nguyên! Người thật sự là âm hồn bất tán! Đi chết đi!"

Vũ Hoàng rút cuộc tỉnh táo lại, lúc này nổi giận gào thét, hai tay hợp lại, cuồng bạo đởm thâm nguyên khí giống như đúng tạo thành một cái khác trăm trọng tả hữu đởm thâm bức tường lửa, đứng sừng sững trước người, ý đồ ngăn cản Chu Nguyên.

Nhưng mà, đối mặt với cái kia đởm thâm bức tường lửa, Chu Nguyên thân ảnh như trước liên tục, thẳng tắp phóng tới, cuối cùng năm ngón tay nhanh nắm thành quyền, hung hăng Oành tại Hỏa trên tường.

Phanh!

Sóng xung kích tàn sát bừa bãi, cái kia đởm thâm bức tường lửa lập tức muốn nổ tung lên.

Tại thúc giục "Ngân Ảnh" về sau, Chu Nguyên thực lực cũng là tùy theo tăng vọt, thậm chí đã không kém cõi mở ra Long biến thành Vũ Hoàng, lại tá trợ lấy Thánh Văn Chi Mục nhìn trộm sơ hở, Vũ Hoàng phòng ngự, không cách nào trở ngại Chu Nguyên bước chân.

"Không có khả năng! Không có khả năng!"

Vũ Hoàng gào thét, thân hình nhanh lùi lại, cùng lúc đó cuồng bạo nguyên khí một luồng sóng điên cuồng phóng tới Chu Nguyên.

Phanh! Phanh!

Nhưng mà Chu Nguyên biến thành Ngân Ảnh, dễ như trở bàn tay giống như lao ra, trùng trùng điệp điệp nguyên khí đều nổ tung.

Bất quá ngắn ngủn mấy hơi thở, Vũ Hoàng tất cả thể công, đều là bị phá hủy.

Ngân quang thoáng hiện, xuất hiện ở Vũ Hoàng trước mặt, hai người bất quá ngắn ngủn vài thước khoảng cách, ánh mắt hai người va chạm nhau cùng một chỗ, đều là một mảnh Huyết Hồng, tràn đầy thô bạo.

"Chu Nguyên, người chết cho ta!"

Vũ Hoàng rít gào nói, lại là có thêm cuồng bạo nguyên khí từ trong cơ thể nội bộc phát.

Bất quá lúc này đây, Chu Nguyên cũng không có cho hắn cơ hội xuất thủ, vừa sải bước ra, thân hình liền là xuất hiện ở rồi Vũ Hoàng bên cạnh thân.

"Vũ Hoàng, các người Vũ Gia dựa dẫm vào ta cướp đi đồ vật, ta đều cầm về. . ."

"Mà bây giờ, người liền là người thứ nhất!"

Âm thanh lạnh như băng, không mang theo lấy chút nào tình cảm, ở đằng kia Vũ Hoàng bên tai, nhẹ giọng vang lên.

Vũ Hoàng đồng tử, đột nhiên co rụt lại.

Ở đằng kia vô số đạo ánh mắt nhìn chăm chú, Chu Nguyên cùng Vũ Hoàng thân ảnh, giao thoa mà qua.

Toàn bộ Thiên Địa, dường như đều là vào lúc này, ngừng trệ xuống.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 197: Song Long Đấu, Thắng Cùng Thua

Bạch Ngọc trên quảng trường, tiếng gió dường như đều là vào lúc này ngừng trệ.

Vô số đạo ánh mắt gắt gao nhìn qua cái kia hai luồng giao thoa mà qua bóng người.

Chu Nguyên cùng Vũ Hoàng, phía sau lưng tương đối.

Chu Nguyên trên thân thể cái kia sáng chói ngân quang bắt đầu ảm đạm, hóa thành chất lỏng chảy xuống, cuối cùng biến thành một viên Ngân sắc viên cầu lơ lửng tại Chu Nguyên bên cạnh.

Phốc!

Ngân Giáp một tróc ra, Chu Nguyên chính là nhìn không được một ngụm máu tươi phun tới, mi tâm lúc giữa truyền ra kịch liệt đau đớn, hầu như làm cho hắn tại chỗ ngất qua.

Bất quá hắn cuối cùng cường ép nhẫn nại xuống dưới, hắn có thể cảm giác được mi tâm Thần Hồn bắt đầu nhanh chóng ảm đạm.

Nhưng cũng may đúng rồi, cái kia Thánh Hồn Tinh bắt đầu tản mát ra quang mang chiếu rọi xuống, đem Thần Hồn bao phủ, một tia lạnh buốt khí tức dừng mãi vào Thần Hồn ở bên trong, làm cho Thần Hồn bảo trì cuối cùng một tia thần trí.

"Cái kia Chu Nguyên, giống như bị trọng thương rồi hả?" Thánh tích chỉ địa trong ngoài, rất nhiều ánh mắt nhìn qua một màn này, đều là truyền ra tiếng kinh hô.

Ai đều có thể cảm giác được Chu Nguyên quanh thân nguyên khí đang nhanh chóng suy yếu, cái kia không thể nghi ngờ là vô lực tái chiến biểu hiện.

Mục Vô Cực, Triệu Bàn cùng với sáu vị sứ giả, cũng là chăm chú nhìn chăm chăm, không dám trong nháy mắt.

Ở đằng kia từng tia ánh mắt nhìn chăm chú, trên quảng trường, Chu Nguyên nhẹ nhàng bơi đi vết máu ở khóe miệng, lúc này đây vận dụng "Ngân Ảnh" thời gian cực kỳ ngắn ngủi, cho nên Chu Nguyên cũng không có như cũng giống như lần trước như vậy, trực tiếp hôn mê.

Nhưng dù vậy, lúc này Chu Nguyên đều là cảm giác được mi tâm Thần Hồn cực kỳ suy yếu, hắn lúc này, hoàn toàn chính xác đã không có tái chiến lực lượng.

Bất quá, Chu Nguyên thần sắc, ngược lại là cũng không vì vậy mà xuất hiện kinh hoảng.

Hắn cúi đầu nhìn qua bàn tay, chỉ thấy được chỗ đầu ngón tay có máu tươi giọt rơi xuống, cái kia thực sự không phải là thuộc về hắn đấy. . .

"Vũ Hoàng, thuộc về ta đấy, các người. . . Đều cầm không đi." Chu Nguyên thản nhiên nói.

Đang cùng phía sau lưng tương đối chỗ, Vũ Hoàng khàn giọng thanh âm truyền đến: "Tại sao có thể như vậy? ! Ta làm sao có thể sẽ thua bởi người cái phế vật này? ! Ta không phục!"

Cái kia trầm thấp trong tiếng hô, tràn đầy nổi giận cùng không cam lòng.

"Người quá tự đại." Chu Nguyên nói.

Vũ Hoàng khuôn mặt dữ tợn, hăn nhớ tới rời khỏi Đại Vũ Vương Cung lúc, Vũ Dao cùng hăn theo như lời nói.

"Vũ Hoàng, cuối cùng có một ngày, người hội thua ở của người cao ngạo cùng tự đại phía dưới."

Lúc kia hăn, đối với chuyện đó, xì mũi coi thường, bởi vì hăn chưa bao giờ đem cái kia Đại Chu Phế Long để ở trong mắt, hăn xem kia là con sâu cái kiến, chỉ lúc nếu là gặp phải, lật tay liền có thể đem đánh vào vạn kiếp bất phục Thâm Uyên.

Nhưng mà, hăn từ không nghĩ tới qua, hôm nay một màn này. . .

Cái kia hăn đã từng trong mắt con sâu cái kiến, đánh tan hăn tất cả át chủ bài. . .

Hăn đã từng kiêu ngạo, vào lúc này triệt để tan thành mây khói.

"Ta, không tin. . ." Vũ Hoàng lẩm bẩm nói.

Xù!

Một cái khác huyết tuyến, chậm rãi từ kia chỗ cổ nổi lên, nháy mắt sau đó, Vũ Hoàng đầu chính là từ cái này chỗ cổ, chảy xuống hạ xuống. . .

Máu tươi phóng lên trời.

Toàn bộ thánh tích chi địa trong ngoài, lặng ngắt như tờ, ngay sau đó có vô số đạo hấp hơi lạnh thanh âm vang dội trở lại.

"Vũ Hoàng, lại bị chém giết!"

Từng tia ánh mắt rung động nhìn qua một màn này, ai cũng không nghĩ tới, cái kia sâu không lường được giống như Vũ Hoàng, vậy mà lại ở chỗ này, bị một cái Thiên Quan Cảnh thiếu niên, tự tay chém giết.

Mục Vô Cực cũng là há hốc miệng, sau đó run rẩy tẩu thuốc, lâm bẩm nói: "Tiểu tử này, đến tột cùng là làm sao làm được? !"

Lúc trước cái kia một cái chớp mắt, hãn thế nhưng là cho rằng Chu Nguyên hãn phải chết không thể nghi ngờ!

Nhưng cái đó ngờ tới, cái kia vậy mà trực tiếp đã phá vỡ Vũ Hoàng đáng sợ kia thế công, ngược lại lập tức nghịch chuyển rồi chiến cuộc, trực tiếp biến mất rồi Vũ Hoàng đầu, chém Vũ Hoàng thân thể. . .

"Làm sao có thể? !"

Cái kia Triệu Bàn cũng là gầm lên lên tiếng, sắc mặt âm trầm, bỗng nhiên đứng dậy, ánh mắt âm trầm nhìn chăm chăm vào trong mặt gương, trong mắt tràn đầy khó có thể tin.

Hãn đồng dạng không thể tin được, Vũ Hoàng vậy mà hội thua ở Chu Nguyên trong tay!

Toàn bộ trong Thiên Địa, đều là xôn xao âm thanh không ngừng, nhưng bất luận bọn hãn như thế nào khó có thể tin, cái kia quang trong kính hình ảnh, đều là làm cho bọn hãn hiểu thực tế thì như thế nào tàn khốc.

Ở đằng kia thánh tích chi địa ở bên trong, Tiêu Thiên Huyền cùng Cổ Linh trợn mắt há hốc mồm nhìn qua một màn kia.

Một lát sau, bọn hãn ngay ngắn hướng nuốt từng ngụm nước bọt, lại nhìn hướng Chu Nguyên đạo thân ảnh kia lúc, trong mắt không hận mà cùng khá hơn rồi một ít sợ hãi ý tứ hàm xúc, bọn hãn quá rõ ràng Vũ Hoàng cường

đại rồi, nhưng mà, mặc dù là mạnh mẽ như Vũ Hoàng, vậy mà đều là thua ở rồi Chu Nguyên trong tay. . .

Cùng lúc đó, ở đằng kia Thánh bậc thang ở bên trong, thứ năm tòa đến Đệ Cửu tòa bệ đá, bỗng nhiên cũng là có vạn trượng quang mang bộc phát ra.

Quang mang dần dần nhạt, chỉ thấy được năm tòa bệ đá bên trong tình cảnh, cũng là rõ ràng lộ ra hiện ra.

Thứ năm tòa bệ đá, Lục La ngồi xếp bằng, khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt, tại kia nơi bả vai, Tiểu Hàn cũng là uể oải xuống, quanh thân quang mang âm đạm.

Mà ở nàng phía trước cách đó không xa, một tòa trông rất sống động bằng điêu, tại ánh sáng hôm ấy xuống, tản ra quang mang, bằng điêu bên trong, Chúc Anh đôi má ngửng kết, không nhúc nhích.

Thứ sáu tòa bệ đá, Chân Hư quần áo nghiền nát, tại trên thân thể của hắn, che kín lấy vô số đạo thật sâu vết đao, bất quá lại cũng không gặp bao nhiêu máu tươi chảy ra, thân thể của hắn, giống như cây khô.

Ở trước mặt của hắn, cái kia Giang Tuyền cũng là vết thương đầy người, chỉ có điều, có một cái khác, trực tiếp xuyên thủng rồi mi tâm của hắn. . .

Thứ bảy tòa bệ đá, Tả Khâu Thanh Ngư chân ngọc đạp tại cái kia thân hình cường tráng giống như là Thiết Thập thân ảnh trên bờ vai, nàng cái miệng nhỏ nhắn bên cạnh có vết máu hiển hiện, làm cho cặp môi đỏ mọng càng đẹp dễ.

Nàng dưới chân đích danh vì Tần Đồng Thiết Thập nam tử, quỳ một chân trên đất, không biết sống chết.

Thứ tám tòa bệ đá, toàn bộ bệ đá dường như đều là bùng nổ vỡ đi ra, tại một mảnh kia phế tích lúc giữa, Ninh Chiến từ trong đá vụn bò lên đi ra, hằn vết thương đầy người, nhưng trên mặt đáng tươi cười, nhưng là cuồng nhiệt vô cùng.

Ở đằng kia cách đó không xa phế tích ở bên trong, mơ hồ có tóc trắng rơi lả tả đi ra.

Đệ Cửu tòa bệ đá, hai đạo nhân ảnh khoanh chân mà ngồi.

Kiểm Hạt Tử trên thân thể, xuất hiện nguyên một đám lỗ máu, sắc mặt tái nhợt, cầm chặt màu đen trọng kiếm bàn tay, run rẩy không ngừng.

Mà ở kia phía trước chỗ, cái kia Diệp Minh cũng là ngồi xếp bằng, chẳng qua là tại trước ngực của hắn, có một cái khác thật sâu vết kiếm, từ kia bả vai mãi cho đến bụng dưới, hầu như đem cả người hắn một phân thành hai.

Thương thế của hai người, đều là thê thảm vô cùng.

Đúng là lưỡng bại câu thương.

Xoạt!

Nhìn thấy một màn này, toàn bộ trong Thiên Địa, lại lần nữa vang lên xôn xao thanh âm, bất quá ngay sau đó có hoan hô vang vọng dựng lên, bởi vì ngoại trừ Đệ Cửu tòa bệ đá bên ngoài, dường như những thứ khác bệ đá, đều là Thương Mang đại lục con cưng lấy được thắng lợi. . .

Bất quá, cái kia thân ở bệ đá Lục La, Tả Khâu Thanh Ngự đám người nhưng là vào lúc này ngẩng đầu lên, nhìn phía Thánh Sơn chi đỉnh, lại sau đó, bọn hắn chính là gặp được cái kia quỳ một chân trên đất Chu Nguyên, cùng với tại kia sau lưng, đầu chảy xuống, máu tươi phóng lên trời Vũ Hoàng. . .

"Cái này cái đồ biến thái. . ." Lục La lâm bẩm nói.

"Lại có thể làm được một bước này. . ." Chân Hư thấp giọng nói.

Tả Khâu Thanh Ngư đôi mắt đẹp sáng ngời, tự nhiên cười nói, giáo hoạt mà nói: "Thoạt nhìn. . . Gia hỏa này dường như cũng là rất không tệ lựa chọn đây. . ."

Ninh Chiến khuôn mặt ngưng trọng, nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên thân ảnh: "Người này, thật là lợi hại, thật là nhớ cùng hắc. . . Đánh một cuộc!"

Kiểm Hạo Tử Lý Thuần Quân nhẹ nắm lấy trọng kiếm, đã trầm mặc một chút, nói: "Chu Nguyên, xem ra sau này, người sẽ là một cái so với Vũ Hoàng thích hợp hơn ta mài kiếm người. . ."

Diệp Minh cũng là ho ra một đoàn tơ máu, lắc đầu cười nói: "Ha ha, Vũ Hoàng a Vũ Hoàng, thật sự là không nghĩ tới, người cuối cùng, vậy mà hội thua bởi trong tay của hắc. . ."

Giờ này khắc này.

Toàn bộ Thiên Địa ánh mắt, đều là hội tụ hướng cái kia Bạch Ngọc quảng trường.

Như vậy hình ảnh, hết sức rung động nhân tâm.

Ánh chiều tà phía dưới.

Một người một gối mà quỳ, một người đầu tróc ra, máu tươi ngút trời. . .

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 198: Phân Thánh Long Khí

Nghiền nát Bạch Ngọc trên quảng trường, Chu Nguyên quỳ một chân trên đất, sắc mặt tái nhợt, tại kia quanh thân, nguyên khí cực kỳ uế oải, mi tâm Thần Hồn quang mang cũng là ảm đạm được giống như sắp sửa dập tắt.

Hắn có chút chuyển mắt, ánh mắt hờ hững nhìn về phía sau lưng đầu lâu kia thoát ly thi thể.

Ô...ô...n...g!

Đột nhiên, cái kia Vũ Hoàng thi thể không đầu có chút chấn động lên, tiếp theo trong nháy mắt, lại là có thêm một đạo quang mang từ kia đoạn cái cổ chỗ phóng lên trời, quang mang ở bên trong, có Long Âm quanh quần.

Trong lúc mơ hồ, quang mang bên trong hiển lộ ra một cái khác Hư Huyền giống như Long Ảnh.

Đạo kia Long Ảnh, cổ xưa tôn quý, phảng phất là tượng trưng cho Thiên Địa ban tặng.

Chu Nguyên nhìn qua một màn này, trong lòng thì là mãnh liệt run lên, tại phía trên kia, hắn đã nhận ra một cái khác quen thuộc được gần như khắc cốt minh tâm giống như khí tức. . .

"Thánh Long chi khí. . ."

Chu Nguyên thanh âm đều là hơn nhiều vẻ run rẩy, năm đó Vũ Vương đem trong cơ thể hắc Thánh Long Khí Vận đều rút ra, rót vào trong Đại Vũ Mãng Tước trong cơ thể. . .

Mà không nghĩ tới, mười mấy năm sau, hắc lại có thể lại lần nữa cảm nhận được cái này nguyên vốn thuộc về hắc Thánh Long chi khí.

Hí!

Tại Chu Nguyên trong cơ thể Khí Phủ ở bên trong, Thông Thiên Huyền Mãng Khí cũng là vào lúc này bạo động, phảng phất là có tiếng gào rít truyền ra, trong đó lộ ra một loại không cách nào ngôn ngữ khát vọng.

Ô...ô...n...g!

Hư Huyền Long Ảnh chi khí, ở đằng kia không trung chiếm cứ một chút, bỗng nhiên quét sạch hạ xuống.

Bất quá, cái kia Thánh Long chi khí cũng không phóng tới Chu Nguyên, ngược lại là xông về Vũ Hoàng cái kia đứt gãy đầu.

"Vũ Hoàng, đã biết rõ người không dễ dàng như vậy chết!" Chu Nguyên trong mắt hàn quang đại thịnh, không chút lựa chọn một quyền oanh ra, trong cơ thể vừa mới khôi phục một chút nguyên khí, không hề giữ lại gào thét phóng tới, hung hăng đối với cái kia Vũ Hoàng đầu ằm.

Lúc này, trên mặt đất, cái kia Vũ Hoàng đầu, bỗng nhiên mãnh liệt mở ra hai mắt, tại kia chỗ mi tâm, có quang mang hiển hiện, trong lúc mơ hồ hiển lộ ra một đạo hư ảnh.

Rõ ràng là Vũ Hoàng Thần Hồn.

Chu Nguyên chém Vũ Hoàng thân thể, nhưng thần hồn của hắc, vẫn còn trốn ở mi tâm lúc giữa.

Thánh tích chi địa trong ngoài, phần đông ánh mắt nhìn thấy một màn này, đều là kinh ngạc lên tiếng.

"Cái kia Vũ Hoàng Thần Hồn vậy mà chưa từng đi theo thân thể cùng một chỗ tiêu tán?"

"Xem ra hẳn có thần hộ mệnh hồn bảo bối, lúc này mới có thể đủ đem Thần Hồn ẩn giấu ở trong đầu."

"Bất quá đã mất đi thân thể, Thần Hồn không hề có tác dụng, trừ phi Thần Hồn bước vào Thực Cảnh, nhưng hiển nhiên, cái này Vũ Hoàng Thần Hồn còn chưa đến một bước kia!"

"Chỉ cần Chu Nguyên đánh nát đầu lâu của chúng nó, cái kia Thần Hồn tự nhiên cũng không có chỗ có thể trốn, đơn giản có thể bị đánh nát."

". . ."

"HU'U...U...U!"

Cái kia Vũ Hoàng mi tâm Thần Hồn chi lực phát ra, đúng là chờ đồ cái đầu lẳng không bay lên, tránh đi Chu Nguyên nguyên khí oanh kích, sau đó há rộng cái mồm, muốn đem cái kia Thánh Long chi khí lại lần nữa hút đi.

"Thiên Nguyên Bút!"

Chu Nguyên ánh mắt băng hàn, bàn tay tự bên hông rút ra Thiên Nguyên Bút, hơi khẽ chấn động, Thiên Nguyên Bút bành trướng, tuyết trắng lông tơ đột nhiên mở rộng, hóa thành tuyết trắng tấm lụa, như thiểm điện đối với Vũ Hoàng đầu hung mãnh đâm mà đi.

Cái kia Vũ Hoàng vốn muốn lần nữa hấp quay về Thánh Long chi khí, nhưng lúc này nhưng lại không thể không gián đoạn, thúc giục đầu bay lên, tránh đi tuyết trắng lông tơ.

"Chu Nguyên, lần này ta đích thật là lật thuyền trong mương, bất quá, người muốn giết ta, cũng không dễ dàng như vậy!" Vũ Hoàng đầu bay lên, miệng há hớp, có làn lạnh thanh âm truyền ra.

Chu Nguyên hai mắt híp lại, chột bàn tay đột nhiên nắm chặt.

Xùy!

Chỉ thấy được trong hư không, chột có lấy từng đạo mắt thường không thể nhận ra lông tơ mãnh liệt bắn phóng tới, cuối cùng trực tiếp là vòn quanh tại Vũ Hoàng đầu chung quanh, nháy mắt sau đó, mãnh liệt bắn hạ xuống, xuyên thủng rồi Vũ Hoàng đầu.

Phanh!

Lông tơ xẹt qua, chỉ thấy được cái kia Vũ Hoàng đầu, lại trực tiếp là tại chỗ liên bùng nổ vỡ đi ra.

Đầu vỡ vụn, Chu Nguyên lông mày lại hơi hơi nhíu một cái, bởi vì hần nhìn thấy, ở đằng kia trong huyết vụ, có một cái khác ước chừng lòng bài tay lớn nhỏ Hư Huyền Thần Hồn bay lên.

Cái kia Thần Hồn, tự nhiên là được Vũ Hoàng.

Chỉ có điều lúc này, ở đằng kia Vũ Hoàng Hư Huyền Thần Hồn bên ngoài, đúng là bao vây lấy một tầng lóe ra Tinh Quang giống như tinh y, đúng vậy đạo kia tinh y bảo hộ, làm cho Vũ Hoàng cái này vền vền chẳng qua là Hư Cảnh trung kỳ Thần Hồn, nhưng là có thể rời khỏi thân hình.

"Dĩ nhiên là hồn giáp? !"

Chu Nguyên đồng tử co rút lại, cái kia Tinh Quang giống như tinh y, chính là là một loại hồn giáp, có thể thần hộ mệnh hồn, có thể tưởng tượng

muốn tu ra hồn giáp, coi như là Thần Hồn bước vào Thực Cảnh người, đều thì không cách nào thành công.

Hiển nhiên, Vũ Hoàng sau lưng, có cao nhân tương trợ.

"Chu Nguyên, ta nói rồi, người giết không được ta!" Vũ Hoàng Thần Hồn xem ra, lạnh giọng nói.

"Hừ, người muốn đoạt lại cái này Thánh Long chi khí? Đừng suy nghĩ, nó tại trong cơ thể ta hơn mười năm, ta đối với nó không chế so với người càng mạnh hơn nữa, chỉ cần ta đem đoạt lại, ngày sau, tự nhiên có cơ hội đòi lại hôm nay tròng tử!"

Vũ Hoàng thanh âm rơi xuống, trực tiếp là hai tay kết ấn, sau đó chỉ thấy được cái kia chiếm giữ hư không Thánh Long chi khí, chính là chấn động lên, cuối cùng đối với Vũ Hoàng Thần Hồn gào thét mà đi.

Chu Nguyên ánh mắt băng hàn, hôm nay thật vất vả tìm được cơ hội đem Vũ Hoàng thân thể chém giết, dẫn xuất rồi đạo này Thánh Long chi khí, nếu là lại để cho Vũ Hoàng thu trở về, cái kia đều muốn còn có loại cơ hội này, không biết được lúc nào.

Mà đã mất đi Thánh Long chi khí, coi như là hôm nay không thể triệt để chém giết Vũ Hoàng, cái kia cũng sẽ đối với hắn tạo thành khó có thể hình dung lớn chế.

Cho nên, Chu Nguyên không có khả năng lại để cho hắn thực hiện được.

Chu Nguyên hít sâu một hơi, trong tay Thiên Nguyên Bút run lên, tuyết trắng lông tơ trôi lơ lửng ở kia dưới chân, đem chở đồ lên không, đối với cái kia Thánh Long chi khí bắn mạnh tới.

"Chu Nguyên, người đừng có nằm mộng, cái này Thánh Long chi khí, người đoạt không đi!" Vũ Hoàng Thần Hồn cười to nói.

Chu Nguyên trong mắt xẹt qua một vòng lãnh mang: "Đúng không?"

Hắn chậm rãi giơ lên tay phải, lòng bàn tay giữa, có một đoàn Huyết Hồng tại chậm rãi ngo ngoe, phóng thích ra oán tăng chi khí.

"Oán Long Độc, oan có đầu nợ có chủ, cái này Thánh Long chi khí, người sẽ không muốn đoạt lại chứ !" Chu Nguyên thấp giọng nói.

Cái này Oán Long Độc, đều có Linh tính, trước lúc trước một cái khác Thánh Long chi khí xuất hiện thời điểm, Chu Nguyên liền đã nhận ra nó rục rịch.

Rống!

Mà đang ở Chu Nguyên thanh âm rơi xuống lúc, cái kia một đoàn Huyết Hồng đột nhiên chấn động lên, cuối cùng đúng là trực tiếp xuyên thấu Chu Nguyên lòng bàn tay, Huyết Hồng chi khí tuôn ra, tại Chu Nguyên lòng bàn tay lúc trước, hội tụ thành một cái Huyết Hồng đầu rồng. . .

Đầu rồng gào thét, miệng rồng đột nhiên khê hấp.

Cái này khê hấp phía dưới, cái kia Vũ Hoàng lập tức hoảng sợ biến sắc, bởi vì hắn nhìn thấy, nguyên bản đối với hắn vọt tới Thánh Long chi khí, đúng là dùng một loại tốc độ kinh người đối với Chu Nguyên dũng mãnh lao tới.

"Đáng chết!"

Vũ Hoàng gào thét lên tiếng, vội vàng thúc giục toàn lực, điên cuồng hấp thu Thánh Long chi khí, ý đồ đem không ngừng thu hồi.

Vì vậy, giữa không trung, cái kia một cái khác Thánh Long chi khí không ngừng phân hoá, đối với hai bên dũng mãnh lao tới.

Nhưng hiển nhiên, cái kia Oán Long Độc biến thành miệng rồng, hấp được nhanh hơn!

Ngắn ngủn bất quá hơn mười hơi thở thời gian, Thánh Long chi khí biến thành Long Ảnh tiêu tán, mà trong đó gần hai phần ba Thánh Long chi khí, đều là bị Oán Long Độc làm cho nuốt hết.

Mà Vũ Hoàng đoạt trở về, vền vẹn một phần ba.

"A a!"

Lúc này đây, Vũ Hoàng triệt để tức điên rồi, con mắt đỏ bừng, mặc dù lúc trước hãn thân thể bị trăm, cũng không như thế thất thố, bởi vì hãn vô cùng rõ ràng Thánh Long chi khí tác dụng.

Chỉ cần có được lấy Thánh Long chi khí, hãn sớm muộn có thể Đông Sơn tái khởi!

Mà hôm nay Thánh Long chi khí đại bộ phận đều bị Chu Nguyên đoạt lại, đây không phải là vền vẹn đối với hãn, coi như là đối với Đại Vũ vương triều vận mệnh quốc gia, đều muốn hội sinh ra cực lớn ảnh hưởng.

Bất quá, lại như thế nào nổi giận, hãn đều đúng không thể làm gì, hãn lúc này vền vẹn có thần hồn, có thể từ Chu Nguyên trong tay chạy ra tính mạng đã là không đổi, huống chi còn muốn đối với Chu Nguyên làm cái gì.

Sáng chói Tinh Quang, tự Vũ Hoàng trong cơ thể bạo phát đi ra, trực tiếp là đem cuốn vào Tinh Quang ở bên trong, cuối cùng phóng lên trời, giống như đúng xuyên thủng rồi Hư Không, biến mất không thấy gì nữa.

"Chu Nguyên, ta sẽ không bỏ qua ngươi!"

Mà theo Vũ Hoàng Thần Hồn biến mất, cái kia điên cuồng tiếng gầm gừ, vẫn còn quanh quẩn.

...

Thánh tích chi địa bên ngoài.

Triệu Bàn sắc mặt âm trầm, hắt từ trong lòng lấy ra một cái khác tinh bàn, tinh trong mâm có Tinh Quang tỏa ra, Tinh Quang ngừng tụ tại phía trước, cuối cùng phảng phất là tạo thành một đạo không gian thông đạo.

HƯU...U...U!

Một đạo tinh quang từ trong thông đạo gào thét phóng tới, cuối cùng rơi vào tinh trong mâm, chỉ thấy được cái kia Vũ Hoàng Thần Hồn, cũng là rơi xuống đi vào.

Hiển nhiên, xuất thủ cứu rồi Vũ Hoàng Thần Hồn người, đúng vậy cái này Triệu Bàn.

"Hắc, không nghĩ tới người ngay cả Thánh Cung "Tinh Hồn Bàn" đều mang ra ngoài, chẳng lẽ đã sớm dự liệu được cái này Vũ Hoàng tất bại chứ" cái kia cách đó không xa, Mục Vô Cực cười lạnh nói.

Triệu Bàn mặt sắc mặt xanh mét, không để ý đến, hắt chẳng qua là lạnh lùng nhìn thoáng qua tinh trong mâm cái kia Vũ Hoàng Thần Hồn, trong nội tâm thầm mắng: "Thật là một cái phế vật, nếu không có Cung Chủ coi trọng người, thật sự là chẳng muốn ra tay. . ."

Bất quá tuy rằng trong nội tâm tức giận Vũ Hoàng vô năng, nhưng hắt hay vẫn là cẩn thận từng li từng tí đem Tinh Hồn Bàn thu hồi, làm cho Vũ Hoàng Thần Hồn ở trong đó ân cần săn sóc.

Dù sao, rời khỏi Thánh Cung lúc, Cung Chủ tự mình đã thông báo hắt, coi như là cái này Vũ Hoàng chỉ còn một tia Thần Hồn, cũng muốn đem mang về Thánh Cung.

Nguyên bản Triệu Bân còn muốn có lẽ không đến mức như thế, kết quả không nghĩ tới, người này, lại vẫn thật sự là bị chém giết thân thể, chỉ còn lại có Thần Hồn chạy ra. . .

Triệu Bân ngẩng đầu lên, nhìn qua quang trong kính Chu Nguyên thân ảnh, trong mắt nhịn không được xẹt qua một vòng sát cơ.

"Tiểu tử này. . . Lại có thể làm được một bước này. . ."

Nhưng hắn cũng hiểu biết, tại Mục Vô Cực không coi vào đâu, hắn cũng không cách nào đối với Chu Nguyên như thế nào.

Lúc này đây, Chu Nguyên không thể nghi ngờ đem sẽ trở thành thánh tích chi địa bên trong lớn nhất người thắng.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 199: Vận Mệnh Quốc Gia Bị Hao Tồn

Bạch Ngọc trên quảng trường, Chu Nguyên nhìn qua cái kia Vũ Hoàng Thần Hồn biến mất địa phương, thân hình cũng là thời gian dần trôi qua đáp xuống, khuôn mặt bình tĩnh.

Vũ Hoàng Thần Hồn có thể đào tẩu, hơi chút có chút vượt quá dự liệu của hắn, bất quá may mà đúng rồi, Vũ Hoàng trong cơ thể Thánh Long chi khí, bị hắn dùng Oán Long Độc, cứng rắn đoạt lại rồi hai phần ba.

Đã mất đi đại bộ phận Thánh Long chi khí, không thể nghi ngờ sẽ đối với Vũ Hoàng tạo thành trọng thương cùng với rất nhiều di chứng.

Năm đó Vũ Vương chiếm trong cơ thể hắn Thánh Long chi khí, nghiêm chỉnh mà nói, hắn là bị chia ra làm ba, Đại Vũ "Mãng Tước" tất cả được thứ nhất, còn có một bộ phận chia ra làm rồi Đại Vũ vương triều trấn quốc số mệnh.

Mà hôm nay, Chu Nguyên chẳng qua là cầm lại rồi một bộ phận mà thôi.

Chu Nguyên giơ bàn tay lên, chỉ thấy được lòng bàn tay chiếm cứ một đoàn Huyết Hồng chi khí, tản ra nồng đậm oán tăng chi ý, đương nhiên đó là Oán Long Độc.

Tại hấp thu rồi Vũ Hoàng trong cơ thể cái kia hai phần ba Thánh Long chi khí về sau, Oán Long Độc dường như trở nên càng thêm đậm đặc, hơn nữa kia hình dạng, cũng là từ cái kia đoàn huyết vụ, thời gian dần trôi qua biến thành một cái khác có chút mơ hồ nho nhỏ hình huyết sắc Long Ảnh.

"Oán Long Độc lực lượng, tăng cường." Chu Nguyên có thể cảm nhận được Oán Long Độc dường như trở nên càng thêm bá đạo, điều này làm cho được hấn có chút sầu lo, thứ này có đôi khi là lợi khí, có thể có đôi khi, cũng làm cho Chu Nguyên cực kỳ kiêng kỵ.

Dù sao lúc trước hơn mười năm, Chu Nguyên cũng là bị nó giày vò đến sống không bằng chết.

"Ta và người đồng thể, cái kia Thánh Long chi khí, cũng không thể người một mình hưởng thụ lấy."

Chu Nguyên thanh âm vừa rơi xuống, Khí Phủ bên trong chiếm giữ Thông Thiên Huyền Mãng Khí chính là vào lúc này vận chuyển lại, mơ hồ có tiếng gào rít truyền ra, chỉ thấy được ám kim nguyên khí tại Chu Nguyên Khí Phủ bên trong tạo thành mãng xà hình, con rắn miệng hơi mở, liền là có thêm một cỗ kỳ lạ lực hút bạo phát đi ra.

Về này lực hút truyền ra, chỉ thấy được lòng bàn tay Oán Long Độc lập tức chấn động lên, có trầm thấp Long Ngâm âm thanh truyền ra.

Một tia Thánh Long chi khí, tự Oán Long Độc bên trong thoát ly đi ra, không ngừng dung nhập Thông Thiên Huyền Mãng Khí bên trong.

Ỗ À HÚ HÚ!

Oán Long Độc gào thét, phảng phất là muốn kháng cự.

Bất quá nó kháng cự cũng không có quá lớn tác dụng, Chu Nguyên không có khả năng ngồi nhìn nó đem những Thánh Long kia chi khí nuốt, lớn mạnh bản thân, ngày sau lại cho hấn tạo thành đại phiền toái.

Mà cái này "Thánh Long chi khí" đối với "Thông Thiên Huyền Mãng Khí" mà nói, hiển nhiên là vô cùng có ích lợi.

Một tia Thánh Long chi khí, không ngừng bị "Thông Thiên Huyền Mãng Khí" sở hấp thu, sau đó Chu Nguyên chính là phát giác được, Thông Thiên Huyền Mãng Khí Âm Kim sắc màu, cũng là mơ hồ trở nên càng thêm sáng ngời. . .

Hơn nữa, nó phẩm chất, dường như cũng là đang dần dần tăng lên.

Chu Nguyên trong mắt có quang mang xẹt qua, quả nhiên, Thánh Long chi khí đối với "Thông Thiên Huyền Mãng Khí" có trọng dụng, dựa theo suy đoán của hắn, tiếp tục như vậy mà nói, Thông Thiên Huyền Mãng Khí phẩm chất, tất nhiên có thể từ Ngũ phẩm tăng lên tới Lục phẩm!

Mặc dù chỉ là Nhất phẩm tăng lên, nhưng Chu Nguyên lại vô cùng rõ ràng cái này sẽ có nhiều biến hóa lớn.

Lục phẩm nguyên khí, toàn bộ trên Thương Mang đại lục, tất cả Đại Vương Triều đều chưa chắc có thể có được.

"Đáng tiếc, bị cái kia Vũ Hoàng cuối cùng vẫn còn cầm đi một bộ phận Thánh Long chi khí, bằng không thì nói không chừng đều có thể lại để cho Thông Thiên Huyền Mãng Khí hoàn thành một lần tiến hóa, trực tiếp tiến giai trở thành Thất phẩm cấp độ "Trấn Thế Thiên Giao Khí" !"

Chu Nguyên có chút tiếc hận, hôm nay những Thánh Long này chi khí, nhiều lắm là chỉ có thể lại để cho hắn "Thông Thiên Huyền Mãng Khí" tăng lên Nhất phẩm, lại không đủ để tiến hóa thành là đến Thất phẩm.

Bất quá hắn cũng không phải lo được lo mất người, lúc này đây có thể đoạt lại rồi một bộ phận Thánh Long chi khí, đã là vượt ra khỏi dự liệu của hắn, về phần cái kia Vũ Hoàng, lần này trọng thương, đều muốn khôi phục, cũng không dễ dàng như vậy.

"Thánh Long chi khí. . ."

Chu Nguyên nắm ngón tay chậm rãi nắm khé, hít sâu một hơi, ánh mắt lạnh lùng.

"Ta sớm muộn đều toàn bộ cầm về!"

Hắn kiềm chế quyết tâm bên trong tâm tình, tùy ý trong cơ thể Thông Thiên Huyền Mãng Khí không ngừng từ Oán Long Độc chỗ đó hấp thu Thánh Long chi khí, sau đó ngẩng đầu, nhìn về phía Bạch Ngọc quảng trường ở chỗ sâu trong.

Chỉ thấy được chỗ đó mây mù bỗng nhiên tản đi, có một cái đá xanh con đường nhỏ hiển lộ ra.

Chu Nguyên trầm ngâm một chút, chính là cất bước đối với đá xanh con đường nhỏ đi đến.

Hắn ngược lại là muốn nhìn một cái, tốn sức trăm cay nghìn đắng lại tới đây, cuối cùng có thể có được cái gì Tạo Hóa?

...

Đại Vũ vương triều.

Đủ loại quan lại nghị sự trong đại điện, vương tọa phía trên, một cái khác người mặc long bào bóng người ngồi ngay ngắn, một cỗ cường hãn uy nghiêm tự kia trong cơ thể phát ra, làm cho người kính sợ.

Tại kia đỉnh đầu, mơ hồ có nguyên khí ngưng tụ, phảng phất là tạo thành một tòa khảm mây, không ngừng có nguyên khí quang lưu lạc rủ xuống rơi xuống.

Cái kia đúng một người trung niên nam tử, hắn khuôn mặt uy nghiêm, chẳng qua là hai mắt có chút hãm sâu, lộ ra cực kỳ lạnh lùng nghiêm nghị.

Người này, đương nhiên đó là Đại Vũ vương triều vương thượng, Vũ Vương!

Hắn lúc này, đang khép hờ lấy hai mắt, lắng nghe đủ loại quan lại thượng tấu.

Đột nhiên, Vũ Vương mãnh liệt giương đôi mắt, ánh mắt nhìn về phía đại điện bên ngoài, chỉ thấy được ở đằng kia Đại Vũ Vương Cung trên không, chợt có Long Ngâm tiếng vang triệt, cái kia Long Ngâm âm thanh, toàn bộ Thiên Địa nguyên khí, đều là vào lúc này hỗn loạn.

Đại địa chấn động, toàn bộ Vương Cung đều là hỗn loạn lên.

Vũ Vương sắc mặt đột nhiên trở nên âm trầm xuống, hắn hai mắt có quang mang hiển hiện, nhìn về phía Vương Cung bầu trời, nguyên bản trong mắt hắn, Vương Cung trên không, có Long Hoàng khí tượng.

Hai luồng khí tượng bao quanh Vương Cung, đó chính là tượng trưng cho bọn hắn Đại Vũ trấn quốc số mệnh.

Mà lúc này, hoàng khí còn tồn, có thể cái kia một cái khác Long khí, nhưng là dùng một loại tốc độ kinh người ảm đạm xuống.

"Long khí hao hụt? !"

Vũ Vương bỗng nhiên đứng dậy, khuôn mặt kịch biến, khó có thể tin mà nói: "Hoàng mà chỗ đó đã xảy ra chuyện? !"

"Thiên Địa nguyên khí, có chỗ đông dồi!"

"Đông Phương. . . Đó là Đại Chu Vương Triều!"

Vũ Vương ánh mắt trở nên cực kỳ đáng sợ, nói: "Tốt người Đại Chu Vương Triều, quả thật là chết mà không cường!"

Tuy rằng không rõ ràng lắm cuối cùng chuyện gì xảy ra, thế nhưng hao hụt trấn quốc Long khí, hiển nhiên là hướng về rồi Đại Chu Vương Triều, đồng thời cũng dẫn động được Thiên Địa nguyên khí, có chỗ đông dồi.

Hắn mãnh liệt nhìn về phía đủ loại quan lại, lạnh lùng nói: "Nhanh, lập tức phái người tiến về trước thánh tích chi địa tìm Thái Tử, phải tất yếu hộ kia Chu Toàn!"

...

Đại Chu Vương Triều.

Trong vương cung Chu Kinh đang bồi theo Tần Ngọc hành tẩu ở hoa uyển bên trong, cước bộ của hắn đột nhiên đình trệ, có chút kinh nghi bất định ngẩng đầu lên.

Trong mắt của hắn nguyên khí bắt đầu khởi động, lập tức nhìn thấy, tại đây Đại Chu Vương Triều Vương Cung trên không, bỗng nhiên có một cỗ số mệnh lảng không hiển hiện, cuối cùng chiếm giữ xuống, trong lúc mơ hồ, đúng là tạo thành một cái khác Long Ảnh.

Toàn bộ Đại Chu trong Thiên Địa, dường như Thiên Địa nguyên khí, đều là trở nên hùng hồn cùng sống động một ít.

"Cái này, đây là trấn quốc số mệnh? !" Chu Kinh ngây người ra, khó có thể tin thất thanh nói.

Năm đó bọn hắn Đại Chu Vương Triều cường thịnh lúc, tự nhiên cũng có được số mệnh hộ quốc, nhưng về sau Vũ Gia phản loạn, Đại Chu sứt yếu xuống, trấn quốc số mệnh chính là tản đi rất nhiều, chỉ có thể đau khổ kiên trì.

Nhưng cái đó ngờ tới, hôm nay, cái này trấn quốc số mệnh, rõ ràng lại xuất hiện!

Chu Kinh ngơ ngác nhìn qua một màn này, một lát sau, con mắt đỏ bừng, rung giọng nói: "Đúng Nguyên nhi!"

"Đích thị là Nguyên nhi đoạt lại rồi Thánh Long chi khí!"

"Nguyên nhi tiến về trước cái kia thánh tích chi địa, hẳn là gặp Vũ Hoàng rồi, Nguyên nhi từ chỗ của hắn, đoạt lại rồi một bộ phận Thánh Long chi khí!"

Chu Kinh rất nhanh liền đoán được một ít manh mối, lúc này đều có chút cảm thấy khó có thể tin, hắn cầm chặt Tần Ngọc bàn tay, kích động nói: "Nguyên nhi tất nhiên là đánh bại cái kia Vũ Hoàng!"

"Thật vậy chăng? !"

Tần Ngọc cũng là cảm thấy khó có thể tin, nhưng cũng là vui mừng được nước mắt đều muốn rơi xuống, những này qua, nàng thời khắc tại lo lắng lấy Chu Nguyên, dù sao những tiến về trước cái kia thánh tích chi địa, thế nhưng là trên Thương Mang đại lục đỉnh tiêm con cưng, Chu Nguyên cùng bọn họ so sánh với, nội tình không thể nghi ngờ là muốn kém một chút.

Mà bây giờ, vậy mà nghe được Chu Nguyên đánh bại Vũ Hoàng. . .

Chu Kinh dùng sức gật đầu, nói: "Bằng không thì chúng ta Đại Chu sẽ không thể nào xuất hiện Long khí hộ quốc!"

Hắn nhin không được cười ha hả, chẳng qua là cái kia mắt hổ ở bên trong, đều cũng có lấy khó có thể ngăn chặn nước mắt nổi lên.

"Tốt! Tốt! Ta xem từ nay về sau, ai còn dám nói Nguyên nhi là ta Chu gia Phế Long!"

Những năm gần đây này, hắn bị Vũ Vương cùng với Đại Vũ vương triều ép tới không thở nổi, hắn khổ khổ duy trì lấy Đại Chu Vương Triều, nhưng

dường như vĩnh viễn không có thiên lý, không cách nào trông thấy một tia hi vọng.

Mà không cách nào bảo hộ Chu Nguyên, làm cho hãn vừa ra đời liền gặp phải kiếp nạn, cũng là làm cho hãn vô cùng tự trách.

Cho tới bây giờ. . .

Hãn ngẩng đầu, nhìn về phía Đại Vũ vương triều chỗ phương hướng, lúc này, hãn tựa hồ là nhìn thấy, cái kia Vũ Vương vô cùng tức giận bộ dạng.

"Vũ Vương. . . Người cho rằng năm đó chiếm con ta Thánh Long Khí Vận, liền có thể đưa hãn đánh vào vực sâu vạn trượng. . ."

"Người cho rằng người đã thắng định rồi a?"

"Bất quá, hiện tại xem ra. . ."

"Người còn không có triệt để thắng!"

"Mà ta Đại Chu, cũng có còn không triệt để thua!"

. . .

Một tòa cung điện cổ xưa, tọa lạc ở đỉnh núi, mây mù lượn quanh.

Ở đằng kia trong lầu các, một gã thiếu nữ áo tím, mở ra mắt phượng, nàng dung nhan tuyệt mỹ bên trong hiện ra yêu dị, tuổi còn nhỏ, đã là có thêm mị hoặc mỗi người một vẻ tiềm chất.

Đặc biệt là nàng cái kia một thân khí chất, tôn quý mà thần bí, tựa như Phượng Hoàng.

Đương nhiên đó là cái kia Đại Vũ vương triều Vũ Dao.

Nàng lúc trước có chút tâm huyết dâng trào, mơ hồ có nào đó cảm ứng.

"Vũ Hoàng. . . Ta nói rồi, người sớm muộn hội thua ở của người cao ngạo cùng tự đại phía trên." Thiếu nữ nhàn nhạt tự nói.

Nàng cùng Vũ Hoàng đồng bào mà sinh, hơn nữa cũng đã nhận được một bộ phận Thánh Long chi khí, tự nhiên cũng là có sở cảm ứng Thánh Long chi khí biến hóa.

Hiển nhiên, Vũ Hoàng hẳn là đã thất bại.

Hơn nữa còn là thua ở rồi Đại Chu Vương Triều cái kia cái gọi là Phế Long trong tay.

Bất quá đối với Vũ Hoàng bị thua, bị người đoạt lại Thánh Long Khí Vận, nàng cũng không có quá lớn tâm tình chấn động.

Bởi vì nàng bản thân chính là một cái lạnh lùng người.

Hơn nữa, nàng cũng có thể cảm nhận được Vũ Hoàng đối với nàng cái chủng loại kia dị dạng yêu say đắm, cái này làm cho nàng không thích.

"Chu Nguyên. . ."

Nàng nhẹ nhàng niệm một tiếng cái tên này, chợt bên môi đỏ mọng nổi lên một vòng mị hoặc giống như nét mặt tươi cười, nói khẽ: "Xem ra, người quả nhiên là cái kia Thánh Long, mặc dù giảm xuống tiến sâu như vậy uyên, đều có thể lại lần nữa bò ra. . ."

Nàng mắt phượng khẽ nâng, giống như đúng xuyên thủng không gian, nhìn thấy cái kia Thương Huyền Thiên bên trong một đạo thân ảnh.

"Ta biết rõ người hẳn là muốn muốn đoạt lại tất cả Thánh Long chi khí a? Thật sự là thật là đúng dịp đâu rồi, kỳ thật, ta cũng muốn một người độc hưởng phần này Thánh Long Khí. . ."

Vũ Dao hết sức nhỏ ngón tay ngọc, nhẹ nhàng đem rủ xuống trơn bóng đôi má tóc xanh kéo lên, rất có uy nghi mắt phượng thì là thời gian dần trôi qua nhăm lại, mơ hồ, giống như là có thêm thấp tiếng vang lên.

"Chu Nguyên, tiếp tục trở nên càng mạnh hơn nữa a. . . Bởi vì, chờ người ta gặp nhau cái ngày đó, chính là ta đem người ăn tươi lúc sau đây. . ."

"Người cũng phải cẩn thận a, dù sao, ta cũng không phải là Vũ Hoàng cái loại này đồ đần a. . ."

"Hì hì. . ."

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 200: Đãi Ngộ Chi Chênh Lệnh

Toái Thạch con đường nhỏ chung quanh, có nhàn nhật mây mù lượn quanh, Chu Nguyên theo con đường nhỏ cẩn thận từng li từng tí đi về phía trước, như thế ước chừng mấy phút sau, cái kia trước mắt ánh mắt thời gian dần trôi qua rộng rãi, sau đó liền có một tòa Thạch Đình xuất hiện ở hắc trong tầm mắt.

Chu Nguyên đến gần Thạch Đình, sau đó liền sững sờ xuống dưới, bởi vì hắc nhìn thấy cái kia Thạch Đình bên trong thậm chí có người.

Ở đằng kia Thạch Đình bên trong, một cái khác áo trắng bóng hình xinh đẹp nghiêng ngồi ở ghế đá, áo trắng phác họa lấy thon thả thon dài đường cong, tóc xanh rủ xuống rơi xuống, nàng một tay cầm bình ngọc, một tay cầm chén ngọc, đúng là ở đằng kia nhàn nhã tự rót uống một mình.

Chu Nguyên ánh mắt ngừng lưu tại đạo kia bóng hình xinh đẹp trên gương mặt, lập tức khóe miệng liền co quắp.

"Yêu Yêu? !"

Chu Nguyên con mắt đều có điểm trống, bởi vì trước mắt bóng hình xinh đẹp, đương nhiên đó là từ vừa tiến vào Thánh bậc thang liền biến mất thân ảnh Yêu Yêu!

"Người, người tại sao lại ở chỗ này? !" Chu Nguyên nhin không được nói.

Yêu Yêu nâng lên đôi mắt xinh đẹp, nhìn nhìn Chu Nguyên, khẽ cười một tiếng, nói: "Haha, không tệ lắm, không nghĩ tới người dĩ nhiên là cuối cùng người thắng. . . Thật sự là vượt quá dự liệu của ta đây."

Yêu Yêu nghiêng đầu, cười mỉm mà nói: "Ta cũng không biết ta làm sao tới, cái kia màu xanh nước lũ lao xuống về sau, liền đem ta lôi cuốn, tiễn đưa đến nơi này."

Chu Nguyên nghe vậy, mặt đều tái rồi, hãn liễu chết liễu sống, quá ngũ quan, trăm lực tướng, trên đường đi không biết đã trải qua bao nhiêu gian khổ, cuối cùng vừa rồi mình đây thương tích tiêu sái đến nơi đây.

Kết quả, Yêu Yêu vậy mà cái gì cũng không có làm, cũng đã trước hãn một bước đến nơi này!

Loại này đối lập, đã liền Chu Nguyên tính tình, đều là nhịn không được có chút tan vỡ, cái này người với người ở giữa chênh lệch, như thế nào lại lớn như vậy?

"Dựa vào cái gì a!" Chu Nguyên đi vào Thạch Đình, một chút đoạt lấy Yêu Yêu trong tay chén ngọc, một cái tưới xuống dưới, tức giận bất bình mà nói.

Yêu Yêu đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên trong tay chén ngọc, đây chính là nàng lúc trước đã uống, lúc này cái kia đôi mắt đẹp liền không nhịn được híp lại lên một cái nguy hiểm độ cong, mỉm cười nói: "Chu Nguyên, ngươi muốn chết a?"

Chu Nguyên nhìn đến Yêu Yêu cái kia mang theo nguy hiểm khí tức ngữ khí, giờ mới hiểu được tới đây, lúc này vội vàng buông chén ngọc, lúng túng nói: "Ta hiện tại trọng thương, đụng một chút sẽ chết, ngươi chớ làm loạn."

Yêu Yêu tức giận trắng mặt nhìn hăn liếc, đem chén ngọc cướp về, nếu là người bên ngoài dám làm như thế, nàng hiện tại đã sớm móc ra một trăm đạo Nguyên Văn quyền trục đem đối phương oanh thành đồng cặn bã rồi.

"Yêu Yêu tỷ, nơi này là chỗ nào a? Không phải nói có Tào Hóa chứ" Chu Nguyên vội vàng nói sang chuyện khác, cười nói.

Yêu Yêu đuổi lưng một cái, kinh người đường cong hiển lộ ra, kinh tâm động phách, nàng miễn cưỡng mà nói: "Không biết đâu rồi, ta liền ngồi ở chỗ này uống nửa ngày rượu, cũng không có nhìn."

Chu Nguyên nhin không được im lặng, người bên ngoài ngay cả mạng cũng không muốn đều muốn để cướp đoạt Tào Hóa, kết quả Yêu Yêu chiếm cứ tiên cơ, ngược lại không có nhiều hứng thú, trong mắt của nàng, đi tìm cái kia Tào Hóa, chỉ sợ còn không bằng tìm tới tốt rượu ngon càng lại lực hấp dẫn.

"Ta chờ ở chỗ này, cũng muốn nhìn một chút đến tột cùng là ai có thể đủ tiến đến đâu rồi, nếu như là Vũ Hoàng hoặc là Diệp Minh bọn hăn mà nói, cái kia đã nói lên người đã thất bại, nói như vậy, ta liền sẽ giúp người sẽ đem tên kia cho đuổi đi ra."

Yêu Yêu linh hoạt kỳ ảo thanh tịnh hai con người có chút ngạc nhiên nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, nói: "Bất quá để cho ta không nghĩ tới đúng rồi, người vậy mà thật sự xông đi qua. . . Nói là nói như thế, cái kia Vũ Hoàng, hăn là bại trong tay người trong?"

Chu Nguyên nghe vậy, trong lòng ngược lại là hơi ấm, Yêu Yêu ở tại chỗ này, càng lớn nguyên nhân, sợ cũng là bởi vì hăn.

"Ân, cùng cái kia Vũ Hoàng đấu một cuộc, chém nhục thể của hăn, chiếm một bộ phận Thánh Long chi khí trở lại, bất quá đáng tiếc đúng rồi lại để cho hăn Thần Hồn chạy." Chu Nguyên ngữ khí bình tĩnh mà nói.

"Chắc chắc."

Yêu Yêu bàn tay như ngọc trắng nhẹ chống đỡ lấy tuyết trắng nhọn xinh đẹp cái cằm, cười mỉm mà nói: "Kết quả này, thật đúng là có chút ít vượt quá dự liệu của ta."

Nàng đôi mắt đẹp lướt qua Chu Nguyên khuôn mặt, giống như cười mà không phải cười mà nói: "Người giả bộ cái gì bình tĩnh đâu rồi, rõ ràng có chút đắc ý a?"

Chu Nguyên lúng túng được khóe miệng co lại.

Yêu Yêu óng ánh giống như thon dài ngón tay ngọc nhẹ gõ gõ bình ngọc, nói: "Bất quá, cũng là đáng giá đắc ý, người có thể làm được một bước này, ngay cả ta đều không nghĩ tới."

Chu Nguyên kinh ngạc nói: "Người đây là ở khích lệ ta?"

Yêu Yêu vươn ngọc thủ, sờ sờ Chu Nguyên đầu, nghiêm túc nói: "Trẻ nhỏ dễ dạy."

Chu Nguyên mặt tối sầm, tức giận mở ra tay của nàng.

"Về phần chạy thần hồn của hắc, ngược lại là cũng không đáng lo, bởi vì hắc đã mất đi cơ hội tốt nhất." Yêu Yêu cười cười, nói.

Chu Nguyên cũng là gật gật đầu, thần sắc bình thản bên trong lại đều có một phần tự tin, nói: "Chém hắc lần thứ nhất, tự nhiên có thể lại trảm hắc lần thứ hai, tiếp theo, hắc sẽ không loại này may mắn."

Lúc trước hắc, rút lại phía sau Vũ Hoàng quá nhiều, đó là hắc thời gian nguy hiểm nhất, nhưng dù vậy, hắc như cũ là chịu đựng đi qua.

Chính như Yêu Yêu theo như lời, Vũ Hoàng, đã mất đi cơ hội tốt nhất.

Mà loại cơ hội này, sẽ không tái xuất hiện rồi.

Yêu Yêu vươn người đứng dậy, tóc xanh mơn trớn Chu Nguyên khuôn mặt, mang theo mùi thơm, nàng nâng lên xinh đẹp được không có chút nào khuyết điểm nhỏ nhất đôi má, đón quang, nhìn xem Thạch Đình xa xa, hứng thú thiếu thiếu mà nói: "Kêu gào, nếu như đã đến, cái kia liền đi vào bên trong đi thôi, nhìn xem cuối cùng có cái gì."

Chu Nguyên nghe vậy, thì là hai mắt tỏa ánh sáng, trong mắt tràn đầy không thể chờ đợi được, hân trăm cay nghìn đắng, một đường chém giết đi lên, cái gọi là không phải là cái kia một cái khác Tạo Hóa sao, cho nên cùng Yêu Yêu lười biếng so sánh với, trong lòng của hắn tràn đầy bành trướng.

Vì vậy hai người liền là đã ra Thạch Đình, lại lần nữa đối với ở chỗ sâu trong mà đi.

Đi qua Toái Thạch giống như đường núi, xuyên qua rậm rạp trong rừng, sau đó hai người bước chân rút cuộc ngừng chậm lại, chỉ thấy được ở đằng kia phía trước, đã là nhìn không thấy phần cuối vách núi.

Vách núi bên ngoài đúng mây mù lượn quanh.

Mà lúc này, ở đằng kia bên vách núi chỗ, có một viên cực lớn Thanh Tùng chiếm giữ đứng thẳng, ở đằng kia Thanh Tùng phía dưới, có một tòa loại bạch ngọc ghế đá, ghế đá bên cạnh, có một đạo nhân ảnh.

"Rút cuộc đã tới chứ "

Lúc Chu Nguyên cùng Yêu Yêu nhìn đến đạo nhân ảnh kia lúc, một cái khác ôn hòa tiếng nói, cũng là truyền đến.

Đạo nhân ảnh kia ngẩng đầu lên, chỉ thấy được hắn da thịt Như Ngọc, giống như hài nhi, tóc dài rối tung, cái kia tấm khuôn mặt, nhưng là tựa như

thiếu niên, chẳng qua là hấn hai cái đồng tử, tang thương thâm sâu, giống như đúng trải qua tuế nguyệt, tản ra cổ xưa.

Chu Nguyên ánh mắt cùng hấn va chạm nhau cùng một chỗ, chính là cảm thấy một cỗ không cách nào hình dung cảm giác áp bách, cái loại này áp bách, làm cho thần hồn của hấn đều là tại có chút run rẩy.

Điều này làm cho được Chu Nguyên biết được, trước mắt lấy bên ngoài tựa như tuần mỹ thiếu niên người, đúng một cái cực kì khủng bố tồn tại.

Thậm chí. . . Phải là vị kia trong truyền thuyết vẫn lạc Thánh Giả.

Đương nhiên, có lẽ chỉ nói là hấn một đạo tàn ảnh.

Nhưng mặc dù chẳng qua là một đạo tàn ảnh, cũng là làm cho Chu Nguyên cảm thấy không cách nào hình dung áp bách.

Tại thoáng thích ứng cái loại này áp bách về sau, Chu Nguyên cùng Yêu Yêu đi tới.

"Vị tiền bối này." Chu Nguyên ôm quyền, khuôn mặt cung kính.

Yêu Yêu ngược lại như cũ là có chút lười biếng, còn nhin không được sử dụng bàn tay như ngọc trắng bụm lấy cái miệng nhỏ nhắn nhẹ nhàng ngáp một cái.

Trước mắt giống như là thiếu niên người, tức thì đúng mím cười, hấn đứng dậy, ánh mắt từ Chu Nguyên cùng Yêu Yêu trên người đảo qua, hấn thâm sâu ánh mắt, phảng phất là có thể xuyên thủng tất cả bí mật.

Hấn đi tới, đối với Chu Nguyên cung kính, ngược lại chẳng qua là tùy ý gật đầu một cái, sau đó ánh mắt kia, chính là hướng về phía rồi Yêu Yêu.

Nhìn hấn lấy Yêu Yêu, xem trọng rất cẩn thận, nhìn thật lâu.

Trong nháy mắt đó, Chu Nguyên có thể phát giác được, người trước mắt nhìn về phía Yêu Yêu trong ánh mắt, tựa hồ là có đậm đặc vui mừng nổi lên.

Sau đó hẩn hướng về phía Yêu Yêu khẽ cười một tiếng.

"Cuối cùng, nhìn thấy người rồi. . ."

Một bên Chu Nguyên khóc không ra nước mắt, ta thế nhưng là dựa vào bản thân một đường giết đi lên đó a, như thế nào đả ngộ kém như vậy a?

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tâm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 201: Thương Huyền Lão Tổ

Lúc Chu Nguyên ở một bên bởi vì khác biệt đãi ngộ mà khóc không ra nước mắt lúc, Yêu Yêu thì là lông mày chau lên nhìn trước mắt vị này bên ngoài như thiếu niên thần bí tồn tại, nói: "Người biết ta?"

Tuấn mã xuất trần thiếu niên cười cười, không có trả lời, chẳng qua là nói: "Ta biết Thương Uyên."

"Người biết Thương Uyên sư phụ?" Chu Nguyên cũng là sững sờ, có chút kinh dị nhìn qua lên trước mắt vị này, nói: "Tiền bối đúng?"

Thiếu niên ở trước mắt, nhìn qua dường như cùng tuổi bọn họ không sai biệt lắm, nhưng từ cái kia một đôi tang thương thâm sâu hai mắt nhưng là có thể nhìn ra được, cái này tất nhiên là một cái lão yêu quái giống như tồn tại.

Tuấn mã thiếu niên suy nghĩ một chút, cười nói: "Ta chính là vị kia trong truyền thuyết vẫn lạc Thánh Giả. . . Các người có thể gọi ta là, Thương Huyền lão tổ."

Chu Nguyên trong lòng thầm nghĩ một tiếng quả nhiên, vị thiếu niên này, chính là cái kia trong truyền thuyết vẫn lạc Thánh Giả.

"Bây giờ ta, đương nhiên chẳng qua là một điểm Linh quang biến thành, của ta bản thể, đã là vẫn lạc." Nói đến đây lúc, vị này Thương Huyền lão tổ mặt mỉm cười, thần sắc thản nhiên.

"Vì sao Thương Uyên không có ở đây bên cạnh của người?" Thương Huyền lão tổ nhìn về phía Yêu Yêu, hỏi.

Yêu Yêu khuôn mặt hơi hiện ảm đạm, nói: "Hắc gia gia đã tao ngộ thần bí địch nhân truy kích, cho nên đã đi ra."

Thương Huyền lão tổ ánh mắt ngưng lại.

"Tiền bối người biết ta nên đi nơi nào tìm Hắc gia gia chứ" Yêu Yêu đôi mắt sáng nhìn về phía Thương Huyền lão tổ, nàng cùng Thương Uyên sống nương tựa lẫn nhau lớn lên, xem h lẫn như gia gia, hôm nay Thương Huyền không biết tung tích, trong nội tâm nàng lo lắng, nhưng lại không biết nên như thế nào tìm.

Thương Huyền lão tổ lắc đầu, nói: "Người không cần lo lắng h lẫn, lão gia hỏa kia bốn sự không nhỏ, chờ h lẫn cảm thấy an toàn, tự nhiên sẽ tới tìm người."

Yêu Yêu nghe vậy, trong con người xẹt qua một vòng thất vọng, lại lần nữa nói: "Cái kia tiền bối cũng biết thân thế của ta?"

Nàng từ nhỏ cùng Thương Uyên sinh hoạt tại cái kia đoạn tuyệt với nhân thế trong không gian, chưa bao giờ cùng ngoại giới tiếp xúc qua, cũng không biết nàng cuối cùng có lai lịch ra sao.

Ít nhất, nàng tổng cũng có thể có cha mẹ a? Mà những này, Thương Uyên cũng chưa bao giờ cùng nàng nói về, tuy rằng Yêu Yêu đối với cái này cũng không phải rất để trong lòng.

Hơn nữa, những ngay cả kia Hắc gia gia đều kiêng kỵ không thôi thần bí địch nhân, lại là từ đâu mà đến? Nàng cảm giác những người kia, có lẽ đều là hướng về phía nàng mà đến.

Thương Huyền lão tổ đã trầm mặc một chút, mới nói: "Những chuyện này, ta cũng không nên nói, tương lai nếu là có cơ hội, người tự có thể biết được."

Ngôn ngữ của hắn lúc giữa, hiển nhiên cũng là tránh đi Yêu Yêu vấn đề.

Vì vậy Yêu Yêu không muốn hỏi nhiều.

"Ha ha, các người lại tới đây, thế nhưng là tìm lão tổ của ta Tạo Hóa?" Thương Huyền lão tổ cười ha hả nói, vội vàng nói sang chuyện khác.

Yêu Yêu không có gì tỏ vẻ, cho nên Chu Nguyên chỉ đành phải nói: "Chúng ta cũng là chiếu theo cái kia Thánh Bia chỉ dẫn, một đường xông cửa đến nơi này. . ."

Thương Huyền lão tổ cười nói: "Vậy các người có thể muốn biết lão tổ chuyện xưa của ta?"

Nhưng mà còn không đợi hai người trả lời, hắn an vị tại Bạch Ngọc bên cạnh bàn, tay áo vung lên, mây mù hóa thành hai cái băng, nhiệt tình mà nói: "Đến, đều ngồi."

Chu Nguyên cùng Yêu Yêu liếc nhau, cũng chỉ có thể ngồi xuống.

Thương Huyền lão tổ cười tủm tỉm nhìn Chu Nguyên liếc, nói: "Thương Uyên ánh mắt cũng không phải chênh lệch, lại thu một cái thật tốt đệ tử, những năm gần đây này, lão tổ ta còn lần thứ nhất nhìn đến thực lực như vậy kém cỏi người xông đến nơi đây."

Chu Nguyên mặt tối sầm, cuối cùng là khoa trương hắn hay vẫn là tổn hại hắn a.

Thương Huyền lão tổ mặt mỉm cười, bàn tay một chiêu, chợt có mây mù hội tụ mà đến, bao phủ tại bốn phía, mây mù cuồn cuộn lúc giữa, đúng là

tạo thành hình ảnh.

Ở đằng kia trong tấm hình, một đạo nhân ảnh lảng không mà đứng, nhìn kia bộ dáng, đương nhiên đó là Thương Huyền lão tổ.

Thương Huyền lão tổ đỉnh đầu có mệnh môn vô tận nguyên khí bắt đầu khởi động, che đầy mặt trời, làm cho không người nào có thể tưởng tượng cái loại này nguyên khí đến tột cùng là hạng gì cường đại.

Bất quá trong tấm hình Thương Huyền lão tổ, thần sắc cực kỳ ngưng trọng, tại trong ngực của hắn, dường như còn ôm một cái việc khác, nhìn kỹ lại, ngược lại có điểm giống đúng một đứa con nít.

Trong tấm hình Thiên Địa, vào lúc này bỗng nhiên bị xé nứt ra, vô tận Lôi Quang trút xuống xuống, giống như muốn hủy thiên diệt địa.

Ở đằng kia vô tận Lôi Bao ở bên trong, ba đạo nhìn không thấy phần cuối quang mang từ trên trời giáng xuống, đã rơi vào Thương Huyền lão tổ chung quanh ba phương hướng, cái kia ba đạo cột sáng ở bên trong, mơ hồ có thể thấy được ba đạo lảng không mà đứng thân ảnh.

Bọn hắn toàn thân tản ra Thánh Quang, uy nghiêm không thể xâm phạm, có một loại khó có thể hình dung cao cao tại thượng, giống như thần đế.

Chu Nguyên vẹn vẹn chẳng qua là trông thấy cái kia ba đạo như ẩn như hiện thân ảnh, chính là cảm giác được một cỗ áp bách bao phủ tại trên thân thể, làm cho hắn Thần Hồn đều là đang run rẩy.

Trong tấm hình, bạo phát kinh Thiên động Địa chiến đấu, ba đạo thần đế giống như thân ảnh, vây công Thương Huyền lão tổ, mà Thương Huyền lão tổ cùng bọn họ triển khai đại chiến, nhưng cuối cùng, hiển nhiên hay vẫn là Thương Huyền lão tổ không địch lại.

Ở đằng kia cuối cùng bước ngoặt, Thương Huyền lão tổ xé rách không gian, đem trong ngực hài nhi tặng ra ngoài, mà sở hữu, thì là bị ba đạo thần để giống như thân ảnh đánh trúng. . .

Thương Huyền lão tổ thân thể, vỡ vụn ra, biến thành ngàn vạn quang mang rơi lả tả.

Hình ảnh thẳng đến nơi đây, vừa rồi chấm dứt.

Bạch Ngọc bên cạnh bàn, một mảnh yên tĩnh, Chu Nguyên trên mặt rung động, tuy rằng cái kia hình ảnh cũng không có bất kỳ tiếng vang truyền tới, nhưng hẳn như cũ là cảm thấy không cách nào hình dung áp lực, loại cấp bậc đó chiến đấu, chính thức đúng rồi hủy thiên diệt địa. . .

Chẳng qua là, cái kia giống như thần để giống như thân ảnh, đến tột cùng là người phương nào, tại sao lại vây công Thương Huyền lão tổ?

"Các người cũng biết, bảo vệ ta chính là cái kia hài nhi là ai?" Thương Huyền lão tổ trắng nõn giống như là thiếu niên trên mặt mang theo dáng tươi cười, nhìn xem hai người.

Còn không đợi hai người trả lời, hẳn chính là cười đem ánh mắt đứng tại Yêu Yêu cái kia tuyệt mỹ trên gương mặt, nói: "Người chính là cái kia hài nhi."

Chu Nguyên vẻ mặt khiếp sợ, lỗ tai đều cũng có chút ít vù vù.

Cái kia bị Thương Huyền lão tổ thề sống chết bảo hộ người, vậy mà sẽ là Yêu Yêu?

Một bên Yêu Yêu bàn tay như ngọc trắng cũng là trong lúc đó nắm chặt, trong đôi mắt đẹp, có mờ mịt, hiển nhiên đối với cái này, nàng cũng không có bất kỳ trí nhớ.

"Tiền bối đang nói giỡn à? Nếu như cái kia hài nhi đúng Yêu Yêu tỷ mà nói, thời gian đối với không hơn à." Chu Nguyên có chút gian nan nói.

Thương Huyền lão tổ vẫn lạc hơn một nghìn năm, mà Yêu Yêu, theo Thương Uyên sư phụ theo như lời, cũng hãy theo hắc ở đây cái kia mảnh đoạn tuyệt với nhân thế trong không gian sinh sống hơn mười năm.

Thương Huyền lão tổ cười cười, nói: "Nàng cũng không tầm thường, cho nên không nên dùng thường nhân ánh mắt đối đãi, đương nhiên, bình thường mà nói, tuổi của nàng hoàn toàn chính xác với người không sai biệt nhiều."

Chu Nguyên nói không ra lời, Yêu Yêu thân thể hiển nhiên là cực kỳ thần bí, nhưng lại liên lụy thật lớn, bằng không thì không sẽ dấn dập ra Thương Uyên sư phụ, Thương Huyền lão tổ những chính thức này lão yêu quái.

Tại đây đằng sau, có thiên đại gút mắc.

"Nói như vậy. . . Người coi như đúng ân nhân cứu mạng của ta rồi hả?" Yêu Yêu đã trầm mặc một hồi lâu, nói khẽ.

Thương Huyền lão tổ bật cười lớn.

Yêu Yêu suy nghĩ một chút, chợt lấy ra chén rượu, sau đó móc ra một cái ngọc hồ lô, nhẹ nhàng rót đầy một chén rượu, đưa cho Thương Huyền lão tổ, nói: "Chén rượu này, xem như tạ ơn lão tiên sinh."

Tuy rằng không rõ căn do, nhưng bất kể như thế nào, người trước mắt, là vì cứu nàng mà vẫn lạc, mà Yêu Yêu cũng là có thể cảm giác được, hắc cũng không có nói dối.

Thương Huyền lão tổ tập trung lên trước mắt chén rượu, ngẩn người, chợt cười hắc hắc, nói: "Chén rượu này, ta thích."

Hắn bưng lên, uống một hơi cạn sạch, còn có chút vẫn chưa thỏa mãn.

Yêu Yêu nhìn qua Thương Huyền lão tổ, lần nữa hỏi: "Cái kia vậy công lão tiên sinh ba đạo nhân ảnh, đến tột cùng là ai? Bọn hắn, hắn là hướng về phía ta mà đến a? Hắc gia gia rời khỏi, có lẽ cũng cùng bọn họ có quan hệ a?"

"Bọn hắn là. . ."

Thương Huyền lão tổ lông mày khóa, lần này trầm mặc sau một hồi khá lâu, vừa rồi thần sắc có chút trầm thấp chậm rãi phun ra hai cái dường như ẩn chứa không hiểu uy áp chữ trở lại.

"Thánh tộc. . ."

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 202: Thánh Tộc

"Thánh tộc?"

Lúc hai chữ này tại đây trong mây mù truyền ra lúc, không gian dường như đều hơi hơi chấn động, bốn phía yên tĩnh im ắng, giống như Vạn Vật bị áp chế.

Chu Nguyên nhìn đến Thương Huyền lão tổ cái kia trầm thấp thần sắc, cũng là có thể mơ hồ cảm giác được hai chữ này làm cho mang đến cảm giác áp bách, mà trong lúc đó, hẳn nhớ tới tại Hắc Uyên Chiến Khôi Tông cung điện dưới mặt đất bên trong chứng kiến.

Dường như ở đằng kia trước đây thật lâu, bao la Hắc Uyên bên trong tồn tại rất cường đại tông phái, rồi sau đó trở lại cũng là bởi vì có một cái cái gọi là Thánh tộc Thiên Kiêu chết không sai, cái kia Thánh tộc chính là giáng xuống Thánh phạt, đem cái kia Hắc Uyên bên trong tất cả sinh linh đều là diệt sạch. . .

Vô Tình mà cường đại.

Đây là Chu Nguyên đối với cái kia cái gọi là Thánh tộc duy nhất ấn tượng.

Chẳng qua là, hẳn cho rằng biết được khoảng cách hẳn rất xa, nhưng lại không nghĩ rằng, vậy mà lại ở chỗ này, lại lần nữa nghe thấy. . .

"Thánh tộc, là cái gì?" Chu Nguyên nhin không được mà hỏi.

Yêu Yêu cũng là đôi mắt sáng nhìn về phía Thương Huyền lão tổ, nàng xem qua sách cổ cũng không ít, nhưng đối với cái gọi là Thánh tộc, nhưng như cũ đúng không thể trông thấy quá nhiều tin tức.

Thương Huyền lão tổ nhìn hướng lên bầu trời, ánh mắt phức tạp, trong đó làm như xen lẫn thống hận, cũng có được kiên kị.

"Thiên Địa sơ khai lúc, Vạn Vật không sinh, Hồng Mông giữa, ra đời lần đầu tiên một chủng tộc, cái kia chủng tộc, chính là Thánh tộc tồn tại."

Thương Huyền lão tổ chậm rãi nói: "Thánh tộc thiên phú dị bẩm, cực kỳ cường đại, ở đẳng kia Hồng hoang thời kỳ, bọn hắn chính là trong Thiên Địa Chúa Tể Giả, còn lại chủng tộc, bất luận người, thú, đều chỗ kia xuống, được kia nô dịch, khống chế."

"Ở đẳng kia về sau, các loại tộc phản kháng, bạo phát đại chiến, lúc này mới thoát ly nô dịch."

"Nhưng mặc dù hôm nay, Thánh tộc như cũ là tài trí hơn người, không thể xâm phạm, Thánh tộc người, địa vị cao thượng, còn lại chủng tộc không dám cùng hắn tương đối, bị tùy ý chà đạp."

"Cũng chỉ có chúng ta tộc, sinh sôi không ngừng, tự mình cố gắng mà đứng, từ cái này không quan trọng bên trong giãy giụa quật khởi, vô số tiên hiền vì bảo hộ Nhân tộc truyền thừa, vì thế bỏ ra cực lớn đại giới, vừa rồi làm cho chúng ta tộc, tại này thiên địa lúc giữa đã có nơi sống yên ổn, nhưng ngay cả như vậy, chúng ta tộc như trước rơi xuống hạ phong."

Thương Huyền lão tổ than nhẹ một tiếng, nói: "Các người cũng biết vị trí phương này Thiên Địa?"

"Thương Huyền Thiên?" Chu Nguyên nói.

Thương Huyền lão tổ nói: "Thương Huyền Thiên bên ngoài đây?"

Chu Nguyên có chút ngạc nhiên, Thương Huyền Thiên đối với hắn mà nói, đã là bao la e rằng đạo pháp chạm đến, về phần cái kia Thương Huyền Thiên bên ngoài, hắn làm sao có thể biết được? Hắn hiện tại, dù sao cấp độ còn quá thấp.

"Nói cho đúng, chúng ta vị trí chi Thiên Địa, tên là "Thiên Nguyên Giới", Thiên Nguyên Giới có Cửu Thiên, mà "Thương Huyền Thiên" chính là thứ nhất."

Chu Nguyên trợn mắt há hốc mồm, lúc này vừa rồi biết được bản thân chỉ nhỏ bé, thì ra là trong mắt hắn đã to lớn được vô biên vô hạn Thương Huyền Thiên, lại vẫn chẳng qua là Cửu Thiên một trong. . .

Cái kia toàn bộ Thiên Nguyên Giới, lại nên là bậc nào bao la bát ngát mênh mông?

"Mà Thiên Nguyên Giới Cửu Thiên, Thánh tộc độc chiếm tứ thiên, còn lại ngũ thiên, các loại tộc tổng cộng phân." Thương Huyền lão tổ thần nhiên nói.

Chu Nguyên lúc này mới rõ ràng biết được đến cái kia Thánh tộc là bậc nào bá đạo, vẹn vẹn nhất tộc, chính là chiếm cứ gần Thiên Nguyên giới một nửa.

"Cái kia, cái này Thánh tộc, vì sao phải đuổi theo ta." Yêu Yêu chân mày cau lại, nói.

Hiển nhiên, đây mới là lớn nhất bí mật, cái kia Thánh tộc không ngừng truy đuổi với nàng, mà trước mắt vị này Thương Huyền lão tổ, càng là dùng Thánh Giả tôn sư, tình nguyện vẫn lạc đều muốn bảo hộ với nàng.

Còn có Hắc gia gia, cũng là đang không ngừng bảo hộ lấy nàng.

Đối với vấn đề này, Thương Huyền lão tổ trầm mặc một hồi, nói: "Đáp án này, ta không cách nào trả lời người, nơi đây liên lụy quá lớn, các người còn quá nhỏ bé, một khi biết được quá nhiều, ngược lại đưa tới Thánh tộc đại năng cảm ứng."

Hắn nhìn chăm chăm vào Yêu Yêu cùng Chu Nguyên, nói: "Tương lai, chờ các người chính thức cường đại rồi, tự nhiên sẽ biết được."

Yêu Yêu hàm răng khể cắn cạp môi đỏ mọng, không nói.

Thương Huyền lão tổ cười cười, lại là nói: "Hơn nữa Thánh tộc xếp đặt thiết kế đối phó ta, cũng không phải là hoàn toàn là bởi vì người nguyên nhân."

"Bốn tọa tốt xấu đúng Thương Huyền Thiên đã từng đệ nhất nhân, Thương Huyền Tông chính là do ta sáng chế, nhớ ngày đó, Thương Huyền Tông thế nhưng là cái này Thương Huyền Thiên đệ nhất tông môn."

"Thương Huyền Tông sao?" Chu Nguyên trong lòng khẽ nhúc nhích, Thánh Tích Thành bên trong vị kia đi chân trần đại thúc, dường như liền là đến từ Thương Huyền Tông.

Hắn ngược lại là không nghĩ tới, trước mắt vị này Thương Huyền lão tổ, chính là Thương Huyền Tông khai sơn tổ sư.

"Cái kia, Thánh Cung cùng Thánh tộc có quan hệ gì?" Chu Nguyên đột nhiên hỏi.

Bởi vì hắn nhớ tới vị kia Thánh Cung sử giả.

Hôm nay Thương Huyền Thiên ở bên trong, dường như cũng là Thánh Cung mạnh nhất.

Thương Huyền lão tổ nghe được Thánh Cung hai chữ, trong mắt chính là lộ ra xem thường sắc mặt, cười lạnh nói: "Còn có thể có quan hệ như thế nào, đơn giản chính là Thánh tộc tay sai, Hồng Hoang đại chiến, các loại tộc thoát khỏi Thánh tộc nô dịch, tại ngũ đại thiên ở bên trong, bày ra "Hỗn Nguyên Tru Thánh Trận", trận này có thể hạn chế Thánh tộc Chí Cường Giả tiến vào ngũ đại thiên, mà Thánh tộc chính là áp dụng sách lược, mời chào Nhân tộc người đầu nhập vào, xây dựng thế lực, dùng Thánh tộc vi tôn, phụng Thánh tộc là thần đế, vì bọn họ làm việc."

"Năm đó nếu không có cái này Thánh Cung động tay chân, làm cho "Hỗn Nguyên Tru Thánh Trận" xuất hiện sơ hở, đưa tới Thánh tộc Chí Cường Giả phủ xuống, lão tổ ta sớm đã đem nó tiêu diệt!"

Nói đến chỗ này, Thương Huyền lão tổ trong mắt cũng là có lạnh lạnh sát ý dâng lên.

"Đương nhiên cái kia Thánh tộc đối với ta ra tay, tuy có nguyên nhân của người, nhưng là có một bộ phận nguyên nhân là hướng về phía ta làm cho chấp chương "Thương Huyền Thánh Ấn" mà đến." Thương Huyền lão tổ nhìn xem Yêu Yêu.

"Thương Huyền Thánh Ấn?" Chu Nguyên trừng mắt nhìn, cái này lại là vật gì?

Thương Huyền lão tổ mặt lộ vẻ nghiêm nghị, chậm rãi nói: "Thiên Địa sơ khai lúc, Cửu Thiên thành hình, Bản Nguyên bên trong ra đời chín vật, vị chi "Chư Thiên Cửu Ấn", mà Thương Huyền Thánh Ấn, chính là thứ nhất."

"Chấp chương Thánh Ấn người, có thể nói là nhất thiên chúa tể, cũng được xưng là, Thiên Chủ!"

"Mà bốn tọa, chính là Thương Huyền Thiên trước một đời Thiên Chủ!"

Thương Huyền lão tổ lạnh nhạt cười nói, giống như là thiếu niên tuấn mỹ trên mặt, không thấy bao nhiêu ngạo nghễ chi khí, nhưng đều có một cỗ uy nghiêm hiển lộ.

"Thiên Chủ. . ."

Chu Nguyên âm thầm tắc lưỡi, thật bá đạo xưng hô, nhất thiên chi chủ chứ như vậy xem ra, trước mắt cái này Thương Huyền lão tổ, quả thực lợi hại được không muốn không muốn đấy.

"Thánh Cung mưu đồ Thương Huyền Thánh Ấn, ý đồ đem bốn tọa mà chuyển biến thành, trở thành Thương Huyền Thiên mới Thiên Chủ, cho nên dẫn rơi xuống Thánh tộc Chí Cường Giả." Thương Huyền lão tổ ánh mắt lạnh như băng mà nói.

"Cái kia. . . Bọn hãn thành công không?" Chu Nguyên nhin không được nói.

Thương Huyền lão tổ lặng lẽ cười cười, nói: "Bọn hãn tuy rằng chém giết lão tổ, đem ta Thần Hồn phân liệt phong ấn, nhưng là đánh giá thấp lão tổ thủ đoạn, cái kia Thương Huyền Thánh Ấn, bị ta phân tán, bọn hãn làm sao có thể đắc thủ?"

Chu Nguyên nghe vậy, lúc này mới có chút thở dài một hơi, hãn đối với cái kia Thánh Cung, cũng không có cảm tình gì, huống chi, lúc trước ở đẳng kia thánh tích chi địa bên ngoài, Thánh Cung vị kia sứ giả, lại vẫn âm thầm giúp đỡ Vũ Hoàng ý đồ chém giết hãn, cho nên hãn tự nhiên cũng không muốn nhìn thấy cái kia Thánh Cung phát triển an toàn.

Thương Huyền lão tổ nhìn Chu Nguyên, đột nhiên nói: "Người biết người lấy được đạo kia Thánh văn lai lịch chứ "

Chu Nguyên ngăn người, có chỗ phát hiện, con mắt trợn to mà nói: "Chẳng lẽ?"

Thương Huyền lão tổ mỉm cười, chậm rãi gật đầu, thanh âm rơi vào Chu Nguyên trong tai, nhưng là giống như Kinh Lôi, làm cho hắc trợn mắt há hốc mồm.

"Không sai, người lấy được đạo này Thánh văn, chính là nguồn gốc từ "Thương Huyền Thánh Ấn" !"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 203: Bốn Đạo Thánh Văn

"Trách không được. . . Đạo này Thánh văn thật không ngờ lợi hại." Chu Nguyên rung động sau một lúc lâu, dần dần hoàn hồn, tự đáy lòng cảm thán nói.

Đạo này Thánh văn, có thể dòm phá rất nhiều Nguyên thuật sơ hử, lại để cho hắn bằng tiểu nhân lực lượng, phá giải đối phương Nguyên thuật, loại năng lực này, quả thực vô cùng kì diệu.

Lúc trước cùng Vũ Hoàng đại chiến, nếu như không phải Thánh văn có thể dòm phá đối phương Nguyên thuật lúc giữa sơ hử, dùng nhỏ phá lớn, Chu Nguyên đều muốn thủ thắng, tất nhiên còn muốn trả giá thảm thiết hơn đại giới.

Cho nên khi Chu Nguyên nghe thế Đạo Thánh văn vậy mà nguồn gốc từ "Thương Huyền Thánh Ấn" lúc, vừa rồi hội cảm thấy giật mình.

"Đạo này Thánh văn, tên là "Phá Chưởng Thánh Văn", có thể nhìn trộm Vạn Vật sơ hử, nó là ta từ "Thương Huyền Thánh Ấn" bên trên tróc bong hạ xuống bốn đạo Thánh văn một trong." Thương Huyền lão tổ cười nhạt nói.

"Tróc bong bốn đạo Thánh văn một trong?" Chu Nguyên nhạy cảm đã nhận ra mấu chốt từ.

"Năm đó ta bị Thánh tộc đại năng phục kích, bọn hắn ý đồ cướp lấy ta chỉ chưởng "Thương Huyền Thánh Ấn", nhưng không có ngờ tới ta sớm có chuẩn bị, đem "Thương Huyền Thánh Ấn" bản thể phong ấn, hơn nữa đem

bên trên bốn đạo Thánh văn tróc bong, yếu bớt "Thương Huyền Thánh Ấn" lực lượng, làm cho Thánh tộc không cách nào cảm ứng kia vị trí." Thương Huyền lão tổ gật gật đầu, nói.

Chu Nguyên âm thầm tặc lưỡi, thì ra là cùng loại loại này thần bí Thánh văn, vậy mà tổng cộng có bốn đạo.

Chỉ là cái này một cái khác "Phá Chương Thánh Văn" liền như thế lợi hại, thật không biết mặt khác ba đạo, có thể dùng như thế nào lực lượng?

Thương Huyền lão tổ cười tủm tỉm nhìn qua Chu Nguyên, bỗng nhiên lời nói thăm thía mà nói: "Tiểu tử a, ta xem người thiên phú rõ ràng, hiện tại có một cái trách nhiệm muốn giao cho người."

Chu Nguyên cảm giác được có chút không ổn, nói: "Tiền bối người sẽ không muốn để cho ta đi tìm cái kia "Thương Huyền Thánh Ấn" a?"

"Thông minh." Thương Huyền lão tổ tán thán nói.

Chu Nguyên lập tức đem đầu dao động, nói: "Tiền bối người quá để mắt ta, ta một cái nho nhỏ Thiên Quan Cảnh, cái đó có tư cách nhúng chàm loại này Chí Bảo!"

Hắn có thể một điểm không có nào rút, Thương Huyền Thánh Ấn đích thật là Chí Bảo, nhưng Chu Nguyên cũng hiểu biết, đó là một cái củ khoai nóng bỏng tay, không đề cập tới cái kia Thánh tộc, coi như là Thánh Cung, trong mắt hắn đều đúng không cách nào hình dung quái vật khổng lồ.

Một khi hắn đã nhận được Thương Huyền Thánh Ấn, vạn nhất đến lúc đợi bị Thánh Cung phát hiện, cái kia mà đưa tới kẻ gây tai họa, hiển nhiên không phải hắn có thể thừa nhận được đấy.

"Không có tiền đồ tiểu tử!"

Thương Huyền lão tổ trừng Chu Nguyên liếc, bất quá hẳn cũng là có chút điểm ngoài ý muốn Chu Nguyên lại có thể cự tuyệt, dù sao nếu là thường người biết được loại này Chí Bảo, sợ sớm đã bị hướng hủy lý trí, lòng tràn đầy tham lam như muốn thu hoạch.

Từ loại nào góc độ mà nói, hẳn ngược lại là thưởng thức Chu Nguyên phần này lý trí.

"Tiểu tử, người có nghĩ là muốn bảo hộ nàng?" Thương Huyền lão tổ nhìn thoáng qua một bên Yêu Yêu.

Chu Nguyên không chút lựa chọn nói: "Đây là ta đối với Thương Uyên sư phụ hứa hẹn."

Thương Huyền lão tổ cười lạnh một tiếng, nói: "Vậy người bây giờ biết được đang tìm nàng đều là người nào rồi a? Đó là người nhắm trúng lên hay sao? Dựa vào người cũng hộ được?"

Chu Nguyên bình tĩnh mà nói: "Ta không biết có thể hay không hộ được, nhưng ta sẽ cố gắng hết sức ta tất cả lực lượng, ta đáp ứng qua Thương Uyên sư phụ, nếu là có người muốn thương tổn Yêu Yêu, trừ phi từ thi thể của ta bên trên bước qua rồi đi."

Một bên Yêu Yêu đôi mắt sáng giật giật, nhẹ nhàng quét mắt nhìn hẳn một cái, cặp môi đỏ mọng hơi phiết, nói: "Cái này một hai năm xuống, đều là ta tại bảo hộ người."

Bất quá mặc dù nói như vậy lấy, thế nhưng trong con người, lại là có thêm một vòng vui vẻ.

Chu Nguyên mặt đỏ lên, giải thích: "Dù sao cũng phải cho ta trở nên mạnh mẽ thời gian a!"

"Này cũng có chút khí phách rồi." Thương Huyền lão tổ cười cười, sau đó nói: "Bất quá ta được nói cho người biết, nếu như "Thương Huyền Thánh Ấn" đã rơi vào Thánh Cung trong tay, cái kia Thánh Cung Cung Chủ liền đem sẽ trở thành Thương Huyền Thiên Thiên Chủ, lúc kia, cảm giác của hắn sẽ vượt xa tưởng tượng của người, nói không chừng. . . Thậm chí có thể phát hiện Yêu Yêu."

"Hơn nữa, người đã được đến rồi một cái khác "Thánh văn", cho nên một khi Thánh Cung Cung Chủ đã nhận được "Thương Huyền Thánh Ấn", hắn chuyện thứ nhất tất nhiên là tìm về bốn đạo Thánh văn, lại để cho "Thương Huyền Thánh Ấn" lực lượng triệt để khôi phục."

"Mà người. . . Tất nhiên cái thứ nhất bị nhìn chăm chăm vào."

Chu Nguyên sắc mặt nhin không được biến đổi, hiển nhiên không nghĩ tới ngay cả đạo này Thánh văn đều là củ khoai nóng bỏng tay.

"Tiền bối người không phải nói Thương Huyền Thánh Ấn bị người phong ấn, ai cũng tìm không thấy sao!"

Thương Huyền lão tổ cười nhạt nói: "Đích thật là bị ta phong ấn, nhưng Thánh Cung chưa bao giờ đình chỉ tìm kiếm, cái kia Thánh Cung Cung Chủ cũng không phải phế vật, tiếp tục như vậy, sớm muộn sẽ bị hắn cảm ứng được."

Chu Nguyên không nói gì.

Thương Huyền lão tổ nhìn đến sắc mặt phát khổ Chu Nguyên, ngữ khí chậm dần, nói: "Hơn nữa ta không có lại để cho người bây giờ liền muốn đi tìm "Thương Huyền Thánh Ấn", người trước tiên có thể đem mặt khác ba đạo Thánh văn tìm đến, nói như vậy, coi như là thật sự "Thương Huyền Thánh Ấn" đã rơi vào Thánh Cung trong tay, cái kia Thánh Cung Cung Chủ, cũng không cách nào dựa vào này trở thành Thương Huyền Thiên Thiên Chủ."

Hắn nghiêng nghiêng mắt nhìn lấy Chu Nguyên, nói: "Ta cũng không tin, người đối với cái kia ba đạo Thánh văn không có hứng thú?"

Chu Nguyên liếm liếm bờ môi, nói không có hứng thú đương nhiên là giả dối, hắn đã tự nghiệm thấy qua đạo này "Phá Chương Thánh Văn" lợi hại, tự nhiên muốn biết mặt khác ba đạo Thánh văn, có đủ hạng gì uy năng.

Bất quá Thương Huyền cũng là không sai, cái kia Thánh tộc hiển nhiên đều muốn bắt Yêu Yêu, mà Thánh Cung với tư cách Thánh tộc chính là tay sai, một khi bị bọn hắn đã nhận được Thương Huyền Thánh Ấn, kia đối với Yêu Yêu mà nói, sẽ là uy hiếp rất lớn.

Tuy rằng hắn hiện tại không có thực lực đối kháng Thánh Cung, nhưng nếu như có thể cho bọn hắn âm thầm tạo thành một chút phiền toái, ít nhất để cho bọn họ không cách nào đạt được nguyên vẹn Thương Huyền Thánh Ấn, vậy hắn ngược lại thì nguyện ý.

"Cái kia, ta đây đi đâu tìm mặt khác ba đạo Thánh văn?" Chu Nguyên trầm ngâm một lát, cuối cùng liền hỏi.

Hắn hiện tại, còn không có tư cách đi tìm tìm cái kia Thương Huyền Thánh Ấn, nhưng lại có thể đem từ Thánh Ấn phía trên tróc bong bốn đạo Thánh văn cho tìm được.

Nhìn đến Chu Nguyên cuối cùng gật đầu, Thương Huyền lão tổ vừa rồi cười cười, nói: "Cái kia đạo thứ hai Thánh văn, bị ta phong ấn tại rồi Thương Huyền Tông "Thánh Nguyên Phong" bên trong."

"Thương Huyền Tông, Thánh Nguyên Phong?"

Thương Huyền lão tổ cười gật gật đầu, nói: "Ta Thương Huyền Tông bên trong, có bảy Phong, mỗi Phong đệ tử vô số, tất cả tư kia chức, tất cả tu kia đạo pháp, mà cái kia Thánh Nguyên Phong, chính là lão tổ ta bế quan chi địa."

Chu Nguyên nói: "Cái kia ta muốn phải lấy được cái kia đạo thứ hai Thánh văn mà nói, phải tiến vào Thương Huyền Tông chứ "

Thương Huyền lão tổ cười nói: "Như thế nào? Người còn không vui? Ta Thương Huyền Tông mặc dù không bằng dĩ vãng, nhưng hôm nay như cũ là cái này Thương Huyền Thiên bên trong mạnh nhất tông môn một trong."

Chu Nguyên cười cười, hắn tự nhiên đứng cam tâm tình nguyện tiến vào Thương Huyền Tông, dù sao hắn làm việc cũng hoàn toàn chính xác cần một cái mạnh mẽ hữu lực hậu thuẫn, bằng không thì đến lúc đó bị Thánh Cung đối phó, không có chỗ dựa hắn có thể gánh không được.

"Cái kia Thánh Nguyên Phong, năm đó ta tại trước khi vẫn lạc đem phong ấn, ai cũng tiến không được, hai người các người đến lúc đó nếu là tiến vào Thương Huyền Tông, qua chọn núi đại điển, có thể duy trì ta ấn tín, tiến vào Thánh Nguyên Phong, phá cởi phong ấn, lần nữa mở Thánh Nguyên Phong."

"Thật là phiền phức. . ." Chu Nguyên miệng há hốc, nói: "Lão nhân ngài nhà đứng Thương Huyền Tông khai sơn tổ sư, chúng ta nắm lấy của người ấn tín, vẫn không thể trực tiếp tìm Thương Huyền Tông tông chủ, lại để cho hắn cho phép chúng ta tiến Thánh Nguyên Phong tìm kiếm Thánh văn?"

"Không thể." Thương Huyền lão tổ chậm rãi nói: "Thánh văn bí mật, liên quan đến trọng đại, Thương Huyền Tông bên trong ai cũng không biết, cho nên các người không thể bại lộ."

"Hơn nữa. . ."

Thương Huyền lão tổ đã trầm mặc một lát, nói: "Ta hoài nghi năm đó lão tổ của ta vẫn lạc, không chỉ là ngoại bộ nguyên nhân. . ."

Chu Nguyên ánh mắt rùng mình, chẳng lẽ nói, cái kia Thương Huyền Tông bên trong, còn có nội ứng?

"Tốt cảm giác nguy hiểm."

Chu Nguyên khuôn mặt sầu khổ, sau đó nhìn chăm chăm vào Thương Huyền lão tổ, lời nói mang thâm ý mà nói: "Tiền bối, người nhắc nhở sự tình cũng không dễ dàng a, bất quá nếu muốn con ngựa chạy trốn nhanh, cũng phải con ngựa ăn đủ no a. . ."

Thương Huyền lão tổ nhìn thấy người này vậy mà trắng trợn há mồm yêu cầu, cũng là nhin không được khí nở nụ cười, sau đó tức giận: "Yên tâm, không đói chết người!"

Hắn xòe bàn tay ra, lòng bàn tay có Kim Quang hội tụ mà đến, cuối cùng thời gian dần trôi qua tạo thành một giọt Kim sắc chất lỏng.

Dường như một giọt Kim sắc máu tươi.

Cái kia giọt Kim sắc máu tươi vừa xuất hiện, chính là tại trong Thiên Địa đưa tới Phong Bạo gào thét, vô số nguyên khí cuốn tới.

"Đây là cái gì?" Chu Nguyên gắt gao nhìn chăm chăm vào cái kia giọt Kim sắc máu tươi, nuốt từng ngụm nước.

Thương Huyền lão tổ nhạt cười một tiếng.

"Cái này chính là các người tiến về trước thánh tích chi địa tha thiết ước mơ đồ vật. . . Lão tổ của ta một giọt Thánh Huyết."

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tâm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 204: Một Bước Trèo Lên Thái Sơ

"Thánh Huyết. . ."

Chu Nguyên ánh mắt nóng hổi vô cùng nhìn qua cái kia một giọt Kim sắc máu tươi, hẳn có thể cảm giác được ẩn chứa trong đó tràn đầy nguyên khí, cái loại này tinh thuần trình độ, làm cho đầu hắn da đều hơi hơi run lên.

Hắn như thế nào không biết, trên Thương Mang đại lục tất cả con cưng tụ tập không sai, gây nên, không phải là một giọt này nghe đồn rằng Thánh Giả chi huyết chứ

Một giọt này Thánh Huyết, ẩn chứa Thánh Giả chi thần hay.

Theo nói nếu là đem hấp thu, không chỉ có thể tẩy tủy phạt cốt, mặc dù là chưa từng Khai Mạch Tu Hành Giả, đều có thể một bước bước qua Khai Mạch Cảnh, chạy suốt Dưỡng Khí, hơn nữa căn cơ còn củng cố được khó có thể tưởng tượng.

Bất quá hiển nhiên, loại bảo bối này thứ đồ vật, chỉ sợ không ai sẽ bỏ được cho một vị chưa từng Khai Mạch người sử dụng. . .

Hơn nữa Thánh Huyết còn có thể cải tạo căn cơ, nếu là một ít bởi vì tu luyện ra đường rẽ, dẫn đến căn cơ bất ổn người, càng là có thể mượn này đúc thành căn cơ hoàn mỹ.

Đương nhiên quan trọng nhất là, Thánh Huyết bên trong ẩn chứa rất nhiều thần diệu, đối với về sau con đường tu luyện, đem sẽ có thật lớn ích

lợi.

"Tiểu tử, như vậy ăn đủ no không?" Thương Huyền lão tổ giống như cười mà không phải cười nhìn xem Chu Nguyên, nói.

Chu Nguyên lau một cái nước miếng, giơ ngón tay cái lên, nói: "Lão tổ đại khí."

Hắn dừng một chút, nói tiếp: "Lão tổ còn gì nữa không?"

Thương Huyền lão tổ giống như là thiếu niên tuấn mỹ khuôn mặt lập tức tối sầm, nói: "Người lúc đây là rau cải trắng đâu rồi, còn luận cân cho a? Lão tổ thời kỳ toàn thịnh, tổn thất như vậy một giọt Thánh Huyết, đều được hồi lâu mới có thể khôi phục!"

Chu Nguyên cười khan một tiếng, nói: "Chỉ đùa một chút, lão tổ không nên khí."

Thương Huyền lão tổ tức giận: "Ta đây nhắc nhở chuyện của ngươi?"

"Lão tổ yên tâm, cái kia Thánh Cung nếu như đối với Yêu Yêu có uy hiếp, cái kia tự nhiên cũng là của ta số một đại địch, cho nên vô luận như thế nào, ta cũng sẽ không lại để cho mặt khác ba đạo Thánh văn rơi tại trong tay của bọn hắn." Chu Nguyên vội vàng nói.

Kỳ thật không có bức này chỗ tốt, hắn cũng chọn tương trợ Thương Huyền lão tổ, dù sao từ loại nào góc độ mà nói, cái kia Thánh Cung đối với Yêu Yêu mà nói, đích thật là tiềm ẩn uy hiếp.

"Chuẩn bị cho tốt a, ngay ở chỗ này đem cái này giọt Thánh Huyết hấp thu, miễn cho ra nơi này, tiểu tử ngươi bảo hộ không được." Thương Huyền lão tổ hừ nhẹ một tiếng, nói.

Chu Nguyên nghe vậy, cũng là gật gật đầu, Thương Huyền lão tổ nói được cũng không sai, Thánh Huyết quá mức có đủ sức hấp dẫn, lúc này cái kia thánh tích chỉ địa bên ngoài, không biết tụ tập rồi bao nhiêu thể lực khắp nơi, nếu là đến lúc đó biết được hãn người mang Thánh Huyết, sợ là khó bảo toàn có nhân tâm sinh tà niệm, không duyên cớ rước lấy phiền toái.

Hắn từ cái kia Thanh Tùng sau ngời xếp bằng xuống, trong thần sắc tràn đầy chờ mong.

Thương Huyền lão tổ cong ngón búng ra, Kim sắc Thánh Huyết chính là hóa thành một bôi Kim Quang mãnh liệt bắn phóng tới, cuối cùng mãnh liệt căng phồng lên, đúng là biến thành một cỗ sền sệt Kim sắc sương mù, theo Chu Nguyên hơi thở, dũng mãnh vào mà vào.

Oành!

Chu Nguyên trong đầu cơ hồ là trong khoảnh khắc bạo phát ra nổ vang thanh âm, hãn phảng phất là cảm giác được có một ngọn núi lửa tại trong cơ thể của hắn bộc phát ra.

Nóng bỏng Kim sắc sương mù, giống như nham thạch nóng chảy, điên cuồng cọ rửa tại tứ chi bách hải của hắn.

Tại kia Khí Phủ bên trong, Âm Kim sắc Thông Thiên Huyền Mãng Khí bộc phát ra tiếng gào rít, bắt đầu tham lam hấp thu cái kia từng đạo Kim sắc khí tức.

Sền sệt Kim sắc sương mù, tràn ngập tại Chu Nguyên thân thể mỗi một cái góc nhỏ, hơn nữa thời gian dần trôi qua thấm vào đến huyết nhục, cốt cách bên trong. . .

Vì vậy, Chu Nguyên trong cơ thể huyết nhục, cốt cách, đều là vào lúc này hiện lên từng điểm Kim sắc vết lõm đốm.

Cái kia tự Chu Nguyên trong cơ thể phát ra nguyên khí dao động, cơ hồ là tại liên tiếp tăng lên. . .

Thậm chí, không chỉ hãn nguyên khí đang nhanh chóng tăng lên, kia chỗ mi tâm Thần Hồn, nguyên bản bởi vì lúc trước thúc giục "Ngân Ảnh" mà khô kiệt âm đạm, nhưng vào lúc này, trực tiếp dùng một loại tốc độ kinh người khôi phục lại. . .

Lúc trước đại chiến tất cả bị thương, trong khoảnh khắc được chữa trị.

Hơn nữa, nương theo lấy Thần Hồn thôn hấp lấy cái kia đến từ Thánh Huyết bên trong Kim sắc khí tức, Chu Nguyên Thần Hồn, cũng là bắt đầu không ngừng lớn mạnh, hơn nữa bắt đầu càng ngày càng ngưng thực.

Hiển nhiên, giờ khắc này, Chu Nguyên trong cơ thể từng cái bộ vị, đều là đang tiến hành thoát thai hoán cốt giống như biến hóa.

Thanh Tùng phía dưới, thiếu niên ngồi xếp bằng, nguyên khí tự kia trong cơ thể tràn ngập đi ra, phảng phất là tại kia sau lưng tạo thành Cự Mãng chi hình, miệng răn không ngừng thôn hấp lấy cái kia từng sợi Kim sắc khí tức.

. .

Thương Huyền lão tổ nhìn thoáng qua quanh thân trên thân thể đi cái kia như ẩn như hiện Cự Mãng nguyên khí, ánh mắt ngưng lại, nói: "Đạo này nguyên khí nhìn như chỉ vện vện có Ngũ phẩm, nhưng ngậm mà không phát, dường như ẩn chứa tiềm lực vô cùng. . ."

"Nếu là đoán không lầm mà nói, nên chính là cái kia nghe đồn rằng "Tổ Long Kinh" a?" Thương Huyền lão tổ nhìn về phía Yêu Yêu.

Yêu Yêu trán hơi khê nhăn, cũng là nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, nói: "Tổ Long Kinh cùng Hắc gia gia Thiên Nguyên Điển, hãn liên tuyền người phía trước."

"Tốt có dã tâm tiểu gia hỏa." Thương Huyền lão tổ lặng lẽ một tiếng, muốn làm ra cái này lựa chọn, thường nhân sợ là không có cái này gan phách, dù sao Tổ Long Kinh rất khó khăn tu luyện, hơn nữa một khi bước lên đạo này, liền không cách nào nữa quay đầu lại.

Hoặc là Thành Long, hoặc là thành trùng.

"Bất quá cũng không biết hẳn cái này lựa chọn, cuối cùng là tốt là xấu. .
." Thương Huyền lão tổ lắc đầu, thần sắc không hiểu.

"Trước hết để cho tiểu gia hỏa này chậm rãi hưởng thụ Thánh Huyết cải tạo a."

Thương Huyền lão tổ tay áo vung lên, mây mù tại trước mặt tạo thành bàn cờ, hẳn cười nói: "Có thể hội đánh cờ?"

Yêu Yêu bàn tay như ngọc trắng chấp tử, quân cờ thanh thúy rơi bàn.

"Lão tiên sinh vì sao vì hộ ta, thà rằng trả giá loại này đại giới?" Yêu Yêu đôi mắt sáng nhìn chăm chăm vào bàn cờ, chậm rãi nói.

Thương Huyền lão tổ ung dung thở dài, nói: "Tất nhiên là cho ta Nhân tộc tương lai."

Yêu Yêu chân mày cau lại, nói: "Ta có thể có bản lãnh như vậy?"

Thương Huyền lão tổ bất đắc dĩ nói: "Người cũng đừng bộ lời của ta rồi, người nghi vấn trong lòng, tương lai đều có biết được thời điểm, bất quá, về sau có cơ hội, người có thể tiến về trước "Hỗn Nguyên Thiên" ."

"Hỗn Nguyên Thiên?" Yêu Yêu đôi mắt sáng khê động.

Thương Huyền lão tổ cười gật gật đầu, nói: "Đó là ngũ đại thiên bên trong mạnh nhất địa phương, Thương Uyên, sẽ tới từ cái này trong. . ."

Yêu Yêu có chút trầm ngâm, trán nhẹ một chút.

"Tạ ơn lão tiên sinh rồi."

...

Nửa tháng sau.

Thanh Tùng phía dưới, nguyên khí bành trướng bắt đầu khởi động, một cái khác thiếu niên thân ảnh lẳng lặng ngồi xếp bằng, tại kia quanh thân, nguyên khí hùng hồn chấn động lấy, áo bào không gió mà bay, bay phất phới.

Đột nhiên, thân thể của hắn run lên, một cái khác nguyên khí cột sáng đột nhiên tự kia Thiên Linh Cái phóng lên trời.

Nguyên khí ngút trời, biến thành một cái khác Âm Kim sắc Cự Mãng hư ảnh, cái kia Cự Mãng ngửa mặt lên trời hí...iiiiii rít gào, âm kim quang mang mơ hồ rút đi, giống như đúng vỏ rắn lột da, âm kim bên trong, hơn nhiều một tia tử ý.

Hơn nữa, nhìn kỹ lại, dường như có thể nhìn thấy, ở đằng kia Cự Mãng đầu chỗ, mơ hồ nhiều hơn hai cái Kim sắc bọc nhỏ, phần bụng vị trí, cũng là ẩn có móng vuốt hiển hiện.

Thương Huyền lão tổ cùng Yêu Yêu đều là ngẩng đầu nhìn qua cái kia nguyên khí biến thành Cự Mãng hư ảnh.

"Ồ, tiểu gia hỏa này nguyên khí, vậy mà phẩm chất tăng lên tới Lục phẩm. . ."

Yêu Yêu cũng là nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Long Giác mới sinh, Long trào sơ hiện, đây là mãng xà hóa Giao điem báo, bất quá đáng tiếc chưa

từng hoàn toàn lột xác, bằng không thì là có thể tiến giai thành Thất phẩm Trấn Thế Thiên Giao Khí rồi."

Hiển nhiên, hãn là Chu Nguyên đem từ Vũ Hoàng chỗ đó đoạt lại Thánh Long Khí cũng hoàn toàn hấp thu, này mới khiến được Thông Thiên Huyền Mãng Khí sinh ra biến hóa cực lớn.

Từ nay về sau, hãn Thông Thiên Huyền Mãng Khí, chính là đạt đến Lục phẩm cấp độ.

Chu Nguyên đóng chặt hai mắt, cũng là vào lúc này đột nhiên mở ra, từng tiếng rít gào tự kia trong miệng truyền ra.

Hây dô!

Ấn có Giao hình Cự Mãng nguyên khí quét sạch hạ xuống, hóa thành một đạo mang theo Tử Kim chi ý tràn đầy nguyên khí, bị Chu Nguyên một cái nuốt vào trong bụng.

Oanh oanh!

Tựa hồ là có Kinh Lôi thanh âm, đột nhiên tự Chu Nguyên trong cơ thể nổ vang.

Hãn đứng dậy, một cỗ cường hãn nguyên khí dao động, tựa như Phong Bạo, tự trong cơ thể của hãn bạo phát đi ra, so với nửa tháng lúc trước, đúng là không biết cường hãn bao nhiêu!

Chu Nguyên cảm thụ được trong cơ thể hùng hồn nguyên khí, cũng là nhin không được hít sâu một hơi, bởi vì hãn phát hiện, cái này ngăn ngừa nửa tháng, hãn đúng là trực tiếp từ Thiên Quan Cảnh trung kỳ, một bước bước vào chuẩn Thái Sơ Cảnh!

Cự ly này chính thức Thái Sơ Cảnh, đã là gần trong gang tấc!

Lúc này đây, có thể nói là một bước trèo lên Thái Sơ.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 205: Thánh Tích Chấm Dứt

Bên vách núi, Thanh Tùng xuống.

Chu Nguyên cảm thụ được Khí Phủ bên trong chiếm giữ hừng hồn nguyên khí, trên khuôn mặt kinh hãi cũng là không che giấu được.

Hắn không nghĩ tới, vẻ vụn chẳng qua là một giọt Thánh Huyết, chính là làm cho hắn trực tiếp từ Thiên Quan Cảnh Hậu Kỳ bước chân vào chuẩn Thái Sơ Cảnh, mà vào lúc này, hắn đã là có thể mơ hồ cảm ứng được một chỗ thần bí không gian, nếu như đoán không lầm mà nói, phải là cái kia trong truyền thuyết Thái Sơ Thiên rồi.

Nghe nói Thái Sơ Thiên có cửu trọng, ẩn chứa trong đó lấy cổ xưa Thái Sơ Khí, hấp thu loại này Thái Sơ Khí, có thể không ngừng cải tạo bản thân Khí Phủ, làm cho Khí Phủ phát sinh biến hóa cực lớn, cuối cùng lúc đạt đến cực hạn lúc, Khí Phủ sẽ xuất hiện tiến hóa, trực tiếp hóa thành cái gọi là Thần Phủ.

Thần Phủ một thành, là được bước vào Thần Phủ Cảnh, khi đó nguyên khí mệnh mạng như mây, có thể che Bách Lý Thiên Địa, vượt qua xa Thái Sơ Cảnh có thể so sánh.

"Hôm nay đã là có thể cảm ứng cái kia Thái Sơ Thiên tồn tại, bước tiếp theo chỉ cần có thể tiến vào trong đó, nghĩ đến là có thể chính thức bước vào Thái Sơ Cảnh rồi." Chu Nguyên tự nói.

Nguyên bản dùng Chu Nguyên tốc độ tu luyện, đều muốn từ Thiên Quan Cảnh trung kỳ đạt tới chuẩn Thái Sơ Cảnh, tối thiểu đều còn cần gần một

năm khổ tu, nhưng không nghĩ tới lúc này đây, nhưng là tại nửa tháng bên trong trực tiếp vượt qua.

Hơn nữa quan trọng nhất là, loại này vượt cấp vượt qua, cũng không có làm cho Chu Nguyên căn cơ bất ổn, nhưng mà càng kiên cố.

Hiển nhiên Thánh Huyết ảo diệu, thường nhân khó có thể tưởng tượng.

"Như thế nào? Đối với lão tổ ta đây giọt Thánh Huyết coi như thoả mãn không?" Tại Chu Nguyên đắm chìm đang vui mừng lúc, một bên có tiếng cười truyền đến.

Chu Nguyên ngẩng đầu, chính là nhìn thấy Thương Huyền lão tổ cười tủm tỉm tuần mỹ khuôn mặt.

"Tạ tiền bối Tạo Hóa chi ân." Chu Nguyên sắc mặt trịnh trọng, ôm quyền thi lễ, hẳn có thể cảm giác được cái này giọt Thánh Huyết mang tới tốt lắm chỗ, không chỉ có làm cho hắn căn cơ càng thêm củng cố, nhưng lại tăng lên thực lực của hắn, đương nhiên là tối trọng yếu nhất, đúng Thánh Huyết ẩn chứa không ít huyền diệu, điểm này, có lẽ trong tương lai trên con đường tu luyện, sẽ đối với hắn có rất nhiều chỗ tốt.

Thương Huyền lão tổ khoát tay áo, nói: "Phần này Tạo Hóa, coi như là tiểu tử ngươi chính mình thắng trở lại đây."

Chu Nguyên nhìn Thương Huyền lão tổ thân ảnh, dường như trở nên Hư Huyền rất nhiều, đó là bởi vì nguyên khí sắp hao hết nguyên nhân, hiển nhiên, tại đem cái kia giọt Thánh Huyết cho Chu Nguyên về sau, Thương Huyền lão tổ điểm ấy Linh quang, cũng thì không cách nào tiếp tục quá lâu.

"Tiểu tử không cần đa sầu đa cảm, ta đây điểm Linh quang, vốn chính là vì chờ đợi nên cùng với ngươi, hôm nay tự nhiên ý niệm trong đầu đã thành, dĩ nhiên là nên tiêu tán." Thương Huyền lão tổ cười nói: "Chỉ cần ngươi nhớ rõ của ta nhắc nhở là được."

Chu Nguyên trầm giọng nói: "Tiền bối yên tâm, ta chắc chắn đem hết toàn lực, không từ chối mặt khác ba đạo Thánh văn rơi vào cái kia Thánh Cung trong tay."

Thương Huyền lão tổ gật gật đầu, nói: "Về phần cái kia đạo thứ ba cùng đạo thứ tư Thánh văn ven đường, đối đãi người đạt được cái kia đạo thứ hai Thánh văn lúc, thì sẽ biết được."

Hiển nhiên, hắn cũng là lưu lại một tay, miễn cho Chu Nguyên trong thủ đoạn gì, thoáng cái đem Thánh văn vị trí đều cho bại lộ.

Bạch Ngọc trước bàn Yêu Yêu cũng là vươn người đứng dậy.

Thương Huyền lão tổ nhìn nhìn nàng, ánh mắt lại chuyển hướng Chu Nguyên, sắc mặt thời gian dần trôi qua trở nên ngưng trọng, nói: "Cuối cùng, ta hi vọng người có thể bảo vệ tốt nàng, nếu như Thương Uyên đều tín nhiệm người, cái kia lão tổ ta cũng tin tưởng người có thể làm được."

Chu Nguyên trùng trùng điệp điệp gật đầu.

Hắn có thể cảm giác được, Yêu Yêu thân phận dường như quan hệ thật lớn, bằng không thì sẽ không ngay cả Thương Huyền lão tổ cùng Thương Uyên sư phụ nhân vật bậc này, đều là như thế trịnh trọng.

Thương Huyền lão tổ dặn dò xong xong, cũng liền không cần phải nhiều lời nữa, phất phất tay, nói: "Đi đi."

Chu Nguyên nhìn qua Thương Huyền lão tổ cái kia Hư Huyền thân ảnh, trong nội tâm ngược lại là có thêm một ít kính ý bay lên, hắn hiện tại quá nhỏ bé, cho nên không rõ ràng lắm Thương Huyền lão tổ bọn hắn cuối cùng đang làm cái gì sự tình, nhưng chỉ từ hắn vì bảo hộ Yêu Yêu, mặc dù bản thân vẫn lạc đều không sợ với tư cách, cũng đủ để làm cho hắn kính nể.

Chu Nguyên lại lần nữa đối với Thương Huyền lão tổ thân ảnh khom người thi lễ, sau đó liền không cần phải nhiều lời nữa, cùng Yêu Yêu quay người mà đi, biến mất tại mây mù giữa.

Thương Huyền lão tổ nhìn qua của bọn hắn rời đi thân ảnh, cũng là âm u thở dài, thì thào tự nói.

"Trong dự ngôn Thánh tai, chúng ta tộc có thể hay không vượt qua, liền nhìn nơi đây rồi. . ."

...

Lúc Chu Nguyên cùng Yêu Yêu đi ra mây mù lúc, bọn hắn chính là cảm giác được toàn bộ Thiên Địa dường như đều là tại run rẩy lên, hai người ngẩng đầu, chỉ thấy được thánh tích chi địa trên không, chậm rãi vỡ ra. . .

Xuyên thấu qua khe hở, gian ngoài có quen thuộc địa hình nổi lên, đương nhiên đó là cái kia thánh tích chi địa bên ngoài.

Hiển nhiên, thánh tích chi địa đường ra mở ra.

HUU...U...U! HUU...U...U!

Mà đang ở thánh tích chi địa mở ra lúc, chỉ thấy được vô số đạo lưu quang phóng lên trời, giống như châu chấu đối với khe hở bên ngoài bay đi, trong lúc nhất thời ngược lại là phi thường náo nhiệt.

Tại Chu Nguyên tu luyện nửa tháng này lúc giữa, Thương Huyền lão tổ liền đem thánh tích chi địa đóng cửa, cho nên trong đó rất nhiều con cưng cũng thì không cách nào đi ra ngoài, chỉ có thể yên lặng chờ lấy, bất quá cũng may đúng rồi thánh tích chi địa trong Thiên Địa nguyên khí hùng hậu, ở chỗ này nhiều tu luyện nhất thời, coi như là không sai.

Mà hôm nay Chu Nguyên tu luyện xong xong, thánh tích chi địa chính là bị Thương Huyền lão tổ lại lần nữa mở ra.

HUU...U...U!

Chợt có một đạo nguyên khí quang mang gào thét tới, cuối cùng một đầu liên xông về Yêu Yêu.

Yêu Yêu đuổi ra cánh tay ngọc, đem tia sáng kia tiếp được, quang mang tản đi, chính là lộ ra Thôn Thôn thân ảnh.

Yêu Yêu nhẹ nhàng vượt vượt Thôn Thôn đầu, Thôn Thôn cũng là hưởng thụ hơi nheo mắt lại, trong miệng phát ra vui sướng tiếng kêu.

Chu Nguyên ánh mắt bao quát hạ xuống, nhìn qua cái kia bao la thánh tích chi địa, hơi có chút cảm thán, tại tiến vào nơi đây lúc trước, hẳn Chu Nguyên tại đây trên Thương Mang đại lục, có lẽ xem như bữa bãi vô danh.

Bất quá, khi hẳn từ nơi này rồi đi thời điểm, nghĩ đến. . . Hẳn đã xem như danh chấn Thương Mang rồi.

Này cũng thực sự không phải là hẳn từ ngạo, mà là đoạn đường này mà đến hiển hách chiến tích, đủ để cho được Chu Nguyên trở thành trên Thương Mang đại lục trẻ tuổi đệ nhất nhân. . .

Hơn nữa, trải qua Thánh Huyết tẩy lễ, hẳn lúc này, so với nửa tháng lúc trước càng thêm cường hãn, nếu như lúc này Chu Nguyên gặp lại gặp Vũ Hoàng, chỉ sợ cái kia cuộc chiến đấu, sẽ có chút dễ như trở bàn tay. . .

"Đi thôi."

Hẳn đối với Yêu Yêu nói một tiếng, sau đó liền có nguyên khí tràn ngập ra, trực tiếp tại hai người dưới chân tạo thành một đóa ám kim nguyên khí, nguyên khí phóng lên trời, chở hai người, chạy ra khỏi trên bầu trời khe hở.

Lao ra khe hở lập tức, toàn bộ Thiên Địa dường như đều là trở nên bao la.

Ở đằng kia nơi xa trên đường chân trời, một tòa hùng vĩ thành thị như ẩn như hiện, đúng vậy cái kia Thánh Tích Thành.

Mà lúc này, cái mảnh này thánh tích chi địa bên ngoài Thiên Địa Thiên Địa cực kỳ náo nhiệt, vô số con cứng liên tục không ngừng bay ra ngoài. . .

Lúc Chu Nguyên cùng Yêu Yêu xuất hiện thời điểm, không thể nghi ngờ là lập tức đưa tới vô số đạo ánh mắt, chỉ có điều trong những ánh mắt này, đều là tràn đầy kính sợ.

Chu Nguyên đánh bại Vũ Hoàng cái kia rung động một màn, đến bây giờ cũng còn khắc sâu khắc ở tất cả mọi người trong đầu.

"Hắc, Chu Nguyên, người còn thật lợi hại, thậm chí ngay cả Vũ Hoàng đều bị người đánh bại!" Hai luồng nguyên khí quang mang lướt đến, nhích tới gần Chu Nguyên cùng Yêu Yêu, có giọng điệu dàng truyền đến, đúng vậy Lục La cùng Tả Khâu Thanh Ngư.

Lục La mắt to nháy a nháy nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy vẻ ngạc nhiên.

"Người bên kia như thế nào?" Chu Nguyên cười cười, hỏi, ở đằng kia Thánh bậc thang ở bên trong, Lục La cùng cái kia Chúc Anh lại lần nữa đụng phải cùng một chỗ.

"Hừ, nàng thế nào lại là đối thủ của ta, lúc trước cái kia một lần bất quá là ta trở tay không kịp mà thôi." Lục La dương dương đắc ý mà nói.

Một bên Tả Khâu Thanh Ngư, cũng là đôi mắt đẹp lưu chuyển, có chút hăng hái nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, cười mỉm mà nói: "Như thế

nào đây? Người bây giờ, xem như chúng ta Thương Mang đại lục trẻ tuổi bên trong người thứ nhất."

Yêu Yêu ôm Thôn Thôn, cặp môi đỏ mọng hơi gấp nhìn nàng một cái, nói: "Ta đây lúc trước đề nghị người còn có hứng thú hay không?"

Tả Khâu Thanh Ngư nhìn chăm chăm vào Yêu Yêu cái kia hoàn mỹ không tỳ vết giống như Bạch Ngọc khuôn mặt, nhìn không được dựa sát vào qua, nằm ở Yêu Yêu hết sức nhỏ vòng eo, trầm thấp cười nói: "Ngược lại là có một chút hứng thú rồi, bất quá cảm giác hay là đối với người hứng thú lớn nhất, nếu không chúng ta ba người gom góp gom góp a?"

Hai nữ một cái hoàn mỹ trong trẻo nhưng lạnh lùng, một cái kiều mị, hai trượng đôi má tụ cùng một chỗ, làm cho trong Thiên Địa không ít con cưng ánh mắt đều cũng có chút ít nóng bỏng đặt cược trở lại.

"Cho ta tránh ra." Yêu Yêu mặt không biểu tình vươn hết sức nhỏ ngón tay ngọc, chống đỡ Tả Khâu Thanh Ngư mi tâm, đem nàng bắn ra.

Cái này tiểu yêu nữ ngôn ngữ thật sự là quá mức lớn gan rồi.

Chu Nguyên khoảng cách các nàng gần, cho nên ngược lại là nghe thấy được Tả Khâu Thanh Ngư tiếng cười nhẹ, trong nháy mắt đó dường như thân thể đều là nóng bỏng một chút, ánh mắt nhìn không được đảo qua hai nữ đôi má.

Yêu Yêu hình như có phát hiện, con mắt híp lại phóng mà đến.

Chu Nguyên cảm giác được thấy lạnh cả người, tranh thủ thời gian thu hồi ánh mắt, nhìn không chớp mắt.

Khục!

Mà đang ở rất nhiều con cứng đều là từ cái kia thánh tích chi địa bên trong đi ra về sau, chợt có một đạo ho nhẹ tiếng vang triệt, trực tiếp là lấn át toàn bộ trong Thiên Địa huyền não âm thanh.

Vì vậy trong Thiên Địa an tĩnh lại.

Bởi vì vì tất cả con cứng đều là nhìn thấy, cách đó không xa có Lục Đạo nguyên khí đám mây bay tới, tại phía trên kia, sáu đạo thân ảnh ngồi xếp bằng, tản ra cường hãn nguyên khí uy áp.

Rõ ràng là sáu vị sứ giả.

Nhìn đến bọn họ chạy tới, phần đông con cứng đều là khẩn trương lên, bởi vì bọn họ biết được, lúc thánh tích chi địa chấm dứt lúc, sáu vị sứ giả cũng sẽ bắt đầu thí sinh, mà bị bọn hắn nhìn trúng người, tức thì sẽ có tư cách tiến vào Lục Thánh Tông tu hành.

Cái kia toàn bộ Thương Huyền Thiên bên trong cường đại nhất tông phái.

Đây đối với ở đây tất cả con cứng mà nói, đều sẽ là một cái cá chép vượt Long môn tu luyện Đại Đạo!

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tâm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 206: Nhập Tông Môn

Lục Đạo nguyên khí đám mây lơ lửng ở giữa không trung, sáu đạo nhân ảnh xếp bằng ở phía trên, hùng hồn cường hãn nguyên khí dao động như có như không tự trong cơ thể của bọn họ phát ra, chấn nhiếp lấy toàn bộ Thiên Địa.

Tại đây sáu vị Thần Phủ Cảnh cường giả chấn nhiếp xuống, trong Thiên Địa cái kia rất nhiều con cứng, đều là câm như hến, không dám hiển lộ chút nào bướng bỉnh, đều là thuận theo vô cùng.

Bởi vì bọn họ đều biết hiểu, trước mắt sáu người, hầu như nắm giữ lấy tiền đồ của bọn hắn.

Cái kia Lục Đại Thánh tông chính là Thương Huyền Thiên bên trong cường đại nhất tông phái, chỉ cần có thể tiến vào trong đó tu hành, tiền đồ vượt qua xa ở lại đây loại ở bên trên đại lục có thể so sánh, dù sao, Lục Đại Thánh tông, hội tụ Thương Huyền Thiên bên trong tài nguyên tốt nhất cùng với cường giả.

Cho nên, tại rất nhiều người xem ra, coi như là tiến vào Lục Thánh Tông lúc một người bình thường đệ tử, đều muốn so với lưu tại Thương Mang đại lục lúc con cứng rất tốt.

Chu Nguyên ánh mắt, cũng là nhìn về phía cái kia sáu vị sứ giả, ở đằng kia thánh tích chi địa ở bên trong, hắn đã là biết được Lục Thánh Tông tin tức, đồng thời cũng hiểu biết này vị đi chân trần đại thúc, chính là Thương Huyền Tông sứ giả.

Mà tên kia mặt trắng không râu, tên là Triệu Bàn, nhìn qua có chút Âm Lệ trung niên nam tử, chính là Thánh Cung sứ giả.

Mặt khác bốn tông, theo thứ tự là Bắc Minh Trấn Long Điện, Văn Kiếm Tông, Thiên Quỷ Phủ cùng với Bách Hoa Tiên Cung.

Cái này bốn đại tông môn, tại Thương Huyền Thiên bên trong cũng là đại danh鼎鼎, có thể nói là Cự Đầu giống như tồn tại.

Đám mây lên, tên kia là Triệu Bàn Thánh Cung sứ giả, lạnh lùng nghiêm nghị ánh mắt nhìn quét mọi người, ánh mắt của hắn giống như lưỡi đao, mọi người cũng không dám cùng hắn đối mặt.

"Các người tuy rằng đều là cái này trên Thương Mang đại lục con cưng, bất quá đều muốn nhập ta Lục Thánh Tông môn hạ, cũng không dễ dàng như vậy, phải, nên biết hiểu, Thương Huyền Thiên bên trong, Đại Lục ngàn vạn, Thương Mang đại lục ở trong đó tia không chút nào thu hút."

"Đại lục khác lên, các loại con cưng, càng là nhiều vô số kể, mà những địa phương kia, đồng dạng có Lục Thánh Tông sứ giả tiến đến sàng lọc tuyển chọn đệ tử."

"Cho nên, đừng tưởng rằng tại đây thánh tích chi địa trong có làm cho biểu hiện là được đặc chí vừa lòng, thật muốn phóng tới toàn bộ Thương Huyền Thiên trẻ tuổi, các người còn chưa đủ nhìn."

Triệu Bàn hờ hững thanh âm, giống như một chậu nước lạnh, trực tiếp là đem nguyên bản cũng bởi vì tại thánh tích chi địa bên trong biểu hiện không tệ rất nhiều con cưng đông lạnh tỉnh lại.

Chu Nguyên long mày cũng là hơi nhíu rồi một chút, bởi vì hắn cảm giác được, cái kia Triệu Bàn đang nói chuyện thời điểm, ánh mắt lạnh như băng tựa hồ là tại trên người hắn dừng một chút, dường như lời này là ở nói cho hắn nghe giống nhau.

Bất quá hăn thần sắc ngược lại là không có thay đổi gì, không thích không giận.

"Thật sự là chán ghét." Lục La thì là thấp giọng thầm nói.

Tả Khâu Thanh Ngư nhìn Chu Nguyên liếc, nói nhỏ: "Lúc trước ta nhận được tin tức, xuất thủ cứu Vũ Hoàng Thần Hồn đúng là vị này Thánh Cung sứ giả Triệu Bàn."

Chu Nguyên ánh mắt ngưng tụ, con mắt ở chỗ sâu trong xẹt qua một vòng tức giận, nguyên lai là người này đang làm trò quỷ, hư mất chuyện tốt của hăn.

Nếu không phải là như thế, ở đằng kia thánh tích chi địa ở bên trong, là hăn có thể đủ triệt để chém giết Vũ Hoàng Thần Hồn, đem hết thầy đều chinh đồn được sạch sẽ, mà không như hiện tại, còn rơi xuống một cái cái đuôi.

"Ha ha, Triệu Bàn sứ giả cũng không cần như thế nghiêm khắc, những tiểu oa tử này, ta cảm thấy được có một chút cũng không tệ hạt giống, tiến hành bồi dưỡng lời nói, chưa hăn không sẽ trở thành tông môn trụ cột của quốc gia." Tại trong Thiên Địa rất nhiều con cưng đều ấp úng không nói gì lúc, một cái khác cười tiếng vang lên, chỉ thấy được cái kia Thương Huyền Tông sứ giả, Mục Vô Cực nhẹ nhàng đập đầu lấy tẩu thuốc, cười híp mắt nói.

"Tốt rồi, nói nhảm cũng ly biệt nhiều lời, cái này mà bắt đầu tuyển chọn a." Nói chuyện, là một người áo bào trắng nam tử, hăn khuôn mặt lạnh túc, quanh thân nguyên khí lộ ra cực kỳ sắc bén, tại kia trên đầu gối, vượt qua lấy một chút Thiết Kiếm.

Cái này một vị, đúng vậy Vấn Kiếm Tông sứ giả.

"Bước vào Thánh Thê người, tiến lên một bước." Một vị mỹ phụ ôn nhu lên tiếng, nàng mặc cung bào, cung bào lên, thêu lên tinh xảo Bách Hoa văn, hiển nhiên chính là Bách Hoa Tiên Cung sứ giả.

Thanh âm của nàng vừa ra, đầy trời con cưng ở bên trong, liền là có thêm hơn mười đạo thân ảnh đi ra, đương nhiên đó là một nhóm kia bước chân vào Thánh Thê con cưng, mà Chu Nguyên, Yêu Yêu, Lục La bọn người là ở nhóm.

Bất quá làm cho Chu Nguyên có chút ngoài ý muốn đúng rồi, Diệp Minh cũng là lúc này, bất quá mặt khác mấy người nhưng là mất tung ảnh.

Sáu vị sứ giả nhìn qua cái này hơn mười vị con cưng, chột ra tay, nguyên khí quét sạch phóng tới, hóa thành đại thủ, riêng phần mình ngang ngược bắt mấy người, cũng mặc kệ bọn hắn có nguyện ý hay không, liền nhét vào sau lưng nguyên khí đám mây bên trên.

Vì vậy tại chỗ rất nhanh cũng chỉ còn lại có mấy đạo thân ảnh.

Đúng vậy Chu Nguyên, Yêu Yêu, Lục La những càng thêm này xuất sắc con cưng.

"Ta Văn Kiếm Tông cực với kiếm, người có thể nguyện nhập?" Vị kia Văn Kiếm Tông sứ giả, trước tiên nhìn về phía Lý Thuần Quân, thanh âm đều là nhu hòa rất nhiều, hiển nhiên là nhìn trúng người sau tại thiên phủ bên trên kiếm đạo.

Lý Thuần Quân nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Ta nguyện."

Hắn nguyên bản mục tiêu, vốn chính là Văn Kiếm Tông.

Mặt khác rất nhiều con cưng nhìn thấy một màn này, đều là hiểu được, cuối cùng này lưu lại mấy người mới phải mấy vị sứ giả chú ý người, cho nên còn chủ động hỏi thăm, không giống lúc trước những con cưng kia, căn

bản đều không cần để ý tới tâm ý của bọn hắn, trực tiếp tùy ý phân chia liên sự tình.

Nhưng tuy vậy, phần đông con cứng cũng là hâm mộ cực kỳ, dù sao bọn hắn ngay cả nhường người ta tùy ý phân chia tư cách đều không có.

"Trước người sở tu Diêm La Tông, chính là ta Thiên Quỷ Tông đã từng một gã chấp sự sáng chế, hôm nay người có thể nguyện nhập Thiên Quỷ Tông?" Quỷ kia khí rậm rạp Hắc bào nhân, nhìn về phía Chân Hư, nói.

Chân Hư khuôn mặt cung kính gật đầu.

"Hai cái này tiểu nha đầu ngược lại là rất không tồi, nếu không liền đều vào ta Bách Hoa Tiên Cung a?" Tên kia mỹ phụ thì là cười mỉm nhìn về phía Lục La cùng Tả Khâu Thanh Ngư.

Lục La cùng Tả Khâu Thanh Ngư liếc nhau, lại nhìn đến mặt khác sứ giả cũng không nói lời nói, vì vậy cũng là thanh tú động lòng người đối với vị kia mỹ phụ thì lễ một cái.

Mỹ phụ kia mỉm cười, đôi mắt đẹp lại là nhìn về phía Chu Nguyên bên cạnh Yêu Yêu, nói: "Cái này tiểu nữ oa cũng là lại để cho ta thích cực kỳ. . ."

Tuy rằng Yêu Yêu nguyên khí mỏng manh, nhưng mỹ phụ liếc thấy rồi đi ra, người phía trước Thần Hồn tu vi rất mạnh, nếu là chuyên tu Thần Hồn mà nói, tương lai không chừng cũng là có thể thành tựu bất phàm.

"Khục, Thương Vũ sứ giả, hai cái liền không sai biệt lắm." Mục Vô Cực ho khan một tiếng, nói.

Những thứ khác sứ giả cũng là gật gật đầu, lại để cho Bách Hoa Tiên Cung lấy đi hai cái, chủ yếu là bọn hắn chẳng muốn cùng một nữ tử tranh

chấp, dù sao Bách Hoa Tiên Cung tương đối đặc thù, chỉ tuyển nhận nữ đệ tử.

Nhìn đến mặt khác sứ giả đều là phản đối, tên kia là Thương Vũ mỹ phụ, cũng chỉ tốt tiếc nuôi lẫn đầu.

Kế tiếp một phen chọn lựa, cái kia Ninh Chiến vào Bắc Minh Trấn Long Điện.

"Diệp Minh, người liền nhập ta Thánh Cung a." Mà lúc này, cái kia Thánh Cung sứ giả Triệu Bàn chợt nhìn về phía Diệp Minh, thản nhiên nói.

Trong Thiên Địa rất nhiều con cứng có chút bạo động, đều là cảm thấy bất mãn, dù sao cái này Diệp Minh chính là Đông Huyền đại lục người, lần này chen chân bọn hắn Thương Mang đại lục, vốn cũng không hợp quy củ, không nghĩ tới dưới mắt, lại sẽ bị Thánh Cung sứ giả nhìn trúng.

Bất quá đối với bọn họ bạo động, Triệu Bàn nhìn cũng không liếc mắt nhìn, chẳng qua là nhìn Diệp Minh.

Diệp Minh có chút do dự một chút, nhưng rất cuối cùng vẫn gật đầu, cái này Thánh Cung hôm nay tại Thương Huyền Thiên bên trong như mặt trời ban trưa, có thể tiến vào trong đó tu hành, cũng là một cái vô cùng tốt lựa chọn.

Mục Vô Cực phun ra nuốt vào lấy khói xanh, cười nhìn Chu Nguyên liếc, sau đó đối với một bên Yêu Yêu nói: "Người nguyện ý nhập ta Thương Huyền Tông chứ "

Yêu Yêu không sao cả gật đầu.

Với là như thế này xuống, cũng chỉ có Chu Nguyên một người rồi. . .

Trong Thiên Địa tất cả ánh mắt đều là nhìn qua, ai cũng biết, Chu Nguyên đứng lần này thánh tích chi địa bên trong rất nổi tiếng người.

Quả nhiên, Mục Vô Cực cười nói: "Chu Nguyên, với tư cách lần này thánh tích chi địa bên trong trèo lên đỉnh Thánh Sơn người, người có thể tự do lựa chọn nhập cái đó nhất tông."

Trong Thiên Địa an tĩnh lại, đều là cùng đợi Chu Nguyên làm ra lựa chọn.

Nhưng ngay tại Chu Nguyên sắp sửa mở miệng thời điểm, cái kia Thánh Cung sứ giả Triệu Bàn bỗng nhiên nhàn nhạt mở miệng nói: "Chu Nguyên, nếu là người nhập ta Thánh Cung, người chém giết Vũ Hoàng thân thể sự tình, ta Thánh Cung sẽ không cùng người so đo."

"Hơn nữa người ứng với biết được, ta Thánh Cung hôm nay mới phải Thương Huyền Thiên bên trong tông phái mạnh nhất, chỉ cần người tiến vào Thánh Cung, tự sẽ phải chịu bồi dưỡng."

Triệu Bàn ánh mắt trên cao nhìn xuống nhìn xem Chu Nguyên, ngữ khí của hắn hơi có vẻ gầy nhẹ ngạo nghễ, bởi vì tại hắn xem ra, hắn xem như cho đủ Chu Nguyên mặt mũi, nhưng lại chủ động ném ra cảnh ô-liu, nếu là cái kia Chu Nguyên thông minh mà nói, nên biết được lựa chọn như thế nào.

Kỳ thật hắn sẽ như thế nói, ngược lại cũng không phải nhìn nhiều lần nữa Chu Nguyên, dù sao chỉ là một cái nho nhỏ trên Thương Mang đại lục con cưng tuyển chọn mà thôi, hắn sở dĩ biết lái miệng, chỉ là bởi vì biết được Mục Vô Cực coi trọng Chu Nguyên, mà hắn hết lần này tới lần khác muốn làm túy một chút, khiến người ta ghét bỏ khiến người ta ghét bỏ Mục Vô Cực.

Quả nhiên, hắn lời nói vừa rơi xuống, cái kia Mục Vô Cực sắc mặt lập tức có chút khó coi, tức giận theo dõi hắn.

"Hắc, còn so đo? Bản thân không có bốn sự bị chém thân thể, người tìm ai rồi đi so đo?" Mục Vô Cực cười lạnh nói.

Triệu Bàn cũng không để ý tới hắn, chẳng qua là mắt nhìn xuống Chu Nguyên.

Cái kia từng tia ánh mắt, cũng đều là nhìn về phía Chu Nguyên.

Ở đằng kia phần đông ánh mắt nhìn chăm chú xuống, Chu Nguyên cũng là cười cười, hắn ngẩng đầu nhìn qua cái kia Triệu Bàn, nói: "Sứ giả coi trọng, Chu Nguyên tâm linh, bất quá Thánh Cung cánh cửa rất cao, ta sợ đứng trèo cao không hơn rồi."

Nói xong, nhìn về phía Mục Vô Cực, nói: "Ta nguyện nhập Thương Huyền Tông."

Thanh âm của hắn quanh quẩn ra,

Mà cái kia Triệu Bàn sắc mặt, trong lúc đó trở nên âm hàn xuống, trong mắt có tức giận hiển hiện, sau một khắc, hắn mãnh liệt một bước bước ra, nhất thời cuồng bạo nguyên khí uy áp chính là phô thiên cái địa đối với Chu Nguyên bao phủ mà đi.

"Khá lắm không biết điều đồ vật!"

"Đã là như thế, ta đây sẽ tới cùng người tính toán toán chém giết Vũ Hoàng thân thể sự tình!"

Cái kia rét lạnh thanh âm, cũng là vang dội trở lại.

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 207: Một Chương

Oành!

Tràn đầy nguyên khí hùng hồn, giống như Lôi Bạo, hung hãn vô cùng từ cái này Triệu Bàn trong cơ thể quét ngang ra, cái này phiến thiên địa dường như đều là tại kia mãnh liệt nguyên khí sau khe chấn động.

Ở đây vô số con cứng, đều là nhịn không được biến sắc, một vị Thần Phủ Cảnh cường giả tức giận, đó cũng không phải là bọn hắn những người này có thể thừa nhận được đấy.

Mà vẻ này nguyên khí uy áp, bay thẳng Chu Nguyên mà đi, cho nên cảm thụ của hắn nhất tảm thiết, trong khoảnh khắc đó, hắn cảm giác bản thân giống như ở chỗ sâu trong sâu bên trong, kinh khủng áp lực từ bốn phương tám hướng vọt tới, giống như là muốn đem đập vụn.

Toàn thân cốt cách, đều là tại rung động.

Hí!

Chu Nguyên Khí Phủ bên trong, Thông Thiên Huyền Mãng Khí cảm nhận được áp lực, phát ra tiếng gào rít, mãnh liệt phá thể phóng tới, hóa thành nguyên khí Cự Mãng đem Chu Nguyên hộ ở trong đó, chống cự lấy cái loại này đáng sợ áp lực.

"Triệu Bàn, ngươi làm cái gì!"

Bất quá, Chu Nguyên cũng không thừa nhận quá lâu về này áp bách, Mục Vô Cực tức giận thanh âm, chính là đột nhiên vang vọng.

Oành!

Lại là một cỗ đồng dạng cường hãn tràn đầy nguyên khí tự Mục Vô Cực trong cơ thể bạo phát đi ra, trực tiếp là đón nhận Triệu Bàn nguyên khí uy áp.

Hai vị Thần Phủ Cảnh cường giả va chạm nhau, nhất thời toàn bộ Thiên Địa nguyên khí dường như đều là mơ hồ có chút sôi trào dấu hiệu.

"Hừ, tiểu tử này lòng dạ độc ác, đem ta Thánh Cung nhìn trúng con cứng thân thể chém giết, nếu không phải trừng trị một phen, chẳng phải là làm cho người xem thường ta Thánh Cung!" Triệu Bàn âm thanh lạnh lùng nói.

"Mục Vô Cực, ta khuyên người đem kẻ này giao ra đây, bằng không đợi ta báo cáo Cung Chủ, đến lúc đó không thể nói trước chính là ta Thánh Cung chính thức ra mặt, bảo người Thương Huyền Tông đem người giao ra đây rồi!" Triệu Bàn ngữ khí cường ngạnh, thanh âm Âm Lệ.

Tự từ năm đó Thương Huyền Tông Thương Huyền lão tổ vẫn lạc về sau, Thương Huyền Tông thực lực suy yếu, mà Thánh Cung thì là như mặt trời ban trưa, mơ hồ có trở thành Thương Huyền Thiên đệ nhất tông dấu hiệu, cho nên những năm gần đây này, Thánh Cung làm việc, càng ương ngạnh bá đạo.

Mục Vô Cực nghe vậy, cũng là giận quá mà cười, nói: "Triệu Bàn, người tính cái thứ gì, thật coi ta Thương Huyền Tông sợ người Thánh Cung hay sao? !"

"Cái kia Vũ Hoàng có này kết quả, tất nhiên là tài nghệ không bằng người, người còn ở nơi này càn quấy, truyền đi cũng không sợ bị người làm trò cười cho người trong nghề."

Bốn vị khác sứ giả cũng là nhú mảy, hiển nhiên cũng là cảm thấy cái này Triệu Bàn cố tình gây sự.

Triệu Bàn ánh mắt phát lạnh, nói: "Xem ra người là không muốn giao người rồi, đã như vậy, ta đây liền chính mình trở lại động thủ!"

Oành!

Chỉ thấy được tràn đầy nguyên khí gào thét phóng tới, đúng là hóa thành một chỉ trăm trượng nguyên khí đại thủ, một chút liền là đối với Chu Nguyên chỗ phương hướng chộp tới.

Mục Vô Cực hừ lạnh một tiếng, trong hơi thở lập tức có màu xanh nguyên khí phun phun ra, giống như cực lớn nguyên khí xiềng xích, trực tiếp là quấn quanh ở đằng kia nguyên khí đại thủ phía trên, đem khốn trói, không cách nào rơi xuống.

"Thanh Yên Phược Long Thuật!"

Cùng lúc đó, Mục Vô Cực Thủ bên trong tẩu thuốc run lên, một cái khác khói xanh dâng lên, nháy mắt sau đó, đúng là xuyên thủng rồi Hư Không, trực tiếp là từ Triệu Bàn quanh thân không gian thẩm thấu đi ra, quấn quanh tại Triệu Bàn trên thân thể.

Khói xanh nhìn như mỏng manh yếu ớt, nhưng trong khi quấn lên lúc, đúng là ngay cả không gian đều là hiện ra vặn vẹo dấu hiệu, dường như coi như là Cực Long bị quấn lên, đều thì không cách nào giãy giụa.

"XOẸT!"

Bất quá, đang ở đó khói xanh khốn trói ở Triệu Bàn thân thể lúc, thân thể của hắn bỗng nhiên bắt đầu vặn vẹo, cuối cùng phù một tiếng, hóa thành một đạo Ánh Tử, chậm rãi tản đi.

"Hừ, sớm biết như vậy người Mục Vô Cực Phước Long Thuật tên tuổi, ta như thế nào không có chuẩn bị? !" Trong khi thân ảnh biến mất lúc, Triệu Bàn tiếng hừ lạnh vang lên.

"Phân Ảnh Thuật?" Mặt khác bốn vị sứ giả nhìn thấy một màn này, ánh mắt đều là ngưng tụ.

Đây chính là Thánh Cung bên trong có chút Cao Minh Nguyên thuật, không nghĩ tới cái này Triệu Bàn vậy mà tu thành.

Trên bầu trời, lúc trước cái kia Triệu Bàn nguyên khí biến thành bàn tay khổng lồ lên, chợt có khe hở nổi lên, Triệu Bàn chân thân hiển lộ phóng tới, ánh mắt âm lãnh hướng về phía rồi cách đó không xa Chu Nguyên.

"Ta xem hôm nay, ai có thể cứu người!"

Triệu Bàn đột nhiên hóa thành một đạo quang ảnh mãnh liệt bắn phóng tới.

Nhìn qua cái kia trực tiếp phá không mà đến Triệu Bàn, Chu Nguyên sắc mặt cũng là khẽ biến, trong mắt tràn đầy hàn ý, hẳn không có nghĩ đến cái này Triệu Bàn lại có thể không biết xấu hổ đến loại trình độ này, dùng Thần Phủ Cảnh cường giả tôn sư, để đối phó hẳn một cái mới vào Thái Sơ Cảnh tiểu bối.

"Phúc Không Thủ!"

Triệu Bàn bàn tay duỗi ra, lòng bàn tay có tràn đầy nguyên khí hội tụ, đột nhiên chụp được.

Lập tức cái kia lòng bàn tay tại Chu Nguyên trong mắt dường như đột nhiên phóng đại, thậm chí ngay cả bầu trời đều là bị bao phủ, giống như đúng che đầy rồi Chu Nguyên tất cả đường lui.

Tại Chu Nguyên bên cạnh Yêu Yêu, khuôn mặt cực kỳ lạnh như băng, nàng bộ ngực nhẹ nhàng phập phồng, hiển nhiên trong nội tâm nổi giận thật sự, cái kia trơn bóng chỗ mi tâm, mơ hồ đều cũng có lấy quang mang hiển hiện.

Bất quá, nhưng vào lúc này, Chu Nguyên bỗng nhiên cầm Yêu Yêu cái kia lạnh buốt Như Ngọc bàn tay nhỏ bé.

Nhìn hẳn lấy Yêu Yêu cái kia con người băng lãnh, khẽ lắc đầu, sau đó vươn tay cánh tay nằm ở nàng cái kia hết sức nhỏ vòng eo, thân hình đột nhiên nhanh lùi lại, cùng lúc đó, hẳn mắt trong mắt, Thánh văn chuyển động.

"Hừ, Phúc Không Thủ vừa ra, Thiên Địa phong bế, người như thế nào chạy ra lòng bàn tay của ta?" Triệu Bàn châm chọc nói, nhìn về phía Chu Nguyên trong ánh mắt tràn đầy mè�o đùa giỡn con chuột giống như trêu tức.

Chu Nguyên không có trả lời, hẳn biết được Thần Phủ Cảnh cường giả mạnh mẽ, cho nên cũng không có muốn cứng rắn tiếc ý tưởng, trong mắt cổ xưa Thánh văn chuyển động, nguyên bản trong mắt cái kia bị phong ấn bế Thiên Địa, tựa hồ cũng đúng trở nên mơ hồ rất nhiều.

Một ít sơ hở nổi lên.

Chu Nguyên chân đạp Long Bộ, mãnh liệt mãnh liệt bắn trở ra.

Hây dô!

Chu Nguyên bộ pháp nghiêng lui mấy chục bước.

Lúc một bước cuối cùng rơi xuống lúc, phong bế Thiên Địa đột nhiên tản ra, cái kia trước mắt che khuất bầu trời giống như bàn tay khổng lồ, cũng là biến mất không thấy gì nữa. . .

Mà lúc này, cái kia Triệu Bàn một chưởng, cũng là triệt để rơi xuống.

Hắn trên khuôn mặt thần sắc đột nhiên ngưng kết, có chút khó có thể tin nhìn qua Chu Nguyên, hiển nhiên là không nghĩ tới, lúc trước cái kia tình thế bắt buộc một tay, lại bị Chu Nguyên tránh được.

"Ồ?" Còn lại mấy vị sứ giả, cũng là kinh nghi lên tiếng, bọn hắn vô cùng rõ ràng, Triệu Bàn một chưởng kia, Thần Phủ Cảnh xuống, sợ là không người có thể trốn, nhưng lúc trước nhưng là hết lần này tới lần khác bị Chu Nguyên xảo diệu tránh được.

Xoạt!

Trong Thiên Địa vô số con cưng cũng là xôn xao lên tiếng, khiếp sợ nhìn qua Chu Nguyên.

Ai cũng không nghĩ tới, hắn lại có thể tại Thần Phủ Cảnh cường giả thủ hạ, đi qua một hồi!

Mục Vô Cực thân hình thiểm lược mà đến, chặn Chu Nguyên phía trước, bất quá hắn nhìn về phía Chu Nguyên ánh mắt đồng dạng tràn đầy ngạc nhiên, hiển nhiên không rõ hắn đến tột cùng là như thế nào tránh thoát Triệu Bàn một chưởng kia đấy.

Nghe được cái kia đầy trời xôn xao thanh âm, Triệu Bàn sắc mặt xanh trắng luân chuyển, cuối cùng hóa thành đỏ lên, trong mắt sát ý tăng vọt.

"Đồ hỗn trướng, dám trêu đùa ta, hôm nay xác định tha cho không được ngươi!"

Triệu Bàn cuối cùng gào thét lên tiếng, then quá hoá giận tới cực điểm, hắn dùng Thần Phủ Cảnh thực lực đối với Chu Nguyên ra tay, đã là không thấy đâu phần, kết quả hôm nay ra tay vậy mà không hề kiến thụ, nếu là truyền đi, sợ là sẽ phải trở thành hắn cả đời chỗ bẩn.

Oanh oanh!

Mục Vô Cực nhìn qua cái kia bạo giận lên Triệu Bàn, sắc mặt cũng là lạnh lùng nghiêm nghị, quanh thân nguyên khí bốc lên, xem ra hôm nay, chỉ có thể trước cùng cái này Triệu Bàn chính diện đấu bên trên một cuộc rồi.

Oành!

Bất quá, đang ở đó Triệu Bàn nổi giận gào thét, nguyên khí điên cuồng hội tụ mà đến lúc, đột nhiên, cái này phiến thiên địa tựa hồ là chấn động một cái.

Vô số đạo ánh mắt đặt cược bắn đi, chỉ thấy được cái kia hãy còn chưa xong toàn bộ đóng cửa thánh tích chi địa ở bên trong, chợt có một đạo trùng trùng điệp điệp lưu quang quét sạch phóng tới, hóa thành bàn tay khổng lồ, vào đầu chính là mang theo lực lượng kinh khủng, phô thiên cái địa đối với cái kia Triệu Bàn bao phủ xuống rồi đi.

Cùng lúc đó, một cái khác thanh âm trầm thấp, vang vọng Thiên Địa.

"Năm đó lão tổ vẫn lạc lúc, có thể từng nói qua, Thánh Cung tạp chủng, không đáng tin gần lão tổ nơi ở, người cái này tiểu tạp chủng, ở đâu ra gan chó? !"

Này âm thanh vừa ra, rất nhiều con cưng hãy còn vẻ mặt mờ mịt, nhưng Mục Vô Cực cùng với khác mấy vị sứ giả, nhưng là sắc mặt đột biến.

Cái kia nguyên bản nổi giận gào thét Triệu Bàn, thanh âm cũng là đột nhiên ngừng lại, hẳn tựa hồ là ngốc trệ một cái chớp mắt, ngay sau đó liền nhớ ra cái gì đó, sắc mặt lập tức trắng bệch, trong mắt có không cách nào ngôn ngữ sợ hãi dừng mãnh tiến ra.

"Thương, Thương Huyền lão tổ? !"

Triệu Bàn hoảng sợ nghẹn ngào.

Tiếp theo trong nháy mắt, hắn không chút lựa chọn quay đầu nhanh lùi lại, giống như chó nhà có tang.

Bởi vì hắn biết rõ hắn dẫn xuất rồi một cái bao nhiêu kinh khủng tồn tại, mặc dù vị kia tồn tại đã vẫn lạc, nhưng ở hắn làm cho vẫn lạc chi địa, như trước có chấp niệm tồn tại.

Nhưng mặc dù chẳng qua là một cái khác chấp niệm, đối với hắn mà nói, như cũ là đáng sợ vô cùng.

Ầm ầm!

Nhưng mà, trên bầu trời cái kia bàn tay khổng lồ nhưng là một chương chụp được, một chương kia trực tiếp là bỏ qua rồi không gian, xuất hiện ở Triệu Bàn sau lưng.

Oành!

Bầu trời chấn động, đại thủ rơi xuống, sau đó tất cả mọi người chính là nhìn thấy, cái kia Triệu Bàn thân ảnh giống như trúng đạn pháo rơi xuống, phanh phanh giữa, từng tòa ngọn núi đều là sụp đổ. . .

Núi đá văng tung tóe, Triệu Bàn trực tiếp là bị vùi lấp dưới rồi đi. . .

Vô số con cứng trợn mắt há hốc mồm, ai cũng không nghĩ tới cái này hơn mười hơi thở trước còn uy mãnh vô cùng Triệu Bàn, vào lúc này, nhưng là lập tức bị đánh được không biết sống chết. . .

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 208: Trước Khi Đi

Trên bầu trời bàn tay khổng lồ, thời gian dần trôi qua tản đi.

Sau đó nhưng là để lại cái kia từng tòa văng tung tóe ngọn núi, nửa mảnh sơn mạch, dường như đều là vào lúc này bị xé nứt ra. . .

Vô số người trợn mắt há hốc mồm nhìn qua một màn này.

Đã liên Chu Nguyên đều là vẻ mặt kinh ngạc, hiển nhiên không nghĩ tới cái kia Triệu Bàn ở chỗ này động thủ, vậy mà hội dẫn động Thương Huyền lão tổ còn sót lại lực lượng. . .

"Lão tổ. . ."

Mục Vô Cực cũng là kinh ngạc nhìn qua một màn này, bờ môi đều hơi hơi run rẩy, cái kia trên mặt có vẻ kích động nổi lên, trong mắt của hắn, tràn đầy tôn sùng sắc mặt.

"Cái này Triệu Bàn, thật đúng là không may. . ." Bốn vị khác sứ giả, cũng là âm thầm lắc đầu.

Bọn hắn tự nhiên là biết được, năm đó Thương Huyền Tông vị kia Thương Huyền lão tổ vẫn lạc, cùng Thánh Cung cũng là có một ít quan hệ, cho nên vị kia lão tổ cực kỳ chán ghét Thánh Cung người.

Cho nên, mặc dù hôm nay Thương Huyền lão tổ vẫn lạc, người hóa ngàn vạn rơi vào Thương Huyền Thiên bên trong hình thành rất nhiều thánh tích, nhưng Thánh Cung người một khi quá mức tiếp cận, chính là có khả năng

dẫn phát vị kia Thương Huyền lão tổ còn sót lại lực lượng, tiến tới rước lấy đại phiến toái.

Cho nên dần dà xuống, Thánh Cung người nhìn thấy những thánh tích này, cũng không dám quá mức tiếp cận.

Bất quá lúc này đây, cái này Triệu Bàn cũng không có gần gũi quá thánh tích chi địa, nhưng nhưng như cũ đứng dẫn động vị kia lão tổ còn sót lại lực lượng, ăn một cái bệnh thiếu máu, không thể không nói đúng ngược lại rồi huyết môi.

Phanh!

Ở đằng kia vô số đạo đồng tình trong ánh mắt, xa xa cái kia phế tích giống như núi đá ở bên trong, có một cái khác nguyên khí bộc phát, một đạo nhân ảnh phóng lên trời, chập vật lơ lửng tại không trung.

Mọi người ánh mắt nhìn lại, đều là âm thầm tắc lưỡi, lúc này Triệu Bàn, toàn thân máu tươi, quần áo nghiền nát, quanh thân nguyên khí uể oải, hiển nhiên là nhận lấy rất nặng trọng thương.

Triệu Bàn toàn thân đều giật đến đang phát run, lại sợ hãi lại phần nộ, hắn như thế nào đều không nghĩ tới, hắn vậy mà hội dẫn động vị kia Thương Huyền lão tổ còn sót lại lực lượng. . .

"Đáng chết! Ta rõ ràng cũng đã cách xa, vì sao hay vẫn là có thể như vậy? !" Triệu Bàn trong nội tâm rít gào nói.

Hắn như thế nào không biết được vị kia Thương Huyền lão tổ biến thành thánh tích chi địa không chào đón bọn hắn Thánh Cung người, cho nên coi như là tại giữ một khoảng cách, có thể kết quả hay vẫn là trúng chiêu rồi.

"Hắc, Triệu Bàn, xem ra người làm cho người chán ghét trình độ tương đối cao, ngay cả lão tổ đều xem không xem qua rồi." Mục Vô Cực cười

lạnh châm chọc nói.

Triệu Bàn mặt sắc mặt xanh mét, nhưng cũng không dám lại ương ngạnh rồi, lúc trước cỡ lực lượng kia sợ hãi hăn, nếu như lại tới một lần, nói không chừng hăn thật đúng là hội chết ở chỗ này.

Hơn nữa, Thương Huyền lão tổ tên tuổi quá mạnh mẽ, cái kia đã từng Thương Huyền Thiên đệ nhất cường giả, mặc dù hôm nay đã là vẫn lạc, nhưng người có tên cây có bóng, như trước có đủ lấy lực chấn nhiếp.

"Tốt, chuyện ngày hôm nay, ta nhớ kỹ!"

Triệu Bàn nghiêng răng nghiêng lợi, âm độc ánh mắt nhìn qua Mục Vô Cực, cuối cùng dừng lại tại Chu Nguyên trên người, cái kia đậm đặc sát ý cơ hồ là tràn ra tới, hiển nhiên, hăn là đem Chu Nguyên nhận định đã thành hăn hôm nay thể diện mất hết đầu sỏ gây nên.

Ngoan thoại chồng chất xuống, Triệu Bàn cũng là không mặt mũi tiếp tục lưu lại, tay áo vung lên, nguyên khí cuốn động, liền đem cái kia Diệp Minh đám người xoáy lên, cuối cùng trực tiếp đối với Thánh Tích Thành lao đi.

Vì vậy, một cuộc nguyên bản muốn bộc phát Thần Phủ Cảnh cường giả chiến đấu, cũng là như thế đầu voi đuôi chuột đã xong.

Cái kia vô số con cưng phát ra tiếc hận thanh âm, sau đó cũng là bắt đầu liên tiếp tản đi, thần sắc của bọn hăn đều có chút thất vọng, bởi vì cuối cùng bị sáu vị sứ giả chọn trúng người, chẳng qua là số ít. . .

Chu Nguyên nhìn qua Triệu Bàn rời đi thân ảnh, ánh mắt ở chỗ sâu trong cũng là xẹt qua một vòng băng hàn sắc mặt.

"Triệu Bàn đúng không. . . Ta cũng nhớ kỹ người rồi, một ngày kia, hôm nay sự tình, Ta cũng biết cùng người hảo hảo tính toán. . ." Chu Nguyên tại

trong lòng lạnh như băng tự nói.

Hắn hiện tại, hoàn toàn chính xác không phải cái này Triệu Bàn đối thủ, nhưng hắn cũng rất mang thù, cho nên, nếu là tương lai có cơ hội, Chu Nguyên cũng sẽ đem những này, đều trả lại cho Triệu Bàn.

Mục Vô Cực xoay người lại, nhìn về phía Chu Nguyên, cười híp mắt nói: "Không nghĩ tới người ngược lại là có chút thủ đoạn. . ."

Hắn nói tự nhiên là lúc trước Chu Nguyên vậy mà tránh được Triệu Bàn cái kia tình thế bắt buộc một tay.

Chu Nguyên cười cười, cái kia Triệu Bàn chính là Thần Phủ Cảnh cường giả, thực lực hơn xa cho hắn, nếu là cứng rắn va chạm mà nói, chỉ sợ hắn trong khoảnh khắc cũng sẽ bị gạt bỏ, chẳng qua nếu như chẳng qua là tránh né mà nói, bằng vào đạo kia "Phá Chướng Thánh Văn" lực lượng, hắn ngược lại là có thể dây dưa một chút.

"Từ giờ trở đi, hai người các người coi như là chúng ta Thương Huyền Tông nhập môn đệ tử. . ." Mục Vô Cực nói: "Mấy ngày sau, ta sẽ mang bọn người rời khỏi Thương Mang đại lục, trực tiếp tiến về trước Thương Huyền Tông."

"Trực tiếp liền đi sao?" Chu Nguyên khẽ giật mình.

"Yên tâm, ta sẽ phái người tiến về trước các người chỗ vương triều, đem tin tức thông báo cho các người cha mẹ." Mục Vô Cực cười nói.

Chu Nguyên do dự một chút, quay đầu, nhìn qua hướng phương bắc, đó là Đại Chu Vương Triều chỗ phương hướng.

"Người đang lo lắng cái kia Đại Vũ vương triều?" Mục Vô Cực thấy thế, mở miệng nói ra, hiển nhiên, đối với Chu Nguyên tin tức, hắn đã là đều nắm giữ.

Chu Nguyên gật gật đầu, tuy nói hôm nay cha hãn Vương đã phá vỡ bóng ma, thực lực bắt đầu từng bước khôi phục, nhưng nghĩ đến như trước không cách nào chống lại Vũ Vương, hơn nữa Đại Vũ thực lực, hơn xa Đại Chu.

Hãn ở chỗ này đánh bại Vũ Hoàng, đoạt lại rồi Thánh Long chi khí, nếu là cái kia Vũ Vương biết được, nhất định là tức giận, Chu Nguyên chỉ sợ cái kia Vũ Vương bởi vậy giận chó đánh mèo Đại Chu, hãn cũng không muốn về sau khi trở về, trông thấy Đại Chu một mảnh tàn phá.

"Chiến Khôi Tông di tích, cũng không biết phụ vương bọn hãn khai phát được như thế nào, nếu là triệt để tiếp thu về sau, đối với Đại Chu thực lực tất nhiên có thật lớn tăng lên, đến lúc đó, cũng liền không hãn như vậy hội quá mức e ngại Đại Vũ rồi." Chu Nguyên thầm nghĩ trong lòng.

Mục Vô Cực hút một hơi thuốc miệng, nói: "Về Đại Vũ vương triều sự tình, ta sẽ nhượng cho người chú ý, cho nên người không cần quá lo lắng."

Hãn nhìn Chu Nguyên, nói: "Mặt khác người cũng có thể biết được, cái kia Vũ Vương thực lực không kém, cũng hãn là bước chân vào Thần Phủ Cảnh, mà các người Đại Chu, tìm không thấy cường giả loại này."

"Mà một cái Thần Phủ Cảnh cường giả, đủ để cải biến hết thủy."

"Người muốn lại để cho Đại Chu có được lấy chống lại Đại Vũ lực lượng, vậy người phải có được lấy chống lại Thần Phủ Cảnh lực lượng. . ."

"Thương Huyền Tông đúng Thương Huyền Thiên bên trong tông phái mạnh nhất một trong, chỉ có tại đó, người mới có thể chính thức đạt được lột xác, trở thành cường giả chân chính."

"Cho nên, Chu Nguyên, người có thể nên nắm chắc ở loại cơ hội này."

Nghe Mục Vô Cực cái kia lời nói thắm thía mà nói, Chu Nguyên cũng là nhẹ nhàng gật đầu, hẳn tự nhiên cũng là biết được, chỉ có tiến nhập Thương Huyền Tông, hẳn có thể đủ chính thức đào móc xuất từ người tiềm lực.

Mà Thương Mang đại lực đối với hắn mà nói, quá nhỏ.

Một mực ở tại chỗ này, ngược lại sẽ hạn chế hắn phát triển.

Lại thiên phú dị bẩm Hùng Ưng, một mực bị nhốt trong lồng, cũng sẽ quy về bình thường.

"Ta biết rõ. . ." Chu Nguyên nhẹ nhàng gật đầu, hắn nhìn qua xa xôi phương hướng, bàn tay chậm rãi nắm khép.

"Phụ vương, mẫu hậu. . . Tuy rằng cũng không bỏ được rời khỏi các người, nhưng mà, chim ưng con luôn luôn rời ỏ cái ngày đó, bất quá, các người yên tâm đi, làm như ta lần nữa trở lại Đại Chu Vương Triều thời gian. . ."

"Chúng ta Đại Chu đã từng làm cho mất đi tất cả. . . Ta đều muốn sẽ đích thân đoạt lại!"

"Cho nên. . . Nhất định phải chờ ta trở về!"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 209: Thương Huyền Khí Vận, Thánh Châu Lục Phân

Đại Chu Vương Cung, thư phòng.

Chu Kinh ngồi trên sau cái bàn, Tần Ngọc thì là cùng ở bên cạnh, ở đằng kia trước bàn, Vệ Thương Lan, Vệ Thanh Thanh cùng với Hắc Độc Vương đều là khoanh tay mà đứng.

"Lúc trước có Thương Huyền Tông người mang tin tức đi vào." Chu Kinh trong tay, có một cái khác Kim thiếp, hắn vuốt ve lên thiếp mời (*bài viết), thần sắc có chút phức tạp lên tiếng nói.

Thương Huyền Tông ba chữ vừa vào tai, ở đây mấy người thần sắc đều là rùng mình.

Hiển nhiên bọn họ cũng đều biết điều này đại biểu lấy cái gì, đó là Thương Huyền Thiên bên trong Cự Đầu một trong, Đại Chu Vương Triều cùng mà so sánh với, thật là giống như là con sâu cái kiến tồn tại.

Dù sao Thái Sơ Cảnh cường giả, khi bọn hắc Đại Chu Vương Triều cơ bản đều cũng coi là đỉnh tiêm chiến lực, nhưng mà tới được cái kia Thương Huyền Tông, chỉ sợ cũng chẳng qua là bình thường đệ tử mà thôi.

Vệ Thương Lan đám người sắc mặt đều đúng có chút khẩn trương, dù sao song phương căn bản không phải một cái số lượng cấp, nếu là Thương Huyền Tông muốn đối với bọn họ Đại Chu làm cái gì, chỉ sợ bọn họ ngay cả phản kháng tư cách đều không có.

Nhìn đến thần sắc của bọn hắn, Chu Kinh cười cười, nói: "Không cần khẩn trương, trên thư nói, Nguyên nhi ở đằng kia thánh tích chi địa rất nhiều con cưng bên trong trổ hết tài năng, đã bị Thương Huyền Tông thu làm môn hạ, hôm nay sợ là đã trước khi đến Thương Huyền Tông trên đường."

Lời vừa nói ra, Vệ Thương Lan, Hắc Độc Vương đều là khẽ giật mình, chột nhin không được sợ hãi thán phục lên tiếng.

"Hoàng tử thật sự là kỳ tài ngút trời, không nghĩ tới lại có thể vào Thương Huyền Tông!" Vệ Thương Lan có chút khiếp sợ, trong nội tâm tràn đầy bội phục chi ý, bởi vì bọn họ rất rõ ràng, nếu là vào Thương Huyền Tông, Chu Nguyên tiền đồ nhất định không thể hạn lượng.

Một bên Vệ Thanh Thanh trong đôi mắt đẹp cũng là xẹt qua rung động, nàng có chút cảm thán, lần thứ nhất tại Thương Lan Quận nhìn thấy Chu Nguyên lúc, thiếu niên kia mặc dù đã ẩn có mũi nhọn hiển hiện, nhưng như cũ còn lộ ra có chút non nớt.

Nhưng nàng sao có thể nghĩ đến, đây không phải là qua ngắn ngủn một năm thời gian, cái kia bị nàng cho rằng là dựa vào ăn gian đạt được Đại Chu Phủ phủ thử đệ nhất thiếu niên, cũng đã bay lên đến trình độ như vậy.

Hôm nay trên Thương Mang đại lục, Chu Nguyên danh khí, sợ sớm đã truyền ra. . . Ai cũng biết được, vị này Đại Chu hoàng tử, bằng vào Thiên Quan Cảnh thực lực, nhưng là ở cái kia thánh tích chi địa ở bên trong, cứng rắn đánh bại bước vào Thái Sơ Cảnh Đại Vũ Thái Tử, Vũ Hoàng, đã trở thành Thương Mang đại lục trẻ tuổi bên trong đệ nhất nhân. . .

Mà bây giờ, Chu Nguyên càng là cá chép vượt Long môn, bước chân vào Thương Huyền Tông, thật sự là khó có thể tưởng tượng, tương lai nếu là gặp lại lúc, thiếu niên kia, lại nên hội là bậc nào Phong Thái?

"Hoàng tử quả nhiên là Thánh Long." Hắc Độc Vương cũng là cảm thán nói.

Chu Nguyên chiến tích, ngay cả hắn đều là không thể không chịu phục, dựa theo suy đoán của hắn, nếu như hắn đụng phải lúc này Chu Nguyên, chỉ sợ đều không nhất định có thể thủ thắng.

Cái kia tại Hắc Uyên bên trong gặp phải non nứt thiếu niên, hôm nay đã là bắt đầu đưa hắn vượt qua.

Nghe được bọn hắn mà nói, Chu Kinh cũng là nở nụ cười, trong tươi cười tràn đầy tự mình.

"Nguyên nhĩ trên thư thật ra khiến chúng ta cẩn thận nhiều Đại Vũ, miễn cho Vũ Vương giận dữ." Chu Kinh nói ra.

"Vương thượng yên tâm, biên cảnh ta đã an bài trọng binh, tùy thời nhanh tập trung Đại Vũ động tĩnh." Vệ Thương Lan ôm quyền nói.

Chu Kinh gật gật đầu, lại là nhìn về phía Hắc Độc Vương, nói: "Còn có cái kia Chiến Khôi Tông di tích, khai phát được như thế nào?"

"Hôm nay đã phát hiện năm tòa Thái Sơ Cảnh chiến khôi, còn lại Thiên Quan Cảnh chiến khôi, cũng là đạt đến mấy trăm, đến tiếp sau có lẽ còn có thể có chỗ gia tăng." Hắc Độc Vương cung âm thanh nói.

Chu Kinh thoải mái gật đầu, năm tòa Thái Sơ Cảnh chiến khôi, mấy trăm Thiên Quan Cảnh chiến khôi, đây là một cỗ lực lượng cực kỳ cường đại, đã có cỗ lực lượng này, bọn hắn Đại Chu thực lực, không thể nghi ngờ là tăng vọt, trừ phi Đại Vũ điều động tất cả lực lượng tiến công, bằng không thì cũng không cách nào chiếm được bao nhiêu tiện nghi.

Mà hôm nay Đại Vũ, bốn phía bị liên lụy, hiển nhiên không cách nào làm được điểm này.

"Tốt, vất vả chớ vị rồi, tương lai ta Đại Chu, cần tận khả năng giấu tài, súc tích lực lượng, ta tin tưởng một ngày nào đó, ta Đại Chu hội lại lần nữa trở lại huy hoàng!" Chu Kinh cười nhạt nói.

Vệ Thương Lan, Hắc Độc Vương bọn hắn nhìn đến Chu Kinh thần sắc, cũng là có thể cảm giác được Chu Kinh mặt trời càng tăng cường uy nghiêm, đó là bởi vì Chu Kinh phá vỡ trong nội tâm bóng ma, thực lực bản thân dần dần khôi phục làm cho mang đến.

Vệ Thương Lan thần sắc hơi có vẻ phức tạp, hôm nay Đại Chu, lại không có đã từng chán chường, hơn nữa bắt đầu phát triển không ngừng, tràn đầy nhuệ khí. . .

Đây hết thảy, tựa hồ cũng là từ bọn hắn vị kia hoàng tử mở ra Bát Mạch tu hành lúc làm cho bắt đầu biến hóa.

Vệ Thương Lan trong đầu hiện lên cái kia Trương Ôn cùng thông dong thiếu niên khuôn mặt, tại trong lòng một tiếng cảm thán: "Chu gia, quả nhiên có Thánh Long."

Lại lần nữa tự thoại một lát, Vệ Thương Lan một đoàn người chính là lui ra ngoài, để lại Chu Kinh cùng Tần Ngọc.

Mà bọn hắn sau khi rời đi, Chu Kinh trên mặt đáng tươi cười vừa rồi giảm đi, vuốt ve lên Kim thiếp, than nhẹ một tiếng, nói: "Nguyên nhi lần đi, cũng không biết năm nào có thể trở về trở lại. . ."

Một bên Tần Ngọc cũng là hốc mắt ửng đỏ, nhi tử đi xa, nàng vô cùng nhất không muốn cùng đau lòng.

"Bất quá Nguyên nhi người yên tâm đi, phụ vương đối với người có bản lĩnh như vậy, nhưng là hội đem hết toàn lực giữ vững vị trí ta Đại Chu, không từ chối người lo lắng, mà người, đang ở đó Thương Huyền Tông

chuyên tâm tu luyện a." Chu Kinh ngẩng đầu, ánh mắt xuyên thấu qua cửa sổ, nhìn về phía Đại Vũ phương hướng, thần sắc hơi trầm xuống.

Cái kia Vũ Vương, thủy chung đều là một tòa núi lớn đặt ở toàn bộ Đại Chu trên không. . .

Chu Kinh biết được, cái kia Vũ Vương, hôm nay đã là bước chân vào Thần Phủ Cảnh, thực lực hơn xa cho hẳn.

"Vũ Vương, người thật sự là kiêu hùng. . . Điểm này, ta phải không như người."

"Bất quá, người cũng phạm vào chí mạng sai."

"Cái kia liền là. . . Quá coi thường ta Chu gia Thánh Long rồi!"

"Thần Phủ Cảnh, lại có thể thế nào. . ."

"Đối đãi ta Chu gia Thánh Long trở về lúc, người Vũ Gia, nên trả nợ rồi!"

. . .

Mênh mông trên không trung, mây mù bỗng nhiên bị xé nứt, chỉ thấy được một cái khác cự ảnh gào thét mà qua, Liên Vân tầng đều là bị một phân thành hai, tốc độ nhanh như sao băng.

Xem trọng cẩn thận, mới phát hiện đạo kia cự ảnh đúng là một cái thuyền lớn, chỉ có điều thân thuyền trên có khắc vẽ lấy vô số cổ xưa đường vân, tản ra tràn đầy nguyên khí dao động.

Đây là "Phá Không Toa" .

Một loại để mà viễn trình chạy đi nguyên bảo, tốc độ cực nhanh, hơn nữa có thể chống cự rất nhiều trong Thiên Địa thiên tai, tùy ý đi về phía trước.

Tại đây chỉ thuyền lớn lên, có thể trông thấy kiêu diễm Bách Hoa bộ dáng, rõ ràng là Bách Hoa Tiên Cung tương ứng.

Mà người trên thuyền, tức thì đúng vậy sáu vị sứ giả cùng với trên Thương Mang đại lục làm cho chọn lựa ra trở lại rất nhiều con cưng.

Thương Mang đại lục cách Lục Thánh Tông chỗ Đại Lục cực kỳ xa xôi, trong lúc một ít Đại Lục lúc giữa không có thiết trí Truyền Tống kết giới, cũng chỉ có thể đi ngang qua Đại Lục, mà Đại Lục giữa, gió mạnh tàn sát bừa bãi, chỉ có cưỡi loại này "Phá Không Toa" mới có thể vượt qua, bằng không thì dùng thân thể qua sông, tiêu hao thật lớn, thường nhân khó có thể làm được.

Mà hiển nhiên, dùng Chu Nguyên đám người thực lực, đúng không có tư cách thân thể qua sông Đại Lục đấy.

Tại thuyền lớn một tầng chỗ.

Mục Vô Cực khoanh chân mà ngồi, phun ra nuốt vào lấy khói xanh, tại hẳn phía trước, Chu Nguyên, Yêu Yêu các mặt khác tầm mười vị bị chọn nhập Thương Huyền Tông Thương Mang đại lục con cưng, đều là ngồi xếp bằng.

Chu Nguyên cùng Yêu Yêu ngồi trên vị trí đầu não, hiển nhiên là mọi người đứng đầu.

Tại Chu Nguyên cùng Yêu Yêu phía sau trong một đám người, còn có một cái khác thân ảnh quen thuộc, rõ ràng là cái kia Thánh Tích Thành thiếu thành chủ, Tiêu Thiên Huyền. . .

Vừa bắt đầu Chu Nguyên nhìn đến Tiêu Thiên Huyền cũng là có thể tiến vào Thương Huyền Tông lúc, cũng là tương đối kinh ngạc, về sau nghe Mục Vô Cực vừa nói, vừa rồi biết được đúng cái kia Thánh Tích Thành thành chủ tự mình xin tha, Mục Vô Cực vừa rồi cho phép.

Mà đối với cái này tại thánh tích chi địa cho hăn tìm rồi một ít tên phiên toái, Chu Nguyên mặc dù có chút không chào đón, bất quá cũng không có quá mức nhằm vào hăn, dù sao hôm nay thực lực của hăn phóng đại, Tiêu Thiên Huyền trong mắt hăn, đã không coi là nửa điểm uy hiếp.

Hơn nữa Tiêu Thiên Huyền cũng là người thông minh, biết rõ đến nơi này cái kia Thánh Tích Thành thiếu thành chủ thân phận không có nửa điểm sử dụng, cho nên trên đường đi đều rất là biết điều, dường như sợ Chu Nguyên tìm hăn phiên toái giống nhau.

"Dựa theo tốc độ của chúng ta, còn một tháng nữa thời gian, thì có thể đến Thánh châu Đại Lục. . ."

"Các người biết rõ Thánh châu Đại Lục chứ" Mục Vô Cực cảm thấy có cần phải cùng bọn này chưa bao giờ xuất hiện Thương Mang đại lục lũ tiểu gia hỏa Kopp một chút.

Mọi người ngay ngẩn hướng lắc đầu.

Mục Vô Cực thở dài một hơi, nói: "Thánh châu Đại Lục, chính là Thương Huyền Thiên đệ nhất lớn Đại Lục, nghe đồn hôm nay Thương Huyền Thiên bên trong mặt khác tất cả Đại Lục, đều là từ Thánh châu Đại Lục tách ra rồi đi đấy. . ."

"Cho nên, nếu như nói Thương Huyền Thiên trung khí vận hết sức lời nói, như vậy Thánh châu Đại Lục, độc chiếm sáu phần, cho nên Thánh châu Đại Lục, có thể nói là chuông linh khí của thiên địa. . ."

"Thánh châu Đại Lục chi bao la, vượt qua xa các người có thể tưởng tượng, mà Lục Thánh Tông tông môn, đều là thiết trí tại ở phía trên, mà ở Thánh châu Đại Lục, tuy rằng chúng ta Lục Thánh Tông mạnh nhất, nhưng hăn cũng có một chút tông môn nội tình cổ xưa, thực lực không thể khinh thường."

". . ."

Nói cả buổi, Mục Vô Cực bẹp lấy khối miệng, liếc qua mọi người, vừa rồi chậm rì rì mà nói: "Mặt khác ta còn phải nói cho các người biết, tuy rằng các người bị ta chọn chọn trúng, nhưng đó cũng không phải nói, các người là có thể thực sự trở thành Thương Huyền Tông đệ tử."

Lời vừa nói ra, mọi người thần sắc đều là rùng mình.

"Thương Huyền Thiên ở bên trong, Đại Lục ngàn vạn, mặt khác những ở bên trên đại lục kia con cũng, cũng có người bị chọn trúng, đến lúc đó đệ tử mới số lượng, sợ cũng mà vượt vạn. . ."

"Những mọi người này đúng như các người, đúng từng cái ở bên trên đại lục người nổi bật."

"Chờ các người đã đến Thương Huyền Tông về sau, tất cả người mới đệ tử sẽ có ba tháng thích ứng huấn luyện, ba tháng về sau, mở ra Tuyển Sơn Đại Diễn, qua Tuyển Sơn Đại Diễn, mới có thể tiến nhập thất phong, trở thành Thương Huyền Tông đệ tử chính thức."

"Tuyển Sơn Đại Diễn tỉ lệ đào thải đạt đến một nửa, nói cách khác, giữa các người, cũng sẽ có một nửa thậm chí nhiều hơn người bị loại bỏ, những người này chỉ có thể thành là ký danh đệ tử, bên ngoài núi tu hành, về sau cống hiến đạt đến, vừa rồi hội được cho phép tiến nhập thất phong. . ."

Nghe được chuyện đó, đã liền Chu Nguyên ánh mắt đều là ngưng tụ, tỉ lệ đào thải vậy mà đạt đến một nửa. . . Xem ra cái này Thương Huyền Tông, quả nhiên không phải tốt như vậy tiến đó a.

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 210: Đệ Tử Tam Đẳng

Trong phòng, theo Mục Vô Cực lúc trước tiếng nói hạ xuống, bầu không khí lập tức trở nên trầm trọng rất nhiều, kia những con cưng kia của hắn, mặc dù là Tiêu Thiên Huyền người bậc này, đều là khuôn mặt căng thẳng, ánh mắt có chút tâm thần bất định.

Tại Thương Mang đại lục trẻ tuổi ở bên trong, thật sự của bọn hắn xem như người nổi bật, có thể sau bọn họ cạnh tranh đối tượng, đồng dạng là đại lục khác bên trên người nổi bật, thậm chí, đến từ Thánh châu Đại Lục bản thổ trẻ tuổi bên trong người nổi bật. . .

Lúc trước Mục Vô Cực đều đã nói qua, thiên hạ số mệnh thập phần, Thánh châu Đại Lục liền độc chiếm sáu phần, có thể tưởng tượng, chỗ đó trẻ tuổi, hiển nhiên sẽ càng thêm lợi hại.

Bọn hắn rời khỏi Thương Mang đại lục, tiến về trước cái kia trong suy nghĩ tu luyện Thánh Địa, nhà người trong tộc đều là đối với bọn hắn ôm lòng kỳ vọng cao, nếu là đến lúc đó ngay cả đệ tử chính thức đều không thể trở thành mà nói, cái kia đối với tự ái của bọn hắn tâm hiển nhiên sẽ là đả kích thật lớn.

Mục Vô Cực nhìn mọi người liếc, cũng không có mở miệng an ủi, bởi vì Thương Huyền Tông chọn lựa đệ tử cũng là cực kỳ nghiêm khắc, cũng không phải ai cuối cùng cũng là có thể trở thành đệ tử chính thức, trong lúc này tự nhiên là có người cười có người khóc.

"Lúc các người đến Thương Huyền Tông về sau, tất cả đệ tử mới, đều phân ra đẳng cấp, dùng nhất đẳng đệ tử, nhị đẳng đệ tử, tam đẳng đệ tử

phân chia. . ."

"Có khác nhau chứ" Chu Nguyên hỏi.

"Đương nhiên là có khác nhau." Mục Vô Cực cười cười, nói: "Nhất đẳng đệ tử, không chỉ có có độc lập chỗ ở, hơn nữa chỗ ở chi địa, khắc lấy Nguyên Văn kết giới, Thiên Địa nguyên khí hùng hồn, hơn xa đệ tử khác, lúc này ngày đêm cư trú, tự nhiên là rất nhiều chỗ tốt."

"Hơn nữa, nhất đẳng đệ tử, mỗi tuần đều do tông môn ban thưởng một túi Ngũ phẩm nguyên thực "Thiên Tâm Thối Thể Cốc", ngày ngày dùng ăn, tự có thể rèn luyện thân thể, nhanh hơn nguyên khí tốc độ tu hành, mà những thứ khác các loại tu luyện tài nguyên, đồng dạng cũng vượt xa bình thường đệ tử."

"Ngũ phẩm nguyên thực? !"

Nghe được bốn chữ này, đã liền Chu Nguyên đều là nhin không được lên tiếng kinh hô, hô hấp trở nên nóng bỏng lên.

Phải biết rằng, Chu Nguyên tại Hắc Uyên bên trong hao tổn tâm cơ là Đại Chu làm trở lại "Hỏa Linh Tuệ", cũng không quá đáng mới chỉ đúng tứ phẩm nguyên thực, mà hắn ở đây Đại Chu ngày bình thường dùng ăn "Huyền Tinh Mễ", càng là chỉ có Nhị phẩm.

Có thể dù vậy, cũng là làm cho hắn lấy được lợi ích không nhỏ, hắn có thể tại ngắn ngủn thời gian hai năm đi cho tới hôm nay tình trạng, bản thân thiên phú cùng cố gắng tuy là nguyên nhân chính, nhưng cái này ngoại bộ tu luyện tài nguyên, cũng không thể bỏ qua.

Cho nên, khi hắn nghe thấy tại đây Thương Huyền Tông, lại có thể dùng Ngũ phẩm nguyên thực là thức ăn lúc, vừa rồi sẽ như nay khiếp sợ.

Bởi vì hẳn thật sự không cách nào tưởng tượng, trường kỳ dùng ăn cái kia "Thiên Tâm Thối Thể Cốc", cuối cùng có thể mang đến bao nhiêu chỗ tốt.

Mục Vô Cực cười tủm tỉm nhìn xem mọi người, cuối cùng ánh mắt dừng lại tại Yêu Yêu tuyệt mỹ trên gương mặt, nói: "Bất quá các người nơi đây, chỉ sợ có thể được định giá nhất đẳng đệ tử, cũng cũng chỉ có Yêu Yêu rồi."

Tuy nói Yêu Yêu không hề nguyên khí, nhưng Mục Vô Cực nhưng là có thể cảm giác được nàng Thần Hồn cường đại, cái kia tối thiểu đều hẳn là đạt đến Thực Cảnh trung kỳ.

"Mà người sao. ." Mục Vô Cực nhìn Chu Nguyên, trêu tức mà nói: "Chỉ luận mặt ngoài đẳng cấp mà nói, chỉ sợ người ngay cả tam đẳng đệ tử đều sắp xếp không hơn. . ."

Bất quá Mục Vô Cực cũng hiểu biết, Chu Nguyên sức chiến đấu mạnh mẽ, nếu quả thật muốn đấu, không hẳn như vậy liền sẽ thua bởi những đạt tới kia Thái Sơ Cảnh nhị tam trọng ngày con cứng, dù sao hẳn ở đây Thiên Quan Cảnh trung kỳ thời điểm, cũng đã đánh bại Thái Sơ Cảnh Nhất Trọng Thiên Vũ Hoàng.

Chu Nguyên bất đắc dĩ cười cười.

"Đúng rồi, đem lão tiên sinh kia đưa cho người lệnh bài lấy ra đi." Mục Vô Cực bỗng nhiên nói.

Chu Nguyên khẽ giật mình, sau đó hiểu được, hẳn nói chính là vị kia đem Tô Ấu Vi mang đi lão tiên sinh.

Chu Nguyên từ Càn Khôn trong túi đem cái kia miếng lệnh bài lấy ra, đưa cho Mục Vô Cực, nghi ngờ nói: "Cái này có cái gì hữu dụng?"

Mục Vô Cực tiếp nhận lệnh bài, cười nói: "Đã có này cái lệnh bài, coi như là người là phế nhân, cũng có thể trực tiếp hưởng thụ nhất đẳng đệ tử đãi ngộ."

Lời vừa nói ra, Tiêu Thiên Huyền đắm người, lập tức ánh mắt lửa nóng nhìn đến cái kia miếng lệnh bài, trong mắt tràn đầy cực kỳ hâm mộ.

Chu Nguyên cũng là có chút ít kinh ngạc, không nghĩ tới lão tiên sinh kia mặt mũi lại to lớn như thế.

"Mục sư thúc biết rõ lão tiên sinh kia lai lịch chứ hãn cũng là Thương Huyền Tông người?" Chu Nguyên nhin không được mà hỏi, bởi vì ngày đó tự lão nhân kia nhà sau khi rời đi, hãn vừa rời giật mình tới đây, lão đầu này cùng hãn chuyển động cả buổi, cuối cùng thậm chí ngay cả mang Tô Ấu Vi đi nơi nào cũng không có nói cho hãn biết!

Hiển nhiên, lão nhân kia liền là cố ý đấy.

Mục Vô Cực lắc đầu, nói: "Lão tiên sinh kia cũng không phải là ta Thương Huyền Tông người, mà là đến từ "Hỗn Nguyên Thiên" ."

"Hỗn Nguyên Thiên?" Chu Nguyên khẽ giật mình, hãn hôm nay tự nhiên cũng là biết được, cái kia Hỗn Nguyên Thiên, chính là trong vòng năm ngày cường đại nhất địa phương.

"Nói như vậy, Ấu Vi cũng là đi Hỗn Nguyên Thiên chứ" Chu Nguyên có chút sứt sứt, đây thật là gần Lưỡng Giới, tương lai đều muốn gặp lại, cũng không biết là khi nào chỗ nào.

Mục Vô Cực ánh mắt nhìn hướng những người khác, nói: "Cho nên các người chớ có cho là bị ta chọn trúng liền có thể thuận lợi tiến vào Thương Huyền Tông, nếu là lười biếng rồi tu luyện, đến lúc đó bị loại bỏ, cũng liền không thể trách ai được rồi."

Nghe được Mục Vô Cực cảnh cáo, chư vị con cưng trong lòng rừng mình, biết được bọn hắc trong khoảng thời gian này quá mức buông lỏng, thế cho nên ngay cả tu luyện đều cũng có làm cho lười biếng, vì vậy lúc này không dám lãnh đạm, nhao nhao cung kính xác nhận.

...

Minh Nguyệt treo cao.

Thuyền lớn từ cao không vững vàng cực nhanh mà qua, ở đằng kia đầu thuyền chỗ, có mấy đạo thân ảnh vây quanh bàn rượu tĩnh tọa, đứng vậy Chu Nguyên, Yêu Yêu, Lục La, Tả Khâu Thanh Ngự, thậm chí ngay cả cái kia Chân Hư, Lý Thuần Quân cùng với Ninh Chiến đều là lúc này.

Nguyên bản Chu Nguyên chẳng qua là kêu Lục La, Tả Khâu Thanh Ngự thừa dịp còn chưa tới Thánh châu Đại Lục đường ai nấy đi trước họp gặp, kết quả không nghĩ tới ngay cả Chân Hư, Lý Thuần Quân thậm chí còn không phải quá quen thuộc Ninh Chiến đều là bu lại.

Hiển nhiên, mặc kệ dĩ vãng riêng phần mình tại Thương Mang đại lục có cái gì thanh danh, nhưng bọn hắc đều hiểu, lúc đến Thánh châu Đại Lục về sau, bọn hắc dĩ vãng quầng sáng đều muốn hội mất đi.

Con đường của tương lai, cũng phải dựa vào chính bọn hắc rời đi đi, mà đến tột cùng là lại lần nữa trèo lên đỉnh phong hay vẫn là quy về bình thường, ai cũng không biết.

Ba nữ tử ở một bên cười khẽ, Chu Nguyên thì là bưng chén rượu lên, hướng về phía Lý Thuần Quân cười cười, nói: "Đã sớm muốn cùng người đạo cái cảm ơn, cái kia Thánh Thê lên, nếu không phải người tương trợ dốc hết sức, sợ là muốn cho Vũ Hoàng chiếm thứ nhất."

Ở đằng kia Thánh Thê cuối cùng một điểm khoảng cách, Lý Thuần Quân xuất kiếm trợ rồi Chu Nguyên giúp một tay, trợ giúp hắc đuổi theo Vũ

Hoàng, cộng đồng trèo lên đỉnh.

Lý Thuần Quân cái kia quần quanh lấy miếng vải đen con mắt "Nhìn về phía" Chu Nguyên, cũng là nâng chén uống một hơi cạn sạch, thanh âm khàn khàn mà nói: "Bởi vì chỉ có người có thể làm được, Vũ Hoàng rất mạnh, ta trăm không được nhục thể của hắn."

"Người nếu là muốn tạ ta mà nói..., tương lai có cơ hội, khiến cho ta hảo hảo thử xem kiếm của ta a. . ."

Chu Nguyên cười cười, cởi mở mà nói: "Tùy thời phụng bồi."

Ninh Chiến nghe vậy, hai mắt sáng ngời, nhin không được nói: "Đến lúc đó cũng cùng ta chiến thống khoái a!"

"Hiện tại cũng đi." Chu Nguyên cười nói.

Ninh Chiến trì trệ, lắc đầu, nói: "Hiện tại ta chỉ sợ đánh không lại người, người so với cùng Vũ Hoàng giao thủ lúc mạnh hơn."

Hắn tuy là vũ si, nhưng nhưng lại có cực kỳ nhạy cảm cảm giác, cho nên hắn biết được, bây giờ Chu Nguyên, so với cùng Vũ Hoàng giao thủ lúc, mạnh không ngừng một cái cấp bậc.

Ở đằng kia một bên, Tả Khâu Thanh Ngư bàn tay như ngọc trắng nâng cái má, cười mỉm nhìn Chu Nguyên, nói: "Chu Nguyên, nghe nói cái kia Thánh châu ở bên trên đại lục, thiên tài tuần kiệt như cá diếc sang sông, nhiều vô số kể, đến lúc đó, người cũng không nên phai mờ nhưng với mọi người, để cho ta ngay cả tên của người đều nghe không được a."

"Nghe được tên của hắn, chẳng lẽ người còn có thể cùng người khác nói đây là người chọn vị hôn phu a?" Lục La hắc hắc cười nói.

Tả Khâu Thanh Ngự đôi mắt đẹp lưu chuyển, xinh đẹp vũ mị, ngôn ngữ người can đảm nói: "Nếu là tên của hãn thật có thể ở đằng kia Thánh châu ở bên trên đại lục đều là truyền ra, ta cùng người khác nói đây là ta nhìn trúng vị hôn phu cũng không mất mát gì a."

"Cho nên, Chu Nguyên, người cần phải nhiều hơn cố gắng nhé." Tả Khâu Thanh Ngự cười hì hì mà nói.

Chu Nguyên mặt mỉm cười, kỳ thật hãn biết rõ, nghĩ đến hôm nay các vị cũng đã từ mặt khác sứ giả chỗ ấy biết rồi tương lai sắp sửa gặp phải khiêu chiến, cho nên đều cảm giác được có chút áp lực.

Tả Khâu Thanh Ngự mặc dù đang khiêu khích hãn, nhưng ngôn ngữ ở chỗ sâu trong, không khỏi không là có thêm cổ vũ ý tứ.

Chu Nguyên giơ lên chén rượu, nhìn về phía mọi người, có chút trầm mặc, cười nói: "Các vị kẻ vai chiến đấu qua bằng hữu, tuy rằng chúng ta Thương Mang đại lục xem như địa phương nhỏ bé, bất quá, khi chúng ta tương lai có một ngày đứng ở nơi này Thánh châu Đại Lục trẻ tuổi đỉnh phong lúc, bọn hãn liền sẽ biết, cái này nho nhỏ Thương Mang đại lục, cuối cùng có bao nhiêu rất giỏi."

"Chư quân, hi vọng ở đằng kia đỉnh lúc, có thể gặp lại các người."

Ánh trăng nghiêng bỏ ra, thiếu niên ôn hòa khuôn mặt mang theo thông dong vui vẻ, cái kia trong mắt giống như đúng thiêu đốt lên bất khuất hỏa diễm, làm cho người động dung.

Tả Khâu Thanh Ngự con mắt sáng lóng lánh nhìn qua lúc này Chu Nguyên, chỉ cảm thấy cái này ngày bình thường ôn hòa thiếu niên, đúng là kiêu ngạo được như vậy làm cho người ta ghé mắt.

Lý Thuần Quân, Ninh Chiến, Chân Hư ba người cũng là cảm giác được trong cơ thể huyết dịch có chút sôi trào, sau đó giơ lên chén rượu, trùng

trùng điệp điệp đung vào nhau.

"Hặc hặc, tốt, chúng ta sẽ tới so so, nhìn xem vài năm về sau, chúng ta có mấy người, có thể dương danh cái kia Thánh châu Đại Lục!"

Người trẻ tuổi sục sôi thanh âm vang lên, tràn đầy tuổi trẻ khinh cuồng.

Ở đằng kia thuyền lớn tầng cao nhất, Mục Vô Cực, cung trang mỹ phụ mấy vị sứ giả ánh mắt, đều là như có như không quét về phía phía dưới, sau đó liếc nhau, đều là một tiếng cười khẽ.

"Thật sự là người trẻ tuổi a. . ."

Cách đó không xa, cái kia Triệu Bàn thì là ánh mắt âm lãnh, khóe miệng nhắc lên một vòng mỉa mai cùng khinh miệt.

"Một đám không biết tốt xấu đồ nhà quê, đợi được các người đã đến Thánh châu Đại Lục, kiến thức những chính thức kia Thánh Tử về sau, sẽ biết được các người hôm nay ước định là bực nào buồn cười. . ."

"Chu Nguyên, người yên tâm đi. . . Chờ ta hồi cung báo cáo tông chủ về sau, nghĩ đến ta Thánh Cung những Thánh Tử kia, hội đem người vậy cũng thương tự tin, đều chà đạp thành mảnh vỡ. . ."

"Ha ha, cái ngày đó, thật đúng là chờ mong đây."

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tâm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 211: Thẩm Vạn Kim

Thời gian tại chạy đi trung trôi đi, bất tri bất giác, lại là một tháng qua.

Một ngày này, đang tại một tòa trong khoang thuyền nhắm mắt tu luyện Chu Nguyên bỗng nhiên mở mắt, bởi vì hắn trong lúc đó cảm thấy trong Thiên Địa nguyên khí có chỗ dị động, phảng phất là trở nên sôi trào rất nhiều.

Mà cùng lúc đó, ngoài khoang thuyền truyền đến rất nhiều tiếng hoan hô.

Chu Nguyên trong lòng khẽ nhúc nhích, đẩy ra cửa sổ, nhìn về phía bên ngoài, sau đó hắn chính là nhìn thấy, phía trước trùng trùng điệp điệp tầng mây bị xé nứt, mà ở cái kia cực kỳ địa phương xa xôi, có lục địa bắt đầu xuất hiện.

Lúc Chu Nguyên nhìn qua cái kia mảnh lục địa thời điểm, trong lòng cũng là hơi chấn động, bởi vì hắn cảm giác được, ở đằng kia mảnh lục địa trên không, tràn ngập cực kỳ tràn đầy Thiên Địa nguyên khí.

Cái loại này nguyên khí nồng độ, rất xa đã vượt qua lúc trước Chu Nguyên bọn hắn làm cho trải qua là bất luận cái gì một tòa Đại Lục.

Hơn nữa trong Thiên Địa, nguyên khí mơ hồ hình thành rất nhiều khí tượng, một loại được trời ưu ái giống như cảm giác, tự nhiên sinh ra.

Chu Nguyên tâm có điều ngộ ra, tự nhủ: "Cái này. . . Chính là tòa độc chiếm rồi Thương Huyền Thiên sáu phần số mệnh Thánh châu Đại Lục chứ "

Quả thật là bao la bát ngát mênh mông.

Ở loại địa phương này tu luyện, coi như là giống nhau thiên phú, chỉ sợ thành tựu đều còn hơn đại lục khác người.

Từ ý nào đó bên trên mà nói, cái này toàn bộ Thánh châu Đại Lục, trên cơ bản cũng coi là một tòa cự đại được không cách nào hình dung tu luyện phúc địa. . .

"Trách không được Mục sư thúc nói Thánh châu Đại Lục bản thổ con cứng cực kỳ tự ngạo, từ nhỏ sinh trưởng ở loại địa phương này, đại lục khác con cứng trong mắt bọn họ, đích thật là có một ít nông dân cảm giác." Chu Nguyên cảm thán một tiếng.

"Đát đát!"

Tại Chu Nguyên cảm thán lúc giữa, có tiếng đập cửa vang lên.

Chu Nguyên nói một tiếng tiến đến, khoang thuyền cửa bị đẩy ra, một cái vòng tròn cuộn cuộn khuôn mặt lộ ra, hướng về phía Chu Nguyên lộ ra nịnh nọt giống như dáng tươi cười: "Tiểu nguyên ca, Mục sư thúc đang bảo ta chuẩn bị, nói là cùng với vừa đến Thánh châu Đại Lục, chúng ta sẽ lên đường rời khỏi, tiến về trước Thương Huyền Tông."

Cửa đứng một vị Tiểu Bàn tử, trên mặt luôn mang theo vui vẻ, bất quá cái kia mắt nhỏ ngược lại là thường xuyên lóe ra tinh quang, hiển nhiên cũng là một cái dị thường khôn khéo gia hỏa.

Cái này Tiểu Bàn tử, tên là Thẩm Vạn Kim, cũng là trên Thương Mang đại lục con cứng, kia sau lưng Thẩm gia, tại Thương Mang đại lục xem như bá chủ một phương, nghe nói phú khả địch quốc.

Đương nhiên Tiểu Bàn tử bản thân thực lực cũng là không kém, nói cách khác sẽ không bị Mục Vô Cực chọn trúng.

Bất quá từ khi bị Mục Vô Cực lúc trước nhắc nhở sau đó, những con cứng này cũng là nhao nhao hiểu được, bọn hắc dĩ vãng con cứng thân phận, đã đến Thương Huyền Tông về sau, sẽ trở nên cực kỳ bình thường.

Thậm chí, bọn hắc có khả năng ngay cả Thương Huyền Tông đệ tử chính thức cũng có thể không cách nào trở thành.

Hiện thực tàn khốc, làm cho mọi người tỉnh táo lại, vì vậy đại đa số mọi người đứng tại liều mạng khổ tu, ý đồ tại đến Thương Huyền Tông lúc tăng lên một ít thực lực, để tránh đến lúc đó chỉ có thể trở thành tam đẳng đệ tử, bị người khác khinh khỉnh.

Mà cái này gọi là Thẩm Vạn Kim Tiểu Bàn tử, càng là lựa chọn trực tiếp nhất phương thức, cái kia chính là ôm chặt Chu Nguyên đùi. . . Cho nên trong khoảng thời gian này đến nay, cái này Tiểu Bàn tử đối với Chu Nguyên quả thực chính là đi theo làm tùy tùng, theo lệnh mà làm.

Hắc cử động như vậy, ngược lại là đem Chu Nguyên khiến cho có chút dở khóc dở cười, bất quá đối với Thẩm Vạn Kim loại này cầm được thì cũng buông được, hắc cũng là có chút ít ngạc nhiên, cái này Tiểu Bàn tử tuy rằng kia dung mạo xinh đẹp xấu xí, nhưng hiển nhiên cũng là nhân tài. . .

Cho nên Chu Nguyên lại nói tiếp mấy lần về sau, nhìn thấy Thẩm Vạn Kim như trước làm theo ý mình, cũng liền chẳng muốn nhiều hơn nữa tốn nước miếng, theo hắc đi.

Hơn nữa trải qua một đoạn thời gian tiếp xúc, Chu Nguyên phát hiện Thẩm Vạn Kim cũng là trắng ra, bởi vì hắc không có chút nào nhăn nhó, mà là phi thường dứt khoát tỏ vẻ, đại ca, ta chính là trở lại ôm đùi, cầu người tráo ta, về sau ta sẽ là của người người.

Đối với hắc loại này da mặt dày, Chu Nguyên ngoại trừ cười khỗ, cũng thật sự là không phản đối.

"Tốt."

Chu Nguyên cười gật gật đầu, hơi chút thu thập một chút, liền là đã ra cửa, cùng Thẩm Vạn Kim cùng nhau đối với đầu thuyền mà đi.

"Ta nói, người đầu gì cũng là Thẩm gia Thiếu gia, các người Thẩm gia tại Thương Mang đại lục thực lực, sợ là so với chúng ta Đại Chu chỉ mạnh không yếu, người muốn không nên như vậy?" Ra cửa, Chu Nguyên quét Thẩm Vạn Kim liếc, cười nói.

Nếu như đây là tại Thương Mang đại lục mà nói, chỉ từ bối cảnh thân phận mà nói, Thẩm Vạn Kim so với hẳn đều được mạnh mẽ một đầu.

Thẩm Vạn Kim nghe vậy, cười híp mắt nói: "Tiểu nguyên ca, người biết chúng ta Thẩm gia gia huấn là cái gì không? Hai chữ. . . Nhẫn lực!"

"Chúng ta Thẩm gia ưa thích kết kết giao bằng hữu, mặc kệ mạnh yếu, cho nên tại Thương Mang đại lục, chúng ta Thẩm gia bằng hữu tối đa, mà như thế nào từ những trong bằng hữu kia chọn lựa ra đáng giá đầu tư người, vậy thì phải mắt nhìn lực."

"Ta Thẩm Vạn Kim năng lực khác khả năng, bất quá nhưng là đối với ta cái này nhẫn lực rất tin phục, cho nên ta nhìn ra được, về sau tiểu nguyên ca người đang ở đây Thương Huyền Tông, tất nhiên có thể lẫn vào, ta hiện tại ra bán tốt, tiếp cái thiện duyên, tương lai nói không chừng sẽ phải là ta thành công nhất đầu tư."

Thẩm Vạn Kim sờ lên tròn vo bụng, có chút đặc ý nói.

"Mà ta Thẩm Vạn Kim, thiên phú tu luyện tuy rằng không bằng tiểu nguyên ca, nhưng nếu là việc buôn bán kiếm tiền lời nói, ngược lại là có chút thủ đoạn, ngày sau tiểu nguyên ca người làm của ta chỗ dựa, ta trở lại kiếm tiền, mọi người chia làm, chẳng phải là vui thích?"

Nhìn thấy gia hỏa này đem về sau câu chuyện vốn cũng đã viết xong, Chu Nguyên cũng là cười thán một tiếng, thật là một nhân tài a. . .

Bất quá, Chu Nguyên ngược lại là bị hấn nói được tâm bồng nhúc nhích, bởi vì hấn hoàn toàn chính xác rất rõ ràng, tu luyện tài nguyên có bao nhiêu trọng yếu, mà nhiều khi, tu luyện tài nguyên liền cần dùng nguyên tinh để đổi.

Hôm nay đã đi ra Thương Mang đại lục, hết thảy đều phải dựa vào bản thân, mà hấn có thể không hiểu cái gì tiền đẻ ra tiền, trong tay nguyên tinh sử dụng một ít thiếu một ít, nếu là cái này Thẩm Vạn Kim thật có thể đủ giúp hấn kiếm tiền đổi lấy tu luyện tài nguyên mà nói, ngược lại coi như là cái thật tốt hợp tác.

Tại hai người đang khi nói chuyện, rất nhanh cũng là đã đến đầu thuyền chỗ, chỉ thấy được Mục Vô Cực ngồi tại phía trước, mà Yêu Yêu, Tiêu Thiên Huyền đám người, đều đã tại này.

Nhìn đến Chu Nguyên đi tới, còn lại mấy cái bên kia con cứng, cũng là đối với hấn đặt cược trở lại nhiệt tình ánh mắt, bọn hấn đều biết hiểu Chu Nguyên có cái kia miếng lệnh bài, đến lúc đó tất nhiên là nhất đẳng đệ tử, địa vị cao cho bọn hấn, cho nên dưới mắt nắm chặt cơ hội đánh tốt quan hệ.

Bất quá bọn hấn hiển nhiên làm không được Thẩm Vạn Kim làm như vậy giòn, cho nên cũng còn bảo trì vài phần dĩ vãng rụt rè.

Đối với bọn hấn cái kia nhiệt tình ánh mắt, Chu Nguyên ngược lại cũng biểu hiện được có cái gì lằng lằng, thần sắc thủy chung bình tĩnh, quay về dùng mỉm cười, cuối cùng đi tới Yêu Yêu bên người.

"Tiểu yêu tử tốt!" Thẩm Vạn Kim khoa trương cúi đầu khom lưng.

Yêu Yêu nhìn hấn một cái, trán hơi khẽ nhăn.

Trong khoảng thời gian này, Thẩm Vạn Kim ngoại trừ đối với Chu Nguyên như Thiên Lô sai đâu đánh đó bên ngoài, còn đối với Yêu Yêu bên này triển khai hảo cảm thể công, mà hẳn lựa chọn phương thức chính là hợp ý.

Mà Yêu Yêu yêu thích là cái gì? Tự nhiên là rượu ngon rượu ngon.

Cho nên, tại bất kể đại giới đưa lên rất nhiều khó được rượu ngon về sau, Yêu Yêu cuối cùng là đối với cái này Tiểu Bàn tử đã có một chút ấn tượng, bằng không thì dùng tính tình của nàng, ngoại trừ Chu Nguyên bên ngoài, nơi đây sợ là không ai có thể làm cho nàng gật đầu ý bảo.

Đầu thuyền chỗ, Mục Vô Cực nhìn đến người tới đông đủ, chính là bẹp rồi một điều thuốc miệng, chậm rì rì mà nói: "Còn có nửa ngày thời gian, chúng ta sẽ đến Thánh châu Đại Lục."

"Đến lúc đó các người đi theo ta rời thuyền, tiến về trước Thương Huyền Tông."

Mọi người thần sắc nghiêm nghị, đều là gật đầu.

Mục Vô Cực nói xong, chính là nhắm mắt dưỡng thần, những người khác chính là ngồi xếp bằng chậm đợi, như thế tầm nửa ngày sau, thuyền lớn chính là truyền đến chấn động thanh âm, rút cuộc tiến vào đã đến Thánh châu Đại Lục địa vực.

Mục Vô Cực đứng dậy, tẩu thuốc run lên, liền là có thêm khói xanh bay lên, biến thành một tòa tầm hơn mười trượng Thanh Vân, lơ lửng tại ngoài cửa sổ.

"Đi thôi."

Mục Vô Cực thân hình khẽ động, trực tiếp là xuất hiện ở rồi Thanh Vân bên trên.

Chu Nguyên, Yêu Yêu đám người cũng là liên tiếp lên cái này đóa Thanh Vân.

Đứng ở Thanh Vân lên, Chu Nguyên ngẩng đầu nhìn qua chỗ này thuyền lớn, chỉ thấy được ở đằng kia mạn thuyền chỗ, mấy đạo trẻ tuổi thân ảnh cũng là đang nhìn bên này, đúng vậy Lục La, Tả Khâu Thanh Ngư, Lý Thuần Quân bọn hắn.

"Chu Nguyên, Yêu Yêu, bảo trọng!" Lục La vung vẫy lấy bàn tay nhỏ bé.

Tả Khâu Thanh Ngư cũng là tự nhiên cười nói, cười mỉm mà nói: "Chu Nguyên, ta chờ người dương danh Thánh châu Đại Lục cái ngày đó nhé."

Chu Nguyên hướng của bọn hắn ôm quyền cười cười, mắt sụp xuống, nói khẽ: "Chư vị, cùng nhau cố gắng lên."

Hắn hít sâu một hơi, không hề kéo dài, quay người ngồi xếp bằng xuống, đối với phía sau nhẹ nhàng dương tay.

Mục Vô Cực tẩu thuốc một điểm, một đóa Thanh Vân chính là chở mọi người cực nhanh phóng tới, mấy hơi thở về sau, chính là biến mất tại chân trời.

Ở đằng kia Thanh Vân lên, Chu Nguyên nhìn qua cái kia chạy như bay Thanh Vân, hai mắt cũng là híp lại, mắt ở bên trong, có một vòng chờ mong cùng lửa nóng tuôn ra hiện ra.

"Thương Huyền Tông. . ."

"Thật sự là chờ mong đây. . ."

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 212: Nhập Thương Huyền

Một đóa Thanh Vân, lướt qua bầu trời, mang theo âm thanh xé gió.

Thanh Vân lên, Chu Nguyên đám người ngồi xếp bằng, bọn hắn nhìn qua lên trước mắt rộng lớn Thiên Địa, trong mắt cũng đầy đúng vẻ tò mò, từ tiến vào đến Thánh châu Đại Lục đến nay, bọn hắn là có thể cảm giác được rõ ràng, nơi đây trong Thiên Địa nguyên khí, hơn xa với Thương Mang đại lục.

Hơn nữa, cái này Thánh châu Đại Lục bao la bát ngát, bọn hắn cũng là thấy được.

Bởi vì từ khi rời khỏi Bách Hoa thuyền, hôm nay đã là tám ngày thời gian trôi qua, cái này trong tám ngày, bọn hắn ngựa không dừng vó tại chạy đi, trên đường còn đã vượt qua không biết bao nhiêu thành thị, dùng từng tòa Truyền Tống kết giới là trung chuyển, mỗi lần nhảy lên đều không biết bao nhiêu vạn dặm. . .

Nhưng mà như thế, như trước còn chưa đến chỗ mục đích.

Như thế rộng lớn, cũng đủ làm cho được Chu Nguyên bọn hắn mở rộng tầm mắt.

"Ngày mai chúng ta có thể đến Thương Huyền Tông rồi." Đột nhiên, xếp bằng ở phía trước Mục Vô Cực mở miệng lên tiếng.

Lời vừa nói ra, Thanh Vân bên trên Chu Nguyên bọn người đứng tinh thần chấn động, cái này gần mười ngày chạy đi, tuy rằng không phải là bọn

hắn tại tiêu hao nguyên khí, nhưng cũng là tương đối mệt mỏi, bất quá cũng may chỗ mục đích cuối cùng đã tới rồi.

Như thế, đang lúc mọi người chờ mong xuống, một ngày thời gian nhanh chóng mà qua.

Lúc cái kia ngày thứ hai Liệt Nhật Cao Thăng lúc, đang đang nhắm mắt dưỡng thần Chu Nguyên đắm người, bỗng nhiên cảm giác được trong Thiên Địa nguyên khí, bắt đầu trở nên càng thêm đậm đặc, lúc này vội vàng giương đôi mắt, lại sau đó, bọn hắn chính là nhìn thấy, ở đằng kia vô số tòa cổ xưa sơn mạch lúc giữa, mây mù lượn quanh, từng tòa ngọn núi khổng lồ giống như Kinh Thiên Cự Nhân giống như đứng sừng sững lấy.

Tại những cự sơn kia ở bên trong, mơ hồ có thể thấy được cung điện lầu các, Phiêu Miểu lúc giữa tràn đầy Tiên khí, vô số đạo quang ảnh xuyên thẳng qua ở trong đó. . .

Trên không trung, có Nguyên Văn như ẩn như hiện, những Nguyên Văn này lẫn nhau kết nối, tạo thành một tòa cự đại vô cùng Nguyên Văn kết giới, kết giới bao phủ xuống, phẳng phất là đem Thập Vạn Đại Sơn đều là bao trùm.

Không cách nào hình dung uy năng phát ra, vền vẹn chẳng qua là nhẹ từng sợi, khiến cho được Chu Nguyên sinh ra một loại sợ hãi chi ý.

Mục Vô Cực dưới chân Thanh Vân tiếp cận Nguyên Văn kết giới, kết giới trên có quang mang chiếu rọi xuống, phẳng phất là tại xác minh thân phận, một lát sau, kết giới chính là vỡ ra một cái khác khe hở.

Mục Vô Cực thúc giục lấy Thanh Vân lướt tiến, mà ở tiến vào lập tức, Chu Nguyên bọn hắn lập tức cảm giác được Thiên Địa dường như đều là vào lúc này trở nên tươi mát thanh tịnh, nồng đậm Thiên Địa nguyên khí theo hô hấp dũng mãnh vào trong cơ thể, một lần một lần cọ rửa lấy thân thể.

"Hay cho một Động Thiên Phúc Địa." Chu Nguyên nhin không được tán thán nói, ở loại địa phương này tiềm tu, không thể nghi ngờ là đối với tu luyện rất có ích lợi.

"Nơi này chính là Thương Huyền Tông chứ" những người khác cũng là tò mò nói.

"Nơi đây chẳng qua là Thương Huyền Tông bên ngoài núi." Mục Vô Cực cười nói: "Chờ các người thông qua được Tuyển Sơn Đại Diễn, mới có thể nhìn thấy Thương Huyền Tông bộ mặt thật sự."

"Kế tiếp ta sẽ dẫn các người tiến về trước đệ tử mới hội tụ địa phương."

Tiếng nói hạ xuống, hăn đã là thúc giục Thanh Vân xẹt qua từng tòa cự sơn, mười phút đồng hồ về sau, tốc độ bắt đầu chậm lại, mà một tòa cực kỳ tràn đầy cự sơn, cũng là xuất hiện ở rồi Chu Nguyên trong tầm mắt của bọn hăn.

Ở đằng kia cự sơn sườn núi chỗ, sáng lập ra một tòa cự đại vô cùng quảng trường, mà lúc này, đang liên tục không ngừng có quang ảnh từ bốn phương tám hướng gào thét mà đến, rơi vào cái kia trên quảng trường, bầu không khí náo nhiệt sôi trào.

Lúc Mục Vô Cực Thanh Vân đối với trên quảng trường rơi xuống lúc, lập tức có một gã mặc Thương Huyền Tông áo bào xanh nam tử chạy ra đón chào, cười nói: "Mục sư thúc, người xem như chạy về, người nơi đây đã xem như cuối cùng một đám đệ tử mới rồi."

"Không có biện pháp, Thương Mang đại lực quá xa." Mục Vô Cực khoát tay áo, sau đó quay đầu đối với sau lưng chúng nhân nói: "Chu Nguyên, Yêu Yêu đi theo ta, những người khác liền chờ đợi."

Nói xong, hăn chính là mang theo hai người, trực tiếp đối với quảng trường phía sau phòng bỏ mà đi.

"Lần này bên ngoài núi đệ tử mới quản sự là ai?" Trên đường, Mục Vô Cực hỏi vị kia Thương Huyền Tông đệ tử.

"Đúng Thiên Lô Phong Trần Viên sư thúc." Tên đệ tử kia trả lời.

"Trần Viên?" Mục Vô Cực nhú mày rồi một chút, nhưng không có nói thêm cái gì.

Bọn hắn xuyên qua quảng trường, đi vào cái kia phòng bỏ trước, đẩy cửa vào.

"Ha ha, ta nói là ai, nguyên lai là lão Mục, người hiệu suất này, thật đúng là không ra hồn, lần này thế nhưng là cái cuối cùng trở về." Vừa vào nhà, trong đó một đạo nhân ảnh chính là ngẩng đầu lên, cười nói.

Chu Nguyên ánh mắt nhìn lại, chỉ thấy được cái kia kẻ nói chuyện đúng một vị gãy còm trung niên nam tử, nam tử trên mặt đáng tươi cười, chẳng qua là nụ cười kia, làm cho người ta một loại khẩu Phật tâm xà giống như cảm giác.

"Người đi Thương Mang đại lục đi một chuyến thử xem?" Mục Vô Cực nói.

"Cái kia thâm sơn cùng cốc địa phương, có thể ra người thế nào, có cái gì tốt rồi đi đấy." Tên kia là Trần Viên nam tử vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười mà nói.

Mục Vô Cực nhưng là chẳng muốn cùng hắn nói nhảm, chỉ chỉ Chu Nguyên cùng Yêu Yêu, nói: "Hai người này là đến từ Thương Mang đại lục đệ tử mới, cần hai cái nhất đẳng đệ tử danh ngạch."

Trần Viên nhìn hai người liếc, nhướng mày, giống như là có chút khó xử mà nói: "Lão Mục a, người trở lại được quá muộn, lần này đệ tử mới nhập

môn, số lượng vượt qua hạn rồi, mà nhất đẳng đệ tử danh ngạch, cũng không nhiều rồi, đều là dự định đấy."

"Nếu không, ta cho hai người bọn hăn cái nhị đẳng đệ tử danh ngạch a." Trần Viên vung tay lên, nói.

Mục Vô Cực Thủ bên trong tẩu thuốc mãnh liệt vỗ vào trên mặt bàn, hừ lạnh nói: "Ít cho ta tới đây bộ, người nào không biết thủ đoạn của người, có phải hay không lại âm thầm đem nhất đẳng danh ngạch làm giao dịch?"

Trần Viên gầy còm khuôn mặt có chút không dễ coi, hăn nói: "Người nói gì vậy. . . Như vậy đi, cho cô bé này một cái nhất đẳng danh ngạch, nàng Thần Hồn mạnh mẽ, hoàn toàn chính xác có tư cách."

"Bất quá. . ."

Hăn liếc qua Chu Nguyên, nói: "Người lại để cho một cái chuẩn Thái Sơ Cảnh tiểu tử, cũng muốn lấy được một cái nhất đẳng đệ tử danh ngạch, vậy cũng quá không phù hợp quy củ, chuyện này, coi như là náo đi lên người cũng không để ý."

Mục Vô Cực chẳng muốn nhiều lời, từ trong tay áo đem lệnh bài lấy ra, ném cho rồi Trần Viên.

Trần Viên tiếp nhận lệnh bài, liếc mắt nhìn, ánh mắt ngưng lại, kinh nghi mà nói: "Hăn một cái đến từ Thương Mang đại lục cái loại địa phương đó thiếu niên, có thể có vật ấy?"

Loại lệnh bài này, thế nhưng là chỉ có cùng bọn họ Thương Huyền Tông có nguồn gốc tồn tại mới có đấy.

Trần Viên ánh mắt lập loè một chút, nhìn về phía Chu Nguyên, lời nói thâm thía mà nói: "Tiểu gia hỏa a, tuy rằng ta có thể cho người một cái nhất đẳng đệ tử danh ngạch, bất quá đệ tử mới giữa, cạnh tranh cực kỳ kịch liệt,

ta xem người cái này chuẩn Thái Sơ Cảnh thực lực, coi như là cầm cái này nhất đẳng đệ tử danh ngạch, chỉ sợ cũng không giữ được, ngược lại bị đệ tử khác nhìn chăm chăm vào, cho nên ta cảm thấy cho người lấy trước một cái nhị đẳng đệ tử danh ngạch thích hợp nhất, về sau cùng với thực lực người tăng lên lên đây, ta lợi mã cho người thăng nhiệm nhất đẳng đệ tử, như thế nào?"

Hắn hiển nhiên là muốn muốn Chu Nguyên chủ động buông tha cho cái này nhất đẳng đệ tử danh ngạch.

Chu Nguyên nghe vậy, mỉm cười, nói: "Đa tạ sư thúc cho ta cân nhắc, bất quá. . . Ta không sợ phiền toái."

Trần Viên trì trệ, hiển nhiên là không nghĩ tới Chu Nguyên bất quá chuẩn Thái Sơ Cảnh thực lực, nhưng cuồng ngạo được có chút không có bên cạnh rồi.

Hắn sắc mặt có chút hậm hực, đành phải bất đắc dĩ lấy ra ngọc sách, đem Chu Nguyên cùng Yêu Yêu tin tức cho đăng ký rồi đi lên.

"Tốt rồi, đi đi, đợi tí nữa đệ tử mới sẽ tập hợp, công bố đẳng cấp, đến lúc đó người đã biết rõ người như vậy hội mang đến cho mình bao nhiêu phiền toái." Trần Viên phát phát tay, bắt đầu đuổi người.

Mục Vô Cực hiển nhiên cùng hắn không phải rất đúng giao, trực tiếp liền mang theo hai người quay người mà đi.

Trần Viên nhìn đến bọn hắn rời đi thân ảnh, đem trong tay ngọc sách bỏ trên bàn, khóe miệng nổi lên một vòng vẻ khinh thường.

"Không biết tốt xấu tiểu tử, hảo sinh muốn nói với người lời nói không nghe, đã như vậy, ta đây ngược lại là muốn nhìn một cái, người cái này nhất đẳng đệ tử thân phận, người có thể bảo vệ ở vài ngày. . ."

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 213: La Tùng

Chu Nguyên cùng Yêu Yêu theo sau Mục Vô Cực ra phòng bỏ, người sau quay đầu hướng về phía hai người cười cười, nói: "Kế tiếp ta cũng muốn đi trả nhiệm vụ, tương lai ba tháng, các người liền phải ở lại chỗ này."

"Đa tạ Mục sư thúc vạn dặm xa xôi Tiếp Dẫn." Chu Nguyên sắc mặt trịnh trọng đối với Mục Vô Cực được rồi một cái lễ, người sau tuy rằng tiến về trước Thương Mang đại lục là vì trong tông môn nhiệm vụ, nhưng nói thật ra, vậy cũng là một phần ân tình.

Hơn nữa, tại đối mặt với cái kia Thánh Cung sứ giả hùng hổ dọa người lúc, cũng là Mục Vô Cực đứng dậy.

Cho nên đối với vị này có chút lời thôi lệch thếch đi chân trần đại thúc, Chu Nguyên trong lòng cũng là tràn đầy hảo cảm.

Một bên Yêu Yêu, cũng hơi hơi cúi đầu, tuy rằng nàng cùng Mục Vô Cực không có gì trao đổi, nhưng cũng có thể cảm giác được người sau làm người coi như đúng rộng rãi, đối với những mối tới này đệ tử cũng không có gì ngạo khí, dù sao cũng phải nói đến, cái này người cũng không tệ lắm.

Mục Vô Cực khoát tay áo, cười nói: "Ta tại Thiên Thương Phong tu hành, về sau nếu là có phiền toái gì mà nói, có thể trực tiếp tới tìm ta."

Hắn liếc mắt nhìn phòng bỏ bên trong, thấp giọng nói: "Cái kia Trần Viên cùng ta không phải rất đúng đầu, lần này lại để cho hắn nhớ ra hai cái nhất đẳng đệ tử danh ngạch đi ra, tên kia sợ là trong lòng khó chịu."

"Tuy rằng hãn cũng không dám làm cái gì chuyện gì quá phận, nhưng đệ tử mới ở giữa cạnh tranh hoàn toàn chính xác cực kỳ kịch liệt, các người cũng được chú ý một chút, có thể từ những Đại Lục kia bị chọn lựa người tới chỗ này, cũng sẽ không đúng đèn đã cạn dầu."

"Cho nên dĩ vãng không thiếu một ít nhất đẳng đệ tử bị người cướp đi thân phận. . ."

"Bất quá các người cũng không nên bởi vậy liền bó tay bó chân, có người tìm phiền toái cũng không cần khách khí, chỉ cần tại quy củ ở trong, người có lệnh bài kia, coi như là náo đã đến Chương giáo chỗ đó, cũng muốn cho lệnh bài kia chủ nhân một phần mặt mũi." Mục Vô Cực khuyên bảo nói.

Chu Nguyên gật đầu thụ giáo.

Mục Vô Cực lại lần nữa nói đi một tí, sau đó liền hướng về phía hai người tiêu sái khoát tay áo, chân đạp khói xanh bay lên trời, trong nháy mắt chính là biến mất tại trùng trùng điệp điệp cự sơn giữa.

Nhìn qua hãn rời đi thân ảnh, Chu Nguyên cũng là thở một hơi thật dài, hãn nhìn qua cái này hoàn cảnh lạ lẫm, biết được nơi này chính là tương lai có lẽ một đoạn thời gian rất dài đều dừng lại địa phương.

Bởi vì nơi này, có thể làm cho được hãn trở nên cường đại hơn.

"Đi thôi, một cái Thương Huyền Tông, cũng không có gì phải sợ địa phương. . ." Yêu Yêu nhẹ khẽ vuốt vuốt trong ngực Thôn Thôn, cặp môi đỏ mọng hé mở, nói: "Ít nhất, còn có ta cùng Thôn Thôn đây."

Thôn Thôn cũng là mở ra Thú Mục, nhìn nhìn Chu Nguyên, đuổi ra móng vuốt vỗ vỗ Chu Nguyên cánh tay, phảng phất là đang nói yên tâm đi, có ta bảo kê người.

Chu Nguyên nhin không được cười, bất quá trong lòng cũng là có một cái khác ầm áp chảy xuôi, quay đầu lại ngẫm lại, dường như chút bất tri bất giác, Yêu Yêu cùng Thôn Thôn đã làm bạn rồi hẳn nhanh hai năm. . .

Chỉ có điều, lúc ấy lần đầu gặp lúc, hẳn còn không qua chỉ là một cái ngay cả Bát Mạch đều không thể mở ra gây yếu thiếu niên, nhưng mà hôm nay, hẳn cũng đã đi ra Thương Mang đại lục, hơn nữa tiến vào đã đến Thương Huyền Tông loại này bồng đại tông môn bên trong. . .

Thời gian hai năm, ngược lại là cải biến rất nhiều thứ.

Bất quá, Chu Nguyên cũng hiểu biết, chính thức khiêu chiến, hoặc có lẽ bây giờ giờ mới bắt đầu, đều muốn tại đây không lỗ trong tông môn đặt chân xuống, sợ là sẽ phải nếu so với trong tưởng tượng càng thêm khó khăn.

Nhưng cũng may đúng rồi, hẳn cũng không phải là đúng một người.

Chính như Yêu Yêu theo như lời, hẳn còn có nàng cùng Thôn Thôn đây.
. .

Chu Nguyên ngẩng đầu lên, sắc trời chiếu rọi xuống, rơi vào trẻ tuổi trên mặt, hẳn mặt giãn ra nở nụ cười, trong tươi cười có tự tin giống như sáng rọi.

Thương Huyền Tông có thể như thế nào. . .

Cạnh tranh kịch liệt lại có thể thế nào. . .

Năm đó như vậy tuyệt vọng thời khắc, hẳn đều chịu đựng đi qua, huống chi hiện tại?

"Đi thôi."

Chu Nguyên đối với Yêu Yêu nói ra, sau đó trước tiên cất bước đối với phía trước sôi trào quảng trường khổng lồ đi đến.

...

Quảng trường cực lớn lên, sớm đã đúng người ta tập nập, phóng nhãn nhìn lại, đều là trẻ tuổi thân ảnh, mỗi cái vẻ mặt hưng phấn, triển lộ lấy tinh thần phấn chấn, sôi trào tràn ngập.

Nơi đây hội tụ lấy Thương Huyền Thiên bên trong rất nhiều ở bên trên đại lục con cưng, bất quá hiển nhiên, những con cưng này để ở chỗ này, như cũ là hiển lộ lấy phân biệt rõ ràng giống như vòng tròn luẩn quẩn.

Khiến người chú mục nhất, không ai qua được quảng trường phía trước nhất vị trí, tại đó, có tất cả lớn nhỏ vòng tròn luẩn quẩn, mà giống nhau đúng rồi, tại những trong vòng luẩn quẩn kia, đều cũng có lấy một gã thần thái lộ ra ngạo khí thiếu niên hoặc là thiếu nữ. . .

Bọn hãn quanh thân tản ra cường đại nguyên khí dao động, hơn xa người bên ngoài.

"Tiểu nguyên ca, nơi đây!"

Lúc Chu Nguyên cùng Yêu Yêu đi trở về trên quảng trường lúc, có thanh âm quen thuộc từ nơi không xa vang lên, chỉ thấy được Thẩm Vạn Kim cái kia tròn vo đáng người cực kỳ bắt mắt, đối với hãn vẫy tay.

Chu Nguyên chính là đi tới.

Tại Thẩm Vạn Kim sau lưng, còn đi theo mấy đạo thân ảnh, đúng vậy kể cả Tiêu Thiên Huyền ở bên trong một đám Thương Mang đại lục con cưng.

Chỉ có điều lúc này, bọn hãn những tại Thương Mang đại lục này thanh danh hiển hách con cưng, đến nơi này, nhưng là bắt đầu lộ ra có chút mất tự

nhien, cái kia là bởi vì bọn hăn phát giác được bản thân nguyên bản vẫn lấy làm ngạo ưu thế ở chỗ này trở nên không còn sót lại chút gì.

Bọn hăn cơ hồ là từ cái gọi là con cưng, biến thành người bình thường.

Đang là vì loại này lo được lo mất giống như tâm tính, cho nên khi bọn hăn tại nhìn thấy Chu Nguyên lúc, đều là không tự chủ được dựa đi tới.

Cái kia Tiêu Thiên Huyền sắc mặt phức tạp, đi theo đám người cuối cùng, ánh mắt không dám cùng Chu Nguyên va chạm nhau.

"Tiểu nguyên ca, cái này Thương Huyền Tông đích thật là khó lường a, nơi đây đệ tử mới, nhân số hơn vạn, toàn bộ đều là đến từ từng cái Đại Lục con cưng. . ." Thẩm Vạn Kim sợ hãi thán phục nhìn qua bốn phía.

"Ta vừa rồi đã nghe ngóng, nghe nói lần này đệ tử mới ở bên trong, sẽ phải có hơn một trăm vị nhất đẳng đệ tử."

Chu Nguyên trong lòng cũng là hơi kinh, hơn một trăm vị nhất đẳng đệ tử? Cái này chẳng phải là nói, những người này, đều là có được lấy gần Thái Sơ Cảnh Tam Trọng Thiên thực lực?

"Thật sự là khai nhãn giới." Chu Nguyên thầm than một tiếng, quả nhiên là chỉ có ở loại địa phương này mới có thể nhìn thấy như thế rầm rộ.

Bất quá đối với Thẩm Vạn Kim có thể trong một trong thời gian ngắn ngủi liền làm đến loại tin tức này, Chu Nguyên cũng có chút kinh ngạc, gia hỏa này, cười tủm tỉm đích thực xác thực rất dễ dàng cùng người hoà mình.

"Cái này hơn một trăm vị bên trong, có lẽ thì có tiểu nguyên ca người cùng Yêu Yêu tỷ!" Thẩm Vạn Kim cười hì hì mà nói: "Về sau đại ca đại tỷ đầu cần phải nhiều tráo tiểu đệ."

Chu Nguyên nghe vậy, cũng là nhin không được cười, bất quá, ngay tại hăn vừa muốn lúc nói chuyện, một bên chợt có lấy một cái khác đột ngột thanh âm cắm vào tiến đến: "Ha ha, chuẩn Thái Sơ Cảnh làm sao có thể trở thành một cùng với đệ tử, các người cũng quá đem việc này cho rằng trò đùa rồi."

Đột nhiên xuất hiện thanh âm, làm cho một đám người đều là sửng sồ, xoay chuyển ánh mắt, sau đó liền gặp được cách đó không xa một đạo nhân ảnh nhìn qua của bọn hăn.

Cái kia là một người khuôn mặt hơi có vẻ tuấn lãng thanh niên, hăn trên mặt đáng tươi cười, tại kia bên cạnh, cũng là vây quanh một đám người, giống như là sao quanh trăng sáng.

Thanh niên này trong cơ thể, có nguyên khí dao động phát ra, đúng là đạt đến Thái Sơ Cảnh Nhị Trọng Thiên thực lực.

Thanh niên kia nhìn thấy Chu Nguyên bọn hăn nhìn qua, trên mặt lập tức hiện ra tiêu sái đáng tươi cười, bất quá ai nấy đều thấy được, ánh mắt của hăn, từ đầu đến cuối đều là tập trung tại Yêu Yêu trên người.

"Tại hạ La Tùng, đến từ Thiên Thanh Đại Lục. . ." Thanh niên mỉm cười ôm quyền, nói: "Mọi người về sau coi như là sư huynh đệ rồi, có thể chiếu ứng lẫn nhau một chút."

Hăn làm như không thèm để ý nhắc tới: "Ta lần này mới có thể đủ định giá nhị đẳng đệ tử, tương lai nếu là thêm chút sức, ngược lại là có thể tranh thủ một chút nhìn xem có thể trở thành hay không cái kia nhất đẳng đệ tử."

Tại thanh niên kia bên cạnh, mấy người cũng là lên tiếng cổ động: "Ha ha, có thể biết La ca, cũng coi như là của các người duyên phận."

Bọn hăn đương nhiên nhìn ra được, La Tùng hoàn toàn liền là hướng về phía Yêu Yêu rồi đi, dù sao cô bé này lớn lên thật đẹp, từ khi vừa xuất hiện

về sau, không ít người đều đang âm thầm nghe ngóng.

Nhưng mà đối mặt với cái kia La Tùng lộ vẻ ánh mắt nóng bỏng, Yêu Yêu lại từ đầu đến cuối cũng không liếc hắt một cái, chẳng qua là đùa lấy trong ngực Thôn Thôn.

Chu Nguyên cũng là âm thầm cười cười, cái này La Tùng nhìn qua ôn hòa, thế nhưng trong ngôn ngữ tài trí hơn người căn bản không che giấu được, cho nên hắt cười lắc đầu, nói: "Chúng ta tới tự Thương Mang đại lục, chiếu ứng thì không cần."

Nghe được Chu Nguyên vậy mà cự tuyệt đề nghị của hắn, cái kia La Tùng hiển nhiên là sững sốt một chút, hiển nhiên là không nghĩ tới đám người kia vậy mà hội cự tuyệt hắn, vì vậy sắc mặt chính là có chút cứng ngắc.

Mà hắn người bên cạnh, thì là trực tiếp nhú mày lên tiếng: "Khá lắm không biết điều tiểu tử."

"Có thể có được La ca thường thức đúng phúc khí của người, đừng vội không biết tốt xấu."

Đi theo đám bọn hắn mấy cái có vài phần tư sắc thiếu nữ, cũng là khinh thường nhìn Chu Nguyên liếc, hiển nhiên là cảm thấy hắn loại hành vi này, rất là không cảm thấy được, dù sao một cái chuẩn Thái Sơ, thật sự quá không ngờ rồi, căn bản là không có tư cách sĩ diện.

La Tùng cười khan một tiếng, tại mỹ nhân trước mặt, phong độ cũng nên, cho nên hắn khoát tay áo, nhìn thật sâu Chu Nguyên liếc, nói: "Vị bằng hữu kia, nơi đây có thể không còn là các người trước kia chỗ Đại Lục, cho nên, làm người vẫn phải là thật sự một điểm tốt, miễn cho chịu thiệt. .
."

"Ha ha, về sau nếu là người dám cải biến chủ ý mà nói, có thể tiếp tục tới tìm ta."

Chu Nguyên bất đắc dĩ thở dài một hơi, hắc nhìn Yêu Yêu, thấp giọng nói: "Lúc này mới vừa tới, người mà bắt đầu trêu hoa ghẹo nguyệt rồi, nếu không tiếp tục giả trang nam trang?"

Yêu Yêu mắt trắng không còn chút máu, nói: "Không giả làm cái, vạn nhất lại rước lấy như Thanh Ngư như vậy, càng đau đầu."

Cái kia La Tùng nhìn thấy Chu Nguyên cùng Yêu Yêu thân mật nói nhỏ, căn bản chưa từng để ý tới hắc, trong mắt cũng là xẹt qua một vòng tức giận, vừa muốn nói chuyện, chợt trên quảng trường có chuông tiếng vang lên.

Lại sau đó, bọn hắc chính là nhìn thấy, ở đằng kia quảng trường trên đài cao, cái kia Trần Viên chậm rãi đi tới, nhàn nhạt thanh âm, vang vọng toàn trường.

"Đều an tĩnh lại, kế tiếp, ta công việc quan trọng bố đệ tử mới cấp bậc. .
."

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 214: Nhất Đẳng

Lúc cái kia Trần Viên thanh âm tại trên quảng trường truyền ra lúc, nguyên bản sôi trào quảng trường trong khoảnh khắc trở nên an tĩnh lại, cái kia từng tia ánh mắt đều là mang theo khẩn trương cùng với tâm thần bất định nhìn về phía trên bệ đá.

Mặc dù đang trận người trẻ tuổi đều là đến từ từng cái ở bên trên đại lục con cưng, nhưng bọn hắn đều rất rõ ràng, trừ đi một tí đặc biệt yêu nghiệt đầu đề câu chuyện, bọn hắn những người khác, đều muốn hội trở nên bình thường.

Thân phận của bọn hắn địa vị, cùng dĩ vãng so sánh với, cũng là rất xuống nghìn trượng.

Tại đây Thương Huyền Tông ở bên trong, bọn hắn sẽ gặp được trước đó chưa từng có kịch liệt cạnh tranh, đều muốn đem bản thân địa vị thân phận đề cao, vậy nhất định phải cố gắng tăng thực lực lên.

Mà hiển nhiên, tại đây lần thứ nhất đệ tử bình luận cùng với ở bên trong, luồng thứ nhất trở thành một cùng với đệ tử người, không thể nghi ngờ hội càng thêm có được lấy một ít ưu thế.

Ở đẳng kia vô số đạo ánh mắt nhìn chăm chú, Trần Viên giương lên trong tay ngọc sách, nói: "Lần này đánh giá, tổng cộng một trăm bốn mươi tám vị nhất đẳng đệ tử, nhị đẳng đệ tử một nghìn lẻ năm mươi sáu vị, tam đẳng đệ tử chín nghìn năm trăm người."

Lời vừa nói ra, quảng trường lập tức có chỗ bạo động.

Chu Nguyên cũng là có chút ít sợ hãi thần phục, hơn vạn tên đến từ từng cái Đại Lục con cưng, nhưng mà có thể trở thành nhất đẳng đệ tử người, cũng bất quá chừng trăm người, bởi vậy có thể thấy được, cái này nhất đẳng đệ tử ngâm Kim số lượng cuối cùng cao bao nhiêu.

"Nhị đẳng đệ tử vậy mà cũng mới chừng một ngàn người, La ca không hổ là Thiên Thanh Đại Lục con cưng đứng đầu." Ở đẳng kia một bên, cái kia La Tùng quanh thân người không ngừng mở miệng thổi phồng.

La Tùng mặt lộ vẻ hàm súc đáng tươi cười, khoát tay áo, nói: "Chẳng qua là nhị đẳng đệ tử mà thôi, còn phải nhiều cố gắng một chút, tranh thủ có thể trở thành nhất đẳng đệ tử, đến lúc đó cũng tốt ném thử một chút cái kia trong truyền thuyết Ngũ phẩm nguyên thực có cái gì khó lường địa phương."

Bất quá, hẳn nói qua thời điểm, ánh mắt nhưng là đang không ngừng đối với Yêu Yêu nơi đây quét tới, trong mắt tự đắc ngược lại là không che giấu được.

Quanh người hẳn xúm lại những người kia, cũng là mặt lộ cực kỳ hâm mộ, một ít có chỗ tư sắc thiếu nữ, càng là không ngừng đối với cái kia La Tùng mắt tiền đưa làn thu thủy (chỉ mắt long lanh của người con gái đẹp).

Vì vậy, cái kia La Tùng tự đắc càng lớn, ánh mắt nhìn Yêu Yêu, nhưng là phát hiện người sau căn bản chưa từng để ý tới hẳn, lúc này không khỏi có chút thất vọng.

"Cô bé này ngược lại là có chút ngạo khí, bất quá điều này cũng không phụ lòng dung mạo của nàng khí chất, cũng không biết tiểu tử kia cùng nàng cái gì quan hệ, nhưng có lẽ không ngại, một cái chuẩn Thái Sơ Cảnh mà thôi, không có gì sức cạnh tranh, đợi đến hẳn ở đây cái này Thương Huyền Tông sống lâu rồi, tự nhiên sẽ hiểu như thế mỹ nhân hẳn là không có tư cách xứng đôi đấy." La Tùng tại thầm nghĩ trong lòng.

Hiển nhiên, đối với vền vẹn chẳng qua là chuẩn Thái Sơ Cảnh Chu Nguyên, hắc cũng không có quá mức để ở trong lòng.

"Kế tiếp, ta sẽ trước công bố nhất đẳng đệ tử danh sách."

Trên đài cao, Trần Viên thân nhiên nói: "Phàm là bị niệm đến danh tự người, tiến lên nhận lấy đệ tử lệnh bài, "

"Thánh châu Đại Lục, Lục Phong."

Cái tên này vừa ra tới, trên quảng trường chính là có chỗ rối loạn, sau đó Chu Nguyên đám người chính là nhìn thấy, một gã áo trắng thanh niên nhẹ lướt lên đài cao, thanh niên kia ngũ quan giống như đao khắc, tràn đầy đường cong cảm giác, nguyên khí hùng hồn chấn động tự kia trong cơ thể như có như không phát ra, làm cho hắc mớ hồ có không giận chi uy giống như khí thế.

Cái này Lục Phong dường như lai lịch không nhỏ, khi hắc xuất hiện lúc, trên quảng trường đúng là vang lên một ít thiếu nữ tiếng thét chói tai.

Chu Nguyên ánh mắt, cũng là nhìn qua tên kia là Lục Phong áo trắng thanh niên, ánh mắt ngưng lại, từ sau người trên người, thật sự là hắc đúng đã nhận ra nhẹ nhẹ nguy hiểm khí tức, hiển nhiên người này tương đối không đơn giản.

Tại Chu Nguyên bọn hắc bên cạnh, cái kia La Tùng cũng là cảm thán một tiếng, nói: "Cái này Lục Phong nghe nói là Thánh châu Đại Lục người của Lục gia, bối cảnh thật lớn, thiên phú cũng là cực cao, tương lai nhất định là Thương Huyền Tông nhân vật trọng yếu."

Hắc nhìn Chu Nguyên, Yêu Yêu, rụt rè mà nói: "Hai ngày trước ta còn cùng hắc nói chuyện nhiều, kết thúc cái mặt duyên cớ."

Một bên người tranh thủ thời gian lấy lòng, nói: "Nghe nói cái này Lục Phong làm người cao ngạo, người bình thường đều là nhập không được mắt của hắn, La ca có thể cùng kia nói lên lời nói, đã là cực kỳ khủng khiếp."

Chu Nguyên nhin không được cùng Yêu Yêu liếc nhau, những người này, lớn lao không phải người ngu a? Cùng người ta nói cái lời nói cũng có thể cho rằng nâng lên bản thân tiền vốn?

Bất quá cái này La Tùng tuy rằng mèo khen mèo dài đuôi có chút đáng ghét, nhưng nói ra được tin tức, cũng là làm cho Chu Nguyên ghi tạc rồi trong lòng.

"Thánh châu Đại Lục, Cố Hồng Y."

Một cái khác lửa đỏ bóng hình xinh đẹp kiện tráng lướt lên, phần đông ánh mắt nhìn rời đi, lập tức rất nhiều nam tử ánh mắt chính là nóng bỏng rất nhiều, bởi vì cái kia trên đài, xuất hiện một gã hồng y thiếu nữ.

Thiếu nữ da thịt như tuyết, khuôn mặt như vẽ, một đôi eo nhỏ chân dài tương đối gây chú ý ánh mắt của người ngoài, dáng người nóng bỏng đến làm cho người có chút chuyển đuôi mù.

Hồng y thiếu nữ nhìn quanh nhà, có khí khái hào hùng bưng bưng phần chân, eo nhỏ quần quít lấy Hồng sắc Trường Tiên, càng là nổi bật ra vòng eo hết sức nhỏ.

"Nàng này tên là Cố Hồng Y, nghe nói có trường bối đúng Thương Huyền Tông cao tăng, kia bản thân càng là thực lực mạnh mẽ, hơn nữa rất xinh đẹp, không biết bao nhiêu người ý đồ được kia niềm vui, bất quá nàng xinh đẹp đúng xinh đẹp, nhưng cực kỳ hiếu chiến, chọc tới nàng, sợ là sẽ phải tương đối đau đầu." Cái kia La Tùng lại đang khoe khoang rồi.

Tại kế tiếp chừng mười phút đồng hồ lúc giữa, không ngừng có danh tự vang lên, nguyên một đám khí chất bất phàm thanh niên thiếu nữ lên đài, ở

đăng kia rất nhiều ánh mắt hâm mộ ở bên trong, dẫn rời đi cái kia tài trí hơn người thân phận lệnh bài.

Trong chớp mắt, liền lên rồi chừng trăm người.

Mà Chu Nguyên ở đăng kia phía dưới nhìn xem, ngược lại là như có điều suy nghĩ, bởi vì hắn phát hiện, cái này hơn trăm tên nhất đẳng đệ tử, thậm chí có một nửa tả hữu con cứng, đều là đến từ Thánh châu Đại Lục.

"Thánh châu Đại Lục quả thật là được trời ưu ái." Chu Nguyên trong nội tâm thầm than một tiếng, đại lục khác con cứng cùng nơi đây con cứng so sánh với, sinh ra liền rút lại phía sau một bước, đều muốn đuổi theo, càng là Bất Dịch.

Nguyên một đám danh tự tại không ngừng vang lên, rất nhanh, chính là tiếp cận khâu cuối cùng.

"Thương Mang đại lục, Chu Tiểu Yêu."

Lúc cái tên này vang lên thời điểm, Yêu Yêu chính là ôm Thôn Thôn, đi ra ngoài.

"Ồ, người làm cái gì?" Cái kia La Tùng thấy thế, vội vàng nói.

Yêu Yêu tự nhiên không để ý hội hắn, kính đi thẳng tới đài cao, sau đó ở đăng kia La Tùng trợn mắt há hốc mồm nhìn chăm chú, trực tiếp leo lên đài.

Mà khi Yêu Yêu lên đài trong nháy mắt đó, toàn bộ quảng trường không thể nghi ngờ đều là yên tĩnh trở lại, mọi ánh mắt ở bên trong, đều là mang theo không che giấu được kinh diễm.

Lúc trước cái kia Cố Hồng Y cũng là khó được mỹ nhân bại hoại, nhưng hôm nay cùng Yêu Yêu vừa so sánh với, nhưng như cũ đúng ít thêm vài

phần khí chất.

Rất nhanh, có bạo động truyền tới.

"Oa, đó là ai a? Thật xinh đẹp a!"

"Hình như là đến từ Thương Mang đại lục? Chưa nghe nói qua đây. . ."

"Bất quá nàng lại có thể trở thành một cùng với đệ tử? Vì sao không có cảm giác đến nguyên khí dao động?"

"Hắn là Thần Hồn tạo nghệ cực cao, ta cảm giác được nàng Thần Hồn rất mạnh. . ."

". . ."

Vô số tiếng bàn luận xôn xao liên tiếp vang lên lấy.

Ở đằng kia quảng trường phía trước, cái kia nguyên bản nhắm mắt Lục Phong, cũng là vào lúc này mở to mắt, có chút hăng hái nhìn qua Yêu Yêu, lẩm bẩm nói: "Thật mạnh Thần Hồn."

"Nàng, nàng dĩ nhiên là nhất đẳng đệ tử?" Cái kia La Tùng sắc mặt xanh trắng luân chuyển, bên cạnh hắn những người kia cũng là thành thành thật thật im lặng, nhớ tới bọn hắn lúc trước với tư cách, đều là khuôn mặt phát sốt.

Trên đài Yêu Yêu, đối với cái kia vô số sáng rực ánh mắt, lại là có chút không thích, tiếp nhận thân phận lệnh bài, chính là thẳng tiếp đi xuống, đi tới Chu Nguyên bên cạnh.

Một ít ánh mắt bởi vậy cũng nhìn về phía Chu Nguyên, bất quá khi bọn hắn tại phát giác được người sau vền vền chẳng qua là chuẩn Thái Sơ Cảnh thực lực lúc, chính là không thêm để ý dời đi chỗ khác rồi ánh mắt.

Cái kia La Tùng không dám lại đối với Yêu Yêu nói cái gì rồi, nhìn Chu Nguyên liếc, âm thầm nói thầm: "Tiểu tử, cô bé này quá ưu tú, ta không có tư cách, bất quá người cũng kém quá xa. . ."

Trên đài, Trần Viên liếc mắt nhìn ngọc sách, khóe miệng nhắc lên một vòng trêu tức, nhạt âm thanh nói: "Kế tiếp là cuối cùng một vị nhất đẳng đệ tử. . . Cũng là đến từ Thương Mang đại lục, Chu Nguyên. . ."

Chu Nguyên cảm thấy cái kia Trần Viên ánh mắt, trong lòng cũng hiểu biết đối phương dụng ý, bất quá hăn thần sắc ngược lại không có thay đổi gì, sau đó trực tiếp cất bước đi ra ngoài.

Cái kia một bên La Tùng khóe mắt điên cuồng nhảy lên, bên cạnh hăn những tiểu đệ kia cũng là hai mắt nhìn nhau.

"Hăn, muốn làm gì?"

"Cái kia Chu Nguyên, không phải là hăn a?"

Khi bọn hăn khó có thể tin lúc giữa, Chu Nguyên đã là xuyên qua đám người, cuối cùng ở đẳng kia trước mắt bao người, thần sắc bình tĩnh lên đài, từ cái kia người hầu trong tay, nhận lấy tượng trưng cho thân phận lệnh bài.

Mà khi hăn đứng ở trên đài lúc, toàn bộ quảng trường cũng là tùy theo an tĩnh một cái chớp mắt, sau một khắc, phô thiên cái địa kinh nghi âm thanh liền đột nhiên bộc phát ra.

"Chuẩn Thái Sơ?"

"Loại thực lực này cũng có tư cách trở thành một cùng với đệ tử? !"

"Làm sao có thể, chuẩn Thái Sơ Cảnh nhất đẳng đệ tử? Nói đùa gì vậy!"

Ầy trời chất vấn thanh âm, giống như thủy triều vọt tới.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 215: Lâu Nhỏ

"Hắn cái này chuẩn Thái Sơ Cảnh, như thế nào có tư cách trở thành một cùng với đệ tử hay sao?"

"Nếu là ngay cả người này đều có thể trở thành một cùng với đệ tử, cái kia vì sao chúng ta lại thì không được?"

". . ."

Phô thiên cái địa chất vấn âm thanh bộc phát ra, ở đây hầu như tất cả mọi người đứng lòng đầy cảm phẫn nhìn qua một màn này.

Những bị kia định giá nhị đẳng đệ tử người, càng là cảm thấy cực kỳ khó chịu, dù sao ngay cả bọn hắn cũng không bị định giá nhất đẳng, vì sao một cái chuẩn Thái Sơ Cảnh tiểu tử nhưng có thể?

Tam đẳng đệ tử càng là hâm mộ ghen ghét, con mắt đều có điểm hồng.

Chỉ có những cao cao tại thượng kia nhất đẳng đệ tử, thờ ơ lạnh nhạt, bất quá cái kia nhìn về phía Chu Nguyên ánh mắt, như trước không coi là quá hữu hảo, cái loại cảm giác này, liền giống như một đám hổ báo bên trong lẫn vào vào được một đầu chó ghẻ giống nhau. . .

Tên kia là Lục Phong áo trắng thanh niên, thần sắc đậm mặc nhìn qua một màn này, ánh mắt chẳng qua là lờm Chu Nguyên liếc chính là thu trở về, hiển nhiên cũng không có quá mức để trong lòng.

Mà ở trên đài, Chu Nguyên đối mặt với cái kia rất nhiều chất vấn thanh âm, ngược lại là thần sắc bình tĩnh.

Cái kia Trần Viên trên mặt nét mặt tươi cười, đợi đến chất vấn âm thanh không sai biệt lắm về sau, vừa rồi xòe bàn tay ra đè xuống phần đông thanh âm, nói: "Vị này đệ tử mới tình huống có chút không giống với, có một vị đại nhân vì hấn làm bảo vệ."

Lời này vừa nói ra, trong quảng trường vốn là an yên tĩnh một chút, sau đó liền bạo phát ra càng lớn tiếng ầm vang.

"Hử, nguyên lai là một cái dựa vào quan hệ đi cửa sau đấy. . ."

Rất nhiều đệ tử mới đều là âm thầm lắc đầu, trên mặt có khinh thường toát ra, tuy rằng bọn hắn ở sâu trong nội tâm đã ở mong mỗi một màn này, nhưng mắt thấy đến loại tình huống này rơi vào người khác trên đầu, chính là nhịn không được bắt đầu trào phúng rồi.

Cái kia một thân áo đỏ, dáng người thon dài nóng bỏng Cố Hồng Y vừa mới bắt đầu ngược lại là nhiều hứng thú, bởi vì nàng cũng rất muốn biết vì sao một cái chuẩn Thái Sơ có thể trở thành nhất đẳng đệ tử.

Bất quá dưới mắt nghe được Trần Viên chuyện đó, cặp môi đỏ mọng cái miệng nhỏ nhắn chính là nhẹ phỉu một chút, cái gì nha, nguyên lai là cái đơn vị liên quan. . .

Nàng thất vọng lắc đầu, chính là con mắt dời đi chỗ khác, lại không nhìn tới cái kia Chu Nguyên liếc.

"Tốt rồi, người đi xuống đi."

Ở đằng kia trên đài, Trần Viên đối với Chu Nguyên phất phất tay, cười híp mắt nói.

Chu Nguyên nhàn nhật nhìn hắn một cái, như thế nào không biết được gia hỏa này đúng cố ý vi chi, bất quá hắn cũng không có nói thêm cái gì, bởi vì hắn nhìn qua dù sao chẳng qua là chuẩn Thái Sơ, mặc kệ khi nào trở thành một cùng với đệ tử, đều đưa tới chỉ trích.

Còn đối với giao loại này chỉ trích phương pháp xử lý, đơn giản chính là chứng minh bản thân, điểm này, về sau tự có cơ hội.

Vì vậy, hắn trực tiếp ở đằng kia rất nhiều trong ánh mắt rời đi trở về.

Cái kia nguyên vốn đang đứng ở Chu Nguyên bọn hắn bên cạnh La Tùng đám người, lúc này cũng là khôi phục lại, hắn cười khan một tiếng, về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười hướng về phía Chu Nguyên nói: "Không nghĩ tới vị bằng hữu kia quan hệ cứng như vậy. . ."

"Bất quá bởi như vậy, ngược lại lấy không đến chỗ tốt, về sau sợ là không có nhiều đệ tử nguyện ý cùng người tiếp xúc."

Bên cạnh hắn mọi người cũng là gật gật đầu, tuy rằng trong lòng mạo hiểm chua xót, nhưng trên mặt như cũ là tại ngôn từ chính nghĩa chỉ trích lấy Chu Nguyên vậy mà đi quan hệ hành vi.

Yêu Yêu chân mày cau lại, có chút nghiêng đầu, lộ ra hoàn mỹ tinh xảo bên mặt, da thịt giống như hiện ra ngọc quang.

Cái kia La Tùng nhìn đến Yêu Yêu lần đầu nhìn về phía hắn, lập tức vui vẻ, nhưng mà còn không đợi hắn nói chuyện, Yêu Yêu chính là cặp môi đỏ mọng hé mở: "Cút."

La Tùng sắc mặt lập tức cứng ngắt xuống, bên cạnh hắn những người kia cũng là khóe miệng co giật, hiển nhiên không có nghĩ đến cái mới nhìn qua này cùng tựa tiên tử trong trời nhưng lạnh lùng nữ hài, mới mở miệng chính là đơn giản như vậy thô bạo.

Bọn hăn sắc mặt xanh trắng luân chuyển, nhưng cuối cùng vẫn còn không dám nói thêm cái gì, dù sao Yêu Yêu thế nhưng là hàng thật giá thật nhất đẳng đệ tử.

Cái kia La Tùng thâm hận ánh mắt quét Chu Nguyên liếc, chính là ngượng ngùng thối lui.

Trên đài, Trần Viên nhìn đến vẫn còn là huyền não mọi người, thần nhiên nói: "Các người không cần bất mãn, ta Thương Huyền Tông quy tắc công chính, cũng không thiên vị ai, các người nếu là cảm thấy không phục, tự có thể khiêu chiến."

"Nhất đẳng đệ tử cũng không phải là chính là làm bằng sắt bất động, nếu là bản thân không được, tự nhiên cũng sẽ bị mà chuyển biến thành."

"Cho nên, đừng tưởng rằng đã trở thành nhất đẳng đệ tử liền có thể an tâm, cố gắng tu hành, mới phải chính đạo."

Trần Viên mà nói, làm cho không ít đệ tử có chút rục rịch, một ít ánh mắt không có hảo ý, như có như không hướng về phía rồi Chu Nguyên chỗ phương hướng.

Nếu như nói ở đây cái này hơn một trăm vị nhất đẳng trong hàng đệ tử, ai dễ dàng nhất bị mà chuyển biến thành, đáp án rõ ràng.

Trần Viên ngược lại là không để ý hội phản ứng của mọi người, lại lần nữa nói: "Từ giờ trở đi, các người sẽ lúc này tu hành ba tháng, ba tháng về sau, chính là Tuyển Sơn Đại Diễn, chỉ có qua Tuyển Sơn Đại Diễn vào bảy Phong người, mới có thể tính làm chính thức Thương Huyền Tông đệ tử, nếu là người thất bại, tức thì sẽ trở thành Ngoại Sơn đệ tử, ngày sau có cống hiến, phương hướng có thể tiến nhập thất phong."

Phần đông đệ tử mới trong lòng rung mình, có thể tiến vào Thương Huyền Tông, cũng đều xem như con cưng, tự nhiên tâm cao khí ngạo, cho

nên vạn nhất ngay cả bảy Phong đều không thể tiến vào, chỉ sợ đối với bọn họ sẽ là đả kích thật lớn.

"Các người cư trú chỗ, đều tại đệ tử trên lệnh bài."

"Ngày mai bắt đầu, các đệ tử bắt đầu ở "Nguyên Sơn" tu luyện, đây là ta Thương Huyền Tông đặc biệt chế tạo tu luyện phúc địa, các người có thể muốn hảo hảo nắm chắc."

Trần Viên lời này vừa nói ra, ngược lại là đưa tới trong quảng trường có chút sôi trào âm thanh truyền ra, một ít Thánh châu bản thổ con cứng, đều là mắt lộ nóng bỏng sắc mặt, hiển nhiên là đối với cái này có chỗ biết được.

Một ít đại lục khác trở lại con cứng, thì là một mảnh mờ mịt, chỉ có thể khiêm tốn thỉnh giáo.

Vì vậy, một ít Thánh châu bản thổ con cứng, chính là dùng một loại nhìn nông dân giống như ánh mắt nhìn những con cứng kia, dương dương đắc ý mà nói: "Ngay cả Nguyên Sơn cũng không biết?"

"Nguyên Sơn chính là Thương Huyền Tông tự nghĩ ra một loại tu luyện phúc địa, kia hình như núi lửa, núi lửa bên trong, khắc Nguyên Văn kết giới, hấp thụ Thiên Địa nguyên khí, lại dùng trùng trùng điệp điệp Nguyên Văn kết giới tinh lọc tạp chất, làm cho phun phát ra nguyên khí càng thêm tinh thuần."

"Hơn nữa Nguyên Sơn rất hay đúng rồi, mỗi cái trên tu luyện đài, đều gieo trồng lấy một cây "Thiên Nguyên Hoa", chỉ cần đem nguyên ngọc nuôi nấng cho cái này gốc "Thiên Nguyên Hoa", Thiên Nguyên Hoa sẽ gặp hấp thụ Hỏa trong núi nguyên khí, đem phun ra."

"Loại này do "Thiên Nguyên Hoa" phun ra nguyên khí, không chỉ có càng thêm tinh thuần, nhưng lại trộn lẫn rồi Thiên Nguyên Hoa diệu dụng,

có thể ở đằng kia lần lượt cọ rửa lúc giữa, không ngừng rèn luyện trong cơ thể nguyên khí, có thể nói là tu luyện chi bảo."

Rất nhiều Thánh châu Đại Lục bên ngoài đệ tử mới nghe được không hiểu ra sao, tuy rằng nghe rất lợi hại bộ dạng, thế nhưng nguyên ngọc cùng Thiên Nguyên Hoa, lại là vật gì?

"Cái gọi là nguyên ngọc, chính là ta Thương Huyền Tông làm cho luyện chế chi vật, các người có thể đem cho rằng nguyên tinh vật thay thế, chỉ có điều chẳng qua là tại ta Thương Huyền Tông bên trong lưu thông, nắm giữ nguyên ngọc, có thể tại trong tông Tàng Kinh Các cùng với Lâm Lang Các bên trong đối các loại Nguyên thuật, đan dược, nguyên binh. . . ,. . ."

Trần Viên mở miệng nói ra: "Các người những đệ tử mới này, mỗi đầu tháng, đều có thể dẫn tới ba mươi miếng nguyên ngọc, mà cái này một tháng nguyên ngọc, đều đã đặt ở các người chỗ ở bên trong."

"Về phần về Nguyên Sơn sự tình, đợi được các người ngày mai lúc tu luyện, tự có thể biết được."

Hắn phát phát tay, nói: "Hiện tại liền riêng phần mình tìm kiếm chỗ ở đi."

Nói xong, hắn chính là quay người khoan thai mà đi.

Trên quảng trường, cũng là một mảnh rối loạn, rất nhiều đệ tử bắt đầu nhao nhao tản đi, dựa theo trên lệnh bài chỉ thị, tìm kiếm lấy cư trú địa phương.

Chu Nguyên cùng Yêu Yêu cũng là theo chỉ thị, xuyên qua thảm cỏ xanh xanh um trong núi, cuối cùng ở đằng kia phía sau núi vị trí dừng lại, chỉ thấy được ở đằng kia sườn núi lúc giữa, từng tòa tinh xảo lầu nhỏ đứng sừng sững, trong lúc mơ hồ có nguyên khí hùng hồn chấn động nhộn nhạo ở chung quanh.

"Tiểu nguyên ca, tiểu yêu tử, nhất đẳng đệ tử đãi ngộ, đúng so với chúng ta những tam đẳng này đệ tử tốt vô số lần." Ở phía sau kia, Thẩm Vạn Kim cảm thán nói.

Có lẽ là vì có thể làm cho mới tới đệ tử lẫn nhau chiếu ứng, cho nên Thương Huyền Tông tạm thời đều là đem đến từ từng cái Đại Lục con cưng đều đặt ở một khối.

Mà Thẩm Vạn Kim, Tiêu Thiên Huyền bọn hắn, liền vừa lúc là tại khoảng cách Chu Nguyên bọn hắn lâu nhỏ cách đó không xa chân núi, chỉ bất quá đám bọn hắn đứng một mảnh liên bài nhỏ bình phòng, nhìn qua rất là đơn sơ, cùng Chu Nguyên bọn hắn loại này lâu nhỏ so sánh với, không biết kém bao nhiêu.

Những người khác cũng là liên tục gật đầu, trong mắt tràn đầy vẻ hâm mộ.

Bọn hắn dĩ vãng coi như là ăn ngon mặc đẹp con cưng, hôm nay đã đến Thương Huyền Tông, nhưng là sinh hoạt phẩm chất thoáng cái thấp xuống vô số lần, thật sự là có chút khó có thể thích ứng.

Chu Nguyên cười cười, trấn an vài câu, chính là trước cùng Yêu Yêu lên núi eo, hai người lâu nhỏ ngược lại là cách xa nhau không xa.

Hai người phân biệt tiến vào riêng phần mình lâu nhỏ, Chu Nguyên có chút hăng hái dạo qua một vòng, ngược lại là cảm thấy thoả mãn, chủ yếu nhất hắn có thể phát giác được, chỗ này trong tiểu lâu khắc lấy một cái khác Nguyên Văn kết giới, có thể không ngừng hấp thụ Thiên Địa nguyên khí, ở loại địa phương này thời gian dài cư trú, đối với tu luyện cũng là có không nhỏ chỗ tốt.

Ở đằng kia trong tiểu lâu trên bàn, hắn ngược lại là gặp được một cái túi, cầm lên trở lại quơ quơ, có thanh thúy thanh âm truyền tới.

Hắn cầm ra rồi một quả hài nhi lớn chừng quả dấm dài mảnh ngọc thạch đi ra, ngọc thạch óng ánh sáng long lanh, trong đó có tinh thuần nguyên khí phát ra.

"Đây chính là nguyên ngọc chứ" Chu Nguyên tò mò lắm bầm.

Nơi đây hết thấy, đều là lộ ra như thế mới mẻ.

Chu Nguyên đi vào lầu hai sân thượng chỗ, vừa vặn có ôn hòa ánh mặt trời rơi xuống, chiếu rọi tại trên thân thể, cực kỳ thoải mái.

Chu Nguyên híp mắt hưởng thụ lấy một lát, bỗng nhiên cảm giác được xa xa có một tia ánh mắt xem ra, hắn nhìn sang, chỉ thấy được ở đằng kia phía bên phải trong núi, cũng là có một tòa lầu nhỏ.

Ở đằng kia trên tiểu lầu, một cái khác áo đỏ bóng hình xinh đẹp xinh đẹp nhưng mà đứng, nàng chém xéo lan can, hiển lộ lấy thon dài nóng bỏng dáng người.

Đúng vậy cái kia Cố Hồng Y.

Phát giác được Chu Nguyên nhìn qua ánh mắt, cái kia Cố Hồng Y hồng nhuận phơn phớt cái miệng nhỏ nhắn nhẹ phiết một chút, chính là quay người vào phòng, hiển nhiên đối với vị này đi quan hệ trở thành nhất đẳng đệ tử giác quan cũng không tốt.

Chu Nguyên thấy thế, cũng chỉ là cười cười, mặc kệ hội.

Đát đát!

Dưới lầu có tiếng đập cửa truyền đến, Chu Nguyên tâm niệm vừa động, đại môn mở ra, nhưng là Yêu Yêu ôm Thôn Thôn chậm rì rì đi đến, sau đó nàng từ trên xuống dưới nhìn một chút, cuối cùng đi tới nơi này ánh mặt trời tốt trên ban công, thoải mái gật đầu.

"Người làm gì thế?" Nhìn đến nàng bộ dáng này, Chu Nguyên bỗng nhiên cảm giác được không đúng.

"Ta bên kia Thái Âm nguội lạnh, nơi đây rất tốt, về sau ta ở lâu hai, người ở lâu một." Yêu Yêu đối với Chu Nguyên lộ ra cười yếu ớt, không có nửa điểm khách khí liền đem vị trí chỗ tốt nhất chiếm.

Chu Nguyên vẻ mặt ngạc nhiên, nói: "Người theo ta cùng một chỗ ở?"

"Ta lại không tu luyện, sẽ không chiếm sử dụng của người nguyên khí." Yêu Yêu nói.

Chu Nguyên vội vàng nói: "Ta không phải ý tứ này a?"

Yêu Yêu linh hoạt kỳ ảo thanh tịnh con mắt híp lại, nhìn về phía Chu Nguyên: "Người không đồng ý?"

Ỗ À HÚ HÚ!

Yêu Yêu trong ngực, Thôn Thôn cũng là phát ra không có hảo ý tiếng kêu.

Vì vậy Chu Nguyên chỉ có thể làm cười ra tiếng nói: "Không có."

Yêu Yêu lúc này mới thoả mãn gật đầu.

Nhìn qua nàng cái kia ưu nhã bóng hình xinh đẹp, Chu Nguyên cũng là có chút ít dở khóc dở cười, cái này tính là cái gì? Ở chung sinh hoạt chứ

Hắn lắc đầu, nhìn qua cái kia ánh nắng tươi sáng bầu trời, chợt cười, cái này Thương Huyền Tông sinh hoạt. . . Dường như cũng cũng không tệ lắm, đối với cái này bên trong tương lai, hẳn ngược lại là có chút ít mong đợi.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 216: Kéo Bè Kết Phái

Bên ngoài núi, một gian trong phòng.

Trần Viên ngồi ở trên mặt ghế, dù bận vẫn ung dung nhếch trà thơm, ở trước mặt của hắn, một gã áo lam thanh niên khuôn mặt kính cẩn đứng thẳng, hắn khuôn mặt ngược lại là bình thường, chẳng qua là cái kia mắt lại lộ vẻ âm tàn, giống như Sói.

"Trần sư, lúc trước người thế nhưng là đã nói rồi đấy, cái này nhất đẳng đệ tử danh ngạch, ta có thể đạt được một cái." Áo lam thanh niên vẻ mặt đau khổ mở miệng nói ra.

Trần Viên khoát tay áo, nói: "Ta cũng không nghĩ tới xảy ra ngoài ý muốn, Mục Vô Cực tên kia, cứng rắn đem người cho đứt tiến đến."

"Ha ha, Hàn Sơn a, chuyện lần này, xem như ta ban sai rồi, thứ đồ vật Ta cũng biết trả lại đấy." Trần Viên không đếm xỉa tới mà nói.

Tên kia là Hàn Sơn áo lam thanh niên vội vàng nói: "Đưa cho Trần sư lễ vật, nào có thu hồi đạo lý."

Trần Viên trên mặt thường thức gật đầu, tay hắn ngón tay nhẹ nhàng gõ lên mặt bàn, nói: "Bất quá tuy rằng cái kia Chu Nguyên đã trở thành nhất đẳng đệ tử, nhưng người cũng không phải là hoàn toàn không có cơ hội."

"Dựa theo quy tắc, đệ tử mới lúc giữa vốn là giúp nhau cạnh tranh, người hôm nay là Thái Sơ Cảnh Nhị Trọng Thiên thực lực, cái kia Chu Nguyên, chẳng qua là chuẩn Thái Sơ, chỉ cần người tìm một cơ hội, hướng kia khiêu

chiến, chỉ cần thành công, dĩ nhiên là có thể thay thế hẳn nhất đẳng trên người đệ tử phần."

"Ngày mai ngược lại là cái thật tốt thời gian, tiểu tử kia ở một đêm lâu nhỏ, coi như là hưởng thụ qua, coi như là bị đánh quay về nguyên hình, nghĩ đến cũng không có gì bất mãn."

Cái kia Hàn Sơn nghe vậy, trong mắt lập tức xẹt qua một vòng sắc mặt vui mừng, nói: "Trần sư có ý tứ là?"

Trần Viên liếc mắt nhìn hẳn, nói: "Nếu là người có thể trước mặt mọi người hẳn bị bại, ta là được trực tiếp cướp đoạt hẳn nhất đẳng trên người đệ tử phần, lại đem cái kia nhất đẳng thân phận chuyển cho người."

Hàn Sơn đại hỉ, nói: "Vậy thì tạ ơn Trần sư chỉ điểm!"

Tại hẳn xem ra, chỉ cần Trần Viên nơi đây gật đầu, cái kia Chu Nguyên căn bản cũng không thành chút nào vấn đề, chuẩn Thái Sơ Cảnh thực lực, đối với Hàn Sơn mà nói, tiện tay liền có thể giải quyết mất.

Trần Viên cười tủm tỉm phất phất tay.

Cái kia Hàn Sơn thấy thế, chính là thức thời thôi lui.

Nhìn qua hẳn rời đi thân ảnh, Trần Viên vuốt vuốt chén trà, tự nói cười, nói: "Cái kia Chu Nguyên, cũng là thật sự là không cảm thấy được, đợi nửa ngày, nếu là hẳn có thể chủ động đưa lên hậu lễ, ta ngược lại có thể bảo vệ hẳn một bảo vệ, đáng tiếc. . ."

"Người quá ngu xuẩn."

"Tuy rằng ta cũng không nên tìm làm phiền người, bất quá quy tắc ở trong người bị người đào thải xuống dưới, coi như là phía trên hai vị Trưởng lão biết được, cũng sẽ không nói cái gì."

Tại đây bên ngoài trong núi, trừ hẳn ra quân sự bên ngoài, còn có hai vị ngoại sơn trưởng lão, bất quá hai vị này Trưởng lão phần lớn thời gian đều không để ý hội những sự tình này, cho nên tại đây bên ngoài núi, hẳn Trần Viên có thể nói là một tay che trời.

...

Cảnh ban đêm dần dần đến, bao phủ núi rừng, bất quá bên ngoài trong núi, nhưng là ngược lại trở nên càng thêm sôi trào.

Trải qua hôm nay đệ tử này đẳng cấp công bố, cái này rất nhiều đệ tử mới lúc giữa, cũng là có các loại mạch nước ngầm mãnh liệt, dù sao có người địa phương thì có tranh đấu, mặc dù là tại Thương Huyền Tông, cũng giống như vậy.

Đại đa số đệ tử mới đều là mới đến, một ít đầu óc linh hoạt, chính là bắt đầu hô bằng gọi hữu, kéo bè kết phái, tại bất kỳ địa phương nào, chỉ cần tạo thành thế lực, hiển nhiên có thể so với đơn đả độc đấu càng có ưu thế.

Mà bây giờ, nhất đẳng đệ tử xuất hiện, càng làm cho được bọn hắn đã trở thành từng cái vòng tròn luẩn quẩn hạch tâm, địa vị gia tăng mãnh liệt.

Vì vậy, ở đẳng kia trong núi bên trong từng tòa trong tiểu lâu, ngược lại là trở nên đèn đuốc sáng trưng, phi thường náo nhiệt.

...

Một tòa trong tiểu lâu, bầu không khí lửa nóng, hơn mười người hội tụ ở chỗ này, thậm chí ngay cả cái kia La Tùng, đều là ở chỗ này.

Mà đang lúc mọi người sao quanh trăng sáng rất vị trí trung ương, ngồi hai người, bọn hắn thần sắc lạnh nhạt, hưởng thụ lấy mọi người chung quanh trong ngôn ngữ lấy lòng.

Hai người này, thành linh đều là nhất đẳng đệ tử.

Một cái tên là Ngụy Vũ, một cái tên là Từ Ngạo.

"Ha ha, về sau tại đây Thương Huyền Tông, chúng ta, muốn dùng Ngụy ca cùng Từ ca như Thiên Lô sai đâu đánh đó rồi." Cái kia La Tùng trên mặt đáng tươi cười, lên tiếng nói ra.

Những người khác cũng là nhao nhao gật đầu, Ngụy Vũ cùng Từ Ngạo tương lai nhất định có thể tiến nhập thất phong, có thể nói là tiền đồ vô lượng, dưới mắt đúng vậy nịnh bợ tốt thời điểm.

Cái kia Ngụy Vũ cười cười, nói: "Chúng ta đều đến từ đại lục khác, không so sánh được những Thánh kia châu Đại Lục bản thổ con cưng, tự nhiên là muốn ôm đoàn sưởi ấm."

"Những Thánh kia châu Đại Lục người, quá vênh vào tự đắc rồi, lúc trước ta báo Ngụy ca tên đi mời một cái nhị đẳng đệ tử, tên kia vậy mà đều là không nể tình." Một người có chút tức giận nói.

Ngụy Vũ nghe vậy, ánh mắt hơi trầm xuống, nhưng vẫn là khoát tay áo, nói: "Chúng ta cố gắng là tốt rồi, nếu như những Thánh kia châu đệ tử tâm cao khí ngạo, cũng không cần nhiệt mặt dán lạnh cái mộng."

Cái kia Từ Ngạo cũng là gật gật đầu.

"Cái kia Thương Mang đại lục dường như cũng có hai cái nhất đẳng đệ tử, chúng ta muốn lôi kéo một chút không?" Có người lên tiếng nói.

La Tùng xùy cười một tiếng, nói: "Người nói cái kia đơn vị liên quan chứ "

Ngụy Vũ cũng là lắc đầu, nói: "Cái kia Thương Mang đại lục người cũng đừng để ý tới rồi, ta lúc trước đã biết được, ngày mai cái kia Hàn Sơn muốn

đối với cái kia Chu Nguyên xuất thủ."

"Cái kia Hàn Sơn mặc dù là nhị đẳng đệ tử, nhưng lại là Thánh châu bản thổ người, bối cảnh không kém, biết không ít lợi hại bằng hữu, với hãn ra tay, cái kia Chu Nguyên ngày mai sẽ bị đánh về nguyên hình."

La Tùng nghe vậy, ánh mắt lập tức sáng ngời, chợt cười nói: "Xem ra tên kia cũng là không may, lúc này mới hưởng thụ lấy một ngày nhất đẳng trên người đệ tử phần, sẽ bị giảm xuống đáy cốc rồi."

Những người khác cũng là nhao nhao đổ dành cười ra tiếng, vì vậy sẽ không mang theo này đoạn, hiển nhiên đã là đem Chu Nguyên cho rằng người thất bại rồi.

Giống nhau tình huống, phát sinh ở không ít địa phương.

Vì vậy, tại một đêm này lúc giữa, hầu như tất cả mọi người đứng biết được, ngày mai vừa đến, Chu Nguyên liền sẽ trở thành từ trước tới nay thời gian ngắn nhất nhất đẳng đệ tử. . .

...

Hôm sau.

Lúc luồng thứ nhất ánh bình minh phá vỡ tầng mây, chiếu rọi tại giữa rừng núi lúc, bên ngoài trong núi cũng là trong khoảnh khắc trở nên náo nhiệt lên.

Chu Nguyên đẩy cửa ra, cùng Yêu Yêu đồng thời ra lầu nhỏ.

Mới ra lầu nhỏ, hãn chính là nhìn thấy một đám người vội vã đối với bọn hãn bên này mà đến, đúng vậy Thẩm Vạn Kim đám người.

Thẩm Vạn Kim bọn hãn ngẩng đầu chính là nhìn thấy đồng thời đi ra ngoài Chu Nguyên cùng Yêu Yêu, lúc này đều là há to mồm, sau đó đều là

đối với Chu Nguyên đặt cược đi vô cùng bội phục ánh mắt.

Cái loại ánh mắt này, nam nhân đều hiểu.

Bọn hãn hiển nhiên là không nghĩ tới ngày bình thường đăm mặ được cái gì đều mặc kệ hội, thật là như cái kia Tiên Nữ lãnh ngạo Yêu Yêu, vậy mà cũng có thể bị Chu Nguyên làm cho thu phục.

Không biết tình hình cụ thể và tỉ mỉ bọn hãn, hiển nhiên là đem hai người đồng xuất sự tình cho đã hiểu lầm.

Chu Nguyên khoe miệng co giật rồi một chút, nhìn Yêu Yêu liếc, nhưng mà người sau khuôn mặt so với hãn còn bình tĩnh, hơn nữa căn bản không có giải thích dục vọng, vì vậy hãn chỉ có thể thở dài một hơi, cũng lười nhiều lời.

"Làm sao vậy?" Nhìn hãn lấy mặt mũi tràn đầy háo sắc mọi người.

Thẩm Vạn Kim lúc này mới nhớ tới chính sự, mập mạp trên mặt đều là mồ hôi, hãn gấp giọng nói: "Tiểu nguyên ca, không tốt, nghe nói hôm nay có người muốn bắt người khai đao, đã đoạt người cái này nhất đẳng đệ tử thân phận!"

"Quả nhiên tới rồi sao?" Chu Nguyên nghe vậy, sắc mặt lại không có thay đổi gì, bởi vì hãn biết rõ loại tình huống này tất nhiên sẽ xuất hiện, dù sao ai bảo hãn nhìn qua đúng tốt nhất bóp hay sao?

"Biết là ai chứ "

Thẩm Vạn Kim lập tức nói: "Gọi là Hàn Sơn, Thánh châu Đại Lục người, nhị đẳng đệ tử, Thái Sơ Cảnh Nhị Trọng Thiên."

Chu Nguyên hai mắt híp lại, nhàn nhạt gật đầu.

Ở đằng kia nơi xa trong núi, một đạo hồng quang kiệu tráng lướt đi, đúng vậy cái kia Cổ Hồng Y, nàng cũng là nhìn thấy tình huống của bên này, cái kia một đôi đôi mắt sáng quét Chu Nguyên liếc, cái kia trong mắt làm như có chút nhìn có chút hả hê.

Hiển nhiên, đúng là ngay cả nàng đều biết được việc này.

Chu Nguyên không để ý đến những từ các nơi kia phóng tới ánh mắt, chỉ là đối với Thẩm Vạn Kim gật gật đầu, cất bước hướng về phía trước.

"Đi thôi, rời đi Nguyên Sơn."

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 217: Nguyên Sơn

Bên ngoài núi núi non trùng điệp lúc giữa, một tòa vạn trượng núi cao đột ngột từ mặt đất mọc lên, thẳng không có Vân Tiêu.

Ngọn núi này núi cao ở bên trong sơn mạch cực kỳ dễ làm người khác chú ý, chỉ vì kia không chỉ có nguy nga, hơn nữa đỉnh núi hiện ra miệng núi lửa giống như hình dạng, ở đằng kia thân núi lên, mơ hồ có thể thấy được vô số đạo Nguyên Văn như ẩn như hiện, trong lúc mơ hồ, tựa hồ là tạo thành từng tòa cực lớn vô cùng Nguyên Văn kết giới.

Những Nguyên Văn này kết giới khắc sâu tại thân núi mỗi một vị trí.

Trong Thiên Địa nguyên khí, đang không ngừng đã bị hấp dẫn, liên tục không ngừng dũng mãnh vào chỗ này lớn trong núi, một màn kia, lộ ra cực kỳ đồ sộ.

Mà khi Chu Nguyên bọn hắn đến chỗ này lúc, cũng là mặt lộ vẻ vẻ mặt kinh sợ nhìn qua chỗ này đứng sừng sững cự sơn.

"Thật lớn thủ bút." Chu Nguyên nhìn không được sợ hãi thán phục lên tiếng, bằng vào Thần Hồn cảm giác, hắn có thể phát giác được, chỗ này lớn trong núi Nguyên Văn, đẳng cấp cũng không thấp, mà cái kia từng tòa Nguyên Văn kết giới, càng thêm không phải người bình thường có thể bố trí được đi ra đấy.

Hiển nhiên, Thương Huyền Tông bên trong, cũng là có Thần Hồn tạo nghệ cực cao tồn tại.

"Thủ đoạn thật là lợi hại."

Yêu Yêu cái kia tinh xảo gương mặt xinh đẹp khó được xuất hiện một ít kinh hãi nói: "Chỗ này cự sơn bên trong, Nguyên Văn kết giới sợ là có hơn hai mươi tòa. . . Hơn nữa mỗi một tòa kết giới đều là hoàn hoàn đan xen, có thể nói hoàn mỹ."

"Đều muốn làm được loại trình độ này. . . Chỉ sợ người xuất thủ kia Thần Hồn tạo nghệ, tối thiểu nhất đều là đạt đến Hóa Cảnh Đại viên mãn."

"Hóa Cảnh Đại viên mãn. . ." Chu Nguyên cũng là âm thầm tắc lưỡi, Thần Hồn đạt tới cái loại này cấp độ, đã xem như xuất thần nhập hóa, giơ tay nhắc chân lúc giữa liền là có thêm Nguyên Văn thành hình, uy năng khó lường.

"Nhìn tới đây chính là cái gọi là "Nguyên Sơn" rồi."

Chu Nguyên ánh mắt bốn quét, chỉ thấy được lúc này đang có lấy liên tục không ngừng nguyên khí lưu quang đối với nơi đây cực nhanh mà đến, cuối cùng hướng về chỗ này cự sơn bên trên.

Đúng vậy rất nhiều đệ tử mới.

Chu Nguyên bọn hăn chân đạp nguyên khí lơ lửng tại không trung, mà lúc này cái kia từ bốn phương lướt đến đệ tử mới liền nhìn thấy hăn lúc, đều sẽ là đặt cước trở lại từng đạo nghiền ngẫm ánh mắt.

"Những hỗn đản này, liền đều chờ đợi tiểu nguyên ca người xấu mặt đây." Thẩm Vạn Kim hùng hùng hổ hổ mà nói.

Mấy vị khác Thương Mang đại lục con cưng cũng là có chút ít lòng đầy căm phẫn, bọn hăn đã biết rõ, bọn hăn hiện tại đều bị đánh lên rồi Thương Mang đại lục lạc ấn, cho nên Chu Nguyên cùng Yêu Yêu trên cơ bản chính là bọn họ đại biểu.

Bọn họ cùng Chu Nguyên, coi như là nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn, nếu như Chu Nguyên hôm nay bị cái kia Hàn Sơn chiếm nhất đẳng đệ tử thân phận, nghĩ đến bọn hắn cũng sẽ bị ngay tiếp theo nhận hết xa lánh.

Chu Nguyên ngược lại chẳng qua là cười cười, cũng không có bao nhiêu tức giận, người khác muốn nhìn hắn không may rất bình thường, dù sao ai bảo hắn nhìn qua cũng chỉ có chuẩn Thái Sơ Cảnh thực lực, nhưng chiếm cứ nhất đẳng đệ tử danh ngạch đây?

Mang ngọc có tội, hôm nay cái kia nhất đẳng đệ tử đối với hắn mà nói, chính là bích.

Những chất vấn này, không có biện pháp dùng ngôn ngữ rời đi tiêu trừ, cũng không có gì hiệu suất, cho nên, Chu Nguyên ưa thích sử dụng trực tiếp nhất phương thức. . .

"Đi thôi, đi lên xem một chút cái này Nguyên Sơn có bao nhiêu khó lường."

Chu Nguyên nói ra, sau đó dưới chân nguyên khí chính là mang theo hắn cùng với Yêu Yêu bay lên, trực tiếp hướng về rồi cực lớn Nguyên Sơn bên trong.

Nguyên Sơn nguy nga vô cùng, mà khi đã đến sườn núi vị trí, Chu Nguyên bọn hắn chính là nhìn thấy, từng tòa mây trượng tả hữu tu luyện đài đứng vững, sau đó một đường từ sườn núi đối với đỉnh núi kéo dài mà đi, thô sơ giản lược nhìn lại, sợ là có thêm hơn vạn số lượng, cực kỳ đồ sộ.

Bất quá, những tu luyện này đài từ dưới mà lên, dường như càng là tới gần đỉnh núi tu luyện đài lại càng rộng lớn.

Mà mỗi một tòa tu luyện đài, đều có được cấp, những cấp này đối ứng lấy đệ tử lệnh bài, không thể lung tung chiếm cứ.

Tại trong núi ở bên trong, còn có không ít đồng tử, bọn hắn quát nhẹ lên tiếng: "Nhất đẳng đệ tử, có thể lên đỉnh núi, nhị đẳng đệ tử, ở sườn núi, tam đẳng đệ tử chót nhất."

Hiển nhiên, ở đẳng kia đỉnh núi vị trí, đủ khả năng hấp thu nguyên khí cũng nhất nồng đậm, cho nên vị trí tốt nhất chỉ có nhất đẳng đệ tử mới có tư cách hưởng dụng, mà nhị đẳng, tam đẳng, thì là muốn thứ hai.

Chu Nguyên cùng Yêu Yêu nghe vậy, thì là tạm thời cùng Thẩm Vạn Kim bọn hắn tách ra, ở đẳng kia từng đạo ánh mắt hâm mộ ở bên trong, thẳng lên đỉnh.

Ở đẳng kia tiếp cận đỉnh núi vị trí, từng tòa đá xanh tu luyện đài lẳng lẳng đứng sừng sững, mỗi một tòa tu luyện đài đều so với phía dưới những tu luyện kia đài càng thêm rộng rãi, hơn nữa, ở đẳng kia mỗi một viên trên tảng đá, đều mơ hồ có thể thấy được Nguyên Văn dấu vết.

Chu Nguyên dựa theo đệ tử trên lệnh bài cấp, đã rơi vào thuộc về hắn này tòa đá xanh trên tu luyện đài, chỉ thấy được ở đẳng kia chính giữa vị trí, có một cái khác bồ đoàn.

Bồ đoàn mơ hồ có Kim Quang hiển hiện, dường như vô số Kim tuyến làm cho dẹt, trong lúc mơ hồ có nguyên khí dao động phát ra, hiển nhiên cũng là một kiện phụ trợ tu luyện nguyên bảo.

Chu Nguyên xếp bằng ở trên bồ đoàn, lập tức cảm giác một cỗ lạnh buốt khí tức dũng mãnh vào trong cơ thể, làm cho kia trong nội tâm một mảnh mát lạnh, lúc mặc dù là thầm khen một tiếng, cái này Thương Huyền Tông điều kiện tu luyện, thật là làm cho người ta một khi hưởng thụ lấy liền không bỏ xuống được. . .

Mà muốn nên nắm chắc ở những tu luyện này tài nguyên, không bị người khác làm cho cướp đi, vậy cũng chỉ có thể không ngừng hướng về phía trước, đem những đồng hành kia người không ngừng vượt qua. . .

Chu Nguyên cảm thán một tiếng, sau đó ánh mắt của hắn nhìn về phía trước mặt, đó là cả tòa Nguyên Sơn thứ trọng yếu nhất.

Thiên Nguyên Hoa.

Chu Nguyên trước mặt Thiên Nguyên Hoa, ước chừng hơn một trượng tả hữu, hiện ra Kim sắc, nó sinh trưởng chậu rửa mặt giống như lớn nhỏ đoá hoa, giống như Hường Nhật hao phí, mặc dù là đoá hoa, nhưng Chu Nguyên nhưng là phát giác được, cái này Thiên Nguyên Hoa phảng phất là đang dần dần hô hấp, mà theo hô hấp của nó, trong Thiên Địa nguyên khí, thì là liên tục không ngừng dũng mãnh vào trong đó, làm cho cái kia đoá hoa, càng chói mắt.

"Đây chính là Thiên Nguyên Hoa chứ" Chu Nguyên khuôn mặt ngạc nhiên.

Nghe nói cái này Thiên Nguyên Hoa cũng là một loại kỳ trân, nó có thể không ngừng hấp thu Thiên Địa nguyên khí, mà hắn làm cho chế tạo ra phần hoa, có đủ lấy rèn luyện Linh lực thần hiệu, cho nên Thiên Nguyên Hoa cũng là có đủ lấy không thấp giá trị.

Mà Thương Huyền Tông hiển nhiên là nắm giữ gieo trồng Thiên Nguyên Hoa thủ đoạn, lúc này mới có thể khá lớn số lượng lớn có được.

"Mượn nhờ Thiên Nguyên Hoa trở lại tu luyện, Thương Huyền Tông thật đúng là nghĩ ra."

Tại Chu Nguyên không ngừng cảm thán lúc, càng ngày càng nhiều đệ tử chạy đến Nguyên Sơn, cuối cùng đã rơi vào từng tòa trên tu luyện đài, lẫn nhau đều là hưng phấn mà mới lạ đánh giá trước mặt Thiên Nguyên Hoa.

Bất quá rất nhanh, ánh mắt của bọn hắn chính là như có như không nâng lên, nhìn về phía đỉnh núi một cái hướng khác, chỗ đó đúng vậy Chu Nguyên vị trí.

HUU...U...U!

Một đạo lưu quang từ trên trời giáng xuống, đã rơi vào trên đỉnh núi không, nguyên khí hình thành đám mây, Trần Viên xếp bằng ở phía trên, trên cao nhìn xuống mắt nhìn xuống phần đông đệ tử.

Ánh mắt của hắn, làm như xẹt qua Chu Nguyên vị trí, hơi dừng một chút, sau đó liền có trầm giọng vang dội trở lại: "Nếu như đều đã đến đông đủ, cái kia liền chuẩn bị mở ra Nguyên Sơn, bắt đầu tu luyện a."

"Trần sư mời chậm, ta có chuyện muốn nói."

Bất quá, ngay tại Trần Viên âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống lúc, một cái khác lạnh lùng nghiêm nghị thanh âm, chính là vang lên theo.

Ầy khắp núi đồi ánh mắt đều là nhìn sang, sau đó liền nhìn thấy một gã thanh niên đứng dậy, ánh mắt như Sói hung ác.

"Đúng Hàn Sơn. . . Quả nhiên, hắn theo dõi Chu Nguyên!" Nhìn đến người này thanh niên, lập tức có rất nhiều tiếng bàn luận xôn xao bộc phát, từng đạo nhìn có chút hả hê ánh mắt, nhìn về phía Chu Nguyên.

Chu Nguyên thần sắc ngược lại đứng không có gì gợn sóng.

Trần Viên nhìn Trần Viên, chậm quá mà nói: "Người có chuyện gì?"

Hàn Sơn ánh mắt âm tàn nhìn về phía Chu Nguyên, khóe miệng nhấc lên một vòng khinh miệt, ôm quyền nói: "Đệ tử muốn khiêu chiến Chu Nguyên sư huynh, bởi vì làm đệ tử cảm thấy, hắn cũng không xứng trở thành một cùng với đệ tử."

Dựa theo Thương Huyền Tông quy củ, đệ tử lúc giữa, dùng đẳng cấp phân chia, mặc kệ tuổi, mà dưới mắt Chu Nguyên đứng nhất đẳng đệ tử, cho nên cái này Hàn Sơn cũng phải xưng hô hắn là một tiếng sư huynh.

Hàn Sơn vừa nói sau, lại là dẫn tới rất nhiều xô xao âm thanh.

"Tiểu tử này, lần này xem như xong đời, từ nay về sau, hẳn sợ là sẽ phải trở thành chúng ta Thương Huyền Tông bên trong một cái đàm tiếu." La Tùng nhìn qua một màn này, có chút khoái ý cười nói.

Không ít đối với Chu Nguyên lòng mang ghen ghét người, cũng là nhao nhao gật đầu.

Thẩm Vạn Kim một đám trên Thương Mang đại lục con cứng, thì là sắc mặt không dễ coi, trong thần sắc có chút khẩn trương cùng lo nghĩ.

Ở đằng kia tiếp cận nhất đỉnh núi phương hướng, một thân áo trắng Lục Phong cùng với khác rất nhiều nhất đẳng đệ tử, cũng chỉ là lãnh đạm nhìn qua một màn này, sắc mặt có không che giấu được cao cao tại thượng.

Cổ Hồng Y đôi mắt xinh đẹp quét Chu Nguyên liếc, ngược lại là đối với người sau hơi có chút đồng tình, bởi vì hôm nay sau đó, Chu Nguyên liền đem sẽ trở thành bọn hắn Thương Mang đại lục từ trước tới nay tại nhiệm thời gian ngắn nhất nhất đẳng đệ tử. . .

Giữa không trung, Trần Viên khuôn mặt bất động, thản nhiên nói: "Đệ tử lúc giữa khiêu chiến, chính là tự nguyện, chỉ cần Chu Nguyên nguyện ý, tự nhiên có thể thành lập."

Nhìn hẳn hướng Chu Nguyên, nói: "Người có thể nguyện tiếp nhận Hàn Sơn khiêu chiến? Nếu là thất bại, của người nhất đẳng trên người đệ tử phần, sẽ bị thay thế."

Đầy trời ánh mắt đều là nhìn về phía Chu Nguyên.

Chu Nguyên thần sắc gợn sóng không sợ hãi, chẳng qua là bình tĩnh mà nói: "Nói như vậy, ta có thể cự tuyệt?"

Lời vừa nói ra, lập tức đưa tới rất nhiều hư thanh, những nhìn về phía kia Chu Nguyên ánh mắt dường như đều là trở nên xem thường, một cái tránh chiến mềm yếu người, càng làm cho người xem thường.

Cố Hồng Y cũng là lắc đầu, lúc trước đồng tình lập tức biến mất không thấy gì nữa, một người có thể thực lực không đủ, nhưng nếu là bản thân như thể mềm yếu, vậy thì thật sự không đáng đồng tình.

Trần Viên nhạt cười một tiếng, nói: "Nói như vậy, người là muốn cự tuyệt rồi hả?"

Nếu là Chu Nguyên thật sự cự tuyệt, chỉ sợ về sau thanh danh, liền không dễ nghe rồi.

Chu Nguyên cười cười, nói: "Trần sư đã hiểu lầm, ta chỉ đúng muốn biết ta có quyền cự tuyệt thì tốt rồi."

Trần Viên nhướng mày, không rõ Chu Nguyên đang làm cái gì.

Chu Nguyên cũng không để ý đến hắn, ánh mắt chuyển hướng về phía cái kia Hàn Sơn, nói: "Người nghe thấy được a, ta có quyền cự tuyệt. . . Bất quá, ta có thể cho người một cái khiêu chiến cơ hội, nhưng điều kiện tiên quyết là người cần giao ba mươi miếng nguyên ngọc làm đại giới."

Khắp núi đều là yên tĩnh trở lại, từng tia ánh mắt trợn mắt há hốc mồm nhìn qua Chu Nguyên, hiển nhiên ai cũng không nghĩ tới hắn vậy mà hội đưa ra loại này điều kiện, cái này thao tác cũng thật là làm cho người ta trở tay không kịp rồi a!

Đối với những ánh mắt kia, Chu Nguyên ngược lại không có phản ứng gì, cái này Hàn Sơn khiêu chiến hắn, nếu là hắn thua, phải mất đi nhất đẳng đệ tử thân phận, mà cái này Hàn Sơn thua, lại không quá nhiều thực chất tổn thất, điều này hiển nhiên không quá công bằng.

Cho nên, hãn cũng phải nói cho những người khác, muốn muốn khiêu chiến hãn, có thể, nhưng mà, điều kiện tiên quyết là có đại giới khiêu chiến.

..

Bằng không thì đến lúc đó ai không có việc gì đều tới khiêu chiến hãn một chút, thật coi hãn quá rảnh rồi sao?

Cái kia Hàn Sơn cũng là sắc mặt biến thành màu đen, cắn răng nói: "Ba mươi miếng nguyên ngọc? Người sợ là điên rồi sao!"

"Người sợ thua?" Chu Nguyên cười cười, nói: "Nhất đẳng đệ tử thân phận cùng ba mươi miếng nguyên ngọc, ai giá trị cao hơn người có lẽ rõ ràng a?"

Hàn Sơn khòe miệng co quắp rồi rút, bất quá cuối cùng trong mắt của hãn ngoan sắc chợt lóe lên.

"Tốt, ta đáp ứng rồi!"

Hàn Sơn ánh mắt âm tàn nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, trong nội tâm đã là quyết định, đợi tí nữa ra tay nửa điểm không cần lưu tình, hãn muốn cho cái này từ Thương Mang đại lục trở lại nông dân có mệnh cầm mất mạng hao phí!

Hiển nhiên, hãn cũng không cho rằng chuẩn Thái Sơ Cảnh Chu Nguyên có nửa phần khả năng thủ thắng.

"Người đã rút nguyên ngọc, ta đây đương nhiên là muốn thỏa mãn người. . ."

Nhìn thấy Hàn Sơn gật đầu, Chu Nguyên thần sắc cũng là trở nên đậm nhạt, hãn đứng dậy, con mắt mang theo nhẹ lạnh lùng nhìn về phía người phía trước, tất cả mọi người đứng cảm giác được, một cỗ khí thế kinh người, chậm rãi tự trong cơ thể của hãn tràn ngập đi ra.

"Đến đây đi."

Lạnh lùng thanh âm, từ trong miệng của hắn, truyền ra.

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 218: Một Quyền Là Đủ

Lúc Chu Nguyên tự cái kia trên tu luyện đài đứng lên thời điểm, tất cả mọi người đứng phát giác được khí thể của hắn dường như trở nên có chút không giống với, một ít nhãn lực không kém đệ tử đều là mắt híp lại, có chút kinh dị, bởi vì từ cổ khí thể này bọn hắn liền cảm giác được, Chu Nguyên nhất định là đã trải qua rất nhiều chiến đấu.

Khí thể loại này, chỉ có đang không ngừng trong chiến đấu, mới có thể mài luyện ra.

"Bất quá đáng tiếc, chung quy chẳng qua là chuẩn Thái Sơ." Một số người âm thầm lắc đầu.

Dù sao giữa hai người chênh lệch quá xa.

Oành!

Ở đằng kia trong núi, Hàn Sơn ánh mắt tàn nhẫn nhìn về phía Chu Nguyên, khoe miệng của hắn hiện ra một vòng dữ tợn, ngay sau đó, nguyên khí hùng hồn, chính là vẫn còn như núi lửa tự kia trong cơ thể bạo phát đi ra.

Nguyên khí cuồn cuộn, quấy lấy Phong Vân, Thái Sơ Cảnh Nhị Trọng Thiên mạnh mẽ, hiển lộ không thể nghi ngờ.

Rất nhiều tam đẳng đệ tử đều hơi hơi biến sắc, hiển nhiên là đã nhận ra cái loại này mạnh mẽ nguyên khí uy áp.

Cái này Hàn Sơn, tuy rằng hung ác, nhưng đích thật là có chút năng lực.

"Ha ha, Lục Phong, người nói bọn hăn ai có thể thắng?" Chỗ đỉnh núi tu luyện dài, một gã nhất đẳng đệ tử đối với bên cạnh Lục Phong cười hỏi.

Lục Phong thần sắc lạnh nhạt, mí mắt sụp xuống, căn bản là không có nhiều hứng thú nhìn loại tranh đấu này, tùy ý mà nói: "Hàn Sơn mặc dù đang Thánh châu trẻ tuổi chỉ có thể coi là làm trung đẳng, nhưng muốn đối phó một cái chuẩn Thái Sơ, hay vẫn là không có gì áp lực đấy."

"Loại này chiến đấu, vốn là không có gì đáng xem."

Cái kia nhất đẳng đệ tử buồn cười nói: "Nói như vậy, cái kia Chu Nguyên thật đúng là ý định lừa bịp tổng tiền này ba mươi miếng nguyên ngọc lúc đền bù tổn thất rồi hả?"

Lục Phong thản nhiên nói: "Ta có thể không tâm tình chú ý những không quan trọng này đồ vật."

Hiển nhiên tại hăn xem ra, bất luận là Hàn Sơn hay vẫn là Chu Nguyên, đều cũng không có tư cách lại để cho hăn quá nhiều chú ý, đây không phải là qua chẳng qua là một cuộc nhỏ đùa giỡn mà thôi.

Cái kia cách đó không xa, Cố Hồng Y bàn tay như ngọc trắng nâng cái má, nàng nhìn đến khí thể bắt đầu trở nên lảng lệ ác liệt Chu Nguyên, ngược lại là có một chút hứng thú, nói: "Tiểu tử này, chẳng lẽ thật đúng là có điểm thủ đoạn?"

Oành!

Ở đẳng kia vô số đạo ánh mắt nhìn chăm chú ở bên trong, Hàn Sơn quanh thân nguyên khí gào thét, tiếp theo trong nháy mắt, chân hăn chưởng một đập, mặt đất văng tung tóe, mà kia thân ảnh, thì là hóa thành một đạo quang ảnh mãnh liệt bắn phóng tới, trực chỉ Chu Nguyên.

Cuồn cuộn nguyên khí, tựa như Phong Bạo quần quanh tại kia quanh thân, không khí đều là tại kia dưới chân nổ.

"Một chiêu, muốn người chặt vật lẫn xuống rồi đi!"

Hàn Sơn ánh mắt hung ác, năm ngón tay đột nhiên nắm chặt, trong cơ thể nguyên khí vào lúc này không hề giữ lại bộc phát, khí thể hung hãn vô cùng, ngay cả một ít nhị đẳng đệ tử, đều là nhin không được biến sắc.

Hàn Sơn một quyền này, hiển nhiên là không hề giữ lại.

Chu Nguyên đứng ở trên tu luyện đài, hẩn nhìn qua cái kia tại trong ánh mắt cấp tốc phóng đại quang ảnh, hung hãn nguyên khí trùng kích, đã là bắt đầu đập vào mặt, lắg lệ ác liệt như đao phong.

"Thái Sơ Cảnh Nhị Trọng Thiên. . ."

Chu Nguyên trẻ tuổi khuôn mặt không có nửa điểm chấn động, chột hẩn nhẹ nhàng cười cười, nói: "Ban đầu ở cái kia Đại Chu Thành trên tường thành, đều muốn chém giết cái kia Thái Sơ Cảnh Nhị Trọng Thiên gia hỏa, thế nhưng là dốc hết vào ta tất cả át chủ bài. . ."

"Mà hôm nay sao. . ."

Trong mắt của hẩn, có lạnh lùng hiển hiện.

Chu Nguyên năm ngón tay, cũng là trong nháy mắt này đột nhiên nắm chặt, Khí Phủ bên trong chiếm giữ Kim sắc nguyên khí, vào lúc này ầm ầm bộc phát.

Hẩn năm ngón tay nắm chặt, chỉ thấy được lân phiến đột nhiên lan tràn đi ra, cơ hồ là bao phủ cả đầu cánh tay, hơn nữa, cái loại này lân phiến, sẽ không này đây hướng cái chủng loại kia Kim sắc, mà là hiện ra chính thức Tử Kim sắc màu!

Huyền Mãng Lân đệ tam trọng, Tử Kim Lân!

Đi ngang qua cái kia Thánh Huyết tẩy lễ về sau, Chu Nguyên Huyền Mãng Lân đã chính thức viên mãn, có thể hóa thành Tử Kim sắc màu. . .

Một cỗ cuồng bạo đến làm cho Chu Nguyên đều có chút kinh hãi lực lượng, vào lúc này trong người điên cuồng bạo động lấy, Tử Kim Lân làm cho mang đến lực lượng tăng cường, vượt qua xa dĩ vãng Kim sắc Huyền Mãng Lân có thể so sánh.

Hí!

Mơ hồ có tiếng gào rít bộc phát, tất cả mọi người đứng nhìn thấy, Kim sắc nguyên khí tự Chu Nguyên Thiên Linh Cái phóng lên trời, đúng là trong lúc mơ hồ biến thành Kim sắc Cự Mãng giống như hư ảnh.

Mà nhìn kỹ, thì là sẽ phát hiện, cái kia Kim sắc Cự Mãng đầu có hai cái phình bọc nhỏ, mà phần bụng vị trí, cũng là mơ hồ có móng vuốt hiển hiện.

Kim sắc Cự Mãng thét dài lên tiếng, mơ hồ, lại là có thêm nhẹ nhẹ tiếng long ngâm.

Kim sắc nguyên khí biến thành Cự Mãng, bao phủ Chu Nguyên thân hình, hăn bỗng nhiên hành động, trực tiếp là ở đằng kia vô số đạo ánh mắt nhìn chăm chú, vừa sải bước ra.

Phanh!

Không khí bạo tạc nổ tung, Chu Nguyên thân ảnh giống như đứng mang theo âm bùng nổ âm thanh.

Thân ảnh của hăn, tại bước chân bước ra lập tức liền đã biến mất không thấy gì nữa, hạ xuống một cái chớp mắt, tất cả mọi người đứng đồng tử co

rút lại nhìn thấy, Chu Nguyên thân ảnh, trực tiếp là xuất hiện ở rồi chỗ giữa sườn núi không trung chỗ.

Cùng cái kia Hàn Sơn, bất quá mấy trượng khoảng cách.

"Tốc độ thật nhanh!" Liên tiếp tiếng kinh hô vang lên.

Tất cả mọi người bị Chu Nguyên đột nhiên bộc phát lại càng hoảng sợ.

"Chính là chuẩn Thái Sơ, ở chỗ này cùng ta giả bộ cái gì tở!" Hàn Sơn khuôn mặt dữ tợn, cũng là một tiếng quát chói tai, trong cơ thể nguyên khí vận chuyển.

"Hỗ Khiếu Trấn Sơn Ấn!"

Hắn một quyền oanh ra, nguyên khí hùng hồn trong lúc mơ hồ phảng phất là biến thành Cự Hồ hư ảnh, Hỗ Khiếu đỉnh tai nhức óc, sát khí bức người, hung hãn vô cùng.

Gào thét Cự Hồ hư ảnh phản chiếu tại Chu Nguyên trong ánh mắt, hắn chợt nhẹ thở ra một hơi, tâm niệm vừa động, chỉ thấy được cái kia Thông Thiên Huyền Mãng Khí gào thét hạ xuống, cái kia mãng xà dưới bụng móng vuốt thò ra, cuối cùng cùng Chu Nguyên cái kia che kín lấy Tử Kim Lân mảnh năm đăm trùng hợp lại với nhau.

Trong nháy mắt đó, không gian khẽ chấn động.

Chu Nguyên mặt không có sóng lan, một quyền oanh ra, ở đằng kia vô số đạo ánh mắt nhìn chăm chú, cùng cái kia Hàn Sơn hung hãn vô cùng đấu quyền, trùng trùng điệp điệp đánh tới rồi cùng một chỗ.

Vô cùng đơn giản một quyền, nhưng là ẩn chứa Tử Kim Lân cùng Lục phẩm Thông Thiên Huyền Mãng Khí tất cả lực lượng.

Oành!

Mắt thường có thể thấy được sóng xung kích nổ bể ra trở lại.

Giữa không trung, nhìn chăm chú lên hai người giao thủ Trần Viên, đồng tử chợt co rụt lại.

Ầy khắp núi đồi ánh mắt, đều là mang theo khiếp sợ nhìn qua cái kia trùng kích khuếch tán ngọn nguồn, chỉ thấy được chỗ đó, Chu Nguyên bao trùm lấy Tử Kim Lân mảnh năm dặm, trực tiếp là một quyền dễ như trở bàn tay giống như quán xuyên xuống dưới.

Phanh!

Gào thét Cự Hồ hư ảnh, lập tức bị ngang ngược xé rách.

Một cỗ cuồng bạo lực lượng nổ tung.

Cái kia Hàn Sơn trong mắt, có khó có thể tin tuôn ra hiện ra, bởi vì hắn cảm giác được, một cỗ không cách nào hình dung cuồng bạo lực lượng, bài sơn đảo hải vọt tới, đưa hắn tất cả lực lượng, dùng bá đạo nhất tư thái, sinh sôi phá hủy.

Cái kia Thái Sơ Cảnh Nhị Trọng Thiên nguyên khí, đúng là không có cách nào ngăn trở!

"Làm sao có thể!" Hắn hoảng sợ ghen ngào.

"Đông!"

Không khí nổ, cái kia bao trùm lấy Tử Kim Lân năm dặm, tựa như một vòng kinh hồng, xuyên thấu tất cả phòng ngự, trực tiếp đã rơi vào Hàn Sơn trên lồng ngực.

Phanh!

Thanh âm nặng nề vang lên, Hàn Sơn lồng ngực đều dường như sụp đổ dưới rời đi, thân thể lập tức ngược lại bay ra ngoài, giống như lăn đất hồ lô, oanh oanh từ cái kia sườn núi chỗ, mang theo đầy trời bụi mù, một đường lăn đến rồi chân núi.

Khấp núi yên tĩnh.

Từng đạo kinh hãi ánh mắt, nhìn qua cái kia giữa không trung, bảo trì một quyền oanh ra tư thế Chu Nguyên.

Chu Nguyên mắt không dao động nhìn qua cái kia bị hấn một quyền từ sườn núi Oánh đến chân núi Hàn Sơn, vừa rồi đem lúc trước chưa từng nói xong mà nói, triệt để rơi xuống: "Hiện tại. . . Một quyền là đủ."

Yên tĩnh Nguyên Sơn lên, cái kia ngồi ở đỉnh núi trên tu luyện đài Lục Phong, khép hờ con mắt khẽ run, rút cuộc mở ra trở lại.

Cổ Hồng Y trên mặt đẹp, cũng là toát ra một tia kinh ngạc.

Những người khác, càng là mở to hai mắt nhìn, ai cũng không nghĩ tới, Thái Sơ Cảnh Nhị Trọng Thiên Hàn Sơn, vậy mà tại Chu Nguyên trong tay, ngay cả một quyền cũng không có sống quá rời đi. . .

Bọn hấn vốn cho là, tối thiểu sẽ có một cuộc coi như kịch liệt giao thủ.

Nhưng không ngờ, chiến đấu, chấm dứt dường như còn chưa bắt đầu, cũng đã đã xong. . .

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 219: Lập Uy

Cực lớn Nguyên Sơn lên, một mảnh yên tĩnh, phần đông ánh mắt đều là ngưng kết ở đằng kia đứng giữa không trung, bảo trì một quyền oanh ra tư thế Chu Nguyên trên người.

Lúc này cánh tay người sau bên trên Tử Kim Lân mảnh bắt đầu biến mất, thần sắc của hắn thủy chung không có gợn sóng, dường như lúc trước cái kia rung động tính một quyền cùng hắn cũng không có quá lớn quan hệ.

Yên tĩnh kéo dài thật lâu, phương hướng mới dần dần bị đánh vỡ.

Cái kia La Tùng dùng sức nuốt từng ngụm nước, nhìn về phía Chu Nguyên trong ánh mắt có một tia vẻ sợ hãi, hắn tuy rằng cũng là Thái Sơ Cảnh Nhị Trọng Thiên, nhưng thật muốn bàn về sức chiến đấu, chỉ sợ còn muốn yếu Hàn Sơn một đường.

Nhưng mà ngay cả Hàn Sơn đều bị Chu Nguyên một quyền xua nát, huống chi hắn?

"Điều này cũng quá kinh khủng a. . ." Hắn lẩm bẩm nói, cảm thấy rất là không thể tưởng tượng nổi, hắn thật sự không cách nào tưởng tượng, Thái Sơ Cảnh Nhị Trọng Thiên Hàn Sơn, thậm chí ngay cả Chu Nguyên một quyền đều tiếp không được.

Dù sao Hàn Sơn coi như là Thánh Châu ở bên trên đại lục con cưng, tuy rằng chỉ có thể coi là làm trung đẳng, nhưng là tuyệt đối so với đại đa số mọi người mạnh, nhưng dù vậy, như cũ là tại Chu Nguyên trong tay bị bại như thế gọn gàng mà linh hoạt.

Bởi vậy có thể thấy được Chu Nguyên sức chiến đấu cuối cùng có bao nhiêu hung hãn.

La Tùng miệng há hốc, lúc trước hắn vẫn còn là Hàn Sơn rút được thứ nhất mà tiếc nuối, dưới mắt, ngược lại là cảm thấy có chút may mắn rồi, bằng không thì hiện tại bị một quyền Oánh đến chân núi, chỉ sợ sẽ là hắn.

"Tiểu nguyên ca hay vẫn là như vậy hung tàn a." Thẩm Vạn Kim bọn hắn những Thương Mang đại lục này con cứng, tại rung động một lát sau, chính là như trút được gánh nặng thở dài một hơi.

Bọn hắn cảm thấy cùng có quang vinh yên, bởi vì lúc Chu Nguyên một quyền này đi ra về sau, bọn hắn có thể cảm giác được, kia những đệ tử kia của hắn nhìn về phía ánh mắt của bọn hắn, ngược lại là thiếu đi lúc trước khinh miệt.

"Nhìn hiện tại ai còn dám nói chúng ta Thương Mang đại lục con cứng vô năng."

Cái kia Tiêu Thiên Huyền trầm mặc, thân thể ngược lại hơi hơi trầm tĩnh lại, tuy rằng cùng Chu Nguyên tại Thương Mang đại lục có ân oán, nhưng bọn hắn tóm lại đều là đến từ Thương Mang đại lục, nếu như Chu Nguyên bị nhục, đối với hắn mà nói, cũng không phải tin tức tốt gì.

"Ha ha, thật đúng là có chút ít bốn sự a. . ." Ở đằng kia Nguyên Sơn đỉnh núi vị trí, một vị Thánh Châu nhất đẳng đệ tử cười lên tiếng, nhìn về phía Chu Nguyên ánh mắt, đơn giản nghiền ngẫm.

"Cái này Hàn Sơn, cũng là có chút ít không hăng hái tranh giành." Những đến từ này Thánh Châu bản thổ nhất đẳng đệ tử, mở miệng đánh giá, đối với Hàn Sơn biểu hiện lộ ra cực kỳ bất mãn ý.

Dù sao, Hàn Sơn bị một cái đến từ xa xôi Đại Lục con cứng đánh bại, không thể nghi ngờ hội đối với bọn họ Thánh Châu con cứng cao cao tại

thượng địa vị tạo thành một ít ảnh hưởng.

"Lục Phong, người thấy thế nào?" Một gã nhất đẳng đệ tử nhìn về phía Lục Phong, cười hỏi.

Lục Phong ánh mắt nhàn nhạt nhìn thoáng qua Chu Nguyên thân ảnh, sau đó thu hồi ánh mắt, nói: "Tính là một nhân vật, hẳn sở tu nguyên khí, có lẽ đạt đến Lục phẩm, như thế có chút ít thấy, những xa xôi kia Đại Lục, có thể có rất ít cao như thế đẳng cấp nguyên khí công pháp, xem ra hẳn hẳn là có chỗ cơ duyên."

"Bất quá, bản thân đẳng cấp quá thấp, lúc trước một quyền kia, nhìn như tùy ý làm, kỳ thật nhưng là hội tụ hẳn đại bộ phận lực lượng, cho nên nếu là đối lại lời của các người, mới có thể đủ chống đỡ đỡ được."

"Dù sao cũng phải nói đến, có chút ít uy hiếp, nhưng không cần phải ngạc nhiên."

Nghe được Lục Phong như vậy đánh giá, còn lại mấy cái bên kia Thánh Châu nhất đẳng đệ tử đều là cười cười, cùng đệ tử khác rung động khác nhau, bọn hắn tầm mắt cao hơn, tự nhiên sẽ không đã bị Chu Nguyên một quyền kia hù sợ.

Chẳng qua là dĩ vãng đối với Chu Nguyên đúng miệt thị, hôm nay hơi chút đem ở vào trong mắt đi một tí mà thôi.

Thân là Thánh Châu đệ tử, bọn hắn đối với những thứ này bên ngoài Đại Lục đệ tử, tự nhiên là mang bao quát giống như ngạo khí.

Cố Hồng Y cái kia đôi mắt đẹp ngược lại là mang theo một tia hứng thú nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, xem ra lần này nàng cũng là nhìn lắm rồi, cái này Chu Nguyên nhìn qua chỉ có chuẩn Thái Sơ Cảnh thực lực, nhưng chân thật sức chiến đấu, nhưng là cường hãn được bùng nổ bề ngoài.

"Xem ra gia hỏa này nhất đẳng đệ tử, thật đúng là không phải đi quan hệ trở lại đây." Cố Hồng Y tự nói một tiếng, sau đó vừa rồi từ từ thu hồi ánh mắt.

Chu Nguyên lúc trước biểu hiện xem như tương đối hoàn mỹ, bất quá nhiều lắm là chỉ có thể làm cho nàng cảm thấy kinh ngạc mà thôi, về phần như là đệ tử khác như vậy rung động, hiển nhiên là rất không có khả năng.

Ở đằng kia đầy khắp núi đồi đủ loại trong ánh mắt, Chu Nguyên cũng là chậm rãi thu quyền, hẩn nhìn qua cái kia lặn xuống đến chân núi không biết sống chết Hàn Sơn, chợt tay áo run lên, một cái khác nguyên khí tấmlạ mãnh liệt bắn phóng tới, trực tiếp là tự Hàn Sơn trong ngực xoáy lên rồi một cái túi.

Túi nhẹ nhàng lay động, có thanh thúy ngọc tiếng vang lên, đúng vậy nguyên ngọc.

HUU...U...U!

Bất quá, ngay tại Chu Nguyên muốn đem cái bọc...kia lấy nguyên ngọc túi cuốn quay về lúc, chợt có một đạo nguyên khí cũng là mãnh liệt bắn mà đến, quần lấy túi mặt khác một góc.

Chu Nguyên mắt ngưng lại, ngẩng đầu lên, chỉ thấy được ở đằng kia đỉnh núi vị trí, một tòa trên tu luyện đài, một gã tóc rối bù, một thân xích bào thanh niên con mắt thần nhàn nhạt nhìn xem hẩn.

"Vị này đồng môn, người đã thắng, cũng cũng không cần như vậy hùng hổ dọa người a?" Cái kia xích bào thanh niên cười nhạt nói.

Rất nhiều ánh mắt nhìn hướng cái kia xích bào thanh niên, lập tức có tiếng bàn luận xôn xao truyền ra.

"Đúng Chúc Phong, hãn quả nhiên xuất thủ, nghe nói hãn cùng với Hàn Sơn quan hệ vô cùng tốt, hơn nữa mẫu chốt nhất đúng rồi, hãn cũng là Thánh Châu đệ tử."

Chu Nguyên nhìn qua cái kia xích bào thanh niên, cười cười, nói: "Ta thu hồi ta làm cho nên được chi vật, có lẽ không tính hùng hổ dọa người a?"

Xích bào thanh niên hai mắt híp lại, nói: "Lúc trước đích thật là Hàn Sơn lỗ mãng, bất quá người cũng dạy dỗ hãn, cái này nguyên ngọc nhìn tại mặt mũi của ta lên, cũng không cần lấy a?"

Thanh âm hãn tuy rằng bình thản, nhưng cũng không có cái gì thương lượng ý tứ, dường như việc này đã như vậy quyết định.

"Vị sư huynh này nếu là ở lúc trước có thể động thân phóng tới, chuyện hôm nay, chỉ sợ cũng sẽ không phát sinh rồi." Chu Nguyên nói.

"Đến ở hiện tại sao. . ."

"Sợ là đã chậm."

Chu Nguyên ánh mắt lạnh lẽo, cong ngón búng ra, nguyên khí lập tức xé rách túi, nguyên ngọc rơi lả tả, mà hãn tay áo vung lên, nguyên khí tẩm lụa liền đem những nguyên kia ngọc đều tiếp được, cuốn trở lại.

Nếu là hôm nay hãn chiến bại mà nói, chỉ sợ cái này Chúc Phong sẽ không chút nào vì hãn nói chuyện, đã như vậy, hãn tự nhiên cũng sẽ không đối với loại này kéo thiên khung người có bao nhiêu khách khí.

"Người!"

Cái kia Chúc Phong nhìn thấy Chu Nguyên không chút nào cho hãn mặt mũi, trực tiếp cướp đi nguyên ngọc, ánh mắt cũng là phát lạnh, nhìn về phía Chu Nguyên trong ánh mắt, có hàn quang hiển hiện.

"Tốt tiểu tử càn rỡ!" Chúc Phong phẫn nộ cười nói: "Ta cũng không tin, người còn dám cười ta Thánh Châu đệ tử trên đầu hay sao? !"

Chúc Phong chuyện đó ác độc, thoáng cái liền đem Chu Nguyên dựng ở tất cả Thánh Châu đệ tử đối diện, hiển nhiên là ý định lại để cho hắn chọc nhiều người tức giận.

Một ít Thánh Châu đệ tử ánh mắt, cũng là nếu không nếu không xem ra, bọn hắn đối với Hàn Sơn thảm bại, tự nhiên cũng là lòng có khúc mắc, cho nên khó tránh khỏi cũng sẽ đánh nhau bại Hàn Sơn Chu Nguyên có ý kiến.

"Ha ha, Chúc huynh lời ấy sai rồi, Hàn Sơn khiêu chiến lúc trước, bọn hắn đã là từng có ước định, ở đây các đệ tử đều nghe được thanh thanh sở sở, cho nên Chu Nguyên sư đệ thu hồi chiến lợi phẩm của hắn cũng là chuyện phải làm, người cần gì phải hùng hổ dọa người?" Đột nhiên, lại là có thêm một giọng nói vang lên, bất quá ngoài dự đoán mọi người, đúng là giúp đỡ Chu Nguyên đấy.

Chu Nguyên cũng là có chút ít kinh ngạc, xoay đầu lại, chỉ thấy được cách đó không xa một tòa trên tu luyện đài, một gã dáng người thon dài, thanh niên đang hơi cười ra tiếng.

Người này Chu Nguyên mơ hồ có ấn tượng, hắn cũng là nhất đẳng đệ tử, tựa hồ là gọi là Kiều Thanh, cũng là đến từ bên ngoài Đại Lục, hơn nữa người này tại rất nhiều bên ngoài Đại Lục đệ tử mới bên trong danh vọng còn không nhỏ, coi như là một cái danh nhân rồi.

Hiển nhiên, theo Chu Nguyên triển lộ ra thực lực của hắn, cải biến trong mắt mọi người đơn vị liên quan ấn tượng về sau, cũng là bắt đầu có người nguyện ý cùng hắn tiếp xúc phóng thích thiện ý rồi, tuy rằng hắn đối với cái này cũng không thêm để ý.

Kiều Thanh bên ngoài Đại Lục trong hàng đệ tử, có được lấy một ít danh vọng, cho nên khi hắn sau khi mở miệng, cũng là liên tiếp có một ít bên

ngoài Đại Lục đệ tử mở miệng ủng hộ.

Cái kia Chúc Phong thấy thế, có chút tức giận nhìn cái kia kiều thanh liếc, nhưng cũng hiểu biết hôm nay không có biện pháp đối với Chu Nguyên như thế nào, vì vậy liền không cần phải nhiều lời nữa, ánh mắt lạnh như băng quét Chu Nguyên liếc, chính là thu hồi ánh mắt, bất quá đảm nhiệm ai cũng biết, cái này Chúc Phong hiển nhiên là nhớ kỹ Chu Nguyên.

Chu Nguyên đối với Chúc Phong ánh mắt, nhưng là tia không thêm để ý chút nào, chẳng qua là nghiêng đầu nhìn cái kia kiều thanh liếc, người sau cũng là đối với hăn lộ ra thiện ý đáng tươi cười.

Chu Nguyên không tốt quá lạnh nhạt, quay về dùng gậy đầu, sau đó ánh mắt nhìn quét ra, bình tĩnh nói: "Nhưng còn có người muốn khiêu chiến?"

Khắp núi yên tĩnh, những nhị đẳng kia đệ tử kiến thức đến Hàn Sơn thăm trạng, cái đó còn dám tới vượt râu hùm, mà những nhất đẳng kia đệ tử, tức thì đều là thờ ơ lạnh nhạt.

Vì vậy, không người lại ứng chiến.

Chu Nguyên thấy thế, cũng là không nói thêm lời, thân hình khẽ động, lướt quay về thuộc về hăn này tòa tu luyện đài, ngẩng đầu nhìn về phía giữa không trung ngồi xếp bằng Trần Viên, nói: "Trần sư, có thể mở ra Nguyên Sơn tu hành?"

Trần Viên lúc này cũng là tinh thần phục hồi lại, hăn nhìn thật sâu Chu Nguyên liếc, hiển nhiên cũng không nghĩ tới vậy mà sẽ là cái này thì một cái kết quả.

Khó trách cái kia Mục Vô Cực không lo lắng chút nào Chu Nguyên lấy được nhất đẳng trên người đệ tử phần về sau, đảo mắt cũng sẽ bị người cướp đi, nguyên lai là bởi vì là tiểu tử này cũng không phải biểu hiện ra nhìn qua đơn giản như vậy.

Bất quá, tiểu tử này sợ là không biết, đánh bại một cái Hàn Sơn, chỉ sợ ngược lại sẽ chọc giận những Thánh Châu kia bản thổ đệ tử.

Tương lai thời gian, sợ là không thiếu được một ít phân tranh rồi, cũng không biết đến lúc đó hắn còn có thể hay không như hiện tại thừa được khí? .

Trần Viên mắt lập loè một chút, cũng là thu hồi ánh mắt, sau đó ánh mắt nhìn quét cái kia nguyên trên dưới núi hơn vạn tòa tu luyện đài, thanh âm bình tĩnh, vang vọng dựng lên.

"Mở Nguyên Sơn!"

Theo thanh âm hắn vừa rơi xuống, hắn tay áo vung lên, có một cái khác nguyên khí rơi vào đỉnh núi miệng núi lửa ở chỗ sâu trong, tựa hồ là kích hoạt lên một Đạo Nguyên văn.

Ô...ô...n...g!

Nhất thời, toàn bộ Thiên Địa đều là vào lúc này rung chuyển, các đệ tử rung động ngẩng đầu lên, chính là nhìn thấy trong Thiên Địa nguyên khí, giống như đúng biến thành cuồn cuộn sương mù, phô thiên cái địa trào vào nguyên trong núi.

Mà trước mặt bọn họ cái kia gốc Thiên Nguyên hao phí, cũng là vào lúc này chập chờn, không ngừng hấp thụ lấy nguyên trong núi nguyên khí, cuối cùng đóa hoa mềm rũ xuống nở rộ, tràn đầy nguyên khí, mang theo vô số Kim sắc phấn hoa, phát ra. . .

Nguyên Sơn phía trên, vạn hoa phun, một màn kia, đồ sộ mà rực rỡ tươi đẹp.

Chu Nguyên cũng là ngẩng đầu lên, trong mắt có vẻ chờ mong hiển hiện, hắn ngược lại là muốn thử xem, cái này nghe đồn rằng Thiên Nguyên hao

phí, đối với tu luyện, cuối cùng có hạng gì kỳ hiệu quả. . .

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 220: Thái Sơ Thiên

Rào rào!

Cực lớn Nguyên Sơn lên, một cây gốc Thiên Nguyên Hoa chập chờn, Kim Quang từng vòng tỏa ra, làm cho những Thiên Nguyên Hoa này nhìn qua giống như Hoàng Kim tạo thành, rực rỡ tươi đẹp đến cực điểm.

Mùi thơm phát ra, tràn ngập Thiên Địa.

Thiên Nguyên Hoa rễ cây đâm vào rồi Nguyên Sơn ở chỗ sâu trong, không ngừng hấp thụ lấy nguyên trong núi nguyên khí, cái kia Kim sắc đoá hoa mềm rũ xuống nở rộ, nháy mắt sau đó, đoá hoa phun trào, chỉ thấy được tràn đầy tinh thuần nguyên khí gào thét phóng tới.

Những nguyên khí này, tràn đầy mà tinh thuần, trong đó phiêu đảng rất nhiều Kim sắc phấn hoa, mang theo mùi thơm lạ lùng.

"Tốt tinh thuần nguyên khí!" Chu Nguyên nhìn qua cái kia liên tục không ngừng từ Thiên Nguyên Hoa bên trong phun phát ra nguyên khí, trong mắt cũng là xẹt qua một vòng kinh hãi, hẳn có thể phát giác được, loại này nguyên khí so với trong Thiên Địa nguyên khí, càng thêm tinh thuần.

Ô...ô...n...g!

Tràn ngập Kim sắc phấn hoa nguyên khí, phát ra, bất quá ngay tại kia muốn khuếch tán ra tu luyện đài lúc, cái kia từng tòa trên tu luyện đài, chợt có quang văn tản mát ra quang mang, cuối cùng đúng là biến thành một cái

khác màn hào quang, đem trọn người tu luyện đài đều là phong kín tại trong đó, đồng thời cũng là làm cho những Kim này phần nguyên khí, không cách nào phiêu tán đi ra ngoài.

Vì vậy, Kim phần nguyên khí không ngừng hội tụ, đúng là đem bên trong ngòi xếp bằng bóng người, đều là thời gian dần trôi qua che lấp.

Tất cả đệ tử, đều là vào lúc này tranh thủ thời gian nhắm hai mắt, nhanh chóng tiến vào trạng thái tu luyện, tham lam hấp thu lấy những Kim này phần nguyên khí.

Chu Nguyên hai mắt cũng là khép hờ, Khí Phủ bên trong chiếm giữ Thông Thiên Huyền Mãng Khí cũng là vào lúc này chậm rãi vận chuyển lại, Kim sắc Cự Mãng đang giện trong phủ hí...iiiiii rít gào, lực hút bộc phát ra.

Quanh thân Kim phần nguyên khí lập tức đã bị dẫn động, biến thành Kim sắc khí lưu, trực tiếp là theo Chu Nguyên trong hơi thở, nhanh chóng dừng mãnh vào.

Kim phần nguyên khí vừa tiến vào trong cơ thể, chính là dọc theo kinh mạch, tiến vào đã đến Khí Phủ ở bên trong, cuối cùng bị tức trong phủ chiếm giữ Kim sắc Cự Mãng, một cái nuốt vào.

Kim phần nguyên khí nhanh chóng bị luyện hóa, biến thành một tia một đám Thông Thiên Huyền Mãng Khí.

Hơn nữa, để cho nhất được Chu Nguyên có chút ngạc nhiên đứng rồi, theo Kim phần nguyên khí bị luyện hóa, hẳn có thể cảm giác được một tia nóng rực cảm giác, chảy xuôi tại nguyên khí bên trong.

Cái loại này nóng rực, giống như là ở đốt cháy.

Chu Nguyên nội thị thời điểm, có thể nhìn thấy, trong cơ thể Thông Thiên Huyền Mãng Khí, tựa hồ là có rất nhỏ không thể nhận ra tạp chất hóa thành sương mù bay lên. . .

Mà Khí Phủ bên trong nguyên khí, trở nên càng thêm ngưng luyện, thông thấu.

"Thật là lợi hại Thiên Nguyên Hoa, đem phần hoa cùng Thiên Địa nguyên khí dung hợp, đúng là có thể làm cho người tại lúc tu luyện, còn không ngừng ngưng luyện bản thân nguyên khí, rèn luyện tạp chất. . ." Chu Nguyên trong nội tâm nhin không được sợ hãi thán phục lên tiếng.

Loại này rèn luyện có lẽ trong thời gian ngắn nhìn không ra hiệu quả gì, có thể năm này tháng nọ dưới việc tu luyện, hiệu quả kia liền tương đối lợi hại.

Đẳng cấp tương đương nguyên khí nếu là đúng đụng, phải xem ai nguyên khí càng thêm ngưng luyện cùng hùng hậu, cái này không thể nghi ngờ có thể làm cho được Thương Huyền Tông đệ tử chiếm cứ lấy ưu thế.

"Thật không hổ là Thương Huyền Tông, đã từng Thương Huyền Thiên bên trong cường đại nhất tông phái."

Chu Nguyên tán thưởng không thôi, bất luận là dưới chân loại này Nguyên Sơn, hay vẫn là những Thiên Nguyên Hoa này, cũng phải cần đặc thù thủ đoạn chế tạo, bình thường thế lực, căn bản là không có tư cách.

Mà tới được lúc này, Chu Nguyên càng là tin tưởng vững chắc, chỉ có tại đây Thương Huyền Tông, hẳn có thể đủ chính thức đem bản thân tiềm lực đào móc đi ra.

Cũng chỉ có ở chỗ này, hẳn có thể đủ dùng thời gian ngắn nhất, bước vào Thần Phủ Cảnh, có được lấy cùng cái kia Đại Vũ Vũ Vương chống lại lực lượng.

Chu Nguyên tâm thần thời gian dần trôi qua ngưỡng định, bắt đầu đắm chìm tiến trong tu luyện.

Mà theo Chu Nguyên tiến vào trạng thái tu luyện, tại kia trước mặt Thiên Nguyên Hoa, cũng là đang không ngừng phun trào lấy Kim phần nguyên khí, làm cho cái này tu luyện đài ở bên trong, Kim Quang bốn phía.

Tại khoảng cách Chu Nguyên cách đó không xa một tòa tu luyện đài ở bên trong, Kim Quang che lấp lúc giữa, Yêu Yêu thì là lười biếng nhìn qua cái kia tràn ngập Kim phần nguyên khí, nửa điểm không có hấp thu dục vọng.

Mà ở kia trong ngực Thôn Thôn, thì là vào lúc này há to miệng, trong miệng Hắc Quang hiển hiện, làm cho kia miệng rộng phảng phất là biến thành một cái hắc động.

Hắc Quang hiện lên lúc giữa, bắt luận cái kia Thiên Nguyên Hoa bên trong phun trào ra bao nhiêu Kim phần nguyên khí, cuối cùng đều bị Thôn Thôn ăn được sạch sẽ. . .

Ăn càng về sau Thôn Thôn còn ngại quá chậm, trực tiếp là nhảy tới cái kia Thiên Nguyên Hoa lên, chỉ cần đóa hoa một phun trào, nó liền há hốc miệng, đem một cái nuốt vào, híp mắt, hưởng thụ ngoắt ngoắt cái đuôi. . .

Cực lớn Nguyên Sơn lên, từng tòa tu luyện đài tràn ngập Kim Quang, kim quang lóng lánh lúc giữa, dường như đem trọn tòa núi lớn, đều là biến thành như hoàng kim sắc thái.

Thời gian thời gian dần trôi qua trôi qua, rất nhanh chính là hai canh giờ qua.

Hai canh giờ về sau, Thiên Nguyên Hoa phun trào rút cuộc bắt đầu chậm lại xuống, tu luyện đài bên trong Kim Quang thời gian dần trôi qua trở nên ảm đạm.

Bất quá lúc này mọi người đang nể đến ngon ngọt, ở đâu nguyên ý đình chỉ, lúc này một ít đệ tử chính là lấy ra nguyên ngọc, sau đó đem một quả nguyên ngọc vứt cho Thiên Nguyên Hoa.

Mà đang ở nguyên ngọc tiếp xúc đến Thiên Nguyên Hoa lúc, chỉ thấy được cái kia đóa hoa lên, đúng là đã nứt ra một cái khác khe hở, giống như há miệng giống nhau, đúng là một cái liền đem nguyên ngọc nuốt.

Mà nuốt nguyên ngọc về sau, nguyên bản còn lộ ra có chút uể oải Thiên Nguyên Hoa lập tức lại lần nữa Kim Quang sáng chói, đại lực hấp thu lấy nguyên trong núi nguyên khí, phun phát ra tới.

Tới lúc này, phần đông đệ tử mới hiểu được, cái này nguyên ngọc có bao nhiêu quý giá rồi. . .

Chỉ cần có lấy đầy đủ nguyên ngọc, hầu như có thể làm cho cái này Thiên Nguyên Hoa không đơn giản phụt lên lấy nguyên khí, cái kia tốc độ tu luyện, tự nhiên so với người bên ngoài nhanh hơn.

Thời điểm này, mọi người không khỏi có chút đồng tình cái kia Hàn Sơn rồi, bởi vì hãn thán này nguyên Ngọc đồ thua sạch rồi. . .

Chu Nguyên cũng là mở to mắt, có chút trầm ngâm, chính là không chút lựa chọn móc ra một quả nguyên ngọc, đem dứt cho rồi trước mặt Thiên Nguyên Hoa.

Lúc trước trong khi tu luyện, hãn mơ hồ cảm ứng được "Thái Sơ Thiên" tồn tại, chỉ cần cảm ứng thành công, như vậy là hãn có thể đủ chính thức bước vào Thái Sơ Cảnh.

Rào rào!

Nuốt chừng nguyên ngọc, Thiên Nguyên Hoa cũng là lại lần nữa bắt đầu không biết mệt mỏi hấp thu lấy nguyên trong núi nguyên khí, cuối cùng

hỗn tạp lấy Kim phần, giống như Kim sắc sương mù, đem Chu Nguyên thân hình che giấu.

Tại căn nuốt một quả nguyên ngọc về sau, Thiên Nguyên Hoa tiếp tục chống đỡ rồi một canh giờ.

Mà Chu Nguyên thân ảnh, ngay tại Kim phần nguyên khí ở bên trong, như ẩn như hiện.

Hắn hai mắt nhắm nghiền, Thần Hồn nhưng là dường như ở vào phiêu phiêu荡荡荡荡 bên trong, hắn có thể cảm giác được tối tăm bên trong một tia cảm ứng, mà Thần Hồn, chính là theo cái này một tia cảm ứng leo lên lấy.

Loại tình huống này không biết kéo dài bao lâu, thẳng đến một đoạn thời khắc, Thần Hồn phảng phất là đập lấy vật gì.

Chu Nguyên Thần Hồn chấn động, mãnh liệt tỉnh táo lại, lại sau đó, chính là nhìn thấy trước mắt thế giới, đột nhiên xuất hiện biến hóa. . .

Ra hiện trong mắt hắn, tựa hồ là một mảnh thần bí Thiên Địa, trong đó tràn đầy một loại Hỗn Độn giống như khí tức, khí tức bắt đầu khởi động lấy, tản ra cổ xưa.

"Nơi đây là. . . Thái Sơ Thiên? !" Chu Nguyên Thần Hồn hơi chấn động, đã là mình đi qua.

Như vậy những Hỗn Độn này giống như khí tức, chính là cái gọi là Thái Sơ Khí? !

Hấp thu này khí, liền có thể cải tạo bản thân Khí Phủ, làm cho Khí Phủ dần dần lột xác, hóa thành Thần Phủ!

Một cổ mừng rồi, vọt lên trái tim, Chu Nguyên biết được, lúc thần hồn của hắn tiến vào đến cái mảnh này thần bí Thái Sơ Thiên lúc, cũng là nói rõ, hắn cuối cùng là chân chính bước chân vào Thái Sơ Cảnh!

"Thần Hồn Tiếp Dẫn Thái Sơ Khí, cải tạo Khí Phủ đối Thiên Địa. . ."

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 221: Lần Thứ Nhất Vận Chuyển

Hồn Độn giống như trong không gian, một tia Huyền Hoàng giống như khí lưu phiêu đảng, tản ra cổ xưa.

Đối với những thứ này huyền diệu Huyền Hoàng giống như khí lưu, Chu Nguyên bản năng sinh ra một loại khát vọng giống như tâm tình.

Chu Nguyên Thần Hồn dừng ở này thiên địa lúc giữa, cảm giác lan tràn, mảnh không gian này dường như vô biên vô hạn giống như, không cách nào chạm đến đến phần cuối.

"Nguyên lai đây chính là Thái Sơ Cảnh."

Chu Nguyên tự nói, chỉ có bước vào Thái Sơ Cảnh, mới có thể cảm ứng được cái này Thái Sơ Thiên, tới lúc Thần Hồn là có thể tiến vào nơi đây.

"Kế tiếp, phải là muốn dùng Thần Hồn chi lực, đem nơi đây Thái Sơ Khí vận chuyển người Hồi thể, cải tạo Khí Phủ."

Mà hiển nhiên, càng là mạnh mẽ Thần Hồn, tại đây Thái Sơ Thiên bên trong lại càng có ưu thế, vận chuyển lên Thái Sơ Khí hiệu suất, cũng hơn xa người khác.

Nghĩ đến đây, Chu Nguyên ngược lại là cười khẽ một tiếng, bởi vì này đúng là hãn điểm mạnh, ngang cấp nhân trung, hãn ngược lại là rất ít nhìn thấy Thần Hồn có thể cùng hãn cùng so sánh người.

Ngoại trừ Yêu Yêu.

Dù sao, không phải người mọi người có được lấy "Hồn Độn Thần Ma Quan Tướng Pháp" bức này cao thâm Đoán Hồn Thuật.

Chu Nguyên Thần Hồn, đi ngang qua Thánh Huyết tẩy lễ về sau, cũng là càng ngưng luyện, đã là ở vào rồi Hư Cảnh Hậu Kỳ Đại viên mãn, chỉ cần một cái nho nhỏ cơ hội, bước vào Thực Cảnh cơ hồ là nước chảy thành sông.

Bình thường nói đến, nếu như một người chưa từng tu luyện Đoán Hồn Thuật, trong khi nguyên khí tu vi đạt tới Thái Sơ Cảnh thời điểm, kia Thần Hồn ngược lại là có thể tùy theo có chỗ tăng lên, nhưng cũng là có hạn, phần lớn cũng chỉ là Hư Cảnh sơ kỳ.

Cái này cùng Chu Nguyên Hư Cảnh Đại viên mãn, hiển nhiên có chênh lệch cực lớn.

Cho nên, tối thiểu nhất tại Thái Sơ Cảnh cái này cấp độ, Chu Nguyên Thần Hồn, sẽ mang đến cho hắn thật lớn ưu thế.

Nghĩ đến đây, Chu Nguyên chính là không hề lãnh đạm, Thần Hồn chi lực tán phát ra, giống như đúng biến thành từng con một bàn tay vô hình, quấy lấy Phong Vân, đem này thiên địa lúc giữa phiêu đảng từng sợi Huyền Hoàng khí lưu, hấp xả mà đến. . .

Thần Hồn chi lực tại quanh thân vờn quanh, vận chuyển mà đến Huyền Hoàng khí lưu, chính là chảy xuôi tại quanh thân quanh thân, từng sợi không ngừng tăng cường lấy.

Một nén nhang về sau, Chu Nguyên Thần Hồn chung quanh, Huyền Hoàng khí lưu tựa như tơ lụa lưu động.

Mà lúc này Chu Nguyên bên cạnh Huyền Hoàng khí lưu, đều đã bị chuyển chở tới đây.

Bình thường nói đến, Hư Cảnh sơ kỳ Thần Hồn, tại đây Thái Sơ Thiên bên trong, vền vền chỉ có thể duy trì một nén nhang tả hữu thời gian, chính là hội bởi vì Thần Hồn chi lực tiêu hao quá lớn, bị Thái Sơ Thiên cưỡng ép đá ra rồi đi.

Bất quá Chu Nguyên hiển nhiên không ở trong đám này, hẳn cảm giác được bản thân Thần Hồn chi lực như trước sung túc, vì vậy hẳn Thần Hồn từ từ bay ra, thay đổi một chỗ Huyền Hoàng khí lưu nồng đậm địa phương, tiếp tục bắt đầu vận chuyển.

Vì vậy, tại thời gian tiếp theo ở bên trong, Chu Nguyên làm không biết mệt không ngừng vận chuyển lấy Huyền Hoàng khí, thẳng đến cuối cùng mơ hồ cảm giác được Thần Hồn xuất hiện một mối cảm giác, lúc này mới vẫn chưa thỏa mãn dừng lại.

Mà lúc này, tại Chu Nguyên Thần Hồn chung quanh, Huyền Hoàng khí lưu vờn quanh, giống như một cái nho nhỏ Long Quyển Phong Bạo, có chút đồ sộ.

Chu Nguyên hài lòng nhìn qua những vất vả này vận chuyển mà đến Huyền Hoàng khí, nhẹ gật đầu, sau đó tâm thần khẽ động, Thần Hồn chính là bắt đầu thoát ly Thái Sơ Thiên.

Vô hình Thần Hồn, lôi cuốn lấy cái kia rất nhiều Huyền Hoàng khí, gào thét hạ xuống, theo cùng thân thể ở giữa Khiên Dẫn, không ngừng rơi xuống. . .

. . .

Nguyên Sơn.

Lúc này cái kia từng tòa trên tu luyện đài, Kim Quang đã là dần dần ảm đạm, cái kia một cây gốc Thiên Nguyên Hoa cũng là thu nạp rồi cành lá, Kim Quang ảm đạm, hiển nhiên là đã dùng hết khí lực.

Phần đông đệ tử xếp bằng ở trên tu luyện đài, trên mặt đều là tràn ngập vẻ vui mừng, hiển nhiên lúc này đây tu luyện, làm cho bọn hắn được lợi sâu, hơn nữa mấu chốt nhất đúng rồi, bọn hắn chính thức nhắm nháp đã đến tiến vào Thương Huyền Tông ngon ngọt.

Loại này đặc biệt tu luyện, tại bên ngoài là không thể nào có, bình thường tông phái, cũng hoàn toàn không có tư cách này. . .

Yêu Yêu cũng là đuổi cái lưng mệt mỏi, thon dài mảnh khảnh vòng eo nổi bật lấy uyển chuyển đường cong, dẫn tới không ít ánh mắt đều là tại như có như không quét tới.

Với tư cách nhất đẳng đệ tử, hôm nay Yêu Yêu tại đệ tử mới lúc giữa danh khí, hiển nhiên so với Chu Nguyên cao hơn, trải qua ngày hôm qua về sau, chính là có thật nhiều mọi người đang âm thầm nghe ngóng lấy nàng.

Dù sao Yêu Yêu quá đẹp một ít, hơn nữa khí chất đó trong trẻo nhưng lạnh lùng đậm đặc, cái loại này xa cách cảm giác, làm cho người bình thường cũng không dám dễ dàng tìm đến nàng đến gần.

Cũng chỉ có có một chút đều là nhất đẳng ưu tú đệ tử, tự xưng là có chút tiền vốn, vừa rồi dám nghĩ biện pháp ngấp nghé một chút.

"Ồ?" Đối với những ánh mắt kia, Yêu Yêu thì là đều lựa chọn bỏ qua, nàng ôm Thôn Thôn, đôi mắt đẹp nhìn về phía Chu Nguyên phương hướng, bỗng nhiên cặp môi đỏ mọng lúc giữa phát ra nhẹ nhàng tiếng kinh dị.

Bởi vì nàng phát giác được, Chu Nguyên Thần Hồn, có một ít dị động.

"Cái này là. . . Thần Hồn tiến nhập Thái Sơ Thiên? Cuối cùng bước vào Thái Sơ Nhất Trọng Thiên sao?" Yêu Yêu có chút kinh ngạc mà nói.

Ô...ô...n...g!

Mà đang ở Yêu Yêu dứt lời lúc, bỗng nhiên trên bầu trời có dị tiếng vang lên, rất nhiều đệ tử nghi hoặc ngẩng đầu, sau đó bọn hắn chính là kinh ngạc nhìn thấy, lúc này trên bầu trời, có từng sợi Huyền Hoàng khí tức rủ xuống hạ xuống, tựa như Lưu Tô.

"Cái này là... Thái Sơ Khí?!"

Nhìn qua những Huyền Hoàng kia khí tức, rất nhiều đệ tử đều là lên tiếng kinh hô.

"Có người đột phá đến Thái Sơ Cảnh rồi hả?" Tất cả mọi người là có chút kinh ngạc, trước mắt một màn bọn hắn rất quen thuộc, đó là tại bước vào Thái Sơ Cảnh thời điểm, cấu kết rồi Thái Sơ Thiên, vận chuyển trở về Thái Sơ Khí.

Nói cách khác, có người đột phá đã đến Thái Sơ Cảnh, bất quá, bọn hắn người nơi này, còn có không có đột phá đến Thái Sơ Cảnh hay sao?

"Đúng cái kia Chu Nguyên!" Rất nhanh đã có người tinh thần phục hồi lại, bọn hắn nơi đây, còn không có chính thức đột phá đến Thái Sơ Cảnh, ngoại trừ cái kia Chu Nguyên bên ngoài, còn có có thể người phương nào.

Vì vậy, từng tia ánh mắt chính là mang theo ngạc nhiên hướng về phía rồi Chu Nguyên chỗ phương hướng.

Sau đó bọn hắn quả nhiên là nhìn thấy, Chu Nguyên đang nhắm mắt, mà trên bầu trời cái kia rơi xuống Huyền Hoàng khí lưu, chính là bao phủ Chu Nguyên thân hình, bắt đầu liên tục không ngừng đối với kia trong cơ thể dũng mãnh vào.

"Hắc, tiểu tử này chuẩn Thái Sơ Cảnh lúc liền như vậy nhảy, nếu là bước chân vào Thái Sơ Cảnh Nhất Trọng Thiên, chẳng phải là muốn dữ dội rồi hả?" Một ít Thánh châu nhất đẳng đệ tử nhìn qua một màn này, không khỏi nghiêng ngả cười nói.

Trong ngôn ngữ, hơi có châm chọc cùng cao ngạo.

"Lục Phong, lúc trước ngươi đột phá đến Thái Sơ Cảnh lúc, lần thứ nhất vận chuyển mà quay về Thái Sơ Khí, kéo dài bao lâu?" Có nhất đẳng đệ tử cười hỏi Lục Phong.

Lục Phong sắc mặt đậm mạc, nói: "Chín trăm ba mươi năm hơi thở."

Cái này tiếp tục thời gian, chính là Thái Sơ Khí từ xuất hiện lúc bắt đầu, đến chui vào Khí Phủ chấm dứt, bình thường nói đến, bởi vì tốc độ nhanh, cho nên đều là dùng hơi thở trở lại tính toán.

Đột phá Thiên Quan Cảnh lúc, nguyên khí phá tan Thiên Quan, dùng trượng cân nhắc.

Mà cái này Thái Sơ Cảnh lúc, chính là nhìn từ Thái Sơ Thiên vận chuyển trở về Thái Sơ Khí có bao nhiêu hùng hậu, hiển nhiên, càng là hùng hậu Thái Sơ Khí, tiếp tục thời gian cũng sẽ dài hơn.

"Lợi hại a." Nghe được Lục Phong mà nói, những thứ khác nhất đẳng đệ tử cũng là tán thưởng một tiếng, trên mặt tràn đầy thán phục, nói: "Ta lần thứ nhất vận chuyển trở về Thái Sơ Khí, cũng liền kéo dài bốn trăm hơi thở."

"Ta cũng không sai biệt lắm."

"Xem ra Phong ca tại Thần Hồn bên trên cũng là rất có tạo nghệ a."

Lục Phong cười nhạt một tiếng, nói: " đạt được một cái khác cơ duyên, đột phá đến Thái Sơ Cảnh lúc, Thần Hồn vừa vận đạt đến Hư Cảnh trung kỳ."

"Khó trách." Mọi người gật đầu, bọn hắn đại đa số đều là Hư Cảnh sơ kỳ, tự nhiên không so sánh được Lục Phong.

"Ha ha, cũng không phải biết rõ cái này Chu Nguyên, vận chuyển trở về Thái Sơ Khí, có thể tiếp tục bao nhiêu hơi thở?" Bọn hắn cười tủm tỉm nhìn về phía Chu Nguyên, trong mắt có xem cuộc vui giống như thần thái.

Lúc trước Chu Nguyên thất bại Hàn Sơn, coi như là áp chế rồi bọn hắn Thánh châu bản thổ đệ tử một ít thể diện, hôm nay nếu là có thể đả kích một chút Chu Nguyên, bọn hắn ngược lại là rất vui lòng.

Ở đằng kia mọi người xì xào bàn tán lúc giữa, cái kia Cổ Hồng Y cũng là đôi mắt đẹp nhìn qua, nàng lúc trước lần thứ nhất vận chuyển Thái Sơ Khí lúc, tiếp tục một nghìn hơi thở thời gian, so với kia Lục Phong còn muốn duy trì lâu một chút.

Cho nên, nàng cũng là muốn muốn nhìn, cái này tại chuẩn Thái Sơ Cảnh lúc, là có thể cường thể đánh bại Hàn Sơn Chu Nguyên, cuối cùng có thể đạt tới trình độ nào?

Trừ bọn họ ra, đã liền lúc trước giúp đỡ Chu Nguyên nói chuyện kiêu tu cùng với không phải Thánh châu bản thổ đệ tử, cũng là nhìn qua.

Giữa không trung, cái kia Trần Viên cũng là đặt cược đã đến ánh mắt.

Vì vậy, ở đằng kia từng đạo ánh mắt nhìn chăm chú, Chu Nguyên như trước nhắm mắt, mà trên bầu trời rủ xuống rơi xuống Huyền Hoàng khí lưu, liên tục không ngừng rơi xuống. . .

Thời gian, thì là một hơi một hơi nhanh chóng mà qua.

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 222: Nguyên Khí Tinh Thần

Huyền Hoàng khí lưu, giống như là từ cái kia không biết tên trong không gian chảy ra, trực tiếp là xuất hiện ở Chu Nguyên trên không, sau đó liên tục không ngừng rủ xuống rơi xuống. . .

Mà thời gian, cũng là ở đẳng kia vô số đạo ánh mắt nhìn chăm chú, nhanh chóng trôi qua.

Trăm hơi thở thời gian, cũng không quá đáng lập tức, chính là biến mất.

Tất cả ánh mắt, không có chớp mắt, không ngừng kể tính toán thời gian.

Một trăm hơi thở. . . Một trăm năm mươi hơi thở. . . Hai trăm năm mươi hơi thở. . .

Rất nhanh, chính là ba trăm hơi thở, nhưng mà cái kia từ phía trên rủ xuống Huyền Hoàng khí lưu, như trước sáng ngời hùng hậu, không thấy chút nào yếu bớt.

Bốn trăm hơi thở.

Năm trăm hơi thở.

Lúc đến lúc này lúc, những Thánh kia châu bản thổ nhất đẳng đệ tử sắc mặt thì có điểm khó coi rồi, bởi vì này cái tiếp tục thời gian, đã vượt qua bọn hắn lúc trước lần thứ nhất vận chuyển Thái Sơ Khí.

"Ngược lại là có chút năng lực nha." Bọn hắn nhin không được chua rồi một chút.

Chỉ có cái kia Lục Phong, thần sắc nhàn nhạt, không có quá chấn động lớn.

Huyền Hoàng khí lưu rủ xuống, thời gian tiếp tục trôi qua, rất nhanh chính là đạt đến bảy trăm hơi thở.

Đây khắp núi đồi bắt đầu có trầm thấp tiếng kinh hô vang lên, bởi vì này cái bền bỉ tốc độ, đã đã vượt qua ở đây chín thành người, coi như là một ít nhất đẳng đệ tử, đối với cái này cái đo đếm mắt đều cũng có điểm theo không kịp.

"Không nghĩ tới hãn vậy mà tại Thần Hồn bên trên cũng có không đơn giản tạo nghệ." Cái kia kiêu tu kinh ngạc nói, hiển nhiên Chu Nguyên bền bỉ thời gian lại để cho hãn cảm thấy ngoài ý muốn.

Cái kia Lục Phong lông mày, cũng hơi hơi nhíu một chút.

"Người này."

Bởi vì hãn cảm giác được, mặc dù là đã đến bảy trăm hơi thở thời điểm, cái kia từ trên trời giáng xuống Thái Sơ Khí, như trước không có đứt quãng dấu hiệu, nhìn qua tác dụng chậm mười phần. . .

Bảy trăm năm mươi hơi thở. . . Tám trăm hơi thở, chín trăm hơi thở, một nghìn hơi thở.

Toàn bộ nguyên trên dưới núi đều yên tĩnh trở lại, những Thánh kia châu bản thổ nhất đẳng đệ tử nuốt nhổ nước miếng, nhìn về phía Lục Phong, lúc này người sau, lông mày cũng là nhíu chặt.

Bởi vì Chu Nguyên, đã đã vượt qua hãn lúc trước lần thứ nhất vận chuyển Thái Sơ Khí.

Hơn nữa, để cho nhất được Lục Phong ánh mắt hơi trầm xuống đúng rồi, mặc dù là đạt tới một nghìn hơi thở lúc, cái kia rủ xuống Huyền Hoàng khí lưu, còn không có yếu bớt.

"Người này, Thần Hồn cuối cùng mạnh bao nhiêu? ! Lại có thể lần thứ nhất liền vận chuyển quay về nhiều như vậy Thái Sơ Khí? !" Những nhất đẳng kia đệ tử nhin không được nói.

Lục Phong mắt mang lập loè một chút, nhìn thật sâu Chu Nguyên liếc, thần nhiên nói: "Có ý tứ."

"Có ý tứ." Cố Hồng Y cũng là đôi mắt đẹp chớp lên, bất quá nàng trong thanh âm, lại đích thật là tràn đầy có chút hăng hái, bởi vì nàng phát hiện, nàng vậy mà nàng thậm chí có điểm nhìn không thấu Chu Nguyên rồi.

Cái này nguyên bản tại trong mắt nàng không coi vào đâu thiếu niên, vào lúc này, tựa hồ là có chút sâu không lường được hương vị.

Ở đẳng kia khắp núi mất trong tiếng nói, rủ xuống Thái Sơ Khí vẫn còn tiếp tục, cuối cùng nhất là ở đẳng kia từng đạo đơn giản rung động trong ánh mắt, một mực tiếp tục đã đến hai nghìn ba trăm năm mươi chín hơi thở.

Trình độ này, làm cho rất nhiều đệ tử hai mặt nhìn nhau, không biết nói cái gì cho phải.

Bởi vì mặc dù là đến bây giờ, bọn hắn vận chuyển Thái Sơ Khí lúc, đều xa xa làm không được điểm này, có thể Chu Nguyên, nhưng là tại lần thứ nhất liền làm được. . .

Tuy rằng cái này cũng không có thể đại biểu tương lai thành tựu, nhưng cũng đúng như Thiên Quan Cảnh lúc nguyên khí đo đạc, cái này tối thiểu có thể làm cho Chu Nguyên tại Thái Sơ Cảnh lúc, chiếm hết ưu thế.

Người ta vận chuyển một lần Thái Sơ Khí, là có thể khi bọn hăn vận chuyển nhiều lần, hiệu suất này như thế nào so với?

Lục Phong thật dài nhõ ra một đoàn bạch khí, mắt mang thâm sâu, hăn nhìn qua chung quanh những bị chấn động kia đến Thánh châu bản thổ đệ tử, nhạ âm thanh nói: "Không cần phải quá ngạc nhiên, hăn hăn là tu luyện qua Đoán Hồn Thuật, cho nên Thần Hồn so với chúng ta đều mạnh mẽ."

"Hăn ngược lại là có dã tâm, dĩ nhiên là nguyên khí, Thần Hồn kiêm tu."

"Bất quá có dã tâm là chuyện tốt, nhưng làm việc cũng phải lượng sức mà đi, cả hai kiêm tu, cũng đại biểu cho hội phân tâm, không cách nào như chúng ta chăm chú như một, cho nên đợi đến một ngày kia chúng ta bước vào Thần Phủ Cảnh lúc, chỉ sợ hăn vẫn còn Thái Sơ Cảnh bên trong đau khổ leo lên."

"Kỳ thật cái này tiếp tục thời gian đại biểu không là cái gì, là quan trọng nhất, vẫn phải là nhìn nguyên khí ngôi sao có thể ngưng luyện bao nhiêu đi ra, lúc này mới đại biểu cho nội tình."

Đệ tử khác nghe vậy, cũng là gật gật đầu, hoàn toàn chính xác, cả hai kiêm tu tuy rằng thủ đoạn nhiều, nhưng là đại biểu cho khó có thể cả hai tinh thông, cùng hăn như thế, còn không bằng bọn hăn chuyên tu một cái khác.

Ít nhất, nếu như bọn hăn bước chân vào Thần Phủ Cảnh, coi như là Thần Hồn không có Chu Nguyên mạnh mẽ, nhưng nếu như giao thủ mà nói, nhưng là có thể dễ dàng đem đối phương giải quyết hết

Mà về phần cái kia cái gọi là nguyên khí ngôi sao, chính là nguyên khí cùng Thái Sơ Khí gặp nhau lúc, sẽ ngưng kết ra nho nhỏ quang điểm, tựa như ngôi sao, cho nên cũng được xưng là nguyên khí ngôi sao.

"Lục sư huynh lúc trước lần thứ nhất ngưng luyện rồi bao nhiêu khối nguyên khí ngôi sao? Ta lúc đầu tự hồ chỉ có hơn hai mươi khối." Có người hỏi.

"Lần thứ nhất chỉ có hơn năm mươi khối mà thôi." Lục Phong cười nhạt nói.

Người bên cạnh lại lần nữa tắc lưỡi, có thể đang đột phá đến Thái Sơ Cảnh lúc, liền trực tiếp ngưng luyện ra hơn năm mươi khối nguyên khí ngôi sao, cái này đủ để giải thích rõ Lục Phong bản thân nguyên khí chi hùng hậu.

Cố Hồng Y cũng là đôi mắt xinh đẹp ngưng tụ tại Chu Nguyên trên người, nàng đồng dạng cũng rõ ràng, Thái Sơ Khí rủ xuống thời gian, tuy rằng có thể giải thích rõ Chu Nguyên Thần Hồn mạnh mẽ, nhưng Thái Sơ Cảnh ở bên trong, là tối trọng yếu nhất, vẫn phải là nhìn nguyên khí ngôi sao ngưng kết.

"Ta lúc đầu đúng sáu mươi ba khối, không biết cái này Chu Nguyên, mới vào Thái Sơ Cảnh lúc, có thể ngưng kết bao nhiêu?"

...

Mà khi cái kia nguyên trên dưới núi, đều là là Chu Nguyên vận chuyển mà quay về Thái Sơ Khí chi hùng hậu mà rung động lúc, bản thân hấn nhưng là không hề phát hiện, bởi vì lúc này hấn, đang nội thị lấy Khí Phủ bên trong.

Theo cái kia hùng hậu Thái Sơ Khí dũng mãnh vào Khí Phủ, Khí Phủ bên trong, cũng là bắt đầu xuất hiện biến hóa cực lớn.

Nguyên bản Chu Nguyên Khí Phủ, hiện ra màu đỏ như máu màu, bất quá theo càng ngày càng nhiều Thái Sơ Khí tiến vào, chỉ thấy được Khí Phủ, phảng phất là tại bắt đầu dần dần kéo dài, trở nên càng thêm mênh mông.

Một ít cổ xưa đường vân, đang giện trong phủ như ẩn như hiện.

Chu Nguyên có thể cảm giác được rõ ràng, cái này một lớp Thái Sơ Khí, làm lớn ra Khí Phủ, làm cho Khí Phủ đủ khả năng dung nạp nguyên khí trở nên càng nhiều.

Hơn nữa, lúc Khí Phủ bên trong chiếm giữ nguyên khí cùng Thái Sơ Khí giao hòa về sau, mơ hồ có kỳ diệu sương mù dâng lên, sương mù ngưng tụ, cuối cùng đúng là đang giện quý phủ phương hướng, biến thành từng khóa giống giống như là ngôi sao quang điểm.

Quang điểm bên trong, tràn ngập thuần túy nguyên khí, hơn nữa ở đằng kia mỗi một viên quang điểm ngôi sao phía trên, dường như mơ hồ có thể thấy được rất nhỏ mẫn xà văn.

"Nguyên khí bị đại lượng tiêu hao. . ." Chu Nguyên phát giác được theo viên kia khối nguyên khí ngôi sao xuất hiện, Khí Phủ bên trong nguyên khí cũng là đang nhanh chóng bị tiêu hao.

"Đây chính là Thái Sơ Cảnh tiêu chí, nguyên khí ngôi sao chứ" tâm thần hẳn nhìn chăm chú lên những quang điểm kia ngôi sao, những nguyên khí này ngôi sao đúng Thái Sơ Cảnh tiêu chí, bởi vì chúng có được lấy thật lớn tác dụng, cùng người lúc chiến đấu, nếu là làm nổ những nguyên khí này ngôi sao, cái kia làm cho bạo phát đi ra nguyên khí, sẽ càng thêm có đủ sức bật cùng với lực sát thương.

Khí Phủ bên trong nguyên khí, làm cho thể khí hóa thành loại này nguyên khí ngôi sao, không thể nghi ngờ là một loại tiến hóa.

"Nghe đồn Thần Phủ cường giả ngưng tụ Thần Phủ ở bên trong, có nguyên khí biến thành Chư Thiên cùng với hàng tỉ ngôi sao, cùng người giao phong, có thể tùy thời đem hóa thành cuồn cuộn nguyên khí, vận chuyển hiệu suất, vượt qua xa Thái Sơ Cảnh có thể so sánh." Chu Nguyên trong nội tâm tự nói.

Mà hôm nay, hãn Khí Phủ ở trong nguyên khí ngôi sao, ngưng tụ ra rồi một trăm bốn mươi sáu khối.

"Nghe nói đạt tới Thái Sơ Cảnh Cửu Trọng Thiên lúc, Khí Phủ bên trong ngưng luyện ra nguyên khí ngôi sao số lượng càng nhiều, cái kia làm cho tiến hóa đi ra Thần Phủ đẳng cấp, cũng sẽ cao hơn." Chu Nguyên có chút hăng hái, ngược lại là có chút chờ mong, thật không biết cùng với một ngày kia hãn đột phá đến Thần Phủ Cảnh lúc, Khí Phủ bên trong, có thể ngưng luyện ra bao nhiêu nguyên khí ngôi sao?

Chu Nguyên trong nội tâm nghĩ đến, lại lần nữa nhìn Khí Phủ bên trong cái kia chừng trăm khối nguyên khí ngôi sao về sau, chính là tâm niệm vừa động, tự cái kia trạng thái tu luyện bên trong lui đi ra.

Trên tu luyện đài, Chu Nguyên đóng chặt hai mắt cũng là mở ra, mà khi kia mở ra lúc, chính là phát giác được, cái kia đầy khắp núi đồi vô số đạo ánh mắt, đều là vào lúc này ngưng tụ tại trên người của hãn.

"Này."

Có một cái khác thanh thúy giọng dịu dàng truyền đến, Chu Nguyên ngẩng đầu, chính là nhìn thấy cái kia Cố Hồng Y đôi mắt sáng theo dõi hãn, trực tiếp hỏi: "Người ngưng kết rồi bao nhiêu khối nguyên khí ngôi sao?"

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 223: Nguyên Ngọc Trọng Yếu

Lúc Cổ Hồng Y cái kia thanh thúy thanh âm truyền ra lúc, lập tức cái kia nguyên trên dưới núi vô số đạo ánh mắt đều là hội tụ đến rồi Chu Nguyên trên người, trong đó tràn ngập các loại tâm tình.

Lúc trước Chu Nguyên vận chuyển Thái Sơ Khí, hiển nhiên tương đối hùng hậu, làm cho người ta hâm mộ ghen ghét.

Bất quá vận chuyển Thái Sơ Khí nhiều ít, chỉ có thể nói rõ Chu Nguyên tại Thần Hồn phía trên tạo nghệ không tệ, nhưng đối với Thái Sơ Cảnh mà nói, vẫn phải là nhìn Khí Phủ bên trong nguyên khí ngôi sao số lượng.

Bởi vì từ loại nào trình độ mà nói, điều này đại biểu lấy nguyên khí hùng hậu.

Đương nhiên, đây cũng không phải là nói là nguyên khí ngôi sao số lượng càng nhiều người liền thật sự càng lợi hại, trong lúc này còn có nhiều loại nhân tố, ví dụ như nguyên khí ngôi sao chất lượng phẩm chất a. . . ,

Bất quá, tổng thể nói đến, nguyên khí ngôi sao số lượng càng nhiều, hay vẫn là sẽ chiếm một ít ưu thế.

Chu Nguyên nghe được Cổ Hồng Y như thế trực tiếp vấn đề, cũng là hơi giật mình, chợt hấn chính là ở đẳng kia từng tia ánh mắt nhìn chăm chú lắc đầu, nói: "Không thể trả lời."

Nguyên khí ngôi sao số lượng, đã là một cái tương đối việc riêng tư đồ vật, cái này có thể làm cho đối phương đại khái suy tính tự phương hướng

thực lực, tuy rằng Chu Nguyên đối với cái này cũng không phải rất quan tâm, nhưng hẳn cảm thấy tại loại trường hợp này bộc lộ ra, ngoại trừ chiếm được một ít ánh mắt bên ngoài, dường như cũng không có những thứ khác chỗ tốt, cho nên, hẳn trực tiếp là cự tuyệt Cố Hồng Y.

Phù!

Chu Nguyên lời này vừa nói ra, lập tức đưa tới một mảnh hư thanh.

"Người!"

Cái kia Cố Hồng Y cũng là đôi mắt sáng hơi mở, có chút cảm giận nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, nghĩ đến dùng thân phận của nàng, rất ít như vậy bị khác phái cự tuyệt qua.

"Xùy, xem ra là không mặt mũi nói ra." Một ít mong muốn trong lòng Cố Hồng Y đệ tử, lập tức lạnh cười ra tiếng.

"Ân, hẳn là nói không nên lời, dù sao lúc trước vận chuyển trở về nhiều như vậy Thái Sơ Khí, kết quả lại là toàn bộ lãng phí, thật sự là đáng tiếc." Những người khác cũng là phụ họa.

Hiển nhiên, bọn họ đều là đem Chu Nguyên cự tuyệt cho rằng đúng chỗ dạ biểu hiện.

Nhưng mà, đối với bọn hắn hư thanh, Chu Nguyên ngược lại là khuôn mặt bình tĩnh, nói: "Ai muốn biết ta có bao nhiêu nguyên khí ngôi sao, khiêu chiến một lần chẳng phải sẽ biết chứ "

Phần đông đệ tử trì trệ, nói thầm lấy mạng một tiếng, người nào không biết hiện đang khiêu chiến người muốn trước trả giá ba mươi miếng nguyên ngọc, cái kia đại giới quá cao.

Cho nên bọn hắc cũng chỉ là âm thầm lặc đầu, tại kiến thức lúc trước Chu Nguyên sức chiến đấu về sau, bọn hắc đã không dám tùy nhỏ dò xét cái mới nhìn qua này đúng tốt nhất bốp nhất đẳng đệ tử.

Hơn nữa, mẫu chốt nhất đúng rồi, bây giờ Chu Nguyên so với vừa rồi mạnh hơn, bởi vì hắc cũng là bước chân vào Thái Sơ Cảnh Nhất Trọng Thiên.

Chu Nguyên nhìn đến không người đáp lại, trong lòng ngược lại là hơi có hơi thất vọng, xem ra hắc cái này thắng lấy nguyên ngọc ý tưởng đúng rơi vào khoảng không. . . Những người này ăn một lần thiệt thòi, đã sẽ không lại đến lần thứ hai.

Về phần những nhất đẳng kia đệ tử, đang không có làm rõ ràng hắc át chủ bài về sau, chỉ sợ cũng không quá sẽ đối với hắc ra tay.

Cố Hồng Y khê căn rằng, cuối cùng chỉ có thể róc xương lóc thịt Chu Nguyên liếc, không nói thêm lời, nàng mặc dù hiểu kỳ Chu Nguyên ngưng kết nguyên khí ngôi sao số lượng, nhưng song phương cũng không có gì ân oán, cho nên hắc cũng sẽ không bởi vậy liền đối với Chu Nguyên động thủ.

"Gia hỏa này, chẳng lẽ lại còn muốn sử dụng loại phương thức này khiến cho chú ý của ta?" Cố Hồng Y trừng mắt nhìn, dù sao hâm mộ với nàng thiếu niên thật sự quá nhiều, trong đó cũng không thiếu loại này dùng khác loại phương thức tranh thủ ánh mắt đấy.

Bất quá, ý nghĩ này rất nhanh cũng bị nàng theo như diệt xuống rồi đi, bởi vì nàng nhìn coi Yêu Yêu chỗ phương hướng, như vậy vừa so sánh với so sánh về sau, nàng chính là khê căn căn cặp môi đỏ mọng, bởi vì mặc dù là kiêu ngạo như nàng, không thừa nhận cũng không được, cái này toàn thân tràn đầy thần bí cùng linh hoạt kỳ ảo khí tức nữ hài, thật sự là nhân gian tuyệt sắc.

Yêu Yêu cùng Chu Nguyên cuối cùng là quan hệ như thế nào nàng không biết, nhưng không thể phủ nhận, hai người hiển nhiên tương đối thân mật, bằng không thì sẽ không ngay cả ở đều ở cùng một chỗ.

Giữa không trung, cái kia Trần Viên ánh mắt bao quát xuống, nhàn nhạt quét Chu Nguyên liếc, sau đó nhìn về phía rất nhiều đệ tử, nói: "Hôm nay tu hành, đến đây là kết thúc, về sau mỗi ngày, các người đều cần bên trên Nguyên Sơn tu luyện."

Đối với cái này một điểm, tất cả mọi người đứng gật đầu, Nguyên Sơn tu luyện hiệu quả chuyện tốt, bọn hắn đã đích thân thể nghiệm qua rồi, tự nhiên hận không thể mỗi ngày lên một lượt núi tu luyện.

"Bất quá nguyên khí tu hành mặc dù trọng yếu, nhưng Nguyên thuật tu luyện, cũng không thể rơi xuống."

"Các người có thể tiến về trước bên ngoài núi Tàng Kinh Lâu, thuê Nguyên thuật, bất quá đẳng cấp càng cao Nguyên thuật, thuê giá cả cũng càng cao, đương nhiên, đều là dùng nguyên ngọc trở lại tiền trả."

"Mà Tàng Kinh Lâu ở bên trong, cũng có được rất nhiều giảng sư, nếu là người đam Nguyên thuật tu luyện gặp phải nan đề, có thể hướng bọn hắn thỉnh giáo, nhưng đồng dạng cần tiền trả nguyên ngọc, năng lực càng cao giảng sư, giá cả lại càng cao."

Nghe được Trần Viên lời nói này, rất nhiều đệ tử đều là cảm thấy nhức đầu, nói như thế nào mà nói rồi đi, cái gì đều cần nguyên ngọc? Bọn hắn nguyên bản đối với nguyên ngọc khái niệm còn không phải rất lớn, nhưng trải qua hôm nay về sau, lại khắc sâu hiểu được nguyên ngọc đối với bọn họ có bao nhiêu trọng yếu.

Không có nguyên ngọc, bọn hắn thậm chí ngay cả sử dụng Thiên Nguyên Hoa thời gian tu luyện, đều so với người bên ngoài ít hơn.

Như thế xem ra, mỗi tháng cái này ba mươi miếng nguyên ngọc căn bản cũng không đủ hao phí a.

Cái kia Trần Viên nhìn đến mọi người hết lời hề hề khuôn mặt, chính là biết được bọn hắn đau đầu cái gì, lúc này tiếp tục nói: "Về phần nguyên ngọc, ngoại trừ mỗi tháng phát cho các người ba mươi miếng nguyên ngọc, nếu là còn muốn thu hoạch, các người phải tiến về trước việc vật vãn các nhận lấy nhiệm vụ."

"Chỗ đó nhiệm vụ tạp nhiều, tuần sơn, gác đêm, lên núi săn giết nguyên thú, tìm nguyên tài. . . , chỉ cần hoàn thành, đều có thể đạt được một ít nguyên ngọc trợ cấp."

Mọi người nghe vậy, lúc này mới thở dài một hơi, thì ra là còn có loại này nguyên ngọc doanh thu, bằng không thì cuộc sống của bọn hắn thật sự là muốn trôi qua căng thẳng rồi.

Chu Nguyên mặt cũng là trở nên sáng lên, rời đi việc vật vãn các làm nhiệm vụ hẳn tạm thời không có hứng thú, dù sao mới từ Hàn Sơn chỗ đó thắng ba mươi miếng nguyên ngọc, cho nên hẳn càng cảm thấy hứng thú, hay vẫn là cái kia bên ngoài núi Tàng Kinh Lô.

Mặc dù chỉ là bên ngoài núi Tàng Kinh Lô, nhưng dù sao cũng là Thương Huyền Tông, nghĩ đến trong đó Nguyên thuật có lẽ đẳng cấp không thấp a?

"Hôm nay ta làm cho tu luyện Nguyên thuật, chỉ có Đại Phong Lô đúng Tiểu Thiên Nguyên Thuật cấp bậc, có thể miễn cưỡng xuất ra tay, những thứ khác Nguyên thuật, mặc dù là Long Bi Thủ, đều cũng có chút ít rớt lại phía sau rồi."

Chu Nguyên tự nói, hẳn dĩ vãng làm cho tu luyện những Nguyên thuật kia, theo thực lực của hắn tăng lên, cũng là dần dần bị loại bỏ, thậm chí làm đến bây giờ, hắn đại bộ phận đều là dựa vào Thông Thiên Huyền Mãng Khí

diễn biến ra Nguyên thuật cùng người tác chiến, ví dụ như Huyền Mãng Lân.

Cho nên hần bức thiết cần một ít Tiểu Thiên Nguyên Thuật trở lại tăng cường bản thân chiến đấu thủ đoạn, bất quá Tiểu Thiên Nguyên Thuật hiển nhiên không dễ dàng như vậy đạt được, dù sao ở đằng kia thánh tích chi địa ở bên trong, hần vất vả hồi lâu, vừa rồi đạt được một cuốn "Đại Phong Lô"

.

"Xem ra cái này Tàng Kinh Lô, phải đi một chuyến."

Tại Chu Nguyên tự nói lúc giữa, cái kia Trần Viên nói rõ hoàn tất, chính là chân đạp nguyên khí mà đi.

Toàn bộ Nguyên Sơn bầu không khí thư giãn xuống, tiếng động lớn nào không ngừng.

Cái kia Cố Hồng Y đôi mắt đẹp quét Chu Nguyên liếc, cũng không có tiếp tục cùng hần nói chuyện ý tứ, trực tiếp chính là quay người xuống núi, hiển nhiên đối với Chu Nguyên sắc chuyện của nàng, vẫn có chút nhỏ phiền phức khó chịu.

Một thân áo trắng Lục Phong, ở đằng kia rất nhiều Thánh châu bản thổ đệ tử túm tụm xuống, cũng là đối với Nguyên Sơn hạ xuống, thần sắc hần lạnh nhạt, bất quá tại đi vào Chu Nguyên trước mặt lúc, bước chân dừng một chút, thần nhiên nói: "Ta đối với người không nhiều lắm hứng thú, bất quá ta cùng áo đỏ trong nhà là thế giao, cho nên ta hi vọng người không nên gần gũi quá nàng, đồng thời cũng vì nàng có thể tôn trọng một ít."

"Ta không muốn tìm người gây chuyện, nhưng là hi vọng người không nên tự tìm phiền toái."

Thanh âm rơi xuống, hần cũng không đợi Chu Nguyên có bất kỳ trả lời, phảng phất là khinh thường, chính là cùng hần bơi người mà qua.

Mà Lục Phong quanh thân những Thánh kia châu nhất đẳng đệ tử, ánh mắt không kiêng nể gì cả đảo qua Chu Nguyên, làm như có chút đồng tình hẳn đưa tới Lục Phong chú ý.

Chu Nguyên không để ý đến ánh mắt của bọn hắn, chẳng qua là nhìn Lục Phong bóng lưng, nhú mày, những Thánh này châu bản thổ con cưng cao cao tại thượng cùng với cao ngạo, đích thật là làm cho người ta thật sự rất không thích.

"Cũng hi vọng các người sẽ không chọc ta đi. . ."

Hắn hai mắt nhẹ híp mắt, bờ môi khẽ mím môi, có một vòng sắc bén hiển hiện.

Bằng không thì ta đây năm dặm, sợ là nửa dặm cũng sẽ không nhận thức có phải hay không các người cái gì Thánh châu bản thổ con cưng. . .

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 224: Hóa Giải

Bách Hương Lâu.

Nơi này là bên ngoài núi một tòa ăn phủ, đối với rất nhiều Ngoại Sơn đệ tử mà nói, nơi này là đãi ngộ cực địa phương tốt, rất nhiều mỹ vị món ngon ngược lại là tiếp theo, trọng điểm đúng rồi nơi đây nguyên liệu nấu ăn, đều là có chút Cao cấp, không chỉ có có thể thỏa mãn muốn ăn, còn có thể lợi cho tu luyện.

Đương nhiên, ở chỗ này hưởng thụ cũng cần tiền trả nguyên ngọc, cho nên sơ kỳ giai đoạn, có thể tới nơi này tiêu xài đệ tử đều là cực kỳ số ít.

Mà lúc này Chu Nguyên, đang mang theo Yêu Yêu, Thôn Thôn cùng với Thẩm Vạn Kim, Tiêu Thiên Huyền một đám Thương Mang đại lục con cưng lúc này bao hết một bàn, xem như chúc mừng hân đột phá đến Thái Sơ Cảnh.

Đương nhiên, quan trọng nhất là khi bọn hắn vừa rồi đi tới cửa thời điểm, Thôn Thôn đột nhiên nổi điên hướng bên trong hướng, ngăn đón cũng không ngăn không được. . .

"Hắc hắc, cái này Bách Hương Lâu ta ngày hôm qua đã nhìn thấy, bất quá tiến cũng không dám tiến, hôm nay dính tiểu nguyên ca quang, cuối cùng có thể tới nếm thử tươi sống rồi." Thẩm Vạn Kim cười nói, mặt mũi tràn đầy bóng loáng.

Hôm nay mới tới Thương Huyền Tông, tất cả mọi người là một nghèo hai trắng, sẽ không lúc trước cái loại này bị người sủng ái con cưng rồi, cho

nên loại địa phương này, bọn hăn vừa mới bắt đầu cũng tới giới.

Chu Nguyên cười cười, trong tươi cười lộ ra đau lòng, bởi vì lúc trước hăn gọi món ăn thời điểm phát hiện, nơi đây nguyên liệu nấu ăn, cơ bản đều là dùng tứ phẩm nguyên thú làm chủ liệu, hơn nữa một ít bí mật hạn chế tinh thần súp, cũng là dùng rất nhiều hiếm có nguyên tài với tư cách phụ liệu.

Hăn ở đây Khai Mạch trong lúc, đã từng phục dụng qua bọn hăn hoàng thất "Cửu Thú Thang", nhưng cùng nơi đây so với, thật là tiểu vu kiến đại vu.

Đương nhiên, thứ đồ vật tốt, giá cả cũng quý, bữa tiệc này, trọn vẹn mất hết rồi Chu Nguyên mười miếng nguyên ngọc.

Nghĩ đến đây, hăn chính là nhịn không được hung hăng trợn mắt nhìn một bên miệng há hốc, ngoắt ngoắt cái đuôi chảy nước miếng Thôn Thôn liếc.

"Hôm nay tiểu nguyên ca thật đúng là uy phong, cái này xem bọn hăn còn dám hay không xem thường chúng ta Thương Mang đại lục." Một bên, một gã trứng ngỗng mặt, lộ ra có chút xinh đẹp thiếu nữ vừa cười vừa nói.

Nàng gọi là Thủy Tịch, chỗ gia tộc, cũng là trên Thương Mang đại lục bá chủ một phương.

Những người khác cũng là cười gật đầu.

Nhìn ra được, bọn hăn cũng là triệt để buông xuống dĩ vãng tâm lý gánh nặng, bắt đầu chính thức dùng Chu Nguyên làm trung tâm, hiển nhiên hai ngày này bọn hăn cũng là cảm thấy, tại đây Thương Huyền Tông ở bên trong, cạnh tranh kịch liệt, nếu không phải ôm đoàn mà nói, cũng chỉ có thể bị người khác khi dễ, nghiền ép.

Mà hôm nay Chu Nguyên cùng Yêu Yêu là bọn hăn Thương Mang đại lục chỉ vẹn vẹn có hai cái nhất đẳng đệ tử, thực lực mạnh nhất, tự nhiên bị bọn hăn đã coi như là hạch tâm.

Chu Nguyên nhìn bọn hăn liếc, nói: "Thẩm Vạn Kim đã nói với ta, hai ngày này đệ tử khác ôm đoàn, duy chỉ có chúng ta Thương Mang đại lục người không ai để ý tới, lại nói tiếp cũng đều là bởi vì ta nguyên nhân, cho các người chịu liên quan đến."

Hăn nhát cười một tiếng, nói: "Ta đối với ôm đoàn không có quá lớn hứng thú, bất quá chúng ta chung quy đều là đến từ Thương Mang đại lục, cho nên nếu là có thể, tự nhiên cũng sẽ tương hộ chiếu cố một ít."

Thẩm Vạn Kim giơ lên chén rượu, trước tiên nói: "Có tiểu nguyên ca những lời này, kỳ thật là đủ rồi."

Nói qua, hăn đột nhiên đứng đứng một bên trầm mặc không nói gì Tiêu Thiên Huyền.

Người sau sắc mặt có chút cứng ngắc, ngẩng đầu nhìn rồi Chu Nguyên liếc, do dự một chút, mới nói: "Rời đi Thương Mang đại lục lúc, cha ta nói, hăn đã tiến đưa dần tiến về trước Đại Chu Vương Triều, muốn cùng Đại Chu Vương Triều kết minh."

Chu Nguyên liền giật mình, vị kia Thánh Tích Thành thành chủ, vậy mà phải làm như vậy? Phải biết rằng Thánh Tích Thành tại Thương Mang đại lục, thực lực xem như xếp hạng hàng đầu, cũng không so với Đại Vũ vương triều yếu bao nhiêu.

Mà Tiêu Thiên Huyền phụ thân sẽ như thế làm, nghĩ đến đúng biết rõ hăn cùng với Tiêu Thiên Huyền lúc giữa ân oán, cho nên dùng loại phương thức này trở lại hóa giải chứ

"Thật sự có quyết đoán, là một nhân vật." Chu Nguyên thầm nghĩ một tiếng, vị này Thánh Tích Thành thành chủ vậy mà sẽ vì hấn, trực tiếp lựa chọn cùng Đại Chu kết minh, tuy nói Thánh Tích Thành khoảng cách Đại Chu, Đại Vũ xa xôi, thật muốn gặp chuyện không may, cũng là nước xa không cứu được lửa gần, bất quá lại hiển nhiên cũng sẽ trở thành một loại uy áp, làm cho Đại Vũ đối với Đại Chu làm cái gì thời điểm, sẽ có phân tâm.

Cho nên, vị kia Thánh Tích Thành thành chủ như vậy tác pháp, Chu Nguyên thật đúng là không thể không cảm kích.

Cho nên Chu Nguyên đều là nhịn không được thầm than một tiếng, trách không được Thánh Tích Thành có thể ở đẳng kia vị thành chủ không chế sau càng mạnh mẽ.

Chu Nguyên nằm chén rượu, trầm ngâm một chút, đối với Tiêu Thiên Huyền nâng chén nói: "Trước kia ân oán, cũng chỉ tới chấm dứt a."

Tiêu Thiên Huyền ở đẳng kia thánh tích chi địa bên trong sẽ cùng hấn không qua được, cũng chủ yếu là bởi vì cái kia Cổ Linh âm thầm châm ngòi, bất quá hấn về sau cũng không có chiếm được chỗ tốt gì, ngược lại bị Chu Nguyên giày vò đến dục tiên dục tử.

Hôm nay đã đi ra Thương Mang đại lục, đã đến Thương Huyền Tông, Chu Nguyên tầm mắt đã đề cao, Tiêu Thiên Huyền trong mắt hấn, cũng không hề cấu thành bất luận cái gì uy hiếp.

Nếu như vị kia Thánh Tích Thành thành chủ cố ý hóa giải giữa hai người ân oán, vậy hấn cũng không cần phải tính toán chi li.

Tiêu Thiên Huyền bờ môi giật giật, nhưng cuối cùng không nói ra cái gì, chẳng qua là đem rượu trong chén uống một hơi cạn sạch.

Theo hai người chén rượu giải ân oán, trên bàn bầu không khí lập tức liền hòa hoãn náo nhiệt, mọi người cũng đều là người trẻ tuổi, rời xa quê quán đi vào lạ lẫm địa phương, rất nhanh cảm tình đều là ấm lên.

Trên bàn mỹ vị cũng là bị lần lượt bưng lên, đoàn người càng là nhịn không được, bắt đầu quá nhanh cắn ăn.

Thôn Thôn tướng ăn nhất khủng bố, miệng rộng mở ra, so với nó thân hình khổng lồ gấp mấy lần đồ ăn đã bị nó một cái nuốt. . .

Yêu Yêu nhất ưu nhã, chẳng qua là thưởng thức một ít thức ăn chay, đối với cái loại này lớn ăn mặn chi vật, nhưng là không có hứng thú.

Mà theo phần đông đại bộ đồ ăn vào bụng, mọi người đều đúng sắc mặt hồng nhuận phơn phớt, thân thể nóng hổi, cảm giác được nóng bỏng nguyên khí trong người chảy xuôi, cuối cùng nhanh chóng dừng mãnh vào Khí Phủ bên trong.

"Ha ha, Chu Nguyên sư đệ ngược lại là xa hoa, hiện tại trở lại Bách Hương Lâu tiêu phí đệ tử, thế nhưng là không nhiều lắm." Mà đang lúc mọi người ăn được chết đi được lúc giữa, một cái khác tiếng cười, từ bên cạnh truyền đến.

Chu Nguyên ngẩng đầu, chính là nhìn thấy một gã thanh niên đứng ở bên cạnh, trên mặt mỉm cười nhìn bọn hắn, đúng vậy ở đằng kia Nguyên Sơn bên trên mở miệng đã giúp Chu Nguyên kiêu tu.

Đối với người này, Chu Nguyên ngược lại cũng là có chút điểm hảo cảm, lúc này đứng dậy ôm quyền: "Nguyên lai là kiêu tu sư huynh."

Ngang nhau đệ tử lúc giữa, chính là dùng tuổi phân chia, cái này kiêu tu tuổi hiển nhiên so với Chu Nguyên lớn.

"Cùng một chỗ ngồi một chút?" Chu Nguyên nhìn ra được lấy kiêu tu tới đây hiển nhiên là có việc muốn nói, chính là chỉ chỉ bên cạnh, nói.

Kiêu tu vui vẻ nhận lời, ngồi xuống cùng mọi người đàm tiếu rồi một chút, sau đó liền nhìn về phía Chu Nguyên, nói: "Chu Nguyên sư đệ, có thể có hứng thú mang theo mọi người gia nhập chúng ta?"

Hắn không có che che lấp lấp, mà là nói thẳng ra mục đích.

Thẩm Vạn Kim, Tiêu Thiên Huyền bọn hắn cũng đều là an tĩnh lại.

Chu Nguyên thần sắc cũng không có bao nhiêu ngoài ý muốn, hiển nhiên là đoán được kiêu tu mục đích.

Kiêu tu cười nói: "Chu Nguyên sư đệ nên biết, cái này bên ngoài trong núi cạnh tranh cũng là cực kỳ kịch liệt, hôm nay cái này rất nhiều đệ tử lúc giữa, cũng tạo thành tất cả lớn nhỏ rất nhiều đoàn thể."

"Ôm đoàn sưởi ấm, tổng so với đơn đả độc đấu tốt."

"Hơn nữa, Thánh châu bản thổ đệ tử ưu thế quá lớn, bọn hắn quá cường thế, bất luận cái gì không phải Thánh châu bản thổ đệ tử, đều sẽ phải chịu bọn họ một ít chèn ép."

Kiêu tu nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, chậm rãi nói: "Nghe nói lần này Tuyển Sơn Đại Diễn, cái kia chỉ vẹn vẹn có mười cái Kim mang danh ngạch, những Thánh kia châu bản thổ đệ tử đã thả ra lời nói, bọn hắn toàn bộ chiếm được, vô cùng bá đạo."

"Kim mang danh ngạch?" Chu Nguyên nhíu mày.

"Xem ra Chu Nguyên sư đệ cũng không biết những này." Kiêu tu cười cười, nói: "Chúng ta hôm nay là Ngoại Sơn đệ tử, như là thông qua tiến nhập bảy Phong, chính là Nội Sơn đệ tử."

"Mà Nội Sơn đệ tử, cũng có đẳng cấp phân chia, từ cao xuống thấp, chia làm đệ tử đai tím, đệ tử đai vàng cùng với đệ tử đai đen."

"Đẳng cấp càng cao đệ tử, tại bẫy Phong bên trong địa vị cùng với lấy được tu luyện tài nguyên cũng hoàn toàn khác nhau, mà mỗi một lần Tuyển Sơn Đại Diễn, có thể tiến vào mười thứ hạng đầu người, mà có thể trực tiếp trở thành đệ tử đai vàng, vượt qua đệ tử đai đen cái này nhất cấp."

"Hơn nữa, cũng chỉ có tiến vào mười thứ hạng đầu đệ tử, mới có tư cách lựa chọn tiến về trước cái đó một núi tu hành, kia đệ tử của hãn, đều là do tông môn trở lại sai khiến."

Nghe đến đó, Chu Nguyên cùng Yêu Yêu lông mày đều là nhíu lại, bọn hãn đến đây Thương Huyền Tông, làm cho vì chính là tiến vào Thương Huyền Tông Thánh Nguyên Phong, đạt được Thương Huyền lão tổ phong ấn tại trong đó đạo thứ hai "Thánh văn" .

Nếu như đến lúc đó bọn hãn bị cưỡng ép phân công đã đến mặt khác Phong, đây chẳng phải là sẽ không đùa giỡn rồi hả?

Chu Nguyên hai mắt híp lại, như vậy xem ra. . . Cái này Tuyển Sơn Đại Diễn mười thứ hạng đầu danh ngạch, hãn cùng với Yêu Yêu, đều phải chiếm một cái. . .

Như thế, bọn hãn phải từ những Thánh kia châu bản thổ đệ tử chỗ đó, đoạt thức ăn trước miệng cọp rồi.

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 225: Hóa Hư Thuật

Trên bàn, Kiều Tu nhìn qua Chu Nguyên sắc mặt, mỉm cười, nói: "Nhìn ra được, Chu Nguyên sư đệ cũng là người có dã tâm, chắc có lẽ không tình nguyện tiến nhập thất phong về sau, hay vẫn là tầng dưới chót nhất đệ tử đai đen."

Thương Huyền Tông đệ tử, đều có lấy nghiêm khắc đẳng cấp chế độ, dùng cái này dùng để kích lệ đệ tử, cho nên càng là đẳng cấp cao đệ tử, không chỉ có thân phận địa vị cao hơn, hơn nữa đạt được tu luyện tài nguyên, cũng là vượt xa đệ tử khác, mà tu luyện tài nguyên đối với mọi người mà nói, không thể nghi ngờ là có thể làm cho được từ người vượt lên đầu một bước.

Có đôi khi, một bước chậm, từng bước chậm.

Nói không chừng chính là như vậy một lần, tựa sẽ khiến cho người thủy chung bị người đặt ở dưới chân.

Cho nên cái kia Tuyển Sơn Đại Diễn cơ hội, không có đệ tử nào nguyện ý dễ dàng buông tha cho.

"Ta chỗ đoàn đội, kể cả ta ở bên trong, có năm vị nhất đẳng đệ tử, bàn về thực lực lời nói, tại không phải Thánh châu bản thổ đệ tử đoàn đội ở bên trong, cũng có thể sắp xếp nhập hàng đầu."

Kiều Tu nóng bỏng nhìn qua Chu Nguyên hai người, nói: "Nếu như Chu Nguyên sư đệ cùng tiểu yêu sư muội gia nhập lời nói, chúng ta mới có thể

đủ hấp dẫn càng nhiều nữa đệ tử gia nhập, đến lúc đó, coi như là đối mặt với Thánh châu bản thổ đoàn đội, cũng sẽ không thua kém."

Hắn vừa nhìn về phía Thẩm Vạn Kim cùng với mọi người, nói: "Đến lúc đó, Thương Mang đại lục những người khác cũng có thể gia nhập."

Bất quá Thẩm Vạn Kim, Tiêu Thiên Huyền bọn người không nói chuyện, chẳng qua là nhìn về phía Chu Nguyên, hiển nhiên là cùng đội quyết định của hắn.

Chu Nguyên bưng chén rượu, đã trầm mặc một lát, cuối cùng tại Kiều Tu nóng bỏng trong ánh mắt nhẹ khẽ lắc đầu, nói: "Ta có lẽ không cách nào gia nhập Kiều Tu sư huynh đoàn đội rồi."

Hắn hay vẫn là cự tuyệt Kiều Tu mời, bởi vì hắn biết rõ, loại này đoàn đội tuy nhiều người lực lượng lớn, nhưng nhiều người cũng liền tượng trưng cho sẽ có tranh chấp hoặc là phiền toái.

Chu Nguyên đi vào Thương Huyền Tông, mục đích chính yếu nhất là để cho bản thân tại nhanh nhất trong thời gian đột phá đến Thần Phủ Cảnh, chỉ có như thế, hắn có thể đủ chính thức đối phó Đại Vũ vương triều.

Mà hôm nay Đại Vũ vương triều tại kiệt lực củng cố xung quanh, một khi cùng với Vũ Vương dọn ra tay, tất nhiên hội nghị biện pháp đối với Đại Chu hạ thủ.

Cho nên Chu Nguyên phải trước đó, bước vào Thần Phủ Cảnh.

Hắn không muốn bởi vì những đoàn đội này lúc giữa tranh chấp, các loại lục đục với nhau không lý do lãng phí tu luyện của hắn thời gian.

Kiều Tu nhìn thấy Chu Nguyên cự tuyệt, sắc mặt cũng là có chút ít thất vọng, bất quá hắn cũng cũng không có tức giận, chẳng qua là cảm thấy tiếc hận.

"Bất quá tuy rằng không cách nào gia nhập các người, nhưng ta thì nguyện ý cùng Kiều Tu sư huynh kết giao bằng hữu, ngày sau nếu là có cần mà nói, chúng ta ngược lại có thể lẫn nhau tương trợ." Chu Nguyên cười nói.

Hắn không muốn quá nhiều lần vào đối phương đoàn đội bên trong sự tình, nhưng nguyện ý giao Kiều Tu một người bạn, người này tính tình không tệ, có phần đối với khẩu vị của hắn.

Kiều Tu nghe vậy, cũng là nở nụ cười, cười mở mà nói: "Vậy thì thật là tốt, cầu còn không được đây."

Hắn cũng không có bắt buộc Chu Nguyên, bởi vì hắn đối với bản thân ánh mắt ngược lại là có chút tự tin, trước mắt Chu Nguyên, nhìn qua cũng liền vừa mới đạt tới Thái Sơ Cảnh Nhất Trọng Thiên, nhưng hắn cảm giác, cảm thấy, Chu Nguyên không có biểu hiện ra đơn giản như vậy.

"Tuy rằng Chu Nguyên sư đệ không muốn gia nhập, bất quá nếu là bọn họ có hứng thú, cũng có thể gia nhập chúng ta." Kiều Tu chỉ hướng Thẩm Vạn Kim bọn hắn, cười nói.

Thẩm Vạn Kim bọn hắn cũng chỉ là tam đẳng đệ tử, từ trên thực lực mà nói, Kiều Tu tự nhiên không có nhiều hứng thú, bất quá hắn nhưng là biết làm người, biết rõ những mọi người này đúng Chu Nguyên bằng hữu, cho nên liền cho Chu Nguyên một ít mặt mũi, cũng làm cho Thẩm Vạn Kim bọn hắn gia nhập.

Thẩm Vạn Kim bọn hắn nghe vậy, ngược lại là có chút động tâm, dù sao bọn hắn biết rõ hôm nay bên ngoài núi rất nhiều đệ tử tình huống, tam đẳng đệ tử, nếu như không có bối cảnh gì mà nói, thật đúng là khắp nơi được khi dễ, tuy nói hôm nay Chu Nguyên chấn nhiếp rồi một chút những người khác, nhưng bọn hắn tự nhiên cũng muốn nhiều kết giao một số người, đối với bọn họ cũng có trợ giúp.

Bất quá bọn hăn cũng không có gật đầu, mà là nhìn về phía Chu Nguyên.

Chu Nguyên thấy thế, thì là cười gật gật đầu, vừa vắn hăn đều muốn chuyên tâm tu luyện, sợ đến lúc đó không cách nào chiều cổ đến mọi người, dưới mắt có Kiều Tu hỗ trợ, thật ra khiến hăn bớt lo rồi.

"Cái kia liền đa tạ Kiều Tu sư huynh rồi." Chu Nguyên bưng chén rượu lên, nói.

Kiều Tu cười cười, biết rõ Chu Nguyên nhận được hăn nhân tình này.

"Đúng rồi. . . Chu Nguyên sư đệ, ta cũng rất muốn biết, người lần thứ nhất vận chuyển Thái Sơ Khí lúc động tĩnh lớn như vậy, cuối cùng ngưng luyện rồi bao nhiêu khối nguyên khí ngôi sao?" Song phương quan hệ dựa sát vào rất nhiều, Kiều Tu cũng là nhịn không được mà hỏi.

Thẩm Vạn Kim bọn hăn cũng là vênh tai, hiển nhiên đối với cái này đồng dạng cực kỳ rất hiếu kỳ.

Chu Nguyên cười cười, bưng chén rượu lên, uống một hơi cạn sạch, nói: "Chừng trăm khối mà thôi."

Hí...iiiiii.

Trên bàn lập tức liên tiếp mảnh hít một hơi khí lạnh thanh âm, Thẩm Vạn Kim bọn hăn trợn mắt há hốc mồm, bọn hăn hôm nay cũng là Thái Sơ Cảnh Nhất Trọng Thiên, nhưng mà Khí Phủ bên trong ngưng kết nguyên khí ngôi sao, mới bất quá hơn ba mươi khối.

Kiều Tu cũng là há to miệng, cuối cùng cười khở một tiếng.

Đừng nói Thẩm Vạn Kim bọn họ, coi như là hăn cái này Thái Sơ Cảnh Tam Trọng Thiên, hôm nay cũng đồng dạng liền chừng trăm khối, nói cách khác, hăn nếu như muốn cùng Chu Nguyên thuần túy so đấu nguyên khí

hùng hậu lời nói, chỉ sợ hãn cái này Thái Sơ Cảnh Tam Trọng Thiên, thật đúng là không nhất định là có thể còn hơn Chu Nguyên.

Điều này làm cho được hãn cảm thán không thôi, hãn thật sự không cách nào tưởng tượng, Chu Nguyên nguyên khí, tại sao lại hùng hậu đến loại trình độ này.

Bất quá, đây cũng là làm cho hãn cảm thấy may mắn, xem ra ánh mắt của hãn hoàn toàn chính xác không sai, trước mắt thiếu niên này, hoàn toàn chính xác cũng không có người thường, đừng nhìn dưới mắt hãn bừa bãi vô danh, nhưng mà Kiều Tu lại là có thêm dự cảm, tương lai cái này Thương Huyền Tông, chỉ sợ không người không biết hãn. . .

...

Hôm sau.

Lúc sáng sớm, Chu Nguyên tự nhiên là chưa từng vắng hợp Nguyên Sơn tu luyện, bất quá lúc này đây Yêu Yêu nhưng là chẳng muốn đi nữa, mà là đem Thôn Thôn bỏ lại cho hãn, lại để cho hãn đem Thôn Thôn đặt ở tu luyện của nàng trên đài.

Vì vậy, hôm nay Nguyên Sơn bên trên liền là có thêm kỳ lạ một màn, chỉ thấy được Yêu Yêu này tòa trên tu luyện đài, một đầu thú con nằm sấp lấy, há to mồm, nuốt chừng cuộn cuộn nguyên khí, xem trọng mặt khác rất nhiều đệ tử rất hâm mộ.

Mà Nguyên Sơn tu hành sau khi kết thúc, Chu Nguyên chính là trực tiếp ôm Thôn Thôn xuống núi, sau đó thẳng đến Tàng Kinh Lô mà đi, đối với cái này trong, từ hôm qua bắt đầu, hãn đã tâm ngứa ngứa.

Tàng Kinh Lô đúng một tòa hùng vĩ Cổ Lô, đứng sừng sững tại một tòa núi non trùng điệp lúc giữa, liên tục không ngừng có đệ tử chân đạp

nguyên khí gào thét mà đến, nơi đây không thể nghi ngờ là toàn bộ bên ngoài núi được hoan nghênh nhất địa phương một trong.

Tầng Kinh Lô cực kỳ bao la, trong đó phân ba tầng, tầng thứ nhất gửi đều là Huyền Nguyên Thuật, mà tầng thứ hai, chính là Tiểu Thiên Nguyên Thuật, nghe nói cái kia tầng thứ ba, tồn phóng chính thức Thiên Nguyên Thuật, bất quá thuê giá cả cực cao, căn bản không phải bây giờ các đệ tử có thể đủ chịu đựng nổi đấy.

Cho nên Chu Nguyên thẳng đến tầng thứ hai.

Tiểu Thiên Nguyên Thuật, đối với với hắn hiện tại mà nói, cũng đầy đủ có lực hấp dẫn rồi.

Tầng thứ hai đệ tử, số lượng tự ít đi rồi rất nhiều, bởi vì nơi này Tiểu Thiên Nguyên Thuật, tuy rằng uy lực mạnh mẽ, nhưng là càng khó dùng tu luyện, hôm nay mọi người trong tay nguyên ngọc cũng không nhiều, cho nên không muốn lãng phí, thậm chí nghĩ cùng với về sau nguyên ngọc đầy đủ lại đến.

Trong tầng thứ hai, so với tầng thứ nhất càng thêm tinh xảo, từng tòa Bạch Ngọc trên đài, lơ lửng từng miếng ngọc giản, ngọc giản trên có quang mang phát ra, hình chiếu tại trước mặt Hư Không, tạo thành rất nhiều văn tự.

"Nhiều như vậy Tiểu Thiên Nguyên Thuật. . ." Chu Nguyên có chút rung động nhìn qua những ngọc giản kia, thô sơ giản lược nhìn lại, tối thiểu trên trăm đạo, điều này làm cho được hắn vô cùng khiếp sợ, phải biết rằng loại này cấp bậc Tiểu Thiên Nguyên Thuật, nếu là đặt ở Thương Mang đại lục, đều đủ để trở thành tất cả thế lực lớn bên trong ẩn giấu bảo bối.

Nhưng ở chỗ này, nhưng là như thế thông thường.

Bởi vậy có thể thấy được, Thương Huyền Tông nội tình, cuối cùng có bao nhiêu đáng sợ.

Chu Nguyên liếm liếm miệng, quen mắt nóng bỏng, từng bước một tiến lên, bước chân xẹt qua từng tòa Bạch Ngọc trước đài.

"Hạ phẩm Tiểu Thiên Nguyên Thuật, Phúc Địa Chỉ Ấn."

"Hạ phẩm Tiểu Thiên Nguyên Thuật, Kiếm Tâm Cương."

"Trung phẩm Tiểu Thiên Nguyên Thuật, Thiết Ma Nguyên Thể."

". . ."

Chu Nguyên ánh mắt xẹt qua từng đạo ngọc giản phía trước phản chiếu văn tự, hần phát hiện nơi đây Tiểu Thiên Nguyên Thuật, vậy mà đều cũng có lấy cẩn thận đẳng cấp phân chia.

Dựa theo hần ước định, chỉ sợ hần tại thánh tích chi địa trung được đến "Đại Phong Lô", hần là ở vào Trung phẩm Tiểu Thiên Nguyên Thuật cấp độ.

"Hôm nay ta đây, cần nhất một cái khác thân pháp Nguyên thuật."

Chu Nguyên tự nói, lúc trước hần làm cho tu luyện Long Bộ, hôm nay đã là có chút rớt lại phía sau rồi, dù sao đây chẳng qua là Huyền Nguyên Thuật mà thôi, cho nên Chu Nguyên vẫn muốn tìm một cái khác đạt tới Tiểu Thiên Nguyên Thuật cấp bậc thân pháp Nguyên thuật.

Cước bộ của hần chậm rãi di động, ước chừng nửa nén hương về sau, rút cuộc đứng tại một tòa Bạch Ngọc trước đài mặt, ánh mắt lửa nóng nhìn qua lên trước mặt một cái khác cổ xưa ngọc giản.

"Trung phẩm Tiểu Thiên Nguyên Thuật, Hóa Hư Thuật."

"Thân như huyễn, hư thật khó dò, giống như mây mù, không thể cân nhắc."

Chu Nguyên tim đập thành thịch, đạo này Hóa Hư Thuật, hiển nhiên không giống người thường, lúc này hắn không có chút do dự nào, trực tiếp vươn tay ra, liền đối với cái kia miếng gập phải chộp tới.

Bất quá, ngay tại bàn tay hắn vừa mới bắt lấy gập phải lúc, đột nhiên bên cạnh cũng là vươn một cái da trắng nõn nà giống như bàn tay như ngọc trắng, cầm ngọc giản mặt khác một góc.

Chu Nguyên ngẩn người, xoay đầu lại, vừa vặn cũng là nhìn thấy một đôi đôi mắt sáng đang lờm lờm.

Nhìn kỹ lại, cái kia một thân áo đỏ, dáng người nóng bỏng hấp con người chân dài nữ hài, ngoại trừ cái kia Cổ Hồng Y bên ngoài, còn có thể là người phương nào?

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 226: Chúc Nhạc

"Cố Hồng Y. . ."

Chu Nguyên nhìn qua đó cũng là lựa chọn đạo này "Hóa Hư Thuật" áo đỏ nữ hài, trong lúc nhất thời cũng có chút sững sờ, đối phương tại Ngoại Sơn đệ tử ở bên trong, có thể nói là vạn chúng nhìn chăm chú, không chỉ có bản thân hình dạng tốt, hơn nữa thiên phú cũng thật tốt, đương nhiên quan trọng nhất là, nghe nói nàng tại Thương Huyền Tông bên trong rất có bối cảnh, cho nên điều này cũng dẫn đến nàng hầu như đã trở thành bên ngoài núi nam đệ tử trong mắt được hoan nghênh nhất người.

"Người cũng chọn trúng nó? Vậy người trước a."

Tuy rằng Thánh châu bản thổ đệ tử phần lớn đều lộ ra cao cao tại thượng, cực kỳ cao ngạo, bất quá điểm này tại Cố Hồng Y trên người ngược lại là không nhìn ra bao nhiêu, trong mắt của nàng, tựa hồ đối với này cũng không có gì phân chia, cho nên Chu Nguyên chủ động buông lỏng tay ra.

Nơi đây Nguyên thuật thực sự không phải là một thí sinh những người khác liền không có cơ hội, cho nên Chu Nguyên không ngại phụ nhân ưu tiên.

"Còn rất khiêm nhượng nha." Cố Hồng Y đôi mắt đẹp liếc mắt nhìn hắn, bất quá nhưng là không có nhận được Chu Nguyên hảo ý, mà là buông ra ngón tay ngọc, nói: "Được rồi, còn có thác ẩn vốn đây."

Nói xong, nàng chính là tiêu sái xoay người mà đi, tóc xanh xẹt qua Chu Nguyên trước mặt, truyền đến mùi thơm hương vị.

Bất quá, đi ra hai bước, nàng bỗng nhiên ngừng lại, có chút nghiêng đầu, đôi mắt sáng nhìn về phía Chu Nguyên, nói: "Bất quá ta đề nghị người đừng chọn đạo này Nguyên thuật."

"Vì cái gì?" Chu Nguyên nhíu mày.

Cố Hồng Y nói: "Bởi vì cái kia Chúc Phong cũng là tu hành này thuật."

Chu Nguyên chau mày, thản nhiên nói: "Hắn tu này thuật, cùng ta có quan hệ gì? Chẳng lẽ hắn lựa chọn Nguyên thuật, ta cũng không thể sửa?"

Cố Hồng Y cặp môi đỏ mọng nhếch lên, nói: "Vậy thì không thể trả lời rồi."

Nhìn ra được, nàng đối với Chu Nguyên hôm qua trước mặt mọi người cự tuyệt chuyện của nàng, còn nhớ tại trong lòng, cho nên trực tiếp đem Chu Nguyên mà nói, nguyên xi đưa về.

Chu Nguyên nhìn qua nàng cái kia thon dài yếu diệu bóng lưng, theo nàng chân dài di chuyển, toàn bộ tầng thứ hai rất nhiều nam đệ tử ánh mắt đều là tại như có như không cùng qua.

"Nữ nhân hoàn toàn chính xác mang thù." Chu Nguyên lẩm bẩm.

Bất quá hắn đối với Cố Hồng Y không có gì ý tưởng, cho nên đối với thái độ của nàng cũng không chút phật lòng, cho nên rất nhanh hắn chính là đưa mắt nhìn sang rồi trước mặt ngọc giản, xòe bàn tay ra đem cầm chặt, khóe môi nổi lên một vòng nụ cười thỏa mãn.

Hắn cầm chặt ngọc giản, có một ít giản lược tin tức truyền tới, đó là thuê ngọc giản giá cả.

Một ngày năm miếng nguyên ngọc.

Những trong ngọc giản này, kỹ càng ghi chép lấy tu luyện thuật pháp cùng với rất nhiều tiền bối kinh nghiệm, bất quá dù vậy, như muốn lĩnh ngộ tu thành cũng là cực kỳ khó khăn, bình thường đệ tử, sợ là muốn tiêu hao không ít thời gian.

Mà cái này không thể nghi ngờ sẽ là một số lớn nguyên ngọc chi tiêu.

Cho nên, càng nhiều nữa đệ tử, đang chọn rồi Nguyên thuật về sau, cũng sẽ ở Tàng Kinh Lâu bên trong tìm giảng sư, giảng sư sẽ dành cho chỉ điểm, lại để cho kia tu luyện, càng thêm dễ dàng.

"Thật sự quý." Chu Nguyên nhin không được thở dài một hơi, hắn hôm nay trong tay còn có hơn bốn mươi miếng nguyên ngọc, nhìn như không ít, nhưng hiển nhiên là nhin không được hao phí đấy.

Chu Nguyên cầm chặt ngọc giản, lại lần nữa hướng về phía trước, bất quá đi chưa được mấy bước, bước chân liền lại ngừng lại, con mắt thẳng tắp tập trung lên trước mắt một cái khác ngọc giản.

"Cửu Long Điển, Thượng phẩm Tiểu Thiên Nguyên Thuật."

"Nguyên khí có thể hóa rồng, bá đạo tuyệt luân."

Ngắn ngủn văn tự, lại là có thêm một cổ khí phách bốc lên, hiển lộ ra này thuật uy năng mạnh.

Chu Nguyên động tâm không thôi, bất quá khi nhìn hắn đến thuê giá cả lúc, thần sắc chính là ngưng tụ, bởi vì này một cái khác Cửu Long Điển, đúng là cần một ngày hai mươi miếng nguyên ngọc, đúng Hóa Hư Thuật bốn lần!

"Chết tiệt."

Chu Nguyên nhin không được căn rằng chửi nhỏ một tiếng, cuối cùng vẫn còn nhin đau lựa chọn tạm thời buông tha cho, hăn ý định trước đem Hóa Hư Thuật tu thành, gom đủ nguyên ngọc, lại đến đổi lấy đạo này "Cửu Long Diễn" .

Chu Nguyên cường ép đem ánh mắt từ đạo kia ngọc giản bên trên dời ra chỗ khác, cầm chặt Hóa Hư Thuật đạo kia ngọc giản, quay người bước nhanh mà đi, đi tới quầy hàng chỗ, đem ngọc giản giao cho sau quầy một người trung niên nam tử.

"Đem đệ tử của người lệnh bài cho ta, mặt khác Hóa Hư Thuật, năm miếng nguyên ngọc một ngày, người muốn thuê bao nhiêu ngày?" Tên nam tử kia cầm lấy ngọc sách, ghi chép lấy hỏi.

"Năm ngày a." Chu Nguyên trầm ngâm một chút, nói.

Năm ngày thời gian, trước ném thử một chút có thể đem cái này Hóa Hư Thuật hiểu rõ tới trình độ nào a.

Tên kia trung niên quản sự gật gật đầu, lại nói: "Có thể phải tìm tu thành "Hóa Hư Thuật" Nguyên thuật giảng sư?"

Chu Nguyên có chút trầm ngâm, nói: "Có đề cử chứ "

Tiểu Thiên Nguyên Thuật đều là có chút thâm ảo, một mình lục lợi mà nói, không chỉ có dễ dàng đi lối rẽ, hơn nữa hội tiêu hao nhiều thời gian hơn, mà lúc này đây có người chỉ điểm, không thể nghi ngờ hội sâu sắc gia tăng hiệu suất.

Cho nên nếu như điều kiện cho phép, Chu Nguyên tự nhiên cũng ý định có giảng sư chỉ điểm.

Trung niên quản sự suy nghĩ một chút, lấy ra một cái Ngọc Bài đưa cho Chu Nguyên, nói: "Nơi đây giảng sư, đại bộ phận đều là bảy Phong bên

trong Nội Sơn đệ tử, mà tu thành Hóa Hư Thuật, tạm thời chỉ có cái này một vị, mỗi một ngày nghe giảng giá cả cũng là năm miếng nguyên ngọc."

Chu Nguyên tò mò cầm lấy Ngọc Bài, chỉ thấy mà vượt mặt khắc rõ một cái tên.

"Chúc Nhạc."

Trung niên quản sự cũng không ngẩng đầu lên mà nói: "Phòng tu luyện tại Tàng Kinh Lô phía sau núi, người tự tìm đi đi, nhớ rõ, đã đến giờ rồi nhất định phải đem ngọc giản lui trả trở về, bằng không thì sẽ cưỡng chế thu hồi, hơn nữa thu phạt tiền."

Chu Nguyên ôm quyền, chính là cầm lấy Hóa Hư Thuật ngọc giản ra Tàng Kinh Lô, đối với phía sau núi mà đi.

Sau trong núi, có thể nhìn thấy từng tòa rất khác biệt lầu các đứng sừng sững, không ngừng có đệ tử lui tới, cũng là dị thường náo nhiệt.

Chu Nguyên theo chỉ dẫn, cuối cùng đi tới một tòa rộng rãi lầu các trước, xác định trước cửa giảng sư danh tự, sau đó liền cất bước đi vào.

Đẩy cửa vào, trong đó cực kỳ rộng rãi, có mười mấy đạo thân ảnh thành vòng tròn giống như ngồi xếp bằng, mà ở cái kia mọi người quay chung quanh trung ương chỗ, một gã thân hình cao ngất nam tử, đang miệng lưỡi lưu loát.

Mà Chu Nguyên tiến vào, đã cắt đứt hẳn mà nói, mà lúc này mặt khác cái kia hơn mười đạo nghe giảng bài người cũng là quay đầu nhìn lại.

Khi bọn hắn liền nhìn thấy Chu Nguyên lúc, lập tức ánh mắt liền trở nên nghiền ngẫm.

Chu Nguyên nhúu mày, bởi vì tại những người kia, hắn gặp được một cái thân ảnh quen thuộc, thành linh chính là cái tại Nguyên Sơn lên, cùng hắn bởi vì Hàn Sơn mà từng có một ít đụng chạm Chúc Phong.

Tại Chúc Phong bên cạnh mấy cái người vị vị trí, chỉ thấy được Cố Hồng Y cũng là ngồi xếp bằng, nàng nhìn đến Chu Nguyên tiến đến, cặp môi đỏ mọng nhẹ phiết một chút, người này, quả nhiên không có đem lời của nàng bỏ vào trong tai.

"Người đến người phương nào?" Tại trung ương vị trí, tên kia giảng bài nam tử nhìn về phía Chu Nguyên, thản nhiên nói.

Người này khuôn mặt gầy, ánh mắt hơi có vẻ lẳng lệ ác liệt, quanh thân bắt đầu khởi động lấy mạnh mẽ nguyên khí dao động.

"Ngoại Sơn đệ tử, Chu Nguyên." Chu Nguyên khuôn mặt bình tĩnh, hướng về phía tên nam tử kia ôm quyền, ánh mắt của hắn đảo qua Chúc Phong, lại nhìn một cái tên kia là Chúc Nhạc Nội Sơn đệ tử.

Hai người bộ dáng thoáng có chút tương tự, điều này làm cho được trong lòng của hắn mơ hồ đã hiểu vì sao lúc trước Cố Hồng Y hội nhắc nhở hắn câu nói kia rồi.

"Chu Nguyên?" Cái kia Chúc Nhạc cũng là giật mình, sau đó con mắt nhìn Chúc Phong liếc, người sau cũng là mặt lộ vẻ cười lạnh nhẹ gật đầu, lúc trước thời điểm, hắn đã là nghe Chúc Phong thêm mắm thêm muối đã từng nói qua cái này đến từ xa xôi Đại Lục tiểu tử, đến tột cùng là hạng gì cường ngạo, chẳng qua là hắn lại không nghĩ rằng, Chu Nguyên hội chạy đến hắn nơi đây trở lại thỉnh giáo.

"Ta lựa chọn Hóa Hư Thuật, cho nên muốn muốn tới nơi này nghe giảng đạo này Nguyên thuật yếu điểm, đây là năm miếng nguyên ngọc. . ." Chu Nguyên khuôn mặt bình tĩnh, không kiêu ngạo không siểm nịnh mà nói.

Tên kia là Chúc Nhạc Nội Sơn đệ tử nhàn nhạt quét Chu Nguyên một chút, khoe miệng ẩn có khinh miệt hiển hiện, nhạt âm thanh nói: "Không cần, ta chỗ này kín người rồi, tạm thời không thu người."

Chúc Phong đúng đệ đệ của hắn, mà Chu Nguyên cùng hắn từng có quan hệ, cho nên Chúc Nhạc tự nhiên cũng nhìn Chu Nguyên không vừa mắt.

Chúc Nhạc truyền ra, dẫn tới trong nội đường có cười tiếng vang lên, đang ngồi đại bộ phận đều là đến từ Thánh châu bản thổ đệ tử, cho nên bọn hắn cũng là trêu tức nhìn Chu Nguyên.

Chu Nguyên nhú mày lấy, hiển nhiên không nghĩ tới cái này Chúc Nhạc thật không ngờ ở trước mặt châm đối với hắn.

"Chúc Nhạc sư huynh cử động lần này không khỏi có chút không hợp quy củ a?" Chu Nguyên chậm rãi nói, cái gọi là kín người, hiển nhiên chỉ nói là từ.

"A? Chính là một cái Ngoại Sơn đệ tử, cũng có tư cách nói với ta quy củ? !" Chúc Nhạc hai mắt híp lại, khoe miệng cười lạnh nổi lên, tiếp theo trong nháy mắt, một cỗ cường hãn nguyên khí dao động đột nhiên tự kia trong cơ thể bộc phát ra, hình thành uy áp, cuồn cuộn đối với Chu Nguyên bao phủ mà đi.

Cái này Chúc Nhạc thực lực mạnh mẽ, tối thiểu đều là đạt đến Thái Sơ Cảnh Ngũ Trọng Thiên cấp độ, vượt xa ở đây tất cả mọi người.

Cho nên khi vẻ này nguyên khí uy áp trực tiếp đối với Chu Nguyên quét sạch mà đi lúc, Chu Nguyên cũng là hô hấp hơi trệ.

Rống!

Bất quá, đang ở đó Chúc Nhạc ý đồ dùng uy áp làm cho Chu Nguyên chật vật lúc, Chu Nguyên trước bộ ngực quần áo bỗng nhúc nhích qua một

cái, Thôn Thôn đầu xông ra, một tiếng trầm thấp gào to, mãnh liệt tự kia giữa cổ họng truyền ra.

Thôn Thôn nhảy ra, rơi vào Chu Nguyên trước mặt, nho nhỏ thân hình lập tức căng phồng lên, ngăn ngụt mấy hơi thở, chính là biến thành chiến đấu hình thái, dữ tợn uy vũ, cuồng bạo nguyên khí tàn sát bừa bãi ra, gào thét lên tiếng.

Rống!

Toàn bộ trong nội đường đều là đang run rẩy, mà cái kia Chúc Nhạc nguyên khí uy áp lập tức bị xé nứt, ngược lại là bị Thôn Thôn hung uy làm cho áp chế, sắc mặt vì bạch liền lùi lại vào bước.

"Người, người dám khu thú đã thương người? !" Chúc Nhạc mặt sắc mặt xanh mét, nghiêm nghị quát.

Chu Nguyên lạnh lùng nhìn hấn một cái, nhẹ nhàng sờ lên Thôn Thôn đầu, Thôn Thôn lúc này mới bề ngễ quét cái kia Chúc Nhạc liếc, thân hình nhanh chóng thu nhỏ lại.

Trong hành lang, một mảnh hỗn độn, cái kia Chúc Phong cùng với đệ tử cũng là chật vật tản ra, ánh mắt kinh nghi bất định nhìn qua Thôn Thôn.

Chỉ có Cố Hồng Y ngồi ngay gần bất động, nàng cặp môi đỏ mọng hé mở, nói: "Chúc Nhạc sư huynh, của người cự tuyệt cũng không hợp quy củ, nếu là bị chấp pháp biết được, người cũng không nên giải thích."

Chúc Nhạc nhìn Cố Hồng Y liếc, ngược lại là lộ ra dáng tươi cười, nói: "Nếu như Hồng Y sư muội mở miệng, cái kia mặt mũi này ta tự nhiên là muốn cho."

Cố Hồng Y trường bối, thế nhưng là Thương Huyền Tông bên trong cao tăng, Chúc Nhạc tự nhiên không dám đắc tội.

Ánh mắt của hãn chuyển hướng Chu Nguyên, hừ lạnh nói: "Nhìn tại Hồng Y sư muội trên mặt, người lưu lại a, bắt quá ta cái này quan tòa không để lại súc sinh, cho nên người trước đem đầu kia súc sinh ném ra bên ngoài lại đến a."

Nhưng mà, Chu Nguyên nghe vậy, nhưng chỉ là hờ hững quét mắt nhìn hãn một cái, nói: "Ngay cả một đầu súc sinh đều đánh không lại, tại người nơi đây, có thể học được cái gì? Thuần túy lãng phí nguyên ngọc."

Khóe miệng của hãn nhấc lên khinh miệt, nhưng là mặc kệ hội cái kia Chúc Nhạc xanh mét sắc mặt, trực tiếp ôm Thôn Thôn quay người mà đi.

Nhìn qua hãn rời đi thân ảnh, Chúc Nhạc ánh mắt âm trầm, chột rậm rạp cười lạnh một tiếng.

"Thật là một cái không biết tốt xấu đồ vật. . . Người liền điên cuồng a, không có chỉ điểm của ta, người cũng muốn tu thành Hóa Hư Thuật?"

"Đợi người nguyên ngọc hao hết, đến lúc đó, người vẫn phải là trở lại cầu ta!"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 227: Trả Thù

Ra phía sau núi, Chu Nguyên sắc mặt còn có chút âm trầm, hắn ngược lại là không nghĩ tới lần này vậy mà hội trùng hợp như vậy, vừa vặn chỗ gặp phải giảng sư chính là Chúc Phong đại ca. . .

Xem ra lúc trước cái kia Cố Hồng Y ngược lại là hảo ý nhắc nhở hắn, chỉ có điều nàng này quá ngạo kiều đi một tí, cũng không nói lời nào xong.

"Ta cũng là không tin, không có giảng sư chỉ điểm, ta còn tu không thành này thuật rồi."

Chu Nguyên cầm chặt ngọc giản, ánh mắt lạnh lùng, Tiểu Thiên Nguyên Thuật tu luyện xác thực Bất Dịch, bất quá hắn cũng không tin không có người chỉ điểm hắn không cách nào tu thành, ? Cùng lắm thì là hơn tiêu phí một ít thời gian mà thôi.

Bất quá tuy nói như thế, hôm nay bị cái kia Chúc Nhạc khiến người ta ghét bỏ rồi một cuộc, cũng thật là xấu nhân tâm tình.

Chu Nguyên có chút khó chịu rời đi phía sau núi, trở về trong tiểu lâu.

Lầu nhỏ sân thượng chỗ, Yêu Yêu nhàn nhã phơi nắng lấy ấm áp ánh nắng, tiện tay lật xem một cái khác sách cổ, hoàn mỹ không tỳ vết bên mặt, trơn bóng Như Ngọc, tóc xanh nghiêng bỏ ra, một màn kia xinh đẹp được khiến lòng run sợ.

Chu Nguyên nhìn đến một màn này, trong nội tâm lưu lại một ít khó chịu cũng là lặng yên tản đi.

"Làm sao vậy?" Yêu Yêu nhưng là có chỗ phát hiện quay đầu, hướng về phía Chu Nguyên có chút lười biếng mà hỏi.

Chu Nguyên tại kia bên cạnh ngồi xuống, người người bên cạnh nữ hài thanh mùi thơm, có chút bất đắc dĩ đem chuyện hôm nay nói ra.

Mà Yêu Yêu thì là cẩn thận nghe, đôi mắt sáng hư híp, làm cho người nhìn không ra tâm tình của nàng chấn động, bất quá đợi đến sau khi nghe xong, vừa rồi thanh âm thanh đậm mà nói: "Một cái Nội Sơn đệ tử mà thôi, nhiều lắm là cũng chỉ là đem cái kia "Hóa Hư Thuật" sơ bộ tu thành, cái đó có tư cách đem triệt để hiểu rõ, cho nên người lưu lại rồi đi, cũng không quá đáng chẳng qua là lãng phí nguyên ngọc mà thôi."

"Có cái kia nguyên ngọc, còn không bằng cải thiện một chút Thôn Thôn thức ăn."

Một bên Thôn Thôn nghe vậy, lập tức hưng phấn gầm lên một tiếng, con mắt lóe sáng Tinh Tinh đấy.

"Hôm nay biểu hiện cũng không tệ lắm, quay đầu lại lại dẫn người đi Bách Hương Lô." Chu Nguyên cũng là cười cười, sờ lên Thôn Thôn đầu, hôm nay không phải có vật nhỏ này ở đây, dùng thực lực của hắn đối mặt với Chúc Nhạc, ngược lại thật là có chút miễn cưỡng, mặc dù đối phương cũng không dám đối với hắn làm cái gì, nhưng cái khó miễn sẽ có chật vật.

Bất quá may mà Thôn Thôn hộ chủ, ngược lại đem cái kia ý đồ đối với hắn trở lại ra oai phủ đầu Chúc Nhạc khiến cho chật vật không chịu nổi.

"Đem cái kia Hóa Hư Thuật cho ta xem một chút." Yêu Yêu duỗi ra bàn tay nhỏ bé, ngón tay ngọc hết sức nhỏ thon dài, óng ánh sáng long lanh.

Chu Nguyên bắt đầu từ trong ngực lấy ra cái kia miếng ngọc giản, đưa cho Yêu Yêu.

Yêu Yêu cầm chặt, đôi mắt đẹp khép hờ, sau một lúc lâu, chậm rãi mở ra, nói: "Đạo này Nguyên thuật ngược lại là có chút ý tứ, người ánh mắt cũng không tệ lắm. . ."

"Muốn tu thành đạo này Nguyên thuật kỳ thật cũng không khó, đơn giản chính là đả thông một trăm lẻ tám chỗ khiếu huyết, lại dùng vân vụ tinh khí quán chú, rèn luyện khiếu huyết, đợi đến đại thành lúc, tự có thể thân thể Hư Huyền, giống như mây mù, trong khoảnh khắc Nhật Hành Thiên Lý. . ."

"Bất quá hơi chút phiền toái địa phương là nhân thể khiếu huyết hàng tỉ, tất cả không có giống nhau, chỉ có dần dần cảm ứng, mới có thể đem cái kia một trăm lẻ tám chỗ khiếu huyết đả thông, ta nghĩ bọn hắn những cái gọi là kia giảng sư, cũng không quá đáng chỉ có thể ở đệ tử khác cảm ứng ra sai lúc cho một ít đề nghị, làm kia sửa lại, một lần nữa cảm ứng mà thôi, không coi là có tác dụng gì."

Yêu Yêu bất quá là quan sát rồi một hồi, chính là xuyên thủng rồi cái này Hóa Hư Thuật ảo diệu, kinh khủng như vậy ngộ tính, làm cho Chu Nguyên đều cũng có điểm ghen hờn nhìn trần trối.

Chu Nguyên con mắt tỏa ánh sáng nhìn chăm chăm vào Yêu Yêu, không thể chờ đợi được mà nói: "Cái kia Yêu Yêu tỷ cũng biết như thế nào cảm ứng cái kia một trăm lẻ tám chỗ khiếu huyết?"

Yêu Yêu nghe vậy, lắc đầu, nói: "Ta không được."

Bất quá nàng lại duỗi thân ra ngón tay ngọc, chỉ chỉ Chu Nguyên, nói: "Nhưng người có thể."

Chu Nguyên không hiểu ra sao, hiển nhiên không rõ nàng có ý tứ gì.

Nhìn đến cái kia mờ mịt bộ dáng, Yêu Yêu nhin không được cười, duỗi ra lạnh buốt ngón tay ngọc, nhẹ nhẹ gật gật Chu Nguyên mi tâm, chỗ đó cất

giấu một cái khác cổ xưa Thánh văn.

"Người thật sự là đang ở Bảo Sơn mà không biết."

"Người mi tâm đạo này Thánh văn, chính là thoát thai với "Thương Huyền Thánh Ấn", vị kia Thương Huyền tiền bối cũng nói, đây là "Phá Chương Thánh Văn" ."

"Nó có thể nhìn ra cái gì Nguyên thuật sơ hở."

"Không chỉ có là đối địch, đồng dạng cũng kể cả bản thân."

Chu Nguyên ánh mắt, vào lúc này càng ngày càng sáng, hẳn đã là đã hiểu Yêu Yêu ý tứ, cho nên hẳn chậm rãi nói: "Cho nên, ta có thể Phá Chương Thánh Văn nhìn trộm bản thân làm cho tu luyện Hóa Hư Thuật. ."

Yêu Yêu trán hơi khê nhăn, cười duyên khê khàng, nói: "Kể từ đó, căn bản không cần người đi vất vả khổ cực cảm ứng khiếu huyết vị trí, người chỉ cần sử dụng Phá Chương Thánh Văn quan sát, là có thể đem tìm ra."

"Cái loại này hiệu suất, không biết vượt qua người bên ngoài gấp bao nhiêu lần, còn cần một cái mới nhập môn Nội Sơn đệ tử trở lại chỉ đạo?"

Chu Nguyên năm đắm nhin không được dùng sức nện lại với nhau, lúc này dùng tính tình của hẳn đều là nhin không được mắt lộ kích động, nhin không được muốn ôm hương Yêu Yêu: "Yêu Yêu tỷ, người quá tuyệt vời!"

Bất quá hẳn tay còn không có đụng phải Yêu Yêu, nàng cái kia đôi mắt sáng chính là híp lại quét tới, trực tiếp là làm cho Chu Nguyên cương xuống dưới.

Chu Nguyên lúng túng thu về bàn tay, cầm chặt ngọc giản, hậm hực mà nói: "Ta đây trước tu luyện thử xem, nhìn xem có thể hay không dòm soi

sáng ra bản thân khiếu huyết."

Nói xong hắn chính là chạy tới lầu nhỏ hậu viện, ném thử tu luyện đạo này Hóa Hư Thuật đi.

Nhìn qua bóng lưng của hắn, Yêu Yêu có chút bản khởi khuôn mặt lúc này mới hiện ra một vòng cười khế, chợt nàng xem hướng lầu nhỏ bên ngoài, cặp môi đỏ mọng cái miệng nhỏ nhắn khế mím môi, có chút lãnh ý.

"Thôn Thôn. . ."

Nàng vỗ nhè nhẹ một bên Thôn Thôn.

Thôn Thôn ngẩng đầu lên.

"Rời đi đem người kia giáo huấn một lần a. . ." Yêu Yêu mặt không biểu tình mà nói.

Tuy rằng nàng có thể khi dễ Chu Nguyên, nhưng một cái Nội Sơn đệ tử, lại nơi nào đến tư cách.

Rống!

Thôn Thôn nghe vậy, lập tức phát ra trầm thấp gào to, cái kia thú đồng tử ở bên trong, hiển nhiên là có vẻ hưng phấn tuôn ra hiện ra, thân hình khê động, chính là hóa thành Hắc Quang mãnh liệt bắn phóng tới.

Yêu Yêu nhìn qua Thôn Thôn biến mất địa phương, lúc này mới lại lần nữa nằm trở về, nhàn nhã phơi nắng lấy Thái Dương, nhìn xem trong tay sách cổ.

...

Cảnh ban đêm phủ xuống.

Chúc Nhạc tự trong giáo đường đi ra, hẩn nhìn qua tản đi đệ tử, bọn hẩn lúc gần đi đều là đối với lấy hẩn cung kính hành lễ, điều này làm cho được trong lòng của hẩn càng tự đắc.

"Ha ha, hôm nay may mắn mà có đại ca, lại để cho cái kia Chu Nguyên bị tổn thất nặng, thật sự là hả giận." Tại Chúc Nhạc sau lưng, Chúc Phong cười nói.

Chúc Nhạc cười nhạt nói: "Một cái địa phương nhỏ bé trở lại nông dân mà thôi, không có điểm kiến thức, thực cho rằng Tiểu Thiên Nguyên Thuật tốt như vậy tu luyện chứ đến lúc đó chờ hẩn cầu tới đây, xem ta như thế nào nhục nhã hẩn."

"Ta những trời cũng này cùng trong bọn họ núi các sư huynh đệ nói một chút, tốt nhất lại để cho tiểu tử này một cái giảng sư đều tìm không thấy, đến lúc đó ta muốn cho hẩn một cái khác Nguyên thuật đều dừng hay sao!"

"Nhìn hẩn đến lúc đó lấy cái gì rời đi hướng cái kia Tuyền Sơn Đại Điện!"

Chúc Phong cũng là cười lạnh gật gật đầu.

"Người đi về trước đi, những ngày này nhiều, cố gắng đem cái này Hóa Hư Thuật tu thành, đến lúc đó Tuyền Sơn Đại Điện lên, cũng tốt Lộ Lộ mặt." Chúc Nhạc nói ra.

Chúc Phong xác nhận, nhưng sau đó xoay người mà đi.

Chúc Nhạc đem đưa đi, vừa rồi đối với chỗ ở mà đi, bọn hẩn những Nội Sơn này đệ tử, tự nhiên dãi ngộ không phải Ngoại Sơn đệ tử có thể so sánh, mỗi người đều cũng có lấy nơi tốt tu hành.

Chúc Nhạc chân đạp nguyên khí, xẹt qua một cái ngọn núi, đột nhiên kia thần sắc mãnh liệt biến đổi, bởi vì một cái khác Hắc Quang, nhanh giống

như là tia chớp tự phía dưới mãnh liệt bắn tới, giống như lôi điện.

"Ai!"

Chúc Nhạc hét to, trong cơ thể nguyên khí lập tức cuộn cuộn lan ra, trở tay một chưởng đánh ra, chỉ thấy được nguyên khí hóa thành tầm hơn mười trượng bàn tay khổng lồ, hung hăng đối với cái kia Hắc Quang chụp được.

Xoẹt!

Nhưng mà cái kia Hắc Quang không ngừng chút nào, phảng phất có được găm lên vang lên, sắc bén móng vuốt bên trên Hắc Quang quần quanh, đột nhiên xé rách hạ xuống.

Trong nháy mắt đó, dường như không gian đều là vỡ vụn ra trở lại.

Mà cái kia nguyên khí bàn tay khổng lồ, bất quá mấy hơi thở, đã bạo liệt, sắc bén móng vuốt gió xé rách xuống, cái kia Chúc Nhạc lập tức cảm giác được gió tanh đập vào mặt, lại sau đó, hẳn chính là cảm giác được trên mặt có lấy kịch liệt đau nhức hiển hiện.

A!

Hắn nhận không được kêu lên thảm thiết, một cái khác máu móng vuốt xuất hiện ở kia trên khuôn mặt, trực tiếp xé rách đến bên hông, toàn bộ quần áo đều bị xé nát rồi, cực kỳ chật vật.

Máu tươi theo ánh mắt lăn xuống, Chúc Nhạc nổ tung, nguyên khí điên cuồng bạo dũng mãnh tiến ra, bất quá còn không đợi kia đánh trả lúc, cái kia một cái khác Hắc Quang, đã là biến mất tại mệnh môn trong bóng đêm.

Chúc Nhạc ở giữa không trung mờ mịt chung quanh, tức giận đến toàn thân phát run, hẳn lại không phải người ngu, như thế nào không biết được,

đạo hắc quang kia tất nhiên cùng Chu Nguyên có quan hệ, nói không chừng, hôm nay hôm nay đầu kia tiểu súc sinh!

Có thể coi là biết rõ thì như thế nào? Chẳng lẽ trực tiếp rời đi nói hăn bị một cái Ngoại Sơn đệ tử làm thành như vậy phải không? Cái kia truyền quay lại bảy Phong, về sau hăn còn có cái gì thể diện?

Bởi vậy, Chúc Nhạc hầu như tức điên rồi.

"Chu Nguyên!"

"Ta muốn cho ngươi một cái khác Nguyên thuật đều tu hay sao!"

Trong bóng đêm, Chúc Nhạc nổi giận oán độc tiếng gầm gừ giống như là Dã Thú vang lên.

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 228: Khiếu Huyệt

Khe núi, khe nước chảy tràn, đập nện tại trên mặt đá phát ra thanh thúy thanh âm.

Chu Nguyên thân ảnh, thì là xếp bằng ở bên khe suối trên tảng đá, hai mắt khép hờ, hô hấp của hắn, dường như đều là vào lúc này trở nên cực kỳ yếu ớt.

Trong cơ thể nguyên khí, bắt đầu theo "Hóa Hư Thuật" bên trong ghi chép kinh mạch lộ tuyến chậm rãi lưu động.

Đạo này Nguyên thuật, chủ yếu chính là muốn đánh thông một trăm lẻ tám chỗ khiếu huyệt, mà hôm nay, Chu Nguyên chính là muốn cảm ứng đạo thứ nhất khiếu huyệt chỗ, điểm này chỉ có thể dựa vào chính hắn, bởi vì mặc dù hắn có được lấy "Phá Chương Thánh Văn", có thể nhìn trộm Nguyên thuật sơ hở, nhưng vậy cũng phải hắn mở một cái đầu.

Nếu là không có đạo thứ nhất khiếu huyệt làm lời dẫn, như thế nào sử dụng "Phá Chương Thánh Văn" tìm kiếm đạo thứ hai khiếu huyệt?

Trong cơ thể nguyên khí, một lần lại một lần dọc theo kinh mạch vận chuyển, quá trình dị thường buồn tẻ, nhưng Chu Nguyên nhưng trong lòng không hề gợn sóng, tâm thần ngưng định, cảm ứng đến nguyên khí lướt qua là bất luận cái gì rất nhỏ dị động.

Mà cái này một cảm ứng, chính là hơn nửa ngày thời gian trôi qua.

Lúc này Chu Nguyên cuối cùng là hiểu, cái này "Hóa Hư Thuật" tu luyện có bao nhiêu phiền toái, cái này chỉ là đạo thứ nhất khiếu huyết liên hao phí nửa ngày thời gian, khó có thể tưởng tượng quang dựa vào chính mình lực lợi đều muốn đả thông càng nhiều nữa khiếu huyết, cuối cùng cần thời gian bao nhiêu. . .

Bất quá cũng may đúng rồi, lúc nguyên khí dọc theo "Hóa Hư Thuật" kinh mạch vận chuyển lộ tuyến vận chuyển tới rồi hơn ba trăm vòng lúc, Chu Nguyên rút cuộc mơ hồ đã nhận ra một tia dị động.

Cái kia một tia dị động vừa vừa xuất hiện trong nháy mắt, sớm đã Ngưng Thần chờ đợi Chu Nguyên chính là không chút lựa chọn vận chuyển nguyên khí, đột nhiên tự trong kinh mạch lao ra, đối với cái kia dị động ngọn nguồn ngang ngược va chạm mà đi.

Xùy!

Mơ hồ có rất nhỏ đau đớn truyền ra, lại sau đó Chu Nguyên chính là cảm giác được trong cơ thể có một cái khác khiếu huyết bị đả thông rồi, hơn nữa đạo này khiếu huyết vừa bị đả thông, cái kia dọc theo Hóa Hư Thuật vận chuyển lộ tuyến lưu động nguyên khí chính là bắt đầu một tia dũng mãnh vào tiến đến.

Một loại vi diệu cảm giác bay lên.

Điều này làm cho được Chu Nguyên biết rõ, hẳn đã tìm được đạo thứ nhất khiếu huyết, hơn nữa đem đả thông.

"Kế tiếp, chính là dùng nguyên khí đánh bóng đạo này khiếu huyết, cuối cùng lại dùng vân vụ tinh khí mài giũa." Chu Nguyên cũng là lặng lẽ thở dài một hơi, lại lần nữa vận chuyển nguyên khí, một tia dũng mãnh vào khiếu huyết, sau đó bắt đầu dựa theo một loại phương pháp đặc thù, đánh bóng lấy khiếu huyết.

Chỉ thấy được khiếu trong huyết, một tia nguyên khí ngưng tụ, phảng phất là biến thành vòng lẩn, dùng một loại chỉ mỗi hần có tần suất, từng vòng cuốn động lên, ma sát khiếu huyết.

Loại này đánh bóng thuật pháp, mới phải Hóa Hư Thuật tinh túy chỗ, chỉ có như thế, mới có thể làm cho đánh bóng sau khiếu huyết cùng vân vụ tinh khí tương dung.

Chu Nguyên cẩn thận từng li từng tí thao túng nguyên khí, đánh bóng lấy khiếu huyết, vừa lúc mới bắt đầu hần còn có điều không lưu loát, nhưng về sau cũng là thời gian dần trôi qua quen thuộc, cái kia đánh bóng tốc độ, cũng là biến nhanh hơn rất nhiều.

Cho nên, ước chừng hai canh giờ sau đó, Chu Nguyên chính là cảm giác được đạo này khiếu huyết trở nên càng mượt mà.

Đánh bóng thành công.

Chu Nguyên mặt mỉm cười, bàn tay vỗ nhẹ Càn Khôn túi, chính là nhìn thấy một cái thẩm thấu bình ngọc xuất hiện ở kia trong tay, trong bình ngọc, có hiện ra màu ngà sữa mây mù lượn quanh.

Ngọc này bình ở trong mây mù, chính là cái gọi là vân vụ tinh khí.

Loại này vân vụ tinh khí, chính là Nhật Nguyệt luân chuyển lúc, trong tầng mây mây mù cùng Thiên Địa nguyên khí ngưng tụ biến thành, có chút kỳ diệu.

Đương nhiên đây cũng không phải là đúng Chu Nguyên bản thân rời đi thu thập, mà là hần ở đây Lâm Lang Các bên trong dùng nguyên ngọc đổi lấy được, như vậy một lọ vân vụ tinh khí, liền xài hần hai quả nguyên ngọc.

"Có lẽ đủ ba ngày a. . ."

Chu Nguyên tự nói, sau đó tâm niệm vừa động, chỉ thấy được trong bình ngọc liền là có thêm từng sợi mây mù bay lên, cuối cùng hóa thành khói trắng, theo Chu Nguyên hơi thở dừng mãnh vào mà vào.

Vân vụ tinh khí vừa vào thể, Chu Nguyên liền đem kia khổng chế, theo kinh mạch chảy xuôi, loại này vân vụ tinh khí ẩn chứa nguyên khí cũng không nhiều, rất dễ dàng cũng sẽ bị trong cơ thể nguyên khí hấp thu hóa giải, cho nên Chu Nguyên phải ngưng định tâm thần đem bảo vệ, cuối cùng một tia đưa vào lúc trước đánh bóng hoàn tất mượn mà khiêu trong huyết.

Xùy xùy!

Vân vụ tinh khí dừng mãnh vào khiêu huyết, chính là phiêu phiêu dâng dâng, lặng yên dung nhập đi vào.

Mà theo vân vụ tinh khí không ngừng dung hợp, Chu Nguyên cũng là bắt đầu cảm giác được, một tia cảm giác kỳ diệu, tự khiêu trong huyết truyền ra, trong lúc mơ hồ, tựa hồ là có nào đó Phiêu Miểu cảm giác.

Như thế, lại là một canh giờ qua.

Chu Nguyên bỗng nhiên mở ra hai mắt, cái kia mắt bên trong dường như đều cũng có lấy sương mù nhàn nhạt quanh quẩn, một lát sau vừa mới hoàn toàn tản đi.

Mà khuôn mặt của hắn lên, tức thì là có thêm một vòng vẻ vui mừng nổi lên.

Cái này Hóa Hư Thuật một trăm lẻ tám đạo khiêu huyết, rút cuộc bị hắn triệt để tu thành đệ nhất huyết!

Hắn ngẩng đầu nhìn nhìn bầu trời sắc mặt, cái này đạo thứ nhất khiêu huyết, đúng là hao tổn rồi hắn gần một ngày thời gian, như thế tính tới, đều

muốn đem cái này Hóa Hư Thuật tu thành đệ nhất trọng, tối thiểu đều được gần một tháng thời gian.

Hóa Hư Thuật có tam trọng, mỗi đả thông ba mươi sáu đạo khiếu huyết, mới có thể bước vào trọng tiếp theo.

"Bất quá khá tốt, ta có Phá Chương Thánh Văn!"

Chu Nguyên mỉm cười, hôm nay đạo thứ nhất khiếu huyết đã thành, như vậy kế tiếp, hẳn liền là có thể sử dụng Phá Chương Thánh Văn trực tiếp tìm ra đạo thứ hai khiếu huyết chỗ, như thế, chính là đã giảm bớt đi phiền toái nhất cảm ứng quá trình.

Nghĩ đến đây, Chu Nguyên cũng là không chút do dự, tâm thần khê động, chỉ thấy được mi tâm như ẩn như hiện cổ xưa Thánh văn chính là rơi xuống, sáp nhập vào Chu Nguyên hai mắt ở chỗ sâu trong.

"Phá Chương Thánh Văn!"

Thanh âm trầm thấp vang lên, Chu Nguyên trong cơ thể nguyên khí, lại lần nữa dọc theo Hóa Hư Thuật kinh mạch lộ tuyến vận chuyển, mà Chu Nguyên đồng tử, phảng phất là xem thấu thân thể, cuối cùng hội tụ tại đạo thứ nhất khiếu huyết vị trí.

Phảng phất là có một cái khác kỳ diệu gợn sóng tản ra.

Đó là Phá Chương Thánh Văn lực lượng.

Gợn sóng khuếch tán, như thế ước chừng mấy phút sau, Chu Nguyên tâm thần mãnh liệt run lên, bởi vì hẳn nhìn thấy, trong người một cái vị trí, chợt có khác thường chấn động truyền đến.

Hẳn không chút lựa chọn thúc giục nguyên khí, hướng đánh tới cái chỗ kia.

Xùy!

Quen thuộc rất nhỏ đau đớn truyền đến, một cái khác khiêu huyết trực tiếp bị phá khai.

Mà đang ở đạo này khiêu huyết bị phá khai lập tức, Chu Nguyên chính là cảm giác được đạo thứ nhất khiêu huyết cuối cùng có một tia nguyên khí lan tràn mà đến, trực tiếp là cùng đạo này khiêu huyết, đã thành lập nên kết nối.

Điều này hiển nhiên là nói rõ rồi, đây chính là Hóa Hư Thuật đạo thứ hai khiêu huyết chỗ.

Chu Nguyên con mắt mở ra, trong mắt tràn đầy vẻ mừng như điên, lần đầu tiên cảm ứng đạo thứ nhất khiêu huyết, trọn vẹn hao tổn gần nửa ngày thời gian, nhưng mà bằng vào Phá Chương Thánh Văn, hẳn nhưng là đem lúc này rút ngắn không biết bao nhiêu lần.

Hơn nữa, loại này khiêu huyết, càng là đến đẳng sau lại càng khó cảm ứng, nhưng đây đối với Chu Nguyên, hiển nhiên cũng sẽ không cấu thành chướng ngại.

"Thật là lợi hại Phá Chương Thánh Văn!" Chu Nguyên lẩm bẩm nói, hẳn lúc này vừa mới hoàn toàn hiểu đạo này Thánh văn có bao nhiêu thần kỳ, đã có được nó, Chu Nguyên ngày sau tu hành bất luận cái gì Nguyên thuật, cũng là có thể làm chơi ăn thật, hiệu suất xa không có người thường có thể so sánh.

Chu Nguyên trong mắt có lên hỏa diễm bốc cháy lên, chợt khẽ cười một tiếng, nói: "Chúc Nhạ, ta muốn cho người nhìn một cái, coi như là không có chỉ điểm của người, cái này Hóa Hư Thuật, ta Chu Nguyên vẫn như cũ có thể tu thành!"

Hắn hít sâu một hơi, hai mắt lại lần nữa nhắm lại, bắt đầu đánh bóng cùng mài giữa cái này đạo thứ hai khiêu huyết.

Phá Chương Thánh Văn có thể làm cho được hắn tìm được khiêu huyết vị đưa, nhưng chuyện kế tiếp, vẫn phải là dựa vào hắn từ người để hoàn thành.

Cho nên, tại kế tiếp ba ngày thời gian ở bên trong, Chu Nguyên ngoại trừ mỗi ngày Nguyên Sơn tu hành không thiếu chỗ ngồi bên ngoài, những thứ khác làm cho có thời gian, đều là vui đầu vào rồi Hóa Hư Thuật trên việc tu luyện.

Mà ở hắn loại này mất ăn mất ngủ giống như dưới việc tu luyện, ngăn ngừa ngày thứ ba, Hóa Hư Thuật một trăm lẻ tám đạo khiêu huyết, đã bị hắn đả thông trọn vẹn mười tám đạo!

Hóa Hư Thuật đệ nhất trọng, đã là không xa.

...

Bất quá, tại Chu Nguyên đắm chìm ở trong khi tu luyện lúc, cái này bên ngoài trong núi, cũng là có một ít gợn sóng truyền ra, dẫn tới rất nhiều đệ tử kinh ngạc.

Gợn sóng ngọn nguồn, khiến người ngoài ý dĩ nhiên là Tàng Kinh Lâu phía sau núi những giảng sư kia, những giảng sư này bên ngoài vùng núi vị khá cao, một là bởi vì bọn hắn đứng Nội Sơn đệ tử thân phận, hai sao liền là bọn hắn dạy bảo đệ tử khác tu luyện Nguyên thuật, thân phận tự nhiên không giống vậy.

Bất quá, nghe nói lúc này đây, không ít giảng sư đều là âm thầm bản tiếng, nói bọn hắn dạy đạo Nguyên thuật, cấm Chu Nguyên tiến đến nghe giảng bài. . .

Những tin tức này vừa ra tới, lập tức đưa tới không nhỏ xô xao, phần đông đệ tử đều là đối với Chu Nguyên rất cảm thấy đồng tình, ai cũng không nghĩ tới, hẳn lúc này đây vậy mà sẽ chọc cho bên trên những giảng sư này. . .

Nguyên bản loại chuyện này, thân là bên ngoài núi quản sự Trần Viên có lẽ ra mặt quát bảo ngưng lại, bất quá chẳng biết tại sao, hẳn nhưng là giống như không nghe thấy, dẫn đến việc này bên ngoài trong núi truyền đi xô xao, cực kỳ náo nhiệt.

"Cái kia Chu Nguyên nghe nói là chọc giận Chúc Nhạc, Chúc Nhạc dù sao cũng là Nội Sơn đệ tử, biết bằng hữu không ít, kia những giảng sư kia của hẳn, tự nhiên không muốn vì một vòng nguyên mà đắc tội hẳn, cho nên mới nói không dạy Chu Nguyên Nguyên thuật."

"Chu Nguyên này, cũng thật là quá cuồng vọng, lại vẫn dám đắc tội Chúc Nhạc sư huynh."

"Đúng vậy a, hôm nay không có những giảng sư kia dạy bảo Nguyên thuật, cái kia Chu Nguyên chính mình lục lọi mà nói, có thể tu thành cái dạng gì? Ha ha, nói như vậy, ba tháng sau Tuyển Sơn Đại Diễn, hẳn sợ là không có gì trông chờ rồi."

"Đích thật là đáng đời, hôm nay bị nhiều người giảng sư phong sát, nhìn hẳn như thế nào cho phải."

". . ."

Cùng loại tiếng bàn luận xô xao, bên ngoài núi mỗi hẻm lách truyền ra lấy, hiển nhiên nhìn có chút hả hê người số lượng cũng không ít, dù sao ngấp nghé Chu Nguyên cái kia nhất đẳng đệ tử, hay vẫn là có khối người.

Tàng Kinh Lâu, phía sau núi.

Trong nội đường, Chúc Nhạc đứng chấp tay, tại kia phía trước, Cố Hồng Y, Chúc Phong cùng với đệ tử xếp bằng ở trên bồ đoàn, nhắm mắt cảm ứng.

Đột nhiên Cố Hồng Y mở ra đôi mắt sáng, cái kia kiều diễm động lòng người trên mặt đẹp xẹt qua một vòng sắc mặt vui mừng, nói: "Ta cảm ứng được đệ lục đạo khiếu huyết!"

Những người khác nghe tiếng cũng là mở to mắt, hâm mộ nhìn về phía Cố Hồng Y.

Chúc Nhạc trên khuôn mặt còn có vết máu không có biến mất, hắc cười gật gật đầu, lạnh nhạt mà nói: "Các người không cần hâm mộ, áo đỏ thiên phú so với chào các người, có thể có này hiệu suất không có gì bất ngờ xảy ra."

"Vậy cũng phải nhờ có có Chúc Nhạc sư huynh chỉ điểm." Đệ tử khác nhao nhao lấy lòng cười nói.

Cái kia Cố Hồng Y có chút do dự, cũng là hướng về phía Chúc Nhạc ôm quyền, tỏ vẻ cảm tạ.

Chúc Nhạc làm như không thèm để ý khoát tay áo, thế nhưng khóe miệng có chút nhếch lên tự đắc, lại là có chút không che giấu được.

Hắn hai tay thả lỏng phía sau, giương mắt lên nhìn, nhìn về phía xa xa, trên mặt chợt có một vòng cười lạnh nổi lên.

Cái kia Chu Nguyên, không biết hôm nay đã thông vài đạo khiếu huyết? Nghĩ đến hắn là ngay cả cửa cũng còn không vào được a?

"Chu Nguyên a Chu Nguyên, hôm nay không người dạy người, chắc hẳn người cũng đã hối hận a? Hắc, bất quá coi như là người bây giờ quỳ xuống trở lại cầu ta, ta cũng sẽ không dạy người rồi!"

"Đắc tội ta Chúc Nhac, ta muốn người biết cái gì là vạn kiếp bất phục!"

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 229: Lợi Nhuận Nguyên Ngọc

Bên khe suối.

Chu Nguyên như trước phần lớn thời giờ đều là lúc này tiềm tu, bên ngoài trong núi nhao nhao hỗn loạn, cũng là bị kia tự động che đậy, hắc tất cả tâm tư, đều là đặt ở tu luyện Hóa Hư Thuật bên trên.

Mà từ bắt được ngọc giản đến hôm nay, cũng là ngày thứ năm.

Cái này ngày thứ năm thời gian, tuy rằng ngắn ngủi, nhưng đối với Chu Nguyên mà nói, nhưng là vô cùng phong phú, bởi vì tại đây ngắn ngủn năm ngày trong thời gian, Hóa Hư Thuật một trăm lẻ tám đạo khiếu huyệt, đã bị hắc cứng rắn đã thông ba mươi đạo. . .

Còn thiếu sáu đạo, hắc mà có thể bước vào Hóa Hư Thuật đệ nhất trọng, đến lúc đó, Hóa Hư Thuật huyền diệu, cũng là có thể sơ bộ hiển lộ.

Trên tảng đá, Chu Nguyên giương đôi mắt, trong mắt sương mù ngưng tụ, lại là dần dần tản đi, khóe miệng của hắc, cũng là có một vòng nụ cười thỏa mãn nổi lên.

Lúc trước lại là tu thành một cái khác khiếu huyệt, hôm nay đã là ba mươi một đạo.

Năm ngày thời gian, ba mươi một đạo khiếu huyệt, nếu là không có Phá Chương Thánh Văn mà nói, cái này hiệu suất, Chu Nguyên chỉ sợ nghĩ cũng không dám nghĩ.

"Bất quá vân vụ tinh khí đã dùng hết rồi, còn phải tiếp tục đổi lấy. . ."

"Ngọc giản cũng phải lui về rồi, bất quá có chút đáng tiếc đúng rồi bên trong có thật nhiều tiền bối đối với Hóa Hư Thuật kinh nghiệm, chỉ có thể sau này cần thời điểm lại đi đọc qua rồi."

Chu Nguyên tính toán, vậy sau, rồi mới khuôn mặt bỗng nhiên có chút phát khổ, bởi vì hắn phát hiện hắn nguyên ngọc đã chưa đủ mười miếng rồi.

Trong khoảng thời gian này hắn vẫn luôn tại khổ tu Hóa Hư Thuật, cái kia việc vật vãn các cũng không có đi qua, không có nhận lấy nhiệm vụ, hắn tự nhiên cũng không có nguyên ngọc nhập trường.

Tại Chu Nguyên cảm thán lúc giữa, cái kia xa xa có mấy đạo thân ảnh lướt đến, vậy sau, rồi mới đã rơi vào suối nước bên cạnh.

Chu Nguyên ngẩng đầu nhìn lại, đúng vậy cái kia Kiều Tu cùng với Thẩm Vạn Kim đám người.

"Ôi, tiểu nguyên ca, ngươi cũng trôi qua quá tiêu sái một ít." Thẩm Vạn Kim bóng loáng khuôn mặt mặt béo phì lên, tràn đầy sầu lo.

"Chu Nguyên sư đệ, ngươi lần này thật đúng là chọc đại phiền toái rồi." Kiều Tu cười khổ một tiếng, nói: "Ngươi sao vậy sẽ chọc cho bên trên những giảng sư kia hay sao? Bọn hắn dù sao cũng là Nội Sơn đệ tử, chúng ta cánh tay không lay chuyển được đùi a, hơn nữa chúng ta tu hành Nguyên thuật, còn phải dựa vào bọn hắn chỉ điểm đây."

Hai ngày này có quan hệ Chu Nguyên bị những giảng sư này phong sát tin tức càng truyền càng liệt, dẫn đến Kiều Tu, Thẩm Vạn Kim bọn họ đều là ngồi không yên, tranh thủ thời gian chạy tới.

Chu Nguyên cũng mơ hồ biết được một ít, bất quá cũng không có quá để ý, bởi vì tại hắn xem ra, hắn hiện tại, hoàn toàn chính xác cũng không cần

trong những cái gọi là kia núi đệ tử trở lại chỉ điểm hăn.

"Chu Nguyên sư đệ, nếu không người liền phục cái mềm a, ta quay đầu lại giúp người tiến đưa phần lễ cho cái kia Chúc Nhạc sư huynh, nhìn xem có thể hay không dọn dẹp việc này." Kiều Tu thở dài.

Hăn hay vẫn là rất xem trọng Chu Nguyên, không muốn Chu Nguyên bởi vì khí phách tranh đấu, bị cái kia Chúc Nhạc làm hại tu không thành Nguyên thuật.

Dưới mắt ba tháng này, tất cả mọi người đứng đang liều chết tăng cường thực lực, mà tu luyện Nguyên thuật càng là trọng yếu nhất, nếu như Chu Nguyên ở chỗ này ăn phải cái lỗ vốn, ba tháng sau Tuyển Sơn Đại Diễn, tất nhiên sẽ lạc hậu với người.

Chu Nguyên nghe vậy, ngược lại là cười cười, đối với Kiều Tu ngược lại là hảo cảm sâu hơn một ít, dù sao hăn hôm nay, sợ là không có nhiều đệ tử dám tiếp cận hăn, huống chi còn muốn giúp hăn.

Hăn khoát tay áo, nói: "Kiều Tu sư huynh không cần lo lắng, ta tự có chừng mực."

Nhìn đến Chu Nguyên thần sắc, Kiều Tu chỉ có thể cười khổ một tiếng, hăn biết rõ thiếu niên ở trước mắt nhìn như ôn hòa, kì thực có bao nhiêu quật cường.

"Tiểu nguyên ca, ta xem người cái này vài ngày một mực tại khổ tu, cũng không có sao vậy đi đón qua nhiệm vụ, sợ là nguyên ngọc cũng nhanh dùng hết a? Nếu là có cần mà nói, chúng ta có thể cho người mượn một ít." Thẩm Vạn Kim nhất khôn khéo, biết được Chu Nguyên hôm nay thiếu nhất cái gì nha, lúc này cười nói.

Chu Nguyên suy nghĩ một chút, hay vẫn là lắc đầu, nói: "Tạm thời không cần, nếu là thật sự đến đó tình trạng, ta sẽ tìm các người trợ giúp đấy."

"Tốt rồi, ta đi trước Tàng Kinh Lâu trả lại ngọc giản rồi."

Chu Nguyên hướng về phía mọi người cười cười, cũng không nhiều lời, chính là chân đạp nguyên khí phóng lên trời.

Nhìn qua hắn rồi đi thân ảnh, Kiều Tu, Thẩm Vạn Kim bọn hăn liếc nhau, cũng là thở dài một hơi, bọn hăn không rõ ràng lắm Chu Nguyên tình huống, chỉ khi hăn là ở cậy mạnh.

"Cái này có thể sao vậy đúng tốt. . . Tiếp tục như vậy, ba tháng chấm dứt, chỉ sợ tiểu nguyên ca đều tu không thành một cái khác Nguyên thuật, đến lúc đó cầm cái gì nha đi tham gia Tuyển Sơn Đại Diễn. . ."

...

Lúc Chu Nguyên lần nữa đi vào Tàng Kinh Lâu thời điểm, lui tới đệ tử, ánh mắt đều không ngừng hướng trên người hăn quét tới, trong ánh mắt tràn đầy đồng tình.

Chu Nguyên thần sắc ngược lại là bình tĩnh, ở đằng kia quầy hàng chỗ đem ngọc giản trả lại.

"Ôi Ôi, đây không phải Chu Nguyên sao, sao vậy? Hóa Hư Thuật học xong a?" Nhưng vào lúc này, một bên có trêu tức tiếng cười truyền đến, Chu Nguyên quay đầu, chính là nhìn thấy cái kia Chúc Phong mang theo mấy đạo nhân ảnh đứng ở phía sau, ánh mắt tràn đầy nghiến ngấm nhìn hăn.

Hiển nhiên Chu Nguyên vừa tới nơi này, hăn liền nhận được tin tức, cho nên mang người tới đây vây xem.

Chu Nguyên thản nhiên nói: "Gần nhất ngược lại là không phát hiện đại ca người đi ra, đúng trên mặt tổn thương còn chưa khỏi chứ "

Hiện tại hẳn đã biết được Yêu Yêu lại để cho Thôn Thôn âm thầm đánh lén Chúc Nhạc sự tình, đối với cái này, hẳn cũng chỉ có thể trầm mặc giờ ngón tay cái lên.

Chúc Phong sắc mặt cứng đờ, ánh mắt hung hăng nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, nghiêng răng nghiêng lợi mà nói: "Dựa vào một đầu súc sinh tính cái gì nha bốn sự!"

Chu Nguyên giống như cười mà không phải cười mà nói: "Như thế nói, người đại ca kia, chẳng phải là ngay cả đầu súc sinh cũng không bằng?"

"Người!"

Chúc Phong ánh mắt phát lạnh, liền là có thêm nguyên khí hùng hồn từ trong cơ thể nộ bạo phát đi ra, ánh mắt hung ác nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên: "Người muốn chết sao? !"

"Nơi này là Tàng Kinh Lô, cấm tranh đấu, các người thậm chí nghĩ bị phạt chứ" một bên có một cái khác thanh thúy kiều tiếng vang lên, chỉ thấy được Cố Hồng Y cau lại lấy lông mày nhìn bọn họ.

Chúc Phong hít sâu một hơi, chỉ có thể dưới áp chế tức giận trong lòng, ánh mắt nén giận nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, khinh thường cười lạnh nói: "Chu Nguyên, người cứ tiếp tục điên cuồng a."

"Hôm nay không có người hội chỉ điểm người tu luyện Nguyên thuật, cho nên, người chờ xem, người cái này nhất đẳng đệ tử, chỉ sợ rất nhanh liền giữ không được!"

Chu Nguyên cười lay lay đầu, nói: "Cái kia cũng không nhọc đến người phí tâm."

"Ta xem người còn có thể mạnh mẽ chống được cái gì nha thời điểm!"

Chúc Phong hừ lạnh một tiếng, chính là mang người quay người mà đi.

Chung quanh phần đông đệ tử, cũng là đồng tình nhìn xem Chu Nguyên, vậy sau, rồi mới dần dần tản đi.

Chu Nguyên cũng không để ý hội bọn hắn, chỉ là đối với cái kia Cố Hồng Y nhẹ nhàng gật đầu, liền là đối với dưới núi đi đến, hắn hiện tại, còn phải đau đầu kế tiếp như thế nào rồi đi đạt được nguyên ngọc, chẳng lẽ cũng muốn đi nhận nhiệm vụ chứ

Cố Hồng Y nhìn qua thân ảnh của hắn, do dự một chút, bỗng nhiên theo kịp, nói: "Chu Nguyên, người quá lỗ mãng, đặc tội Chúc Nhạc, người như thế nào tu hành Nguyên thuật?"

"Nếu như người là một nhân vật, phải biết được tiến thoái, ngẫu nhiên nhường nhịn, tương lai mới có lộ bàn cơ hội."

Chu Nguyên nghe được Cố Hồng Y mà nói, cũng là có chút ít kinh ngạc, nói: "Người đang lo lắng ta?"

Cố Hồng Y thường hắn một cái liếc mắt, nói: "Ta đây là đồng tình người, không muốn nhìn thấy người rõ ràng có thiên phú, cũng là bị không lý do hoang phế, cái kia Chúc Nhạc cử động, đích thật là có chút không phóng khoáng rồi."

Chu Nguyên cười cười, hắn chợt nhớ tới cái gì nha, vân vân cái cảm, có chút hăng hái nhìn qua lên trước mắt Cố Hồng Y.

Cố Hồng Y bị ánh mắt của hắn nhìn đến có chút không được tự nhiên, lúc này khuôn mặt nghiêm, trừng mắt mà nói: "Người xem cái gì nha đây?"

Chu Nguyên nói: "Người đang ở đây Chúc Nhạc chỗ đó, học được ra sao?"

Cố Hồng Y cặp môi đỏ mọng hơi nhấc lên, hơi có chút tự đắc nói: "Hôm nay đã đả thông đệ thập đạo khiếu huyết, trong một tháng, ta nên có thể đem Hóa Hư Thuật tu thành đệ nhất trọng."

"Đệ thập đạo khiếu huyết?" Chu Nguyên sững sờ.

"Biết có người chỉ điểm chỗ tốt rồi a? Người cho rằng mỗi ngày năm miếng nguyên ngọc đúng bạch hoa đấy sao?" Cố Hồng Y thương cảm nhìn xem Chu Nguyên.

"Cái này nguyên ngọc thì ra là như thế dễ kiếm?" Chu Nguyên trong đôi mắt có ánh sáng tỏa ra.

Cố Hồng Y lông mày nhăn lại, có chút không thích nhìn Chu Nguyên liếc, thất vọng mà nói: "Vốn cho là người có thể tỉnh ngộ, xem ra người thật sự là hết thuốc chữa."

Nói qua, nàng định quay người mà đi.

Chu Nguyên nhưng là vội vàng ngăn tại trước mặt nàng, nhìn đến Cố Hồng Y cái kia có chút dựng thẳng lên lông mày, hắn nhanh chóng mà nói: "Nếu như ta có biện pháp cho người tại trong mười ngày, liền tu thành Hóa Hư Thuật, hơn nữa đả thông khiếu huyết xa so với tại Chúc Nhạc chỗ đó nhiều, người có không có hứng thú?"

Cố Hồng Y khẽ giật mình, nói: "Người nói mò cái gì nha đâu rồi, mười ngày tu thành Hóa Hư Thuật. . . Ta còn chưa từng nghe qua ai có thể làm được đây!"

Chu Nguyên cười nói: "Vạn nhất thật sự đây?"

Cố Hồng Y suy nghĩ một chút, nói: "Cái kia tự nhiên là cảm thấy hứng thú, nguyên ngọc đúng tiếp theo, là trọng yếu hơn là có thể đủ tiết kiệm thời gian của ta."

Điều này hiển nhiên là một cái tiểu phú bà, căn bản không quan tâm nguyên ngọc.

Nàng đôi mắt đẹp hoài nghi nhìn xem Chu Nguyên, nói: "Chẳng lẽ người biết Hóa Hư Thuật tu được so với Chúc Nhạc còn cao người?"

Chu Nguyên cười híp mắt nói: "Có phải hay không so với Chúc Nhạc cao ta không biết, nhưng hiệu suất cũng tuyệt đối không phải hăn có thể so với đây."

"Là ai? Nếu quả thật có thể làm cho ta trong mười ngày Hóa Hư Thuật tiểu thành, ta có thể cùng hăn học, nguyên ngọc không thành vấn đề." Cố Hồng Y đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, tuy rằng vẫn còn có chút không tin, nhưng nghĩ đến Chu Nguyên nên không dám cầm nàng nói đùa sao?

Chu Nguyên hai đầu lông mày có sắc mặt vui mừng dững mãnh tiến ra, vậy sau, rồi mới chỉ chỉ chính mình, cười nói: "Người kia đương nhiên chính là ta. . . Đến đây đi, tổng cộng năm mươi miếng nguyên ngọc, người trước tiên có thể giao một nửa."

Thanh âm của hăn càng ngày càng nhỏ, bởi vì hăn nhìn thấy trước mắt Cố Hồng Y khuôn mặt đột nhiên băng hàn xuống, bàn tay như ngọc trắng nắm chặt, bên hông đỏ thẫm Trường Tiên chính là rơi vào kia trong tay.

Cố Hồng Y khuôn mặt ngậm sát, một roi tử chính là trực tiếp gọi lại.

"Chu Nguyên, ta xem người là chán sống, ngay cả bà cô nhỏ người cũng dám tiêu khiển!"

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 230: Thuyết Phục

Xoẹt!

Đỏ thắm Trường Tiên giống như Hỏa Mãng, mang theo nóng bỏng nguyên khí dao động, trực tiếp liên đối với Chu Nguyên đổ ập xuống bổ xuống dưới.

Chu Nguyên vội vàng thân hình một tránh, Trường Tiên bơi người mà qua, hung hăng ngã trên mặt đất, ngay cả cái kia mặt đất đều bị xé nứt mở một cái khác thật dài khe hở.

Chu Nguyên hút miệng hơi lạnh, nói: "Người đây cũng quá hung ác rồi."

Cái này nếu là đánh vào trên mặt, một cái vết máu sợ là không thể thiếu.

Cổ Hồng Y bàn tay như ngọc trắng run lên, Trường Tiên cuốn quay về, quần quanh tại kia trên cổ tay trắng, nàng đôi mắt đẹp lạnh lùng nhìn Chu Nguyên liếc, nói: "Chu Nguyên, người thật coi ta chính đốn không được người hay sao?"

Nhìn đến thật là có chút tức giận Cổ Hồng Y, Chu Nguyên ngay cả vội vàng lắc đầu, cười khổ nói: "Người đừng như thế nóng nảy. . . Ta không có tiêu khiển người, đi theo ta, ta thật có thể cho người trong mười ngày Hóa Hư Thuật tiểu thành."

Cổ Hồng Y lông mày đứng đấy, cười lạnh nói: "Cuồng vọng, người học được Hóa Hư Thuật mới bao lâu? Hôm nay tìm được khiêu huyết không

có? Cái kia Chúc Nhạc tuy nói nhân phẩm không ra hồn, nhưng người cũng đã biết hẳn Hóa Hư Thuật đã thông bao nhiêu khiếu huyết?"

"Bốn mươi một đạo!"

"Người như thế nào cùng người so sánh với?"

Chu Nguyên lắc đầu, nói: "Tu luyện như thế lâu, mới đã thông bốn mươi một nói, cái này Chúc Nhạc thiên phú hoàn toàn chính xác, khó trách thủy chung cũng chỉ là đệ tử đại đen."

"Nói khoác mà không biết ngược!" Cổ Hồng Y phiền muộn cực kỳ Chu Nguyên loại thái độ này, rõ ràng bản thân xa không kịp người khác, hết lần này tới lần khác còn chết sống không thừa nhận người khác so với hẳn mạnh mẽ.

Nàng nguyên bản còn đối với Chu Nguyên bày ra thiên phú có phần cảm thấy hứng thú, nhưng hôm nay nhưng là cực kỳ thất vọng.

Thiên phú cho dù tốt, nếu như không có cách nào xem kỹ bản thân chỗ thiếu hụt mà nói, vậy cũng không có khả năng đang tu luyện một cái khác bên trên đi quá xa.

Thế là, nàng chẳng muốn lại dừng lại thêm, định trực tiếp quay người rời đi.

Chu Nguyên thấy thế, nói thẳng: "Ta nếu như nói cho người ta hiện tại đã đã thông ba mươi một đạo khiếu huyết, người chỉ sợ cũng sẽ không tin tưởng. . . Như vậy đi, người công ta một quyền thử xem?"

"Ba mươi một đạo khiếu huyết?" Cổ Hồng Y nghiến chặt hàm răng: "Lúc này mới năm ngày thời gian, người liền đã thông ba mươi một đạo khiếu huyết? Người là đang vũ nhục của ta chỉ số thông minh chứ !"

Chu Nguyên bĩu môi, nếu như không phải là vì nguyên ngọc, hẳn thật sự là chẳng muốn nói nhảm nữa, lúc này xòe bàn tay ra ngoặt rồi ngoặt: "Dài dòng chậm chạp, động thủ chẳng phải sẽ biết."

Cố Hồng Y bị tức nở nụ cười, nghĩ đến còn là lần đầu tiên nghe thấy có người như vậy đánh giá nàng.

"Tốt, hôm nay ta liền cho người biết được tiêu khiển của ta đại giới!" Cố Hồng Y bàn tay như ngọc trắng nắm chặt, nguyên khí hùng hồn chính là trong lúc đó tự kia trong cơ thể bộc phát ra, nguyên khí lửa đỏ nóng bỏng, giống như sóng lửa.

Chu Nguyên hai mắt híp lại, cái này Cố Hồng Y thực lực, thật đúng là lợi hại, chỉ sợ nàng bây giờ, coi như là tại Thái Sơ Cảnh Tam Trọng Thiên ở bên trong, đều xem như đỉnh tiêm rồi.

Thật muốn đấu, coi như là hăn, cũng sẽ cảm thấy có chút khó giải quyết.

Bá!

Cố Hồng Y mũi chân một điểm, kia thân ảnh mãnh liệt bắn tới, cuộn cuộn nguyên khí tại kia trên mặt ngọc chưng hội tụ, chính là không hề xinh đẹp một quyền oanh ra.

Phanh!

Quyền ở dưới không khí bạo liệt, giống như đúng đưa tới âm bùng nổ thanh âm, cái này Cố Hồng Y nhìn qua là một cái như hoa như ngọc giống như nữ hài, nhưng thế công nhưng là cực kỳ đơn giản thô bạo.

Nhìn như nho nhỏ năm dặm, nếu là đổi lại một gã Thái Sơ Cảnh Nhị Trọng Thiên đệ tử, chỉ sợ tại chỗ phải quỳ xuống.

Bất quá Chu Nguyên nhưng là không chút sút mẻ, hần nhìn qua cái kia gào thét mà đến quyền phong, chợt bước ra một bước, xòe bàn tay ra, nguyên khí bắt đầu khởi động lúc giữa, chính là trực tiếp cùng Cố Hồng Y một quyền, cứng rắn đụng vào nhau.

Bành!

Trầm thấp tiếng va chạm vang lên, có cuồng phong quét sạch, hai người chung quanh Toái Thạch đều là bị chấn nát ra.

Bất quá, tại quyền chưởng va chạm lập tức, Cố Hồng Y khuôn mặt nhưng là chợt biến đổi, bởi vì nàng phát giác được, khi nàng cái kia hung hãn lực lượng theo năm đêm trùng kích hướng Chu Nguyên lúc, lại là có thêm đại bộ phận lực lượng, dĩ nhiên là lẳng không bị hóa giải.

Cái loại cảm giác này, liền giống như chính là nàng một quyền kia, đại bộ phận lực lượng đều đã rơi vào trong không khí.

Cố Hồng Y đôi mắt đẹp ngưng hướng Chu Nguyên bàn tay, vậy sau, rồi mới trong lòng chính là chấn động, nàng nhìn thấy, Chu Nguyên tay nào ra đòn chưởng, phảng phất là vào lúc này trở nên hư hóa đi một tí, có nhàn nhạt thẩm thấu cảm giác.

"Sao vậy khả năng?!"

Cố Hồng Y nhin không được ghen ngào, bởi vì nàng đối với cái này rất rõ, cái kia rõ ràng là Hóa Hư Thuật sắp tiểu thành dấu hiệu, chỉ có như thế, mới có thể làm cho bản thân cái nào đó bộ vị xuất hiện hư hóa, mà bất luận cái gì công kích, rơi tại nơi này bộ vị, lực lượng đều muốn sẽ bị hóa giải rất nhiều.

Đây chính là Hóa Hư Thuật tinh diệu, chỉ cần đem tu thành, bất luận cái gì công kích rơi vào trên người, đều bởi vì rơi vào hư hóa ở bên trong, bị hóa giải mấy thành.

Mà Chu Nguyên có thể đưa bàn tay hư hóa, cái này đã nói lên hần ở đây Hóa Hư Thuật bên trên tạo nghệ, đã rất xa vượt qua nàng, bây giờ Cố Hồng Y, bằng vào nàng cái kia mười đạo khiêu huyết, còn không cách nào làm được một bước này.

Chu Nguyên chậm rãi thu về bàn tay, lòng bàn tay nhanh chóng khôi phục bình thường, hần cũng là hài lòng khẽ cười một tiếng, cái này Hóa Hư Thuật quả nhiên huyền diệu, tu thành này thuật, an toàn bảo đảm phóng đại.

Nghe nói cái này Hóa Hư Thuật, tu thành đệ nhất trọng, có thể làm cho biết dùng người thể cái nào đó bộ vị ngăn ngừa hư hóa, dùng cái này trở lại hóa giải đột nhiên xuất hiện công kích, đây không thể nghi ngờ là bảo vệ tính mạng chi thuật.

Mà tới được đệ nhị trọng, thì là có thể chinh thể hư hóa, giống như mây mù, khi đó nếu là chạy lướt qua mà nói, dường như mây mù phiêu động, nhanh như điện chớp, tốc độ cực nhanh.

Đến nỗi cái kia đệ tam trọng, càng là lợi hại, thân người triệt để hư hóa, đã là có thể dũng mãnh vào trong Thiên Địa, từ loại nào trình độ mà nói, có thể nói là trực tiếp ẩn hình rồi, nhưng lại có thể che đậy rất nhiều cảm giác.

..

Tổng thể nói đến, cái này Hóa Hư Thuật, quả thực chính là tụ tập bảo vệ tính mạng, chạy trốn, ẩn nấp với một thân kỳ thuật.

Đây cũng là vì sao lúc trước Chu Nguyên tại nhìn thấy nó sau, hội không chút lựa chọn lựa chọn nguyên nhân của nó.

"Người. . ." Cố Hồng Y có chút ngơ ngác nhìn qua Chu Nguyên, trong lúc nhất thời cũng không biết nói cái gì nha rồi, bởi vì trước mắt một màn này, rung động tính quá lớn, nàng thật sự không thể tin được, Chu Nguyên

vậy mà tại gần gần năm ngày trong thời gian, đem Hóa Hư Thuật tu đến sắp tiểu thành tình trạng.

"Người thật sự đã đả thông ba mươi một đạo khiếu huyết?"

Chu Nguyên cười nói: "Người tổng nên tin tưởng người ánh mắt của mình a?"

"Người sao vậy làm được? !" Cố Hồng Y ấp úng mà nói.

Chu Nguyên cười nhạt nói: "Có lẽ là ta cảm giác tương đối khá a. . . Sao vậy dạng? Có hứng thú hay không? Trong vòng mười ngày, mới có thể bao người Hóa Hư Thuật tu thành đệ nhất trọng."

Đến nỗi đệ nhị trọng, hẳn cũng không dám Thái Bảo chứng nhận, bởi vì hiện tại hẳn đã cảm giác được, cái này khiếu huyết càng đến phía sau, càng là khó có thể cảm ứng, mặc dù hẳn có được lấy Phá Chương Thánh Văn, cũng cần có thời gian.

Cố Hồng Y đôi mắt đẹp sáng rực nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, nàng nguyên bản thật đúng là cho rằng Chu Nguyên tại chuyện phiếm, kết quả không có nghĩ đến cái này nhà khoa, vậy mà như thế có bản lĩnh, đang không có người chỉ điểm dưới tình huống, ngược lại dùng loại này tốc độ kinh người, tu thành Hóa Hư Thuật.

"Đây là năm mươi miếng nguyên ngọc."

Cố Hồng Y cũng là lời lệ phong hành người, nếu như từng thấy được, dĩ nhiên là không nét mực, bàn tay như ngọc trắng hất lên, một cái túi vải chính là ném về phía rồi Chu Nguyên, trong đó truyền ra nguyên ngọc va chạm thanh thúy tiếng vang.

"Đại khí." Chu Nguyên dựng thẳng lên ngón cái, quả nhiên là cái tiểu phú bà, không nói hai lời liền trực tiếp thanh toán toàn bộ khoản, hẳn

nguyên bản còn chỉ tính toán đối phương trước giao một nửa kia mà.

"Bất quá người sao vậy trở lại như thế nhiều nguyên ngọc?" Chu Nguyên tò mò hỏi, hắn cũng không gặp Cố Hồng Y đi làm nhiệm vụ, nhưng của cải những là giàu có rất.

"Người quan tâm như vậy nhiều làm gì vậy." Cố Hồng Y cho hắn một cái liếc mắt.

Chu Nguyên rõ ràng gạt đầu, quả nhiên có bối cảnh.

"Chu Nguyên, ta có thể nói cho người biết, tiền của ta cũng không như vậy dễ kiếm, nếu là mười ngày sau ta tu không thành Hóa Hư Thuật đệ nhất trọng. . ." Cố Hồng Y nhìn thoáng qua Chu Nguyên, cảnh cáo nói: "Ta có thể sẽ không bỏ qua người."

"Yên tâm, vật đẹp giá rẻ, già trẻ không gạt." Chu Nguyên vội vàng cam đoan nói, đây chính là hắn cái thứ nhất hộ khách, sao vậy lấy đều được cho nàng phục vụ thoả mãn.

"Cái gì nha thời điểm bắt đầu tu luyện?"

"Chúng ta thời gian quý giá, đương nhiên hiện tại mà bắt đầu, cùng ta rời đi." Chu Nguyên phát phất tay, ném lấy nguyên ngọc, liền là đối với dưới núi mà đi.

Cố Hồng Y nhìn xem bóng lưng của hắn, lại nhìn xem sau núi những giảng đường kia, do dự một chút, cuối cùng cắn răng, mở ra chân dài bước nhanh đi theo.

"Chu Nguyên, người dám lừa gạt ta mà nói..., người nhất định phải chết!"

...

Sau núi, giảng đường.

Chúc Nhạc nhìn qua liên tiếp đến đông đủ rất nhiều Ngoại Sơn đệ tử, chột cau mày, bởi vì hắn không có gặp Cố Hồng Y thân ảnh.

Lúc này Chúc Phong bỗng nhiên hoang mang rối loạn mang mang chạy vào, sắc mặt cực kỳ khó coi.

"Xảy ra chuyện gì?" Chúc Nhạc cau mày nói.

Kia đệ tử của hắn cũng là nhìn qua.

Chúc Phong do dự một chút, có chút khó có thể tin mà nói: "Vừa rồi Cố Hồng Y lại để cho người mà nói, nàng liền đừng tới."

"Đừng tới?" Chúc Nhạc khẽ giật mình, sắc mặt có chút không vui mà nói: "Nàng không phải học phải hảo hảo đấy sao? Chẳng lẽ nàng không học Hóa Hư Thuật rồi hả?"

Cố Hồng Y bối cảnh rất mạnh, người lại rất xinh đẹp, cho nên Chúc Nhạc đối với nàng cũng là có chút ít tâm tư, hôm nay đang tại làm lấy làm quan hưởng lộc vua, ở chùa ăn lộc Phật mộng đẹp, đều muốn thừa dịp dạy bảo kia Nguyên thuật lúc đem đuổi theo tay đây.

Hôm nay Cố Hồng Y bỗng nhiên đừng tới, trực tiếp làm rối loạn hắn tiết tấu.

"Nàng. . . Nàng vẫn còn là học, bất quá. . . Nàng chạy tới cùng cái kia Chu Nguyên học Hóa Hư Thuật rồi." Chúc Phong kiên trì nói.

Giảng đường bên trong lập tức an tĩnh lại, phần đông đệ tử hai mặt nhìn nhau, chột bực phát ra ầm ầm thanh âm.

"Chu Nguyên?"

"Cố Hồng Y cùng Chu Nguyên học Hóa Hư Thuật? !"

"Nàng đang làm cái gì nha?"

Chúc Nhạc cũng là trợn mắt há hốc mồm, chột sặc mặt một mảnh xanh mét, hẳn thật sự không rõ Cố Hồng Y đúng sao vậy chuyện quan trọng, chẳng lẽ là đầu óc bị hư chứ vậy mà chạy tới cùng một cái Ngoại Sơn đệ tử học Nguyên thuật? !

Cái kia Chu Nguyên, cuối cùng cho nàng rơi xuống cái gì nha thuốc? !

Hơn nữa mẫu chốt nhất đúng rồi, việc này truyền đi, hẳn Chúc Nhạc mặt hướng ở đâu đặt? !

Chúc Nhạc nghiêng răng nghiêng lợi, cuối cùng đúng nhin không được tâm tình nổ tung, mãnh liệt một cước đem một bên cái bàn bị đá nát bấy, sắc mặt nhàn nhí thấp giọng rít gào nói: "Chu Nguyên, người con mẹ nó quả thực muốn chết!"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 231: Bốn Sự

Trong nội đường, Chúc Nhạc nổi giận lấy, sắc mặt nhăn nhó, những thứ khác tất cả Ngoại Sơn đệ tử đều là cầm như hến, không dám đi trêu chọc hăn, lúc này Chúc Nhạc, không thể nghi ngờ là một tòa sắp sửa núi lửa bộc phát.

Bất quá Chúc Nhạc tuy rằng nổi giận, nhưng chung quy còn có một phần lý trí, hăn hít một hơi thật sâu, hăn biết rõ, hăn là Nội Sơn đệ tử, nếu như thì cứ như vậy không phân tốt xấu liền trực tiếp đối với Chu Nguyên nén giận xuất thủ, sợ là có không tuân theo quy định củ.

Đương nhiên mấu chốt nhất đúng rồi Chu Nguyên bên cạnh đầu kia thân bí thú con thực lực cũng là rất mạnh, căn bản cũng không yếu với hăn, cho nên hăn ra tay cũng lấy không đến cái gì nha chỗ tốt.

Chúc Nhạc khí tức thời gian dần trôi qua bình phục, thế nhưng sắc mặt như trước âm trầm, hăn nhìn thoáng qua mọi người, thản nhiên nói: "Tiếp tục tu luyện đi."

"Đây là Cố Hồng Y lựa chọn của mình, ai cũng trở ngại không được."

"Hi vọng nàng có thể tìm được "Danh sư", làm cho nàng Hóa Hư Thuật đột nhiên tăng mạnh a."

Nói đến đây, Chúc Nhạc ngữ khí hiển nhiên là mang theo một tia châm chọc, hiển nhiên tại hăn xem ra, Cố Hồng Y là ở tự mình chuốc lấy cực khổ, vậy mà sẽ bị cái kia Chu Nguyên mê váng đầu.

Kia đệ tử của hần cũng là nhao nhao gật đầu, ánh mắt có chút quý dị.

"Cố Hồng Y sao vậy chọn đi theo Chu Nguyên tu luyện?"

"Chẳng lẽ lại. . . Nàng thực đối với tiểu tử kia có ý tứ rồi hay sao?"

Bất quá lời vừa nói ra, liền là có thêm người e ẩm phản bác: "Sao vậy khả năng? Cố Hồng Y cái gì nha thân phận? Sao vậy khả năng để ý cái kia nông dân."

"Nàng kia sao vậy có thể như vậy làm?"

"Cái này. . ."

Tất cả mọi người đứng hai mặt nhìn nhau, nghĩ không ra đáp án.

"Đại ca yên tâm đi, cùng với Cố Hồng Y tinh táo lại, sẽ nhận rõ ràng Chu Nguyên khuôn mặt, đến lúc đó tất nhiên sẽ trở lại." Chúc Phong tức thì là đối với Chúc Nhạc trấn an nói.

Chúc Nhạc hừ lạnh một tiếng, nhạt âm thanh nói: "Đây là nàng lựa chọn của mình, hậu quả cũng muốn chính mình gánh chịu."

"Nguyên bản nếu là ở của ta chỉ đạo xuống, dùng thiên phú của nàng, đủ để tại một tháng tu thành Hóa Hư Thuật đệ nhất trọng. . ." Hần lắc đầu, làm như cảm thấy rất đáng tiếc.

"Kết quả không nghĩ tới, nàng vậy mà hội tự tổn tiền đồ."

"Ta ngược lại là muốn nhìn, đi theo cái kia Chu Nguyên, nàng có thể đem Hóa Hư Thuật học được cái gì nha trình độ. . . Hừ, việc này nếu là rơi vào tay Cố Hồng Y vị kia trưởng bối trong tai, người nọ chỉ sợ cũng tha cho không được Chu Nguyên."

Chúc Nhạc khỏe miệng, câu dẫn ra một vòng châm chọc đường cong, cũng đứng nhìn thấy Chu Nguyên kết quả bi thảm.

...

Khe núi, bên khe suối.

Chu Nguyên đứng ở trên tảng đá, nhìn qua lên trước mắt áo đỏ nữ hài, nói: "Người Hóa Hư Thuật hôm nay đã đả thông đệ thập đạo khiếu huyết?"

Cố Hồng Y gật gật đầu, chân mày cau lại mà nói: "Bất quá càng đi sau, cảm ứng khiếu huyết càng ngày càng khó rồi, ta hao tổn trọn vẹn một ngày thời gian, cũng còn không có cảm ứng được Đệ Thập Nhất nói."

Nàng lại là hồ nghi nhìn xem Chu Nguyên, nói: "Người có thể sao vậy giúp ta?"

"Ngồi xuống." Chu Nguyên chỉ chỉ đá xanh.

Cố Hồng Y ngồi xếp bằng xuống, lưng thẳng tắp, áo đỏ bao vây lấy đầy mặt đường cong, trước ngực tình tiết phức tạp, đường cong đã đến vòng eo chỗ, lại là lặng yên co rút lại, dáng người tương đối nóng bỏng.

Chu Nguyên liền ở trước mặt nàng ngồi xếp bằng xuống.

"Duỗi ra song chưởng."

Cố Hồng Y nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, ánh mắt kia có chút lẳng lẹ.

Chu Nguyên bất đắc dĩ thở dài một hơi, nói: "Nghe lời của ta, được không?"

Cố Hồng Y hừ nhẹ một tiếng, róc xương lóc thịt Chu Nguyên liếc, nói: "Nếu để cho ta biết rõ người cố ý chiếm ta tiện nghi, ta không tha cho

người."

Nói xong, nàng chính là duỗi ra hai tay, lòng bàn tay hướng ngay Chu Nguyên.

Chu Nguyên bữu môi, cũng là xòe bàn tay ra, cùng Cố Hồng Y ngọc chưởng đụng chạm cùng một chỗ.

Hai người lòng bàn tay đụng chạm, có hơi lạnh cảm giác phát ra, mà Cố Hồng Y thì là trong lòng khẽ run, tuy rằng đôi mắt đẹp hay vẫn là hung hăng nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, thế nhưng trên gương mặt có một vòng ửng đỏ bay lên.

"Vận chuyển Hóa Hư Thuật." Chu Nguyên nhắm mắt, nói.

Nhìn Chu Nguyên dường như hoàn toàn chính xác không có cố ý ý tứ, Cố Hồng Y vừa rồi cố nén trong lòng bàn tay truyền đến không khỏe, đôi mắt đẹp khép hờ, cưỡng ép làm cho tâm tình bình tĩnh trở lại, vậy sau, rồi mới chính là bắt đầu thúc giục nguyên khí, dọc theo Hóa Hư Thuật tu luyện lộ tuyến vận chuyển lại.

Nguyên khí từng vòng chảy xuôi theo.

Cố Hồng Y cũng là bắt đầu cảm ứng đến Đệ Thập Nhất đạo khiêu huyết chỗ.

Chu Nguyên hai mắt khép hờ, Phá Chương Thánh Văn rung rung, tản ra lực lượng, bắt đầu ở Cố Hồng Y trong cơ thể tìm kiếm ra. . .

Bên khe suối, khe nước chảy tràn, hai đạo thân ảnh chính là khoanh chân ngồi đối diện, bầu không khí Ninh Tĩnh.

Ước chừng thời gian một nén nhang lặng yên qua, Cố Hồng Y thời gian dần trôi qua có chút thất vọng, bởi vì nàng như trước không có cảm ứng

được Đệ Thập Nhất đạo khiêu huyết, nàng do dự một chút, liền định rời khỏi trạng thái tu luyện.

"Đừng có phân tâm, không nên kháng cự, kế tiếp ta trở lại dẫn dắt của người nguyên khí vận chuyển." Bất quá nhưng vào lúc này, Chu Nguyên thanh âm truyền vào nàng trong tai.

Cố Hồng Y lông mày nhíu chặt, có chút do dự, bởi vì đem trong cơ thể nguyên khí giao cho ngoại nhân trở lại dẫn dắt thật sự là cực kỳ chuyện nguy hiểm, chỉ phải cái này người hơi có ý xấu, dẫn dắt nguyên khí không khống chế được, không thể nói trước chính là kinh mạch bị hủy đáng sợ kết quả.

Chu Nguyên giống như cũng là biết rõ Cố Hồng Y do dự, cho nên hẳn không có thúc giục, cùng đợi đáp án của nàng, dù sao loại chuyện này Cố Hồng Y không phối hợp, hẳn cũng không có biện pháp nào.

Đương nhiên hẳn cũng lý giải Cố Hồng Y do dự, dù sao đổi lại là hẳn mà nói, cũng rất không có khả năng dễ dàng để cho người khác trở lại dẫn dắt trong cơ thể nguyên khí vận chuyển.

Trầm mặc kéo dài mấy chục hơi thở, bỗng nhiên Chu Nguyên cảm giác được Cố Hồng Y trong cơ thể nguyên khí biến chậm lại, dường như quyền khống chế tại rút đi.

"Chu Nguyên, liền lại để cho để ta xem một chút, người đến tột cùng là lừa đảo hay vẫn là thật là có bản lĩnh a." Cố Hồng Y thanh âm bình tĩnh vang lên.

Nàng cũng là quyết đoán tính tình, nếu như lựa chọn tin tưởng Chu Nguyên, cái kia dĩ nhiên là không hề đa nghi, bất quá, nếu như Chu Nguyên thật sự lừa gạt hẳn nàng, nàng kia cũng sẽ làm cho Chu Nguyên biết được hội trả giá cái gì nha đại giới.

Chu Nguyên trong nội tâm, cũng là là Cố Hồng Y quả quyết cảm thán một tiếng, vậy sau, rồi mới hắc không có nói thêm nữa, tâm niệm vừa động, chính là bắt đầu dẫn dắt đến Cố Hồng Y trong cơ thể nguyên khí lặng yên vận chuyển lại.

Nguyên khí theo kinh mạch mà động, nháy mắt sau đó, nguyên khí đột nhiên gia tốc, trực tiếp là đối với một cái vị trí trùng trùng điệp điệp va chạm mà đi.

Cố Hồng Y thân thể mềm mại đều là vào lúc này kéo căng, tim đập nhanh hơn.

Phốc!

Nguyên khí va chạm, mơ hồ có thanh âm rất nhỏ vang lên, lại vậy sau, rồi mới, Cố Hồng Y chính là rung động phát giác được, trong cơ thể một loại chỗ, có một cái khác khiêu huyết bị phá khai.

Hơn nữa, lúc đạo này khiêu huyết xuất hiện thời điểm, nàng lúc trước đã thông mười đạo khiêu huyết cũng là vào lúc này có chút chấn động, giống như là ở đồng cảm.

Loại này phản ứng, đã là nói ra rồi kết quả. . . Nàng đã tìm được Đệ Thập Nhất đạo khiêu huyết!

Chu Nguyên, vậy mà thật sự làm được? !

Cố Hồng Y trong nội tâm, tràn đầy khiếp sợ, nàng khổ cực hơn một ngày đều không thể làm được sự tình, Chu Nguyên lúc này mới ngăn ngừa một hồi, liền thành công rồi hả?

Hắc sao vậy làm được?

Trong lúc khiếp sợ Cổ Hồng Y, thậm chí đều quên đánh bóng khiếu huyết.

"Đánh bóng khiếu huyết phải dựa vào chính người, ta có thể giúp không được gì." Lúc Chu Nguyên thanh âm truyền vào Cổ Hồng Y trong tai lúc, vừa rồi làm cho nàng tỉnh táo lại, lúc này vội vàng vận chuyển nguyên khí, một tia dũng mãnh vào khiếu trong huyết, đem đánh bóng.

Bên khe suối, Chu Nguyên đưa bàn tay thu trở lại, hẩn nhìn qua quanh thân nguyên khí bốc lên Cổ Hồng Y, cũng là lặng lẽ thở dài một hơi, khá tốt làm thành, bằng không thì dùng cái này Cổ Hồng Y nóng nảy, chỉ sợ hẩn thật đúng là không có cái gì nha quả ngon để ăn.

"Năm mươi nguyên ngọc tới tay. . . Ngược lại là có thể tiếp tục mua sắm vân vụ tinh khí rồi, bất quá đáng tiếc, Tàng Kinh Lâu bên trong cái kia "Cửu Long Điện" còn không cách nào đổi, xem ra vẫn phải là cố gắng." Chu Nguyên âm thầm cảm thán nói.

Một canh giờ sau, Cổ Hồng Y hoàn thành tu luyện, trong cơ thể Đệ Thập Nhất đạo khiếu huyết bị triệt để đánh bóng thành công, vậy sau, rồi mới tại vân vụ tinh khí dung hợp xuống, làm cho Cổ Hồng Y tại bước về phía Hóa Hư Thuật tiểu thành đường đi bên trên lại lần nữa đi tới một bước.

Nàng thon dài lông mi khẽ run, chậm rãi mở ra hai con ngươi.

Tại nàng phía trước trên tảng đá, Chu Nguyên vươn người mà đứng, đang đem nàng cho nhìn xem.

"Sao vậy dạng? Cái này tổng nên tin tưởng không phải gạt tử rồi a?" Chu Nguyên cười nói.

Cổ Hồng Y khuôn mặt ửng đỏ, nhìn xem Chu Nguyên ánh mắt có chút phức tạp, một hồi lâu sau mới nói: "Người sao vậy làm được?"

"Cảm giác của ta tương đối lợi hại mà thôi." Chu Nguyên tùy ý mà nói.

Cố Hồng Y cũng không có hỏi nhiều, do dự một chút, vừa rồi nói khẽ: "Cảm ơn."

Nàng biết rõ lần này nhất được đại tiện nghi rồi, Chu Nguyên vừa ra tay, liền làm cho nàng hiệu suất sâu sắc tăng lên, điểm này, tuyệt đối là Chúc Nhạc làm không được đấy.

Chu Nguyên khoát tay áo, nói: "Người trả tiền, ta xuất lực, có qua có lại mà thôi."

"Hôm nay muốn đã chậm, kế tiếp mười ngày, người cũng có thể tới nơi này tìm ta, ta sẽ toàn lực giúp người tại trong mười ngày, đem Hóa Hư Thuật tu thành đệ nhất trọng. . ."

Nói xong, hắn chính là phát phát tay, tiêu sái xoay người mà đi, để lại cho Cố Hồng Y một cái bóng lưng.

Cố Hồng Y nhìn qua hắn rồi đi thân ảnh, hàm răng khê cắn cặp môi đỏ mọng, một hồi lâu sau, vừa rồi nhẹ giọng tự nói.

"Cái nhà này khóa. . . Còn có chút bốn sự nha. . ."

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tâm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 232:

Tại mấy ngày tiếp theo trong thời gian, thường đến ngon ngọt Cố Hồng Y hầu như mỗi ngày đều đến đây bên khe suối, do Chu Nguyên ra tay, trợ gia tu luyện Hóa Hư Thuật.

Mà ở Chu Nguyên loại này tương trợ xuống, Cố Hồng Y Hóa Hư Thuật cũng là đột nhiên tăng mạnh, ngăn ngừa bất quá ba bốn ngày thời gian, cái kia đả thông khiếu huyết, chính là do mười đạo, biến thành hai mươi lăm đạo.

Phải biết rằng, cái này khiếu huyết càng đến phía sau càng là khó có thể cảm ứng, ba bốn ngày thời gian, như là dựa theo tình huống bình thường mà nói, chỉ sợ Cố Hồng Y nhiều lắm là chỉ có thể đả thông bốn năm đạo.

Mà ở Chu Nguyên chỉ điểm xuống, Cố Hồng Y Hóa Hư Thuật tăng lên tốc độ, ngay cả chính nàng đều có điểm hải hùng khiếp vía, cho nên mặc dù là coi hãn cái loại này kiêu ngạo tính tình, mấy ngày nay tại nhìn thấy Chu Nguyên lúc, trong ngôn ngữ đều là hơn nhiều vẻ tôn kính hương vị.

Chẳng qua là Chu Nguyên đối với thái độ của nàng chuyển biến ngược lại không có sao vậy để trong lòng, dù sao hãn muốn nguyên ngọc, đã tới tay rồi. . .

Nhưng làm cho hãn buồn rầu đúng rồi, điểm ấy nguyên ngọc cách hãn đều muốn đổi "Cửu Long Điện" đạo kia Thượng phẩm Tiểu Thiên Nguyên Thuật, còn có không nhỏ chênh lệch.

...

Dòng suối róc rách khe núi bên trong.

Chu Nguyên ngồi xếp bằng đá xanh, nhắm mắt tu luyện, tại bên cạnh hần cách đó không xa, Cố Hồng Y cũng là lúc này.

Hây dô.

Trong lúc đó, Chu Nguyên mở ra hai mắt, một đoàn bạch khí tự kia trong miệng chậm rãi phun phun ra, trong nháy mắt này, Chu Nguyên trong thân thể truyền ra kỳ lạ chấn động.

Lại vậy sau,rồi mới, chỉ thấy nửa người của hần, chính là thời gian dần trôi qua trở nên hư hóa, có nhàn nhạt thẩm thấu cảm giác.

"Người, người tu thành Hóa Hư Thuật đệ nhất trọng rồi hả? !" Khiếp sợ thanh âm từ một bên vang lên, chỉ thấy được Cố Hồng Y mở ra đôi mắt đẹp, nhìn qua Chu Nguyên, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy rung động.

Có thể đem nửa cái thân hình đều là hư hóa, vậy hiển nhiên nhất định phải đạt tới Hóa Hư Thuật đệ nhất trọng mới có thể làm được.

Chu Nguyên thần sắc ngược lại là không có cái gì nha biến hóa, quét nàng liếc, nói: "Người bây giờ cũng đã đạt thông hai mươi lăm đạo rồi, ta tu đến đệ nhất trọng thật kỳ quái sao?"

Cố Hồng Y trì trệ, trống rỗng rồi trống miệng, bởi vì nàng cũng cảm giác mình cái này khiếp sợ có chút ngốc, nhưng ngẫm lại cái này phản xạ có điều kiện giống như khiếp sợ rất bình thường, dù sao có thể tại đây sao trong thời gian ngắn đem Hóa Hư Thuật tu đến đệ nhất trọng, đích thật là quá hiếm thấy.

"Hóa Hư Thuật đệ nhất trọng tu thành, bất luận cái gì công kích rơi vào trên người của ta, đều muốn sẽ bị hóa giải gần ba thành." Chu Nguyên nhìn qua hư hóa bàn tay, trong mắt cũng đầy đúng vẻ hài lòng.

Lớn lao xem thường cái này ba thành, tại nhiều khi, cái này cũng đủ để nghịch chuyển chiến cuộc.

Đương nhiên, loại này hóa giải cũng không phải là tuyệt đối, một ít đặc thù thủ đoạn, vẫn có thể đủ đem khắc chế, bằng không thì cái này Hóa Hư Thuật đẳng cấp, cũng sẽ không chỉ là Trung phẩm Tiểu Thiên Nguyên Thuật rồi, coi như là nói kia là chân chính Thiên Nguyên Thuật đều đầy đủ.

Nhưng tổng thể mà nói, đã có cái này Hóa Hư Thuật, bản thân an toàn bảo đảm sẽ sâu sắc đề cao.

"Người ngược lại là rất ít xuất hiện đấy. . ." Ở đằng kia một bên, Cố Hồng Y nhìn qua Chu Nguyên, chợt cười, nói: "Tuy rằng người nhìn qua chẳng qua là Thái Sơ Cảnh Nhất Trọng Thiên, nhưng trải qua những ngày này tiếp xúc, ta lại cảm thấy cái kia mới ra lô bên ngoài núi mười thứ hạng đầu, có lẽ có người một chỗ ngồi."

Phần đông đệ tử đi vào Thương Huyền Tông, cũng gần nửa tháng, nên thích ứng đều dần dần thích ứng, mà nơi có nhiều người, dĩ nhiên là có tranh chấp, có tương đối.

Cho nên, trải qua một ít tính toán cùng với mọi người nhận thức, cái này Ngoại Sơn đệ tử ở bên trong, chính là bình luận chọn lựa cái gọi là thập đại Ngoại Sơn đệ tử, hai ngày này truyền đi xôn xao, xem như bên ngoài trong núi lớn nhất chủ đề.

Cái kia Ngoại Sơn đệ tử đứng đầu, không ra cái gì người ngoài ý muốn, chính là cái kia Lục Phong.

Cố Hồng Y bài danh thứ hai.

Cái này thập đại Ngoại Sơn đệ tử, trong đó có bảy vị đều là đến từ Thánh châu bản thổ con cưng, mà chỉ có ba vị, đến từ những thứ khác Đại Lục. . . Chu Nguyên biết Kiều Tu, vừa vận xếp hạng thứ mười.

Đến nỗi Chu Nguyên. . . Hiên nhiên căn bản là không ai tính toán hăn, dù sao hăn cái này Thái Sơ Cảnh Nhất Trọng Thiên, nhìn qua thật sự là cùng những bước vào kia Tam Trọng Thiên đệ tử chênh lệch quá xa.

Bất quá hiên nhiên Cố Hồng Y cũng không như thế cho rằng, cho nên hăn mới có thể nói lúc trước câu nói kia.

Tại nàng xem, Chu Nguyên quá hội ẩn giấu thực lực, nếu như hăn thật muốn tranh giành mà nói, thập đại Ngoại Sơn đệ tử, tất có hăn một chỗ cầm dùi.

Chu Nguyên nghe vậy, cũng là cười cười, nói: "Tranh giành cái này mười thứ hạng đầu, có thể có cái gì nha ý nghĩa? Tuyển Sơn Đại Điển, lại không nhìn cái này."

Hăn đối với gần nhất truyền đi xôn xao thập đại Ngoại Sơn đệ tử, đích thật là không có chút nào hứng thú, dù sao bài danh cao hơn, vạn nhất Tuyển Sơn Đại Điển bên trên bị người so không bằng, chẳng phải là càng mất mặt?

Hơn nữa cái kia cái gọi là thập đại Ngoại Sơn đệ tử, thậm chí ngay cả Yêu Yêu cũng không có đứng vào rồi đi, điều này làm cho được Chu Nguyên đối với kia ngậm Kim số lượng càng xì mũi coi thường, bởi vì hăn biết rõ, nếu như Yêu Yêu muốn động thủ, coi như là cái kia Lục Phong, chỉ sợ đều không phải là của nàng đối thủ.

Cố Hồng Y hồng nhuận phơn phớt cái miệng nhỏ nhắn nhếch lên, nói: "Tất cả mọi người là người trẻ tuổi, nếu là lòng dạ không cao, nhuệ khí không được, còn như thế nào nhìn tới ngọn núi cao? Ngược lại là người, tuổi còn nhỏ, cùng cái tiểu lão đầu giống nhau."

Chu Nguyên đối với cái này, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ liếc mắt, ta không muốn với các người chơi loại này nhàm chán bài danh chẳng lẽ đều không được?

"Hả?"

Ngay tại Chu Nguyên vừa muốn lúc nói chuyện, thần sắc chợt khẽ động, hẩn ngẩng đầu nhìn qua khe núi bên ngoài, chỗ đó có dồn dập âm thanh xé gió truyền đến.

Một đạo thân ảnh vội vã lướt đến, cái kia tròn vo đáng người trước tiên lại để cho Chu Nguyên biết được người tới.

Tự nhiên là Thẩm Vạn Kim.

Lúc này Thẩm Vạn Kim, khuôn mặt mờ mờ, vừa thấy được Chu Nguyên, gấp giọng hô: "Tiểu nguyên ca, cái kia Chúc Phong dẫn theo không ít người đối với nơi đây đến rồi! Xem ra là lai giả bất thiện a."

"Chúc Phong?" Chu Nguyên hai mắt nhíu lại, đây đối với huynh đệ, quả nhiên hay vẫn là nhin không được rồi.

Là hẩn biết, từ Chúc Nhạc chỗ đó đem Cố Hồng Y đoạt lại, cái nhà kia khóa tuyệt đối nuốt không trôi khẩu khí này đấy.

"Chúc Nhạc trở lại chưa?" Chu Nguyên hỏi.

Nếu như Chúc Nhạc tới, vậy hẩn phải đi trước đem Thôn Thôn ôm tới rồi, dù sao hảo hán không ăn thiệt thòi trước mắt, hẩn lại như thế nào tự đại, cũng sẽ không tại Thái Sơ Cảnh Nhất Trọng Thiên lúc, liền đi ngạnh kháng đã thân là Nội Sơn đệ tử Chúc Nhạc.

"Không có." Thẩm Vạn Kim lắc đầu.

Chu Nguyên không thềm để ý cười, Chúc Nhạc không có tới, một cái Chúc Phong, còn lật không nổi cái gì nha bọt nước.

Thẩm Vạn Kim đối với Chu Nguyên cái này bức không sao cả bộ dáng, ngược lại là sầu lo rất, dù sao Chúc Phong tuy rằng chưa tính là mới ra lò

thập đại Ngoại Sơn đệ tử, nhưng là tuyệt đối tại nhất đẳng trong hàng đệ tử đứng đầu trong danh sách, kỳ thật thực lực vượt qua xa lúc trước cái kia Hàn Sơn có thể so sánh a.

Khi bọn hắn lúc nói chuyện, khe núi nơi cửa, đã là có thêm đạo đạo âm thanh xé gió lên, vậy sau, rồi mới Chu Nguyên chính là nhìn thấy hơn mười đạo quang ảnh lướt đến, đã rơi vào bên khe suối cách đó không xa.

Cái kia vượt lên đầu một người, đương nhiên đó là cái kia Chúc Phong.

Mà lúc này Chúc Phong, cũng là sắc mặt bất thiện nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, âm thanh lạnh lùng nói: "Chu Nguyên, ta không biết người sử dụng cái gì nha lời ngon tiếng ngọt lừa dối rồi Hồng Y sư muội, bất quá ta khuyên người tốt nhất ly biệt giả thần lộng quỷ, nếu không làm hại Hồng Y sư muội, người trả không nổi trách nhiệm kia!"

Cố Hồng Y nghe vậy, lập tức khuôn mặt băng hàn xuống, nổi giận quát nói: "Chúc Phong, ta ở nơi nào tu hành quan người cái gì nha sự tình? Cút ngay cho ta!"

Nàng đôi mắt sáng lẳng lệ nhìn về phía Chúc Phong đám người, mà đôi mắt với nàng uy thế, Chúc Phong cùng với người khí thế cũng là yếu nhược.

Bất quá Chúc Phong còn không có bị sợ lui, kiên trì nói: "Hồng Y sư muội, chúng ta cái này là vì tốt cho người, người không thích nghe tin tiểu tử này lời ngon tiếng ngọt."

Cố Hồng Y giận quá mà cười, nói: "Lời ngon tiếng ngọt? Các người những ngu xuẩn này biết rõ ta đi theo hắn tu hành Hóa Hư Thuật, hiện tại đến rồi cái gì nha cấp độ chứ "

"Ta hiện tại đã đạt thông hai mươi lăm đạo khiêu huyết, như là theo chân Chúc Nhạc học, chỉ sợ hiện tại ngay cả mười lăm đạo đều có còn không a?

!"

Chúc Phong sắc mặt khẽ biến, kia đệ tử của hắn cũng là không thể tin nhìn qua Cố Hồng Y, lên tiếng kinh hô: "Hai mươi lăm đạo? Sao vậy khả năng? !"

Bất quá bọn hắn lại biết rõ, dùng Cố Hồng Y tính tình, sợ đứng căn bản khinh thường cùng bọn họ nói láo.

Chẳng lẽ, Chu Nguyên thật sự có cái này bốn sự?

Chúc Phong cũng là ánh mắt biến ảo, chợt hắn khinh miệt nhìn về phía Chu Nguyên, nói: "Hồng Y sư muội thiên phú, chúng ta đều là biết rõ đấy, cho nên coi như là nàng có thể ngăn ngừa mấy ngày liền đem Hóa Hư Thuật tu đến một bước này, chúng ta cũng không tính ngoài ý muốn."

"Nhưng nếu như muốn đem loại này công lao thêm rót đến trên đầu của người, chỉ sợ người còn không có tư cách này."

Hắn ngụ ý, hiển nhiên chính là cho rằng có thể tu luyện tới một bước này, chỉ là bởi vì Cố Hồng Y thiên phú kinh người, cùng Chu Nguyên cũng không có bất kỳ quan hệ gì, Cố Hồng Y nói như thế, chẳng qua là muốn vì Chu Nguyên nói chuyện mà thôi.

Những người khác nghe vậy, cũng là âm thầm gật đầu, ngược lại là cảm thấy đồng ý.

Dù sao, bọn hắn tình nguyện tin tưởng Cố Hồng Y thiên phú kinh người, cũng không quá nguyện ý tin tưởng một cái Thái Sơ Cảnh Nhất Trọng Thiên tiểu tử, lại sẽ có loại năng lực này. . .

Cố Hồng Y đã khí đến không biết nói cái gì nha tốt rồi, những khốn kiếp này rất có thể chính mình nào bố rồi.

Nàng còn muốn nổi giận quát, bất quá cũng là bị Chu Nguyên thò tay ngăn ngăn lại.

"Người theo chân bọn họ nói nhảm nhiều hơn nữa cũng vô dụng thôi" Chu Nguyên bất đắc dĩ nói.

Cố Hồng Y trừng Chu Nguyên liếc, như không phải là vì giúp hắn nói chuyện, nàng sao vậy có thể sẽ trở nên như thế lắm miệng.

"Gặp phải loại người này, hà tất nhiều lời. . ."

Chu Nguyên hướng về phía Cố Hồng Y cười cười, trong con người giống như là có thêm cái gì nha thứ đồ vật tại chậm rãi trào bò ra, hắn nói: "Người mới vừa nói ta cái gì nha? Nói ta như một tiểu lão đầu giống nhau chứ "

"Không phải là nhuệ khí nha, ta cũng có. . ."

Ánh mắt của hắn, chuyển hướng về phía Chúc Phong đám người, khóe miệng đáng tươi cười nở rộ, mang theo một tia giống như là lưỡi đao lạnh lùng.

"Các người tìm tới tận cửa rồi, không phải là muốn thêu dệt chuyện sao. . ."

"Đến, một đám phế vật, ta một cái đánh các người một đám, cũng là người đám một đám đánh ta một cái. . ."

"Tùy cho các người chọn."

Lúc cuối cùng nhất một chữ hạ xuống xong, Chu Nguyên khuôn mặt triệt để băng hàn xuống, cuồng bạo nguyên khí, giống như Phong Bạo, đột nhiên tự kia trong cơ thể, âm âm bạo phát đi ra.

Ở đằng kia hậu phương, Cổ Hồng Y nhìn qua cái kia trong khoảnh khắc khí thế trở nên vô cùng lăng lệ, hùng hổ dọa người Chu Nguyên, trong đôi mắt đẹp cũng là có một vòng dị sắc nổi lên.

Lúc này Chu Nguyên, cùng bình thường dạy nàng chính là cái kia ôn hòa thiếu niên, phảng phất là thay đổi một người.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 233: Kim Cương Bất Hoại

Khe núi ở bên trong, cuồng bạo nguyên khí tự Chu Nguyên trong cơ thể quét ngang ra, tựa như Kim sắc gió cuốn, quần quanh tại kia quanh thân, một cỗ uy thế, thời gian dần trôi qua bay lên.

Mà ở kia đối diện, Chúc Phong đám người cũng là bởi vì Chu Nguyên trong lúc đó lăng lệ ác liệt giật mình, bất quá đang nghe Chu Nguyên cái kia lời nói về sau, rồi lại là một cái cái giận tím mặt.

"Ha ha, người có thể thật đúng là kiêu ngạo a!" Chúc Phong phần nộ cười ra tiếng, ánh mắt cuối cùng tràn đầy mỉa mai, khinh miệt mà nói: "Còn một cái đánh một đám? Người cho rằng người là ai?"

"Người thực cảm thấy đánh bại Hàn Sơn, người liền có tư cách theo chúng ta những chính thức này nhất đẳng đệ tử kêu gào rồi hả?"

Chúc Phong đám người sắc mặt nghiến ngấm, tràn đầy miệt ý, hiển nhiên cảm thấy Chu Nguyên cực kỳ buồn cười, dù sao bất kể thế nào nói, Chu Nguyên trong mắt bọn hắn cũng không quá đáng chằng qua là Thái Sơ Cảnh Nhất Trọng Thiên.

Mà Chu Nguyên lúc trước tại Nguyên Sơn, một quyền đánh bại Hàn Sơn thật có chút rung động nhân tâm, nhưng cái kia đối với bọn hắn mà nói, lại được coi là rồi cái gì?

Hàn Sơn bất quá một cái nhị đẳng đệ tử mà thôi, thực lực cũng chỉ là Thái Sơ Cảnh Nhị Trọng Thiên.

Cho nên, khi bọn hăn trông thấy Chu Nguyên vậy mà ở trước mặt bọn họ vậy mà cũng dám bày ra cái này bức bộ dạng lúc, vừa rồi hội cảm thấy cực kỳ buồn cười cùng buồn cười, giống như đối đãi một tên hề giống như.

Chúc Phong nở nụ cười một hồi lâu, phương hướng mới dừng, bất quá đối với Chu Nguyên chủ động nhảy ra, hăn trong lòng cũng là hơi vui mừng, dù sao hăn hôm nay, hoàn toàn chính xác chính là muốn tìm phiền toái.

Cho nên coi như là Chu Nguyên không chủ động lên tiếng, hăn hôm nay cũng sẽ không dễ dàng đem buông tha.

"Một đám đánh người một cái coi như xong, chúng ta sợ mất mặt." Chúc Phong lắc đầu, ánh mắt hiện ra một tia hàn ý nhìn Chu Nguyên, nói: "Hoa ngôn xảo ngữ của người đối với ta cũng không có gì sử dụng, cho nên ta sẽ dùng năm đấm, đang tại Hồng Y sư muội mặt, cho người hiện ra người cái kia vô dụng bộ mặt thật!"

Hăn một bước bước ra, hùng hồn nguyên khí đột nhiên bộc phát ra, Thái Sơ Cảnh Tam Trọng Thiên uy thế, hiển lộ không thể nghi ngờ.

Cái kia một bên Thẩm Vạn Kim đều là bị Chúc Phong nguyên khí uy thế làm cho chấn nhiếp, sắc mặt khẽ biến, trong mắt có chút lo nghĩ, dù sao cái này Chúc Phong có thể chưa tính là hạng người vô danh, tại nhất đẳng trong hàng đệ tử đều là danh khí không nhỏ.

Mắt thấy muốn đã đánh nhau, Thẩm Vạn Kim ánh mắt không ngừng nhìn về phía khe núi bên ngoài.

HƯU...U...U!

Mà nhưng vào lúc này, chợt có mấy đạo âm thanh xé gió cũng là truyền đến, sau đó cấp tốc đã rơi vào bên khe suối, một cái khác quát lạnh âm

thanh vang lên theo: "Chúc Phong, đều muốn đối phó Chu Nguyên sư đệ, người còn phải hỏi một chút ta Kiều Tu có đồng ý hay không!"

Mấy đạo quang ảnh rơi xuống, lộ ra thân ảnh, đi đầu một người, tự nhiên là được Kiều Tu.

Hiển nhiên, hắn cũng là đã nghe được tin tức, sợ Chu Nguyên chịu thiệt, cho nên tranh thủ thời gian dẫn người tới đây hỗ trợ.

Kiều Tu khuôn mặt nghiêm nghị, quanh thân bắt đầu khởi động lấy mạnh mẽ nguyên khí dao động, nửa tháng này, hắn ở đây Ngoại Sơn đệ tử bên trong cũng là lẫn vào được phong sinh thủy khởi, còn phải rồi bên ngoài núi mười Đại đệ tử danh xưng, mặc dù chỉ là bài danh thứ mười, nhưng thân là bên ngoài Đại Lục đệ tử, có thể tại Thánh châu bản thổ đệ tử chiếm cứ tuyệt đối thượng phong cục diện bên trong tiến vào mười thứ hạng đầu, đã đủ để giải thích rõ năng lực của hắn.

Cái kia Chúc Phong nhìn đến Kiều Tu lộ diện, lông mày cũng là nhíu một cái, trong mắt có một vòng kiêng kị, dù sao cái này Kiều Tu đầu gì cũng là tại thập đại Ngoại Sơn đệ tử bên trong bài danh thứ mười, so với hắn, hoàn toàn chính xác lợi hại hơn một chút.

Bất quá tuy nói như thế, nhưng Chúc Phong khuôn mặt cũng không có gì vẻ sợ hãi, chẳng qua là thần nhiên nói: "Kiều Tu, chuyện nơi đây cùng người không quan hệ, người tốt nhất không nên xen vào việc của người khác."

Kiều Tu trầm giọng nói: "Chúc Phong, người không nên quá hùng hổ dọa người rồi, Chu Nguyên sư đệ cũng không phải là người gây chuyện, hà tất tổng trở lại trêu chọc hắn."

Chúc Phong khóe miệng nhấc lên một vòng trêu tức, nói: "Đây cũng không phải là chúng ta muốn gây chuyện, vừa rồi hắn còn đang nói..., muốn một cái đánh ta đám một đám đây."

Những người khác cũng là dễ dàng cười ra tiếng.

Kiều Tu sắc mặt trầm xuống, nói: "Như người cố ý quấy rối, vậy thì trách không được ta."

Chúc Phong ánh mắt cũng là phát lạnh, nói: "Kiều Tu, người đừng tưởng rằng ta sợ người rồi, với người hảo sinh nói chuyện là cho người một phần mặt mũi, các người cũng có người tại đại ca của ta chỗ đó học tập Hóa Hư Thuật a?"

Hắn lời nói cuối cùng ý uy hiếp, đã là thanh thanh sở sở.

Kiều Tu ánh mắt cũng là khẽ biến, hiển nhiên là không nghĩ tới cái này Chúc Phong như thế vô sỉ, cũng dám sử dụng việc này để làm uy hiếp.

Bất quá hắn cũng không phải là đúng sợ đầu sợ đuôi người, nếu như phát hiện ra người, tự nhiên sẽ không bị Chúc Phong dễ dàng dọa lùi, cho nên hắn cũng không nhiều lời nói nhảm, quanh thân nguyên khí cố động, ánh mắt lảng lệ ác liệt nhìn về phía Chúc Phong.

Chúc Phong cũng là không nghĩ tới cái này Kiều Tu như thế ngoan cố, sắc mặt có chút khó coi.

"Ha ha, Kiều Tu, người khác lúc giữa sự tình, liền người ưa thích bắt chớ đi cày xen vào việc của người khác, người đã rãnh rồi như vậy, vậy thì trở lại cùng ta qua hai chiêu a." Mà đang ở Chúc Phong sắc mặt khó coi lúc, một cái khác tiếng cười, chợt vang lên, chỉ thấy được một cái khác quang ảnh lướt đến, đã rơi vào khe núi bên trong.

Cái kia là một người thân hình khô gầy nam tử, nhìn qua như hầu, trong đôi mắt hăm, nhưng tự kia trong cơ thể phát ra nguyên khí dao động, đúng là không thể so với Kiều Tu yếu.

"Đúng Tôn Kinh Lôì." Thẩm Vạn Kim nhìn đến người này, không khỏi âm thầm lên tiếng kinh hô.

Chu Nguyên hai mắt híp lại, cái tên này, hẳn nghe qua, nghe nói ở đằng kia bên ngoài núi mười Đại đệ tử ở bên trong, bài danh Đệ Cửu, so với Kiều Tu còn gần phía trước một vị.

Hiển nhiên, cái này Chúc Phong sớm đã biết được Kiều Tu có lẽ sẽ nhúng tay, cho nên cũng mời tới cao thủ trợ trận.

Cái kia Kiều Tu nhìn thấy thân hình kia giống như là hầu thanh niên, ánh mắt cũng là trầm xuống, trong lòng thầm than một tiếng, xem ra hôm nay, cái kia Chúc Phong nói cái gì cũng không muốn từ bỏ ý đồ rồi.

"Kiều Tu sư huynh, chuyện nơi đây, giao cho ta là được rồi." Chu Nguyên ánh mắt cũng là vào lúc này xem ra, hướng về phía Kiều Tu mỉm cười, nói.

Đối với Kiều Tu mấy lần tương ngộ, hẳn cũng để ở trong mắt, đối với kia rất có hảo cảm.

Kiều Tu cười khổ một tiếng, chỉ có thể nói: "Chu Nguyên sư đệ cẩn thận một ít."

Tuy rằng hẳn rất xem trọng Chu Nguyên tương lai, nhưng lúc này người sau, dù sao chẳng qua là Thái Sơ Cảnh Nhất Trọng Thiên, mà trái lại cái kia Chúc Phong, nhưng là Tam Trọng Thiên bên trong hảo thủ, cái này nếu như hướng nổi lên, chỉ sợ Chu Nguyên lấy không đến chỗ tốt.

Chu Nguyên đột nhiên cười cười, ngẩng đầu nhìn hướng cái kia Chúc Phong, nói: "Một lần cuối cùng hỏi người, người xác định các người không cùng lúc chứ "

Chúc Phong sắc mặt có chút âm trầm, cười lạnh nói: "Còn dám múa mép khua môi, thăm ta đợi tí nữa không đem người cái này há mồm cho đập nát!"

Oành!

Hắn cũng là lại không có nửa điểm do dự, nguyên khí đột nhiên bộc phát, ánh mắt trở nên lẫm liệt ác liệt, lại trực tiếp là tỷ lệ xuất thủ trước, thân hình như điện, đánh về phía Chu Nguyên.

Hắn một chưởng vượt qua đập, đúng là hóa xuất ra đạo đạo chưởng ảnh, mang theo Phong Lôi, trực tiếp đối với Chu Nguyên quanh thân chỗ hiểm bao phủ mà đi.

Cái này Chúc Phong vừa ra tay, cũng là cực kỳ hung ác, nửa điểm không nể mặt.

Kiều Tu, Thẩm Vạn Kim bọn hắn thấy thế, đều là ánh mắt khẩn trương.

Bởi vì bọn họ phát hiện Chu Nguyên thân hình không nhúc nhích, dường như cũng không tính tránh đi.

"Ở trước mặt ta, còn vô lễ như thế, người cho rằng ta đúng Hàn Sơn hay sao?"

Chúc Phong lạnh lạnh cười cười, chỉ cảm thấy Chu Nguyên quá mức ngu xuẩn, nhưng hắn không chỉ có chưa từng thu lực, ngược lại mà ra tay càng hung hãn, cuối cùng đạo đạo chưởng ảnh, đều đã rơi vào Chu Nguyên trên thân thể.

Tùng tùng!

Thanh âm trầm thấp không ngừng vang lên, cuồng phong tàn sát bừa bãi, Chu Nguyên quanh thân mặt đất trực tiếp là bị đánh rách tả tơi ra.

Khe núi ở bên trong, từng tia ánh mắt đều là chăm chú nhìn chăm chú lên.

"Cái kia Chu Nguyên, thật sự là quá cuồng vọng, đối mặt với Chúc Phong sư huynh công kích, vậy mà trốn cũng không trốn? Thật coi hắn là Kim Cương Bất Hoại chứ" cái kia đi theo Chúc Phong đến đây mọi người, đều là cười nhạo lên tiếng.

Chỗ đó bụi mù dần dần tản đi.

Bất quá sau một khắc, bọn hắn khoe miệng cười nhạo chậm rãi ngưng kết xuống.

Chỉ thấy được chỗ đó, Chu Nguyên như trước đứng đấy, thân ảnh bất động, sắc mặt đạm mạc, tại trên thân thể của hắn, cũng không có xuất hiện bất kỳ thương thế, dường như lúc trước Chúc Phong thế công, đối với hắn vậy mà không có nửa điểm tác dụng.

"Làm sao có thể? !" Từng đạo tiếng kinh hô vang lên.

"Không có khả năng!" Chúc Phong đồng tử cũng là mãnh liệt co rút lại, lúc trước hắn nhưng cũng không có lưu thủ, hơn nữa mỗi một đạo công kích đều là đã rơi vào Chu Nguyên trên thân thể, nhưng vì sao mỗi một đạo công kích, đều giống như thạch rơi biển rộng, không phản ứng chút nào?

Chu Nguyên thần sắc chút nào không dao động, hắn chẳng qua là nhíu mày nhìn qua Chúc Phong, thản nhiên nói: "Người chưa ăn cơm?"

Chúc Phong sắc mặt nổi giận, một tiếng hét to, nguyên khí điên cuồng tại kia lòng bàn tay hội tụ, mãnh liệt năm ngón tay nắm chặt, một quyền oanh ra, quyền phong cuồn cuộn, mang theo sấm rền thanh âm.

Đông!

Đủ để đem đá núi oanh thành mảnh vỡ một quyền, đã rơi vào Chu Nguyên trên lồng ngực.

Tại Chu Nguyên dưới quần áo, bộ ngực của hắn bộ vị, trở nên hư hóa rất nhiều, nhưng đồng thời vừa có Tử Kim sắc Huyền Mãng Lân hiển hiện.

Tử Kim Huyền Mãng Lân, vốn là có đủ lấy cường đại lực phòng ngự, hơn nữa Hóa Hư Thuật hóa giải bộ phận lực lượng, vì vậy, cái kia Chúc Phong đem hết toàn lực một quyền, đúng là ngay cả Chu Nguyên phòng ngự đều không thể xuyên thấu.

Cho nên Chu Nguyên thân thể, chỉ hơi hơi nhoáng một cái, chính là bình phục lại.

Hắn nhìn chăm chăm vào Chúc Phong, nói: "Xem ra người quả nhiên là chưa ăn cơm, lực đạo mềm nhũn đấy."

Nhưng những người khác nhưng là trực tiếp nhìn choáng váng. . .

"Phòng ngự của hắn mạnh như vậy? !" Đã liền Kiều Tu cùng cái kia Tôn Kinh Lô đều là đồng tử co rụt lại, bởi vì coi như là đối lại bọn hắn, chỉ sợ đều không thể dùng thân thể đón đỡ Chúc Phong một kích toàn lực, còn lông tóc không tổn hao gì.

Chúc Phong cũng là sắc mặt hiển hiện kinh hãi, hắn nhìn qua Chu Nguyên thân hình, bỗng nhiên phát giác được người sau lồng ngực bộ vị trở nên hư hóa rất nhiều, lúc này làm như đã hiểu cái gì, lúc này cái kia kinh hãi gần chết thanh âm, chính là bén nhọn vang lên.

"Người, người tu thành Hóa Hư Thuật đệ nhất trọng rồi hả? !"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 234: Đánh Một Đám

Chúc Phong kinh hãi thanh âm vừa ra, ở đây ngoại trừ Cố Hồng Y bên ngoài, tất cả những người khác đều là vẻ mặt khó có thể tin, trợn mắt há hốc mồm nhìn qua Chu Nguyên.

"Làm sao có thể? Lúc này mới mấy ngày thời gian, hắn làm sao có thể sẽ đem Hóa Hư Thuật đệ nhất trọng tu thành?!"

"Nhưng. . . Thân hình có thể hư hóa, rõ ràng chính là Hóa Hư Thuật đệ nhất trọng mới có thể làm được a!"

"Cũng chỉ có như thế, hắn có thể đủ dùng thân thể đón đỡ Chúc Phong công kích."

". . ."

Kiều Tu cùng Thẩm Vạn Kim cũng là sững sờ xuống dưới, chột hai mắt nhìn nhau, Hóa Hư Thuật bên ngoài nhìn xem như một cái khác tương đối đứng đầu Nguyên thuật, rất nhiều đệ tử đều chọn, bởi vì này thuật đích thật là tương đối lợi hại, chỉ cần đem tu thành, an toàn bảo đảm sẽ sâu sắc tăng lên.

Cho nên Kiều Tu, Thẩm Vạn Kim đối với kia cũng là hiểu rất rõ, bất quá tuy nói tu luyện không ít người, nhưng chính thức có thể đem tu đến đệ nhất trọng, nhưng là tương đối ít thấy, về phần tại ngăn ngăn không đến mười ngày trong thời gian, tu thành đệ nhất trọng, cái kia càng là mới nghe lần đầu.

Hơn nữa, bọn hắc đều đúng rất rõ ràng, Chu Nguyên tu luyện Hóa Hư Thuật, cũng không có đã bị nửa điểm chỉ điểm, hết tất cả đều là bằng vào bản thân chi lực. . .

"Chẳng lẽ, Cố Hồng Y thật là bởi vì đi theo bên cạnh hắc, mới có thể đem Hóa Hư Thuật tu được nhanh như vậy chứ" Kiều Tu cùng Thẩm Vạn Kim miệng nhin không được có chút mở ra.

Bởi vì trước đây, kỳ thật bọn hắc cũng là cho rằng Cố Hồng Y hội dứt bỏ Chúc Nhạc, lựa chọn đi theo Chu Nguyên tu luyện quá mức cổ quái, nếu không có không phải là bọn họ giải Chu Nguyên cùng với biết được cái kia Cố Hồng Y thực sự không phải là hoa gì si nữ hài mà nói, chỉ sợ thật đúng là hội cho rằng giữa hai người có phải hay không có cái gì rồi. . .

Cái kia Chúc Phong sắc mặt xanh trắng luân chuyển, trong mắt hoảng sợ lưu lại.

Hắc như thế nào đều không thể tưởng được, Chu Nguyên vậy mà thật sự tu thành Hóa Hư Thuật đệ nhất trọng. . .

Tại Chúc Phong rung động thất thổ thời điểm, Chu Nguyên thì là ở đẳng kia từng tia ánh mắt ở bên trong, nhẹ nhàng gõ gõ lồng ngực chỗ, thanh âm bình tĩnh không mang theo gợn sóng mà nói: "Vừa mới cùng người nói, cho người cùng tiến lên, người càng muốn chính mình trở lại. . . Đã như vậy. . ."

Lúc Chu Nguyên thanh âm hạ xuống xong, thân ảnh của hắc mãnh liệt hành động.

Chỉ thấy được hắc nửa cái thân hình, dường như đều là hư hóa rất nhiều, vừa sải bước ra, lại là có thêm sương mù nhàn nhạt hiển hiện, mà kia thân ảnh, thì là giống như gió mang theo sương mù, bạo lướt phóng tới.

"Tốc độ thật nhanh!"

Chúc Phong trong lòng rung mình, Chu Nguyên tốc độ, nhanh đến nỗi ngay cả hắc đều chỉ có thể nhìn thấy mơ hồ tàn ảnh.

Đối mặt với lúc này quỷ dị Chu Nguyên, Chúc Phong không có...nữa lúc trước ngạo khí, bàn chân ngay cả đập, thân hình cũng là có chút ít chật vật cấp tốc nhanh lùi lại.

Nhưng mà, tốc độ của hắc, xa không kịp lúc này Chu Nguyên.

Chu Nguyên vền vẹn chẳng qua là vừa sải bước ra, liền là xuất hiện ở rồi Chúc Phong trước mặt, hình như quỷ mỵ.

Bất luận cái kia Chúc Phong như thế nào tránh né, Chu Nguyên thân ảnh đều là như là như giòi trong xương, chăm chú đi theo.

"Tốc độ này. . ." Kiêu Tu cùng cái kia Tôn Kinh Lôi nhìn qua một màn này, đều đúng khuôn mặt có chút động.

"Người cút cho ta!" Chúc Phong cũng là bị Chu Nguyên cái kia loại quỷ mỵ tốc độ sợ đến hồn phi phách tán, trong nội tâm nổi giận đến mức tận cùng, một tiếng gào thét, cuồng bạo nguyên khí tự kia trong cơ thể bộc phát ra, đối với bốn phương tám hướng trùng kích mà đi.

Bá!

Bất quá Chu Nguyên thân ảnh, nhưng là mấy cái thoáng hiện, chính là đột phá nguyên khí trùng kích, sau đó tay chương trên có Tử Kim Lân mảnh nổi lên, một chương như thiểm điện đánh ra, lập tức xuyên thấu Chúc Phong phòng ngực, đã rơi vào kia trên lồng ngực.

Phanh!

Nguyên khí muốn nổ tung lên, Chúc Phong thân hình như gặp phải trọng kích, trực tiếp gục bay ra ngoài.

Bất quá, thân hình của hắc tử vừa mới bay ra, hắc tử còn chưa từng rơi xuống đất thức, Chu Nguyên cái kia thoáng có chút hư hóa thân ảnh, liền lại xuất hiện ở kia phía dưới, chân gió mang theo nguyên khí gào thét tới.

Phanh!

Đá ngang xé rách không khí, một cước đá vào rồi Chúc Phong trên bụng, tiếng kêu thảm thiết truyền ra.

Hắc tử lại bay ra ngoài.

A! A!

Kế tiếp mọi người chính là mí mắt nhảy lên nhìn thấy, cái kia Chúc Phong thân ảnh ở giữa không trung không ngừng bay tới bay lui, thủy chung rơi không được đất chặt vật đã đến cực hạn.

Khe núi ở bên trong, cũng là một mảnh trầm mặc, tất cả mọi người thì không cách nào ngôn ngữ nhìn qua cái kia bị Chu Nguyên cho rằng cầu đá tới đá vào, thậm chí ngay cả đánh trả đều không thể làm được Chúc Phong, trong lúc nhất thời, cũng nhin không được rung mình một cái.

Đặc biệt là những theo sau kia Chúc Phong mà đến các đệ tử, nguyên bản bọn hắc tử cho rằng trước chuyến này, xác định có thể dễ như trở bàn tay giống như đánh bại Chu Nguyên, làm cho hắc tử thức thời một ít.

Nhưng ai cũng không nghĩ tới. . . Thực lực đạt tới Thái Sơ Cảnh Tam Trọng Thiên Chúc Phong, thậm chí ngay cả Chu Nguyên Ảnh Tử đều sờ không tới, thuần túy là bị cho rằng cầu trở lại đánh.

"Các người thất thần làm gì! Cùng tiến lên, đánh hắc tử a!"

Giữa không trung, bị đánh được cháng váng đầu hoa mắt Chúc Phong thất thố rít gào nói.

Những đệ tử kia hai mặt nhìn nhau liếc, cuối cùng cũng là bất chấp lấy nhiều khi ít rồi, lúc này kiên trì mãnh liệt bắn phóng tới, đối với Chu Nguyên vây quét mà đi.

"Lúc trước đã nói cho các người lên một lượt, càng muốn nét mực." Chu Nguyên nhìn đến mọi người công tới, nhật cười một tiếng, quanh thân sương mù càng đậm, tốc độ đúng là lại lần nữa tăng vọt.

Bá!

Hắn trực tiếp là giống như một cái khác loại quỷ mị Ảnh Tử, tiến vào tầm mười đạo trong hàng đệ tử.

Phanh! Phanh!

Trong vòng chiến, một mảnh hỗn loạn, những đệ tử kia tuy rằng thực lực cũng không tệ, nhưng ngay cả Chu Nguyên góc áo đều sờ không tới, mà trái lại Chu Nguyên, thân ảnh xẹt qua lúc, cái kia che kín lấy Tử Kim Lân mảnh năm đấm, chính là mang theo nguyên khí hùng hồn, không chút khách khí từng quyền Oánh đến nhiều người thân thể người bên trên.

Từng quyền đến thịt, hung hãn dị thường.

Vì vậy, ngăn ngừa bất quá mấy phút đồng hồ, cái kia trên mặt đất chính là nằm đầy thân ảnh, mỗi cái mặt mũi bầm dập, khoe môi nhếch lên vết máu, đầy đất rên rỉ.

Mà ở bên trong, Chu Nguyên khoanh tay mà đứng, hư hóa thân hình thời gian dần trôi qua khôi phục.

Thần sắc của hắn đạm mạc, không có bất kỳ tình tiết phức tạp.

Hắn nhìn về phía trước trên mặt đất, chỗ đó Chúc Phong thất tha thất thểu đứng lên, lúc trước người sau, bị Chu Nguyên trọng điểm chiếu

cổ, cho nên lúc này nhìn qua cực kỳ chật vật thê thảm.

Chúc Phong nhìn qua Chu Nguyên, nhin không được tại run, trong mắt có một vòng vẻ sợ hãi, hẳn thật sự không nghĩ tới, bọn hắn hơn mười người đồng thời vây công Chu Nguyên, lại còn là bị bại như thế chật vật.

Tu thành Hóa Hư Thuật đệ nhất trọng Chu Nguyên, không chỉ có tốc độ nhanh được bọn hắn không cách nào với tới, hơn nữa lực phòng ngự cũng là cực kỳ đáng sợ, căn bản cũng không quan tâm công kích của bọn hắn.

Phải biết rằng, cái này tầm mười nhân trung, nhưng còn có lấy hai vị cũng là nhất đẳng đệ tử, chính là Thái Sơ Cảnh Tam Trọng Thiên thực lực!

Có thể coi là như thế, đám người bọn họ, vẫn bị Chu Nguyên nhẹ nhõm giải quyết xong. . .

Cái này là bức nào hung hãn?

Đã liên Kiều Tu, Tôn Kinh Lôi bọn hắn loại này bên ngoài núi bài danh mười thứ hạng đầu đệ tử, cũng không dám nói có thể dễ dàng như thế đem mấy vị nhất đẳng đệ tử lông tóc không tổn hao gì nhẹ nhõm giải quyết hết.

"Sau ngày hôm nay, thập đại Ngoại Sơn đệ tử, lúc có Chu Nguyên sư đệ một chỗ ngồi." Kiều Tu nhin không được cảm thán nói.

Trước kia Chu Nguyên, quá mức ít xuất hiện, tuy rằng cùng Hàn Sơn một trận chiến thủ thắng, thế nhưng cũng nhiều lắm là chẳng qua là làm cho người ta cảm thấy hắn có trở thành một cùng với đệ tử tư cách, mà ở nhất đẳng trong hàng đệ tử, rất nhiều người đều cho rằng Chu Nguyên hẳn là bài danh cực kỳ phía sau cái loại này.

Cái kia hôm nay một trận chiến này, chỉ sợ loại lời này đem lại cũng sẽ không có người nói tiếp rồi.

Một trận chiến này, đủ để cho được hãn danh chấn bên ngoài núi.

Cái kia Tôn Kinh Lôi cũng là mặt sắc mặt ngưng trọng, mắt lộ kiêng kị nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, lúc trước hãn cũng không có quá đem Chu Nguyên để ở trong mắt, cho nên khi Chúc Phong trở lại mời hãn áp trận lúc, hãn không chút lựa chọn chính là đồng ý.

Nhưng hôm nay, hãn đã có điểm đã hối hận.

Cái này Chu Nguyên, hiển nhiên không phải là bọn hãn nhìn qua đơn giản như vậy, hiện tại ngược lại là không duyên cớ đắc tội.

Ba ba!

Ở phía sau kia, có thanh thúy tiếng vỗ tay truyền đến, chỉ thấy được Cố Hồng Y cười mỉm nhìn qua một màn này, nhìn đến Chu Nguyên ánh mắt, đúng là nhiều đi một tí thưởng thức hương vị.

Chu Nguyên cái này một người quật ngã một đám lăng lệ ác liệt tư thái, hiển nhiên vô cùng đối với khẩu vị của nàng.

Chu Nguyên cười cười, chẳng qua là trong nội tâm đối với cái này Hóa Hư Thuật nhưng là càng thoả mãn, nếu như hãn chưa từng tu thành Hóa Hư Thuật, tuy rằng cũng không sợ đối phương, nhưng tất nhiên cần cứng rắn tiếc một cuộc, không cách nào như là hiện tại như vậy thông dong.

Hóa Hư Thuật, hư hóa thân thể, do đó làm cho hãn tốc độ tăng vọt, thân pháp cũng là trở nên cực kỳ linh mãnh, hơn nữa Huyền Mãng Lân phòng ngự, thực lực Tam Trọng Thiên, căn bản là không phá được phòng ngự của hãn rồi.

Hãn ngẩng đầu, ánh mắt đậm đặc nhìn cái kia chật vật Chúc Phong đám người, nói: "Người đại ca kia Chúc Nhạc, tuy là Nội Sơn đệ tử, nhưng lòng dạ nhưng là hẹp vô cùng, vốn chỉ là một điểm nhỏ xung đột, hãn lại là

muốn liên hợp những thứ khác Nội Sơn đệ tử không cho phép dạy ta Nguyên thuật. . ."

Nếu như không phải hẳn có được lấy Phá Chương Thánh Văn mà nói, có lẽ cái này thật đúng là có thể mang đến cho hẳn một chút phiền toái, dù sao không có người chỉ điểm, chỉ dựa vào bản thân lục lợi, hiệu suất tất nhiên sẽ có chậm lại.

Chúc Phong nghe được Chu Nguyên chỉ trích Chúc Nhạc, ngoài miệng không dám cãi lại, nhưng trong lòng thì hừ lạnh một tiếng.

Dù sao đại ca của hẳn chính là Nội Sơn đệ tử, Chu Nguyên này coi như là tu thành Hóa Hư Thuật đệ nhất trọng, cũng sẽ không dám cùng hẳn đụng nhau.

"Chu Nguyên, lần này chúng ta nhận thức bại, nhưng người cũng chớ đắc ý, đắc tội đại ca của ta, người cũng không có quả ngon để ăn!" Chúc Phong cắn răng nói.

Chu Nguyên nghe vậy, tức thì đúng mím cười, nói: "Những lời này, kỳ thật có lẽ ta mà nói rất tốt."

Chúc Phong tuy rằng chật vật, nhưng vẫn là mắt lộ mĩa mai, cười lạnh nói: "A? Chẳng lẽ người còn dám đi tìm đại ca của ta phiền toái hay sao?"

Tuy rằng Chu Nguyên tu thành Hóa Hư Thuật đệ nhất trọng, nhưng cái này tại Chúc Nhạc trong mắt, hiển nhiên là không có cách nào khác nhìn, dù sao người sau vô luận như thế nào, đều là Nội Sơn đệ tử.

Chu Nguyên giống như cười mà không phải cười.

Mà nhìn đến hẳn cái này thần sắc, Chúc Phong trong lúc đó cảm giác được một điểm bất an, nhưng lại không biết Chu Nguyên muốn làm gì.

Chu Nguyên ánh mắt, nhìn về phía đi theo Chúc Phong mà đến những đệ tử kia, những mọi người này đứng theo sau Chúc Nhạc tu hành Hóa Hư Thuật.

"Từ hôm nay trở đi, Ta cũng biết dạy người tu hành Hóa Hư Thuật, về phần hiệu suất, Cổ Hồng Y có thể làm tham khảo, ta có thể cam đoan, hết thấy mọi người, có thể trong vòng một tháng, tu thành Hóa Hư Thuật đệ nhất trọng."

"Về phần giá cả sao, cái kia Chúc Nhạc thu năm miếng nguyên ngọc một ngày, ta đây liền tiện nghi một chút, ba miếng nguyên ngọc một ngày a."

"Các người nếu là có hứng thú, cũng có thể chuyển đặt cược tới đây."

Khe núi ở bên trong, một mảnh tĩnh mịch, đã liền Kiều Tu cùng cái kia Tôn Kinh Lôi đều là trợn mắt há hốc mồm nhìn qua Chu Nguyên.

Ai cũng không nghĩ tới, Chu Nguyên lại muốn ý định trắng trợn tuyển nhận đệ tử, tu luyện Hóa Hư Thuật!

Chúc Phong cũng là ngơ ngác nhìn qua Chu Nguyên, trong lúc đó da đầu có chút run lên, bởi vì hắn phát hiện, nếu như Chu Nguyên thật sự làm như vậy mà nói, cái kia đại ca của hắn Chúc Nhạc, chỉ sợ thời gian sẽ trở nên cực kỳ không tốt qua!

Dù sao, đã liền Chúc Nhạc, cũng không dám nói trong vòng một tháng, làm cho người ta đem Hóa Hư Thuật đệ nhất trọng tu thành.

Chu Nguyên cử động lần này quả thực chính là tại đoạn Chúc Nhạc tài lộ!

Như vậy phản kích, có thể nói là hung ác đã đến cực hạn!

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 235: Chu Nguyên Phản Kích

Khe núi ở bên trong, lúc Chu Nguyên nói ra về sau, tất cả mọi người đứng ngây ngốc nhìn qua hẳn, hiển nhiên Chu Nguyên những lời này lực rung động, quả thực so với vừa rồi một người đánh một đám trả lại được mạnh mẽ.

Bởi vì, bọn hắn tất cả mọi người chưa từng nghe nói qua, bên người là Ngoại Sơn đệ tử thời điểm, vậy mà cũng có thể chỉ điểm kia đệ tử của hắn tu luyện Hóa Hư Thuật. . .

Hơn nữa, cũng không có bất kỳ một cái Nội Sơn đệ tử tại chỉ điểm bọn hắn Hóa Hư Thuật thời điểm, dám vỗ ngực nói có thể trong vòng một tháng, lại để cho đến đây học tập đệ tử tu thành Hóa Hư Thuật đệ nhất trọng.

Đã liền Chúc Nhạc, cũng không có điều này có thể nhìn.

Cho nên, lúc Chu Nguyên lời này vừa ra, đã liền một bên Kiều Tu đều có chút tim đập thành thịch, hẳn lựa chọn Nguyên thuật thực sự không phải là Hóa Hư Thuật, chẳng qua nếu như Chu Nguyên thật có thể đủ để cho bọn họ trong một tháng tu thành Hóa Hư Thuật đệ nhất trọng mà nói, vậy hẳn không ngại một lần nữa chọn môn học. . .

Dù sao bọn họ cũng đều biết, Tiểu Thiên Nguyên Thuật tu luyện không đối, cần hao phí đại lượng tinh lực, một tháng tu thành, đã xem như thần tốc rồi.

Chúc Phong sắc mặt tái nhợt, trên trán có mồ hôi lạnh nổi lên, trong mắt tràn đầy vẻ sợ hãi, hắn không nghĩ tới Chu Nguyên hội đến như vậy một tay, lúc này căn rằng nói: "Chu Nguyên, người thân là Ngoại Sơn đệ tử, ở đâu có tư cách chỉ điểm kia đệ tử của hắn?"

Chu Nguyên cười nói: "Thương Huyền Tông có cái đó một cái quy củ có nói Ngoại Sơn đệ tử không thể chỉ điểm những người khác chứ "

Chúc Phong trì trệ, sắc mặt biến đổi không theo quy tắc nào, hắn nhìn qua bên cạnh những người kia, những mọi người này đứng theo sau đại ca của hắn tu hành Hóa Hư Thuật, chẳng qua hiện nay ánh mắt của bọn hắn, đều hơi hơi lập loè, hiển nhiên là có chút động tâm.

Dù sao bọn hắn đều rất rõ ràng, theo sau Chúc Nhạc, không chỉ có giá cả cao hơn, hơn nữa một tháng còn không có khả năng tu thành Hóa Hư Thuật đệ nhất trọng.

Chu Nguyên cùng hắn so sánh với, không thể nghi ngờ là tính giá so với cao hơn!

Chúc Phong trong lòng bối rối, vội vàng nói: "Các người không nên bị hắn đầu độc rồi! Coi như là hắn mình có thể tu thành Hóa Hư Thuật đệ nhất trọng, nhưng đây không phải là liên đại biểu cho hắn có thể khiến người khác cũng một tháng tu thành, Cổ Hồng Y đó là thiên phú tốt, các người có thể cùng nàng so với?"

Hắn thế nhưng là rất rõ ràng, trở lại bên ngoài núi chỉ điểm đệ tử, thế nhưng là đại ca của hắn thật vất vả mới cầu trở lại đẹp chênh lệch, dù sao loại này nguyên ngọc kiếm được nhẹ nhõm, nếu như Chu Nguyên vượt qua nhúng một tay, cái kia Chúc Nhạc chỗ đó, chỉ sợ thật sự là hội lấy giỏ trúc mà mức nước công dã tràng.

Nghe được Chúc Phong mà nói, những đệ tử kia cũng là có chút ít do dự, dù sao Chu Nguyên cùng Chúc Nhạc đối với so với, hiển nhiên hay vẫn là

người sau Nội Sơn trên người đệ tử phần đáng tin.

Chúc Phong thấy thế, cũng không dám ở chỗ này ở lâu, sinh sợ bọn họ đã bị đầu độc rồi đi, lúc này ánh mắt băng hàn nhìn về phía Chu Nguyên, nói: "Chu Nguyên, mọi thứ lưu một đường, như người thật muốn dạy bảo Hóa Hư Thuật, đại ca của ta tất nhiên sẽ không cùng người từ bỏ ý đồ."

Ngôn ngữ của hắn lúc giữa, có uy hiếp cùng cảnh cáo.

Nhưng mà Chu Nguyên thần sắc nhưng là không hề gợn sóng, cười nhạt nói: "Các người liên hợp những giảng sư khác, không cho phép dạy bảo ta Nguyên thuật lúc, lại có từng lưu qua một đường?"

Nếu như không phải hắn từ có thủ đoạn, chỉ sợ thật đúng là sẽ bị Chúc Nhạc cử động lần này khiến cho sứt đầu mẻ trán, đổi lại thường nhân, càng là tiền đồ đều bị Chúc Nhạc làm hỏng.

Dù sao Thương Huyền Tông cạnh tranh quá mức kịch liệt, có khi một bước chậm, đều muốn lại vượt qua, liền con đường phía trước mong manh.

"Hừ, ngu ngốc không thông minh, vậy người tự đợi đến đại ca của ta lửa giận a!" Chúc Phong lạnh giọng nói.

"Đi!"

Hắn vung tay áo, chính là trước tiên quay người mà đi, chẳng qua là thân hình kia, hơi có vẻ chật vật.

Kia đệ tử của hắn, do dự một chút, cuối cùng vẫn còn lựa chọn đi theo.

Chu Nguyên đối với bọn hắn rời khỏi, ngược lại là không có nửa điểm đáng tiếc.

"Hắc hắc, tiểu nguyên ca, người thật muốn đánh tính dạy bảo đệ tử khác tu luyện Hóa Hư Thuật? Theo ta được biết, Ngoại Sơn đệ tử ở bên trong, tu

luyện Hóa Hư Thuật người, tối thiểu mấy trăm, nếu như bọn hăn đều trở lại người nơi đây tu hành, mỗi ngày ba miếng nguyên ngọc, người một ngày có thể thu nhập mấy trăm nguyên ngọc!" Thẩm Vạn Kim con mắt tỏa ánh sáng, nước miếng đều muốn chảy ra, như vậy tính toán xuống dưới, một tháng xuống, Chu Nguyên thân gia phải trở thành Ngoại Sơn đệ tử bên trong nhà giàu nhất rồi.

Chu Nguyên nghe vậy, trong lòng cũng là nhin không được nhảy lên, lúc trước hăn sẽ nói như vậy, kỳ thật chỉ là vì trả thù Chúc Nhạc, nhưng hôm nay cẩn thận ngẫm lại, đây quả thực là kiếm lấy nguyên ngọc món lợi kếch sù phương pháp a!

Cùng làm cái này so sánh với, mỗi ngày rời đi việc vất vả các nhận lấy nhiệm vụ, quả thực chính là hết lời hặc hặc làm sống.

Chu Nguyên ánh mắt cũng là lặng yên nóng như lửa một ít, chỉ cần những tu hành kia Hóa Hư Thuật đệ tử, có một phần ba trở lại hăn nơi đây tu luyện, cũng đủ để làm cho hăn đầy bồn đầy bát, đã có những nguyên này ngọc, hăn liền có thể đổi lấy "Cửu Long Điện", thậm chí Lâm Lang Các bên trong một ít lúc trước hăn nhìn trúng bảo bối, cũng là có thể bỏ vào trong túi.

"Người hiểu được được cũng không ít." Chu Nguyên nhìn về phía Thẩm Vạn Kim, cười nói: "Có hứng thú hay không giúp ta làm cái này một cuộc làm ăn?"

Thẩm Vạn Kim vỗ ngực, trong mắt quang mang khiếp người mà nói: "Tiểu nguyên ca người xem như tìm đúng người, loại sự tình này ta quá am hiểu rồi, kế tiếp ta sẽ giúp người đem tin tức tản mát ra rồi đi, đặc biệt là những tu hành kia Hóa Hư Thuật đệ tử."

"Có người một tháng này tu thành Hóa Hư Thuật đệ nhất trọng cam đoan, nghĩ đến rất nhiều đệ tử đều động tâm."

"Hơn nữa người bản thân đã thành công, hơn nữa còn có lấy Hồng Y sư muội cái này đại danh người làm thư xác nhận, đệ tử khác bản khoản, mới có thể đủ dần dần bỏ đi."

"Chỉ cần từng bước một, ta dám cam đoan, cuối cùng Chúc Nhạc chỗ đó, tuyệt đối ngay cả bóng người đều không thấy được một cái khác!"

Nghe được gia hỏa này nói được một bộ bộ, Chu Nguyên cũng là nở nụ cười, có Thẩm Vạn Kim hỗ trợ, ngược lại là giảm đi hẳn không ít phiền toái.

"Chu Nguyên sư đệ, người thật có thể lại để cho đệ tử khác trong vòng một tháng tu thành Hóa Hư Thuật đệ nhất trọng?" Kiều Tu cũng là ánh mắt nóng bỏng nhìn qua Chu Nguyên, hỏi.

Chu Nguyên suy nghĩ một chút, nói: "Một tháng mà nói, vấn đề không là rất lớn, bất quá chỉ cam đoan đệ nhất trọng, về sau không cách nào cam đoan."

Cái này khiếu huyết càng đi về phía sau, cảm ứng càng là khó, cho nên Chu Nguyên có thể không có ý định đem tất cả tinh lực đều dùng để đánh người cảm ứng khiếu huyết, nói như vậy, hẳn còn tu luyện không tu luyện.

Kiều Tu sợ hãi thán phục không thôi, chợt cười nói: "Ta đây quay đầu lại cũng đi đổi lấy một cái khác Hóa Hư Thuật."

Với tư cách Ngoại Sơn đệ tử lựa chọn Nguyên thuật lúc đứng đầu lựa chọn, Kiều Tu tự nhiên sẽ hiểu Hóa Hư Thuật lợi hại, bất quá hẳn cũng hiểu biết này thuật cảm ứng khiếu huyết cực kỳ phiền toái, cho nên liền đúng tạm thời buông tha cho.

Chu Nguyên cười cười, nói: "Các người đến lúc đó đều có thể miễn phí."

Kiều Tu làm người cũng không tệ lắm, Chu Nguyên đối với kia cũng có hảo cảm, tự nhiên không ngại giúp bọn hắn một chút.

Kiều Tu nghe vậy, cũng không có sĩ diện cãi láo, cười nói: "Vậy trước tiên đã cảm ơn."

Tu hành Nguyên thuật, đối với nguyên ngọc tiêu hao không nhỏ, cho nên hắn cũng không có mạo xưng là trang hảo hán, có thể bớt một số đúng một số.

"Bất quá tin tức này truyền đi về sau, chỉ sợ Chu Nguyên sư đệ liền muốn trở thành Ngoại Sơn đệ tử bên trong nổi danh nhất người." Kiều Tu nói ra.

Hoàn toàn chính xác, dù sao loại chuyện này dĩ vãng chưa bao giờ xuất hiện qua.

"Mặt khác Chu Nguyên sư đệ cũng phải cẩn thận một ít cái kia Chúc Nhạc, người cử động lần này tính bị gây hấn tài lộ, chỉ sợ hắn sẽ không từ bỏ ý đồ đấy." Nghĩ đến cái kia Chúc Nhạc, Kiều Tu sắc mặt cũng là ngưng trọng nói.

Bất kể như thế nào, cái kia Chúc Nhạc đều là Nội Sơn đệ tử, thực lực thân phận đều so với bọn hắn những Ngoại Sơn đệ tử này cao hơn.

Chu Nguyên cười gật gật đầu, đối với cái kia Chúc Nhạc, hắn ngược lại cũng không thể nào lo lắng, nếu như gia hỏa này thật sự là mất đi lý trí muốn trực tiếp đối với hắn xuất thủ, vậy hắn cũng chỉ có không khách khí đấy. . . Đóng cửa ở Thôn Thôn rồi.

Kiều Tu cùng Thẩm Vạn Kim lại lần nữa nói một hồi, chính là rời đi, bất quá hai người rời đi lúc, ánh mắt đều cũng có chút ít hưng phấn, nghĩ đến đều rõ ràng, lúc Chu Nguyên muốn dạy đạo Hóa Hư Thuật tin tức truyền ra

về sau, tất nhiên sẽ ở cái này bên ngoài trong núi khiến cho oanh động cực lớn.

"Người cái này dã tâm cũng không nhỏ. . . Nếu để cho người làm thành, không biết có bao nhiêu nguyên ngọc vào tay?" Cố Hồng Y nhìn qua cửa bọn hắn rời khỏi, sau đó nâng lên khuôn mặt, đối với Chu Nguyên giống như cười mà không phải cười mà nói.

"Ai để cho bọn họ không có việc gì cũng nên trở lại nhằm vào ta." Chu Nguyên nhún vai, nếu không phải cái kia Chúc Nhạc hùng hổ dọa người, hắn cũng không muốn ác như vậy.

"Người chỉ dạy Hóa Hư Thuật đệ nhất trọng?" Cố Hồng Y tiếng nói bỗng nhiên một chuyển, nói.

Chu Nguyên cười nói: "Cái kia về sau rất khó khăn, ta cũng không giúp được quá nhiều bề bọn, chỉ có thể theo dựa vào chính mình."

Cố Hồng Y hồng nhuận phơn phớt cái miệng nhỏ nhắn hơi vênh, nói: "Ta ngược lại là cảm thấy thực sự không phải là làm không được, mà là người không muốn làm a?"

Chu Nguyên lông mày chau rìu rồi chọn, cái này trực giác của nữ nhân, thật đúng là nhạy cảm được đáng sợ.

Cố Hồng Y nhìn đến Chu Nguyên không nói lời nào, khóe môi vui vẻ càng lớn, thấp giọng nói: "Xem ra người là chấp nhận, cái kia, người cũng đem ta dạy đến đệ nhị trọng a!"

Chu Nguyên lắc đầu, nói: "Mặc kệ."

Đệ nhị trọng cùng đệ nhất trọng tiêu phí tinh lực, hiển nhiên không thể so sánh nổi.

Cố Hồng Y nhìn đến Chu Nguyên cự tuyệt được dứt khoát, cái kia khuôn mặt làm như trở nên vũ mị đi một tí, tới gần Chu Nguyên, thổ khí như lan, mang theo tê dại, thối lỗ tai của hắn.

"Chu Nguyên, nhà của ta lão tổ thế nhưng là Thương Huyền Tông Hồng Nhai Phong Phong chủ a, nếu như ta nói cho hắn biết, nói người khi dễ ta, người đoán sẽ như thế nào?"

Chu Nguyên khoe miệng đáng tươi cười có chút cứng nhắc, hắn không nghĩ tới, cái này Cố Hồng Y hậu trường, vậy mà sẽ là Thương Huyền Tông bảy vị Phong chủ một trong, đây cũng quá cứng nhắc a!

"Cái này có chút không quá phân rõ phải trái a?" Chu Nguyên cười khan nói.

Cố Hồng Y chớp chớp đôi mắt đẹp, ôn nhu nói: "Cùng nữ hài tử giảng đạo lý, người ngốc hay không ngốc à?"

Chu Nguyên nói: "Ta đây có thể hỏi một chút, ta có thể được cái gì chứ "

Cố Hồng Y nghiêng đầu rồi muốn, Yên Nhiên nói: "Người có thể đạt được, Cố Hồng Y hảo cảm tốc độ tăng thêm."

Chu Nguyên: "..."

Tuy rằng thiếu chút nữa một búng máu phun ra, bất quá cuối cùng hắn hay vẫn là cắn răng, oán hận mà nói: "Xem như người lợi hại!"

(hôm nay canh một.)

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 236: Oanh Động

Phát sinh ở khe núi bên trong sự tình, cuối cùng vẫn còn dùng bay tốc độ truyền ra ngoài, vì vậy, toàn bộ bên ngoài sơn đô là vì chi oanh động, sôi trào.

Đầu tiên tất cả mọi người tại kinh dị Chu Nguyên bày ra thực lực, một người vậy mà trực tiếp đem Chúc Phong những nhất đẳng này đệ tử đều quật ngã, cái kia sức chiến đấu cuối cùng mạnh bao nhiêu hung hãn?

Phải biết rằng, Chu Nguyên bây giờ còn chẳng qua là Thái Sơ Cảnh Nhất Trọng Thiên mà thôi a.

Lúc trước cái kia cái gọi là thập đại Ngoại Sơn đệ tử, căn bản cũng không có ước định Chu Nguyên, dù sao tại rất nhiều người xem ra, tuy nói Chu Nguyên lúc trước cường thế đánh bại Hàn Sơn, nhưng đây chỉ là đại biểu hãn có tư cách đặt chân với nhất đẳng đệ tử.

Nhưng thập đại Ngoại Sơn đệ tử, chính là tất cả nhất đẳng trong hàng đệ tử nhân tài kiệt xuất, mà Chu Nguyên, hiển nhiên còn cũng không có tư cách này tiến vào.

Nhưng mà ai cũng không nghĩ tới, cái này cái gọi là không có tư cách người, nhưng là như thế hung hãn.

Một người đánh một đám, còn bao gồm ba vị nhất đẳng đệ tử, bản thân thắng được bình tĩnh, điểm này, coi như là đối lại thập đại Ngoại Sơn đệ tử ở bên trong, chỉ sợ cũng không có mấy người có thể làm được.

Cho nên, Chu Nguyên bày ra thực lực, lại lần nữa làm cho tất cả Ngoại Sơn đệ tử sợ hãi thán phục.

Bất quá, loại này sợ hãi thán phục chẳng qua là kéo dài một hồi, chính là bị mặt khác tin tức triệt để khiếp sợ. . .

Cái kia không thể nghi ngờ chính là Chu Nguyên muốn rộng rãi chiêu đệ tử, dạy dỗ Hóa Hư Thuật chuyện.

Việc này vừa ra, lập tức khiến cho nhắc lên nhưng sóng lớn, các đệ tử đều là trợn mắt há hốc mồm, chỉ là bởi vì việc này quả thực mới nghe lần đầu, một cái Ngoại Sơn đệ tử, ở đâu ra tư cách dạy dỗ những thứ khác Ngoại Sơn đệ tử?

"Quả thực chê cười, hãn bất quá theo chúng ta giống nhau là Ngoại Sơn đệ tử, cũng dám nói có thể dạy dỗ Hóa Hư Thuật? Buồn cười quá."

"Bất quá nghe nói Chu Nguyên Hóa Hư Thuật đã tu đến đệ nhất trọng rồi, cho nên cái kia Chúc Phong dám người vừa rồi ngay cả dụng đều không gặp được liền bị đánh bại."

"Không thể nào đâu? Hãn mới tu luyện rồi Hóa Hư Thuật bao lâu? Ta trước chút ít thời điểm tận mắt nhìn thấy hãn nhận lấy Hóa Hư Thuật."

"Hơn nữa Cố Hồng Y cũng đi theo hãn tại tu hành đâu rồi, nghe nói gần ngàn vài năm, liền đã thông hơn hai mươi đạo khiếu huyết. . ."

"Chẳng lẽ hãn thật sự có cái này bốn sự?"

"Hử, Cố Hồng Y vốn là thiên phú kinh người, có thể có cái này tốc độ tu hành, cũng không tính quá kỳ quái, cái kia Chu Nguyên hơn phân nửa là vì cho mình trên mặt thiếp vàng, cố ý nói thành đúng công lao của hãn."

"Ta cảm thấy được việc này còn phải nhìn lại một chút, nói không chừng cái kia Chu Nguyên là vì đạt được nguyên ngọc, cố ý lừa người. . ."

"..."

Cùng loại thanh âm, không ngừng bên ngoài núi mỗi một cái góc nhỏ vang lên lấy, hiển nhiên đều là tại tranh luận lấy Chu Nguyên cuối cùng có gì tư cách dạy dỗ kia đệ tử của hãn Hóa Hư Thuật. . .

Bất quá hiển nhiên, tuyệt đại bộ phận mọi người ôm chặt vấn, dù sao bọn hãn như thế nào cũng không muốn tin tưởng, một cái cùng bọn họ đều là Ngoại Sơn đệ tử người, lại có thể vượt qua bọn hãn làm được một bước này.

Biết được làm cho bọn hãn cảm thấy có chút tự ti mặc cảm.

...

Tàng Kinh Lâu, phía sau núi.

Chúc Nhạc chỗ giảng đường, lúc này nơi đây, bầu không khí có chút nặng nề, phần đông đệ tử âm thầm xì xào bàn tán, hiển nhiên đều là nhận lấy đạo kia tin tức ảnh hưởng, dù sao Chu Nguyên thả ra lời nói, tương đối có rung động tính.

Giảng đường cửa bị đẩy ra, Chúc Nhạc sắc mặt hồ hững đi đến, rất nhiều tiếng bàn luận xôn xao cũng là im bật mà dừng.

"Ta biết rõ các ngươi biết được tin tức, nếu là có nguyện ý qua bên kia tu luyện người, có thể tự hành rút đi." Chúc Nhạc thản nhiên nói.

Nhìn đến hãn bộ dáng này, ở đây đệ tử đều không có lên tiếng, cái này Chúc Nhạc dù sao cũng là Nội Sơn đệ tử, không tốt đắc tội.

Chúc Nhạc thấy thế, thần sắc lúc này mới dừng lại một chút, hờ hững mà nói: "Cái kia Chu Nguyên khoác lác rất biết nói, bất quá cũng không sợ đem mình cho chống đỡ chết rồi, coi như là hăn từ người có thể một tháng tu thành Hóa Hư Thuật, vậy cũng không có khả năng làm cho người ta người cũng đều làm được một bước này."

"Có thể, Hồng Y sư muội nghe nói cũng đã đả thông hơn hai mươi đạo khiếu huyết." Có người thấp giọng nói.

Chúc Nhạc khước miệng nhắc lên mĩa mai chi ý, nói: "Cổ Hồng Y thiên phú kinh người, hơn nữa nhà nàng lão tổ chính là Hồng Nhai Phong Phong chủ, thì sẽ ban thưởng một ít dị bảo, trợ giúp tu luyện Hóa Hư Thuật."

"Ta ngược lại là cảm thấy, cái kia Chu Nguyên có thể như thế nhanh chóng tu thành Hóa Hư Thuật, nói không chừng cũng là cho mượn Cổ Hồng Y quang."

"Người này dị thường xảo trá, tiếp cận Cổ Hồng Y, lấy kia niềm vui, tâm cơ thâm trầm, chỉ có điều nhưng là quá cuồng ngạo, hôm nay dám thả ra loại những lời này, ta ngược lại là muốn xem hăn như thế nào kết thúc."

Chúc Nhạc ngữ khí, càng khinh miệt.

Giảng đường bên trong, kia đệ tử của hăn nghe vậy, cũng là âm thầm gật đầu, ngược lại là cảm thấy cũng không phải là không có nguyên nhân này, dù sao bọn hăn tình nguyện tin tưởng Chu Nguyên đúng mượn Cổ Hồng Y quang, cũng thật không dám tin tưởng Chu Nguyên đúng bằng vào bản thân năng lực, trong một trong thời gian ngắn ngủi, sẽ đem Hóa Hư Thuật đệ nhất trọng tu thành.

Nghe xong Chúc Nhạc giải thích, ở đây đệ tử thần sắc cũng là hòa hoãn xuống, lẫn nhau Cười nói vui vẻ giữa, bắt đầu giều cột lấy Chu Nguyên.

Nhìn thấy một màn này, Chúc Nhạc nhạt cười một tiếng, lại lần nữa nói: "Chu Nguyên này ngu xuẩn cuồng vọng, hôm nay bắn tiếng, nếu như hăn thật có thể như nói làm được cũng thì thôi, có thể nếu là làm không được, ta đây cũng chỉ có đem việc này báo cáo cho Chấp Pháp Đường, đến lúc đó tuần này xa, chỉ sợ cũng chỉ có bị khu trục xuất ngoại núi."

Nghe ở đây, trong lòng mọi người đều là rung mình, chợt là Chu Nguyên âm thầm cảm thán, cái này, hăn thật đúng là đem mình cho tươi sống chơi chết rồi.

Hơn nữa nghe Chúc Nhạc ngữ khí, hiển nhiên cũng thật sự ghi hận lên Chu Nguyên, sẽ không từ bỏ ý đồ.

...

Như cũ là khe núi.

Chỉ chẳng qua hiện nay u tĩnh khe núi, lại là trở thành rồi bên ngoài trong núi cực kỳ lửa nóng địa phương, ở đằng kia khe núi hai bên, đông nghịt đám người đứng thẳng, ánh mắt đều là mang theo có chút hăng hái nhìn qua phía dưới bên khe suối.

Tại đó, Chu Nguyên dựng ở trên tảng đá, thần sắc bình tĩnh.

"Tiểu nguyên ca, tin tức thả đi ra ngoài, bất quá tin tưởng đích xác rất ít người, đặc biệt là những Thánh kia châu bản thổ đệ tử, càng là châm chọc khiêu khích." Tại Chu Nguyên bên cạnh, Thẩm Vạn Kim nói.

Chu Nguyên gật gật đầu, đối với cái này cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, dù sao những Thánh kia châu bản thổ đệ tử vốn là cao ngạo, chương mắt đến từ đại lục khác đệ tử, tự nhiên không muốn tin tưởng hăn một cái đến từ Thương Mang đại lục đệ tử, lại có thể làm được bọn hăn xa xa làm không được sự tình.

Vạn sự khởi đầu nan, Chu Nguyên sớm có chuẩn bị tâm lý.

Hắn ngẩng đầu nhìn thoáng qua khe núi hai bên, những mọi người này đứng đến đây xem kịch vui, thực sự không phải là trở lại học Hóa Hư Thuật đây.

"Tiểu nguyên ca, ta nghe nói cái kia Chúc Nhạc thả lời nói đi ra, nói nếu là người kết thúc không thành người theo như lời nói, vậy hắn sẽ báo cáo Chấp Pháp Đường, đem người định tội." Thấm Vạn Kim có chút lo nghĩ mà nói.

"Theo hắn a."

Chu Nguyên gật gật đầu, cũng không thêm để ý.

"Hặc hặc, Chu Nguyên sư đệ, chúng ta tới cho người cổ động rồi." Lúc này có tiếng cười truyền đến, chỉ thấy được Kiều Tu dẫn theo mười mấy đạo thân ảnh đi vào bên khe suối, tại kia sau lưng, còn có Tiêu Thiên Huyền cùng với một lớp đến từ Thương Mang đại lục đệ tử.

Hiển nhiên, bọn hắn đều biết hiểu Chu Nguyên nơi đây vừa mới bắt đầu lúng túng, cho nên liền là tới gom góp gom góp nhân số.

Bất quá, ngoại trừ Kiều Tu bên ngoài, bọn hắn đại bộ phận người hiển nhiên cũng là có chút ít hoài nghi tâm tính, bất quá không có quá rõ ràng biểu lộ ra mà thôi.

Bọn hắn theo tới, phần lớn hay vẫn là nhìn xem Kiều Tu mặt mũi.

Khe núi hai bên, mơ hồ có cười vang truyền ra, hiển nhiên là cảm thấy Chu Nguyên nơi đây lại vẫn muốn tìm người góp đủ số, thật sự là lúng túng. . .

"Kiều Tu sư huynh, cuối cùng được hay không được a? Ta cảm giác đám như kẻ tiểu nhân." Tại Kiều Tu bên cạnh, có một gã Bích Lam váy dài xinh đẹp nữ hài, nàng tên là Chu Ngọc, cũng là một vị nhất đẳng đệ tử, tính cách hơi có vẻ kiêu ngạo.

Nàng lúc này, cảm thụ được chung quanh khe núi bên trên những trêu tức kia ánh mắt, cũng là có chút ít không được tự nhiên, lúc này phàn nàn nói.

Hiển nhiên nàng cũng không phải là rất tin tưởng, Chu Nguyên có thể chỉ điểm người tu luyện Hóa Hư Thuật.

Kiều Tu nghe vậy, cười cười xấu hổ, cũng là có chút ít không quá chắc chắn mà nói: "Có lẽ có thể a."

Chu Ngọc tức giận liếc mắt, nói: "Kiều Tu sư huynh người chính là tâm địa thật tốt quá."

"Chu Ngọc Sư Tỷ, tiểu nguyên ca nếu như sẽ nói như vậy, cái kia cũng hẳn là có chút nắm chắc đấy." Ở đằng kia một bên, tên là Thủy Tịch thiếu nữ thấp giọng nói, nàng cũng là đến từ Thương Mang đại lục, tự nhiên giúp đỡ Chu Nguyên nói chuyện.

"Hy vọng đi, bằng không thì hẳn chỉ sợ không thu được trận." Chu Ngọc hai tay ôm ngực, từ chối cho ý kiến mà nói.

Khi bọn hắn lúc nói chuyện, Chu Nguyên ánh mắt cũng là nhìn lại, hẳn biết được mọi người trong nội tâm chỉ sợ đều có được hoài nghi, bất quá hẳn cũng không có nhiều lời ý tứ, hết thảy, đều được nắm quyền thực mà nói lời nói.

Vừa vặn nhiều người như vậy nhìn xem, vậy thì nắm quyền thực trở lại phản kích a.

"Bắt đầu đi."

Lúc Chu Nguyên thanh âm truyền ra lúc, toàn bộ khe núi ánh mắt đều là hội tụ mà đến.

Chỉ có điều trong đó càng nhiều nữa, như trước hay vẫn là trêu tức cùng với chất vấn.

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 237: Trước Mặt Mọi Người Ra Tay

Khe núi bên trên.

Cố Hồng Y cũng là thanh tú động lòng người đứng thẳng, đôi mắt đẹp nhìn qua bên khe suối.

"Áo đỏ, người chi tiết nói cho ta một chút, tiểu tử này có thể trong thời gian ngắn ngủi như thế tu thành Hóa Hư Thuật đệ nhất trọng, có phải hay không người từ nhà người lão tổ chỗ đó được cái gì dị bảo?" Tại Cố Hồng Y bên cạnh, còn có một gã áo trắng nữ hài, nữ hài bộ dáng xinh đẹp, hai con người ngập nước, đặc biệt là cái kia trước ngực, quần áo bao vây lấy kinh người đường vòng cung, làm cho chung quanh không ít nam đệ tử ánh mắt đều là như có như không đặt cược, yết hầu vụng trộm chuyển động.

Nữ hài tên là Hàn Thu Thủy, cũng là đến từ Thánh Châu bản thổ nhất đẳng đệ tử, nàng bên ngoài trong núi cũng có được không nhỏ danh khí, chỉ có điều cùng Cố Hồng Y so với chênh lệch đi một tí.

Nàng cùng Cố Hồng Y ngược lại là quen biết, cho nên dưới mắt vụng trộm nói.

"Loại này lời đồn người cũng tin?" Cố Hồng Y lông mày nhăn lại, nhìn nàng một cái, nói.

Hàn Thu Thủy cười khanh khách nói: "Ta ngược lại cảm thấy cái này cái gọi là lời đồn, có độ tin cậy cao hơn một điểm."

Nàng con mắt, cũng là xẹt qua rồi bên khe suối Chu Nguyên thân ảnh, ánh mắt chưa nói tới khinh miệt, nhưng như cũ là có từng điểm thân là Thánh Châu bản thổ đệ tử ngạo khí.

Hiển nhiên, nàng đồng dạng không tin, một cái đến từ xa xôi Đại Lục tiểu tử, lại có thể làm được ngay cả bọn hắc những Thánh Châu này bản thổ đệ tử đều làm không được sự tình.

Cố Hồng Y lắc đầu, cũng lười nói thêm cái gì, chẳng qua là nói: "Nhìn xem là được."

Hàn Thu Thủy nhìn Cố Hồng Y cái này bức tin tưởng vững chắc Chu Nguyên bộ dáng, ngược lại là có chút kinh ngạc, bởi vì nàng rất rõ ràng người sau có bao nhiêu thanh cao kiêu ngạo, bình thường đệ tử căn bản là nhập không được mắt của nàng, thậm chí đã liền cái kia Lục Phong, nhiều lần đều muốn tiếp cận, đều chỉ lấy được một cái lãnh lãnh đạm đạm đáp lại.

Cho nên hắc không cách nào tưởng tượng, thân là thiên chi kiều nữ giống như Cố Hồng Y, vậy mà sẽ đối với một cái bên ngoài Đại Lục tiểu tử như thế tin tưởng.

"Áo đỏ a, người gần nhất cùng Chu Nguyên này đi được ngược lại là rất gần. . . Ta có thể nghe nói sau Lục Phong đối với cái này rất không thoải mái vậy." Hàn Thu Thủy lặng lẽ nói.

Cố Hồng Y lông mày hơi dựng thẳng, nói: "Ta cùng người nào đi được gần, quan hắc Lục Phong chuyện gì?"

Hàn Thu Thủy nói: "Cái kia tâm tư, người còn không rõ ràng lắm chứ "

Cố Hồng Y lườm nàng liếc, nói: "Hắc tìm người đảm đương thuyết khách a?"

Hàn Thu Thủy cười cười xấu hổ.

"Vậy người nói cho hẳn biết một tiếng, chuyện của ta, hẳn tốt nhất chẳng thềm quản, nếu không đừng trách ta trở mặt." Cổ Hồng Y âm thanh lạnh lùng nói.

Hàn Thu Thủy bất đắc dĩ nói: "Ta cũng liền một cái truyền lời người, ly biệt hướng ta nỗi giận a."

Cổ Hồng Y hừ lạnh một tiếng, chính là không cần phải nhiều lời nữa, đôi mắt đẹp nhìn về phía bên khe suối.

Hàn Thu Thủy nói thầm một tiếng, cũng là nhìn về phía bên khe suối, tức giận: "Hào hảo, ta ngược lại là muốn tới tận mắt nhìn, cái này khẩu khí to đến không có bên cạnh gia hỏa, cuối cùng có bản lĩnh gì, thậm chí ngay cả chúng ta tâm cao khí ngạo áo đỏ đại tiểu thư, đều vì kia thuyết phục."

"Bất quá cũng hi vọng gia hỏa này không phải đồ mặt dày, bằng không thì hôm nay có thể đã không tốt thu tràng."

...

"Bắt đầu đi."

Lúc Chu Nguyên những lời này rơi xuống lúc, khe núi hai bên, vô số đạo ánh mắt đều là giống như cười mà không phải cười đặt cược xuống, phảng phất là đối đãi một cuộc sắp trình diễn trò hay.

Kiều Tu, Tiêu Thiên Huyền đám người thì là liếc nhau, sau đó liền tại bên khe suối đều ngồi xếp bằng xuống.

"Chu Nguyên sư đệ, cái này kế tiếp muốn làm như thế nào?" Kiều Tu hỏi, hẳn tuy rằng ra vẻ nhẹ nhõm, nhưng nhìn ra được trong mắt của hắn cũng có được một vẻ khẩn trương, dù sao Chu Nguyên hôm nay nếu là thất bại, chỉ sợ hậu quả khó liệu.

Chỉ là cái này ở đây rất nhiều đệ tử cười nhạo, chỉ sợ cũng có thể đem bao phủ.

Huống chi, cái kia Chúc Nhạc đã thả ra lời nói, nếu là Chu Nguyên thất bại, muốn báo cáo Chấp Pháp Đường đem định tội.

Cái kia có khả năng hội dẫn đến Chu Nguyên bị khu trục xuất ngoại núi, loại này đại giới, có thể nói vô cùng nghiêm trọng.

"Riêng phần mình vận chuyển Hóa Hư Thuật là được." Chu Nguyên xếp bằng ở trên tảng đá, tùy ý mà nói.

Mọi người nghe vậy, chính là không nói thêm lời, đều là nhắm mắt lại mắt, sau đó vận chuyển Hóa Hư Thuật.

Ở đằng kia vô số đạo ánh mắt nhìn chăm chú, Chu Nguyên tự bên hông đem Thiên Nguyên Bút rút ra, bàn tay nắm chặt, Thiên Nguyên Bút căng phòng lên, chỉ thấy được cái kia ngòi bút tuyết trắng lông tơ đều là mãnh liệt bắn phóng tới, hóa thành hơn mười đạo quán quanh tại Kiều Tu đám người chỗ cổ tay.

"Ta sẽ dùng lông tơ làm môi giới, cảm ứng các người trong cơ thể, đến lúc đó các người chỉ cần tản đi đối với trong cơ thể nguyên khí dẫn dắt, để ta làm khống chế là được." Chu Nguyên thanh âm, cũng là truyền vào nhiều người trong tai người.

Nghe được chuyện đó, cái kia Chu Ngọc nhin không được thấp giọng mà nói: "Cuối cùng được hay không được a? Vạn nhất hãn làm càn rỡ mà nói, trong cơ thể nguyên khí không khống chế được, kinh mạch bị hao tổn làm sao bây giờ?"

Kiều Tu do dự một chút, cuối cùng cắn răng nói: "Đều yên tâm đi, Chu Nguyên sư đệ không phải làm ẩu người, hãn biết rõ nặng nhẹ."

Kiều Tu danh vọng cũng không tẻ lắm, cho nên những người khác nghe vậy, cũng chỉ có thể gật gật đầu.

Mọi người không hề ngôn ngữ, đều là không chế được trong cơ thể nguyên khí, theo Hóa Hư Thuật vận chuyển lộ tuyến mà động.

Vì vậy bên khe suối, chính là lại lần nữa trở nên an tĩnh lại.

Khe núi hai bên, mọi ánh mắt đều là không có chớp mắt nhìn qua một màn này.

Bên khe suối, chỉ có khe nước chảy tràn thanh thúy thanh âm vang lên.

Thời gian, chính là tại loại này sóng nước âm thanh lúc giữa lặng yên trôi qua, rất nhanh chính là trọn vẹn một canh giờ qua. . . Bất quá bên khe suối, như trước không hề có động tĩnh gì.

Cái kia Hàn Thu Thủy ngáp một cái, có chút nhàm chán mà nói: "Gia hỏa này có phải hay không cũng không có chiêu a?"

Cố Hồng Y cặp môi đỏ mọng nhếch lên, nói: "Không có tu luyện qua Hóa Hư Thuật người cũng đừng có lắm miệng được không nào, cảm ứng khiếu huyết nào có dễ dàng như vậy, hơn nữa còn là duy nhất một lần cảm ứng hơn mười người, cái này nhiều lắm mạnh Thần Hồn cảm giác?"

Bị Cố Hồng Y đối rồi một chút, Hàn Thu Thủy đành phải bất mãn mân mê cái miệng nhỏ nhắn, hung hăng nhìn chăm chăm vào Chu Nguyên, nói: "Ta đây liền nhìn xem, hắn có thể giả bộ tới khi nào!"

Thời gian như trước đang trôi qua, rất nhanh lại là một canh giờ.

Khe núi hai bên đã là mơ hồ có chút không kiên nhẫn thanh âm truyền ra, bất quá chỉ có một chút tu luyện qua Hóa Hư Thuật đệ tử, vừa rồi biết được trong này độ khó, cho nên đều là lẳng lặng chờ đợi.

Thời gian chảy xuôi, rất nhanh bắt đầu tiếp cận lần đầu tiên ba canh giờ.

Trên bầu trời, có ôn hòa vết lõm đốm rơi xuống, chiếu rọi tại Chu Nguyên trên người, làm cho lúc này thiếu niên, phảng phất là tại tản ra quang, hết sức chói mắt.

Mà cũng chính là trong nháy mắt này, Chu Nguyên đóng chặt hai con người, đột nhiên mở ra.

"Tản đi nguyên khí dẫn dắt!"

Chu Nguyên thanh âm, đã rơi vào Kiều Tu cùng với trong tai người, làm cho bọn hắn trong lòng chấn động, sau đó liền không tự chủ được tản đi rồi trong cơ thể đối với nguyên khí khổng chế.

Mà cũng chính là trong nháy mắt này, bọn hắn cảm giác được trong cơ thể nguyên khí, bị một cỗ lực lượng của ngoại lai dẫn dắt động, dọc theo kinh mạch lưu chuyển, hơn mười hơi thở về sau, nguyên khí chợt gào thét phóng tới, đối với trong cơ thể là một loại cái vị trí, hung hãn va chạm mà đi.

Oành! Oành!

Ở đằng kia va chạm trong nháy mắt, Kiều Tu, Chu Ngọc đám người mãnh liệt cảm giác được trong cơ thể truyền ra chấn động thanh âm, lại sau đó bọn hắn chính là rung động cảm giác được, nguyên khí va chạm vị trí, phảng phất có được cái gì bị đả thông rồi. . .

Một cái khiêu huyết xuất hiện ở cảm ứng bên trong.

Trong cơ thể nguyên khí, một tia chảy vào trong đó.

Vậy mà, thật sự bị đả thông rồi!

Kiều Tu bọn người đứng vào lúc này mở mắt, trong mắt tràn đầy khó có thể tin.

"Hặc hặc, đã thông, khiếu huyết xuất hiện, bị đả thông rồi!" Kia những đệ tử kia của hắn, càng là không che giấu được kích động trong lòng, hoa chân múa tay vui sướng lớn cười ra tiếng.

Oành!

Khe núi hai bên, cũng là vào lúc này bộc phát ra xôn xao thanh âm, các đệ tử đều là trợn mắt há hốc mồm.

"Cái gì? Đả thông ? Thoáng cái giúp đỡ hơn mười người cùng một chỗ đả thông khiếu huyết? !" Một ít tu luyện qua Hóa Hư Thuật đệ tử, càng là nhảy lên chân, sắc mặt khiếp sợ: "Nói mò nhạt a?"

Bọn hắn vô cùng rõ ràng cảm ứng khiếu huyết có bao nhiêu phiền toái, mà dưới mắt, Chu Nguyên không chỉ có là tại giúp một cái người, hơn nữa còn là tại đồng thời giúp đỡ hơn mười người cảm ứng khiếu huyết, cái này đều có thể thành công? Cái này nhiều lắm mạnh cảm giác a?

"Không thể nào?"

Cái kia Hàn Thu Thủy cũng là mở lớn lấy hồng nhuận phơn phớt cái miệng nhỏ nhắn, nhin không được nói: "Những ngừng người này đang phối hợp hắn diễn kịch a?"

Sau khi nói xong, ngay cả chính nàng đều cảm giác không tin, dù sao loại này diễn kịch quá dễ dàng bị vạch trần rồi.

Nhưng nếu như không phải diễn kịch, chẳng lẽ không phải liền là chân thật đúng không?

Hàn Thu Thủy đôi mắt đẹp sáng lóng lánh nhìn qua Chu Nguyên thân ảnh, lẩm bẩm nói: "Tiểu tử này, vậy mà thật sự có cái này bốn sự? !"

Khe núi hai bên xôn xao thanh âm, dừng lại đều ngăn không được, bất quá đi ngang qua hồi lâu rung động về sau, mọi người bỗng nhiên đem ánh mắt nóng bỏng, hướng về phía Chu Nguyên vị trí.

Chu Nguyên đối với những thứ này ánh mắt, nhưng là làm như không thấy, hắn có chút mệt mỏi vuốt vuốt mi tâm, duy nhất một lần giúp đỡ hơn mười người cảm ứng, hoàn toàn chính xác rất tiêu hao Thần Hồn.

"Chu Nguyên sư đệ, người cũng thật lợi hại a!" Kiều Tu sắc mặt hưng phấn được đỏ lên, nói.

Tại kia bên cạnh, tên kia là Chu Ngọc nữ hài, cũng là cặp môi đỏ mọng giật giật, trên khuôn mặt nhỏ nhắn khiếp sợ, có còn không triệt để tản đi, hiển nhiên Chu Nguyên chiêu thức ấy, đem nàng đều dọa sợ.

Chu Nguyên hướng của bọn hắn khoát tay áo, sau đó ngẩng đầu, thần sắc bình tĩnh nhìn qua khe núi hai bên cái kia không mấy đạo nhân ảnh, nhàn nhạt thanh âm, vang lên.

"Trải qua vừa rồi ném thử, ta phát hiện được ta năng lực vẫn có hạn, cho nên ta quyết định đem cuối cùng nhân số, hạn chế tại một trăm người trong vòng, nhân số đầy, sẽ không lại truyền thụ cho."

Chu Nguyên lời này vừa nói ra, bốn phía lập tức yên tĩnh trở lại.

Phần đông đệ tử mở trường hai mắt, đây ý là nói, danh ngạch chỉ có một trăm chứ

Yên tĩnh kéo dài mấy hơi thở, sau một khắc, hỗn loạn trong lúc đó bộc phát.

Chỉ thấy được khe núi lên, từng đạo thân ảnh mãnh liệt giống như là châu chấu mãnh liệt bắn hạ xuống, lao thẳng tới bên khe suối mà đến, cùng lúc đó, từng đạo điên cuồng gào thét thanh âm, vang dội trở lại.

"Ta! Ta báo danh!"

"Ta cũng muốn một cái!"

"Đại ca cho ta lưu một cái!"

". . ."

Hàn Thu Thủy nhìn qua loạn thành một bầy cháo bên khe suối, cũng là nuốt nhổ nước miếng, chợt nàng đáng tươi cười có chút kiêu mị nhìn về phía bên cạnh Cố Hồng Y, nũng nịu mà nói: "Áo đỏ, người cùng cái kia Chu Nguyên quen thuộc, người cũng giúp ta muốn một cái danh ngạch nha."

Cố Hồng Y liếc nàng một cái, sau đó đôi mắt đẹp cũng là hướng về phía phía dưới đạo thân ảnh kia, cặp môi đỏ mọng cái miệng nhỏ nhắn nhấc lên một vòng rất nhỏ vui vẻ.

Người này, cái này, xem như triệt để nổi danh.

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 238: Thu Hoạch Đại Phong

Khe núi bên trong Chu Nguyên là hơn mười người cùng một chỗ đã thông khiếu huyết sự tình, tại gần gần gần nửa ngày trong thời gian, chính là truyền khắp toàn bộ bên ngoài núi, lập tức vô số đệ tử chịu xông xáo, đều là cảm thấy khó có thể tin.

Đặc biệt là một ít tu luyện qua Hóa Hư Thuật đệ tử, càng là ghen hòng nhìn trần trối, bọn hắn biết được Hóa Hư Thuật khó khăn nhất chính là cảm ứng khiếu huyết, cái này cần đại lượng thời gian chậm rãi cảm ứng, nhưng hôm nay khoảng cách Tuyển Sơn Đại Điển chỉ có gần hai tháng rồi, tất cả mọi người đang gia tăng tăng thực lực lên, cho nên thời gian, không thể nghi ngờ liền trở nên cực kỳ quý giá.

Lúc trước đối với việc này, phần đông đệ tử đều là ôm trâu tức tâm tính, hiển nhiên chẳng qua là đem cho rằng một cuộc trò khôi hài, nhưng ai cũng không nghĩ tới, trận này cái gọi là trò khôi hài, cuối cùng sẽ biến thành như vậy. . .

Mà hôm nay, khe núi bên trong chuyện phát sinh, đã triệt để đã chứng minh Chu Nguyên vậy mà thật sự có được lấy đám người đã thông khiếu huyết năng lực. . .

Vì vậy, rất nhiều tu hành Hóa Hư Thuật đệ tử, đều là rục rịch.

. . .

Phía sau núi, giảng đường.

Chúc Nhạc đang cùng rất nhiều đệ tử giảng giải lấy, đột nhiên cảm giác được bên ngoài có chút bạo động, lúc này nhú mào rồi nhả, bất quá còn không đợi hân lên tiếng, liền là có người vọt vào, thất thổ hô: "Cái kia Chu Nguyên vậy mà duy nhất một lần giúp đỡ hơn mười vị đệ tử đã thông khiếu huyết!"

Xoạt!

Giảng đường bên trong một mảnh xôn xao, rất nhiều đệ tử đều là trợn mắt há hốc mồm.

Lúc trước nghe Chúc Nhạc cái kia lời nói, bọn hân đã là nhận định Chu Nguyên bất quá là một tên lường gạt mà thôi, nhưng cái đó nghĩ đến, hân thật đúng là thành công. . .

Giảng đường bên trong, rất nhiều đệ tử hai mặt nhìn nhau, cuối cùng ánh mắt có chút cổ quái nhìn về phía trong sân Chúc Nhạc.

Chúc Nhạc rõ ràng cũng là ngẩn người, sau đó cái kia sắc mặt chính là trở nên cực kỳ âm trầm xuống, khóe miệng có chút run rẩy, hiển nhiên trong nội tâm đã nổi giận.

Bất quá cuối cùng hân hay vẫn là hít sâu một hơi, áp chế trong nội tâm kinh sợ, lạnh giọng nói: "Hừ, tiểu tử kia bất quá là tìm đi một tí người thông đồng tốt diễn kịch mà thôi!"

Thời điểm này, vô luận như thế nào cũng không thể thừa nhận cái kia Chu Nguyên bốn sự so với hân mạnh mẽ.

Nhưng lúc này đây, phần đông đệ tử đều là không có lên tiếng nữa, ngược lại ánh mắt lóe ra.

Bọn hân đều rõ ràng, đang tại mặt của nhiều người như vậy, Chu Nguyên cơ bản không có khả năng làm giả, Chúc Nhạc dưới mắt ngôn ngữ, chẳng

qua là cái chày cái cối mà thôi.

Như thế nói đến mà nói, cái kia Chu Nguyên, vậy mà thật sự có được lấy kinh người năng lực, làm cho người trong vòng một tháng, tu thành Hóa Hư Thuật đệ nhất trọng chứ

Mọi người tim đập nhanh hơn một ít, nếu là như vậy mà nói, chẳng lẽ không phải liền so với người khác càng vượt lên đầu rồi một bước?

Hơn nữa, nghe nói Chu Nguyên chỗ đó, mỗi ngày chẳng qua là ba miếng nguyên ngọc, so sánh với Chúc Nhạc một ngày năm nguyên ngọc, hiển nhiên là càng có tính giá so với.

Giảng đường bên trong, bầu không khí quý dị, bất quá tuy nói rất là động tâm, nhưng tạm thời còn không người tỏ thái độ, dù sao Chúc Nhạc liền ở phía trên nhìn chăm chăm vào, bọn hắn cũng không tốt lắm đem đắc tội.

Nói như thế nào đây đều là một vị Nội Sơn đệ tử.

Mà đang ở bầu không khí cứng ngắt lúc giữa, cái kia lúc trước tiến đến kêu gọi đầu hàng người lại là nói: "Nghe nói cái kia Chu Nguyên thiết lập rồi danh ngạch, chỉ lấy một trăm người, đây sẽ không lại truyền thụ cho."

Oành!

Lời vừa nói ra, rất nhiều người lập tức ngồi không yên, hôm nay bên ngoài núi rất nhiều trong hàng đệ tử, tu hành Hóa Hư Thuật người vượt xa một trăm, nếu là bị người khác vượt lên trước rồi mà nói, vậy bọn họ chẳng phải là sẽ không đùa giỡn rồi hả?

Chúc Nhạc trên trán gân xanh nhảy lên, ánh mắt như đao giống như nhìn về phía cái kia kêu gọi đầu hàng người.

Người sau cổ co rút lại, tranh thủ thời gian chạy ra ngoài.

Bất quá lúc này giảng đường bên trong nhân tâm, đã là bạo động, khó hơn nữa áp chế.

"Ôi, đau bụng, ta phải rời đi vệ sinh." Bỗng nhiên có một gã đệ tử ôm bụng, sắc mặt tái nhợt đứng lên, sau đó liền thất tha thất thểu đối với giảng đường bên ngoài chạy tới.

"Ta cũng bỗng nhiên cảm giác có chút không quá thoải mái, sợ là hôm qua luận bàn lúc bị đánh ra nội thương, ta trước rời đi nghỉ ngơi một chút." Một gã khác đồng dạng nhảy bèn đệ tử cũng là suy yếu mà nói.

"Đến, hảo huynh đệ, người như thế nào như vậy không cẩn thận, ta chờ người đi nghỉ ngơi."

". . ."

Giảng đường bên trong, lập tức một mảnh rối loạn, các loại lấy cố bay tứ tung, sau đó nguyên một đám đệ tử nhìn cũng không dám nhìn Chúc Nhạc, bắt đầu lòng bàn chân bơi mỡ.

Ngắn ngủn không mấy phút nữa thời gian, nguyên bản còn chen chúc giảng đường bên trong lập tức vắng vẻ rồi hơn phân nửa.

Chúc Nhạc nhìn qua những bảo tố này hành động gia hỏa, tức giận đến toàn thân đều đang phát run, hắn như thế nào không biết, những khốn kiếp này vừa ra cái cửa này, chỉ sợ cũng trực tiếp chạy Chu Nguyên đầu rồi ha.

"Đại ca, làm sao bây giờ?" Chúc Phong cũng là sắc mặt tái nhợt nhìn qua một màn này, hắn không nghĩ tới Chu Nguyên vậy mà thật sự ác như vậy, thoáng cái liền đưa bọn chúng dồn đến như vậy chật vật tình trạng.

Chúc Nhạc gắt gao cắn răng, trong mắt xẹt qua một tia hối hận, nếu là sớm biết như vậy Chu Nguyên này như thế phiền toái, lúc trước sẽ không vì Chúc Phong điểm này chuyện hư hỏng đắc tội hắn.

Bất quá hăn cũng hiểu biết hiện đang hối hận không có tác dụng, lúc này ánh mắt trở nên hung hăng.

"Chu Nguyên, người dám đoạn ta tài lộ, cái kia cũng đừng trách ta!"

Hăn phí hết thật lớn tâm tư, vừa rồi đạt được cái này trở lại bên ngoài núi dạy dỗ Nguyên thuật đẹp chênh lệch, hôm nay cũng là bị Chu Nguyên triệt để quấy nhiễu, vô luận như thế nào, hăn đều khó có khả năng đem khẩu khí này cho nuốt xuống.

Bằng không thì việc này truyền quay lại Nội Sơn, hăn Chúc Nhạc sợ sẽ muốn trở thành một chê cười.

...

Liên tục không ngừng có Ngoại Sơn đệ tử chạy tới khe núi, bên khe suối đã là một mảnh hỗn loạn, Chu Nguyên đứng ở phía sau, thu người sự tình, thì là giao cho Thẩm Vạn Kim đi làm, Kiều Tu cũng là ở một bên dẫn người hiệp trợ.

Một trăm người có tên trán, ngăn ngụt bất quá nửa canh giờ, chính là chỉ còn lại có mười cái.

Nhưng mà lúc này, còn có rất nhiều đệ tử tại ừn ừn mà đến, vì tranh đoạt cái kia còn sót lại mười cái danh ngạch, tình cảnh trở nên cực kỳ hỗn loạn, một ít đệ tử đã là bắt đầu tranh đấu.

Thẩm Vạn Kim nhìn đến một màn này, con người đảo một vòng, vội ho một tiếng, nói: "Nếu như mọi người đều không nhường cho, cái kia cuối cùng này mười cái danh ngạch, tựu lấy đấu giá hình thức a, người trả giá cao được, giá quy định chính là mỗi ngày ba miếng nguyên ngọc."

Hăn cũng nhìn ra được, đằng sau chạy tới những đệ tử này, phần lớn đều là Thánh Châu bản thổ đệ tử, những cả người cả của này đại khí thô, hơn

nữa mẩu chốt là lúc trước cũng không tin Chu Nguyên, cho nên mới phải tới muộn như vậy.

Tuy rằng Chu Nguyên đối với bọn họ không có cảm giác gì, nhưng Thẩm Vạn Kim nhưng là cảm thấy, cũng không thể khiến bọn người kia quá mức nhẹ nhõm, cho nên liền là đã ra một cái ngoan chiêu.

Mà những đệ tử kia nghe vậy, cũng là tức giận trừng mắt Thẩm Vạn Kim, hiển nhiên biết được người sau ý đồ.

Bất quá mặc dù biết, nhưng vì cái danh ngạch kia, nhưng là bất chấp rất nhiều.

"Ta ra bốn miếng nguyên ngọc!" Rất nhanh, liền là có thêm một gã Thánh Châu bản thổ đệ tử quát to.

"Ta ra năm miếng!" Có người cắn răng đuổi kịp, cái giá tiền này, cơ bản đều cùng tại Chúc Nhạc chỗ đó tu hành giống nhau, bất quá ngẫm lại Chu Nguyên nơi đây hiệu suất xa so với Chúc Nhạc chỗ đó cao, cho nên đào cái giá tiền này, cũng có thể tiếp nhận.

"Sáu miếng!" Nhưng cuối cùng vẫn còn có người ác hơn, dùng sáu miếng nguyên ngọc giá cả, đoạt được danh ngạch.

Rất nhiều đệ tử nhìn qua một màn này, đều là âm thầm tặc lưỡi, sáu miếng nguyên ngọc một ngày, học xong một tháng, cái kia chính là một trăm tám mươi miếng nguyên ngọc, đây thật là xuất huyết nhiều a.

Mà ở ngoại trừ cái thứ nhất danh ngạch đánh ra rồi sáu miếng nguyên ngọc bên ngoài, còn lại danh ngạch, thì là cuối cùng ổn định tại năm miếng nguyên ngọc tả hữu, vì vậy, dễ dàng lại là một số nguyên ngọc nhập trường.

Chu Nguyên nhìn đến một màn này, cũng là âm thầm cười cười, cái này Thẩm Vạn Kim, hoàn toàn chính xác rất biết làm thịt người.

Mười cái danh ngạch bán đấu giá ra về sau, Thẩm Vạn Kim tuyên bố thu người chấm dứt.

Vì vậy ở đằng kia khe núi bên ngoài, rất nhiều chưa từng báo danh ra đệ tử, mỗi cái ai thán liên tục, mắt nhìn vào cực hạn, lúc này thì bọn hắn, vừa rồi hối hận vì sao lúc trước không tin Chu Nguyên.

Bất quá tuy rằng thất vọng tiếc nuối, nhưng cũng không có người quấy rối, nghĩ đến tại kiến thức Chu Nguyên năng lực về sau, những Ngoại Sơn đệ tử này đối với hắn cũng là nhiều đi một tí khâm phục chi ý.

Dù sao tất cả mọi người đang còn muốn hắn nơi đây tiếp nhận chỉ điểm, tự nhiên cũng cũng không dám quá đắc tội.

Bên khe suối rồi ren rồi hồi lâu, cuối cùng bắt đầu dần dần quy về bình tĩnh.

Thẩm Vạn Kim vui vẻ ra mặt chạy trở về, tại trên vai của hắn khiêng một cái thật lớn túi vải, túi vải trong có lấy nguyên ngọc va chạm thanh thúy âm thanh truyền ra, cực kỳ dễ nghe.

Hắn đem túi vải trùng trùng điệp điệp dầm lên Chu Nguyên trước mặt, nói: "Tiểu nguyên ca, người cơ bản đều thu đủ rồi, nơi đây coi như là ngày mai học phí, tổng cộng hơn ba trăm miếng nguyên ngọc."

Nói qua, ngay cả hắn đều cũng có chút ít chảy nước miếng, đây vẫn chỉ là ngày đầu tiên, nếu như cùng với một tháng xuống, Chu Nguyên hầu như đều có thể thu nhập gần vạn miếng nguyên ngọc, loại này mức, coi như là đối với rất nhiều Nội Sơn đệ tử mà nói, đều là rất lớn một khoản.

Chu Nguyên cũng là nhìn không được cảm thán một tiếng, cái này nguyên ngọc tới quá dễ dàng rồi, đã có những nguyên này ngọc với tư cách chống đỡ, hắn cũng cuối cùng có thể tùy ý tiêu xài rồi.

Chu Nguyên cong ngón búng ra, nguyên khí từ cái này túi vải trung quyền nổi lên trăm miếng nguyên ngọc, sau đó bay về phía Thẩm Vạn Kim, Kiều Tu đám người, cười nói: "Hôm nay cũng là phiên toái các người."

"Điểm ấy tâm ý các người cũng đừng có cự tuyệt, các người biết rõ cái này với ta mà nói tính không là cái gì."

Thẩm Vạn Kim, Kiều Tu bọn hăn vốn muốn cự tuyệt, nhưng nghe đến Chu Nguyên mà nói, chính là không hề sĩ diện cái lão, dù sao bọn hăn hôm nay, cũng đích thật là cần nguyên ngọc loại này tài nguyên.

"Bắt đầu từ ngày mai, các người cũng đúng hạn tới đây, ta sẽ giúp đỡ các người tu luyện Hóa Hư Thuật." Chu Nguyên cười nói.

Kiều Tu, Thẩm Vạn Kim bọn người đúng gật đầu đáp.

Chu Nguyên thấy thế, cũng liền không nói thêm lời, thu hồi tràn đầy lấy nguyên ngọc túi vải, ung dung quay người, ra khỏi núi khe, chạy về lầu nhỏ.

"Hôm nay có tiền, ngược lại là có thể bữa bữa ăn Bách Hương Lâu rồi. . ." Chu Nguyên cười khẽ một tiếng, hăn cũng không phải tham luyện mỹ thực, chỉ là bởi vì cái kia Bách Hương Lâu nguyên liệu nấu ăn đều là đại bổ, hữu ích tu luyện.

Bước chậm với trong núi, hăn cũng là ung dung về tới lầu nhỏ.

Bất quá đã đến lầu nhỏ lúc, hăn chợt sững sờ, chỉ thấy được ở đằng kia lầu nhỏ trước một phương trên bệ đá, Yêu Yêu ôm Thôn Thôn ưu nhã mà ngồi, khuôn mặt chăm chú, mà ở trước mặt nàng, còn ngồi một cái áo xám lão giả.

Lão giả cũng là sắc mặt nghiêm túc, chăm chú nhìn chăm chăm trước mặt trên bệ đá một cái ngọc bản.

Hắn cùng với Yêu Yêu, đều là cầm trong tay Nguyên Văn Bút.

Chu Nguyên nhìn đến cái này cổ quái một màn, cũng là sửng sờ, đây là đang làm cái gì?

Hắn đi lặng lẽ đi lên, ánh mắt đặt cược rồi đi, chỉ thấy được cái kia ngọc trên bảng, nường theo lấy Yêu Yêu cùng lão giả Nguyên Văn Bút rơi xuống, từng đạo nguyên ngân thành hình, giống như kỳ cục, lẫn nhau nuốt.

Hai người này, dĩ nhiên là tại dùng Nguyên Văn đánh cờ!

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tâm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 239: Áo Xám Lão Giả

Ngọc bản phía trên, nương theo lấy hai chi Nguyên Văn Bút giao thoa rơi xuống, từng đạo nguyên ngân thành hình, sau đó bắt đầu lẫn nhau Ăn Mòn chiếm đoạt, giống như chiến trường, im ắng giữa, lộ ra một loại vô cùng thâm thẳm.

Loại này Nguyên Văn đánh cờ, cùng Thần Hồn mạnh mẽ không quan hệ, hoàn toàn so đấu đúng rồi đối với Nguyên Văn lý giải.

Chu Nguyên đứng ở Yêu Yêu sau lưng, mắt lộ kinh dị nhìn qua một màn này.

Hắn có thể mơ hồ cảm giác được, Yêu Yêu cùng vị kia áo xám lão giả mỗi một lần viết vẽ phác thảo nguyên ngân, đều là cực kỳ xảo diệu, vậy cần tại Nguyên Văn một cái khác bên trên có được lấy cực cao tạo nghệ.

Ít nhất, trong đó đại bộ phận nguyên ngân, đã liền Chu Nguyên, đều là xem trọng mi tâm có chút trướng đau nhức.

"Lão nhân này là ai? Lại có thể cùng Yêu Yêu tỷ dùng Nguyên Văn đánh cờ. . ." Chu Nguyên ngạc nhiên nhìn về phía vị kia mặt lộ vẻ nghiêm nghị áo xám lão giả, Yêu Yêu Nguyên Văn tạo nghệ, sâu không lường được, đây là hắn lần thứ nhất nhìn thấy Yêu Yêu rất nghiêm túc bộ dáng.

Bất quá hiển nhiên, đối mặt với rất nghiêm túc Yêu Yêu, vị kia áo xám lão giả cũng là cảm thấy cực kỳ khó giải quyết, sắc mặt nghiêm túc.

Hai người người tới ta đi, giằng co ước chừng thời gian một nén nhang.

Yêu Yêu ngọc nhẹ tay khẽ vuốt vuốt Thôn Thôn mềm mại bộ lông, con mắt liếc qua lão giả, nói: "Vị lão tiên sinh này, người công phật hồi lâu, đều không thể đột phá, hà tất đau khổ chống đỡ?"

Áo xám lão giả thối thối râu ria, mặt mo có chút không nhịn được, nói: "Nhỏ tiểu nữ oa, cần rõ cực kỳ, ta niệm tình người là nhỏ bối phận, vừa rồi nhiều lần lưu thủ."

Yêu Yêu cặp môi đỏ mọng nhếch lên, nói: "Lão tiên sinh, giữa người và ta, đơn giản chính là Thần Hồn chênh lệch mà thôi, đó là người tuổi tác có được ưu thế, chỉ cần bàn về Nguyên Văn tạo nghệ cùng nội tình, người sợ là không hãn như vậy thẳng ta."

Áo xám lão giả xấu hổ mà nói: "Tiểu nữ oa, đừng tưởng rằng rất xinh đẹp có thể Hồ nói lung tung!"

"Ta tu hành Nguyên Văn thời điểm, người còn không biết có ... hay không sinh ra đây!"

Yêu Yêu thản nhiên nói: "Thời gian tu luyện lâu, còn không cách nào còn hơn ta, chỉ có thể nói lão tiên sinh còn có đợi đề cao."

Nàng thanh âm êm dịu, nhưng không lưu tình chút nào.

Áo xám lão giả tức giận đến dựng râu trềng mắt, một lát sau phất tay áo một cái, chỉ thấy được ngọc trên bàn trước mặt nguyên ngân chính là bị đều xóa đi, hãn hừ một tiếng, nói: "Đợi ta trở về nghiên cứu một chút, lần sau tới đây phá người cái này phòng ngự."

Yêu Yêu sau lưng Chu Nguyên nhịn không được cười ra tiếng, lão đầu này, da mặt thật là dày, vậy mà loại sự tình này đều làm ra được.

Nghe được Chu Nguyên tiếng cười, áo xám lão giả ngẩng đầu trềng mắt liếc hãn một cái, trong lúc mơ hồ lại là có thêm một cỗ uy thế.

Chu Nguyên cũng bị chấn động một chút, đành chỉ tiếng cười, kinh nghi bất định nhìn về phía áo xám lão giả, lão đầu này, dường như rất không tầm thường a. . .

"Đợi người thắng ta, lại đến đùa nghịch uy phong a." Yêu Yêu lên tiếng nói.

Nghe được Yêu Yêu nửa điểm đều không khách khí, áo xám lão giả nhin không được nói: "Tiểu nữ oa, người có biết hay không lão phu là ai? Cũng dám nói như vậy!"

"Không biết, không có hứng thú." Yêu Yêu cái kia tuyệt mỹ trên gương mặt hiện ra một vòng mỉm cười, nói.

Áo xám lão giả trừng mắt Yêu Yêu một hồi lâu, sau đó hết lời cười ra tiếng, nói: "Lần này Ngoại Sơn đệ tử ở bên trong, như thế nào ra người cái này thì một cái quái thai. . ."

"Bất quá người cái này Nguyên Văn tạo nghệ, hoàn toàn chính xác vô cùng tinh thâm, xem ra là gia đình có tiếng là học giỏi nguồn gốc a?" Áo xám lão giả như có thâm ý mà nói.

Yêu Yêu thản nhiên nói: "Như thế nào, Thương Huyền Tông còn không chuẩn người mang nghệ nhập tông a?"

Áo xám lão giả cười nói: "Cái kia cũng không phải, chỉ cần không đúng ta Thương Huyền Tông có hại, ta Thương Huyền Tông đều có thể tiếp nhận."

Hắn cười híp mắt nói: "Tiểu nữ oa, ta xem người đang ở đây Nguyên Văn bên trên thiên phú, có thể nói là Trác Tuyệt, vậy người đối với tiến vào "Linh Văn Phong" có thể có hứng thú? Nếu như có hứng thú, ta hiện tại có thể đề cử người tiến vào Linh Văn Phong, trở thành Nội Sơn đệ tử."

Chu Nguyên hơi kinh, rất nhiều đệ tử muốn trở thành Nội Sơn đệ tử, đều muốn trải qua Tuyền Sơn Đại Diễn, nhưng trước mắt lão đầu này lại có thể lướt qua cái này thì lại nghiêm, xem ra thân phận không thấp a.

Hắn hôm nay đã là biết được, Linh Văn Phong chính là Thương Huyền Tông bảy Phong một trong, hơn nữa ngọn núi này kỳ lạ, bởi vì là các đệ tử đều là chủ tu Nguyên Văn, nghe nói trong tông những tu luyện kia bảo địa "Nguyên Sơn", chính là do Linh Văn Phong chế tạo.

Yêu Yêu cũng là nhìn áo xám lão giả liếc, sau đó lắc đầu, nói: "Không đi."

Áo xám lão giả trì trệ, hiển nhiên cũng là không nghĩ tới Yêu Yêu như vậy có nóng nảy, loại này có thể trực tiếp trở thành Nội Sơn đệ tử cơ hội đều nửa điểm không quan tâm.

Hắn duỗi ra ngón tay, chỉ vào Yêu Yêu, điểm một hồi lâu, cuối cùng cười khổ lắc đầu, nói: "Mà thôi, cũng tùy người vậy."

"Như là lúc sau có hứng thú muốn đi vào "Linh Văn Phong" mà nói, chỉ cần cùng ta một tiếng là được, ta Linh Văn trên đỉnh, có rất nhiều cổ xưa Nguyên Văn, có thể nói là tài nguyên hùng hậu."

Nhìn ra được, hắn sinh ra lòng yêu tài, dù sao Yêu Yêu bày ra Nguyên Văn thiên phú, thật sự là làm cho hắn cảm thấy kinh diễm, dĩ vãng chỗ gặp phải những đệ tử kia, chưa bao giờ có thiên phú như thế.

Nghe được cổ xưa Nguyên Văn, Yêu Yêu con mắt ngược lại là giật giật, nhưng rất cuối cùng vẫn lắc đầu một cái, Chu Nguyên thế tất yếu tiến vào Thánh Nguyên Phong thu hoạch cái kia đạo thứ hai Thánh văn, cho nên hắn cũng không nguyện ý rời đi những địa phương khác.

Áo xám lão giả bất đắc dĩ cười, cũng liền không hề miễn cưỡng.

"Người cái này nguyên ngân, cũng có chút chỗ độc đáo, đối đãi ta trở về nghiên cứu một chút như thế nào phá giải." Hắc chậm rì rì đứng dậy, ánh mắt chợt nhìn Chu Nguyên liếc, nói: "Người cái này tiểu oa tử, gần nhất cũng là khiến cho bên ngoài núi không yên ổn a."

Hắn từ trên xuống dưới đánh giá Chu Nguyên, nói: "Bất quá người có thể đánh người cảm ứng trong cơ thể khiêu huyết, ngược lại là có chút năng lực, cái này cũng phải cần cực kỳ nhạy cảm Thần Hồn cảm giác mới có thể làm được."

Chu Nguyên cười cười không nói gì, hắn tự nhiên sẽ không bại lộ Phá Chương Thánh Văn tồn tại.

"Các người hai cái này tiểu oa tử ơ, không đơn giản."

Áo xám lão giả cười tủm tỉm nói một tiếng, sau đó liền xoay người chậm quá rời đi.

Chu Nguyên nhìn qua bóng lưng hắn rời đi, nói: "Yêu Yêu tử, hắn là ai a?"

Yêu Yêu bàn tay nhỏ bé che miệng lưỡi biếng ngáp một cái, nói: "Không biết, lúc trước ta ở chỗ này nghiên cứu Nguyên Văn, hắn chính là chui ra, nói muốn chỉ điểm ta, ta đã nói hắn bốn sự không đủ để chỉ điểm ta."

"Vì vậy hắn liền giận, cùng với ta tỷ thí Nguyên Văn tạo nghệ, kết quả cũng không có thắng được qua ta."

Chu Nguyên miệng há hốc, Yêu Yêu tử, người thật đúng là lão bá đạo.

Vị này áo xám lão giả vừa nhìn liền không đơn giản, tại Thương Huyền Tông có lẽ có chút địa vị, kết quả người lại như thế trắng ra nói nhân gia bốn sự không đủ. . . Cũng may mà cái này thất vọng Y lão đầu tính nết cũng không tệ lắm, bằng không thì muốn trở mặt.

Chu Nguyên lắc đầu, cũng liền không hề suy nghĩ nhiều, cười nói: "Mặc kệ hã, đi thôi, hôm nay lại mang bọn người đi chỗ đó Bách Hương Lô ăn thống khoái."

Hã vỗ vỗ bên hông Càn Khôn túi, có chút đắc ý nói: "Ta hiện tại có tiền."

Rống!

Yêu Yêu đối với cái này không có phản ứng gì, Thôn Thôn nhưng là hưng phấn gầm lên một tiếng, thú đồng tử đều là thả ra quang.

Lúc trước nhiều lần đi ngang qua Bách Hương Lô, Thôn Thôn thậm chí nghĩ lại lần nữa xông đi vào, nhưng nhưng đều là bị sớm có chuẩn bị Chu Nguyên cưỡng ép kéo trở lại, bởi vì khi đó Chu Nguyên, thật sự xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, đã ăn không nổi rồi.

Mà hôm nay kiếm lớn rồi một số, Chu Nguyên tự nhiên cũng ý định hảo hảo khao một chút Thôn Thôn, dù sao vạn nhất cái kia Chúc Nhạc phát điên muốn tới tìm hã phiền toái, đến lúc đó vẫn phải là đem Thôn Thôn ném ra bên ngoài dốc sức.

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 240: Chúc Nhạc Thủ Đoạn

Kể tiếp mấy ngày thời gian, khe núi bên khe suối trở nên cực kỳ náo nhiệt lên, trên trăm tên đệ tử mỗi ngày đều là đúng hạn tụ tập ở chỗ này, hơn nữa chung quanh còn có rất nhiều đệ tử chạy tới vây xem.

Mà Chu Nguyên mỗi ngày chính là rút ra một ít thời gian, trợ giúp mọi người đả thông khiếu huyết.

Bất quá bởi vì nhân số không ít, cho nên mặc dù Chu Nguyên có Phá Chương Thánh Văn tương trợ, cảm ứng như cũ là trở nên phiền toái rất nhiều, cho nên hiệu suất dĩ nhiên là có chỗ chậm lại.

Nhưng dù vậy, trên cơ bản cũng là có thể bảo trì một ngày bang chúng người đả thông một hai cái khiếu huyết tốc độ.

Mà đối với loại tốc độ này, Chu Nguyên thoáng bất mãn, có thể đến đây tu hành đệ tử, nhưng là thoả mãn được vô cùng, trên mặt tràn đầy hưng phấn cùng kích động.

Dù sao bọn hắn ngày thường tu hành lúc, vài ngày thời gian mới có thể đả thông một cái khác khiếu huyết, hôm nay tại Chu Nguyên nơi đây, tốc độ đã có lấy cực kỳ rõ ràng tăng lên.

Dựa theo loại tốc độ này, Chu Nguyên nhận lời một tháng Hóa Hư Thuật tiểu thành, nhất định có thể thực hiện.

Vì vậy, những ngày này, rất nhiều đệ tử nhìn về phía Chu Nguyên ánh mắt, ngược lại là càng ngày càng nóng bỏng, trong đó thậm chí còn nhiều

đi một tí kính nể chi ý, Chu Nguyên nắm quyền thực hưởng bọn hăn đã chứng minh bản lãnh của hăn. . .

Tại loại tâm tính này phía dưới, những đệ tử này mỗi ngày tản đi về sau, chính là sẽ đối với lấy còn lại mấy cái bên kia chưa từng đạt được danh ngạch đệ tử nói khoác bản thân Hóa Hư Thuật tiến độ, như thế dẫn tới những đệ tử kia đỏ mắt không thôi, hối hận ruột đều thanh rồi.

Lúc trước nếu là sớm chút tin tưởng Chu Nguyên, cũng không trở thành ngay cả danh ngạch đều đoạt không đến.

Dựa theo dưới mắt tiến độ, những theo sau này Chu Nguyên đệ tử, rất có thể một tháng sau sẽ đem Hóa Hư Thuật tu thành đệ nhất trọng, đến lúc đó, bọn hăn giừa lẫn nhau chênh lệch chỉ sợ cũng hội hiển lộ ra.

Một ít nguyên bản thực lực tương đương đệ tử, nói không chừng cũng sẽ bị người khác cho vượt qua.

Vừa nghĩ đến đây, rất nhiều tu hành Hóa Hư Thuật đệ tử, đều là trong nội tâm lo lắng, hơn nữa tại Chúc Nhạc bên kia tu hành gần nhất cũng là tiến triển chậm chạp, còn phải trả giá xa xỉ học phí, vì vậy một ít đệ tử, đúng là từ Chúc Nhạc bên kia lui đi ra, sau đó bắt đầu tồn lấy nguyên ngọc, cùng đợi Chu Nguyên tiếp theo tuyển nhận đệ tử.

Kể từ đó, tuy nói Ngoại Sơn đệ tử bên trong tu luyện Hóa Hư Thuật đệ tử vượt xa một trăm, nhưng Chúc Nhạc bên kia đệ tử, nhưng là từ từ giảm bớt, tới về sau, càng là chỉ có rất thưa thớt tầm mười người, nhìn qua cực kỳ thâm trầm.

Vì vậy phía sau núi ở bên trong, rất nhiều giảng đường đều là vô cùng náo nhiệt, duy có Chúc Nhạc chỗ đó, vắng vẻ quanh quẽ.

Những thứ khác Nội Sơn đệ tử giảng sư nhìn thấy một màn này, đều là âm thầm kinh hãi, sau đó trong lòng đem Chu Nguyên cái tên này ghi tạc

rồi trong nội tâm, lúc trước Chu Nguyên cùng Chúc Nhạc có xung đột, bọn hắn tự nhiên không cảm thấy một cái Ngoại Sơn đệ tử có năng lực gì, cho nên giúp đỡ Chúc Nhạc mời bọn hắn hỗ trợ lúc, bọn hắn đều không có gì do dự liền lựa chọn phong sát Chu Nguyên.

Nhưng hôm nay xem ra, hành động này thật sự là có chút ngu xuẩn.

Cái kia Chu Nguyên hiển nhiên không phải cái loại lương thiện, cũng không gặp hắn như thế nào cùng Chúc Nhạc xung đột chính diện, liền đem Chúc Nhạc bức thành như vậy hình dạng.

Thân là Nội Sơn đệ tử, bọn hắn đều rõ ràng đến đây bên ngoài núi dạy bảo Nguyên thuật là một cái đẹp chên lệch, không biết bao nhiêu Nội Sơn đệ tử cướp đoạt, cái kia Chúc Nhạc vì đoạt được chuyện xui xẻo này, cũng là bỏ ra không nhỏ trả giá, kết quả cái đó ngờ tới biến thành như vậy.

"Cái này Chu Nguyên, không dễ chọc a. . ." Rất nhiều Nội Sơn đệ tử giảng sư nhìn thoáng qua Chúc Nhạc bên kia quanh quẽ bộ dáng, âm thầm cảm thán.

Vì vậy, tại bình thường dạy bảo đệ tử thời điểm, bọn hắn hội thỉnh thoảng rò một ít ý, nói thí dụ như tán dương cái kia Chu Nguyên bản lãnh, những lời này truyền đi, không thể nghi ngờ chính là tại truyền lại đối với Chu Nguyên thiện ý, về phần lúc trước những cái gọi là kia phong sát, cũng là lặng yên biến mất.

Hiển nhiên Chúc Nhạc kết cục cũng hù ngã rồi bọn hắn, dù sao ai cũng không biết, Chu Nguyên ngoại trừ hội giáo Hóa Hư Thuật bên ngoài, còn có thể hay không dạy những thứ khác Nguyên thuật?

Vạn nhất gây nóng nảy hắn, cũng bắt đầu dạy dỗ bọn hắn nơi đây Nguyên thuật, cái kia Chúc Nhạc hình dạng, chính là vết xe đổ.

Chúc Nhạc chỗ giảng đường.

Chúc Phong mặt sắc mặt xanh mét nhìn qua quạnh quẽ trong nội đường, trong nội đường tầm mười đạo thân ảnh, kỳ thật cũng là thần sắc hoảng hốt, nhìn qua căn bản cũng không có tu luyện bộ dạng, tâm tư cũng không biết phiêu đi đâu rồi.

"Đại ca, không thể tiếp tục như vậy rồi, bằng không thì chỉ sợ không ai hội tới nơi này tu hành." Chúc Phong nhìn về phía trước người chấp tay sau lưng Chúc Nhạc, gấp giọng nói.

Chúc Nhạc dạy dỗ Nguyên thuật, chính là một số lớn thu nhập, hẳn cũng là có thể đạt được không ít chia lãi, điều này làm cho được hẳn ở đây bên ngoài trong núi trôi qua cực kỳ thoải mái, chung quanh luôn vây quanh không ít đệ tử, bất kể thời phong.

Hôm nay Chúc Nhạc bị Chu Nguyên nhiều lần áp chế, nguyên ngọc thu nhập cũng là giảm mạnh, dẫn đến những ngày này Chúc Phong cũng là trôi qua lúng túng.

Chúc Nhạc mặt không biểu tình, không có gì chấn động, bất quá ánh mắt kia ở chỗ sâu trong, hiển nhiên là có nỗi giận hỏa diễm đang thiêu đốt, ánh mắt của hắn trông về phía xa, lướt qua dãy núi, phảng phất là nhìn thấy cái kia khe núi bên trong náo nhiệt.

Cùng hắn nơi đây quạnh quẽ, hoàn toàn khác nhau.

Chúc Nhạc nhìn thoáng qua Chúc Phong, thản nhiên nói: "Một cái Ngoại Sơn đệ tử, cũng muốn cười đến trên đầu của ta, xem ra ta có cần phải dạy hắn một chút, cái gì là tôn trọng sư huynh tiền bối rồi."

Thanh âm hắn rơi xuống, trực tiếp cất bước đi ra giảng đường.

Chúc Nhạc rơi xuống phía sau núi, cuối cùng đi tới bên ngoài núi cao nhất một cái ngọn núi, ở đằng kia sườn núi chỗ một tòa đình viện trước ngừng lại.

Ở đằng kia Thạch Đình ở bên trong, Trần Viên nhìn đến Chúc Nhạc, cười cười, nói: "Xem ra người hay vẫn là nhịn không được nữa a."

Chúc Nhạc ôm quyền thi lễ một cái, đi ra phía trước, cũng không nhiều lời, trực tiếp lấy ra một cái hộp lớn, để lên bàn, cái hộp xốc lên, đúng là đồ đầy chỉnh tề nguyên ngọc.

"Trần sư thúc, đây là hai nghìn nguyên ngọc, kính xin người xin vui lòng nhận cho." Chúc Nhạc nói.

Trần Viên xòe bàn tay ra sờ lên lạnh buốt nguyên ngọc, cười nói: "Cũng là người biết...nhất làm người."

Ánh mắt của hắn liếc qua một cái hương khác, lắc đầu nói: "Những vừa tới này tiểu tử, cái người trẻ tuổi khí thịnh, không biết quy củ là vật gì, không duyên cớ được nhiều như vậy chỗ tốt, cũng không biết trở lại hiếu kính một chút."

Khóe miệng của hắn có một vòng châm chọc nhắc lên.

Chúc Nhạc cười cười, nói: "Người trẻ tuổi vừa tới Thương Huyền Tông, phân không rõ thân phận của mình, còn tưởng rằng là tại lấy trước kia vắng vẻ Đại Lục, lúc người nọ người thối phồng con cứng, cho nên làm việc tự nhiên không biết đúng mực."

Trần Viên cười tủm tỉm gật đầu, nói: "Người phải như thế nào? Tiểu tử kia tuy rằng liều lĩnh, nhưng thật muốn lại nói tiếp, cũng không trái với trong tông quy củ."

Chúc Nhạc khóe miệng nổi lên một vòng cười, nói: "Môn quy tuy rằng cũng không có nói Ngoại Sơn đệ tử sẽ không có dạy bảo tư cách, nhưng Trần sư thúc chớ để quên mất, cũng có được một cái nói là, giống nhau Nguyên thuật dạy bảo người, bên ngoài núi chỉ cần một người là được."

Trần Viên hai mắt híp lại, nói: "Là có như vậy một cái. . . Có thể tiểu tử kia chẳng qua là Ngoại Sơn đệ tử, chẳng lẽ người còn muốn dùng lực lượng áp người? Nói như vậy, Nội Sơn đệ tử khi dễ Ngoại Sơn đệ tử, khó tránh khỏi làm cho người lên án."

Chúc Nhạc nhặt cười một tiếng, nói: "Nếu là ta muốn dùng loại biện pháp này đối phó hãn, sớm đã đem hãn dẫm lên chân đi xuống."

Nhìn hãn lấy Trần Viên, nói: "Tiểu tử này không phải tự xưng là Hóa Hư Thuật thành công chứ ta không cùng hãn so với những thứ khác, cũng chỉ cùng hãn so với Hóa Hư Thuật, ai Hóa Hư Thuật càng mạnh hơn nữa, dĩ nhiên là đúng thích hợp nhất đạo sư."

"Trần sư thúc cảm thấy thế nào?"

Trần Viên nghe vậy, nhin không được cười, nói: "Chỉ so với Hóa Hư Thuật chứ người ngược lại là nhay bén."

Tuy rằng nghe nói cái kia Chu Nguyên Hóa Hư Thuật tu thành đệ nhất trọng, nhưng Chúc Nhạc tại đây Đạo Nguyên thuật bên trên đã tu luyện hai năm, nghĩ đến cái kia Chu Nguyên thiên phú cao hơn, cũng không có khả năng tại gần gần không đến một tháng bên trong vượt qua Chúc Nhạc a?

Hơn nữa, Chúc Nhạc lựa chọn Nguyên thuật tỷ thí, cái này thực sự không phải là tỷ thí nguyên khí, không tồn tại lấy lớn hiếp nhỏ, truyền đi cũng đều có thể tiếp nhận.

"Thôi được, cho phép người đi." Trần Viên gật gật đầu.

Đối với cái này cái nhiều lần bên ngoài trong núi nhắc lên gợn sóng Chu Nguyên, Trần Viên cũng là có chút ít không thích, đương nhiên quan trọng nhất là, tiểu tử này hoàn toàn không hiểu đạo lý đối nhân xử thế, nửa điểm hiểu kính cũng không biết hiểu, cho nên Trần Viên sẽ không để ý lại để cho hãn hiểu được một chút thế đạo hiểm ác.

"Ta sẽ truyền ra lời nói, năm ngày sau, hai người các người tỷ thí Hóa Hư Thuật, ai có thể thắng được, là được trở thành bên ngoài trong núi duy nhất Hóa Hư Thuật giảng sư."

Nghe được Trần Viên chuyện đó, Chúc Nhạc trong mắt cuối cùng là có thêm một vòng sắc mặt vui mừng dũng mãnh tiến ra, sau đó hẩn ngẩng đầu, nhìn về phía khe núi chỗ phương hướng, ánh mắt ở chỗ sâu trong xẹt qua một tia lạnh lẽo cùng mĩa mai.

Chu Nguyên a Chu Nguyên, cùng ta đấu, ta có rất nhiều biện pháp đùa chơi chết người!

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tằm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 241: Tông Minh

Chu Nguyên cùng Chúc Nhạc năm ngày sau, sẽ dùng Nguyên thuật tỷ thí phương thức trở lại quyết định ai có được lấy dạy bảo Hóa Hư Thuật tư cách sự tình, rất nhanh ngay tại toàn bộ ngoại sơn truyền ra.

Mà việc này vừa ra, không thể nghi ngờ chính là đưa tới cực lớn bạo động.

Người sáng suốt cũng nhìn ra được, đây là tới tự Chúc Nhạc phản kích.

Dù sao tuy rằng tất cả mọi người biết được Chu Nguyên đang tu luyện Hóa Hư Thuật phía trên có được lấy cực cao thiên phú, nhưng bất kể như thế nào, hẳn tu luyện Hóa Hư Thuật, cũng mới một tháng cũng chưa tới.

Mà Chúc Nhạc đâu rồi, đã là tu hành gần hai năm rồi.

Loại này thuần túy Nguyên thuật tỷ thí, thấy thế nào đều là Chu Nguyên chiếm hết hoàn cảnh xấu.

"Đây cũng quá vô sỉ! Ai Hóa Hư Thuật cấp độ cao, liền nhất định giải thích rõ hẳn dạy bảo cũng lợi hại hơn chứ "

"Đúng vậy a, tại Chu Nguyên chỗ đó tu hành Hóa Hư Thuật, một tháng có thể tu thành Hóa Hư Thuật đệ nhất trọng, Chúc Nhạc có thể làm được chứ "

"Cái này Chúc Nhạc rõ ràng đang cố ý giở trò!"

". . ."

Vô số tiếng bàn luận xôn xao bên ngoài trong núi bộc phát, đặc biệt là những trồng cây vào kia đạt được Chu Nguyên dạy bảo đệ tử, đều là không hèn mà cùng giúp đỡ Chu Nguyên nói chuyện, dù sao đối với bọn hắn mà nói, tại Chu Nguyên chỗ đó tu hành, không chỉ có hao phí nguyên ngọc ít hơn, hơn nữa càng có hiệu suất.

Nếu như Chu Nguyên bị tước đoạt rồi dạy dỗ tư cách, vậy bọn họ liền lại chỉ có thể trở lại Chúc Nhạc nơi đó.

Cái kia không thể nghi ngờ hội tiêu hao bọn hắn nhiều thời gian hơn cùng với nguyên ngọc.

Bất quá, bọn họ tiếng phản đối cũng không có nhắc lên động tĩnh gì, dù sao tu luyện Hóa Hư Thuật đệ tử, đặt ở toàn bộ ngoại sơn ở bên trong, cũng chỉ là một bộ phận mà thôi.

Cho nên, càng nhiều nữa đệ tử, hay vẫn là ôm xem cuộc vui tâm tính, đặc biệt là một ít Thánh Châu bản thổ đệ tử, gần nhất Chu Nguyên thanh danh quá mạnh mẽ một ít, cái này đã làm cho được bọn hắn có chút khó chịu, hôm nay nhìn thấy Chúc Nhạc ra mặt chèn ép hắn, tự nhiên cũng là vui cười gặp kia thành.

Hơn nữa, việc này do ngoại sơn quản sự Trần Viên định ra, đệ tử khác cũng phản đối không được.

...

Khe núi bên trong.

Có quan hệ Chúc Nhạc cùng Chu Nguyên Nguyên thuật tỷ thí tin tức, cũng là rất nhanh truyền vào, đã rơi vào Chu Nguyên trong tai.

Chu Nguyên ngồi xếp bằng với trên tảng đá, thần sắc của hắn ngược lại đúng không có gì gợn sóng, chỉ có điều trước mặt những chùng trảm kia

tên tu hành Hóa Hư Thuật đệ tử, nhưng là nổ tung nôi.

"Cái này Chúc Nhạc thật sự là quá khi dễ người!"

"Chúng ta ở nơi nào tu hành Hóa Hư Thuật, còn phải hấn đồng ý hay sao?"

"Chỗ của hấn lại quý vừa không có hiệu suất, ai nguyện ý rời đi."

". . ."

Cố Hồng Y cũng là chân mày cau lại, nàng đi vào Chu Nguyên bên cạnh, nói: "Cái kia Chúc Nhạc cũng là khinh người quá đáng, thậm chí ngay cả nói cũng không muốn nói với người một tiếng, cũng mặc kệ người có đồng ý hay không, liền định ra rồi cái này tỷ thí!"

Tin tức này, cũng chờ đến rải đi ra, mới truyền vào Chu Nguyên trong tai, bởi vậy có thể thấy được, cái kia Chúc Nhạc căn bản cũng không quan tâm Chu Nguyên ý kiến như thế nào.

Chu Nguyên cười nhạt nói: "Hiển nhiên có người thăm ta khó chịu đã lâu rồi."

Chúc Nhạc đều muốn định ra loại này tỷ thí, hiển nhiên chỉ dựa vào hấn một cái Nội Sơn đệ tử là không được, cái kia Trần Viên mới phải ngoại sơn quản sự, sở hữu sự tình đều được trải qua hấn gật đầu.

"Người định làm như thế nào?" Cố Hồng Y trong mắt sáng có chút vẻ sầu lo, tuy nói Chu Nguyên Hóa Hư Thuật tu thành đệ nhất trọng, thế nhưng Chúc Nhạc, từ lâu đạt tới cái này cấp độ.

Hơn nữa, loại này tỷ thí, tuy nói chẳng qua là Nguyên thuật tỷ thí, thực sự không phải là chiến đấu chân chính, nhưng đối với Chu Nguyên mà nói, không thể nghi ngờ hay vẫn là lộ ra không công bằng đấy.

"Nếu như đối phương đều không thấy đâu chiêu, cái kia tự nhiên là muốn kế tiếp." Chu Nguyên cười nói.

Kỳ thật hẳn sớm biết như vậy cái kia Chúc Nhạc sẽ không từ bỏ ý đồ, dù sao hẳn đây coi như là ngăn cản tài lộ, bất quá Chu Nguyên cũng hiểu rõ, hẳn đều muốn tiếp tục kiếm lấy nguyên ngọc, vậy nhất định phải đem Chúc Nhạc cái phiền toái này giải quyết mất.

Hôm nay đối phương ném ra chiêu, không thể nghi ngờ chính là một cái cơ hội tốt nhất.

Hai người bọn họ đều trông mà thêm phần này dạy dỗ Nguyên thuật thu nhập, vậy thì tự nhiên đến làm cho một người cút ra ngoài.

Chu Nguyên cũng không phải không có cân nhắc qua sẽ dạy đạo những thứ khác Nguyên thuật, nhưng bởi như vậy, đặc tội người liên càng nhiều, dưới mắt hẳn dù sao chỉ là một cái Ngoại Sơn đệ tử, không cần phải khẩu vị lớn như vậy.

Cố Hồng Y nhìn đến Chu Nguyên mặt không đổi sắc, ngược lại là có chút thương thức, nhưng trong con người sâu lo nhưng không thấy ít, dù sao nàng rõ ràng cái kia Chúc Nhạc lại như thế nào không chịu nổi, cũng là Nội Sơn đệ tử.

"Lúc trước ta từng nghe Chúc Nhạc đã từng nói qua, hẳn đã đả thông bốn mươi một đạo khiếu huyết, bất quá không bài trừ hẳn có chỗ giấu giếm." Cố Hồng Y đem nàng biết hiểu tin tức, nói cho Chu Nguyên nghe.

Chu Nguyên hai mắt híp lại, nói: "Người này có phần có tâm cơ, sợ là không dễ dàng như vậy dễ lộ nội tình."

Bốn mươi một đạo khiếu huyết, sợ chỉ là nguy trang, bằng không thì cái kia Chúc Nhạc sẽ không tại biết rõ hẳn cũng là tu thành Hóa Hư Thuật đệ

nhất trọng về sau, còn như thế chút nào không lo lắng phát khởi cái này Nguyên thuật tỷ thí.

Hiển nhiên, hẳn đối với bản thân có tin tưởng.

Bất quá, cái này Chúc Nhạc có lòng tin, nhưng hẳn Chu Nguyên, chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy bị khinh thường đấy.

Chu Nguyên ánh mắt, nhìn về phía phía dưới xôn xao mọi người, bình tĩnh mà nói: "Không cần kinh xôn xao, nếu như hẳn Chúc Nhạc rơi xuống tỷ thí, ta đây kế tiếp là được."

Nghe được Chu Nguyên tiếp nhận cuộc tỷ thí này, phần đông đệ tử cũng là thấp xôn xao lên tiếng, riêng phần mình hai mặt nhìn nhau, cũng là từ đối phương trong mắt nhìn ra một ít vẻ sầu lo.

Hiển nhiên, bọn hắn cũng sợ Chu Nguyên vạn nhất thua, bọn hắn về sau, cũng chỉ có thể lại trở lại Chúc Nhạc chỗ đó tu hành.

Chẳng qua hiện nay sự tình đã thành định cư, bọn hắn lo lắng cũng là không hề có tác dụng, chỉ có thể tâm thần bất định cùng đợi năm ngày sau trận kia Nguyên thuật tỷ thí đi vào.

...

Hôm nay tu hành sau khi kết thúc, mọi người chính là tản đi, nhưng như trước có tiếng bàn luận xôn xao, có thể tưởng tượng, kế tiếp năm ngày thời gian, trận này Nguyên thuật tỷ thí đều muốn sẽ trở thành toàn bộ ngoại sơn Nhiệt Điểm.

Chu Nguyên ngược lại là cũng không để ý tới những này, trực tiếp trở về trụ sở lầu nhỏ.

Ở đằng kia lâu nhỏ trước, cái kia áo xám lão giả mỗi ngày cũng như mời đi vào, sau đó cùng Yêu Yêu ở đằng kia ngọc trên bảng dùng Nguyên Văn là quân cờ, hung hăng chém giết một phen, tối hậu phương mới thoải mái rời đi.

Chu Nguyên đứng ở Yêu Yêu sau lưng, nhìn qua cái kia ngọc bản, mi tâm Thần Hồn càng trưởng đầu nhức, phảng phất là có cái gì đang nổi lên.

Chu Nguyên biết được, cái này chỉ sợ là Thần Hồn sắp sửa từ Hư Cảnh bước vào Thực Cảnh dấu hiệu.

Những ngày này quan sát hai người dùng Nguyên Văn đánh cờ, đối với hắn mà nói, hiển nhiên cũng là có lợi thật lớn.

Đánh cờ dần dần đến mặt thanh âm, hai người như trước chưa từng phân ra thắng bại.

Áo xám lão giả tiếc nuối thở dài một hơi, nhìn về phía Yêu Yêu trong ánh mắt, thưởng thức hương vị càng tăng lên rồi, nói: "Thật không biết là ai bảo người, nho nhỏ tuổi, Nguyên Văn tạo nghệ nhưng là như thế thâm hậu."

"Nếu là chờ người Thần Hồn tăng lên rồi, người đang ở đây Nguyên Văn một cái khác lên, thật sự là không thể tưởng tượng."

Đối mặt với hắn như vậy khích lệ, Yêu Yêu cái kia xinh đẹp được không có chút nào khuyết điểm nhỏ nhất giống như đôi má, như trước không có gì gợn sóng, trắng nõn da thịt hiện ra quang, lười biếng đấy.

"Lão tiên sinh hắn là ngoại sơn hai vị Trưởng lão một trong a?" Yêu Yêu bỗng nhiên nói.

Áo xám lão giả giật mình, có chút kinh ngạc mà nói: "Người như thế nào biết được?"

Yêu Yêu cặp môi đỏ mọng hé mở, nói: "Ngoại sơn có hai vị Trưởng lão, đứng cao nhất quần sự, chỉ có điều ngày thường đều không để ý tục sự, đều giao do cái kia Trần Viên quản lý."

"Của người Nguyên Văn tạo nghệ, đồng dạng cực kỳ thâm hậu, tại đây ngoại sơn ở bên trong, mặc dù là Trưởng lão, cũng là đành phải rồi."

Áo xám lão giả cười nói: "Tiểu oa tử người là tại thay đổi biện pháp khoa trường chính người chứ "

Chợt hần gật gật đầu, nói: "Lão phu Tông Minh, đích thật là ngoại sơn trưởng lão."

Chu Nguyên kinh dị nhìn hần một cái, hiển nhiên không có nghĩ đến cái này lão đầu thân phận cao như vậy, ngoại sơn trưởng lão, trên cơ bản chính là ngoại sơn cao nhất thân phận, cái kia Trần Viên tại kia trước mặt, đều không dám nói gì.

Yêu Yêu bàn tay như ngọc trắng chống đỡ nhón xinh đẹp cái cằm, nói: "Người đã là ngoại sơn trưởng lão, ta đây ngược lại là muốn hỏi người, cái kia Trần Viên năm lần bảy lượt nhằm vào Chu Nguyên, các người cũng mặc kệ quan tâm?"

Áo xám lão giả trêu tức mà nói: "Như thế nào? Người muốn cáo trạng a?"

"Cái kia Trần Viên làm ra Nguyên thuật tỷ thí, hiển nhiên không hợp quy củ." Yêu Yêu thản nhiên nói.

Tên là Tông Minh áo xám lão giả cười cười, nói: "Ai bảo tiểu tử này khẩu vị quá lớn, vậy mà muốn đem Chúc Nhạc chất béo đều ăn."

Hần cười, nhìn hướng Chu Nguyên, nói: "Bất quá nếu như nàng đều mở miệng, người nếu không phải muốn, cuộc tỷ thí này ta liền cho người hủy

bỏ mất."

Chu Nguyên nghe vậy, thì là cười cười, chợt lắc đầu, nói: "Hủy bỏ cũng không phải tất, bất quá chỉ hy vọng trận kia Nguyên thuật tỷ thí, đến lúc đó công bằng một ít là được."

Cái kia Trần Viên dường như nhìn hắn không thuận mắt mắt, cho nên hắn cũng không muốn đến lúc đó tỷ thí lại ra cái gì yêu thiêu thân.

Tông Minh trong mắt xẹt qua một vòng kinh ngạc, hiển nhiên không nghĩ tới Chu Nguyên cũng không có nửa điểm e ngại, lúc này có chút hăng hái mà nói: "Người tiểu tử này, lại thực có can đảm cùng Chúc Nhạc tỷ thí Hóa Hư Thuật?"

"Thật muốn so đấu nguyên khí, hoặc có lẽ bây giờ ta không kịp hắn, có thể nếu chỉ đúng so đấu Hóa Hư Thuật, hắn đều muốn đem ta đập xuống rồi đi, chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy." Chu Nguyên bình tĩnh mà nói.

"Dạy dỗ Nguyên thuật, chất béo không nhỏ, ta ăn một cái, có thể không nở bỏ lại trả lại."

"Chúc Nhạc đều muốn đem ta đá ra ngoài rồi đi, đồng dạng, ta cũng muốn đem hắn giải quyết hết, độc hưởng phần này chất béo."

Tông Minh nhìn xem Chu Nguyên, cười nói: "Tuổi còn nhỏ, dã tâm cũng không nhỏ."

Hắn cuối cùng gật gật đầu, nói: "Tuy rằng không biết người nơi nào đến tin tưởng, bất quá người yên tâm đi, trận này Nguyên thuật tỷ thí, không ai năng động cái gì tay chân, đến lúc đó ta trở lại tự mình chủ trì."

Tông Minh đứng dậy, cười mím nhìn một chút Yêu Yêu cùng Chu Nguyên, nói: "Không biết chuyện gì xảy ra, luôn cảm giác Thương Huyền

Tông có rồi hai người các người tiểu gia hỏa, hội trở nên rất náo nhiệt lên. .
."

Hắn khoát tay áo, chính là quay người rời đi.

Nhìn qua hắn rời đi thân ảnh, Yêu Yêu vừa rời ngẩng đầu nhìn hướng Chu Nguyên, nói: "Người có nắm chắc? Cái kia Chúc Nhạc có lẽ có chỗ chuẩn bị."

Chu Nguyên mỉm cười, nói: "Yên tâm đi, nguyên bản ta còn ý định những ngày này rời đi đổi Cửu Long Điện đâu rồi, dưới mắt xem ra, chỉ có thể toàn lực tu hành Hóa Hư Thuật rồi. . ."

Trong mắt của hắn, đồng dạng là hiện ra u lãnh quang.

"Đến lúc đó, coi như là cho cái kia Chúc Nhạc một kinh hỉ a."

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 242: Tỷ Thí Đến

Kế tiếp năm ngày thời gian ở bên trong, Chu Nguyên cùng Chúc Nhạc Nguyên thuật tỷ thí, không thể nghi ngờ là đã trở thành toàn bộ ngoại sơn Nhiệt Điểm, trong lúc nhất thời xôn xao, dẫn tới vô số đệ tử chú ý.

Ai cũng không nghĩ tới, Chúc Nhạc hội dùng loại phương thức này trở lại khởi xướng đối với Chu Nguyên phản kích.

Mà cử động lần này không thể nghi ngờ là rất thông minh, vền vẹn chẳng qua là Nguyên thuật tỷ thí, ai cũng không có biện pháp nói hấn Chúc Nhạc là ở dùng mạnh mẽ lừa gạt yếu.

Bất quá chỉ như vậy thứ nhất, Chu Nguyên tình cảnh hiển nhiên liền rất không ổn rồi, dù sao tại mọi người nhìn lại, mặc kệ Chu Nguyên tại tu hành Hóa Hư Thuật thiên phú trên có thật tốt, chỉ sợ như trước không sánh bằng lúc này trên đường chìm đắm gần hai năm Chúc Nhạc.

Dù sao, có thể trở thành Nội Sơn đệ tử, Chúc Nhạc cũng thật không có trong tưởng tượng dễ dàng đối phó như vậy.

Vì vậy, Ngoại Sơn đệ tử ở bên trong, không ít người đều đúng cảm thấy tiếc hận, nếu là Chu Nguyên thua, vậy bọn họ cũng chỉ có thể lại lần nữa trở lại Chúc Nhạc nơi nào đây tu hành Hóa Hư Thuật rồi. . .

...

Ngoại sơn, một tòa lầu nhỏ.

Một thân áo trắng Lục Phong, xếp bằng ở Thạch Đình ở bên trong, trong Thiên Địa nguyên khí, cuộn cuộn mà đến, hóa thành bạch khí, theo kia hơi thở, dừng mãnh vào trong cơ thể.

Sau lưng có một cái khác âm thanh xé gió lên, Lục Phong mở mắt, chính là nhìn đến một gã áo lam thanh niên đứng ở sau lưng, thanh niên con mắt hẹp dài, cười tủm tỉm, chẳng qua là dáng tươi cười có một loại lưỡi đao giống như cảm giác, làm cho người ta không dám nhìn thẳng.

Áo lam thanh niên tên là Dương Tu, cũng là cái này Ngoại Sơn đệ tử bên trong nhân vật phong vân, ở đằng kia thập đại Ngoại Sơn đệ tử ở bên trong, bài danh thứ ba, gần với Lục Phong cùng Cố Hồng Y.

"Hắc, người nghe nói không? Cái kia gọi là Chu Nguyên tiểu tử, lại muốn cùng Chúc Nhạc tỷ thí Hóa Hư Thuật nữa nha." Dương Tu cười híp mắt nói.

Lục Phong thần sắc lạnh nhạt, chẳng qua là nói: "Không biết tự lượng sức mình."

Dương Tu cười nói: "Xem ra người đối với hãn ý kiến rất lớn đây. . ."

Lục Phong thần sắc bình tĩnh, nói: "Hãn ngược lại không có gì tư cách để cho ta đối với hãn có ý kiến, chẳng qua là người này tâm cơ rất sâu, cố ý tiếp cận áo đỏ, nghĩ đến đúng muốn trèo lên cành cây cao."

"Mà gần nhất, áo đỏ cùng hãn tiếp xúc số lần, cũng quá nhiều rồi."

Lục Phong mắt sụp xuống, trong mắt xẹt qua một vòng hàn ý.

"Người này, thật là có chút ít không thức thời, nguyên bản ta là đã cảnh cáo hãn đấy." Lục Phong lẩm bẩm.

Nghe được Lục Phong mà nói, Dương Tu cười cười, nói: "Cái kia tiểu tử này, ngược lại thật sự là không may, chộc tới người. . ."

Lục Phong thản nhiên nói: "Bất quá dưới mắt xem ra cũng không cần ta xuất thủ, Chúc Nhạc mặc dù chỉ là đệ tử đai đen, nhưng dù sao vào Nội Sơn, mặc dù chẳng qua là tỷ thí Hóa Hư Thuật, nghĩ đến cũng có thể đem tiểu tử kia đập xuống rồi đi."

"Chúc Nhạc người này, cũng không nhiều lắm năng lực, những năm này, vẫn chỉ là Nội Sơn đệ tử đai đen." Dương Tu trong ngôn ngữ ngược lại là đối với cái kia Chúc Nhạc rất có khinh thường.

Lục Phong nhìn hắn một cái, nói: "Người cũng chớ coi thường hắn, cái này Chúc Nhạc có phần có tâm cơ, chỉ sợ cũng ẩn giấu không ít."

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn về phía bên ngoài trong núi một cái hướng khác, không có gì gợn sóng trong mắt, có một vòng lạnh như băng cùng khinh miệt nổi lên.

"Đợi đến Chúc Nhạc đem cái kia tiểu tử không biết trời cao đất rộng giẫm dưới rồi đi, hắn có lẽ sẽ trung thực một chút a?"

"Một cái đến từ xa xôi địa phương lớp người quê mùa hoàng tử, cũng dám cùng ta Lục Phong đoạt nữ nhân?"

Lục Phong khóe miệng hơi gấp, hướng về phía Dương Tu Đạo: "Đến lúc đó, chúng ta cũng đi nhìn một cái trận này trò hay a."

...

Những ngày này, khe núi bên trong tu hành ngược lại là chưa từng gián đoạn, Chu Nguyên như trước giúp đỡ mọi người đả thông khiếu huyết, chỉ có điều, nhiều thời gian hơn, hắn cũng là đắm chìm tại bản thân trong khi tu luyện.

Bên khe suối, phần đông đệ tử thỉnh thoảng nhìn về phía Chu Nguyên ánh mắt đều cũng có chút ít phức tạp.

Bọn hắn có thể cảm giác được Chu Nguyên những ngày này tựa hồ là tại giành giật từng giây gấp rút tu luyện, nhưng loại tình huống này rơi vào trong mắt của bọn hắn, không thể nghi ngờ là để cho bọn họ cảm thấy Chu Nguyên không có mười phần nắm chắc.

Cho nên đây càng làm cho bọn hắn trong nội tâm ai thán liên tục, dù sao tại Chu Nguyên nơi đây, tu luyện của bọn hắn tiến triển thực sự quá khả quan rồi.

Vừa nghĩ tới vài ngày sau sẽ mất đi những này, bọn hắn liền phiền muộn rất.

Tu hành sau khi kết thúc, rất nhiều đệ tử thời gian dần qua tản đi, Cố Hồng Y đi vào Chu Nguyên bên cạnh, nói: "Này, người hai ngày này, trạng thái có chút không đúng đây."

Nàng cũng là cảm giác được, Chu Nguyên hai ngày này đã trầm mặc rất nhiều, toàn bộ người dường như đều là căng thẳng lên, tựa hồ là cảm nhận được Chúc Nhạc làm cho mang đến áp lực.

Chu Nguyên hai mắt chậm rãi mở ra, có chút bất đắc dĩ cười nói: "Cái kia Chúc Nhạc tu hành Hóa Hư Thuật thời gian dù sao vượt lên đầu ta nhiều như vậy, ta đương nhiên phải nhanh hơn tu hành."

"Tạm thời nước tới chân mới nhảy. . ." Cố Hồng Y bữu bữu cặp môi đỏ mọng, nàng do dự một chút, thấp giọng nói: "Có muốn hay không ta hỗ trợ, ta có thể tìm người đem Chúc Nhạc trực tiếp cho triệu hồi Nội Sơn rời đi."

Nhà nàng lão tổ chính là Hồng Nhai Phong Phong chủ, địa vị cực cao, chỉ cần mở miệng mà nói, triệu hồi một cái Nội Sơn đệ tử, hoàn toàn chính xác cũng không khó.

Chu Nguyên ngược lại là có chút kinh ngạc nhìn Cố Hồng Y liếc, nhin không được cười nói: "Người không phải ghét nhất đi cửa sau người sao?"

Nhớ rõ ở đằng kia vừa lúc mới bắt đầu, Cố Hồng Y cũng bởi vì nghĩ lầm Chu Nguyên đúng dựa vào quan hệ trở thành nhất đẳng đệ tử, cho nên đối với hắn cực kỳ không chào đón.

Mà dưới mắt, tính cách kiêu ngạo Cố Hồng Y, vậy mà nguyện ý vì rồi giúp hắn, do đó rời đi đi quan hệ, như thế làm cho Chu Nguyên cực kỳ kinh ngạc.

Cố Hồng Y nghe vậy, khuôn mặt cũng là nhin không được một hồng, chợt nàng hung hăng róc xương lóc thịt Chu Nguyên liếc, nói: "Ta đây là vì ngoại sơn rất nhiều tu hành Hóa Hư Thuật đệ tử suy nghĩ, người có bốn sự này, dĩ nhiên là đúng thích hợp nhất người, vì sao phải đem người đổi đi?"

"Còn có, người thế nhưng là đã đáp ứng ta, phải giúp ta đem Hóa Hư Thuật đệ nhị trọng tu thành, nếu là người bị phán định không có dạy bảo tư cách, ta đây làm sao bây giờ? !"

Chu Nguyên cười rộ lên, trong nội tâm đối với cái này Cố Hồng Y ngược lại là nhiều đi một tí hảo cảm, bất quá hắn hay vẫn là khoát tay áo, nói: "Cái kia liền đa tạ hảo ý của người rồi, bất quá việc này hay vẫn là ta tự mình tới giải quyết a."

Dù sao như là dựa vào rồi Cố Hồng Y quan hệ, vạn nhất sự tình truyền đi, bất kể là đối với hắn hay vẫn là Cố Hồng Y thanh danh đều không được tốt lắm.

Một cái Chúc Nhạc, còn không có tư cách đưa hắn bức đến cần nhờ một nữ nhân rời đi đi quan hệ tình trạng.

Cố Hồng Y thấy thế, hừ nhẹ một tiếng, nói: "Ta xem người có thể cậy mạnh đến mức nào."

Bất quá ngoài miệng nói như vậy lấy, trong nội tâm nàng ngược lại hơi hơi thở dài một hơi, nếu là Chu Nguyên thật sự đồng ý cách làm của nàng, tuy rằng nàng lý giải, nhưng chỉ sợ cũng sẽ có chút ít thất vọng a.

Trước mắt thiếu niên này, cười lúc thức dậy tuy rằng rất ôn hòa nhìn rất đẹp, thế nhưng thực chất ở bên trong kiêu ngạo, hiển nhiên cũng không so với bất luận kẻ nào ít.

"Vậy người hảo hảo tu luyện a, ta ngược lại là muốn nhìn, vài ngày như vậy, người có thể đem cái này Hóa Hư Thuật tu ra cái gì trở lại. . ."

Cổ Hồng Y eo nhỏ uốn éo, chính là gọn gàng mà linh hoạt xoay người mà đi, một vòng hồng ảnh, giống như như lửa nóng bỏng khiêu thoát : nhanh nhẹn.

...

Năm ngày thời gian, chính là tại đây rất nhiều Ngoại Sơn đệ tử trông mong dùng trông mong phía dưới, thời gian dần trôi qua đi vào.

Đợi đến ngày thứ năm sáng sớm lúc, một đám ánh bình minh phá vỡ trầm trọng tầng mây, chiếu rọi tại liên miên trong núi lớn, mà yên tĩnh rồi cả đêm ngoại sơn, cũng là vào lúc này trong lúc đó sôi trào lên.

Không mấy đạo thân ảnh chân đạp nguyên khí bay lên trời, cuối cùng đối với một tòa núi lớn gào thét mà đi.

Ở đằng kia một ngôi lầu trước, Chúc Nhạc chuẩn bị đi ra ngoài, Chúc Phong đã là tại cửa ra vào cùng đợi.

"Đại ca hôm nay, cuối cùng có thể đem lúc trước khí đều lấy đã trở về." Chúc Phong nhìn qua thần thái sáng láng Chúc Nhạc, cười nói.

Chúc Nhạc thần sắc nhàn nhạt, hẩn nhìn qua cái kia sôi trào ngoại sơn, hai mắt híp lại, cuối cùng có một vòng khinh thường cười lạnh từ khóe miệng tràn ra, chân hẩn chưởng một đập, nguyên khí bay lên.

"Đi thôi, sau ngày hôm nay, ta muốn cái kia Chu Nguyên, sẽ không dám đề cập Hóa Hư Thuật ba chữ!"

NGUYÊN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu

www.dtv-ebook.com

Chương 243: Thanh Sơn So Với Hóa Hư

Ngoại sơn, liên miên sơn mạch lúc giữa, một tòa nguy nga Thanh Sơn đứng sừng sững.

Mà hôm nay, chỗ này Thanh Sơn ở dưới chân núi, có liên tục không ngừng nguyên khí quang ảnh từ trên trời giáng xuống, đã rơi vào Thanh Sơn bốn phía, lập tức sơn mạch thanh tĩnh bị đánh phá, trở nên sôi trào cùng huyền ảo.

Hôm nay chính là Chu Nguyên cùng Chúc Nhạc tỷ thí thời điểm, mà địa điểm tỷ thí, ở nơi này tòa Thanh Sơn.

Cố mà ở trong đó, cũng là trở thành rồi hôm nay ngoại sơn bên trong được chú ý nhất địa phương.

Dù sao những năm gần đây này, còn chưa bao giờ xuất hiện qua Ngoại Sơn đệ tử cùng Nội Sơn đệ tử tỷ thí. . . Mặc dù dưới mắt Chu Nguyên cùng Chúc Nhạc, tỷ thí vền vẹn chẳng qua là tại một loại Đạo Nguyên thuật phía trên tạo nghệ, nhưng là đầy đủ hấp dẫn người nhãn cầu rồi.

Hơn mười đạo nguyên khí quang mang từ phía trên rơi xuống, vậy sau, rồi mới đã rơi vào Thanh Sơn bên ngoài, lập tức hấp đưa tới từng đạo ánh mắt kính sợ, bởi vì nhóm người kia cầm đầu, chính là một thân áo trắng Lục Phong.

Hôm nay ngoại sơn, ai chẳng biết hiểu Lục Phong danh tiếng, đều muốn kia cho rằng là lần này Ngoại Sơn đệ tử bên trong thực lực người mạnh

nhất, có thể tưởng tượng, tương lai mặc dù là tại Thương Huyền Tông bên trong, Lục Phong đều... có tương lai.

Tại Lục Phong bên cạnh, một thân áo lam Dương Tu cũng là gây chú ý ánh mắt của người ngoài, dù sao có thể xếp hạng ngoại sơn mười Đại đệ tử thứ ba, đủ để giải thích rõ thực lực của hắn cùng thiên phú.

Bọn hắn đám người kia, căn bản là đứng ở Ngoại Sơn đệ tử đỉnh cao nhất một đám, cho nên khi bọn hắn xuất hiện sau, rất nhiều Ngoại Sơn đệ tử, đều là đặt cược rồi đi kính sợ tôn sùng ánh mắt.

Còn đối với với những ánh mắt này, Lục Phong thần sắc như trước hờ hững, ánh mắt của hắn di động tới, cuối cùng nhất ngừng tại cách đó không xa.

Chỉ thấy được chỗ đó, Cố Hồng Y cùng cái kia Hàn Thu Thủy đứng sừng sững, hai nữ đều là thân thể mềm mại thon dài, dáng người nóng bỏng, xinh đẹp động lòng người, hấp dẫn lấy không ít ánh mắt.

"Này, cái kia Lục Phong nhìn đã tới." Hàn Thu Thủy thọt Cố Hồng Y hết sức nhỏ vòng eo, nói.

Cố Hồng Y trừng nàng liếc, vậy sau, rồi mới lãnh đạm lướt qua Lục Phong, sau người nhìn đến nàng xem qua, lạnh lùng cao ngạo anh tuấn trên khuôn mặt cũng là hiện ra một vòng ôn hòa đáng tươi cười.

Nhưng Cố Hồng Y chẳng qua là thoáng nhìn, chính là thu trở lại, vậy sau, rồi mới chân mày cau lại nhìn qua nơi xa phương hướng.

Thời gian chậm rãi trôi qua, càng ngày càng nhiều đệ tử hội tụ mà đến, làm cho nơi đây càng náo nhiệt.

HUU...U...U!

Đột nhiên, có hai đạo lưu quang từ trên trời giáng xuống, đã rơi vào chân núi chỗ, thân ảnh hiện ra lúc, lập tức đưa tới vô số ánh mắt, bởi vì cái kia đi đầu một người, đúng vậy hôm nay một trong những nhân vật chính Chúc Nhạc.

Chúc Nhạc đứng ở Thanh Sơn xuống, thần sắc hân hờ hững, đứng chấp tay.

Mà đang ở Chúc Nhạc hiện thân sau không lâu, xa xa có âm thanh xé gió lên, vậy sau, rồi mới mọi người chính là nhìn thấy Chu Nguyên cùng Yêu Yêu vút không mà đến, đồng dạng là rơi xuống chân núi chỗ.

Hai vị nhân vật chính vừa hiện thân, lập tức liền làm được nơi đây bầu không khí trở nên lửa nóng.

Một đóa nguyên khí tự giữa không trung bay tới, chỉ thấy được cái kia Trần Viên xếp bằng ở phía trên, hân cười tùm tùm nhìn qua Chu Nguyên cùng Chúc Nhạc, hiện lên trong mắt không hiểu sáng bóng, thần nhiên nói: "Hôm nay tỷ thí, các người đều đã biết được, ai nếu là tỷ thí thua, như vậy sẽ không được dạy bảo đệ tử khác Hóa Hư Thuật."

"Hai người các người có gì dị nghị không?"

Chúc Nhạc ánh mắt lạnh như băng nhìn Chu Nguyên liếc, nói: "Không dị nghị."

Chu Nguyên trong nội tâm cười lạnh một tiếng, hai người này âm thầm đem so với thử định ra, cũng không thông tri qua hân, cũng chưa từng hỏi qua hân có nguyện ý hay không, dưới mắt còn hỏi những lời này, cũng thật sự là buồn cười.

Cho nên hân chẳng qua là quét cái kia Trần Viên liếc, chưa từng phản ứng.

Trần Viên nhìn đến Chu Nguyên không để ý tới, cười nhạt một tiếng, âm thầm nói: "Kiêu ngạo tiểu tử, đợi tí nữa có người khóc thòi điếm."

Thế là, hắn lại lần nữa nói: "Cuộc tỷ thí này, liền để ta làm chủ trì."

"Cuộc tỷ thí này, hay vẫn là để ta làm chủ trì a." Bất quá hắn âm thanh âm tiết cứng rắn đi xuống, bỗng nhiên một giọng già nua chính là cắm vào tiền đến.

Trần Viên nhướng mày, lẳng lẽ ánh mắt lập tức đối với thanh âm truyền đến phương hướng: "Người phương nào dám can đảm. . ."

Hắn mà nói còn chưa nói lời nói, chính là cứng ngắc tại trong miệng, bởi vì hắn nhìn thấy, ở đằng kia cách đó không xa trên một cây đại thụ, một gã áo xám lão giả chẳng biết lúc nào xuất hiện, ngồi xếp bằng ở chỗ kia, thần sắc lạnh nhạt.

"Tông Minh trưởng lão!" Trần Viên cứng ngắc trên mặt kéo ra rồi dáng tươi cười, vội vàng đứng dậy ôm quyền nói: "Trưởng lão tới đây, sao không cho ta biết tới đón tiếp."

Xôn xao.

Chung quanh giữa rừng núi, cũng là truyền ra trện trện xôn xao thanh âm, rất nhiều Ngoại Sơn đệ tử đều là ánh mắt kinh dị nhìn về phía tên kia áo xám lão giả, từ khi bọn hắn đi vào ngoại sơn sau, nhìn thấy bối phận cao nhất người, chính là Trần Viên.

Bọn hắn cũng nghe nói ngoại sơn có hai vị trưởng lão, bất quá cái kia đám nhân vật, bọn hắn ngay cả gặp cũng không có tư cách nhìn thấy, kết quả không nghĩ tới, hôm nay trong đó một vị trưởng lão, vậy mà sẽ chủ động hiện thân, hơn nữa còn là trở lại chủ trì hai vị đệ tử lúc giữa tỷ thí.

Áo xám lão giả nhìn Trần Viên liếc, thản nhiên nói: "Nếu là sẽ không hiện cái người, người sợ đều là quên mất người trên đầu còn có người rồi."

Trần Viên trên trán có chút mồ hôi lạnh, bờ môi giật giật, không dám nói lời nào.

Tông Minh trưởng lão cũng không có đang tại phần đông đệ tử nhiều lời cái gì nha, chẳng qua là nói: "Cuộc tỷ thí này, để ta làm chủ trì, người có ý kiến gì không?"

Trần Viên vội vàng nói: "Không dám không dám, trưởng lão chủ trì, tự nhiên là rất công chính bất quá."

Ánh mắt của hắn, mịt mờ đảo qua phía dưới Chúc Nhạc, sau người cũng là bởi vì như vậy biến cố giật mình, nhưng ánh mắt lóe lên một cái, chính là bình phục lại.

"Tiểu tử này vận khí cũng không tệ, lại hội đưa tới Tông Minh trưởng lão. . ."

Chúc Nhạc ánh mắt âm lãnh, nguyên bản dựa theo hắn cùng với Trần Viên ý định, cuộc tỷ thí này do Trần Viên chủ trì, thì sẽ âm thầm đối với Chu Nguyên thi triển một ít thủ đoạn, như thế bảo đảm lại để cho Chu Nguyên triệt để không có cơ hội.

Bất quá dưới mắt xem ra, những thủ đoạn này đúng không cần dùng.

Bất quá Chúc Nhạc đối với cái này, ngược lại là không sao cả, bởi vì cái kia vốn là chỉ là vì bảo đảm vận nhất.

"Tông Minh trưởng lão, không biết cuộc tỷ thí này, sao vậy cái so với đạo pháp?" Chu Nguyên ôm quyền hỏi.

Mặt khác rất nhiều đệ tử cũng là tò mò xem ra, bọn hân cũng rất muốn biết được, cái này Hóa Hư Thuật tỷ thí, ứng với nên như thế nào trở lại so với? Dù sao đạo này Nguyên thuật, không hề giống những thứ khác công phạt Nguyên thuật, có thể dùng uy lực trở lại phán định.

Tông Minh nhạt cười một tiếng, nói: "Hóa Hư Thuật tinh diệu, nằm ở hai điểm, một là tốc độ, hai là hóa giải."

Chu Nguyên khẽ gật đầu, Hóa Hư Thuật có thể hư hóa bản thân, làm cho tốc độ tăng vọt, thường nhân khó đạt đến, đồng thời bởi vì hư hóa, cũng có thể hóa giải thêm rớt với người lực lượng, hai điểm này đúng Hóa Hư Thuật tinh diệu chỗ.

"Cho nên hôm nay tỷ thí, liền so với các người vận chuyển Hóa Hư Thuật lúc tốc độ, cùng với hóa giải."

Tông Minh nhìn qua lên trước mắt nguy nga Thanh Sơn, hân bỗng nhiên hít sâu một hơi, vậy sau, rồi mới đột nhiên phun ra.

Vù vù!

Cái kia miệng nguyên khí, giống như đúng Thiên Hà gào thét, ngược lại cuốn Hư Không, trực tiếp là đem trước mắt Thanh Sơn đều bao phủ, tràn đầy nguyên khí trong núi gào thét, giống như đúng hàng tỉ đạo gió mạnh, ô rung động.

Trong lúc mơ hồ, có một cỗ khổng lồ áp lực, tự trong đó phát ra.

Tất cả mọi người đúng rung động nhìn qua một màn này, vị Trưởng lão này một cái nguyên khí, có thể nói là kinh Thiên động Địa, thực lực như vậy, quả thực là sâu không lường được.

"Chỗ này Thanh Sơn, đã bị của ta nguyên khí làm cho bao phủ, tiến vào trong đó, sẽ được ta nguyên khí uy áp làm cho áp chế, như đà núi cao, mặt

khác ta cái kia nguyên khí biến thành hàng tỉ gió mạnh, cũng sẽ công hưởng các người, các người không thể tránh né, chỉ có dựa vào bản thân thừa nhận, lúc kia, muốn xem các người Hóa Hư Thuật có thể hóa giải vài phần rồi." Tông Minh cười nhạt nói.

Phần đông đệ tử nghe vậy, đều là kinh xôn xao lên tiếng, kể từ đó, đều muốn leo lên chỗ này Thanh Sơn, phải bằng vào tốc độ cùng với hóa giải gió mạnh, như thế vừa vặn dùng để khảo nghiệm Hóa Hư Thuật.

"Như thế nào, hai người các người cảm nhận được được công bằng?" Tông Minh nhìn về phía Chu Nguyên cùng Chúc Nhạc.

Hai người mặt lộ vẻ ngưng trọng, nhưng đều là gật gật đầu.

"Người đã hai người không có có dị nghị. . ."

Tông Minh tay áo vung lên, chỉ thấy được cái kia chân núi chỗ chính là đã nứt ra hai lỗ lớn, thanh âm của hấn, cũng là như sấm rền quanh quẩn.

"Cuộc tỷ thí này, bắt đầu đi."

"Liên để cho chúng ta cùng đi nhìn xem, hai người các người Hóa Hư Thuật, cuối cùng ai hơn tinh thâm? !"

NGUYỄN TÔN [C]

Thiên Tầm Thổ Đậu
www.dtv-ebook.com

Chương 244: Nhanh Như Điện Chớp

Thanh Sơn phía trên, nguyên khí gió mạnh tàn sát bừa bãi, giống như Phong Nhận gào thét mà qua, ngay cả không khí đều là bị xé nứt ra. . .

Ở đằng kia vô số đạo ánh mắt nhìn chăm chú, Chu Nguyên cùng Chúc Nhạc đứng với thanh chân núi, ánh mắt hai người liếc nhau, đều có lấy hàn quang hiển hiện.

"Chu Nguyên, ta thừa nhận ngươi có chút thiên phú, nếu là tiếp qua vài năm, chỉ sợ cái này Thương Huyền Tông thật là có người một chỗ cảm dùi." Chúc Nhạc ánh mắt lạnh lùng, chợt lạnh như băng cười cười, nói: "Chỉ có điều, ngươi sai liền sai tại, không nên hiện tại liền đi ra nhảy."

"Ngươi bây giờ, còn không có tư cách này!"

Chu Nguyên nở nụ cười một tiếng, nói: "Những lời này, chờ ngươi trước ta một bước đến cái kia Thanh Sơn đỉnh rồi nói sau."

"Ngu ngốc không thông minh."

Chúc Nhạc lắc đầu, trong mắt xẹt qua một vòng giọng mỉa mai.

Oành!

Nháy mắt sau đó, nguyên khí hùng hồn cơ hồ là cùng một thời gian tự Chu Nguyên cùng Chúc Nhạc trong cơ thể bạo phát đi ra, lại vậy sau, rồi mới, thân ảnh của hai người chính là hóa thành quang ảnh, mãnh liệt tiến vào cuồng bạo nguyên khí làm cho bao phủ trong núi xanh.

Tiến vào Thanh Sơn cái kia một thoáng cái kia, Chu Nguyên cùng Chúc Nhạc thân ảnh đều đứng hơi chậm lại.

Đó là bởi vì Tông Minh trường lão nguyên khí tạo thành áp chế, làm cho không khí giống như vũng bùn, người bình thường tiến vào trong đó, cũng sẽ bị hạn chế thân hình, khó có thể đi về phía trước.

"Hóa Hư Thuật!"

Chu Nguyên cùng Chúc Nhạc đều là quát lên lên tiếng.

Thế là, hai người thân hình chính là ở đằng kia từng tia ánh mắt nhìn chăm chú, đem gần một nửa thân hình đều là thời gian dần trôi qua hư hóa, cùng lúc đó, hai tốc độ của con người tăng vọt.

Giống lướt nhanh như gió.

Thanh Sơn chung quanh, vang lên liên khối kinh tiếng ồn ào, hiển nhiên đều là là Chu Nguyên, Chúc Nhạc bày ra tốc độ cảm thấy sợ hãi thán phục.

"Cái này Hóa Hư Thuật, mặc dù chỉ là Trung phẩm Tiểu Thiên Nguyên Thuật, nhưng là đích thật là có chút nên chỗ." Dương Tu nhìn qua ở đằng kia Thanh Sơn bên trên cực nhanh phóng tới hai đạo thân ảnh, hai mắt híp lại, cười nói.

Lục Phong thần sắc đậm mạc, nói: "Chạy trốn mau nữa, cũng chỉ là con thỏ mà thôi, tại chính thức báo sẵn trong mắt, như cũ là con mồi."

"Người cảm thấy bọn hắn ai có thể thắng?" Dương Tu hỏi.

Lục Phong thần nhiên nói: "Vậy thì phải nhìn Chúc Nhạc cuối cùng đã ẩn tàng vài phần bốn sự."

Tại hai người bọn họ đang khi nói chuyện, Thanh Sơn lên, hai đạo thân ảnh giống như mang theo mây mù cực nhanh, mà lúc này cái kia bao phủ

Thanh Sơn nguyên khí, lại lần nữa triển lộ cao chót vót, chỉ thấy được nguyên khí gào thét, đúng là tạo thành vô số đạo nguyên khí quang nhận.

Những quang nhận kia phô thiên cái địa, trực tiếp là bao phủ xuống, đối với hai đạo thân ảnh kia gào thét hạ xuống.

Xùy xùy!

Nguyên khí quang nhận gào thét tới, Chu Nguyên hai người căn bản không cách nào tránh né, chỉ có thể dùng thân thể ngạnh kháng.

Thế là, ngăn ngừa bất quá hơn mười hơi thở, hai người trên thân thể liền là có thêm máu tươi xông ra, hiện ra từng đạo vết máu.

Bất quá, ai nấy đều thấy được, Chu Nguyên hai người đều là tại dùng hư hóa bộ vị, thừa nhận nguyên khí quang nhận công kích, cho nên tuy rằng nhìn qua đây người máu tươi cực kỳ thâm, thế nhưng nguyên khí quang nhận đại bộ phận lực lượng, đều bị bọn hắn dùng Hóa Hư Thuật hóa giải mà đi.

Mà thân ảnh của hai người, đều là thủy chung bảo trì giống nhau trực hoành.

Ngăn ngừa bất quá mấy phần chung thời gian, hai người đã là chống lại sườn núi vị trí.

Nhưng mà lúc này, bọn hắn như cũ là không chia trên dưới.

Chúc Nhạc khóe mắt liếc qua đảo qua Chu Nguyên, chột trong mắt của hắn xẹt qua một vòng lãnh ý, khóe miệng hơi nhấc lên.

"Kế tiếp, khiến cho người biết cùng ta ở giữa chênh lệch!"

Oành!

Chúc Nhạc tâm niệm vừa động, trong cơ thể khiêu huyết, bỗng nhiên vào lúc này bị hấn lập tức thấp sáng, ngăn ngừa mấy hơi thở, trong cơ thể hấn khiêu huyết, chính là do hơn ba mươi đạo, trong lúc đó biến thành bốn mươi lăm đạo.

Hiển nhiên, hấn bắt đầu vạch trần bản thân ẩn tàng thực lực.

Nương theo lấy càng ngày càng nhiều khiêu huyết bị đả thông, tất cả mọi người là có thể đủ nhìn thấy, Chúc Nhạc thân hình, hư hóa trình độ càng ngày càng lợi hại, trong lúc mơ hồ có mây mù tràn ngập.

Bá!

Tốc độ của hấn tăng vọt, một cái hô hấp, chính là đã vượt qua Chu Nguyên, đón cái kia đầy trời nguyên khí quang nhận, đối với Thanh Sơn đỉnh bản mạnh tới.

Chúc Nhạc trong lúc đó bộc phát, cũng là lập tức tại Thanh Sơn chung quanh đưa tới tiếng kinh hô.

"Chúc Nhạc quả nhiên che giấu thực lực!" Phần đông đệ tử sợ hãi thán phục liên tục, bọn hấn tự nhiên đều cảm ứng được đi ra, Chúc Nhạc Hóa Hư Thuật, trở nên càng thêm lợi hại.

Cố Hồng Y bàn tay như ngọc trắng cũng là nắm chặt, hàm răng khê cắn cặp môi đỏ mọng, đôi mắt đẹp chăm chú nhìn chăm chăm Thanh Sơn bên trong đạo kia lạc hậu thân ảnh.

"Áo đỏ, xong đời, Chúc Nhạc tại Hóa Hư Thuật phía trên tạo nghệ, so với Chu Nguyên mạnh hơn nhiều." Một bên Hàn Thu Thủy nhin không được nói, nhìn bộ dáng này, Chu Nguyên cái kia Hóa Hư Thuật nhất trọng, căn bản là không sánh bằng Chúc Nhạc a.

Cố Hồng Y không nói gì, chẳng qua là nhìn chăm chăm vào đạo thân ảnh kia, nàng tin tưởng, Chu Nguyên sẽ không thể nào như thế dễ dàng liên thua trận.

Ở đằng kia một mặt khác, Thẩm Vạn Kim, Kiều Tu, Tiêu Thiên Huyền bọn hắn cũng là khẩn trương vô cùng nhìn qua Thanh Sơn bên trên bị kéo ra khoảng cách hai người, trong mắt tràn đầy lo lắng.

"Tiểu nguyên ca, cố gắng lên a!"

Nhưng bọn hắn cũng vì này không có bất kỳ phương pháp xử lý, chỉ có thể không ngừng tại trong lòng cầu nguyện.

"Tiểu tử, ta lại để cho trước người kiêu ngạo, hiện tại thường đã đến cái gì nha gọi là tự thực ác quả rồi a?" Cái kia Chúc Phong nhìn qua một màn này, nhưng là ánh mắt hưng phấn, chợt nghiêng răng nghiêng lợi cười rộ lên.

Toàn bộ Thanh Sơn chung quanh, đều cũng có lấy tiếng thở dài vang lên, những tại kia Chu Nguyên chỗ đó tu hành Hóa Hư Thuật đệ tử, càng là mặt mày ủ rũ.

Bất quá càng nhiều nữa đệ tử, hay vẫn là ôm xem cuộc vui tâm tính, ngược lại cam tâm tình nguyện nhìn thấy Chu Nguyên bị áp chế, dù sao Chu Nguyên nếu như biểu hiện được quá xuất sắc, chẳng lẽ không phải đưa bọn chúng hiển lộ được quá vô dụng rồi.

Tông Minh trưởng lão xếp bằng ở trên cây, hắn nhìn qua cái kia một đường vượt lên đầu mà đi Chúc Nhạc, nhìn lại một chút rơi vào hậu phương Chu Nguyên, bỗng nhiên hai mắt hí hí, lẩm bẩm nói: "Tiểu tử này trong cơ thể khiêu huyết. . ."

Thanh Sơn lên, Chúc Nhạc một con tuyệt trần, mà ở cái kia hậu phương, Chu Nguyên thân ảnh, như cũ là không vội không chậm. . .

Nhìn bộ dáng này, tựa hồ là thủy chung đều đuổi không kịp rồi đi.

Rất nhiều đệ tử, đều là âm thầm lắc đầu, quả nhiên, cuộc tỷ thí này căn bản cũng không có lo lắng, Chu Nguyên thiên phú lại như thế nào cao, tu luyện Hóa Hư Thuật cũng mới không đến một tháng, mà Chúc Nhạc đây? Đều đã gần hai năm rồi.

"Ồ, cái kia Chu Nguyên tốc độ, dường như càng lúc càng nhanh. . ." Bất quá cũng có được đệ tử cảm giác nhạy cảm, có chút không quá chắc chắn nói.

Bị người như thế vừa nói sau, mọi người vừa rồi chăm chú lưu ý, vậy sau, rồi mới quả nhiên là phát giác được, Chu Nguyên tốc độ, đích thật là tại một chút tăng nhanh, tuy rằng không giống Chúc Nhạc như vậy thoáng cái bộc phát, có thể cái kia thêm tốc độ nhanh, nhưng là cực kỳ ổn định.

"Hắn. . . Trong cơ thể hắn khiêu huyết, tựa hồ là tại một người tiếp một người bị đả thông. . ." Có người khiếp sợ lên tiếng, bởi vì bọn họ có thể mơ hồ nhìn thấy, tại Chu Nguyên trên thân thể, tựa hồ là có nguyên một đám như ẩn như hiện quang điểm liên tiếp hiển hiện.

Loại tình huống đó tu luyện Hóa Hư Thuật mọi người không xa lạ gì, đó là khiêu huyết bị đả thông lúc biểu hiện.

Tông Minh trưởng lão nhìn qua một màn này, thì là có chút hăng hái cười, hắn nhãn lực tự nhiên không giống bình thường, liếc thấy ra manh mối, Chu Nguyên trong cơ thể khiêu huyết, hắn là trước đó cũng bị hắn đả thông, chỉ có điều có lẽ bởi vì không đủ thời gian, nhưng lại không bị hắn triệt để kết nối, hôm nay nương theo lấy nguyên khí vận chuyển lại, cái kia từng đạo khiêu huyết, cũng là bắt đầu bị liên thông. . .

Bá!

Ở đằng kia vô số đạo kinh ngạc ánh mắt nhìn chăm chú, Chu Nguyên trên thân thể quang điểm càng ngày càng nhiều, mà tốc độ kia, cũng là càng lúc càng nhanh, tại hắn quanh thân dâng lên mây mù, giống như Thừa Vân dựng lên.

Mọi ánh mắt, đều là gắt gao nhìn qua Chu Nguyên trên thân thể như ẩn như hiện quang điểm.

Cái kia đại biểu cho liên thông khiếu huyết.

"Đã bốn mươi ba đạo khiếu huyết. . ." Thịnh thoảng có hít một hơi khí lạnh thanh âm vang lên, rất nhiều đệ tử trợn mắt há hốc mồm, ai cũng không nghĩ tới, Chu Nguyên Hóa Hư Thuật, cũng là như thế sâu.

Hơn nữa, khiếu huyết quang điểm, còn đang gia tăng.

Mấy chục hơi thở sau, quang điểm chính là đạt đến bốn mươi tám đạo.

Cái này khiếu huyết số lượng, đã đã vượt qua Chúc Nhạc.

Bởi vậy, Chu Nguyên đại bộ phận thân hình, đều là hiện ra hư hóa, nhàn nhạt mây mù tản ra, tốc độ bạo đã tăng tới cực hạn, cái kia phô thiên cái địa bao phủ xuống trở lại gió mạnh quang nhận, trực tiếp là từ quanh thân trên thân thể xuyên thấu qua, nhưng vền vền mang theo một tia vết máu. . .

Chu Nguyên thân ảnh, lại lần nữa xuất hiện ở Chúc Nhạc phía sau hơn mười trượng vị trí, hơn nữa vẫn còn cấp tốc đuổi tới.

"Oa oa!"

Thanh Sơn chung quanh, vang lên vô số sợ hãi thán phục thanh âm, ai cũng không nghĩ tới, Chu Nguyên vậy mà thật sự đuổi theo!

"Đáng chết!"

Chúc Nhạc tự nhiên cũng là đã nhận ra phía sau bén nhọn âm thanh xé gió, hắt khóe mắt đảo qua, chính là gặp được càn tiếp cận Chu Nguyên, lúc này trong mắt xẹt qua một vòng vẻ tức giận.

Hắn hít sâu một hơi, một tay kết ấn, chỉ thấy được trên thân thể của hắn, cũng là bắt đầu có từng đạo khiêu huyết quang điểm sáng lên.

"Chu Nguyên, người cho rằng bốn mươi lăm đạo khiêu huyết liền đúng cực hạn của ta sao!"

Chúc Nhạc phát ra tiếng gầm gừ trầm thấp, từng đạo quang điểm tại trên thân thể sáng lên.

Hiển nhiên, thời điểm này Chúc Nhạc, cũng là bị buộc đến đem hết toàn lực.

Hai luồng quang ảnh, vẫn còn lướt nhanh như gió, tại Thanh Sơn bên trên cực nhanh mà qua, tựa như hai luồng mây mù.

Thời điểm này, rất nhiều đệ tử đều chỉ có thể mơ hồ trông thấy hai luồng thân ảnh mơ hồ. . .

Hết thấy mọi người, đều là trừng to mắt, gắt gao nhìn chăm chăm vào.

"Chúc Nhạc khiêu huyết, đã đủ thông năm mươi bốn đạo. . ."

"Chu Nguyên cũng là năm mươi đạo. . ."

"Điều này cũng quá kinh khủng a!"

Vô số tiếng bàn luận xôn xao vang lên, bọn hắn nhìn qua cái kia hai luồng gắt gao giúp nhau cản thân ảnh mơ hồ, đều là mặt lộ vẻ vẻ mặt kinh sợ, lúc này cự ly này Thanh Sơn đỉnh núi, hãy còn có chưa đủ một phần ba khoảng cách.

Ai cũng không nghĩ tới, hai người lại sẽ như thế giằng co.

Nguyên bản Chúc Nhạc vượt lên đầu ưu thế, đúng là cứng rắn bị Chu Nguyên bức cho bình rồi trở lại. . .

Chúc Nhạc sắc mặt, vào lúc này trở nên cực kỳ âm trầm, Chu Nguyên ưỡng ngạnh, vượt quá dự liệu của hắn.

"Của ta năm mươi tám đạo khiêu huyết, hôm nay đã toàn bộ triển khai, đây là ta che giấu hồi lâu thực lực, vốn là vì có thể tại bảy Phong Hội võ bên trên ra làm náo động, không nghĩ tới hôm nay, cũng bị ép đi ra!"

Chúc Nhạc cắn chặt hàm răng, hơn nữa máu chốt nhất đúng rồi, mặc dù là hắn dốc hết rồi toàn lực, như trước không có nghiền ép Chu Nguyên, ngược lại bị hắn gắt gao cắn.

"Chu Nguyên, đây là người bức ta đấy!"

"Ta lúc này đây, bất luận trả giá bao nhiêu đại giới, đều muốn đem người giẫm ở dưới chân!"

Chúc Nhạc biết được, cái này liên quan hắn thể diện, nếu là đã thua bởi Chu Nguyên, cái kia chờ hắn trở về Nội Sơn, tất nhiên đã bị rất nhiều cười nhạo, cho nên vô luận như thế nào, hắn đều muốn thủ thắng.

Chúc Nhạc trong mắt, tàn nhẫn hiển hiện.

Hắn hít sâu một hơi, lưỡi dưới đầu, một quả màu đỏ tươi viên đan dược, xoay tròn phóng tới, cuối cùng nhất bị hắn một cái nuốt vào rồi trong bụng.

Table of Contents

Mục lục

Chương 1: Mãng Tước Thôn Long

Chương 2: Nguyên Văn

Chương 3: Tô Ấu Vi

Chương 4: Nguyên Văn Lực Lượng

Chương 5: Tề Nhạc, Liễu Khê

Chương 6: Tổ Địa Từ Đường

Chương 7: Địa Phương Thần Bí.

Chương 8: Tìm Bát Mạch

Chương 9: Bát Mạch Hiện

Chương 10: Đước Thụ Cơ Duyên

Chương 11: Tề Vương Khẩu Vị

Chương 12: Nguyên Thực

Chương 13: Trùng Mạch

Chương 14: Thần Hồn

Chương 15: Hồn Độn Thần Ma Quan Tưởng Pháp

Chương 16: Đào Góc Trường

Chương 17: Lâm Phong

Chương 18: Văn Võ

Chương 19: Khai Mạch

Chương 20: Nguyên Thuật

Chương 21: Long Bộ, Long Bi Thủ

Chương 22: Kỳ Thi Cuối Năm Tiến Đến

Chương 23: Vừa Lộ Ra Cao Chót Vót

Chương 24: Hiến Uy

Chương 25: Chiến Lâm Phong

Chương 26: Quật Khởi Xu Thế

Chương 27: Phủ Thí Kết Thúc

[Chương 28: Vào Giáp Viện](#)
[Chương 29: Ngọc Linh Thác Nước](#)
[Chương 30: Mở Tam Mạch](#)
[Chương 31: Lập Uy](#)
[Chương 32: Băng Hỏa Tụ Nguyên Văn](#)
[Chương 33: Hai Nữ Gặp Nhau](#)
[Chương 34: Mưu Linh Thác Nước](#)
[Chương 35: Ngọc Linh Thác Nước Thi Đấu](#)
[Chương 36: Âm Chiêu](#)
[Chương 37: Song Song Đột Phá](#)
[Chương 38: Hắc Lâm Sơn Mạch](#)
[Chương 39: Gặp Địch](#)
[Chương 40: Chỉ Còn Cái Này](#)
[Chương 41: Huyền Mang Thuật](#)
[Chương 42: Ba Mười Sáu Thú Khai Mạch Văn](#)
[Chương 43: Tu Luyện Huyền Mang Thuật](#)
[Chương 44: Tô Ấu Vi Tiến Bộ](#)
[Chương 45: Trước Phủ Thí](#)
[Chương 46: Phủ Thí Bắt Đầu](#)
[Chương 47: Khác Thường](#)
[Chương 48: Kế Tiếp](#)
[Chương 49: Chiến Liễu Khê](#)
[Chương 50: Kinh Diễm Toàn Trường](#)
[Chương 51: Chu Nguyên Chiến Tề Nhạc](#)
[Chương 52: Thực Lực Chân Chính](#)
[Chương 53: Ta Cũng Biết](#)
[Chương 54: Đắc Thắng](#)
[Chương 55: Vệ Thương Lan](#)
[Chương 56: Vũ Hoàng](#)
[Chương 57: Tổ Long Kinh](#)
[Chương 58: Tài Nguyên Tu Luyện](#)
[Chương 59: Hư Cảnh Trung Kỳ](#)

[Chương 60: Lên Đường](#)
[Chương 61: Âm Dương Khí Phủ](#)
[Chương 62: Thương Lan Quận, Vệ Thanh Thanh](#)
[Chương 63: Một Chiêu Lập Uy](#)
[Chương 64: Doanh Đại Sư](#)
[Chương 65: Giải Độc](#)
[Chương 66: Vạch Trần](#)
[Chương 67: . Thiên Nghĩ Thực Độc Văn](#)
[Chương 68: Chuẩn Bị](#)
[Chương 69: Lộ Ra Thủ Đoạn](#)
[Chương 70: Đắc Thủ](#)
[Chương 71: . Lôi Kéo](#)
[Chương 72: Hắc Độc Vương](#)
[Chương 73: Tiến Vào Hắc Uyên](#)
[Chương 74: . Màu Đen Ngọc Bài](#)
[Chương 75: . Thứ Tám Mạch](#)
[Chương 76: Sáng Lập Khí Phủ](#)
[Chương 77: Ngọc Anh Quả](#)
[Chương 78: . Lên Đảo Phương Pháp](#)
[Chương 79: Sợ Hải](#)
[Chương 80: . Được Bảo](#)
[Chương 81: Trong Cốc Đại Chiến](#)
[Chương 82: . Thôn Thôn Hiến Uy](#)
[Chương 83: Tranh Đoạt](#)
[Chương 84: . Bá Đạo Oán Độc](#)
[Chương 85: Chiến Tề Hạo](#)
[Chương 86: . Ăn Mòn](#)
[Chương 87: Chém Giết](#)
[Chương 88: . Hỏa Linh Tuệ Tới Tay](#)
[Chương 89: Hàng Phục](#)
[Chương 90: Di Bảo](#)
[Chương 91: Cung Điện Dưới Mặt Đất](#)

[Chương 92: Bảo Bối](#)
[Chương 93: Ngân Ảnh](#)
[Chương 94: Tề Vương Phản Loạn](#)
[Chương 95: Tranh Luận](#)
[Chương 96: . Năm Vị Thái Sơ Cảnh](#)
[Chương 97: Chiến Thư](#)
[Chương 98: Thông Thiên Huyền Mãng Khí](#)
[Chương 99: Tề Vương Vây Thành](#)
[Chương 100: Bảy Vị Thái Sơ Cảnh](#)
[Chương 101: Đại Chiến Tiến Đến](#)
[Chương 102: Vây Thành Cuộc Chiến](#)
[Chương 103: Khởi Động](#)
[Chương 104: Ngân Ảnh Lực Lượng](#)
[Chương 105: Một Kiếm Kia Phong Tình](#)
[Chương 106: Chu Nguyên Trảm Thái Sơ](#)
[Chương 107: Đại Thế Đã Mất](#)
[Chương 108: Vũ Vương Thánh Chỉ](#)
[Chương 109: Đánh Vỡ Âm Ảnh](#)
[Chương 110: Đại Chiến Kết Thúc](#)
[Chương 111: Áo Bào Xám Lão Nhân](#)
[Chương 112: Tô Ấu Vi Duyên Pháp](#)
[Chương 113: Một Phần Tạo Hóa](#)
[Chương 114: Thánh Tích Chi Địa](#)
[Chương 115: Thiếu Nữ Áo Tím](#)
[Chương 116: Phong Vân Hội Tụ](#)
[Chương 117: Huyền Mãng Lân](#)
[Chương 118: Cổ Cảnh](#)
[Chương 119: Tóc Xanh Thiếu Nữ](#)
[Chương 120: Cổ Linh](#)
[Chương 121: Tâm Thông Minh Giả](#)
[Chương 122: Luyện Hồn Tháp?](#)
[Chương 123: Tạp Ngự](#)

[Chương 124: Phá Thiên](#)
[Chương 125: Màu Đen Thủy Tinh Cầu](#)
[Chương 126: Toàn Thân Trở Ra](#)
[Chương 127: Phân Bảo](#)
[Chương 128: Hôi Bào Thanh Niên](#)
[Chương 129: Thánh Tích Thành](#)
[Chương 130: Kiêu Tử Lâu](#)
[Chương 131: Thiên La Kịch](#)
[Chương 132: Vật Tối Tay](#)
[Chương 133: Tiểu Thiên Nguyên Thuật](#)
[Chương 134: Cổ Linh](#)
[Chương 135: Tả Khâu Thanh Ngự](#)
[Chương 136: Mới Gặp Gỡ Vũ Hoàng](#)
[Chương 137: Hư Cảnh Hậu Kỳ](#)
[Chương 138: Đi Chân Trần Đại Thúc](#)
[Chương 139: Ra Tay](#)
[Chương 140: Thánh Tích Chi Địa](#)
[Chương 141: Oan Gia Ngõ Hẹp](#)
[Chương 142: Tình Thế Ngụy Hiểm](#)
[Chương 143: Khí Lưu Màu Trắng](#)
[Chương 144: Độ Tam Văn](#)
[Chương 145: Tứ Phẩm Nguyên Thú](#)
[Chương 146: Thánh Tích Đội](#)
[Chương 147: Huyền Trọng Nê](#)
[Chương 148: Tọa Sơn Quan Hồ Đấu](#)
[Chương 149: Ngồi Thu Ngự Ông Lợi](#)
[Chương 150: Tiểu Thiên Nguyên Thuật, Đại Phong Lôi](#)
[Chương 150: Tiểu Thiên Nguyên Thuật, Đại Phong Lôi](#)
[Chương 151: Thánh Bi](#)
[Chương 152: Khí Trùng Thiên Quan](#)
[Chương 153: Dùng Đo Đạc Nguyên Khí](#)
[Chương 154: Kim Sắc Huyền Mãng Lân](#)

[Chương 155: Chu Nguyên Chiến Tiêu Thiên Huyền](#)
[Chương 156: Mãng Xà Nuốt Ma Luân](#)
[Chương 157: Thu Hoạch](#)
[Chương 158: Hợp Tác](#)
[Chương 159: Vây Quét](#)
[Chương 160: Phong Lôi Thành, Yêu Yêu Tồn Thương](#)
[Chương 161: Đuổi Giết](#)
[Chương 162: Thanh Ngự Tương Trợ](#)
[Chương 163: Vô Tình Gặp Được](#)
[Chương 164: Lục La Mưu Kim Trì](#)
[Chương 165: Đông Huyền Đột Kích](#)
[Chương 166: Chúc Anh](#)
[Chương 167: Đấu Chúc Anh](#)
[Chương 168: Gặp Lại](#)
[Chương 169: Vũ Hoàng Sát Ý](#)
[Chương 170: Chặn Giết](#)
[Chương 171: Thần Bí Chi Thú](#)
[Chương 172: Thôn Thôn Tức Giận](#)
[Chương 173: Thánh Bia Lưu Danh](#)
[Chương 174: Kim Trì](#)
[Chương 175: Thánh Văn](#)
[Chương 176: Thực Lực Đại Tiến](#)
[Chương 177: Thánh Tháp](#)
[Chương 178: Hội Tụ](#)
[Chương 179: Tiến Thánh Tháp](#)
[Chương 180: Thanh Sắc Hồng Lưu](#)
[Chương 181: Hiển Lộ Tất Cả Thần Thông](#)
[Chương 182: Đuổi Theo](#)
[Chương 183: Cứu Giúp](#)
[Chương 184: Thánh Thê Thạch Thai](#)
[Chương 185: Long Hấp](#)
[Chương 186: Thanh Lăng Ngăn Thánh Lộ](#)

[Chương 187: Trèo Lên Vân Tiêu](#)
[Chương 188: Song Long Hội](#)
[Chương 189: Huyền Mãng Thôn Kim Ô](#)
[Chương 190: Dùng Tướng Mệnh Đánh Cược](#)
[Chương 191: Thiên Nguyên Thuật](#)
[Chương 192: Thiên Quy Kết Giới](#)
[Chương 193: Thánh Văn Chi Lực](#)
[Chương 194: Long Biển](#)
[Chương 195: Xích Long Tức](#)
[Chương 196: Cái Thứ Nhất](#)
[Chương 197: Song Long Đấu, Thắng Cùng Thua](#)
[Chương 198: Phân Thánh Long Khí](#)
[Chương 199: Vận Mệnh Quốc Gia Bị Hao Tồn](#)
[Chương 200: Đãi Ngộ Chi Chênh Lệch](#)
[Chương 201: Thương Huyền Lão Tổ](#)
[Chương 202: Thánh Tộc](#)
[Chương 203: Bốn Đạo Thánh Văn](#)
[Chương 204: Một Bước Trèo Lên Thái Sơ](#)
[Chương 205: Thánh Tích Chấm Dứt](#)
[Chương 206: Nhập Tông Môn](#)
[Chương 207: Một Chưởng](#)
[Chương 208: Trước Khi Đi](#)
[Chương 209: Thương Huyền Khí Vận, Thánh Châu Lục Phân](#)
[Chương 210: Đệ Tử Tam Đẳng](#)
[Chương 211: Thẩm Vạn Kim](#)
[Chương 212: Nhập Thương Huyền](#)
[Chương 213: La Tùng](#)
[Chương 214: Nhất Đẳng](#)
[Chương 215: Lầu Nhỏ](#)
[Chương 216: Kéo Bè Kết Phái](#)
[Chương 217: Nguyên Sơn](#)
[Chương 218: Một Quyền Là Đủ](#)

[Chương 219: Lập Uy](#)
[Chương 220: Thái Sơ Thiên](#)
[Chương 221: Lân Thứ Nhất Vận Chuyển](#)
[Chương 222: Nguyên Khí Tinh Thần](#)
[Chương 223: Nguyên Ngọc Trọng Yếu](#)
[Chương 224: Hóa Giải](#)
[Chương 225: Hóa Hư Thuật](#)
[Chương 226: Chúc Nhạc](#)
[Chương 227: Trả Thù](#)
[Chương 228: Khiếu Huyệt](#)
[Chương 229: Lợi Nhuận Nguyên Ngọc](#)
[Chương 230: Thuyết Phục](#)
[Chương 231: Bốn Sự](#)
[Chương 232:](#)
[Chương 233: Kim Cương Bất Hoại](#)
[Chương 234: Đánh Một Đám](#)
[Chương 235: Chu Nguyên Phản Kích](#)
[Chương 236: Oanh Động](#)
[Chương 237: Trước Mặt Mọi Người Ra Tay](#)
[Chương 238: Thu Hoạch Đại Phong](#)
[Chương 239: Áo Xám Lão Giả](#)
[Chương 240: Chúc Nhạc Thủ Đoạn](#)
[Chương 241: Tông Minh](#)
[Chương 242: Tỷ Thí Đến](#)
[Chương 243: Thanh Sơn So Với Hóa Hư](#)
[Chương 244: Nhanh Như Điện Chớp](#)